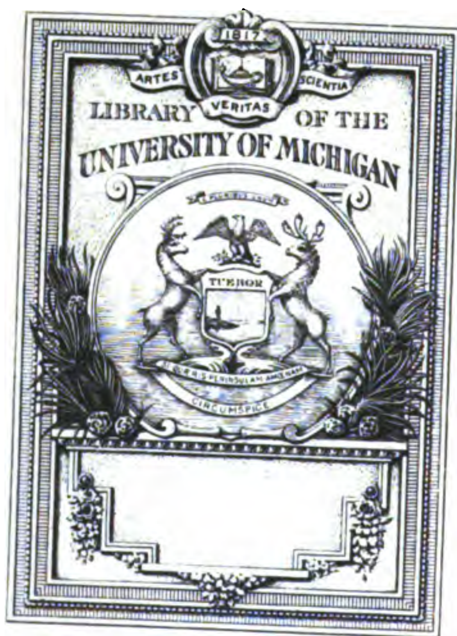
1817
ARTES
SCIENTIA
VERITAS
LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF MICHIGAN
TUEBOR
CIRCUMSPICE

Λέξεις Ἀλεξάνδρας Λυκόφρ...

Bachmanni. Anecdota (II) ...

29221.

ΙΣΑΑΚΙΟΥ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ΣΧΟΛΙΑ

ΕΙΣ

ΛΥΚΟΦΡΟΝΑ.

LECTIONIBUS EDITIONIS SEBASTIANAE VARIIS IN LYCOPHRONIS ALEXANDRAM PRAEMISSIS ET RECENSITIS, AD SUPPLENDAM ET ABSOLVENDAM EDIT. REICHARDIANAM, E TRIBUS CODD. MSS. VITEBERGENSIBUS VNOQUE CIZENSI NUNC PRIMUM COLLATIS EMENDAVIT, NOTIS CUM GEORG. FRID. THRYLLITZSCHII, TUM SUIS ILLUSTRAVIT, SCHOLIIS MINORIBUS NONDUM EDITIS AUXIT, COMMENTARIOS MEURSII ET POTTERI ADDIDIT, ET INDICIBUS INSTRUXIT VBERRIMIS

M. CHRIST. GOTTFRIED MÜLLER

RECTOR SCHOLAE ET BIBLIOTH. EPISCOP. CIZENSIS PRAEFECTUS, AC SOCIETATIS LAT. IENENSIS SODALIS.

VOLUMINA TRIA.

LIPSIAE, MDCCCXI.

SUMTIBUS F. C. G. VOGELII.

VIRIS
ILLUSTRIBUS, SUMME VENERABILIBUS
ATQUE AMPLISSIMIS

CHRISTIANO DANIELI BECKIO

A CONSILIIS REGIS SAXONIAE AULICIS, LITTERARUM GR. ET LAT. IN UNIVERSITATE LITT. LIPS. PROF P. O. ET BIBLIOTHECAE PAULINAE PRAEFECTO

HENRICO CAROLO ABRAMO EICHSTAEDT

DUCI SAXONIAE ET PRINCIPI TERRARUM VIMARIENSIUM SERENISSIMO A CONSILIIS INTERIORIBUS AULICIS, S. S. THEOLOGIAE DOCTORI, ELOQ. ET POET. PROFESS. P. O. ET BIBLIOTHECAE PRAEFECTO IN UNIVERSITATE LITT. IENENSI

GODOFREDO HERMANNO

ELOQ. ET POET. IN UNIVERS. LITT. LIPS. PROF. P. O.

GODOFREDO HENRICO SCHAEFERO

PHILOSOPHIAE IN UNIVERSITATE LITT. LIPS. PROFESSORI

STRENUIS

LITTERARUM GRAECARUM IN TERRIS SAXONICIS

VINDICIBUS AC STATORIBUS

PATRONIS SUIS OPTIMIS

HUNC LIBRUM

OMNI, QUA PAR EST, OBSERVANTIA

CONSECRAVIT

EDITOR.

PRAEFATIO EDITORIS.

Viginti tres ipſi anni ſunt, cum Reichardus, olim mihi amiciſſimus, iam vero deſideratiſſimus, Lycophronis Alexandram cum verſione et commentario Canteri edebat, paraphraſi, indice graeco et notis additis, quae omiſſa ſupplerent, tenebris inuoluta, quae ſunt non pauca, illuſtrarent, atque non ſatis accurate explicata a Cantero accuratius explicarent. Opera autem Reichardi mei, quam interpretando Lycophroni impenderat, vehementer probata eſt omnibus, qui ſcirent, quantum moleſtiarum et laborum exhauriendum eſſet eius lectoribus, ne dicam, interpretibus. Verum quum hanc editionem non ad criſin, quae ſane in Lycophrone eſt difficillima, ſed totam accommodaſſet ad interpretationem poetae, quam vnice neceſſariam putaret, extiterunt, qui optarent, immo flagitarent, vt tandem aliquis pluribus Codd. Mſſ. collatis rei criticae rationem magis haberet, quam reliqui editores adhuc habuiſſent. Accedit huc, quod ſcholia Tzetziana, nullo modo negligenda, plane neglexit, quin etiam ſcholia breuiora, ſpatiis verſuum interiecta in Codd. Vitt. eos manu ſua tractaret, ſi exceperis pauca in Indice addata, cum eſſent tamen paucarum modo plagella-

rum, et ab ipſo Tzetzianis adeo praelata, editioni ſuae non adiunxit. Erat igitur editio, quam curauerat, bona quidem et vtilis, ſed tamen non prorſus abſoluta. Nemo autem poſthaec in Germania, altrice graecarum litterarum tenerrima, manum iterum admouere Lycophroni, idque, quod Reichardus imperfectum reliquerat, abſoluere, virorumque doctorum optatis ſatisfacere adhuc ſuſtinuit. Italia hanc laudem videtur praeripuiſſe Germaniae. Prodiit enim Romae anno huius ſeculi tertio ſtudio et impenſis Leopoldi Sebaſtiani Lycophronis Alexandra, vt ipſe tradit, ope XVI Codd. Mſſ. ſanioribus lectionibus reſtituta, fideliori interpretatione exornata, et accurata paraphraſi explicata cum Tzetzarum commentario ex poſteriori Potteri editione ad fidem XIII exemplarium bis mille ferme in locis emendato, notabiliter aucto, latine reddito, et illuſtrato. Accedunt Fragmenta vndique collecta, variantes lectiones, emendationes et indices neceſſarii. Sed rem factam non habemus. Bene quidem Sebaſtianus promiſit, verum, iudicibus viris harum rerum peritiſſimis, male promiſſa praeſtitit. Multa quidem congeſſit, at non ita, vti debebat, digeſſit. Codicibus, quorum ei longe plures, quam vlli alii editori, patebant, non ſatis diligenter videtur eſſe vſus, neque pretio eorum, neque aetate accurate conſtituta, vnde accidit, vt neſciamus, quinam ſint principes, et quaſi patres reliquorum, quomodo ſe deinceps exceperint, quinam integri, et quinam a gloſſatoribus, inprimis in ſcholiis ſint corrupti. Quis igitur miretur, Sebaſtianum, nulla aetatis et auctoritatis Codd. habita ratione, nec certis ſibi ſtatutis legibus, in lectionibus eligendis et conſtituendis nunc huc, nunc illuc fluctuare ac trepidare? Libido eſt, quae eum, non tam Lycophro-

nem, quam fcholia Tzetzarum, quibus recenfendis, vel potius congerendis operam confumfiffe videtur, emendaturum plerumque regit, non auctoritas Codd. Mff. et aliorum fcriptorum ac Grammaticorum, non vfus loquendi communis et Lycophroni Tzetzisque proprius, immo ne locorum quidem, in quibus eadem iisdemque verbis a Lycophrone et Tzetzis traduntur, comparatio. Ex quocunque Codice, in quem libido eius incidit, lectiones nouas in fcholia recipit, veteribus temere reiectis, loca non mutanda mutat, et mutanda non mutat, non addenda addit, et addenda non addit, non transponenda transponit, et transponenda non transponit, aliena, quae glossemata redolent, vel modo dicta repetunt, infercit, atque hinc fupplet fupplenda et non fupplenda. Exempla huius inconftantiae, vbique in notis noftris notatae, iam non attinet afferre. Confuluiffet fane melius Lycophroni, fi non modo varias Codd. fuorum, vti dedit, lectiones dediffet, fed eas etiam, quod facere non fuftinuit, contuliffet inter fe, diiudicaffet, et quae effent probandae ac non probandae, conftituiffet: fi loca poetarum, quae Lycophron ante oculos habuiffe videtur, vt Homeri, inprimis Tragicorum, et ex his prae caeteris Aefchyli et Euripidis, ad quem Lycophron verfus faepe adumbraffe videtur, adiiffet. Confuluiffet etiam melius Tzetzarum fcholiis, fi varias, quas Codd. eius exhibebant lectiones, reddidiffet omnes, fi editiones vulgatas ante Potterianam pofteriorem, quam adeo cum vitiis typographorum fequitur vnam, reliquis in Praefatione p. XXI. ad piper temere amandatis, non plane neglexiffet, fi ea, quae habent reliqui Mythographi, inprimis Apollodorus, quae Ifaac. Tzetzes in Pindarum, Ioannes vero in Chiliadibus, in Antehomericis, Ho-

mericis et Posthomericis, et in scholiis in Hesiodum sunt commentati, adhibuisset, si denique iis, quae Grammatici interpretantur reliqui, vt Etymol. M., Hesychius, Suidas, Eudocia et Phauorinus, quem modo semel ad v. 519. laudat, vti etiam scholiastarum Aeschyli, Euripidis, Apollonii Rhodii, Nicandri, et inprimis Eustathii in Homer. et Dionys. obseruationibus in explicandis et emendandis scholiis vti voluisset. Verum haec subsidia, quibus interpres scholiorum Tzetzianorum plane non possit carere, vtrum ignorantia, an incuria, non constat, neglexit omnia. Credas, cum in tanta Codd. Mss. variarumque lectt. copia ac diuersitate coniecturis saltem loca et verba singula corrupta correxisse, sed religione quadam, ni fallimur, impeditus videtur, quominus ad has minutias descenderet criticas. Caveas tamen, ne iniuriam ipsi facias, nam garrire auersatus est, vt ipse in Praef. p. XXII. festiue fatetur, in poetam eiusque interpretem. At in his, quae iam commemorauimus, non multa modo deliquit, sed multa quoque omnino non committenda commisit. Versiculos poetarum in scholiis a Tzetza laudatos pluribus sine vlla Codd. Mss. et editionum auctoritate additis, vt sensum viciniae verborum iuuaret, auxit saepe, atque ita Tzetzae nolenti volenti beneficia obtrusit. Liberalitas autem eius longius progressa, vt gratiam Tzetzarum quasi iniret, loca poetarum et scriptorum prosaicorum ab iis allata, quis eum tam ἄμουσον fuisse credat? ad editiones, quibus aetas nostra vtitur, emendauit, iisque lectiones, quas Tzetzae tunc ne suspicari quidem poterant, et quas Codd. Mss. alii, et editiones veteres quoque non exhibebant, ingessit. Frustra ergo Porson quaereret ad Euripid. Orest. 1700. Διὸς pro Ζηνὸς in Tzetzae scholiis ad Lycophr. 510. a Sebast. edi-

tis: frustra quaererent alii alias lectiones scriptorum e Tzetzarum scholiis allatas; vbique iam inciderent in Tzetzas non seculi duodecimi, sed vndevicesimi. Nec desunt loca poetarum, inprimis deperditorum, vbi ἀμέτρῳ nostro accidit, vt emendationibus, quas vero non ingenio, sed Codicibus suis iisque corruptis debebat, leges metri violaret. Qui quidem pruritus emendandi excusandus, immo laudandus videatur, si modo mordeat, et mordendo sanet loca pessime affecta, et rebus a vero prorsus aberrantibus conspurcata; veruntamen ne hunc quidem laudauerim in locis, quae sane plura sunt in scholiis nostris, vbi Tzetzes, vt ex aliis patet eius scriptis, quae eadem tradunt, in eodem versatur errore, eoque quasi delectatur. Erranti tunc succurrere velle, vt Sebast. ope Codd. haud dubie iam ab aliis emendatorum, vel potius corruptorum, succurrere studuit, est, ni fallor, ei iniuriam facere, et beneficium tribuere, quod ei noceat magis quam prosit. Notanda sunt eiusmodi loca, at non mutanda. Multum autem abest, vt his hactenus dictis de meritis Sebastiani in Lycophronem eiusque interpretes Tzetzas detrahere velimus, vt grati agnoscamus, eum in colligendis et consignandis variis lectt. tantum praestitisse, quantum editores superiores neque praestiterunt, neque praestare potuerunt. Atque ea, quae habet bona, fuere, quae paucis abhinc annis Crusium, bibliopolam Lipsiensem, mouerent, vt Reisio, de Artemidori Oneirocriticis optime merito, parandam demandaret editionem scholiorum Tzetzianorum a Sebast. emendatorum, atque absoluendam explendamque editionem a Reichardo curatam et ab illo redemtam. Reisius, quum vix rem esset aggressus, et scholia usque ad v. 500. descripsisset, morte immatura ereptus est litteris graecis.

Quum ante duos annos, et quod excurrit, salutabam Vogelium, virum honestissimum, et successorem Crusio dignissimum, querebatur ille mecum de hac Lycophronis editione imperfecta, optabatque, vt existeret alius, qui partes Reisii susciperet. Ego, qui scirem, quantum nescirem, et quantum temporis deberem scholae meae, longissime aberam, vt eas deposcerem, vt potius Codicem Lycophronis scholiis Tzetzarum ornatum, quem bibliotheca curae meae commissa Cizensis asseruat, suscepturo eas offerrem vsurpandum, et, vt plurimum, cum eo varias eius lectiones enotatas communicarem, atque sic rem profligarem. Vogelius autem quum haec, quae obtulissem, Schaefero, Professori Lips. graecarum litterarum peritissimo, penes quem plagellae a Reisio conscriptae seruabantur, narrasset, ille pro beneuolentia erga me sua, quam multos iam annos sum expertus, et expertum esse gaudeo, suasit Vogelio, vt mecum de hac re ageret, eamque mihi peragendam committeret. Reddebat is mihi per litteras, quae Schaeferus Humaniss. ei coram dederat, meque simul excitabat, vt sibi ac Lycophroni suo consulerem. Dubius diu, tandem cedebam, timidus tamen, quum non ignorarem, me nunquam de Lycophrone edendo cogitasse, nec quidquam praeter Codicem nostrum habere, quod ad huius poetae obscuritatem illustrandam, scholiaque Tzetzarum recensenda requireretur. Accessi itaque ad Lycophronem, eique horas, immo horulas, quas scholae meae surripere licebat, dedi fere omnes. Quum vsu quotidiano paullatim in interiorem eius familiaritatem me insinuasse putarem, certe sperarem, hoc inprimis mihi agendum videbatur, vt in notitiam quoque amicorum eius venirem, hoc est, vt eos, qui de eo iam bene meriti essent, cognoscerem, et subsi-

dia, quae ad eum recte et accurate intelligendum paullulum vel multum facerent, diligenter conquirerem, inque vſum meum conuerterem. Ante omnia igitur conferebam Codicem, qui penes me erat, Ciz. cum iis, quae Lycophron Tzetzaeque debent Sebaſtiano, atque hinc Ciz. cum tribus Codd. Viteberg., quos auctoritate ac beneuolentia Sum. Venerab. Nitzſchii, Antiſtitis rerum ſacrarum Vitebergenſium, nanciſci mihi contigit. Verum quum e praefatione Reichardi p. XIII. cognouiſſem, in Regia, quae Dresdae eſt, bibliotheca aſſeruari exemplum editionis Potterianae prioris, a Georg. Frid. Thryllitzſchio a), viro graece doctiſſimo, cum Codd.

a) Lingua lat. *Thryllitius*, vernacula vero *Thryllitzſch*, quod nomen quoque immutatum conſtanter ſeruauimus, non vero *Thryllitſch*, vt in Lexico Eruditorum a Ioechero edito, nominatur, qui quum plura quoque habeat, non recte ſatis et accurate commemorata, liceat nobis ope ſtemmatis, quod Io. Erneſt. Thryllitzſchius, iam a ſecretis Curiae Eccleſiaſticae Epiſcopatus Numburgo-Cizenſis, ex eadem progenie natus mihique amiciſſimus, beneuole mecum communicauit, vitioſa emendare, et omiſſa adiicere. Natus autem eſt Georg. Fr. Thryllitzſchius Rodae, qui eſt pagus Geithaynium inter et Bornam in circulo regni Saxoniae Lipſienſi, patre Georgio, ibi ſacra curante, anno Chriſti 1688. die octauo Decembris. In ſchola prouinciali, quae eſt ad Grimmam, verſatus inde ab anno 1701. vsque ad annum 1707. oratione graeca ei valedixit, eodemque anno adiit Vniuerſitatem litterarum Viteberg. vbi ſumma diligentia et laude operam dedit litteris theologicis, inprimis vero graecis et latinis diſcendis et docendis vsque ad annum 1715. quo in hac ipſa vrbe die 12. Febr. immatura morte et parentibus et litteris humanitatis eſt ereptus. Anno 1709. ornatus eſt ſummis philoſophiae honoribus. Iam antea diſputationem de θεοφανείᾳ veterum praeſide et auctore M. Io. Sam. Luppio 1708. defenderat. Anno inſequenti ipſe ſcripſit duas diſputatt. de dialectis graecis, et de dialecto Graecorum communi, quarum illam praeſide M. Io. Iac. Ferbero, hanc vero praeſide Georg. Guil. Kirchmayero defendit. Eodem anno conſcriptam diſp. de pronuntiatione latina ex Aeolica dialecto repetenda aſſumto ſocio Io. Godofr. Brunnero,

Vitt. modo nominatis collatum, et quum iam Harlesius in Fabric. Bibl. Gr. Vol. III, p. 760. not. q. optasset, vt chartas et emendationes Thryllitzschianas b) in Lycophronem eiusque scholiastas nancisci posset, adii, qui huic bibliothecae cum laude praeest, Dasdorfium, virum doctissimum, mihique inde ab eo tempore, quo Lipsiae vna assidebamus Io. Aug. Ernestio, litteras humanitatis tradenti, familiarem, petiique ab eo, vt mihi, si fieri posset, huius editionis Pott. faceret potestatem. Is mihi, qua est humanitate, non transmisit modo eam, sed, vnde veterem eius in nos communesque litteras nostras animum non sine voluptate agnoui, ex libris quoque, quos ipse possidet, muneris et amicitiae causa addidit Lycophronem cum Io. Tzetzae Chiliad. qui Basileae 1546. prodiit, variis anonymi emendationibus margini appositis instructum. Facere autem non possumus, quin hanc Thryllitzschii collationem operam nostram qualemcunque in lectionibus Lycophronis et Tzetzarum constituendis, emendandis et explicandis eximie iuuisse, et molestias sane non paruas magnopere leuasse ingenue fateamur. Etenim tanta industria, diligentia, immo religione est facta, vt nobis, ne fidei alius obnoxii essemus, Codd. ipsos recognoscentibus vix tria aut quatuor loca, in

et anno 1711. disp. de Deastris, quas gentiles ad fores statuere colereque consueuerunt, cum Christ. Frid. Brennero defendit. Patebat ei semper aditus ad Schurzfleischium eiusque bibliothecam, et ad Io. Godofr. Bergerum, cuius filium quoque instituebat.

b) Alia quoque Thryllit. laudat in notis Lycophroni subiectis, quae in scriptores vett. est commentatus, e. g. Obseruatt. in Euripidis scholia, in Catullum, et Hypomnemata sua; et quis scit, vbi haec lateant, digna sane, quae in lucem proferantur?

quibus Thryllitzſchio aliquid humani accidit, occurrerent. Non autem Thryllitzſchius, Lycophronis editionem meditans, ſatis habebat, Codd. Vitteb. conferre, et collata conſignare, ſed hinc illinc quoque notas, emendationes et coniecturas adiecit a nobis verbis ipſius laudatas, et ſcholia interlinearia exemplo ſuo adſcripſit. Ne vero quidquam videremur omiſiſſe, quod Lycophroni eiusque interpretibus graecis prodeſſet, notis quoque Reineſii, quamquam paucis, exemplo editionis Canteri adſcriptis vſi ſumus, laudatis quoque coniecturis quibusdam iam ante Potterum ab eo occupatis, et poſtea Codd. Mſſ. auctoritate confirmatis. Atque haec erant, quae nobis hanc ſcholiorum Tzetzianorum editionem adornantibus adeſſent. In locis vero quibusdam Lycophronis illuſtrandis, obſcuritate verborum vel rerum laborantibus, et intellectu difficilioribus, quam vt a me lucem iis accendi eaque explicari poſſe ipſe mihi confiderem, Hermannus et Schaeferus, Lipſienſium ornamenta, facem mihi, vt tutius incedere poſſem, liberaliter praetulerunt ſuam. Nulla mihi ſane eſſet humanitas, ſi laude ſua defraudarem Kieslingium, virum doctiſſimum, neceſſitate muneris et amicitiae mecum coniunctiſſimum, qui me pro humanitate, qua valet, ſingulari gnauiter et liberaliter adiuuit.

Vt vero ad ipſam hanc ſcholiorum in Lycophr. Tzetzianorum editionem tranſeam, vt iudices ſciant, quid iis ſpectandum ſit, docendum videtur, quid perfecerim, vel potius perficere voluerim, et quamnam viam, vt id perficerem, ingreſſus fuerim. Conſtitutum erat primum Vogelio redemtori ſcholia modo Tzetzarum ad editionem Sebaſt. typis excuſa, nulla aliorum Codd. Mſſ. lectionis varietate addita, in lucem

emittere, vt haberent, qui editione Reichardi vterentur, quod ad Lycophronem rectius intelligendum opus esset. At quum Sebast. non scholiis modo emendatis et auctis, sed ipsi quoque Lycophroni variis e Codd. XVI lectionibus enotatis non parum profuisse, editionemque suam iis eximie ornasse constaret, monente inprimis et hortante Schaefero Excellentiss., ne editioni nostrae ad Reichardianam supplendam et absoluendam parandae aliquid, quo ea omnino non posset carere, deesset, lectionis varietatem editionis Italae scholiis praemittendam curauimus. Dedimus autem non varias tantum lectiones contextui Lycophr. subiectas, sed etiam ad calcem a Seb. positas, quae sphalmata librariorum esse arbitratur, reliquis inseruimus. Hoc autem ideo faciendum putauimus, quia haec sylua lectionum adeo quasdam exhibet omnibus aliis praeferendas, vt ad v. 1467. ἀγγελῶν pro ἀγγέλλων; deinde, quia, etiamsi sint falsae et a mente poetae alienae, tamen critico exercitato viam possunt aperire, quae eum ad lectionem veram indagandam atque inueniendam ducat; denique, quia inde genealogia quasi Codicum optime perspici potest. Quam varietatem lectionis excipiunt scholia Tzetzarum, vt Sebast. dedit, emendata tamen, vt posthaec ostendemus, et immutata. His adiunximus scholia minora, spatiis versuum in Codd. Vitt. interposita, interlinearia vulgo dicunt, nondum adhuc edita. Vt vero haberent omnes omnia, quae adhuc in Lycophronem virorum doctorum diligentia esset commentata, et vt omnibus reliquis, quae extant, editionibus Lycophronis facile supersedere possent, commentarios Meursii et Potteri cum metaphrasi Scaligeriana ex edit. Meursii, suadente etiam censore editionis Sebast. in ephemeridibus Lips.

litterar. ann. 1804, pag. 2570, ad edit. Potter. II. simul typis exscribendos putauimus. Sebastiani vero interpretatione scholiorum latina, tironibus vix apta, iis vero, qui velint et possint legere Lycophronem, plane inutili, editionem nostram noluimus commaculare. Etenim ea non solum saepe a mente scholiorum longe aberrat, sed etiam ita est inficeta, vt non Italus, sed barbarus, et vitiis grammaticis ita scatet, vt ἀγράμματος puer eam conscribilasse videatur. Quisnam puer, in schola adhuc Grammaticae operam dans, non horreat, vt modo pauca notemus, *remorarunt*, *cursum remoraret*, *e Latino in Arabum translaui*, *obscuritatem pariam* pro parem, *vagasse*, *imitasse*, *susiollere* et *susiollendus* pro tollere et tollendus, *resecauit*, *nauem conscensus*, *ascensae virgines*, *certamen initus*, *aggressi ab iis sunt*, et alia his similia monstra grammatica? Et tamen is, qui ne elementa quidem Grammaticae lat. videtur didicisse, quis credat? in praefatione sua Canteri versionem Lycophronis latinam, vt ipsius verbis vtamur, indigestam, et Reichardi paraphrasin mutilam, angustam et infidam, suam vero, barbaram sane, fastidiosam rebusque plane alienis oneratam, nominat absolutam, liberalem et fidelem. Haec itaque omnia, non digna, quae repetantur, Sebastiano relinquenda duximus, notarum vero versioni scholiorum latinae ab eo subiectarum, quae notitiam dant scriptorum in scholiis obuiorum, tantum, quantum opus esset, recepimus, nostrisque inseruimus. Denique, ne quid videremur praetermisisse, quod ad editionem Reichardi absoluendam pertineret, Indices et verborum et rerum iis, quos editt. superiores exhibent, adiecimus longe vberiores, et, nisi fallor, quoque emendatiores.

Verum non sufficit dixisse, quae ad hanc editionem nostram adornandam contulerimus: restat, vt quoque doceamus, qua ratione in hac re pertractanda versati, et quomodo subsidiis supra laudatis vsi fuerimus. Varietati autem lectionis a Sebast. Lycophroni subiectae primum adiecimus lectiones Codd. Viteberg. et Cizensis, interposito simul, vbi opus esse videbatur, iudicio, vt, quaenam essent probandae, et quaenam reprobandae, intelligi posset. Paucae autem, vel plane nullae, si minutias quasdam exceperis, reperiuntur, vt in tanta Codd. copia, quos Sebast. tractauit, sic in Codd. nostris, lectiones omnino discrepantes, ne in locis quidem, in quibus veteres Grammatici a vulgata discedunt, vt ad v. 896, vbi Etymolog. ad νηρὸς et Suidas ad νηρίτην, et Phauorinus, laudato adeo Lycophrone, νηροῖς pro νειροῖς recte legunt. Sine dubio ante, quam Lycophronis Alexandra cum scholiis Tzetzarum edita esset, Lycophron habebat νηροῖς, quod vero a Tzetzis corruptum in νειροῖς, et deinde, cum Lycophron non nisi cum commentario Tzetzarum a librariis describeretur, hoc vitium in omnia, quae deinceps sequebantur, translatum esse videtur exempla. Verendum omnino videtur, ne idem aliis quoque Lycophronis locis, e. g. v. 593. vbi pro φυλαμὸν Stephanus legit πύραμον, acciderit. Eiusmodi autem deprauationes, quas plures in notis nostris commemorauimus, plerumque videntur ortae e Iotacismo, et male intellecta dictantis voce. Lycophronem autem valde dubitandum videtur esse scriptorem, in quo post tantam variarum lectionum copiam congestam critico larga messis adhuc sit facienda. Scriptores enim, quos difficultate et obscuritate impeditos, qualis est Lycophron noster, non cuique licet adire, librariorum temerita-

tem mutandi atque emendandi non ita omnino viden-tur experti, vt alii, qui minus laborant difficultatibus, et quos quisque, etiamſi non exercitatus, intelligere facile atque explicare ſe poſſe ſibi perſuadebat. Factum inde putauerim, vt librarii eiusmodi ſcriptorum Codices depingerent magis, quam deſcriberent, hoc eſt, vt eos ad ſyllabas ac litteras ſingulas modo redderent, nec doctrinae ac ſapientiae ſuae opinione, ſi in loca inciderent impeditiora, immutare ea et emendare conarentur. Quis eſt, qui ignoret, hoc ipſis, inprimis difficilioribus, Vet. Teſt. libris contigiſſe, quorum lectiones variae, adeo poſt Kennicotii et De Roſſi operam, ex immenſa Codd. Mſſ. copia congeſtae, tam paucae ſunt, tamque leues, vt parum vel nihil ad textum vulgatum emendandum momenti habeant. Plane alia eſt rei ratio, ſi ſpectes varietatem lectionis, vt Noui Teſt., ſic etiam ſcholiorum noſtrorum a Tzetzis conſcriptorum, in quibus vbique dominatur libido mutandi, corrigendi, et gloſſas ac gloſſemata inferendi. Noli itaque mirari, editionem Sebaſtiani, quae varias det XVI Codd. Mſſ. lectiones, et Codices quoque noſtros, diligenter collatos, parum praebere, quod ad textum Lycophronis emendandum valeat. Ad coniecturas ideo critico eſt confugiendum; cauendum ei tamen, ne vrat ac ſecet, vbi ingenio Lycophronis videatur indulgendum. Quod cum nos ſemper ſequeremur, ipſi ſumus, verum non ſine ſumma circumſpectione, immo potius cunctatione, ne malum ingrauaſceret magis, quam molliretur, loca quaedam ſine dubio affecta ſanare, ſaltem alios nobis longe peritiores cura noſtra excitare, vt Lycophroni opem ferrent. Opera autem noſtra, quae ſane eſt minima, non ſubſtitit in lectionis varietate exhibenda et conſti-

tuenda, ſed, quum intelligeremus, loca quaedam Lycophronis adhuc reſtare, quae ab editoribus prioribus vel nondum ſatis accurate explicata, vel, in quibus a mente poetae plane aberrare viderentur, ad adminicula, vndecunque peti poſſent, adniſi, diligentius ea explicare ſumus conati: qua vero fortuna, penes alios, harum rerum arbitros, ſit iudicium. Errare enim humanum eſt, humanius autem in Lycophrone tenebris obruto, quas etiamſi tibi videaris dispuliſſe, remanent tamen et impediunt, quominus proſpicias, et te ambiguum ac dubium turbant. Accidit fere idem lectori et interpreti Lycophronis, quod cuicunque ſub primo diluculo, tenebris nondum diductis omnibus, ſolet accidere, qui plura proſpicit, eaque vera, quae tamen non ſint, videre opinatur, et mente imagines ac formas ſubiicit vanas et a rebus alienas. Quod vero ad ſcholia Tzetziana attinet, quae campum aperirent longe latiorem et minus cultum, etſi Sebaſt. omnia videatur egiſſe, vt purgaret eum atque coleret, in his perluſtrandis, recognoſcendis ac nouandis licebat nobis latius ac liberius, quam in Lycophrone, exſpatiari, et quaſi exſultare. Gloriatur Sebaſt., ſe ope Codd. collatorum in his ſcholiis duo circiter millia locorum emendaſſe, nec immerito ſperare poſſe putat, ſe Tzetzam, (vti liceat ipſius verbis) natiuae puritati reuocaſſe. Multa ſane emendauit, quod quisque gratus agnoſcet; verum an Tzetzam reſtituerit purum omnino atque integrum, multa ſunt, quae dubitationem moueant. Primum enim, vt iam antea oſtendimus, auctoritatem modo Codd. quorundam, nullo iudicio interpoſito, eſt ſecutus, vnde euenit, vt ſibi ſaepe male conſtaret, et vt lectionem alio loco defenderet et reciperet, alio autem impugnaret eam-

dem atque reiiceret. Vix autem credibile eſt, eum in tanta inconſtantia, quam vbique prodit, omnes omnino Codd. ſuos diligenter contuliſſe. Quod ſi feciſſet, plures et aptiores, quam exhibuit, ei ſine dubio ſuppeditaſſent lectiones. Deinde quum opem editionum priorum omnium, excepta Potteriana altera, eſſet aſpernatus, omiſit interdum a Pottero male omiſſa, vt v. 171. *ἵνα αὐτὴν — τῷ τεύχει*, et alia: vitia Potterianae edit. typographica mox repetiit, mox emendauit, ita vero, vt primum ſe fuiſſe iactitaret, qui ope Codd. ſuorum ea deleuerit, quum tamen editt. priores veram iam praeberent lectionem, vt ad v. 177. *κατὰ τὸν καιρὸν*, vbi Pott. mendoſe *καὶ τὸν καιρὸν* legit: loca non emendanda emendauit crebro, emendanda non emendauit, ne nominato quidem Codice, cui deberet hanc vel illam emendationem, ita vt modo in vniuerſum ſignificaret, plures eſſe Codices, qui eam exhiberent, atque ideo Tzetzam nouis commaculauit naeuis. Tum quum ſubſidiis, quae plura ſunt in Grammaticis, ſcholiaſtis et mythographis, non vſus eſſet, non potuit, quin et in rebus a Tzetza traditis, et in verbis ſingulis, inprimis in Nominibus propriis a vero longe aberraret. Si modo ei viſum fuiſſet, conſulere Chiliades Io. Tzetzae, quem ipſe cum aliis quibusdam ſolum putat ſcholiorum auctorem, earumque loca, quae cum ſcholiis eadem tradunt, comparare, Tzetzae ſuo lectiones a gloſſatoribus ſine dubio fictas non obtruſiſſet, vt ad v. 1432. *πρέσβεις* pro *σπυρίδα*, aliasque, nec Ariſtidem, ad eundem verſiculum laudatum, hiſtoricum Mileſium, ſed Aelium Ariſtidem oratorem innui intellexiſſet. cff. quae ibi ſunt obſeruata. Nil iam dicam de Homero, Aeſchylo, Euripide, Pindaro eiusque ſcholiaſta recentiori, qui ſine

dubio est ipse Tzetzes, de Etymologo, Hesychio, Suida, Eudocia, Phauorino, Apollodoro, Pausania, Stephano, Philostrato, Nonno et aliis, quos plerosque ne nominare quidem est dignatus. Quae quum ita essent, hoc nobis agendum videbatur, vt in scholiis recensendis id, quod a Sebastiano esset delictum, redderemus, atque, quantum fieri posset, expleremus. Ope itaque non tantum Codd. nostrorum, sed aliorum quoque scriptorum et Grammaticorum modo nominatorum, quos Tzetzae ante oculos habuisse atque exscripsisse videntur, scholia, vt, si fieri posset, ad integritatem reuocarentur suam, retractare atque recensere instituimus. Hoc autem nobis videbatur inprimis agendum, vt e Codd. principibus, qui sunt, vt postea docebimus, Vit. 1. et Cizensis, lectiones restitueremus principes, atque eas, quae falsae, vel posthaec ab aliis Isaac. Tzetzae obtrusae viderentur, deleremus, saltem indicaremus. Ab auctoritate Codd. et nostrorum, et Sebastianorum non recessimus, nisi vbi, aliis collatis scriptoribus, lectiones esse omnino corruptas manifesto apparebat. Atque sic nobis contigit, vt ad mille et trecenta scholiorum loca refingeremus, et, ni prorsus fallimur, emendaremus. Scholia breuiora Tzetzianis subiecta, ne moles libri nimium excresceret, nuda, vti Codd. dederunt, notulis tantum quibusdam aspersis, quae vitia librariorum corrigerent, reddidimus. Codd. Vitt. 2 et 3. exhibent ea omnino omnia, sed in Vit. 1. modo usque ad vers. quingentesimum pertinent: a Cizensi vero plane absunt. Vt autem ii, qui vellent vti eis, scirent, cuiusnam essent codicis, distinximus Codd. tribus litteris a, b, c. Plerumque discrepant inter se, nec videntur esse varius eiusdemque auctoris, interdum vero, inprimis Vitt. 2 et 3.

ad verbum consentiunt, quod, ne eadem repeterentur, asteriscis * * *, interdum etiam plane absunt ab hoc vel illo Codice, quod lineola — significauimus. Non autem sunt, neque esse possunt, vt quidàm opinantur, haec scholia ipsius Tzetzae. Meminit is quidem scholiorum, versuum spatiis interiectorum, λέξεων ἄνωθεν vel μέσον τῶν στίχων, vt vv. 263 et 275, sed non tanquam a semetipso conscriptorum. Videntur esse longe priora aetate Tzetzae, nam interdum is reddit in scholiis suis eadem iisdem verbis, interdum reprehendit eorum interpretationem, vt ad v. 432. Αἴθωνος παῖς τοῦ Ὀδυσσέως (sic habent schol. interlin.) λέγουσι· οὐκ ἔστι δὲ τοῦτο: v. 1017. Ἀργυρῖνοι· οἱ δὲ Ἠπειρωτικὸν ἔθνος (sic scholl. interl.) αὐτοὺς λέγουσιν, οὐκ εἰδότες, ὅτι τὸ Ἀργ. — Σικελίας ἐστί: ad v. 1446. ὡς φλυαροῦσιν οἱ τὰ τοῦ Λυκόφρονος πρὸ ἡμῶν σχολιάσαντες: interdum schol. breviora male, Tzetzes recte explicat verba, vt v. 1051. γνάφων. Quum autem non vnius aetatis atque auctoris esse videantur, fortassis ea, quae Vitt. 2 et 3. continent, sunt, vt coniicit Thryllit., Demetrii Triclinii, vel Constantini Lascaris, cuius glossas inter lineas positas exhibet Cod. Matritensis. cf. Fabric. Bibl. Gr. Vol. III, p. 758. Interim tamen, quamvis, quinam confecerint ea, ignoremus, sunt bona pleraque, vt ex Indice patet Reichardiano, qui quaedam laudat, et interpretationem Lycophronis eximie iuuant. Indicem vocabulorum gr., vti Potterus et Sebast. dederunt, plane diffingendum ac nouandum putauimus. Qui quidem eum vocabulis Lycophronis omnibus ornarunt, ita tamen, vt Nomina Substantiua et Adiectiua eodem casu ac numero, atque Verba eodem tempore ac numero, quo dederat Lycophron, redderent: quod sane parum vel nihil ad graecitatem Lycophronis in-

telligendam valet. Itaque hac ratione relicta, ad exemplum Lexicorum confeci Indicem, qui verba et formulas dicendi exhiberet omnino omnes, vt is, qui loca plura inter se et cum aliorum scriptorum locis comparare, et graecitatem poetae nostro propriam cuperet penitus cognoscere, haberet, vnde sibi consuleret. Vocabula in Lexicis nondum occurrentia asteriscis distinguenda curauimus. Praeterea adiecimus Indiculum vocabulorum quorundam Tzetzianorum in Lexicis, quae exstant, non obuiorum. Elenchum auctorum, qui in scholiis Tzetzarum passim laudantur, hinc illinc emendauimus, additis simul rebus, quarum causa a scholiastis citantur. Indicem rerum, quarum in scholiis fit mentio, cum geographicum, tum historicum, ne res quaedam, vt apud Sebastianum, qui geographicum ab historico dispescuit, bis traderentur, coniunximus, et multis partibus pleniorem emendatioremque dedimus.

Reliquum est, vt de Codd. Mss., quorum ope in adornanda hac editione nobis contigit vti, exponamus. Quod ad Vitebb. attinet, quos olim Erasm. Schmidtius versauit, et Thryllit. postea contulit, quaedam Reichardus quidem in praefatione iam occupauit, pleraque tamen, cum vbique breuitatem sequeretur, et in quibusdam non satis accurate versatus videretur, nobis supplenda reliquit. Praemonendum est, ne quis in ipsis Codicibus labatur, nos ei, quem Reichardus tertio loco posuit, longe, vt nobis videtur, vetustiori, cum Thryllitzschio secundum, et alteri, ab Aristobulo Apostolio, filio Michaelis Apostolii, haud dubie demum seculo XVI. conscripto, tertium dedisse locum. Errat autem Reichardus, ratus, hos tres Codd. omnes non ascendere vltra seculum XV. aut XIV. Non

dubitamus ad eius partes accedere, ſi ſpectemus, quem nominamus alterum Codicem, eumque vel ad finem ſeculi XV. vel initio ſeculi XVI. eſſe ſcriptum credimus. Tertius autem, vti modo commemorauimus, ſeculi eſt XVI. Nihil autem vidiſſe videtur, quum primum membranaceum eiusdem fere aetatis eſſe opinaretur; nam ſi quid iudicare poſſumus, etiamſi non ipſo, quo vixit Tzetzes, ſeculo, h. e. XII., certe XIII. eſt ſcriptus, nam primam, quam dicunt, recenſionem ab Iſaac. Tzetza factam et longe pauciora continet altera a fratre Ioanne emendata et aucta, qua de re poſtea dicendi erit locus. Opera de noſtro, quem Ciza ſeruat, dicendi, quum iam in Progr.: *Notitia et Recenſio Codd. Mſſ. qui in bibliotheca Epiſcopatus Numburgo - Cizenſis aſſeruantur, Part.* III., *anno* CIƆIƆCCCVIIII, diligenter de eo diſputauerimus, ſuperſedere iam poſſemus; at cum eiusmodi libelli ſcholaſtici raro in manus virorum doctorum, vbique diſperſorum, incidant, et rarius fines patriae transgrediantur, pauca huc pertinentia inde repetere liceat. Eſt is formae quadruplicis, et in charta ſolida nitide, quamquam non ſemper accurate, ſcriptus. Eum autem in Italia a Graeculo anno 1438 eſſe conſcriptum, verſus lingua italica fronti eius praemiſſus, verba graeca ab initio et ad extremum adpoſita, et annus ipſe in extremo additus, confirmare videntur. Aetatem quidem Vit. 1. quam diximus, non attingit; attamen aetate et loco praeſtat Vitt. 2 et 3. atque e Cod. vetuſto recenſionis prioris deſcriptus omnia bona cum Viteb. 1. habet communia. Suppeditat enim cum Vit. 1. lectiones in Lycophrone optimas et ſibi proprias, vt v. 55. καταβροχθέντος pro καταβρωθέντος: v. 290. τάφρων pro τάφρος: βρύουσαι pro βλύουσαι: v. 506. ἐκτετμημένους

pro ἐντέτμ.: v. 620. ἀμφ' ἐπητύμους pro ἀμφιεπητύμους, et al. In ſcholiis vero longe plures contexui ac graecitati ſcholiaſtarum aptiſſimas praebet lectiones, quarum nullam adhuc laudarunt editiones, ne Sebaſtiana quidem ad plurimos Codd. emendata, vt ad v. 911. τρίτον pro τοῦτοι, quae lectio inepta omnes obſidet editiones: ad v. 743. συσκῶσα τὸ pro σύσκόσατο, quae lectio aeque inepta eſt: v. 939. οἱ Ἄβαντος pro Ἄβαντες, quae lectio Cizenſi modo propria: v. 1232. Ἐλύμων pro Σελύμων: v. 1294. Μέμφις pro Μέμφη, et plures alias. Hinc ſatis apparet, Cod. Ciz. cum Vit. 1. lectiones ſuppeditare meliores omnibus Codd. Sebaſtiani, poſtea vero vel a Io. Tzetza, vel a librariis corruptas, eosque eſſe reliquis Codd. antiquiores. Confirmat etiam lectiones adhuc incognitas, et a Sebaſtiano primum e Codd. Mſſ. optimae notae prolatas. Sunt ei cum ſcholia quaedam, quae omnes omnino editt. ignorant, vt ad extr. v. 663. πευκίως ſqq., tum quoque, quibus Sebaſtiana primum eſt aucta. Supplet praeterea verba ſingula et loca nonnulla, quae in editt. omnibus, adeo in Sebaſt. adhuc imperfecta leguntur. Scholia quaedam transpoſita et alieno loco haud dubie e margine, cui addita fuerant, illata ſenſumque verborum turbantia, ſuo loco reponit. Interim tamen Sebaſtiani libidini, ſcholia saepius e ſede veteri eiiciendi inque aliam transferendi, non ſemper fauet, et, niſi fallimur, iure meritoque, quum interpretes viam non eandem premant ſemper et perſequantur, quae cuique videatur recta eſſe ac trita, et quae ordini verborum ſcriptoris pertinaciter inhaereat. Conſtat, iam Potterum numerum ſcholiorum, et ſcholia ipſa, quae editiones exhiberent priores, auxiſſe, Sebaſtianum vero e collatis XVI Mſſ. iterum addidiſſe plura Potterianis, quorum

multa, immo permulta Codici nostro cum Vit. 1. desunt. Neque tamen velim eum putes mutilum et incuria librarii corruptum ac truncatum. Codex enim noster cum Vit. 1. scholia quaedam, quae in Codd. MSS. aliis, et in editt. quae exstant, pluribus verbis sunt commemorata, in breuius contrahit: alia, quae paene iisdem et interdum pluribus iterantur verbis, non solet iterare: nonnulla loca, inprimis poetarum veterum, scholiis quibusdam subiecta non subiicit: minora adeo quaedam scholia, quibus Codd. reliqui sunt instructi, plane omittit. At ne quis hos duos Codd., caeterum praestantissimos, arbitretur mutilos et imperfectos, tenendum est, fontem, e quo hauserint, plura non habuisse, quae in prata sua deriuarent, et insequentibus demum temporibus plura, quae Codd. alii et editt. vulgatae praebeant, ex aliis riuis esse eo inducta, fontemque ipsum esse inde auctum, interdum quoque turbatum. Codd. autem Ciz. et Vit. 1., vt bona, sic vitia quoque habent communia, e. g. lectiones deprauatas, lacunas, in vtroque tamen plerumque relicto spatio, transpositos vel omissos Lycophronis versus, vt vv. 242 et 243, 708 et 709, scholia traiecta vel praetermissa, inprimis longiora, et alia. At sicut fratres gemelli natu quidem, vultu multisque aliis, non tamen omnino omnibus partibus sibi sunt similes, sic etiam hi duo Codd. ab initio vnum eundemque habuerunt fontem, sed quum fons iste deinde diffluerét in varios ac diuersos riuulos, hinc illinc aliis aquis adfluentibus turbatus profluxit. Differunt itaque, sed in minutiis, quae non Tzetzarum, sed glossatorum et librariorum esse videntur, nullo vero modo a se, vt a Vitt. 2 et 3. qui secundae haud dubie sunt recensionis, vt a Codicibus aliis discedunt.

Hinc premitur nunc Vit. 1. nunc Ciz. vitiis, iisque plane diuersis, hinc habet nunc Vit. 1. nunc Ciz. meliora sibique propria. Sic Vit. 1. bene in Lycophrone v. 319. ἄλμα, v. 547. γάμους, v. 552. φηραίοις, v. 608. σπάσονται, v. 868. λογχούρου, v. 878. ἐκβεβρασμένους, Ciz. vero male ἄλσος, γάμοις, φηραίους, ἀποσπάσονται, λογχύρου et ἐμβεβλ-σμένους, quae omnia sunt vitia librariorum. Contra bene Cizens. v. 525. κοιράνῳ, v. 664. σκάφη, v. 786. βομβυλίχς, v. 1013. γόργης, v. 1294. πλάτιν, Vit. 1. vero male τυράντῳ, σκάφει, βομβυλείας, γόρτης, πλάτιν. Idem, et quidem saepius accidit in scholiis, in quibus modo hic, modo ille praebet lectiones meliores, modo hic, modo ille addit aliquid, vel omittit. Accidit autem, vt librarii eorum inciderent in verba in Cod. quo vterentur, pessime scripta, vel compendiis scribendi obscurata, vacuo spatio relicto, quod caperet ea, neque expleuerunt, neque mutarunt. Librarii contra Vitt. 2 et 3. ingenio vel potius libidini suae indulgentes, nullo spatio relicto, eiusmodi verba grauiter videntur correxisse, atque ita saepe aliena intrusisse. Praeterea tenendum omnino videtur, in Codd. Ciz. et Vit. 1. omnia deesse, quae carpant Lycophronem, et quae Tzetzae nomen et doctrinam iactitent, quae omnia non Isaacii, sed Ioannis Tzetzae esse postea ostendemus. Itaque Codd. Vit. 1. et Ciz. si comparaueris cum Vitt. 2 et 3. hos ab illis multis discedere partibus intelliges. Etenim hi saepius et acerbius reprehendunt Lycophronem: nomen et doctrinam Tzetzae verbis magnificis laudant: versiculos poetarum longe plures quam Vit. 1. et Ciz. ostentandae doctrinae causa allinunt: omnia in Vit. 1. et Ciz. modeste dicta arroganter dicunt, et prae se vbique ferunt. κατ' ἐμέ, ἐγὼ δὲ φημί, ἐῤῥέθη, ὅπισθεν εἶπον: longo

plura quam Vit. 1. et Ciz. praebent, quae quum saepius turbent ordinem verborum, postea, in altera scilicet recensione, interposita videntur: Eudociam saepe reddunt ad verbum, adeo cum vitiis, inprimis Vit. 3. qui quoque saepius cum Phauorino consentit: repetunt interdum rem, in Vit. 1. et Ciz. breuiter commemoratam, pluribus verbis: habent etiam quaedam scholia, quae Vit. 1. et Ciz. ignorant: lectiones exhibent contextui aptiores, et sane dignas, quae praeferantur lectionibus Vit. 1. et Ciz., et quae sine dubio ab eo, qui alteram recensionem edidit, sunt emendatae: desunt vero iis etiam quaedam, quae vel Io. Tzetzes in recensione altera omiserat, vel quae ab aliis glossatoribus post Io. Tzetzam sunt addita. Denique Vit. 3., vt hoc addamus, plerumque, adeo in vitiis, consentit Cod. Baroc. vnde, vtrumque ex eodem fonte haustum esse, patet. Originem autem suam Codd. Vitt. 2 et 3. debent fonti vni eidemque, pleniori tamen ac diuerso ab eo, e quo fluxerunt Vit. 1. et Ciz. In plerisque consentiunt, in singulis tamen, vt fit, dissentiunt: interdum lectiones Vit. 2, interdum vero Vit. 3. sunt praeferendae; attamen in Vit. 3. lectiones quasdam Vit. 2. non satis aptas paullulum esse immutatas interdum atque emendatas, et hunc aetate superare illum, inde apparere videtur. Neque carent ii vitiis, vel vtrique, vel vni soli propriis.

Quum autem paullo ante Eudociae fecerimus mentionem, eamque secutos esse Codd. Vitt. 2 et 3. dixerimus, liceat iam de hac ipsa, eiusque Dictionario historico-mythologico, quod Ἰωνιά, Violarium, inscripsit, ratione tamen scholiorum nostrorum modo habita, pauca adiicere. Eudociam seculo vndecimo post Christum natum vixisse, et circa annum huius seculi septua-

gesimum secundum mortuam esse inter auctores constat, vnde quoque Violetum suum, a Villoisonio primum in Anecdott. graecis Tom. I. editum, quosdam annos ante, quam ex hac vita discederet, conscripsisse eam dubio caret. Etenim, vt e praefatione ipsius Violario praemissa patet, id viuo et imperante Romano Diogene, coniuge, cui dedicauit, et qui ao. 1071. est interfectus, edidit, et hinc diu ante collecta vndique in ordinem redegisse ac composuisse videtur. Attamen sunt, vt Heynius in multis locis Obseruationum ad Apollodorum, et Meinecke in Obseruatt. in Eudociae Violarium, quas Heerenii et Tychsenii Bibl. vet litterat. et artis Part. V, p. 26. sqq. et Part. VI, p. 25 sqq. exhibet, aliique horum duumvirorum auctoritatem secuti, qui scholia Tzetzarum in Lycophronem, post tempora Eudociae demum edita, ab hac exscripta esse opinentur. Quos quidem videtur fefellisse ipse Villoisonius, qui in Praefatione Eudociae Violeto praemissa pag. X. eam mythologica ex interpretibus poetarum graecorum, Homeri, Hesiodi, Theocriti, Lycophronis aliorumque, collegisse et disposuisse commemorat. Dubitare tamen licet, an hic vir doctus Tzetzarum scholia in Lycophr. intellexerit, immo potius eum scholia ab interpretibus veteribus in Lycophr. conscripta, et ab ipsis Tzetzis in scholiis suis vv. 1017. 1226 et 1446. laudata intellexisse verisimillimum est. Eudociam autem ipsam fuisse priorem fratribus Tzetzis, atque Violetum, antequam scholia Tzetzarum in Lycophr. ederentur, conscripsisse, iam Censor Violeti in Bibl. Crit. Vol. II. P. III. p. 7. his docuit verbis: *Nam Eustathius et Tzetzes fuerunt quidem post Eudociam, sed ex iisdem, quibus illa, veterum fontibus hauserunt;* nos autem eam non tantum ex vno eodemque fonte cum Tzetzis,

sed etiam hunc in Violeto eius antea iam vulgato plura hausisse, saltem haurire potuisse, et multa loca scholiorum Tzetzianorum ex Eudociae Violeto, atque Eudociae Violeti e scholiis Tzetz. emendari, immo quoque expleri posse, iam commonstrare tentabimus. Nec est, quod nos impediat, quominus Tzetzas, inprimis Ioannem plura, in quibus discrepat a fratre Isaacio, h. e. a prima scholiorum recensione Codd. Vit. 1. et Ciz., debere Violeto Eudociae credamus, quod nunquam in scholiis fecerint eius mentionem, nam ne vnius quidem Grammatici et scriptoris, qui eadem aetate vel paullo ante eos vixit, et quem compilarunt, exceptis scriptoribus veteribus, in scholiis meminisse sustinuerunt. Idem vero etiam cadit in ipsam Eudociam, quae et ipsa, forsan de more istius aetatis, nusquam memorat auctores, quorum loca congesta in Violetum suum transtulit. Nos scholia Tzetziana conferentes cum Eudocia animaduertimus, hanc quam plurima, adeo ipsius Lycophronis verbis, narrare, quae non nisi in eius Alexandram cadunt, vt ad vv. 57, 61, 62, 555 et 831, collat. Eudoc. p. 314, 329, 322 et 24, quae quis dubitat quin Eudocia debeat veteribus Lycophronis interpretibus? Affert adeo versum Lycophronis, cui tamen inter reliquos poetas ab ipsa laudatos locum non dedit, p. 258 l. 18: *Βύμης* [illegible], sine dubio corruptum, nam, vt exhibet eum, in Lycophrone, qui meminit *Βύνης* v. 107 et 757, non legitur, nec legi potest. Dubia, quod omnino tenendum videtur, est fides Eudociae, vti Tzetzarum, vbi loca scriptorum laudant, quos non ipsi consuluisse, sed ex aliis Grammaticis cognouisse, et quorum loca iam ab his concepta in libros suos videntur transtulisse. Sic Eudocia p. 606. a Lycophrone tradit Typhonem vocari [illegible]

quod vero Lycophron plane ignorat. Idem Tzetzae ad v. 177. narrant auctoribus Pindaro et Aeschylo, vel ab Eudocia, quae quoque horum poetarum sequitur auctoritatem, vel a veteribus Lycophronis scholiastis decepti. Codd. Vit. 1. et Ciz. raro, Vitt. 2 et 3. fere semper sequuntur Eudociam. Vnde fit, vt, vbi hi cum Eudocia errant, et lectiones plane corruptas praebent, illi lectiones exhibeant optimas; vbi hi singula vel plura omittunt cum Eudocia, illi lacunas istas expleant; contra vero, vbi hi cum Eudocia lectionibus sunt ornati bonis, illi eas corrumpant, et, vbi hi dant plura eaque meliora cum Eudocia, illi male ea omittant. Quis itaque est, qui non inde intelligat, Isaac. Tzetzam in Vit. 1. et Ciz. qui principem contineant recensionem, Eudociam, forte ipsi nondum cognitam, non esse secutum; neque ex eo fonte, e quo Vitt. 2 et 3. hauserint cum Eudocia, Ioan. vero Tzetzam in Vitt. 2 et 3. h. e. in recensione posteriori vel ex ipsa Eudocia, vel saltem ex eodem fonte, h. e. ex vett. Lycophronis scholiastis sua hausisse? Interim tamen, quum Eudociae Violetum ante iam, quam Io. Tzetzes componeret recensionem alteram, exstiterit, et Vitt. 2 et 3. cum Eudocia vitiis saepe premantur iisdem, quae nullo modo scriptorum, sed librariorum esse possint, facile inducor, vt Io. Tzetzam in recensendis et emendandis Isaacii fratris scholiis Eudociam potius, certe saepius, quam veteres secutum esse scholiastas credam. Occurrunt quoque loca in Vitt. 2 et 3. quae omnia ex Eudocia ad verbum repetunt, verbis modo interdum paucis aucta, e. g. ad v. 69. πουκαὶ ἐν τῷ γάμῳ, vbi Eudocia bene modo που, omissis ἐν τ. γ. et sine dubio a Io. Tzetza additis; et sic quoque in aliis locis: quae cum postea demum adiecta videantur, Eudociam aetate priorem fuisse fit verisimile. Nec multum abest, quin,

cum Vit. 3. vestigia Eudociae magis premat, quam Vit. 2., et lectiones quasdam exhibeat cum Eudocia exquisitiores, a Io. Tzetza scholia iterum iterumque perlustrata, et praeeunte Eudocia esse emendata credamus. In quibusdam vero locis, vbi Eudocia sola videtur sapere, Io. Tzetzes ab ea recessit, et haud dubie ea, quae dabat, aliis debuit. Habet itaque Eudocia, quae inseruiant emendandis Tzetzarum scholiis; habent vero etiam Codd. nostri, Vit. 1. inprimis et Ciz., quae Eudociae vel a librariis, vel, vt mihi videtur, a typographis quoque corruptae consulere, eamque ad integritatem suam reuocare possint. Quae vero sint eiusmodi loca, notae scholiis subiectae docebunt.

Phauorinus quoque a nobis saepe in notis laudatus magis recensionem posteriorem scholiorum Tzetzianorum, inprimis vti eam Vit. 3. praebet, quam priorem Vit. 1. et Ciz. videtur esse secutus. Hunc autem constat Lexicon suum ornasse non interpretationibus verborum, locorum et rerum, quas ipse perlegendis diligenter et tractandis scriptoribus graecis cognouerit, paullatimque digesserit, sed vndique bona mala, integra corrupta, multa etiam sine iudicio atque festinanter in id congessisse, quod ipsi iam conferentes eum cum scholiis nostris videmur plane perspexisse. Tam multa autem debet *scholiis* in Lycophr. Tzetzianis, vt, si accideret aliquando, vt ea perirent, ex eius Lexico restitui posse fere omnia persuasum habeamus. Quae quum ita sint, facile intelligitur, multa esse Phauorino, inprimis in locis, vbi auctoritate Lycophronis vtitur, quae ad scholia *Tzetzarum* saepe a librariis deprauata emendanda, *omissa in* iis supplenda, atque lectiones eorum veras confirmandas, falsas vero corrigendas bene adhiberi possint. Sic praebet lectiones ab omnibus Codd. Mss. et

editt. alienas, easque verissimas et contextui aptissimas, ut ad v. 15. n. 6. ἱππικῶν ἀγώνων pro ἱππικῶν, v. 55. ἢ φλοιδεύμενος pro καὶ φλοιδ. v. 80. ἔχε pro ἔχοντος: v. 260. bene supplet αἰετός; v. 786. verbis δὲ καὶ — δίφθογγος γράφεται bene subiicit solus οἷον, et al. Confirmat etiam lectiones meliores Codd. Vitt. 2 et 3. vt ad v. 79. ἄμαθον pro ἄμμον. v. 796. ἐκεῖ pro ἐκεῖνος. Phauorinum autem plerumque cum Codd. nostris, inprimis Vit. 3., vt ad v. 49. ἀπηθανατίσθη pro ἀποθανατίσθαι, οὖσαν pro εἶναι, et τὴν κῆρα pro τὴν μοῖραν, et multis aliis in locis consentire, interdum tamen etiam ab iis dissentire, quum exempla consensus huius et dissensus vbique in notis prostent, non attinet iam pluribus ostendere. Cauendum tamen ei erit, qui eius auctoritatem velit sequi, ne cum ipso, saepe festinanter et oscitanter aliorum Grammaticorum scholia exscribente, temere labatur. Non raro enim festinatione eius accidit, vt Grammaticorum aliorum ὡς ἔφην, ὡς προεῖπον, κατ' ἐμὲ adderet, tanquam id, quod hi explicarunt, suum ipsius esset, vt ad voc. ἐμπορικῶν, coll. schol. Tzetz. ad v. 930. Accidit adeo, vt plane aliena scholiis suis allineret, et quae essent non scholii ab eo exscripti, sed eius, quod in auctore, quo est vsus, mox sequebatur: cff. quae obseruata sunt ad v. 270. vbi ad τρυτάνης adiicit αὖθις· εἰς τάλαντα, quod pertinet ad vers. seq.: ad v. 522. Δρύμας interpretatur in Lexico suo, vti Tzetzes, sed cum eodem quoque addit interpretationem voc. σφάζοντες, quod plane nil facit ad Δρύμας: ad v. 867. κωλῶτις· κωλὺς — γῆ miscet cum schol. Tzetzae seq. καὶ 'Αλεντία — quod nil habet, quo κωλῶτις explicetur.

Superest, vt nunc de auctore scholiorum nostrorum, et de recensione eorum duplici, cuius saepius mentionem fecimus, ita exponamus, vt quisque de iis rectius, quam adhuc factum esse videtur, iudicare possit. Iam olim

omnes fere, iique viri doctissimi, vt Küsterus, Potterus et Bentleius ad Horat. p. 45. quorum auctoritatem quoque secutus est Seb., epistola Io. Tzetzae ad Protonotarium Basilium (Seb. male: regium) Achridenum scripta et a Lud. Küstero e Cod. Paris. primum in lucem edita, confisi, solum Io. Tzetzam esse eorum auctorem existimarunt, multique adhuc sunt, qui vel iis consentiant, vel rem, sane dubiam, in medio relinquant. Equidem quum haec ipsa scholia nondum, vti iam factum est, tractassem, dubius quoque haerebam, ad quorum partes transirem, auctoritate tamen antiquitatis, quae vno consensu Isaacium Tzetzam eorum auctorem nominat, adductus, semper eo inclinabam, vt iis magis, qui haec scholia ab Isaacio, quum qui a Io. Tzetza arbitrarentur scripta, fidem habendam esse putarem. Diligenter autem collatis his scholiis et Codd. Mss. inprimis Vit. 1. et Ciz. cum Vit. 2 et 3. et reliquis, quos Sebast. tractauit, deprehendisse videor, errasse et hos, qui Isaacium, et illos, qui Io. Tzetzam solum ea composuisse opinarentur. Vtrique sane multa habent, quibus sententiam suam tueri possint. Qui enim caussam Isaacii Tzetzae agunt, testimonio vtuntur et Codd. omnium, adeo vetustissimorum, qui eum horum scholiorum auctorem fuisse inscriptionibus arguunt, et ipsius fratris Ioannis, qui ea in Prolegg. ad Hesiod. illi verbis non ambiguis tribuit: *καὶ τῷ ἐμῷ ἀδελφῷ ἐκπεπόνηται λίαν κάλλιστα καὶ φιλοτιμότατα περὶ τούτου ἐν τῇ τοῦ Λυκόφρονος ἐξηγήσει·* ii vero, qui in diversam abeuntes Ioannem eorum auctorem esse contendunt, testimoniis quoque, iisque grauioribus in hac re agere videntur. Laudant enim auctoritatem ipsius Io. Tzetzae in Chiliad. IX, 961. *ἐν τοῖς εἰς Λυκόφρονα ἐμοὶ ἐξηγηθεῖσι*, coll. VIII, 486. laudant epistolam eiusdem ante nominatam, argumenta petunt a similitudine ratio-

nis dicendi, fabulas enarrandi, allegorias fingendi et fingula verba explicandi, quae in aliis eius libris dominatur, vt etiam ab oftentatione et fuperbia, qua, ficut in aliis ab eo editis libris, ita etiam in his fcholiis doctrinam fuam gloriofe extollit, aliorum vero per contemtum deprimit. Non erant adhuc inueftigata momenta, quae haec plane fibi repugnantia conciliarent, neque erat quispiam, qui huic repugnantiae ita occurreret, vt parti fatisfaceret vtrique. Tentabimus itaque (abfit autem verbo inuidia!) hanc difcordiam, quantum fieri poffit, componere, atque oftendere, vt e Codd. noftris perfpexiffe videmur, neque Ifaacium, neque Io. Tzetzam folum, fed ambo fratres fuiffe, qui coniuncta opera componerent haec fcholia, ita tamen, vt Ifaacius ea primum ederet, Ioannes vero recognofceret, emendaret ac multis partibus augeret. Liceat ergo ea, quae Ifaac. edidit, primam, ea vero, quae Ioannes recenfendo et emendando addidit, alteram nominare recenfionem. Atque quod ad epiftolam Io. Tzetzae ad Bafilium Achridenum miffam attinet, quae viros doctos primum turbaffe et in caufa fuiffe videtur, vt Ifaacium auctoritatis laude fraudarent, nefcio quid fraudis et oftentationis fubeffe femper fufpicatus fum, et fane fufpicari licet. Etenim quis fcit, annon fpuria, faltem a Io. Tzetza oftentatore, de dignitate cuiusque, adeo ipfius fratris, orta inter ipfos discordia c), vel Ifaacio iam mortuo d), fit ficta, et ita fubornata, vt opus fratris a fe emendatum multisque partibus auctum fibi foli vindicaret? Deinde fane eft, quod mireris, Io. Tzetzam,

c) cf. Iacobs ad Io. Tzetz. Homer. v. 143. fqq. et Pofthomer. v. 282.

d) nam praematura morte extinctus dicitur, cf. Potter. Comment. in Lycophr. ab initio.

captatorem cuiuscunque gloriolae, suique vnius ingenii admiratorem, tam liberalem fuisse, suique tam immemorem, vt librum a se compositum beneuolentiae modo et amicitiae caussa alius auctoris nomine ornari pateretur. Fingas autem, eum id vere fecisse, an hoc quoque est beneuolentiae, postea palam et per litteras declarare, semetipsum, non vero illum, qui putaretur, esse huius libri auctorem? nonne huius beneuolentiae illiberalitas existimationi fratris magis nocuit, quam profuit? Vt vt sit, res est dubia, immo fide vix digna. Sunt, qui putent, Io. Tzetzam in Chiliad. VIII, v. 487 sqq. plagium fratri clam exprobrasse, qui ἐξήγησιν ab ipso in Lycophronem factam, tum cum discipulis Lycophronis Alexandram exposuisset, quasi suam venditauerit. Verum, vt mihi videtur, hi versiculi non Isaac. Tzetzam, qui non nominetur, sed alium quendam huiuscemodi furti accusant, quin potius, si spectaueris v. 486.: Ἀλεξάνδραν, εἰς ἣν ὁ Τζέτζης (nonne Isaacius?) ἔγραψεν ἐξήγησιν, auctoritatem eius tuentur. Nec verba loci alterius Chiliad. IX, 961. ἐν τοῖς εἰς Λυκόφρονα ἐμοὶ ἐξηγηθεῖσι, Isaacium plane priuant iure suo, sed Ioannem participem eius quoque esse et esse posse modo innuunt, ita vt coniuncto studio et Isaac. et Io. Tzetzes haec scholia conscripsisse dici possint. Neque sumus ii, qui Ioannem velimus defraudare iure suo, immo eum aeque bene, forte melius etiam, ac Isaacium, de Lycophronis Alexandra meritum esse contendimus. Multa enim habent haec scholia, quae Ioannis esse ita demonstrent, vt, qui negare audeat, plane caecutire videatur. Id autem omnes, qui hunc commentarium ei soli tentarunt attribuere, iam perspexerunt, exemplisque ex eo et aliis Io. Tzetzae libris allatis confirmarunt, cff. quae Pott. in ed. 2. commentario in Lycophr. et Iacobs Io. Tzetzae Iliacis p. XV. praemiserunt; nos

autem Iliacis eius, ſcholiis in Heſiodum, inprimis vero Chiliadibus collatis cum his ſcholiis non poſſumus non iis aſſentiri. Notae a nobis ſcholiis ſubiectae, inprimis horum loca, quae iisdem vitiis, quibus Io. Tzetzes in reliquis ab eo conſcriptis libris eſt obnoxius, vt ad v. 649. Ἀβῶνα, coll. Chill. II, 339. ſunt contaminata, vel quae eadem iisdemque verbis praebent, laudata adeo eorum interpretatione in Lycophronem, vt ad v. 84. coll. Chil. IX, 961. rem ita firmant, vt dubitationi locus relinquatur plane nullus. Sed ſuum cuique. Plerique quum aetate noſtra Io. Tzetzam ſolum eſſe horum ſcholiorum auctorem exiſtiment, noſtrum iam eſſe videtur, vt Iſaacii cauſam tueamur, eique poſtliminium eſſe oſtendamus. Non autem dubitandum eſt, omnes eo tempore, quo haec ſcholia primum edebantur, certo crediſiſſe, immo ſciuiſſe, ea ab Iſaacio Tzetza fuiſſe compoſita. Omnes enim Codd. Mſſ. ne vno quidem excepto, nomen eius fronti inſcriptum exhibent, idque etiam poſtea, quum a fratre Ioanne eſſent emendata ſcholia atque aucta, conſtanter cum editt. adhuc vulgatis ſeruarunt vsque ad aetatem noſtram, qua Sebaſt. editionem ſuam inſcripſit: Λυκόφρονος Κασσάνδρα, τὸ σκοτεινὸν ποίημα, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο Ἰσαακίου, μᾶλλον δὲ Ἰωάννου τοῦ Τζέτζου ἐξήγημα. Conſentiunt quoque Hexaſticha et Tetraſticha Lycophroni praemiſſa, et in laudem Iſaacii, ſcholiorum auctoris, facta. Quum pater Tzetzarum, auctore ipſo Ioanne filio in Chil. III, 157 ſqq. quaſi alter Cato omnia egiſſe commemoretur, vt ingenium Ioannis omnibus diſciplinis liberalibus excoleretur, non dubium eſt, quin quoque Iſaacium, filium alterum, qui poſtea in vrbe Berrhoea munere ἐπαρχίας eſt functus, iisdem diſciplinis et artibus erudiendum curauerit, ita vt libris ad has litteras ſpectantibus deinde componendis operam dare poſſet. Hu-

ius vero doctrina cum aequalibus innotuisset, nemo eorum tunc videtur extitisse, qui, cum haec nomine eius omnia scholia ederentur, ipsum eorum esse et esse posse auctorem dubitaret. Traditur autem non tantum concinnasse scholia in Lycophronem, sed etiam in Pindarum, quae dicuntur recentiora, cff. schol. Pind. Olymp. XIV, 74. ad extr. Heyne in Praef. Pindaro praeposita Vol. I. p. 55. et Fabric. Bibl. Gr. Vol. II, p. 66. et Vol. III, p. 752. atque versus iambicos de ortu et occasu astrorum a nemine adhuc commemoratos, et nondum typis excusos. Cod. Mss. huius poematis asseruatur in Bibl. regia Monacensi sic inscriptus: *Ἰωαννίου Τζέτζου στίχοι περὶ ἀνατολῆς καὶ δύσεως τῶν ἄστρων ἰαμβικοί*, quemadmodum Ignat. Hardt in Catal. Codd. Mss. illius biblioth. ad n. 287. docuit. Accedit huc, quod Ioannes ipse eruditionem fratris praedicat, eique haec scholia in Prolegg. ad Hesiod. verbis supra iam commemoratis tribuit. Neque tamen, quum Ioannes hoc opus sub nomine Isaacii edidisse, et honori fratris tribuisse putetur, ausus fuissem affirmare, Isaacium operis fuisse socium, immo id occupasse, nisi alia certiora, et ex ipsis scholiis eorumque Codd. Mss. petita, afferri possent argumenta, quae omnem remouerent dubitationem. Iam paullo ante, cum de Codd. nostrorum natura et diuersitate agebatur, dictum est, Codd. Vitt. 2 et 5. cum editionibus, quae nunc exstant, longe plura, quin etiam interdum meliora Vit. 1. et Cizensi, et ideo recensionem posteriorem scholiorum, vt Vit. 1. et Ciz. priorem continere. Quae vero discrepantia et rerum et verborum est tanta, vt componi nequeat, nisi sumas, vel potius concedas, duo fuisse, qui haec scholia diuerso plane modo ac tempore conscriberent atque recenserent. Leges modestiae, qua auctor cuiuscunque, adeo optimi libri, de se deque meritis suis loqui solet ac debet, Io.

Tzetzes in Chill. suis plerumque insolenter violat, atque vbique nomen suum, clarissimum quasi et fulgore suo omnia alia superans, pro ostentatione sua ingerit. Non sufficit ei diuersa sequenti modo dicere: ἐγὼ φημὶ, κατ' ἐμὲ, sed non pudet eum etiam dicere: ὁ Τζέτζης φησὶ, κατὰ τὸν Τζέτζην. Idem facit in scholiis, quae exhibent Codd. Vitt. 2 et 3, e. g. ad v. 53. εἴπερ ὁ Τζέτζης θέλει γράφειν: ad v. 719. ὁ Τζέτζης γράφει: ad v. 727. γράφων ὁ Τζέτζης φησί: ad v. 796. ὁ Τζέτζης γράφει καὶ λέγει, et ad v. 798 et 805. vbi ter nomen Tzetzae repetitur. Ab hac vero insolentia plane abstinent Codd. Vit. 1. et Ciz. omisso in omnibus his locis Tzetzae nomine, atque vbi Vitt. 2 et 3. venditant suum: ἐγὼ δὲ φημὶ, et κατ' ἐμὲ, Vit. 1. et Ciz. modeste habent vel ἢ v. 813. et κατὰ τοὺς λοιποὺς v. 1048, vel, ne sibi quidquam arrogare videantur, plane omittunt, vt vv. 886, 999, 1042. et all. locc. Nonne inde apparet, in illis superbire arrogantiam Ioannis, in his vero se demittere modestiam Isaacii Tzetzae? Legenti quidem primum loca quaedam, quae nominis Tzetzae faciunt mentionem, in mentem venit cogitare de Isaacio, a fratre Ioanne vel laudato, vel emendato; verum omnibus locis et Chiliadum et scholiorum in Lycophronem congestis comparatisque, Ioannem nomen suum vbique ostentationis causa venditare intellexi. Vnus modo locus in Vitt. 2 et 3. reperitur v. 17. num. 80. vbi Ioannes fratrem socium laboris his verbis: εἶναι ἡμῶν δοκεῖ τοῖς Τζετζίοις videtur innuisse, at modo videtur, nam quum non τοῖς Τζέτζαις, sed τοῖς Τζετζίοις dicat, τὰ Τζέτζια quoque, si verbum a librariis non est corruptum, potest esse: *interpretatio Tzetzae, uti explicat Tzetzes*, κατὰ τὰ Τζέτζια. Legendum tamen omnino videtur τοῖς Τζέτζαις, et referendum ad solum Ioannem arroganter se efferentem. Vit. 1. et Ciz. modo

exhibent οὕτως ἐμοὶ δοκεῖ, quae erat prioris recenſionis lectio. Praeterea quum Io. Tzetzes ſolus ſapere ſibi videretur, et omnibus aliis ſe doctiorem ac ſapientiorem eſſe opinaretur, vt e quam plurimis patet locis Chiliadum, quorum modo duo ſatis eſt hic afferre e Chiliad. II, 31 et 609. vbi adeo Pindarum et Antiſthenem meliora docet his verbis: οὐχ οὕτως ἔχει, Πίνδαρε, μάνθανε δ' ἐκ τοῦ Τζέτζου, et: ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ, Ἀντίσθενες, ὁ Τζέτζης ἄρτι βλέπω, non mirum, eundem ſui oſtentatorem, aliorumque; ſic etiam Lycophronis, reprehenſorem et calumniatorem prodiiſſe in ſcholiis noſtris, ſeque eo ſapientiorem oſtendiſſe. Vbique iactitans peritiam hiſtoriae fabularis, Geographiae et rationis metricae acerbe ſaepe inuehitur in Lycophronem, a quibus contumeliis et iniuriis Vit. 1. et Ciz. vel plane abſtinent, vt e pluribus patet locis, quae hic repetere non attinet, vel ita ſibi temperant, vt nihil ſibi arrogare videantur, vt Vitt. 2 et 3. v. 616. ὁ δὲ σοφὸς οὗτος ὁ Λυκόφρων, οὐκ οἶδ', ποίῳ ἀδήλῳ, ſed Vit. 1. et Ciz. modeſte, ὁ δὲ σοφὸς οὗτος Λυκόφρων, οὐκ οἶδ', ὅθεν, et v. 1146. Vitt. 2 et 3. τὴν Λάρισσαν κακῶς λέγει Λάρυμναν, Vit. 1. et Ciz. ἡ νῦν Λάρισσα καλουμένη. Quis eſt, qui non in his agnoſcat modeſtiam Iſaacii, in illis vero magniloquentiam Io. Tzetzae, vbique fratris molliter dicta poſtea exaſperantis? Quae Iſaacii modeſtia nos quoque adducit, vt *ſcholia* in Pindarum recentiora, quorum auctor ad Olymp. XIII, 74, p. 455. ed. Heyn. in Lycophronem ſe commentatum eſſe commemorat, et in quibus, vt in Codd. Vit. 1. et Ciz. nihil reperitur, quod arrogantiam arguat, non Ioannis, vbique ingenio ſuo indulgentis, ſed Iſaacii Tzetzae eſſe credamus. Alia quoque reſtant, quae ab Iſaacio haec ſcholia primum edita, a Ioanne vero deinde repetita et aucta eſſe oſtendant.

Multa autem scholiis nostris in Vitt. 2. et 3. esse addita, quae absint a Vit. 1. et Ciz. iam supra paucis diximus. Ea vero additamenta esse Io. Tzetzae, inde apparet, quia eadem tradit vel in Chiliadd. e. g. in scholiis ad v. 488. ad extr. φασὶ δὲ τοῖς — υἱοῖς. coll. Chill. VII, v. 71. ad v. 511. versus Stasini, coll. Chill. II, 711. ad v. 1206. κατὰ Ῥήγιον et ἰταλὸν γὰρ Τυῤῥηνοὶ τὸν ταῦρον καλοῦσι, coll. Chill. II, 343 et 345. ad v. 1432. ad extr. ταῦτα μὲν vsque ad v. 1437. coll. Chill. I, 32. vel in schol. ad Hesiod. vt ad v. 1204. κλαυθεὶς vsque ad βαθυδίνην εἰσὶ, coll. Hesiod. p. 50. edit. Heinf. vel in Posthomericis, vt ad v. 930. κατ' ἐμὲ κγ'. coll. Posthom. v. 642. Longiores ῥήσεις a Vit. 1. et Ciz. omissae, vt ad v. 818. ἀλλὰ τὸν 'Οδυσσέως vsque ad v. 820. quum Ioannes non haberet, quod fratris interpretationi adderet, eamque emendaret, ideo etiam longe pauciores praebent lectiones varias. Deinde Vitt. 2 et 3. habent plura quam Vit. 1. et Ciz. in iis locis, vbi Eudociam videntur exscripsisse, quam Isaac. in prima editione nondum est secutus, sed ad v. 829. cum Eudocia, a qua raro discedunt, pauciora quam Vit. 1. et Ciz. cff. quoque ad v. 45. n. 27. vbi ἡλίου, et v. 175. n. 151. vbi τὴν τοῦ Ἄκτορος θυγατέρα abest, quod tamen contextus postulat. Ne dicam, vt in multis notarum locis est monitum, multa in Vitt. 2 et 3. esse repetita et aucta, quae Vit. 1. et Ciz. breuiter attigerunt, multa quoque esse postea interiecta, quae orationem turbent et distrahant, vt ad v. 1278. ὥσπερ — 'Αρκάς. Atque quot loca poetarum, et quot scriptores et poetas laudant Vitt. 2 et 3. quos Vit. 1. et Ciz. ignorant! Omnia haec ostentandae eruditionis causa Io. Tzetzes addidit, quae, ne quis ab eo omnes laudatos scriptores esse perlectos credat, vndique ex aliis scriptoribus et Grammaticis congessit; nam ne verisimile quidem est, vt Iacobs in notis

ad Iliaca eius carmina abunde docuit, eum poetas, qui aetate eius iam periisse videantur, inspexisse aut legisse. Conferas quoque, si tibi videatur, *Bibliothek der alten Litteratur* IV, p. 12. Anecdott. et Heyne in Praefat. ad Apollod. p. LII. Nec desunt loca in scholiis, quae, cum rebus a Io. Tzetza in aliis libris traditis plane repugnent, Isaacii esse videantur. Sic ad v. 38. filii Herculis telo interfecti, sed in Chiliad. II, 229. in ignem coniecti dicuntur: ad v. 328. Orion dic. filius Iouis, vel Apollinis, sed in scholl. ad Hesiod. p. 156. filius Hyriei, et al. Quae nullo modo possis conciliare, nisi statuas, *Io.* Tzetzam, hominem, vt ipse refert in Chiliad. I, 277. οὐδὲ γὰρ μνημονικώτερον τοῦ Τζέτζου θεὸς ἄλλον Ἄνδρα τῶν πρίν τε καὶ τῶν νῦν ἐξέφηνεν ἐν βίῳ, vel sui immemorem sibi ipsi non constitisse, vel, quod verisimilius videtur, quum Vit. 1. et Ciz. hic consentiant cum Vitt. 2 et 3. dicta primum ab Isaacio non mutasse, sed integra ei reliquisse et intacta. Denique, quod non paruum ad sententiam nostram confirmandam habet momentum, Codd. Vitt. 2 et 3. hinc illinc ornant tam exquisitae, et contextui tam aptae formularum et verborum lectiones, quas Vit. 1. et Ciz. ignorant, vt quisque, eas non deberi, nec deberi posse librariorum libidini, facile perspicere possit. Sic in Hypothesi n. 40. ἔτεμον pro ἤλασαν; ad v. 51. n. 53. εἰρημένως pro εἰρημένης; ad v. 85. n. 15. ζῶον pro κῆτος; ad v. 145. n. 11. ἀνεκόπτεν pro ἐκώλυεν; ad v. 176. λέγουσιν pro λαμβάνειν; ad v. 831. ἐμπεσεῖται pro ἐμπεσοῦσαι; ad v. 850. φονεῦσι pro νέοι; ad v. 1254. κάκυς et κάκυες pro κάκυς et κάκυες; ad v. 1263. ἐλευθερωθεὶς pro ἐλευθερώθη καί; ad v. 1278. δαίμων αἱ σίβυλλαι pro δαίμων ἡ σίβυλλα; ad v. 1332. πολεμοῦσαι καὶ pro πολεμοῦσαι; ad v. 1379. παρεκελεύσατο pro παρεκέλευσε, et all. E quibus hactenus dictis nobis videtur satis apparere, duas esse scholiorum nostrorum recensio-

nes, priorem Isaacii, posteriorem vero Io. Tzetzae, atque ideo Σχόλια Ἰσαακίου καὶ Ἰωάννου τοῦ Τζέτζου inscribenda curauimus. Melius itaque Io. Tzetzes et suae et fratris famae consuluisset, si sibi non totum vindicasset opus, sed, se fratris commentarium in Lycophr. recensuisse, emendasse multisque partibus auxisse, aperte et ingenue esset confessus. Interim omnino est dolendum, a Seb. Paraphrasin Lycophr. graecam, cuius locum in Praef. excerpsit longiorem, et scholia vetustiora, quae Ori, Grammatici veteris, esse putat, in biblioth. Vat. seruata, in lucem non esse edita; quae vero, vt existimationi Tzetzae consuleret, eheu! non edidit. Nam haud dubie, quod Seb. ne auguratus quidem esse videtur, multa habent, quae ad Lycophronem ipsum explicandum et emendandum, et ad scholia Tzetzarum penitus cognoscenda, eorumque originem indagandam faciant, atque facere possint.

Caeterum si quid humani in hac Lycophronis et scholiorum Tzetzianorum editione paranda mihi acciderit, vereor autem, ne multa in tanta rerum et verborum copia sint futura, iudices etiam atque etiam precor, erranti, ξύγγνωμον γάρ ἐστι τὸ ἀκούσιον, humane quoque ignoscant, sibique persuadeant, ipsos me in rectam viam beneuole reductum et meliora edoctum maximo obstricturos esse beneficio.

Est denique a me praedicanda humanitas et beneuolentia Schaeferi, Prof. Lips. celeberrimi, cuius cura et diligentia contigit, vt hic liber a peccatis operarum, quantum fieri posset, purgatus prelum relinqueret.

Scribebam Cizae mense Maio MDCCCXI.

PRAEFATIO SEBASTIANI

AD LECTOREM BENEVOLUM.

Quod in humanis mortalium mentes mire afficit, atque ad ſe vnum veluti praecipuum ſtudia hominum mira neſcio qua occultaque vi, magnetis inſtar, indiſcriminatim attrahit, ſacra illa eſt, erudite ac beneuole Lector, ſemperque *) laudabilis clareſcendi libido. Id, quod *ſplendorem* Mundi non male nec inficete quidem dixeris, quantum ipſam hactenus humanitatem iuuerit, quantumque humanae ſocietati adiumenti allaturum ſit, cum memoria temporum plane docet, tum hodierna potiſſimum experientia palam arguit, ita vt parergon omnino ſit, verbis velle probare.

Inter illuſtres, et, in poetica praeſertim facultate, magni nominis viros, qui aurea illa, quam effecerunt, Ptolemaeorum, Lagidae, Philadelphi et Euergetae aetate floruere, non vulgarem locum tenet inſignis Grammaticus ſimul et Tragicus poëta ex Chalcide Euboeae Lycophron, Soclei et per adoptionem Lyci Rhegini filius. Is circa Olympiadem centeſimam decimam nonam in

*) Laudabilis quidem, modo ponatur finis rectus, hoc eſt, Dei gloria iuuandique voluntas: ſecus execrabilis.

lucem editus, diligentique inſtitutione primo apud parentem non ex ignobili rudique vulgo, mox apud Lycum, eximium virum et hiſtoricum clariſſimum (qui adoleſcentis egregiam indolem miratus, in familiam ſuam adoptarat) educatus, poſteaquam non paruum eruditionis ſuae dederat argumentum, Alexandriam, Muſarum tunc temporis domicilium (Rex enim, litterarum amantiſſimus, litteratos omnes, qua erat comitate, munificentia, humanitate, benigne excipiebat, liberaliter fouebat, ſuauiter excitabat, magna cum regni ſui vtilitate et ſplendore. Et ſane, quid in rege aut principe pulchrius videri poteſt, quam ornamenta illa conſpicere, quae ad perpetuandam celebrem nominis memoriam faciunt, quaeque ſubditos veluti manu ad omne honeſtatis exemplar conducunt, quales Plato in republica bene conſtituta deſiderat? Et vnde, ſodes, maior populorum felicitas, niſi ex litteris, quae a barbaris, a feris nos diſcernunt? O quantum Principum intereſſe deberet, hae bonarum artium legiones ne opprimerentur, mundi, dum florent, robur et decus!) Alexandriam igitur ſe contulit annos natus ſupra triginta, Philadelpho Aegyptum feliciſſime moderante. Haud mora fuit, quin poeta noſter ciuitati innoteſceret, complures; nec humiles illas aut inficetas, fabulas docendo; atque immortalis regis fauorem ſibi pareret, compoſito in illum, praeter alia in Optimates ipſamque reginam Arſinoën, anagrammate, quo Ptolemaeum ἀπὸ μέλιτος, id eſt, mellitum et ſuauem, eleganter appellabat.

Gratus iam regi, atque in conſortio conuiuiisque ſaepiſſime et ipſe adhibitus, quin etiam inter ſeptem Tragicos aeui ſui praeſtantiſſimos (quibus propter numeri aequalitatem Pleiadum nomen fuit inditum) omnium calculis relatus, conſilium inire coepit, qua po-

tissimum ratione posset se vel supra aemulos insignire, qui quotidie qua sermonibus, qua scriptis alterna aemulatione se euehere, et regis gratiam sibi studiosiorem conciliare, enitebantur. Hinc Callimachi exemplo motus, qui, quod poema illud de causis variarum fabularum, rituum et antiquitatum recens edidisset obscurissimum, passim celebrabatur; ad tale opus concinnandum intensissimum animum adhibere optimum duxit, quod vulgus, proceres, regem ipsosque apprime aemulos percelleret. Sumpto igitur de Priameiae virginis Cassandrae vaticinio super patrias clades praesentissimo argumento, monodiam quandam tragicam, fabulis, historiis, documentis nobilissimis permixtam, qua potuit obscuritate iambico carmine contexuit, numine afflatam vatem, atque in tenebricosae carceris repagulis paene furentem per omnia tum nouitate rerum, tum verborum de industria selectorum insolentia, tum tortuosis demum locutionibus licentiorique syntaxi, feliciffime imitatus. Dum enim Cassandram calamitosum Troiae excidium vaticinantem inducit, permulta immiscet, quae non minus vtilia, quam iucunda sunt. Pulcherrima sane Graeciae Italiaeque, Asiae Libyaeque monumenta ostendit. Promit multarum gentium originem et familias praeclaras. Docet nomina regionibus, vrbibus, priuatis locis, fluminibus indita; frequentes colonorum mutationes, regnorum et vrbium conditores, strages ingentes, priuatas caedes, multorum heroum egregia gesta, et sceleratorum horrenda facinora; bella, nauales apparatus, incendia, rapinas, multiplices Deorum cultus, funesta pariter et laeta illorum oracula, historias demum fabulasque frustra alibi quaerendas profert; idque eo tum verborum et simplicium et compositorum saepe

nimis obſoletorum, nec raro extraneorum, formarumque, quae inueniri poterant, monſtroſiſſimarum: tum magis tropicae orationis difficiliumque imaginum vſu, vt obſcuratiſſimus deſtinato conſilio redderetur ſenſus, totumque poema ſic maximis a capite ad calcem difficultatibus obſtructum, quaſi craſſis quibusdam ac plus quam Cimmeriis circumfuſum tenebris videretur. Hoc ſcilicet eſt tenebricoſum illud *) μονοπρόσωπον Drama, quod (mirum!) per viginti et amplius ſaecula ſtudioſos hactenus fatigauit, et Grammaticos mire torſit. Et ſane prae caeteris Decion quidam, Theon, Tiberii Claudiique temporibus inſignis, et Orus, illuſtres Grammatici, ſua in Lycophronem ingenia exercuiſſe feruntur; ſed quo euentu, incertum eſt: edax quippe vetuſtas, imperitia, barbaries, ſicut aliorum plurimorum, ita et illorum nobis labores inuiderunt a). Vnicum idque prolixum et eruditum, ex editis in noſtrum poetam commentariis, quod foediſſimas tempeſtates elapſum, incolume ad nos peruenit, Iſaacio Tzetzae vulgo tribuitur; verus tamen, ſi per invicta paene argumenta quid licet afferere, Ioannes frater, qui variam hiſtoriam circa

*) Conſuetudo fabulas μονοπροσώπως docendi diu quidem ante Lycophronem fuit, ſed hanc vnicam perſonam vaticinantem inducendi, princeps ille. Quamobrem erudito auctori apolog. differt. ſuper Danielem ſecundum LXX. haud grauate aſſentior, qui pag. 401 — 02. cenſet, Lycophronem ſacros Vates, nuper (Olymp. 126. an. 1. vt probabilius putatur) e ſacris Codicibus in Graecum conuerſos, imitatum eſſe. An vero Ionae hiſtoriam Herculi Perſeoque aptarit, et in verſ. 825 — 26. ad hiſtoriam de Lothi vxore prope Aspheltitem lacum reſpexerit, haud facile dixerim, quum vtraque fabula iam diu ante ipſam conficta eſſet.

a) Aetate tamen Eudociae et Tzetzarum, qui eorum interpretatione haud dubie vſi ſunt, adhuc extitiſſe videntur, et poſtea demum Commentario Tzetzarum vberiore dignitate ſua et vtilitate priuati perierunt. *Müller.*

A. C. MCLXX. doctiſſime conſcripſit, auctor ſine controuerſia eſt. Quid enim, ſi ſtylus, ratio, reconditaque ex omnifaria diſciplina doctrina Chiliadum hiſtoricarum, nec non interdum ſcholiorum in Homerum, Heſiodum, Pindarum [b]), cum hiſce Commentariis conferantur? An non vna plane eademque dictio methodusque tum in hiſtoriis referendis, tum in fabulis enarrandis, tum in allegoriis venuſtiſſimis excolendis, tum denique in verbis explicandis; idque nimia cum iactantia, aliorum contemtu, ſui demum δοξολογίᾳ, nominisque iterata ad faſtidium vsque appellatione? Porro ipſemet, etiamſi prolegomenis ad Heſiodum aperte illi tribuat hiſce verbis: καὶ τῷ ἐμῷ δὲ ἀδελφῷ ἐκπεπόνηται λίαν κάλλιστα καὶ φιλοτιμότατα περὶ τούτου ἐν τῇ τοῦ Λυκόφρονος ἐξηγήσει, ſe tamen auctorem eſſe pronuntiat, et Chil. 9. hiſt. 298.

ἐν δὲ τοῖς εἰς Λυκόφρονα ἐμοὶ ἐξηγηθεῖσι
καὶ περὶ τούτου ἔγραψα τότε τοῦ ζωΐλλου.

et ſcholiis ad Pind. Olymp. 4, p. 155, col. 1. edit. Oxon. [c]), vbi poſteaquam Iaſonis fabulam explicauit, ſtatim ſubiungit: Εἰρήκαμεν δὲ τὴν ἱστορίαν πλατύτερον ἐν τῇ τοῦ Λυκόφρονος παραφράσει, v. 174. Praeterea ſingulari epiſtola ad regium Protonotarium Achridenum [d]) palam profitetur, ſe quidem Commentariorum in Lycophronem auctorem eſſe, hunc vero ingenii ſui foetum Iſaacio fratri ex ſingulari erga ipſum amore donaſſe, eiusque illis nomen inſcripſiſſe; idque Phidiae, celeberrimi illius ſtatuarii, imitatione, qui vt amico Agoracrito gratificaretur, ſtatuae Iouis Rhamnuſii ab ſe

b) *in Pindarum*, id dubium, cf. Praefat. noſtram. *M.*
c) *immo* potius Pind. Olymp. XIII, 74. p. 455. ed. Heyn. *M.*
d) *lege*: Protonotarium Baſilium Achridenum. *M.*

elaboratae nomen eius inscripserit. Quam epistolam a Ludolpho Küstero in Suidam ex Cod. MC. Bibl. Reg. Paris. 2565. primum erutam, et a Io. Pottero initio sui in Lycophronem Commentarii denuo graece editam, quod magno veritatis argumento sit, immo rem fere extra dubitationem ponat, (neque enim credibile est, eum adeo gloriae cupidum fuisse, vt vel per ruinam fraterni nominis ad famam grassari voluerit, praesertim cum ipse scribat, fratrem sibi eximie carum fuisse) etiam Latine redditam iterare existimo [e]).

Vt vt vero sit, ratum est, hunc vnum tot inter eruditos Tzetzem, in omni scientiarum genere bene excultum, et arte praesertim Grammatica Criticaque praestantem virum, *atri*, quod Statius meritissimo vocat, *Lycophronis tenebris* [f]) eius enarrationis faces adhibuisse, sicque asperrimas illas salebras, quae omnia omnium aetatum ingenia plus minus remorarunt, inde submouisse, vt quiuis iam, qui plane non coecutiat, adire eas lustrareque facile possit. At modo non ita loquor, quasi velim tibi Tzetzem eximiae virtutis commendare, ac veluti omnibus suis numeris absolutum probare, quod nemini hactenus, ne diuinis quidem hominibus, concessum est, quum omnino necesse sit, naturam suam, defectum scilicet ac vitium, aliquatenus saltem prodat lapsa humanitas. Neque is sum, qui in omnibus illum sequi velim, quum futilia interdum pronuntiet, nec raro a communi opinione abhorrentia in medium proferat, idque vel magna cum ἀλαζονείᾳ, varias variorum auctorum aliqua de re,

e) Quum Commentar. Potteri hanc epistolam exhibeat, h. l. cum lat. interpretatione omittendam putauimus. *M.*

f) Stat. Sylv. V, 157. *M.*

mythologica praesertim, sententias sine delectu saepe ingerat, adeo vt minus cautis sagacibusque pugnantia loqui videatur; et sane quorundam nasutulorum licet iniquam criminationem non euasit. Haud igitur is mihi animus, sed vero debitam merenti laudem asserere: nisi enim (dicam cum Peraxylo) operam suam Tzetzes in Lycophronem contulisset, facile potuisset quispiam nostri poetae eruditissimum carmen, adeo tenebris inuolutum, tanquam inutile reiicere; et labores fortasse suos lusissent illi iidem, qui ipsum postquam impune compilarunt, alieno pallio tumentes, caeteris crudelius proscinderunt. Procedat huc clarissimus Canterus, *qui qualibet arrepta occasione in Tzetzam sine modo conuicia fundit* (verba sunt aequissimi Potteri), *et virum doctissimum immerito saepe lacerat*; procedat, inquam, et, alienis redditis, illo nimirum fere inexhausto, vt Reichardus loquitur, doctrinae graecae, antiquitatis et mythologiae apparatu, foetum prodat ingenii sui: quisquilias sane et contemnendas annotatiunculas. Praeterea in solidum argumentum ducat, quod asserit, (vt et Holstenius in Steph. Byz. voc. Αἴνος, aliique) Tzetzem Theonis vel aliorum in hunc poetam commentarios expilasse, tuncque condignam plagiarii notam illi inurat. At, bone Deus, quam fluxa humana indoles! Dum Tzetzem dente inuido mordet, dum foedissime lapsum clamitat, dum plagii incusat, laudes interim ex illius laboribus suo nomini libat, sinceroque optat voto, (quod Pottero maxime omnium bilem commouit) extarent antiqua illa in Lycophronem scholia, ex quibus tamen sua Tzetzem consarcinasse affirmat, vt se possent magna laboris parte leuare. Dic, quaeso te, bone Cantere, si scholia ista in Lycophronem Tzetzianis antiquiora non vidisti,

dum ais, ea facilius optari posse, quam contingere; qui id vales asserere? qua fronte plagium Tzetzae obiicere? Num pro te aliquis illi contemporaneus vel suppar est, qui testimonium perhibeat? Putasne, adeo rudem fuisse aetatem illam, vt tam nobile poëma, tam praeclaris enarrationibus illustratum atque excultum negligeret? aut contra tantae stultitiae homines aluisse, vt esset vel ex praeceptoribus, qui palam sibi arrogaret, quod iam dudum publico iure alienum esse sciebatur? ac si quis ludi magister, Homero- aut Virgilio-Centones sibi tribuens, publice auditoribus suis recitaret; quod tamen a quodam praeceptore in suis Commentariis factum queritur ipse Tzetzes Chil. 8, hist. 204. Sentio equidem, quid Cantero aliisque persuaserit, Tzetzem praecedentium Enarratorum scrinia compilasse: loca nimirum in Lycophronem, quae ex Dectione, Oro et ὑπομνήμασιν ab Etymologo, et ex Theone a Stephano Byzantino proferuntur, quae haud absimilia in Tzetzianis scholiis occurrunt; sed, eorum pace dixerim, tam praecipiti iudicio non est opus. Ergo Platonis plagiarium ideo dicemus Ciceronem, Homeri Virgilium, Plutarchi Dionem, Dioscoridis Plinium, aliorumque alios, quod, quum neminem αὐτοδίδακτον natura patiatur, priores auctores pro suo quisque argumento aut duces, aut magistros sibi praeposuerint, et illorum multa assumpserint? Quid plura? Decretorio tamen stilo suuat rem diluere, insperatissimaque sententia decernere.

Tres tantummodo nominatim, vt notauimus, feruntur antiqui Lycophronei Dramatis enarratores. Laudantur quidem passim ὑπομνήματα in Lycophronem et Eustathio plus simplici vice Lycophronis ὑπομνηματιστὴς, verum illi iidem eademue, quae praefati aucto-

res conscripserunt, an alii aliaue significentur, incertum plane est. Ea quotquot fuerint scholia, omnia, praeter recentiora Tzetziana, temporis, cuncta dente suo conficientis et consumentis, pabulum fuisse, vno iam ore pronunciatur. Attamen in Bibliotheca Vaticana membraneus extat Codex in 4 maiori, n. 1307. insignitus, ex libris Fuluii Vrsini, constans foliis scriptis 112. iisque per incuriam luxatis. Solebant olim librarii inopes, quibus deerant membranae ad libros exscribendos, antiqua exemplaria diffuere, et scripturae alienae seu spongia seu vetustate deletae, suam superlinire. Eiusmodi sane est liber, de quo agimus, continetque Lycophronis Alexandram et Arati Phaenomena, vtrumque poema suis scholiis ornatum, vtrumque pari modo manuque sub exitum saeculi noni, aut decimi exordium, quantum coniicere licet, minio exaratum. Priorem libri partem Lycophron occupat cum scholiis, Tzetzianis, vt ipsa iam Codicis aetate arguimus, antiquioribus, quae cui adscribere debeam, ob initii iacturam nescio: si tamen per quae apud Etymologistam ex antiquis in Lycophr. scholiis extant fragmenta quid iudicii ferre mihi liceret, Orum certe auctorem pronunciarem. Caeterum prologum esse quod desideratur, facile ex *) alterius folii initio de-

*) *Prius* folium quasi ad defectum supplendum ab imperita manu *aliunde ibi* astructum est, antiquius sane, pertritum deterioriquè manu scriptorio atramento exaratum, alia de re, nempe de ratione metrica, agens praeuiis hisce verbis: Γνώμη προτρεπτικὴ ἀπὸ τῶν προγυμνασμάτων τῆς Ῥητορικῆς; atque in fine paginae ex alia antiqua pariter manu de Ecclesiae catholicae puritate assertio legitur hisce verbis concepta: Τῶν ἁπάντων αἱρέσεων, ὥσπερ τινῶν βόθρων, ἡ ἁγία καὶ καθολικὴ ἐκκλησία ἐκφεύγουσα, καὶ ὑπὸ τῆς ἁγίας τριάδος σοφιζομένη καὶ ἐκδιδασκομένη ὀρθῶς.

prehenditur, quod ſitu obductum blattisque exeſum, vt et in toto paene Codice cum ſuprema ora, tum margo extrema haec verba exhibet: — ὁ τοῦ Πριάμου ὑπογραφεὺς, ὃς παρὰ τοῦ Πριάμου ἐπιταχθεὶς, ἤκουε τῆς Κασσάνδρης μαντικῆς· θυγάτηρ γὰρ Πριάμου ἡ Κάσσανδρα. Μαντευομένην τὴν Κασσάνδραν τἀληθῆ, καὶ διὰ μῆνιν Ἀπόλλωνος ἀπιστουμένην, καθεῖρξεν ὁ πατὴρ . . . . . ἀκούειν τῶν χρησμῶν, καὶ ἀπαγγέλλειν αὐτῷ. Περιέχει δὲ χρησμοὺς τὸ ποίημα, καὶ τὴν ἀφ' Ἡρακλέος ἱστορίαν μέχρι τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, ἔξωθεν παραπλεκομένης καὶ ἄλλης ποικίλης ἱστορίας. Νοητέον δὲ κατὰ τὴν ἐκτὸς ὑπόθεσιν τὸν Πρίαμον ἠρωτηκέναι τὸν ἄγγελον περὶ ὧν ἀπεφθέγγετο ἡ Κασσάνδρα· τὸν δὲ ἄνωθεν διηγούμενον ἅπαντα. Deinde ſtatim poema exorditur, maiori charactere in medio ex accurato aliquo vetuſtoque exemplari haud perfunctorie quidem exſcriptum, atque hinc inde ad marginem, vel, vt melius dicam, circumcirca coniecta ſunt ſcholia eiusmodi, minori characteris ſchemate rarius, ſententiisque faſtigiatim ſubinde deſinentibus, exarata.

Verſ. 1. Λέξω τὰ πάντα] τοῦτο τριχῶς ἀποδίδοται· λέξω σοι ἀληθῶς, ὦ Πρίαμε, ἃ . . . . . ἀλλ' ἱστόρει. ἤ, ἅ με ἱστορεῖς, ὡς τοῦ Πριάμου πρότερον πυνθανομένου, κατὰ τὸ . . . . ὡς Ἀριστοφάνης· εἰ μὴ Προμηθεύς εἰμι, τἄλλα ψεύδομαι. Θεράπων ἐστὶν ὁ προλογίζων πρὸς Πρίαμον· ἐκβάλλεται δὲ τὸ προοίμιον παρά τισιν· οὐ γὰρ φαίνεται ἐρωτῶν ὁ Πρίαμος.

Verſ. 3. Οὐ γὰρ ἥσυχος κόρη] ἡ ἡσυχεστάτη etc. vt eſt apud Tzetzem.

Verſ. 7. Σφιγγὸς κελαινῆς] αὕτη ἡ Σφὶγξ θυγάτηρ γέγονε Λαΐου, ἔμπροσθε μὲν εἶδος ἔχουσα λέοντος, ὄπισθεν ἀνθρώπου· φονεῦσα δὲ τοὺς ἐντοπίους, εἶπε τοιοῦτο αἴνιγμα. Quo relato paruula aliquot adiiciuntur ab initio paginae a tergo, plane incomprehenſibilia, poſt quae

Verſ. 24. Πελαργοχρῶται] διὰ τὸ λευκόχροον. Φαλακραῖαι δὲ, ἀντὶ τοῦ Ἰδαῖαι. ὁ δὲ περὶ τὴν Φάλακραν τόπος, ὑψηλὸς καὶ ἄδενδρος, διὸ καὶ ταύτην ἔσχε τὴν προσηγορίαν.

Verſ. 29. Ἄτης ἀπ' ἄκρων] Ἄτης λόφος ἐκαλεῖτο τὸ πρότερον ἡ Ἴλιος· et reliquum, quod paucis agit de conſultatione et reſponſo Priapiſci Apollinis, vt apud Tzetzem videre eſt.

Βουπλανοκτίστων] Λέσσης ὁ Λαμψάκηνός φησιν etc. quae totidem verbis apud Tzetzem leguntur.

Verſ. 34. Τρίτωνος ἠμάλαψε] Τρίτωνος κύνα λέγει τὸ κῆτος· ὁ δὲ Τρίτων, υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Ἀμφιτρίτης. ἠμάλαψεν, ἀντὶ τοῦ· ἠφάνισεν.

Verſ. 37. Σμήριγγας ἐστάλαξε] φασὶ δὲ, αὐτὸν καταποθέντα ὑπὸ τοῦ κήτους διὰ τὴν Ἡσιόνην. Et ſic deinceps eodem tenore proſequuntur rariores annotatiunculae, quae paene omnes in Tzetzae Commentario aut ſummatim aut totidem verbis reperiuntur: complectentes vna cum textu paginas membraneas octoginta ſex et dimidiam, quae finem continet eiusmodi:

Verſ. 1466. Ἑλικτὰ] τὰ συνεστραμμένα.

Verſ. 1467. Λοξὸν] τὸν αἰνιγματώδη καὶ μυστικόν· ὅθεν καὶ Λοξίας ὁ Ἀπόλλων.

Verſ. 1471. Τρόχιν] τὸν ἄγγελον· οἱ δὲ τὸ ὄνομα τοῦ λέγοντος ἀγγέλου.

Auctores pauciſſimi laudantur, qui pariter cum ſua quisque ſententia vtcumque relata apud Tzetzem ſere omnes occurrunt. Plerumque, vbi de herois alicuius natalibus ſummatim agitur, genealogicum ſpecimen exhibetur, vt, verbi gratia, in verſum 344. Vlyſſis genealogia exprimitur ad hunc modum:

Αὐτόλυκος καὶ Ἀμφίθεα.

Αἴσιμος ⌐^¬ Ἀντίκλεια, ἧς καὶ Σισύφου Ὀδυσσεύς.

| |

Σίνων Ὀδυσσεὺς

Λαοκόων.

Praeterea minima, si marginales aliquot et interlineares glossas excipias, verborum Lycophroneorum ratio habetur: nihil, quod ad rem Grammaticam pertineat, legitur: nulla denique periodus construitur; idque de industria factum videtur: adiecta quippe ad calcem poematis non contemnenda enarratio est, scholastico more per duodecim folia vno tenore percurrens hoc modo: *Λέξω τὰ πάντα νητρεκῶς, ἅ μ᾽ ἱστορεῖς, ἀρχῆς ἀπ᾽ ἄκρης, καὶ τὰ ἑξῆς· Εἴπω καὶ φράσω τὰ πάντα, ἅ μ᾽ ἐρωτᾷς, ἀληθῶς ἀπὸ τῆς πρώτης ἀρχῆς. ἐὰν δὲ ἐπεκτανθῇ ὁ λόγος, συγγνώμην πάρεχε, ὦ βασιλεῦ· οὐ γὰρ καθάπερ τὸ πρότερον ἥσυχος οὖσα ἡ κόρη, τοῖς χρησμοῖς τὸ ποικίλον στόμα διέλυσεν· ἀλλ᾽ ἄπειρον καὶ πολλὴν ἐκχέασα πάμμικτον φωνὴν, ἐκ τῶν δαφνηφάγων λαιμῶν ἐμαντεύετο φωνὴν, τῆς ποικίλης Σφιγγὸς τὴν φωνὴν ἐναπομεμαξαμένη καὶ ἐκμιμουμένη. Τούτων ὅσα τῇ ψυχῇ καὶ διὰ μνήμης ἔχω, ἀκούσειας ἂν, ὦ βασιλεῦ, καὶ ἀναλογιζόμενος καὶ ἀναψηφιζόμενος τῇ συνετῇ διανοίᾳ, διέρχου τοὺς δυσφράστους τῶν αἰνιγμάτων ὁδοὺς, ἐρευνῶν, ὅπου σε ἄγει ἡ ἀληθὴς καὶ σαφὴ ὁδὸς τῇ ὀρθῇ τρίβῳ, καὶ ἐν τῷ σκότει ὁδηγεῖ καὶ προάγει. Ἐγὼ δὲ τῆς ἀρχῆς τῆς βαλβίδος σχοινίου διαῤῥήξας, πρόειμι ἐπὶ τὰς τῶν ἀσαφῶν λόγων ἀφηγήσεις, πρώτην κρούσας ἀφετηρίαν, ὡς ταχὺς δρομεύς. Ἡ ἡμέρα τὸ ὑψηλὸν τοῦ Φηγίου ὄρους ἀκρωτήριον τοῖς ταχέσι πτεροῖς τοῦ Πηγάσου ὑπερεπέτατο, τὸν Τιθωνὸν ἐν ταῖς κοίταις πλησίον τῆς Κέρνης, τὸν τῆς σῆς μητρὸς ἀδελφὸν, καταλιποῦσα· οἱ δὲ ναῦται τὰ εὐμάλακτα σχοινία τῆς τετριμμένης πέτρας ἔλυον καὶ ἐχώριζον, καὶ ἀπὸ τῆς γῆς τὰς ἀγκύρας ἀπέσπαζον. αἱ δὲ πολύποδες καὶ λευκοχρώματοι καὶ ψυλαὶ (ψιλαὶ) καὶ λεῖαι καὶ εὐόφθαλμοι νῆες ταῖς κώπαις τὴν*

περὶ τὸν Ἑλλήσποντον παρθενοκτόνον θάλασσαν ἔτυπτον, ὑπεράνω τῶν Καλυδνῶν νήσων τὰ λευκὰ ἄρμενα ἀφαίνονται, τὰ ἀκροστόλια, καὶ τὰ ἱστία ἐκτεταμένα, ταῖς ἀπὸ τῆς ἄρκτου θερμοῦ ἀνέμου πνοαῖς. ἡ δὲ Ἀλεξάνδρα τὸ μαντικὸν καὶ μανικὸν στόμα ἀνοίξασα ἐκ τῶν ἄκρων τῆς βλάβης τῶν ἐκ τοῦ βοὸς κτισθέντων πύργων, τοιούτων ἀπ' ἀρχῆς ἤρξατο λόγων· Φεῦ, φεῦ ταλαίπωρε τροφὲ ἐμπεπρησμένη etc.

Hanc certe paraphrasin, quam illam eandem a veteri Pindari Scholiasta appellatam existimo, in lucem protrahere consilium g) erat; sed rem diligentius pensanti mihi non fuit graue de sententia discedere. Quid inde vtilitatis futurum fuisset, quum totam Tzetzes interpolarit, auxerit, suisque apud se locis distribuerit? Accedebat ad hoc, non sine lacunis compluribus ob frequentium litterarum iam exiliter exaratarum, moxque situ carieque deletarum iacturam edi potuisse: id, quod multo magis de scholiis sentias velim, nullius plane momenti illis, in queis si quid boni est, in Tzetzianis non desideratur. Itaque me-

g) O si hoc consilium hanc paraphrasin, adhuc plane incognitam, simulque haec scholia antiquiora cum glossis interlinearibus in lucem proferendi non abiecisset! maiorem sane gratiam apud omnes graecarum litterarum et Lycophronis amantes iniisset, quam interpretatione sua scholiorum latina. Verum in gratiam Tzetzae sui, cuius causam, vt fides et dignitas eius constarent, contra Canterum agere tentauit, sed male egit. Nam ex omnibus, ab eo prolatis, Tzetzam omnino secutum esse atque exscripsisse haec scholia vetusta, additis modo quibusdam, luculenter apparet. Paraphrasin vero hanc esse eandem, quam laudet Scholiastes Pindari recentior (male Sebast. veterem nominat) Olymp. XIII, 74. vix credibile est, nam verba eius: εἰρήκαμεν τὴν ἱστορίαν πλατύτερον ἐν τῇ τοῦ Λυκόφρονος παραφράσει, magis ἐξήγησιν, quam historia ista plures v. 174. plagellas expleat, quam παράφρασιν propriè sic dictam innuere videntur. M.

liori consilio sumto, specimen tantum vtriusque ad fidem conciliandam, et ad afflictam per magnam impudentiam Tzetzae famam reparandam, edere contentus fui. Addiuinent nunc furiosi isti critici et iniqui iudices, vnde tot fabulas, historias, elegantissimas potissimum allegorias, puta de Pegaso, Bellerophonte, Perseo, Gorgone, Minerua, Chimaera, Typhone, Proteo, Scylla, Pelope, Tantalo, Neptuno, Philocteto, Iasone, Medea, Tzetzes hauserit, quarum vix aliquid, aut ne vix quidem in antiquis illis scholiis occurrit [h]): ac tum vero non modo compilationis, verum etiam mendacii merito eum accusent, qui tam magnifice glorietur in vers. 177. scire se per seipsum et allegorias fuse venusteque tractare, et historias ample exacteque prosequi.

Caeterum hoc vnicum superstes Lycophronis poëma, foetus ille cultioris atque elegantioris Sphingis parenti suae quam simillimus, licet in nostrae Reipublicae theatrum ter decies hactenus (quinquies interprete suo comitatum) cum Graeco tum Romano pallio amictum variorum cura sit prolatum, non plus tamen, quam semel, aut bis, amice Lector, si certe non eximie excultum, et quale parens concepit comesque erudiuit, ingenuum; prae caeteris saltem tuo conspectu dignius, et scenae splendori non omnino impar, doctissimi viri Ioannis Potteri Britannici opera proscenium subiit Oxonii an. 1697 et 1702. Primus quidem Paulus Manutius (cuiusque suorumque eruditioni ac

h) Quid vero, si reliqua deberet Tzetzes Dectioni et Theoni, veteribus Lycophronis enarratoribus, qui tunc exstitisse adhuc videntur, vel adeo Eudociae, et aliis Grammaticis! *M.*

typographiae res litteraria mirum! quantum debet) Lycophronem cum Pindaro, Callimacho et Dionyſii Perieges Graece edidit Venetiis an. 1513. in 8. Triginta autem poſt annis circiter Arnoldus Arlenius Peraxylus ad exemplar M. Antonii Antimachi ita recognouiſſe emendaſſeque ait, vt inde ſtudioſos magnam factam acceſſionem agnituros, et beneficium illud ſuum qualecunque plenius iam et cumulatius ad ipſos redundaſſe gratos profeſſuros eſſe, confideret; ſed longe ſua eum opinio fefellit. Caſtigauit igitur, et cum Graeco Tzetzae Commentario, e Bononienſi Collegii S. Saluatoris Bibliotheca eruto, publici iuris fecit typis Baſileenſibus an. 1542. fol. Quam mutilum, indigeſtum, ac naeuis plane innumerabilibus deformem fuiſſe hunc Tzetzianum Codicem, (de contextu non memoro) quem nulla habita ratione Peraxylus temere edidit, et ex quo ad Potterum vsque omnes editiones fluxere, Stephaniana praeſertim an. 1601. in 8. Potteri diligentia abunde arguit. Is enim ſingulari modeſtia atque eruditione iuuenis, ope duorum Mſſ. quos ei Bibliotheca Seldeniana et Barocciana ſuppeditarunt, accedentibus praeterea Gerbelianis et Graeuianis emendationibus, ſic geminis curis Tzetzae Commentarium expurgauit et auxit, vt natiuae puritati reſtituiſſe ſperaret. Et ſane (fateri iuuat) magnam in illum operam contulit, atque ad Lycophronem ſuo cum Enarratore emendandum illuſtrandumque non infirmo mehercule ingenio vulgarique iudicio acceſſit. Quod ſi res non ex voto aut opinione ceſſit, in librorum, quibus fuit vſus, Mſſ. defectum maior culpa conjicienda. Fecit, quantum potuit, ideoque merita laude non eſt priuandus. Neque vero ſtultus adeo ſum, qui, quod alii non perſpexerint, acerbius velim re-

prehendere, cum et ipse, vt sunt humana, posterorum addi amentis locum fecerim. Laboramus in commune, addimus paruum paruo singuli; nec praestantes doctrina et ingenio viri, qui ante nos scripserunt, proscindendi sunt conuiciis, quod nec omnia, nec feliciter iuxta perfecerint.

Postquam iuuenilem animum acerbissima iniuria fractum leuare, et litterarum dulcedini totum adiicere coepi, consilium fuit, prouinciam ab Alexandro Polito Florentino non ita pridem depositam haud desultoria varietate assumere, et doctissimum Eustathium, per tot vices quam inique iactatum, Latinis auribus totum tradere. Et reuera, post varios labores tres Iliadis libros ζ. η. θ. quinque illis prioribus a Polito Florentiae editis subsequentes, praelo paraui, fortasse, nisi cum cl. aliquot viris fallor, non contemnendos. Nam praeterquam quod probum laudati interpretis institutum religiose tenui, omnia in Homerum scholia, quae ad Eustathium illustrandum faciebant, insuper adieci cum vniuersis Homericis variantibus lectionibus suo loco dispositis. Sed quum typographicum onus, quod sustinere me posse imperiosa mihi fortuna negauit, bibliopolas ob diras temporum calamitates detrectare viderem, nec tantillum a Proceribus subsidii (bone Deus, quam pudet dicere!) possem extorquere, decretum fuit, dum spes aliqua affulgeret Eustathii edendi, ad alium auctorem conuertere studia mea, qui Eustathio fortunatior, me in se operam ludere non pateretur. Itaque neme alius nostro Lycophrone opportunior visus, quum haud multa essent in Oxoniensibus editionibus, (ceterae ad piper amandari tuto possunt) quae bene placerent, contextu minus sanis sub-

inde lectionibus patente, Canteriana versione, quam omnes hactenus improuide sunt secuti, a poëtae mente saepissime abhorrente, Commentario incondite digesto, et nonnullis (quis enim credidisset, tam mutilum, deforme, densisque naeuis obsitum fore, adeo vt solae emendationes ad duo circiter millia ascendere videantur?) nonnullis, inquam, adhuc naeuis adsperso. Opportunior igitur visus, statim ad Mss. auxilium ea sedulitate confugi, vt quotquot in Romanis bibliothecis asseruantur, Lycophroneos Codices diligenti collatione versauerim. Quamobrem, poëmate cum suis *scholiis* ex altera Oxoniensi editione accurate descripto, Vaticana primum, deinde Casanatensia, Barberina *) denique exemplaria pertinaci diligentia contuli. Mirum profecto, quam immensam tum discrepantium verborum et sententiarum, tum sphalmatum, tum vocum et locorum deficientium, syluam inde super Commentaria congesserim. Quibus vniuersis pro tantillo meo ingenio perpensis, haec restitui, ista digessi, illa deleui, haec demum addidi (de orthographia aliisque leuioribus mendis non loquor) asteriscis distincta, prout ordo sententiaque requirebant, habita semper Mss. eorumque praesertim, qui accuratiores videbantur, praecipua ratione, quemodmodum in emendationibus (in quibus autem indicandis Codd. Mss. promiscue ad confusionem euitandam allegaui) videre est, adeo vt natiuae Tzetzem puritati reuocasse non immerito sperare possim. Sphalmata vero et

*) In! hac bibliotheca, praeter quem in Catalogo notauimus, alius extat Codex mutilus, nec alicuius momenti, incipiens a vers. 6, deficiensque corruptis hisce verbis in v. 1146. Βοάγριος, πόλις Λοκρίδος, παρέκειται τῇ Θεσσαλίᾳ· Θεσσαλία γὰρ ἡ Λοκρίς.

discrepantia verba locaque significare omisi, ne re minime gentium necessaria perturbationem parerem. Quid enim, si ad tot emendationes tam magnam mendorum et variantium vim aggessissem? Vt igitur expeditae lectioni consulerem, selectis iis, quae ad sententiam restituendam conferebant, reliqua missa facere existimaui. Quod tamen in contextu facere religiosum duxi. Itaque erutis ex cunctis Codicibus (quorum accuratam recensionem exhibeo) quotquot a vulgato textu discrepabant, lectionibus, additisque insuper iis, quas aliorum diligentia collegerat, carmen magis et ad poëtae mentem accedens, et rei traditae consentaneum, restitui: caeteras, quae quidem admitti posse videbantur, aut sententiae varietatem efficiebant, sub ipsum contextum, quae vero librariorum incuriam arguebant, ad calcem excudendas curaui.

Canteriana poëmatis versio, (Scaligerianam metricam nescio sane, quibus verbis efferam) quam paene omnes hactenus nimia facilitate amplexi sunt; immo, quod magis miror, Reichardus tanquam satis accuratam, multisque in locis intellectu facillimam commendauit; quam indigesta sit, et a vatis mente subinde abhorreat, tua, Bone Lector, patientia videre facile potest. Quapropter ex integro eam diligentissime recensui, emendaui, et singulis versiculis, immo vocibus religiose disposui, quod Canterum nimia licentia neglexisse iusta omnium querela est. Vt autem dramatis perspicuitati, cui nonnihil haec mea alioqui commendabilissima accuratio officere posse videbatur, consulerem, paraphrasin, non qualem Reichardus texuit, mutilam, angustam, infidam, sed absolutam, liberalem, fidelem concinnaui, quae et enarrationis vicem quodammodo gereret.

Integrum Tzetzae Commentarium Latine quidem fideliter reddere consilium fuit, vt iis, qui Graecam linguam aut ignorant, aut mediocriter sciunt, consulerem ac placerem; sed interpretationem hanc seorsum excudendam curaui, vt Graece doctis, hac opera minime indigentibus, obsecundarem. Quae a Tzetza allegantur testimonia, si duo triaue suspecta excipias, omnia recognita indicaui. De Bertrandi autem versione non memoro: is enim Regiensis Gallus Lycophronem cum scholiasta ex Basileensi editione in Latinum primus vertere aggressus, quo successu vulgauerit Basileae pariter an. 1558, in 8. non ignorant eruditi. Caeterum in poetam eiusque interpretem garrire auersatus sum, primum quia in vtroque tantum emaculando sedulam conferre operam proposui, deinde ne, vt in calamitosissimis temporibus est metus, grandior Lycophron in publicum prodiens, parum comiter exciperetur; ideoque ne Canteriana quidem alienis illa opibus luxuriantia Commentaria, nec Meursiana, nec Potteriana recipere volui. Verum praeter Fragmenta vniuersa vndique diligentissime collecta, quatuor Indices adieci, primum, Potteriano illo longe accuratiorem, omnium, quotquot Lycophron est visus, verborum cum ipsius scholiastae aliorumque veterum Grammaticorum expositione [i]), alterum Geographicum, tertium auctorum, qui a Tzetza passim laudantur, quartum denique rerum omnium absolutissimum [k]).

En tibi breuiter, amice Lector, rationem de iis, quae praestiti in hoc opere, quod intra paucos menses

i) non omnium verborum, sed paucorum modo. *M.*

k) Nondum fuisse absolutissimum, Index rerum a nobis compositus docebit. *M.*

ab octo iam annis absolueram, sed praelo committere non potueram. Dum enim Mecoenatem (*Maecenatem*) aliquem frustra quaerebam, dolenterque de cultorum Musarum infelicitate mecum conquerebar, ad sacras per Orientem Missiones exercendas fui appellatus: quod dulcissimum munus obeundum, quum propensissimum ex Dei vocatione haberem animum, nihil prorsus haesitaui, quin amplecterer, sed statim Roma Liburnum abiens, conscensa naui in Syriam nauigante, ad insulam Cyprum appuli, ex qua post quadraginta dies in Ciliciam transmeaui, deinde in Cappadociam transii, ac Caesarea Tarsum petiens (*petens*) Tripolim ac Berytum enauigaui; vnde ad Libanum ascendi, in quo quadrimestre versatus sum: postea Damascum descendi, vbi septem circiter menses laboriosissime transegi. Eo in tempore Heliopolim, et Palmyram, variaque loca, olim non vulgares ciuitates, diligenter lustraui usque ad Haran. Tandem Damasco profectus, Apameam ingressus sum, ex qua Hierapolim abii, celebre Syriae emporium. Tempore, quo ibi manere necesse habui, Antiochiam inuisi, et alia ei propinqua oppida. Hierapoli Amidum petii, vnde ad Tigridis primum, mox et Euphratis fontes me contuli. Per Armeniam remeans, Marden, celebrem Mesopotamiae arcem, adii, ex qua primo Niniuen, postea per fluvium Tigrim Babylonem et Teredon abii: deinde in Persidem ingressus, Schirasium et Aspahamum per Persepolim inuisi: tandem Babyloniam reuersus, bimestre in ea praediuite ciuitate consedi. Sed interea dum Romam propter negotia illarum Ecclesiarum regredi me accingebam, ecce, quod duo nobiles iuuenes Angli Babylonem perueniunt ex India, in patriam, quisque suam abituri. Quamobrem humanissimus

Angliae Nationis Consul Bagdati residens comitem me illis atque interpretem adiunxit. Itaque vno ex tabellariis Tauricis conducto, veredos conscendimus, et pernici menstruo cursu per Chaldaeam, Assyriam, Mesopotamiam, Armeniam et Anatoliam Byzantium peruenimus. Post biduum ad regium Magnae Britanniae apud Turcarum Imperatorem legatum, Comitem Thomam Elgin, salutandum admissus fui, qui me pluries ita perhumaniter excepit, vt Anglicae Nationi indissolubili plane amoris vinculo totum me deuinxerit atque aggregauerit: quamobrem publico hocce testimonio immortales illi inclytaeque Genti persoluo grates, paratum me declarans ad omne bonum officium siue in Europa, siue in Asia fidelissime persoluendum.

Byzantio Liburnum nauigaui ad Lemnon, Melon, Zazynthon obiter appulsus. Liburno Romam perueni, ex qua post quadrimestre Anconam petii, Constantinopolim reuersurus. Itaque in vectorium nauigium, vt Venetias ac Tergeste peruenirem, conscendens cum pluribus sociis hiemali tempore, post nauigationis diem foedissima tempestate aggressi ac per biduum iactati, tandem ad ostium Ariminense miserrimum naufragium fecimus, triginta tribus ex sociis lugubriter amissis. Sed mox alio nauigio instructi, susceptum iter perfecimus, ac Tergeste appulimus. Post viginti dierum moram, data occasione, Illyricam nauem, quae per varia Graeciae loca conducta erat, conscendi, ac contrariis plerumque spirantibus ventis, paene omnia Istriae et Dalmatiae, et Albaniae maritima loca lustraui: Corcyram autem, Cephalenen, Zazynthon denuo, Leucadiam, Pheras, Naupliam, Corinthum, Athenas, Ceam ex Cycladibus, Syron, Tinum, An-

dron et varia Euboeae loca Thessalonicam vsque pervidi, ex qua olim celeberrima ciuitate per Sestum et Abydum, Gallipolim et Perinthum, tandem Byzantium quadrimestri nauigatione perueni. Byzantio post aliquot menses ad Tenedum Smyrnamque enauigaui, vnde opportune in Galatiam peruasi, atque in regressu nacta naui, quae Turcas ad Meccanam peregrinationem proficiscentes Berytum asportabat, in illam conscendi, et ad Rhodum, deinde ad Cyprum, tandem Berytum secundo appuli: mox Sidonem adii, atque ad monasterium SS. Saluatoris Monachorum Melchitarum ascendi, ex quo Damascum iterum petii, vbi decem circiter menses in assiduis laboribus transegi: plura enim Arabice conscripsi, et e Latino in Arabum translaui ad illarum gentium vtilitatem. Sed dum Babyloniam per Arabiae desertum eram profecturus, Romam regredi necesse habui. Quamobrem Damasco discedens, Berytum tertio abii, vnde Sidonem iterum, deinde Tyrum, mox Ptolemaidem nauigaui. Ptolemaide profectus Ioppen appuli, et post aliquot dies in Aegyptum peruasi: tandem per Nili alueum ad Pelusiacum ostium Anglicam conscendi nauim, et ad Cretam enauigaui; sed contrariis postea spirantibus ventis, ad variae Africae loca appellere necesse fuit: tandem Tunete recto cursu Liburnum perueni, ac Romam denique ingressus sum tot post itinera religionis causa terra marique per mille pericula, per immensos plane labores, ingentibus sumptibus suscepta, ac Deo mirabiliter adiuuante consumta. Non enim memoro, quot vices ad certum mortis discrimen perductum me viderim, ita vt ter de salute mea omnino desperauerim. Semel Birthae ab iniquo gubernatore horrendum in carcerem sine causa coniectus, non an-

ta dimiſſus fui, quam quinquaginta aureos perſoluerim. Bis a latronibus aggreſſus, aegre incolumis euaſi, ſociis ſtrenue mecum ad ſanguinem usque reluctantibus. Quantam pecuniae vim neceſſario impenderim, Deus ſcit, qui ſolus diuina plane liberalitate donauit, meque in medica, quam exercebam, arte mirabiliter direxit inter tot barbaras gentes. Quo fructu autem, quoque animi candore in ſacro miniſterio obeundo me geſſerim, teſtem pro me Orientem habeo, nec Romani Praeſules ignorant. Nullam omiſi opportunitatem, vt deuios ad ſalutis viam reuocarem, vt in vmbra mortis ambulantibus diuinae lucis claritatem oſtenderem, vt Turcarum infantes in extremis poſitos coelo per ſalutare lauacrum ſub medicamenti ſpecie adhibitum aſſererem; vt odii facem, vbi ardebat, extinguerem pacemque inter inimicitiarum liuore laborantes conciliarem, vno verbo, nihil quicquam mihi conſcius ſum, quod meum animum angat, aut conſcientiam ſollicitet meam. Faxit Deus, quem teſtor, vt eodem intentioriue ardore ſuſceptum lubentiſſimo animo, et ad tempus praetermiſſum Apoſtolicum miniſterium citius reſumere valeam, conceptumque animo conſilium perficere.

Tu interim, beneuole Lector, propitius et clemens eſto mihi, qui vltra modum te ſum moratus. Fruere amice hiſce meis qualibuscunque laboribus intra paucos, vt dixi, menſes exhantlatis, et memini me, vt te, hominem eſſe, erratis ſcilicet obnoxium. Adde iniquitatem fortunae, quae me ſemper usquequaque perſecuta eſt, coegitque ad libitum ſuum mentem ab intenſioribus ſtudiis alienare. Attamen quantacumque conatibus ſaeua pulſauerit conſtantiam meam,

ne expugnauit quidem; sed quo crudelius in me exercebat potentiam suam, eo fortior euadens, nunquam passus sum a dulci litterarum cursu reuocari. Supple igitur defectibus, vitia corrige, deficientia restaura ea ipsa, quam erga temet adhibitam cuperes, caritate atque humanitate; nec illos imitari velis, qui alienorum laborum detractione clarescere posse putantes, summa cum libertate, quin etiam impudentia, iniqui licet atque impares censores, cuncta notare et carpere videntur. Vale, et studia mea benignus respice.

DE
LYCOPHRONE EIUSQUE POEMATE
VETERUM ET RECENTIORUM
IUDICIA AC TESTIMONIA.

Ex Clemente Alexandrino Strom. l. 5. p. 676. ed. Ven.

Καὶ μυρία ἐπὶ μυρίοις εὕροιμεν ἂν ὑπό τε φιλοσόφων, ὑπό τε ποιητῶν αἰνιγματωδῶς εἰρημένα· ὅπου γε καὶ ὅλα βιβλία ἐπικεκρυμμένην τὴν τοῦ συγγραφέως βούλησιν ἐπιδείκνυνται, ὡς καὶ τὸ Ἡρακλείτου περὶ φύσεως, ὃς καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο σκοτεινὸς προσηγόρευται· ὅμοιος δὲ τούτῳ τῷ βιβλίῳ καὶ ἡ Φερεκύδους Θεολογία τοῦ Συρίου. Εὐφορίων γὰρ ὁ ποιητὴς, καὶ τὰ Καλλιμάχου Αἴτια, καὶ ἡ Λυκόφρονος Ἀλεξάνδρα, καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια, γυμνάσιον εἰς ἐξήγησιν Γραμματικῶν ἔγκειται ἅπασιν, σαφῶς οὐδὲν ἐκτίθεται [1]).

Ex Suida Tom. 2. p. 472, ed. Küſt.

Λυκόφρων, Χαλκιδεὺς ἀπὸ Εὐβοίας, υἱὸς Σωκλέους, θέσει δὲ Λύκου τοῦ Ῥηγίνου· γραμματικὸς καὶ ποιητὴς τραγῳδιῶν. ἔστι γοῦν εἷς τῶν ἑπτὰ, οἵτινες Πλειὰς ὠνομάσθησαν. εἰσὶ δὲ καὶ τραγῳδίαι αὐτοῦ, Αἴολος, Ἀνδρομέδα, Ἀλήτης, Αἰολίδης, Ἐλεφήνωρ, Ἡρακλῆς, Ἱκέται, Ἱππόλυτος, Κασσανδρεῖς, Λάϊος, Μαραθώνιοι, Ναύπλιος, Οἰδίπους α', β', Ὀρφανὸς, Πενθεὺς, Πελοπίδαι, Σύμμαχοι, Τηλέγονος, Χρύσιππος· διασκευὴ δ' ἐστὶν ἐκ τούτων ὁ Ναύπλιος. Ἔγραψε καὶ τὴν καλουμένην Ἀλεξάνδραν, τὸ σκοτεινὸν ποίημα.

1) Vltima verba σαφῶς — ἐκτίθεται Sebaſt. omiſit. Idem locis auctorum graecorum addidit verſionem latinam, quam non reddidimus.

Ex Artemidoro l. 4. p. 65. (cap. 63. in extr.)

Εἰσὶ καὶ παρὰ Λυκόφρονι ἐν τῇ Ἀλεξάνδρᾳ, καὶ παρὰ Ἡρακλείδῃ τῷ Ποντικῷ ἐν ταῖς Λέσχαις, καὶ (παρὰ) Παρθενίῳ ἐν Ἐλεγείαις, καὶ παρ' ἄλλοις πολλοῖς, ἱστορίαι ξέναι καὶ ἄτριπτοι.

Ex Alexandro Aphrodisiensi, in L. 6. Topic. Aristot. pag. 209, edit. Ald.

Καὶ οὗτος ὁ τόπος τοῦ ἄνωθεν κατὰ παράχρησιν ἔχεται· κείμενα οὖν ὀνόματα λέγει, τὰς συνήθεις καὶ κατατετριμμένας λέξεις· καὶ μὴ οἵαις ὁ Λυκόφρων χρῆται, σκληραῖς τε καὶ τροπικαῖς· κεφναίαν λέγων τὴν Φοινικὴν, καὶ κύνα τὴν γυναῖκα, διὰ τὸ ἀναιδές.

Ex Hephaestionis scholiasta.

Ἑπτὰ λέγονται εἶναι Τραγῳδοὶ, διὸ καὶ Πλειὰς ὠνομάσθησαν. ἐπὶ Πτολεμαίου γεγόνασιν οὗτοι ἄριστοι Τραγικοί· εἰσὶ δὲ οὗτοι· Ὅμηρος νεώτερος, Σωσίθεος, Λυκόφρων, Ἀλέξανδρος, Φίλικος, Διονυσιάδης, Αἰαντίδης.

Rursum.

Ἐπὶ τῶν χρόνων Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου ἑπτὰ ἄριστοι γεγόνασι Τραγικοὶ, οὓς Πλειάδα ἐκάλεσαν, διὰ τὸ λαμπροὺς εἶναι ἐν τῇ τραγικῇ, ὥσπερ ἄστρα τὰ ἐν τῇ Πλειάδι· εἰσὶ δὲ οὗτοι· Ὅμηρος, οὐχ ὁ ποιητὴς, ἀλλ' ὁ Μυροῦς τῆς Βυζαντίας ποιητρίδος υἱὸς, καὶ Σωσίθεος, καὶ Λυκόφρων, καὶ Ἀλέξανδρος, καὶ Αἰαντίδης, καὶ Σωσιφάνης, καὶ Φίλικος.

(Ptolem. Hephaest. L. VI. καινῆς ἱστορίας ap. Phot. C. 190.

Ὡς ἐν τῇ Ἀλεξάνδρᾳ Λυκόφρων εἰπών· ποία δ' ἀηδὼν στεῖρα κενταυροκτόνος, τὰς Σειρῆνας κενταυροκτόνους εἶπεν) m).

m) Haec uncis inclusa, quae absunt ab edit. Seb., nos inseruimus.

Ex Ioan. Tzetza in Prolegg. ad Hesiod. Opera et Dies.

Τῶν ποιητῶν οἱ μὲν εἰσὶ λυρικοὶ, οἱ δὲ μονῳδοὶ, οἱ δὲ κωμικοὶ, καὶ ἕτεροι τραγικοὶ ..... Μονῳδῶν δὲ γνωρίσματα, τὸ μονοπροσώπως ὑπόθεσιν ἐφηγεῖσθαι τὴν οἷαν δήποτε, οἷός ἐστιν ἐν τῇ Ἀλεξάνδρᾳ Λυκόφρων.

Ex Eustathio in Il. ξ. p. 988, l. 61, ed. Rom.

Ἰστέον δὲ καὶ, ὅτι καταλογόν τινα ἡρώων ἐνταῦθα, ὡς καὶ ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ ποιεῖ Ὅμηρος· καὶ ταῖς περὶ αὐτῶν ἱστορίαις συντομώτατα ἐπιτρέχει· ὃ δὴ ὁ Λυκόφρων ἐκ τούτου ἐκλαβών.

Ex eodem in l. λ. Odyss. p. 1680. l. 32.

Τῷ σκοτεινῷ καὶ στενῷ τὴν ἱστορίαν Λυκόφρονι.

Ex Statio sylu. 5, in Epiced. Patris.

Carmina Battiadae, latebrasque Lycophronis atri.

Ex Lylio Gregorio Gyraldo de Poet. Hist. Dial. 3. pag. 149, s. ed. Lugd. Bat.

..... Lycophron, qui tenebras, et eas quidem Cimmerias habere videtur: ea est enim sententiarum et verborum plerumque obscuritate offusus, vt etiam Tzetzae Isaacio, insigni Grammatico, lumen praeferente, vix conspici possit.

Et paulo post p. 157 — 58.

Iam vero de Lycophrone agamus, qui Soclei filius, Chalcidensis ex Euboea fuit, poeta, vt Laertius scribit, Tragicus. Sunt qui a Lyco Rhegino historico, qui et Butheras dictus est, illum adoptatum fuisse tradant, habitus et inter Grammaticos quoque insignis. Scripsit vero inprimis iambico carmine *Alexandram*, id est, *Cassandram*, poema valde obscurum, quod et hodie legitur cum Isaaci, viri docti, commentariis, varia eruditione

refertis. . . . . . Fuit igitur, vt ad nostras tabulas redeam, Lycophron poeta Tragicus, qui a scriptoribus in huius poetarum Pleiadis numero est connumeratus, ea ratione, vt puto, quod obscuriori stellae Pleiadis conferatur: vnde et Statius Papinius in *Syluis*, in patris, vt puto, epicedio, *Lycophronis tenebras*, ad hoc videlicet alludens, dixisse videri potest. Obscurissimus omnino scriptor est. Fabulas vero multas docuit, quas recenset Suidas. Inter eas autem hae feruntur: Aeolus, Andromeda, Aletes, Aeolides, Elpenor, Hercules, Icetae, hoc est, supplices, Hippotus, Laius, Marathonii, Nauplius, Oedipus primus, et item secundus, Orphanus, Pentheus, Pelopidae, Symmachi, Telegonus, Chrysippus. In his dubia Nauplius censetur. Lycophronis praeterea Satyras Diog. Laertius celebrat, atque ex iis etiam versus quosdam attulit. Ipsum vero Lycophronem sagitta occubuisse significare videtur Ouidius (in Ibin v. 531.):

Vtque cothurnatum periisse Lycophrona narrant,
Haereat in fibris fixa sagitta tuis.

Ex vitis Poetarum Graecorum Tanaquili Fabri.

De tenebris haud bene quis diceret, nisi initium desumeret ex illis Aegypti, quae manu olim palpari poterant, quod sane in caligine et obscuritate permultum est. Debuerunt eaedem hac ratione crassitie ad minimum adaequare aquam; et si quis concionator, qui circa hanc materiam me longe audentior foret, vlterius ire vellet, iuraret in verba cuiusdam *Rabbini*, illas ex coeno macerato fuisse. Sint autem quodcunque volueris, nihilominus historiam ipsam aeque singularem ac veram credo. Loquuntur adhuc de certis quibusdam tenebris siccis et suffocantibus, quae aliquando *Siciliam* operuere ex eruptione ignis, cinerum et pulveris e monte Aetna, quae tenebrae (verba sunt Ciceronis)

adeo crassae per totam regionem, vt alter alterum difficulter discernere potuerit. Quin audiuerit quoque de Cimmeriis tenebris, nullus dubito; pariter etiam procul dubio nouisti, cur mare, alias dictum *Pontus Euxinus*, appellatum fuit *Mare Nigrum*. Sed quidquid sit tenebrarum, nebularum, obscuritatum et nigredinis, hoc omne tamen clarum ac dilucidum, si cum *Lycophronis Poemate Tenebroso* conferantur (nam *Lycophronem Tenebrosum* appellat latinus quidam poeta, et Graeci quoddam eius carmen, hodie adhuc superstes, σκοτεινὸν ποίημα, hoc est, poema tenebricosum, nominarunt.) et fatendum est, nomina suis nunquam melius conuenisse rebus, nec epitheton vllum rei alicuius naturam atque substantiam melius expressisse. Est enim hoc poema ipsa obscuritas, ipsaeque tenebrae; est sane ingens opus, quod a capite ad calcem penitus nigrum, non illud ebeni referens, sed fuliginis et carbonis instar. Sufficerent vero haec, nec vlterius progredi necessum foret; sed ne in amoeno eiusmodi itinere moremur, dicamus noctes hic a principio ad finem perpetuas esse, quod regio sit, quae et diluculum et crepusculum nescit, vbi tamen non magis obseruatur, quam in intimis terrae penetralibus. Si hisce aliquid vlterius adiiciendum, rogarem, quare hoc poema non nominaverint crucem rotamque Grammaticorum? quare non habitum fuerit Noctis filius? et cur non dixerint veteres, animum poetae huic fuisse atriorem cute Nigritarum Abyssinorumque? Quae omnia procul dubio in ipsum quadrarent. Quod vero mihi in manuscripto quodam publicando quidem, quamprimum illud mihi tempus suppetet describere, obuenit, res est minime praetermittenda. Dicitur in eodem, nonnullos viros probos audiuisse *Lycophronem* dicere solitum, illum semetipsum suspensurum statim, ac quis inuentus esset, cui satis ingenii acuminisque ad poema suum intelligendum, et obiectionibus, quas vrgeret, respondendum.

Quantum ad me, ea, qua par eſt, ratione hoc conſiderans ſcriptum, opinor poetam hic haud magnum incurrere periculum. Vix ſane quispiam eius arrogantiae eſſet, vt in ſe ſuſciperet enodationem myſteriorum Cereris, coerimoniarum Orphei et interpretationem Merlini atque Noſtradami; et haud multo facilius eſſet poema, de quo loquor, a capite ad calcem explicare:

Quiconque le faira, ſera mon Apollon:
Quicunque illud praeſtabit, meus erit Apollo.

Quicquid horum ſit, forſitan poetae non omnis excuſatio praeciſa (mortuis enim ſuum tribuendum, et primi homines pro ignaris non habendi) non certe, quis enim eius nomine poſſet reſpondere, *Caſſandram* ibi loqui, et obſcurum ſe ſiſtendo, nihil praeter morem arti familiarem admiſiſſe, cum prophetarum dicta ambiguitate nunquam non laborent. Hac etiam ratione veniam merebitur Rhapſodia eius tot fabularum, totque hiſtoriarum, quas vnam poſt alteram contexuit, ſuumque congeſſit in poema. Exemplis aliorum ſe inſuper tueri poſſet; et quid demum nobis non diceret Vir, qui celebris adeo habebatur, et reuera erat Grammaticus, cunctorumque ante ipſum ſcriptorum notitia inſtructus? Ad minimum nobis diceret, ſe non ſolum *Tenebroſum* eſſe, ſed quod Heraclitus eodem inſignitus fuerit cognomine CLX annos, antequam ille induxiſſet diuinantem ſuam Caſſandram. Ab altera parte argumentarine quis poteſt ſatis veroſimiliter, quod contexendo hoc opus vnicum hoc propoſitum ipſi fuerit, vt ſcilicet eis moleſtiam crearet, qui credunt ſe cuncta, quae ſcribuntur, intelligere, nec non fabulas omnes, mythologias, linguas corruptas incognitasque, atque ſermones inconditos et confuſos expedire? Credamus demum (hoc enim fieri poteſt) illum irridere voluiſſe lectores illos moroſos tetricosque, qui ſola ea, quae non percipiunt, admirantur, quique, quod non intricatum et difficile,

flocci faciunt, ac non nisi prodigia et monstrosa diligunt. Dicamus insuper, illum voluisse animum torquere sudoremque mouere quibusdam, qui suo sane abutuntur otio, qui gustu praediti sunt deprauato, et qui non nisi cibos segnis difficilisque digestionis in deliciis habent. Quo in casu laudandumne ipsius propositum? At *Luciano Lexiphanem* edenti alium putasne fuisse scopum, quod scriptum adhuc in numerum *Tenebrosorum* referendum? Verum contemplationi huic diutius ne inhaereamus, relinquamus futilis narratoris dictionem, vt alia aggrediamur.

Vixit hic scriptor imperante *Ptolemaeo Philadelpho*, de quo *Theocriti* causa ante dictum. Erat ex *Euboea*, quae hodie nuncupatur *Negropontus*, *Chalcidensis*. Praeter poëma, quod ingenia doctorum adeo torsit, Tragoedias XII vel XIII composuerat, a Suida recensitas. Colophonem vero antequam addamus, verbo saltem te certiorem faciam, inter septem Pleiadum coelestium stellas vnam reliquis sex aut longe minorem aut obscuriorem esse, quam *Lycophron* opportune inter Pleiades poeticas refert.

Ex Gerardo Ioanne Vossio, de Hist. Gr. L. I. c. 12.

Lycophron fuit vnus ex septem poetis, qui sub Lago et Philadelpho crediti floruisse, vnde et Pleias dicebantur. Sunt autem isti: Theocritus, Nicander, Callimachus, Apollonius, Homerus Tragicus, Aratus et Lycophron, vt scribit Isaacius Tzetzes, Lycophronis interpres. A quo de nominibus non parum quidem dissentit Hephaestion; sed Lycophronem tamen et ipse inter eos reponit. — Est autem hic Lycophron iste, ex cuius poematis tam multis, quorum nomina apud Suidam leguntur, sola hodie extat Alexandra, siue Cassandra, poema obscurum, vt etiam Suidas appellat.

Ex eodem de poetis gr. I. 8.

Etiam sub Philadelpho claruit Lycophron. Sed varios fuisse eius nomine dicet Tzetzes Chil. 8. Hist. CCIV. n)

Ex Ouidio in Ibin v. 531.

De mortis genere Lycophronis.

Vtque cothurnatum periisse Lycophrona narrant,
Haereat in fibris fixa sagitta tuis.

Eius Epitaphium:

Obscura tegitur humo,
Qui obscura poemata scripsit,
Occisus iacet sagitta,
Quem poetarum sagittantem ignorantiam
Musa vidit.
Infaustae Phoebus eius neci annuit,
Vt poeta discat,
Illas poeses laudibus esse dignas, quae sunt clarae,
In suo genere tamen non humiles;
Ni deuouendas igni.
Qui cernis, ab igni caue.

Quod de Lycophrone habet Gesnerus in Bibl. p. 488, vtpote ex Tzetzae prolegomenis desumptum, omittere existimauimus.

n) Reliqua, quae sequuntur ap. Sebast. usque ad: Philicus, Dionysiades et Aeantides, quum Voss. in omnibus fere sit manibus, et pleraque iam antea sint occupata, omisimus. Idem eademque de causa nos fecimus in testimonio e Fabric. Bibl. Gr. III, c. 16. p. 416. l. ed. Harl. Vol. III, p. 750 sqq. petito, vbi Seb. ne iis quidem, quae Harlesi addidit, vsus est. Excerpsit autem Sebast. omnia §§ f. II. III. omissa modo Basilii Achrideni epistola.

LYCOPHRONIS FRAGMENTA,

QUAECUNQUE APUD ANTIQUOS AUCTORES PASSIM OCCURRUNT.

Diog. Laert. in Menedemo l. 2. seg. 140.

Ἃ πάντα φησὶν ὁ Λυκόφρων ἐν τοῖς πεποιημένοις σατύροις αὐτῷ, οὓς Μενέδημον ἐπέγραψεν, ἐγκώμιον τοῦ φιλοσόφου ποιήσας τὸ δρᾶμα, ὧν καί τινά ἐστι τοιαυτί·

Ὡς ἐκ βραχείας δαιτὸς ἡ βαιὰ κύλιξ
Αὐτοῖς κυκλεῖται πρὸς μέτρον, τράγημα δὲ
Ὁ σωφρονιστὴς τοῖς φιληκόοις λόγος.

Eosdem versus refert ex Lycophrone Hesychius Milesius in Menedemi Vita.

Athen. Deipnosoph. II, p. 55.

Λυκόφρων δ' ὁ Χαλκιδεὺς ἐν σατυρικῷ δράματι, ὃ ἐπὶ καταμωκήσει ἔγραψεν εἰς Μενέδημον τὸν φιλόσοφον, ἀφ' οὗ ἡ τῶν Ἐρετρικῶν ὠνομάσθη αἵρεσις, διασκώπτων τῶν φιλοσόφων τὰ δεῖπνα, φησί·

Καὶ Δημόκριτος ἐπεχόρευσε δαψιλὴς
Θέρμος πενήτων καὶ τρικλίνων συμπότης.

Idem L. VII. p. 278.

Ὁ δὲ ὀψοδαίδαλος Ἀρχέστρατος ἐν Γαστρολογίᾳ· οὕτως γὰρ ἐπιγράφεσθαί φησι Λυκόφρων ἐν τοῖς περὶ κωμῳδίας, ὡς τὴν Κλεοστράτου τοῦ Τενεδίου Γαστρολογίαν (Schweighäus. Ἀστρολογίαν).

Idem in Vespas v. 91.

Τὸ οὐδὲ πασπάλην, ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ βραχύ. Πρὸς Λυκόφρονα δὲ, ὅτι ἀδιορίστως ἀπέδωκεν ἐλάχιστόν τι.

Idem ibidem v. 103.

Ἀπὸ δορπηστοῦ, Λυκόφρων, ἀπὸ ἀρίστου, οἱ δὲ ἄλλοι, δόρπα, τὰ δεῖπνα.

Idem ibidem v. 702.

Λυκόφρων, καὶ οἱ περὶ Ἐρατοσθένη, τὸ ἐπιφιλῦναι τοὺς κύνας, ἐπισίζειν φασίν.

Idem in Pacem v. 701.

Λυκόφρων δὲ τὸ ὡρακιᾷν, ἀντὶ τοῦ ὠχριᾷν.

Suidas in voce ἐκποκιῶ.

Ποκάδες, ἐπὶ γυναικείων τριχῶν, ὡς τὸ πολύ. Λυκόφρων δὲ ἁπλῶς τὰς τρίχας.

Idem in voce τευτάζειν.

Τευτάζειν, πραγματεύεσθαι, ἢ σκευωρεῖσθαι, ἢ στραγγεύεσθαι, καὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τῷ αὐτῷ. Λυκόφρων οὕτως. Ἡρακλείων δὲ καταμεμψάμενος Λυκόφρονα, φησὶν, εἶναι τὸ ἐπιστρεφῶς τι πράττειν.

Idem dicit Etymologus in voce, et Apostolius in Cent. 18. Prou. 40. (Zonaras quoque, Photius et Hesychius.)

Idem in voce Νέδων.

Νέδων, ποταμὸς καὶ τόπος Λακωνικός· κλίνεται Νέδωνος. ὅθεν Νεδουσία Ἀθηνᾶ, ὡς καὶ παρὰ Λυκόφρονι.

Hesychius in voce *κατειλυσπωμένην.*

Κατειλυσπωμένην. ὁ μὲν Λυκόφρων, κατηρτωμένην.

Idem in voce *σύππαξ.*

Τὸ νῦν βόμβαξ λεγόμενον, σύππαξ ἔλεγον, ὡς Λυκόφρων ᾄδει.

Etymologici Magni auctor.

Ex quodam opere Grammatico in voce *Σαπέρδης.*

Σαπέρδας, πέντε καὶ τέσσαρας πέρκας.

Haec et reliqua Etymologi verba transtulit Gesnerus de Aquatilibus l. 3. p. 297.

Meletius de Natura hominis p. 81. ed. Venet. 1552.

Haec autem pars et guttur, quod ab illis *φάρυγξ* dicitur, a *φέρω*, ex eo, quod inde spiritus feratur, nomen capiens, vt Lycophron et Callimachus poetae testantur.

(Quibus testimoniis a Sebast. prolatis addantur:

Photius in Lex. ad *σακίζειν*, et *σεσαλλίσαι*: Zonaras in Lex. ad *ἀγαστόρων. ἀλιβδύειν. ἀμπρεύων. ἀμπρεύουσι. ἀνατλ. δύστης. κανύηξ. λευστῆρα. ὀφελτρεύουσι. σαρούμενος. τράφηξ. φύστιν.* et Eudoc. p. 24. 238. 314. 322. et 329.) *M.*

NOTITIA CODICUM MSS.

IN HAC EDITIONE CURANDA COLLATORUM.

Vaticanorum.

CXVII. Codex bombycinus in 4. olim Fulvii Vrſini, conſtans foliis ſcriptis 113. trigeſima cuius priora Dionyſii Afri Periegeſis cum antiquis tantum ſcholiis occupat; cum paraphraſi perpetua, nec alia, ac quae in libro 1307. occurrit, ſingulis verſibus appoſita; et Tzetzae commentario ad marginem infraque coniecto. Eiusdem Prolegomena cum aliquot ex praecedentibus foliis aeuo dilapſis deſiderantur. Is, qui inter libros melioris ſaltem notae habendus eſt, ſaeculo decimo tertio ineunte, minuto et compendiario charactere exaratus videtur.

CMXV. Codex bombycinus in 4. cum caeteris poetis miſcellaneus, habet interlineares, easque rariores, expoſitiones, Iſaacii Tzetzae ſcholia, integraque eiusdem prolegomena in principio, et a fronte, vt et in caeteris, exhibet tetraſtichon in Lycophronis librum ab ipſo Tzetza explicatum, quod incipit: Βίβλος μὲν etc. Is, qui inter probatos haberi poteſt, ſeculo duodecimo exeunte adeo exiliter impliciteque exaratus videtur, vt ſubinde in ſcholiis, vetuſtate vſuque accedentibus, oculos coecutire compellet.

CMXVI. Codex chartaceus in 4. maiori, conſtans paginis 472, olim Cardinalis Guilielmi Sirleti, Bibl. Vatic. die 30 Octob. 1579. illatus, cum Iſaacii ſcholiis ſubinde mutilis, notulis quibusdam, ſed nullius momenti, marginalibus recentioris manus, et gloſſis inter lineas paſſim miniatis. Praefixus quoque rerum index. De-

num saeculo decimo sexto ineunte tremebunda manu rare ac maiusculo charactere exaratus videtur.

CMLXXII. Codex chartaceus in fol. maximo, constans foliis scriptis 178, cum Tzetzae commentariis, versibus per alphabeti litteras constructis, iugibusque ad marginem notulis: omnium sine controuersia vt recentissimus, (nam ad saeculum sextum decimum exiens commode referri potest), optime seruatus, et scripturae elegantia commendabilis; ita probatissimus, vt pro certo habeamus, nisi ex autographo ipso, ex apographo certe accuratissimo fuisse descriptum. Huic vni (minime aestimanda quaedam leuia sphalmata, quae, etiamsi diligentius exscribas, plerumque tamen, in prolixa potissimum scriptura, irrepere te inuito solent) tum saniores lectiones, tum emendationes, tum aucta loca praecipue debemus. Praemittuntur, vt in integris libris, eiusdem scholiastae prologus, poetae vita, et poematis argumentum; quin et latinus Index rerum et verborum absolutissimus, e summariis perpetuis ad marginem adscriptis concinnatus. A fronte exhibet duo epigrammata, alterum in Cassandram, alterum, quod vulgo fertur, incipiens: Βίβλος μὲν etc. Ad calcem denique calligraphi egestas obseruatur, ab eodem hisce verbis expressa: καὶ τοῦτα πενίᾳ συζῶν ἐξέγραψα.

MCCCVI. Codex membranaceus in 4. olim Fuluii Vrsini, constans paginis scriptis 218. cum expositionibus et glossis interlinearibus, atque alphabeti litteris constructus. Is, qui, licet alicubi et ipse mutilus, ita vt non semel ab recentiori manu suppleatur, inter probatos tamen aestimari potest, saeculo duodecimo exeunte, rubro, compendiario, et obliquo charactere exaratus videtur.

MCCCVII. Codex membranaceus in 4. maiori cum Arati Phaenomenis et suis scholiis, a Fulvio Vrsino Bibl. Vatic. donatus, constans foliis scriptis 112, iisque inuersis interdum et transpositis. Habet scholia marginalia et subiecta incerti auctoris, et ad poëmatis calcem eiusdem paraphrasin vno iugique tenore percurrentem. Desideratur prologus iam aeuo dilapsus, cuius extrema verba situ carieque paene consumta, quoad fieri potuit, ad fidem conciliandam exscripsimus. Prius folium membraneum aliunde avulsum eique adglutinatum, tum altera manu antiquiore ac minutiore exaratum est, tum alia de re, nempe de ratione metrica, agit. Margines, ac praesertim superiores, ita sunt vetustate male adfecti, tineisque corrosi, vt ex scholiis non pauca interierint. Is demum, de quo fusius et accuratius in praefatione, ad seculum nonum exiens, vel decimum iniens, commode referri potest.

MCDXXI. Codex bombycinus in 4. cum Hesiodo, Pindaro atque Euripide miscellaneus, omnium, quibus vsi sumus, omnino deprauatissimus; vt qui, praeter complura in paucis illis, quae habet, Isaacii Commentariis (pertingunt enim usque ad v. 275, exclusiue) mutila loca, cum innumeris scatet manifestis mendis, lectionibusque deprauatis; tum maxime versu 501, inclusiue, non alia, quam amanuensis, causa, deficit prorsus. Habet tamen expositiones non contemnendas, glossasque inter singulos poematis versiculos ab recentiori manu iugiter interiectas. Tandem saeculo quarto decimo exeunte exaratus videtur.

MCDLXXI. Codex chartaceus in fol. constans paginis scriptis 258. cum Tzetzae scholiis et interlineari versiculorum expositione. Desiderantur integra Prolegomena de industria omissa. Is, qui licet suis mendis non careat, et interdum sit mutilus, ex accurato tamen

aliquo vetuftoque exemplari manu calligraphi Ariftobuli Apoftolii, hierodiaconi Cretenfis, nitide faeculo decimo quinto videtur exaratus.

Palatinorum.

XL. Codex chartaceus in 4. minori, mifcellaneus, cum Tzetzae commentario, et interlinearibus expofitionibus gloffisque. Accurate ipfe quidem exaratus, fed ex mutilo quodam exemplari expreffus videtur, vt qui complura, nec ea interdum parui momenti, loca non agnofcat. Caetero ad faeculum decimum quintum exiens referri poteft.

CXXXIX. Codex chartaceus in 4. minori, cum Orpheo, Nicandro, Sophocle, Theognide, Dionyfio Periegete, et Aefchylo mifcellaneus, fine prorfus Commentariis: praemittuntur tamen Ifaacii prologus, poetae vita, et poematis argumentum, quod, vt et in Barberino, fecus atque in caeteris libris definit. Nam poft redditam Lycophronis etymologiam, praecipueque illa verba: *καὶ γὰρ οἱ λύκοι πανοῦργοι*; ab alio initio fic explicit: *Ὁ ἄγγελος, ὃν ἀπέστειλεν ὁ Πρίαμος, ἀκούσας τῆς Κασσάνδρας, φησὶ πρὸς τὸν Πρίαμον, ἃ ἤκουσε παρ' αὐτῆς, λέγων· λέξω τὰ πάντα νητρεκῶς, ἅ μ' ἱστορεῖς, καὶ τὰ ἑξῆς.* In fronte poematis haec leguntur: *Λυκοφρονικῆς μονοπροσώπου βίβλος.* Is eleganter quidem, fed parum accurate, aut ex parum accurato libro faeculo decimo fexto ineunte exaratus videtur.

CXLII. Codex chartaceus in 4. minori, mifcellaneus cum Demofthene, Hefiodo, Theocrito, Marciano, Scylace et Dicaearcho, fine prorfus Prolegomenis et Commentariis: ab initio tantum paffim inter lineas ali-

ſuntur gloſſae miniatae. Caeterum labenti manu ſaeculo quinto decimo ineunte videtur exaratus.

CLVIII. Codex chartaceus in 4. minori, cum Cornuto de natura Deorum, Calliſtrato, Maximi Rhetoris ſcholio in Theocriti Syringem, et hiſtoria de purpura et Polluce miſcellaneus. Habet Iſaacii Commentarium cum integro prologo, gloſſas interlineares, et ſummaria paſſim in margine rubricata. A fronte exhibet notum tetraſtichon in Lycophronis librum. Denique ſaeculo decimo quinto exeunte parum caſtigate exaratus videtur.

Caſanatenſium.

Codex membranaceus in 8. maiori, I, 2. 11. in Catal. notatus, conſtans paginis ſcriptis 217. cum Iſaacii Commentario, verſibus per alphabeti litteras paſſim conſtructis, et notulis quibusdam ad marginem ab recentiori manu coniectis. Praemittitur eiusdem prologus, tum de variis poeſeos et poetarum generibus, tum de vita et ſcriptis Lycophronis; nec non poematis argumentum, in fine cuius haec leguntur: Πᾶσα ποίησις τρεῖς ἔχει χαρακτῆρας, διηγηματικὸν, δραματικὸν καὶ μικτόν. A fronte occurrit epigramma Οὐκ ἂν etc. et ad calcem ſtichurgia φυοδ'. 1474. Caeterum is liber optime ſeruatus, ſaeculo decimo ſexto ineunte, minuto quidem, ſed perſpicuo charactere nitidiſſime exaratus videtur cum initiali littera aurea graphiceque depicta: ex parum accurato autem exemplari expreſſus, vt qui compluribus in locis mutilus ſit; non ita tamen ſpernendus, quaſi nihil ſeruierit; nam ſi nihil noui ſuppeditauit, nonnulla certe, neque ea parui momenti, quae ex vno, aut duobus tantum libris emendaueramus, ſubſcribere viſi ſumus.

Codex chartaceus in fol. paruo I, a. 5. in Catal. insignitus, simul cum Dionysii Afri Periegesi per Eustathium exposita: constans paginis scriptis ad Lycophronem et Tzetzae scholia attinentibus 482. sine vllis nec interlinearibus nec marginalibus expositionibus. Praemittuntur integra eiusdem Isaacii prolegomena, et ad calcem haec, quae et in Barberino libro, leguntur: λυκοφρονικῆς μονοπροσώπου βίβλου εἴληφε τέλος τῇ συνάρσει τοῦ λόγου. Is, qui licet suis et ipse mendis non careat, nec omnibus sit numeris absolutus, saltem inter accurata antigrapha recenseri potest; saeculo quinto decimo ineunte haud inscite exaratus videtur.

Ex Appendice Bibliothecae Alexandrinae siue Christinae Reginae.

XVII. Codex chartaceus in fol. constans paginis scriptis 226. cum Tzetzae Commentariis, et glossis perpetuis inter versiculorum lineas interiectis. Accedunt breuia scholia, sed illa quidem parui momenti, marginibus sparsim illita. Caeterum duplici manu haud oscitanter ex accurato aliquo exemplari exscriptus videtur, altera nempe ab initio ad p. 49, v. 197. altera ad finem usque Antonii Mediolanensis, alias Cretensis, qui ad calcem significauit, absoluisse die 27. mensis Maii an. Christi 1479. Hunc eundem amanuensem et Barberinum librum binis post annis in Creta pariter exarasse mox videbimus.

Ex Bibliotheca Barberina.

Codex chartaceus in fol. olim Leonis Allatii, constans paginis 254. cum Tzetzae scholiis sine vllis aut glossis interlinearibus, aut notulis marginalibus. Praemittitur eiusdem scholiastae Prologus cum poetae vita,

et poematis argumento, quod perinde, vt in Palatino 159. claudit. Incipit cum nota tetrasticho Βίβλος μὲν etc. explicitque illis verbis: λυκόφρονικῆς μονοπροσώπου βίβλος εἴληφε τέλος τῇ συνάρσει τοῦ λόγου. Postremo amanuensis nomen, patria ac tempus, quo exscriptus sit, apparent hoc modo: Ἀντώνιος Μεδιολανεύς, Κρὴς τὸ γένος, καὶ ταύτην τὴν βίβλον ἐν Κρήτῃ ἐξέγραψα, ἔτει ἀπὸ τῆς κυριακῆς ἐνανθρωπήσεως ͵αυπά, (1481.) μηνὸς Μουνυχιῶνος ιά. (mensis Martii 11.) Is, quamuis mutilus subinde sit, et deprauatis locis, lectionibusque infectus, nonnihil tamen et ipse iuuit, atque inter libros prorsus non contemnendos haberi potest.

SEBASTIANI

VARIETAS LECTIONIS

IN

LYCOPHRONIS CASSANDRAM

CVM EMENDATIONIBVS ET NOTIS MÜLLERI

CRITICIS ET GRAMMATICIS.

VARIETAS LECTIONIS

EDITIONIS SEBASTIANAE.

Vers. 1. ἃ μὴ ἱστόρεις aliqui. ἀλλ' ἱστόρει alii, Tzetza referente. V. 3. ἡσύχως Vatic. 972. Membr. autem Casanat. ea post κόρη interpunctione legit, vt dicat: *Neque enim tacita est virgo.* Δέσποτα, Vatic. 916.

V. 1. ἅ μ' ἱστορεῖς) Sic Aeschyl. Prometh. 962. κενὴ γὰρ οὐδὲν ὧν ἂν ἱστορῇς ἐμέ, vbi Schol. ζητῇς ed. Stanley. ἀνιστορεῖς vero ed. Schütz., et Eurip. Phoen. 624. ὡς τί μ' ἱστορεῖς τόδε; Thom. Mag. p. 476. ἱστορῶ, ποιητικῶς, τὸ ἐρωτῶ. cff. ibi Interptt. Wesseling. ad Herodot. init. et Creuzer in: *Die histor. Kunst der Griechen* p. 174 sqq.

V. 2. ἄκρης) Schol. min. κορύφης, vt vv. 13. 108. et 914. et Sophocl. Ai. 283. ἄκρας νυκτός, quod Suid. et Zonar. explicant περὶ πρῶτον ὕπνον. Thryllitzschius hic subiicit: Sic Eustath. L. X. p. 402: ταύτην γὰρ σοὶ τὴν κλῆσιν Ἀπόλλων Φοιβάζων ἀπεχαρίσατο, μὴ φείσῃ λέγων τὰ καθ' ὑμᾶς ἀρχῆθεν ἀπ' ἄκρης, καὶ μέχρις ἄκρης αὐτῆς, et p. 404. ἐγὼ δὲ πρὸς αὐτόν, συγγνῶθι δέσποτα.

V. 3. ἥσυχος) Schol. min. interlin. Vit. 1. ἡσύχως, ἤτοι μεθ' ἡσυχίας; schol. vero min. Vitt. 2 et 3. οὖσα (scl. ἥσυχος) ἡ κόρη, ita vt distinguant, sicut Cod. Cas. membr. post κόρη, quam vero distinctionem respuit contextus v. 5. Lectio ἥσυχος non est sollicitanda, nam vim habet Aduerbii, vt ap. Xenoph. Cyropaed. V. 3. 55. et infra v. 1216.

V. 4. αἰόλων Vat. 117 et Seldenianus Cod. V. 6. δαφνηφάγον Vatic. 1306. Sic pariter legunt et Vatic. 117

V. 4. αἰόλον) Schol. interl. Vit. 1. vti Vat. 117. legit αἰόλων, nam exhibet ποικίλων χρησμῶν (male Vit. 2. χρησμὸν) et iungit cum χρησμῶν. Sic Aeschyl. Prometh. v. 666. αἰολόστομοι χρησμοί, *oracula perplexa*, et addit Aeschyl. ἀσήμως καὶ δυσκρίτως εἰρημένοι. cf. ibi Schütz. Perplacet tamen αἰόλον, nam et Lycophronis, qui traiectionem epithetorum amat, insolentiae est aptius, et postea v. 28. στόμα βακχεῖον confirmat. Στόμα autem λύειν χρησμῶν respondet Ouid. Metamorph. XV, 74. *ora docta soluit verbis*, et, auctore Pottero, Virg. Georg. IV, 452. *sic fatis ora resoluit.* Genitiuus autem χρησμῶν non pendet, vt putant, a praepositione omissa διὰ, sed iungendum videtur cum στόμα, vt sit στόμα χρησμῶν *os oraculorum* h. e. *fatidicum*, vel etiam cum ἔλυσε, *liberauit quasi os oraculis*, h. e. edidit ea.

V. 5. ἄσκετον) retulerim magis ad χέασα, quam ad βοὴν, etsi Lycophron saepius, vt vv. 23. 28. et al. duo Adiectiua vni addat Substantiuo, vt loco Aduerbii sit: *difficile perceptu*, quod propter multitudinem, obscuritatem et varietatem vix capi possit. Hesych. ἄσκετα· δυσπαρακολούθητα. cf. Schol. Tzetzae. χέασα pro ἱεῖσα vsus est Lycophr. vt multitudinem vaticiniorum et vehementiam vocis intentae exprimeret, nam totus versus, quem more suo ornat, opponitur τῷ ἥσυχος, et ornamentis detractis, nil est, nisi σὺν πολλῇ βοῇ.

V. 6. Δαφνηφάγων) Codd. Vitt. 1. et 2. δαφνηφάγον, posito tamen, vt in Vat. et Pal. eadem manu ω super ο. Etymolog. M. ad Φοιβάζω legit quoque δαφνηφάγον, non male, per traiectionem epithetorum, cum Sophocle in loco a Cantero e Cassandra laudato, scl e schol. Hesiodi ad Theog. 30., δαφνηφάγον ὀδόντι πρίετο στόμα. Nullam vero esse Sophoclis Cassandram docuit Brunk. p. 36. et 46. et ideo Bothe in Fragm. deperditorum dramatum eam omisit. His accedere videtur schol. interl. Vit. 1. qui explicat: μαντικὴν φωνὴν ἔπεμπε. Locus Euripidis a Cantero allatus reperitur in Iphig. in Aul. v. 759 sqq. Consentaneum est nostro Iuuenalis VII, 18. *laurum mordere*, cf. ad h. l. Ruperti, et Callimachi in Del. 94. ἐρεῖν τι ἐκ δάφνης, cf. ibi Spanheim. Φοίβαζεν pro ἐφοίβαζεν. Lycophron, etsi in reliquis a dialecto Ionica

et Palat. 158. Sed eadem in vtroque manus, vt videtur, ῶ isti ὁ superscripsit contra, atque in Selden. fit. Sic et Tzetza legisse videtur ex Commentario; quamvis alterutram lectionem pariter admittat. Ego tamen alteram, quae est in textu, huic longe praefero. δάφνην φάγων Coel. V. 9. ὦναξ Palat. 139. Alexand. seu Christinae reginae, Casan. chart. et Baroccianus. ὦ ἄναξ Vatic. 1421. ὦναξ Selden. Ἀναπεπάζων Vat. 117. V. 10. διΐχνει Theod. Beza ad D. Lucae Euang. C. 1, 3. et sane eam lectionem vulgari praeferimus, reluctantibus licet omnibus Mss.

abstineat, augmentum saepe omittit, vt v. 17. ὑπερποτᾶτο, v. 21. λίαζον, v. 23. θεῖον et al.

V. 7. κελαινῆς) malim referre ad saeuitiam Sphingis, quam cum Grammaticis ad obscuritatem aenigmatum, vt infra v. 471. δόρπος κελαινός, v. 1336. Ister dic. κελαινός et v. 1445. sitis κελαινή. Virg. Georg. IV, 107. *atra tigris*, Voss. p. 871.: *der finstre, grauenvolle Tiger, wobey einem schwarz vor den Augen wird*; quae tamen interpretatio mihi videtur nimis arguta.

V. 9. κλύοις ἄν) pro Imperatiuo, cf Canter. et Viger. ex edit. Hermanni p. 486. ὦναξ. Cod. Vit. 5. ὦναξ. ἀναπεμπάζων Φρενί. Turpiter hic lapsus est Canterus, nec a Reichardo sublatus, loco prorsus alieno laudato Hom. Odyss. ι, 271. καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων, quum potius laudandus fuisset Apoll. Rhod. IV, 350. ἕκαστα νόῳ πεμπάσσατο κούρη. cf. omnino de voc. ἀναπεμπάζειν Ruhnken. ad Timaei Lex. vocc. Plat. p. 33.

V. 10. διοίχνει) Coniecturae Bezae ad Luc. 1, 3. διΐχνει non omnes reluctantur Codd., vti opinatur Sebastiani, nam Vit. 2. ei adstipulatur et in textu et in scholiis, quod voc. si Etymologiae habeas rationem, eiusdem significationis, vt διοίχνει, esse videtur. cff. Etymol. M. et Zonar. in οἰχνεῖν. Vocabulis raro obuiis annumerat Appendix Stephani Thes. et Galeomyomachiae attribuit διϊχνεῖν. An praeferendum sit vulgato, videat Sebastiani. Reliqui Codd. cum Phauorino ed. Bas. 1538. laudato Lycophrone, tuentur vulg. διοίχνει.

δυςφάτων Vat. 1421. V. 11. οἴμους Vatican. 916. 972. 1421. Palat. 142 et Casan. membr. V. 12. σκότω Seld. tanquam a σκότος, εος. ποδηγέτει alii imper. teste Tzetza. V. 13. βαλβίδα Vat. 916 et Pal. 139.

V. 11. οἴμας) οἴμας sic semper in scholiis, et recte, vid. Pindari interpretem Schmid. ad Pyth. p. 34. b. scholia Hermogenis p. 5. ed. Ald. προοίμιον λέγεται τὸ προτιθέμενον τοῦ λόγου· οἶμος γάρ ἐστιν ἡ ὁδός. Thryllitzsch. Codices tamen et editt. conspirant in οἴμας, vti etiam Phauorin. ad οἴμας τυλίσσων. vid. Tittmann. ad Zonarae Lex. οἶμος et οἴμη. Τυλίσσων pro ἀνατυλίσσων non tam, vt Tzetzes, ἀνερευνῶν, quam, vt schol. interl. ἀναπτύσσων, euoluendo, explicando, scl. inuolucra vaticiniorum, et διέξιθι τυλίσσων pro: τύλισσε, euolue, explica tibi. Credibile quoque est, Lycophronem, quod non abhorret ab eius ingenio, in verbo τυλίσσων cogitasse de filo Ariadneo: id quod inprimis placet Kieslingio meo. Proprie filum viam monstrans τυλίσσεται, adglomeratur, poetice autem, maxime a Lycophrone ipsa via dic. adglomerari. ἧπερ — ποδηγέτει h. e. qua via, qua ratione fieri poterit, vt haec obscura oracula facile et recte intelliges, s. explica ea ratione, quam rectam esse intellexeris, atque facilem. Sed vide, quibus ambagibus Lycophron hanc obscuritatem magis obscurauerit, eaque illustra sic: ἧπερ εὐμ. τρ. τὰ ἐσκοτισμένα αἰνίγματα ποδηγ. εἰς s. πρὸς ὀρθὴν κέλευθον, (ingredere scl. eam viam) quae est facilis et proxima ad haec oracula s. aenigmata recte explicanda.

V. 12. τὰν σκότῳ) Codd. Vit. 1. et Ciz. τὰ 'ν σκότει, sic etiam in scholiis. Infra v. 385. etiam σκότους, alii vero σκότου. Vtraque forma occurrit, vid. Valkenar. ad Eurip. Phoeniss. v. 380. τὰν σκότῳ nil nisi ἐν σκότῳ, vt art. τὰ redundet.

V. 13. ἐγὼ δ') Sic quoque Vitt. 1. 2. et Ciz. in contextu et scholiis; Reichard. ἐγὼ δ'. βαλβῖδα. Codd. Vitt. 1. 3. et Ciz. βαλβίδα; sic quoque Phauor. Etymol. M. et Zonar. in βαλβίδες. Ad v. 13—15. ess. Potter. et Reichard, quorum interpretationi nemo erit, qui non lubenter accedat. Sens. vero horum verss. a Lycophrone more suo ornatorum est: Sed ego statim aggrediar enarrare Alexandrae vaticinia.

V. 15. αἰῤῥάξας Bar. νύσαν Pal. 158. Caeterum apud reliquos versus iste praelatus videtur antecedenti, sed nihil ad sensum. V. 16. αἰπὺν non agnoscit Barocc. Φρυγίνου alii. V. 17. ὑπὲρ ποτᾶτο nonnulli. V. 21. λύαζον Pal. 139. at λυάζω de garrulis ac seditiosis hominibus vsurpari licet. ἰσχάζουσαν in textu et in scholiis Vat. 972. V. 22. ὕσπληγγας pro ὑσπλήγγας ex Vat. 916. 972. vtroque Casaub. aliisque. ὕσπληγγα Pal. 40. V. 23. εὐώπαις Pal. 142. V. 25. πτύλα Pal. 139. V. 26. ὠργυωμένους Vat.

V. 15. αἰράξαι) vti Vit. et Ciz. sed Vitt. 2. et 3. αἰῤῥάξαι, male. νύσσαν, Vit. 1. et Ciz. νύσαν. Sic vrbs, vnde Gregorius Nyssenus, in MSS. saepius Νύση, vid. Petr. Lambec. L. 1. append. de Bibl. Caes. p. 97. et 98. *Thryll.* Reliqui Codd. rectius νύσσαν. Caeterum hic versus in Codd. Vit. 1. et Ciz. neque praepositus v. 14. neque ordo scholiorum, vti ap. Sebast. et alios editores, inuersus est.

V. 16. φυγίου) Cod. Ciz. Φρυγίου, male. Phauor. et Etymolog. Φυγίνου.

V. 20. γρώνης) scl. ἀπὸ, quod reuocandum ex seqq. κἀπὸ γῆς, vel adeo, si malis sequi Hermannum in Museo Antiquitatis studior. p. 140. seqq. quum soli Genitiuo adhaereat notio deriuationis et separationis, non attinet addere Praepositionem.

V. 22. ὕσπληγγας) ab ὕσπληγξ. Sic Potter. e Cod. Baroc. sed Vitt. omnes et Ciz. vt Canter. ὑσπλήγγας ab ὑσπληγξ.

V. 24. φαλ. κόραι) Temere reprehendit Eustath. ad Hom. Il. ed. Bas. p. 233. et Polit. T. II. p. 655. Lycophronem, quod naues ex arboribus Phalacrae aedificatas nominarit φαλ. κόρας. cf. Canter. ad h. l. Etenim, vt taceam Hebraeorum בן et בת, non minus venuste Horat. I, 14, 11. *siluae filiam* e pinu Pontica constructam nauem, et Mart. XIV. 90. acernam mensam nominat *Maurae siluae filiam*, nam κόρη est h. l. filia.

V. 25. λευκὰ) Cod. Vit. 2. λεπτὰ, inepte.

V. 26. ἄφλαστα) al. ἄπλαστα. Phauor. ad φώσσων habet ἄλφιτα, quod quidem scholion debet Etymol. M. sed non voc. ἄλφιτα, nam id ἄφλαστα; rectius vero ad ἀφλαστον exhibet ἀφλαστα. Saepius Phauor. festinatione lapsus est. cf. Zonarae Lex. φώσσων et ibi Tittmann.

117. Casan. chart. et Potteriani MSS. ἄπλαστα aliqui. ἄλφιτα Etymol. in Φώσσων, ex eoque Varinus. ὠργυιωμένας Vat. 916. ὀργυιωμένους Etymol. loco cit. V. 27. hunc versum sic profert Vat. 1421. ἀπαρκτίαις πνοαῖς πρηστῆρος αἴθωνος. V. 30. ἦρχε κασάνδρα Pal. 139. V. 31. αἶ, αἶ Pal. 40. et 158. V. 32. πρόσθεν Barberinus. V. 33. ἰκποντίου pro τριεσπέρου Varinus in suis Collectaneis. V. 34. ἡμάλαψε cum aspero Varinus et Canterus. V. 35. ἐγκάτοις pro

ὠργυιωμένους, sic quoque Vitt. 1. 2. et Ciz. hic et infra 1077. sed ὠργυωμένους Vit. 3. et Phauor. quamquam Etymolog. vnde hausit, vtroque loco, ὠργυιωμένους, in ed. Venet. vero ὠργυωμένους.

V. 28. Hunc versum laudat Schol. Eurip. ad Hec. 28. ἔνθεον, forte ἔνθεος, divino spiritu concitata, saltem ἔνθεον per traiectionem sic est explicandum. Eurip. Hec. 123. Agamemnon traditur ἀνέχων λέκτρα τῆς μαντιπόλου βάκχης, h. e. Cassandrae, cf. ibi Scholiast. qui hoc ipso Lycophronis versu allato: βάκχην, inquit, αὐτὴν λέγει, ἐπειδὴ οἱ μαντευόμενοι, ἔνθεοι ὑπὸ θεῶν γενόμενοι, μαντεύονται, καθάπερ αἱ Βάκχαι, τῷ Διονύσῳ πληγεῖσαι, ἄνω καὶ κάτω φέρονται, ὥσπερ μαινόμεναι.

V. 30. Ἀλεξάνδρα) Vit. 3. vt Pal. κασάνδρα. Hic est locus Lycophr. vnus, in quo nomen occurrit Casandrae; alias semper dic. Alexandra. cf. omnino Brod. ad Anthol. p. 136. Thryll. Codd. Vitt. 1. 2. et Ciz. Ἀλεξάνδρα.

V. 31. αἶ, αἶ) Vit. 1. 2. et Ciz. αἶ, αἶ, sed Vit. 3. αἶ, αἶ in contextu et scholiis. cf. Zonar. Lex. ad h. v. vbi hic ipse versus laudatur, et infra ad v. 309.

V. 32. πρόσθε) Vit. 3. in scholiis quoque, πρόσθεν, perperam.

V. 33. τριεσπέρου) videtur quoque legisse Phauor. ad v. τριέσπερος, vbi laudat Schol. Tzetzae huic loco adpositum. ὄν ποτε. Codd. Vit. 2. et 3. ὄν ποτ' ἐν, lectio a Potter. e Baroc. notata, eaque verissima.

V. 34. ἠμάλαψε) Neque Phauor. neque Canter. habet ἡμάλαψε cum spiritu aspero. Errat Sebast. cum Pottero. Significat autem, interprete Phauorino, κατέκνισε, ἔλαψε, quod proprie de canibus dicitur. Hesych. ἠμαλάψαι· κρύψαι, ἀφανίσαι. Phot. ἠμάλαψεν· ἔκρυπτεν, ἠφάνιζεν.

V. 35. ἐγκάτων) Nostri

ἠπάτων Selden. ἡ πάντων pro ἠπάτων Caſ. membr. Φλυδούμενος Suidas in voce. V. 37. κωδίας Vat. 916. et Baroc. V. 38. τεκνοραίστης, ὁ λυμεὼν Stephan. Barberinus autem art. non agnoſcit. V. 43. τ' ἀράχης pro ταραχτῆς Pal. 158. Ἰσχαίνου Vat. 915. Quosdam ὠλένου malle legere teſtatur Canterus. V. 44.

Codd. omnes conſpirant in ἠπάτων. φλοιδούμενος. Hanc lectionem tuentur Codd. MSS. omnes, ſed Suidas non male praebet φλυδούμενος, a φλύω, φλυδόω, laudato Lycophrone: habet tamen etiam φλοιδούμενος, Lycophrone autem non nominato. φλοιδούμενος Hesych. ταρασσόμενος, quod Suidas ad φλυδόμενος habet, vti quoque κατακαιόμενος. Noſtro loco aptius Suidas ad φλοιδούμενος cum Zonara: καιόμενος, non *ambuſtus*, quod malum in ventre ceti, ἀφλόγοις ἐπ' ἐσχάραις, ei vix accidere poterat, ſed *aqua feruida perfuſus*, noſtri dicunt: *abbrühen*, quo calore aquae deglabrabatur h. e. capilli eius defluebant, σμήριγγας ἐστάλαξε κωδίας.

V. 36. τινθῷ — πέδῳ) iungit cum Cantero ſuo Reichardus, vt ſit: *capax ollae venter* h. e. *venter ceti*; verum vereor, ne vim afferat Lycophroni, ordinemque verborum a poeta non turbatum turbet. Nam vt nil dicamus de verbis ἀφλ. ἐπ' ἐσχ. interiectis, et voc. πέδῳ nimium a τινθῷ remoto, vix perſuadebit lectoribus, πέδον λέβητος dici poſſe, quum Lycophron πέδον ſemper de terrae ſolo vſurpet. Iungendum igitur iterum eſt cum ἐστάλαξε: πέδῳ h. e. εἰς πέδον, πρὸς πέδῳ, vt v. 80.

V. 38. τεκνοραίστης) cf. Eudocia περὶ τῆς Μεγάρας p. 286.

V. 40. ἀτράκτῳ) βέλει, vt Sophocl. Trach. 714. cf. Etymol. M. et Eurip. Rheſ. 312. ibique Barneſ.

V. 42. Κρόνου — ὄχθον) Inepte, nec monente Reichardo, Canterus Olympum cum Meurſio interpretatur, quum tamen Olympia intelligatur. cff. Potter. in Commentar. et ſcholia Pindari Olym. I, 179. Κρόνιον λόφον ἤτοι παρὰ τὴν Ὀλυμπίαν, v. 39. λόφον τὸν Κρόνιον ἤγουν τὴν Πίσαν, et Nem. XI, 31. Recte Tzetzes τὴν Ὀλυμπίαν, et Κρόνιον λόφον πλησίον τοῦ καμπτῆρος τῆς Ὀλυμπίας.

V. 43. ταραχτῆς) Ciz. ταράχτης, Vit. 1. ταράκτης. Ἰσχίνου tuentur noſtri Codd. omnes.

V. 44. τὴν θαλάττης) Ciz. et Vit. 1. τὴν θαλάσσης, ſed Vitt. 2. et 3. τῆς θαλάσσης, et ſic citat Stephanus in Αὐσονία. *Thryll.*

της Vat. 1471. Pal. 139. Alexandr. Barber. Barocc. aliique. θαλάσσην Pal. 158. θαλάττης alii. Αὐσονήτιδος Vat. 972. V. 45. ὀπιπτεύουσα Seld. V. 46. σπήλιγγας Pal. 40. V. 47. ταυροφάγον Vat. 972. et Casan. membr. ταυροσφάγου Pal. 158. ταυροσφάγην alii. V. 48. λοφνίσι sine ν finali Vat. 1471. Pal. 142. 158. Alexandr. Barberin. Casan. chart. aliique. δωμήσατο Vat. 916. 1306. Pal. 158. et Seld. Paruo ο Vat. 117. et Baroc. eadem manus superscripsit magnum ω. V. 49. οὐδέαν Barb. Casan. chart. et Baroc. θεὰν Vat. 916. 972. aliique: reliqui omnes θεόν. Seld. versum hunc non agnoscit. V. 50. ἀξίῳ Vat. 1471. V. 51. δεξιούμενος Barb. et Baroc. vid.

V. 45. ὀπιπτεύουσαν) Schol. min. videtur legisse, vt Seld. ὀπιπτεύουσα, nam habet ἐπιτηροῦσα, perperam.

V. 46. σπήλυγγος) Ciz. et Vitt. 1. et 3., sed Vit. 2. σπήλιγγος, vt Phauor. σπῆλιγξ. cf. Zonar. ad v. ibique Tittmann. ἰχθυωμένην. Ciz. et Vit. 1. ἰχθυομένην, sed scholia recte habent. *Thryll.*

V. 47. ταυροσφάγον) Ciz. et Vit. 1. qui fere vbique, inprimis in scholiis, concinunt, ταυροσφάγου, vt Pal. in scholiis vero ταυροσφάγον, ergo lapsu librarii.

V. 48. λοφνίσιν) Ciz. et Vitt. omnes quoque sine ν finali, repugnante metro. vid. de λοφνίσι Brod. p. 252. vel potius Iacobs ad Antholog. Vol. II. P. 1. p. 325. Nostri Codd. legunt etiam δωμήσατο pro δομήσατο, superscripto tamen in Vit. 1. ο paruo, praeter Vit. 2. qui habet δομήσατο, vt Baroc. superscripto ω magno.

V. 49. οὐ τρέμουσαν) *non timentem*, h. e. contemta eius vi, qua omnes mortuos λεπτύνει, et in orco coercet. οὐδαίαν. Vitt. 2. et 3. οὐδέαν, etiam in scholiis. θεὸν (θεόν) Ciz. et Vitt. omnes, vti Canter. et Pott. θεάν.

V. 51. δεξιούμενον) Vitt. 2. et 3. δεξιούμενος, vti etiam schol. min. qui habet φιλιούμενος. Vtraque lectio contextui est apta. Eustath. tamen ad Hom. Il. θ. p. 714. l. 1. praefert vulgatam δεξιούμενον, et explicat: ἡρακλῆς τόξοις ἐδεξιώσατο τὸν Ἅδην βαλὼν ἐκεῖνον, quae quoque convenit Hom. Il. ε. v. 395—97. cf. Canter. ad h. l. Sic ipse Tzetzes antea explicat: τόξοις χειρωσάμενον τὸν Ἅδην. Auctoribus itaque Eustathio

scholia. πάλας Pal. 158. πάλιν alii. V. 52. λεύσω reposui pro λεύσσω ex Vat. 117. 915. 1421. Pal. 139. Alexandr. vtroque Casan. Baroc. aliisque. V. 53. Αἰακείοις pro Αἰακείοις tuentur Vat. 915. 972. 1471. Pal. 139. Barb. Casan. chart. Baroc. et Seld. V. 54. λαίτρωναν Pal. 139. et Baroc. λέτρωναν Seld. V. 55. καταβρωθέντος pro καταβρωχθέντος ex Vat. 916.

et Tzetza δεξιοῦσθαι est i. q. χειροῦσθαι, *potestati suae subiicere, in manum redigere*, quae significatio in Lexicis non occurrit. Dicitur igitur *capere dextra* in bonam et malam partem. Sed v. 416. οἱ δὲ — δεξιώσονται τάφοις favet lectioni δεξιούμενος, nam vt hoc est: *qui a sepulchris excipiuntur* l. *qui sepulchra intrant*, sic illud: *quem iam diu excepit orcus, qui iam diu antea mortuus fuerat*. Est fere idem quod Lucas in Actt. App. III, 21. ὃν δεῖ οὐρανὸν δέξασθαι. Sic quoque v. 565. ὀλύμπιοι πλάκες δεξιώσονται ξένους. Vnum autem idemque est: δεξιώσονται ξένους ὀλύμπ. πλάκες, et: δεξιώσονται ξένοι ὀλυμπίοις πλάκαις. Interim tamen hac significatione admissa, quum Lycophron saepe ludat verbis sibi oppositis, legi quoque potest δεξιούμενον, vt sit: *vivus* occidit eum, qui iam diu in orco, vel mortuus fuerat.

V. 52. λεύσω) Vitt. 2. et 3. cum Potter. sed Ciz. et Vit. 1. λεύσσω per duplex σ, quod Cassandrae vaticinanti est aptius, nam λεύσσω est Praesens, λεύσω vero Futur. cf. Brunk. ad Apoll. Rhod I, 1307. et Heyne ad Hom. Il. α, 120.

V. 53. Αἰακείαις) Vit. 2. et 3. sed Ciz. et Vit. 1. cum Cantero et Pottero αἰακείοις, quae forma h. l. videtur praeferenda. Similiter v. 162. βουλαῖς ἀνάγνοις, vbi vnus modo Cod. Vat. ἀνάγνοις; v. 410. λειβήθροις πύλαις: v. 541. θαλυσίοις λοιβαῖσι: v. 988. γλήναις ἀναιμάκτοις: v. 1133. ἐκτορείοις κόμαις, cff. Dorville ad Charit. Aphrod. p. 413. edit. Lips. Abresch ad Aeschyl. Agam. 573. Hermann. ad Orphei Argon. 263. et Siebelis meus Observatt. Crit. ad Ἑλληνικὰ p. 4.

V. 54. λαίτρωναν) Ciz. et Vit. 1, sed Vitt. 2. et 3. λαίτρωναν. Phauor. λαίτρωνα, πόλις Ἑλλάδος. Forte legendum λέτρωναν, vt Bar. et Seld in textu et in scholiis. cf. Potter. ad v. 156.

V. 55. καταβρωθέντος) Vitt. 2. et 3. καταβρωθέντος: Vit. 1. γερο. Ciz. Pott. et Cant. κα-

972. 1471. Pal. 139. et Baroc. καταβροθέντος Barb. καταβρωσθέντος alii. Αἰθάλη Pal. 140. V. 56. βουκώλου Vat. 915. Barb. et Baroc. τευταρίοις alii, aliique τευταριείοις. V. 57. βαρίζηλος Pal. 139. V. 59. μορφῆισιν Vat. 1307. ἠγριομένη alii. V. 60. λέκτρον alii. ἐπισάκτων Pal. 142. V. 62. ξυνεύνεῖτου Pal. 158. λυγρῶν Pal. 158. V. 63. γιγαντοραίστης Vat. 1421. ἄρδεσι alii. τετρωμένον Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Alexandr. Barb. Caſan. chart. et Baroc. Tzetza etiam innuente (agnoſcente). Vat. autem 117 lectionis varietatem innuit. V. 64.

ταβροχθέντος. Haec forma verbi rarior, qua ipſe Hom. Odyſſ. δ. 222. et Lycophron iterum v. 742. vtitur, in textum videtur revocanda.

V. 56. βουκόλου) Vit. 3. etiam, vt Vat. βουκώλου, male; in ſcholiis vero recte βουκόλου.

V. 57. φῶς ἡ) Vit. 2. φῶς δ' ἡ, quam lectionem non malam reliqui ignorant omnes.

V. 58. τὸν κατ. χθονὸς) Inepte interpretatur Sebaſt. *indicem terrae*, et longe ineptius Canter. a Reichardo non emendatus: *proditorem terrae*, vnde quoque accidit, vt, quae hic traduntur, non de Corytho, ſed de Heleno eſſe intelligenda opinetur. χθονὸς enim, ſcl. ἀπὸ, referendum eſt ad στείλασα: Oenone autem miſerat Corythum κατήγορον, h. e. ὥστε κατηγορεῖν τοῦ Ἀλεξάνδρου, vt Alexandro exprobraret amorem Helenae, eumque ab eo auocaret. cf. Conon c. 22.

V. 62. λυγρὸν) pro λυγρῶς, *animo triſti*, iungas cum δρακοῦσα. Parthen. c. 4. ἀνῴμωξέ τε καὶ πολλὰ κατολοφυραμένη.

V. 63. ἄρδεσι) Vit. 2. ἄρδοισι, librarii lapſu. Legendum eſt metri cauſa ἄρδεσιν. τετρωμένου. Ciz. et Vit. 1. τετρωμένον, ita vt referatur ad ἕλκος, non vero ad ξυνευνέτου, et ſit i. q. πεπληγμένον. Phauor. τετρωμένη· πληγεῖσα. Heſych. τετρωμένος· πεπληγμένος. Hom. Il. ω. 421. βεβλημένον, vt habet ſchol. minor Vit. 1. Itaque haec lectio, quum inprimis Accuſatiuis nominum ſaepius addantur cognatae poteſtatis verba, eaque ingenio Lycophronis conueniat, non videtur plane contemnenda.

V. 64. ξυρὸν) Conon 23. καὶ πολλὰ (Οἰνώνη) τὸν καινὸν

αὐτοκλήτου Vat. 915. ὀχήσῃ Pal. 40. et Barb. ὀχμήσει alii, aliique ὀκμήσει. οἰχήσει Baroc. vbi haec Potterus: „*Quid, si legas ὀκχήσει; id certe valet βαστάζει, qua voce vtuntur scholia, lineis Baroc. Cod. interpolata, ad explicandam suam οἰχήσει, eodemque modo ὀχήσει vers. 97. seq. ὀχέω autem et ὀκχέω idem sunt.*" V. 68. περισπέροντι Baroc. et Seld. φυσσήσει Vat. 915. aliique φυσσίσει Pal. 142. νεκρῶν Pal. 158. V. 69. τὸ σὲ aliqui non agnoscunt. διπλᾶ pro δισσὰ Baroc. V. 70. ἀλκμὴν Casan. membr.

ἀμφοῖν καταμεμφαμένη δαίμονα. ὀγχήσει. vid. Reichard ad v. 1049. cuius coniecturam iuvat locus Pindari Ol. II, 122. ὀκχίοντι κόνιν. Facile ὀκχήσει et ὀγχήσει permutari poterant. Codd. nostri omnes conspirant in ὀγχήσει. Cod. vero Vit. 2. videtur habuisse ὀχήσει ex rasura, nam ibi ὀγχήσει substitutum est, superscripto γ.

V. 65. νεόδμητον) vel *modo subactum a morte*, h. e. *mortuum*, Parthen. l. l. ἤδη κατὰ γῆς κείμενον, vel nil nisi νέον, altera, vt saepe fit, e. g. v. 75. μονήρης pro μόνος, Etymologiae parte neglecta.

V. 68. περισπαίρ. — νεκρῷ) Conon l. l. τῷ Ἀλεξάνδρου νεκρῷ περιχυθεῖσα. Reichard exhibet περισκαίροντι, non male, sed vnde hauserit hanc lectionem, non dixit; ergo haud dubie, quum in Indice habeat περισπαίρω, operarum vitium, attamen non ingratum. cf. Zonar. in σκαίροντα. Vit. 1. legit primum περισκαίροντι, vt MSS. Potteri, sed rasura postea emendatum eadem manu. In Vit. 3. margini additum conspicitur: *Tale est illud Virgilianum: Atque in ventos vita recessit.* Pro νεκρῷ Ciz. et Vit. 1. male praebent νεκρῶν.

V. 69. δισσὰ) Vit. 3. διπλᾶ, vt Baroc. in quo vero eadem, vt videtur, manu superscribitur duplex σσ. δισσὰ autem καὶ τριπλᾶ est i. q. δὶς καὶ τρὶς, scl. στένω σε. Tzetzes triplicis excidii Troiae mentionem h. l. faciens, temere exagitatur a Reinesio in Varr. Lectt. p. 78. et Pottero, quasi hoc triplex excidium e δισσὰ et τριπλᾶ extorsisset, qui verbis suis: παρ' ὅσον — ἐπορθήθη, modo videtur innuere, vehementissime conquestam esse Cassandram de Troia ter excisa.

V. 70. πρὸς ἀλκὴν) Haec cum Reichardo neque cum ἐπευγάζουσαν construenda, ne-

V. 71. ἐναυγάζουσαν alii. V. 72. δόμους pro τάφους Vat. 915. V. 73. μέλωρος pro κέλωρος Caſan. membr. ῥάπτῳ pro ῥαπτῷ Palat. 158. κύτει Vat. 117. 972. 1306. 1421. Caſan. membr. quamuis recentior manus praefixerit σ̄, Seld. aliique: σκύθει Pal. 158. V. 74. ἱστοβιὰς pro ἱστριεὺς Caſ. membr. V. 75. μονείρῃ Pal. 158. V. 76. Ῥυθειμνιάτης Vat. 117. 1306. 1421. 1471. Pal. 142. 158. et Alexandr. Ῥειθιμνιάτης alii (Baroc.). κέμφος Vat. 916. 1306. Pal.

que per tmeſin προσεναυγ. ἀλκὴν explicanda, ſed πρὸς abſolute poſitum putaverim, vt ap. Aeſchyl. Prom. 73. κἀπιθωΰξω γε πρός, et Eurip. Or. 621. δράσω τε πρός. cf. Jacobs Additam. Animadverſſ. in Athen. p. 250. Si autem aliquis ſit, quem offendant particulae iunctae αὖθις et πρὸς, etſi eiusmodi pleonaſmi non raro occurrant, teneat Praepoſitionem πρὸς, et explicet: *Quae praeter vim haſtae* h. e. *bellum tibi illatum conſpicis etiam iterum* διαρπαγὰς καὶ πῦρ.

V. 71. αἰστωτήριον) Legas, quaeſo, vt verſus ſibi conſtet, ſine punctis diaereſeos αἰστωτήριον, vt vv. 214. 281. 339. 1282. et 1341. αἰστῶσαι pro ἀϊστῶσαι. Sic quoque ap. Euripid. Med. 635. ὀϊστὸν in ſcanſione vt οἰστὸν legitur.

V. 73. σκύτει) Hanc lectionem confirmant Codd. noſtri omnes cum ſcholiis. cf. Etymol. in v. Aptior ea quoque eſt voc. ῥαπτῷ, quam vulg. κύτει. Aliter ſe res habet ap. Eurip. Ion. v. 37. et 39. vbi eadem verba permutantur.

V. 75. μονήρης) Ciz. et Vit. 1. μονήρη, forſ. μονήρει, vt referatur ad ἀσκῷ, cui lectioni fauet ſchol. διὰ τὸ μιᾷ κώπῃ αὐτὸν κεχρῆσθαι — ὡς πόρκος τῷ ἰδίῳ δέρματι. Si liceret alia vti coniectura, vt hiatus vitaretur, quem infert μονήρει, legendum cenſerem μονῆρες, ſcl. δέμας, quod ſequitur. Caeterum de re Schol. Hom. Il. υ. 252. δάρδανος — ἐπομβρίας γενομένης κατασκευάσας σχεδίαν, καὶ ἀσκὸν ἑαυτῷ περιθεὶς, διακομίσθη εἰς τὴν ἴδην τῆς Τρωάδος — ἱστορεῖ Λυκόφρων.

V. 76. ῥειθυμνιάτης) Ciz. et Cant. ῥυθειμνιάτης: Vit. 1. et 2. ῥυθειμνειάτης, perperam. Rectius Stephanus et Ptol. III, 17. ῥίθυμνα et ῥιθυμνιάτης. ὡς. Sic quoque Ciz. verum Vitt. omnes cum Reichardo rectius ὧς.

142. V. 77. Ζήρυνθον alii. κυνοφαγοῦς Vat. 1421. Alex. et Caſ. chart. κυνοσφάγου alii. κυνοσφάγους Seld. κυνοσγάνοῦς (κυνοσφανοῦς) impreſſi, aliique. Θεοῦ aliqui. V. 78. κυρβάτων Pal. 142. V. 79. ὀμβρίσας Pal. 139. et Baroc. V. 80. πέδων Pal. 158. V. 81. κατερείποντο Pal. 40. κατηρείποντο Vat. 117.

V. 77. ζήρινθον) Sic omnes Codd. ſed Stephan. ζήρυνθος (ζήρυνθον) per υ, cui accinunt Suidas, Lycophron ipſe v. 449., ſcholiaſt. Nicandri in Theriac. v. 462., qui vero non ζήρυνθον modo, ſed ζηρίνθιον etiam laudato Lycophrone exhibet. Livii 38, 41. *Zerinthium templum* et Ouid. Triſt. I, 10, 19. *littora Zerinthia* ſtant pro lectione ζήρινθον. κυνοσφαγοῦς, cui canes mactantur. Hanc lectionem, cui omnes noſtri Codd. conſonant, iam Reineſius ante Sebaſtian. adſcripſit margini ed. Canteri, quae eſt in Bibl. Cizenſi; priores enim editt. omnes legunt male κυνοσφανοῦς. Inepte interpretati ſunt Canter. et Sebaſt. adeo ipſe Reichardus a Cantero deceptus, *canivorae*, nam non a φάγω, ſed a σφάττω deriuatur. cf. Reineſ. Varr. Lectt. p. 57. θεᾶς, ſchol. Nicandri l. l. θεᾶς.

V. 78. κυρβάντων) Vit. 1. et Ciz. vt Palat. κυρβάτων, ab alia tamen manu in Ciz. adiectum τὸ ν. Dionyſ. Perieg. 524. nominat κορυβάντων ἄστυ: Orpheus Hymn. 37, 4. ἱερὴν χθόνα. De Cabiris vid. Hemſterhuſ. ad Lucian. Dialog. Deor. 26, 1.

V. 79. ὀμβρήσας) Vitt. 2. et 3. ὀμβρίσας, ab ὀμβρίζω, *humecto*, ſchol. interlin. βρέξας, quae lectio contextui bene conuenit. cf. Zonar. et Phauor. qui habent ὀμβρήσας· ὑετήσας, a Tzetza non notatum. Forſitan hoc ſcholion excidit librariorum incuria, nam alias Tzetzes non praetermittit verbum, quod non explicet.

V. 80. καχλάζων) Vit. 3. καγχλάζων, corrupte. πρὸς πέδῳ. Ciz. πρὸς πέδων, Vit. 1. πρὸς πέδων, ſupra poſito ο, quae lectio πρὸς πέδον, pro πέδονδε, εἰς γῆν, bene ſe habet. Vſitatius tamen eſt πίπτειν πρὸς πέδῳ, Euripid. Bacch. 605.

V. 81. πύργοι) Intelliguntur omnia aedificia, adeo munita, et inprimis alta, ob κατηρείποντο, *deiecta ſunt*. κατηρείποντο. Ciz. et Vit. 1. κατηρίποντο, a κατερίπω, quod eſt i. q. κατερείπω: Vit. 2. κατερείποντο, mendoſe. τοὶ δὲ Ionice pro οἱ δέ: Vit. 2. τοῖδε,

916. 1307. Pal. 142. 158. et Caſ. membr. λισθύαν Pal. 158. V. 82. προύμάτων Vat. 972. et Pal. 139. V. 83. Φηγόνδε alii. V. 84. Φάλλα Vat. 1307. 1471. Pal. 40. 139. Alex. Caſan. chart. aliique. δελΦῖνες Vat. 916. V. 85. θορῶσαι Vat. 915. V. 86. λεύσσω Vat. 916. 972. 1306. 1307. Pal. 40. 142. 158. Caſ. membr. et Barb. γρυνὸν Vat. 117. 913. 1307. 1421. Pal. 139. 142. 158. Alex. Caſan. membr. Baroc. et Seld. Nonnulli autem γρῦνον. V. 89. στρόβυλον Vat. 1421. et Caſ. membr. ὀστρακωμένην Vat. 915. 1307. 1471. Pal. 40. 142. 158. Alex. aliique. V. 90. ἡ 'Αχερου-

i. e. ἄνθρωποι. cf. Viger. de Idiotiſm. p. 4. ed. Herm. et Sturz. ad Pherecyd. p. 197.

V. 84. Φάλλαι τε) Vit. 2. Φαλλαί τε.

V. 85. Φῶκαι λέκτρα) Ciz. et Vit. 1. Φῶκαι καὶ λέκτρα: repetitum καὶ ſocordia librarii ex vltima ſyllaba voc. Φῶκαι. θουρῶσαι Codd. Vitt. 1. 3. et Ciz. θουροῦσαι, forma vſitatiori, cf. Reichard ad h. l.

V. 86. λεύσω) Ciz. et Vit. 1. cum ſcholiis et Cantero λεύσσω, rectius, cf. v. 52. γρουνόν. Vitt. omnes et Ciz. cum ſcholiis γρυνὸν. Iterum apparet γρυνὸν v. 294. Vſus quoque eſt eadem huius voc. forma Io. Tzetzes de Paride in Antehom. v. 41. cf. ibi Iacobs, et Canter. ad h. l.

V. 87. κεΦναίας) h. e. Φοινικῆς. Stephan. in Theſ. Gr. L. exhibet hoc voc. dubius tamen, vnde afferatur. Schneiderus vero non recepit.

V. 88. ἦν τόργος). operarum lapſu ἢ τόργος in ed. Reichardi.

V. 89. ὠστρακωμένην) Sic quoque omnes Codd. noſtri: male repetiit Reichard. lectionem Canteri ὀστρακωμένην. Στρόβιλον vero ὠστρακ. eſt i. q. στρόβιλον ὀστρακον περιβεβλημένον, vt v. 506. Hemſterhuſii coniectura ad Lucian. Tom. 1. p. 281. allata στροβίλου ob hiatum admitti non poteſt.

V. 90. καὶ δὴ) iamiam, et vero iam. Frequentat Lycophr. has particulas, ut vv. 229. 232. 243. 249., et ſunt non tantum connectentis, ſed etiam dolentis, indignantis et transeuntis ad aliud, ad quod inprimis attendendum videtur. 'Αχερούσια. Noſtri quoque ſic legunt: quidam ἡ 'Αχερουσία, forte ἡ 'χερουσία, vel Dorice ἁ 'χερουσία. Schol. Vit. 2. Χερουσία, τρίβος habet pro ἀχερουσία δὲ τρίβος, vnde patet, ἡ 'χερουσία

σία aliqui. V. 91. καταιβάτης Vat. 1421. Pal 40. et Caſ. membr. V. 92. στείβοντε Vat. 1421. στείχοντα Pal. 158. βουσταθμῶν Vat. 1471. Pal. 139. et Caſ. chart. ξεινώσεται Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. Alex. Caſ. chart. et Baroc. Alii autem χειρώσια olim eſſe lectum. *Thryll.* Ἀχερουσία — καταιβάτις, obſcura ſane verba, vt multa alia in Lycophrone! Viae, vti conſtat, plerumque nominantur a loco, ad quem ducunt, v. c. via Lipſienſis *h. e.* quae ducit Lipſiam; atque ſic via Acheruſia, quae fert Acheruſiam. Intelligitur autem non ſpecus Acheruſius in Ponto ad Heracleam, Pomp. Mel. I, 19, 55. ſed qui erat iuxta Taenarum in Laconide, Pomp. Mel. II, 3, 128, ex quo fit, vt poeta pro cognitione Geographiae, quam vbique venditat, viam, quae ducit in Laconidem, appellet Acheruſiam, eamque ſimul καταιβάτιν h. e. καταφέρουσαν, vel, vt mihi videtur, ob ſeq. ξενώσεται, e monte Ida in Laconicen, Coluth. 197. Ἀντὶ μὲν Ἰδαίων ὀρέων ἠλλάξατο πόντον, vel, vt Potter. et Scholiaſt. arbitrantur, ad inferos, vbi deſcenſus eſt ad inferos, vel etiam, vt modo hoc epitheto locus accurate deſcriberetur, vt ſimul interitus Paridis, quem ſibi hoc itinere pararet, praediceretur a Caſſandra. Quae autem via ξενώσεται, *hoſpitem excipiet, in hoſpitium Menelai et Helenae deducet Alexandrum,* οὐ (οὐκ ἔτι) πατρὸς — βουστάθμων *relictis patris gregibus, quos adhuc in montanis et aſperis regionibus Idae,* ξανθῶν βουστ. *pauerat:* στείβοντα ſcil. ποσί, quod alii addunt, vt Eurip. Hel. 875. et Horat. I, 4, 20. *pulſare pede tabernas* Id autem Caſſandra dixit in laudem, non vero in opprobrium Paridis, nam regium fuit tum paſcendi ſtudium, cff. Meurſ. et Potter. ad h. l. ſaltem, vt fratrem vita honeſta et ſimplici derelicta ad mollitiem et luxuriam transiiſſe ſignificaret, quod etiam ſqq. confirmant, κάλλους τὸν (grauiter dictum pro τοῦτον) illum hominem, qui antea quoque dignus fuerit iudicatus, qui litem inter Deas ortam dirimeret, θυωρίτην, κριτήν. cff. Coluth. v. 126. et de voc. θυωρίτης Etymol. M. et Heſych. ibique interpretes. Vitt. 1. 2 et Ciz. καταιβάτης perperam pro καταιβάτις.

V. 92. βουστάθμων ξενώσεται) Vitt. 2 et 3. βουσταθμῶν ξεινώσεται.

σεται. V. 93. πρόσθεν Vat. 1307. τριπλῶν Vat. 1306. V. 94. γαμφίλας Tat. (Vat.) 1471. γαμφιλὰς Vat. 1307.

V. 93. πρόσθε) Vit. 3. πρόσθεν, alia vero manus deleuit ν, recte.

V. 94. ὀστρίμων μὲν ἄντι) Sic quoque Vit. 1 et Ciz. infra vero v. 368. λάβης ἄντι: reliqui omnes vtroque in loco ἀντὶ sine anastrophe. Grammatici in hac re sibi neque semper, neque omnes constant. Quidam repudiant anastrophen, si inter nomen, quod praepositio regit, et ipsam praepositionem aliud vocabulum interponitur, vt Wolf. in Hom. Il. VII, 163. τῷ δ' ἐπὶ, XXIII, 650. τῶνδ' ἀντὶ, cf. eius Praefat. ad Odyss. pag. XXVI. Admittit vero eam Hermannus, prae caeteris dignus, qui audiatur, in: De emend. rat. gr. Gramm. p. 107 sqq. Canterus obseruat ad h. l. Tzetzam hallucinatum esse, qui Ostrima interpretaretur ὄρη Τρωϊκά. Equidem sane hallucinatum esse existimarem, si Ostrima putasset esse nomen montium, quum tamen proprie significet stabula boum, περιβόλους κτηνῶν, ἐπαύλεις Phot. Idem autem, nisi fallor, significare etiam Tzetzes voluit his verbis: ἃ (scil. ὄστριμα, stabula) εἰσὶν ὄρη Τρωϊκά, scil. vicina Troiae, puta Idam, in quibus stabulabantur greges, quos olim Paris agebat. Sensus ergo est: *relictis gregibus tuis in Ida transibis* etc. Montes autem, Ostrimos nominatos, a Lycophrone non esse intellectos patet e sqq. ἀντὶ εὐχεῖλον κάπης. Vere autem hallucinantur, ex hoc scholio Tzetzae Ostrimos fuisse montes ostendere conantes, pessime adeo Sebast. in nott. lat. interpretationi subiectis hallucinatur, immo calumniatur, qui, vt Canterum, οὗ οὐκ ἐστὶ ἱκανὸς τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων λῦσαι, censorem Tzetzae refelleret, nisi montes Ostrimi nominati intelligerentur, comparationem nullo modo constare posse, et Hesychium ipsi Tzetzae fauere iactitat, qui ὄστριμον explicet: ἐν ᾧ αἱ θερμαὶ μοναὶ, τόποι, οἱ δὲ, ἐπαύλεις, cf. ibi Interptt. Ergo quia Hesych. τόπον nominat ὄστριμον, montes intelligi debent? Apage, o Sebastiani, cum tua interpretatione! Recte itaque Reichard. cum Cantero ὀστρίμων, non vero Ὀστρίμων, scripsit et interpretatus est: *pro stabulis*; inepte vero Sebast. *pro Ostrimis*. Coluth. v. 72. Τρωίης βουκολέοντα κατ' οὔρεα. γαμφηλὰς Ciz. et Vit. 1. στεμφηλὰς librarii incuria, nam in scholiis est γαμφηλάς. Tze-

1421. σταμφηλὰς Pal. 158. V. 95. λαὸν Caſ. membr. εὐχίλου Vat. 117. 915. 1306. 1421. 1471. Pal. 40. 139. Alex. Barb. et Caſ. membr. ἐκχίλου Vat. 916. εὐχύλου alii. V. 96. μηλιαυθμῶν Vat. 915. aliique. μηλιαυμῶν Vat. 916. μηλιασθμῶν Caſ. chart. μηλιαθμὸν Etymol. in voce. ἦδε pro ἠδὲ Vat. 117. V. 97. pro σ' γ' legit Baroc. Alii autem δ'. V. 98. γυδίους

tum, qui h. l. egregie hallucinatur, vti etiam interpretes Lycophronis latinos, emendat Leopard. in Emendatt. XIX, 17, et monſtrat e Strabone VIII. T. III. p. 183. ed. Siebenk. - Tzſchuck. promontorium Maleae non ipſas eſſe γνμφηλὰς ὄνου, ſed in vicinia earum. Verba Strabonis ſic ſe habent: εἶτα ἡ ὄνου γνάθος, λιμένα ἔχουσα· εἶτα Βοία πόλις, εἶτα Μαλεαί. cff. ſchol. Eurip. Oreſt. 362. ibique Barneſ. et Tſzchucke ad Pomp. Mel. Vol. III. P. 2. p. 293.

V. 95. εὐχείλου) Sic noſtri omnes et Phauor. in textu; in ſcholiis vero Vitt. 2 et 3. cum aliis εὐχίλου, cf. Sturz. in Lex. Xenoph. ad h. v.

V. 96. μηλιαθμῶν) Ita Ciz. et Vitt. 1. 3, vti quoque Phauor., qui sua hinc hauſit, ſed Vit. 2, etiam in ſcholiis, melius, vt iam vidit Stephan. in Theſ. μηλιαυθμῶν, quae lectio omnino est reuocanda. cf. Tittman. ad Zonar. in v. Etymol. M. etiam μηλιαυθμῶν – laudato Lycophronis verſiculo; mendoſe vero μηλιαυθμὸν pro μηλιαυθμῶν. Potter. in Lycophron. μηλιαθμῶν, in Comment. autem μηλιαυθμῶν. Χερσαίας πλάτης, mire formatum ad Graecorum πλάτη εἰναλία Eurip. Hec. 39. pro pedo, quo Paris paſtor agebat greges, ſicut remiges agunt naues remo. Colutho v. 107. dic. καλάβροψ. vid. ibi Lennep.

V. 97. τρώμπις — πόδες) Eodem modo Codd. noſtri, ſcholiaſtes vero Nicandri ex Lycophrone: τρόμπις δ' ὀχήσει καὶ Φέρεκλον οἱ πόδες, perperam. De Phereclo cff. Coluth. v. 194. Hom. Il. ε. 59 ſqq. et Polit. ad Euſtath. Hom. Il. p. 1122, vbi Heinſium ad Ouid. Heroid. XVI, 22. lapſu memoriae legiſſe Φαλακραῖοι dicit. πόδες pars pro toto h. e. ipſis nauibus, nam ποῦς eſt πηδάλιον, clauus vel rudens nauis, vt Hom. Odyſſ. κ, 33. et Pind. Nem. VI, 94. cf. Potter.

V. 98. γυθίου) Sic noſtri Codd. omnes legunt per ι, vt etiam Polyb. V, 19, 6. Strabo III. p. 182. ſed Pauſ.

alii. γυθύου Pal. 40. V. 99. καμπύλας Pal. 40. καμπύλως Caſ. membr. καμπύλου alii. V. 100. ἔκτορος Pal. 142. πλημυρίδος alii. V. 101. σκαρμῶν Pal. 142. ἰαύσης Caſ. chart. εἰνναφώσσωνα Alex. Caſ. chart. Barb. et Baroc. εἰνναφώσσονα Vat. 915. et Pal. 139. εἰναφώσσονα alii. Θῖνα φώσσωνα aliqui, referente Tzetza. V. 102. πόρτην Vat. 117. et Pal. 168. ὡς

I, 27, 6. III, 21, 6. cf. ibi Facius, et Stephan. laudato Lycophronis verſu per ἃ, κἀκ γυθείους πλάκας, *ad regiones vicinas Gythio*, cf. Tzschucke ad Pomp. Mel. T. III. P. 2. p. 307.

V. 101. εἰναφώσσωνα) Ciz. et Vitt. 1. 2. εἰνναφώσσωνα, ſic etiam in ſcholiis. In Vit. 2 vero ſuper εἰννα ſcriptum Θῖνα, quod vix eſt ſcholium. *Thryll.* Sane hic verſ. eſt ſalebroſus. Tzetzes, vti ſaepius, hic ineptit, et cum eo interpretes reliqui. ἰαύειν eſt διατελεῖν, ἀνύειν, vel *quieſcere facere*, vt Eurip. Phoeniſſ. 1535. et infra v. 430. ἰαύειν κότμον, *mori.* vid. Stephan. Theſ. στόλον ergo διατελέσεις, *curſum perficies*, qui vero στόλος dicitur στόλος σκαρθμῶν, (nam hoc verbum cum στόλον videtur iungendum) *curſus ſaltuum* h. e. *celer*, et quaſi per ſaltum, tranſiliendo (Horat. I, 3, 24) h. e. ſecundus, ut Tzetz. in Antehom. v. 98. ἐς Σπάρτην ἐπαγαλλόμενος Διὸς ἤλυθεν οὔροις, *vento ſecundo vſus*, et εἰναφώσσων, nouem cum navibus, quibus Paris vectus eſt Lacedaemonem. Si vero lectio Θῖνα φώσσωνα locum habere poteſt, quam Cod. Vit. 2. cum ipſo Tzetza exhibet, ſupplendum eſt εἰς l. πρὸς, *ad littus*, vt v. 246. εἰς θῖν' ἐρείσαι. Senſus ergo totius verſ. redit eo, vt ſit: *hic appelles*, *hic curſum abſolues feliciter.* Quod ſi quis ſit, cui non probetur haec interpretatio, per me acquieſcat in veteri: *iactationibus liberabis*, ita vt σκαρθμὸς ſit: *motus vehemens*, eamque confirmet Coluthi auctoritate commemorantis v. 202. exorta tempeſtate mare turbatum et nauem iactatam fuiſſe.

V. 101. ἄνυμφον) Bene quidem Reichard. *infeliciter nuptam*; at quum mythographi ante raptum Paridis nil tradant, quod huic interpretationi faueat, malim explicare: *illocabilem*, *quae nuptui nequiret dari*, h. e. *iam nuptam.* Heſych. μὴ δυναμένην νυμφευθῆναι vel etiam, ſi malis, tunc abſente eius marito in Creta. Sic Eurip.

λύκος Pal. 158. V. 103. δυεῖν Pal. 158. et sane potius reliquis. πελειαῖν Vat. 972. 1421 1471. Pal. 40. 158. Alex. Barb. vterque Cas. et ambo Potter. πελίαιν Pal. 40. γοναῖς Vat. 1421. Pal. 40. 142. Cas. membr. Steph. et ed. Basil. γόνης Pal. 158. V 104. ἐθνίων Vat. 916. V. 105. ληΐτην Vat 1306. et Baroc ἐμπεσοῦσαν pro ἐμπταίσασαν ex Vat. 1306. Pal. 158. et Cas. membr. ἐμπέσασαν Vat. 916. Alex.

Hel. 1135. ἄνυμφα μέλαθρα κεῖται. Forte tamen interpretatio Reichardi locum habere potest, si ἄνυμφον refertur ad mala ex hoc matrimonio in Troianos redundantia. πόρτιν. Ciz. et Vit. 2, vt Vat. πόρτην, perperam. λύκος. Ciz. et Vit 1. ὡς λύκος, in scholiis vero σὺ ὁ, quod ex ὡς fieri potuit. Thryll. ὡς ex ultima syllaba τοῦ· ἁρπαίσαις ortum videtur, vel a Grammatico interpretationis causa illatum.

V. 103. δυοῖν) Ciz. et Vit. 2. δυεῖν. Forma δυεῖν rarior altera, vti constat, in Genitivo, vt h. l. modo occurrit. cf. Duker ad Thucyd. IV, 8. p. 547. ed. Lips. et Fisch. ad Aesch. Socrat. p. 126, 3. et ad Theophrast. 11, 2. Thryllit. δυοῖν putat praeferendum esse, additque: Scholia ἀνέκδοτα ad Eurip. Hecubam, quae apud nos sunt: δυοῖν καὶ δυεῖν διαφέρει· δυοῖν ἐπὶ γενικῆς καὶ δοτικῆς, δυεῖν δὲ ἐπὶ γενικῆς. Dubitandum tamen, an Lycophroni forma Attica δυοῖν sit obtrudenda. πελειαῖν. Vitt. 1 et 2. et Ciz. πελείαιν, vt Steph. quod Thryll. praefert. πελίαιν, forte πελείαιν, Pal 40. In hoc numero errat Sebast. quia antea Pal. 40. πελειαῖν praebere dicit. Legendum ergo est vel hic, vel antea Pal. 142. γονῆς. Vitt. 2 et 3. γοναῖν, vt Baroc., non male.

V. 104. ἄρκυν) Vit. 2. ἄρκυν, non prorsus inepte, si forte deriuatur ab ἁρπάζω. cf. Etymol. M. et Zonar.

V. 105. λῃΐτιν ἐμπεσοῦσαν) Ciz. et Vitt. tres cum scholiis λ. ἐμπέσασαν, in Vit. 2. autem superscriptum, ἢ ἐμπταίσασαν, cf. ad h. l. Reichard. Pro λῃΐτιν omnino legendum cum Pott. λῃῖτιν. πτερῷ h. e. naui expansis velis auolante. Scholiastes non ita misere, vt Meurs. putat, ineptire videtur, explicans: τῇ ταχύτητι τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἢ τῷ πλοίῳ, nam πτερὰ dicc. vela nauis, quibus ea celeriter fertur, vt docuit Barnes. ad Iphig. in Taur. 289. et 1346. Troad. 1086. et Hel. 146.

Pal. 139. Caf. chart. Barb. et Baroc. ἐμπαίσασαν Vat. 117. 972. 1307. 1471. Pal. 40. 142. aliique. ἐμπέσασα Vat. 915. Vat. autem 1421. fic hunc verfum legit: λῆϊτιν ἐμπταίσασαν ἐν κρόκησι καὶ Βύνη Θεᾷ, profiliens ad alterum hemiftichium verfus 107, amiffo (omiffo) 106. V. 106. Θύσσησιν Pal. 142. Caf. membr. aliique. Θύσεισιν Alex. ἀφπάγματα Pal. 158. V. 107. φλύγουσαν Vat. 916. φλάγουσαν Alex. Δύνη alii, Tzetza teftante. V. 108. Θρύξεις Vat. 1421. V. 109. καγχάλων Pal. 40. V. 110. δράκωντος alii.

V. 106. ἀρμοῖ) De hac voce fyracufana vid. Valkenar. in Ep. ad Roever. in ed. Berol. Theocrit. Vol. II. p. 305. ἀπάργματα. cf. Zonar. ibique Tittman. Cod. Ciz. ἀρπάγματα. Sic quoque Vit. 3. antea legerat, deinde vero refictum eft in: ἀπάργματα. Lapfus eft facilis.

V. 108. Αἰγίλου τ' ἄκραν) Schol. πελοποννήσου ἀκρωτήριον, vti vere effe videtur, nam Stephan. ad Αἰγιλία dicit: Αἰγιαλεία (f. potius Αἰγίλεια) νῆσος μεταξὺ κρήτης καὶ πελοποννήσου, cf. Herodot. VI, 107. Fuit vero Αἴγιλος quoque pagus Atticus, Αἰγιλία f. Αἴγιλα etiam dictus, cff. Meurf. de pagis Atticis, Valken. et Toup. ad Theocrit. I, 147. Neque plane abfonum eft, credere, Helenam a Paride ad Atticae oras vsque effe abductam, vti Tzetzes in fchol. v. 110. vere credidit, vbi νῆσον cum aliis Salamina explicat.

V. 110. ἐκχέας πόθον) Recte Tzetzes μιγεὶς μετὰ Ἑλένης, nam crebro πόθος, vt v. 115, et mox κύπρις et ap. Eurip. Med. 623. Iphig. in Aul. 1411. λέκτρων πόθος de amore et concubitu vfurpatur. Vix attinebat hoc monere, nifi vidiffem, Meurfium ad h. l. ineptire. Firmant hoc quoque Hom. Il. γ. 446. Νήσῳ δ' ἐν κραναῇ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῇ, et fqq. v. 112. δευτέραν κύπριν. Νήσῳ δ' ἐνὶ δράκοντος. Tzetzes Salamina, fed Hom. l. l. Pauf. III, 22, 2 et Strabo IX. pag. 399. Cranaen, poftea Helenam dictam, vocant. κραναὴ quum poffit effe *afpera*, τραχεῖα, cf. Heyne ad Hom. l. l. et Tzfchucke ad Pomp. Mel. Vol. III. P. II. p. 698, vel quum auctore Strabone l. l. κραναὴ fit nominata ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ γενέσθαι τὴν μίξιν, nil impedit, quominus intelligatur Salamis. Alii exponunt de Cytheris. Veruntamen

V. 113. ψυχῆς pro ψυχρὸν Pal. 142. κάξ pro κἀξ ex omnibus MSS. V. 115. Hunc versum non agnoscit Vat. 1471. V. 116. In Seld. post στυγνὸς distinctio-

quum Lycophron voc. δράκων de iis quoque, qui vim inferant mulieribus, omninoque de lasciuiae petulantia, vt v. 309 et 1125. vti etiam δράκαινα v. 674, vsurpet, et quum nullus alius primo Paridem in insula Salamine concubuisse cum Helena tradat, non dubitauerim recedere ab interpretatione Scholiastae, et δράκοντος iungere cum πόθον, ita vt πόθος δράκοντος sit: *concubitus lasciuus atque illegitimus*, et commate post πόθον deleto τῷ νήσῳ cum Ἀκτῆς, ita vt quaecumque alia insula Atticae contermina, ipsa quoque Cranae, si vere est insula, vel Helene, intelligi queat.

V. 112. πάλιν) Non: *iteratam Venerem*, vt Reichard. explicat, quod iam latet in: δευτέραν, sed, *quam antea expertus fuerat*, χθεσινήν, *priorem*.

V. 113. ψυχρὸν καρ.) quia Paridi a Proteo pro Helena erepta simulacrum eius erat datum. Videtur Lycophron ante oculos habuisse Eurip. Alcest. 349 sqq.

Σοφῇ δὲ χειρὶ τεκτόνων δέμας τὸ σὸν
Εἰκασθὲν ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται,
Ὧι προσπεσοῦμαι, καὶ περιπτύσσων χέρας

Ὄνομα καλῶν σὸν, τὴν φίλην ἐν ἀγκάλαις
Δόξω γυναῖκα, καίπερ οὐκ ἔχων, ἔχειν.
Ψυχρὰν μὲν οἶμαι τέρψιν.

κάξ, nostri quoque ita habent omnes. ὀνειράτων. Ciz. et Vit. 1. ὀνηράτων, male. cf. Schol. min. qui optime explicat.

V. 114. ἀφάσσων) Est verbum nequitiae de vsu Veneris. cf. Heinrich ad Musaeum p. 74.

V. 115. ὁ γάρ σε) Ciz. et Vit. 1. ὁ γάρ γε: lectio bona, et in textum quae recipiatur, digna, a nemine adhuc notata. Hinc schol. minor. addit: τὸ σε περισσὸν, sed vere non redundat, nam longa interposita parenthesi referri potest ad v. 128. κεῖνος σε — νοσφιεῖ. Placet tamen γε, nam vim addit orationi: *etenim hic ipse*. Φλεγραίαις. cf. Steph. Byzant. ad Φλέγρα.

V. 116. στυγνὸς) vt ap. Eurip. Electr. 769. φονεὺς στυγνὸς, *inuisus*. Schol interl. μισητὸς, perperam Sebast. *tristis* ob sqq. ᾧ γέλως — δάκρυ, nisi velis interpretari: *qui tristes reddit*. Τορώνης. cf. Eustath. ad Dionys. 327, qui tamen Toronem temere nominat filiam Protei.

nis nota ponitur. V. 117. νῆϋς Vat. 1471. V. 118. ἐπακτείαν Pal. 158. V. 119. ἤ λοκισμένην Pal. 158. V. 120. ναύβάτη reposui pro ναυάτη ex Vat. 972. et 1306. Caf. chart. Barb. et Baroc. V. 121. οἶμον Vat. 1306. σιφνῶς Pal. 158. σιφεὺς Seld. Vat. 117. V. 122. χειμῶνος Vat. 916. σύρχιγγι Vat. 916. et Pal. 142. V. 123. νέρθεν Vat. 915. 972. 1307. 1471. Pal. 139. 142. 158. Alex. Barb. Caf. chart. et Seld. in quo, vt et in Baroc. post θαλάσσης distinguitur. διήνυσε pro διηνύσας ex vtroque lib. Caf. Seld. et Baroc. V. 126. ὅθε Vat. 117. V. 127. παλαινηνίαν Vat. 117. V. 128. κεῖνο Pal. 158. ὥπερ alii.

V. 117. νῆϋς δ' ἐστί) Vit. 3. non bene resecat δ'.

V. 119. ἠλοκισμένην) Perperam scholiast.: *vastatam*, *luto obtectam*, nam proprie est *sulcatam* h. e. inundatione Nili rigatam, vt coli et conseri possit. Τρίτωνος, *Nili*. Sic quoque vocatur ab Apoll. Rhod. IV, 269. et Plin. H. N. V, 11. cf ibi Harduinus.

V. 120. ναυβάτη) Sic etiam Ciz. verum Vit. 1. ναυνάτη, quod idem est ex antiqua scribendi ratione τοῦ β.

V. 121. οἶμον) Ciz. et Vit. 1. οἶμον, vt semper, vid ad v. 11. quae via dic. ἀστίβητος, quod voc. abest a Schneideri Lex: h. e. *via*, auctore Suida, ἀδιόδευτος, quae non potest calcari pedibus, scil. humanis. σιφνεύς. Ciz. et Vit. 1. σιφνὼς, vt Pal. male: ευ autem facili lapsu mutari poterat in ω: forte σιφνὸς vel σιφλός.

V. 123. νέρθε) Ita quoque Ciz. et Vit. 1. rectius vero Vitt. 2. et 3. νέρθεν. διήνυσε. Pro hac lectione stant Codd. nostri omnes, et schol. min. Vit. 3. qui explicat διῆλθε, sed schol. min. Vit. 1. legit διηνύσας, nam interpretatur: περάσας.

V. 127. παλλ. ἐπῆλθε) Seld. παλλ. τ' ἐπῆλθε, bene: quam varietatem e Pott. ed. non enotauit Sebast.

V. 128. κεῖνός σε) Ciz. et Vitt. omnes κεῖνος σε, sine enclit.

V. 129. ἰχναίας) Nemesis vel Themis ἰχναία, quae primum occurrit in Hom. Hymn. in Apoll. 94. quare sic vocetur, cff. Brunk et Iacobs in Anthol. Gr. T. IX. p. 79. ed Iacobs. vel T. II. p. 186. ad Diodori Sard. Epigramm. V, 1. vbi nominatur ἰχναίη παρθένος, et Manso in Wieland. Mercurio Teuton. an.

V. 130. Vat. 1471. Pal. 139. Barber. Caſ. chart. et Baroc. poſt ἐπεσβολήσας inciſum ponunt, et λυγρῶν νοσφιεῖ γαίμων legunt. V. 131. λίποντα Vat. 972. κάσις ἐμβαλλὼν Varinus. κάσις legit etiam Pal. 40. V. 132. τοῦ legunt pro τοὺς Vat. 117. 1421. Pal. 142. 158. Seld. et alii. Χιμερέως Pal. 40. V. 134. οὐκ pro οὐδ' Pal. 142. V. 135. Αἰγάίωνος pro Αἰγαιῶνος ex Vat. 916. et 1471. Αἰγέωνος Pal. 142. V. 136. ἀλειτὸς Barber. δίκη vetuſtus Cod. 1307. vide Tzetzem. V. 137. κἀνάκινκώσας Vat. 972. alii-

1810, 7. p. 178 ſqq. Et quis eſt, qui neſciat Horatianum illud: *Culpam Poena premit comes*, L. IV, 5, 24.? Schneideri Lexicon neque ἰχναῖος, neque ἰχναία Θέμις habet.

V. 130. λυγρὰ) Vitt. 2 et 3. λυγρῶν, ſchol. min. Vit. 3. χαλκέων, ita vt iungatur cum γαίμων, non male quidem, verum contra metri leges, quas Lycophron conſtanter obſeruat.

V. 131. κελειάδες) Vit. 1 et Ciz. καλειάδες, vitioſe. Caeterum hic Genitiuus et ad λίποντα et ad ἐκβάλλων ſimul referri poteſt.

V. 134. Τὸν ξένου — κάγον) ſcil. οὐκ αἰδούμενος, *ſal marinum, quod ſimul cum hoſpitibus ſumitur*: quam moleſta verborum pompa! pro: *iure hoſpitalitatis*, quod eſt inuiolabile (ἀγνίτης i. q. ἀγνὸς), nec ſatis apte Schneid. in Lex. Gr. κάγος, laudato Lycophronis loco, de mari ipſo explicat. Plane alieua ſunt, quae interpretes de ſale puro effundunt. Θεῶν, inprimis Iouis, qui hoſpitalitati praeeſt.

V. 136. ἀλοιτὸς) Vit. 3. vt Baroc. ἀλοιτός.

V. 137. λάξας) Reichard. deducit a λάσσω, quod verbum eſt incognitum: mihi videtur deducendum a λάκω, Fut. λάξω, vt πλίκω, πλέξω, quod ſignificat *diſrumpo*, vel etiam cum Schneidero a λάζω, quod videtur eſſe idem, quod λακτίζω, vt ſchol. explicat: Heſych. et ſchol. ad Eurip. Hecub. 64. ὑβρίζω τράπεζαν ſcil. ξενίαν, vt nominat Hom. Odyſſ. υ, 230. et Pind. Iſth. II, 60. ξενίαν ἀμφὶ τράπεζαν. τράπεζαν καὶ θέμιν per Hendiad. τραπέζης θέμιν, *ius hoſpitii*. κἀνακυκώσας, ita legunt noſtri omnes. Phauor. videtur legiſſe κἀνακυκτώσας.

que; nec spernenda quidem lectio. V. 138. ἐκμεμαγμένους Vat. 916. et Pal. 40. V. 139. τοὶ γὰρ Cas. chart. et Baroc. ἐς pro εἰς Vat. 117. V. 142. ἔξη alii. V. 143. πλευρωνείας Pal. 158. V. 144. Versus ab hocce inclusiue ad 200 vsque exclusiue,

V. 138. Ἄρκτου) Claudicat, si quid sentio, haec similitudo, iisque, quae sunt praemissa, non est omnino apta, nisi sublato puncto post τρόπους transferatur ad sequentia, ita vt Paris vrsae, cui catuli sunt rapti, quaeque eos murmure tristi, sed frustra repetit, adsimiletur. Itaque poeta melius huic similitudini consuluisset, si τοιγὰρ praemisisset, et ἄρκτου ad initium v. 139. posuisset. De voc. ἐκμεμαγμένος vid. infra ad v. 713.

V. 139. τοιγὰρ) Vit. 3. τοὶ γὰρ, etiam in scholiis. ψαλάξεις. cf. Etymol. M.

V. 140. ἄσιτα) Sunt vel i. q. ἀδώρητα, ματαίως, *frustra carmina canes*, vel, vt prae moerore a cibis abstineas, vt Eurip. Med. 24. κεῖται ἄσιτος. Non male Sebast. *ieiuna*; ἀδώρητα vero, quum centies δῶρα τῆς ἀφροδίτης dicantur de συνουσίᾳ, haud dubie etiam h. l. ἀδώρητα μέλη sunt: quibus non efficies, vt tibi restituatur Helena, quacum concumbere possis. Proprie μέλη ἄσιτα sunt, ob quae citharoedus non in conuiuium adhibetur, qui honor antiquis vatibus tribui solebat.

V. 142. ἔξη (ἴξη)) Sic etiam Vit. 1 et Ciz., sed Vitt. 2 et 3. et Tzetzes in scholiis ἴξῃ. Restituenda erit forma attica ἴξει, quae est v. 112. ὄψει.

V. 143. θυιάδος) Schol. Eurip. Androm. 228. θυιάδος, allato vers. Lycophronis.

V. 144. γυιοὶ) Quid, si legas γραῖαι, vt infra v. 585. dicuntur γηραιαὶ κόραι, ne claudicent Parcae, nam non nisi cum Lycophrone, et post eum cum Eustathio ad Hom. Il. ϑ. p. 270, 13. et Il. ι. p. 768, 25. claudicant. Homero quidem Il. ι, 499. λιταὶ sunt χωλαί, et Euripidi Fr. inc. II, 3. Δίκη βραδεῖ ποδὶ στείχουσα, vti Horat. III, 2, 31.

Raro antecedentem scelestum
Deseruit pede Poena claudo.

Claudicare autem innuit imbecillitatem pedum, et ingressum tardum, vid. Heyne: *Ueber den Kasten des Cypselus*, p. 29. Sed quid hoc ad Parcas? Manso, qui in: *Versuche über einige Gegenstände aus der Mythologie*

cum folio ob vetustatem amisit Vat. 915. V. 145. ὀπαίας Vat. 1307. et Pal. 158. V. 146. πεντάγαυρα Pal. 139 V. 147. λύκου Palat. idem. V. 148. πηγοὺς pro πτηνοὺς Alex. nec male. V. 149. τὸ, δ'

N. VI. de Parcis diligenter disputauit, claudarum quoque Parcarum meminit, auctoritate vero modo vnius Lycophronis fretus p. 514. not. n. ratus, ideo sic esse appellatas, quod fortuna adversa, etsi interdum cunctetur, tandem tamen ingruat, grauissimasque inferat plagas. Melius sane, quam Eustath. et Tzetzes, verum, an etiam verius, videant alii. Quid, si plane nullae essent Parcae claudae, saltem non Deae vltrices? cf. Potter.

V. 145. κατακλώσαντα) h. e. εἱμαρμένον ἐπικλώσαν. Hinc Parcae nominantur κατακλῶθες, si lectio est genuina, ap. Hom. Odyss. η. 197. Vsitatius est verbum ἐπικλώθειν. Hom. Odyss. α. 17. Eurip. Orest. 12.

V 146. νυμφεῖα δαίσασθαι) vt ap. Eurip. Iphig. in Aul. 123. δαίσομεν ὑμεναίους, et v. 707. ἔδαισεν γάμους.

V. 147. αὐγάσαι) ὁρᾶν. cf. Heyn ad Hom. Il ψ. 458.

V. 148. πτηνοὺς etc.) Cumulat hic Lycophron pro luxuria sua, vt v. 260, verba, vt raptum Helenae grauiter notet, et furori Cassandrae inseruiat. Friget omnino epitheton πτηνοὺς, nisi transferas ad celeritatem et rapacitatem, qua raptores Theseus et Paris irruebant in Helenam, eamque abducebant secum. Infra v. 260 dic. πτεροῦσι. Lectio πηγοὺς, a solo Cod. Alex. exhibita, quocunque de colore intelligatur, minus apta videtur. Tribuit hoc voc. Hom. Il. ι, v. 124, equis, vid. ibi Heyne, Callimach. in Dian. 9. canibus, cf. Spanheim, Lycophron autem v. 336. canitiei. Τριόρχας, vel, vt alii, τριόρχους, *libidinosos, incontinentes*, vti Timaeus ap. Polyb. XII, 15, Agathoclem Siculum nominat πόρνην κοινὸν et τριόρχην, cf. ibi Schweighäus. et Suidas in v. Ἀγαθοκλῆς et τριόρχης. Denique ὀφθαλμίας est vel epitheton, quod ornat orationem, vt acutum aquilarum visum, quo praedam e longinquo conspiciunt, indicet, vel intelligitur genus aquilarum, quod contextui melius conuenit, vt Diaconus ad Hesiod. Scut. 134 docuit.

V. 149. τὸν δ') Ciz. et Vitt. omnes cum scholiis τὸν τ', non male τε et τε καί, vel potius μὲν pro δὲ poni pot-

non agnoſcunt Vat. 916. 972. 1306. et Pal. 40. Pal. autem 139. 142. vterque Caſ. et Baroc. in τ' conuertunt. V. 150. βλαστῶντα Vat. 1421 et Caſ. membr. βλάστοντα Pal. 158. V. 151. ἐπεὶ pro ἐπειὸν Baroc. et in ſcholiis etiam Seld. Ἐλειὸν alii. Caeterum Alex. et Pal. 139. inciſum ponunt poſt Ἀργεῖον. V. 152. Ἐνναῖα cum circumflex. Barb. V. 153. ἔρχυν' vterque Caſan. ἔρχυν Vat. 916. Pal. 139. 158. Alex. Barb. Baroc. et Seld. ἔρχιν Vat. 1421. et Pal. 40. Ἐρινὺς alii. ξιφοφόρος Barb. et Baroc. V. 154. μιστύλασ' Vat. 117. 1421. Pal. 158. aliique; μιστύλλασα Pal. 40. μιστύλλασα τύμβευσε Seld. ἐτύμβευσεν Vat. 1307. φάρῳ pro τάφῳ Etymol. exponitque φάραγγι. V. 155. ἐνδαιτουμένη alii. V. 156. ὃν δὶς Seld. ἡβήσαντα pro ἡβάσαντα ex Vat. 972. 1306.

eſt. Potter. neque δὲ, neque τε agnoſcit.

V. 150. βλαστόντα) natum, e metaphora ducta ab agris colendis. Sic quoque Eurip. Iph. in Taur. v. 2. cff. ibi interpretes.

V. 152. οὖ κύπτον) Ordo verborum poſtulat, vt hic comma ponatur, et ἐν γυμφαῖσιν iungatur cum μιστύλλασ'. γυμφαῖσιν. Codd. Vitt. 2 et 3 in ſcholiis γυμφῆσιν. Ἐνναία. Vit. 2. Ἐνναῖα, vt Barb.

V. 153. Ἔρχυνν', Ἐριννὺς) Vitt. 1. 3. et Ciz. Ἔρχυν' Ἐριννῦς, Vit. 2. Ἔρχιν', Ἐρϊνῦς. ἔρχυν quoque vterque Potteri. ξιφηφόρος. Vit. 3. ξιφοφόρος, quae forma quoque, ſed rarius occurrit, vt ξιφοκτόνος, ſed h. l. metrum violat.

V. 154. ἄσαρκα) Si quis ſit, cui interpretatio ſcholiorum minus placeat, ſicut nobismetipſis diſplicet, ἄσαρκα explicet τὴν σάρκα, quae proprie non erat σὰρξ, a qua abſtinendum erat, qua frui non licebat, vt βίος οὐ βιωτὸς, vita non vitalis. μιστύλλασ'. Sic quoque noſtri Codd. duplici, alii, vt Canter., μιστύλασ', ſimplici λ. ἐτύμβευσε. Sic etiam Codd. noſtri, et edd. ſuperiores. Metri cauſa, vt iam docuit Reichard., legendum: ἐτύμβευσεν.

V. 155. τὸν — χόνδρον) per periphraſin, τὸν ὦμον, vbi eſt χόνδρος τῆς ὠλένης vel τοῦ βραχίονος.

V. 156. ἡβήσαντα) Noſtri Codd. omnes ſic legunt, non ἡβάσαντα, vt Reichard. ſecutus Canterum.

1471. Pal. 139. 158. Barb. Seld. et Baroc. V. 157. λαυμέδοντος aliqui, auctore Tzetza. V. 158. ἔστειλε Ῥεχθεὺς Pal. 40. εἰς pro ἐς Alex. et Baroc. λαιτρι-ναίους Vat. 916. 972. 1306. 1307. Pal. 158. Alex. Casan. chart. Barb. et Potter. λετρινναίους Pal. 40. et Caſ. membr. λετρυναίους Vat. 1421. λετριναίας alii. V. 159. ἀλετρεύσαντα Vat. 1421. Pal. 139. Baroc. aliique. V. 160. ἀγρίῳ pro ὀμβρίῳ Vat. 1471. Alex. Barber. Caſan. chart. Baroc. aliique. Vat. 117. folii

V. 157. ἀρπακτήρων) pro ἁρπακτῆρες.

V. 158. λαιτριναίας) Vitt. 1. 2. et Ciz. λαιτριναίους, vt v. 53. αἰακαίους pro αἰακείους. Vit. 3. λαιτριναίας, ſuper ας ſcripto ους. Plerique Codd. ſtant pro λαιτριναίους. cff. quae animaduertimus ad v. 54. Metri leges poſtulant λετρι-ναίας, vel λετριναίους, vt Pauſan. VI, 22, 5: ἐς Λετρίνους ἐλθεῖν, et mox φιλία ἐς λετρι-ναίους. Vtraque vero forma in vſu fuiſſe videtur, nam idem Pauſ. V, 14, 5. ἐν τοῖς λόγοις λαιτριναίοις; et ſic antea v. 54. Codd. alii λαίτριναι, alii λέτριναι legunt. γυίας, rectius Cant. γυας.

V. 159. ἀλετρεύσαντα) Ad vnum omnes Codd. noſtri ἀλετρεύσαντα; in Vit. 3. tamen ο ſuper α poſitum eſt. πέτραν. Legerim πάτραν, ſi Codd. addicerent, quum Molpis ab ipſo ſcholiaſta Ἠλεῖος αὐγενὴς nominetur, nam duriſſime eſt dictum: ἀλετρεύειν πέτραν. Confunduntur eadem verba etiam v. 338, vbi Baroc. πέτραν, reliqui πάτραν praebent, et v. 1190. ſchol. min. Vit. 1. qui interpretatur γῆν, et Vit. 3. ὄνομα κύριον τῆς Ἤλιδος, quoque videntur legiſſe πά-τραν. ἀλετρεύειν autem γῆν *molere* h. e. *terere*, *calcare terram*, etſi raro et inſolenter, attamen non ita inſolenter dictum, vt ἀλετρ. πέτραν, quae, ſi ſtatua Molpidis intelligitur, plane calcari non poteſt. Nil iuuat dicere, vt Canter. dixit, partem pro toto, h. e. ſtadio Olympico, eſſe poſitam. Praeterea λευρὰν magis convenit τῇ πάτραν, quam πέ-τραν, nam eſt: πλατεῖαν, ταπεινήν, ſiue potius κοίλην, vt Elis a Strabone VIII. p. 367. nominatur. Sic Heſych. λευρᾶς σωφροσύνης· τε-λείας, καὶ ταπεινῆς, κοίλης.

V. 160. ὀμβρίῳ) Recte. Vit. 3. ἀγρίῳ ſolus habet. Natal. Com. VII, 17. p. 810. *Ioui Areo.* Dicitur etiam ὄμβριμος.

iacturam fecit, 16 verſus complectentis ab 160 ad 176 excluſiue. V. 161. ῥαίσαντα Vat. 1421. 1471. Pal. 139. Caſan. chart. Baroc. Seld. aliique. παρθενοκτόνον (παρθενοκτόνον) Pal. 142 pro γαμβροκτόνον. V. 162. ἀνάγνοις Vat. 1306. ἀνάγροις Pal. 139. V. 163. ἤρτησε Baroc. Seld. aliique. τὸ δὲ non agnoſcit Baroc. V. 165. κυλίδα Baroc. κηλίδα alii. θωΐξας Vat. 1471. V. 167. ταῖς pro τὴν Pal. 158.

V. 161. γαμβροκτόνον) οὐ δρόμος Οἰνομάου γαμβροκτόνου Nonnus Dionyſ. XIX. p. m. 518 Thryll. Qui locus firmat hanc lectionem. ῥαίσοντα. Sic Ciz. et Vit. 1. cum ſchol. interlin. ſed Vitt. 2 et 3. ῥαίσαντα, ſchol. min. φθείραντα. Repugnant ſibi Vit. 1 et Ciz. nam antea legerant ἀλιτρεύσαντα.

V. 162. κάδμιλον) Cf. Euſtath. ad Hom. Il. p. 1057. ed. Polit. et p. 871. Baſ. Politus addit, etiam dici κάσμιλον a ſcholiaſta Apollonii L. 1 (v. 917). Vid. quoque Heyne in Varr. Lectt. ad Virg. Aen. XI, 543.

V. 163. ἤρτυσε) Noſtri ita etiam praeter Vit. 3. ἤρτησε. Vnum autem idemque ſignificat ἀρτάω et ἀρτύω. Heſych. ἤρτυσε· παρεσκεύασε. Tzetz. κατεσκεύασε. λοῖσθον — σκύφον, *vltimo hauſto potu*, quia moriens hauſit aquam maris, in quod a Pelope abiectus fuerat. σκύφος, vt ποτήριον in N. T. 1 Cor. X, 16. dic. per Metonymiam pro potu. Sed quis non ſentit, quam moleſtae ſint hae verborum ampullae!

V. 165. πανώλεθρον —) Eurip. Oreſt. 996 et 997:

"Οθεν δόμοισι τοῖς ἐμοῖς
Ἦλθ' ἀρὰ πολύστονος.

qui locus de interitu Pelopidarum eſt omnino conferendus. κηλῖδα. Nullus Codd. quos habemus in textu, in ſcholiis vero omnes exhibent κηλίδα. Zonar. in Lexico: κλίνεται, inquit, κηλίδος. cff. de hoc voc. Heſych. Suid. et Aeſchyl. Eumenid. 786.

V. 167. τὴν ὁπλαῖς) Vit. 1. et Ciz. ταῖς ὁπλαῖς, ſed Vit. 2. τὴν, ὁπλαῖς. Ἁρπυίαις. Codd. noſtri ἁρπυίαις ᾶ paruo, non inepte, nam non tam de Harpyiis cogitaſſe videtur Lycophron, quam de ventis vehementioribus, quibuscum comparat velocitatem equorum, cui interpretationi fauet quoque lectio Euſtathii ὁπλαῖς. Quos ventos etiam Hom. Odyſſ. I, 241 ἁρπυίας, et ibi Schol. ἀνέμους ἁρπακτικοὺς nominat. Cff. tamen Heyne ad Virg. Aen.

ὀπλαῖς Eustath. ad Iliad. χ. ὀπλαῖς Palat. 40. Ἄρπιναι Vat. 972. 1306. in scholiis, Cas. membr. aliique. Ἄρπιναν Vat. 1421. Ἀρπυναν Vat. 916. et Pal. 40. Ἀρπίαις Vat. 916. ἴσιν Cas. membr. V. 168. αὐθομαίμον Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Cas. chart. aliique. V. 169. καταρακτῆρος alii. συγγόνου alii. V. 170. δευτέρεια alii. δαιφάλτου Vat. 1471. V. 172. πέμπον Pal. 158. ἐστρωβημένον Vat. 1421. V. 173. εἰδολοπλάστῳ Vat. 1421. πρὸς καταναξεῖ Pal. 158. V. 174. μελόνυμφον Baroc. V. 176. ἐξάπεσον Pal. 158. ἀνδρώας Cas. chart. V. 177.

III. Excurs. VII. et ad Hom. Il. σ, 150 ibique Excurs. de Harpyiis, et Voss. Epp. mytholog. T. I. p. 198. sqq.

V. 168. αὐθομαίμων) Vitt. 2 et 3. αὐθομαίμων. Vt ὁμαίμων, συναίμων, sic αὐθομαίμων est formatum, quod vero Lexica ignorant. Vt vero accipiatur, suadet analogia, praesertim cum eius vsus pluribus confirmetur Codd. MSS. Infra v. 222. αὐθόμαιμος, vt h. l. vulgata habet. Intelligitur autem Deiphobus, cuius vero matrimonium cum Helena post Alexandri obitum contractum, recentiorum fuit commentum. vid. Iacobs ad Tzetz. Posthom. v. 601.

V. 169. καταῤῥακτῆρος) In scholiis Vit. 3. καταρακτῆρος.

V. 170. δαϊσφάλτου) i. q. ἀνθρωποκτόνου, ἀνθρωπολέθρου, verbum Lycophroni proprium. Hinc πάλη δαϊσφ. est pugna cruenta, truculenta, in qua multi pereunt homines.

V. 173. προσκαταναξᾷ) Vit. 1 et Ciz. πρὸς καταναξᾷ, divisim, vt Pal. non male. εἴδει, malim: *vultu*, h. e. pulchritudine, quam, interprete Tzetza, *corpore*. cf. Toup. ad Theocrit. Idyll. 29, 16.

V. 175. ὅν ποτ') Vit. 1. ἥν ποτ', mendose, nam refertur ad Achillem, non vero ad Medeam. Reliqui omnes ὅν ποτ'. Οἰνώνης φυγάς, pessime vertit Sebastiani: *Oenones profugus*, melius Canter. *ab Oenone exulans*, nam dictum est pro ἀπ' Οἰνώνης φυγάς.

V. 176. ἀνδρώσας) εἰς ἄνδρας μεταβαλών schol. interl. quae significatio a Lexicis aliena Lycophroni propria videtur. στρατὸς h. l. vti saepius, magna turba, eaque ἐξάπεζος, quod traiiciendum est ad μύρμων.

V. 177. τυφῶνα) Cf. Iacobs ad Tzetz. Posthom. v. 301.

γεννᾶται Vat. 1471. V. 178. φεψάλλῳ Pal. 139. et Baroc. V. 179. ἐξαλέξαντα Vat. 1471. V. 181. σφῆκας Vat. 1421. δαφνοῦς Pal. 158. χεραμῶν Vat. 1471. χηράμων Vat. 117. Pal. 40. 139. 142. Alex. aliique. χειράμων nonnulli. ἀρυειρύσας alii. V. 183. προγεννήτριαν Pal. 40. οὐλαδωνύμου Pal. 158. aliique. οὐλαμονύμου Pal. 40. V. 184. χερνίψαντες Vat. 1307.

V. 178. ἀφ' ἑπτὰ) In scholiis Ciz. et Vit. 1. ἐφ' ἑπτὰ, perperam. σποδουμένων. Tzetz. φλεγομένων, immo potius, *in cinerem solutorum, consumtorum, occisorum*, vt ap. Aeschyl. Sept. ad Theb. 811. κατεσποδημένοι.

V. 179. ἐξαλύξαντα) Schol. interl. Vit. 1. videtur legisse ἐξαλύξοντα, nam habet Fut. 2. ἐκφυγοῦντα, sed Vit. 2. ἐκφυγόντα. *Thryll.*

V. 181. χηράμων) Nostri Codd. χηραμῶν, vt Hom. Il. β. 308 et v. 495. cf. ibi Heyne; Apoll. Rh. IV, 1299 et Zonar. vid. ibi Tittman. Alii quoque χαραμῶν. Sic χαραμὸς exhibent Etymol. M. laudato adeo Lycophrone, et Nicand. Ther. v. 55. et 149. cum Schol. quod Etymologiae τοῦ χίω l. χάω magis respondere videtur. Caeterum Cod. Ciz. corrumpit locum, nam praebet δαφνοῦς χημαρῶν.

V. 182. δῶμα) vel nidus ipse vesparum, vel, vt mauult Irmisch. ad Herod. T. 1. p. 912. etiam domus, cuius in pariete aut tigno intra domum pendent vespae in nido, prorepentes e cauernis suis, domo impleta fumo. Vix Lycophroni aptum!

V. 183. οἱ δ' αὖ) Vit. 1 et Ciz. οἵδ' αὖ, non male. Οὐλαμωνύμου, Cod. Ciz. vt Pal. et Tzetz. in schol. οὐλαδωνύμου, ab οὐλάς, ἄδος, *pera*, Nicand. Alexiph. 260. Reinesius margini addidit: *οὐλὰς est pera, vnde recte Alexander οὐλαδωνύμου, quia in pera repertus est, vid. schol. ad v. 86.* Lectio haec si vera est, vti vera esse videtur, nam οὐλαδ. diuersus est a τοῦ σκυρίου δράκοντος, Paris intelligitur, cuius προγεννήτρια h. e. προγεννηθεῖσα nominatur Iphigenia, quia antea, quam ille Helenam duxisset, ab ea ex Theseo traditur nata. Alias Cod. Ciz. semper concinit cum Vit. 1. verum h. l. uti in aliis quibusdam locis, discedit ab eo, qui vulgatam tuetur, vnde diuersa esse secutos Mss. patet.

V. 184. πόρῥω) Sic Codd. Ciz. et Vitt. at Cod. Barb. Canter. et Pott metro aptius, πόριν, cf. Tzetz. in schol.

ὠμιστα) Vat. 916 et Pal. 158. πόρις Vat. 1306. 1307 et Seld. V. 185. ἔντοχον λέχω Pal. 158. V. 186. Σαλμυδησσίας Vat. 1307. Pal. 40. 158 aliique. V. 187. μαντεύων Caſ. membr. Poſt καρατόμον, quod proparox. Seld. profert, nullam Baroc. aliique diſtinctionis notam ponunt, quaſi diu Iphigenia, Tauris ſacrificula, in hoſpitum Graecorum capita ſaeuierit. V. 188. Φαλληριῶσαν Vat. 117 et Caſ. membr. σπίλον parox. omnes Codd. legunt, ſi excipias Caſ. chart. et Potterianos. πέλαν pro σπῖλον Seld. V. 189. κέλτου alii. ἐκβολαῖς Vat. 1307.

V. 186. ξύνευνος) ſcl. futurus, nondum enim Achilles eam duxerat. Σαλμυδησίας, Ciz. et Vit. 1. Σαλμυδησσίας. Vtraque forma, et ſimplici σ et duplici σσ, ſcriptores veteres, hac vero crebrius vti ſolent, quamuis Brunk. rectius ſimplici σ ſcribi putet, cf. Schütz ad Aeſchyli Prometh. v. 732, et in Comment. p. 189 ſqq. A Plin. H. N. IV, 11 et Pomp. Mel. II, 2, nominatur Almydeſſos, vid. ibi Tzſchucke, et Iac. Gronou. ad Steph. de Vrb. p. 582.

V. 187. καρατόμον) Sic legunt omnes praeter Seld. καράτομον, vitioſe, nam priorem lectionem firmat Eurip. Iph. in Taur. v. 38. θύω — ὃς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Ἕλλην ἀνήρ. Ipſi quoque Codd. Vitt. 1. et 3. ponunt comma, non poſt καρατόμον, ſed poſt δαρόν, non inepte, nam δαρόν aeque in Iphigeniam ac in Achillem cadere poteſt.

V. 188. σπῖλον) Variant in ſcriptura huius voc. Eudocia pag. 305. σπῖλον: Potter. in Comment. recte σπίλον, in textu male σπῖλον; noſtri omnes σπίλον. Phauor. σπῖλον, νῆσον, παρὰ τῷ Λυκόφρονι. cf. Euſtath. ad Hom. Il. p. 321 ed. Baſ. T. II. p. 913. ed. Florent.

V. 189. κέλτρου) Conſpirant noſtri omnes in hanc lectionem, quam etiam Reichard. inuito Cantero, qui κέλτου cum Pottero in ed. 2. legit, in textum recepit, nec tamen in notis et in verſione lat. mutauit. Nemo tamen eſt, qui nomen huius lacus ſciat, praeter Lycophronem eiusque ſcholiaſt. Tzetzam: ideo ſcriptura quaenam ſit recta, difficile conſtitui poteſt. Pomp. Mel. II, 1, 24. in iſta regione mentionem facit καλοῦ λιμένος, Plin. IV, 24 nominat Calon; Ptolemaeus vero, III, 6, κτενοῦς λιμένος.

ἐκβολαῖσιν Caſ. membr. V, 191. iacturae τοῦ Φασφάνων (Φασγάνων) in Pal. 139 nuperior manus

Vnde fit veriſimile, in corrupto Lycophronis vocabulo latere vnum ex his lacubus. Pauſan. III, 19, 11 attribuit inſulae Leucae, quae eſt Lycophroni Φαληριῶσα σπίλος, et Pindaro Nem. IV, 8. νᾶσος Φαεννά, locum κατὰ τοῦ ἴστρου τὰς ἐκβολάς; ergo forſitan legendum ἴστρου pro κέλτρου. Verum haec omnia nituntur coniectura dubia. Legendum putauerim κέλτου cum Cantero et Pottero. κέλτος fuit filius Herculis, ἀφ' οὗ κελτοὶ ἔθνη, Etymol. M. a quo hic lacus forſan nomen duxit, vel Iſter ipſe κέλτης, h. e. *fluuius Celticus*, in terris Celtarum oriundus, nominari poteſt. Herodot. IV, 49. ὁ ἴστρος ἀρξάμενος ἐκ κελτῶν. Schol. Apoll. Rhod. p. 225, b, ed. Francof. vbi: τιμάγητος ἐν α περὶ λιμένων τὸν ἴστρον φησὶ καταφέρεσθαι ἐκ τῶν κελτικῶν ὀρῶν· ἅτα ἐκδιδόναι εἰς κελτικὴν λίμνην· μετὰ δὲ ταῦτα εἰς δύο σχίζεσθαι τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ μὲν εἰς τὸν εὔξεινον πόντον εἰσβάλλειν, τὸ δὲ εἰς τὴν κελτικὴν θάλασσαν. Lectioni κέλτου ipſe Tzetzes ad v. 186 videtur fauere, vbi, πρὸς τὰς, inquit, ἐκβολὰς τῶν λιμναίων ποτῶν τῆς κελτικῆς λίμνης. πρὸς ἐκβολαῖσι — ποτῶν, vel, vbi Iſter paludem efficit, quae dic. Scholiaſt. Apoll. Rh. κελτικὴ θάλασσα, vel, vbi in mare defluit, nam λίμνη quoque de ipſo mari vſurpari docuit Valken. ad Eurip. Hippol. v. 141. Quum ἐκβολαί, vt προχοαί, non modo de exitu vel oſtio fluuiorum, ſed etiam de vadis ſ. vadoſis locis littorum, vt ap. Hom. Odyſſ. V, 453. Heſ. ἔργ. 757. Apoll. Rh. I, 11. dicatur, cf. Voſſ. in *Jen. Litt. Zeit.* 1805, 142, p. 522. κέλτου ἐκβ. λιμ. ποτῶν quoque de ipſo lacu, λίμνῃ κελτικῇ, intelligi poteſt. Phauor. qui ſchol. Tzetzae exſcripſit, ad v. κέλτρος corrupte exhibet εἰσβάλλουσα pro εἰσβαλλούσης.

V. 190. ἐν σφαγαῖς) *tum cum in eo erat, vt iugularetur.* Eurip. Iph. in Taur. 27. ἐκαινόμην ξίφει. κεμάς, ſic Codd. omnes, adeo Phauor. ſed Vit. 1 et Ciz. κέμας, vitioſe. Debet hoc voc. Lycophron Euripidi Iph. in Taur. 176. vid. ibi Barneſ.

V. 191. Φασγ. ἐκρύσεται) Eurip. l. l. v. 28. ἀλλ' ἐξέκλεψεν, ἔλαφον ἀντιδοῦσά μου Ἄρτεμις Ἀχαιοῖς. Vit. 3. pro ἐκρύσεται exhibet ἐκρύσεται, vna voce, vt alibi ἡρακλῆς, vnde orta videtur lectio Potteri ἐκ ῥύσεται, duobus verbis, non male, praepoſitione poſita poſt Genit. Φασγάνων, vt ſupra v. 118 Θρῄκης ἐκ, et l. al.

consuluit. ἐκ ῥύσεται alii. V. 193. εὔρημος alii: κρόκησι Vat. 1307. V. 195. ἠλλιωμένην Vat. 916. V. 196. γαῖαν Barb. σφαγείων Vat. 117. 1307. 1421.

V. 192. βαθὺ) Retulerim magis per traiectionem, quam frequentat Lycophron, ad ῥηγμῖνος, quam ad δρόμος, siquidem Hom. Odyss. μ. 214. ἁλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν pro ipso mari posuit, sicut noster hic de Ponto Euxino; sic etiam v. 193 ἔρημος ad Achillem potius, cui erepta erat Iphigenia, vel, quia, auctore Pomp. Mel II, 1, 50, *ab armis quies* erat, quam ad δρόμος. αὐδηθήσεται, κληθήσεται vel simpl. ἔσται, vt Eurip. Phoen. 126, et Sophocl. Philoct. 423.

V. 193. Δρόμος) Scribas velim δρόμος, δ paruo, vt Codd. nostri et Cant. non vero cum Sebast. Δρόμος, nam ab eo δρόμῳ postea demum locus dictus est Ἀχιλλέως Δρόμος. cf. Pomp. Mel. II, 1, 52, ibique Tzschucke. Δρόμον autem istum, etiamsi velis addere ei βαθὺς, neque *latum* cum Cantero, neque *amplum* cum *Sebastiano* interpreter, nam erat potius *tenuis*, sed *perlongum, longe extensum, qui longe in mare ingreditur*, vt Pomp. Mel. l. l. tradit: *Terra tum longe distenta excedens, tenui radice littori annectitur: post spatiosa modice, paullatim se ipsa fastigat, et quasi in mucronem longa colligens latera, facie positi ensis allecta est.* ἐν κρόκαισι, *prope littora*, vt centies ἐν, si de locis dicitur, quia teste Pomp. Mel. l. l. *littori annectitur.*

V. 195. ἄφαντον) *e conspectu suo abductam*, Tzetz. ἀφανισθεῖσαν, schol. min Vit. 1. ἀφανῆ γενόμενον (γενομένην), *quam nesciebat, vbinam inuestigaret ac reperiret.* Non apte ergo Canter. *inuisa forma mutatam*, nam ἄφαντον non ad εἶδος, sed ad γραῖαν pertinet. εἶδος ἠλλοιωμένην, *mutatam* κατὰ εἶδος, vt schol. min. Vit. 2. αὐτοποιηθεῖσαν, quae ipsa induerat, exhibebat formam anus h. e. feminae venerandae, quae quidem forma magis ad dignitatem sacerdotio congruam, quam ad deformitatem corporis s. oris spectare videtur. cf. tamen Eudocia p. 241. Tzetz. ad v. 183 et Nat. Com. I, 18, p. 66, qui, *eam*, inquit, *a Diana versam esse in anum edentulam.*

V. 196. σφαγίων) Sic quoque cum Sebast. Cod vterque Potteri, Ciz. et Vitt. 1. et 3; sed Canter. Potter. et reliqui Codd. σφαγέων, metro aptius. Zonaras: σφαγεῖον (scl. ἀγγεῖον, quod omissum videtur in ed. Lips. quodque

Pal. 40. V. 200. σκύθον Vat. 916. 972 et 1306. V. 202. προμάντεως pro προμάντιος ex Vat. 916. 972. 1306. Pal. 139. Alex. Caſ. chart. Seld. et Baroc.

exhibet in hoc ſcholio Etymol. M. et Phauor.) εἰς ὃ τὸ αἷμα τῶν σφαζομένων ἱερείων ἐδέχοντο (Etymol. δέχονται)· σφάγιον δὲ τὸ θῦμα.' Variant vero in eo Grammatici, vt Codd. MſΓ. Lycophronis. Sic Pollux Onomaſt. X, 65. σφαγεῖον, et 97. σφάγιον, vas, ᾧ ὑποδέχονται τὸ αἷμα τῶν ἱερείων: vid. ad h. l. Hemſterhuſ. Heſych. σφάγιον vtrumque et θῦμα et ἀγγεῖον ſignificare tradit, cf. Stephan. Theſ. quoque ad h. v. Idem accidit τῷ· σφαγεῖον, nam in Eurip. victima modo dic. σφαγεῖον, vt Troad. 742. Cycl. 394. modo σφάγιον, Hecub. 111. Oreſt. 657. Si vero quis ſit, qui Lycophronis σφαγέων velit interpretari θυμάτων, neque contextum, neque ſcholia min. quae explicant per θυσιῶν et θυτηρίων, habebit, qui eius interpretationi repugnent. Attamen ob ſeq. ἠδὲ χερνίβων, *guttorum*, de quo voc. vid. Heyne ad Hom. Il. ω, 304, et Barneſ. ad Eurip. Alceſt. 99, vbi dic. πηγαῖον χέρνιβον, *vas purificatorium*, σφαγέων magis de vaſculis, quibus ſanguis victimarum excipitur, quam de victimis ipſis videtur explicandum. Vit. 1. et Ciz. pro ἠδὲ perperam habent ἢ δὲ, quod copulam, niſi legas ἥ τε, male iugulat, et in ſqq. nil habet, ad quod referatur.

V. 198. ὃν — ποιφύξα) Forte ἣν, ſcl. φλόγα, cui melius, quam τῷ· κρατῆρος conuenit ποιφύσσαν, quod hic eſt i. q. φυσᾶν, *ſufflare*, *flando ſuſcitare*, in Lexicis nondum conſignatum. cf. interptt. ad Heſych. ποιφύξεις. σάρκας φθιτῶν, *carnes hominum* l. *humanas*, non vero, *mortuorum*, vt interpretes perhibent. Μέλαινα. Natal. Com. I, 18, p. 66. *Heſiodus*, inquit, *in eo libro, quem ſcripſit de claris mulieribus. eam tradidit a Diana Hecaten factam fuiſſe.*

V. 201. που) *fere*, vt ap. Xenoph. Anab. IV, 8, 16. ἀμφὶ τὴν αὐτήν που ὥραν, vel: *omnino*, *vtique*, vt Hom. Il. β. 136. Vit. 2. mendoſe πού.

V. 202. οἳ δ') Noſtri Codd. οἷδ'. προμάντεως. Ciz. et Vit. 1. προμάντιως, vt Canter. et Potter. reliqui vero, vt Sebaſt. cff. ad h. l. Hom. Il. β. 305 ſqq. et Ouid. Metamorph. XII, 12 ſqq. a quibus vero, vti ſaepe alias, Lycophron plane diſcedit, et breuitate ſua omnia obſcurat. Homerus et Ouid. non Saturno, ſed Ioui victimam ibi offerunt, Calchantem, non vero Κρόνον, vatem fatorum

κρωμάντεως Vat. 1471. V. 203. κτένων pro τέκνων Baroc. κρεονόμου Vat. 1421. V. 204. ὄρκον Barber. et

futurorum, et comedentem octo pullos cum matre draconem, non vero Κρόνον, neque Iouem fingunt. Incidisse autem videtur poeta noster in Κρόνον, quia fuit Hesiod. Theog. 459, et infra v. 1199, παιδοβρώς, ita vt non liberos modo, sed matrem quoque ipsam deuorasse narraretur, vbi quoque Centaurus dicitur, quod, auctore Cantero, infra draco fuerit. Deinde, quum, vti constat, et Heyne ad Virg. Aen. V, 84 docet, serpens plurium rerum, e. g. temporis, vitae, immortalitatis, geniorum locorum et hominum, etc. symbolum sit habitum, fieri potuit, vt Lycophron tempus Troiae olim euertendae significaturus, aliquid, quod huic symbolo esset simile, affingeret loco nostro, vel accommodaret. Conferatur quoque Phurnutus, qui fabulam de deuorandis a Saturno liberis per allegoriam explicat, cuius locum excitauit Meurs. ad v. 1199. Referendum igitur est ad Κρόνου, vt iam vidit Reichardus, voc. κρεανόμου h. e. νεμομένου κρέατα τέκνων νηπίων (vt Hom. l. l.) σὺν μητρί. Vnde sensus horum versſ. existit: *ad aram Κρόνου vatis, vi serpentis* (qui symbolum vel nota eius est) *carnes pullorum simul cum matre deuorantis.* Ne Κρόνος ipse pullos hos cum matre deuorasse diceretur, Tzetzes et schol. min. supplent ἐκ, quae vero Ellipsis nimis videtur dura, et κρεανόμου de dracone explicant. Ab ingenio Lycophronis non plane alienum esset, si quis vellet iungere κρομάντεως cum κρεανόμου, scl. τοῦ δράκοντος, h. e. interpretis draconis carniuori, vel qui praedixit, quae essent euentura Graecis, conspecto hoc miraculo, quo serpens pullos octo cum matre comedit. Tzetz. in Antihom. v. 210 sqq. paucis modo narrat rem verbis his:

> Ἀργεῖοι δ' ἀνάγοντο, καὶ ἐς Τροίην ἐπέπλωον,
> Ἐκ πλατάνοιο μαθόντες ἀπὸ δράκοντος ἅπαντα.

V. 204. ὅρκων ζυγὸν) Eurip. Suppl. 1228. καὶ τόνδε ἐν ὅρκοις ζεύξομαι. δευτεροῦχον i. q. δεύτερον, altera Etymologiae parte neglecta, vel, si quis malit, δευτέρως ἔχοντα vel συνέχοντα, scl. Ἕλληνας. cf. Potter. Reichard in Indice non satis apte ingenio Lycophronis aduerbialiter explicat.

Baroc. V. 205. *πλάτυν* Baroc. et Steph. V. 206. *Βάκχων* alii. *πάροιθεν* Seld. V. 207. *φάλτην* Pal. 158. *μύχοις* plerumque (plerorumque) librorum. V. 209. *κατέρξεται* Baroc. V. 210. *πολυραίστου* Vat. 1471. Alex. Caſ. chart. Barb. et Baroc. *πολιῤῥαίστου* Potter. et alii. *πολιραίστου* Vat. 915. 1421 et Pal. 139. *πτολιραίστου* alii. V. 212. *Φηγαλεὺς* repoſui ex Vat. 916. 972. 1306. Pal. 40. 158. Alex. Caſ membr. Baroc. Seld. ipſo Tzetza aliisque. *Φυγαλεὺς* alii: *Φιγαλεὺς* aliqui. *Φαυστήριον* Barber. V. 213. *λίγοις* Vat. 915. V. 216. *λεύσσω* Pal. 142.

V. 205. *στεῤῥὰν — πλάτην*) pro: *ὠλέναις στεῤῥαῖς ἐνοπλίσουσιν* (inſtruent) *πλάταις ἐνοπλίσουσιν*, Vit. 2. *ἐγοπλίζουσιν*, non apte..

V. 207. *ἀνευάζοντες*) Cf. Hom. Il. β. 394. *Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον*, et v. 400. *Ἄλλος δ' ἄλλῳ ἔρεζε θεῶν*. Lycophr. vero Bacchum modo celebraſſe eos canit.

V. 208. *δελφινίου*) Cf. Hom. Hymn. in Apoll. 494 ſqq. *κερδῷον*, alias *κερδῷος ὁ ἑρμῆς*, vid. Nonn. *συναγωγ. ἱστορ.* ad *α στηλιτ.* Gregor. c. 90, p. 158. *Thryll.*

V. 209. *ταύρῳ*) Sic Plutarch. Quaeſt. Gr. c. 26. Eleorum mulieres Bacchum ſacro carmine inuocantes accinere ſcribit: *ἄξιε ταῦρε*, vbi latine male reddidit interpres, vid. Reineſ. Varr. Lectt. p. 147. qui vertit: *Honorate Bacche:* ego mallem *ἀξίου*, *παραστατικῶς* legere. *Thryll.* Hic ergo eſt locus, qui recta Bacchum indigitat nomine tauri, quem Schweighäuſ. ad Athen. XV, p. 476, a, videtur ignoraſſe.

V. 210. *πολυῤῥαίστου*) Sic quoque Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. *πολυραίστου*, minus bene: Vit. 1. *πολιραίστου*, ſuper ι ſcripto eadem manu υ. *πολιῤῥαίστου*, vti Potter. legit, locum habere poteſt, ſi rationem habeas ſcholii Tzetzae: *τὰς πόλεις φθείροντες*.

V. 212. *Φηγαλεὺς*) Sic noſtri omnes, recte: Canter. *Φυγαλεὺς*, Stephan. in *Φιγαλία* et Suid. *Φιγαλεὺς*, minus recte.

V. 213. *ἴχνος*) H. l. *pes*, vt infra v. 629 *ἀπέζοις ἴχνεσι*, *pedibus, qui non ſunt pedes*, et Eurip. Bacch. 1132 *ἴχνος αὐταῖς ἀρβύλαις ἀνέφερε*.

V. 214. *ἀϊστώσει*) Pronuntiandum *αἰστώσει*, tribus ſyllabis, cf. ad v. 71. *στάχυν*, cff. Potter. et Reichard. in

158 aliique. δὲ pro δὴ Baroc. V. 217. κἀπιρροιζοῦσαν Vat. 117. 915. 916. 1421. Pal. 158. Caſ. membr. et Seld. κἀπὶ ῥοιζοῦσαν Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. Caſ. chart. et Baroc. V. 218. δειλαὶς, δειναὶς Vat. 916.

Praefat. XXXII. Lycophron Telephum nominat leonem ad ſignificandam eius vim, qua potuerit confringere Graecos, hos vero ariſtas, fortaſſe, quum vndique imagines corradere ſoleat, ratione habita στάχυος, quem Euripid. Phoen. 946 et Herc. Fur. 5 Σπαρτῶν γηγενῆ nominat, ita, vt στάχυς ſit modo *exercitus armis inſtructus*, vt ap. Virgil. Aen. XII, 663 *ſeges ferrea horret*. Leo dic. hic αὐστῶσας στάχυν ὀδόντι, vt poſtea v. 260. aquila πτεροῖς διαγράφων et γυιτομῶν χέρσον, et v. 459. λέων κατπαίθων δίεθλα, quae omnia naturae harum beſtiarum non conveniunt. Saepius autem Lycophron homines notat nominibus beſtiae cuiusdam, et in iis, quae feciſſe eos fingit, non ſemper naturam beſtiae, ſed ipſius modo hominis, legibus, allegoriae neglectis, ſpectat.

V. 215. κείροντ') Non κείροντι, ſed κείροντα, vt vult Euſtath. ad Hom. Il. 1. ed. Baſ. p. 121. ed. Polit. T. I. p. 303, cui accedit Tzetzes in ſchol. κείροντα ἐν ὀδ. et ſchol. interl. κόπτοντα, recte, nam ῖ fere nunquam eliditur in Datiuo ſingulari.

V. 216. λεύσσω) Ciz. et Vitt. 1. et 2 cum Pottero λεύσσω, recte, cf. v. 52. vti e ſcholiis quoque apparet, quae προορῶ explicant. δὴ noſtri Codd. tuentur omnes. σπεῖραν ὁλκ. κακῶν pro: πλῆθος τῶν ὁλκάδων ſ. νεῶν κακῶν. Σπεῖρα pr. funiculus, quo nauis trahitur, h. l. vero multitudo et longa ac denſa ſeries nauium, quae trahitur per mare, σύρουσαν ἅλμην. Nicand. in Ther. 220 eadem verba iungit: ὑπὲρ ἄκρον ὁλκαῖον σπείρης. ὁλκαίων. Potteri vterque cum tenui ſpiritu ὁλκαίων. Quae vero claſſis Graecorum etiam dic. ἐπιρροιζοῦσα ἀπειλαῖς καὶ βλάβαις, per Hendiad. ἀπειλαῖς βλαβῶν ſ. ἀπειλοῦσα βλάβας, *damna*, πυριφλέκτους, h. e. incendium et ruinam patriae. Etenim verba, quae ſunt orationis, ſaepe ad res et facta transferuntur, vt: *obiurgare flagris*, Suet. Calig. 19. *increpitare dextra* Stat. Theb. X, 132. cf. Graeu. ad Flor. p. 4. et Fiſch. ad Theophraſt. p. 44. et ad Anacr. p. 35. Sic infra v. 776. ἀπειλαῖς νώτῳ φέρειν. ἅλμη, Seld. ἅλμην. κἀπιρροιζοῦσαν, noſtri rectius: κἀπιρροιζοῦσαν, vel potius, κἀπὶ ῥοιζοῦσαν. Vit.

V. 219. χάδμος Vat. 915. ὤφελλ' Vat. 972 et 1471. ὤφελεν περιῤῥύτῳ Vat. 1307. ὤφελε περιῤῥύτῳ Seld. lectionibus minime spernendis. V. 220. Ἴση Barb. et Baroc. V. 221. ἄθλιον σπόρον Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alex. et Baroc. ἄθλιον σπόρου Vat. 1306. Barb. et Caſ. chart. ἀθλίου σπόρον Vat. 117. 915. 1307. Pal. 40. 158. et Pott. V. 222. αὐθομαίνων Vat. 916. αὐθηγμήμων Vat. 1421. πρύλιν quidem, vt Potterus, Vat. 916, ſed eadem manu litura deletum ν finale, vt vocandi caſus ſit. πρῦλε Pal. 158. Caetero omiſſum hunc verſ. in Vat. 915. longe recentior manus interlinearem reſtituit. V. 223. Τούμουρε Vat. 916. Τούμορε Vat. 1471. V. 224.

1. in ſcholiis modo duplici σ, κἀπιῤῥοιζοῦσαν: alii habent quoque καπιῤῥιζοῦσαν, male.

V. 219. μή σε) Vit. 3. μὴ δὲ, ſic etiam in ſcholiis, parum apte.

V. 220. ἴσσῃ) Vit. 3. ἴσῃ, ſuperſcripto altero σ. Phavorin. ad πρῦλις quoque ἴσῃ. φυτεύειν h. l. γεννῆσαι. Proprie dic. de plantis, deinde etiam de hominibus, vt ap. Eurip. Oreſt. 11. Med. 834. vbi vid. ſchol. et 878. cf. ſchol. ad Sophocl. Ai. 944. Schneideri Lex. hanc vim huius voc. adhuc ignorat.

V. 221. ἀθλίου σπόρου) Ciz. et Vit. 1. ἀθλίου σπόρον: Vitt. 2 et 3. ἄθλιον σπόρον, ſcripto tamen ſuper ον in Vit. 2. ου.

V. 222. αὐθομαίμων) Cf. Euſtath. ad Hom. Il. p. 311. ed. Baſil. Tom. II. p. 886. ed. Politi. πρύλι, ita quoque Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. cum ſcholiis πρύλιν. Prior lectio contextui conuenientior.

V. 223. πρὸς τὰ λῷστα) ratione habita vel Graecorum, vel temporum etiam ſuperiorum. τόμουρε, cff. Heſych. et Euſtath. ad Hom. Il. π. p. 1076. Callimach. in Del. v. 94. ἀλλ' ἔμπης ἐρέω τι τομώτερον, ἢ ἀπὸ δάφνης, ibique Spanheim.

V. 224. οὖμὸς) Sic quoque Ciz. et Vitt. omnes, ſed Thryll. addit: Scribi debet οὑ'μὸς, οὑμὸς, ſine circumflexo, qui eſt in ed. 1, Potteri; in altera vero οὑμὸς, rectius, vt quoque eſt in edd. vett. et Hom. Il. θ, 360. vid. Etymol. M. et Phauor. ὤφειλε, Ciz. et Vitt. 1 et 2. ὤφελε, vt v. 219. Vit. 3. vero ὤφειλε. Potter. et Canter. metri cauſa rectius ὤφελεν.

συμὸς plerumque (plerorumque) Codicum, alii autem συ'μός. ὤφελεν alii. ὤφελλεν Vat. 972. V. 226. διπλοῦς Pal. 139. Baroc. aliique. V. 227. λιμναίῳ Seld. V. 228. τοσόνδε Vat. 972. 1307. 1471. Pal.

V. 225. χρησμῶν) Vid. Heyne in Obseruatt. ad Apollod. p. 302. νυκτίφοιτα, i. q. νύκτερα, est verbum Aeschyleum, cf. Potter. In hymnis Orph. 35, 6. dic. νυκτερίφοιτος. δείματα νυκτ. terrores, quasi Dii vel Deae, quae noctu circumuolitant et somnia immittunt, atque his bene conuenit ἀπῶσαι. Petron. 104. canit: *Somnia, quae mentes ludunt volitantibus vmbris.*

V. 226. μιᾷ μοίρᾳ) Schol. ἐνὶ θανάτῳ, vti Canter. laudato loco Eurip. Androm. 295 existimat. κρύψαι, *e conspectu hominum remouere*, dic. h. l. absolute; infra v. 1062 addit εἰς τάφον, vt Eurip. Hec. 570 κρύπτειν τάφῳ, et Alcest. 469 χθονί. Δίπλοῦς, ita quoque Ciz. sed Vitt. omnes, vt Seld. διπλούς. ὑπὲρ πάτρας, *vt seruaretur patria*, sic in N. T. Ioh. XI, 50, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.

V. 228. οὐκ ἂν — τοσῶνδε — κακῶν) Sic Ciz. et Vit. 1. sed hic e glossa videtur legisse τοσόνδε, et in scholiis rasura est τοῦ· ω, conspiciturque τὸ σὸνδε inemendato posteriori loco, priori est οὐκ ἂν τὸ σῶνδε (sic quoque Ciz.): Vit. 2. οὐκ ἂν τὸ σῶνδε, eadem manu superscriptum ον: Vit. 3. οὐκ ἂν τοσόνδε κῦμ' ἐπέκλυσε κακόν, et in ora est, κατ' ἔλλειψιν, adscriptum. *Thryll.* Vulgata ingenio Lycophronis accommodatior videtur. Metri caussa legendum ἐπέκλυσεν pro ἐπέκλυσε, quod Codd. MSS. et editt. omnes obsidet.

V. 229. Παλαίμων) Optime schol. interl. Vit. 1. ἀντὶ· ἡ Τένεδος νῆσος, in qua infantibus oblatis colebatur Palaemon. Saepe poni solent nomina Deorum et hominum pro locis, vbi versantur, vel coluntur, vt ap. Horat. III, 5, 11. Iupiter pro sede eius, Capitolio, cf. ibi Iani. Caeterum sensus horum trium verss. 229-231. hic est: *Classis Graecorum ad Tenedum est appulsa*; verum eos ornat more suo, vel potius nimio onerat Lycophron ornatu. Videt Palaemon τιτηνίδα γραῖαν, Thetidem decrepitam coniugem Oceani, qui ipse est decrepitus, ὤγενος, h. e. *mare*, ζέουσαν, feruere, *strudeln*, aestuare, abundare, vt Lat. *feruere* dicc. quae frequentia magna celebrantur, cf. Burm. ad Val. Flacc. I, 121, vt ap. Virg. Aen. VIII, 676. *Totamque instructo, Marte videres*

139 et Barb. τοσόνδε κακὸν Baroc. aliique. ἀπέκλωσε Vat. 915. V. 230. αἰθύῃσι Barb. et Baroc. αἰθυίοισι Seld. aliique. V. 231. σύνευνον Vat. 1471. Pal. 139. 148 aliique. ὠγενοῦ Baroc. ὠγίνου Vat. 1421. V. 233. στερῷ Barb. κλεῖδας Barb. εὐάρχῳ Eustath.

Feruere Leucaten, et Georg. I, 456. *omnia vento nimboque videbis feruere.*

V. 230. αἰθυίῃσι) Ita quoque Ciz. ab αἴθυια, vt in omnibus editt. Lycophr. et scriptoribus, qui de natura animalium exposuerunt, e. g. Aelian. IV, 5. VI, 46: sed Vitt. omnes, vt Barb. et Baroc. αἰθύῃσι, diphthongo neglecta, ab αἴθυα, quam formam quoque agnoscit Zonaras, non vero Phauor. qui idem schol. ad verbum habet. αἰθυίῃσι *mergis* h. e. nauibus, πλεκτανοστόλοις, πλεκτάναις, antennis, velis et rudentibus instructis.

V. 231. ξύνευνον) Sic nostri omnes, vt supra v. 186. ὠγένου, Vit. 2. et 3. ὠγενοῦ. Suid. ὤγενος, verum Hesych. et Phauor. ὠγήν, ὠγένος, h. e. ὠκεανός, vnde ὠγενίδαι, i. e. ὠκεανίδαι. *Thryll.* h. l. addit: ὤγενον vocat ὠκεανόν, quem Pherecydes in Theogon. ὠγῆνον: Clem. Alex. L. VI. Strom. p. 621. ζὰς ποιεῖ φᾶρος μέγα τε καὶ καλόν, καὶ ἐν αὐτῷ ποικίλλει γῆν καὶ ὠγῆνον, καὶ ὠγήνου δώματα. Eiusdem Theogoniae proprium hoc affertur a Laërtio (p. 128 ed. Longol.) ζεὺς μὲν καὶ χρόνος εἰσαεὶ καὶ χθὼν ἦν. χθονίῃ (f. χθονὶ) δὲ ὄνομα ἐγένετο γῆ, ἐπειδὴ αὐτῇ ζεὺς γέρας διδοῖ. Pro γῆν γέρας Th. Burnetus Archaeol. Philos. p. 161. L. I. c. XI. legit ὠγῆνον vel ὠγῆνα. Sed opus forte non est, nam sententia est plana, ideo γῆν vocatam, quia terram nacta sit sedem. Tantum *Thryll.* Cf. Sturz. ad Pherecyd. p. 45 et 51. Varia videtur fuisse forma huius vocabuli: ὠγένος, ὠγήν, ὤγενος, ὠγενὸς et ὠγῆνος.

V. 233. κλεῖδας) Vit. 3. vt Barb. κλεῖδας. κλεῖδας non tam humerum, quam os clauiculae iugulare, quod ceruicem et humeros concludit, iugulum, Hom. Il. χ. 324. ᾗ κληῗδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι, nam totum corpus Cycni, ergo etiam humeri, capite excepto, erant inuulnerabiles. cf. Ouid. Metam. XII. (non VII, vt Meurs. in Comment.) v. 130. sqq. Qua interpretatione admissa, non erat, quod Tzetzes reprehenderet, Lycophronis κλεῖδας. De Cycno cf. Tzetz. in Antehom. 257, ibique Iacobs.

ad Odyſſ. τ. p. 1857, 62. V. 235. λαρνακοφόρους Vat. 916. 1421. 1471. Pal. 139. 142. 158. Baroc. aliique, teſte Tzetza. V. 236 πειθήσας Vat. 916. 972. κύκνων pro τέκνων Vat. 1471. Pal 139. Barber. et Baroc. V. 237. αἰθυόθρεπτος Pal. 158 aliique. αἰθιόθρεπτος Vat. 1471. Pal. 139. Barb. et Baroc. αἰθυοθρέπτος Vat. 1421. λιναργέτης Pal. 139. λιναργέτῳ alii. V. 238. κρυθμοῖσι Vat. 915. Pal. 142 aliique. ῥαιβαῖσι Seld. ῥαβοῖσι Vat. 1471. ῥαβοῖσιν εἰρίτταις Caſ. membr. νηρίταις Seld. aliique, ſaniori ſane lectione, quam recepiſſem vtique, ſi per vnum ſaltem librum mihi licuiſſet. νοιρίταις Vat. 1421. V. 239. χηλῷ τε Pal. 158. χιλῷ Vat. 1471. Alex.

V. 235. λαρνακοφθόρους) Ciz. et Vitt. omnes cum ſcholiis λαρνακοφόρους. Vtraque lectio hiſtoriae fabulari, λαρνακοφθόρους vero metro et viciniae verborum ῥαίσταις τέκνα et ψυδραῖσι φήμαις conſulit. Caeterum quominus λάρναξ interpretemur: *nauiculam*, nil niſi v. 239. χηλὸς impedit.

V. 236. ἄρταμος) Cf. v. 327. et 797, et Euſtath. ad Hom. Il. p. 677. C. ed. Rom. τέκνων, Vit. 3. κύκνων, vt Vat. et alii, quaſi pulli eius cygni.

V. 237. αἰθυιόθρεπτος) Ita etiam Ciz. ſed Vitt. Codd. αἰθυόθρεπτος, vt v. 230 αἰθύησι.

V. 238. νειρίταις) Sic quoque noſtri Codd. forſ. autem lectio Seld. νηρίταις eſt praeferenda, nam Grammatici, vt Heſych. Suid. Zonar. et Phavor. interpretantur id voc. per: κοχλίας, κογχύλιον, vt Tzetz. et ſchol. min. Conſpirant tamen Codd. omnes et h. l. in νειρίταις, et v. 896 in νειροῖς μυχοῖς, quamquam Suid. ad νηρίτης e Lycophrone laudat νηρὸς μυχὸς, cf. ibi Küſter. φίλος pro φιλῶν, *libenter veſcitur* (θρεπτὸς) κρειθμοῖσι, *herbis marinis*, quae proprie ſunt Dioſcor. II, 157. κρῆθμα, non vero κρηθμοὶ, vt Reichard. in Indice. Heſych. κρηθμόν· λάχανον. cf. quoque Euſtath. ad Hom. Il. p. 582, B. ed. Rom. Tzetzes cum iis, qui ipſum ſequuntur, habeat oſtreas ſuas, quas reliqui Graeci ignorant.

V. 239. χηλῷ) Vit. 1 et Ciz. χηλῷ τε: Vitt. 2 et 3. χιλῷ, male. κατεδρυφ. alii, auctore Pott. legunt: κατεδρύφαξε.

Barb. Cas. chart. et Barocc. κατεδρύφαζε Vat. 972. 1306. aliique. κατεδρύφαψε Vat. 915. V. 240. φρᾶσαι Vat. 1421. θεὰς Seld. V. 241. ἐφετριὰς Vat. 1421. ληθαργῷ Barb. λιθάργῳ Seld. V. 242. οὐταθεὶς Vat. 916. 972. 1421. 1471. Pal. 139. Alex. Caf. chart. et Baroc. V. 243. Μύριννα Vat. 915. 1421. Pal. 142. Eustath. in Iliad. β. p. 759 ed. Flor. aliique. Μύῤῥινα Vat. 117. Pal. 158. Caf. membr. et Seld. V. 244. ἵππον alii. φρυαγμὸν Vat. 1471.

V. 240. σὺν τοῖς δ') Nostri hic et in scholiis, σὺν τοῖσδ'.

V. 241. ληθ. σφαλεὶς) *obliuione lapsus* h. e. per obliuionem peccans, a memoria mala deceptus, vno verbo, oblitus. Infra v. 766. ληθάργῳ respondet ὕπνος λήθης. Sic Eurip. Or. 1558 φόβῳ σφαλεὶς, vbi schol. διὰ τὸν φόβον μὴ ἀκριβῶς νοήσας.

V. 242. Hic vers. abest a Ciz. et Vit. 1. nec Tzetzes ei adiunxit scholion, vnde, quum is nullum fere vers. intactum praetermittat, ab eius Cod. quoque abfuisse credibile videtur. Vitt. 2 et 3. exhibent eum, ita tamen, vt Cod. 3. οὐταθεὶς legat pro οὐτασθεὶς.

V. 243. Μύριννα) Ita etiam Vitt. 2 et 3. vt Hom. β, 814. cff. ibi Eustath. ed. Bas. p. 266. et Polit. T. II. p. 759, et Heyne: Apoll. Rh. I, 604. et 634. Steph. ad v. Zonar. in Μυριννίτης, qui tamen addit: τινὲς τὸ μυῤῥίνη διὰ δύο ρρ γράφουσι, fors. μυρίνη διὰ δύο νν. vid. Tittmann. Strab. XIII. p. 622. Plin. IV, 23. et Inscriptt. Gruter. DCLXXXIII, 7. Sed Ciz. et Vit. 1. legunt, vt Zonaras, duplici ρρ, forte metri caussa μυῤῥινα l. μύῤῥινα, vt Etymol. M. et Canter. cf. de scriptura h. v. Tzschucke ad Pomp. Mel. Vol. III. P. I. p. 515. στένει referendum est ad tumultum et strepitum belli, quod magna vi irruebat in Myrinam. Sic ap. Eurip. Herc. Fur. 861. στένει πόντος κύμασι: Virg. Aen. VI, 413. *cymba gemit sub pondere:* Val. Flac. I, 728. *gemunt nemora*, et VI, 168. *gemit ager rotis.*

V. 244. φριμαγμὸν) Sic quoque Ciz. et Vitt. 1. 2. sed Vit. 3. φρυμαγμὸν s. φρυαγμὸν, quod Vat. habet, et vnum idemque esse videtur: vid. Etym. M. φριμασσομένη et Ammon. de voc. differ. φριμάττεσθαι. Τὸ φρυαγμὸς s. φρυμαγμὸς quum sit equis proprium, videtur praeferendum τῷ φριμαγμὸς, quod est caprarum; sed φριμαγμὸς

φρυμαγμὸν Vat. 672. Barb. et Baroc. ἠόνες Vat. 117. 915. 916. 1471. Pal. 142. Alex. aliique. δεδεγμένοι Pal. 40 et Etymolog. in ἠιὼν. V. 245. pro ὅταν, εὖτ' ἂν Vat. 915. ὅτ' ἂν Vat. 117. V. 247. ἄμοιο Vat.

quoque, vt *φριμάσσεσθαι*, dici de equis, docuerunt Pollux Onom. I, 216. Valken. ad Ammon. Sturz. in Prolus. prima de vocibus animalium p. 17. Grimae, 1805. 4. et Schaefer ad Dionys. Halic. de Compos. verb. pag. 195. Ergo vulgata non est spernenda. ἠϊόνες, sic quoque omnes Codd. nostri pro ἠόνες.

V. 245. ὅταν) Vit. 1. cum scholiis, et Ciz. ὅτ' ἂν, vt saepius in MSS. reperitur, cf. Etymol. M. Ὅταν — λύκος, quum Achilles summo impetu e naui in terram desiluisset: ἅλμα ποδὸς λαιψηροῦ ἱέμενος pro: ἀλλόμενος ταχέως καὶ σφοδρῶς εἰς αἰγιαλόν. Dicitur autem ἅλμα πελασγὸν, h. e. Thessalicum, pro, Thessali vel Achillis, qui Thessalus erat. Eurip. in Androm. 1140. nominat ἅλμα τρωϊκὸν h. e. εἰς γῆν τρωΐδα. Εἰς θῖνα, *in ripam*, scl. Simoentis, vt patet ex Eurip. Elect. 440, quem locum, qui sic se habet:

> κοῦφον ἅλμα ποδῶν Ἀχιλλῆ,
> Σὺν Ἀγαμέμνονι, Τρωίας
> Ἐπὶ Σιμουντίδας ἀκτάς,

Lycophron secutus videtur. λοισθίαν, vel, vltimam s. primam ripae partem, vel λοῖσθον, *nouissime*, Protesilao iam antea occiso, vt v. 279, λοῖσθος εἰς γῆν ῥίψας πόδα. cf. de hoc loco Leopardi Emendd. VIII, 27. αἴθων, non, *rauus*, sed, *feruidus*, *ferox*, *acer*, σφοδρὸς, coll. v. 1248. vti etiam ἵππος et λέων dicitur, nam poeta non coloris, sed furoris habuit rationem, quo Achilles prosiliebat, vid. Lobeck ad Sophocl. Ai. v. 1077. Sic supra v. 27. dic. πρηστὴρ αἴθων, v. 109. αἴθων ἐπικτὴρ, v. 925. Boreas κύων αἴθων θρακίας.

V. 247. κρηναῖον γάνος) *fontanum laticem*, nostri: *Quellwasser*, pro: κρήνην. Sic quoque Aeschyl. Pers. 483. quem Lycophr. saepe imitando exprimit, κρηναῖον γάνος, cf. ibi Schütz. Proprie γάνος, a γάω vel γανύω, significat, *splendor*, et inde, *laetitia*, *oblectamentum*, vid. Lennep. Etymol. Ling. Gr. p. 206. Thom. Mag. χάρις, Hesych. χάρμα, φῶς, αὐγή, ἡδονή, vid. interptt. Alii vsurpant de vino, vt Aeschyl. Pers. 614. γάνος ἀμπέλου, vid. ibi Schütz. Eurip. Cycl. 414. γάνος Διονύσου, Bacch. 261. βότρυος γάνος: idem de *melle* Iphig. in Taur. 633. γάνος μελίσσης.

916. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. et Baroc. ῥοιβδήσει Vat. 117. 1471. Pal. 40. 139. 142. Alex. Barb. Baroc. aliique. V. 249. κατέθει Baroc. V. 251. προυμάτων Vat. 1471. Pal. 139 et Baroc. δῃουμένῃ omnes Codd. exceptis Vat. 117 et Caſ. membr. V. 252. ὡς pro ὥστε Pal. 139. γύαι alii. γυῖα Seld.

Noſter etiam de quocunque humore, inprimis vero de aqua, adeo abſolute, nullo alio addito vocabulo, vt v. 708. et al. locc. Etymol. M. ad γεγανωμένος: γάνος, ὕδωρ. Ῥοιβδήσῃ. Canter. Vitt. 2 et 3. vti Ciz. et Vit. in ſcholiis ῥοιβδήσει, cui vero lectioni ὅταν, quod raro, vel potius nunquam cum Indicatiuo iungitur, repugnat. ἄμμοιο, Vitt. 2 et 3. adeo in ſcholiis ſimplici μ, ἄμοιο, cf. Tzetz.

V. 249. καταίθει) πολέμῳ ſcil. vel εἰς πόλεμον; vt e verſ. ſeq. patet: *canit claſſicum, quo milites ad pugnam excitantur.* Inepte ſcholiaſt. λαμπρύνει τῇ στίλβῃ τῶν ὅπλων. Sic Virg. Aen. XI, 147. *vrbem clamoribus incendere.* ὀρχηστὴς, cf. Heyne ad Hom. Il. π. 617.

V. 250. ἐξάρχων νόμον) *praecinens, incipiens hymnum et laceſſens claſſico et prouocans ad pugnam*, nam νόμος non dic. modo de modis, ad quos hymni tibia, cithara et h. l. tuba canebantur, ſed etiam de hymnis et cantu ipſo, qui ad certas leges canebatur. cf. Beck ad Ariſtoph. Aues v. 210. De tuba dic. quoque in Antholog ab Antip. Sidon. Epigr. XI. ed. Iacobs Tom. II. p. 8.

Ἁ πάρος αἱματόεν πολέμου μέλος ἐν δαῒ σάλπιγξ
καὶ γλυκὺν εἰράνας ἐκπροχέουσα νόμον.

στρόμβῳ, vid. quae notauimus ad Schol. Tzetzarum.

V. 251. προυμαμάτων) Vit. 3. vt Vat. προυμάτων, perperam. δηϊουμένη, Ciz. et Vitt. omnes δηουμένη, neque addito, neque ſubſcripto ι, vt ſemper.

V. 252. πέφρικαν δ') Ciz. et Vit. 1. πέφρικάν δ'. De forma πέφρικαν vid. Voſſ. in: *Jenaiſche Litter. Zeit.* 1805, 137. p. 504. et 506. πέφρικαν, *horrent, prominant.* Φρίττειν et lat. *horrere* dicc. de rebus, quarum extremitates horrentium comis ſimiles arriguntur. Hom. Il. XIII, 339. ἔφριξεν μάχη ἐγχείῃσι: XXIII, 599. φρίσσουσιν ἄρουραι. cff. Heyne et Koeppen ad Hom. Il. IV, 284. et Ruperti ad Sil. Ital. I, 423. γυῖαι, lege cum aliis metri cauſa γύαι. De permutatione horum verborum vid. Valken. ad Eurip. Phoeniſſ. v. 649.

V. 253. ἀποστίλβοντος Canterus. V. 255. κινοῦσα Vat. 915. V. 257. ἐπ' ἄλλην Vat. 972. V. 258. τὸ σ' deficit in Vat. 1421. V. 260. καίνων pro Χάρων

V. 253. ἀποστίλβοντες) Non male quidem Canter. ἀποστίλβοντος; verum quum non segetes proprie, sed arma fulgeant, et omnes Codd. MSS. consentiant in ἀποστίλβοντες, id quoque non sollicitandum videtur, nam Lycophron frequentat hanc figuram, inprimis Atticis vsitatam. cf. ad v. 53. Potter. et Doruille ad Charit. p. 563. et 413. ed. Lips. Sic Aeschyl. Agam. 573. δρόσοι τιθέντες pro τιθεῖσαι. Praeterea quoque habent Sophocl. in Oed. Col. 58. οἱ δὲ πλησίον γύαι, et Eurip. in Heracl. 839. τὸν Ἀργείων γύην, vid. ibi Barnes. et Musgr. Interim tamen γύαι quoque deduci potest a γύης, quod est generis masculini, non vero γύη, vt male opinatur Bothe ad Sophocl. loc. laud. Oratio autem vt sit integra, voc. γύαι bis est intelligendum. Praeterea etsi Canterus habeat Virg. Georg. II, 211. *rudis — enituit campus*, cf. ibi Voss. et I, 153. *nitentia culta*, quo possit tueri suum: ἀποστίλβοντος, tamen ob λόγχαις his in locis nihil est, quod eum iuuet.

V. 254. μοι — ἰνδάλλεται) *mihi, menti meae obuersantur.* Quum hoc verbum etiam de rerum simulacris menti obversantibus vsurpetur, vt docuerunt Ruhnk. ad Timaei Lex. h. v. Heyne ad Hom. Il. ρ, 213. et Brunk. ad Apoll. Rh. II, 545; sic etiam h. l. imagines eiusmodi Cassandrae menti ita obuersatae fuisse traduntur, vt videre eas et audire videretur. Dignus est Horat. II, 1, 17 sqq. qui cum Lycophrone nostro comparetur.

V. 255. κυροῦσα vel κύρουσα, quae forma est vsitatior Homero, est i. q. ἐπικρούουσα vel προσκρούουσα, vt ap. Hom. Il. ω. 530. vid. Heyne ibi et ψ. 821. et γ. 23. Cod. Vit. 2. adponit huic vers. πρὸς αὐτὸν τὸν αἰθέρα ἡ οἰμωγὴ φθάνουσα.

V. 257. ἐπ' ἄλλῃ) Vit. 2. ἐπ' ἄλλην, sed, tanquam glossa, est superscriptum ἐπ' ἄλλῃ: in scholiis quoque ἐπ' ἄλλην. Caeteri vulgatam tenent. Vit. 3. v. 909. etiam ἐπ' ἄλλῃ. Orph. Argon. 1169. ἄτῃ ἐπ' ἄτῃ, et Theocrit. XI, 69. ἆμαρ ἐπ' ἆμαρ fauent lectioni ἐπ' ἄλλην. Latini: *aliam super aliam.*

V. 258. ἐκεῖνό σ') Nostri ἐκεῖνο σ' sine enclit.

V. 260 — 269. Ordo verborum cumulatorum perplexus animo Cassandrae vehe-

aliqui. V. 262. ἀγκύλῳ cum Pottero legunt Vat. 1421. Pal. 140 et Alex. Placuit tamen ἀγκύλῃ ex pluribus et accuratioribus libris et Tzetza reponere.

mentissime commoto condonandus videtur. λαβράζων i. q. λαβρευόμενος, Hom Il. ψ. 474. cf. ibi Heyne, *audacter, temere garriens, loquax.* Hom. Il. χ. v. 281. ἀρτιεπὴς ab Hectore nominatur, quem cum prostrauisset Achilles, narratur quoque v. 330. ἐπεύξασθαι. Potest tamen λαβράζων etiam esse i. q. λάβρος, *vehemens, ferox.* περκνὸς, schol. κυνηγετικὸς, quod debet Homero, nam Il. ω. 316. αἰετὸν — θηρητῆρα, ὃν καὶ περκνὸν καλέουσιν, vid. ibi Heyne. Proprie hoc nomen de nigro colore dici docuerunt Hesych. Eustath. et Apollon. in Lex. ad hunc Homeri locum. χάρων, vel spectat ad colorem, vt sit i. q. χαροπὸς, cf. Hesych. et Etymol. M. vel ad aciem oculorum, vid. Voss. in: *Jen. Litt. Zeit.* 1805. 141. p. 520 sqq.

V. 261 — 263. πτεροῖσι) vel, curru quasi alato, ob velocitatem, vel quasi aratro, quod noster infra v. 1072. ὁλκαῖον πτερὸν nominat, quod etiam seqq. bene convenit. αἰετὸς, noster Achillem in Hectorem, Homer. autem χ. v. 308. Hectorem in Achillem summo irruentem impetu comparat cum aquila. διαγράφων, vid. Sirmond. ad Sidon. 149. ed. post. *Thryll.* Reichard. non satis subtiliter χέρσον explicat ἐν τῇ χέρσῳ; immo vterque Accusativ. et χέρσον et τόρμαν pendet a διαγράφων.

V. 262. ῥαιβῷ — βάσει) vel *rotis curuus* ῥαιβῷ, *incurvis*, ἀγκύλῃ, *rotundis* aut *orbiculatis*, vel potius, *cursu in orbem*, scl. circa Ilium facto, vnde Virgil. *Ter circa Iliacos raptatum Hectora muros*, aut Hom. Il. ω. 16. ἐρύσας περὶ σῆμα Μενοιτιάδαο. Sed hoc quum nondum sufficiat Lycophroni nostro, addit τόρμαν τυπωτὴν, *orbitam alte impressam, conspicuam*, γυιοτομῶν, (quod antea dixerat simpliciter διαγράφων χέρσον,) *scindens*, vt Apoll. Rh. II. 1005. χθόνα γυιοτομέοντες. δι᾽ αὔλακος λευρᾶς, *sulcis ductis iisque latis.* Sic λευρὸς Pind. Nem. VII. 39. λευρὸν ξίφος, schol. πλατύ. Eurip. Hec. 200. ἐν ψαμάθῳ λευρᾷ, schol. πλατείᾳ. Etymol. et Hesych. λευρὸν interpretantur vti πλατὺ, sic etiam λεῖον, quod nostro loco non minus accommodari potest. ἀγκύλῃ, sic nostri quoque, quamquam τῷ ἀγκύλῳ favent alia loca, cf. ad v. 53. γυιοτομῶν, Vit. 1. et Ciz. γαιοτομῶν, non male. Caete-

V. 264. κρώζων alii. ῥιγίστην Cas. membr. V. 265. τῶν φιλτάτων σου τῶν ἀγαστόρων alii. V. 266. δὲ pro τε Barb. et Baroc. V. 267. γαμφηλῆισι δ' Vat. 1307. αἱμάξας Vat. 916. Caeterum hunc versum Vat. 1471 insequenti posthabet. V. 268. παίδων pro πέδον, Vat. 1421. V. 269. πεφασμένου Vat. 1421. V. 270. ἠρτημένου Vat. 117. 1421. Pal. 142. Alex. aliique, nec sane ineleganter. ἠρτυμένου alii: ἠρτημένον Barb. ἠρτημένον Pal. 158. V. 271. αὖτις Vat. 117. 1306.

rum v. 263. a Pottero h. l. positus sequitur demum, vt in editt. vett. sic in Codd. MSS. nostris, versiculum 267 ἔγχωρα κ. τ. λ. quam traiectionem nullis MSS. firmatam, nec, quum Cassandra vehementer commota per totum hunc locum non ordini verborum, sed doloris impotentiae inseruiat, minime necessariam silet Sebastiani.

V. 264. κλάζων) Melius conuenit aquilae, quam κρώζων, quod alii exhibent: ἄμικτον h. e. ἀμίκτως, solus, vel ἀμίκτως ῥιγίστην, maxime horrendam. Hunc versum imitatus Jo. Tzetzes in Homer. 263: Ῥέγια δὲ κλάγγυζον ἱστρίοις στομάτεσσιν.

V. 265. τὸν φιλτ.) Etymol. τῶν φιλτάτων. τρόφιν. Die. Hector τρόφις, quia fuit natu maximus filiorum Priami, auctore Apollod. III, 2, 5. nam pr. est τεθρεμμένος, et qui adoleuit, vt Herodot. IV, 9, τρόφιας οἱ παῖδες, adulti pueri. Tzetzes et schol. min. ἀδελφὸν, vt Zonar. in Lex. quod quidem τῷ τρόφιν non conuenire putat Tittmann. conuenire tamen, scholia nostra docent, ita tamen, vt addatur: *adultus, natu maior vel maximus.* Sic quoque Hom. Il. λ. 307. κῦμα τρόφι, *fluctus magnus.* vid. ibi Heyne.

V. 266. πτώον τε) Vit. 3. πτώον δὲ, sed in scholiis τε. *Thryll.*

V. 268. ἔγχωρα) pro ἐγχώρια. cf. Eustath. ad Hom. Il. p. 488, C. ed. Rom. χραίνῃ φόνῳ. Potest etiam esse: *radet, sulcabit*, vt γράφειν, *terram occiso Hectore,* φονευθέντι, cf. Porson de voc. χραίνειν ad Eurip. Orest. 909, et de re Hom. Il. XXII, 395 sqq. Eurip. Phoen. 725. αὐτῶν πεδίον ἐμπλῆσαι φόνου.

V. 271. αὖθις) Ciz. et Vit. 1. αὖτις: Vit. 2. αὖθις, superposito τ. ἀντίποινον, non, εἰς ἀντίλυτρον, vt interpretes explicant, sed εἰς ἀντέκτισιν, vt v. 1297. ὕβριν ἀντίποινον,

1307. 1421. Pal. 40. aliique. ἴσον Vat. 915. 1306. 1421. 1471. omnes Pal. aliique. V. 273. ῥακτῆρα Pal. 139 pro κρατῆρα. Βάκχον Pal. 158. κεκλαισμένος alii. V. 275. λειβηθρίης Pal. 139. Alex. Caſ. chart. Barb. aliique. ὕπερθεν Vat. 916. 972. 1306, omnes Pal. vterque Potterianus, et Alex. Πιμπλίας Vat. 916. 972. σκοπὸν Pal. 142. V. 276. προδημαίνων Vat. 1471. τόπων pro πότμον Seld. πότμων Pal. 158. V. 277. δύσεται pro τλήσεται Vat. 915 et Caſ. membr.

et ſchol. interl. Vit. 3. ἀντιτιμώρητον (quod voc. Lexica ignorant.) ἐκχέας Eurip. Herc. Fur. 756, ἀντίποινα ἐκτίνων, ſed ἐκχέας indicat magnam vim auri. ἴσον, conſentientibus noſtris Codd. omnibus, legendum tamen eſt ἶσον.

V. 272. τηλαυγῆ μύδρον) Abundat, et hinc modo ornat τηλαυγῆ, nam μύδρος eſt, lucida, candens maſſa, pr. ferri, h. l. auri.

V. 273. κρατῆρα βάκχου) Vit. 1 et Ciz. κρ. βάκχον, etiam in ſcholiis. κρατῆρα quoque nominat Eurip. Iphig. in Aul. 1061, ſed Dictys Cret. IV, 15, *vrnam*. Heſych. κρατῆρες, σιτλία. Cyrillus ibi laudatus, σίτλα, *ſitulae*, *ſitellae*. Hom. Odyſſ. ω. 73. vt Quint. Smyrn. III, 736, et Tzetz. χρύσεον ἀμφιφορέα, Διωνύσοιο δὲ δῶρον. cf. Heyn. ad Hom. Il. ψ. 92, vbi σορὸς, et iupr. ω. 795, vbi λάρναξ dicitur. Jo. Tzetz. in Poſthomer. 421. χρύσειον ἐς μητρώϊον ἔνθεσθ᾽ ἀμφιφορῆα, cf. ibi Jacobs.

V. 274. νύμφαισιν) *Muſis*, Hom. Odyſſ. ω, 60 ſqq. Pind. Iſthm. VIII, 124. Quint. Smyrn. III, 594 et Jo. Tzetz. in Poſthom. 435, vid. ibi Iacobs. Βηφύρου γάνος, Athen. VII, p. 326, d. ex Archeſtrato, Βαφύρα χεῦμα, vid. Schweighäuſ. Infra v. 946 Κυλιστάρνου, et 1366 Ῥυνδακοῦ γάνος, cf. ſupra ad v. 247.

V. 275. λειβηθρίην) Vitt. 2 et 3. λειβηθρίης, lectio proba, vid. Canter. in ſcholiis tamen λειβηθρίην, et ſchol. min. μακεδονικήν· λιβ. σκοπήν, *montem Libethrum*, vt infra v. 574 κυνδίαν σκοπήν.

V. 276. νεκροπέρνας) Ciz. et Vit. 1. in ſcholiis νεκροπέρνας. προδειμαίνων πότμον. Ciz. πρὸ δειμαίνων, ſeparatim, deinde πότμων pro πότμον, male, ſed peius Vat. τόπων, transpoſitis litteris τ et π.

πλήσσεται Vat. 1471. V. 278. δύναι alii. ψαῦσαι reposui pro ψαύσας e Vat. 1307. κρότον Baroc. κρόκην Seld. V. 279. λοίσθον Seld. εἰς Vat. 915. 1307. 1421. 1471. Pal. 40. 142. 158. Cas. membr. aliique. ῥίψας solus Pal. 142 male tuetur. πόδας Vat. 916. 972. V. 280. ξύναιμε Pal. 142. ὑποπτήσσων pro: ὕπνῳ πτήσσων, Barb. et Baroc. πτήσων Vat. 1471. et Seld. V. 281. δαίμων Pal. 158. τὸ οἷον deest in Seld. et τὸ κίονα in Meurs. edit. ἀϊστώσας Pal. 158. V. 282. ἔρισμα Vat. 1421. ἀποσπάσεις Seld. V. 283. μὰν alii, δ' pro γ' Vat. 1306. 1471.

V. 278. ψαῦσαι) Nostri Codd. ψαύσας, vti mox ῥίψας pro ῥίψαι. Sebastiani emendationi ope Cod. Vat. factae fauet neque contextus, neque Jo. Tzetz. in Chil. V, 16, 10, qui Lycophronis versum eundem iisdemque verbis laudat παρ' ἱστοῖς — κρότων, *telas texens*, ψαύσας κερκίδος, *tangens*, *tractans radium*, κρότων h. e. κρότουν ἠδονίαν, *strepentem*, *stridentem*, vt v. 318 ἄτην στενυγμάτων. Ovid. Metam. IV, 275: *Radio percurrens stamina telas.* κρότων, Vit. 3, vt Baroc. cui saepius, adeo in vitiis; cf. v. 220. 228. 251. 247. 266. 278. 283. et al. locc. consentit, κρότον, eadem manu superscripto ω, vti quoque in Barocc.

V. 279. ἐς γῆν Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1 et Ciz. εἰς γῆν.

V. 280. κἀν) Ciz. et Vitt. omnes κἂν, recte sane, *Thryll.* Sic quoque Reichardus, relicto Cantero suo, cf. Hermann. ad Viger. de Idiot. gr. linguae p. 526. ὕπνῳ πτήσσων, Vit. 3. ὑποπτύσσων, quam lectionem Thryllit. nominat curiosam, malim: miram et omnino corruptam. κἂν ὕπνῳ, Canter. *valde*; at, quum πτήσσων iam summum indicet timorem, mihi videtur potius referendum ad terrores et speciem Hectoris, quae adeo per somnum oblata eum terrebat.

V. 281. ὦ δαίμων) Vit. 3. in schol. perperam: ὦ δαίμων. ἀϊστώσας (αἰστώσεις, cf. v. 71), Vit. 1 et Ciz. αἰστώσας, non bene. Locum habere posset haec lectio, si, vt in Seld. sequeretur ὑποσκάψεις, quod vero non sequitur.

V. 283. ἀνατεὶ γ') Vitt. 2 et 3. ἀνατεὶ δ', vt Baroc. Zonaras in Lex. in ἀνατὶ

Pal. 139. 142. Alex. Baroc. aliique. ἀνατοὶ Vat. 1421. οὐδ' ἂν εὐμόχθων Pal. 158. οὖν δ' pro οὐδ' Seld. aliique. V. 285. ἐπικαγχάζων Vat. 1306. 1421. Pal. 139. Alex. Barb. et Baroc. ἐπικαγχλάζων Vat. 1471. ἐπεγκαγχάζων Pal. 40. 158. Caſ. membr. aliique. δεδουτόμος Seld. V. 286. Poſt δραμὼν diſtinctionis notam habet vterque Potter. liber. V. 287. βαλβῖδα Vat. 915. Pal. 40 et 139. V. 289. ποθουμένοισι Pal. 158. ἀλύξαι pro ἀρκέσαι Vat. 1507. et

tradit Lycophronem h. l. ſcripſiſſe ἀνατὶ, non ἀνατεὶ, ſed nullus Codd. qui extant, exhibet ἀνατί.

V. 284. πένθους γελᾷ) pro πένθους καταγελᾷ, ſimplex pro compoſito, vt ap. Sophocl. Philoct. 1107, γελᾷ μου, vid. ibi Erfurdt. Alias dic. ἐπὶ vel εἴς τινα γελᾷν. Δωριεὺς i. q. ἑλληνικός. Sic Virg. Aen. II, 27. *Dorica caſtra*, cf. ibi Heyne.

V. 285. ἐπεγκαχάζων) Vit. 1. ἐπεγκαγχάζων: Vit. 2 ἐπικαγχάζων: Vit. 3. ἐπικαχλάζων. lego ἐπεγκαγχλάζων. *Thryll.* Atque ſic legit Cizenſis. Forſ. excidit in Vit. 1. cum fere ſemper conſentiat Cizenſi, τὸ λ. Heſych. καγχλάζει· ἀθρόως γελᾷ, hinc ἐπεγκαγχλάζω. Forma tamen ἐπεγκαχάζω quoque vſitata eſt; Phauor. ἐπικαγχάζειν· ἀσμένως γελᾷν. Phot. in Lex. καγχάζει· ἀθρόως γελᾷ, quod ſchol. Heſychii eſt, qui vero καγχλάζει, non καγχάζει habet. In Suida tamen idem eſt ſchol. ad καγχάζει. Schol. ad Sophocl. Ai. 199. καγχαζόντων· ἐπιγελώντων, βλασφημούντων.

V. 286. δραμὼν) Etiam Vitt. 1 et 2. hic ponunt comma, vt Potter.

V. 287. βαλβῖδα) Noſtri Codd. vt v. 13. βαλβῖδα. Βαλβὶς eſt pr. ἀφετηρία vel ἄφεσις τῶν δρομέων, *carceres*, vt v. 13. ſed h. l. δρόμος ipſe, *curriculum*, cf. Etymol. M. *quod vltimum curret exercitus*, vid. v. 293 ſqq.

V. 288. καλῶν ἐπ' εὐχ.) Pro: ἐπικαλῶν εὐχαῖς, vel καλῶν εἰς aut πρὸς εὐχάς, vt Virg. Aen. XII, 780. *Opem Dei non caſſa in vota vocauit.*

V. 289. ποθουμένοισι) Vit. 1. et Ciz. ποθουμένοισι, h. e. vt auertat mala a ſe petentibus, vel precibus ſuis, vt v. 288 ἐπ' εὐχαῖς. In ſcholiis tamen eſt: ποθουμ. ergo videtur lectio corrupta. ἀρκέσαι. Ciz. et Vit. 1. vt Vat. ἀλύξαι ab ἀλύσσω, ſed Vitt. 2 et 3. retinent vulgatam,

Seld. V. 290. τάφρων Pal. 158. V. 291. κροσσωτὴ Pal. 40. 158 et Seld. V. 292. γεῖσσα Vat. 117. 915. 1307. 1421. 1471. Pal. 40. 139. 158. vterque Caf. Barb. Baroc. aliique. χραισμήσσουσιν Alex. χραισμήσῃ Etymol. in γεῖσα. ἐπάλξεις Vat. 1421. V. 294. λιγνύων Seld. λυγνίος Vat. 1421. γρουνῶν Vat. 916. 972. aliique. βουλαῖς Pal. 139. V. 295. κλῄδων pro κλήδων Vat. 915. 1306. 1421. Pal. 40.

recte. Ἀλύξαι quidem videntur iuuare Hom. Il. ι. 287. φ. 565. κῆρας ἀλύξαι, et al. loco. Hesych. ἀλύξαι· ἐκκλῖναι, ἐκφυγεῖν, ad quem accedit interpretatio Tzetzae: τὸν δυνάμενον παῦσαι φυγεῖν τὸν κίνδυνον, et schol. min. Vit. 1. τὸν θάνατον ἐκφυγεῖν; et Etymolog. ἀλύξαι· αὐτοὺς δήπου λάσαι ὑπεκφυγεῖν. Videtur tamen ἀλύξαι, quod voc. Homerus frequentat, e glossa esse, nam non conuenit Datiuo καρθενμένοισι. πικρὰς, Vit. 2 πικρίαις, male.

V. 290. τάφροι) Ciz. et Vit. 1. τάφρων, lectio, si τάφρων iungitur cum πρόβλημα, digna, quae in textum reuocetur.

V. 291. κροσσωτὴ) Sic etiam Vitt. 2 et 3. corrupte, sed Ciz. et Vit. 1. cum schol. Tzetzae et min. rectius κροσσωτὴ, a κροσσαί, *pinnae murorum*, cf. Zonar. ad v.

V. 292. γεῖσα) Ciz. et Vitt. 2 et 3. γεῖσσα, non minus recte, nam auctoribus Zonara et Phauorino τοῖς διὰ δύο σσ γράφουσι τὸ γεῖσσα. Χραισμήσουσιν, ita quoque allato Lycophronis loco Etymol. M. in γεῖσα, non vero χραισμήσῃ, vt Sebast. dicit.

V. 293. συμπεφυρμέναι) Ciz. et Vit. 1. συμπεφυρμένοι, male ad Graecos, non ad apes refertur.

V. 294. λιγνύας) Quomodo λιγνὺς differat a καπνὸς, vid. Etymol. γρυνῶν, sic Codd. nostri omnes, non γρουνῶν, vid. ad v. 86.

V. 295. Perturbatio et fuga Graecorum turbat quoque ipsa Lycophronis verba, nam Accusatiui fere nil habent, cui inhaereant, nisi addas mente εἰς vel διὰ, vel etiam cum schol. min. Vit. 1. λιπόντες. Etiamsi velis hos Accusatiuos coniungere cum κυβιστητῆρες, vt sane sunt coniungendi, nam saepius Nomina verbalia eum Casum admittunt, quem verba ea, ex quibus sunt deducta, tamen nunquam dic. κυβιστῆρ τὶ sed εἰς τὶ, et ideo supplendum εἰς. Imitatus est

139; et vterque Casan: κλήδων alii. V. 297. αἱμάσσουσι Vat. 1306. αἱμάττουσι Vat. 1421. V. 299. ὀγκωμένους Vat. 915. 1421. et Seld. Caeterum Vat. 1307 post 301 hunc versum legit. ὠγκομένους Vat. 916. 1306. κύκνον pro κύκλον Vat. 1421. V. 300. ὄβριμον Vat. 127. 915. 972. 1307. Pal. 40. 142.

Lycophron Euripidea Phoeniss. 1157 sq. vt iam animaduertit Valkenar.

Ἡμῶν τ' ἐς οὖδας εἶδες ἂν πρὸ τειχέων
Πυκνοὺς κυβιστητῆρας ἐκπεπνευκότας.

vbi, vt apparet, dicc. κυβιστητῆρες ἐς οὖδας. Si vero quis nolit ferre Ellipsin τοῦ εἰς, referat ἄφλαστα — θρόνους ad πηδῶντες. Sic Sophocl. Ai. 30. πηδῶντα πεδία, cf. ibi Bothe, et omnino Herman. in Museo antiquitatis studiorum p. 166. quo auctore πηδᾷν ἄφλαστα est: *saliendo occupare puppes*. Κλήδων nostri, vt Canter. κληδῶν, sine Jota subscripto, quod Codd. nostri raro vel nunquam subscribunt. Formant κληὶς, κληιδὸς l. κληδὸς, vt κλεὶς, κλειδός.

V. 296. ἐδωλίων) Ita quoque Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. ἐδωλίων. Sic ἔδεθλον scribitur in Dionys. Perieg. v. 356, cum in textu, tum in scholiis Eustathii, et ap. Pausan. Arcad. c. 25, p. 649 in versu Autimachi (ed. Facii T. II. p. 425). Ibi vid. Sylburg. Glossae Cyrilli etiam ἔδος scribunt. *Thryll.* Infra quoque Cod. Vit. 3. ἔδεθλον. ἐδώλια quoque exhibent Phauor. et Zonar. cf. ibi Tittmann.

V. 298. πολλοὺς δ') Ciz. et Vitt. 1 et 2. πολλούς δ', vt saepius, non bene, nam δὲ non potest esse enclitica. ἀριστεῖς, in scholiis Codd. nostrorum ἀρίστους. ἑλλάδος pro ἑλλήνων, referendum est ad ἀριστεῖς, nec πρωτόλεια de praeda posthaec in bello Troiano capienda, sed iam antea in Graecia capta, et de victoria iam saepius reportata intelligendum, cf. v. 1228.

V. 299. ὠγκωμένους consensu Codd. nostrorum omnium. Seld. legit ὀγκουμένους, auctore Pott. non vero, vt Seb. ὀγκωμ. quod videtur esse sphalma typographicum.

V. 300. ὄμβριμοι Ciz. et Vitt. 2. 3. cum Pottero, sed Vit. 1. ὄβριμοι, vt Reichard. et alii, quod quoque saepius vsurpatur. Scribendum tamen esse semper ὄμβριμος, docuit Hermann in: *De emend. rat. Graecae Grammaticae* p. 20 sqq.

158. Alex. Cas. membr. Seld. aliique. χεῖρες Vat. 1421. V. 301. φόνου Vat. 117. 915. 1307. 1421. Pal. 40. Cas. membr. Seld. autem pro μάχης habet. βλύουσαι omnes Codd. si excipias Vat. 1306, cuius fide Potterianam lectionem retinui. V. 302. πένθους Vat. 1471 et Baroc. V. 304. τότε pro κεῖν' Vat. 1307, lectione non contemnenda. ἰσόψομαι Vat. 972. 1471. Alex. Barb. Cas. chart. et Baroc. V. 307. αἶ αἶ Vat. 915. Pal. 40. 158 et Seld. εὔγαλον

V. 301. *φόνῳ βρύουσαι*) Nostri: *φόνῳ βλύουσαι*, quod Thryllit. reponendum e MSS. et τὸ · *φόνου* Codd. quorundam glossam esse putat, recte. Simili fere modo Nicand. Ther. 497. *βλύζοντι φόνῳ*. Schol. min. *αἵματι βλύουσαι*.

V. 302. *πένθος* Ciz. et Vit. 1. verum Vitt. 2 et 3. *πένθους*. Quid, si ita explices: *οὐχὶ μεῖον πένθους* h. e. *μέγιστον τοῦ πένθους*, vel, vt Tzetz. *ὕψιστον τῶν θλίψεων*? Prolusit quasi huic loco Eurip. Alc. 337. et 338:

> Οἴσω δὲ πένθος οὐκ ἐτήσιον τὸ σὸν,
> Ἀλλ' ἔστ' ἂν αἰὼν οὑμὸς ἀντέχῃ, γύναι.

V. 303. *ταφὰς*) Vit. 2. *τάφον*. Ego puto esse variam lectionem, saltim ex mente descriptoris Ms. 2. Forte olim glossula fuit. *Thryll.*

V. 304. *ἐπόψομαι*) Vitt. 2 et 3. *ἰσόψομαι*.

V. 306. *ὧν — αὐδηθήσεται*) Pro: *quae vnquam accidet*.

V. 307. *αἰ, αἰ*) Vt supra v. 31. Ciz. et Vit. 1. *αἶ, αἶ*. Potter in Varr. Lectt. haec addit: *Varie scribuntur hae voces, interdum ὀξύτονα, interdum περισπώμενα proferri solent, variosque de hac re canones tradunt Grammatici. Αἶ, αἶ, οἱ μὲν περισπῶσιν, οἱ δὲ ὀξυτονοῦσιν, ὃ καὶ βέλτιον, inquit Bisetus, in Aristoph. Acharn.* IV, 7. *Αἶ, αἶ, ἐπίῤῥημα θρηνητικὸν διπλασιαζόμενον, περισπᾶται δὲ, καὶ ψιλοῦται κατὰ Σουίδαν*, *idem in Thesmoph. Αἶ ψιλούμενον μὲν, καὶ ὀξυνόμενον, δυσφορικόν ἐστιν ἐπίῤῥημα, καὶ που καὶ μεμπτικὸν, εἰ καὶ ὡς τὰ πολλὰ θρηνητικόν ἐστι. Ψιλούμενον δὲ καὶ περισπώμενον, θρηνητικόν ἐστι etc. Phauor. Vide etiam, quae Tzetz. noster in has voces annotauit ad v. 31. poematis huius. εὔγλαγον*. Sic Ciz. et Vit. 1. sed Vit. 2. vt Casan. *εὔγλαλον*, corrupte: Vit. 3. *εὔλαλον*, quod neque in Troilum, neque in textum cadit, nam dolet Alexandra

Vat. 916. εὔγλαλον Caſ. chart. V. 308. τερενῶν Caſ membr. ἀγκάλισμα pro ἐναγκάλισμα e Vat. 117. 916. 1421. vtroque Caſ. vtroque Pott. aliisque. V. 312. Vat. 972. in ſcholiis a me erutis negatiuum

teneram pubertatem Troili; θαλερὰν ἡλικίαν explicat Tzetz. cum ſchol. min. Forma autem εὔγλαγος rarior eſt, quam εὐγλαγής. Jo. Tzetzes in Homeric. 448. et in Poſthom. 51. Troilum nominat ἀγανὸν, quod non male huc transferri poſſet; verum nihil eſt mutandum. Eidem in Poſthom. 527 γλαγεόχρους dicitur Neoptolemus, et Antenor 580 γλαγόχρως. De amore Troili vid. Heyne in Excurſ. XVII. Virg. Aen. 1.

V. 308. ἀγκάλισμα) Habent quoque Codd. noſtri ante Sebaſt. pro ἐναγκάλισμα. Sic Eurip. Ion. 1454. βρέφος ἐμῶν ἀγκαλῶν. Vera autem eſt lectio haec, qua anapaeſtus moleſtus tollitur, neque opus medicina Wakefieldii, quae proſtat ad Soph. Trach. 541. ed. Erfurdt.

ὦ σκύμν', ἐναγκάλισμα τερπνὸν συγγόνων.

„Non amat, Wakef. addit, pedes anapaeſticos ſcriptor nitidiſſimus. Porro locum diſtinctione ſua miſere deprauauit Potterus, melius docente ſcholiaſta."

V. 309. ὅς τ' ἄγριον) (Sic legendum, non vero ὅστ' ἄγριον cum Sebaſt.) Antea ſcilicet, quam amore Troili captus eſſet, nam ἄγριον eleganter dici de eo, qui amori non reſpondeat, ſed aſper amantes contemnat et magno faſtu repellat, docuit Valken. ad Theocr. II, 54.

V. 310. πυρφόρῳ ἴυγγι τόξων) Dictum pro: τόξῳ βάλλοντι, ἔχοντι πυρφόρον ἴυγγα, niſi malis legere cum Vit. 2. πυρφόρῳ ἴυγγι τόξῳ, vt ἴυγγι πυρφόρῳ ſit adpoſitum τόξῳ ad explicandum, quodnam τόξον ſit intelligendum, ſcilicet, quod vulnus amoris ardentiſſimi infligeret. Cf. de voce ἴυγξ Toup. ad Theocr. II, 17, et in Emendatt. ad Suid. in Opuſc. Critt. ed. Lipſ. p. 18. et Manſo in: *Verſuche über einige Gegenſtände der Mythologie* p. 265.

V. 311. βαιὸν χρόνον malim cum ἀστεργῆ, quam, vti Reichard. cum κυνέττα coniungi, nam paullulum, dum amabat Achilles ferox, deſiit eſſe ſaevus.

V. 312. οὐ νενρωμένος) Vat. non agnoſcit part. negat. οὐ, qui legit ὁ νενρ. vt ſcholiaſt. in primo ſcholio a Sebaſt. addito, ſed legendum ibi putem οὐ pro ὁ. Interim tamen, quod mirum eſt, Vitt. 2 et 3. in altero ſcholio

αἰ non agnoscit, longe satius. V. 313. αἱμάξας Vat. 1471. V. 314. δυσσαίων Seld. δυσαίων Vat. 1421. διπλαῖς Vat. 1471. Cas. membr. et Barb. V. 315. αἰάζω Seld. V. 316. ἢ pro ἡ. Pal. 168.

etiam pro: μὴ ἐρασθεὶς αὐτοῦ legunt: ἐρασθεὶς αὐτοῦ, deleta particula μὴ. Cf. ad h. v. Jacobs ad Io. Tzetz. Posthomer. v. 358.

V. 313. παρακομηθεὶς) Cf. Dictys IV, 9. et Dares Phryg. 33. τύμβον a scholiastis nostris hic, et vv. 335 et 613, de templo vel ara explicatur, quae vis huius voc. propria videtur Lycophroni. Etymologi docent, τύμβος a tumendo (τύμω) esse dictum, ergo de quocunque loco elato, sublimi, cuiusmodi non solum tumulus s. sepulchrum, sed templum quoque ac ara. Simili modo Homer. Hymn. in Mercur. 135. μετήορα, *loca editiora* h. e. *arae* dicuntur, et Columellae de R. R. VIII, 3, 3. *sublimitas* dic. locus terra aggesta elatus. Doctiss. Schaeferus coniicit, vti mecum humanissime communicauit, aras inprimis τύμβους fuisse appellatas, in monumentis vel iuxta monumenta heroum excitatas, vti patere videatur ex Eurip. Hec. 120, διδόναι τύμβῳ σφάγιον, vbi τύμβος et sepulchrum et aram simul significet, et hinc forsitan factum esse, vt haec vis ad quamcunque aliam aram transferretur. Huc accedit, quod Sophocl. in Oed. Tyr. 183 exhibet ἀκτὰν παρὰ βώμιον, h. e. vt schol. explicat, ἐπὶ τὴν παρὰ τοῖς βωμοῖς ἐξοχὴν, quam lectionem Brunk. male mutauit in ἀκτὰν παραβώμιον, ad quem locum is, qui editionem huius dramatis a Barby curatam in Annall. litter. Heidelberg. nuper recensuit, ἀκτὴ et βωμὸς haud dubie fuisse Graecis observat, quae fuerint Romanis altaria et arae. Quam vero coniecturam confirmat Aeschyl. in Choeph. 718, ἀκτὴ χώματος, non *litus*, sed ἐξοχὴ tumuli, vt in loco Sophoclis modo laudato.

V. 314. διπλᾶς) Vitt. 1. et 3, et Ciz. διπλαῖς, vt supra v. 226. διπλοῦς. Addit Vit. 2. in ora: περὶ λαοδίκης καὶ πολυξένης καὶ ἑκάβης λέγει μεταβληθείσης εἰς κύνα.

V. 315. αἰάζω) Vit. 2. αἰάζω, neque τῷ στενάζω, quod v. 303 praemittitur, neque Alexandrae vati aptum.

V. 316. αὐτόκρεμνον) vel *plane*, *in perpetuum*, vt Aeschyl. Eum. 398, vel in-

V. 317. χασμῷ Vat. 916. 1307. Pal. 142. Alex. aliique pro κευθμῷ. κευμῷ Vat. 916. χώσεται Vat. 972. διὰ σφαγὸς Baroc. διὰ φάγος Alex. Pal. 189. V. 318. λεύσσουσαν Vat. 916. 972. 1306. 1307. 1421. Pal. 142. 158. et Caſ. chart. λούσασαν Vat. 1421. αὐτὴν pro ἄτην Pal. 139. ἀγχίτου Vat. 1471. V. 319. χαμευνίδος Caſan. membr. Caetero hunc verſum Etymolog. ſic profert in ἅλμα· Ἰν ἅλμα πάππου καὶ χαμευνίδου διπλοῦν. V. 322. κυκλῶσαι alii pro κυ-

Algenam, in hac terra natam, et, *quaſi filiam ſuam*, vt αὐτόχθονα, vel etiam, vt Quint. Smyrn. XIII, 550: ἔσω κοίλοιο βερέθρου. Epigramma a Cantero citatum ex Antholog. vid. T. III. p. 281. ed. Iacobs, et de plurimis circa Laodicen fabulis Heyn. ad Hom. T. V. pag. 244.

V. 317. χανοῦσα κευθμῷ) Infra ad v. 497, vbi idem verſ. a Tzetza laudatur, legitur κευθμῷ χανοῦσα in edd. vulg. ſed in Vit. 1 et Ciz. vt h. l. Διασφάγος, ſcl. πέτρας, ita Ciz. et Vitt. 1 et 2. recte, non vero διασφυγὸς, vt Baroc. et Vit. 3. Infra vero v. 1062 recte διασφάγος.

V. 318. ἄτην στεναγμάτων) *cladem gemituum* h. e. *plenam gemitibus*, *lacrymabilem*, vt v. 408. ἄλγη κωκυμάτων. cf. Potter. Quint. Smyrn. XIII. 547. πρὶν χεῖρα βαλεῖν ἐπὶ δούλια ἔργα, quae quoque eſt, et eſſe poteſt, ἄτη στεναγμάτων. λεύσσουσαν, Ciz. et Vit. 1. λεύσσουσαν, verum Vitt. 2 et 3. λεύσουσαν, rectius h. l. quia Futurum eſſe videtur. ἀγχίτουν, infra ad v. 497. Vit. 3. ἀγχίνουν, inepte.

V. 319. ἅλμα) Ciz. ſolus ἄλσος cum ſchol. min. τὰ ἄλση, quae lectio gloſſam redolet, nam metrum violat. Χαμευνάδες, *meretricis*, vel *humi proſtratae* h. e. occiſae et humatae; nam μόροι et de caede et de ſepulchro poſſunt intelligi. Sic quoque εὐνὴ de ſepulchro dic. cf. Dorville ad Charit. p. 258. ed. Lipſ.

V. 321. γάνος) Quum, vti oſtendimus ad v. 247. de quocunque humore, inprimis de aqua, vino et melle vſurpetur, nil impedit, quominus etiam de lacte, ſcholiis praeeuntibus, explicetur.

V. 322. ἐκ λοχείας) Noſtri Codd. omnes iunctim ἐκλοχείας, quasi ab ἐκλοχεύω fit ἐκλοχεία: conſtructio tamen verborum ἐκλοχείας γυῖα, h. e. *membra pueri recens vtero matris editi*, fit durior. Alii habent, auctore Potte-

γλῶσσαι. V. 323. νυμφία Pal. 158. et Baroc. V. 324. θυλαῖς Caf. membr. στυγνὸς Baroc. V. 325. μιμαιμένας Pal. 158. V. 326. λαιμάσσας alii, aliique λαιμίσσας. V. 327. στεφανηφόρον alii. στεφηφόρον Baroc. τὸ δεινὸς Vat. 117. et Pal. 139. non agnofcunt: in illo vero recentior manus fuperaddidit. V. 328. τριπάτρῳ omnes Codd. fi excipias Vat.

ro, λοχίας et λοιπίας, mendofe.

V. 323. εἰ δ') Ciz. et Vitt. 1 et 2, cum fcholiis, vt Reich. εἰ δ'. νυμφεῖα, Ciz. mendofe νυμφία.

V. 325. κελαινῆς) vel, vt v. 198. μέλαινα, Deae infernalis, σκοτεινῆς, vel, quod contextui magis conuenit, *faevae*, vt vv. 471. 1336. et 1425, vid. ad v. 7. μιμαώμενος, Ciz. μιμουμένας, vt referatur ad χέρνιβας, non bene.

V. 326. λαιμίσας) Alii λαιμάσσας, vt ad Steph. v. τάνταγρα interpretes; Stephan. ipfe λαιμίσσας, perperam: noftri Codd. vulgatam tuentur. ποιμανδρίαν, cf. Euftath. ad Hom. Il. p. 201. ed. Baf. T. II. p. 553. ed. Polit. vbi hic obfervat: βυθείων non fatis apte quadrare in Tanagram vrbem fane μεσόγειον; Iphigeniam, quam mactarit in Aulide, non vero Polyxenam effe intelligendam, et ποιμανδρίαν non effe vrbem Tanagram, fed Aulidem in regione Tanagrica, qui fit pagus Tanagraeorum. Addit praeterea, Lycophronem illum tenebriosum dixiffe ποιμ. βυθείων a portu profundo, praeeunte Strabone: λιμὴν μέγας, ὃν καλοῦσι βαθὺν λιμένα, atque hinc Caffandram praedixiffe: *vittatam illam bouem Iphigeniam deuoratum iri a faevo dracone*, videlicet immolandam effe a Diomede, vel ab alio quodam e facerdotibus enfe, qui fuerit olim Orionis. cf. Tzfchucke de ποιμανδρίᾳ ad Strab. IX. p. 404. Nos quoque accedimus ad partes Euftathii, nam ποιμανδρίαν vas effe facrum, Canterus nemini facile perfuadebit, et *is* h. l. pofitum eft, vt alias, pro *ἐν*.

V. 328. Τριπάτρου) Noftri omnes, vti etiam fchol. min. cum Cantero, τριπάτρῳ, ex epithetorum traiectione, quod fane ingenio Lycophronis aptius eft, quam τριπάτρου κανδάονος.

V. 329. σχάσας) *folvens*, vt v. 13. et 28. *facrificium*, quod Graeci iureiurando vouerant, vel, vt v. 99. προβαλών, *obiiciens*, vel adeo, vt fchol. interl. καταβαλών,

916. V. 330. γόνα, si excipias Vat. 970 et 1307. omnes Codd. legunt. V. 331. πρέσβην alii. V. 332. ἐπεσβολῆσ' Vat. 916. ἠρεθισμένην Vatt. omnes, excepto 1306. Pal. omnes, excepto 142. Caf. chart. Barb. aliique. V. 333. κοπαῖς Seld. V. 334. Μαῖραν Vat. 915. ὅτ' ἂν Vat. 117. Φαιοῦργὸν Vat. 916. Pal. 142. 158. Caf. membr. aliique. V. 335. τὸ τ'

proſternens, atque quod iam Diomedes ſoluit, cf. ſupra v. 204. Hom. Il. γ. 205. ὕμνων νόμιον.

V. 330. σὲ δ') Vitt. 1. 2. et Ciz. σέ δ'.

V. 332. ἠρεθισμένη) Codd. noſtri ἠρεθισμένην, ſcl. *Hecubam*, vel convieiis quasi correptam, ληφθεῖσαν, vt Heſych. et Phauor. ἐρεθέντι (ἐρεθισθέντι)· ληφθέντι, h. e. dolore et indiguatione quaſi adactam et laceſſitam ad contumeliam, vel ita, vt Praeter. Paſſiu. ſumatur pro Activo, quod Tzetz. τῷ λοιδοροῦσαν, et ſchol. min. διεγείρουσαν et καταρωμένην innuere videntur. Sic Hom. Il. α, 519.

ὅταν μ' ἐρέθῃσιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.

et Il. ε, 419.

κερτομίοις ἐπέεσσι — ἐρέθιζον.

Melius tamen ἠρεθισμένη iungitur τῷ ὠλένῃ.

V. 334. Φαιουρὸν Vitt. 2 et 3. ſed Ciz. et Vit. 1. Φαιουργόν, vitioſe; ſed Φαιουρὸς, voc. Lycophroni modo proprium, fere nihil quoque habet, quo poſſit firmari. Eurip. Hec. 1265. κύων, inquit, γενήσῃ, πύρσ' ἔχουσα δέργματα, h. e. auctore ſchol. πυρώδεις ὀφθαλμοὺς ἔχουσα. Forſitan Lycophr. ſecutus Euripidem, finxit inde vocabulum ſuum. Theocrit. VIII, 65. canis dic. λάμπουρος, quod videtur eſſe i. q. Φαιουρός. Per traiectionem autem Φαιουρὸν iungendum eſt τῷ μαῖραν. Interim cum in μαῖρα iam lateant oculi ardentes, Φαιουρὸν poſitum videtur pro ſimplici Φαιὸν, h. e. μέλαιναν, nam ſchol. min. interlin. addit modo Φαιόν, ita vt altera pars voc. compoſiti pereat, quam ſaepius perire conſtat. Sic Sophocl. Trach. 757. πολυθύτους pro πολλάς, v. 760. ταυροκτονεῖ pro κτείνει, cf. ad h. l. Hoepfner. et inſtar omnium Valken. ad Eurip. Phoen. v. 115. De Maera vid. Gierig ad Ovid. Met. VII, 362.

V. 335. τύμβῳ) H. l. vt v. 313. 615. et 1050. τύμβοι

non agnoscit Vat. 1421. δαμασθεὶς Vat. 117. V. 336. κρηπῖδα Vat. 916. πηγῶν Vat. 1471. et Seld. καλυνεῖ Pal. 139 et 168. V. 337. καλύπτρας Pal. 158. καλλύπτρης Barb. et Baroc. V. 338. pro ἐς, ἐπὶ Barb. et Baroc. πρὸς Vat. 1307. πέτραν pro πάτραν Baroc. V. 339. Articulus τὸ abest in Barb.

ara, vid. supra ad v. 313. Quint. Smyrn. XIII, 222. Ἑρκείου περὶ βωμὸν tradit Priamum esse occisum, quocum consentit Tzetz. in Posthom. v. 735. vbi vid. Iacobs, et Eurip. Troad. 16. quem hi cum nostro Lycophr. secuti videntur,

πρὸς κρηπῖδων βάθροις
πέπτωκε Πρίαμος Ζηνὸς Ἑρκίου θανών.

Ergo Ἀγαμέμνων est hic Iupiter, et κρηπὶς solum templi vel arae in templo Iouis. Locus Virg. Aen. II, 741, vti reliqua, a Pottero hic allata plane sunt aliena.

V. 336. κρηπῖδα Vit. 2. sed reliqui κρηπῖδα, vt ipse Sebast. qui nunquam sibi satis constat, in Indice excudi iussit. Sic etiam in Codd. nostris v. 883 et 1191. iterum κρηπῖδα. καλλυνεῖ. De cultu, quo crinibus passis Deorum templa et aras verrebant, Liu. III, 7. et XXVI, 9. ita vt Priamus auxilium eorum implorasse narraretur, nec de ornatu, quo pauimentum crinibus Priami canis quasi decoraretur, quem Reichard. suo: *lacendo* innuere videtur, hic cogitari non potest, verum, vt alias, de occiso, crines puluere polluere, Horat. I, 15, 20. sic h. l. dic. templum cruore commaculatum purgare crinibus, cui bene conuenit Canteri: *Verrere*, nam qui verrit, is quoque purgat, vt Ouid. Met. XIII, 492: *Canitiemque suam concreto in sanguine verrit.* Idem canit XIII, 409: *Exiguumque senis Priami Iouis ara cruorem Combiberat*, .. quod eodem redit.

V. 337. καλύπτρης) Vit. 1 et Ciz. cum scholiis καλύπτρας.

V. 338. μολὼν) Ciz. et Vitt. 1. 2. cum scholiis μολῶν, atque ita plerumque, impr. Vit. 2. in aliis quoque locis, vt vv. 478. 824. 1036. 1044. a μόλω, quam vero formam reiicit. Buttmann. in Gramm. Gr. p. 334, ed. 5. ad v. βλώσκω. Ἐς πάτραν, Vit. 2. ἐπὶ πάτραν. Seld. etiam in scholiis, auctore Pottero, πέτραν.

V. 339. πρὶν ἀμυδρὸν) Ciz. et Vitt. 1 et 2. vt Canter.

Coniunct. δ', quam post πρὶν habent omnes Codd. deleui auctoritate Vat. 916 et Seld. ὄνομ' Pal. 139 et 158. et Baroc. V. 340. ὅτ' ἂν Vat. 117. et Pal. 158. V. 342. μυρμωτὸν Vat. 117. 1421. Palat. 142. 158. Alex. aliique. μόρφυν pro μορμωτὸν Vat. 1471. et Pott. πρὶν δ' ἀμυδρὸν. Reddendum videtur Lycophroni τὸ· δὲ· πρὶν, omissa part. δὲ, hic producitur, alias corripitur, cf. Schütz. ad Aeschyl. Prom. v. 481. Οὔνομ' αἰστώσας. Nostri Codd. ὄνομ' ἀιστ., et rectius indico ὄνομ' ad metrum, quamquam Tragici etiam Anapaestum in quarta regione admittant. *Thryll.* Cf. schol. Tzetz. et lege αἰστώσας pro ἀϊστώσας. Verum, vt sibi constet Lycophron, qui semper αἰστώσαι tribus syllabis vtitur, legendum videtur οὔνομ' αἰστώσας σκότῳ.

V. 340. ὅταν) Ciz. et Vit. ὅτ' ἂν, vt saepe. πυρσόν. Alii Sinonem, alii Helenam sustulisse facem tradunt, vid. Heyn. Excurs. VIII. ad Virg. Aen. II. Χέλυδρος, nostris nominatus *Krötenschlange*, dic. h. l. pro quocunque serpente noxio, et hinc pro homine pestifero, cui quoque, quum serpentes cristis horrendi a poetis notentur, voc. ὠμόδρυξ bene conuenit.

V. 341. Φυταλμίας Vitt. 2 et 3. sed Ciz. et Vit. 1. superposito tamen υ, Φοιταλμίας. Φυταλμίας, schol. min. τῆς πατρῴας γῆς, τῆς Φυτάσης αὐτὸν, metri causa rectius, quamquam altera forma, alio vero sensu, quoque vsurpatur, cf. Tittman. ad Zonar. Lex. Φυτάλμιος. Sic etiam supra v. 35. οι et υ in Φλοιδούμενος et Φλυδούμενος confundebantur.

V. 342. ὠδίνοντα) Dic. equus peperisse Graecos inclusos, quem Eurip. in Troad. v. 11. ἐγκύμον' ἵππον τευχέων nominat, ejusque *uterum armato milite complet*, Virgil. Aen. II, 20. et v. 237. *foetum armis* appellat, vbi cf. Heyne. μορμωτὸν, ita quoque Codd. nostri; Reichard. operarum vitio μυρμωτὸν. Hom. Odyss. Θ, 515. κοῖλον λόχον nominat.

V. 343. ἀναψαλάξῃ) contrectauerit, h. e. μαιεύσῃ, *parientem quasi adiuuerit*. ἐκκύσαι ζυγά. Reichardo ζυγὰ sunt ipsi milites equi ventre inclusi, acute quidem, sed, ni fallor, minus apte; multi enim erunt, qui dubitent, an ζυγὰ absolute de militibus dici possit. Quum autem ζυγὸς vel ζυγὸν, vt *jugum* lat. de rebus variis, quae inter se iunctae aliquid continent, vsurpetur, non ab-

V. 344. Σισυφίας Vat. 916. 972. 1421. et Cas. membr. λαγκύλιος Baroc. V. 345. λάμψει Vat. 916. 972. 1306. Pal. 158. Alex. aliique. Φρύκτωρα Tzetziana scholia, quae erui ex Cod. Vat. 972. Φρύκτωρον Cas.

sonum, nec ab ingenio Lycophronis alienum videtur, de compagibus aut lignis in transversum coniunctis, et hinc de ipsa ianua transversa vel repagulis dicere. Sic Virg. Aen. II, 51. canit: *Inque feri curuam compagibus aluum Contorsere hastam*, et v. 259. Sinon *laxat claustra*. Neque plane obstare videtur huic interpretationi τὸ ἑλκύσας, quod est: *extrahens*, *euellens*, ἐξελκύσας e machina haec ligna e transverso iuncta, vno verbo, vt Schol. interl. ἀνοίξας τὴν θύραν. Ὁ μοχλὸς dic. quoque ab Eustath. in Il. ν, p. 955. θύρας ζυγὸς, et θύρας ἀναζυγῶσαι, *aperire*: cf. omnino Valken. ad Theocrit. Adoniaz. p. 160. ed. Berol. Interim tamen quum ἑλκύσας habeat aliquid, quod ianuae, vel valuis aperiundis non satis respondeat, legendum esse videtur ἐκλύσας, quod Scholiastarum ἀνοίξας firmat. Confundi autem facile posse haec verba, ac sane confundi, ostendit Brunckius, vt me docuit Humaniss. Schaeferus, ad Apoll. Rh. I, 955, variis allatis locis, adeoque ipso Lycophronis nostri, addicque in eo vetustissimas Regias membranas dare genuinam lectionem ἐλκύσας cum glossa ἀνοίξας, quam vero, quod sane mirum videtur, nullus Codd. nostrorum et Sebastiani suppeditat. Sic quoque in Excerptt. e Cyrilli Glossario a Tittmanno Zonarae praemissis pag. CI. ad βλακεία· ἤλκυσε reperitur, vbi quoque legendum est ἔκλυσε, vti vere habent Suid. et Phauor. ad h. v. Rursus Sebast. in scholiis Tzetzae ad v. 258. legit: ἐφ' ἅρματος ἕλκη, vbi alii rectius exhibent ἕλκη, et infra v. 1156. alii ἑλκυσθήσονται, alii ἐκλυθήσονται praebent.

V. 344. ἀγκύλης) *versutae, callidae*, σκολιᾶς, vt Hesych. ad h. v.

V. 345. λάμψῃ Vitt. 2 et 5. at Ciz. et Vit. 1. cum Cantero λάμψει, ita, vt non referatur ad ὅταν. Schol. vero min. quoque rectius legit λάμψῃ, nam explicat per: ἀνάψῃ, λάμψῃ, *accenderit*, actiue, vt infra v. 1091. ἐκλάμψουσι σέλας, et v. 385. λαμπτῆρα φαίνῃ, vbi sermo est de Nauplio, eiusque face speculatoria. Similiter Eurip. Hel. 1142. δόλιον ἀστέρα λάμψας: Io. Tzetz. in Post.

chart. V. 346. λεύκοφρυν Vat. 916. V. 347. πορ- κέος Pal. 158. διπλαῖς Vat. 1471. Pal. 139. et Barb. διπλοῦς Caſ. chart. V. 348. τλῆμον Vat. 915. Priorem articulum ἡ non agnoſcit Caſ. membr. ἐγὼ δ' ἡ τλήμων Alex. V. 350. ἀνώφορον Vat. 916. ἀνόρωφον

hom. 721. καὶ τότε δὴ Δαναοῖσι Σίνων φλόγα δεῖξεν ἑταίροις; et Quint. Smyrn. XIII, 23. Δὴ τότ' ἄρ' αἰθαλόεντα Σίνων ἀνὰ πυρσὸν ἄειρεν. φρυκτωρόν. Proprie φρυκτωρὸς eſt obſeruator ignium, qui facibus ſuſpenſis aduentum hoſtium praenuntiat, verum h. l. fax ipſa, quam cuſtos tollit. Lexica nondum praebent hanc ſignificationem. Infra v. 1096. hae faces dicc. φρυκτωρίαι, vt ap. Eurip. Rhes. 128. Αὐτοπόλιες Seld. vt Pott. obſeruat.

V. 346. λεύκοφρυν Ciz. et Vit. 1. ſed Vitt. 2 et 3. cum ſcholiis λευκόφρυν, vt Steph. de Vrb. ad Τένεδος, cf. Tzſchucke ad Strab. XIII, p. 604. qui praefert λεύκοφρυν. Εἰς στενὴν λεύκοφ. h. e. ad ſinum vel portum Leucophryos: hinc Virg. Aen. II, 24. canit: Se profecti deſerto in littore condunt. Quint. Smyrn. XII, 452. νήσοιο κατὰ μυχόν.

V. 347. πορκέως) Noſtri omnes cum editt. rectius πόρκεως, διπλαῖς, Vit. 3. διπλοῖς, vt v. 314.

V. 348. Ἐγὼ δ' ἡ τλήμων) Ciz. et Vitt. 1 et 2. vt Seld. ἐγὼ δὲ τλήμων, recte; altera enim lectione ruit metrum. Thryll. Quam lectionem iam praebent editt. vett. quarum vero Sebaſt. fere nunquam habuit rationem. Vit. 3. tamen habet ἐγὼ δ' ἡ τλήμων, vt Potter. contra metri leges. γάμους ἀρνουμένη h. e. ἄνανδρος, et vt mox v. 353. ἄλεκτρος, innupta, nuptiarum expers, quae nunquam viro nubere conſtituerat. Poeta enim non hic concubitum Apollini denegatum, vt ſchol. opinatur, ſed demum vv. 352 et 353. intelligit.

V. 350. Ἄνω τεράμνων et ἀνώροφ. στέγης ſane ſunt diuerſa, etſi Reichard. plane idem ſignificare contendat, nam τέραμνα ſ. τέρεμνα dicc. non modo tecta aedium, ſed aedes quoque ipſae, eaeque maiores ac ſplendidiores, vid. Valken. et Musgrau. ad Eurip. Phoen. 335. Sic Eurip. Hipp. 536. ἐπὶ συνθέτοις τεράμνοις, et Alceſt. 459. ἐξ Ἀΐδου τεράμνων, et Orph. in Argonaut. 1203. habet αἰγλήεντα τέρεμνα, cf. ibi Gesner. Mox poſtea v. 361. eſt: templum Mineruae.

Vat. 1471. V. 351. εἱρκτῆς Vat. 1471. ἀλιβδήσασα Vat. 916. 972. 1421. Pal. 139. 158. Alex. Caf. membr. Barb. aliique. ἀλυβδήσασα Vat. 117. Seld. Eustath. ad Il. λ. aliique. ἀλιβδίτασα Vat. 1306. λυγαίης Vat. 1471. V. 352. Θωραῖον Vat. 1471. Alex. Pal. 139. Caf. chart. Barb. et Baroc. V. 353.

Vnde fit, vt h. l. fit domus, palatium, in quo filiae regiae habitare solent, et opponatur ἀνωρόφῳ στέγῃ εἱρκτῆς, turri tenebricosae, et filia regia indignae. Ἄνις τερ. itaque est: *exclusa domo regia patris.* ἀνώροφον Tzetz. in ὑποθέσει τοῦ ποιήματος explicat πετραίροφον. Cod. Vit. 2. μετώροφον; quid, si fit compositum ex ἀνὰ l. ἄνω et ὄροφος, et significet: *domum superne contectam*, et gradibus destitutam, quibus ascendi possit in partem superiorem, ibique coelo puro ac libero vti, vel, *sublimem, in altum excitatam, rupi impositam*, quod schol. τῷ μετώροφον innuere videtur? Quint. Smyrn. XIII, 427. ὑψόροφον. Aristoph. Nub. 303, et Homer. saepius ὑψερεφής. Valkenar. vero ad Europ. Phoeniss. l. l. reiecto vocabulo ἄνις, quod ei minus graecum esse videtur, legendum putat: εὖνις, τεράμνων εἰς ἀνώρ. στέγην εἱρκτῆς, ita vt εὖνις referatur ad praecedentia, et cum Lycophron alibi τέραμνα vocet tecta, sollemni luxuria τὸ ἄστεγον οἴκημα ab eo dictum esse: τεράμνων ἀνώροφον στέγην. Luxuriae Lycophronis sane haec sunt consentanea, attamen primum v. 348. ἡ γάμους ἀρνουμένη iam exprimunt τὸ εὖνις; deinde ἄνις Nicand. in Alexiph. v. 418. ἄνις μεγεροῖο τιθήνης, et alii pro ἄνευ vsurpant; denique etiamsi εὖνις probetur, sensus tamen idem manet, quem dedimus, si iungatur cum τεράμνων, *priuata domo regia*, vt ap. Hom. Odyss. ι, 524. ψυχῆς εὖνις, *vita priuatus.* Iudicium tamen sit penes arbitros harum rerum.

V. 351. ἀλιβδύσασα) Ciz. ἀλιβδήσασα, Vit. 1. ἀλυβδήσασα, ambo vitiose, nam Etymol. M. Zonaras et Phavor. qui hunc versum laudant, ἀλιβδύσασα habent, at deducunt ab ἅλα et δύειν.

V. 352. θοραῖον) Vit. 3. vt Baroc. θωραῖον, male, sed in scholiis recte: θοραῖον.

V. 353. κλιτέντα λέκτρων) Vit. 1. λιτέοντ' ἀλέκτρων, vt Vat. et Tzetz. in scholiis; optime, nam ἄλεκτρος est; matrimonii vel viri expers; vt Eurip. Troad. 254. ἀλεκτ

λίπτοντ' ἀλέκτρων Vat. 972. 1306. 1421. Caſ. membr. Seld. aliique, Tzetza teſtante. λίποντα Vat. 1471. V. 354. πεπαμμένη Vat. 117. 1307. aliique; immo omnes exſcriptores, vt Tzetza loquitur. V. 355. πατρὸς alii pro πρός. V. 356. λαφρύας Vat. 117. V. 358. ἄρπης Vat. 915. 1306. Pal. 158. aliique, Tzetza teſte. ἑλκυθήσομαι Vat. 1471. Pal. 139. Caſ. chart. aliique. V. 359. Εἰλείθυιαν; Mſ. Voſſianus, Berkelio in Stephani Βούδεια ad hunc modum referente: Βούδειαν αἴθυιαν — *ita hunc Lycophronis*

τρον ζωάν; atque ſic periit Tautologia λέκτρων δεμνίων, et ſenſus exit: *reiici a lecto virginali, reieci a me, quae nondum experta eſſem viri concubitum, nec vellem experiri.* Δέμνια vero ἄλεκτρα poſſunt etiam eſſe: παρθένεια καὶ οὐ νενομισμένα διὰ μοιχείαν, vt explicat Suid. ad h. v.

V. 354. πεπαμένη) Noſtri omnes conſentiunt.

V. 355. ζηλώμασι) Vit. 2. ζηλώμασιν, recte, iudice Herman. qui etiam ad extr. verſſ. τὸ ν addi iubet in: De emend. rat. Gram. gr. p. 22.

V. 356. κυλαίτιδος) Vid. ſchol. Aeſchyl. Sept. contra Theb. 170.

V. 358. γαμφαῖσιν ἅρπαις) Ciz. et Vit. 1. vt Canter. γαμφ. ἅρπης, quae lectio facilior, haud dubie orta, vt multae aliae, e male audita in calamum dictantis voce, et vltima ſyllaba αις et ης confuſa, non ita placet, vt doctior γαμφ. ἅρπαις, cf. ſupra ad v. 310. Nolim tamen cum Sebaſt. vertere: *aduncis falcibus*, ſed: *faucibus aquilinis* ſ. *aquilae*, nam ἅρπη eſt aquila, Hom. Il. XIX, 350. Praeterea φάσσα et οἰνὰς non ſunt coniungenda, vt Reichard. putat, ſed φάσσα cum τέργῳ, et οἰνὰς cum ἅρπῃ conſtruendum ita: *vti palumbes ab accipitre, et vti columba ſylueſtris ab aquila raptabor.* Ἑλκυσθήσομαι, ſic etiam Ciz. et Vit. 1. ſed Vitt. 2 et 3. ἑλκυθήσομαι, facili librarii lapſu τοῦ σ et θ ſ. σθ. Virgil. Aen. II, 403. *Ecce trahebatur paſſis Priameïa virgo Crinibus a templo Caſſandra adytisque Mineruae.*

V. 359. Αἴθυιαν) Vit. 1. et Ciz. αἴθυιαν, perperam, nam in ſcholiis recte αἴθυιαν. Saepe ſunt confuſa ῶ et υι.

locum legunt libri editi omnes; sed variat mirum in modum Mſ. Voſſ. in quo haec verba ita concipiuntur: Οἱ πολλὰ δὴ Βούδειαν Εἰλείθυιαν κόρην. Neque haec lectio adeo inconcinna et inuenuſta, vt ſpecioſae interpretationis non ſit capax. Omnes norunt Εἰλείθυιαν eſſe Lucinam, quae a parturientibus inuocatur, vt partus in lucem veniat. Multo rectius haec τάῤῥοθος γάμων, id eſt, nuptiarum auxiliatrix, dici poteſt, quam αἴθυια, licet illà voce Ἀθηνᾶ intelligatur. Quicquid ſit, Lycophronis locus in mendi ſuſpicionem venit; nam Stephani ſcopus eſt, ex Lycophrone probare, Mineruam in Theſſalia Budiam appellari et coli, cuius praenomen in verſu, niſi ſenſu quodammodo detorto, non conſpicitur. Βούδειαν Vat. 1471. Αἴθηαν Vat. 139. V. 360. αὐδὲξουσα Seld. γάμον Caſ. membr. V. 361. τέρεμνα Vat. 915. 916. δουρατογλύφου Vat. 1421. V. 362. ἀναστρέψασα Vat. 1307. aliique. ἄνω στρέψασα alii. ἀνωτρέψασα Vat. 972 et 1306.

V. 360. γάμων) H. l. γάμος eſt: concubitus, συνουσία, vt vv. 411. 547. 744 et 1151. cf. Spanheim. ad Callimach. H. in Del. 240; et Hemſterh. ad Ariſtophan. Plut. p. 401, a. Similiter Latinorum: Nuptiae, Horat. III, 11, 11.

V. 361. De ira Mineruae, e cuius templo abrepta fuerat Caſſandra, cff. Eurip. Troad. 69 ſqq. Quint. Smyrn. XIII, 420 ſqq. et Io. Tzetz. in Poſthom. 735, ibique Iacobs. τέραμνα, hanc lectionem noſtri hic et v. 550, ad vnum omnes tuentur, ſed alii, vt Heſych. Suid. et Euripides, habent τέρεμνα. Variatum eſſe in orthographia huius verbi illuſtrat exemplis variis Alberti ad Heſych. τέρεμνα. δουρατόγλυφα, noſtri omnes, vt etiam ſchol. interlin., rectius δουρατογλύφου.

V. 362. ἄνω στρέψασα) Sic noſtri omnes cum Sebaſt. non vero ἀναστρ. Quint. Smyrn. XIII, 426. βλοσυρὰς δὲ τρέψεν ὀπωπὰς νηὸν ἐς ὑψόροφον.

V. 363. καὶ Διὸς θρόνων Seld. θρόνον Pal. 139. V. 364. χρῆμα Vat. 117. 915. 1307. 1421. 1471. Pal. 40. 142. 158. Caſ. membr. Seld. aliique. τιμαλγέστατον Vat. 972. vterque Caſ. V. 365. ἀντὶ alii contra Canonem Grammat. nec audienda ſunt, quae Potterus cauſſatur. V. 366. ὀτενάζει Vat. 117.

V. 364. κτῆμα) Heyne in Obſeruatt. ad Apollod. p. 298. intelligit Ilum. κτῆμα τιμαλφέστατον, Ciz. et Vit. 1. χρῆσμα librarii inſcitia pro χρῆμα, vt alii. Sicvt autem πρᾶγμα et χρῆμα confunduntur, cf. Porſon. ad Eurip. Oreſt. 747, ſic quoque κτῆμα et χρῆμα, quum ſignificet vnum fere idemque, cff. Etymol. M. Doruill. ad Charit. p. 320. ed. Lipſ. et Schaefer. Meletem. Crit. in Dionyſ. Art. Rhet. p. 17. Vit. 3. praebet ſocordia ſcribae τιλμαφέστατον. Χρῆμα τιμαλφ. iungendum eſt cum v. 361. templum illud, in quo repoſitum erat Palladium. Alii tradunt Palladium, Lycophr. vero Mineruam ipſam de coelo delapſam eſſe narrat, atque reſpexiſſe videtur ad imagunculam Mineruae, quod erat Palladium. cf. Heyne Excurſ. VIII. Virg. Aen. II. Fit autem interdum, vt Deus aut homo ponatur, qui in aliqua re ſimilis eſt alteri rei, pro ipſa re, in qua iſta ſimilitudo reperitur. Sic ap. Liv. V, 23. *dictator* pro curru dictatoris, cf. ibi Stroth. not. c). *Iupiter* pro Capitolio, Horat. III, 5, 12. cf. Iani. Ἴακχος pro pompa, quae fit in honorem eius, Plut. Themiſt. c. 15.

V. 365. ἄντι) Omnes noſtri ἀντὶ, nec ſequente commate, vt ap. Reichard. minus recte: v. 94. ἄντι, in eadem verborum ſtructura. Potter. ἀντὶ, qui addit: *Aiunt Grammatici poſtpoſita praepoſitione retrahi accentum: non deſunt tamen exempla, in quibus haec regula fallit, quod experientia quotidiana teſtabitur.* λώβης. Ambigue loquitur Lycophr. nec diſerte affirmat, ab Aiace ſtupratam eſſe Caſſandram e templo vi abſtractam, quod ipſa Caſſandra ap. Eurip. Troad. 453. negat, ſeque ἁγνὴν χρόα nominat, vid. ibi interptt. Tzetzes in ſcholiis cum aliis et vi e templo abreptam et vitiatam eam eſſe narrat.

V. 366. στενάζει) Ita etiam Vit. 1. et Ciz. verum Vitt. 2 et 3. στενάζει, vt edd. vett. et Codd. permulti, quae

972. 1306. 1421. 1471. Pal. 139. Caſ. chart. Barb. et vterque Potterianus. V. 367. ἐφημμένους Seld. ἐφειμένους Vat. 915. 1306. 1307. Pal. 40. 140. 158. aliique. ἐφημίους Vat. 1471. V. 368. κέρθοντας alii. χειρὸς pro πυρὸς Vat. 1471. τέφραν Pal. 158. τέφρης Vat. 1471. τέπρην alii. V. 369. κροσσοῖσι Vat.

lectio vaticinanti Caſſandrae bene conuenit. Saepius ζ et ξ in Mſſ. confunduntur. κενοὺς τάφους, filios fluctibus maris oppreſſos, nec in Graecia ſepultos.

V. 367. ὀστοθήκαις) *ſepulchris ab hominibus effoſſis et exſtructis*, vel potius *vrnis*, θήκαις τῶν ὀστέων, in quibus cineres et oſſa conduntur, conditoriis. Herodot. II, 86. ὀστοθ. nominat οἴκημα θηκαῖον. χοιράδων. Cum Genitivus nil habeat, quo nitatur, repetendum videtur θήκαις, ita vt θήκαις χοιράδων, *ſepulchra in ſcopulorum cauernis*, opponantur ὀστοθήκαις, *ſepulchris ab hominibus paratis* vel *vrnis*. Optime ſchol. interl. Vit. 3. οὐκ ἐν τάφοις, ἀλλ' ἐν ταῖς πέτραις κειμένους. χοιράδων, ſic Vitt. 2 et 3. ſed Ciz. et Vit. 1. χιράδων, hic et in omnibus reliquis locis, v. 373. 389. 633. et 1036. Lectio non plane repudianda, quum χιράδες auctoribus Grammaticis ſignificet: αἱ τῶν χειρῶν ῥαγάδες, et hinc forſan dicatur de omnibus rimis et fiſſuris, vt h. l. de petris, ſcopulis et oris maritimis diffiſſis et excauatis, in quibus Graeci fluctibus obruti et enecati, quaſi ſepulti, iacebant. Infra v. 1156. ſepulchrum ἐν ψάμμῳ κλύδωνος mortuis praedicitur. Virgil. Aen. I, 45. Pallas Aiacem — *ſcopuloque infixit acuto*, cf. Quint. Smyrn. XIV, 530 ſqq. Praeferendum tamen etiam metri cauſa τὰ· χοιράδων. Sic Aeſchyl. Perſ. 421. ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθυνον, vbi ſchol. αἱ αἰγιαλοὶ καὶ αἱ θαλάσσιαι πέτραι ἔγεμον τῶν πτωμάτων, qui locus noſtro eſt ſimillimus. Pind. Pyth. X, 81. χοιράδος ἄλκαρ πέτρας, vbi ſchol. χοιράδες· πέτραι αἱ ὕφαλοι, vt Tzetzes. Ἐφημένους. Ciz. et Vit. 1. ἐφημμένους, vt Seld. Reichard. nulla varietatis addita nota ἐφειμένους, quod neque Canter. neque vllus alius exhibet Codex Mſcr. non tamen inepte. Schol. interl. Vit. 1. ἐφημένους explicat κειμένους ἐν τάφοις, quaſi non τάφους, ſed τεθαμμένους praeceſſiſſet, quod ſane latere videtur in τάφους.

V. 369. κροσσοῖσι) Ciz. et Vit. 1. κρωσοῖσι, ſimplici σ. Euſtathius ad Hom. Il. p.

1306. et Seld. κρωσσοῖσι Vat. 915 et Pal. 158. ταρχηθεῖσαν Vat. 1306. ὡς θέμις φθιτῶν Pal. 40. 158. et Seld. V. 370. πεννηρίων Vat. 972. pro κενηρίων. ταφὰς pro γραφὰς Vat. 916. 1306. Pal. 139. Alex. Barb. Caſ. chart. et Baroc. V. 371. Hunc verſum non agnoſcunt Vat. 1471. Pal. 139. Caſ. chart. et Baroc. V. 373. ὀφέλτρα Vat. 1306. et 1471. τὸ καὶ quidam non agnoſcunt. χιράδων Pal. 158. V. 374. σπίλοι Vat. 1471. τρίχατα Vat. 1421. et Pal. 40. τρυχάτα paroxyton. Baroc. τρύχαντα Stephanus in τρύχαι, vbi etiam nominis metaphraſten nominat Lycophronem. τραχύτα Pal. 158. Caetero hunc et inſequentem verſum non agnoſcit Caſ. chart. V. 375. Διρφωσοῖο Vat. 915. Διάκρια Pal. 40. V. 376. γωλοιὰ Vat. 1471. Pal. 139. Barb. Baroc. alii.

1281. ed. Polit. κρωσσεὺς docet eſſe ἀγγεῖα δεξιὰ ὑδρεύεσθαι, λαγύνους ἴσως, ἢ ξεστάς, καὶ τοιαῦτα τινά. ὡς φθιτῶν θέμις, ita quoque Vitt. 2 et 3. at Ciz. et Vit. 1. ὡς θέμις φθιτῶν. Apoll. Rh. I, 692. ἣ θέμις ἐστὶ, cf. ibi Brunck.

V. 370. εὔνομ') mortuorum ſcl. monumentis inſcriptum. γραφάς, Vit. 2. ταφὰς, gloſſa tamen ſuppoſita γραφάς, Vit. 3. ταφὰς ſine gloſſa; quae lectio tamen videtur omnino eſſe gloſſa.

V. 371. Habetur hic verſ. in Ciz. et Vitt. 1. 2. at in Vit. 3. deeſt, e quo apparet, Baroc. codicem eſſe recentiorem, *Thryll.* ſcil. vt Vit. 3.

V. 373. χοιράδων) Ciz. et Vit. 1. χιράδων, vt v. 367. cff. ad hunc verſ. Eurip. Troad. 88. ſq. et Quint. Smyrn. XIV, 449. ſqq. μύχουρε χοιράδιο. Ζάραξ promontorium, quia procedit et proſpicit in mare ſ. εἰς τὰ κοῖλα τῆς Εὐβοίας, Strabo X, p. 445. cf. ibi Tzſchucke, et ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 684. Eurip. Troad. v. 84. πλῆσον δὲ νεκρῶν κοῖλον Εὐβοίας μυχόν.

V. 374. σπῖλοί τε) Recte, ſed Ciz. et Vit. 1. σπῖλοι τὲ, Vit. 2. σπίλοι τὲ, h. e. ὄρη ſ. τόποι τραχεῖς, cf. Heſych. Iungendum cum τρύχατα et Νέδων, ne quis nomen proprium eſſe putet. τρύχατα, Vitt. omnes cum ſcholiis τρυχάτα: Ciz. lapſu ſcribae τραχύτα.

V. 376. γωλειὰ) Ionice pro γωλεά. Vit. 3. cum Phavor. γωλοιά, qui laudat ver-

que. γηλειὰ alii. V. 377. ὅσον alii. ἐκβεβρασμένον Alex. V. 378. ἀκούσεται Caſ. membr. V. 379. ὅσον δὲ Φλοῖσβον Vat. 915. 1421. et Caſan. membr. Φοίσβων Pal. 142. ἀνερηβάτου Vat. 1421. pro ἀνεκ-

ba eadem, quae hic occurrunt: γυλειὰ καὶ Φόρκυνος, Lycophrone non nominato. Nicand. Ther. 125. γυλειά.

V. 377. ὅσων στενυγμῶν) Sic noſtri, excepto Vit. 1. qui legit: ὅσον στεναγμὸν, ſuperſcripto tamen ων. Vnde Reichard. hauſerit ſuum ὅσας, neſcimus; Canter. ei non ſuppeditauit; forte vitio typographorum.

V. 378. ἰκρίοις) Vit. 3. ἰκρίοις. Phauor. ad ἰκρίον· τινὲς ἴκρια γράφουσι· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ εἰς ὕψος ἴκειν, οἷον ἐκητάρια τινὰ ὄντα. Ἀκούσετε, ſic Vitt. 2 et 3. verum Ciz. et Vit. 1. cum ſchol. ἀκούσεται, forſ. pro ἀκουσθήσεται, quod vero Genit. ὅσων στενυγμῶν aduerſatur; nec tamen memini Fut. Med. verbi ἀκούω paſſive ſumi. Quum Lycophron alias Fut. Act. in tali verborum ſtructura ſit vſus, quod Attici non ſolent facere, vt v. 686 et 1373. ἀκούσετε, etiam ob ſqq. non eſt mouendum.

V. 379. ὅσων δὲ Φλοίσβων) Vit. 1. ὅσων δὲ Φλοίσβων, poſitis vero ο ο ſuper ων. Fluctuat in horum verborum ſcriptura, nam mox v. 381. ὅσων δὲ θύννων habet. Ἀνεκβάτου δίναις πάλιρ. Euripi immodice fluentis, auctore Pompo Mel. II, 7. alterno curſu ſeptiens die ac ſepties nocte fluctibus in vicem verſis, vid. ibi Tzſchucke. Iungi autem poſſunt δίναις παλιρ. cum ἀνεκβάτου, vel, vt Reichard. putat, cum ἕλκοντος σάλου. Ῥαχίας, ſi eſt Accuſat. Plural. a ῥαχία, littora exſtantia ac petroſa, cf. Etymol. M. ῥάχις, quae Euripus ἑλκων dio, h. e. aſſultando ſecum hinc illinc raptare, vt quaſi videantur loco moueri atque auferri, vel, vt Reich. explicat, vere abrupta in mare pertrahi, vel, ſi eſt Genitiuus, littoris ἀνεκβάτου, quod egreſſum non dat, ſcil. nauigantibus. Quum vero ῥαχία etiam ſignificet aeſtum, et videatur eſſe i. q. ῥηγμὶν, ſenſus exiſtit: quantum ſtrepitum aeſtu: egreſſum negantis, σάλον ἑλκ. δίν. παλιρ. v. 380. maris, quod refluit fluctibus invicem verſis: vt Virgil. Georg. IV, 420. canit: In ſinus ſcindit ſeſe vnda reductos. Praetulerim tamen Accuſatiuum plural. ῥαχίας, vt ἕλκοντος habeat, quod ſecum trahat. Quo fit, vt verba ſic ſint ordinanda: ὅσων δὲ φλ. σάλου ἀνεκβ. ἕλκοντ-

βάλλων. V. 380. παλιῤῥοίοισιν Vat. 915. 972. 1307. 1421. 1471. Alex. Barb. aliique. παλιῤῥοίβδησιν Scaliger. παλλιῤῥοίησιν Pal. 139. 158. et Caſ. chart. παλλιῤῥόοισιν Baroc. παλιφῤόοισι Vat. 916 et 1306. V. 381. θύνων Pal. 40. Caſ. membr. Seld. aliique. ἠλοκισμένῳ Vat. 1471. V. 382. τηγάνοις Caſ. chart. V. 383. ὀρφνὴν Vat. 1306. κατόφρην pro κατ' ὄρφνην Vat. 916. δηϊουμένων Vat. 1307. V. 384. ὅτ' ἂν pro ὅταν. Vat. 117. καρηβαροῦντας Pal. 142. aliique. V. 385. φαίνει Vat. 916. et Pal. 158. σκότου Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Caſ. chart. Barb. et Baroc. V. 386. προςκαθήμενον Vat. 916. V. 387. τόνδ'

τοῖς ῥαχίαις, *fluctus, aeſtum,* δίναις παλιῤῥοίησιν. cf. omnino ad h. l. Quint. Smyrn. XIV, 515. ſqq.

V. 380. παλιῤῥοίησιν) Vit. 1. et Ciz. παλλιῤῥοίησιν, perperam. Vitt. vero 2. et 3. παλιῤῥόοισιν, non male. cf. Virg. Aen. I, 161.

V. 381. ἠλοκισμ., *diſciſſorum, fractorum,* ῥαφάς, ſcl. κατά. Amat Lycophron hoc verbum, cf. v. 1198 1081 et 908. dicere de vulneribus inflictis. Sic Eurip. Rheſ. 796. πληγῆς ἄλοκα τραύματος λαβών.

V. 383. κατ' ὄρφνην) Quint. Smyrn. XIV, 461.

πᾶσα δ' ὑπερθε
Νὺξ ἐχύθη περὶ γαῖαν· ἐπήχλυσεν δὲ θάλασσα.

γενέσται, *deuorabit, prorſus perdet.* Schol. interl. φάγεται. Sophocl. Ai. 843. στρατοῦ πανδήμου γεύεσθαι.

V. 385. σκότους) Vitt. 2. et 3. σκότον. cf. v. 18.

V. 386. προςκαθ. τέχνη) Eurip. Hel. 1142. δόλιον ἀστέρα λάμψας. Quint. Smyrn. XIV, 621.

πεύκην
Αἰθομένην ἀνάειρε· δόλῳ δ' ἀπάτησεν Ἀχαιούς.

Schol. ad Eurip. Oreſt. 432. φυλάξας χειμῶνα φρυκτωρίας ἧψε περὶ τὰς ἀκτὰς τῆς Εὐβοίας. τέχνη, h. e. λαμπτῆρι τεχνητῷ, vel, cum Euripide, δολίῳ, quo falleret Graecos. προςκαθήμενος, *cui aſſidebat.* ἀγρύπνῳ, *vigili,* vt aleret, ne extingueretur. Simili modo ap. Ouid. Faſt. IV, 267. *vigil ignis*, Triſt. IV, 5. *vigil flamma*, Heroid. XVIII, 31. de Leandro: *Lumina quin etiam ſumma vigilantia turre.* cff. quoque Eurip. Hel. 1140. Philoſtrat. X, 11. et Fulgent. 116.

V. 387. τόνδ') Ciz. et Vitt. 2. 3. τόν δ'. Διὰ στενοῦ, Vit. 1. διαστενοῦ, vno verbo, ſcl.

vterque Potterianus. κήρυλον proparox. κυρήλου Pal. 158. V. 388. οἶσοι Vat. 1421. γυμνίτα Seld. Φαγρὸν Seld. V. 389. χιράδων Pal. 158. V. 390. γηραῖσι Pal. 40. πέτρησι Vat. 915. 972. 1306. Pal. 40. 142. et Barb. V. 391. Post στάζοντα omnes Codd. distinctionis notam ponunt, vt τὸ · κόντου ad ἄλμην pertineat. στύζοντα Vat. 1306. V. 392. ἀφ' ὄχθων alii. τριονύχῳ Vat. 915. Pal. 40. et Seld. V. 393. κολαστὸς Vat. 1421. τὸ · δεινὸς Pal. 142. non agnoscit: legit vero λατρεὺς τότε. οὐτάσαν Vat. 1471. οὐταύσας Seld. V. 394. ἀναγκάσι Vat. 1421. ἀγκάσει Pal. 139. Φάλαισι Vat. 915. Pal. 40. 142. alii-

per Euripum. Eurip. in Troad. 84. κοῖλον Εὐβοίας μυχόν. Comma in ed. Reich. male positum post αὐλῶνος retrahendum est ad κηρύλον.

V. 388. γυμνίτην) Ciz. et Vit. 1. γυμνίτην, positis vero super νι, νῆ, et super ην, α, γυμνῆτα, vt Seld. Lege γυμνήτην, vel potius γυμνίτην. φάγρον, qui est piscis vorax et carniuorus, cf. Athen. VII, c. 133. Aiacem ob vim Cassandrae illatam nominat Lycophron. cf. Barnes. ad Hom. Odyss. δ, 499. et Heyne ad Virg. Aen. I, 39.

V. 389. χοιράδων) Ciz. et Vit. 1. vti semper, χιράδων. σαρούμενον, Vit. 2. σαρ ούμενον, et apparet, κ post ρ erasum esse. *Thryll.* σαρούμενον, Zonar. σπαρυττόμενον, laudato Lycophrone.

V. 390. πέτραισι) Ita nostri omnes cum Pott. vtroque, non vero, vt Canter. Potter. et Hom. Odyss. δ, 501. πέτρῃσι.

V. 391. στάζοντα πόντου) Forte legendum πόντῳ, vt ap. Eurip. Iph. in Taur. 308. στάζων ἀφρῷ, cf. Steph. Thes. ad h. v. Maluerim tamen πόντου cum Codd. Sebast. referre ad ἄλμην, nisi Lycophr. ἄλμη semper, vt v. 217. 473. 875. et 790. non addito πόντου, dixisset de mari. Schol. minora iungunt cum στάζοντα. Σπάσει, scl. πτεροῖς vel potius στόματι, vt v. 476. λαιμῷ σπάσας. Sic dico. Athen. XIV. ἀκράτου σπῶντες. Hom. Odyss. δ, 511. πίεν ἁλμυρὸν ὕδωρ. Pessime Sebast. *muriam contrahet.*

V. 392. τριωνύχῳ) Vit. 3. τριονύχῳ, minus accurate. Hom. Odyss. δ, 506. τρίαιναν ἑλὼν χερσὶ Ποσειδάων. Vir-

que. δρόμων Seld. V. 395. κόκυγγα Pal. 40. et Baroc. κόρυγγα Vat. 1421. et Caſ. membr. μαψαύρους Pal. 40. et Seld. μαψαύραις Vat. 1307. στόβους Vat. 915. Pal. 142. 158. Alex. aliique. στόμβους Potter. aliique. στόθους alii. στόμα Vat. 1471. V. 396. ἐπάκταις Caſ. membr. ἐπ' αὐταῖς Baroc. V. 397. Pro ἀκτῖς, ἀκταῖς Vat. 117. ἀκτῇ Pal. 158. Σειρία Potterus et alii, teſte etiam Tzetza. καθαυανεῖ Vat. 117. 915. Pal. 40. 158. Seld. aliique, vt qui αὔω, ſicco, aſpiratum cum Biſeto in Ariſtoph. efferant. καυδανεῖ Vat. 1421. V. 398. τάρριχον metri gratia Caſ.

gil. ſecutus Eurip. in Troad. 77. ſqq. hoc Mineruae tribuit, quod noſter et Quint. Smyrn. XIV, 567. cum Homero Neptunum feciſſe tradunt.

V. 395. μαψαύραις στόμους) Vit. 1. et Ciz. μαψαύρους στόβους; Vitt. 2 et 3. μαψαύραις στόμους, ita tamen, vt difficulter internoſcas, vtrum β an μ ſit in στόμους, quae litterae in Mſſ. ſaepiſſime confunduntur. Vterque Potter. Cod. etiam στόμους. Potter. non bene στόμβους. Variant fere omnes in ſcriptura huius voc. cf. Schneid. Lex. στόμφος, Tittman. in Zonarae Lex. ad μαψαύραις, et interptt. Heſych. ad μαψαύρα et στόμφος. στόμος eſt fere nullius, στόμβος vero et στόμφος maximae auctoritatis, quod grauitatem vocis et ſoni exprimit, quam ipſe Lycophr. in toto hoc verſu reddere ſtuduit. Legendum vero, ne metrum ruat, στόβους, vel στόμους, conuicia. cf. Camerar. in Comment. vtriusque Ling. p. 141.

V. 396. ψυχρὸν δ') Noſtri ψυχρόν δ'.

V. 397. σειρίου) noſtris conſentientibus cum Potter. vtroque, recte. Pott. σειρία. Thryll. addit: σειρίου eſt ἡλίου, vt in ſcholio interlineari eſt. κατανανεῖ, Vit. 1. et Ciz. καθαυανεῖ, ab αὔω, Attice, in ſcholiis vero modo καθαυανεῖ, modo κατανανεῖ. Vit. 2. κατανανεῖ, ſuperpoſito θ. Sebae. laudat, praeeunte Pott., Biſetum in Ariſtoph. ſed omiſit: *Ranas Act.* IV, *ſc.* 2. *cui vero contradicit Tzetzes.*

V. 398. τάριχον) h. e. *cadauer conditum*, *ſiccatum*, vt ταριχεύειν· ξηραίνειν, cf. Iacobs Addit. ad Athen. p. 83. et interpretes ad Heſych. T. II, p. 1349. Ergo peſſime Sebaſt. *ſalſamentum.*

membr. βρίοις Seld. V. 399. Νησσαίας Seld. V. 400. τάρφος Pal. 142. κυνάθεως Caſ. chart. V. 403. κασταvίαν alii. κασταναῖαν aliqui. Μελιδvαίαν Pal. 142. Μελλιναίαν Pal. 158. Μελιvvαίαν Vat. 915. V. 405. μὲν pro μὴν Vat. 1421. παλεύσεσι Vat. 972. βροχοῖς Pal. 158. V. 406. Ἐρινίων Vat. 117. 1471. aliique. V. 407. ἀποψήλλασα Seld. πάγιν alii. Caetero hunc verſum non agnoſcit Pal. 139. V. 408.

V. 402. τρέμων) *inſtabilis, huc illuc agitatus*, cff. Nott. ad ſchol. et Canter. φυλάξει, *tuebitur, retinebit fluctus*, ne recedant a ſepulchro, h. e. in perpetuum manebit ibi. Sic Horat. III, 26, 6, *cuſtodit Veneris latus*, h. e. ſemper ei a latere eſt, ad quem locum Mitſcherl. affert Aeſchyl. Prom. 31. φρουρεῖν πέτραν, h. e. *ei eſſe affixum.*

V. 403. καστνίαν) Sic noſtri quoque exhibent. De Venere Caſtnia cf. Mauſo in: *Verſuche über einige Gegenſtände aus der Mythologie*, p. 170. et de Venere Melinaea p. 87. Μελιναίαν Vitt. 2 et 3. ſed Ciz. μελλιναίαν, perperam: Vit. 1. μαλιναίαν.

V. 405 — 407. Hi tres verſus in Cod. Vit. 2. omiſſi a librario veteri alia manu ad finem paginae additi ſunt. *Thryll.*

V. 407. ἀποψήλασα) Sic Ciz. ſed Vit. 1. ἀπὸ ψήλασα, vt ἀπὸ referatur ad ἐριννύων, non inepte: *tangens, excitans, emittens a furiis.* πάγην, h. e. amorem furioſum, eique inferentem mortem. Sic Eurip. Bacch. 782. ψάλλειν χερὶ νευρὰς τόξων. In ed. Sebaſt. poſt Ἐριννύων comma eſt delendum. Vit. 2. ἀποψίλασα, corrupte. κηρουλκὸν, Ciz. male κηρουλγὸν, nam ab ἄλγος, quod quidem non ineptum praeberet ſenſum, vix deduci poteſt.

V. 408. ἅπασα δ') Vit. et Ciz. ἅπασά δ'. ſcl. γῆ, ellipſis rara. κωκυμάτων, Ciz. et Vit. 1. κωκυσμάτων, quod voc. Lexica ignorant. ἄλγη — κωκυμ. inſolenter dict. pro ἀλγήσει καὶ κωκύσει, *prae dolore lamentabitur*, et ἄλγη κωκυμάτων pro ἄλγη καὶ κωκύματα, ſicut etiam iunguntur ἄλγεα καὶ στοναχαί, e. g. Hom. Il. β, 39. Verum, quod magis placet, ἄλγη κωκυμάτων videntur quoque explicari poſſe *dolores ob lamentationes*, ſcl. Graecorum in reditu pereuntium, vt ap. Hom. Il. π, 356. στοναχαὶ Ἑλένης, *ob Helenam*, cf. ibi Heyne. Ὀδύνη Ἡρακλῆος, *ob Herculem*, Il. XV, 25. πένθος κασιγνήτοιο, *propter fra-*

κωμυσμάτων Palat. 158. V. 409. ὅσῃ Palat. 158. δύσβατος Vat. 1421. et Pal. 158. V. 410. λειβή-θριοι Vat. 972. 1306. 1421. 1471. Pal. 40. 139. 158. Alex. Caſ. chart. aliique. Δοτίου Vat. 916. πύλου Vat. 117. V. 411. οὐμὸς alii. ὁ ὑμὸς Vat. 1471. ὁ ὑμὸς Vat. 972. V. 412. ἐστεναγμέναι Vat. 1421. V. 413. σπλάγχνοις Vat. 916. σπλάγχνοισι alii. V. 414. πολυστίχοισι Vat. 117. 915. 1307. 1421. Palat. omnes, aliique. V. 415. ξένοις Vat. 1421. Pal. 40. 142. Barb. et vterque MſS. Potterian. pro ξένης.

trem, Il. XI, 250. In Aeſchyl. Sept. ad Theb. 865. θρῆνον ἀδελφοῖν, *ob fratres*, et Agam. 54. πόνον ὀρταλίχων, *ob pullos*. cf. Valken. ad Eurip. Phoen. v. 941. Vnde ἄλγη δέξεται κωκυμάτων erit i. q. ἄλγη περὶ κωκυμάτων ἕξει ſ. πείσεται.

V. 410. λειβήθριοι) Vitt. 1 et 3. vt et Ciz. λειβήθριοι cum Seld. vt tradit Pott. cf. v. 53. Vit. 2 quoque λειβήθριοι, ſed ſuperſcripto αι, Σφίγγουσι, *includunt, coarctant*, συγκλείουσι, bene cadit in terrae tractum anguſtum, Araethum inter et Dotium promontorium.

V. 411. οἷς οὐμὸς) Noſtri cum Pott. hic et v. 452 et 1341. οἷς οἱμὸς, rectius. cf. Etymol. M. κἀχχερουσίαν, noſtri κάχχερουσίαν cum Pottero, rectius.

V. 413. πολυστοίχοισι) Ciz. et Vitt. 1. 2. cum ſchol. πολυστίχοισι. Sic Reichard. quoque Canterum non ſecutus. Vit. 3. vt Sebaſt. πολυστοίχ. melius, quamquam vtraque lectio eodem redit, nam auctore ſchol. min. eſt: πολλὰς τάξεις ὀδόντων ἔχουσι. De permutatione horum voc. cf. Locella ad Xenoph. Epheſ. p. 134.

V. 415. οἷ δ') Al. οἱ δ'. Pott. ἐπὶ ξένης, ſic quoque noſtri, non vero ἐπὶ ξένοις, in quo miratur Thryllit. abiiſſe Codicem vtrumque Potteri; ſane mirandum eſt, quum vulgata rectiſſime ſe habeat, nam ἐπὶ ξένης, ſcil. χθονὸς vel γῆς, i. q. ἐν ξένῃ γῇ, *in terra peregrina, procul a patria ſua*, firmatur non ſolum vſu aliorum ſcriptorum, vt Eurip. Androm. v. 136. ἐπὶ ξένης, et Troad. 378. Caſſandra canit: ἐν ξένῃ δὲ γῇ κεῖνται, ſcl. Graeci poſt Troiam captam, ſed etiam ipſius Lycophronis v. 1155. ἐν ξένῃ ξένοις τάφοις.

V. 416. πηῶν Vat. 916. 972. 1471. Pal. 40. 139. Caſ. chart. Barb. et Baroc. τάφοις Palat. 142. φίλους pro τάφους Vat. 916. V. 417. τὸ pro τὸν Pal. 158. Αἰὼν ex Vat. 916. 1306. Barb. et vtroque Caſ. Βυσαλτία Vat. 915. 1307. 1421. Pal. 139. 158. Seld. aliique. Βισαλγία Alex. Βυσαλγία Baroc. Βισαλτία Vat. 117. Βισσαλτία alii. V. 418. Ἀψυνθίων Vat. 915. 1471. omnes Palat. Alex. aliique. Ἀψιρθίων Baroc. ἤδε pro ἠδὲ Vat. 117. V. 419. Ἡδονῶν Seld. V. 420. κρύφη Vat. 1307. et Pal. 40. πρὶν ἢ pro πρινὴ

V. 416. πηῶν conſenſu Vit. 1. et Ciz. at Vitt. 2 et 3. Dorice πηῶν. δεξιώσονται, cf. ad v. 51.

V. 417. Sequitur Lycophron, vt Heyne ad Apollod. p. 516. obſeruat, inde a v. 417. vsque ad 425. Hom. Il. IX, 447. ſqq. τὸν μὲν, Stephan. de Vrb. ad Βισαλτία excitans hunc verſ. Lycophronis, habet τὸ μὲν, quod Berkel. mutauit in: τὸν μὲν, vt noſtri exhibent omnes. Ἠιὼν, cf. Euſtath. ad Hom. Il. ed. Baſil. p. 274. et Polit. T. II. p. 785. Βισαλτία, Ciz. et Vitt. 1. 2. Βισαλτία, ſic quoque Reichard. lectione Canteri Βισαλτία relicta, quae tamen, vt e Stephano ad v. apparet, veriſſima eſt. Vit. 3. Βισαλγία, mendoſe.

V. 418. Ἀψυνθίων) Noſtri omnes ἀψυνθίων cum ſcholiis; et ſchol. minore, Herodot. VI, 34, ὑπὸ Ἀψυνθίων: Zon. in Lex. et Phauor. quoque ἀψυνθὸς, πόλις Θρᾴκης. Sic quoque, vt Thryllit. obſeruat, Hecataeus ἐν Εὐρώπῃ ap. Stephan. in χεῤῥόνησος, ſed hic ipſe ad voce. αἶνος et ἄψυνθος per ῡ ſcribit, vbi addit: διχῶς δὲ ἡ γραφὴ, καὶ διὰ τοῦ · ῡ, καὶ διὰ τοῦ · ῐ. Idem dicit Euſtath. ad Perieget. v. 575. Tantum Thryllit. Vtraque lectio vſitata, ἄψυνθος tamen videtur vſitatior. Ἄγχουρος, Ciz. ἄγκουρος, Vit. 3. ἄγχουρυς, ſcribarum lapſu.

V. 419. πάγουρον) Hom. Il. IX, 452. eum nominat γέροντα, et Quint. Smyrn. III, 460. γεραιὸν, qui ambo hic ſunt conſulendi; cf. quoque Heyne ad Apollod. p. 349. et in Obſeruatt. p. 316. Ἠδωνῶν, Vit. 3. Ἡδωνῶν, quod habuiſſe videtur etiam Bar. ſed ῐ illud emendator aliquis in ῶ mutauit. Pott.

V. 420. πρινὴ) Sic quoque noſtri Codd. et πρὶν ἢ e gloſſa eſſe recte Thryllit. exiſtimat. τυμφρητὸν, conſentien-

Vat. 916. alii πρὶν οὐ. τύμφρηστον Vat. 972. τυφρηστὸν alii. V. 421. πρὶν pro πατρὶ Seld. V. 422. λύχνοις Vat. 1421. V. 423. εἰς Vat. 117. 972. 1306. 1471. Pal. 40. 139. 158. Alex. et Potter. libri. εὐνάσθη alii. ηὔνασεν Vat. 1307. ſed antiqua perinde manus iſti εν finali ſuperſcripſit τὸ θη. εὐνάθη Pal. 142. V. 424. ταρχύσσουσι Vat. 1471. ταρχεύσουσι Baroc. ταρχήσουσι Vat. 1306. aliique. κεκάρφου Vat. 1471. Pal. 139. Alex. et Baroc. νάπαις Seld. V. 425. ἄπωθεν Vat. 117. 915. 1307. Pal. 40. 142. Caſ. membr. Seld. aliique. Ἀλέντος Vat. 915. 916. 1307. 1421. Pal. 142. aliique. Ἀλλέντα Vat. 117.

tibus noſtris omnibus, etiam infra in ſchol. ad v. 912. vbi Sebaſt. vt h. l. Vat. τύμφρηστος. Potterus in Varr. Lectt. τυφρηστὸν, quam lectionem quoque confirmat Stephan. τυφρηστὸς, πόλις τῆς τραχῖνος. Strabo IX, p. 433. habet quoque τυμφρηστὸς, ſed eam lectionem ibi dubiam eſſe, diligentiſſime, vt ſolet, Tzſchucke oſtendit. Vtraque forma videtur in vſu fuiſſe. λίπας, Euſtath. ad Hom. Il. p. 488, B. ed. Rom. ἱερατὴ τραχύτης. cf. infra v. 1045.

V. 421. τὸν πατρὶ) Vit. 2. τὸν, πατρί. In ſchol. Vit. 3. τῷ πατρί.

V. 423. ἐς νόθον) Noſtri omnes εἰς νόθον. ηὐνάθη Bar. pro ηὐνάσθη. *Potter.*

V. 424. κερκάφου) vt Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. κεκάρφου. Si hic mons nomen inuenit a Cercapho, filio Helii, quod vero neſcimus, prior lectio eſt verior, cf. Strab. XIV, p. 654. κερκάφου νάπαι, *cauernae, cryptae, ſepulchra ad radices montis Cercaphi.* Phauorin. et Zonar. νάπη · ἔδαφος, ſuſpectum, addit editor Zonarae, recte, nam legendum: τάφος vel τάφρος pro ἔδαφος.

V. 425. ἄπωθεν) Sic Ciz. Vitt. 1 et 3. cum Pottero, Vit. 2. vero ἄκοθεν, ſuperpoſito π̄, vt Canter. rectius habet, cf. Tzetz. ſchol. Ἀλέντα, Vit. 2. ἀλέντα, ſcripto ᾱ τῷ ο̄. Scriptum ο̄ ſemper notat ος in MSſ. *Thryllit.* De hoc fluvio cf. Pauſan. Achaic. V, 5. et infra v. 868. Tzetz. et Theocrit. Id. VI, 1. vbi fluvius Siciliae a Valkenario dicitur vix alibi commemoratus.

V. 426. κυνέος Baroc. V. 427. συὸς παρὰ πλαγχθέντα Vat. 916. παραπλαγχθέντα Vat. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Barb. et Alex. παραπλαγχθέντος Vat. 1421. τόκον Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Caſ. chart. Barb. et Baroc. τόκοις Seld. V. 428. ἐλαύσας pro ἐλύσας Pal. 158. V. 429. ἀνθάμιλον Seld. V. 430. σφαγεὶς pro σφαλεὶς alii. μεμαρμένον Vat. 1306. V. 431. ἐγγόνων Vat. 117. 1307. 1471. Pal. 40. 139. 142. Potter. aliique. συγγόνων Vat. 916. 972. V. 432. αὐτάδελτον alii. ἐν λόγοις μόνοις pro: ἐν πλασταῖς

V. 427. τόκων) Vit. 3. τόκον, ita vt pateat, alteram lect. τόκων eſſe eraſam. παραπλαγχθέντα, noſtri in ſcholiis παραπλαχθέντα, vnde apparet, eos in Lycophrone quoque ſic legiſſe, etſi habeant vulgatam. Vtrumque rectum.

V. 428. σοφὴν) Male interpretatur: *ſubtile*, recte Canter. *callidum*, nam σοφὸν eſſe i. q. πανοῦργον, nemo ignorat.

V. 430. σφαλεὶς) *lapſus*, immo potius, *afflictus*, *proſtratus*, interitu ſibi parato ἐκ μαντευμάτων, *vaticinio ſuo*, h. e. *inferior in arte vaticinandi deprehenſus*.

V. 431. τὸν δ' αὖ, τέταρτον) Noſtri omnes ſine commate, vt Canter. Thryllit. addit: Poſt αὖ retine hypodiaſtolen, non enim comma eſt, ne quis videlicet αὖτε vna voce legat. Ἐκγόνων, Ciz. et Vit. 1. duobus vocabulis disiunctis ἐκ γόνων cum ſchol. min. qui explicat ἐκ per ἀπό: quae lectio non eſt ſpernenda. Frequentat autem Lycophron voc. γόνος, vt v. 162. 454. 638. 906. et al. locis. Potter. ἐγγόνων, non male. Seld. ἐκγόνων. *Pott.*

V. 432. ἐν — γραφαῖς) Sic noſtri omnes. Palat. non inepte: ἐν λόγοις μόνοις, h. e. *modo dixit ſe vocari Aethonem*, *quum vere non fuerit*. Videtur tamen haec lectio interpretamentum τοῦ· ἐν πλ. γραφαῖς, quibus verbis Lycophron ille obſcurus idem exprimere voluit. γραφαῖς vero nullo modo poteſt eſſe *hiſtoriis*, vt interpretes putant, et Tzetzes in ſcholiis hariolatur, ſed, ni fallor, ἐν πλ. γραφαῖς eſt i. q., vt ita dicam, πεπλασμένον ſ. πλαστικῶς, *ficte*, γεγραμμένον, *per fraudem*, *ſimulationem et machines*, *eius*, vt v. 818. πλασταῖσι μηχαναῖς, *ſic dictum*.

γραφαῖς Pal. 40. πλαττοῖς Baroc. aliique. V. 433. τρίτων Pal. 139. μόσυνας Vat. 117. 915 916. 972. 1307. Pal. omnes, Baroc. aliique. V. 434. βουσκαφ σοντος pro βουσκαφήσαντος rescripsi ex Pal. 158. Cas. membr. Seld. aliisque. V. 435. Βουαῖος Seld. V. 436. ἀγηλάτῳ alii, vt Pott. vterque, cum

V. 433. τρίτον δὲ, τοῦ) Vitt. 2 et 3. τρίτον δὲ τοῦ, commate omisso. μόσσυνας, Ciz. et Vitt. 1 et 3. μόσυνας, vt Xenoph. Anab. V, 4, 15. Etymol. M. Zonar et infra v. 1432. ipse Lycophron. Apoll. Rhod. II, 379. vero, Hesych. Suid. et alii μόσσυνες, atque id h. l. rectius. ἰκτήνων, Vit. 3. ἰκτύνων, perperam.

V. 434. βουσκαφήσοντος) Sic quoque Ciz. et Vit. 1. sed Vit. 3. βουσκαφήσαντος cum schol. interlin. Similiter quoque Vit. 2. super ἂν scripto tamen ον. Prior lectio contextui et historiae fabulari est accommodatior.

V. 436. μάστιγι) *fulmine*, vt Potter. cum scholiastis explicat auctoritate Hom. Il. ν, 812, addas etiam μ, 37. vbi vero Heyne obseruat, in voc. μάστιγος nihil esse, quod ducat ad fulmen, et Iouem sermone antiquo μαστιγοφόρον nominari, qui flagro instet atque in fugam agat. Habeat hoc sibi Heyne cum Homero suo; verum Lycophron noster his Homeri locis, si sententia Heynii probetur, motus vel potius deceptus, ob κάραν συνθραύσας et γογγυλάτης fulmen vere intellexit. Praeterea Apollod. III, 6, 7. et Paus. IX, 8, 3. Καπανέα κεραυνῷ Διὸς βληθῆναι narrant. Infra etiam noster v. 740. habet κεραυνίῃ μάστιγι, et v. 981. pugnum nominat μάστιγα γογγύλην, vnde videtur patere, eum voc. μάστιξ non de flagello ipso, sed de verbere et ictu quocunque, h. e. de cuiuscunque generis plaga et poena immissa, vti vere etiam, inprimis in litteris sacris, ap. Aeschyl. Sept. ad Theb. 610. πληγεὶς θεοῦ μάστιγι, et in Meleagri Epigr. L. v. 6. ἀνέμων μάστιξ dicitur per metaphoram, intellexisse. Atque quis est, qui ignoret Horatii III, 26, 11. *Venerem, sublimi flagello Chloën tangentem*, cff. ibi Interptt. συνθραύσας, sic Ciz. et Vit. 1. verum Vitt. 2 et 3. συνθράψας, forte συνθρύψας, vel, vt Etymol. M. ad Ἀγηλάτῳ, σύνθλάσας, cf. Potter. κάραν. Sic hic quoque nostri Codd sed infra v. 981. vbi Sebast. iterum le-

tenui, alii cum aſpero, vide Tzetzem. συνθραύψας Vat. 916. 972. Pal. 139. Caſ. chart. Barb. et Baroc. συνθλάσας Etymol. κάρα Vat. 915. Pal. 40. 142. Caſ. membr. aliique. V. 437. ἦμος alii cum tenui: ἦμος δὲ Pal. 158. V. 438. αὐτοφόντην μόρον omnes Vat. ſi excipias 915. omnes Pal. excepto 142. vterque Caſ. Alex. Barb. vterque Potter. aliique. V. 439. ῥεῖθρον Vat. 1421. πυράνου Vat. 1471. Pal. 139. Alex. et Baroc. V. 440. Δηραίου Vat. 916. 1421. Alex.

git κάραν, vti etiam v. 1427. cum Sebaſt. habent κάρα. Offendit haec inconſtantia, cuius culpam non Lycophr. ſed Grammatici ſuſtinent. Scriptorum veterum, inpr. Tragicorum eſt: τὸ κάρα, verum auctore ſchol. ad Eurip. Hec. 432. ἡ κάρα, τῶν νεωτέρων ἐστί. Atque Steph. in Theſ. *veteres*, inquit, *Graecos vſos eſſe κάρα in genere Neutro, eos autem, qui his ſucceſſerint, adeo Euſtathio annotante, in genere Feminino.* Sic Aeſop. Fab. 144. habet: ἐξῆρες κάραν σῶαν. At quum Lycophron vbique veterum magis, vt Homeri et Tragicorum, premat veſtigia, quam recentiorum, legendum mihi videtur in omnibus, quae habet loca, κάρα, cui lectioni quoque plerique, iique optimi conciuunt Codd. Mſſ. Seld. et Etymol. M.

V. 437. ἦμος) Ciz. et Vit. 1. ἦμος δὲ, vitioſe.

V. 438. αὐτοφόντου — μόρου) Noſtri Codices cum aliis αὐτοφόντην μόρον, ita tamen, vt Ciz. et Vit. 1. ſuper μόρον habeant ου. Multo vero doctius et ingenio Lycophronis conuenientius eſſet, ſi legeretur: πρὸς αὐτοφόντην στρῆνον ὥπλισεν μόρον, vt infra v. 714. αὐτοκτόνοις ῥιφαῖσιν. Aeſchyl. Sept. ad Theb. 683, quem noſter ante oculos habuiſſe videtur, mutuam Polynicis et Eteoclis caedem nominat, αὐτοκτόνον θάνατον, et fauet lectioni αὐτοφόντου μόρου.

V. 439. δοιοὶ δὲ) Vit. 1. δοιοί δε, in ſcholiis vero δοιοὶ δέ.

V. 440. Δηραίνου) Sic quoque noſtri in textu, ſed in ſcholiis omnes Δηραίου, Δηραίοις, vnde patet, Tzetzen quoque legiſſe cum Vat. Alexandr. aliisque Δηραίου. Δηρὰ, vnde Δηραῖοι, auctore Stephano, erat γῆς Ἰβηρίας. vid. ſchol. et Nott. ad ea. κύνες, Ciz. et Vit. 1. κῦνες, vt alias ἰχθῦες, πλᾶνες et ſimilia. *Thryllit.* Metrum vero reſpuit κῦνες.

aliique. V. 441. αἰχμάσσουσι Vat. 1307. V. 442. ἐπὶ pro ὑπὸ Vat. 1471. πτέρνησι Vat 1307. παμφίλου Baroc. et Alex. V. 443. ἀλιβρὸς Vat. 972. 1307. 1471. Alex. Casan. membr. Barb. et Potter. ἀλιβρὸς Vat. 915. 916. 1421. V. 444. Μάγαρσος Seld. aliique. Μάγαρσα vel Μάγαρσον Casaubonus. V. 445. μὴ δὲ alii, μὴ tantum Pal. 158. V. 446. λουσθέντες Vat. 117. 915. omnes Pal. aliique. V. 447.

V. 441. αἰχμάσουσι) Vit. 2. αἰχμάσσουσι.

V. 442. ὑπὸ πτέρνησι) *ad radices* vel *pedes*, vt Latini et nostri solent dicere, quod ταῖς πτέρναις respondet, *ad imam partem*. cff. Eustath. ad Hom. Il. β, p. 660. et ad Dionys. 809, qui interpretatur βάσιν. παμφύλου, ita Ciz. et Vit. 1. at Vitt. 2 et 3. παμφίλου, cum Tzetza et schol. interlin.

V. 443. αἰπὺς δ' ἀλιβρὸς) Sic Seld. sed Vitt. 1. 2. et Ciz. αἰπύς δ' ἀλιβρός, superscripto τῷ · ω; in scholiis vero Vit. 1. et Ciz. ἀλιβρώς. ἐν μεταιχμίῳ dic. quia ibi pugnantes ceciderant, vel etiam modo pro ἐν μέσῳ.

V. 444. Μέγαρσος) Sic quoque nostri, vt Dionys. Perieg. 1145. Μάγαρσοι vero Stephan. de Vrbibus, Arrian. de Exped. Alex. II, 5, 11. et Strabo XIV, Tom. V. p. 711. ed. Tzschuck. vbi vero hic docet, Inscriptiones et Numos praeferre τὸ · ε. Collis autem erat, cui arx erat imposita, non vero turris, vti Sebast. explicat.

V. 445. μηδὲ) Vitt. omnes μὴ δὲ, Ciz. modo μὴ, incuria scribae.

V. 446. λουσθέντας) Sic etiam Vit. 2. sed Ciz. et Vitt. 1 et 3. λουσθέντες, melius, nam non tam sepulchra, quam ipsi sanguine mutuo erant loti vel conspersi, h. e. qui se ipsi interfecerant pugna singulari, separatim sunt humati. Simili fere modo dicit Virg. Georg. III, 221. *Lauit ater corpora sanguis*. Strabo T. V. p. 711. qui eadem narrat, πεσόντας, inquit, ἀμφοτέρους, ταφῆναι μὴ ἐν ἐπόψει ἀλλήλοις. Cf de hoc certamine omnino Heyne in Obseruatt. ad Apollod. p. 260. Quod ad formam verbi λουσθέντας, quam omnes Codd. tuentur, attinet, sane, quum Praeteritum sit λέλουμαι sine σ, inusitata videtur.

V. 447. πέντε δὲ) Ita etiam Vitt. 2 et 3. Ciz. vero et Vit. 1, cum scholiis πέντε δὴ, quae particulae, vt constat,

δὴ pro δὲ Pal. 158. κεράστειαν Vat. 1471. et Pal. 142. κεραστίδα alii. V. 448. Σέτρεχον alii, Tzetza teste. βλύσαντες alii. τὸ γῆν deest in Pal. 153. V. 449. Μορφῷ Vat. 972. Ζηρινθίαν Vat. 915. Pal. 139. aliique. Ζηρηνθίαν alii. Τροιζηνίην alii. V. 450. ἠλαστρημμένος Pal. 139. V. 451. κυγχρεῖος Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. 158. Alex. vterque Caſ. et Barb. κυχρεῖος Vat. 915. aliique. κυχρῆος cum Pott. Pal. 142. κυγχῆος Vat. 1307. κεγχρῆος alii; κυγ-

ſaepiſſime ſunt confuſae. Ob metrum praeſtat δὴ, niſi malis δὲ ob ſq. σφ produci, ob ſimilitudinem vero eorum, quae antea ſunt dicta, v. 424. τρισσοὺς δὲ, 431. τὸν δ', 433. τρίτον δὲ, 439. δοιοὶ δὲ, vulgata. κεραστίαν, ſic noſtri omnes: alii κεραστίδα, vt Stephan. in v. σφήκεια, laudato Lycophronis verſiculo, ſed lectio iſta a commentatoribus eſt mutata: ad v. κύπρος vero habet: ἐκαλεῖτο κεραστῖς, καὶ κεραστιάς, forte κεραστία.

V. 448. τε γῆν) Male omiſſum in Ciz. ὑλάτου, ab vrbe Cypri, ὕλη, cf. Euſtath. ad Hom. Il. p. 454. ed. Baſ. et ed. Polit. T. III, p. 1267.

V. 449. ζηρινθίαν) Sic h. l. et v. 958. noſtri omnes, ſed v. 77. ζήρινθον ἄντρον. cf. de Venere Ζηρυνθίᾳ Manſo *Verſuche über einige Gegenſtände aus der Mythologie*, p. 176.

V. 451. κυγχρῆος) Sic Phavor. ſed Ciz. et Vit. 1. κυγχρεῖος, ſuperſcripto tamen η. Vitt. 2 et 3. ſimili modo, quae fuit, Tzetza iudice, antiqua lectio. Schol. interl. Vitt. 2 et 3. κυχρέως, vt Heyne ad Apollod. III, 12, 8. in nott. critt. „Forte κυγχρέιος ſcribendum. Euſtath. ad Dionyſ. Afrum, v. 386: ἰστέον, inquit, ὅτι τὰ εἰς ευς πανταχοῦ τὴν κλῆσιν εἶχον παρὰ τοῖς παλαιοῖς· διὰ τοῦ· εος κοινῶς (quod tamen falſitatis arguit Steph. Paralip. Gram. p. 158.) διὰ τοῦ· εως ἀττικῶς, διὰ τοῦ· ηος κατὰ τὴν νέαν ἰάδα, κατὰ δὲ τὴν παλαιὰν καὶ διὰ τοῦ· ᾱος, κατὰ παρέλκυσιν τῆς ᾱ διφθόγγου, καὶ διὰ τοῦ· ῖος, ἐκτεταμένου τοῦ· ῑ, ὡς καὶ Σωφρόνιος λέγει. Vulgo tamen Grammatici, etiam Caninius, de dialyſi nil monent, et ad eorum ſententiam κυγχρεῖος ſatis rectum. *Thrylitz.*" Cf. de varia huius voc. ſcriptura Heyne ad Apollod. III, 6, 12. p. 341.

χρεῖος alii. Βοκάρου alii. V. 452. ὁ σὐμὸς Vat. 1306. ὁ ὑμὸς Pal. 158. Ὀγαστρίου alii, teste Tzetza: ὁ πατρίου alii. V. 453. Φύτημα Vat. 915. 916. 1471. Barb. et Seld. Φίτημα alii. Φοίτημα Pal. 139. V. 454. λύσαντος pro λύσσαν Seld. ποίμνησιν Vat. 916. 972. 1306. Pal. 158. Alex. aliique. V. 455. χέοντος Vat. 117. aliique. V. 456. τὸ ῥητὸν Seld. τὸ ῥηκτὸν

V. 452. σύμὸς) Sic Vitt. 2 et 3. sed Ciz. et Vit. 1. σύμὸς, vt 411. ὡς ὀπατρίου. Ciz. et Vit. 1. ὀγαστρίου, in Vit. tamen π scripto super γ, at certe etiam supra στ erat τ superscribendum, addit Thryllit. Vitt. 2 et 3. ὁ πατρίου separatim, vt Canter. et post eum Reichard. Vix credibile est, articulum ὁ h. l. substantiuo φονεὺς posse addi, et dici filium πῶλον πάτριον. Lectio ὀγαστρίου antiquissima, et iam ante Tzetzam, cf. eius schol. Lycophronis Codices videtur obtinuisse. Codices enim, in quibus ea apparet, vt Ciz. et Vit. 1. reliquos longe aetate praestant, ideo ea non reiicienda, immo Lycophroni reddenda. At Teucer erat ὀπάτριος, non vero ὀγάστριος Aiacis? Sane erat. Referas quaeso τὸ ὡς non tantum ad φονεὺς (male Reich. φονεὶς), sed etiam ad ὀγαστρίου, ita vt sensus exeat hic: *Quem pater eiecit Salamine, tanquam occisorem fratris vterini, quum tamen neque fuerit frater Aiacis vterinus, verum νόθον φίτυμα*, h. e. *e matre alia, scl. Hesione, prognatus* (Hom. VIII, 284.), *neque vere occiderit eum, sed,* auctore Vell. Paterc. I, 1. *iniuriam eius ob segnitiem non vindicauerit.* Dolens igitur Alexandra sortem Teucri consanguinei, non exprobrat ei caedem nec stirpem illegitimam.

V. 453. νόθον φίτυμα) Sic Aeschyl. Agam. v. 1292. μητροκτόνον φίτυμα; at Vitt. 2 et 3. φύτιμα, forte φύτευμα.

V. 454. ποίμνησιν, vel ποίμνῃσιν, Ciz. et Vitt. 1 et 2. in Vitt. tamen super η posito αι. Vit. 3. ποίμναισιν.

V. 456. τορητὸν) Ita quoque Vitt. 2 et 3. verum Ciz. et Vit. 1. τὸ ῥηκτὸν, vt Palat. perperam. Seld. τὸ ῥητὸν, sed quid hoc? Forsitan in Cod. scriptum erat τορητὸν, vt saepe scribitur. Respondet quidem ῥηκτὸν s. οὐ ῥηκτὸν τῷ Pindarico:

τὸν μὲν ἄῤῥηκτον φυὰν,
ὥσπερ τόδε δέρμα με νῦν περιπλανᾶται
θηρός.

Pal. 158. V. 457. πεπαμμένον Vat. 117. et 1307. πεπαυμένος Caſ. membr. πεταμένον Pal. 139. V. 458. ὃν pro ἦν alii. γοgητὸς Vat. 915. γυgωτὸς Pal. 158. γυgητὸς Pal. 139. σκύτης Pal. 158. V. 459. θύσθα Vat. 916. θύθλα Caſ. membr. κώμύgως Caſ. chart. V. 460. λάσεις pro λάσκε Vat. 1421. ὑπηκόους Caſ. chart. ἐπηκόας Vat. 1471. V. 461. ἀείτου Vat. 1421.

quod Pindarus Iſthm. VI, 68 ſqq. de eadem re, verum de Telamone, quod Lycophron h. l. de Aiace exhibet, cf. Heyne in nott. critt. Et ſane, ſi Lycophron Pindarum ſecutus eſt, vti vere videtur ſecutus, ῥηκτὸν antiquiſſima lectio τῷ· τοgητὸν, quod eſt verbum infrequens, praeferenda videatur. At art. τὸ praepoſitus τῷ· ῥηκτὸν turbat verborum ſenſum, niſi legas δὲ vel τε pro: τὸ, ſed tunc τε non habet, ad quod pertineat, quamquam τε interdum ponitur quoque non ſequente καί. Attamen τοgητὸν non eſt ſollicitandum, quum Lycophron verba frequentet inſolita, nam eſt i. q. ἄτgωτον, *inuulnerabilem.* Heſych. τοgεῖν· τgῆσαι, et Eurip. Herc. Fur. 978. τόgευμα adeo de vulnere accepiſſe videtur, quia quaſi conterit vulneratum.

V. 457. φθιτοὺς) vel: *ad manes*, vt v. 1400, vel: *ad mortales*, ſ. *ad eos, qui morti ſunt obnoxii*, vt v. 566. h. e. *ad mortem.* Aiacem vero inuulnerabilem τἄλλα fuiſſe, δίχα τῆς πλευgᾶς, Lycophronis aliorumque Homero poſteriorum figmentum cenſet Euſtath. ad Il. ν, p. 934.

V. 458. γυgωτὸς) Ciz. γυgωτὸς perperam, nec magis bene σκύτης pro σκύθης.

V. 459. ἦμος) Vitt. 2 et 3. ἦμος. θύσθλα ſunt proprie thyrſi, Lycophroni vero ſemper θύματα, cf. de hoc voc. Heyne ad Hom. Il. VI, 135.

V. 460. λάσκε, quod Codd. omnes tuentur, non erat, quod ſollicitaret Reichardus, et φάσκε ſubſtitueret, nam λάσκειν eſt: dicere. Heſych. λέγειν, φθέγγεσθαι. cf. Steph. Theſ. vv. λάκω et λάσκω. Saepius in Euripide occurrit, e. g. Androm. 672. vid. ibi Barneſ. et al. in loco. Ἐπηκόους *preces, quas auditurum eſſe patrem ſperabat.*

V. 461. ἀείτα) Sic quoque omnes mei, et eſt Boeoticum pro ἀείτου Canteri. *Thryll.* Cf. quoque nott. ad ſchol. vbi legendum eſſe ἀΐτα oſtendimus. cf. quoque Lennep. in Etymol. L. Gr.

Pal. 142. aliique. ἀείτην Seld. αἰέτου alii. αἤτου vel αἰήτου Canterus: ἄϊτα alii, teste Tzetza. ἀεὶ τὰ pro ἀείτα Pal. 158. ἀεὶ τ' ἀβράσας alii. βράσαι alii. V. 462. Φίτην Pal. 158. et Baroc. λίμνως Caſ. membr. V. 463. Ἐννοῦς Caſ. chart. Barb. et Baroc. οὔτ' πότ' Pal. 158. φύξαν Alex. V. 464. δυσμενεστάτων Vat. 1421. et Seld. ξένου Vat. 915, vbi recentior manus Ἕκτορος ſuperſcripſit, et 972. V. 465. σπλάγχν'

P. I. p. 85. Nec tamen a contextu abhorreret legere ἄητα, vel potius metri cauſa ἄητον, loco Aduerbii, quod eſt i. q. δεινὸν, μέγα, *vehementer*, *ardenter*, vt referatur ad βράσας, h. e. *agitans*, *volutans*, vt Budaeus in Lex. interpretatur, a βράσσω, vel potius, quod rei magis conuenit, *calefaciens*, *fouens ſummo ardore in vlnis*. Phauor. βράζω· θερμαίνω. Forte tamen, cum Pindaro auctore Iſthm. VI, 79. nomen Αἴαντος deriuetur ab αἰετὸς, legendum αἰετοῦ.

V. 462. Φίτυν) Ita Vit. 1. ſed Ciz. et Vitt. 2 et 3. hic et v. 486. Φίτην, perperam. λήμνιος eſt φοβερὸς, δεινὸς, σφοδρός. Heſych. λήμνια· φοβερὰ, μοχθηρά. Nota ſunt prouerbia: λήμνιον κακὸν, λημνία χείρ.

V. 463. ἐννοῦς) Vit. 3. cum ſcholiis ἐννυοῦς, vitioſe. Intelligitur autem Bellona, non vero, vt Tzetzes opinatur, Iuno, vid. Nott. ad ſchol. Tzetzae. Οὔποτ' ἐς φύζαν, Vit. 1. et Ciz. οὔτέ ποτ' ἐς φύζαν, non apte.

V. 464. ταῦρος βαρυφρ.) Sophocl. Ai. 320. ταῦρος ὡς βρυχώμενος. Δυσμενεστάτου, Sophocl. Ai. 660.

— ἐδεξάμην
Παρ' Ἕκτορος δώρημα δυσμενεστάτου.

ξένων, h. e. Graecorum; ergo ξένου, quod Cod. Vat. exhibet, nil iuuat, nam δυσμ. ξένων eſt ἀντίπαλος infeſtiſſimus Graecorum, qui erat Hector.

V. 465. δώρῳ) In ſcholiis Vitt. 2 et 3. δῶρα. cf. Hom. Il. η, 303. ἀρνεύσας — σφαγάς. Verborum ſeries ſic eſt conſtruenda: ἀρν. αὐτουργ. σφαγὰς, *irruens*, *ſubiens* (vt v. 1103. ἀρνεύων στέγην) *ſponta neam caedem*, Sophocl. Ai. 915. οἰκείας σφαγάς, λυγρὸν πήδημα, ſcl. κατὰ, πρὸς κνώδοντος pro ἀκμῆς τοῦ ξίφους, et hoc pro *gladio ipſo*, vt ap. Sophocl. Ai. 1014, quem Lycophron expreſſit, vid. ad h. l. Lobeck. et infra v. 1454. Noluerim tamen repugnare interpretanti ἀρνεύ-

Seld. V. 466. πνῆδημα: Vat. 916. προσκνώδοντος Seld. αὐτουργοῦ Vat. 915. 972. 1307. Pal. 158. Barb. Seld. aliique. V. 468. ξύνευνος Seld. V. 469. πρωταίχμια Vat. 916. 1306. 1471. Caſ. membr. Barb. aliique. προταίχμια Baroc. πρὸς αἴχμια Pal. 142. Hic versus ſuperiori anteponitur in Caſ. membr. V. 470. ἢ pro ἦν Pal. 158. ῥήτρησι Vat. 1307. ῥήτηρσι Vat. 915. δηδοτῶν Vat. 916. V. 471. κελαινῷ Vat. 1421. ὤτρυνεν Vat. 117. 1307. 1421. et Pal. 40. ὄτρυνε alii. V. 472. τριπλὰς Vat. 915. 1471. Pal. 139. et Baroc. θυγατέρας Vat. 1421. 1471. et Seld. σπείρων Seld. Caeterum hanc vocem, quae deerat in Vat. 117. recentior manus reduxit. V. 473. ἄλμην Vat. 1421. V. 474. ὅτ' ἂν pro ὅταν Vat. 117. 915. Caſ. membr. et Seld. κλύδων Vat. 1421. ἐξερεύγεται Seld. V. 475. λάβρως Vat. 117. Caſ. membr.

ειε πήδημα per: πήδημα πηδήσας, et hoc pro ſimplici πηδήσας πρὸς σφ. αὐτ. αὐτουργοὺς κνώδοντος, proruens, vt ipſe ſe ſuo gladio iugularet.

V. 466. αὐτουργοὺς) Vit. 1. et Giz. αὐτουργοῦ, non male, e traiectione epithetorum.

V. 467. τραμβήλου) Sic omnes Codd. vid. Parthenii Erot. c. 26. In Athen. II, p. 43, e. olim male Στράμβηλος, cf. Schweigh. ad h. l. et Euſtath. ad Hom. Il. p. 259, ed. Baſ. et p. 759, T. II. Polit.

V. 469. πρωταίχμια) Noſtri Codd. πρωταίχμια, non apte; quod dic. v. 298. πρωτόλεια.

V. 470. ἦν) ſcl. Heſionem, Laomedontis, non, vt Canter. in nott. Priami filiam, δὴ ποτ' Potter. pro δήποτ'. Ἐν ῥήτρᾳ δημοτῶν, cum ad concionem orationem habebat. Heſych. ῥήτρα, ὁμιλία. Sic etiam v. 1037.

V. 471. κελαινὸν) ſaeuum, horrendum, vt v. 325. ὤτρυνε, ſic noſtri cum Sebaſt. et Pott. Legendum vero cum Cantero ὤτρυνεν.

V. 472. τριπλῶν) Vit. 3. τριπλάς.

V. 473. ἄλμη) Ciz. et Vit. 1. ἄλμην, male.

V. 474. ἐξερεύγηται) Vit. 1. et Ciz. ἐξερεύγεται, male ob ὅταν.

V. 475. λάβρῳ) Ita etiam Vitt. 2 et 3. at Ciz. et Vit. 1. λάμβρως, ſine dubio λάβρως, vt Seld. alii λαύρως ex

Seld. aliique. λαύρῳ Pal. 139. λαύρως Vat. 915. 1307. Pal. 40. 142. aliique. λάμβρως Pal. 158. πάδον pro πέδον Vat. 1471. V. 476. πίπους Pal. 158. σκορπίῳ Seld. κορπίων Vat. 1421. πάσας pro σπάσας Pal. 158. V. 477. ἔκλαυσεν Vat. 1307. V. 479. συμβουλίαν alii: ξυμβουλλίαν Pal. 158. V. 481. Νυκτίου Caf. membr. V. 482. πρόσθεν Barb. et Baroc. μήνις alii. μόνης Alex. Φυγίνης Pal. 139. Φυγίνων Barb. πύργων idem pro πύρνων. V. 483. σπληδῷ

antiquo more scribendi τὸ β. τρικυμία, Vit. 3. mendose τρυκυμία.

V. 476. σπάσας) Ciz. πάσας a πάω, πάομαι, vt Vat. quae lectio non displiceret, si πασάμενος, non vero πάσας, haberet. Schol. interl. λαβών, quod saepius idem est ac πάσας, *sumens*, *edens*. Sic quoque v. 608. Codd. quidam πάσονται pro σπάσονται. σπάσας vero h. l. magis voracitati conuenit.

V. 477. Φόρκῳ) Forte Φορκῷ, nam Hesych. Φορκόν· ῥυσόν, h. e. *rugosum*, vt Seb. interpretatur, Canter. vero: *cano gutture*, non minus bene, ob spumam fluctuum, quos eructabat. Schol. interl. τῷ Νηρεῖ, inepte, nisi malis Φόρκῳ iungere cum ἔκλαυσεν (sic enim legendum) et putare, cetum conquestum esse de hac calamitate cum Nereo, vel potius Phorco, cuius vxor erat Ceto. ὠδῖνας, cf. supra v. 35.

V. 478 et 479. Ordo horum versſ. a Cantero, re exigente, vt Potterus putat, inuersus in Codicibus Vitt. et Ciz. omnibus retinetur pristinus. Νῆσον, scl. εἰς, quod saepe omittitur in verbis motum ad locum significantibus, vt ap. Eurip. Phoen. 851. λέχος ἦλθεν, vid. ibi Porson. Infra v. 768. ἥξει σκίπας. μολὼν, nostri, vti alias, μολῶν. ξυμβουλίαν, Vit. 1. et Ciz. ξυμβολλίαν, posito tamen ου super ο, quasi ξυμβουλλίαν rectum sit; et ου tenuis est, forteque ab alia manu. *Thryll.*

V. 480. αὐτόδαιτος) h. l. i. q. σύνδαιτος, συμβιωτής.

V. 482. πρόσθε) Vit. 3. πρόσθεν, vt Baroc. eadem tamen manu deleto ν, recte. πρόσθε μήνης, cf. Heyne de Arcadibus luna antiquioribus in Opusc. Acad. Vol. II. p. 332. et nott. ad schol.

V. 483. σποδῷ) Sic Vit. 1. et Ciz. sed Vit. 3. σπεδῷ,

pro σποδῷ Vat. 117. 916. 972. 1306. 1307. Pal. 40. 142. Caſ. membr. Seld. aliique. σπλεδῷ Alex. Barb. Caſ. chart. Pal. 139. Baroc. σπληδῶν Vat. 1421. σπληδνῷ Vat. 916. σπηδοῖ alii. τὸ πυρὸς non agnoſcit Pal. 139. V. 484. χαλκωρυχῆσαι alii. μεταλεύων Seld. γνάθος pro γνῦθος Vat. 1421. et Pal. 158. V. 486. φίτην Baroc. Οἰτταῖος Vat. 1471. Pal. 139. et Baroc. Οἰσαῖος Alex. στόναξ Seld. V. 487. ἐν τόρμαισι pro ἐν τόμαισι tuentur Vat. 972. 1421. Barb. aliique ἐν τομαῖσι, aliique ἐντόμαισι. τόρκεσι Caſ. chart. θρυλλήξας Alex. Caſ. chart. Barb. et Baroc. θρυλίξας Seld. V. 489. χίλευς Vat. 916. χειλεὺς oxyt. alii. δεπατραίων Baroc. δεπαστρέων Vat. 1307.

ſuppoſito σποδῷ, et Vit. 2. σπλεδῷ, forſ. σπληδῷ, vitio ſcribae, ex male intellecta voce dictantis, vt σποδῷ ſit gloſſa. Nicand. Theriac. v. 763. ἢ καὶ ἀπὸ σπληδοῖο φαείνεται. Ibi ſchol. ἀπὸ σπληδοῦ· ἤγουν ἀπὸ σποδοῦ. *Thryllit.* Heſych. et inde Phavor. σπληδώ· σποδὸς, λεπτὴ κόνις. Legendum videtur σπληδῷ, vt iam habet ed. Baſil. 1546, nam σποδῷ videtur eſſe interpretamentum τοῦ· σπληδῷ, et ſchol. min. Vit. 2. explicat per: σποδῷ, ergo haud dubie legit σπληδῷ.

V. 484. καὶ τὸν) Niſi metrum rueret, legi poſſet καὶ τὴν, nam βῶλος pr. eſt Generis Feminini, vt infra v. 1380. vere eſt, cff. tamen Thom. Mag. Moeris, et Bergler. ad Alciphron. III, 34.

V. 485. γνῦθος) Sic Vitt. 2 et 3. verum Ciz. γνάθος: Vit. 1. γνῦθος, ſuperſcripto α. cf. Heſych. γνάθοι. Thryllit. addit: an alii legerunt γνάθος pro βύθος? Schol. interlin. habet βάθος.

V. 486. φίτυν) Ciz. et Vitt. 2 et 3. φίτην, vt v. 462. Οἰταῖος, Vit. 3. vt Baroc. οἰσταῖος.

V. 487. θρυλλίξας) Sic noſtri praeter Vit. 3. θρυλλήξας, vt Baroc.

V. 489. χείλευς) Ita quoque noſtri, excepto Vit. 1. χείλευς ſuperſcripto ευς, ſine vlla neceſſitate, nam ſupra v. 384. quoque καρηβαρεῦντας, vbi Palat. quoque καρηβαροῦντας. Prouerbium hoc Latini ſic reddunt: Inter os et offam multa interuenire poſſe, Gell. Noctt. Att. XIII, 17. vid. ibi interpretes.

V. 490. μέσον Pal. 142. aliique. μέσσῳ Vat. 916. μοίρᾳ paroxyt. Vat. 117. παμμήστωρ Caſ. chart. Potter. aliique. V. 492. στόρθυξ Vat. 915. et Pal. 139. στρόθυγξ Caſ. membr. στρόθιξ Seld. κτανόντ' Vat. 915. 1307. 1421. 1471. Pal. 139. 158. Alex. Caſ. membr. Barb. Baroc. aliique. ἠμύκετο Vat. 1421. V. 493. σφύρον alii. σκυρὸν Pal. 158. V. 495. τὸν

V. 490. παμμήστωρ, noſtris conſentientibus, et Cod. vtroque Potteri.

V. 491. ὁ δ') Vit. 1. vt fere ſemper, ὃ δ'. Φαληριῶν non tam *candicans*, quam *ſpumans*, vt Hom. Il. ν, 799. κύματα φαληριόωντα, *fluctus ſpumantes*, cf. ibi Heyne. λύθρῳ, cff. Zonar. et Phauor. ad h. v.

V. 492. Στόρθυγξ) Schol. min. ὀδοὺς, pars pro toto, *rictus dentatus*, vel, vt Phaedr. 1, 21, *aprum fulmineis dentibus* exhibet, *aper rictu ſpumanti*, et διδουπὼς, *grunnienti*, ſchol. min. bene ἦχον φερόμενος. κτανεῦντ', noſtri omnes, adeo in ſcholiis, κτανόντ'.

V. 493. ὀρχηστοῦ) Dic. Ancaeus ſaltu euitaturus ictum apri, quem vero euitare non poterat, ἀφύκτως. Hinc quoque accidebat, vt aper plantam pedis ſaltu ſublati feriret. Interim tamen, quum poeta τῷ σφυρὸν addat ἄκρον, et ſcholiaſtae σφυρὸν interpretentur ἀστράγαλον, quod vertebram ſignificat quamcunque, ab ἀστραγαλίζω, *torquere*, vid. Meurſ. ad Heſych. p. 128, ab ingenio Lycophronis noſtri non plane aberrare eum exiſtimemus, qui σφυρὸν non tantum de parte pedis infima, ſed de toto velit interpretari pede, vt adeo ſuprema pedis pars, quae v. 487. βουβῶνος τόρμη nominatur, intelligi queat. Quibus ſumtis, ea, quae ſibi videntur repugnare, et quae Meurſ. et Reichard. conciliare ſtuduerunt, facile componuntur. cff. de hoc voc. Steph. Theſ. qui id ab Oppiano de pede integro vſurpatum eſſe tradit, ideoque interpretationem noſtram firmat, et Heinrich ad Muſaeum v. 45, qui de quacunque extremitate ſenſu tropico dici oſtendit. Attamen ſi quis ſit, cui arrideat interpretatio Reichardi, ἄκρον σφυρὸν, vt χεὶρ ἄκρα eſt ipſa manus, et ποῦς ἄκρος ipſe pes, explicet per me de planta ipſa.

V. 495. τοῦ κοτ') Noſtri τὸν κοτ' cum ſcholiis, non apte. Facile τοῦ et τὸν confunduntur.

pro τοῦ Vat. 916. Pal. 158. Alex. Baroc. Tzetzes aliique. V. 496. λαθραιὸν Vat. 1471. Ἰδαία Caſ. membr. aliique. Ἰδέα Vat. 915. πόρις. Vat. 915. Pal. 142 et alii. V. 497. ἴζουσ' pro ἢ ζῶσ' legendum putauit Auratus. ἴζεται Vat. 915. καταιβάτης Vat. 916. 972. V. 498. ἐκτακεῖσα repoſui pro ἐντακεῖσα ex Vat. 916. 1306. 1307. Alex. Seld. et aliis. V. 499. ἀγρεύσοντα κρηστόνης Seld. ἀγρώσοντα Vat. 117. κρηστώνης Caſ. chart. V. 501. ὅτ' ἂν Vat. 117. 916. et Seld. εἰς pro ἐς Pal. 158. et Caſ. membr. αἰχμάλωτον Pal. 142. χάρας pro χέρας Vat. 1471. et Pal. 139. V. 502. γνόφῳ Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Caſ. chart. aliique. V. 503. βάλλῃ Vat. 972. et Seld. μόνον Caſ. chart. V. 504. ἀμφίρεισαν Vat. 1471. ἀμφειρησαν Pal. 139. ἀφήρεισαν Seld. V. 505. Θραά-

V. 496. πόῤῥις) Sic quoque noſtri cum Pottero, non bene, vt e ſcholiis Tzetzae patet. Lycophron metri cauſa πόρις legiſſe videtur, vti quoque Eurip. Bacch. 736, vid. ibi interpretes.

V. 497. ζῶσα) quia ſemetipſa de rupe praecipitauerat. Lectio ergo non eſt ſollicitanda.

V. 498. ἐκτακεῖσα pro ἐντακεῖσα, noſtri concinunt omnes.

V. 499. κρηστώνης) Noſtri praeter Vit. 2. κρηστόνης, non bene, cff. Duker. et Gottleb. ad Thucyd, I, 99. et Stephan. ad h. v.

V. 501. ἐς χέρας) Ciz. et Vit. 1. εἰς χέρας. Vit. 3. mendoſe ἐσχάρας, ad marginem eadem manu ἐς χέρας.

V. 502. δνόφῳ) Ita Vit. 2, ſed Vit. 3. γνόφῳ, vt Potter, vterque, quod idem eſt ac δνόφῳ, cf. interptt. ad Heſych. κνοφέη, et Schol. Aeſchyli Prom. 570. Ciz. et Vit. 1. perperam δόφνῳ. Recte Meurſius δνόφῳ interpretatur κρύφα. Sic Latini: *in tenebris iacere*, h. e. *ignotum eſſe*.

V. 504. ἀμφήρεισαν) i. q. ſimplex ἐρείδειν; in Eurip. Androm. 845. ἐρείδειν πληγήν: niſi quis malit premere vim τοῦ ἀμφὶ, vt ſit, *cingere collum*. Steph. Theſ. et Schneideri Lex. ignorant ἀμφερείδειν.

V. 505. Θυάδος) Schol. min. πόρνης. Supra v. 143. etiam Helenam ſic nominarat, vbi

δος Vat. 117. et Caſ. membr. V. 506. ὃν ὧν Vat. 915. ἐντετριμμένος idem. V. 507. κόρσιν Pal. 158. aliique. V. 508. Θριπηπόβρωτος Vat. 1471. Pal. 139. Barb. et Baroc. V. 509. σφαγεὶς Vat. 1471. et

vid. Pott. Infra v. 771 et 1398. βυσσάγρα.

V. 506. στρόβιλος) Vit. 3. cum ſchol. interl. στρόβηλος, recte. Zonaras στρόβηλος· ἡ νῆσος, quam vero Suid. ad h. v. quoque στρόβιλος ſcribit. Ἐντετμημένος, Ciz. et Vit. 1. ἐκτετμ. lectio nulli alii propria Codici, neque omnino mala.

V. 507. κόρσην) Sic Vitt. 2 et 3. verum Vit. 1. et Ciz. κόρσιν, vitioſe, nam v. 711. κόρση cum reliquis. ῥῦμα, cf. Barneſ. ad Eurip. Heracl. 261.

V. 508. Θριπόβρωτος) In ſchol. Vitt. 1 et 2. et Ciz. Θριπόβρωτα, inepte. ἄψαυστος, Vitt. 2 et 3. vt Baroc. ἄψαυστα, vt referatur ad ἄλλα, quam lectionem, haud dubie ex interpretamento ortam, Sebaſtian. in Codd. ſuis non videtur inueniſſe. Ἄψαυστος quidem metri cauſa non mouendum, ſenſu tamen traiiciendum eſt ad τὰ ἄλλα δόμων, h. e. *reliquas aedes intactas ſigillum*, vel, quod idem eſt, *ſigillum intactum reliquas aedes ſeruabit*, h. e. reliquas Dioſcuri non tangent, vel infeſtabunt aedes. τὰ ἄλλα δόμων pro τοὺς ἄλλους δόμους, cf. Doruille ad Charit. p. 281. ed. Lipſ. Sic Plutarch. Camill. 1. κατὰ τοῦτο καιροῦ. Liv. X, 24. *id aetatis*, cf. Drakenb. *Impiger fluminum* Flor. III, 2, 4. cf. Ruhnken. ad Vell. Paterc. II, 80. p. 337. Quod ſi minus placeat, τὰ ἄλλα δόμων licet explicare: *reliqua quae aedes continent bona*. Forte etiam δόμων iungi poteſt cum σφραγίς. Verum quum vix credi poſſit, aedes ipſas ſigillo fuiſſe obſignatas, δόμος etiam de arculis, cellis et aliis thecis promtuariis, quae in quacunque domo olim firmabantur ſigillo, intelligi poteſt. En! Euripid. in Alceſt. 158. recondit veſtes in cedrinis arculis, κεδρίνοις δόμοις. Dioſcuri ergo Lycophroni modo Aethram captiuam Athenis abduxiſſe, a reliquis vero Athenienſibus eorumque opibus plane abſtinuiſſe dicuntur. At vero ſi hoc cuipiam minus probetur, δόμους explicet gynaecea, quae quoque ſigillis obſignata fuiſſe docuit Kirchman. de annulis, c. 10. p. 84. Quae vero cum ita ſint, Dioſcuri Aethram ſolam, non vero alias virgines abſtraxiſſe ſecum tra-

Alex. V. 510. κλίμακος Pal. 139. V. 512. οὕς μήτ', ὦ Ζεῦ πάτερ Vat. 916. πάτερ pro σῶτερ legunt etiam Vat. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Alex. Barb. et Caſ. chart. V. 513. στείλαις pro στείλας tuentur Vat. 972. 1306. Barb. aliique. δυσαρπάγῳ Vat. 117. 915. 1307. Pal. 40. 142. Alex. et alii. κρεκαὶ Pal. 158. V. 514. μὴ δὲ Vat. 117. 1471. omnes Pal. Caſ. membr. et vterque Pott. V. 515. πρυμνῆς Pal.

duntur. Adiecit h. l. Thryllit.: De hoc ritu ſigillo obſignandi ſcrinia vid. poſt Meurſ. Gilb. Gaulmin. ad Pſellum, animaduerſ. XLIX. cff. quoque, quae de hoc more antiquorum dicta ſunt in Wielandii Mercurio teuton. 1802, 1, p. 21 — 38. et interptt. ad Horat. Epp. I, 20, 3.

V. 510. πρὸς — κλίμακας) vel, vt aſcenderent in coelum, vel ad altum templum, ἱερὸν, coeli, vt pars intelligatur pro toto, vt ap. Eurip. Iphig. in Taur. 1462. σεμναὶ κλίμακες θεᾶς, *templum* Dianae.

V. 512. σῶτερ) Ciz. et Vitt. omnes πάτερ. „In Cod. Vit. 3. Eraſm. Schmidius (qui hunc Codicem, olim Palatinum, verſauit) induxit τὸ πάτερ, et ſuperſcripſit σῶτερ. Eſt enim contra metrum: librarius ſcripſit π̄ερ, h. e. πάτερ, pro σ̄ερ, id eſt σῶτερ." *Thryllit.*

V. 513. στείλαις) Ita etiam Vitt. 2 et 3. verum Ciz. et Vit. 1. στείλας, male, ob μήποτε. Δισαρπάγῳ, Vit. 3. Canter. et Potter. δυσαρπάγῳ, verum Bar. Ciz. et Vitt. 1 et 2. vt Sebaſt. recte quidem, vt Thryllit. addit, quia Helena videtur et a Theſeo primum, et a Paride poſtea rapta; atque ſic quoque ſcholia.

V. 514. μηδὲ) Ciz. et Vitt. 1 et 3. μὴ δὲ, rectius, nam eſt formula precantis, vt antea μήποτ'. Cod. Vit. 2. vero μηδὲ, quod notabile, auctore Thryllitzſchio, quia alias ſemper fere μὴ δὲ, vt v. 517. Heyne quidem ad Hom. Il. κ, 69. obſeruat, nil intereſſe, vtrum μὴ δὲ, an μηδὲ ſcribatur; verum aliquid intereſſe docuit nuper Schaefer. in Append. ad Baſt. Ep. Crit. p. 29. 'Ορλίσαντες ὁλκάδας. Vit. 3. perperam: ὀπλ. ὁλκάδας.

V. 515. ἀπ' ἄκρας) Ciz. et Vit. 1. ἐπ' ἄκρας, minus bene, niſi ea malis iungere cum: ῥίψειαν πόδα, ita vt ſenſus exeat hic: *O ſi nunquam pedem intuliſſent in navem*, εἰς ἔκβατ. βεβρύχων, vt

139. ῥύμνης Pal. 158 λαιψηρὸν pro αἰψηρὸν ex Vat. 1471. Caſ. chart. Baroc. aliisque. V. 516. ἐκβατηρίαν omnes Codd. ſi excipias Pal. 158. Barb. et Caſanatenſes. V. 517. μὴ δ', vt ſupra in μηδὲ. καρτερώτατοι alii. καρτερώτατος Vat. 1306. V. 518. ἀμί-

eſcenderent in terram Bebrycum, nam ἐκβατ. Scholiaſtae dicunt eſſe ἔκβασιν. Breuitati Lycophronis haec interpretatio non plane aduerſatur. Verum ſi ea non omnibus ſe probet, per me verba πρύμνης ἐπ' ἄκρας explicent abſolute ἐπὶ νηῶν, cui explicationi adeo fauet Tzetzes Grammaticus his verbis: μὴ δ' ἐπὶ νηῶν ἔλθοιεν, quod ſcholion a reliquis omiſſum magno contextus damno addunt Vit. 1. et Ciz. cff. ſcholia. λαιψηρὸν, Vit. 1. et Ciz. cum Reichardo rectius metri cauſa αἰψηρὸν, vel ab αἶψα, vel, vti Grammatici docent, e. g. Fiſch. in Animadu. ad Welleri Grammat. Spec. 1. p. 180, quia poetae ſaepe ab initio τὸ λ extrudentes αἰψηρὸς pro λαιψηρὸς dicere ſolent. Cf. quoque Heyne ad Hom. Il. τ, 276, vbi idem occurrit verbum. γυμνὸν πόδα, *pedem expeditum, ocreis non indutum*, et ideo αἰψηρὸν, vel ſenſu referendum ad ἐκβατ. Βεβρύκων, *ad littus, nullis praeſidiis inſtructum*, vt ap. Horat. III, 27, 51.

Vtinam inter errem
Nuda leones.

V. 516. εἰς Βεβρύκων) Alii ὡς εἰς Βεβρύκων. *Potter.* ἐκβακτηρίαν, ita quoque Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. ἐκβατηρίαν cum Pottero et Reichardo, qui hic et aliis quoque in locis diſceſſit a Cantero, recte. Iam Reineſius in exemplari ſuo obelo expunxit τὸ κ, nam ἐκβακτηρίαν caret omni ſenſu. Reichardus in Indice cum ſchol. interl. qui ἔκβασιν, αἰγιαλὸν explicant, hoc voc. annumerat Subſtantiuis; quod vero Lexica ignorant Subſtantiuum. Videtur eſſe Adiectiuum, ab ἐκβατήριος, et intelligitur γῆ, *littus, in quod fit eſcenſus*: opponitur τῷ ῥαχία ἀνέκβατος v. 379. niſi malis credere, Subſtant. ἐκβατηρία eſſe formatum, vt ἐκβακτηρία ab ἐκβακτήριος. Hic verſus in Seld. ſequenti poſtponitur. *Potter.*

V. 517. μηδ') Ciz. et Vitt. 2 et 3. μὴ δ', vt v. 514. Vit. 1. μή δ', non bene, vid. v. 298. μηδ', ſcil. ῥίψειεν πόδα.

V. 518. ἰφίλατο) Syllaba φι producitur, vt ap. Hom. Il. ε, 61, vid. ibi Heyne, a φίλομαι, φίλημι, nam prima ſyllaba τοῦ φιλέω corripitur. Forma autem ἐφίλατο

κτους Vat. 1307. V. 519. Ἐννὼ Caſ. chart. et Baroc. Ἐννὼ Pal. 158. V. 520. λωγγάτις Pal. 158. λογχάτις alii. Ὁμολοῖς alii. ὁμωλοῖς Vat. 916. V. 521. χειρόνακτες Vat. 915. V. 523. τυράννῳ Pal. 158. pro κοιράνῳ. ψευμωμότη Vat. 916. V. 525. στέξαι Canter. ῥαιστηρίαν Seld. 526. καὶ πέρσαι πρὸ πύργων Vat. 916. πύργον Pal. 158. V. 527. ἰχώριον Caſ. membr. μόχλον Caſ. chart. V. 528. εὐστόλῳ pro

videtur eſſe epica, nam ſaepe Lycophron ad dialectum epicam aberrat, vt v. 489. χείλεως, v. 584. καρβαρεῦνται, et hoc ipſo verſu τοὺς pro οὓς, et v. 521. τὰ pro ἃ, et al. locc.

V. 519. πριγίνωντες) Vit. 1. et Ciz. cum Reichardo τριγίνωντες, bene.

V. 520. Λογγάτις) Ita Vit. 1 et 3, Ciz. λωγγάτις, Vit. 2. λογχάτις.

V. 521. χειρώνακτες) Pollux Onom. II, 161. χειρωνάκτου.

V. 523. ἐλατύπησαν) muri, quos e lapidibus Apollo ſcilicet et Neptunus exſtruxere. κοιράνῳ, ſic Vitt. 2 et 3. Ciz. et Vit. 1. τυράννῳ cum ſcholiis, contra metri leges. Gloſſam redolet haec lectio.

V. 525. στέρξαι) Sic noſtri omnes, nec, vt iam Pott. vidit, opus eſt medicina Canteri, qui praefert στέξαι, nam στέργειν eſt: *perferre, ſuſtinere*, quam vim Schneideri Lex. huic voc. nondum tribuit, vt iam oſtendit Potterus citato Sophocl. Oed. Tyr. 11. vbi vero interpretes voc. στέργειν in alium trahunt ſenſum, cf. Bothe. Exempla autem proſtant huius poteſtatis ap. Orph. Argon. v. 774. vid. ibi Herman. Eurip. Phoeniſſ. 1679. κακὰ στέρξω, cff. Valken. ad h. l. Locella ad Xenoph. Epheſ. p. 184. et Tittman. ad Zonar. στέργει. Plutarch. in Alex. 49 coniungit adeo ἀνέχεσθαι et στέργειν.

V. 526. πρὸ πύργων) Ciz. et Vit. 1. πρὸς πύργον, perperam.

V. 527. μοχλὸν) Vit. 2 et 3. μόχλον.

V. 528. τὸν πρῶτον) Intelligi ſane poteſt Proteſilaus, nam primus erat, qui vellet irruere in Troianos, verum an Hector eum occiderit, non conſtat, nam Tzetz. in Antihom. v. 232. dubius, quemnam occiſorem Proteſilai ederet, Euphorbum, Achatem vel Hectorem fuiſſe fingit. Schol. Hom. Il. β. 700. addit his

εὐστόχῳ Cas. chart. quin amplius exponitur ab eadem manu, εὐκόσμῳ. V. 529. ποινίων alii, auctore Tzetza. V. 530. καινίσει omnes Cdd. si excipias Vat. 915 et Barb. 531. Pro δικὼν, δίχον Pal. 158. δίκην Seld. V. 532. τεύχῃ Seld. V. 533. Δολόγκρων

tribus! quartum Aeneam. Quint. Smyrn. 1, 814. Demetr. Scepsius, vt tradit Tzetz. in schol. et Hygin. Fab. 103. Protesilaum ab Hectore esse interfectum narrant. Sed Homer. qui l. l. τὸνδ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ habet, nil dat certi, et verba Φαίδιμος ἕκτωρ sunt ex interpretatione Demetrii Scepsii. Praeterea Iacobs ad Tzetz. Antihom. l. l. ostendit, Hectorem neque fuisse, neque potuisse esse Protesilai interfectorem, quum Hom. Il. ο. 719. sqq. narret, eum, cum Graecorum naves in littore ancoras iecissent, a suis prohibitum esse, quominus illis obuiam rueret. Lycophron noster cum Homero consentiens, Hectorem, inquit, non occidisse, sed voluisse occidere, μαιμῶντα τύψαι Protesilaum, et primum fuisse, qui vellet δόρυ κινεῖν vel καινίζειν contra eum.

V. 529. ποιμνίων) Tzetzes in scholiis tradit, alios legisse ποινίων, interpretaturque hanc lectionem. Bene sane conuenit voc. ποινίων voc. ἀλάστορα, h. e. Protesilaum, non vero Hectorem, vti Tzetzes opinatur, ita vt ποινίων ἀλάστ. idem sit, qui ποινήτωρ: verbum vero ποινίων pro ποινῆς est suspectum, aliisque incognitum.

V. 530. κινήσει) Sic quoque Ciz. et Vit. 1. reliqui vero cum Pottero, vt puto, rectius καινίσει, *auspicabitur hastam*, h. e. *primus erit, in quem hastam velit mittere.* Schol. interl. ἐγκαινίσει, ἀνακαινώσει, stat quoque pro καινίσει. Nec πρῶτα impedit, quominus repudies eam lectionem, quam scriptores vtriusque linguae veteres frequentent eiusmodi Pleonasmos. Sebast. hic κινήσει, sed in Indice pro inconstantia sua καινίσει.

V. 531. δικὼν) Ciz. vt Palat. δίχον, male.

V. 532. ἄριστος) Hom. Il. β. v. 706. μεγάθυμος, et 708. Ἥρως ἀρήϊος.

V. 533. Δολόγχων) Nostri omnes δολόγκων, vt Herodot. VI, 34. et Stephan. ad v. Latinis dicc. Dolonci et Doloncae, Plin. IV, 11. Phauor. ad v. δολόγχοι, vt Sebast. εὐπρεπὴς, sensu ma-

Cas. chart. εὐπρεπεῖς Seld. κεκμηκότα Vat. 916. V. 534. ἡ Μαζουσία alii, teste scholiasta. Μαζουσίας Pal. 158. κέρας pro κέρως ex Vat. 1307. aliisque. V. 535. παρελπίδα Seld. V. 536. πνευμένης Pal. 158. Δρύμιος Pal. 142. aliique. V. 537. προμα-

gis ad τάφους, quam ad ἀκτὴ videtur pertinere.

V. 534. μαζουσία προὔχουσα) Sic quoque Vitt. 1. et 2. sed Ciz. et Vit. 1. cum scholiis Tzetzae μαζουσίας προὔχουσα, rectius putat Thryllit. et laudat Stephani Paralipom. Grammat. p. 86. Quis vero credat, Tzetzam tam stultum fuisse, vt cum Sebastiano et scholiis suis corruptis legeret in textu ἡ μαζουσία, quod metro plane aduersatur. Fac, scripsisse adeo Tzetzam ἡ μαζουσία in scholiis, nihil tamen videtur voluisse significare, nisi quod μαζουσία sit nomen proprium. Scholia vero Vit. 1. et Ciz. integra non habent ἡ μαζουσία, sed: οἱ μὲν ἄλλοι μαζουσίας λέγουσι μετὰ τοῦ σ, quae est lectio verissima. Thryllit. addit: „Non puto, quemquam tam ignarum metri fuisse, vt ἡ μαζουσία legeret. Deinde etsi ἡ μαζουσία quis legeret, vnde probaretur, tum debere notare ἀκρωτήριον, sed opinor, qui ita commentabatur, μαζουσίας προὔχουσα coniunxit. Nil verius."

Caeterum μαζουσία est, quam Ptolem. III, 12. μαστουσίαν, Pomp. Mel. II, 2, 7. Mastusiam, cf. Tzschucke ad h. l. et Plin. IV, 11. Mastusiam, promontorium Chersonesi, κέρως χερσαίου, nominant, ita vt μαζουσία a μαζὸς, μαστουσία vero a μαστὸς deriuetur. Tzetzes ipse videtur legisse μαστουσία, quia per μαστοειδὴς, non vero per μαζοειδὴς explicat, siue, vt schol. interl. Vit. 3. μαστῷ ὅμοιον. Conferri hic quoque possunt, quae Pind. Pyth. IV, 14. de Cyrene habet:

πόλις ἐν ἀργινόεντι μαστῷ.

Pomp. Mel. ibi *ossa Protesilai consecrata delubro*, Plinius vero: *turrim et delubrum Protesilai ibi fuisse* tradit. κέρας, nostri cum Canter. et Potter. κέρως. Pomp. Mel. l. l. *frons*, Ptolem. l. l. ἄκρα.

V. 535. γάρ τις) Sic etiam Vit. 2, sed Vitt. 1 et 3. et Ciz. cum Reichardo γάρ τις.

V. 536. πρευμενὴς) Ciz. corrupte πνευμενής.

θεὺς alii. Αἴθωψ Vat. 915. Pal. 40. 139. Αἴθυοψ Pal. 158. Αἰθύοψ Vat. 117. V. 538. ὅτ' ἂν Vat. 117. 915. V. 539. σίννιν Vat. 177. 1307. Caſ. membr. aliique. σίνιν Pal. 40. aliique. σίτιν Vat. 916. καταρακτῆρα Pal. 139. 142. Alex. Caſ. chart. et Baroc. καταῤῥατῆρα alii. V. 540. κἀπόθετα Vat. 916. 1306. et Caſ. membr. κἀπόθεστα Vat. 117. 1307. Pal. 40. 142. 158 aliique. V. 541. θαλασσίοις Vat. 117. 915. 1307. Pal. 139 et alii. θαλαττίοις Seld. θαλυσίαις alii. V. 542. μειλίξωσιν pro μειλίσσωσι repoſui ex Vat. 972 et 1307. V. 543. μέσαις pro

V. 538. Hunc verſ. excipit in C. Ciz. mox v. 543. θήσει βαρὺν — tunc demum ſequitur v. 539. Vit. 1. addit v. 538 α et 543 β, quam notam putat Thryllit. conſtructionis, videtur vero fuiſſe nota transpoſitionis. Ὀρθάγην. Ciz. et Vit. 1. ὀρθαγήν.

V. 539. σίντην) Ciz. et Vit. 1. σίννιν, in ſcholiis vero σίνιν, quod rectum, vid. Callimach. Hym. in Apoll. v. 92. *Thryll.* Cf. tamen Tittman. ad Zonar. σίννις, et Bern. Martini Varr. Lectt. pag. 100. καταῤῥακτῆρα, Vit. 3. καταρακτῆρα, non bene.

V. 540. κἀπόθητα, conſentiente Vit. 3. verum Ciz. et Vit. 1. κἀπόθεστα cum Cantero. Vit. 2. legit quidem in textu κἀπόθητα, at in margine κἀπόθεστα, *deteſtabilia, foeda*. Sic Heſychio ἱερινὶς dic. ἀπόθεστος, et Homero Odyſſ. ρ. 296. ἀπόθεστος *homo abiectus*.

V. 541. θαλυσίοις) Sic noſtri Codd. recte, quod vel inſcriptio VII. Idyll. Theocritei docet. *Thryll.*

V. 542. μειλίξωσιν) Noſtri, vt Canter. et Potter. μειλίσσωσιν, quod vero τῷ· δέξωνται non bene reſpondet. Ἀστεργῆ, *inſeſtum*, vt Sophocl. Ai. 775. vbi ſchol. ἀμάλακτον, ἀδιάθετον (forte ἀδιάτρεπτον). Tzetzes argutatur.

V. 543. μέσαις) Codd. noſtri omnes cum Cant. et Pottero μέσον, lectio exquiſita et hiſtoriae fabulari accommodata, quaſi εἰς τὸ μέσον αὐτῶν, *inter ipſos*, quam elegantiam qui non caperent, μέσον corrumpentes ſcribendum eſſe putarunt μέσαις. Schol. interl. μεταξύ.

μέσον ex Caſ. membr. et Seld. μέσοις pro μέσον aut μέσαις Pal. 142. V. 545. βρίζουτι Etymol. κυκαομοῖσιν Seld. κακισμοῖσιν Pal. 139. ὠκρυωμένοι reſcripſi pro ὠκριωμένοι ex Alex. Caſ. membr. et Baroc. V. 546 αὖτις Vat. 1307. Pal. 142. 158 et Seld. ἐναιχμάσσουσι Vat. 915. 916. et 1306. ἐν αἰχμάζουσιν Pal. 158. V. 547. χραισμᾶσαι Pal. 158. γάμοις Pal. 158 γάμος Seld. V. 549. ἀλφῆς τινὸς ἀέδνου

V. 545. ὠκρυωμένοι) Ita et Vit. 3. ſed Ciz. et Vitt. 1. 2. ὠκριωμένοι, rectius, quam lectionem a Sebaſt. mutatam olim omnes tuebantur editiones. Hom. Odyſſ. ν. 53. ὀκριόωντο. cf. Apollonii Lex. ad h. v. qui explicat: ἐμαρτύροντο (ἐβαρύνοντο Villoiſ.) ἐτραχύνοντο κατὰ τὴν ψυχήν. Κηκασμοῖσιν Vit. 3. ita, vt habeat ι ſuper η. cf. infra v. 692.

V. 546. αὖθις) Conſenſu Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1 et Ciz. αὖτις. Saepe ſunt confuſa. Vtrumque hic locum habere poteſt. Ἐναιχμάσσουσιν, ita Vit. 1 et 2. verum Vit. 3. ſeiunctim ἐν αἰχμάσσουσιν. Ciz ἐν αἰχμάζουσιν per Tmeſin, vt fortaſſis coniungatur ἐν cum γαμοις, nam ſic legunt verſ. ſeq. non γάμους. Scholia habent: εἰς τοὺς γάμους. Nihil tamen videtur mutandum, nam χραισμῆσαι γάμους ἀνεψιαῖς eſt: *arcere, propulſare a conſobrinis nuptias* h. e. connubi m c m Dioſcuris, rapientibus ſponſas ipſorum in ipſis nuptiis, cf. Schol. ad Pind. Nem. X, 112. Sic Hom. Il. λ, 120. τοῖς ὄλεθρον χραισμῆσαι.

V. 548. ἁρπαγαῖς τε Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. ἁρπαγαῖς τέ.

V. 549. δίκην) Male interpretes: *poenam*, quum, vti conſtat, δίκην, ſi cum Genitiuo conſtruitur, ſit: *cauſa, propter.* Deinde ἄλφη l. ἀλφὴ proprie neque connubium eſt, neque raptus, ſed h. l. vt v. 1394. *quaeſtus*, noſtrorum: *ein Fund*, vt ἀλφεῖν *inuenire*, ὠνῇ, cf. Heſych. res, quam quaeſierant, ſibi arte vel vi parauerant, atque hoc pro ipſis filiabus Leucippi, Ilaria et Phoebe, vt v. 386 τέχνη ἄγρυπνος, pro *face ipſa fallaci.* Quae vero ἀλφὴ, h. e. Ilaria et Phoebe, dic. ἀέδνωτος, quae ipſis non erant deſponſatae, quia ſponſi patribus ſponſarum, ipſisque ſponſabus munera praebebant. Hinc etiam κόρη ἀέδνωτος nominatur non-

δίκην Seld. ἀλφῆες Vat. 916. V. 550. κνηκείων pro κνηκείου ex omnibus prorsus Mss. V. 551. ῥιφέντα pro ῥιφθέντα ex cunctis plane Codd. si excipias Pal. 40. ἀετνῶν pro αἰετῶν Vat. 916. V. 552. θαμβητικὰ Vat. 1471. Φηραίης Seld. Φηραίους Pal. 158. κλύειν pro κλύει ex omnibus libris. V. 553. κρανείᾳ pro κρανείῳ ex cunctis Mss. Seld. tamen habet κρανίῳ. V. 555. συμβάλλοντα Cas. membr. Φυλόπιν Pal. 158. V. 558. ἐκκορύψεται Vat. 915. Pal. 40. 158.

dum nupta, nulli adhuc desponsata, cf. quoque Theocrit. XXII, 137 sqq.

V. 550. κνηκείων) Pott. κνηκείου. πόρος h. l. fluvius, vt ap. Eurip. Phoen. 737. coll. 832. Aeschyl. Pers. 365. Sophocl. Ai. 411. Hesych. πόροι· ποταμοί. Infra v. 1085. mare. Aeschyl. Pers. 451. ἐνάλιοι πόροι.

V. 551. ῥιφέντα) vt nostri. Potter. ῥιφθέντα, forte rectius, nam Tragici, quos Lycophr. imitatur, Aoristum primum praeferre solent, cf. Porson ad Eurip. Hec. 339 et Herman. ad v. 335. pag. 107.

V. 552. Φηραίοις) Ciz. vt Pal. Φηραίους, vt audiant Pheraei, non male.

V. 553. κρανείᾳ) Ita Vit. 1. et Ciz. etiam in scholiis, scl. λόγχῃ: reliqui κρανείῳ, scl. δόρατι. Centies ap. Lat. cornus pro hasta.

V. 554. κελαινῆς) Dic. quercus, quia occultabat Dioscuros.

V. 555. φυλόπιν) cum Vitt. 2 et 3. at Ciz. et Vit. 1. φυλόπην, perperam.

V. 556. σιγύμνῳ, ἢ σιγύννῳ dicit Eustath. ad Hom. Il. ed. Bas. p. 288. et Polit. T. II. p. 829. Apoll. Rh. II, 99. σίγυνος, cf. ibi Schol. Pind. Nem. X, 130.

ἄκοντι θοῷ
Ἤλασε Λυγκέος ἐν πλευραῖσι χαλκόν.

V. 557. τῷ δὲ δευτέραν) Ciz. et Vit. 1. in schol. τῷ δὲ δευτέρῳ, sed δευτέραν praeferendum, nam est i. q. δευτέρως, iterum.

V. 558. ἐγκορύψεται) Vit. 1. et Ciz. ἐκκορύψεται. γ et κ saepe sunt confusa.

V. 559. ἄγαλμα) h. e. στήλην. Hoc debet Lycophr. Pindaro Nem. X, 125, vbi v. Heyne et schol. Apollod. III, 11, 5. πέτρᾳ βληθεὶς ὑπ' αὐτοῦ. Ἀμυκλαίων, Vit. 2. ἀμηκλαίων: Vit. 3. ἀμυκλέων, perperam, cf. Stephan. ad v. Schol. Pind. Nem. X, 118. ὑπὸ τοῦ τύμ-

V. 560. κεραύνιος Pal. 158. V. 562. Δελφούσιος Meursius. τιλφούσιός Canter. ex Pausania. V. 563. ἐπέμψατ' Vat. 915. χάρμασι Vat. 1308. V. 565. ἀεὶ Vat. 117. aliique. V. 566. φιλαυτομαίμους alii. V. 567. ἀνάσσει Seld. pro εὐνάσει. V. 569. ἄπλαστον Cas.

βου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ 'Αφαρέως.

V. 560. χαλκὸς) scl. Pollucis, sed κερ. βολαὶ Iouis. Apollod. III, 11, 6. Ζεὺς Ἴδαν κεραυνοῖ. Pindar. Nem. X, 132. ζεὺς ἐπ' Ἴδᾳ πλᾶξε — κεραυνόν. Eurip. Tr. 92. quoque habet βολὰς κεραυνίους. Horat. III, 16, 11. ictum *fulmineum*, alii βέλη κεραυνοῦ, πυρὸς ἄστρων.

V. 562. σκιαστὴς) Hic est σκιάλλιος Macrobii Saturn. I, 17. (p. 394. ed. Zeun.) nam locus ibi non est sanus. *Thryllit.* τελφούσιος, sic nostri omnes h. l. et v. 1040, non τιλφούσιος, cf. Stephan. ad h. v. Facius ad Paus. T. III. p. 103. Tzschucke ad Strab. IX. p. 410. et Tittman. ad Zonaram.

V. 563. χάρμαισι) Vit. 2. χάρμασι, lapsu librarii, in scholiis recte χάρμαισι.

V. 564. τοὺς δ') Nostri omnes τούς δ'. vid. ad v. 298.

V. 565. παρ' ἦμαρ, nostri etiam h. l. et v. 524 et 814. non autem ἦμαρ· recte, est enim, Thryllitzschio auctore, aeolicum pro ἡμέρα; Aeoles autem spiritum densum nesciunt. Αἰεὶ, Ciz. ἀεὶ, non male, nam primam syllabam esse communem, docent Pierson ad Moerin p. 231, et Porson ad Eurip. Hec. 1172. αἰεὶ, vel: *subinde*, *identidem*, Pind. Nem. X, 103. μεταμειβόμενοι ἐναλλὰξ, schol. ἐκ διαδοχῆς ἐναλλάσσοντες τὰς ἡμέρας, vel etiam, vt postea v. 666, de continuatione temporis, *vno tenore*, *alio die post alium*, *quotidie*, cf. Gottleber ad Platon. Menex. p. 31. Sic Xenoph. Cyrop. VIII, 1, 8. ἀεὶ τῇ ἡμέρᾳ, h. e. *singulis diebus*.

V. 566. ἀφθίτους τε) Sic etiam Vit. 2; at Ciz. et Vitt. 1. 3. cum Pottero cum accentu ἀφθίτους τέ; cff. Addenda ad Porson. Eurip. Tragoed. ed. Lips. 1807. p. 503. v. 95.

V. 569. ἄπλατον χερὶ) Haec verba sunt iungenda: *nulla vi reprimendam*, *intractabilem*, vt seqq. οὐδὲ σχήσει etc. Ἄπλατον quidem habet Bar. sed isti secundae α emendator aliquis recentiori manu superposuit ε. *Potter.*

membr. et Seld. V. 570. ἄνις Barb. ἴνις Seld. V. 571. σχοίσει Vat. 1306. V. 573. δ' pro τ' ex Vat 117. 972. 1306. 1307. 1471. vtroque Caf. et Potter. Alii autem neutrum agnofcunt. V. 574. ἴσχων Vat. 916. κινδίας Pal 40. V. 575. Οἰνοποῦ Vat. 972 et Baroc. Οἰνώπου Alex et Caf. chart. V. 576. ἕλκοντες Caf. membr. aliique, Tzetza teftante. ποτῶν Vat. 915. V. 578. μηλυφάτου Vat.

V. 570. ἴνις) Ita Vitt. Codd. fed Ciz. vt Etymolog. et Zonaras; ἴνις.

V. 572. Θεσφ. πεπυσ.) qui *oraculo moniti fcirent*, fe decimo demum anno Troiam effe expugnaturos.

V. 573. τροφὴν δ', noftri omnes cum Sebaft. et edd. prior. non vero τροφὴν τ', quod auctoritatem Canteri fecutus iuffit excudi Reichard. Ἀμεμφῆ, ἄμεμπτον, ἄφθονον, μέγαν. Aefchyl. Perf. 166. πλοῦτος ἀμεμφής: Hefych. ἀμέμφως· ἀφειδῶς: Xenoph. Sympof. II, 2. δεῖπνον ἄμεμπτον, coena lautiffima, largiffima. τριπτύχους, cf. de hoc voc. vti etiam de voc. δίπτυχος v. 239 et 554, quorum vocc. in Euripide vfum frequentem notauit Ariftophanes, Valken. ad Eurip. Phoen. v. 1372 et 1629, vbi: *Frequentem*, inquit, *vocis vfum* (fcl. pro *tribus* et *duobus*) *neque immerito reprehendens Ariftophanes obfcura requirentem Lycophrona non deterruit, quin aliquoties in eundem fenfum vocem adhiberet.*

V. 574. κυνθίων ὅσοι, concinentibus Vitt. 2 et 3. fed Ciz. et Vit. 1. ὅσοι σκυνθίων, male. In Scholiis κύνθος.

V. 575 ἠλάσκουσιν) ἠλάσκειν cum Accufat. eft h. l. *oberrare, hinc illinc inhabitare montem Cynthium*. Ἰνωποῦ, ita quoque Ciz. et Vit. 1. fed Vitt. 2. 3. vti etiam in fcholiis, οἰνωποῦ, vt olim ap. Strab. X, p. 485, cf. ibi Tzfchucke. Homer. Hym. in Apoll. 18. ἐπ' Ἰνωποῖο ῥεέθροις.

V. 577. προβλάστας habet quidem Seld. fed ifti β eadem, vt videtur, manu κ fuperimpofitum eft. *Potter.*

V. 578. μηλυφάτου χιλοῦ) Vit. 3. vt Baroc. perperam, μηλυφάτου χηλοῦ. Δαιδαλευτρίας, fic Vitt. 2 et 3. at Ciz. et Vit. 1. δαιταλευτρίας, vt Pal. certe non male, nam vt δαιταλεὺς eft *epulo*, qui cibos parat, fic quoque

1471. Barb. Baroc. aliique. Χηλοῦ Baroc. aliique. δαιταλευτρίας Pal. 139. 158. et Alex. V. 579. ῥέξειν Vat. 1471. Pal. 139. 158. Caſ. membr. Barb. et Baroc. V. 580. οἰνοτρόπου Pal. 142. V. 581. ὀθνείαν alii. κακῶν pro κυνῶν Pal. 142. V. 582. ἀλθαίνουσαν Pal. 139. V. 583. ἐκ pro εἰς Caſ. chart. V. 584. Initialem coniunctionem καὶ non agnoſcunt Pal. 139. Caſ. chart. Barb. et Baroc. V. 585. ἐπὶ ῥοιζοῦσι Baroc. ἐπιῤῥοιζοῦσι Vat. 915. 1471 Pal. 139. Caſ. chart. Barber. et alii. V. 586. κηφᾶς alii, aliique κηφαὶς. V. 590. ἄτερος Seld. ἀπὸ Pal. 158.

δαιταλεύτρια dici poteſt ea, quae cibos parat. Vſurpat Lycophr. quoque δαιταλευργία v. 199. de eadem re. A Lexicis abeſt δαιταλεύτρια.

V. 579. ῥέζειν) Vit. 3. ῥέξειν.

V. 582. ἐλθοῦσαι ποτὲ) Vitt. 2 et 3. ἐλθοῦσαί ποτε.

V. 584. καὶ) Abeſt quoque a Vit. 3, vt a Baroc. quem ſeruiliter ſequitur, ſed, vt Thryllit. animaduertit, Eraſm. Schmidius manu ſua adſcripſit. χαλκέων. Parcis attribuit poeta στρόμβους aeneos ob fati firmitatem, vim et grauitatem. Sic canit Claudian. 33, 1, 51. *ſed*

Parcae, quae ſeriem fatorum pollice ducunt,
Longaque ferratis euoluunt ſaecula penſis.

V. 585. ἐπιῤῥοιζοῦσι) Ita etiam Vit. 1. et Ciz. at Vit. 2., ἐπιῤῥοιζοῦσι, Vit. 3. per Tmeſin ἐπὶ ῥοιζοῦσι, forte olim ſcriptum, vt alias, ἐπιῤῥοιζοῦσι. Metro tamen aduerſantur hae lectiones.

V. 586. κηφεὺς δὲ) Vit. 1. vt alias, κηφεύς δε. Suidas κηφαὶς et κηφεύς.

V. 588. ἵζονται) Ciz. ἀνίζονται; negligenter repetiit ſcriba vltimam ſyllabam verbi prioris.

V. 589. γόλγων ἀνάσσης) Sic quoque dic. Venus a Theocrit. XV, 100. et Stephan. ad γόλγοι. λάκων' ὄχλον, Vit. 3. perperam λάκων ὄχλον.

V. 590. Θεράπνης: θάτερος δ') i. e. ὁ ἕτερος, ſic Vitt. 2 et 3. verum Ciz. et Vit. 1. Θεράπνης τε θ' ἄτερος δ'. cff. Etymol. M. Tzetz. et Canter. Valken. ad Eurip. Hippol. p. 349. et Pierſon ad Herodian. p. 432. τὲ poſt Θεράπνης locum habere non poteſt.

V. 591. Δύμη Etymol. in voce. Βουρέοισιν Vat. 1306. ὄχλου Etymolog. στόλου alii pro στρατοῦ. V. 592. Ἀργυρῖπαν Vat. 1306. Pal. 139. Ἀργυρῖπα alii. V. 593. Αὐσονίτην Vat. 916. 972. Pal. 193. Alex. vterque Caſ. Barb. et Stephanus. φυλαμὴν Pal.

V. 591. δύμης τε) Vit 1. et Ciz. δύμης τὲ, cf. ad v. 566. Stephan. ad Βοῦρα habet: δύμη τε βουραίοισιν ἡγεμὼν στόλου. Thryll. Βουραίοισιν pro βουραίων. Nomina vero verbalia ſaepe eundem caſum, quem ipſa verba, regunt, a quibus deducta ſunt; vt igitur dic. ἡγεῖσθαι τινὶ, ſic quoque ἡγεμὼν τινὶ, Xenoph. Cyrop. 1, 2, 10, ἡγεμὼν αὐτοῖς ἐστι. cf. Valken. ad Eurip. Phoen. p. 345. et Fiſch. ad Plat. Apol. Socr. 18, 18. Simili modo Latini: *Romam aduentus*, Liu. 22, 16, §. 4. vid. ibi Drakenborch. *Iter Ambraciam*, Liu. 32, 15. *fuga in Galliam*, Liu. 22, 43.

V. 592. ἁ δ') Ciz. et Vitt. 1 et 3. ὅδ'.

V. 593. Αὐσονῖτιν φυλαμὸν) Crux interpretum! Vit. 1. et Ciz. αὐσονῖτιν φυλαμὴν, Vitt. 2 et 3. αὐσονίτην φυλαμὸν, recte. „ Atque Αὐσονίτην ſcribit etiam Stephanus in: αὔσων et χαονία, reſtituendumque hoc loco eſſe puta L. Holſten. ad eum p. 59, et Berkel. p. 198." Thryll. Vtrum vero legendum ſit φυλαμὸν, an φυλαμὴν, et quid παρ' αὐσονίτην φυλαμὸν l. αὐσονῖτιν φυλαμὴν ſibi omnino velit, quum neque Codd. MSS. neque Tzetzes, neque ſchol. interl. quae explicant: παρὰ τὸν ἰταλικὸν ὄχλον, quicquam ſuppeditent, quod hanc obſcuritatem illuſtret, non facile eſt conſtituendum. Oedipo coniectore opus eſt: omnino corruptum φυλαμὸν, et forſitan magis ad Ἀργυρῖπαν, quam ad Αὐσονίτην, et Αὐσονῖτιν ad παγκληρίαν eſt referendum. Niſi media voc. γάργυρον ſyllaba produceretur, non dubitarem id recipere pro φυλαμὸν e Virg. Aen. XI, 246 ſq.

> *Ille* (Diomedes) *vrbem Argyripam patriae cognomine gentis Victor Gargani condebat Iapygis armis.*

cff. Heyne in Excurſ. ad h. l. et Strabo VI, p. 434, 5. 6. Legendum vero cum Stephano omnino videtur αὐσονίτην πύραμον, vti exhibet ad αὔσων et χαονία. πύραμος autem auctore Suida non modo erat fluuius Ciliciae, ſed etiam nomen

158. Φιλαμὸν Seld. πύραμον Steph. πυραμοῦν putauit Meursius. V. 594. ἐπτερωμένων Canter. emendatione, inquit Potter. minime necessaria. V. 595. οἰνόμικτον Cas. membr. V. 596. αἰνήσσουσι Vat. 1471. V. 598. ῥάμφεσι Vat. 117. 916. 1471. Pal. 40. 139. et 158. ῥάμφαισι ἀγρώσσοντες Seld. ἐλλύπων Vat. 916. ἐλόπων Pal. 139. V. 599. νησῖδα Pal. 139. et Cas. chart. νάσονται Vat. 1307. Pal. 142. 158. Seld. aliique. V. 600. καὶ πρὸς Pal. 139. V. 602. καλλιὰς

loci, et Hesych. πύραμον· ποταμὸς κιλικίας· ἄλλοι δὲ χέρσον οὕτω καλοῦσι, quorum hoc quoque innuit fertilitatem agrorum et pascuorum. Vnde fit, vt παρ' αὐσονίτην πύραμον sit: iuxta prata vel pascua, et agros fertiles Ausoniae, quos Epici nominant πῖαρ ἀρούρης, vt infra v. 1060. πῖαρ ἔγκληρον χθονός. Forte etiam pro φυλαμὴν, vt Vit. 1. et Ciz. exhibent, legi potest πυράμην, quod falcem messoriam significat, cf. Suid. et Salmas. ad Scriptt. Hist. Aug. T. II, p. 391 sqq. nam Lycophronis insolentia non respuit dicere falcem Ausoniam pro agris Ausoniae frugiferis. Argyrippen autem in regione fertilissima sitam fuisse constat vel e numis eius, equo et boue, quae sunt symbola fertilitatis, insignitis. Lectio tamen Stephani Αὐσονίτην πύραμον recipienda, reliquisque videtur praeferenda.

V. 594. ἐπτερωμένην consensu nostrorum Codd. omnium, Canter. mauult ἐπτερωμένων, quam emendationem dissuadet Lycophroni frequentata epithetorum transpositio.

V. 596. δίαιταν αἰνήσουσι θαλασσ.) h. e. in mari viuent et piscabuntur, dic. vt in Eurip. Androm. 786. βιοτὴν αἰνεῖν et φέρεσθαι. cf. omnino Heyne in Excurs. 1. Virgil. Aen. XI, et Ouid. XIV, 497 sqq.

V. 598. ῥάμφεσσι δ') Vit. 1. et Ciz. ῥάμφεσί δ'. Metrum postulat ῥάμφεσσι. Ἐλλόπων θορούς, pisces ipsos, alias σπέρμα, σπορὰ, σπορὰς τινος, h. e. filius, vt v. 943.

V. 599. νησῖδα νάσσονται) Ita etiam Vit. 2, sed Ciz. et Vit. 1. νησίδα νάσονται, Vit. 3. νησίδα νάσσωνται.

V. 600. θεατρομόρφῳ) vel in altera eaque rotunda parte insulae, vel in valle, quae in semicirculum abit.

V. 601. ἀγυιοπλαστ.) Schol. min. ἀμφοδοποιήσαντες, nidis,

domunculis positis vel ad vias f. oras maritimas, vel, quod magis placet, in modum viarum et vicorum, h. e. iuxta se, aliis post alias, vna et longa serie, sicut domus contiguae poni solent. Ἐμπέδοις τομαῖς, e *surculis, ramulis firmiter contextis.* Vti dic. τέμνειν δένδρον, sic Hom. Il. α, 235. τομὴ δένδρου, arbor caesa. Plin. X, 44. *Scrobes*, inquit, *rostro excauant, crate* (τομαῖς) *consternunt, et terra inde egesta operiunt: in his foetificant.* Solinus c. 8. *rostro scrobes excauant, deinde surculis in versum superpositis imitantur texta cratium.* Caeterum quum καλιὰ non tantum significet nidum auium, sed quamcunque domunculam e ligno compositam, Suid. νεοσσιά. ἢ οἶκος ξύλινος, immo adeo horreum, in quo esculenta conduntur, Hesiod. ἔργ. 307. hic quoque, quum Lycophron pullorum ouis exclusorum mentionem faciat nullam, domunculae sub terra e lignis contextae intelligi possunt, in quibus pisces capti ab auibus Diomedeis reponebantur, quae mox dic. κοιταίαν νάπην.

V. 602. ζῆθον ἐκμιμ.) Quomodo aues Diomedeae possint dici imitatae Zethum, non liquet, nam, quod Tzetzes tradit, ὥσπερ ἐκεῖνος σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἀμφίονι τὰς ἐν Βοιωτίᾳ Θήβας ἐτείχισε, nimis longe videtur repetitum, atque fere nil habet simile, quod ad has aues possit transferri, nam ineptum sane est dicere: has aues, sicut Zethus Thebas condiderit, ad collem nidos vel domunculas suas vicatim posuisse. Itaque credibile videtur, vel lectionem ζῆθον esse corruptam, vel Lycophronem aliam eamque a reliquis mythologis non commemoratam spectasse historiam de Zetho fabularem, vel ei aliquid excidisse, quod esset absurdum.

V. 603. ἐς ἄγραν) Vit. 3. εἰς ἄγραν, male, in scholiis recte ἐς ἄγραν. Ὁμοῦ — ἄγραν, scl. interdiu omnes simul deuolant in mare vel fluvium piscatum. Cuchorellus, quem laudat Heyne in Excurf. 1. ad Virg. Aen. XI. in descriptione insulae Tremitanae (sic nunc nominatur haec insula) in Thesaur. Antiqtt. Sicil. Vol. XIV. repetita: *Diem*, inquit, *medio in pelago piscando peragunt, nocte reuertuntur in cryptas*, ἐπὶ κοιταίαν νάπην, h. e. in cauernas, domunculas subterraneas, in quibus dormiunt, nam νάπη est h. l. vt v. 424. κοίλη l. κοιλὰς, cf. Hesych. ad v.

Vat. 1471 et Caſ. membr. V. 604. νύκτα Vat. 1307. τελοῦνται Seld. V. 605. κάρβανον, ὄχλον δὲ Γραικῖταις Vat. 1471. κάρβαρον Pal. 158. Χραικίταις Seld. V. 606. ἠθάσας διψήμενοι Baroc. διζήμενος Vat. 916. V. 607. τρίφον Pal. 158. V. 608. Sic verſum profert Baroc. Μάζης σπάσονται πρὸς φιλαῖς κνιζούμενοι. μαζῆς Vat. 1471 et Caſ. chart. ἀποσπάσονται Pal. 158. προσφιλῶς Pal. 139. προσφιλαῖς κνιζούμενοι Vat. 1471. et Caſ. chart. προσφιλεὺς Vat.

V. 604. νύκτα — ὄχλον) Aelian V. H. I, 1. τοὺς βαρβάρους οὔτε αἰκιοῦσιν, οὔτε αὐτοῖς προσίασιν: Plin. X, 44. *aduenas barbaro clangore infeſtant*: cf. interpretem huius fabulae Beckman. ad Ariſtot. de Mirab. Auſcult. p. 158.

V. 605. κάρβανον) Vit. 1. et Ciz. κάρβαρον, forte βάρβαρον, confuſis litteris κ et β. Infra v. 1387. καρβανῶν habent. Ἐν δὲ γραικίταις — διζήμενοι. Aelian. V. H. I, 1. ἀπτομένων τῶν ἑλλήνων οὐχ ὑποφεύγουσιν, ἀλλ' ἀτρεμοῦσι καὶ ἀνέχονται, καὶ καθημένων εἰς τοὺς κόλπους καταπέτονται: Plin. X, 44. *Graecis tantum adulantur, miro diſcrimine, velut generi Diomedis hoc tribuentes.* Stephan. ad v. Διομήδεια· κόλπους δύοντες.

V. 606. ἰαυθμοὺς) Vit. 2 et 3. ἰαύθμους. Euſtath. ad Hom. Odyſſ. p. 530. male ἰαυφμοὺς. Ἰαυθμοὶ ſunt h. l. non tam dormitoria, quam ſedes, loca, in quibus recubabant, ſcil. in ſinu Graecorum.

V. 607. κρ. χειρῶν) grana, quae e manibus roſtro petunt. κάπιδόρπιον, Vit. 3. κἀπὶ δόρπιον: Ciz. καὶ πιδόρπιον, corrupte.

V. 608. σπάσονται) Ciz. e gloſſa ἀποσπάσονται. Quidam h. l. legunt πάσονται, quae lectio quoque Cantero videtur arriſiſſe, vt Ciz. v. 476. πάσας pro σπάσας. Praetulerim tamen h. l. vulgatam ob χειρῶν. In Vit. 2 hic verſ. ſic ſe habet: μάζης σπάσονται προσφιλαῖς κνιζούμενοι: Vit. 3. μαζῆς σπάσονται προσφιλῶς. κνιζούμενοι. Si quis ſit, cui placeat κνιζούμενοι, iungat κνιζούμενοι προσφιλαῖς μάζης (Datiuus plural. Ion.) vt ſit vel, *abradentes*, *auellentes*, vel, *vehementer cupientes*, *deſiderantes* μάζας iſtas gratas, cui interpretationi fauet ſchol. interl. Vit. 3. ἐπιθυμοῦντες: verum voc. προσφιλαῖς, a προσφιλὸς, vix videtur

916. V. 612. ὅτ' ἂν Pal. 117. οἰστρήσει Vat. 1471. V. 613. αὐτῶν Vat. 916. ἐκσώσῃ Seld. aliique. Post μόρου in Potter. MSS. distinctionis nota est, vt ὁπλοσμίας non ad τύμβος, sed ad σφαγαῖσιν referatur. V. 614. ὁπλισμαίας Vat. 916. ὁπλοσμένας Vat. 1471. σφραγαῖσιν alii. εὐτρεπισμένον Vat. 1307. ἠντρεπισμένον Baroc. V. 615. πυχαῖσιν Vat. 916. πτωχαῖσι

esse graecum, et dubitandum, an κνιζ. cum Datiuo possit construi. Forte legendum, vt fere legit Barocc. μάζης πρὸς φίλαις κνιζούμενοι, h. e. λυπούμενοι, vt schol. interl. *ad gratas* μάζας, s. *conspectis gratis* μάζαις: vel ad Vit. 3. interpretetur μάζης (Genitiu.) προσφιλῶς κνιζούμενοι, *amanter, cum amore et desiderio summo auellentes* l. *appetentes* μάζαν, vel absolute quoque, si nolit μάζης seiungere a τρύφος, a quo vix seiungi potest, προσφιλῶς κνιζούμενοι, intellecto τῷ μάζαν, explicet: *summo desiderio appetentes*, scl. μάζαν, quamquam non est negandum, κνίζειν et κνύζειν eandem fere habere vim, eamque quasi in vnam confluere, cff. interptt. ad Hesych. Suid. et Zonaran. Ciz. et Vit. 1. προσφιλεῖς κνυζούμενοι, *amanter gannientes, adgannientes*, vel: *dolentes*. Schol. interl. Vitt. 1 et 2. λυπούμενοι, quo confirmatur Hesychii λυπῶν, quibusdam suspectum, ad κνίζων, et lectio Lycophronis κνιζούμενοι. Addit ibi Hesych. κνιζείων, forte κνιζίων, a κνιζίω, vnde fit κνιζούμενοι, nam a κνίζω, quae est forma vsitata, existit κνιζόμενοι, non vero, vt h. l. κνιζούμενοι. Quod denique ad κνυζούμενοι attinet, a κνύζιω, ea forma quoque est rarior, quam κνυζάω, vnde fit κνυζώμενοι; Hesych. tamen etiam exhibet κνυζούμενοι· στένοντες, ἡ φωνὴ κυνῶν, ἢ κνυζηθμός, γοερὸν φθεγγομένων. Phauor. verius: κνυζούμενον· στένοντα φωνῇ κυνῶν, ἢ κνυζούμενον· γοερὰν φθεγγόμενον.

V. 610. τρυζηνίας) Cf. Manso in: *Versuche üb. einige Gegenst. aus der Mythologie* p. 191.

V. 613. τύμβος) ara, cf. ad v. 313.

V. 615. ἐν πτυχαῖσιν) in conuallibus, in oris maritimis Ausoniae, deinde pro Ausonia ipsa, nam πτυχὴ est i. q. μυχός, κοίλωμα. Sic Eurip. Suppl. 757. πρὸς κιθαιρῶνος πτυχαῖς, *ad valles Cithaeronis*, et Iph. in Taur. ἐν πτυχαῖσιν Αὐλίδος,

Vat. 1471. V. 617. τειχοπειοῦ, si excipias Vat. 972. 1306 et Barber. omnes Codd. legunt. γαπέδων Vat. 915. Pal. 40. 158. Caf. membr. aliique Seld. autem γαπέδων δ'. Ἀμειβέως Baroc. V. 618. πέτρου Pal. 158. V. 619. σφαγεὶς alii pro σφαλείς. V. 620. ἀμφ' ἐτητύμους Pal. 40. 158 et Caf. membr. ἀφ' ἐτητύμους Seld. V. 621. Δηνοῦς Vat. 916. ἔπνιον pro ὄμπνιον Seld. V. 622. τιθαιβώσσοντος Pal. 40. 139. et Seld. τιθαιβρώσσοντος Vat. 1471. V. 623. ῥίψαν pro ῥίζαν Pal. 139. V. 624. χέρσην Vat. 1471. αὔλακα Vat. 972. V. 625. στῆλαι Vat.

Notae etiam sunt Hom. Il. λ. στυχαὶ Ὀλύμπου.

V. 616. ἐρείσει κῶλα) imponet pedas. Intelligitur basis, cui statua Diomedis erat imposita, et e lapidibus, Troia allatis, constructa, cf. Plin. H. N. III, 46.

V. 617. δαπέδων) Sic Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. γαπέδων, Dorice pro γηπέδων, vti etiam Dorice γᾶ pro γῆ dicitur, cf. schol. Aeschyl. Prometh. 57. ergo vnum idemque γήπεδον et δάπεδον. Recipiendum videtur γαπέδων, quod iam edd. vett. habent, cff. Schol. et Steph. Byzant. ad γῆ.

V. 619. Ἀλαίνου) Ciz. Ἀλένου. A nemine sic dictus frater Diomedis. Aristot. de mirab. Auscult. c. 80. Diomedem ab Aeneo, ὑπὸ τοῦ Αἰνέου, esse occisum narrat, qui sine dubio intellexit Alaenum, non vero Daunum, vt Heyne in Excurs. 1. ad Virg. Aen. XI. opinatur, nam, vt ipse ibi addit, praeeunte Strabone, diuersae de Diomedis morte ferebantur narrationes.

V. 620. ἀμφετητύμους) Ita Vit. 2. verum Ciz. et Vitt. 1. 3. ἀμφ' ἐτητύμους, rectius et textui restituendum, nam ἀμφὶ pertinet ad ἀρούραις. Neque obtrudendum erat hoc monstrum voc. ἀμφετήτυμος Lexicis, haud dubie, vt alia his similia, a scriba, vocem dictantis male intelligente, corrupti.

V. 621. ὄμπνιον) Ante oculos habuit Lycophr. Apoll. Rh. IV. 989.

Δηὼ —
Τιτῆνας δ' ἔδαε στάχυν ὄμπνιον ἀμήσασθαι.

V. 623. μήτις) Male iuncta ap. Sebast. pro μή τις, vt Vit. 1 et Ciz. Vit. 2. vero μῆτις, perperam.

V. 625. δ' ἀκινήτοισιν) Sic etiam Vitt. 2 et 3. at Ciz. et Vit. 1. ἐφ' ἀκινήτοισιν, lectio his Codd. modo pro-

915. ὀχμάσῃ Vat. 972. V. 627. ὄλιζον pro ὀλίζον ex Vat. 916. 1471. et vtroque Caſ. Alii autem ὀλίγον. V. 628. αὖται Caſ. membr. V. 629. ἂν δὴ ϱ̓ alii pro ἄνδηϱ'. ἴχνεσι Vat. 1471. V. 630. Verſus ab hocce incluſiue ad 919. excluſiue deſunt cum ali-

pria, nec omnino ſpernenda, nam ὀχμάζειν ſignificat quoque προσηλοῦν; *adfigere, alligare.* Schol. β. ad Aeſchyl. Prom. 6. ὀχμάσαι· προσπῆξαι: v. 619. ὤχμασεν· προσεπασσάλευσεν, cf. Brunk ad Apoll. Rh. 1, 743. Adduntur autem ei ἐν, πρὸς et ἐπὶ, vt h. l. Hinc ſenſus loci: *Terram adfiget columnis immotis*, l. ſtructura verborum traiecta: *columnas immotas adfiget terrae*, h. e. nunquam amoueri columnas ab hac terra patietur, vt ſqq. docent. Interim, quum lectio ἐφ' ἀκινητ. metro non faueat, et anapaeſtus inferatur, vulgata non eſt mouenda.

V. 627. μετοχλίσαι) Alii: μετοχλήσαι. *Potter.* ὀλίζον, nullus Codd. noſtrorum ὀλίγον: Vitt. 2 et 3. ὄλιζον, at Ciz. et Vit. 1. ὀλίζον. *Thryll.* Euſtath. ad Hom. Il. ι. pag. 374. ed. Baſ. ἰστέον, ὅτι τὸ ὀλίγον, ὀλίζον καθ' ἡρακλείδην Ἴωνες φασὶν οἱ νεώτεροι, τῷ ζ ἀντὶ τοῦ γ χρώμενοι. Ergo ita repone, quod etiam Reichard. iam repoſuit, cf. Fiſch. Animaduerſſ. ad Welleri Gramm. Spec. II. p. 105. Ἀπτέρως malim ταχέως, quam cum Reichardo: *etſi alas non habebunt*, explicare, num ſermo eſt de celeri reditu, cf. Heſych. eiusque interptt. ad ἄπτερος.

V. 628. αὖται) Noſtri omnes αὖται, non male, ſed praeter neceſſitatem, nam αὐταὶ eſt h. l. *ſua ſponte.*

V. 629. δατούμεναι) Reineſius coniecturam margini ed. Canteri addidit: πατούμεναι; verum non opus eſt hac medicina, nam ipſe Hom: habet Il. ψ. 121. ταὶ δὲ χθόνα ποσσὶ δατεῦντο, quod reſpondet τῷ Latinorum: *carpere viam*, vt Heyne ad h. l. annotat, et *ſecare aequor.* Fortaſſe ap. Pind. Ol. VII, 103. χθόνα δατέοντο ζεύς τε καὶ ἀθάνατοι voc. δατεῖσθαι eidem eſt ſubiectum poteſtati. ἄνδηρα, non tam κύματα, quam *littora* h. l. eſſe videntur, vel τόποι ἔνυγροι, vti ſunt littora, cff. Valken. et Toup. ad Theocrit. V. 93. ἴχνεσιν metri cauſa legendum pro ἴχνεσι.

V. 630. Θεός) cf. Pind. Nem. X, 12, ibique ſchol.

quot foliis in Vat. 915. V. 631. γνῶμον pro γρῦνον Vat. 916. χρῶνον εἰκοῦνται alii. ἱκοῦντες alii. V. 632. Φθείραντα Vat. 1307. Pal. 40. 142. 158. Seld. aliique. κτείναντα Pal. 40 et 158. V. 633. ἀμφὶ κλύστρους Vat. 916. 1471. Pal. 158. Alex. aliique. ἀμφικλείστρους Caf. chart. et Baroc. δειράδας alii pro χοιράδας. γυμνασίας, vt Pott. Vat. 117. 916. 1471. Pal. 139. 142 et 158. V. 634. σισυρνοδῖται Vat. 1306. Alex. et Caf. chart. σισυρνῦδται Crispin. Lex. σισυρνοδῖται Barb. et Baroc. καρκίνοι Vat. 906. 1306. Caf. membr. et alii. Coniunct. τε, quae post καρκῖνοι haud necessario sequebatur, sustuli auctoritate Vat. 972. Alex. aliorumque. πεπλευκότες Vat. 972. Pal. 142. aliique cum Potter. V. 635.

V. 632. φθείροντα) Sic Vitt. 2 et 3. verum Ciz. et Vit. 1. κτείναντα, non male, vt respondeat τῷ κτανὼν, certe legendum φθείραντα aut κτείναντα, nam draco iste, Phaeacibus iam ab eo occisis, a Diomede demum est occisus.

V. 633. οἵ δ᾽) Vit. 1 et Ciz. cum Cantero οἱ δ᾽. Ἀμφικλύστους, Ciz. et Vit. 1. ἀμφὶ κλύστους; Vit. 2. ἀμφὶ κλύστρους, sic etiam Vit. 3. in scholiis, perperam. χοιράδας, Vit. 1 et Ciz. vti semper, cf. v. 367. χειράδας. γυμνασίας, ita quoque nostri omnes, Seld. et Stephan. Byz. ad h. v. In scholiis modo γυμνασίας Vit. 1. 3. et Ciz.

V. 634. σισυρνοδῦται) penulati, Sic Vit. 1. Ciz. et Stephan. l. l. sed Vit. 2. melius, vt Reich. σισυρνοδύται. Vit. 3. σισυρνοδῖται, male, in schol. recte σισυρνοδύται. De σισύρᾳ cf. Pollux Onom. X, 123 et 186. καρκῖνοι, sic Vitt. 1. 3. et Ciz. verum Vit. 2. et Stephan. l. l. καρκίνοι, quod idem est. Operarum vitio Reich. καρκινίναι. Τε, quod exhibet Reich. nostri Codd. ignorant, haud dubie ortum e syllaba prima verbi seq. πεπλωκότες, quam formam huius voc. nostri etiam cum Steph. l. l. agnoscunt.

V. 635. ἄχλαινοι) Ciz. ἀχλαῖνοι, male, Vit. 1. sine accentu. τήλικοι, ita Vitt. 2 et 3. et schol. interl. qui interpretatur ἀγυπόδετοι; Ciz. vero et Vit. 1. cum Stephano l. l. et Pottero τήλικον.

ἀμπρέουσι Vat. 1471. ἀμπρέτουσι. Pal. 139. ἀμπρεύσουσιν ἤλιτοι Etymolog. in ἀμπρεύω. ἀμπρεύσουσιν ἤλιποι Seld. νήλιποι pro νήλιπον ex Vat. 916. Pal. 40. 139. Alex. vtraque Caſ. et Barb. βίου Vat. 916. V. 637. ἐκηβόλου Baroc. aliique. Caetero hunc verſum non agnoſcunt Vat. 1471 et Pal. 139. V. 638. ἄδοντα pro ἄδορπα Vat. 916. παιδεύουσιν ἠπίους Vat. 1306. et Alex. παιδεύουσι Vat. 916. 972. 1307. 1471. Pal. 158. Caſ. chart. Barb. et Baroc. νηπίων Vat. 1307. γονὰς Vat. 117. 916. 972. 1307. 1471. Pal.

Prior lectio facilitate ſua placet, quamquam non eſt negandum, a Lycophrone, vt h. l. ſaepe geminari epitheta, cff. interprett. ad Steph. h. l. Thryllit. adiicit: νήλιπον πόνον ap. Steph. in Mſſ. Stephani a. t. extare Holſten. ad Stephan. p. 88. b. Νήλιπον βίον eſt eiusdem farinae cum ἐκτετρωμένην μοῖραν v. 594.

V. 636. δικώλοις) *quae duabus habenis ſunt inſtructae.* Suid. ad κῶλα· τὰ τῆς σφενδόνης ἑκάτερα μέρη, ex Epigram. Antholog. T. II. 36. laudat: ῥινοῦ χερμαστῆρος ἐΰστροφα κῶλα τιταίνων, cf. Iacobs T. III. p. 100. Fundae autem contorto funiculo ſimiles et ad medium rotundo exibant paullatim in duas habenas, vel lora, vnde dicuntur δίκωλοι, duabus habenis inſtructae. σφενδόναις Vit. 2. ob τρικώλοις lapſu librarii.

V. 637. ἐκηβόλον) Vit. 3. ἐκηβόλου, ſine dubio confuſis a librario ν et υ, nam ἐκηβόλον Lycophronis ingenio aptius, niſi malis intelligi ἐκηβόλου Apollinis, qui Homero aliisque centies ſic nominatur.

V. 638. ἄδορπα) *ieiune.* Quod voc. Lexica adhuc ignorant omnia. παιδεύουσι (παιδεύσουσι), ita quoque Vit. 3. at Ciz. et Vitt. 1. 2. et Bar. παιδεύουσι, cum ſchol. interl. διδάσκουσι, quod perplacet, nam Lycophron ſine dubio vult declarare, matres docuiſſe ſemper hanc artem filios, non vero tum demum eſſe docturas. γόνους, noſtri omnes omnino cum vtroque Potter. et plerisque Mſſ. γονὰς, recte, vertas modo *ſubolem.* Thryllit. affirmat. Lycophr. amat praeterea hoc voc. cf. v. 103. 151. 239. 1196. et 1255.

40. 158. Alex. vterque Caſ. Barb. vterque Potter. aliique. Caetero neque hunc verſum agnoſcit Pal. 139. V. 639. *αὐτὸς* pro *αὐτῶν* Etymol. in *ναστός*. *ψήσεται* Pal. 158. Caſ. membr. Etymolog. in *ναστὸς* et Seld. *ψύσεται* Pal. 139. V. 640. *κρατήσει* alii. *εὐστόλῳ* pro *εὐστόχῳ* Vat. 916. V. 641. *τραφήκος* Alex. *τραφῆκος* Pal. 139. et Baroc. V. 642. *καίτοι* Baroc. pro *καὶ τοί*. *ἐκβατήσονται* Pal. 139. *ἐμβατεύσονται* Pal. 158. Seld. aliique. *λέπρας* vterque Caſ. Barb. aliique. V. 643. Ἰβηροβοσκοὺς Vat. 1306. 1307. et Caſ. chart. Ἰβηροβοσκοῦ Pal. 139. *ταρτησσοῦ* pro *ταρτησοῦ* ex Pal. 158. Caſ. membr. et *ταρτήτου* Pal. 139. *πέλας* Vat. 1471. et Caſ. chart. *πέλης* Barb. *πέλει* Alex. V. 644. *τεμμίκτων* Vat. 1307. V. 645. *πάγας* Seld. V. 646.

V. 639. *ψίσεται*) Ita Vit. 2. a *ψίω*, at Ciz. et Vitt. 1 et 3. *ψήσεται*, a *ψάω*, melius.

V. 640. *εὐστόχῳ*) Simili modo Eurip. Hel. 75. *εὐστόχῳ πέτρῳ*.

V. 641. *τράφηκος*) Vit. 3. *τραφῆκος*, etiam in ſcholiis, vbi quoque *τραφὴξ*, vt in Phauor. non vero *τράφηξ*, alias *τράπηξ*. Infra v. 1001. omnes *τράφηκι*.

V. 642. *ἐμβατήσονται*) Vit. 1. et Ciz. *ἐμβατεύσονται*.

V. 643. *ἰβηροβόσκους*, noſtri vnanimi conſenſu: *ἰβηροβοσκοὺς* rectius, vt *γηροβοσκὸς*, *πορνοβοσκός*. Dicuntur littora *ἰβηροβ.* quia ibi habitant Iberi, h. e. Hiſpani, ergo, littora Hiſpaniae. Ταρτησσοῦ, Vit. 2. *ταρτησοῦ*, ſimplici *σ*, quo quoque efferri hoc voc. oſtendit Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. II. P. II. p. 453. non bene tamen vtitur auctoritate Lycophronis noſtri, in que Mſſ. variant. *πύλης*. Dic. *πύλη* de freto Gaditano, vt ap. Eurip. Iph. Aul. 804. Εὐρίπου *πύλαι*. Strabo III, p. 170. laudat e Pindaro *πύλας* Γαδειρίδας, cf. Schneid. ad Fragm. Pind. XII. ed. Heyn. Vol. III. p. 86.

V. 644. *τεμμικων*) Vit. 2. cum ſchol. *τεκμίκων*, vt ap. Strab. IX. p. 401. quidam habent Codices Mſſ. cf. Tzſchucke: alia vero manu hic in *τεμμίκων* refictum.

V. 646. *τέγγυραν*) Noſtri omnes *τέγυραν*, cum Steph. Byz. Straboni IX. p. 404. dic. *τάναγρα*, vbi vid. de

δ' pro θ' alii. τέγυραν Vat. 117. 916. 972. 1307. Pal. 40. 142. 158. Barb. Potter. et alii. τέγυρον Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Caf. chart. et Baroc. V. 647. ὑψαύρου Pal. 139. V. 648. Σύρτην Vat. 916. et 1306. λυβιστικὰς Pal. 158. et Barb. λυβικὰς Pal. 139. V. 649. τυρσηνοκοῦ alii. V. 650. ναυτιλοφθόρου Pal. 139. ναυτιλοφόρους Caf. membr. σκόπας Pal. 139. V. 651. χειρὸς Vat. 916. 972. 1306. 1471. Alex. Caf. chart. Barb. et Baroc. χειρῶν Vat. 117. aliique. Μηκηστίως Vat. 916. V. 652. βουαγίδα Pal. 142. βουγαιάδα alii. V. 653. Ἁρπυογούνων alii. V. 654. πλαχθέντας Pal. 40. 142. πλαγχέντας Vat. 1471. δαιταλουμένους pro δαιταλωμένους ex Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Casan. chart. Barb. et Baroc. V. 655. πρὸ πάντας Seld. ἀγρεύεται Vat.

hac vrbe et de Graea Tzschucke.

V. 648. τοὺς δ') Vitt. 1 et 2. vt fere semper, τούς δ'. λιβυστικὰς, sic Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. λυβιστικὰς, mendose. λιβυστ. πλάκας, lat. *aequora Ponti.* Pind. Pyth. V, 46. πλάκα πόντου. Alii legunt λιγυστικάς. *Pott.*

V. 649. πορθμοῦ συνδρ.) Alii πορθμῷ, alii πορθμοῦσιν δρομήν. *Potter.* στενὴν — τυρσηνικοῦ, est periphrasis freti Siculi; nec συνδρομὴ dic. vti Tzetzes explicat, concursus maris Tyrrheni et Adriatici f. potius Ionii, vel, vt Pomp. Mel. II, 7. narrat, quia id mare angustum alterno cursu modo in Tuscum, modo in Ionium pelagus perfluit. sed quia mare ibi coarctatur, cogitur, et ita quasi concurrit et angustatur.

V. 650. σκοπὰς) Sicut *specula* Latinis dic. id, quod eminet, locus editus, mons, vt Virg. Aen. X, 454. sic sunt h. l. scopuli eminentes, vt v. 275. 574. 714. et 825. Mox dicc. κλώμακες.

V. 651. χερῶν) Ciz. et Vit. 1. χειρῶν. Vitt. 2 et 3. χειρὸς, contra metri leges.

V. 653. ἁρπυιογ.) Cf. Voss. *Mythol. Briefe*, Vol. I. p. 221. et Vol. II. p. 45. κλώμακας, Vit. 3. corrupte χλώμακας.

V. 654. δαιταλουμένους) Ita Vit. 3. in schol. vero Aeolice δαιταλωμένους, vti etiam Ciz. et Vitt. 1 et 2. Respicit autem poeta inprimis Polyphemum,

1471. Pal. 139. Alex. Caſ. chart. et Barb. V. 657. φίλον Vat. 972. Pal. 158. et vterque Pott. V. 658. δελφινόσαμον alii. V. 659. μονοφλήνου alii. τέγας Vat. 1471. στέγους Caſ. membr. V. 660. κρεαοφάγῳ Vat. 117. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. Caſ. chart. vterque Potter. aliique. κρεωσφάγῳ Pal. 40. κρεφάγῳ Pal. 158. V. 661. τοὐπὶ δόρπιον Baroc. V. 662. ἐπ' ὄψεται Pal. 139. λείψανα Vat. 117. et Caſ. membr. V. 663. κηρα-

qui crudos deuorauit ſocios Vlyſſis.

V. 655. πανδοκεὺς) quem Aeſchyl. in Sept. ad Theb. 862. πάνδοκον, et in Prom. 153. νεκροδέγμονα nominat. Ἀγρεύσεται, ſic Vit. 1. et Ciz. at Vitt. 2 et 3. ἀγρεύεται, non apte.

V. 657. ἄγγελον φθαρ. φίλων) *qui referret ſociorum interitum, eа mala, quibus vexati interiiſſent*; malim enim verba φθαρ. φίλων iungi cum ἄγγελον, quam cum ἕνα λεπών. φίλων, annuente Vit. 3. ſed Ciz. φίλον; Vitt. 1 et 2. φίλων, ſuperpoſito ο.

V. 658. δελφινόσημον) Vit. 3. δελφινόσημον, in ſchol. δελφινόσημον, vitioſe, cf. Plutarch. Vol. X. p. 98. ed. Reisk.

V. 660. κρεωφάγῳ) Ita Vit. 1. et Ciz. ſed Vit. 2. cum edd. vett. κρεωσφάγῳ; Vit. 3. κρεωσμένω, forte κρεωνόμῳ, vt v. 203. in ora vero κρεωσφάγῳ. Vix locum habere poteſt κρεωσφάγῳ, cum nemo ſcriptorum reperiatur, qui hoc voc. vſus fuerit, et Vlyſſes vinum bibendum demum praebuerit Polyphemo, ἐπεὶ ἀνδρόμεα κρέα comederat, Hom. Odyſſ. IX, 347. h. e. κρεωφάγῳ, qui iam comederit carnes. Vt tamen aliquid relinquatur, quod ad ſcripturam Codd. Vitt. 2 et 3. accedat, crediderim legi poſſe κρεωφάγῳ, vt dic. κρεωνόμος. Librariis tamen etiam τὸ ω fraudi eſſe potuit, ita vt ex ω confingerent ας. Seld. hunc verſum ſic legit: χάρωνος εἶνης, τῷ κρεωσφάγῳ, ; σκύφον. *Pott.*

V. 661. τοὐπιδόρπιον) Ciz. et Vit. 1. ὑπιδόρπιον, lapſu librarii. Vſus eſt Hom. in hiſtoria Polyphemi Od. IX. 234 et 249. ποτιδόρπιον pro ἐπιδόρπιον.

V. 662. ἐπόψεται) Ciz. et Vit. 1. ἐπ' ὄψεται, *inſuper videbit*. Plerumque tamen part. δὲ alias ſolet interponi, ἐπὶ δ' ὄψεται, quae hic poſtponitur.

V. 663. κλαίμενος) Vit. 2. male diſtrahit hoc verbum

βύντου Seld. V. 664. εὔτορνα σκάφη alii. σκάφη habet etiam Pal. 158. reliqui omnes σκάφει. V. 665. in duo: καλαὶ μόνος. κυρκαμύττου, cf. Eustath. ad Hom. Il. ξ, p. 1771. l. 43. ed. Rom. et Polit. ad Eustath. T. III, p. 965.

V. 664. σκάφη) Sic quoque Ciz. reliqui omnes σκάφει, sed εὐτόρνῳ cum omnibus tuetur. Lectionem σκάφη iam Tzetzes veram, alteram vero σκάφει a scribis Lycophroni obtrusam esse in scholiis innuit. Totus hic locus a Lycophrone compositus est ad Hom. Odyss. IX, 120 — 124, atque obscuritati eius inde lux accendi potest. σκάφει, qua labe tot Codd. Mss. sunt inquinati, plane abhorret ab historia et Homero, neque εὐτόρνῳ referendum ad σκάφει, nam reddidit poeta noster his verbis Homeri v. 123. νηῶν ἀγνυμένων: ergo Laestrygones ἔθραυσαν l. συνέτριψαν τὰ σκάφη χερμαδίοις βαλόντες. Canterus quidem, quem consulas velim, εὐτόρνῳ mutandum esse putat in εὔτορνα; verum haec conjectura neque auctoritate vllius Cod. firmatur, neque hoc epitheton nauibus tributum habet, quod in eas bene possit transferri. Itaque commate post σκάφη deleto, εὐτόρνῳ coniungendum videtur cum σχοίνῳ versiculi sequentis, ita vt sit: *transfigent comites Vlyssis*, τρήσουσι (Hom. v. 124. πείροντες) *sicut solent iunco s. iuncis bene tortis et contortis transfigere pisces captos*, Homer. ἰχθῦς ὡς πείροντες — φέροντο. Τὸ ὡς h. l. vt in aliis Lycophronis locis, subaudiendum videtur. κακὴν ἄγρην est Homeri: ἀτερπέα δαῖτα, vnde lectionem καλὴν, quam alii venditant, esse ineptam apparet. Sensus ergo existit hic: *Diffractis nauibus omnibus socios Vlyssis piscium modo perforatos fune bene contorto suspendent.* Lectio σχοίνου, quae Codd. Pal. Ciz. et Vit. 1. a contextu plane aliena et corrupta est. Facile enim ω transire potest in ου, vt ου in ω. Quod si vero haec interpretatio minus placeat ob insolentiam significationis voc. εὔτορνος pro εὐστρεφὴς l. εὔστροφος, quae vocc. de funibus bene tortis dicuntur, per me legat ἐν τόρμῳ, ἐν τόρνῳ, ita vt ad naues omnes vndique conquassatas et disiectas referatur, sicut postea v. 704. ἀμφιτορνευτὴν βρόχῳ, *in orbem, vndique, circa ductam.* Restat tamen aliud quid, quo haec obscuritas illustrari possit. Quid si εὔτορνος sit i. q. εὔτρητος, h. e. *bene perfora-*

καλὴν pro κακὴν alii. σχοίνου Pal. 158. χρήσσουσι Alex. V. 667. ἀεὶ Pal. 40. πλείων Vat. 972. et 1307. πλεῖστον Caſ. membr. et Seld. ἐξολέστερος Caſ. chart. V. 668. ποίῳ Pal. 40. δεύσεται pro δαίσεται Vat. 916. V. 669. Ἐρινὺς Vat. 117. μιξοπάρθενον Seld. V. 671. κορῆτις Vat. 916. V. 672. ἀκμήνους...

tus, vel, *qui bene perforat*, vt ſupra v. 456. εὐ τορητὸς erat ἄτρητος, ita vt funiculus diceretur εὔτορνος, qui bene, plane perforaret piſces, quo piſces facile transfigi poſſent, immo etiam, ſi quem offendat, quod εὔτορνος ſit: *bene perforatus*, non vero: *facile perforans*, quod tamen in Lycophrone noſtro offendat neminem, per me εὐτέρνῳ traiiciat ad piſces funiculo facile transfixos. Caeterum hic locus ſatis oſtendit, quam egregie Lycophron corruperit affectato eruditionis et inſolentiae ſtudio naturalem Homeri pulchritudinem, facilitatemque eius exaſperauerit, atque reddiderit difficillimam.

V. 666. αἰεὶ) vno tenore, vid. ad v. 565.

V. 667. πλεῖον) Ciz. et Vit. 1. vitioſe πλείων. Vit. 3. πλεῖστον, cum emendatione tamen πλεῖον.

V. 668. ποία Χαρ.) *qualis Charybdis*, h. e. horrendum monſtrum Charybdis deglutiet cadauera, ita vt νεκρῶν ſit Genitiuus, qui dicitur partitionis, atque ſic etiam ποία δ' Ἐριννὺς, *qualis Erinnys*, h. e. monſtrum horrendum Scyllae, cf. Hom. Odyſſ. μ, 245.

V. 669. Ἐριννὺς) Vit. 2. Ἐρινὺς, Vit. 3. Ἐριννῦς, mendoſe.

Ibid. μιξοπ. κύων) Cf. Voſſ. *Mythol. Briefe*, Vol. I, p. 219. Similiter dic. Sphinx Eurip. Phoen. 1030. Hom. Odyſſ. μ, 86. τῆς ἤτοι φωνὴ μὲν, ὅση σκύλακος νεογιλῆς. Athen. XIII, p. 558. τρίκρανος σκύλλα, πόντια κύων.

V. 670. τίς οὐκ) ποία δ' legit Hephaeſtion ap. Photium, v. Colomeſ. κειμηλ. litt. c. IV. vbi tamen male dicit, deeſſe hunc verſum plane in editis. *Thryll.* Non displiceret ποία δ', ſi metrum admitteret.

V. 671. ἡ κουρῆτις) Vit. 1. et Ciz. ἡ κουρῆτις.

V. 672. ταγῆναι) Vit. 1. corrupte τωχῆναι. ἀκμήνους βορᾶς, *non guſtantes cibum, fame pereuntes.* Hom. Il. τ, 163. ἄκμηνος σίτοιο, cf. ibi Heyne. Id autem, quod omnino tenendum videtur, non tam in Vlyſſis ſocios, quam in Centauros conue-

νας Vat. 1471. ἀκμήνου Vat. 916. V. 673. ἐπόψεται Pal. 142. aliique. V. 674. ἐγκυκλῶσαν Vat. 1306. ἀλφίτοις Seld. V. 677. γίγαντα pro γίγαρτα Pal. 158. χυλῷ Pal. 158. μεμιγμένα Pal. 139. τριγὸς Baroc. V. 678. βρύξουσιν pro βρώξουσιν e Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 40. 139. 158. Alex. Barb. Seld. aliisque. V. 679. κτάνος Vat. 1306. V. 681. ἕξει Vat. 916. ἐρυμνὸν alii. ἐρημνὸν Vat. 916.

nit, qui cantu Sirenum allecti fame periisse dicuntur Ptolem. Hephaestioni L. V. p. m. 325.

V. 674. ἐγκυκῶσαι — θρόνα) Hom. Od. κ, 235. ἀνέμισγε δὲ σίτῳ φάρμακα λυγρά, coll. v. 290, quae sunt h. l. θρόνα, pr. *herbae medicae*, Nicand. Ther. v. 413. vbi schol. ἐμπαθεῖς βοτάναι, et Theocrit. II, 59. schol. φάρμακα. ἀλφίτῳ. Non ἀλφίτοις habet Seld. vt Sebast. animaduertit, sed, auctore Pottero, ἀλφίτει, qui addit: *fortasse voluit ἀλφίτοις?*

V. 677. γίγαρτα) Ciz. etiam in schol. male: γίγαντα. Χιλῷ, Ciz. et Vit. 1. χυλῷ, h. e. *succo*, *liquamine*, *sorbitione*, non inepte, nam χιλῷ, *cibo*, videtur aduersari verbis reliquis, quum Circe iis praebuisse narretur non alium cibum, sed cibum συμμεμιγμένον χυλῷ, cf. Hom. Od. IX, 242. ἄκυθον, βάλανόν τ' ἔβαλεν, καρπόν τε κρανείης. Συμμεμιγμένα, Vit. 3. modo μεμιγμένα, nam τὸ συμ Erasf. Schmid. vt Thryllit. obseruat, addidit.

V. 678. στέμφυλα) vuarum vel oliuarum expressarum reliquiae, vinaceae vel fraces. βρύξουσιν, neque aliter Codd. nostri, vt v. 545. βλάβης scl. ἐκ l. ἀπό. μῶλυ ῥίζα, Hom. Od. κ, 305.

V. 680. φαιδρὸς) Hom. Od. κ, 277. νεηνίῃ ἀνδρὶ ἐοικώς.

V. 681. ἐρεμνὸν) Ita quoque Ciz. et Vit. 1. recte, reliqui vero minus bene ἐρυμνόν. Sic apud Eur. Heracl. 219. ᾅδου ἐρεμνοὶ μυχοί, e lectione, quam restituit Barnes. nam ante ibi etiam ἐρυμνοὶ pro ἐρεμνοί. Ἀλίπεδον proprie παραθαλάσσιον πεδίον, verum auctore Suida improprie quoque dic. vt h. l. πᾶν πεδίον, altera Etymologiae parte, vt interdum fit, neglecta. Rectius tamen Tzetzes interpretatur: πεδίον ἀπὸ τοῦ ὠκεανοῦ κυκλούμενον, imprimis cum Styx, qua Tartarus cingitur, pro parte Oceani sit habita.

1307. 1471. Pal. 40. 139. Caſ. membr. et Barber. *ἀλίπεδον* alii. V. 682. *νεκρομάντιν* Pal. 40. *πέπλον* pro *πέμπελον* Pal. 139. et Barb. V. 683. *συνουσίας* Vat. 117. 916. 1307. 1471. Pal. 142. 158. Alex. aliique. V. 684. *πρὸς ῥάνας* Vat. 916. V. 685. *φάσγανον* Pal. 139. *φόβος* Pal. 139. V. 686. *κινήσας* pro *ἀκούσει* Vat. 1306. *πεμφθίτων* Caſ. membr. V. 687. *ἀμυδροῦ* pro *ἀμαυρᾶς* Vat. 117. Pal. 142.

V. 682. *νεκρόμαντιν*) Dic. h. l. *νεκρόμαντις*, quia in orco ei adhuc erat ars vaticinandi, eique, vt canit Hom. Odyſſ. κ, 494. *καὶ τεθνηῶτι νόον πόρε περσεφόνεια*, ergo *μάντις τῶν νεκρῶν* ſ. *ἐν τῷ τῶν νεκρῶν πεδίῳ*. Πέμπελον, Vit. 3. *πέπλον*, haud dubie e male intellecto ſcribendi compendio, nam margini adſcriptum eſt eadem manu *πέμπελον*.

V. 683. *ξυνουσίας*) noſtris conſentientibus omnibus. *γυναικῶν*: Reichard. vult legi *γυναικῶν τ'*, non opus eſt, cf. Schaefer. ad Longi Paſtoral. p. 403, et ad Lamb. Bos p. 86.

V. 684. *ψυχαῖς*) Hom. Od. λ, 26. *χοὰς χέομεν πᾶσιν νεκύεσσιν*, vid. Dan. Heinſ. ad Sil Ital. XIII, 434. *προσφάνας*, Ciz. peſſime *προσφέρα*, cf. Hom. Od. λ, 36.

V. 685. *φασγάνου*) Vit. 3. *φάσγανον*, vt Pal. *φασγ. πρόβλημα* pro *φάσγανον προβεβλημένον*, *proiectum, obtentum gladium vibrans*, ne vmbrae accederent ad foſſam ſanguine mactatarum victimarum repletam, vnde addit *φόβον νερτέροις*, *quo abſterreret eas.* Hom. Od. λ, 48 — 50. *ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος τειρεσίαο πυθέσθαι*, coll. v. 231 et 232.

V. 687. *ἀμαυρᾶς*) Noſtri omnes conſpirant in hanc lectionem: *ἀμυδροῦ* gloſſam ſapit. Forte leg. *ἀμαυροῖς*, vt ad *προσφθεγ.* referatur. Locum tamen habere poteſt *ἀμαυρᾶς*, ſi ſenſu traiicias ad *προσφθ.* *quae vix ob ὄπα λεπτὴν audiebantur.* Caeterum *ἀμυδροῦ* ob inuſitatam et antiquiorem Feminini terminationem forte praeferendum eſt. Sic Hom. β, 742. *κλυτὸς ἱπποδάμεια*, cf. ibi Heyne, et Sophocl. Trach. 208. *κλαγγὴ κοινὸς*, ad quem locum obſeruat Erfurdt, voci *κλαγγὴ* adiunctam eſſe veterem Adiectiui formam generis feminini *κοινὸς* pro *κοινή*; id quod ſchol. Ἀττικὸν appellat. Quod ſi Lycophron eſt ſecutus, *ἀμαυρᾶς* eſt gloſſa τοῦ *ἀμυδροῦ*.

158. Alex. aliique. προςφλέγμασιν Casan. chart. V. 688. ὄθι Vat. 972. Barb. Seld. aliique. V. 689. τλάτασα alii. θάλασσα pro θλάσασα Vat. 1471. Pal. 139. Caſ. chart. et Baroc. V. 691. πάλμης Vat. 916. V. 692. ᾤκισε ſine ν finali ex Vat. 1307.

V. 688. ὅθεν) Idem exhibent noſtri. Verba huius verſ. ſic videntur ordinanda: ὅθεν ἡ νῆσος μετάφρενον γιγάντων θλάσασα. Hom. Od. μ, 3. Vlyſſem narrat poſt reditum ex Orco primum appuliſſe ad inſulam Aeaeam, h. e. ad Circen, quae Aeaea, h. e. Colchica, nominatur, nam Aea erat vrbs Colchorum. Virg. Aen. III, 386. *Aeaeaeque inſula Circes.* cff. interptt. ad Stephan. πιθηκοῦσσαι, ad quas inſulas, non vero ad Siciliam, vt quidam cum Tzetza opinantur, a Lycophrone dicitur appuliſſe Vlyſſes ex Orco reverſus. Hom. Il. β, 783. Typhoëi cubile eſſe in Arimis dicit, quae ſunt ipſae Pithecuſae inſulae, cf. Strab. XIII, p. 579. et 626. quae etiam erant διάπυροι, vid. Strab. V, p. 248. vbi is tamen oſtendit auctore Pindaro, totum maris traiectum a Cumis ad Siciliam vsque ignitum eſſe, et ideo Typhonem toti iſti regioni adeoque Siciliae ſubiectum eſſe Nec tamen omnino negauerim, Lycophronem ab Homero diſceſſiſſe, ita vt νῆσον γιγάντων nominaret Siciliam, vel ob Laeſtrygones, vel quod gigantas circa Vulcanos habitare canebant poetae, vel etiam ob Cyclopas, quos Apoll. Rh. I, 510. gigantas appellat, vid. Voſſ. *Alte Weltkunde*, p. XI. in: *Ien. Litt. Zeit.* Vol. III. 1804. Quo fit, vt verba Lycophronis ſic ſtruantur: ὅθεν γιγάντων νῆσος, ἡ θλάσ. μεταφ. καὶ δέμας Τυφῶνος.

V. 689. θλάσασα) Ita etiam Ciz. et Vit. 1. at perperam Vitt. 2 et 3. θάλασσα; ſcholium vero ſuperſcriptum habet θλάσσασα. Ἀγρίου vel σφοδροῦ, *ferocis*, vel ad formam corporis refertur, vid. Apollod. I, 6, 3.

V. 691. πάλμυν) Vit. 3. πάλμης, perperam. Heſych. παλμυὸς et πάλμυς. Eſt e genere dictionum, quas μονήρεις vocat Euſtath. cf. Bernh. Martini Varr. Lectt. IV, p. 86.

V. 692. κηκασμὸν omnes noſtri praeter Vit. 3. κικασμὸν, cf. v. 545. ſed v. 1386. cum caeteris κηκάσῃ habet, ergo ſibi non ſatis conſtat. Bar. legit κηκιασμὸς. κηκασμὸν,

Pal. 40. Barb. et Bar. V. 693. ἐκγόνοις fere omnes Codd. ἐκγόνων Seld. κρόνον Vat. 1471. V. 694. arti-

λιθοξόων, ſchol. interl. αἰσχύνην, cf. Etymol. M. ad κηκὰς, vel potius, τιμωρίαν, nam Heſych. κηκὰς, τιμωρός. ψκισε, τόσον, noſtri quoque ψκισε, recte vero Reichard. ψκισεν, ſed pro τόσον noſtri, vt Baroc. τόσων, h. e. *gigantum, tam horrendorum et impiorum*. Sic quoque legerunt ſchol. interl. quae exhibent τοσούτων γιγάντων. Verum ſi τόσον retinetur, comma ei eſt praemittendum, vt referatur ad μῶλον, quod vero Reich. cum Cantero ponunt poſt τόσον.

V. 693. ἐγγόνοις) Noſtri ἐκγόνοις, vt Pott. et Reich. Centies ſunt confuſa, adeo ab ipſis Grammaticis, cf. Heſych. ἔκγονα, Etymol. M. Thom. Mag. p. 549. ibique Oudendorp. et Doruill. ad Charit. p. 527. ed. Lipſ. et in Lycophr. ed. Sebaſt. v. 580. ἐκγόνους, *filios*, pro ἐγγόνους, et ed. Reich. v. 431. ἔκγονοι ſunt plerumque nepotes et alii poſteri. Xenoph. Cyrop. V, 3, 19. παῖδας, *filios*, ἢ ἐκγόνους, *aut nepotes*.

V. 694. βαιὸν) Noſtri omnes βαιοῦ, quae varietas lectionis a Sebaſtiano male eſt omiſſa, quum βαιοῦ regnet in omnibus edd. vett. adeo in Potterianis. Potterus vero, vt diſtingueretur ab Adiectiuo βαιὸς, maluit ſcribere βαῖον, et id in Nominibus propriis fieri ſolere docuit. Steph. Byz. ad v. βαία quoque ſcribit βαῖον, loco autem Lycophronis non excitato. Thryllitzſchius omnino legendum cenſet βαῖον. Euſtath. enim ad Hom. Odyſſ. ω, p. 843. ed. Baſ. vbi κατ' ἀλφάβητον agit de vocabulis eiusmodi, quae propria facta, πρὸς διαστολὴν τῶν προσηγορικῶν accentum immutant, καὶ βαῖος μὲν κύριον, εὗ χρῆσις προφέρεται ἀπὸ τοῦ τὴν ἀλεξάνδραν γράψαντος, ἤγουν τοῦ λυκόφρονος. βαιὸς δὲ, ὁ μικρός. Strabo V, p. 245. Τὰς δὲ Βαΐας ἐπωνύμους εἶναι, λέγουσι Βαΐου τῶν 'Οδυσσέως ἑταίρων τινός. Legendum omnino eſt βαῖον, vt iam vidit Thryll. non vero βαΐον, quod metro aduerſatur, quamquam anapaeſtus in nomine proprio ferendus, quem vero Lycophron alias vitat. ἀμείψας, ſchol. min. διελθὼν, relicta ſcl. Sicilia vel Pithecuſa, transvectus eſt ad ſepulchrum Baei. Sic Eurip. Bacch. 64. 'Ασίας ἀπὸ γᾶς τμῶλον ἀμείψασα, *Aſia relicta profecta eſt in Tmolum*. Poſtea commutandae orationis cauſa Lycophron

culum τοῦ non agnoscit Seld. V. 696. κομαίνουσαν Baroc. V. 697. ὅσαν Pal. 139. V. 698. ὀβρίμους

v. 703. vsurpat λαιὸν, quod idem est. τοῦ κυβ. nostri agnoscunt omnes τοῦ.

V. 695. ἔπαυλα) *domicilia, domunculae rusticae.* Eustath. ad Dionys. Perieg. v. 167. nominat καταγείους οἰκίας. Vt autem μέσαυλος et μέσαυλον, sic quoque ἔπαυλος et ἔπαυλον dicitur. κιμμέριον, Hom. Odyss. λ, 14 sqq. ibique Eustath. cf. Voss. in: *Alte Weltkunde* in *Ien. Litt. Zeit.* 1804. Vol. III. p. XIV. et Strab. V. p. 244. κὰχερουσίαν nostri quoque sine Iota subscripto, recte, vid. ad v. 280. Formam huius Adiectiui Ἀχερούσιος, vt lat. *Acherusius,* de lacu maxime vsurpari constat. cf. Tzschukke ad Pomp. Mel. Vol. III. P. I. p. 583. Hesych. Ἀχερούσια· ὕδατα ἑλώδη. Erat autem lacus in Campania, Strab. VIII, p. 324. et Plin. H. N. III, 5. ad extr. Reliqua, quae addit moreque suo ornat Lycophron, ῥόχθοισι — χύσιν, indicant, fluuium Acherontem summo strepitu ex lacu Acherusio effundere aquam in portum, quem nominat Strab. l. l. γλυκύν: γλυκὺς λιμὴν, εἰς ὃν ἐμβάλλει ὁ Ἀχέρων ποταμὸς, ῥέων ἐκ τῆς Ἀχερουσίας λίμνης.

V. 696. κυμαίνουσαν) Actiue, vt v. 1018. *commouentem, agitantem.*

V. 697. ὄσσαν τε) Vit. 3. ὅσαν τε, Vit. 2. ὅσσαν τὲ, vt Pott. et Reich. Legendum est omnino ὀσσάν τε, retracto accentu. Ὄσσαν, qui est proprie mons Thessaliae, solus Lycophr. quibusdam cum Tzetze videtur fecisse montem Italiae: verum non fecit, nam Ossa, vt Ferrar. in Lex. Geogr. T. II, 21. e Ptolemaeo (L. 3. ab init.) docet, est quoque fluuius Hetruriae, nunc Albegna dictus, qui in mare Tyrrhenum se exonerat. λέοντος — χωστὰς pro: ὑπὸ λέοντος, h. e. Ἡρακλέους, κεχωσμένας ἀτραπούς βοῶν, *humo egesta et aggesta vias munitas, per quas boues Geryonis transduceret.* Genit. βοῶν est, in commodum boum, vt ap. Hom. Il. XXIII, 748. ἀέθλων ἑτάροιο, *in honorem amici.* Ad hunc locum recte intelligendum commemoranda sunt verba Diod. Sic. IV, 22: Ἀνακεχωσμένης δὲ τῆς λίμνης εἰς τὴν θάλατταν, τὸν Ἡρακλέα λέγεται τὸν μὲν ἔκρουν ἐγχῶσαι, τὴν δὲ ὁδὸν τὴν νῦν οὖσαν παρὰ θάλατταν κατασκευάσαι, τὴν ἀπ' ἐκείνου καλουμένην Ἡρακλείαν, et Strab. V, p. 245. Ὁ Λοκρῖνος κόλπος πλατύνεται μέχρι Βαΐων, χώματι εἰργόμενος ἀπὸ

Pal. 139. ὀμβριμοῦς alii, Tzetza teste. V. 699. τὸ τὲ non agnoscit Vat. 916. V. 700. αἴθραν κράτα Vat. 916. et Seld. κράτα etiam Baroc. et Cas. membr. πολυδέσμων Cas. chart. V. 701. χῦτλας Cas. membr. μυχῶν πᾶσαι Pal. 158. V. 702. Αὐσονίτην Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 158. Alex. Cas. chart. Barb. et vterque Potter. V. 703. δὲ pro τὲ tuentur Vat.

γῆς ἔξω θαλάττης — ὃ φησιν Ἡρακλέα διαχῶσαι, τὰς βοῦς ἐλαύνοντα τὰς Γηρυόνου. cf. Ernesti ad Sil. Ital. XII, 116.

V. 698. χωστὰς) Ciz. male transpositis litteris χ et στ legit στωχάς. ἄλσος, cf. Strab. V, p. 244. qui sinum Auernum, ad quem Vlysses venisset, montibus arduis et sylua inaccessa fuisse inclusum, ibique Pyriphlegethontem quoque fuisse docet, vid. Potter. ad h. l.

V. 699. δύσβατος) Vit. 1. et Ciz. δύσβατον, non male, vt coniungatur cum κρᾶτα. Lectio nulli adhuc cognita. Strab. V, pag. 245. habet ἄβατος.

V. 700. κρᾶτα) Vit. 2. et Ciz. κράτα, a κράς. Αἴθραν, Vit. 3. αἴθραν. πολυδέγμων, *qui magnum terrarum spatium capit*, h. e. amplus, spatiosus, permagnus. Quod ad Canteri reprehensionem attinet, vid. Nott. ad schol. Caeterum conferendus est Eurip. in Troad. 430. sqq. vbi Cassandra de erroribus et calamitatibus Vlyssis fere eadem vaticinatur.

V. 701. πᾶσαι μυχῶν) Ciz. et Vit. 1. μυχῶν πᾶσαι, a Schmidio tamen, vt Thryllit. obseruat, numeri 1 et 2 sunt superscripti in Vit. 1. πηγαὶ μυχῶν, *fontes, qui e speluncis erumpunt*; sed μυχῶν etiam referri potest ad ἐξ οὗ, *e cuius speluncis*, quod praetulerim.

V. 702. αὐσονῖτιν) Nostri αὐσονίτιν, vt v. 593.

V. 703. λιπὼν δὲ) Nostri cum Reich. et Baroc. Cod. λιπὼν τε; inseruit τε continuationi orationis, *tum*, vel refertur ad τε vers. seq. Non opus est δέ. κλέτας. Hesych. videtur, vt Schneid. in Lex. suo putat, legisse κλίτας et κλίτος, quia interpretetur: δασύ, ὑψηλόν, πηλῶδες. „Scholiast. Anthol. p. 487. ed. Wech. κλίτας· ἄλσος καὶ νέμος, οὕτω καὶ λυκόφρων.“ *Thryllit.* cf. Iacobs Vol. III. P. I. p. 81. λειβηθρίων, Vit. 1. et Ciz. λειβηθρίων, perperam.

1307. et 1471. V. 704. Ἄορνιν Vat. 916. 1306. Pal. 40. 139. 158. Caſ. chart. Barb. et Baroc. ἀμφὶ τοργωτὴν βρόχον Alex. et Baroc. βρόχον habent etiam Vat. 916. 972. 1306. 1471. et Barb. Caeterum hic

V. 704. ἄορνον) Noſtri omnes ἄορνιν, recte, dicit Thryllit. ἄορνον quoque rectum, cff. Etymol. M. Diod. Sic. IV, 22. Panſ. IX, 30, 3. Strabo V. p. 244. et Albert. ad Heſych. ἀόριος (ἄορνος). Phauorin. laudato hoc Lycophronis loco, habet ἄορνιν. Ἀμφιτορνωτὴν βρόχῳ. Vitt. Codd. diſceduut omnes ab hac lectione, Ciz. modo conſentit. Vit. 1. ἀμφὶ τορνωτὴν βρόχῳ, ſine accentu tamen ἀμφι, vt facile appareat, a librario verbum eſſe diſtractum, quum alias ſemper Cizenſi ſe applicet. Vit. 2. ἀμφικορνωτὴν, non vero ἀμφὶ τορνωτὴν, βρόχον, vt Baroc. paullo inſolentius per adpoſitionem, paludem quaſi βρόχον ἀμφιτορνωτὴν, ſchol. interl. περιφερῆ δίκην βρόχου. Vit. 3. ἀμφὶ τορνωτὴν βρόχου, haud dubie lapſu librarii βρόχου pro βρόχον. Vnde vero hauſerit Schneid. in Lex. gr. ed. alt. ſuum βρόχμον, quod a Lycophrone h. l. eſſe exhibitum tradit, ipſe viderit. Lectio ἀμφιτορνωτὴν βρόχῳ contextui et Lycophroni apta perplacet. βρόχος, quantum quidem perſpicere mihi licuit conferendis reliquis Lycophronis locis, e. g. v. 104. et 1100. vſurpatur de re, qua aliquid vndique coercetur, capitur, circumdatur, circumſcribitur per orbem et circumcluditur, ſicut laqueus, qui collum hominis frangit; ergo idem quod κύκλος, περιφερὲς, ῥομβοειδὲς, cf. Pollux Onom. V, 28, et ſupra v. 664. ad v. εὐτόρνῳ. Id quod iam ſchol. interlin. vidit, qui explicat haec verba: περιφερῆ, κυκλοειδῆ, δίκην βρόχου. Haud dubie autem Lycophr. ante oculos habuit Ariſtot. de Mirab. Auſcult. p. 1159. ed. 1619. quem locum Caſaub. ad Strab. V, p. 244. affert, et qui agit de lacu Auerno, his verbis: εἶναι λίμνην τῷ σχήματι κυκλοτερῆ, *lacum rotundum*, cf. Potter. Caeterum moleſtum eſt Feminin. ἀμφιτορνωτήν; forſ. legendum ἀμφιτορνωτόν. Atque cum palus, vt conſtat, nominetur ἄορνος, quia eius halitus aues ſuperuolantes interficit, ab inſolentia Lycophronis videtur non abhorrere, ſi quis putet, ab eo ideo eſſe dictam ἀμφιτ. βρόχῳ, vel ἀμφιτορνωτὸν βρόχον per adpoſitionem, quia eius halitus aues ſuperuolantes, aeque

versus praepositus antecedenti est in Pal. 139. V. 705. λαμβρωθὶν Seld. V. 707. ἔτευξαν Vat. 1471.

ac laqueus s. tendicula, quibus auiculae captae pereant, occidat. Quo fit, vt palus rotunda circum circa dicatur cincta quasi laqueo s. plaga, qua ex quacunque parte aues super eam volaturae capiantur, atque ita pereant.

V. 705. λαβρωθὶν σκότῳ) tenebricosum, σκοτεινόν. λαβρόω, verbum infrequens, fere idem est, quod λαμβάνω, a λάβω, λάω, vt λάβρος, vi tamen significationis aucta, ergo: λαβρωθ. σκότῳ, tenebris quasi captum, obrutum. Quid sibi velit schol. interl. suo: ὑψωθὶν, non intelligo. Potterus quidem nomen Cocyti, praeeunte Sil. Ital. XII, 116. Auerno s. Lucrino lacui esse h. l. inditum putat, non admodum male. Verum quum Lycophron hic ante oculos habuisse videatur Hom. Odyss. κ, 514—519, atque quum sui ipsius et Cassandrae suae numine afflatus, immo male abreptus in enarrandis Vlyssis fatis non eum sequatur ordinem, quem Homerus et alii sunt secuti, multaque hic et in aliis locis variet ac commisceat, vid. Tzetz. ad v. 740; deinde, quum Vlysses non in oris Italiae maritimis sacrificia obtulerit Proserpinae et Plutoni, vt traditur obtulisse ea v. 709 et 710. sed in Orco, et mox Stygis, quae non est in Italia, fiat mentio: non alienum esse putauerim, si quis Cocytum h. l. de fluuio infernali, immo totum locum inde a v. 702. de reditu Vlyssis ex Orco velit intelligere. Omnia sic melius et aptius fluunt, nec est etiam, quod quaeramus, quod sit Ληθαιῶνος κλίτας, omnibus Geographis incognitum, quod, nisi obstaret ὑψηλὸν, de fluuio Lethaeo malim interpretari. Sed Lycophron plura habet, quae a consueta dicendi, narrandi, et historiae fabularis tradendae ratione aberrant. Neque est, quod miremur, si Lycophron in omnibus his commentis enarrandis ad loca circa Cumas posita respexerit, eademque de iis tradiderit, quae de locis inferni traduntur, vt ingenio suo eo magis possit indulgere.

V. 707. ὁρκωμ. ὕδρας) Stygem constituit, per quam iurarent Dii, vel, vt Hesiod. Theog. 804. canit: τοῖον ἄρ' ὅρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ. Schneid. in Lex. ad ὁρκώμοτος, laudato loco nostro, ὁρκωμ. βωμοὺς legit, quod neque Lyco-

ἀφθίτους Baroc. V. 708. χρυσαίαις Vat. 916. 1471. πέλαις Pal. 142. 158. et Seld. γάνους Pal. 139. V. 709. τιτᾶνας Vat. 117. 916. Pal. 40. 139. 142, aliique. κάππιτιτῆνας Vat. 916. τιτίνας Seld. Caeterum hunc versum Canterus, nescio qua innouandi libidine, contra omnium plane Mss. scholiastae, ipsiusque potissimum sententiae auctoritatem praecedenti praeposuit. V. 711. πήλικα alii. V. 712. κτανεῖ tanquam Futur. 2. Pal. 40. τρίπλας Vat. 916. τριπλὰς Vat. 1471. V. 713. οἶμας Seld. ἐκμεμασμένας

phron habet, neque metrum admittit.

V. 708. Addas exemplis a Reichardo allatis vv. 751 et 803.

V. 709. ἀφύσσων) Vit. 3. male ἀφύσων. πέλλαις, Ciz. et Vitt. 1 et 3. πέλαις, forsitan secuti Etymologiam, nam Phauor. πέλλαι· ἀγγεῖα ποιμενικά, ὡς ἀπὸ τοῦ πελασθῆναι τοὺς καλαιούς. Rectius πέλλαις, vti habent omnes reliqui scriptores, qui vtuntur hoc voc. e. g. Hom. Il. XVI, 642. cf. ibi Heyne. γάνος, sic nostri praeter Vit. 3. γάνους, vt quoque Reichard. vult legi. Ordinem versiculorum 708. et 709. a Cantero turbatum et a Sebastiano restitutum, nostri ad vnum omnes seruant.

V. 710. Δαείρᾳ καὶ ξυνευνέτῃ) Vit. 2. subscripsit vtrique τὸ ι, a Ciz. vero et Vitt. 1 et 3. omissum, at quum hi et alii Codd. plerumque id praetermittant, non est, quod miretur Potterus, id in Baroc. fuisse additum.

V. 712. τριπλᾶς) Vit. 3. τριπλάς.

V. 713. οἶμας) Ita etiam Vit. 3. sed Vitt. 1. 2. et Ciz. vt supra v. 11. οἶμας. ἐκμεμαγμένας, schol. min. ἐκμεμουμένας et συμμεμιγμένας, quorum hoc significationi propriae voc. ἐκμάσσειν et μάσσειν, *subigere*, *subigendo tractare*, magis videtur convenire, quam illud ἐκμεμουμένας, ita vt sensus inde exeat hic: *simul tractantes cantus matris*, *simul*, *vna coniungentes et commiscentes cantus*, *quos fudit vel docuit eas mater.* Vis quidem est etiam vocabulo ἐκμάσσειν exprimendi, verum non voce, sed rebus, coloribus, imaginibus, litteris, ἐκτυποῦν, *exscribere*, *excudere*.. Attamen Iacobs in Anthol. Gr. T. VII. p. 101. et Toup. ad Theocrit. XVII, 122. de-

Seld. V. 714. αὐτοχθόνοις alii. αὐτοφθόροις alii. V. 717. τύρσης Vat. 972. V. 718. γλάνοις Vat. 1471. δὲ pro τὲ Vat. 916. 1306. 1471. Caſ. chart. et Baroc. V. 719. δωμήσαντες Vat. 916. 1306. Pal. 142. Caſ. membr. aliique. V. 721. θεὸν Vat. 1307. V. 722.

cuerunt, ἐκμάσσεσθαι vſurpari etiam de eo, qui alterius mores, indolem, vitam, doctrinam, inſtituta atque artem accurate refert. Alciphr. III, 64. T. II. p. 197. ed. Wagner. ὁ δὲ παῖς εἰς τὸ ἀκριβέστατον ἐξεμάξατο τὸν διδάσκαλον. Vnde fit, vt h. l. Sirenes cantus matris non modo accurate fuiſſe imitatae, ſed vere etiam expreſſiſſe, retuliſſe ac quaſi reddidiſſe dicantur, vt ſupra v. 138. Paris ἄρκτου τιθήνης ἐκμεμαγμένος τρόπους narratur.

V. 715. δυπτούσας) *ſubeuntes*, h. e. ſe praecipitantes. Euſtath. ad Dionyſ. 359: κατέῤῥιψαν ἑαυτὰς εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀποπνιγεῖσαι, ἄλλη ἀλλαχῆ ἐξεβράσθησαν. Orph. Argon. 1296. ἐς βυσσὸν δίσκευσαν — θαλάσσης. cf. quoque Strab. VI, p. 252. ab initio.

V. 716. λινεργῆς operarum vitio pro λινεργὴς, vti noſtri cum reliquis Codd. et edd. Orph. Argon. 1294:

— ἐπεὶ πότμος ἤλυθε λυγρὸς μοιρίδιον θανάτου.

V. 717. Φαλήρου τύρσις) h. e. vrbs Phaleri, Parthenope et Neapolis poſtea dicta. Τύρσις pr. dic. vt lat. *turris*, de munimentis, quibus vrbes cinguntur, et hinc de vrbibus ipſis, et locis munitis. Sic ſchol. ad Nicand. Alexiph. 2. τύρσεις· τὰς πόλεις. Stephan. ad Φάληρον· ἐστὶ, inquit, πόλις ἐν ὀπικοῖς, εἰς ἣν ἐξεβράσθη παρθενόπη ἡ σειρὴν, ἣ καλεῖται νεάπολις. Infra v. 1209 καλύδνου τύρσις, h. e. Thebae.

V. 718. γλάνις τε) Vit. 2. γλάνις δὲ cum Steph. Byz. ad γλάνις, laudato Lycophronis verſu. Phavor. γλάνις.

V. 719. σῆμα) h. e. μνῆμα. Apollon. Lex. σῆμα· ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ τάφου. Hom. Il. β. 814. Euſtath. ad Dionyſ. l. l. ὧν ἡ παρθενόπη πρὸς τῇ Νεαπόλει τέθαπται, καὶ ἐκεῖ τετίμηται. Δομήσαντες, conſenſu noſtrorum omnium: in aliis locis variant. Legendum tamen eſt cum Pott. et Reich. δωμήσαντες, cum v. 48. 593. et 1272. prima verbi δομεῖν ſyllaba atque vbique corripiatur.

V. 721. θεάν) Noſtri rectius θεάν. quaſi Deam, iam inter Deas relatam. Inepte Tzetzes, quem vide.

Ἐνιπέως Vat. 1307. V. 724. λαῦρος Vat. 117. V. 725. ἐξερεύγεται alii. πολλὰ pro ποτὰ Vat. 1471 et Barb. V. 726. ἐς pro εἰς Pal. 139. τέρωαν alii. τέρειναν Vat. 916. V. 727. κλύδονα Vat. 916 et Pal. 142. χελλύσουσα Vat. 1471. Pal. 139. 142. Barb. vterque Caſ. et vterque Potter. χελλύσσουσα Pott. et alii, teſte Tzetza. ναυάται Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. 142. aliique. V. 728. κρόσαισι Seld. ταρχήσουσιν alii. V. 729. ὠκινάρου pro ὠκηνάρου ex Vat. 117. Pal. 139. Barb. vtroque Caſ. aliisque. ὠκαρίνου Seld. δινήσιν Pal. 158. ἀγχιτέρμονος Seld. V. 730. λεύσσει pro λούσει Pal. 138. V. 731. ὀρνι-

V. 724. ὀχήσει) Schol. interl. ἐποχήσεται, *deuehetur, auferetur in hanc petram.* Verum quum Orph. Argon. 1297 de Sirenibus tradat: πέτραις δ' ἠλλάξαντο δέμας, a Lycophronis inſolentia non abhorret ὀχεῖν πέτραν explicare: *in rupem mutari*, vel, ſi hoc minus probetur, *excipiet petram, excipietur a petra*, vt Heſych. interpretatur. Hom. Odyſſ. ι, 211. ὀχέοντας ὀϊζὺν, h. e. ἔχοντας κακοπάθειαν, ἢ ἐχομένους ὑπὸ κακοπαθείας. vel etiam, ὀχεῖν *ſuſtinere, in ſe ſuſcipere*, ſi Plin. H. N. III, 7. velimus ſequi, qui Leucoſiam a Sirene ibi ſepulta eſſe nominatam narrat, vt ſit: *ſuſtinebit, portabit petram*, h. e. in hac inſula petroſa, quaſi in eam aggeſta, ſepulta eſt. Δαρὸν non ad ὀχήσει, ſed ad ἐπώνυμον referendum videtur. λάβρος Ἶς, Vitt. 2 et 3. λάβριος Ἶς, mendoſe.

V. 727. χελύσουσα) Conſentiunt Vit. 1 et Ciz. at Vitt. 2 et 3. cum Pott. vtroque χελλύσουσα, recte, cf. Tzetz. ſchol. Pott. χελλύσσουσα. ναυβάται, ſic Vitt. 1 et 3. et Ciz. ſed Vit. 2. ναυάται, cf. v. 120. Vit. 2. quoque v. 881. ναυάται cum Sebaſt. ſed Ciz. et Vit. 1. ναυβάται.

V. 728. κρόκαισι ταρχύσουσιν) Noſtri quoque ad vnum omnes.

V. 729. ὠκινάρου δίναισιν) Ciz. et Vit. 1. ὠκηνάρου δίνησιν, ſic quoque v. 1009. ὠκήναρος, quae lectio metro reſpondet, etſi littera ι in ὠκινάρου etiam poſſit produci. Suid. ὠκίναρος.

V. 730. λούσει) Ita Vit. 2, ſed Ciz. et Vit. 1. λεύσσει: Vit. 3. λεύσει, alia vero manu emendatum λούσει, cui

θόκειδος Pal. 142. V. 732. αὖθι Vat. 916. Caſ. membr. Potter. aliique. οὖθι alii. V. 733. Μοψόπους alii. V. 734. ἐκτείνει Pal. 139. V. 736. Νεαπολίων Pal. 40. σκέποις Seld. V. 737. Μισεινοῦ Vat. 916. Pal. 139. Μισηνοῦ Pal. 142. Μοσύνου alii. στύμφλα Pal. 142.

βούπεινα Ἄρης bene conuenit. λιπεσι tamen non eſt plane contemnendum ob ſeq. φοιβάζων.

V. 731. ἕρμα) Euſtath. ad Hom. Il. p. 402. ed. Baſ. et Polit. p. 1288. legit ἴσμα h. e. ἴδρυμα.

V. 732. αὖθις, noſtrorum conſenſu, adeo in ſcholiis: rectius cum Pottero alii αὖθι.

V. 733. μόψοπος) Ita noſtri omnes; editt. vett. μοψόπους, forſ. μοψόπου, quod vero nullus habet Cod. Mſ. nam Nominatiuus non fuit μόψοψ, ſed μόψοπος, rex Athenienſis, vnde dicta Attica μοψοπία, cf. Steph. Byz. ad h. v. vbi dicit: ἄῤῥητος ἡ (εὐθεῖα) μόψοψ, cf. Interptt. Id iam vidit R.. NLDS, in Miſcell. Obſeruatt. Vol. 1, T. 1. p. 51. cuius verba huc afferre non poenitet. Sic ſe habent. „Diotimum innuens Lycophron κραίνων ἁπάσης Μόψοπος ναυαρχίας fortaſſis interpretandus: *Atticus totius et coniunctae claſſis* (Chalcidenſium, Pithecuſanorum, et Athenienſium) *praefectus*, vt cum variant in ea voce Mſſ. legatur μοψόπιος, vt vulgo audit ciuis Atticus. Quod ſi quis Genitivum malit, ex altera lectione μοψόπους legendum μοψόπου, vt μοψόπου ναυαρχία ſit: *Attica claſſis*. Nam μόψοπος eſt caſus rectus. Strabo (IX. p. 397) μοψοπία ἀπὸ μοψόπου." Errauit ergo Tzetzes, vt et ſchol. interl. qui interpretantur: ἀπό τινος μόψοπος. Locum ergo habeat Μόψοπος, vt ſit Nominatiuus, et explicetur: *Mopſopus quidam praefectus claſſis*.

V. 735. αὐξήσει) *iterum iterumque*, vel *maiori pompa celebrabit*. λεώς, Vit. 1 et Ciz. λίως, perperam.

V. 736. ἄκλυστον σκέπας — Μισηνοῦ) *ad pontum Miſeni, tutum a ventis ac fluctibus alluentibus*. Sic Hom. Odyſſ. ε. 443 et ζ. 310. χῶρος, ποταμὸς ἦν σκέπας ἀνέμοιο, *qui tueretur a ventis*. Infra v. 768. ναύλοχον ῥεῖθρον σκέπας, quod hic eſt ἄκλυστον, et v. 793. σκέπας πόντιον.

V. 737. στυφλὰ νάσσονται) Noſtri cum edd. vett. στύφλα, ſic quoque Phauor. laudato Lycophrone, cf. Heinrich ad Muſaeum p. 149. de verbo στυφελίζειν. νάσσονται, Vit. 1 et Ciz. να-

στύφλα vterque Caſ. aliique. νάσονται Pal. 158. V. 738. τὸ δ' aliqui non agnoſcunt. συγκατακλεῖσαι alii. V. 739 πάλιν στροβήτοις diuiſim Vat. 916 et Pal. 158. παλινστρομβήτοις alii. ἀλώμενος alii. V. 740. συμφλεχθήσεται pro μαστιχθήσεται omnes Vat. Pal. 40. 139. aliique. V. 741. κάβηξ alii. V. 742. μιν alii. V. 743. χάριβδιν Vat. 916. ῥέθοις Vat. 1307. ἐκφυσσῶσαν Pal. 40 et Caſ. membr. βυθοῦ Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. Caſ. chart. Baroc. aliique. V. 744. βυθῶν Vat. 117. Pal. 142. 158. Alex. aliique.

σονται, Futur. non male, vt v. 599 et 1047, niſi velis deriuare a νάομαι, duplicato σ in Futuro more Homerico.

V. 738. βύκτας) ſcl. ἀνέμους, cf. Hom. Il. X, 20. Infra v. 756 etiam modo βύκτης.

V. 739. παλινστροβήτοις) Vit. 1 et Ciz. ſeiunctim ſcripta, vt ſaepe in MSſ. πάλιν στροβήτοις. Homer. Od. X, 54. ſimplicitate ſua haec ita effert:

— ἐφέροντο κακῇ ἀνέμοιο θυέλλῃ
Αὖτις ἐπ' Αἰολίην νῆσον.

ἀλώμενος, Vit. 2. ἀλώμενας, mutatum vero eadem manu in ἀλώμενος.

V. 740. μαστιχθήσεται) Ita Ciz. et Vit. 1. ſed Vitt. 2 et 3. cum Pottero συμφλεχθήσεται, cf. Hom. Od. μ, 415. ſqq.

V. 741. καύξ) Alii καβύξ, vt Suid. e permutatis litteris β et υ. cf. Hom. Od. μ. 432.

V. 743. ἐκφυσῶσαν) Vit. 1 et Ciz. ἐκφυσσῶσαν. βυθῷ, ſic etiam Vit. 1 et Ciz. at Vitt. 2 et 3 βυθοῦ, non male, ſi iungitur cum ἐκφυσῶσαν, cf. Hom. Od. μ. 236 et 240. Vt vero habeat ἐκφυσ. quod euomat, malim, niſi velis addere mente ἑαυτήν, legere βυθὸν pro βυθῷ: vnde ſenſus exiſtit hic: *Ne abſorbeat eum fluctus, qui trahit vel abſtrahit ſecum Charybdin euomentem cum ſtrepitu* (ἐν ῥόχθοις) *gurgitem*, h. e. quem eructat Charybdis, nam, vt canit Hom. Od. μ, 105:

Τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἤματι, τρὶς δ' ἀναροιβδεῖ
Δεινόν.

ergo vno verbo, *ne eum Charybdis abſorbeat*, cf. Staueren ad Hygin. p. 222.

V. 744. βαιόν) Hom. Od. η, 259. quem hic vbique ſequitur Lycophr. ſeptem annos, Hyginus vero fab. 125. vnum modo annum ibi commoratum eſſe Vlyſſem narrat. Videtur ergo Lycophr. βαιὸν dixiſſe πα-

τοῖς pro τῆς ſeruaui ex Vat. 1307. Barb. et vtroque Caſ. V. 745. αὐτοκαύδαλον Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. Potter. aliique. αὐτοκάνδαλον Vat. 972. Caſ. membr. et alii. κάφος Vat. 1307. V. 746. ταλάσει Caſ. membr. Seldi aliique. κυβεργήσει Vat. 1307. Pal. 142. 158. Alex. Caſ. membr. et alii. V. 747. εἰς pro ἐς Vat. 972. 1471. Barb. vterque Caſ. et alii. V. 748. εἰκέα Pal. 158. εἰ καὶ ἀγόμφοις Pal. 139. et Caſ. membr. πρὸς τεταργανωμένην Caſ. membr. προςτεταργανομένην Pal. 139. V. 749. Ἀμφίβεος Vat. 117. V. 750. κυρύλου Caſ. membr. κηρύχου Vat.

χυλοῦ de longiori temporis ſpatio. τοῖς, vt Pott. ſed noſtri cum Bar. et Cant. τῆς.

V. 745. ἀναυλόχητον σκάφος) Eſt nauis parua, non longa, quae non in ναυλόχοις ſtat, nec naualibus eſt inſtructa, quaſi oneraria, quae ſola mari committitur. cf. Hom. Od. ε, 163 et 244 ſqq. αὐτοκάβδαλον, ita quoque Phauor. et Etymol. M. ſed Vit. 1 et Ciz. αὐτοκάνδαυλον, ab αὐτὸς et κάνδαυλος, quod pr. dic. de apparatu edulii, ſed Vitt. 2 et 3. cum Pottero αὐτοκαύδαλον, quod idem eſt ac αὐτοκάβδαλον, confuſis litteris υ et β. Vulgata eſt maioris auctoritatis, et ſignificat αὐτοσχέδιον, cff. Suid. Heſych. ibique Alberti, et Zonaras.

V. 746. κυβερνῆσαι, conſentientibus Codd. Vitt. 2 et 3, recte, at Vit. 1 et Ciz. cum Pott. κυβερνήσει, cf. Hom. Od. ε, 270.

V. 747. βάριν) Cf. Fulleri Miſcell. 1, 4, pag. 8. *Thryllit.* et Heſych. cum interptt. et Kuinoel. ad Propert. III, 11, 44. ἐς, Pott. εἰς.

V. 748. εἰκαῖα) i. q. εἰκαίως, *feſtinanter*, *raptim*, vel *fruſtra*, quia, etſi bene et firmiter conſtructa, procellis poſtea eſt disrupta. προςτεταργ. forte cum Cod. Caſan. disiunctis verbis, vt ſaepe fit, πρὸς τεταργ. nam Etymol. M. laudat Lycophronem ad v. τεταργανωμένην. Idem habet Zonar. non vero nominato Lycophrone, cf. ibi Tittman. qui ideo addit, ſe non meminiſſe, ap. Lycophronem legi τεταργανῶσθαι. Legit ſane, voc. πρὸς disiuncto ab τεταργ. et addito τῷ · γόμφοις. Hom. Odyſſ. ε, 264. nominat σχεδίαν πολύδεσμον.

916. V. 751. μεσόδμοις Vat. 916. V. 752. δύπην Baroc. V. 753. ἐκσαρούμενος Caſ. membr. V. 754. Θραχίας Vat. 117. 1307. Pal. 40. 142. aliique. Θρηικίας Steph. Byz. in Ἀνθηδών. V. 755. ἄλλως pro ἄλλος Vat. 916. κλάδος Ioſ. Scaliger. V. 756. στροβήσῃ Baroc. στρομβήσει Vat. 1307. ἐντρόσκων Pal. 139. ἐκθρώσκων Vat. 916 et Seld. V. 757. καλλιῤῥοίας Vat. 1306. V. 758. ἄμυξ Vat. 916. δεδρυ-

V. 752. ἰμπελλην. κάλοις) Hom. Od. ε, 371:

Ἀμφ' ἑνὶ δούρατι βαῖνε, κέληθ' ὡς ἵππον ἐλαύνων,

quod rei eſt conuenientius.

V. 753. ἄυπνος) Duas ſcl. noctes fluctibus ablatus errabat vbique per altrum mare, ἐν μυχοῖς πόντου. Hom. Odyſſ. ε, 388. Infra dic. v. 723. ἐρευνᾷν θαλάσσης μυχούς.

V. 754. Θρηκίας) Non modo Steph. Byzant. ſed Euſtath. quoque ad Hom. Il. β. p. 27. Θρηικίας ἀνθηδόνος. Hoc verbo claudit ſuperiora Vit. 1. et ἔσται iungit cum ſqq. inepte. Id quoque fit, auctore Pottero, in edd. quibusdam, et in Cod. Seld.

V. 756. ὡς πεύκης κλάδον) Inſolenter ſane dictum eſſet, ſi haec verba coniungerentur cum φελλόν, vti interpretes cum Tzetza ſolent coniungere, quum φελλὸς non pinis, ſed quercubus adnumeretur, et κλάδος vix pro cortice ſumi poſſit. Sine dubio Lycophron ante oculos habuit Hom. Odyſſ. ε, 368, et id, quod hic de disiectis nauigii tabulis tradit, ille ad Vlyſſem ipſum transtuliſſe videtur. πεύκης κλ. et φελλ. ſunt plane diuerſa, et vel ὡς ad φελλὸν mente repetendum, vt ſenſus ſit: *Ventus Vlyſſem ſicut ramulum pinus et ſicut ſuber hinc illinc agitabit*, vel etiam Vlyſſes abſolute nominatur φελλός. Coniectura Scaligeri, qua κλάδος legi vult, eiusque interpretatio arguta magis, quam vera eſſe videtur. vid. Meurſ. ad h. l. βύκτης *ventus*, perperam Sebaſt. vertit: *rudens*.

V. 757. μόλις δὲ βύνης) cf. Schol. Apoll. Rh. p. 158, b. *Thryll.* Vit. 3. βήνης male pro βύνης.

V. 758. ἄμπυξ) h. e. Euſtathio auctore, ὁ ἀμπέχει τὰς τρίχας. Tzetz. recte: κεφαλοδέσμιον. Hom. Od. ε, 346. nominat κρήδεμνον, Hygin. fab. 125. *baltheum*, vid. ibi interpretes. στέρνα δεδρυφ. Hom. Od. ε, 373. κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσεν.

φαγμένα alii. δεδρυφαγμένον Caſ. chart. δὲ δρυφαγμένον Vat. 1306. V. 759. Initialem coniunct. non agnoſcit Caſ. chart. κρεαγρέπτους Vat. 916. 1471. Pal. 142. Alex. Caſ. membr. Barb. vterque Mſſ. Potter. aliique. κρεαγράπτοις alii. κρεαγρεύτους Pal. 40. V. 760. ἀλιβροτοισιν Vat. 117. ἀλιβρώτοισι Pal. 139. V. 761. στόρθιγξι Caſ. membr. Baroc. aliique. στόρτυγξι alii. V. 762. μαζέων Vat. 916. κρεανόμου Pal. 139. κρεανόμων Pal. 158 et Caſ. membr. V. 763. ληγρῶν Pal. 158. V. 764. μυθο-

Hygin. l. l. *quo ſibi pectus vinciret.* De verbo δρυφάζω cf. Heſych. ad δρύφακτον, eiusque interptt. et Zonar. in δρύφακτος.

V. 759. καὶ χεῖρας ἄκρας) Caue, ne retrahas ad δεδρυφαγμένον, vt Reichard. cum Cantero, omiſſo poſt δεδρυφ. commate, fecit, nam transferendum eſt ad αἱμαχθήσεται, et ſupplendum κατά, nam manus involutae ac munitae vulnerari poterant. Hom. Odyſſ. ε, 434:

πρὸς πέτρῃσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
ῥινοὶ ἀπέδρυφθεν.

Deinde χεῖρας ἄκρας ſunt vel, quos Homer. nominat χειρῶν ῥινούς, vel nil niſi χεῖρες ipſae, vt docuit Camerarius in Comment. vtriusque linguae p. 406. his verbis: ποὺς ἄκρος, *qui proprie pes, ſicus* χεὶρ ἄκρα *proprie manus dicitur*, vel etiam, nam obſcuritas et ambiguitas Lycophronis varias dubiasque admittunt interpretationes, ἄκρας ad πέτρας, quum libenter geminet Adiectiua vni Subſtantiuo addita, commate poſt χεῖρας poſito, referri poteſt, quae erant acutae et eminebant. Hom. l. l. v. 411.

ἔκτοσθεν μὲν γὰρ πάγοι ὀξέες —
λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη.

κρεαγράπτους, noſtri non omnino bene, etiam in ſcholiis, κρεαγρέπτους.

V. 760. μάρπτων) ſcl. ἦν, l. ἔμαρπτε. Hom. l. l. v. 428. λάβε πέτρης χερσί. Alias quoque Lycophron artic. praemittit Participiis, vt v. 808. ἣν κτείνας pro ἔκτεινε, *qua occiſa*, et v. 939. ὁ μητρὸς — στήσας — αὐγάζων — ἐκφυγών.

V. 762. Ἄρπην) alias dictam δρεπάνην, vid. Steph. ad Φαίαξ. Hom. Odyſſ. ζ, 8. σχερίαν. cf. Canter. κρεανόμον, Ciz. et Vit. 1. κρεανόμων, perperam.

V. 763. κόπκα) audientibus ſcl. Nauſicaa et Alcinoo.

πλάστον Alex. ἐξηλακτήσει Vat. 1306. γόνον Pal. 139. V. 766. τοσόςδ' repoſui ex Vat. 117. et Pal. 158. τοσόνδ' Vat. 972. 1306. 1471. vterque Caſ. Alex. et Barb. τόσον δ' alii. τοσόν δ' Baroc. λάβῃ Vat. 972. V. 767. Μέλανθρον Vat. 117. 1306. 1471. Pal. 158. Alex. aliique. Μέλαθον alii. ἐγκλινηθένθ' Pal. 153.

V. 764. ἐξυλακτήσει) Innuit dolorem animi commoti, et vim vocis, qua Vlyſſes, quae ei per mare agitato acciderant, enarrauit. Heſych. ὑλακτεῖ· λέγει, θρηνεῖ. Μυθοπλάστην pro μυθοπλαστεύμενον: mire tamen dictum a poeta, qui omnia, vti vere facta, non vero vt ficta, enarrare ſolet. Forte vero, quum μῦθοι proprie ſint verba, dicta, narrationes, γόος μυθοπλ. eſt luctus, vel mala multis verbis et lamentationibus commemorata, quae quidem mala Vlyſſes ap. Homerum multis ſane verbis deplorauit: niſi quis ea, quae Vlyſſes enarraſſet, mira atque fere incredibilia Nauſicaae, Alcinoo, et ipſi adeo Caſſandrae ſabulas eſſe viſas arbitretur.

V. 765. ἀρὰς) ſcl. τετικὼς, vt τίσειν ποινὰς, δίκην, φόνον, ἀδικίαν, *quum perſoluiſſet poenas, quas ei imprecatus fuerat Polyphemus*, cf. Hom. Odyſſ. ι, 528 ſqq. et 342 et 343 ſed nondum omnes, vti e ſqq. patet, atque ideo inciſo magno poſt δάκνυς ſublato, quod edd. priores obſidet omnes, οὔπω iungendum eſt cum τετικὼς, vel mente repetendum τέτικε, quod etiam ſuadet ſeq. δέ.

V. 766. μὴ τοσός δ') Ita Vit. 1 et Ciz. at Vitt. 2 et 3. μὴ τοσόν δ'. Sed vulgata non eſt ſollicitanda, etſi Tzetzae vtraque videatur placuiſſe. Sunt autem verba Caſſandrae Vlyſſi reliquisque Graecis inimiciſſimae, optantis vel potius imprecantis, vt Neptunus pergat Vlyſſem vlciſci, quam imprecationem Lycophron finxit et more ſuo exornauit ex loco Hom. Odyſſ. ν, 125. a Cantero iam allato. ὕπνος λήθης, ſupra v. 241. λήθαργος.

V. 767. ἐγκλιθένθ') Vit. 1. ἐγκλινθένθ', perperam.

V. 768. ἥξει — σκέπας) ſcl. εἰς, cf. v. 478. vel ellipſi neglecta, cf. Herman. in Muſeo Antiq. ſtudiorum p. 166, vt accuſatiuus pendeat e verbo *occupare* vel *obtinere* ſignificante, pro quo verbum ponitur modum indicans, quo quis locus occu-

ἰσπηγέτῃ Seld. V. 770. μέλανθρον Pal. 158. βέθρων Seld. V. 771. γυναικίκλωψιν Pal. 158. κασσάρα pro βασσάρα ex Vat. 972 et Baroc. κάσσαρα alii. V. 772. κασσωρεύουσα Vat. 1307. 1471. Pal. 158. Barb. Alex. Caſ. membr. Etymolog. in σεμνὸς et Baroc. κασσωρέουσα vero Vat. 916. 1306 et Caſ. chart. Caeterum comma, aliter τῷ· δόμους apponendum, poſt τὸ· θοίναισιν collocans Etymologiſtes, ſen-

petur. γὰρ, *quidem*, *videlicet*, eſt Caſſandrae comprobantis ea, quae antea precata fuerat, vel pergentis enarrare, *ſcilicet*, cf. Fiſch. ad Axioch. c. 7. σχέπας νηυλ. cf. v. 736. Ῥεῖθρον, cf. Potter. Apollon. Lex. ad h. v. λέγεται δὲ οὕτω καὶ ὁ ἐν Ἰθάκῃ λιμήν. Schol. ad Odyſſ. α, 186. ὄνομα τοῦ ἐν Ἰθάκῃ λιμένος τὸ Ῥεῖθρον, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος, ergo non ὁ ῥεῖθρος, vt Tzetz. habet. Thom. Mag. cum interptt. ad v. Hom. Od. ν, 96 et 345. nominat portum Phorcynis, qui ſine dubio idem eſt.

V. 769. Νηρίτου) Hom. Odyſſ. ν, 351. Νήριτόν ἐστιν ὄρος: Strab. x, p. 454. et Hom. Od. ι, v. 21. ἐν δ' ὄρος αὐτῇ (Ἰθάκῃ) Νήριτον, quem alii nominant Νήϊον, cf. ibi Erneſti et Villoiſ. ad Apoll. Lex. in Ῥεῖθρον.

V. 771. μύκλαις) Vid. Heſych. et Zonar. ibique interptt. γυναικόκλωψιν, Vit. 1 et Ciz. γυναικίκλωψιν. κασσάρα, noſtri βασσάρα, vt v. 1393 et Etymol. M. ad μύκλος laudato Lycophrone, rectius. κάσση et κασσωρίς quidem Lycophr. v. 131 et 1385, ſed nunquam κασσάρα ſ. κάσσαρα. Saepius autem libidinoſae mulieres nominantur Bacchae, vt v. 144, et 505.

V. 772. σεμνῶς) *turpiter*, cf. Baſt. in *Ep. critique* p. 68. Sic dic. Eurip. Suppl. 384. σεμνὸς τύραννος, et Eumenides quoque nominantur σεμναί, vid. Heſych. in v. κασωρεύουσα, noſtri omnes κασσωρ. vt Etymol. et Bar. quod metrum violat. κοιλανεῖ, ſchol. min. bene κενώσει, male Reich. cum Cant. *excauabit*, melius Seb. *exinaniet*, quae ſignificatio huius voc. in Lex. gr. adhuc deſideratur. Hunc locum Etymologicus ſic diſtinguendo variauit:

— κοιλανεῖ δόμους
Θοίναισιν, ὄλβον ἐγχέασα.

Pott.

tentiam variat. V. 774. πλείους Vat. 117. 972. Pal. 40. 142. 158. Potter. aliique. πλείου alii. Σκαιῆς Vat. 916. 972. et 1306. πύλαις pro πόνους Pal. 158, lectione non contemnenda. V. 777. δένοις Vat. 1307. τὸ καὶ non agnoscit Vat. 1471. χειρῶν Pal.

V. 774. πλείω) Sic Vitt. 2 et 3. vt Baroc. verum Ciz. et Vit. 1. πλείους. ἐπὶ σκαιαῖς. Ciz. vno verbo ἐπισκαιαῖς, perperam haud dubie, vt saepius in MSS. nostris accidisse videtur, ex male intellecta dictantis voce, qui duo verba, dum dictabat, coniungeret, et quasi vnum pronuntiaret, ita vt deinde in MSS. coalescerent: vid. supra ad v. 620. πόνους, Vit. 1 et Ciz. πύλαις, quae lectio videtur esse glossa e margine illata vel σκαιαῖς adposita, nisi praeferas cum Sebast. πλείω.

V. 775. μολοβρὸς) Hom. Odyss. ρ, 219.

V. 776. ἀπειλὰς νώτῳ φέρειν dictum per βραχυλογίαν, quam in Lycophrone non mireris, est: *perpeti eos tergo suo minitari plagas*, cf. Hom. Od. ρ, 231 et υ, 69. Nemo sane miraretur, si quis diceret: *minari tergo verbera*, sed Lycophr. qui breuitate et insolentia delectatur, modo: *minari tergo*, immo ἀπειλὰς νώτῳ dixit, vt Substantiuum ἀπειλὴ regat eundem casum, quem verbum regit ἀπειλεῖν, pro ἀπειλὰς τῶν πληγῶν νώτῳ, cf. supra ad v. 591. Ergo Vlysses non minas suscepit tergo, quos Reich. in Praef. XXXIII. suscepisse eum miratur, sed sustinuit modo, pertulit, non vltus est minas, scl. plagarum, tergo suo intentatas. Qui vero νῶτος nominatur εὔλοφος, male in Ciz. εὔνοφος, quod pr. de ceruice dictum Lycophr. ad tergum transtulit. cf. Suid. ad εὐλόφως et Tzetz. Schol. min. γενναίῳ. Legendum mihi videtur vel εὐλόφως vel εὐλόφῳ, quod sane Lycophronis ingenio magis conuenit, per traiectionem ad φέρειν referendum, vt sit: *fortiter ferre*, sicut vere Vlysses pertulit. Hom. Od. ρ, 238: Ἀλλ' ἐπετόλμησε, φρεσὶ δ' ἔσχετο.

V. 777. δέννοις) Hesych. δεννόν· κακολόγον. forte δέννον· κακολογίαν. Schol. nostri λοιδορίαν. Substantiuum esse ὁ δέννος, confirmat Herodot. IX. 107. παρὰ δὲ τοῖς πέρσαις γυναικὸς κακίω ἀκοῦσαι δέννος μέγιστός ἐστι. cff. Brunk et Erfurdt ad Sophocl. Antig. 755.

142. V. 781. λίγοισι Pal. 142. λυγρισι Pal. 158. V. 782. ἀπεγκολάπτειν Vat. 916. ἰσεγκολάπτειν alii. V. 784. παλύνσει Seld. aliique. παλαίση Vat. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Caſ. chart. Barb. Baroc. aliique. παλαίσει Vat. 916. κατασκόπους alii. V. 785. κλαυθμῆσι Vat. 1471. Alex. Caſ. chart. et Barb. καυθμοῖσι Vat. 916. V. 786. Βομβυλείας Seld. Vat. 117. 916. 1307. Pal. 40. 142. Seld. aliique. Βομβυλεία Vat. 972. Βαμβυλίας Alex. Caſ. chart. Barb. et Baroo. Βαμφυλίας Pal. 139. aliique. τεκμήκια

V. 778. ὀστρέκων) Vid. ſchol. Tzetz.

V. 780. Cf. Hom. Od. δ, 244. ſeqq. et Tzetz. ad v. 783.

V. 781. τὰς ὁ λυμεὼν) Vit. 3. τὰς ὁ λυμεών, ſed in ſcholiis recte.

V. 782. ἀστένακτος) ſine gemitu, fortiter, ſchol. min. πολυδάκρυτος, cui interpretationi quidem lingua, verum minus αἰνέσει fauet. τὰς, ſcl. μάστιγας, αἰνέσει, ſuadebit, adeo incitabit, vt incidant inſuper, ſcl. σφραγῖδας ſ. λύγους ἐν πλευραῖς. Αἰνεῖν, ſuadere, hortari, dic. quoque ap. Aeſchyl. Choeph. 551, et Sophocl. Philoct. 1358, cf. ibi Musgrau.

V. 783. προσμάσσων) Ciz. et Vit. 1. προσμάσσω, vitioſe.

V. 784. παλύνσει) Vit. 2 et 3. παλαίση, cui vero lectioni repugnat δυσμενεῖς, nam παλαίειν non cum Accuſatiuo, ſed cum Datiuo conſtruitur. Eodem ſenſu verb. παλύνειν Lycophr. iam vſus eſt ſupra v. 405. Seld. legit παλύνσει. κατασκόποις. Niſi malis legere κατάσκοπος, λῦβαι κατάσκοποι ſunt: contumeliae, quas ſimulabat, cum ſpeculabatur vrbem, et Priamum fallere tentabat. Fit autem interdum, vt Subſtantiua adiungantur aliis Subſtantiuis pro Adiectiuis, cff. Schütz ad Aeſchyl. Sept. ad Th. 226. Dorville ad Charit. II, 4. Fiſcher ad Anacr. VI, et Barneſ. ad Eurip. Rheſ. 430.

V. 786. Βομβυλίας) Sic Vitt. 2 et 3, et Ciz. at Vit. 1, vt Reich. βομβυλείας, ſuperſcripto tamen ι, vt in Seld. cf. Tzetz. in ſchol. Plut. in Quaeſt. Gr. Vol. VII, p. 203. ed. Reisk. auctore Iſtro Alexandrino, Vlyſſem Alalcomenis in Boeotia ab Anticlea eſſe genitum commemorat, quae vrbs haud dubitanter eadem eſt, quae Bombylia.

Vat. 916 et 1306. V. 789. *κάβηξ* Vat. 972. 1306. 1307. Pal. 142 et alii. V. 790. *περιτριβὴς* Pal. 139. aliique. V. 792. *πρὸ* Seld. *αἰνοβάκχου* Pal. 158. *κιχὴν* Seld. V. 793. *σκέπας φυγὼν* Vat. 1307. V. 794. *Νηριτῶν* Pal. 139 et Baroc V. 795. *κτείνει* Schottus. *λύγιος* Seld. *στόνωξ* Schottus. V. 796. *δυσαλγὴς* alii. *ἕλλοπος* cum aspero Baroc. *ἕλλοπι* Pal. 158. *Σαρδανικῆς* alii. *Σαρδωνικῆς* legunt cuncti MSS. excepto Vat. 916. qui egregie receptam a scholiasta lectionem tuetur; quin et Seld. qui hunc versum sic profert: *κέντρῳ δυσαλθεὶς, ἕλλοπος Σαρδονι-*

V. 787. *ἐτέκνωσέ ποτε*) Nostri *ἐτέκνωσε ποτέ*, minus bene. Legendum *ἐτέκνωσεν ποτε*.

V. 788. *πρὸς οἴκους σωθεὶς*) *saluus venit domum*, vt Xenoph. Cyrop. V, 4, 16. *διεσώζοντο πρὸς τὸ στρατόπεδον*. Alias dic. *εἰς οἴκους* l. *δόμους*, vt ap. Soph. Trach. 610, et Philoct. 311.

V. 790. *πάντοθε*) Nostri cum Cant. et Pott. rectius *πάντοθεν*. *περιτριβεὶς*. Seld. habet quidem *περίτριβεὶς*, sed istis ε et ι eadem manus α superscripsit, vt videatur legisse *παρατριβεὶς*. *Pott.*

V. 791. *κτῆσίν τε*) Nostri omnes *κτῆσιν τε*. *λαφυστίαν*, Vit. 3, male, *λαφυλιστίαν*, sed syllabam λι deleuit Erasm. Schmid. *Thryll.* *λαφυστ.* pr. *voracem*, sed h. l. passiue: *deuoratam*, *consumtam*, *πρὸς τῆς* — *a Penelope simul cum procis*, si *κιχὼν* est i. q. *εὑρών*; sed si velis interpretari cum schol. min. *λαβὼν*, *καταλαβὼν*, verba *πρὸς τῆς λακ.* cum *κιχὼν* quoque iungas. *Αἰνοβακχ.* ita Vitt. 2 et 3. sed Ciz. et Vit. 1. *αἰνοβάκχου*, mendose.

V. 793. *φυγὼν*) scl. *εἰς*. *quum procellis elapsus in portum Ithacae intrasset*. Reich. minus apte: *marino elapsus tegmini* h. e. *portui*, cf. v. 736, cui vero non elapsus, sed in quem delatus vel ex quo non egressus fuerat. *φυγὼν* apte dictum *τῷ* · *κόραξ*, h. e. Vlysses iam senex factus. Nota est vel Horatii III, 17, 13. *annosa cornix*, *ἐννεαγήρως κορώνη* Arat. Diosem. 1002.

V. 794. *νηρίτων*) Vit. 3. *νηριτῶν*, perperam, nam v. 769. *νηρίτου*.

V. 795. *πλευρὰ*) Vit. 2. *πλευρᾶ*, non bene.

V. 796. *ἔλλοπος σαρδονικῆς* [*σαρδωνικῆς*]) Ciz. et Vit. 1. *ἔλλοπι σαρδωνικῆς*. Repugnat *ἔλλοπι* sensui verborum vi-

κῆς. V. 797. κέλλωρ Vat. 972. metri gratia. V. 798. Ἀχιλέως pro Ἀχιλλέως tuentur Vat. 972. 1471. Barb. Seld. aliique. V. 799. στέφει alii. V. 800. ὅταν πυναίων pro: ὅ, τ' αἰπὺ ναίων Pal. 158. τραπυίας Vat. 1471. τραμπείας Vat. 916. 972. 1506. τραμπύας alii. ἰδέσθλιον Vat. 1306. ἰδέθλιον Seld. V. 801. Ἡρακλεῖ Pal. 139 et Seld. V. 802. θοίνησιν

cinorum, nisi intelligas per adpositionem et σαρδ. fcl. θαλάσσης l. νήσου. Quod attinet ad σαρδωνικῆς, vel σαρδονικῆς, quod etiam Vitt. 2 et 3. perperam exhibent, cff. Tzetz. in fchol. et Kühn. ad Paufan. X, 17, p. 839. Hom. Odyff. υ, 302. σαρδάνιον μάλα τοῖον. Legendum eft omnino σαρδωνικῆς. Reinef. verbis: ἔλλοπος σαρδ. addidit in margine: „h. e. *paftinacae marinae, vid. not. ad Plin. H. N.* 32, 2. *de* θανάτῳ ἐξ ἁλός." Plin. pifce illo nihil venenatius fuiffe tradit, et adeo radio fuo (κέντρῳ) arbores necare, cf. Meurf. Aelian. de Nat. Anim. VIII, 23. pifcem ἔλλοπα θηρᾶσθαι ἐν τῷ κατὰ Παμφυλίαν πελάγει tradit.

V. 798. Ἀχιλέως) Ita Vit. 2, fed Ciz. atque Vitt. 1 et 3. Ἀχιλλέως, cf. Tzetz. fchol. Poft αὐτανέψιος interrogationis fignum habet Seld. Sic Potter.

V. 799. Εὐρυτάν) Vit. 3. Εὐρυτᾶν. Steph. Byz. ad v. laudato Lycophr. verfu Εὐρυτάν. cff. ibi interpretes. Στέφει νεκρὸν, h. e. τάφον τοῦ νεκροῦ, vt Eurip. Or. 1321. τὸν κλυταιμνήστρας τάφον στέψασα, fchol. κοσμήσασα. Schol. Eurip. Hec. 128, στεφανοῦν· τιμᾶν. Abfolute hic ponitur στέφειν; alias additur, vt ap. Eurip. l. l. αἵματι τύμβον, et Sophocl. Ai. 93. λαφύροις. Plutarch. in Quaeft. Gr. Vol. VII. p. 206. ed. Reisk. Lacedaemone iuxta Leucippidum templum Vlyffis facellum effe dedicatum narrat, cauffis, quare fit dedicatum, additis.

V. 800. τραμπυίας) Sic omnes noftri, etiam in fcholiis. Rectius Seld. Cod. Cant. et Pott. τραμπύας, metri caufa, quod etiam Steph. comprobat. ἰδέσθλιον, ita Vit. 3. fed Ciz. et Vitt. 1 et 2. ἰδέθλιον, aeque bene, cf. ad v. 292.

V. 801. ποτ' αὖθις) Saepe hae particulae coniunguntur per pleonafmum, vt in Xenoph. Hellen. VII, 4, 8. αὖθις ἔτι ποτέ. Verti quoque poteft *fimiliter*, h. e. vt

Pal. 158. V. 804. τεμενείων Pal. 139. ἄποθεν cum ο tuentur Pal. 139. Alex Barb. et Caſ. chart. V. 805, πέρση Vat. 916. V. 806. γορτυναίᾳ pro γορτυνίᾳ ex Vat. 117. 916. 972. 1306. Pal. 40. 139. 158. Alex. Caſ. chart vtroque Potter. Tzetza in ſcholiis, aliisque. γορτυναίῳ alii. V. 807. ὅτ' ἂν Caſ. membr et Seld. ἐκ πνεύσει Pal. 139. ἐκπνέσῃ Vat. 1471. V. 808.

Vlyſſes antea Bombyliae, ſic hic Trampyae.

V. 802. θοίναισιν, vt Vitt. 2 et 3. at Ciz. et Vit. 1. θοίνῃσιν.

V. 803. κάπρο) Noſtri κάπρο, rectius.

V. 804. τημενείων) Vit. 3. τημενειῶν, in ſchol. vero τημενείων. ἄποθεν, ſic Vit. 3. et Sebaſt. ſed Ciz. et Vitt. 1 et 2. et Seld. ἄπωθεν, rectius, ſuperpoſito tamen ο. Αἱμάτων. Plural. pro ſingulari αἵματος, vt infra v. 1249. interdum vſurpari a Tragicis, quos Lycophron imitatur, docet Porſon ad Eurip. Phoeniſſ. 20, cf. quoque ibidem Valken.

V. 805. τυρσηνῶν) Vit. 3. perperam τυρσινῶν.

V. 806. γορτυνίᾳ) ſcl. γῇ. Noſtri dant γορτυναίᾳ, rectius. „Holſten. ad Stephan. p. 87, b. per γορτυναίαν Lycophronis intelligit Cortonam, vrbem Etruriae antiquiſſimam.“ *Thryllit.* Apte, ſi viciniam verborum ſpectes. Legerim κορτωνίᾳ l. κορτωναίᾳ, niſi repugnaret metrum et κόρτωνα Ptol. Geogr. III, lat. *Cortona*, cuius ſyllaba altera producitur. Polyb. III, 3. nominat κυρτώνιον. Forte legi poſſet κορυθίᾳ l. κορυθαίᾳ, ſi metrum addiceret, nam Gortyna, vrbs Cretae l. Arcadiae, hic plane eſt aliena, ab vrbe Corytho, quae eſt Cortona in Etruria, cff. Sil. Ital. V, 123, et IV, 721. Virg. Aen. III, 170, et IX, 10, ibique interpretes, et omnino Cluuer. Ital. Antiq. II, 3, p. 592. Retinendum ergo eſt: γορτυναίᾳ, ita vt Cortona Etruriae intelligatur, vel etiam legendum κορτυναίᾳ, vt lat. *Cortonae* melius reſpondeat, etſi gr. γ in vocab. lat. tranſeat in c, e. g. γωρυτὸς, *corytus*.

V. 808. κτεῖνας) Vit. 3. vt Pal. κτείνει, et ſcholium monſtrat, librarii vitium non eſſe. *Thryll.*

V. 809. δευτέραν) Non Vlyſſes, ſed Telemachus, qui poſt Circen ab ipſo occiſam, quae primum deſcenderat in Orcum, quaſi ſecundus ab ea deſcendet eo.

κτείνει Pal. 139. V. 810. σφάγαις Vat. 1471. δέρην Seld. V. 811. Γλαυκωνός τ' Ἀψύρτοιό τ' Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. Caſ. chart. et Baroc. γλαῦκος τ' Vat. 916. αὐτανεψίαις Pal. 158. αὐτανεψίοις Caſ. chart. V. 812. τοσούτων Vat. 117. 972. 1307. Seld. aliique. V. 813. ἄτρεπτον Pal. 139. Caſ. chart. Barber. et vterque Potter. τοδεύτερον Vat. 916. 1307. Pal. 139. 142. aliique. V. 814. γληνὸν Caſ. membr. V. 815. πάτραν Vat. 916. 1307. et 1471. V. 816. βοηλατοῦντα Vat. 1307. βοηλατοῦν

V. 810. ἠλοκισμένοι) ſchol. min. τετμημένοι. Ἀλοκίζειν pro τέμνειν vel τιτρώσκειν Lexica non exhibent. Latinis tamen quoque non *ſulcantur* modo, ſed *ſecantur* etiam maria, atque Claudian. adeo in: De raptu Proſerpinae III, 436. vulnera nominat ſulcos, imitatus Eurip. Herc. Fur. 164. ἄλοκα δορὸς, vid. ibi Barneſ. et Rheſ. 796. πληγῆς βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβών. Infra v. 908. dicc. ἠλοκισμένοι, *diſſecti*, h. e. dilacerati, occiſi.

V. 811. γλαύκωνος ἀψύρτοιό τ') Vit. 2. γλαύκ. τ' ἀψύρτοιό τ', Vit. 3. γλαύκονος (male) τ' ἀψύρτοιο τ'. τε αὐτανεψίας, noſtri recte τ' αὐτανεψίας cum Reich. qui vero operarum vitio ἀντανέψιας habet.

V. 812. τοσούτων) Vit. 2. τοσούτων.

V. 813. ἄστρεπτον) Ita Ciz. et Vit. 1. ſed Vitt. 2 et 3. ἄτρεπτον, vſitatius Orcoque aptius. Eſt i. q. ἀκίνητος, ἀδάμαστος, ἀμείλιχος, Hom. Il. IX, 158. *illacrymabilis*, Horat. II, 4, 6. Interim ἄστρεπτον, ſi verteris *inexorabilem, qui petenti*, ſcl. *Vlyſſi, reditum non concedit*, quoque locum habere poſſe haud negauerim.

V. 814. δρεπανὸν) Noſtri recte δρεπάνην.

V. 815. ὥς σοι) Vit. 1 et Ciz. ἤ σοι, poſito tamen ὥς ſuper ἤ, non male, ita tamen, vt poſt κακῶν deleatur a Sebaſtiano et Pottero illatum ſignum interrogationis, vel potius exclamandi, quod Codd. Mſſ. et Reichard. quoque ignorant. Haec varietas lectionis non inepta a nullo adhuc eſt enotata.

V. 816. βοηλατοῦντι) *boues aratro alligatos agitanti*, h. e. aranti. καὶ τὸν —. Verba ſic ſunt ordinanda: καὶ τὸν ἐργάτην κώνδωνα μεσσαβοῦν ἔτι μύκλον ὑπὸ ζεύγλησι. μύκλον,

roc. V. 826. τὸ· καὶ non agnoscit Vat. 916. πέμπλον Seld. V. 827. τῶν pro τὰς Pal. 142. ναυάταις Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. 142. Cas. chart. Alex. aliique. ἰχθυωμένας reposui pro ἠχθημένας ex Vatican. 117. V. 829. μογοστίκου Palatin. 139. V. 833. κρατῆρι Seld. ἐκάτανε Seld. πέλας Vat. 916.

Perperam legitur in ed. Reich. ad h. v. ab initio: *Sicilia, Arima dictos*, lapsu operarum pro: *scopulos Siciliae, Arima dictos.*

V. 827. Ἐρεμβῶν) Vid. nott. ad schol. Tzetz. Ναυβάταις, ita Ciz. et Vit. 1. sed Vitt. 2 et 3. ναυάταις, vti alias. Ἰχθυωμένας inuitis metri legibus posuit Sebast. Nostri seruant vulgatam ἠχθημένας, non sollicitandam. Etiamsi, vt Reich. obseruat, desint argumenta historica, quae adiuuent hanc lectionem, alteri tamen, quae plane nihil ad locum illustrandum facit, et cuius forma est inusitata, quoque desunt. Lycophr. vero etiam non semper curat fidem historicam, sed plerumque pro ingenio suo omittit, immutat et addit ab aliis commemorata, et non commemorata. Praeterea vero cum Erembi s. Troglodytae, auctore Pomp. Mel. I, 8. *nullarum opum sint domini*, et terra ipsorum, teste Eustath. ad Dionys. v. 180. sit διψηρὰ καὶ αὐχμήεσσα, importunam sane nautis atque infestam licuit poetae eam nominare. Habent quoque alii ἰχθημένας. *Pott.*

V. 829. μογοστόκους) Vit. 2. μυγοστόκους, praue. Est verbum Homericum, Il. λ, 270. π, 187. τ, 103. De Myrrha et Adonide cf. Manso in: *Versuche über einige Gegenstände aus der Mythologie*, p. 112. sq.

V. 832. μουσόφθαρτον) Duritiei Lycophronem non accusasset Reichard. cum Tzetza, si meminisset, illum cum aliis poetis frequentare et amare epithetorum traiectionem. Nemo adhuc fuit, qui Horatii I, 1, 22. *lene caput aquae* reprehenderet. Mox v. 842. ἱπποβρότους ὠδῖνας — τόκων, pro ὠδῖνας ἱπποβρότων τόκων, *dolores, quibus Gorgo enixa est equum et hominem.* Similiter Eurip. Herc. Fur. 1039. ἄπτερον καταστένων ὠδῖνα τέκνων. Ἀρέττα, cf. Manso l. mox laud. pag. 87, et ξένῃ, p. 230. et Herodot. II, 112.

V. 833. κρατῆρι, assentientibus nostris omnibus; in scholiis modo κρατῆρι, cf. Pollux Onom. II, 92. et Bernh. Martinus in Varr. Lectt. p. 100.

V. 834. κηφηνῖδας alii, teste Tzetza. V. 835. λακτίσματα Vat. 916. λάκτισμά θ' vterque Potter. Ἑρμείου Vat. 1306. Potter. et alii. V. 836. δὲ pro τὲ Vat. 1307. κέμφος Vat. 916. προσήλλατο Vat. 117. 916. 972 1471. Pal. 158. Alex. vterque Cas. Barb. Baroc. aliique. προσύλλατο Vat. 1306. V. 839.

V. 834. τύρσιας) Sic Vit. 1. et Ciz. etiam in scholiis, recte; sed Vitt. 2 et 3. τυρσίας, vt Reich. Potteri vterque et alii. Vocabulum vero τυρσία, quod Reichard. Indici suo intulit, cum in Lexicis non reperiatur, sine dubio ex hoc loco perperam est cusum, nam legendum est τύρσιας, qui est Accusat. Plural. Ionicus a τύρσις, vt πόλιας. κηφηνῖδας, Vit. 3. κηφενίδας, praue.

V. 835. ἑρμίου) Ita etiam Seld. vterque Pott. in schol. Vit. 2. non male, verum Ciz. et Vitt. 1. et 3. cum Bar. ἑρμαίου. In Ciz. tamen superscriptum ε.

V. 836. διοσοὺς) Vnde Lycophron hauserit, non constat, nam Apollod. I, 4, 3. et alii modo vnius rupis mentionem faciunt: forsan legendum δισσάς. Sed noster habet plura sibi tantum propria, vt mox v. 838. πρόσηλατο, nostri προσήλλατο, male. Exprimit autem προσήλ. cupiditatem belluae, quae adulusse dic. ad Andromedam rupae altae alligatam, et quam non nisi saltu assequi poterat.

V. 837. ἔβη — ἁρπάσας) Simili modo ἔβη a Theocrito iungi cum Participio, docuit Valken. ad Adoniazus. v. 16.

V. 838. χρυσόπατρον) Aeschyl. Pers. 77. χρυσόγονον, quod voc. quoque schol. min. pro γόνον a Reichardo non intellectum et male cum μόρφνον iunctum, restituendum est. Μόρφνον, Apollon. in Lex. Hom. μορφνὸν, qui consulendus est de vi huius voc. vti etiam Heyne ad Hom. Il. ω, 316. Lycophron quum frequentet nomina bestiarum, iisque homines feros, rapaces mollesque notet, conuenire videtur etiam huic loco αἰετὸς θηρατήρ.

V. 839. ἀρβυλόπτ.) *cui erant calceamenta alata, der Flügelbeschuete.* Hygin. 64. *Perseus Mercurii talaribus volans:* Apollod. II, 4, 2. τὰ πέδιλα τοῖς σφυροῖς προσήρμοσε: Paus. III, 17, 3. Περσεῖ διδοῦσαι νύμφαι τὰ ὑποδήματα: ideo dixit Tzetz. in schol. ὑποδήματα τῶν νυμφῶν. De

ὑπατουργὸν Seld. V. 840. πεφύσεται Alex. V. 841. φάλλαινα Vat. 1307. Pal. 158. Caſ. membr. aliique. ἀξινωμένη Vat. 916. V. 842. ἱπποβρώτους Vat. 1306. Pal. 139. aliique. V. 843. μαρμαρόπιδος Vat. 1471.

voo. ἀρβύλη cf. Foëſ. in Oecon. Hippocrat. ad h. v. Spanheim ad Callim. p. 180. ed. Erneſt. et Valken. ad Eurip Hipp. v. 1189.

V. 840. θεριστῆρος) Vti θερίζειν e. g. κάρα, Euripid. Suppl. 717. et lat. *metere*, vt Horat. Epp. II, 2, 178. eſt: *interficere*, *amputare*, ſic Lycophroni θεριστὴρ *interfector*. Interfecit autem balaenam ξυρῷ, quod non modo eſt nouacula, ſed quodcunque inſtrumentum, quo aliquid abraditur et demetitur, immo adeo occiditur, vt h. l. et ap. Plutarch. in Artox. c. 29. T. V. p. 503. ed. Reisk. δήμιος ξυρὸν ἔχων, ᾧ τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνουσι τῶν κολαζομένων.

V. 841. φάλαινα) Ciz. et Vit. 1. φάλλαινα. Ἐξινωμένη ab ἐξινάω, non vero, vt Reich. in Indice, ἐξινέω aut ἐξινόω, vnde fit ἐξινουμένη, vt iam docuit Heſych. ad h. v. Reſpicit autem hoc verbum ad τὸν ἡπατουργὸν, *Leberwürger*, qui inteſtina eius confecit, exſecuit, atque ita balaenam quaſi exinaniuit.

V. 842. ἱπποβρότους) Vit. 1. et Ciz. ἱπποβρώτους, quod hiſtoriae et metro aduerſatur. Voc. ἱππόβροτος Lexica nondum exhibent, cf. v. 832. Οἴξαντο. Alii λύειν pro οἴγειν, ſ. ἀνοίγειν, vt Eurip. in Teleph. Fragm. I, 6.

ἔνθα μητέρ' ὠδίνων ἐμὴν
ἔλυσεν εἰλείθυια.

Aelian. H. A. XII, 5. τοὺς τῶν ὠδίνων λῦσαι δεσμούς, et noſter ipſe v. 830 et 1198. ἐκλύειν.

V. 843. δειρόπαιδος γαλῆς) Mire compoſitum δειρόπαις, quod quoque Lexica ignorant omnia, pro ἐκ τῆς δειρῆς ſ. τοῦ τραχήλου τικτούσης παῖδα ſ. παιδούσης, vt Tzetz. in ſchol. quae vis huius voc. etiam adhuc Lexicographis eſt ignota. Meduſam vero hic vocat δειρόπ. γαλῆν, ſpectans fabulam Galanthidis in muſtelam mutatae. Cff. Ouid. Metamorph. IX, 306. ſqq. Anton. Lib. c. 29. Aelian. Hiſt. An. XII, 5. cuius fabulae explicationem dedit Böttiger in libr. Ilithyia p. 40 ſqq. μαρμαρώπιδος, Vit. 2. μαρμαρόπιδος, perperam; vid. Eurip. Herc. Fur. 883. μαρμαρωπὸς, ſchol. λιθοποιὸς ἐκ τῆς ὄψεως, cf. ibi Barneſ. Noſtrum eſt compoſitum ex μάρμαρος et ὄψις,

Alex. et Barb. μαρμαρόπαιδαις γαίης Pal. 159. V. 845. ἀμφελυτρώσας Vat. 916. ἀμφελιτρώσει Pal. 142. πετρῶν Vat. 972. πέτρῳ Scaliger: πέτρον Canterus: πέπλων Palatin. 158. V. 846. ποδηγιάς alii.

idemque quod μαρμαρωπὸς, schol. min. ἀπολιθώσης, quam vero huius voc. vim Lexica nondum receperunt.

V. 844. ζωοπλαστῶν) Quum homines conspecto Medusae capite non in bestias, sed in lapides sint conuersi, ζωοπλαστεῖν hic modo est: *effingere*, vt ζωγραφεῖν tantum: *pingere*. Ἄκρον ποδὸς i. q. modo ποδὸς, cf. supra ad v. 759.

V. 845. πέτροις) Vitt. 2 et 3. cum Canter. et Pott. πέτρων, Giz. et Vit. 1. πέπλων, vt Palat. Etsi lectio ἀμφελ. πέτρων, quam Codd. plerique, editt. veteres et scholia tuentur, possit ferri, ita vt ἀμφελυτρώσει sit, praeeunte Tzetza, vel Datiuus ab ἀμφελύτρωσις, *inuolucrum*, nam etiam Lycophron artt. ὁ et ὃς alias, vt v. 760. et 808. cum Participio iungit, vel vt sit Futurum ab ἀμφελυτρόω, nam ἀμφὶ verbo praepositum etiam regit Genitiuum: tamen praeferenda videtur Sebastiani lectio πέτροις ἀμφελ. *inuoluet*, *circumdabit saxis*, quia supra v. 75. etiam Datiuus huic verbo additus est. Quod ad lectionem πέπλων attinet, ea non plane est inepta, nam πέτρων videtur iam exprimere ἀγαλματώσας, ita vt ἀμφελ. πέπλων, si ἀμφελ. est Datiuus, per adpositionem sit: *quasi vestibus inuolutos, quasi inuolucro vestium inclusos*, vel, si est, vti vere est, Futurum, *quasi vestibus inuoluet*. Facile tamen πέπλων et πέτρων confundi possunt ambigua dictantis pronuntiatione, et πέτρων s. potius πέτροις ideo videtur etiam praeferendum, quia hac ratione Perseus differt ab aliis statuariis, qui homines saxis induere dici nequeunt.

V. 846. τριπλ. ποδηγίας) h. e. trium Gorgonum s. potius Graearum, quae vno tantum oculo instructae, et ideo dubie oberrantes, semetipsae vno hoc oculo, quem, vt Apollod. II, 4, 2. tradit, παρὰ μέρος ἤμειβον ἀλλήλαις, ducebant. Mire tamen, etsi analogiae conuenienter, vt τριέσπερος v. 33. τριαύχην v. 1186. dictum τριπλανής, quod Lexica vere quidem, nulla tamen loci nostri ratione habita, interpretantur: *triuagus, valde errans*, pro: *vbi tres simul errant*, vel, demonstratio itineris, ποδηγία, ad quod iter, vt bene procedat, trium sororum com-

V. 847. γύας Seld. aliique. V. 848. χαμεύνιδας Pal. 139. 158. Alex. Barb. Caſ. chart. aliique. χαμευνέδας Pal. 142. χαμωνίδας Vat. 1471. V. 849. δυσόδμοις Vat. 972. Pal. omnes, Alex. et alii cum Pottero et Seld. vid. ſchol. δυσόθμοις Vat. 916. V. 850. τλείσετ' εἵνεκ' Seld. aliique. τλήσεσθ' οὕνεκ' Αἰγύας κυνὸς legit Stephanus in Αἶγυς, quam Meurſius lectionem veram eſſe ait; ſed dubitat Berkelius, et nihil propterea mutari prudenter cenſet, niſi aliunde lux, diu quidem, mea ſententia, optande affulgeat. τλήσεαί θ' Caſ. membr. V. 851. τριά-

munis opera requiritur. Totus hic verſ. ſic fere explicandus eſt: κλέπτης λαμπτῆρος, ὃς ποδηγεῖ τριαὶ πλανωμέναις.

V. 847. γυίας) Ita Ciz. et Vitt. 1 et 3. verum Vit. 2. etiam in ſcholiis, vt Reich. metro aptius, γύας.

V. 848. Ἀσβύσται) Cf. Stephan. ad h. v. et Euſtath. ad Dionyſ. v. 211. χαμευνάδας, noſtri χαμευνίδας a χαμευνίς, vt Theocrit. VII, 13. praeter Vit. 2. χαμευνάδας, reſictum vero eadem manu ex χαμευνίδας. In ſcholiis Vit. 3. quoque χαμευνάδας, quae vero ſaepius textui repugnant.

V. 849 δυσόδμους) Ita Vit. 3. ſed Ciz. et Vit. 1. vt Cant. et Pott. δυσόθμοις, et Vit. 2. δυσόδμους, ſuperſcripto οις, quae quidem lectio eſt facilior, altera vero δυσόδμους, ſi refertur ad εὐνὰς, ingenio Lycophronis etiam eſt accommodata. Intelliguntur autem non balaenae, vti Cant. interpretatur, ſed phocae, quae extra mare pariunt et dormiunt, cf. Ariſtot. II. An. VI, 11.

V. 850. τλήσεσθ' εἵνεκ') Ita Vitt. 2 et 3. ſed Ciz. et Vit. 1. τλήσετ' εἵνεκα, cf. ſchol. Stephan. ad Αἶγυς οὕνεκα, vitioſe. Ἀργείας, Vit. 3. Ἀργίας, perperam. Stephan. l. l. Αἰγύας, lectio, ſi Αἶγυς eſt vrbs Laconica, non ſpernenda. Attamen vulgata quoque non eſt repudianda, nec cum Sebaſt. optandum eſt, vt aliunde lux affulgeat, vbi omnia luce ſunt clariora, nam Argiua dic. Helena, etſi fuerit Lacaena, vti omnes ſine vllo gentis discrimine nominantur Argiui, qui Ilium euerterunt, cf. Hom. Il. γ, 19. δ, 260. et loc. al.

V. 851. κόρης) Tzetz. κόρη, ἡ εὔμορφος, inepte, nam

ηςος Vat. 972. V. 852. Ἰαπύων Vat. 916. V. 853. Σκυλευτρία Pal. 40. omnibus fortasse accuratius. V. 854. τεμέσιον Pal. 158. V. 855. ἀσκαίρας Pal.

haec interpretatio aliena est contextui, et animo Cassandrae, Helenae modo dictae κύων infensae, nam, vt constat, gr. κόρη et lat. *puella* de quacunque muliere nupta et innupta, aetatis iuvenilis et paullo prouectioris vsurpatur, vid. Pott.

V. 852. εἰς Ἰαπύγων) Hom. Odyss. δ, 83. sq. hoc ignorat.

V. 854. ταμάσσον cum Vitt. 2 et 3. sed Ciz. et Vit. 1. τεμέσιον, cff. Steph. Byz. ταμάσσος et τεμέση: Hom. Od. α, 184. Strab. I, p. 6. et VI, p. 255. τεμέση: Pomp. Mel. II, 4. *Temesa*, sic et infra v. 1067. τεμέσσου. Lectio τεμέσιον multa habet, quare recipiendam putemus, ita tamen, vt metri causa legatur τεμέσσιον.

V. 855. τὰς) Vit. 3. τᾶς, nisi sit errore scribae ortum, Dorice pro τῆς, nam Lycophron ne a Dorica quidem abstinet dialecto, quam lectionem nullus adhuc novit. Ἀσκέρας, Tzetz. ad h. v. hariolatur, vid. Hemsterhus. ad Polluc. Onom. X, 50, p. 1204. Suid. et Zonar. ἀσκέραι· ὑποδήματα ἀττικά, sed Eusth. ad Hom. Od. ε, p. 1522. περσικά, vid. Alberti ad Hesych. h. v. Poetae autem quum non vbique Grammaticorum sequantur subtilitatem, Lycophron, quia addit εὐμαρίδας, quo formam calceamenti exprimat, ἀσκέρα pro quocunque calceamento dixisse nobis videtur. Εὐμαρίδες autem calceamenti genus fuisse delicatioribus modo vsitatum, et quod domi tantum gestaretur, ostendit Musgr. ad Eurip. Orest. 1370. Dicuntur quidem ap. Euripid. l. l. βάρβαρα, sed a Persa, seruo fugitiuo, qui ὑποδήματα graeca, et ideo delicatiora, nominat barbara h. e. genti suae aliena. Id quod multis fecisse videtur fraudem, e. g. Meursio, quin ipsi Polluci ad h. v. cui εὐμαρίδες sunt εὕρημα βαρβαρικόν, nisi is e Perside, nam ab Aeschylo Pers. 658. Dario tribuuntur, hoc delicatum calceamentorum genus in Graeciam translatum fuisse putauerit. Quicquid autem sit, hoc tamen dubitatione caret omni, Lycophronem intellexisse genus calceamentorum delicatiorum ac molliorum. Caeterum tenendum quoque est, hic iterum, vt v. 784. Substantiuum iungi Substantiuo alii pro Adiectiuo, ita vt

139. et 142. V. 856. λακινίους alii. λακωνίου Vat. 117. V. 858. ὁπλισμίᾳ Vat. 916. 972. et 1306. V. 859. τ' pro δ' Pal. 142. aliique. ἐγχωρίοις Pal. 142. V. 860. εἰννάπηχυν Vat. 1471. Alex. Caf. chart. Barb. et Baroc. V. 861. δαΐου pro δαίου ex Vat. 972. 1307. 1471. Barber. vtroque Caſ. aliisque. δαΐου Selden. V. 862. καλύνειν Palat. 153.

ἀσκέραι εὐμαρίδες ſint i. q. ἀσκέραι εὐμαρεῖς, εὔκοσμοι.

V. 856. λακινίου) Alii, vt Steph. λακινίους, forte errore librariorum, nam in reliquis locis Lycophr. τῷ μυχὸς addit Genitiuum.

V. 857. ὄρχατον) Diſceſſiſſe hic videtur Lycophron a Strab. VI, pag. 261. Diod. Sic. XIII, 5. Ouid. Metam. XV, 701. et aliis, qui templum Iunoni conditum ibi fuiſſe tradunt, ſed non discedit, nam auctore Liuio XXIV, 3. non templum modo, ſed lucus etiam Iunoni ſacer ibi erat. Verba eius ſic ſe habent: *Sex millia aberat ab vrbe* (Crotone) *templum Laciniae Iunonis, ſanctum omnibus circa populis. Lucus ibi, frequenti ſilva et proceris abietis arboribus ſeptus, laeta in medio paſcua habuit, vbi omnis generis ſacrum Deae paſcebatur pecus*: atque huius luci Lyc. iam modo meminit. Male itaque interpretes cum Tzetz. ὄρχατον explicant κῆπον, cum ἄλσος ſit intelligendum, nam ὄρχατος eſt ἡ ἐπίστοιχος φυτεία, h. e. cuiuscunque generis arbores ordine poſitae, pomarium, oliuetum, vinetum, ſed h. l. lucus non ſua ſponte natus, ſed arte ſatus et cultus in honorem Iunonis: quod etiam firmat voc. ἐξησκημένον, nam ἀσκεῖν eſt: *elaborare, ſtudioſe aliquid facere, exornare*, vid. Heyn. ad Hom. Il. δ, 110. et κ, 438. vbi occurrit ἅρμα χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ ἠσκημένον: Eurip. in Iphig. in Aul. 84. milites dicuntur ἠσκημένοι ἀσπίσιν καὶ ἵπποις, et Plutarch. Caeſ. 42. ἱππεῖς ἠσκημένοι ὅπλων λαμπρότητι: Eurip. Alceſt. 159. ipſa Alceſtis εὐπρεπῶς ἠσκήσατο.

V. 858. φυτοῖσιν) Recte. Vit. 3. φυτοῖσι, male.

V. 859. γυναιξὶ δ') Vit. 1. et Ciz. γυναιξί δ', vti etiam alias.

V. 860. εἰναπήχυν) Vitt. 2 et 3. εἰννάπηχυν.

V. 861. κρηστ.) Seld. male κρηστῆρος.

V. 862. καλλύνειν) Ciz. et Vit. 1. non bene καλύνειν. Ῥέθη. Heſych. ῥέθος· πρόσωπον, παρειά, deinde totum

V. 863. μήτ' αὐροπήνους Vat. 1307. ἀβροπίνους Pal. 139. ἀμφιβαλέσθαι Pal. 139. et 158. V. 864. χάλκη Pal. 139 Caſ. chart. aliique. θορυκτοὺς Vat. 1307. οὔνεκεν Vat. 1307. Θεὸς Θεᾷ Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. Caſ. chart. Barb. et Baroc. V. 865. χέρσον alii. στόρθιγγα Pal. 142. κτίσει Vat. 1471. Pal. 139. Caſ. chart. et Baroc. V. 867. πάλις Seld. κωλῶσις Pal. 158. κωλῖτις alii. κολῷ τις Pal. 40. V. 868. Ἀλεντείους Vat. 117. κρίουσα Vat. 916. Seld.

corpus, vel, vt h. l. partes corporis, quae aureis ornamentis decorantur, cf. Heyn. ad Hom. Il. π, 856. et Toup. ad Theocrit. XIX, 16. φαιδρὰ autem nominantur ῥέθη, vel, quia ſunt ornata, vel id voc. quod magis placet, ſenſu ad χρυσῷ eſt traiiciendum.

V. 863. ἀβροπήνους) Vit. 3. ἀβροπίνους, vitioſe, vt ſaepius, nam πήνη, non vero πίνη dicitur. Ἀμφιβάλλεσθαι, Codd. noſtri ἀμφιβαλέσθαι, perperam.

V. 864. κάλχῃ) Vit. 3. χάλκῃ, quod idem eſt. Heſych. vtrumque exhibet. Schol. ad Nicand. Alexiph. 392. εἶδος πορφύρας· καλχαίνειν, τὸ πορφύρειν. Zonar. βοτάνη τις, δι' ἧς ἡ πορφύρα βάπτεται. Οὔνεκα, Vit. 2. οὔνεκα. Θεᾷ θεὸς, Vit. 3. θεὸς θεᾷ.

V. 865. κτίσαι) Vit. 3. κτίσει, non apte. Bene Canterus vertit: *habitandum*, vt e v. 858. patet. Heſych. κτίσαι· οἰκῆσαι. Male Sebaſt. *conſerendum*, quaſi Thetis hoc promontorium Iunoni conſerendum dederit, niſi Θεὸς ſit Iuno, quae Θεᾷ, Thetidi, hunc lucum ſerendum tradiderit, cui vero interpretationi et contextus et voc. δωρεῖται aduerſantur.

V. 866. ἕξει δὲ) Male omittunt δὲ Ciz. et Vit. 1. Luxuriatur hic more ſuo Lycophron verborum abundantia, γυμ. κακοξ. πάλης κονίστρας. Ne tamen Accuſativi nimium cumulenter, legerim κακοξένου, vt ad ταῦρον, vel ad πάλης referatur, quorum hoc ingenio poetae noſtri conuenientiſſimum eſt. cf. Seru. ad Virg. I, 570.

V. 867. κωλῶτις) Ita noſtri, excepto Ciz. κωλῶσις, qui alias fere ſemper aſſentitur Vit. 1. cf. de hoc cognomine Veneris Manſo *Verſuche über einige Gegenſtände aus der Mythologie*, p. 181.

V. 868. Ἀλεντία) Vit. 2. perperam Ἀλεντίου. λογγούρου, Vit. 2 et 3. λογγόρου: Ciz. λογγύρου, in quo ite-

aliique. λογγόρου Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. Caſ. chart. et Baroc. λογγύρου Pal. 158. V. 869. τὸ· ϑ' non agnoſcunt Vat. 916. 1471. Pal. 139. Caſ. chart. Barb. et Seld. V. 870. κάμψαν Pal. 139. κάψας Baroc. V. 871. ὠμμηστοῦ alii. V. 872. ἄμνονος Pal. 158. V. 873. συναυηγέταις

rum diſcedit a Vit. 1. cui eſt vulgata. λογγούρου μυχῶν, male interpretes, *Longuri ſpecuum*, cum Tzetze, qui interpretatur λιμὴν σικελίας, nam μυχὸς ſemper de intimo ſinuum receſſu, et interdum de ipſis ſinubus dicitur. cf. Cluuer. Sicil. Antiq. II, p. 246. qui neque ſpecum, neque ſtagnum ad Erycem eſſe vllum oſtendit, ſed Longuri ſinum, cuius regina mater hic commemoretur Venus, nullum alium eſſe arbitratur, quam qui a ſeptentrionibus ipſo monte Eryce, ab auſtro vero Aegithallo promontorio, quod vulgo incolis ſit Capo di S. Todaro, includatur, in quo ipſum oppidum Drepanum ſit ſitum. Emendari hinc quoque poſſunt, quae Manſo l. l. p. 211. in Not. obſeruat.

V. 869. Ἄρπης — κύδημα) locus, in quem deſiluit ſ. proiecta eſt falx Saturni, Drepanum, iam Trapani. ϑ' ὕδωρ, ita quoque Vit. 1. et Ciz. ſed a Vitt. 2 et 3. abeſt ϑ'. κογχείας ὕδωρ omnibus, quantum equidem ſcio, Geographis ignotum; quum vero videatur prope Drepanum fuiſſe, vbi iam multa Siculi piſcantur coralla, forte iam tunc illa pars maris Drepanum obeuntis dicta eſt κογχεία, ſcl. λίμνη, quia multae ibi capiebantur conchae, vel, quum Vitt. 2 et 3. omittant τὸ· ϑ', ὕδωρ per appoſitionem a Lycophrone ipſum Drepanum ſic nominatum. Cluv. Sic. Ant. p. 372. putat, dubius tamen, fuiſſe lacum Petreuſium, cuius meminit Solin. XI.

V. 870. γονοῦσαν τ') Noſtri γονοῦσαν τ', sine enclitica, quam alias praeter rationem frequentant. Σικανῶν πλάκας, *aequora Sicanorum*, cf. Tzetz. ad v. 951, et Steph. ad σικανία. Caeterum in ed Reich. hic incisum magnum eſt delendum.

V. 873. σὺν ναυπηγ. ὁρμίσας σκάφος) Sic haec verba videntur iungenda: alii verba σὺν ναυπηγ. iungunt cum ἵδειμε. Argonautas intelligi, non eſt, quod commonſtremus. Ναυπηγέται autem dici poſſunt, quia nauem ſimul inſtruxerant; Apoll. Rh. I,

Vat. 1421. pro σὺν ναυπηγέταις. ἱππηγέταις Vat. 916. ναυηγέταις Pal. 139. et vterque Caſ. V. 874. κρόκαι Vat. 1307. ſed alterum κ obelo transfixum eſt. κρόκοι Vat. 1471. Caſ. chart. et Barb. κρόκροι Alex. τὸ δὲ non agnoſcit Vat. 972. Seld. autem legit: Μινυῶν δ'. Μινίων Baroc. Μηνυῶν Vat. 1300. ἀλιπῆ Pal. 158. στλεγγίσματα alii. στλεγίσματα Vat. 117. 972. Pal. 40 Caſ. chart. Barb. Baroc. aliique. στλογίσματα Vat. 1471. στελεγγίσματα Alex. Aphrodiſ. in l. 6. Topic Ariſtot. p. 222. V. 875. οὐ pro

228. συμμάστορας vocat. Codices autem noſtri ad vnum omnes praebent ναυηγέτας, quod voc. Lexica non habent: verbum quidem ναυηγεῖν l. ναυηγεῖν, et alia inde deriuata praebent. Quod ſi ναυηγέται dicuntur, quorum naues ſunt fractae, non bene cadit in Argonautas ibi oberrantes. Interim tamen cum in Syrtes incidiſſent, paene naufragi nominari poſſunt, nec, quum Argonautis auctore Pindaro, Pyth. IV, 44 — 48. ibi cum tot malis eſſet conflictandum, mireris, a Lycophrone, vbique pericula verborum inſolentia augente, eos ναυαγέτας l. ναυηγέτας, *naufragos*, nominari. Nil quoque obſtat, quominus ναυηγέτας (a ναῦς et ἡγέτης) *duces, principes nauis*, qui vere eſſent cum Iaſone Argonautae, interpretemur. Attamen, ne Lycophronem, iam ipſum tenebris obrutum multis, pluribus obruere videamur, vulgatam retinendam ducimus, inprimis quum Argonautae ναυπηγέται, qui iam antea exſtruxiſſent nauem, hic templum exſtruxiſſe narrentur.

V. 874. κρόκαι, vt Seld. et Potter. Vit. 3. κρόκοι, vt Baroc. in reliquis Lycophronis locis conſtanter ſeruat κρόκη. Phauorin. tamen: κρόκησι παρὰ Λυκόφρονι, κρόκοις αἰγιαλοῖς. Εὐλιπῆ, Vit. 1. et Ciz. ἀλιπῆ, vt Pal. ſed in ſchol. εὐλιπῆ, quod ſqq. requirunt. Στελγίσματα, Vitt. 2. et 3. στλεγίσματα, in ſchol. στελεγίσματα. Vtraque forma occurrit. cf. Canter. ad h. l. et Apoll. Rh. IV, 655.

V. 875. οὐδὲ) Vit. 1. et Ciz. οὐ δὲ, et mox verſ. ſeq. cum Vit. 3. iterum οὐ δ' pro οὐδ'. cf. de hac verborum ſeiunctione Schaefer. in Append. ad Baſt. Ep. Crit. p. 30. φοιβάζει, Vit. 3. φοιβάζων, cum ſchol. min. qui red-

οὐδὲ Vat. 916. Φοιβάζων Vat. 1471. et Pal. 139. V. 876. δυναιὸν alii. δηναῖον Pal. 158. V 877. τευχειρῶν Vat. 916. 972. aliique. ταυχείρων alii. Caeterum hic versus deest in Vat. 1307. in margine vero ab recentiori manu restitutus; et ab hoc vsque ad 888. exclusiue deficiunt ob folii iacturam in Vat. 117. V. 878. μύρηκες Vat. 916. αἰάξουσιν pro αἰάζουσιν ex Pal. 40. Cas. membr. et Seld. αἰάσουσιν Vat. 916. ἐκβεβρωμένους Vat. 1471. V. 880. θρυλιγμάτων Vat.

dit ἐκκλύνων, non male respondet τῷ· σμήχουσα.

V. 876. ὀμβρία — δυν. νιφάς) Schol. min. Vitt. 2 et 3. ἡ πολυχρονία σταγών, apte, nisi fallor, et verbis νιφὰς ὀμβρία, h. e. νιφὰς τοῦ ὄμβρου, nam νιφάδες Suidae sunt σταγόνες, et contextui, ita vt sensus exeat: στελγίσματα, quae neque irruens fluctus maris, neque guttae pluuiarum sensim sensimque delapsae abstergere possunt. Accedit etiam, quod niues tenuiter sparsae ingenio terrae istius repugnant, quia ibi raro vel plane nunquam de coelo delabuntur niues. νιφὰς (νιφάς), Vit. 3. νηφάς, male.

V. 877. τευχείρων, consensu nostrorum, non, vt in edd. vett. τευχειρῶν. Forma feminini generis etiam est vsitata, cf. Steph. Byz. ταύχειρα, nam sic ei, Herodot. IV, 171. et Reines. in Syntagm. Inscrippt. VIII. 84. aliisque nominatur. Postea dicta est Arsinoe, cf. Steph. l. l. et Tzschucke ad Pomp. Mel. I, 8. 2.

V. 878. μύρμηκες) Audacter dictum pro περιθαλάσσιαι πέτραι, vt schol. interl. habent: *saxa littoralia*, *scopuli excauati* iuxta littus, in mari extantes, quasi myrmecia, verrucae, quae dicc. v. 890. μύρμοι. Αἰάζουσιν, nostri, vt edd. prior. αἰάζουσιν, etiam in scholiis, non apte. ἐκβεβρωμ. Ciz. ἐμβεβλασμένους, monstrum lectionis, ex male audita dictantis voce ortum, nisi velis legere ἐκβεβλασμένους a βλάζω, quod vero sensum plane alienum dat.

V. 880. θρυλλιγμάτων) Ita Ciz. et Vit. 1. at Vitt. 2 et 3. θρυλιγμάτων, quod idem est. δέρτροισι, sic Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2. et 3. δέντροισι, sine sensu, fors. δένδροισι, vt alii, sed nec id habet, quod obscuritati huius loci lucem afferat. προσσεσηρότας, Vitt. 2 et 3. προσσεσηρότας, Vit. 1. et Ciz. προσ-

972. 1306. 1471. Pal. 40. 142. Caſ. chart. vterque Mſ. Potter. aliique. θρηλιγμάτων δέντροισι Vat. 916. Alex. Caſ. membr. et Barb. δένδροισι Vat. 1471. Pal. 139. Baroc. aliique. προσεσηρότας Vat. 1306. Pal. 139. et 158. προτσερηρότας Vat. 916. 672. 1471. Caſ. chart. Alex. Barb. et Baroc. V. 881. τιταιρώσηρότας, etiam in ſcholiis, quae vero lectiones metri leges violant, nec habent, quod ſenſum illuſtret. Σαίρειν eſt quoque διέλκειν τὸ στόμα, χαίνειν, *aperto et hianti ore eſſe*, ergo σαίρειν πρὸς δέρτ. θρυλ. *ore aperto eſſe, inhiare atque ſic excipere roſtra* ſ. *acumina disruptarum nauium*, h. e. illidi eis atque discerpi, vt Reich. explicat, qui omnino eſt conſulendus. Schol. interlin. Vit. 2. κεχηνότας ſic quoque intellexiſſe videtur. Amat autem Lycophr. ſignificationes verborum inſolitas, easque vndique confert, et ad rem ſuam transfert. Δέρτρον vero cum etiam Heſychio ſit δέρμα, *cutis, viſcera*, vt Hom. Odyſſ. λ, 578, et deinde vt χρὼς *totum corpus*, θρυλλίγματα autem quoque ſignificare poſſint *vulnera*, vt θρυλλίσσεσθαι *vulnerari* Hom. Il. ψ, 396. cf. Heyne, non alienum ab hoc loco erit: προσσεσ. δέρτ. θρυλ. explicare per hypallagen: *hiantes, ringentes, os diducentes prae dolore ob vulnerata et diſcerpta corpora.* Similiter, quod animo gratiſſimo debemus Hermanno, Lipſienſium ornamento, Pherecrates apud Athen. XV, p. 685, a, habet ῥόδα προσσεσηρώς, *roſea arridens*, vnde προσσεσ. δέρτ. θρυλ. *vulneratis et dilaceratis corporibus*, δέρτροισι τεθρυλλιγμένοις, *arridentes*, quin potius, *rictum obvertentes*, vt noſtri ſolent dicere, *anfletſchen, angrinſen.* Vocem *grinſen* vero a noſtris, vt gr. προσσαίρειν, et de riſu quoque, et de fletu vſurpari docuit Adelung in Lex. ling. teut. grammatico-critico. Si quis tamen reperiatur, qui cum Reichardo δέρτ. θρυλ. malit interpretari de nauibus fractis, nos non habebit aduerſarios, nam ſenſus fere idem manet: *ringentes, os diducentes prae dolore iuxta* (πρὸς), *verſus nauium diſruptarum fragmenta.* Kieslingius meus coniicit legendum eſſe pro προσσεσηρ. προσσεσηπότας, *qui in fragmentis nauium fractarum putreſcunt.*

V. 881. ναυάται) Ita Vit. 3. ſed Ciz. et Vitt. 1 et 2. ναυβάται.

νιον Caſ. membr. Baroc. aliique. ναυβάται Vat. 972. Alex. Caſ. membr. Seld. aliique. V. 882. ταρχύσαντε: Seld. τυμβίαν Pal. 158. Caeterum ſic corrupte et mendoſe hunc locum profert Caſ. chart.

ταρχύσαντο Ἀργώου δορὸς
κλασθὲν . . . . .

V. 883. ἀνεστήσαντο Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. et Baroc V. 884. κλαυσθὲν Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. et Baroc. λασθὲν Vat. 916. πέταυρον Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Alex. Caſ. membr. et vterque Potter. V. 885. Αὐσίδα

V. 882. τυμβείαν) Ciz. et Vit. 1. τυμβίαν.

V. 883. ἀνεστήλωσαν) Vit. 3. ἀνεστήσαντο, quod gloſſema eſſe videtur, nam ſchol. interl. eiusdem Cod. interpretatur: δίκην στήλης ἐστήσαντο, qui igitur etiam videtur legiſſe ἀνεστήλωσαν.

V. 884. πέτευρον) Sic Vit. 2. ſed Ciz. et Vitt. 1 et 3. πέταυρον. Thryllit. addit: recte, ita ſcribit etiam Theocrit. Idyll. XIII, 13. vbi vide ſcholia. Verum qui nuper Theocritum ediderunt, Reiske, Valkenar. Harleſ. et Dahl praeferunt πέτευρον, etſi ap. Warton. in Vatic. quoque legitur πέταυρον, quam vero lectionem Valkenar. nominat abſurdam. Cf. Heſych. ad h. v. et Doruille ad Charit. p. 609. ed. Lipſ. κειμήλιον, Apoll. Rh. IV, 1549. μείλια nominat.

V. 885. Αὐσίγδα) Ita noſtri, ſi excipias Vit. 3. qui habet αὐσίδα, ab eadem tamen manu γ illatum. Sic quoque Phauor. qui ſaepe concinit Vit. 3. αὐσίδα· πόλις λιβύης, ἣν παραῤῥεῖ ὁ κίνυφος ποταμὸς, quod eſt ſchol. Tzetzae, qui vero in Mſſ. et edd. exhibet non αὐσίδα, ſed αὐσίγδα. Steph. Byz. αὔσιγδα, accentu in antepenultimam retracto. Reichard. ſubaudiendum putat πρὸς vel παρά; quae vero Ellipſis hic, vti ap. Aeſchyl. Agam. 1211. πόλιν, ſcl. κατά, iudice Abreſchio, dura omnino eſt: repetendum forſan e v. 882. ὑπέρ. Verum haec non modo difficultas hunc verſ. premit, ſed aliam quoque affert ei τὸ ἣν, quod mox ſequitur. Ciz. quidem et Vit. 1. habent ὃν pro ἣν, quam lectionem nullus alius Cod. exhibet, neo Sebaſt. enotat: at quum αὐσίγδα auctore

Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. aliique. Potterus autem mavult Αὐσίγδα. κινύφειος pro κιννύφειος ex Vat. 1307. 1471. Pal. 139. Caſ. chart. Alex. et vtroque Potter. κιννύφιος legunt Pal. 40. et Caſ. membr. κινυφεῖος autem Pal. 158. V. 887. ὤπασεν Vat. 972. Pal. 40. 142. aliique. V. 889. πλατὺν Pal. 139. Alex. Caſ. chart. Barb. et Baroc. πλατὴν Vat. 1471. οἶμον Seld. V. 890. μύρμων μ' Vat. 1471. Pal. 139

Stephano ſit nomen Pluralis numeri ac generis Neutrius, ſequi deberet ἅ, quod vero metrum reſpuit. Explicari quidem poteſt ἥν, vt πόλιν, vel ὅν, vt τόκον intelligatur, ſed αὐσίγδα nil habet, a quo pendeat. Coniectura Potteri αὐσίγδα plane aliena eſt. Legerim itaque ᾗ pro ἥν, extincto commate poſt αὐσίγδα, HI enim facile commutari poterat in HN, vnde ſenſus exiſtit: *ibi, vbi fluvius Cinyph. fecundat* αὐσίγδα. κινύφειος, ita Vitt. 2 et 3. ſed Ciz. et Vit. 1. cum Stephano duplici νν κιννυφεῖος, vt Palat. Apud Pomp. Mel. I, 7, 6. dic. hic fluuius Cinyps. De ſcriptura huius voc. vid. ibi Tzſchucke.

V. 886. νασμοῖς) Vit. 1 et Ciz. νασμοῖσι, perperam.

V. 887. κολχὶς) Vit. 1. κολχῆς male, niſi intelligas γῆς, pro κολχικῆς γῆς ſ. κολχίδος. In ſchol. vero κολχίς. Ciz. incuria ſcribae κόλχις. ὤπασε. Vit. 3. vt Pott. rectius metri cauſa ὤπασεν. Ciz. et Vitt. 1. 2. ὤπασε, ita tamen, vt alio atramento ν adiectum appareat in Vit. 2. ὤπασε vero etiam ferri poteſt, vt e ſcholiis patet, quae Ciz. et Vitt. 1 et 2. exhibent, a Sebaſtiano et aliis editoribus praetermiſſa. Sic ſe habent: ὤπασε· τὸ σε μακρὸν, κοινὴ γάρ ἐστι συλλαβή. Ergo Tzetzes ipſe legit ὤπασε.

V. 888. κεκροτημένον) conflatum, nam, vt Valken. docet ad Theocr. Adoniaz. v. 49. κροτεῖν et συγκροτεῖν etiam dicitur ferrum aut alia metalla crebris ictibus contundere, laudato ex Sophocl. Antig. 436 loco: ἔκ τ' εὐκροτήτου χαλκίας ἄρδην πρόχου, *ex aereo vaſe bene conflato.*

V. 889. οἶμον) Ciz. et Vitt. 1. 3. vt alibi ſemper, cum aſpero οἷμον, cf. v. 11.

V. 890. μύρμων ἐνήσει) Vit. 3. μύρων γ' ἐνήσει: male μύρων, ſed γε apte, vt ſit: *etiam, adeo.* Τίφυς, noſtris conſentientibus, ſed cum Cantero ſcribendum τῖφυς, cf.

et Barb. ἐνῆσαι alii. V. 892. δύσμορφος Pal. 139. V. 893 ὅτ' ἂν Vat. 117. et Seld. V. 894. Ἕλλης Vat 916. λίβις Vat. 1471. V. 895. δειμαίνοντος Vat. 1471. δεδειμαίνοντος Pal. 139. V. 896. νηροῖς Etymolog. in voce, Suidas in Νηρίτης aliique. V. 897. κυφαῖον Caſ. chart. δύσμορφον Pal. 139. V. 898. συνεκβράσσουσι Vat. 117. 1306. 1307.

Orph. Argon. 122. Apoll. Rh. 1, 105. et Apollod. I, 9, 16. σκάφος, Ciz. lapſu librarii σκάφον, in ſcholiis recte σκάφει.

V. 891. γραικοὺς δὲ) Ciz. et Vit. 1. γραικούς δε. cf. de hoc voc. Euſtath. ad Il. μ. p. 819, 15. quo Sophoclem etiam vſum teſtatur.

V. 893. παλίμπουν) vt hoc donum quaſi rediret ad Graecos, a quibus acceperant Libyes. Videtur idem eſſe ac πάλιν.

V. 894. ἔλλην') Vit. 3. ἔλλησ', lectio adhuc incognita, nec omnino ob γραικοὺς v. 891. contemnenda. Ideo quoque preferenda ἔλλησ' vulgatae ἔλλην' videtur, quia Iota Datiui ſingularis fere nunquam vel rariſſime eliditur, vid. Herman. ad Eurip. Hec. 892, et Porſon in Supplem. Praef. ad Hecub. p XXIV. ed. Lipſ. 1807. Forſ. Vaticani ἔλλης eſt eadem lectio, ſed ſcriptura vel operarum lapſu ap. Sebaſt. corrupta. Νοσφίσας πάτρας, ſcl. ἔλληνας, *priuans eos patria, vt maneant, confidant in Libya, immemores patriae, relicta patria.* λίβυς, Vit. 3. mendoſe λίβυς.

V. 895. εὐχὰς) h. l. *vaticinium infelix*, pr. verba, quae praedixerat Triton.

V. 896. νειροῖς) Ita noſtri omnes, non νηροῖς, vt Phavor. laudato Lycophronis loco, qui interpretatur: κοίλοις, καθύγροις, cui aſſentiuntur Etymol. ad νηρὸς et Suid. in νηρίτης, quae lectio Grammaticorum, quum νειρὸς nullius auctoritatis ſit vocabulum, Lycophroni noſtro reſtituenda videtur. Perperam Schneiderus in Lex. citat Eurip. Rheſ. 794. vbi neque edd. vett. neque Musgr. habet νειρὰν πλευρὰν.

V. 897. δύσμορον) Vit. 3. δύσμορφον. An Guneus δύσμορφος poſſit nominari, non conſtat, quum eius nemo alius meminerit, cf. Heyne ad Hom. Il. β. 748. Contextus et metrum magis ſtant pro vulgata. Steph. Byz. ad κύφος legit quoque δύσμορον.

V. 898. συνεκβράσουσι) Ita Vit. 3. verum Ciz. et Vitt.

1471. Pal. 40. 142. 158. Alex. Barb. Caſ. membr. et Baroc. βράσσουσι Caſ. chart. Βορειαὶ Vat. 1471 et Pal. 139. βορέαι Pal. 40. Caſ. membr. Seld. aliique. βορεαὶ Vat. 117. Barb. Alex. et Baroc. βορaῖαι Pal. 158. αἱ βορεαὶ alii. βοῤῥέαι Caſ. chart. V. 899. τό· τ' non agnoſcit Vat. 916. παλύθρων alii. ἔγγονον pro ἔκγονον tuentur Vat. 972. et Pal. 158. τεϱθρηδόνος Vat. 1307. 1471. Pal. 158. Caſ. chart. et Baroc. V. 900. Ἀφρυσίων Vat. 916. 1471. Pal. 142. 158. Alex. Barb. vterque Caſ. et Potterian. Ἀφρυσσιων Vat. 972. 1307. Pal. 40. aliique. Ἀφρουσίων Vat. 117. Pal. 139. Potter. aliique. Ἀμφρύσσιον σκηπτοῦχον Εὐρυάμπιον Voſſianus, Stephani Byz. Mſ. in voce. Idem in v. Ἄμφρυσος hunc verſum eodem modo laudat, niſi quod Ἀμφρύσιον cum ſimplici σ efferat. Εὐρυαμπύων Alex. Εὐρυαπίων Vat. 916. V. 901. πτερωθέντος Caſ. membr. πεπρωθέντος Vat. 1471.

1 et 2. συνεκβράσσουσι, non bene. Βοῤῥαῖαι, Ciz. et Vit. 1. βορaῖαι: Vit. 2. βοῤῥέαι: Vit. 3. βορεῖαι, quae quidem formae huius voc. ſunt in vſu omnes, ſed vulgata modo conſulit metro. Poſt πνοαὶ punctum in ed. Reich. cum commate eſt commutandum.

V. 899. ἔγγονον) Vitt. 2 et 3. ἔκγονον, at Ciz. et Vit. 1. ἔγγονον, rectius, cf. v. 693. τενθρηδόνος, Vitt. omnes τεθρηδόνος: Ciz. τερθρηδόνος, quod etiam Vit. 2. in ſcholiis habet. Eadem lectionis varietas regnat in Codd. Mſſ. Hom. Il. β. 756, cf. Heyne.

V. 900. ἀμφρυσίων) Noſtri omnes ἀφρυσίων, ita etiam in ſcholiis. Phauorin. quoque: ἀφρυσός· ποταμὸς Μαγνησίας, quod ſchol. ſine dubio debet Tzetzae. Stephan. Byz. vero ἀμφρυσὸς, vbi hunc verſum affert, vti Strab. IX, p. 433. olim vero ἀμφρύσσος, cf. Tzſchuck. et Apoll. Rh. I, 54. ibique Brunck. Legerim, ne metrum corruat, ἀφρυσσίων, vel ἀμφρυσσίων. Potterus Ἀφρουσίων. Producitur tamen ſyllaba ſecunda in Virg. Georg. III, 2. *Paſtor ab Amphryſo:* quo fit, vt etiam ἀφρυσίων l. ἀμφρυσίων legi poſſit. Εὐρυαμπίων, ita Vitt. 2 et 3. et Steph. ad εὐρυάμπιος laudato Lycophrone:

V. 903. Αἰγώνιαν Vat. 916. ἀθλιοπάτρον Pal. 139. Alex. aliique. V. 904. ἠδ᾽ pro οἵδ᾽, et mox ἠδὲ pro οἱ δὲ legunt Vat. 117. 1306. 1471. Pal. 40. 158. vterque Caſ. Alex. Barb. et alii. V. 905. Ἴριν Pal. 142 et Caſ. chart. τρηχῖνα; ſi excipias Vat. 117 et duos illos, qui mendoſam lectionem habent, omnes omninò libri legunt. τριχῖνα Vat. 1471. τρηχία Vat. 916. περαιβικὴν Vat. 916. 972. 1307. 1471. Caſ. chart. Alex. Barb. et Baroc. περραιβίην alii. V. 906. γόννον Vat. 1307. aliique. Φάλαννον Vat. 1307. aliique. Φάλαυνον Pal. 158. aliique. γύας alii. V. 907. κασταναίαν Pal. 158. V. 908. κωνύσσουσιν Vat. 117. 1307 et Alex. κωλύσουσιν Caſ. chart. ἠλο-

ſed Vit. 1 et Ciz. male Εὐρυδαμπνίων, ſcholia vero εὐρυαμπίων.

V. 903. ἄθλιοι πάτραν) Ita quoque noſtri. Reich. corrupte ἀθλιοπάτραν, nam alii habent ἀθλιοπάτρον.

V. 904. οἱ δ᾽ Ἐχῖνον) Noſtri ἠδ᾽ Ἐχῖνον, vt editt. vett. Thryllit. addit: ἐχῖνος vrbs, vid. Strab. IX, (p. 433.) Stephanum, Plin. IV, 1 et 2. Moſchopulus: ἐχῖνος καὶ πόλις, ἧς μνημονεύει Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. (120, 5. ed. Reisk.) οἱ δὲ, noſtri ἠδέ.

V. 905. Ἴρον τε) Ita quoque Codd. noſtri. τρηχῖνα, vt Apollod. II, 7, 7. Sophocl. Trach. 39 et Eurip. Heracl. 194. Ciz. et Vitt. 1. 2 cum edd. vett. τρηχῖνα, etiam in ſcholiis, cum Herodot. VII, 199. Hom. Il. β, 602, vid. Heyne, et Heſiod. Scut. 353. Vit. 3. τριχῖνα, mendoſe, in ſcholiis vero τρηχῖνα. περραιβικὴν, ita Ciz. et Vit. 1. at Vitt. 2 et 3. etiam in ſchol. περαιβικήν. Phavor. περαιβοί· ἔθνος θεσσαλικόν.

V. 906. γυίας) Ne metrum claudicet, lege γύας.

V. 907. κασταναίαν) Ita Vitt. 1 et 2. verum Ciz. et Vit. 3. καστανίαν, in ſchol. καστανίαν, quae vero videtur vrbs eſſe diverſa a Caſtanaea Theſſaliae, cff. Steph. Byz. Nicand. in Alexiph. v. 271. καστανὶς αἶα, et, vt ſchol. ibi docet, καστανία. Herodot. VII, 183. κασθαναία, vid. ibi Weſſel. et Strab. IX. p. 443, eiusque editor Tzſchucke.

V. 908. ἠλοκισμένοι) mutilati, vulnerati, occiſi, cf. ſupra ad v. 810.

κισμένον Vat. 916. V. 909. ἐπ' ἄλλην Vat. 1471 et Baroc. V. 910. πρὸς νόστον reposui pro: πρὸ νόστου ex Vat. 916 et Pal. 142. V. 911. βραχύπολις Vat. 117. 1471. Pal. 139. Caſ. chart. Alex. Barb. et Baroc. βραχυπτόλης Vat. 916. V. 912. κέχρίνη Pal. 158. βεβρωμένου Pal. 139. V. 913. κρίμισα Vat. 1307 et Alex. μιαιφόνου Pal. 139. V. 914. Αὐτὴ δὲ γὰρ Pal. 139. ἄκρον Pal. idem, Baroc. aliique: ἄκρι Vat. 1471. ἄρδην Seld. V. 915. ἀποψάλουσα Alex. Caſ. chart. Barb. et Baroc. ἀποψαλοῦσα Vat. 1471. Μαιῶτιν Caſ. chart. et Seld. Μαιώτιν Baroc. πλόκων alii. V. 916. Δύῤῥα Pal. 158. V. 918. λυροκτύπον pro

V. 909. ἐπ' ἄλλη) Vit. 3 ἐπ' ἄλλην, vt v. 257.

V. 910. πρὸς νόστον) Noſtri cum plerisque ipſoque Pottero πρὸ νόστου, *pro, loco reditus* ſ. *antequam domum redirent*: ſic quoque ſchol. interl. πρὸ τῆς ὑποστροφῆς, quae lectio etiam metri cauſa eſt praeferenda. δωρούμενος h. l. in malam partem dic. pro: *immiſſurus*, *paraturus*.

V. 911. τὸν δ') Vitt. 2 et 3. τόν δ'. βραχύπτολις, Bar. et Vit. 3. βραχύπολις.

V. 912. βεβρωμένον) h. l. *adeſum*, *morſum*, non vero *comeſtum*.

V. 913. φιτροῦ) Vit. 3. φίτρου, in ſchol. vero φιτροῦ.

V. 914. ἄκραν) Vit. 3. ἄκρον, perperam. Ἄκρα ἄρδις eſt cuſpis ſagittae, vel ſagitta ipſa, quae manu ſiniſtra dirigitur, πλόκος vero neruus, qui dextra emittitur. Virg. Aen. XI, 861.

— manibus iam tangeret aequis
Laeua aciem ferri, dextra neruoque papillam.

Qui vero πλόκος dic. Maeoticus, h. e. Thracicus.

V. 915. ἀποψάλλουσα) Vit. 2. ἀποφάλουσα.

V. 916. Δύρα) vt Herodot. VII, 198. ſed Vit. 1 et Ciz. δύῤῥα, etiam in ſcholiis. ὅς ποτε. Vit. 1 et Ciz. ὅς ποτέ.

V. 917. ῥαιβῷ) Lycophr. arcum Herculis nominat ῥαιβὸν, non, quum arcus omnes ſint incurui, ornatus cauſſa, ſed quia inſolito modo erat incuruatus. Arcus enim Scythicus ita erat incuruatus, vt ſimilitudinem quandam litterae Σ referret, cff. Athen. X, 20, p. 454, ibique Schweigh. Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. 1, p. 577, et

interpretes ad Amm. Marcell. XXII, 8. atque Hercules eiusmodi arcum a Teutaro Scytha acceptum gestabat, vt Tzetz. ad h. l. et schol. ad Theocrit. XIII, 56. docent. ὤπλισε, leg. ὥπλισεν. Σκύθη, vel, si refertur ad seq. δράκοντ', h. e. δράκοντι, pro σκυθικῷ, vel, si legitur δράκοντα, pro arcu scythico ipso est dictum, et vt σκύθης, auctore Stephano ad v. quoque significat σίδηρος, et σκυθικαὶ ap. Suid. et Hesych. quoddam genus calceamentorum, sic nil impedit, quominus a Lycophrone, inprimis in hoc verborum contextu, etiam de arcu Scythico vsurpatum esse credamus. Consentit quoque schol. interl. Vit. 2. qui exhibet σκυθικῷ τόξῳ. Quae interpretatio si non omnino displiceat, facile apparet, in vers. seq. δράκοντα, non vero δράκοντι esse legendum, etiam eam ab causam, quia ι in Datiuo singulari. vt dictum est ad v. 894. raro eliditur. Durum omnino videtur δράκων pro τόξον explicare, vti explicarunt cum Tzetza Canter. et Potter. auctoritate vsi Aeschyli Eumenid. 176. qui sagittas vel arcum ὄφιν nominat, schol. τραγικώτερον ὄφιν εἶπεν τὸ βέλος διὰ τὸν ἰόν, cui Tzetz. concinit suo: βελῶν ἰῶν γεμόντων, vid. ibi Schütz, qui alia, minus tamen felici, ni fallimur, coniectura hanc difficultatem expedire tentat. Nominat autem Lycophr. hic Herculem δράκοντα, vt v. 309. Achillem, v. 327. Neoptolemum, et 801. Polysperchonta, atque sic simili modo alios nominibus bestiarum notare solet. λυροκτύπον, quasi citharoedum, *multo stridore mittentem tela.* Sic quoque legit Vit. 2. cum Pottero, sed Ciz. et Vit. 1, vt Canter. λυροκτύπῳ, non male, si lectio δράκοντι servatur: Vit. 3. λυροκτύπων, superscripto tamen ο. cf. schol. Tzetz. Veruntamen negari non potest, alteram lectionem δράκοντι multa quoque habere, quae iuvent eam, immo firment. Nam vti δράκων est arcus, sic γόμφιοι dicuntur sagittae, quia δράκων bestia dentibus mordet, et sic vulnera infligit. Vnde fit, vt sit legendum λυροκτύπῳ et iungendum cum δράκοντι h. e. arcu, qui inde nominatur λυρόκτ. quia neruus eius, cum sagitta emittitur, sicvt chorda lyrae, edit sonum. Hom. Il. δ, 125, λίγξε βιός, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν: Virg. Aen. XI, 861.

— — sonat vna fatifer arcus,
Effugit horrendum stridens adducta sagitta.

vid. ibi Heyne. Contextus inprimis fauet magis τῷ δράκοντι λυροκτύπῳ, quam

λυϱοκτύπῳ tuentur Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. et Barb. λυϱοκτύπων Caſ. membr. V. 919. κϱᾶθις Vat. 117. 1307. 1471. aliique. τύμβας Vat. 1471 et Baroc. τυμβὰς Pal. 139. δεδουπόλος Vat. 1471. Pal. 139. Barb. et Baroc. V. 920. Ἐλαίου Caſ. membr. πατϱέως alii. V. 921. pro ἐϱεύγεται, ἐϱϱύσεται Vat. 916. ἐϱϱύγεται Vat. 1306. εὐεϱγέται Vat. 1471. V. 922. κτείνουσιν Steph. in Αὔσων. Αὔδονες Baroc. V. 925. Θϱασκίας Vat. 1307. Pal. 40. 142. Caſ. chart. Euſtath. in Iliad. η, aliique. V. 926. ἐποικήσοντας pro ἐποικήσαντας ex Vat. 117. ἐποικήσαντος Vat. 916. et Alex. χθόνα pro κόνιν Vat. 1307 et Pal. 158. V. 927. Μακέλλοις Vat. 916. cum

δϱάκοντα λυϱοκτύπον. Forte etiam Lycophron ſimilitudine formae Σ, in qua pro ingenio ſuo videret ſerpentis volumina, adductus eſt, vt arcum hunc vti Σ formatum appellaret draconem. Genitiui autem ἀφύκτων γομφίων cum δϱάκοντι, non vero cum λυϱοκτύπῳ ſunt coniungendi.

V. 919. κϱᾶθις) Sic quoque noſtri cum Strab. VI, p. 264. et VIII, p. 386. et Euſtath. ad Dionyſ. v. 373. Infra v. 1021. κϱᾶθις, vt Potter.

V. 920. πατϱῴως) Ciz. et Vit. 1. πατϱέως, quod idem eſt, nec metrum repudiat. Cf. vero Tzetz. in ſchol. Inde ab hoc verſ. vsque ad 951. in Vit. 2. deeſt textus cum ſcholiis.

V. 922. πελλήνιοι) Ex vrbe Achaiae, Pellene, cff. Euſtath. ad Dionyſ. Perieg. v. 259. ſchol. Apoll. Rh. I, 177. et Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 149.

V. 924. Θεϱμύδϱου τε) Vit. 3. Θεϱμύδϱου τέ.

V. 925. Θϱασκίας) Ita Ciz. et Vitt. 1 et 3. in ſcholiis vero, vt Cant. et Pott. Θϱασκίας, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ, auctoribus Etymol. M. et Zonara. Suid. male Θϱασκίας pro Θϱακίας. Ariſtoteli autem et Plinio nominatur hic ventus *Thraſcias.*

V. 926. ἐποικήσοντας) Sic quoque Vit. 1 et Ciz. ſed Vit. 3. ἐποικησάντας, ſuperaddito tamen ο. κόνιν Vit. 3. ſed Ciz. et Vit. 1. χθόνα, haud dubie e gloſſa. Schol. interl. γῆν.

V. 927. μακάλλοις conſentientibus noſtris cum Tzetza et edd. vett., quae

Potter. ἔγχωρον Pal. 158. V. 929. χυδαινοῦσι Pal. 158. θυάθλοις pro θύσθλοις Pal. 158. V. 930. λα-

videtur lectio vera, nam primitus nominabatur μαλακή, ἀπὸ τοῦ μαλακισθῆναι ἐν αὐτῇ φιλοκτήτην, vt tradit Steph. Byz. cf. Wessel. ad Antonini Itiner. et Aristotel. de Mir. Auscult. p. 237. ed. Beckm. Μάκιλλα vero Steph. Byz. cf. ibi interptt. Polyb. I, 24, 2. Dio Cass. in Fragm. Peiresc. CIV. T. I. ed. Reimar. p. 45. et Inscriptt. Gruteri CCCCIV, 1. Cant. et Pott. μακίλλοις. ἔγχωροι, sic Vit. 3. sed Vit. 1. et Ciz. ἔγχωρον, mendose.

V. 928. τάφων) Ciz. et Vit. 1. τάφον. Vit. 3. τάφων, ita tamen correctum, vt appareat, antea scriptum fuisse ο pro ω. Αἰανῆ vel ab αἴ, aut αἰάζω, passiue, *quem semper lugebunt*, Horat. I, 24, 9, *flebilem*, vel ab ἀεί, i. q. ἀΐδιον, *quem postea semper vt Deum honorabunt*, vt ap. Aeschyl. Eum. 569, εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον, cf. Alberti ad Hesych. αἰανός.

V. 929. θύσθλοις) Sic Vit. 3. at Ciz. et Vit. 1. θυάθλοις, quia in Mss. saepe κθ scribitur pro θ. *Thryll.*

V. 930. ὁ δ' ἱπποτέκτων) Non regrediendum putauerim cum Reichardo ad v. 926, et inde οἰκήσει supplendum, quin potius progrediendum ad νάσσεται v. 947. Lycophron enim non immemor copiae suae, quam effundere gestit, ad Epeum dum transit, eique sedem suam attribuit, impetus animi et doctrina, quam vbique venditat, ei tam multa de Epeo, eiusque gente commemoranda obtrudit, vt a se impetrare nequeat, quin, antequam ponat verbum, ad quod Nominatiuus ἱπποτέκτων pertineat, ea interiiciat omnia atque intercipiat. Delendum ita modo v. 945. post στρατὸν punctum, et v. 946. mente adiiciendum: *Inquam*, *scilicet*; atque sane sibi ac lectoribus suis melius consuluisset, si v. 946. addidisset δ' post ὅς, quod, vt lat. *Autem*, parenthesin eleganter excipere solet. Accedit huc, quod Langaria est vrbs in vicinia fluuiorum Ciris et Cylistarni, atque ideo ἐν ἀγκάλαις λαγγαρίας v. 930. cum ἀμφὶ Κῖριν καὶ Κυλιστάρνου γάνος v. 946. iungenda videntur. Schol interlin. supplet: παραγενήσεται. λαγγαρίας, ita Ciz. et Vit. 3. sed Vit. 1. λαγκαρίας. Steph. Byz. et Strab. VI, p. 263. λαγαρία. Ἐν ἀγκάλαις, Vit. 1 et Ciz. iunctim ἐναγκάλαις, lapsu scribae vocem dictantis male excipientis. ἐν ἀγ-

γαρίας Vat. 1307. aliique. λαγκαρίας Vat. 1471 et Barb. λαγκαρίαις Alex. τὸ· ἐν non agnoſcit Seld. V. 931. Φάλαγκα Barb. et Baroc. V. 932. ἐκτείνων alii. ψευδόμοτον Vat. 916 et 1306. ψευδόμωτον Vat. 1471. V. 933. δουρικτήτων Pal. 158. πάλας pro τάλας alii, teſte Tzetza. V. 934. κυμαιθοῦς Vat. 972. Caſ. chart. Barb. et Baroc. συμπεφραγμένων Vat. 1471. Alex. Caſ. chart. Barb. et Baroc. συμπε-

καλ. in vlnis, in complexibus Langariae, h. e. in ſinu, ad quem ſita eſt Langaria, nam iacebat haec vrbs ibi in ſinu Tarentino, vbi in hoc ipſo ſinu mare ſe iterum in terras paullulum inſinuabat. ἀγκάλη eſt igitur i. q. κόλπος, vbi mare amplectebatur Langariam. Sic Aeſchyl. Choeph. 583. πόντιαι ἀγκάλαι, ſchol. κοιλότητες, et Eurip. Hel. 1068. πελάγιαι ἀγκάλαι. vid. ibi Barneſ. Atque quis neſcit, an Lycophron ſimul innuerit perfugium tutum, quod Epeum fugientem receperit Langaria, eumque quaſi vlnis fouerit ſuis, vti, auctore Barneſio ad Eurip. l. l. λιμένων ἀγκάλαι nominantur ob ſecuritatem, qua portus naves complectuntur, et Pind. Nem. V, 77, νίκας ἐν ἀγκώνεσσι πιτνῶν, in amplexus victoriae ruens, cf. Heyn. ad Pind. Nem. II, 39.

V. 932. ψευδώμοτον) Vit. 3. ψευδόμοτον, male. Ciz. etiam, ſuperſcripto tamen ω.

V. 933. δορυκτήτων) Vit. 1 et Ciz. δουρυκτ. contra metri leges. τάλας, Panopeus vel Amphitruo cum ſociis ſuis, quorum vnus erat Panopeus, pater Epei, quem Lycophr. ſolum facit iurantem. πατὴρ latet in verbo anteced. πατρῷον. Multa hic videtur Lycophr. commiſcuiſſe, et ab aliis, qui eadem commemorant, diſceſſiſſe.

V. 934. κομαιθοῦς) Recte, vid. Apollod. II, 4, 5 et 7. Vit. 3. perperam κυμαιθοῦς. Συμπεφυρμένων. Vit. 3. vt Bar. συμπεφραγμένων, in ora tamen συμπεφυρμένων, ab eadem manu Apoſtolii. Thryllit. συμπεφ. στρατῷ, neque Sebaſt. qui συμπεφ. iungit cum μήλων, commate poſito poſt κομαιθοῦς, neque Canter. qui: turribus Comaethonis exercitu vaſtatis interpretatur, huic loco ſatisfeciſſe videntur. Lectio Vit. 3. συμπεφραγμένων, etiamſi gloſſae debeat originem, eximie tamen iuuat ſenſum horum verborum, vt ſit:

φυρμένον Vat. 915. συνεφρεμένων Vat. 916. V. 935. στοργοξυνευνῶν Vat. 916. οὕνεκεν Vat. 916. 1306. 1307 et Caf. chart. οὕνεκα Barb. V. 936. τὸ·· τὴν deest in Pal. 158. κλυδωνίαν Vat. 916. 972. 1306. Pal. 142. aliique. Θαρσῶ Seld. θρασῷ Pal. 117. V. 937. ὀρκομωτῆσαι Alex. ὀρκομωτῆσαι Barb. V. 938. κανδάον' pro κανδάον tuentur Vat. 972. Pal. 142. 158 et Caf. chart. ἡ pro ἥ Caf. chart. Caetero hunc verfum non agnofcit Seld. V. 941. οὐδέπω Caf. membr. αὐγάζον Vat. 1471. Alex. et Baroc. V. 942. ἀλγεινῶν Vat. 117. Pal. 158. aliique. χαλε-

Tum, cum vrbs Comaethonis ab exercitu obfidebatur, quod Lycophr. fuo συμπεφυρμένων, fi lectio eft fincera, quoque innuere videtur, nam ad verbum eft: *quum vrbs Com. cum exercitu commifta erat*, h. e. ab exercitu hoftium oppugnabatur.

V. 935. οὕνεκα) Vit. 3. οὕνεκεν.

V. 936. Ἀλοῖτιν) Forte ἀλοῖτιν, ab ἀλόω, ἄλαμαι, vt fit i. q. Bellona, quae expugnat vrbes, πτολίπορθος, vel, fi lectio ἀλοῖτιν feruatur, ab ἀλεάω, ἀλοιάω, *frango, comminuo*, vnde forf. ἀλοῖτις pro ἀλοιῆτις, *quae percutit, bellatrix*. τὴν male abeft a Ciz. et Vit. 1. fine dubio a fyllaba vltima voc. ἄνλη abforptum. Θρασῶ recte Sebaft. et Pott. male Reich. θρασῶ, paruo θ.

V. 937. ὀρκωμοτῆσαι) Vit. 3. ὀρκωμοτῆσαι, lapfu librarii.

V. 938. κανδάον') Sic etiam Codd. noftri, vt v. 328. Canter. et Pott. κανδάον, cum interpretatione *Candaum*. Polit. ad Euftath. Tom. III, p. 960. vult etiam legi κανδάον' cum apoftropho. Addit vero, nominari quoque Martem κανδάον l. κανδαῖον, fed laudatis modo locis Lycophronis, in quibus vero noftri habent κανδάων. Phauor. κανδάω, vitiofe pro κανδάων. Vit. 1 et Ciz. v. 1410. quoque legunt κανδάων. Μάμερτον, fic etiam Phauerin. et Potter. fed Vitt. 1 et 3. μαμερτὸν cum fcholiis. Ciz. litteris transpofitis: μαρμεττὸν, vt μαρμαρσὸς vel μαρμασός. Infra v. 1410. noftri omnes quoque μαμερτός.

V. 940. μάχην στήσας) vt Eurip. Ion. 988. μάχην, ἣν γίγαντες ἔστησαν θεοῖς.

V. 942. ἀλγεινὰς) Ciz. et Vit. 1. ἀλγεινῶν, non male,

πὰς pro ἀλγεινὰς Vat. 916. 1471. Pal. 139. Caſ. chart. Barb. Baroc. et alii. χαλεπῶν Vat. 1306. et Alex. V. 943. τοὶ γὰρ Vat. 916. Caſ. chart. et Baroc. Φύλιξιν Pal. 142. ἤνδρωσε Alex. V. 945. στρατῷ Pal. 142, longe melius caeteris. V. 946. κίρην Vat. 916. 1306. κίρη Vat 1471. Pal. 158. et Baroc. κύριν Vat. 915. κοίριν Pal. 139. κῖρνιν Seld. κεῖριν alii. Σῖριν denique Cluuerius Ital. Antiq. L. 4. p. 1272. κυλιστάρου Vat. 1307. κιλιστάρνου Pal. 139, aliique. V. 947. ἔπηλυς Pal. 139. νάσσεσθαι Caſ. chart. πάτρης Pal. 142. V. 950. καθ' ἱερῶσι Seld. Μωδίας

ex traiectione epithetorum, quam Lycophr. amat. Vit. 3. χαλεπὰς, haud dubie e gloſſa.

V. 943. τοίγαρ [τοιγὰρ]) Vit. 3. ταὶ γάρ. Senſ. *quia violarant iuramentum.* Ἠνδρωσαν, ſcl. Panopeo dederunt ſexum virilem ſ. filium, ἄνδρα ἐποίησαν, vt Tzetz. explicat, quae haud dubie eſt prima huius voc. ſignificatio, Lexicis adhuc incognita.

V. 944. νίκην ἐσθλὸν) Cf. Hom. Il. ψ. 665 et 668.

V. 945. τέχναις) *equo arte conſtructo.*

V. 946. κῖριν recte, Ciz. et Vit. 1. κίρνα, in ſchol. vero κίρις. Vit. 3. κίριν, in ſchol. κύρις. Phauor. κήρις.

V. 947. ἔπηλυς) Vit. 1 et Ciz. ἐπήλυς, perperam.

V. 948. βρέτας) Pr. ſimulacrum hominum et Deorum, h. l. equi, quod perforauit (τετρήνας) vel potius excauauit, vt milites excipere poſſet. Pauſan. I, 23, 10. ποίημα, τὸ Ἐπειοῦ μηχάνημα.

V. 950. Μυνδίας) Ciz. et Vitt. 1 et 3. cum Cantero et vtroque Potter μυδίας: infra v. 1261. μυνδία, μινδία et μενδία, quae verba omnia ſunt corrupta, nam μυνδίας eſt lectio veriſſima, quam quoque Lycophroni reſtituendam putat Bernh. Martin. in Varr. Lectt. IV, p. 88. nam Myndus eſt vrbs Cariae, in qua colebatur Minerua. Exſtant quoque numi Myndenſium cum imagine Mineruae, vid. Raſche Lex. Num. T. III. P. 1. p. 1002. Μυνδίας ἀνακτ. *baſilicis ſ. templo Mineruae.* Ariſtot. de Mir. Auſcult. c. 116. nominat ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἰλενίας, ἔνθα τὰ τοῦ Ἐπειοῦ λέγουσιν ὄργανα ἀνακεῖσθαι, ἃ εἰς (οἷς) τὸν δούρειον ἵππον ἐποίησε, ἐγγὺς Μεταπόν-

Vat. 1306. Μυνδίας pro Μυδίας tuentur Vat. 117. Pal 40. et 142. V. 952. πλακτοὶ Vat. 915. 916. 1471. Pal. 40. 139. Alex. Barb. vterque Caſ. Baroc. aliique. μολῶντες Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. et Baroc. λαυμέδων Vat. 1471. Pal. 40. vterque Caſ. et Barb. Ναυμέδων Pal. 139. τριπλὰς Vat. 1471. Pal. 139. Caſ. chart. et Barb. V. 953. ναύτας Pal. 142. V. 955. προσθῆναι Vat. 972. Pal. 142 et Baroc. V. 956 μολόντες Vat. 916. μολοῦσιν Vat. 1307. βολοῦσιν Pal. 40. V. 957 — 59. Tres hi verſus deſunt

του, quod erat oppidum Calabriae in ſinu Tarentino: cf. etiam Iuſtin. XX, 2. Meurſius, qui opinatur erraſſe Lycophronem, ipſe egregie errat, deceptus Ariſtotelis lectione vet. ἰλληνίας pro εἰλενίδι Ἀθηνᾶς, quam lectionem reſtituit Beckman. nec Lycophron omnino videtur erraſſe, qui, cum vbique cognomina Deorum ac Dearum, non habita contextus ratione, frequentat, non loci, vbi haec ferramenta repoſita, ſed tantum Deae, quae Myndia nominabatur, cui ea conſecrata fuerant, meminiſſe voluit. Poſt ἀνακτόροις interrogationis notam habet Seld.

V. 952. πλαγκτοὶ) Ita etiam Ciz. et Vit. 1. ſed Vitt. 2 et 3. πλακτοὶ. Heſych. et ex eo Phauor. πλακτός· πεπλανημένος. Eurip. Suppl. 961. πλαγκτὰ ὡσεί τις νεφέλα. En vtramque formam! Forma tamen πλαγκτὸς videtur praeferenda, et πλακτὸς incuriae librariorum tribuenda. μολόντες, ſic quoque Vit. 1 et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. μολῶντες, forte μολοῦντες, a μολέω, vt iam antea ſaepius. λαομέδων, Vitt. 2 et 3. λαυμέδων, recte. *Thryll.* τριπλᾶς, Vit. 3. vt etiam alias, τριπλάς.

V. 954. δεδηγμένος) ſcl. καρδίαν l. φρένας, quod alii addere ſolent.

V. 955. προθεῖναι) Bar. προσθεῖναι.

V. 956. μολόντες) Ita Vitt. 2 et 3. at Ciz. et Vit. 1. μολόντες, quod referendum videtur ad πλαγκτοὶ v. 952.

V. 957. συνοικεῖ, ὑπάρχει, *dominatur*, σὺν θηρσί.

V. 958. αἵ δ') Ita etiam Vit. 1. ſed Vitt. 2 et 3. αἱ δ'. Tenendum, verſſ. 957 et 958 incuria ſcribae a Cod. Ciz. abeſſe.

in Pal. 158. V. 960. μονοικήτους pro μονηκοίτους tuentur modo Vat. 1306. et Caſ. chart. μονοκοίτους Pal. 40. μονοικοίτους alii. In Seld. μονοικήτους lectionis varietatem eadem manus ſuperindicauit. V. 961. κριμησὸς Vat. 1307. κριμιαγὸς Seld. V. 962. λέκτρας Baroc. ſed iſti ας eadem manus ſuperſcripſit οις. ἠδὲ pro ἡ δὲ Seld. V. 963. σκύλλακα Vat. 1471. Alex. Barb. et Caſ. chart. V. 964. συνοικηστῆρα Vat. 916. 1306. V. 965. Ἀγκίστου Vat. 916. 1471. Caſ. chart. et Baroc. Ἀγκέσου alii. γόνον pro νόθον ex Vat. 1306. 1471. Alex. Caſ. chart. et vtroque

V. 960. μονοικήτους) Ita Ciz. et Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. μονοκοίτους, a μονοκοιτέω, ſuperpoſito tamen οι et η. Saltem metrum poſtulat μονοικ.

V. 961. κριμισσὸς) Ciz. et Vit. 3. κρημισσὸς. Varie in libris ſcribitur. Plutarch. Timol. 25. κριμησός. Olim in Corn. Nep. Timol. 2. *Crimeſſus*, iam *Crimiſſus*, cf. Staueren ad h. l. In Virg. Aen. V, 38. olim *Criniſus*, iam vero *Crimiſus*, cf. ad h. l. Heyne. Thryllitzſch. putat, lectionem κρημισσὸς non plane eſſe reiiciendam, quum et Diod. Sic. (IX, 2) ita ſcribat, Strabonem vero, Suidam et Steph. Byz. exhibere κριμισὸν ſimplici σ. Weſſeling. vero ad Diod. Sic. T. II. p. 319. lectionem κριμισσὸς praefert alteri, quae κρημισσὸς exhibet.

V. 962. τεκνοῖ) τεκνοῦν etiam de matre vſurpari, vid. Heyne ad Apollod. I, 1, p. 3.

V. 963. σκύλακα) Vit. 3. σκύλλακα, in ſchol. vero σκύλακα.

V. 964. συνοικιστῆρα) Vit. 3. in ſchol. perperam συνοικηστῆρα.

V. 965. Ἀγχίσου) Sic Ciz. Vitt. 1 et 3. et Bar. verum Vit. 2. ἀγχίστου, non vero ſuperſcripto σ, vt in Baroc. quod vero σ ſuperpoſitum Thryll. exiſtimat non eſſe notam vel emendationem τοῦ στ, ſed proprium Nomen notare. γόνον, Ciz. et Vit. 1. cum Pott. νόθον, at Vitt. 2 et 3. γόνον, ſuper tamen et iuxta poſito νόθον, tanquam ſcholio. στόρθον videtur ſuadere νόθον.

V. 966. τρίδειρον) Vit. 3. τρίθηρον, in ſchol. vero recte τρίδειρον. Nominat inſulam τρίδειρον rectius, quam τρινακρίαν, nam tres illae ex-

Potter. V. 967. Δαρδανίων Vat. 916 et Pal. 139. ναυσθλώμενον Vat. 1306. ναυσθλουμένων Caſ. membr. ναυθλούμενον Vat. 1471 et Pal. 139. V. 968. Ἔγεστα Alex. vterquè Potter. aliique. Ἐγέστα Pal. 139. Caeterum: *Salmaſius*, inquit Potterus, *in Plin. Exercitatt. ad Solini Polyhiſt. contra omnium Codicum fidem repoſuit* Αἴγεστε, *idque de Troiano heroë dictum putat, inſulſe quidem et ridicule, cum in verſibus ſequentibus quatuor adiectiua foeminina huic voci copulet Poeta. Sed quid mirum, ſi aliquando bonus dormitet Homerus.* V. 970. ῥυπαῖσιν Seld. V. 971. δυστυχὴς Pal. 40. nec male.

tremitates, quibus Sicilia procedit in mare, depreſſae ſunt ac planae, cf. Tzſch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II. p. 814. ληκτηρίαν. Verba ſic ſunt ordinanda: εἰς νῆσον, ληκτηρίαν, h. e. vbi exit, in extremis partibus, τρίδειρον. Pro ληκτηρ. habet Vit. 3. σικελίαν, eadem tamen manu iuxta poſitum ληκτηρίαν, vt appareat, prius eſſe ſcholium, et metro adverſari.

V. 968. Αἴγεστα) Sic quoque Ciz. et Vit. 1. verum Vitt. 2 et 3. Ἔγεστα. Lectionem Αἴγεστα rectam, vt iam vidit Thryllit. firmant Herodot. V, 46. Strab. XIII, p. 608. Polyb. I, 24 et Steph. Byz. Caeterum Cod. Pariſ. A. vt Schweighäuſ. ad Polyb. l. l. obſervat, quoque pro Αἰγέστης exhibet, vt h. l. Vitt. 2 et 3. Ἐγέστης. Salmaſ. ad Solin. Tom. II, p. 78. vult legi Αἴγεστε, male. Verbis notae Potteri: *Dormitet Homerus*, adſcripſit Thryllitzſch.: *Quem lapſum etiam Abr. Berkelius ad Stephanum ſequitur.. Male et ipſe et peius, quia nec citauit Salmaſium, vnde errorem hauſit.*

V. 969. πένθος πάτρας) *quem vobis importabit patria mea euerſa.* vt Hom. Il. λ. 250. πένθος κασιγνήτοιο πεσόντος, *ob fratrem occiſum.*

V. 970. ῥιπαῖσιν) Non tam *iactibus*, ſed βίᾳ, ὁρμῇ. Apollon. quoque vſurpare ῥιπὴν πυρὸς docet Steph. in Theſaur. Intelligit autem Lycophr. incendium ab hoſtibus irruentibus excitatum.

V. 971. μόνη, νήπαυστον, δαρὸν) Dolor auget verba. κατασκαφαῖς, ita quoque noſtri, excepto Ciz. qui disiungit κατὰ σκαφαῖς, male.

V. 972. γοωμένους Vat. 916. V. 973. στενάζεις Vat. 1471. Pal. 139. Alex. vterque Caſ. et Baroc. λογγαίαν cum parox. omnes Codd. ſi excipias Pal. 142. V. 974. προςτρόπαιον vna voce pro: πρὸς τρόπαιον tuentur modo Barb. et Caſ. membr. Caeterum: *Ego vero*, inquit Potterus, *προστρόπαιον vna voce legendum puto ex emendatione Guil. Canteri, quam confirmat Baroc. Quin etiam Greg. Nazianzenus in Tragoedia verſum hunc a Lycophrone mutuatus, προστρόπαιον habet. Poſſet etiam legi προστροπαῖον gentile. Eſt enim προστροπαία Siciliae vrbs. vid. Canteri annotationes.* V. 975. τηνώδης Pal. 142. ἐμπρεύσει Alex. Barb. et Baroc. ἐμπορεύσει Vat. 1471. ἀμπνεύσει Vat. 972. εὐπεύσει Pal. 139. V. 976. καλυνεῖ Vat. 915 et 916. V. 978. Σίριν Vat. 1471.

V. 973. στενάξεις) Vitt. 2 et 3. στενάζεις, perperam.

V. 974. ἐσθῆτα προστρόπαιον) Ita Vit. 3. ſed Ciz. ἐσθ., πρὸς τρόπαιον. Vit. 1. ἐσθ., πρὸς τρόπαιον, et ſic etiam Vit. 2. (ſine commate tamen poſt ἐσθῆτα, cui lectioni fauet quoque ſchol. interl. ſuo: διὰ τὸ ἑλληνικὸν τρόπαιον. Veſtimentum vero προστρόπαιον magis conuenit contextui.

V. 975. αὐχμῷ) *ſqualore.* Schol. min. λιμῷ, non male, nam hoc verbum etiam de inopia vſurpatur, cf. Valken. ad Theocrit. ed. Berol. 1810. T. II, p. 121. Intelligi vero etiam poteſt de ſqualore veſtium ac totius vitae. Ἀμπρεύσει, conſenſu Ciz. et Vit. 1. verum Vitt. 2 et 3. ἐμπρεύσει, at ſupra v. 635. cum reliquis etiam ἀμπρεύουσι. Etymol. M. Suid. Euſtath. Il. ζ. p. 625, 39. Zonar. et Phauor. ἀμπρεύων. Videtur ergo ἐμπρεύσει ſcribae negligentiae relinquendum.

V. 976. κρατὸς δ') Vitt. 1 et 2, et Ciz. vt fere ſemper, κρατός δ'.

V. 977. παλαιῶν) Vit. 3. in ſchol. παλαιάν, non male.

V. 978. πολλοὶ δὲ) Ciz. et Vit. 1. πολλοί δε. H. e. Achaei, qui ad Troiam fuerant, cf. Heyne Opuſc. Acad. Vol. II, p. 257. non vero ipſi Troiani, vt Canter. h. l. explicat. Σῖριν, ſic quoque Ciz. et Vit. 1. at Vitt. 2 et 3. σῖριν cum Strab. VI, p. 264. Athen. XII, p. 524. Steph. Byz. et Heyn. l. modo laudato. Metri

Pal. 139. Alex. et Cas. chart. λευταρίαν Vat. 1471 et Pal. 40. V. 980. ὀλύνθον Pal. 158. ἀναρίθμων Pal. 142. V. 981. χάραν pro χάρα tuentur Vat. 916. 1306 et Cas. membr. V. 982. ῥίθρεισιν Pal. 158. Σίρις pro Σίνις ex Vat. 915. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Alex. Cas. chart. Baroc. aliique. Quam lectionem genuinam esse testatur Cluver. Ital. Ant. l. 4. p. 1272. Idem paullo post hanc lectionem inde confirmari docet, quod *aduenas istos Troianos vrbem ad eum fluvium condituros ait Lycophron, quam eius Commentator Isaacius Sirim intelligit vna cum Strabone.* V. 983. χωνίαν

tamen causa scribendum σῖριν, cf. Schweighäus. ad Athen. l. l. "Αμφι, nostri vero ad vnum omnes ἀμφὶ, quod Thryllit. putat rectum, „*Apollonius enim*, inquit, *Φοίβου δ᾽ ἀμφὶ καὶ αὐτῆς εἵνεκεν ἤρης*,' *et Sylburg. ἀμφὶ addit ad διὰ, quod accentum etiam non retrahit, et ἀνὰ recte expungit.*" Vide, quae obseruauimus supra ad v. 94 et 365. λευταρνίαν latius a Lycophrone positum videtur pro ipsa Calabria. Nisi auctoritas Strabonis VI, p. 430, vt obseruat Heyne in Opusc. Acad. Vol. II, p. 235, impetum sufflaminaret, legi posset λευκανίαν, Lucaniae autem fines ad Siritidem pertinuere.

V. 980. ἀνηρίθμων) Sic Vitt. 2 et 3. Ionice, metri causa, sed Ciz. et Vit. 1. ἀναρίθμων, in Vit. 1. tamen superscripto η, nam α in ἀριθμὸς corripitur.

V. 981. χάραν, cum Pottero, vt v. 436. Nostri h. l. χάρα, quamquam supra v. 436. etiam χάραν, et in schol. v. 17. Vit. 1 et Ciz. Infra v. 1427. omnes χάρα, vid. quae supra ad v. 436. sunt obseruata.

Ibidem. γογγύλῃ) Vit. 1 et Ciz. in schol. στρογγύλῃ, quod fere idem est.

V. 982. σῖρις consensu nostrorum omnium, vt v. 856; nullus, vt Cant. et Pott. σῖνις. Locum Cluverii, quem Sebast. citat, Pottero debet, vti saepius, non laudato.

V. 983. χωνίας) Ita quoque nostri Codd. et Steph. ad χώνη, allato Lycophronis loco, vid. Salmas. Exercitatt. Solin. T. I, p. 42. b, C. Heyne Exc. XXI. ad Virg. Aen. I, et Excurs.

Vat. 117 et Pal. 142. V. 985. ἀλγινοῦσι Vat. 916. V. 986. Θεοῖς Seld. V. 987. πρὸς θ' alii. Ξουθίδας pro Ξουθίδος repoſui e Vat. 915, quam lectionem Canterus ex Io. Aurati emendatione iam probarat. Ξουθῖδος Vat. 1306. 1471. ᾠκότας Vat. 915. εὐκηκότας Vat. 916. V. 988. γλήνας Vat. 916. aliique:

IV. ad Aen. VII, p. 128. βαθεῖαν h. l. *fertilem*, *pinguem*. Eurip. Andromach. 638.

ξηρὰ βαθεῖαν γῆν ἐνίκησε σπορᾷ.

Schol. ὑπὲρ τῆς βαθείας καὶ πίονος γῆς. Plutarch. in Caeſ. c. 59. χώρας βαθείας Macedoniae opponit orae maritimae omnibus ad vitam tolerandam neceſſariis rebus deſtitutae.

V. 987. πρός θ') Ita noſtri praeter Vit. 1. πρὸς θ'. ἴδεθλον, ſic noſtri, vno diſſentiente Vit. 2. qui ἔδεθλον cum ſpiritu leni dat, cf. ſupra v. 296. ξουθίδας, h. e. Ioues. Noſtri tuentur cum Potter. et Cant. vulg. ξουθίδος, ſcl. θεᾶς, quae eſt Pallas. Agitur enim de priſtinis incolis, quos paullo poſt Ἰάονας ſ. Ἴωνας appellat veteri nomine, quod poſuiſſe videtur pro Chonibus, cf. Heyne l. l. Supra ad v. 978. Vit. 3. exhibet ξουθῖδος. Emendatio Io. Aurati placeret, niſi ἴδεθλον ſimpliciter poſitum exaſperaret orationem. Cod. tamen Vat. confirmat lectionem ξουθίδας, vti etiam metri ratio.

V. 988. γλήναις — μύσει) Vit. 1 et Ciz. γλήναι, vt Pal. cui ſaepius concinunt, quae vero lectio adverſatur viciniae verborum. Vitt. 2 et 3. ταῖς ἀναιμάκτοις, Ciz. autem et Vit. 1. τοῖς ἀναιμάκτοις; verum quid γλήναις τοῖς l. ταῖς ἀναιμάκτοις? Reichard. interpretationem Scaligeri latinam ſecutus, quae habet *puras*, ſcl. ſanguine, explicat: *ſanctas*, *diuinas*, *quae caedem ferre non poſſunt*; ſed hoc ineſt magis verbo lat. *puras*, quam gr. ἀναιμάκτοις, nec ſatis conuenire videtur Mineruae. Tenendum autem eſt, a ſcriptoribus graecis quidem proprie dici, μύειν τοὺς ὀφθαλμοὺς, ſed non, μύειν τοῖς ὀφθαλμοῖς. Vſurpari vero μύειν etiam non adiecto Subſtantiuo ὀφθαλμοὺς, et, vt καταμύειν, ſignificare: *conniuere*, *claudere oculos*, *nictare*, vt alia ſcriptorum loca taceam, comprobat Strab. VI, p. 264, qui eandem, cuius meminit Lycophron, enarrat hiſtoriam, his verbis: τῆς τῶν τρώων κατοικίας τεκμήριον ποιοῦνται τὸ τῆς Ἀθηνᾶς

γλήναι Pal. 158. τοῖς pro ταῖς idem. ἀναιμάκταις Vat. 916. ἀναιλμάκτοις Caſ. membr. μύει Seld. V. 989. Ἰώνας pro Ἰάονας vterque modo Caſ. tuetur. σκύλαξ pro βλάβην Pal. 139. V. 990. λεύσον Vat. 916.

τῆς Ἰλιάδος ξόανον, ἱδρυμένον αὐτόθι, ὅπερ καταμῦσαι μυθεύουσιν ἀποσπωμένων τῶν ἱκετῶν ὑπὸ Ἰώνων τῶν ἑλόντων τὴν πόλιν. Abſolute ergo, forſitan quispiam regerat, a Lycophrone etiam μύειν eſſe vſurpatum, et γλήναις loco Ablatiui poſitum, ita vt oculi Mineruae, tanquam pacis Deae, a caede temeraria abhorrerent. Sane is me non haberet repugnandem, niſi hic γλήναις adiunctum eſſet. Legerim ideo cum Vat. 916. et aliis Codd. γλήνας, retulerimque ad μύσει. Sed tunc dimittendum quoque ταῖς ἀναιμάκτοις; non dimittendum, ſed cum Vit. 1 et Ciz. mutandum modo in: τοῖς ἀναιμάκτοις, vnde ſenſus exit: *Claudet oculos his ἀναιμάκτοις, ne cogatur videre eos, oculos ab iis auertet.* Verum quinam ſunt ἀναίμακτοι? Sunt Achiui, occiſores eorum, qui ſupplices in templum Mineruae confugerant. At quomodo hi poſſunt appellari ἀναίμακτοι, *incruenti*, quorum manus ſanguine caeſorum conſperſae fuerant? Poſſunt, ſi ἀναίμακτος non στερητικῶς, ſed ἐπιτατικῶς explicetur: *ſanguinarius, caedis auidus,* vel, ſi id minus placeat, malim legere ἀμαλάκτοις, vel potius ἀμειλίκτοις, h. e. σκληροῖς, οὐ πραϋνομένοις, ἀπανθρώποις, Hom. Il. λ, 137. quam coniecturam vti contextus, ſic inprimis lectio Cod. Pal. corrupta ἀναιλμάκτοις, et ſchol. interl. Codd. Vitt. 2 et 3. ἀδακρύτοις eximie iuvant. Interim, vt redeamus ad lectionem vulgatam, μύειν etſi rarius cum Datiuo iungatur, videtur tamen interdum iunctum fuiſſe, vt ap. Euſtath. Il. β, p. 158, 21. ed. Baſ. οὖς (ὀφθαλμοὺς) ἄλλοτε ἄλλους ἀνοίγειν, καὶ τοῖς μὲν μύων, τοῖς δὲ βλέπων κ. τ. λ. Quum vero Lycophron formulas dicendi frequentet raras et inuſitatas, ea, quam h. l. exhibet, non ſollicitanda videtur, vnde ſenſus exiſtit: *ſtatua Mineruae claudet oculos* ἀναιμάκτοις, h. e. ſanguine vel vita carentes, quia ſunt oculi ſtatuae.

V. 989. Ἰώνας) Noſtri cum Canter. et Pott. Ἰάονας, recte, niſi velis verſiculum vno pede priuare. Seld. quoque Ἰώνας. *Pott.*

V. 990. λεύσσον) Ciz. et Vitt. 1 et 3. λεύσον, Futur. non male; Praeſens tamen hic praetulerim, quia clau-

1471. Pal. 139. 158. Caſ. membr. aliique. V. 991. ὅτ' ἂν pro ὅταν Caſ. membr. et Seld. λίταρχος Vat. 972. ἱερείας Pal. 139. Alex. Barb. et Baroc. V. 992. αἱμάξει Vat. 916. Alex. aliique. V. 993. τυλησσίων alii. τυλλησσίων alii. Hunc verſum non agnoſcit Pal. 139. V. 994. ἁλισμήκτοιο reponendum putavit Scaliger, *emendatione etſi non inerudita, me tamen iudice*, inquit Potterus, *minime neceſſaria.* Nos vero, intercedente potiſſimum praeſtantiſſimi Cod. Vat. 972. auctoritate, ſi non recipimus lectio-

det oculos, dum videt. Forte etiam γλήναις poteſt referri ad λεύσσον, hoc verborum ordine: ἄγαλμα, λεύσσον βλάβην γλήναις, μύσει, ſcl. αὐτάς. φόνον ἔμφυλον pro φόνον τῶν ἐμφύλων, vt ap. Propert. III, 7, 10. *rogi cognati*, h. e. cognatorum. Infra v. 1122. ſimili modo μίασμα ἔμφυλον.

V. 991. λήταρχος) Vit. 1. λῄταρχ. cum Iota ſubſcripto, quod alias raro addit, Etymologiam verbi ſecutus, cf. Tzetz. ſchol. Videtur h. l. nomen eſſe proprium ob ſq. ἱερείας σκύλαξ, h. e. ſacerdotis filius, vel potius Deae, i. e. Mineruae, ſacerdos. ἱερείας, Vit. 3. ἱρείας, bene. Nil tamen impedit, quominus ἱερείας credamus eſſe Genitiuum ab ἱερεία, *ſacerdotium*, et λήταρχ. σκύλ. ἱερ. *ſacerdotem publice conſtitutum.* Quod vero ſacerdotem appellauit σκύλακα, non mirum, quum Pindar. Pyth. II, 31. habeat ἱερέα κτίλον Ἀφροδίτας.

V. 992. αἱμάξῃ) Vit. 3. quoque αἱμάξῃ, ſed e correctione, ita vt appareat, ante fuiſſe αἱμάξει, vt ſaepius ὅταν cum Indicatiuo in Mſſ. noſtris, vt ſupra v. 247. 474. 612. 807. et infra 1054. et 1059. rectius tamen αἱμάξῃ, *cum cruentaverit.*

V. 993. τυλλησίους) Steph. ad τυλησσός, laudato verſu Lycophronis, τυλησσίων habet, idemque cum Tzetza et ſchol. min. τυλησσὸν montem Italiae, quem quoque fuiſſe contextus docet, non vero, vti Canterus opinatur, montem Theſſaliae interpretatur.

V. 994. λίνου) Scholiaſt. putat, nullum extare in Italia promontorium ſic dictum. Steph. λίνον· χωρίον ἑλλησποντίας. Strabo XIII. p. 588. in Troade Λῖνον fuiſſe dicit χωρίον ἐπὶ θαλάττῃ. cf.

nem, magis certę magisque probamus. Ἀλισμίκτοιο Vat. 916. V. 995. νάσονται Pal. 158. et νάσσονται Seld. pro ἄρσονται, lectione minime gentium despicienda. ἄρδονται Baroc. V. 996. κλήτης pro δούλης Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Barb. Cas. membr. Baroc. aliique. ζεῦγλαν properisp. accuratius reliquis paroxyt. Vat. 1471. ζεύγλην Pal. 40. ἐνδεδυμένοι omnes Vat. Pal. 139. Alex. Barber. Cas. membr. Baroc. aliique; et sane lectio, habita constructionis ratione, vulgatae, meo iudicio, anteponenda. V. 997. χαλκομίτου Vat. 915. θῆσαν Vat. 916. et Pal. 139. ὀτρηρῆς reposui pro ὀτρηροῦς

tamen Ferrarii Lex. Geogr. cuius verba sic se habent: „*Linum*, *Capo di Verre*, *promontorium Bruttiorum in Calabria citeriore*, *teste Barrio*, *apud Amantiam vrbem et Tyllesium promontorium*, *vbi Bellus mons oppidum conspicitur*.“ Ἀλισμίκτοιο, ita Ciz. et Vit. 1. sed Vit. 2. ἀλισμίκτοιο superposito η, quod ergo firmat Scaligeri emendationem, nam ἀλίσμηκτος, a σμήχω, est i. q. ἁλίπληκτος. ἁλίπλακτος s. ἁλίπλαγκτος. Aeschyl. Pers. 305. θαλασσόπληκτος, cf. Lobeck. ad Sophocl. Ai. v. 597. p. 308. Vit. 3. ἅλις μίκτοιο, quod vix habet, quo se tueatur.

V. 995. ἄρσονται) Sic Vitt. 2 et 3. at Ciz. et Vit. 1. νάσονται, quod vel e glossa, vel e male intellecta dictantis voce ortum videtur, nam ἄρσονται non est sollicitandum.

V. 996. δούλης) Vitt. 2 et 3. κλήτης, sine dubio e glossemate: δούλη dicitur Clete, vel quia fuit τροφὸς Penthesileae, vel δούλης, quod aptius videtur, traiiciendum est ad ζεύγλαν, vel adeo legendum δούλην. ζεῦγλαν, sic quoque Vitt. 2 et 3. sed Ciz. et Vit. 1. ζεύγλαν, vsitatius. Ἐνδεδεγμένοι, quam lectionem tuentur Ciz. Vitt. 1 et 3. vt etiam schol. interl. qui δεδεγμένοι habet, sed Vit. 2. ἐνδεδυμένοι, quod et metro aduersatur, et linguae legibus, nam dico quidem ὑποδῦναι, non vero ἐνδύεσθαι ζυγόν.

V. 997. ὀτρηρῆς) Consentiunt nostri, atque Tzetz. in scholiis, quem conferas in Posthomer. v. 57. vbi nomine ipsi proprio ὀτρήρης dicitur, eiusque armatura describitur. Pott. ὀτρηροῦς.

ex Vat. 972. Barb. Caſ. chart. Baroc. aliisque. ὀτρή-νης Seld. V. 998. πλάνήτην Pal. 139. V. 999. ὀφθαλμὸν Pal. 139. κτυπεῖς Vat. 117. V. 1002. κροτωνιάται Vat. 1306. Pal. 139. 142. Alex. vterque Caſ. vterque Potter. et alii. πέρσουσι pro πέρσουσιν ex Vat. 117. 972. 1306. 1307. Pal. 139. Alex. Caſ. chart. vtroque Potteriano libro aliisque. Quidam poſt ποτὲ notam diſtinctionis ponunt, vt Ἀμαζόνος ad κόριν (κόρην) referatur; ſed perperam. V. 1003. φθέσαντες Vat. 1471. V. 1004. κλητὴν Caſ. membr. V. 1005. πρόσθε pro πρόσθεν ex Pal. 142. Caſ. membr. et Seld. πρὸς θ' alii. ἐκείνης Vat. 916. 972. 1306. 1471. Alex. Caſ. chart. et Baroc. V. 1007. διαραίσουσι Baroc. διαραίσσουσι Vat. 1471. Barb. Alex. Caſ. chart. διαῤῥαίσσουσι Vat. 1306. 1307. διαραίσου Pal. 139. λαυρήτας Pal. 142. et Seld. λαυρίτης Vat. 1307. V. 1008. τέρειραν Vat. 1306.

V. 1000. πιθηκομόρφῳ) deformi, vid. Brod. in Antholog. p. 260. Thryllit. Anthol. ex ed. Iacobs. T. X. p. 221. cf. Euſtath. ad Il. β, p. 391. ed. Polit. Potterus ad h. l. male facit Meurſio, qui ipſe πιθηκομ. ad deformitatem, non vero ad calliditatem refert.

V. 1002. κροτωνιᾶται) Noſtri, vt infra v. 1071. κροτωνιάται. Vtrumque fuit in vſu, cf. Steph. Byz. ad κρότων. πέρσουσί ποτε, idem exhibent Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. πέρσουσι ποτέ. Legendum cum Reichardo πέρσουσίν ποτε.

V. 1003. ἀμαζόνος, φθέρσαντες) Vit. 1. et Ciz. ſic diſtinguunt: ἀμαζόνος φθέρσ. cf. Sebaſt.

V. 1005. πρόσθε) Ita quoque Ciz. et Vit. 1. ſed Vitt. 2 et 3. cum edd. prior. πρόσθεν, vt etiam in ſcholiis. Ἐκ κείνης, Vit 3. ἐκείνης, male, Vit. 1. et Ciz. in ſchol. κἀκείνης, non apte.

V. 1007. διαῤῥαίσουσι) Vit. 2. διαῤῥαίσσουσι, in ſchol. vero διαραίσουσι. Vit. 3. διαραίσσουσι, non bene.

V. 1008. οἵ δ') Ita quoque Ciz et Vit. 1. ſed Vitt. 2 et 3. οἱ δ'. Μυδαίνει, in ſchol. Vit. 1. et Ciz. μυδάνει, vt Vat. 117. Alii κυδαίνει. Potter.

μυδάνει Vat. 117. μυδεύει Pal. 142. V. 1009. ὠκή-ναρος Pal. 158. γῆς Vat. 1471. Alex. Barb. Caſ. chart. et Baroc. ἐκβράσων Pal. 139. et Seld. V. 1010. ἄλλῃ Vat. 972. Pal. 142. et Seld. καμόντες Vat. 916. V. 1013. κερτερὸν Baroc. γόνον pro τόκον Palat. 158. V. 1014. τῇ pro πῇ Seld. ψάμον Vat. 117. V. 1015. Θρῆσαι Vat. 916. Caſ. chart. et Seld. ἐμφορουμένας Pal. 139. ἐμφορουμέναι alii. V. 1016. τῇ pro πῇ, vt et ſuperius cohaerenter, Seld. V. 1017. Ἀργυρί-νους pro Ἀργυρίννους ex omnibus exemplaribus, ſi excipias. Vat. 972. Pal. 40. 142. et Caſ. membr. qui Ἀργυριννοῦς c. perispom. legit. Alii autem, inter quos

V. 1009. ὠκύναρος, aſſentientibus Vitt. 2. et 3. at Vit. 1. et Ciz. ὠκήναρος, etiam in ſchol. vti ſupra v. 729. vbi vid. Ἐκβράσσων, Vit. 3. ἐκβράσων, ſuperſcripto tamen altero σ. Φοῖβον, καθαρὸν in ſcholiis. cf. Apollon. Lex. Hom. ad v. vbi verſus Heliodori (Heſiodi) citatur, qui quoque ὕδωρ Φοῖβον exhibet.

V. 1010. Ἄλῃ) Vit. 3. ἄλῃ. Reperitur hoc voc. etiam cum ſpiritu aſpero, cf. Baſt. in: Lettre critique, p. 175. et Schaefer. in Append. ad Baſt. ep. crit. p. 14. πικρᾷ, Vit. 3. πικρᾷ', ſic, bene, vt indicetur diverſa lectio. *Thryllit.*

V. 1011. τὸν δ') Ciz. et Vit. 1. τόν δ'.

V. 1013. σῦν) Sic Hom. Il. δ, 253. Idomeneum, et ρ, 281. Aiacem fingit ſui, vel potius apro ſimilem. γόργης, ita Ciz. et Vitt. 2 et 3. at Vit. 1. γόρτης, in ſcholiis γόρπης, vitioſe. Hygino in fab. 97. Thoas nominatur filius Gorgidis, male, vt Munkerus ſuſpicatur, pro: Gorges. τόκον, Ciz. et Vit. 1. γόνον.

V. 1014. πῇ μὲν, πῇ δὲ, noſtrorum Codd. conſenſu. Seld. τῇ μὲν, τῇ δέ. Eadem fit permutatio in Eurip. Oreſt. 351. ἄξουσι, ſcribendum omnino ἄξουσιν.

V. 1015. ποδωκοῖς λίνοις) Vid. Valken. in Diatrib. in Eurip. Dram. Graec. Reliq. p. 255.

V. 1016. ἐμπίπτειν de ventis dic. vt ap. Virg. Aen. I, 84. *incubuere venti.*

V. 1017. Ἀργυρίνους, conſentientibus noſtris omnibus, ita etiam Suid. et Stephan. ἀργύρινοι, ſed ex ſcholiis Tzetzae patet, ipſum legiſſe Ἀργυρίννους.

Steph. Byz. in voce, Ἀργυρρίνους. V. 1019. πλανήτην Pal. 40. ὄψεται Vat. 1471. Caſ. chart. Barb. et Baroc. V. 1021. κράθις cum paroxyt. Vat. 117. 1471. et Caſ. membr. κράθης Caſ. chart. ἐν δὲ pro ἠδὲ maullt Berkel. in Stephani Μυλάκων. V. 1022. πύλαις pro πόλαις Vat. 117. 915. Pal. 40, 142. aliique. πόλεις Seld. et in ſchol. Baroc. V. 1023. ἔσταιλε Caſ. chart. V. 1026. νάσσαντο Pal. 142. Barb. aliique. νάσσονται Vat. 916. et Pal. 158. διζηρῷ Vat. 916. et 1306. V. 1027. ὀρθρωνοῦ Caſ. chart. Barb. Baroc. et alii. ὀρθρονοῦ Vat. 1471. et Pal. 139. V. 1028. πλακτοὶ Vat. 916. 1306. 1471. Alex. Barb. Caſan. chart. et Baroc. πτέρυξ Vat. 117. V 1029 προσμάσεται Seld. V. 1030. τῆς pro τοῦ Σισιφείου Vat.

V. 1018. κυμαίνων) Actiue, vt v. 696. *concitans.*

V. 1019. ὄψονται) Vitt. 2 et 3. ὄψεται, ſuperpoſito tamen ον.

V. 1020. ῥοαῖς) Vit. 1 et Ciz. male ῥόαις.

V. 1021. κρᾶθις) Noſtri, vt ſupra v. 919. κράθις. Ὄροις, Vit. 1. et Ciz. mendoſe ὅροις. Alii quoque ὅρος. Pott. Stephan. ad Μύλακες ita interpungit et legit: κρᾶθις δὲ γείτων, ἠδὲ Μυλάκων ὄροι, aeque mendoſe ob ſeq. χῶρος.

V. 1023. ἔστειλε) Vit. 2. ἔστειλεν, recte.

V. 1026. νάσσαντο) Sic Vitt. 2 et 3. ſed Ciz. et Vit. 1. νάσσονται, bene. Διζηροῦ, Vit. 3. in ſchol. perperam διζηνοῦ. Cf. Steph. ad v. qui tamen Dizerum vrbem Illyrici, allato adeo Lycophronis loco, nominat: legendum videtur, vt interpretes oſtendunt, ποταμὸς pro πόλις Ἰλλυρίδος.

V. 1027. ὀρθρωνοῦ) Ita Ciz. et Vitt. 1 et 2. verum Vit. 3. ὀρθρονοῦ, in ſchol. ὀρθρωνοῦ, vtrumque vitioſe, cf. Steph. Byz. ad v.

V. 1028. πλαγκτοὶ) Vit. 3. πλακτοὶ, vt ſupra v. 952.

V. 1029. προσμάσσεται) Vit. 1. πρὸς μάσσεται, vt πρὸς iungatur cum ἣν, *ad quam alluit.* προσμασ. h. e. προσμιγνύει, *alluit*, nam μάσσειν l. μάσσεσθαι Euſtath. ad Hom. Od. λ, 590. ἅπτεσθαι, ἐφάπτεσθαι explicat, cf. Apollon. Lex. ad h. v. Reichard. in Indice non ſatis apte: προσμάσσομαι, *rigo*; nam pr. eſt: *depſendo ſimul iungo*, vt v. 753. Schol. min. περικλεῖται, *circumfluit, obit.*

1471. Σισυφίου Pal. 139. V. 1031. πόδ' pro πόθ' Baroc. γράφειν Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alex. Barber. et Baroc. γράφει Caſ. chart. V. 1032. κλένοντα pro κλεινόν θ' Vat. 916. Caeterum Baroc. inciſum apponit non τῷ· λογγάτιδος, ſed τῷ· Ἕλωρος inſeq. verſus. V. 1033 Ἕλλωρος Pal. 139 ἐκβάλει Vat. 1306. πόρον pro ποτὸν alii. Caetero Baroc. hic interpunctionem negligens ſenſum variauit. V. 1034. παππωκτόνον Pal. 139. ὀρθρωνὸν Caſ. chart. Barb. aliique. V. 1035. πατρῴου Vat. 1307. τὸ· ῥεῖθρα non agnoſcit Baroc. V. 1036. ὡς pro ὃς Palat. 139. χειράδος Pal. 139. ἔπει pro ἐπὶ Pal. 168. V. 1038. ποσὶν Pal. 139. V. 1039. πλείωνα Vat. 1471. V. 1040. ἐάσῃ Vat. 117. 916. 1306. Pal. 139. 142.

V. 1031. ἐπώνυμον ποθ') Ciz. et Vitt. 2 et 3. ἐπώνυμόν ποθ'. γράφων, Vitt. 2 et 3, γράφειν, vt ſchol. min. ἱστορεῖν, non intellecta vi voc. γράφων, nam refertur ad κλύδων, qui dicitur γράφων, *radens*, *lauans*, ſ. περιγράφων ἄκραν, *circumſcribens*, *circumfluens promontorium*, vt ap. Cic. Philipp. VI, 3. *Rubicone circumſcriptum* h. e. incluſum eſſe.

V. 1033. Ἕλωρος) Sic Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. Ἕλωρος, vt Steph. Byz. Eadem lectionis diuerſitas reperitur ap. Thucyd. VI, 71. ἑλωρινὴ et ἐλωρινὴ ὁδός.

V. 1034. ὀθρωνὸν) Vit. 3. ὀρθρωνὸν, vt v. 1027.

V. 1036 χοιράδων) Vit. 1. et Ciz. χειράδων, vt antea ſemper, cf. v 367.

V. 1037. ῥῆτραι — στρατοπλ.) ῥῆτραι, λόγοι δημοτικοί, vt ſupra v. 470. quibus aliquid publice componitur, quibus rogatio ad populum fit. Zonar. ἡ συνθήκη, ἡ ἐπὶ ῥητοῖς, vt in Timaei Lex. Plat. συνθήκη λόγων, vel, ex emendatione Ruhnkenii, διὰ λόγων. Aelian. V. H. X, 18. εἶχον ὑπὲρ τούτων ῥήτραν πρὸς ἀλλήλους, mox dicitur ὁμολογία. Quae vero ῥῆτραι dicc. στρατόπλωτοι, quibus conſtituebatur, vt claſſis inſtrueretur. Cf. Heſych. ad v. eiusque interpretes.

V. 1038. φονῇ) Vit. 3. male φωνῇ, in ſchol recte φονῇ. ποσὶ, cum Pal. legendum ποσὶν.

V. 1039 πλειῶνα) Vit. 3. πλείωνα, in ſchol. vero rectius πλειῶνα.

V. 1040. ἐάσει) Noſtri Codd ἐάσῃ, vt ſupra v. 640 minus bene.

158. Caſ. chart. et Baroc. Τελφουσσία Steph. in voce, aliique. Τελφουσίαι Seld. V. 1041 ῥεῖθραν Pal. 158. νεύουσα Vat. 916. V. 1042. ὄθε Seld. δεινῶν Caſ. chart. et Barb. δεινικὴν Vat. 1471. V. 1043. Ἀμαντίαν Vat. 916. 1307. Pal. 142. Alex. Barb. Caſ. membr. Baroc. aliique. Ἀδαμαντίαν Vat. 1471. et Pal. 139. V. 1044. Ἀτιτάνων Vat. 915. 916. 972. Alex. Caſ. membr. aliique. V. 1045. πράκτην Pal. 142. aliique. πλακτὺν alii. ἀκτὴν Canter.

V. 1041. ῥεῖθρα) Ciz. vt Pal. ῥεῖθραν, perperam.

V. 1042. ἑρπετῶν μάχην) h. e. *cum ſerpentibus.* δεινὴν, Vit. 3. δεινῶν, vti quoque Vit. 2. ſuperſcripto tamen ην.

V. 1043. ἀβαντίαν) Vit. 3. perperam ἀδαμαντίαν: Vit. 2. ἀμαντίαν, vt Steph. et Etymol. M. ad v. Ἄμαντες, cf. Polit. ad Euſtath. T. II. p. 578. et Erneſt. ad Callim. Fragm. 259. p. 532.

V. 1044. Ἀτιντάνων) Ita Vit. 2. ſed Ciz. et Vitt. 1 et 3. Ἀντιτάνων, etiam in ſcholiis, non bene. cff. Steph. Byz. Strab. VII, 32. Liv. 29, 12. „*Holſten. ad Steph. p. 57. a. in Tzetza male ait legi* (*ſcl. in edd. vett.*) ἀτιτάνοι *pro* ἀντιτάνοι. *Voluit, puto,* ἀτιντᾶνες. *Caeterum recte monet,* Ἀτιντανοὺς *vocari ab Appiano* (Illyric. 7 et 8.). *Locus eſt Illyric. p. IV. edit.* Hoeſchel. *Sed male ap. Ariſt.* περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων (ed. Beckm. p. 281. c. 139.) *pro* ταυλαντίων *reponit* ἀτιντάνων. *Meminiſſe enim ex prima Illyricarum pagina debebat,* ὅτι ταυλάντιοι ἔθνος ἠπειρωτικόν." *Thryllit.*

V. 1045. πράκτην) Noſtri tuentur omnes hoc voc. omnibus Grammaticis et Lexicographis ignotum. In coniectura Canteri ἀκτὴν παρ᾽ αὐτὴν redundare mihi videtur αὐτήν. Nil quoque iuvant ſchol. min. qui habent ὄρος, ergo legerunt voc. quod eſſet nomen montis proprium. Habet ſane Lycophron plura alia locorum nomina Geographis incognita, quibus hoc forte annumeraueris, Malim tamen, ſi quid ſit immutandum, legere πλακτὸς ſ. πλαγκτὸς, παρ᾽ ἀκτὴν, ita vt πλακτὸς, quod voc. Lycophron in tali re amat, vt v. 1028. atque v. 852. ἥξει ἀλοίτης, et cum μολὼν iungit, vt v. 952. πλαγκτοὶ ſ. πλακτοὶ μολόντες, retrahatur ad μολών. Si voc. πλαγκτὺς etiam aliam haberet, qua confirmaretur, quam Codd. quorundam au-

V. 1046. πολυάνθους pro πολυάνθου tuentur Vat. 1307. et Pal. 158. V. 1047. Αὐσονείων Vat. 117. 915. Pal. 40. 142. Caſ. membr. et Stephanus in voce cum Pottero. Αὐσονίαν Pal. 158. τόπων pro τάφων Seld aliique. V. 1049. ξένοις alii. ὀστέοισσιν Pott. ὀσταίοισιν Vat. 1306. vterque Caſ. aliique.

ctoritatem, Hermannus Excellentiſſimus exiſtimat, legendum eſſe πλαγκτὸν παρ' αὐτήν, h. e. *iuxta locum, circa quem oberrabat.* Verum quum nullus adhuc exſtet auctor huius vocabuli, permanendum videtur in lectione πλαγκτὸς παρ' ἀκτήν.

V. 1046. πολυάνθους) Sic Ciz. et Vit. 1. cum Cant. et Potter. recte; Vitt. 2 et 3. πολυάνθου, male, ſic quoque Stephan. quem Canter. πολυάνθους legiſſe per errorem exiſtimat. Potter. addit: Ego πολυάνθους lego cum Seld. itaque ſcribendum eſſe prius monuit doctiſſimus Canterus. Deinde δρέπων νᾶμα πολυάνθους eſt formula loquendi poetarum ſollemnis, qua *potare, bibere flumum* eſt, iuxta eum habitare. Δρέπων i q. πίνων, quam vero ſignificationem huius vocis Lycophroni propriam Lexica non exhibent; nam pr. dic. de fructibus, *metere, decerpere*, ſed qui decerpit, is accipit, fruitur fructibus, hinc Heſych. δρεπόμενοι· ἀπολαύοντες, λαμβάνοντες. Pind. Pyth. I, 95. οἷαν οὔτις Ἑλλάνων δρέπει, ſcl. βασιλείαν; atque Lycophron, qui fere vbique ab vſu vulgari diſcedens aliena ſectatur, longius progreſſus dicit adeo: δρέπειν ὕδωρ τῶν ποταμῶν.

V. 1047. Αὐσονίων) Sic quoque Vitt. 2 et 3. ſed Ciz. et Vit. 1. αὐσονίαν, etiam in ſcholiis. Referas, ſi tibi probetur, ad κεῖνιν v. 1049. Canter. et Potter. αὐσονείων, recte.

V. 1049. ὀστέοισιν) Sic quoque Vitt. 2 et 3. et Pott. vterque, ſed Vit. 1. et Ciz. ὀστέοισι ſine ν. Lectionem Potteri in vtraque editione ὀστεοίσσιν Thryllit. putat omnino ineptam. Ὀγχήσει, Vitt. 2 et 3. hic, vt v. 64. cff. ibi Pott. conſentiunt in hanc lectionem. Vit. 1. et Ciz. ὀχήσει, quam ſane lectionem, niſi leges metri violaret, recipiendam putauerim, nam v. 724. eſt: *tenebit, occupabit.* Hinc ſenſus exiret non incommodus: *puluerem tenebit*, h. e. ibi humabitur. Quid, ſi legas ἐγχεύσει, *infundet puluerem ſuper oſſa*, vel ab ἐγχωννύω, ἐγχέω, ἐγ-

ὀχήσει Pal. 139. et 158. ὀγκώσει Scaliger. οὐχήσει Vat. 916. Ego vero mallem ὀγκήσει. V. 1050. τύμβος Scaliger. V. 1051. πᾶσαν Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. Caſ. chart. et Baroc. πᾶσιν ἡμερτῇ Caſ. membr. et Seld. νημερτὴν alii. V: 1052. τ' pro

χώσει, *terra aggeſta implebit.* Hinc χῶμα i. q. τύμβος, terra in ſepulchro aggeſta, et infra v. 1064. dic. χωστῷ τροχάλῳ de monumento. Conferatur tamen Reichardus, qui iam meliora dedit.

V. 1050. τύμβον) Ciz. et Vitt. 1 et 3. τύμβων, lectio a nemine adhuc notata, nec, niſi metrum repugnaret, ſpernenda, quum τύμβον abſolute poſitum vix ſenſum admittat, et παρὰ mente addere nimis videatur durum. Δοραὶ autem μήλων ſ. μηλωταὶ τύμβων, pelles ouillae ſepulchrorum, poſſunt eſſe: *pelles in ſepulchris expanſae et conſtratae.* Sed metri leges ſuadent, vt ab hac lectione abſtineamus. Vt tamen χρήσει habeat, ad quod referatur, et vt ſit, qui edat oracula incubantibus ſepulchro, redeundum eſt, deleto poſt κόνιν puncto, ad ἄτερος, Podalirius ſcilicet. Coniectura Scaligeri τύμβος, quam nullorum Codd. auctoritas firmat, ingenio Lycophronis vti apta, ſic quoque eſt facillima. Cf. Strab. VI, p. 284. et Virg. Aen. VII, 87. ibique Heyne. Verumtamen, quum omnes omnino Codd. MſS. conſpirent in τύμβον, ad quos quoque referam male τύμβων pro τύμβον exhibentes, ab hac lectione temere non eſt diſcedendum. Haud dubie τύμβον ad ἐγκοίμ. pertinet, nam quemadmodum Aeſchyl. Perſ. 447. dixit ἐμβατεύειν τι, ſic non poteſt dubitari, quin quoque dici poſſit: ἐγκοιμᾶσθαι τύμβον. Similiter infra dicitur v. 1354. εὐδώσειν μυχόν.

V. 1051. πᾶσι) Sic Ciz. et Vit. 1. at Vitt. 2 et 3. πᾶσαν, cui lectioni metrum non dat locum.

V. 1052. ἀκεστὴς) Ita noſtri omnes, recte; Reich. cum Pott. ἀκέστης. Differunt quidem, vt Pott. in nott. critt. dicit, ἀκέστης et ἀκεστής; ipſe vero non addidit diſcrimen. cf. Steph. Theſ. et Thom. Mag. ad v. ibique interpretes. Δαυνίοις Vit. 3. Δαυνίων, *morborum Dauniorum,* h. e. quibus Daunii laborabant, non plane abſurde.

δ' Vat. 916. et 1471. *ἀκεστὴς* pro *ἀκέστης* ex Vat. 972. Pal. 139. vtroque Caſ. Barb. Baroc. aliisque. *ἀκιστὴς* Vat. 1471. *Δαυνίων* Pal. 139. *Δαυνὶ* pro *Δαυνίοις* Vat. 1471. et Baroc. V. 1053. *ὅτ' ἂν* pro *ὅταν* Vat. 1307. Caſ. membr. et Seld. *κατικμένοντες* Vat. 916. *κατιμένοντες* Vat. 1306. *κακτὶ μαίνοντες* alii. *'Αλθαίου* Vat. 1307. Pal. 40. aliique. V. 1054. *αὐδήσουσιν* Vat. 117. 916. 1306. 1471. Pal. 40. 139. 158 Alex. aliique. *'Ηπίου* cum aſpero Baroc. V. 1055. *πρύμναισι* Pal. 139. V. 1057. *πανεχθινέστου* Vat. 916. *πανέχθιον* Caſ. membr. V. 1058. *ὅτ' ἂν* pro *ὅταν* Vat. 117. Caſ. membr. et Seld. *Σελάγγων* alii. *'Αγγαίσων* Vat. 117. et Caſ. membr. *'Αγγαισῶν* Pal. 139. Baroc. aliique. *Αἰγέσσων* Vat. 972. Pal. 40. 142. aliique. *Αἰγαίσων* Vat. 1307. *'Αγαίσων* Vat. 916. V. 1059. *μολοῦντες* Vat. 916. *αἰτίζουσι* Pal. 158. *κοιράνων* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Caſ. chart. et

V. 1053. *κατικμαίνοντες*) *ἑαυτοὺς*, ſcl. *ἀστοὺς*, vel ſolas *ποίμνας*, vt Lycophron concilietur Straboni VI, p. 284. narranti: *ῥεῖν ἐξ αὐτῶν ποτάμιον πάνακες πρὸς τὰς τῶν θρεμμάτων νόσους.* Etenim ſi ſeruantur greges incolis, Deus quoque *ἀστοῖσι μολεῖν πρευμενὴς* dici poteſt, vt ap. Horat. III, 18, 2. Faunus rogatur, vt *Per fines et aprica rura lenis incedat, abeatque paruis aequus alumnis.*

V. 1054. *αὐδήσωσι*) Noſtri *αὐδήσουσιν*, non bene; ſaepius *ὅταν* cum Indicatiuo iungunt. *'Ηπίου*, Vitt. 2 et 3. *ἠπίου* cum ſpiritu aſpero, ſed in ſcholiis cum leni.

V. 1055. *μολεῖν*) Vit. 1. et Ciz. *μηλεῖν*, corrupte.

V. 1056. *ἔσται ποτέ*) Noſtri *ἔσταί ποτε*, vt Bar. Sic *ἔσταί πως* ap. Euſtath. Hom. Odyſſ. δ, p. 174. ed. Baſ. et ſaepius. *Thryllit.* *πρέσβεῦσιν*, Vit. 3. hic et in ſchol. *πρέσβευσιν.*

V. 1059. *αἰτίζωσι*) Sic Vitt. 2 et 3. ſed Ciz. et Vit. 1. hic et in ſcholiis *αἰτίζουσι*, cf. v. 992. *κοιράνου*, Vit. 3. *κοιράνων*, Diomedis ſcl. et filii Tydei. *γυίας*, ſic Ciz. et Vitt. 1 et 3. at Vit. 2. *γύας* cum Cantero, recte, vt iam correxit Valken. ad Eurip. Phoen. v. 649.

Baroc. γύας Caſ. chart. aliique. V. 1060. ἔκκληρον Vat. 916. ἐγκλήρων Vat. 1471. et Pal. 139. V. 1061. ἐς Vat. 972. aliique. ἐρυμνὸν Seld. In Vat. 117. trina, vt videtur, folia periere, verſus complectentia 33. ab hocce incluſiue ad 1094. excluſiue. ὠμήσται Vat. 1471. V. 1062. κοίλης Vat. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Caſ. chart. Barb. et vterque Pott. κοίλαις Vat. 1307. μοιχοῖς Selden. διὰ σφάγος Caſan. chart. Barb. et Baroc. διάσφαγος Pal. 139. V. 1063. τοὶ pro τοῖς alii. ἀκτέρνιστον Pal. 139. ἀκτερνίστων, et mox Δαυνίτων Caſ. membr. Δαυνῖται Vat. 1306. 1471. et Barb. V. 1064. στήχουσι Alex. τροχμάλῳ Vat. 915. 916. 1306. 1307. Pal. 139. 158. Alex. vterque Caſ. vterque Potter. aliique. τροχμαλῷ Barb. τρομάλῳ Vat. 1471. τριχμάλῳ Vat. 972. κατήφερες Pal. 158. V. 1066. καραβρῶτος Vat. 916. κάπου Pal. 142. V. 1067. τοῖς pro τῶν Seld. Ναυβολίων Vat. 915. τέμεσαν Caſ. chart. aliique, et for-

V. 1060. πῖαρ) Ciz. et Vit. 1. πίαρ, non bene. Ἔγκληρον, Vit. 3. ἐγκλήρων, h. e. *earum terrarum, quas ſortitus erat*, ſi haec lectio cuipiam ſe poſſit probare.

V. 1061. τοὺς δ' εἰς) Ita Vit. 3. ſed Ciz. et Vitt. 1. 2. τούς δ' εἰς.

V. 1062. κοίλοις, conſentientibus Ciz. et Vit. 1. ſed Vitt. 2 et 3. κοίλης, ſcl. διασφάγος, de quo voc. cf. Ruhnken. ad Tim. Lex. p. 83.

V. 1063. τοῖς δ') Ciz. et Vit. 1. mendoſe τοί δ'. Ἀκτέριστον νεκρῶν σῆμα, h. e. monumentum, quod mortuis alias non erigitur, mortuis hominibus non conueniens, vel σῆμα ἄνευ κτερίων νεκρῶν, quod deſtitutum eſt defunctorum exequiis. Δαυνῖται, Vitt. 2 et 3. Δαυνίται.

V. 1064. τροχάλῳ) Sic ſolus Vit. 3. reliqui τροχμάλῳ, melius et metri cauſſa, addit Thryllit. cf. Phauor. ad τρόχμαλος. κατηρεφὴς noſtri quoque, ſi exceperis Ciz. qui vitioſum κατηφερὴς exhibet.

V. 1067. τέμεσσαν) Sic h. l. noſtri omnes: ſupra v. 854. Vitt. 2 et 3. ταμάσιον, Ciz. vero et Vit. 1. τεμίσιον, cf. ſchol. Tzetz. ἐκγόνων, ita Ciz. et Vit. 1. recte, ſed Vitt. 2 et 3. ἐγγόνων.

taſſe rectius. ἐγγόνων Vat. 915. 1307. 1471. Pal. 40. 139. 142. Alex. Caſ. chart. aliique. ἐκγόνου Pal. 158. V. 1068. ναύται Vat. 1471. καταβλώζουσι alii. καταβρώξουσιν Vat. 1471. et Caſ. chart. V. 1069. ἱππωνίου Pal. 139. πρηῶνας Barb. τηθὲν pro τηθὺν Vat 1471. τιθὺν Alex. V. 1070. σκλῆρον Pal. 158. τὸ δὲ non agnoſcit Vat. 916. κρήσσης Barb. et Baroc. κρίσης Seld. ὀρῶν Vat. 915. aliique. ὅρον alii. V. 1071.

V. 1068. λαμπίτης) Tzetz. et ſchol. min. ἀκρωτήριον Ἰταλίας, immo potius vrbs erat ſita in loco arduo, et quaſi extimo ſinus Hipponiatae cornu, vt interpretatur Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III. P. II. p. 414. quam Stephan. et Polyb. XIII, 10, 2. Lampetiam, Mela vero II, 4. vbi has tres vrbes, Hipponem, Temeſam et Clampetiam deinceps iungit, Plin. III, 10. et Liu. 30, 19. Clampetiam nominant. Voſſ. ad Pomp. Mel. l. l. putat pro λαμπίτης legendum eſſe λαμπίτις.

V. 1069. πρηῶνος, noſtri quoque praeter Vit. 5. πρηῶνας lapſu ſcribae. Caeterum Zonaras in Lex. ad πρηῶνος· τῆς ἐξοχῆς τοῦ ὄρους, ad h. l. Lycophronis videtur reſpexiſſe.

V. 1070. νένευκεν) Si iungitur cum λαμπίτης, Actiua eſt forma, quae vero, cum de terris huc vel illuc ſpectantibus vſurpatur, rarius occurrit, et ſignificat: demittere, atque ſic intellexiſſe videtur Tzſchucke l. l. ſin vero refertur ad κέρας, vti quoque referri poteſt, ita vt, copula omiſſa, duo plane diuerſa loca, Lampetia et Hippo, intelligantur, Neutraliter dicitur. κρίσσης, Vit. 2. κρήσσης, ab eadem tamen manu reformatum in κρίσσης. Steph. Byz. κρίσα, cff. Heyne ad Hom. Il. β, 520. et Tzſchuck. ad Strab. IX, p. 400. Pauſ. X, 37, 4. κρίσσα: alii quoque κρῖσα.

V. 1071. κροτωνιᾶτιν) Noſtri, vt ſupra v. 1002. κροτωνιάτιν. Ἀντίπορθμον, Vit. 5. perperam ἀντίπορθον. Ἀντίπορθμος nominatur Crotona, quia poſita eſt ad mare Ionium, quo Phocenſes e Phocide in Italiam traiecerunt.

V. 1072. βοῶν ὁλκαίῳ πτερῷ) h. e. *aratro, quod trahunt, cui alligati ſunt, boues.* πτερὸν pars pro toto, nam πτερὸν haud dubie eſt, quod Latini nominant *auris*, hinc: *aratrum auritum*, quod duas aures vel anſas habet, vel, vt Tzetzes putat, ὕννις, vomer, *Pflugſchar*, quia eſt

κροτωνιάτιν Vat. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Barb. et Baroc. κροτωνιάτην Vat. 916. κροτονιατην Seld. ἀντὶ κορθμὸν Pal. 158. ἀντίκορθον Baroc. V. 1073. λιλαίαν Vat. 916. 1471. Caſ. chart. Baroc. aliique. κἀνεμωρείας Vat. 1471. Pal. 40. et 139. V. 1074. πενθοῦντες Caſ. membr. κορθοῦντες Pal. 158. Ἀμφισάν τε Baroc. aliique. κλεινοὶ Caſ. membr. V. 1075. Σηταία alii. V. 1076. γυούχοις Vat. 916. V. 1077. οἴκτηστα χαλκίησιν Pal. 139. χαλκείοισιν Pal. 142. ὠργυιωμένη Vat. 915. Pal. 168. vterque Caſ. Barb. aliique. ὠργυωμένη Vat. 916. 1306. et 1307. V. 1078. στόλων Vat. 1306. V. 1079. ἔκβληστον Vat. 916. et 1306. V. 1080. τόργησιν Vat. 1471. et Caſ. membr. V. 1082. πρὸς αὐγάζουσα Caſ. membr. Seld. aliique. V. 1083. Μέμβητος Vat. 916. Μέβλητος

extrema aratri pars, qua lirae fiunt. Supra v. 260. πτερὰ dicc. rotae currus, quae, vt vomer, ſulcos faciunt. Cf. Voſſ. ad Virg. Georg. I. 169 — 175.

V. 1073. λίλαιαν) Ita Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. λιλαίαν, etiam in ſcholiis. κ' Ἀνεμωρείας, ſic Vitt. 2 et 3. at Ciz. et Vit. 1. καὶ Ἀνεμωρείας. Steph. Byzant. κ' omittit bis in ἀνεμωρείας et λίλαιαν. *Thryllis.*

V. 1074. κεθοῦντες) Vit. 1. et Ciz. inepte κορθοῦντες. Ἄβας, alii Ἀβὰς, cff. Euſtath. ad Hom. Il. β, p. 278. extr et Heſych. cum interptt. ad v. Pauſan. X, 3, 2. in ſingulari Ἄβα, vid. ibi Facius.

V. 1076. γυιούχοις) Vit. 2. male γυιόχοις, hic et in ſchol. quod voc. a Schneidero nondum in Lex. receptum eſt.

V. 1077. οἴκτιστα) Ciz. et Vit. 1. οἴκτισται, perperam. ὠργυιωμένη, ſic quoque noſtri: cum Cant. et Pott. legendum ὠργυωμένη.

V. 1078. δεσποτῶν) *maritorum*, vt v. 1118. vbi additur adeo πόσις, cf. Hemſterhuſ. et Locella ad Xenoph. Epheſ. p. 188.

V. 1080. Φοινίοις) Vit. 2. Φονίαις, praeter rationem, nam Graeci ſaepius de ſexu maſculino beſtiarum vtuntur genere feminino, cf. Erneſt. et Heyn. ad Hom. Il. XX, 221.

V. 1081. σπιλὰς δ', Ciz. et Vitt. 1 et 2. σπιλάς δ'.

V. 1083. αἵ δ', conſenſu Ciz. et Vitt. 1 et 2. Μέμβλητος noſtri quoque prae-

Seld. V. 1084. *κερνεῶτιν* Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal, 139. Caſ. chart. Barb. et Baroc. *κερνεάτιν* alii. *ἐκπεπλωκότες* paene omnes Codices; attamen Potterinam lectionem mutare nolui. *ἐκπεπλευκότες* Vat. 915. 1307. *ἐμπεπλωκότες* Caſ. chart. V. 1085. *πόρον* Vat. 916. *τυρσηνικὸν* Vat. 1306. *λατμητίαις* Vat. 972. V. 1086. *πέλας* pro *πλάκας* Seld. V. 1088. *ἄνοστον* pro *ἄνοστον* Pal. 158. *ἕξουσιν* alii. V. 1090. *οἵ δ'* pro *οὐδ'* Vat. 1471. et Pal. 139. *δόμας* Vat. 916. 972. et 1306. V. 1091. *εὔκλαιον* Pal. 40. *ἐκλάψουσι*

ter Vit. 2. *μεύβλητρς*, forſ. *μέβλητος*, vt Seld. et in ſcholiis *μέβλης*, ex confuſis litteris *υ* et *β*.

V. 1084. *νῆσόν τε*) Noſtri *νῆσον τε*: *κερνεᾶτιν*, ſic Ciz. et Vit. 1. ſed Vit. 2. *κερνεῶτιν*, ſuperſcripto tamen *α*: Vit. 3. *κερνεῶτιν*, in ſcholiis vero *κερνεάτιν*. Forſan legendum *κυρνεᾶτιν*, cum Corſica a Graecis reliquis nominetur *κύρνος*. *ἐκπεπτωκότες*. Saepius *ἐκπίπτειν* dic. de naufragis, qui in vadoſa loca delati impacta naui in littus quaſi eiiciuntur, cf. Locella ad Xenoph. Eph. p. 239. Noſtri tamen omnes cum Cantero *ἐκπεπλωκότες*, quod quoque locum habere poteſt.

V. 1085. *πόρον τυρσ.*) *mare Tyrrhenum*, vt ap. Aeſchyl. Perſ. 451. *πόροι ἁλίρροθοι*, *fluctus marini*, ſupra v. 550. fluuius dic. *πόρος*

V. 1088. *ἄνοστον*) Ciz. et Vit. 1. vt Pal. *ἄνοστον*, mendoſe, *ἕξουσι*, noſtri rectius cum Cant. et Pottero *ἕξουσιν*. Temere mutauit Seb. hanc lectionem.

V. 1089. *ἐμῶν — ῥυσταγμάτων*) Ob vim, quam intulerat ei Aiax. cf. Eurip. Troad. 70. et ſupra v. 357. et 358. vbi reſpondet *ἑλκυσθήσομαι τῷ ῥυσταγμάτων*, quod de raptu violento, vt *ῥυστάζειν*, vſurpatur. Etymol. M. *ῥυστάζειν· μετὰ βίας ἕλκειν*. cf. Lex. Apollon. ad *ῥυστάζοντας*, et Hom. Odyſſ. *π*, 109.

V. 1091. *ἐκλάμψουσι θυμάτων σέλας*) *ſacrificiis incenſis*, *lucem*, *iubar edent*, *excitabunt*. Steph. in Theſaur. affert locum ex Greg. Nazianz. vbi *ἐκλάμπειν* quoque cum Accuſatiuo rei iungitur: *ἐκλάμπει τὴν δύναμιν τοῦ φωτός*. Simplex *λάμπειν* ap. Eurip. Phoen. v. 234. *λάμπουσα πέτρα πυρὸς σέλας* quoque pro *ποιοῦσα λάμπειν* ponitur, cf. ibi Barneſ. Actiuam τοῦ *ἐκλάμπειν* formam

σι Vat. 916. V. 1092. τίννοντες Vat. 972. κερδύλῳ Vat. 915. 972. 1306. Pal. 40 aliique. κερδύλλῳ Baroc. κενδύλῳ Caf. membr. λαρβυδίῳ Vat. 972. et Pal. 142. λαρινθίῳ alii. V. 1094. παρβουκολίζει Pal. 142. aliique pro παραιολίζει. παραιολίζει Pal. 158. V. 1095. οὐδὲν pro οὐδὲ Seld. V. 1096. Tres ab hoc versus desunt in Vat. 1306. V. 1097 διαῤ-

ignorat Schneideri Lexic. Hoc autem εὖχος s. potius θῦμα, nam ad hoc inprimis pertinet, dic. εὐκταῖον, quod vouerant, vel diu in votis habuerant, et, quum tandem post longos errores domum reuersi votorum istorum essent facti compotes, exoptatum, gratissimum. Reichard: *non sacrificabunt pro reditu*, *consequens pro antecedente: non redibunt.* Lapsus est vir doctissimus, nam vere rediisse hi Graeci, sed antequam sacra peregissent, occisi traduntur.

V. 1093. τοιαῖσδ') *talibus*, *tantis*, h. e. pestiferis, callidis, vt Lat. *tantus* saepe etiam dic. pro: maximus, e. g. Virg. Aen. XII, 177. Georg. II, 153. ἰχῖνος, Vit. 2. ἰχίνος.

V. 1094. παραιολίζει) Cit. vitiose παραιολίζει. Vitio etiam laborat lectio Pal. et Canteri παρβουκολίζει, nam v. 1380. iterum occurrit παραιολίζειν. πικρὰς, ob diutinam maritorum absentiam.

V. 1096. λήξουσι κῖνθους) Reichard: *Non desinent Graecos laedere, iisque luctum afferre*, immo potius: *ne finient quidem luctum Graecorum*, s. *haec mala*, *quamuis maxima*, *a Nauplio allata Graecis non vltima erunt*, *sed multa alia eos domum reuersos excipient*, quae deinceps narrantur. Simili modo dic. Eurip. Hippol. 473. λῆγε κακῶν φρενῶν, *fini*, vel, *cohibe malos animi impetus.* Ergo neque durius, neque insolentius dictum, vt opinatur Reich., φρυκτωρίαι λήξουσι κῖνθους. Φρυκτωρίαι, Eudocia p. 321.: ἧψε (Nauplius) φρυκτὸν ἐπὶ τὰ κοῖλα τῆς Εὐβοίας, καφηρέα λεγόμενα, ὅπου πλεύσαντες οἱ Ἕλληνες, αὐτοῦ δοκεῖν λιμένα εἶναι, διεφθάρησαν.

V. 1097. πτόρθου) filii, vt lat. *suboles*, quam huius voc. significationem Lexica nostra nondum receperunt, nulla plane aetatis florentis habita ratione, vt Tzetz. suo: διὰ τὸ ἀκμαῖον innuit. Διαῤῥαισθέντος, Vit. 3. διαρραισθέντος, perperam. Baroc. διαῤῥαισθέντος.

ῥαιθέντες Vat. 916. et Baroc. V. 1098. Hunc versum non agnoscit Cas. membr. V. 1099. διεξόδους Vat. 1307. 1471. Pal. 139. Cas. chart. Barb. et vterque MSS. Potter. V. 1100. κελεύσθους alii. V. 1101. Versus iste aduerbio comparat. ὡς insit in

V. 1098. κρύψει πότ') Vit. 2. κρύψει ποτ'. Στέγος, sepulcrum; vt lat. *domus*, bene, etsi Lexicis adhuc incognitum; verum στέγει νεοσκαφὲς, quod Sebast. *recens effossum domus* pessime interpretatur, nemo nisi Lycophron dicere audebit. Νεοσκαφὲς vel, altera Etymologiae parte neglecta, nil est, nisi ἐσκαμμένον, σκαπτὸν, vel, *nuper, paullo ante, tunc effossum.* Legerem νεοπαγὲς, vt conueniret melius τῷ στέγει, si metrum addiceret.

V. 1099. ἀμφὶ χύτλα) h. e. *tum cum abluebatur et inungebatur, cum se lauabat,* nam sicut χυτλῶσαι *lauare,* sic quoque χύτλον *lauacrum* in vniuersum significare ostendit Spanheim. laudato adeo Lycophronis loco, ad Callim. hym. in Iou. 17. Verum si χύτλον idem valet quod κατάχυτλον, vas balneatorium, solium, cf. Pollux Onom. X, 63. ἀμφὶ χύτλα est: *iuxta solium*, vt postea v. 1108. δροίτης ἄγχι, *antequam in solium descenderet*, vt v. 1103. descendisse narratur. δυσεξόδους, ita Cis. et Vit. 1. verum Vitt. 2 et 3. διεξόδους, quae lectio cum voc. ζητῶν et sqq. bene respondeat, adducor, vt alteri δυσεξ. praeferam; nam primum Agamemnon quaerebat, vbi exitus esset vestimenti; deinde vero, quum nuspiam inuenisset eum, illudque omnibus partibus esset futuris occlusum, tum demum erat ei κέλευθος δυσέξοδος. Deinde, quod inprimis sententiam nostram iuuat, κέλευθος, vt e sqq. patet, non erat δυσέξοδος, sed, si vis sequi historiae auctoritatem et premere vocabuli proprietatem, plane ἄνοδος. χιτὼν μὴ ἔχων ἔξοδον χειρῶν καὶ τραχήλου, vel, vt schol. Eurip. Hec. 1276. μὴ ἔχων διεξόδους μήτε κεφαλῆς, μήτε χειρῶν. κέλευθος autem διέξοδος, *via, cui exitus patebat*, dictum est pro κέλ. διεξόδου l. διεξοδικὴ, ita vt alterum Substantiuum loco Adiectiui positum esse sumatur. Videtur ergo lectio δυσεξόδους ex interpretamento orta.

V. 1100. αὐχ. βρόχον) h. e. vestimenti vel indusii, cui nullum erat foramen, quo caput vel collum permitti posset. Aeschyl. quem Ly-

vetusto Cod. Vat. 1307. V. 1102. κορσωτοὺς omnes Vat. excepto 1307. Pal. 40. Caſ. chart. Barb. et alii. κερσωτοὺς Barb. κορσωτροὺς Pal. 139. κρεσσοτοὺς Pal. 158. V. 1104. κύπελλον Vat. 1471. et Pal. 139. V. 1105. εὐθέτῳ Pollux Onom. L. 2. c. 4. V. 1106. οἰκτὰ Vat. 1471. πέφλιξ Vat. 1307.

cophron videtur ſecutus, in Agam. 1391. ἄπειρον ἀμφίβληστρον, et v. 1124. δίκτυον ἀΐδου, Eurip. Oreſt. 25. ὕφασμα ἄπειρον, ibique ſchol. ἱμάτιον κυκλοτερὲς, μὴ ἔχον διέξοδον: Philoſtr. Icon. II, 10. πέπλου, τέχνῃ τινὸς ἀπείρου, et ſchol. Homer. in Il. I. χιτῶνα μὴ ἔχοντα ἔνδυσιν τραχήλου nominant. βρόχος eſt ergo, quod Aeſchyl. dicit δίκτυον, rete, vt ſupra v. 310 et 405.

V. 1102. τυφλαῖς χερσὶ) Debet Lycophron, certe debere videtur hanc dicendi rationem Euripidi, qui perdite eam amat. Sic Hec. 1713. τυφλὴν χέρα: 1041. τυφλῷ ποδὶ, cf. Porſon. ad Eurip. Phoen. v. 1722. p. 374. ed. Lipſ. Sic quoque Val. Flacc. III, 79. coeca manus. κρεσσωτοὺς, ſic Vit. 2. ſed Ciz. et Vit. 1. κρεσσοτοὺς: Vit. 3. κορσωτοὺς, vt ſupra v. 291. quod fere idem ſignificat. κρασ. ῥαφὰς, partes, vbi ſuturae erant veſtimenti fimbriis ornati, vel vbi veſtimentum erat conſutum atque fimbriatum, quibus manus de more inſeruntur et caput transmittitur. Fimbriatam veſtem Aeſchyl. l. l. nominat πλοῦτον εἵματος, veſtem pretioſam.

V. 1103. θερμὴν δ'.) Ciz. et Vitt. 1 et 2. θερμήν δ'. θερμὴν λουτρ. στέγην, hypocauſtum, in quod Agamemnon ingreſſus fuerat,

V. 1104. ἐγκάρῳ) Vit. 3. mendoſe ὀγκάρῳ.

V. 1105. τυπεὶς —) Aeſchyl. Agam. 1135 ſqq.

ἐν πέπλοισιν
Μελαγκέρῳ λαβοῦσα μηχανήματι
Τύπτει, πιτνεῖ δ' ἐνύδρῳ τεύχει.

V. 1106. οἰκτρὰ — πτερύξεται) Expreſſit Homericum illud Il. π, 856:

Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη ἄϊδόσδε βεβήκει
Ὃν πότμον γοόωσα.

et Virgilianum Aen. XII, 952.

Vitaque cum gemitu fugit indignata ſub vmbras.

οἰκτρὰ, non *miſera*, ſed πότμον γοόωσα. Aeſchyl. Ag. 1395:

κἀν δυοῖν οἰμώγμασιν
Μεθῆκεν αὐτοῦ κῶλα.

V. 1107. *εἰσιδοῦσοι κουρίαν* Caſ. chart. V. 1108. *ἐγώδε* Bar. *δρύτης* Vat. 117. aliique. *δροίτος* Pal. 142. *δρόντης* Pal. 139. *ἀμφικείσομαι* pro *ἄγχι κείσομαι* Pal. 139. V. 1109. *χαρυβδικῷ* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. et Baroc. *συντεθραυμένη* Pal. 139. V. 1111. *ὑλοκουργὸς* Vat. 972. *ὑλακουργὸς* Vat. 916. 1471. Pal. 139. Caſ. chart. Alex. Barb. et Baroc.

V. 1107. *εἰσιδοῦσ'*) Pro ſimplici *ἰδοῦσ'*, vt ſaepius ap. Euripid. e. g. Cycl. 36. et 100. et al. l. cf. Iacobs in Additam. Animadu. in Athen. p. 69. et 205. *λυπρὰν οἰκουρίαν*, ſic Eurip. Phoen. 434. *λυπρὰν χάριν διδόντες.* Domi enim Agamemnon, qui ſe ibi tutum ab omni periculo putaret, ab ipſa vxore, cuſtode domus, miſere occiſus eſt. Aeſchyl. l. l. v. 1116:

> *τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν*
> *λουτροῖσι φαιδρύνασα.*

οἰκουρίαν, ſchol. interl. *φυλακὴν*, ſupra v. 1095. *στεγανόμον.*

V. 1108. *δροίτης*) Alii *δρύτης.* *Potter.*

V. 1109. *χαλυβδ.*) Vitt. 2 et 3. *χαρυβδικῷ*, vt Bar., a *χάρυβδις*, h. e. *peſtifero*, *interitum vel mortem afferente.* Verbum dubium, ab analogia tamen non alienum. In ſcholiis item *χαρυβδ.* vti etiam *χάρυβδες* pro *χάλυβες*, quos vero Geographi ignorant. Forte e male percepta dictantis voce ortum: vel dixerunt etiam *χάρυβες* pro *χάλυβες*, vti *κρίβανος* pro *κλίβανος.* Caeterum Steph. ad *χάλυβες*, laudato verſ. Lycophronis, habet *χαλυβδικῷ. χαλ. κνώδοντι*, Aeſchyl. Agam. v. 1160:

> *ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.*

V. 1111. *ὑλοκουρὸς*) Vit. 2 et 3. *ὑλακουργὸς*, forſ. *ὑληουργὸς* l. *ὑλαουργὸς*, quod i. q. *ὑλοτόμος*, *ξυλοτόμος.* Cod. Bar. verſus hos interpunctione ſic variauit:

> — *ἐργάτης ὀρεὺς*
> *Ῥήξει πλατύν.*

Potter.

V. 1112. *ῥήξει*) Vit. 1 et Ciz. *ῥήξη*, non apte ob ſeq. v. 1115. *πλήσει. πλατὺν τένοντα*, ob antecedens *με* v. 1110, ſupplendum *κατὰ* l. *εἰς*, quae tamen ellipſis nimis dura videtur, vel potius per appoſitionem, vt *τὸ με*, accuratius definiatur, vti ap. Hom. Il. *π*, 502.

> *ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν*
> *Ὀφθαλμοὺς, ῥῖνάς θ'.*

cf. Matthiae Gram. gr. p. 597. §. 432. et Herman. in

V. 1113. παλλακίζουσ' alii, teste Tzetza. V. 1114. ἐπ' αὐχένος Vat. 916. 972. 1307. Pal. 158. aliique, ἐπαυχένα vna voce Seld. et ἐπαυχένος Pal. 40. V. 1115. πλήσσει Vat. 915 et Caſ. chart. χωλῆς Pal. 158. V. 1116. κλεψόνυμφον Vat. 1471. δορίκτητον Vat. 117. 1306. 1307. et Pal. 158. V. 1117. δύζηλος Pal. 40. 139. aliique. ἀστέμβακτα Vat. 1307. Etymolog. in ἀστεμφὴς et Euſtath. in Iliad. α. pag. 441. ed. Flor. V. 1118. βρῶσα pro βοῶσα Pal. 139. κλυτάον pro κλύοντα Etymol. in ἀστεμφής. δεσπέτιν Vat. 1471. et Baroc. V. 1119. θεύσει alii. κατί-

Muſeo Antiq. ſtudiorum Vol. 1. P. 1. p. 172.

V. 1113. πᾶν λακίζουσ') Sic noſtri omnes. Tzetz. παλλακίζουσ' ſuum ſine dubio finxit e ſq. v. 1116.

V. 1114. ἐπ' αὐχένα) Vit. 3. iunctim, vt Seld., ἐπαυχένα: Vitt. 1 et Ciz. ἐπ' αὐχένος, non male. κἀπιβᾶσ', noſtri ſine iota ſubſcripto, κἀπιβᾶσ', recte.

V. 1116. κλεψίνυμφον) Vit. 3. κλεψόνυμφον: Vit. 2, κλεψίνυμφ. ſupra tamen ſcripto ο. Δορύκτητον, Ciz. et Vit. 1. δορίκτητον, ſic quoque infra v. 1359 et 1450, quae forma eſt vſitatior.

V. 1117. ἀστένακτα) Euſtath. ad Il. p. 448 ed. Pol. et p. 178 ed. Baſ. ἀστέμβακτα, a στέμβειν, mouere. Etymol. in ἀστεμφὴς habet ἀστένακτα, laudato Lycophr. verſu, non ἀστέμβακτα, vt Sebaſt. dicit. Phauor. ad ἀστεμφὴς ex Euſtathio ἀστέμβακτα. Collato autem verſ. 782. vbi ἀστένακτος eſt: *durus, inexorabilis, immiſericors*, vt ἄδακρυς, h. l. etiam ἀστένακτα explicari poteſt: *immiſericorditer*, nec vulgata videtur tentanda.

V. 1118. δεσπότην) Vid. ad v. 1078. Bar. δεσπότιν. In ed. Venet. Etymol. non κλυτάον, vt Sebaſt. tradit, ſed vere κλύοντα legitur.

V. 1119. ἠνεμωμένη) *velocibus alis ſublata*, bene, ſed Vitt. 2 et 3. ἠνεμωμέναις, *ventoſis*, cui lectioni, ingenio Lycophronis aptae, aſſentitur quoque ſchol. interl. ſuo ταχίαις. Sic Heſych. ἐξηνεμοῦσθαι· ἐπαίρεσθαι, μετεωρίζεσθαι, et ſchol. ad Eurip. Andr. 939. ὑψοῦσθαι. Propert. II, 12, 5.

Idem non fruſtra ventoſas addidit alas.

χνος alii. ἠνεμωμένοις Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. Barb. Baroc. aliique. V. 1121. σπλάχν' Vat. 916. αὐτόχει Seld. βάξει Vat. 117. V. 1122. ἔκφυλον Cas. chart. V. 1123. νύμφης δ' ἄναξ Vat. 1306. V. 1124. αἱμύλοις cum tenui Vat. 1306. Pal. 139. et vterque Potter. V. 1127. αὖθις reposui pro αὖθι auctoritate Vat. 117. λιθαίῳ alii. V. 1128. μὴν pro μοὶ alii. ἄκραις pro ἄκροι alii. V. 1129. Δαρδάνου Vat. 972. V. 1131. παρθένων

V. 1120. κῆρα μαστ. φόνου) μαστεύειν dic. vt ζητεῖν v. 1298, et lat. *quaerere*, *inquirere*, quoque de iudicibus, et hinc per consequens: τιμωρεῖν, *vindicare*, *persequi*, quae vero vis huic vocabulo nondum a Lexicographis est attributa.

V. 1121. βάψει ξίφος) Cff. Porson ad Eurip. Phoen. v. 1594. p. 363. ed. Lips. et Valken. ibid. v. 1570. de hac dicendi formula.

V. 1123. ἐμὸς δ'). Ciz. et Vitt. 1 et 2. ἐμός δ'.

V. 1124. αἱμύλοις) Ita quoque Pott. vterque et Codd. nostri, Cant. et Pott. αἱμύλοις. Male Sebast. vertit: *pellacibus*, nam est: *gratificaturis*, *qui vellent eum venerari*.

V. 1127. αὖθις) Nostri cum reliquis rectius αὖθι, nec patet, quare Sebast. sustulerit. ληθαίῳ σκότῳ, h. e. λήθῃ καὶ σκότῳ s. λήθῃ σκοτεινῇ.

V. 1128—1130. Hi tres versus absunt a Vit. 2. sed ad extremum paginae alia manus eos adscripsit. Δαυνίων ἄκροι. Sic laudantur in Eurip. Phoen. 433. Δαναῶν ἄκροι, et in Suppl. 118. Ἀργείων ἄκροι.

V. 1129. σάλπης) Intelligit Salapiam, quae etiam nunc Salpe vocatur, Apuliae oppidum ad superi maris littus, ita Holsten. ad Steph. p. 27, b. *Thryll.* Immo potius ob voc. ὄχθαις, vt Tzetzes et Pott. arbitrantur, lacum Apuliae. Lucan. V, 377. *Salapina palus*, vbi tamen inter lectt. varr. quoque *Alpina*, cf. Burman.

V. 1131. Adumbrauit haec Lycophr. quae de statua Cassandrae profert, vt iam vidit Canter. et post eum Valken. ex Eurip. Hippol. v. 1425 sqq. quorum hic in annotatt. p. 318 haec addit: „*Videtur difficultas non sine correctione superabilis in Lycophronis v.* 1131. κοῦραι — ὅταν θέλωσι: *ex vno Codice* (Casan.

Vat. 117. Pal. 139. 142 et Caſ. membr. V. 1132. ὅτ' ἂν pro ὅταν Vat. 117. θέλουσι Vat. 1307 et Pal. 40. ὅτ' οὐ θέλουσι Caſ. membr. et Seld. V. 1133. ταῖς pro τοὺς Pal. 142. ἐκτορείοις pro ἐκτορείαις ex Vat. 117. 915. 1307. Pal. 158. Caſ. membr. et Seld. V. 1134. ἔχοντα Pal. 159. σῖφλον Seld. σιφλὸν Pal.

et Seld. noſtri omnes tuentur vulgatam) *lectio annotatur* ὅτ' οὐ θέλουσι. *Non ſane* παρθένειον ἐκφυγεῖν ζυγὸν *dixiſſe videtur poeta, ſed coniugii iugum declinare, vel coniugale vinculum. Scripſerat fortaſſe:* κοῦραι δὲ παντέλειον ἐκφυγεῖν ζυγὸν, ὅταν θέλωσι." Sane ſic haec difficultas ſuperatur; verum παντέλειον non omnino aptum frigere videtur. Euripidi Hipp. 1425. et Bacch. 639. dicc. κόραι ἄζυγες, innuptae, quae quoque ſaepe nominantur a poetis κόραι παρθένοι. Quid ſi legamus: κοῦραι δὲ παρθένοι τὸν ἐκφ. ζυγ. vel, ſi quis non horreat hiatum, κοῦραι δὲ παρθένοι ἂν ἐκφ. ζυγ. ita vt ἂν bis poſitum repulſae matrimonii eo maiorem vim addat, vel cum ἐκφυγεῖν iungatur. Forte etiam legendum Δαρδάνειον, h. e. matrimonium incolarum vrbis Dardanae mox nominatae: quae lectio videtur aptiſſima et facillima. Nihil tamen immutandum putauerim, matrimonium enim nominatur παρθ. ζυγὸς, iugum virginum, quia eae matrimonio inito quaſi ſub iugum mittuntur, quia matrimonium iis tanquam virginibus videtur eſſe iugum, quo libertas virginitatis coercetur. Sic dic. Hom. Odyſſ. ζ. 106 παρθένος ἀδμής, *virgo innupta, intacta.*

V. 1133. ἐκτορείοις) Sic Ciz. et Vit. 1. ſed Vitt. 2 et 3. etiam in ſchol. ἐκτορείοις, cf. ſupra ad v. 53. „*De Hectorea coma cf. omnino Petau. ad Syneſ.* p. 84." *Thryllit.*

V. 1134. σίφλον) Ciz. et Vit. 1. σιφλοὺς, h. e. κενοὺς, *deſtitutos*, quod ſi probetur, vti vero metri cauſa non probandum videtur, μορφῆς referatur ad μῶμαρ, vt verba ſic iungantur: σιφλοὺς, ἔχοντας μῶμαρ μορφῆς ἢ γένους. Cff. de hoc verbo Heſych. cum interptt. ſchol. noſter et Brunk. ad Apoll. Rh. I, 204. Ruhnken. in Epp. Crit. p. 166. et Lex. Photii ab Hermanno editum, vnde patet, σίφλον, non vero σιφλὸν, eſſe legendum.

V. 1135. περιπτυξ.) Vit. 1. περιπτύξωσιν, eadem manu tamen ſupra ſcripto ου.

139. σίμφλον Pal. 142. aliique. σίφλους Pal. 158. μῶμον Pal. 142. V. 1137. ἐρινύων Vat. 117. 1306. Pal. 40. aliique. ἐσθῆτας Vat. 972. V. 1138. πεπαμμέναι Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. Casan. chart. Baroc. et Seld. πεπταμέναι Vat. 916. φαρμάκτηρίοις Vat. 916. V. 1139. κεῖναις δ' ἐγὼ Seld. ἄφθιτον Seld. V. 1140. ῥαβδηφόρος Vat. 1471. ῥαυβδηφόρος Pal. 139. V. 1143. ἀθεσμόλεκτον Pal. 139. Caf. membr. et vterque Potter. κυπρίδος Caf. membr. θέας Vat. 1471. V. 1144. Versum hunc sic profert Seld. Δαρὸν στένουσαι κλῆρον εἰς ἀνάρσιον. V. 1146. Σπερχειὲ pro Σπέρχεις ex Vat. 916. 972.

V. 1136. ἄλκαρ νυμφευμ.) propugnaculum vel munimentum contra nuptias eis oblatas, vt in Callim. Fragm. 124. p. 491. ed. Ernest. πέτρου ἄλκαρ, munimentum aduersus lapidis ictum. Sic ap. Aeschyl. Agam. 977. σκιὰ σειρίου κυνὸς, vmbra contra aestum sideris canicularis.

V. 1137. ἐριννύων) Vit. 3. ἐρινύων, perperam.

V. 1138. πεπαμένας) Nostri πεπαμμέναι, supra v. 354 et 457 simplici μ. θρόνοισι. Reinesius rectius interpretatur: *herbis*, quam *coloribus*. cff. v. 1313. schol. Theocrit. II, 59. et Steph. Thes. in Indice. θρόνα schol. Nicandri Theriac. v. 413. ἐμπαθεῖς βοτάνας. Intelliguntur haud dubie pharmaca amatoria.

V. 1141. πένθος) Ita Vitt. 2 et 3. in textu, sed in schol. πένθους, quod nemini placebit. πολλαῖς παρθένων, *matribus filiarum* (vt v. 1176) Locrensium iis, quae erant e tribu Aiacis, cf. Staueren ad Hygin. 116, 8.

V. 1143. ἀθεσμολ.) Aiacem ob vitiatam Cassandram, quem nominat quoque ληστὴν κύπριδος, praedatorem Cypridis, h. e. concubitus.

V. 1144. Vit. 1. hunc versum quoque distinguit, vt Seld. posito post ἀνάρσιον puncto.

V. 1146. λάρυμνα) Fuerunt duae vrbes huius nominis, vna Boeotiae, altera Locridis, quae h. l. intelligitur, non, vti Canter. opinatur, Boeotiae. Strab. IX, p. 406 et Pomp. Mel. II, 3, 6, cf. ibi Tzsch. Tzetzes hallucinatur, ratus, a Lycophrone Larymnam h. l. dictam esse pro Larissa. Σπερχειὲ, ita quo-

Barb. vtroque Potter. aliisque. Βοαγρία Pal. 142. V. 1147. κύνι paene omnes Codd. κάρφεια Vat. 916. Φαλωρίας Vat. 1471. Barb. Caf. chart. et Baroc. Φα-

que noftri, recte, vid. Baft lettre crit. p. 115 et p. 154 ed. lat. „*Gentile fane σπερχειὸς fcribitur, vt e Stephano in τυφρηστὸς liquet. σπερχειὸς eft ap. Apollod.* (III, 13, 4. in ed. Heyn. ὁ σπερχειοῦ). *Suidas* σπερχειὸς, ὄνομα ποταμοῦ.“ *Thryllit.* Phauor. quoque et Zonaras σπερχειός. Pomp. Mel. II, 3, 6. Sperchion, cf. Tzfch. Lucan. VI, 367. Sperchius, vid. Oudendorp. Mentionem quoque facit huius fluvii Hom. Il. φ. 142 et 144. Βοάγριο, Hom. Il. β. 533. fluuius, vel potius torrens, auctore Strab. IX, p. 426. praeterlabens Thronium.

V. 1147. κῦνε) Vitt. 2 et 3. contra metri leges κύνε, vt Pauf. Phoc. X, 1. fchol. Apoll. Rh. I, 69. fchol. Pind. Olymp. IX, 65. Strabo olim quoque IX, p. 425, fed iam in ed. Siebenkeef.-Tzfchuck. κῦνος, nulla tamen huius mutationis addita ratione. Stephan. vero Byz. et Hom. Il. β. 531. κῦνος, cf. ibi Heyne, et Tzfchuck. ad Pomp. Mel. II, 3, 4. qui quoque accentum variare affirmat. Σκάρφειαν, Hom. Il. β. 532. σκάρφη: Euftath. ad h. l. σκάρφεια. Pomp. Mel. II, 3, 6. Scarpha, vid. ibi Tzfch. qui etiam in Strab. IX, p. 426. relicta forma σκάρφη repofuit σκάρφεια. Conferatur hic omnino Homerus, quem Lycophron ante oculos habuit. Steph. Byz. σκάρφεια· πόλις λοκρίδος. Male fchol. interl. Lycophronis ποταμός. φαλωριάς, vt Steph. Byz. fed noftri omnes φαλωρίας. Strabo ignorat hanc vrbem. Quum Homerus, quem Lycophr., vti iam animaduertimus, h. l. fequitur, vrbes Locridos Cynum, Scarphen et Calliarum vno eodemque verficulo, et Pomp. Mel. II, 3, 4. quoque iungat Cynum et Calliarum, inclinat animus, vt paene credam, Lycophronem etiam huius vrbis h. l. mentionem fecifse et voc. φαλωριάς a fcribis effe ei obtrufum. Steph. Byz. laudat quidem vrbem Locridos φαλωριάς, nullo tamen auctore addito. Quid fi putes, hunc e loco Lycophronis, cuius faepius meminerit, corrupto eam attulifse? Nil quoque impedit, quominus hoc nomen ab ipfo Lycophrone iam fuifse deprauatum credamus, quum metri feueritas obftet, nam altera fyl-

ρίας Vat. 916. V. 1148. Νωρύκειον. Vat. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Caſ. chart. Barb. et Baroc. Νωρύκιον Pal. 158. Θρονίτυδες Vat. 117. Θρονίτιδος Pal. 142. V. 1149. ἀγυαὶ Seld. V. 1150. ὀδοιδό-

laba voc. καλλίμαρος Homero aliisque corripitur, metrum vero poſtulat ſyllabam longam. „*Berkel. ad Steph. Fragm. p. 60. φαλάρμας legit, et ſubaudiendum dicit ἄκρα.*“ Thryll.

V. 1148. Ναρύκειον) recte. Ciz. et Vit. 1. ναρίκιον: Vitt. 2 et 3. νωρίκειον, τὸ ω pro α corrupte, nam Steph. Byz. νάρυξ et ναρύκιον, ex quo etiam hauſerunt Phauor. et Plin. IV, 7. Narycion, Suid. ad νάρυξ male ναρύκιων pro ναρύκιον. Quid ſibi velit ſchol. interl. τῷ· λαμπρὸν, quo explicat καρύκειον, coniectura aſſequi poſſumus nulla. Θρονίτιδες, a Θρονίτις. Hoc oppidum a Graecis ab Ilio redeuntibus conditum nominatur Θρόνιον Strab. IX, p. 426. Hom. Il. β, 533. Steph. Byz. et Pauſ. V, 22. Sed quaenam ſunt Θρονίτιδες λοκρῶν ἀγυιαὶ (ſic noſtri omnes legunt)? *Vici Locrorum*, vt Canter. et Sebaſt. interpretantur, quis eſt, qui intelligat? Fuerunt autem duae vrbes hoc nomine praeditae, prima in finibus Locrorum Epicnemidiorum, altera Phocidis, Lilaeae finitima, cf. Ferrarii Lex. Geogr. ex ed. Baudrandi T. II, p. 264. Plin. IV, 7. in ora Locrorum ſitam eſſe tradit. Θρονίτιδες, niſi fallor, ſcl. πόλεις, intelliguntur hae duae vrbes, et nominantur ἀγυιαὶ λοκρῶν, quia vtraque Locridi erat vicina, nam ἀγυιὰ non tantum dic. ὁδὸς, ſed etiam ἄμφοδος, cf. Heſych. Zonar. et Phauor. Etymol. M. ἀγυῆται· γείτονες.

V. 1149. κυρκήνθιοι) „*Berkel. ad Steph. Fragm. p. 60. legit κυράσιοι.*“ *Thryllit.* Non inepte, nam κύρανθος eſt, auctore Stephano, κώμη κρήτης περὶ γόρτυνα, quae hic vix locum habet, ſed κύρασος vrbs Phthiotidis l. Theſſaliae, quam Strab. IX, p. 435. habuiſſe tradit ἄλσος Δήμητρας, coll. Hom. Il. β. 695. ἄλσος ſunt Lycophroni νάπαι κυράσιοι.

V. 1150. Ἰλέως) Sic Vit. 2. et margini adſcriptum: ὀδοιδόκειος πατὴρ ἰλέως. πάππος Αἴαντος. Vit. 1. ἰλέως, ſed alia manu apte ι addidit ο, vt οἰλέως l. potius οἰλέως legiſſe ſe notaret, id quod etiam habent Ciz. atque Vit. 3. et Canteri coniecturam confirmant, a cuius partibus quoque ſtat Eu-

κιος Vat. 1471. Ἰλέως pro Ἰλέος ex Vat. 117. 915. 916. 1306. 1307. Pal. 40. Alex. vtroque Caſ. aliisque. Οἰλέως Canterus. V. 1151. ἁμῶν Pal. 142. δυσεβῶν Seld. V. 1152. τίσετ' pro τίσσετ' ex Vat. 117. 1307. 1471. Pal. 40. 139. Alex. vtroque Caſ. et vtroque Potter. τίσαιτ' Vat. 916. 972. 1306. aliique. τίσεται Vat. 915. τίσεαι Pal. 158. ἄγισκ Vat. 1471. V. 1153. χρόνους Pal. 158. V. 1154. πάλλου Vat. 1307. V. 1155. ὡς pro αἷς Pal. 139. ἐν ξένοις ξένος

ſtath. ad Hom. Il. β, 531. ed. Pol. T. I. p. 200. et p. 76. Baſil. Mirari ſane licet, hanc lectionem non eſſe reſtitutam Lycophroni. Hom. Il. β, 527. et Apollod. III, 10, 8. exhibent quoque ὀϊλεὺς, quamquam non negandum eſt, alios quoque, vt Heſiodum, auctore Euſtathio, ἰλεὺς pro ὀϊλεὺς legiſſe, Homerum ὀϊλεὺς, non vero οἰλεὺς dixiſſe, et Lycophronem Ἰλέος, non vero ὀϊλέος, vt adeo in nomine proprio vitaret Anapaeſtum, ſcripſiſſe. cff. omnino Heyne ad Hom. Il. β. 527. et Hermann. in: De emend. rat. Gr. Gramm. p. 41. ſqq. vbi is quoque putat legendum eſſe ὀδοιδόκος pro ὀδοιδόκειος.

V. 1151. τίσετ') Sic Vit. 3. verum Ciz. et Vitt. 1. 2. τίσαιτ', non male, nam eſt optantis et imprecantis, niſi metrum corrueret. ἀγρίσκῳ, Vit. 3. vitioſe ἀργίσκῳ.

V. 1153. χρόνον) Ciz. vt Pal. χρόνους, ſine dubio ortum e male repetita vltima ſyllaba verbi proxime praecedentis.

V. 1154. γηροβοσκοῦσαι dicc. vrbes, quia puellas Troiam miſſas atque ibi matrimonii expertes et ad ſummam ſenectutem provectas educabant alebantque.

V. 1155. ἐκλυθήσεται) Ciz. et Vit. 1. ἐκλυσθήσεται: Vitt. 2 et 3. ἐκκλυσθήσεται. Vtraque lectio contextui apta. Tzetzes vero non, vti Seb. annotat, ἐλκυσθήσεται, nam in Codd. MſT. noſtrorum ſcholiis legitur ἐκκλυσθήσεται. Non tamen plane abſona eſſet lectio ἐλκυσθ. κλύδωνος, et conueniret ei paene in eadem re v. 743. κλύδων ἑλκύσας, ita vt ſenſus exiret: *nullum eis erit ſepulchrum, nam fluctibus abripietur*, h. e. cinis eorum in mare effundetur. Reliquae vero lectt. eundem praebent ſenſum. λυπρὸς, Vit. 3. λυπρὰν, ſuperſcripto tamen ος, forſ.

Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alex. vterque Caſ. et Baroc. ἐν ξένοις τάφος Pal. 158. V. 1156. λυπρὸν Baroc. λυπρὰν Vat. 1471 et Caſ. chart. ἐκκλυσθήσεται Vat. 117. 915. 916. 972. 1306. Pal. 40. 158. Alex. vterque Caſ. et Seld. ἐκλυσθήσεται Pal. 139. 142 et Baroc. ἐλκυσθήσεται Tzetzes aliique. V. 1157. ὅτ' ἂν pro ὅταν Vat. 117. Caſ. membr. et Seld. ὅταν δ' Vat. 1307. ἀκάρπου φυτοῦ Pal. 142. aliique. γυῖα aliqui. συμφλέξαι Pal. 158. V. 1158. τὸ · εἰς non agnoſcit Pal. 158. ἐκβράσσῃ Vat. 117. 1307. Pal. 40. 142. 158. Caſ. membr. et alii. ἐκβράσει Pal. 139. V. 1159. τρήρωνος Scaliger, conſentiente etiam Can-

λυπρὸν, vt Baroc. Ex interpretatione videtur ortum λυπρόν.

V. 1157. ὅταν) Io. Tzetz. in Chil. V, 23. v. 740. vbi hi tres, qui ſequuntur, verſus ab eo excerpti leguntur, habet ὅτ' ἂν, et mox κλάδοις pro φυτοῖς, quam lectionem omnes ignorant Codd. MSſ. et editt. Accidere tamen etiam potuit, vt, quum Tzetzes ipſe, ſe ἀκριβῶς τὸν στίχον οὐ γιγνώσκειν, fateretur, memoria falleret, et τῷ · φυτοῖς ſubſtitueret κλάδοις. ἀκάρποις, Thom. Mag. ad εὔκαρπα· ἄκαρπον, τὸ μὴ ποιοῦν καρπὸν, παρ' οὐδενὶ τῶν παλαιῶν εὕρηται. Reperitur autem hic et ap. alios ſcriptores veteres, vid. interptt. ad Thom. M.

V. 1158. ἐκβράσῃ) Tzetz. in Chil. l. l. ἐκβράσῃ, vitioſe, vel lapſu memoriae vel operarum pro ἐκβράσσῃ, vt Vit. 1. Ciz. et Canter. Caeterum tenenda eſt dicendi breuitas, qua Vulcanus, qui pro igne poſitus eſt, non tantum combuſſiſſe puellas Locrenſes, ſed cinerem earum quoque in mare abieciſſe traditur.

V. 1159. τράρωνος) Doriee pro τρήρωνος, *columbae*, h. e. puellae Locrenſis, miſericordiae cauſſa ſic dictae, cf. Potter, atque deinde puella, vt Grammatici dicere ſolent, collectiue pro uniuerſis puellis Locrenſibus, nam dubitamus, an quispiam aſſentiatur Reichardo, τράρων eſſe nomen proprium cuiusdam puellae ibi interfectae arbitranti. ἐκ λόφων referendum eſt vel ad ἐφθιτωμένης, vt ſit: *ex vrbe Troia*, quae fuit montana, cf. Tzetz. ad v. 1348. *puellae*, quae eo periit, quod e colle eſt praecipita-

tero, sed perperam. ἰφθιτωμένοις Pal. 139. ἐμφθιτωμένης Pal. 142. V. 1160. ἴσαι pro ἶσαι tuentur Vat. 915. 972. et Barb. ἶσα Caſ. membr. V. 1161. Σιθῶνος pro Σίθωνος tuentur Vat. 972. 1471. Barb. aliique. γύας cum aliis Vat. 117. V. 1162. κάκκέλευθα Vat. 916. κάκκέλευθα Caſ. chart. Baroc. et Seld. πεπαλωμέναι Vat. 916. 972 et 1306. πεπταλωμέναι Pal. 139. Alex. Caſ. chart. et Baroc. παπταλωμέναι Seld. V. 1163. εἰσθράζωσιν Vat. 916. V. 1164. ἱκέτιες Pal. 139. γονούμεναι Seld. γουνομέναι Vat. 117.

ta, vel potius coniungendum cum τῆς τραίρωνος, ita vt ἡ ἐκ λόφων τράρων ſit: *columba, incola montium, ſylveſtris, peregrina*, et opponatur inquilinis Troianis. Sin vero τράρων eſt mons, vti Tzetzes putat, quem vero Geographi ignorant omnes, verba ſic ſunt conſtituenda: τῆς ἰφθιτωμένης ἐκ λόφων τραίρωνος, *occiſae cuiuscunque* (τῆς pro ἑκάστης) *puellae e collibus Traronos*, h. e. quae miſſa fuerat Troiam e collibus Traronos Locrenſibus. In ed. Reichardi comma poſt σποδὸν eſt delendum, nam ſeq. Genitivus pendet a σποδὸν, et in verſione lat. *excutiet*, vt ap. Sebaſt. *eiiciet*, mutandum in: *excuſſerit* et *eiecerit*. Caeterum, tenendum eſt, hoc verſ. plane omiſſo ſenſum reliquorum verborum ſibi bene conſtare, ſeruato autem omnia turbari atque obſcurari.

V. 1160. ἶσαι) Sic Vitt. omnes, ſed Ciz. ἴσαι, recte. „*Lege* ἴσαι, inquit Thrylit., *vt requirit metrum, et Canterus repoſuit. Nam* ἶσαι *non magis vera lectio, quam infra v.* 1266 *et* 1291. κῦνες *pro* κύνες. *Sic etiam v.* 1303. *Codd. Vitt. habent* ἶσαι *pro* ἴσαι." Poſtea tamen reprehendit idem hanc ſententiam his verbis: *Licet choliambus poſſit ſtare.*

V. 1161. σιθῶνος noſtri omnes; in ſchol. Vitt. 2 et 3. σίθωνος. γυίας, ita Ciz. Vitt. 1 et 3. cum Pott. ſed Vit. 2. γύας, vt Cant. recte, cf. ad v. 258 et 1059.

V. 1162. κάκκέλευθα) Vitt. 3. κάκκέλευθα, recte. πεπταλώμεναι, ſic Ciz. et Vit. 1. verum Vitt. 2 et 3. πεπταλωμέναι, etiam in ſcholiis. Verbum non niſi Lycophroni proprium; forſ. legendum παιπαλώμεναι, nam Heſych. παιπαλᾷν· περισκοπεῖν, quod ſi admittatur, vituperium Tzetzae in ſcholiis cadit.

V. 1165. ὀφελτρεύσουσι Vat. 916. 1306. 1307. 1471. Pal. 139. 158. Alex. Barb. Caf. chart. et Baroc. ὀφελτρεύουσι Etymol. κοσμῆσαι Pal. 139. Caeterum haec duo hemistichia: κοσμοῦσαι πέδον, Δρόσῳ τε φοιβάσωσιν absunt ab impresso quodam. V. 1166. φοιβάσουσιν Vat. 916. 1306. 1307. 1471. et Baroc. φοιβάζουσιν Pal. 139 et 158. V. 1167. φυγοῦσαι pro φυγούσαι tuentur Vat. 972. 1471. Pal. 139 et Barb. V. 1170. φαρακλαῖον Seld. V. 1171. κορέσαι Vat. 915. 1306. Pal. 40. 139. 158. Caf. chart. aliique. V. 1172. ἀνακτὶ Vat. 1307. ἀνακτεῖ Pal. 158. V. 1173. τούπολίβητον Pal. 139. V. 1176. ἐπωπῖδα Vat. 1471. Caf. chart. aliique. ἐπωπίδα cum leni alii, sed scholia consulas. Θήσεται ἐπωσίδους Vat. 916. Θήσετ' ἐπωπίδα

V. 1165. ὀφελτρεύσωσι) Nostri omnes ὀφελτρεύσουσι, bene, nam non refertur ad ἕως ἄν. Assentiuntur schol. interl. σαρώσουσι, καλλυνοῦσι, et Etymol. M. laudato Lycophronis loco, qui tamen male ὀφελτρεύουσι pro ὀφελτρεύσουσι. cff. Suid. et Zonar. ad hoc verbum. κοσμοῦσαι, Vit. 3. κοσμῆσαι.

V. 1166. φοιβάσωσιν) Ciz. φοιβάζουσιν: Vitt. 2 et 3. φοιβάσουσιν: recte, vt respondeat τῷ ὀφελτρεύσουσι. Vit. 1. φοιβίσωσιν, inconstanter, lapsu scribae fortasse pro φοιβάσουσιν: schol. interl. καθαροποιήσουσι. „Haec duo hemistichia κοσμοῦσαι — φοιβάσουσιν abfuerunt a Cod. Vit. 3. sed eadem manus Apostolii postea ad oram addidit." Thryll.

V. 1170. στεῤῥὰν) Vit. 3. στερὰν.

V. 1171. κορέσαι) Vit. 1 et Ciz. κορέσαι, cf. Tzetz. in schol. χεῖρα διψῶσαν φόνου. Sic quoque in vetustis Codd. Sophocl. Ai. v. 50, vbi vulgata iam μαιμῶσαν. cf. ibi Lobeck.

V. 1172. ἀνατεῖ) Ciz. ἀνακτεῖ, Vit. 1. ἀνακτεὶ, perperam vterque. Malim cum Tzetza ἀνατεὶ referre ad χαράξας, quam cum Reichardo ad κτανόντα, vt sit sensus: *lege constituta, qua licebat cuique interficere impune inuisas istas Locrenses:* insuper laudabat adeo populus interfectorem. Forsan ad vtrumque referri licet.

V. 1176. ἐπωπίδα) Sic Vit. 1. at Vitt. 2 et 3. ἐπωπῖδα.

Pal. 158. V. 1177. κλαγκαῖσι Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. Caſ. chart. et Baroc. γλαγγχῖσι Seld. ταρβήσουσαν Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Caſ. chart. Barb. Baroc. aliique. ταρμύσσουσαν alii, et Etymol. in v. ἀτάρμυκτον. ταρβύσσουσι Pal. 40. ταρύνσουσαν alii. V. 1178. Ζηρανθίας Pal. 158. V. 1179. δίκηλα alii. δήληλα Vat. 1471. σέβωσι Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Caſ. chart. Barb. Baroc. aliique. V. 1180. δύσθλοις Vat. 1306 et 1471. V. 1181. τοὶ pro δὲ Pal. 40. 142. aliique. στώνυξ Alex. V. 1182. σεμνῶν Vat. 915. Pal. 139. Caſ. chart. Baroc. aliique. V. 1183. ὠγκωμένος Vat. 916. V. 1184. ῥεῖθρον Pal. 158. ἐκτερισμένη pro

V. 1177. κλαγγαῖσι) Vit. 3. κλαγκαῖσι, vt Baroc. ταρβήσσουσαν, Ciz. et Vitt. 1 et 3. ταρβήσουσαν.

V. 1178. ζηρωθίας) Ciz. ζηρανθίας, vitioſe. Legendum tamen putauerim ζηρινθίας, vt ſupra v. 77. ζήρινθον.

V. 1179. σέβουσι) Vitt. 2 et 3. σέβωσι.

V. 1182. σεμνόν) Ita Ciz. et Vitt. 4 et 2. ſed Vit. 3. σεμνῶν, non male, ſi per metrum liceret ſic legere, et ad ὀνειράτων referretur, nam σεμναὶ θεαὶ quoque ſunt Deae infernales, inprimis Eumenides, cf. Baſt in Ep. Crit. lat. p. 104.

V. 1184 et 1185. Verba horum verſſ. ſic mihi videntur ordinanda: ὃς δὴ παρ' ἀκταῖς ῥείθρων ἑλώρου ῥανεῖ χοὰς τλήμονος πρόσθεν ἐκτερισμένης, h. e. in honorem miſerae, cui, antequam libamina effunderet, monumentum vel ſtatuam erexerat, vel potius, κτερίσματα aut κτέρεα obtulerat. Nam κτέρεα, auctore Heſychio, dicc. πάντα τὰ εἰς τιμὴν τοῖς κατοιχομένοις ἐπιφερόμενα. Si Heſychii interpretatio, κτερίζω· σκυλεύω, vera eſt, licetque eam ad locum noſtrum transferre, Hecuba πρόσθεν ἐκτερισμένη, ab Vlyſſe antea ſpoliata, ſcl. libertate, dignitate ac vita, quoque dici poſſet. ῥείθρων. Ciz. male ῥεῖθρον. ἐκτερισμένη, noſtri, vt Cant. et Pott. ἐκτερισμένης, et ſic quoque τλήμονος pro τλήμονι. Genitiuus elegantior videtur Datiuo, nam χοαὶ τλήμονος ſunt libamina in honorem miſerae facta, vt Val. Max. II, 1, 2. epulum Iouis, h. e. in honorem Iouis inſtitutum: Hom. Il. XXIII,

ἐκπεριστμένης, et mox in sequenti *τλήμονι* pro *τλήμονος* rescripsi ex Pal. 142. *ἐκπεριστμένη* Pal. 142. V. 1185. *τλήμορος* Vat. 916. V. 1187. *πρῶτος οὕνεκεν* Vat. 1307. V. 1188. *κελαιῶν* Vat. 916. V. 1190. *πέτρας* pro *πάτρας* Cas. membr. V. 1191. *καινὸν κρηπῖδα* Baroc. *κρηπῖδα* legit etiam Vat. 1471. V. 1193. *θυμάτῳ* Pal. 158. V. 1194. *ἄξεται* (*ἕξεται*) Vat. 916. Pal 139. Barb. et Baroc. *τὸ σὲ* non agnoscit Vat. 916. *γενετλίαν* alii. V. 1195. *ἐξυμνημένην* Vat. 117. 916. 1306. 1307. 1471. Pal. 40. 139. vterque Cas. Alex. vterque Potter. aliique. V. 1196. *σφὶ* pro

748. *ἄεθλον ἑτάρου*, h. e. in honorem socii. Caeterum Codd. nostri non turbant ordinem verss. 1184 et 1185. nam *ὃς δὴ* — qui est ap. Reich. v. 1184. est in omnibus edd. et MSS. v. 1085.

V. 1186. *Cf. Eustath. ad Dionys. v.* 467. Thryllit. Pertinent ea, quae Eustath. ibi tradit, ad v. 966.

V. 1187. *οὕνεκα*) Nostri omnes *οὕνεκα*. Hunc vers. Zonar. ad *λευστῆρα* sic exhibet: *λευστῆρα οὕνεκ' ἔριψε πρῶτος πέτρον*, male.

V. 1189. *σὺ δ'*) Ciz. et Vit. 1. *σύ δ'*.

V. 1191. *κρηπῖδα*) Sic nostri, excepto Vit. 2. *κρηπίδα*, in schol. vero *κρηπῖδα*, cf. supra ad v. 336.

V. 1193—95. Defuerunt hi tres verss. in Vit. 2. et alia manu sunt additi.

V. 1194. *ἄξεται*) Vit. 3. *ἕξεται*; schol. interl. *λάβῃ*. *γενεθλίαν*, scl. Graecorum.

V. 1195. *ἐξυμνουμένην*) Vitt. 2 et 3. *ἐξυμνημένην*: perperam.

V. 1196. *σφὶ*) Sic Vit. 3. reliqui *ἀτόνως*. Etsi *σφὶ* pro *αὐτὴν* et *αὐτὴν* passim dicatur, cf. Oudendorp. ad Thom. Mag. p. 826. vti Potter. et Reich. h. l. quoque dictum esse docent, nunquam vero, vt Sebast. cum Tzetza opinatur, pro *αὐτοῦ*, malim tamen, vt *κατὰ* Reichardi facile careamus, et rationem dicendi Lycophroni nostro propriam sequamur, qui, vt supra v. 830. *ὠδῖνας ἐξέλυσε κλάδος*, sic h. l. dixit *μήτηρ ἐξέλυσε ὠδῖνας* pro simpl. *ἔτεκε*, *peperit*, *σφὶ* explicare *ἑαυτὴν*, scl. Rheam, et *ὠδῖνας* per appositionem et vberioris explicationis causa, vt v. 1112. *ἐμὲ — πλατὺν τένοντα*. *ἐξέλυσε σφὶ*, *ὠδῖνας*, *liberauit se et dolores*, vel *dolores suos*, i. e. *peperit*. In Eu-

σφὲ alii. V. 1197. ἐκβαλοῦσα ταρτάρων Vat. 1307. V. 1199. παιδοβρῶτος Caſ. membr. ομενεύτου Pal. 158. V. 1200. ἀσέμνους Vat. 916. et 1306. ἐπίανε pro ἐπίανεν tuentur Vat. 972. 1307. Pal. 40. 158. Caſ. membr. et Seld. V. 1201. ἐκλάμψας πτέρον Vat. 916. 1306 et 1471. V. 1202. γυιοκόλλοις pro γυοκόλλοις tuentur Vat. 117. 972. vterque Caſ. aliique. εἰλιγμένον pro εἰλιγμένον ex Vat. 915 et 972. εἰλημένον Vat. 117. 916. 1471 et Pal. 139. εἰλημμένον Vat. 1306 et 1307. εἰλημένον Pal. 40. Alex. et Caſ. chart. εἰλημμένον Pal. 158 et Caſ. membr. εἰλιμμένον Mſ. vterque Potter. εἰλυμένον alii. V. 1203. γεγονὼς Vat. 1471 et Pal. 139. V. 1204. coniunct. δ' agnoſcunt modo Vat. 1306. 1471. Pal. 139 et Alex. Caſ. vero

ripid. Fragm. Telephi 1, 7. dicitur:

ἔνθα μητέρ' ὠδίνων ἐμὴν
Ἔλυσεν Εἰλείθυια.

V. 1197. τὴν πρόσθ' ἄνασσαν) Cf. Apoll. Rh. I, 503.

V. 1199. ὁμευνέτου) Vit. 3. ὁμευνεύτου, Ciz. ὁμανεύτου, ambo perperam.

V. 1200. ἐπίανε) Ita Vit. 1. et Ciz. reliqui ἐπίανεν, rectius.

V. 1201. ἐκλάψας) Sic Ciz. et Vit. 1. ſed mendoſe Vitt. 2 et 3. ἐκλάμψας.

V. 1202. εἰλιγμένον) Vit. 1 et Ciz. εἰλιμμένον. forte εἰλημένον ab εἰλέω. Vitt. 2 et 3. εἰλημμένον (εἰλέω). Nihil inter ſe diſcrepant, nam e prima ſignificationis radice *voluere, inuoluere* ſignificant. cf. Ruhnken. ad Timaei Lex. p. 69. ſqq.

V. 1203. γεγὼς) Vit. 3. γεγονὼς, contra metrum, e gloſſa.

V. 1204. μακάρων δ') Ita Vitt. 2 et 3. ſed Ciz. et Vit. 1. δὲ μακάρων. „*Rectiſſime, ſine* νήσοισι δ' *legendum.*" Thryllit. Cf. Valkenar. ad Eurip. Hippol. p. 166. cui quoque ſe probat lectio δὲ μακάρων. Δὲ Potter. in varr. lectt. ab editt. quibusdam abeſſe narrat, verum omiſſo δ' verſus quoque non eſt integer. ἐγκατοικήσεις, Vit. 1 et Giz. ἐγκατοικήσει.

V. 1205. λοιμοῦ τοξευμάτων) Quis eſt, qui non meminerit peſtis exortae, miſſis ab Apolline in caſtra Achiuorum ſagittis, Hom. Il. α, 45 ſqq.? Haud dubie Lycophroni τοξεύματα Apollinis obuerſabantur ſignificaturo, peſtem Hectoris oſſi-

membr. νήσοις δὲ legit, fortasse melius. ἐγκατοικήσει Pal. 158. V. 1207. τερμυνθέως Vat. 1471. Alex. Barb. Cas. chart. et Baroc. ταρμινθέως alii. τερμυνέως Vat. 916. V. 1208. ὀφρυΐων Vat. 1471 et Pal. 139. ὀσφρυνείων Seld. ἠρείων Vat. 1306. ἀπηρείσας Pal. 139. V. 1209. καλυδνοῦ Vat. 916. Pal. 139. Alex. Cas. chart. et Baroc. V. 1210. ὅτ' ἂν pro ὅταν Vat. 117 et Seld. ὀπλήτην Vat. 1471. V. 1212. τὸ μέγιστον deest in Vat. 916. V. 1213. κυδαλλουσιν Pal. 139. κυδανοῦσι Pal. 158. ἴσον pro ἶσον ex Vat. 117. 1306.

bus Thebas delatis esse depulsam.

V. 1206. ὅπου) Reich. recte de tempore explicat, quod Xenoph. adeo confirmat, Cyrop. III, 3, 6. et Ages. I, 27. Omnes fere particulae loci etiam sunt temporis, sicut particulae temporis etiam, inprimis in Geographia, de loco vsurpantur. σπαρτός. Canterus hoc voc. non modo ad regem Ogygum refert, sed etiam ad Cadmum draconisque dentes ab hoc satos, quorum hoc ab loco nostro plane videtur esse alienum, nam vel inter pueros constat, vt σπείρειν gignere, sic σπαρτοὺς τινὸς dici filios, posteros alicuius. Saepius quidem Thebani absolute nominantur σπαρτοί, ratione dentium draconis a Cadmo satorum habita, verum h. l. cum ὠγύγου additur, de hac fabula non est cogitandum.

V. 1207. τερμινθέως) Vitt. 2 et 3. τερμυνθέως, mendose. Epitheton Apollinis a τέρμινθος, i. q. τερέβινθος, quae refertur inter Alexipharmaca, ergo fere i. q. ἰατρός.

V. 1209. καλύδνου) Vitt. 2 et 3. καλυδνοῦ, in schol. vero Vit. 2. καλύδνου, Vit. 3. vero καλυδνοῦ. κάλυδνος dic. quoque καλυδνός, cf. Steph. Byz. ad κάλυδνα. τύρσις καλ. vrbs Calydni, h. e. Thebae, vid. ad v. 717.

V. 1212. ἐκτήνων) Ita Vit. 2, sed Ciz. ἐκτείνων, Vit. 1. ἐκτίνων, Vit. 3. ἐκτύνων, quae diuersitas lectionum a nemine adhuc enotata. Supra v. 433. omnes ἐκτήνων praeter Vit. 3. vt h. l. ἐκτύνων. Forma vsitatior est ἐκτήνων, fors. rectius ἐκτήνων, vt Pausan. Boeot. V, 1.

V. 1213. ἴσον) Ita quoque nostri, sed Cant. rectius ἶσον, vid. supra v. 1160.

1307. aliisque. V. 1214. κνώσὸν Vat. 1471 et Pal. 139. κἀπὸ Baroc. Γόρτινος alii. V. 1217. ἐλᾷ Baroc. V. 1218. λευκὸν alii. στροβήσσω Caſ. membr. Art. τῆς non agnoſcunt Vat. 916. 972. 1471. Pal. 142. 158. Alex. Barb. et Baroc. V. 1219. χεύδεσι Vat. 916. ψυδρᾶσι Vat. 1471. V. 1220. οὐ pro οὔτε Pal. 158. πεῖσετ' alii. V. 1221. ἠγρισμένος Caſ. membr. δέμας pro Φρένας Vat. 1471. et Pal. 139. Φρένα alii. V. 1222. κλεισιθύρας Pal. 139. λάχος Seld. V. 1223. συγκατανεύσει Vat. 1471. et Pal. 139. κέκραν Pal. 158. V. 1224. κτανεῖ Vat. 1307. V. 1225. βόστρου alii.

V. 1214. κᾀπὶ) Noſtri ſine iota καὶπὶ, recte. In Vit. 3. primo erat ſcriptum κἀπὸ, ſed deinde eraſum et κἀπὶ ſubſtitutum. γόρτυνος, *ſic Vit. 2, poſito tamen ſuper ο α, quo notat alios legiſſe γόρτυνας.* Thryllit. Non male, nam auctore Stephano dic. quoque γόρτυνα.

V. 1217. οὐ γὰρ ἥσυχος) h. e. ſemper vindictae cupidus, ſemper noua bella excitans.

V. 1218. λεῦκον) Ita noſtri omnes. In indice Sebaſt. inconſtanter λευκόν. τῆς *abeſt a noſtris, et puto recte, ſic εἵνεκα produxit ſupra v.* 850. Thryll.. Errat, nam cum φύλακα tres habeat ſyllabas breues, τῆς metrum poſtulat.

V. 1219. ψυδραῖσί τ') Noſtri ψυδραῖσι τ' ſine enclitica.

V. 1220. οὔτε τέκνων) Vit. 1 et Ciz. εὖ τέκνων, ſyllabam τε male abſorpſit ſeq. τέκνων.

V. 1223. συγκατανεύσει) Vit. 3. συγκαταινεύσει, vnum idemque. πικρὸν, ſcl. patri, Idomeneo, ipſique ſponſae.

V. 1225. ὀγκαίου βόθρου) Dubium eſt, vnde pendeat hic Genitiuus, et quid ſibi velit. Interpretes haec verba adhuc retulerunt ad ἐν ναῷ, nulla autem addita ratione et interpretatione. Retulerim ea potius ad λώβαισιν, et intellexerim de orco ipſo, qui, vt βάραθρον, ſic quoque βόθρος dici poteſt, cf. Etymol. M. Nominatur autem iſte βόθρος ὀγκαῖος a Cerere Erinnye τοῦ μηνίματος εἵνεκα ſic dicta, vid. Pauſan. VIII, 25, 14. Deinde etiam βόθρος, teſte Budaeo, de tormenti genere dictum eſt. Senſus inde exiſtit: *Contumeliis et plagis affectos, ita vt in or-*

V. 1226. κάπω pro κάπτων Seld. V. 1228. ἀρχαῖς pro αἰχμαῖς Vat. 916. ἄρχοντες alii. κλέος pro στέφος Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Caſ. chart. et Baroc. V. 1229. μοναρχίας Vat. 1471 et Barb. V. 1230. ἄμνημον Caſ. chart. V. 1231. ἐγκατασκεύψει Vat. 1307. 1471. Pal. 139. 158. Barb. et vterque Potter. V. 1232. συγγενῆς Pal. 142. λείων pro λείψει Pal. 158. διπλοῦς Vat. 1471. Caſ. chart. et ambo Potter. V. 1233. λέοντος Vat. 1307. Ῥώμη pro Ῥώμης repoſui ex omnibus Vatic. omni-

cum deſcendere cogerentur, vel mitterentur in ſcrobem, βάραθρον, in quod, vt Athenis, occiſi abiiciebantur. Quis vero ſcit, annon Lycophron βόθρον vel βάραθρον in mente habuerit, in quod cadauera occiſorum praecipitabantur, quod ὀγκαῖον dicebatur? Codd. Mſſ. nil dant, quo haec difficultas expediri queat: Vit. 2. modo βάθρον pro βόθρον praebet, atque hoc videtur coniungi poſſe cum ναῷ, ita vt ἐν ναῷ ὀγκ. βάθρον ſit i. q. ὀγκαίῳ ναῷ, h. e. ratione habita Cereris Erinnyos, *in templo vindice, in dem Tempel der rächenden Erinnys,* vbi filium vltus eſt. Interim tamen, ſeruata lectione βόθρον, et cum ἐν ναῷ iuncta, hic locus forte ita poteſt expediri: ἐν ναῷ ὀγκ. βόθ. in templo foueae Oncaeae; templum autem foveae eſt templnm, in quo fouea eſt: templum Oncaeae foueae, h. e. templum, quod continet foueam, in qua Deae Oncaeae ſacra fiunt.

V. 1227. ἄμναμοί ποτε) Noſtri ἄμναμοι ποτέ, perperam.

V. 1228. πρωτόλειον) h. e. eximium, ſummum, nam πρωτόλεια dicc. auctore ſchol. ad Eurip. Or. 383. πάντα τὰ πρῶτα. στέφος Vitt. 2 et 3. κλέος, ſine dubio iteratum e verſu proximo 1226.

V. 1229. μοναρχίαν) Vit. 3. μοναρχίας.

V. 1231. ἐγκατασκρύψεις ζόφῳ) Ciz. et Vitt. 1 et 3. ἐγκατασκρύψει ζόφῳ. In Vit. 1. ſupra ζόφῳ ſcriptum ος, quod ζόφος bene conuenit τῷ ἐγκατασκρύψει.

V. 1232. τοιούσδ᾽) h. e. maximos, fortiſſimos, cf. ad v. 1093. διπλοῦς, Vit. 3. vt ſemper, διπλούς.

V. 1233. Ῥώμη) Noſtri melius ῥώμη, paruo ρ. Schol. interl. Vit. 2. ἰσχύϊ, cff. Reichard. et Heyne excurſ.

bus Pal. excepto 142. Alex. vtroque Caf. vtroque Pott. aliisque. V. 1234. ὁ καστίας τε τῆς χαράδος Vat. 1471. Alterum τὲ non agnofcunt Barb. et Baroc. χοιράδος alii. V. 1236. Ῥάκηλον alii. μολῶν Seld. V. 1237. κίσσου Vat. 1471. Barb. Caf. chart. Baroc. aliique. κίσου Pal. 139. κιτοῦ Pal. 40 V. 1238. Ἀλμωπίας Canterus ex Stephano in voce. V. 1239. παλιμπλανήτην alii. V. 1240. λυγγεὺς Pal. 158. λιγκεὺς Pal. 139. et Seld. λιγγεὺς Vat. 117. 915. 916. 1421. Pal. 40. 142. et alii. Pro ῥεῖθρον, εἶδος

IV. L. VI. Virg. Aen. p. 118.

V. 1234. καστνίας) Vit. 3. καστίας, etiam in fcholiis, fed v. 403, recte, καστνία. τῆς τε χειράδος. In Vit. 3. vt in Bar. aberat τε, fupra fcriptum autem eadem manu. In Vit. 1. τῆς τέ χιράδος, deleta littera ι. Ciz. χειράδος.

V. 1236. Ῥαίκηλον) Ergo non Aenum, vt alii tradunt, cf. Tzfch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 126 fqq. Aeneam primo in Macedoniam veniffe narrat ipfe Liu. I, 1. μολών, in itinere, vel, quo peruenerit. Vitt. 1 et 2. et Ciz. μολῶν, vt fupra.

V. 1237. κισσοῦ) Ita Ciz. et Vit. 1. at Vitt. 2 et 3. κίσσου. Hefych. κισσοῦς· ὄρος ἐν Μακεδονίᾳ καὶ πόλις Θρᾴκης. In Polyb. p. 390. ed. Gronou. κίσσους: Strab. vero VII, p. 330. κισσὸς, κισσοῦ. Ἀλμωνίας, Ciz. et Vit. 1. Ἀλμωνίας, vt Cant. fed Vit. 2. vt Sebaft. per tenuem ἀλμωνίας, fic quoque Steph. ad ἄλμων, et ad μωνία, ἡ πρότερον Ἀλμωνία, et Plin. IV, 8. Almon, ab aliis Elmon (Salmon) dicta. Sed idem Steph. legit ἀλμωπία, allato hoc Lycophronis verfu, ad h. v. et Berkel ibi peffime legi ἀλμωνίας tenere edicit. Lectionem ἀλμωπίας nullus dat Codd. Mff adhuc collatorum. πάλιν πλανήτην, fic noftri omnes alii, h. e Stephanus ad ἀλμωπία, παλιμπλανήτην, non male, vt fupra v. 180. παλιμπόρευτον, et infra v. 1431. παλιμπλώτοισ.

V. 1240. λυγκεύς τε) Ciz. et Vit. 1. λιγγεύς τε, etiam in fcholiis. Nemo Geographorum veterum meminit huius fluuii in Etruria. Strab. V, p. 222. Pifas, inquit, fitas effe inter duos amnes, Arnum Aefaremque. Vrbs quidem erat Epiri,

Pal. 139. ὕδωρ Vat. 117. Alex. et Barb. Θερμῶν Vat. 1307. V. 1241. πίσ' Ἀγύλης Vat. 1307. Ἀγύλλης reposui pro Ἀγγύλλης ex Vat. 972. Pal. 40. Cal. membr. et Seld. Ἀγκύλης Cal. chart. Ἀγγύλης Vat. 1471. et Barb. Ἀκύλης Pal. 142. Ἀγκύρης Pal. 139. πολλύρηνοι Vat. 1471. Barb. et Baroc.

quae appellabatur λύγκος et λυγκεὺς a Lynceo dicta, cf. Steph. ad h. v. vnde fluuius Lynceus, Ouid. Metam. XV, 329. *Lyncestius amnis:* Plin. II, 103. Lyncestis aqua: Vitruu. VIII. 3. fons Lyncestius, in quem vero verba θερμὸν — ποτῶν, quae ad thermas Pisanas pertinere videntur, plane non cadunt. Vnde ergo Lycophron hunc fluuium deduxerit in Etruriam, non patet. Audiamus autem Heynium, qui in Excurs. 1. ad Virg. Aen. VII, p. 114. ed. alt. Lycophronem cum aliis in corrumpendo Liguriae nomine errasse docet. Verba eius ipsa adponamus. „*Latere quoque*, inquit, *Ligures*, *λίγυας*, *arbitror in Lyncei nomine apud Lycophr.* 1240. *Audiverat Alexandrinus poeta de thermis Etruriae et Liguriae, estque ei fluuius aliquis Ligur, λιγὺς, vel λιγεὺς, et corrupte λιγγεὺς, vt ibidem in aliis scribitur, et excudendum erat.*“ Cluuer. Ital. Antiq. p. 472. a Lycophrone putat intelligi Corniam, ad cuius fontes sint Volaterranae, ad ostium vero Vetulonenses aquae, quum nullus in hac ora Etruriae alius sit amnis aquis calidis, vid. Heyn. Excurs. III. ad extr. Virg. Aen. VIII. Eustath. ad Dionys. v. 76. sine dubio auctoritate Lycophronis deceptus laudat fluuium Liguriae, λίγυς nominatum, his verbis: οἱ λίγυες ἀπό τινος ποταμοῦ λίγυος ὀνομάζονται. Epitomator Stephani, auctore Cluuer. Ital. Ant. p. 46. ex Artemidoro nominat hunc fluuium Ligurum his verbis: λίγυρες, ἔθνος προσεχὲς τοῖς τυῤῥηνοῖς· Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ τῶν ἕνδεκα, ἀπὸ λιγύρου ποταμοῦ: verum neque Ligys, neque Ligurus fluvius in his terris fuit.

V. 1241. Ἀγύλλης) Ciz. et Vit. 1. ἀγκύλης: Vitt. 2 et 3. ἀγγύλης. Infra v. 1355. Ciz. et Vit. 1. recte ἀγύλλαν, sed Vitt. 2 et 3. iterum ἀγγύλαν. Strab. V, p. 220. Stephan. et alii ἀγύλλα, quae est lectio verissima. cf. Heyn. ad Virg. Aen. VIII, 478. Excurs. III. πολύῤῥηνοι, Vit. 3. non bene cum simplici ρ. Pertinet autem hoc ad diui-

πολλύριοι Pal. 139. V. 1242. ἐχθρὸν Caſ. membr. στρατῷ Vat. 1471. Pal. 139. Barb. Caſan. chart. et Baroc. V. 1244. Νάννος Vat. 1471. Pal. 139 Alex. Barb. et Caſ. chart. ἐρεμνήσας alii. V. 1247. γνάψει Vat. 916. Θεοινὸς Vat. 1471. et Pal. 139. V. 1248. Αἴθονες Pal. 158. V. 1250. χιτὼν pro κιχὼν Vat. 1471. V. 1251. ὑστέραν Vat. 916. V. 1252. δέξεται pro λήψεται Vat. 916. V. 1253. Βοργυγόνων

tias, quibus abundabat haec vrbs.

V. 1242. στρατὸν) Vit. 3. στρατῷ, commate deleto poſt ὤν, ita vt στρατῷ iungatur cum ἐχθρὸς ὤν, ſcl. ad Ilium, qui quum eſſet olim ad Ilium cum-exercitu Graecorum eius aduerſarius, iam panget cum eo φίλιον ſcil. σύνθημα, vel στρατῷ refer ad Aeneae comites, qui ipſi et ſocii Latini ob multitudinem dici poſſunt στρατός. Seruata autem lectione vulgata: φίλιον στρατὸν, Lycophron videtur luſiſſe locutione: συμμιγνύναι στρατὸν, quae alias dic. de hoſtili congreſſu: στρατὸς dic. h. l. omnino de magna multitudine.

V. 1244. νάνος) Ita Ciz. et Vit. 1. ſed Vit. 3. νάννος cum Phauorino. Dictus haud dubie νάνος Vlyſſes ob paruam ſtaturam a Caſſandra contemtus cauſa. Hom. Il. III, 193. μείων μὲν κεφαλὴν Ἀγαμέμνονος. Schol. interlin. μικρός. Tzetzes, vt ſaepe, ita etiam hic putide ineptit. Lycophron, qui plerumque omnia moleſte exornat, ſtaturam Vlyſſis paruam ad minimam deprimit.

V. 1246. οὔ ποτ') Vit. 3. οὔ π', ſyllaba ſeq. voc. οἰκουρὸς abſorpſit οτ. οἰκουρὸς Θέοινος, Bacchus, vt patet e verſ. 212. ſqq. qui verſſ. hic omnino ſunt conſulendi. Heyne in Excurſ. III, Virg. Aen. VIII. p. 257. *qui ibi, inquit, memoratur οἰκουρὸς Θέοινος, Achilles eſſe videtur, qui Telephum vulnerauit, non Bacchus:* quomodo Achilles dici poſſit οἰκ. Θέοινος, videat vir doctiſſimus.

V. 1248. τάρχων τε) Ciz. et Vit. 3. τάρχων τί. αἴθωνες, Vit. 1. et Ciz. αἴθονες, male.

V. 1250. τράπεζαν — βρωθεῖσαν) Cf. Virg. Aen. VII, 116. ibique Heyne in Excurſ. II, p. 117.

V. 1253. κτίσει) *condet et habitabit, incolet*, cf. Nott. ad ſchol. et ſupra ad verſ. 865.

Pal. 40. V. 1254. Hunc versum sic profert Steph. Byzant. in Δαύνιον· Ὑπὲρ λακίου Δαυνίου τ' ᾠκισμένην. V. 1255. τριήκοντ' Pal. 40. Sex versus ab hocce inclusiue ad 1260. exclusiue desunt in Vat. 1306. V. 1257. Δαρδανίων Pal. 142. aliique. ναυσθώσεται

V. 1254. Sebast. affert hunc vers. ex Stephano plane immutatum, sed in edit. Amstelod. 1678. vti in Lycophrone, legitur.

V. 1255. πύργους τριακ.) Meursius, cui Reich. accessit, vt Lycophroni succurreret, de triginta turribus, muris vrbis impositis, explicauit; verum primum dubitandum est, an iam tunc turres imposuerint muris, deinde vero, etiamsi imposuerint, an voc. πύργοι de eiusmodi turribus a Lycophrone nostro sit vsurpatum, nam πύργοι ei sunt vrbes ipsae, aliisque poetis, e. g. Apoll. Rh. II, 403. πύργοι κυταιίοι Αἰήταο. Heynius in Excurs. II. ad Virg. Aen. VII. p. 119. huic difficultati vt occurreret, interpunctione immutata hunc locum sic legit:

— ᾠκισμένην
πύργους, τριάκοντ' ἐξαριθμήσας γονάς,

deleto commate post ᾠκισμένην, ita vt πύργους ad Δαυνίους, et τριάκοντα ad γονὰς referret. Cui interpunctionis mutationi, quamquam facillimae et speciosissimae, repugnat tamen v. 1258. ἰσηρίθμων, scl. τοῖς πύργοις, et v. 1259. πόλει μιᾷ, h. e. vna ex his triginta vrbibus. Poetae autem, prae caeteris Lycophronem, vt ornent orationem, et ingenio suo indulgeant, non semper studere historiae verae inter omnes constat. Relinquendi ergo sunt Lycophroni, rerum et locorum Latii, vt videtur, admodum ignaro, et plerumque more suo exornanti, mutanti atque euertenti pleraque, πύργοι, vrbes, τριάκοντα, relinquenda ei σῦς κελαινὴ ἀπ' Ἰδαίων λόφων in Latium delata, quam alii albam, et in Latio primo conspectam tradunt, relinquendi denique βορείγονοι, ab historicis Ἀβοριγῖνες, lat. Aborigines h. e. αὐτόχθονες dicti, qui ab origine ista loca incoluerant. Denique, etiamsi concedamus Meursio et Reichardo, turres muris impositas intelligi posse, coniectura tamen Heyniana locum habere non potest.

V. 1257. Δαρδανείων) Vit. 5. perperam Δαρδανίων. ναυσθλώσεται, Vit. 3. lapsu librarii ναυσθώσεται.

Vat. 1471. V. 1258. ἰσαρίθμων Vat. 1471. Baroc. aliique. θρέπτειραν Vat. 916. V. 1261. δήμας pro δείμας Vat. 1471. Barb. Pal. 139. et Baroc. μὲν pro δὲ Pal. 139. Μενδίᾳ Vat. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. Caſ. chart. et Baroc. Μυδίᾳ alii. Μινδίᾳ Pal. 158. μὲν Δία Vat. 916. V. 1262. ἀγάλματα Vat. 916. ἐγκατοικεῖ pro ἐγκατοικιεῖ ex Alex. aliisque. ἐγκατοικήζει Pal. 158. V. 1264. ἀμπνείαν Alex. σύμπνείαν Pal. 139. V. 1265. Articulum τῷ non agnoſcunt Pal. 139. et Barb. γηραιῷ pro γεραιῷ tuentur Vat. 972. 1471. Barb. vterque Caſan. πρεσβειώσεται Caſ. membr. Caetero hunc verſum ſic profert Baroc. Σὺν γηραιῷ πατρὶ πρεσβιώσεται.

V. 1258. ἰσηρίθμων) Sic Ciz. et Vit. 1. at Vitt. 2 et 3. ἰσαρίθμων, non bene. cf. ad v. 980. Habet quidem Vit. 2. ἰσηρίθμων, ſed eadem manus α ſuperſcripſit. In ſcholiis recte ἰσηρίθμων. ἐν τόκοις, *quos pepererat.* Virg. Aen. III. 391. *triginta capitum foetus enixa.*

V. 1259. ἧς καὶ) Vit. 3. male omittit καί. ἀνθήσει pro ἀναθήσει μιᾷ πόλει, Lauinii, vt conſtat e Varr. R. R. II, 4, 18. vbi ſimulacra ahenea in publico poſita narrantur, et Dionyſ. Hal. I, 57. qui ſacellum ibi in memoriam ſuis cum porcis immolatae conſpici commemorat, vid. Heyn. Excurſ. II. Virg. Aen. VII. p. 119.

V. 1261. δείμας) Vit. 3. vitioſe δῆμας. Μυνδίᾳ. Variant noſtri omnes, vt ſupra v. 950. Ciz. et Vit. 1. μυνδίᾳ, Vit. 2. μενδίᾳ, ſic quoque Vit. 3. ſuperpoſito tamen υν. Vett. edd. μυδίᾳ vel μυδίᾳ. Vera eſt lectio μυνδίᾳ, cff. quae obſeruata ſunt ad v. 950. ſchol. Theocrit. II, 29. et Valken. ad Eurip. Hippol. p. 166.

V. 1262. ἐγκατοικεῖ) Sic Sebaſt. Vitt. 2 et 3. ἐγκατοικεῖ: Ciz. ἐγκατοικήσει, ab alia tamen manu correctum ἐγκατοικήζει: Vit. 1. ἐγκατοικίζει. Verſus ratio et vaticinium Caſſandrae, ſemper futura praedicentis, poſtulant, vt vel ἐγκατοικιεῖ a Seb. temere eiectum reuocetur, vel ἐγκατοικίσει ponatur, cf. Bern. Martini Varr. Lectt. IV, 7. p. 88. b.

V. 1265. τῷ male omittit Vit. 3. in reliquis concinit Sebaſt. γηραιῷ, Vitt. 2 et 3. et Ciz. γεραιῷ, recte. πρεσβειώσεται, Ciz. et Vit. 1.

V. 1266. ἦμος Vat. 972. 1507. Caſ. membr. et Baroc. V. 1267. συλλαφήξαντες Vat. 117. συλλαφήσαντες Pal. 139. V. 1269. χρήζει Vat. 1306. κάπενεγκᾶσθαι γάνος Vat. 916. V. 1270. τὸ' κριθεὶς deeſt in Vat. 916. V. 1271. πάτρας Pal. 168. V. 1272. ὀλβεῖαν Vat. 916. δωμήσεται Vat. 972. Barb. vterque Caſ. aliique. V. 1273. τέρσιν pro τύρσιν Vat. 1471. κρικαίου alii per metatheſin. νάπους Pal.

πρεσβειώσεται, etiam in ſcholiis, bene, a πρεσβεῖον, vnde πρεσβειόω, h. e. τιμάω. Schol. interl. τιμήσει. Lexica ignorant hoc verbum. Schneiderus πρεσβιόω ex corrupta lectione huius loci temere recepit.

V. 1266. πέπλοις περισχών) Ab Aenea Penates peplo involutos eſſe ablatos, Lycophron ſolus eſt, qui tradit, cf. Heyne ad Virg. Aen. II. Excurſ. IX. p. 307. κύνες, Ciz. et Vitt. 1 et 3. male κῦνες, ſic etiam poſtea v. 1291.

V. 1267. πάλῳ) Non *forte*, ſed, vt mihi videtur, *ictu haſtae*, δορὶ, quod πάλλεται, vt ap. Eurip. Iphig. in Aul. 1151. πάλῳ tamen ſi quis interpretetur *fati decreto*, non repugnem ei.

V. 1268. πόρωσιν) Forte legendum πόρσουσιν l. potius πόρσωσιν, nam de tempore futuro ſermo eſt: *cum vel quando dederint ei αἵρεσιν.*

V. 1269. χρήζει) Ciz. et Vitt. 1 et 3. χρήζει, ſine iota ſubſcripto, vt mox pro κἀπενέγκασθαι etiam κάπενέγκασθαι.

V. 1270. τῷ καὶ) Vit. 1. τῷ, καὶ, commate interpoſito.

V. 1271. πάτρων) Ciz. et Vit. 1. πάτρας, ita vt hoc referatur ad χάρμαις, ſcl. a patria geſtis, et τὴν ὑμνηθεῖσαν ad τύρσιν. Vulgata tamen bene, immo melius ſe habet.

V. 1272. δομήσεται) Sic Vit. 3. at Ciz. et Vitt. 1 et 2. δωμήσεται, ſuperſcripto tamen ο. Vtramque lectionem admittit metrum.

V. 1273. τύρσιν) Vit. 3. τύρσυν, ſuperſcripto tamen ι. τύρσις intelligitur vrbs in alto poſita. Nicand. Alexiph. v. 2. ſchol. τύρσεις, τὰς πόλεις, οὐκ ἐπάλξεις. Sic etiam v. 717. Neapolin, et 1209. Thebas nominat, vbi Tzetz. male explicat τύρσεις, τεῖχος, cui debet Phauorin. vt multa alia, τύρσις παρὰ λυκόφρονι, τὸ τεῖχος, ὅτι τύρσινοι πρῶτοι τειχοποιεῖν εὗρον. τύρσιν h. e. *Romam a poſteris Aeneae circa Circaeum ex-*

158. V. 1275. Μαρσιωνίδος Vat. 1471. et Barber. V. 1276. πιτώνειον, fortasse melius, Pal. 142. καταχθονὸς Vat. 116. et Seld. V. 1277. κεθμῶνος Baroc. V. 1278. κλιτὴν Vat. 916. et Baroc. V. 1279. στύγνον Vat. 117. 915. 1307. 1471. omnes Pal. Alex.

struendam. *Tam late*, inquit Heyne in Excurs. I. ad Virg. Aen. VII. p. 115. *Latii locus, quo Roma condita, designatur.* cf. Cluuer. Ital. Antiq. p. 762. sqq. *κερκαίω*; *cf. Eustath. ad Dionys. v.* 692. *Thryll.* νάπας, Vit. 1. et Ciz. νάπους. Occurrit quidem τὸ νάπος, εος, sed vix ὁ νάπος, νάπου.

V. 1274. Ἀργοῦς ὅρμον) Dic. Apollon. Rh. IV, 658. et 1620. λιμὴν Ἀργῷος, vbi schol. παρὰ τῇ τριτωνίδι λίμνῃ ἐστὶν ἀργῷος καλούμενος. Strab. V. p. 226. ἐστὶ κατὰ τὴν Αἰθαλίαν λιμὴν Ἀργῷος ἀπὸ τῆς Ἀργοῦς, ὡς φασίν. Αἰήτην μέγαν: diuersus videtur esse a portu Argoo, sed quisnam sit Αἰήτης, non liquet. Forte legendum Ἀγγίτην μέγαν, scl. δρυμὸν, nam Virg. Aen. VII, 759. iungit cum Fucino lacu nemus Anguitiae, quod quoque in lectt. varr. *Angitiae nemus* dic. Quum Cluuer. Ital. Ant. p. 60. existimet, Oxybium portum in Liguria ap. Strab. IV, p. 185. esse, quae Polybio 32, 7 et 8. sit vrbs Αἴγιττα, non minus apte legi potest Αἰγίτταν l. Αἰγίτην, ita vt vel referatur ad portum Argoum, vel, voc. ὅρμον repetito, portus Oxybius, qui fuit Strabone auctore portus magnus, Αἰγίτης quoque dictus intelligi possit. Vrbs fortasse et portus nomen habuerunt commune. Μαρσιωνίδος, Vitt. 2 et 3. μαρσιωνίδος.

V. 1275. λίμνης τε [τε]) Vit. 3. λίμνης τέ. λίμνης Φόρκης est lacus Fucinus, hodie Lago di Celano, et Lago di Marso: Cluuer. Ital. Ant. p. 763. *Phorcus* s. *Furcus lacus*, vbi totius huius loci doctam dedit interpretationem.

V. 1276. πιτώνιον) Cluuer. l. l. p. 764. vult intelligi πιτώνιον, quem fluuium Vibius corrupte Picornium, Plinius vero Piconium nominat. Specum autem, in quem se condat Pitonius amnis, seu aqua Marcia, hodie ignorari idem docet p. 766. ad extr.

V. 1278. Ζωστηρίου κλιτὺν) Vit. 3. etiam in schol. κλιτὴν, perperam. Supra v. 786. habet κλιτύς. Quod ad metricam rationem huius voc. attinet, cf. Schaef. Mel. Crit. p. 73.

aliique. V. 1280. γρόνῳ Vat. 1471. Pal. 139. et Alex. βηρέ·ρῳ Vat. 1471. et Pal. 139. V. 1281. δυτίλητα pro δυστλητα Vat. 916. V 1282. αἰστῶσαι repofui pro ἀϊστώσειν ex Vat. 117. 1306. 1471. Pal. 142. Caf. chart. Baroc. aliisque. V. 1283. τοῦ pro τῇ tuentur Vat. 912. 1471. Barb. Caf. chart. aliique. τῆς pro τοῦ Caf. membr. V. 1284. Σαρπηδῶνος Vat. 916. V. 1286. Σαλμωδησσὸς refcripfi pro Σαλμυδητσὸς ex Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 158. Alex. Barb. et Baroc. Σαλμυδισσὸς legit Potterus; ita et

V. 1280. βερέθρῳ) Vit. 3. βαρέθρῳ, forf. βαράθρῳ γρώνῳ βερέθ. Virg. Aen. III, 443. quae rupe fub ima fata canit, et v. 450. cauo faxo.

V. 1282. αἰστῶσαι) Lege αἰστῶσαι, cf. ad v 71. Vit. 1. et Ciz. cum Pott. et Canter. ἀϊστώσειν, Vit. 2. quidem ἀϊστώσαι, fed additum eft fupra ειν. Aoriftum quidem quoque poftponi verbo μέλλειν docuit Porfon ad Eurip. Oreft. 929. praeferendum tamen h. l. αἰστώσειν μέλλοντες, qui vaftaturi funt, non vero, qui vaftauerint.

V 1283. τί γὰρ) Vit. 1. iunctim τίγαρ, culpa fcribae dictantis vocem male percipientis. τοῦ, Ciz. et Vitt. 1 et 2. τῇ, Vit. 3. quidem τοῦ, fed in fcholiis quoque τῇ, rectiffime. Temere a Sebaftiano lectionem τῇ reiectam. et τοῦ effe receptam, docet Schaef. in Meletem. Crit p. 72 praeeunte Valken. in Eurip. Hippol. p. 187. Bene ergo iam Reichard. confuluit Lycophroni, relicto Canteri et fuperiorum edit. τοῦ, et recepto haud dubie e Codd. Vitt. τῇ. Sic quoque infra v. 1360. dic. τὴν ὄμβρων, non τῶν ὄμβρων. τί γὰρ — ξυνὸν πέφυκε — quid negotii fuit Afiae cum Europa, quid tandem fuit, quod Afia et Europa congrederentur (mari fcl. diftractae) et bello fefe perfequerentur?

V. 1285 — 1290. Hos verficul. qui a Vit. 2. abfunt, alia manus in extremo paginae adfcripfit.

V. 1286. Σαλμυδησσὸς) Sic Vitt 2 et 3. fed Vit. 1. et Ciz cum Pott. σαλμυδισσός. Phauor. et Phot Lex. σαλμυδησὸς, fimplici σ. Aefchyl. Prometh. 734 cf. ibi Schütz. Strab. I, p. 52. VII, p. 319. Diod. Sic. XIV, 37. Steph. Byz. Herodot. IV, 93. fchol. Apollon. Rh. p. 78. a. σαλμυδησσὸς, quae

Xenophontem legere testatur Ortelius. κακόξενος Seld. κακόξυνος Pal. 168. V. 1287. κρατεροῖς Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barber. et Baroc. V. 1288. τό τε non agnoscunt Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. aliique. τέκνων pro τέμνων Vat. 1471. Pal. 139. et Baroc. ἀκραιφνῆ Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. Baroc. aliique. ἀκρεφνὴς Seld. μέσον Vat. 1471. Alex Cas. chart. aliique. V. 1289. πρὸς φιλεστάτην Pal. 158. V. 1290. χίμαιτλα Vat. 1471. Baroc. aliique. χύμετλα alii. Μαιώτεσι Vat. 1306. V. 1291. ναῦται Pal. 139. πρῶτοι Pal. 142. καρνῖται

vnice vera est lectio. Nominatur quoque ἁλμυδησσὸς, vt in Xenoph. Anab. VII, 5, 7. in Cod. Eton. et lat. Halmydessus apud Pompon. Mel. II, 2, 5. conf. ibi Tzschucke.

V. 1287. κρατεροῖς) Vit. 3. κρατεροῖς. πάγοις, nisi malis legere κρατεραῖς πάγαις, *firmis vinculis* h. e. terminis, πάγοι sunt promontoria, ἐξοχαὶ τῶν πετρῶν καὶ τῶν ὀρῶν, vid. Apollon. Lex. Hom. vel, si ad Pontum Euxinum modo refertur ornatus caussa, ipsum mare, vel aqua marina, vt supra v. 135. Sed, quum πάγος dic etiam *glacies*, vt ap. Plutarch. de Primo Frigido, p. 739. T. IX. ed. Reisk. πολὺς πάγος, malim h. l. intelligere de glacie, vel frigore glaciali.

V. 1288. λίμνην τε) Vit. 2. λίμνην τέ A Vit. 3. plane abest τε, vt supra v. 1246. in σεσ' ab sequenti τε interceptum, nam in scholiis apparet. τέμνων, Vit. 3. τέκνων, vt Baroc. quem fere vbique adeo cum vitiis reddit. Ἀκραιφνὴς μέσην. Vit. 3. ἀκραιφνῆ μέσον, non male, vt referatur ad λίμνην. Palus enim Maeotis dici potest, vt fluuius ipse, ἀκραιφνής, *pura, non mixta* aqua Tanais, qui propter rapacitatem suam non miscetur aqua paludis Maeotidis. μέσον, διὰ μέσον, κατὰ μέσον, vel legas μέσος. Pomp. Mel. I, 19. *idem semper et sui similis incitatusque decurrit.*

V. 1290. χίμετλα) Ita Vit. 1. et plerique Glossographi, verum Ciz. et Vitt. 2 et 3. χίμμετλα. Θρηνοῦσι, legendum Θρηνοῦσιν.

V. 1291. ναῦται πρῶτα) Vitt. 2 et 3. in Schol. πρῶτα ναῦται, perperam, nam metrum repugnat. καρνῖται, ita Ciz. Vitt. 1. 2. et Steph.

Alex. Caf. chart. et Baroc. V. 1293. λεύκης Baroc. V. 1294. πλάτην περῶσαι Vat. 1471. Alex. Baroc. aliique. πλάτην περῶσι Pal. 139. περῶσαι legunt etiam Casan. chart. et Barb. Μεμφῆτι δρόμῳ Casan. membr. V. 1295. διπλοῖς Pal. 158. V. 1297. κουρῆτες Vat. 916. 1306. 1471. et Baroc. V. 1298. πόῤῥιν repofui pro πόριν ex Vat. 916. 972. 1306. 1471. omnibus Pal. Alex. vtroque Caf. Barb. et ambobus Potter. V. 1299. τραμπίδος Vat. 1471. τυπώματι pro τυμπώματι ex Vat. 117. 916. 1306.

Byz. ad κάρνη, vbi affert hunc Lycophr. versum, sed Vit. 3. καρνίται. κύνες, Ciz. et Vit. 1. κῦνες, vt v. 1266. vitiose.

V. 1292. βοῶπις dicitur Io, quia ei in vaccam mutatae erant vere oculi bouis vel vaccae, non autem eiusmodi oculi, quos Homerus saepius Iunoni attribuit. Euripid. Phoeniss. 255. κεραςφόρον nominat, noster ταυροπάρθενον, vt v. 669. μιξοπάρθενος, et 650. μιξόθηρος.

V. 1293. λέρνης) Bar. habet λεύνης, non λεύκης, vt Seb. tradit.

V. 1294. πλάτιν) Ita Vit. 2. sed Vit. 3. πλάτην: Ciz. et Vit. 1. πλᾶτιν, vt v. 821. πλᾶτιν. περῶσαι, Vitt. 2 et 3. περῶσαι, quod bene conuenit mercatoribus, nam, vt Lexicographi docent, hoc verbum significat, διὰ θαλάσσης πλεῦσαι καὶ διαπωλῆσαι, πέραν ἄλλος διαπωλῆσαι: referri tamen potest etiam ad Ionem mare cum mercatoribus traiicientem. κῆρα, simili modo nominat Eurip. Troad. 766. Helenam κῆρα βαρβάροις καὶ Ἕλλησι.

V. 1295. διπλαῖς) Ciz. διπλοῖς, cf. v. 53. Vit. 1. διπλῆς, vitiose.

V. 1297. κούρητες) Vitt. 2. et 3. κουρῆτες.

V. 1298. πόῤῥιν) Sic nostri omnes; rectius Cant. et Pott. πόριν.

V. 1299. τράμπιδος) Vit. 3. τραμπίδος. τυπώματι, h. e. *in naui, cui forma vel imago erat tauri.* Sic legunt nostri ad vnum omnes, recte, nam est i. q. τύπος, quod saepe inseruit periphrasi. cf. Iacobs Additam. in Animaduers. ad Athen. p. 114. Ergo τύπωμα τράμπιδος i. q. τράμπις. Cant. et Pott. habent τυμπώματι. Placuit quidem Reichardo τύπωμα recipere in Indicem, verum non, quod miror, praeeuntibus Codd. Vitt. in textum.

omnibus Pal. Alex. vtroque Caſ. Potterianis, aliisque. V. 1300. Σαραπτίαν Vat. 1307. 1471. omnes Pal. vterque Caſ. Barb. Baroc. aliique. Δικταίου ἀνάκτορα Vat. 1471. et Pal. 139. ἀνάκτορα etiam Barb. legit. Caeterum poſtpoſite cum inſequenti hunc verſum proferunt Vat. 916. 972. et 1306. V. 1301. Ἀστέρῳ omnes Codd. ἄστερον alii. V. 1302. ἶνα Vat. 916. 1306. Caſ. chart. aliique. V. 1304. Θρακίῳ Seld. Δρακίῳ Vat. 916. V. 1307. Δαρδα-

V. 1300. Σαραπτίαν) Noſtri σαραπτίαν, recte: ita quoque editt. vett. et Steph. Byz. ad v. σάρεπτα. Ioſeph. Antiquitt. Iud. VIII, 13, 2. σαρεφθᾶ, Luc. IV, 26. σάρεπτα, alii σάραπτα. „*Vid. de varia huius vrbis ſcriptura Iac. Gothofredum ad anonymum Geographum p.* XIIX. *et Salmaſ. ad Achill. Tat. p.* 574." *Thryll.* Herodot. IV, 45. Europa dic. ἡ Τυρίη Εὐρώπη. Δικταῖον εἰς ἀνάκτορον, Vit. 3. non male, niſi officeret metro, δικταίου, ſed ἀνάκτορα pro ἀνάκτορον, vt v. 1211. Poetae ſaepe vtuntur, vt conſtat, plurali pro ſingulari, vt noſter voc. τάφοι fere vbique pro τάφος: αἱμάτων pro αἵματος v. 1249. cf. Porſon. ad Eurip. Oreſt. v. 1051. et Schütz. ad Aeſchyl. Prom. 884.

V. 1301. Ἀστερίῳ) Sic Sebaſt. quamquam, vt ipſe fatetur, omnes Codd. ἀστέρῳ, verum Vitt. 2 et 3. quoque ἀστερίῳ, ſed Vit. 1. cum Ciz. ἀστέρῳ, etiam in ſcholiis. Meurſius maluit ἀστερίῳ, vt ſit anapaeſtus vel συνίζησις, quales apud poetas frequentes. Ferri poteſt anapaeſtus, inprimis in Nominibus propriis: Lycophron noſter eum quoque non vitare ſolet, cf. v. 720. παρθενόπην. Io. Tzetz. in Chil. I, 19, v. 1 et 5. p. 10. exhibet: ἀστέριος ζεύς, et ſimul explicat, vnde hoc nomen ſit ductum. Apollod. III, 1, 2. Aſterionem vocat, cf. Heyn. in Obſervatt. ad Apollod. p. 213 et 217.

V. 1302. οὐδ' αὖ γ') Ciz. et Vit. 1. οὐδ' οἱ γ'. ἶνα, ita etiam Ciz. recte, ſed Vitt. ἶσα, male, vid. ad v. 1160.

V. 1303. λαβόντες) Vit. 1. mendoſe λαβώντες.

V. 1307. γενάρχας) In vett. editt. e. g. Baſil. 1546. legebatur male γυνάρχας, quod Sebaſt. non obſeruavit, vid. Bernh. Martini

νον Pal. 158. V. 1308. Ἀρίσβην Etymol. in voce. κρήσσαν Vat. 916. κόρην Caſ. membr. V. 1309. δευτέρας Pal. 40. ἐπέμψεν Pal. 158. Ἄτρακας pro ἅρπαγας Stephanus, ex eoque Euſtath. ad Il. β, p. 729. Ed. Flor. V. 1310. κλέψαντας Baroc. V. 1311. δρακονταφόροις Vat. 916. γονεῦς pro σκοπαῖς Vat. 972. V. 1312. κύταιαν pro κυταίαν tuentur Vat. 916. 972. Barb. et vterque Caſ. λιβυστίνην

Varr. Lectt. p. 23. δάρδανος, Vit. 1. et Ciz. δάρδανον, perperam.

V. 1308. κρῆσσαν) Ciz. et Vitt. 1 et 2. κρήσσαν, quibus aſſentitur Steph. Byz. ad κρήτη.

V. 1309. ἔπεμψαν) Ciz. et Vit. 1. ἔπεμψεν, vt Pal. recte, ſcl. Europa, ſ. v. 1284. τροφὸς σαρπηδόνος, nam plural. ἔπεμψαν non habet, ad quos pertineat. Ἅρπαγας noſtri quoque, non ἄτρακας, quae tamen lectio non omnino videtur contemnenda, quum facilius ἄτρακας ſocordia librariorum in ἅρπαγας, quam ἅρπ. in ἄτρακας tranſire poſſit, et praeterea optime cadat in Argonautas, nam ἄτραξ ſ. ἀτρακία erat vrbs Theſſaliae. Optimae autem ac integrae lectiones non in Codd. Mſſ. ſed in ſcriptoribus vett. loca aliorum ſcriptorum laudantibus ſaepe inueniuntur; atque ſane Steph. Byzant. qui ſaepius verſſ. Lycophronis citat, praebet lectiones ab omnibus, quae adhuc exſtant, Mſſ. alienas, vt v. 593. κύρημον pro φυλαμὸν, et al.

V. 1310. ταγῷ) Potterus ſupplet σὺν, non bene; Reichardus intelligit Datiuum commodi; equidem potius retulerim ad ἔπεμψαν, *miſerunt lupos, qui furarentur, duci Iaſoni*, vt Iaſon vere Argonautarum dux erat. Μονοκρήπιδι, cf. Heyne ad Pind. Pyth. IV, 133. qui Iaſonem μονοκρήπιδα, cf. ibi ſchol. Apollod. I, 9, 16. μονοσάνδαλον, et Apoll. Rh. I, 7. οἰοπέδιλον nominat. Fabulam, vnde traxerit hoc cognomen, vid. ap. Apollod. l. l. et Hygin. XII. cui quoque dic. lat. *monocrepis*, haud dubie primum litteris graecis μονόκρηπις l. μονόκρηπις, deinde a librario imperito latinis ſcriptum *monocrepis*. κλέψοντας, Ciz. ſolus κλέψαντας.

V. 1312. εἰς κυταίαν — λιγ.) *Citatur hic locus ab Euſtath. ad Dionyſ. Perieg. v. 76. vbi eum exponit p. m. 47 et 48. Adde omnino Steph. Byz. Apoll. Rhod. ſchol. Argon.*

Steph. Byz. et Eustath. ad Dionys. 76. μολῶν Seld. V. 1313. ἥδρον Pal. 142. V. 1315. ἄροτα Baroc. δευτρευθεὶς Pal. 139. V. 1316. ἀσμενῶν Pal. 139. ἐῤῥώου Vat. 972. et Pal. 142. V. 1318. γνωτοφόντην Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. Cas. chart. Barb. et Baroc. V. 1320. ἐδώλων Vat. 916. 972. 1306. 1307. omnes Pal. excepto 142. vterque Cas. Barb. et Seld. Baroc. autem cum aspero. ἑδόλων Vat. 1471. χαωνικῶν Vat. 117. 915. Pal. 142. 158. alii-

II, 401. *Scylacis Peripl. in σκυθίᾳ, et Liuium. Thryl-lit.* Cf. quoque Heyne ad Apollod. II, 5, 10. p. 188. λιγυστικὴν, Sebast. perperam statuit, Eustathium l. l. λιβυστίνην exhibere, nam quoque habet λιγυστίνην; Steph. quidem λιβυστ. sed ad v. 648. vbi Lycophr. quoque λιβυστικὰς πλάκας habet. Cf. ad h. l. Heyne in Excurs. I. Virg. Aen. VII. p. 114. *μολών*, Ciz. et Vitt. 2 et 3. iterum *μολῶν*.

V. 1313. τετράκτην, consensu omnium Codd. MSS. et editt. Lexica vero omnia, allata perperam Lycophronis auctoritate, τετράκτενον, quae est forma vulgaris. θρόνοις, vt supra v. 674. et 1313. *magicis pharmacis*, cf. Ap. Rh. IV, 157. sqq. εὐνάσας) *sopiens*, vel, vt vv. 567. 570. et 1439. *domans*, *coercens*, et Sophocl. Oedip. Tyr. 960.

V. 1315. λέβητι — δέμας) Haec videntur plane aliena, nec, vt iam obseruauit Reichard. in Iasonem cadunt. Fortasse tamen haec intelligi possunt de lauacro calido, quo Medea Iasonem ad omnia peragenda fecit agiliorem, cf. Meurs.

V. 1316. οὐκ ἀσμένως) Scholiast. min. οὐκ εὐτυχῶς, quod probatur Reichardo, immo potius, *non libenter*, *multo horrore*, adactus a Medea. Apoll. Rhod. IV, 149.

εἵπετο δ' Αἰσονίδης πεφοβημένος,

et v. 162.

ἔνθα δ' ὁ μὲν χρύσειον ἀπὸ δρυὸς
αἴνυτο κῶας,
κούρης κεκλομένης.

V. 1317. αὐτόκλητον) *non coactum*, *sed sua sponte*, αὐτομολήσαν, vt v. 496.

V. 1318. γνωτοφόντιν) Vitt. 2 et 3. etiam in scholiis, γνωτοφόντην, non bene.

V. 1319. λάληθρον) Cf. Apoll. Rh. IV, 580 sqq.

V. 1320. ἰδώλων) Nostri ἰδώλων. χαωνιτικῶν, sic Vitt.

que. V. 1321. ἱεῖσα Pal. 142. δρόμον Vat. 916. et Pal. 142. V. 1322. εἰρύσας Pal. 139. V. 1323. ξίφου Seld. V. 1324. σκῦρος Vat. 916. 1306. et alii. V. 1325. αἰγίλος Vat. 916. ῥοιζουμένῳ Canterus. V. 1326. δοκεύσει Vat. 972. ἀταρχύτας Vat. 1471. V. 1328. μαζὸν εὐθαλῆ Vat. 972. V. 1329. ζωτηροκλέπτης Palat. 139. ὥρινε pro ὤρινεν ex Vat. 1307.

2 et 3. cum Pott. et Sebast. sed Ciz. et Vit. 1. cum Cant. χαωνικῶν, quod, vti ἰδωλίων, praeferendum videtur.

V. 1322. πάλιν — ἀνειρύσας) vel per pleonasmum, vt infra v. 1398. πάλιν ἀντιπορθήσει, et ap. Aeschyl. Agam. ἀνιστάναι πάλιν, et lat. *rursus redire*, *repetere*, *reuocare*, cff. Interprett. ad Petron. c. 23. et Drakenb. ad Liu. IX, 27. vel πάλιν est: *alio tempore*. πέτρας, non supplendum videtur ἐκ, vt interpretes suppleuerunt, nam πέτρας ἀνερύειν per se significare potest: *e saxo extrahere*.

V. 1323. Φασγάνου ζωστῆρα) Vit. 2. Φάσγανον, ζωστῆρα, quamquam superscripto ου. Lectio ista Vit. 2. quam nullus alius exhibet Codex, videtur non omnino reprobanda, nam non cingulus gladii, sed gladius ipse erat ibi depositus. Poeta vero id exornat more suo, et gladium simul cum cingulo ibi fuisse occultatum narrat. Impedit tamen seq. ξίφος πατρὸς, quominus Φάσγανον probari possit.

V. 1324. σκύρος) Ita quoque nostri. In varr. lectt. Sebastian. Vat. Codd. σκύρος operarum vitio pro σκῦρος, quod habent Pott. Eustath. ad Dionys. Perieg. v. 521. Paus. I, 17, 6. et Phauor.

V. 1325. ῥοιζουμένων) Sic nostri omnes. Lectio vulgata a Cantero in dubium vocata non est mouenda, nec Reichardus audiendus, nam refertur ad petras, e quibus Theseus a Lycomede deturbabatur, multum stridorem edentes, quum simul cum corpore multa saxa, vt fit, deuoluta raperentur. Id quod innuit schol. interl. suo: ἠχουμένων.

V. 1328. τρωπαίας) Reich. e coniectura τροφαίας; verum Lycophron raro vel plane nunquam viciniam verborum curans epitheta auget nihil ad rem suam facientia, et vix credibile est, τροφαίας esse voc. graecum.

V. 1329. ὤρινε, nostris consentientibus; rectius

Pal. 40. 139. vtroque Caſ. Potter. aliisque. V. 1330. τόρνην Pal. 158. στοργην Baroc. V. 1331. τοξόδαμνον nonnullos legiſſe refert Tzetzes. Omnes Codd. ſi excipias Vat. 916. 972. et Caſ. membr. V. 1332. Νεπτουνίδος Vatican. 117. 1307. 1471. Pal. 139. 142. vterque Caſ. Alex. aliique. Νεπτουνίδος Vat. 1306. Νεπτυνίδος alii. Νεπουνίδος Mſſ. vterque Pott. V. 1333. Ἄρδιν pro Ἔριν Pal. 142. Ἶριν Caſ. membr. τήλαμνον Caſ. membr. et Selden. V. 1334. χερμώδοντος Vat. 1471. V. 1335. ποινάς τ' Pal. 158. ἀθέλκτους θ' ἀρπαγὰς Vat. 117. 916. 972. 1307. et Pal. 40. ἀρπαγὰς legunt etiam Vat. 1471. reliqui Pal. Alex. vterque Caſ. Barb. vterque Pott.

Cant. et Potter. ὤρινεν. διπλοῦν, Vit. 2. διπλοῦν, ſuperſcripto ῶς.

V. 1330. στόρνην) Vit. 1. et Ciz. perperam τόρνην.

V. 1331. τοξοδάμνον) Sic quoque Pott. et Ciz. cum Vitt. 1 et 2. ſed Vit. 3. τοξόδαμνον, recte, vt Reichard. et Eurip. Hippol. 1451. τὴν τοξόδαμνον Ἄρτεμιν, cff. ſchol. Tzetz. et Pott. qui reiicit hanc lectionem. ὀρθωσία, cf. Pind. Ol. III, 54.

V. 1332. Νεπτουνίδες) Ciz. et Vit. 1. νεπουνίδες: Vit. 2. νεπτουνίδος: Vit. 3. νεπουνίδος. Thryllitzſchius praefert νεπουνίδες, ſed quare, non libuit ei addere. Non ſollicitandum Νεπτουνίδες, et in Tzetzae interpretatione eſt acquieſcendum.

V. 1333. ἤδε) Vit. 1. ſocordia ſcribae perperam ἢ δέ. Ἔριν — Ἀκταῖον ὄρος: nomina locorum, fluuiorum et montium incognita, haud dubie Scythiae, non vero, vt Canterus opinatur, Paphlagoniae, nam Thermodon eſt quoque fluuius Scythiae Europaeae, qui in Pontum exoneratur, et Amazones mox v. 1336. Iſtrum tranſiiſſe dicuntur. vid. Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. II. P. I. p. 601. et Ouid. ex Pont. IV, 10: *Et tu femineae Thermodon cognite turmae.*

V. 1334. Ἀκταῖόν τ') Noſtri Ἀκταῖον τ', ſine enclit.

V. 1335. ποινὰς ἀθέλκτους) Vit. 1. et Ciz. ποινὰς τ' ἀθέλκτους ἀρπαγῆς: Vit. 2. ἀθέλκ. θ' ἁπαργὰς, quod ἁρπαγὰς Ciz. quoque, Vitt. 1 et 3. et editt. vett. habent. Qua lectione comprobata exit ſenſus; *vt vlciſcerentur ſcelus et eriperent ei Hippolytam cum*

aliique. ἀθέλκους θ' ἁρπαγῆς Vat. 1306. V. 1339. δουρὶ Seld. V. 1340. Μοψοπειοὺ reposui pro Μοψοποιοὺς ex Vat. 117. Μοψοπείους Selden. Μοψοποιους Vat. 1471. Pal. 139. Caſ. chart. et Baroc. αἰθαλάσασα Vat. 1471. πλάκας Vat. 1307. Alex. Barber. et Caſ. chart. V. 1342. 'Εορδῶν pro 'Εωρδῶν ex omnibus Vat. Pal. 139. vtroque Caſ. Alex. Baroc. aliisque. 'Εορδνῶν alii. χαλαδραῖον pro γαλαδραῖον ex Vat. 972. Pal. 139. Alex. Caſ. chart. Tzetza, aliisque. γαλαδραίων Vat. 1306. et 1307. γαλαδραιῶν Caſ. membr. χαλαδραιῶν Baroc. χαλαδρυῶν Vat. 1471. V. 1343. ἔπειξεν Caſ. membr. V. 1344. στι-

cingulo. Placet tamen legere ἁρπαγῆς, h. e. *vlturae hanc rapinam*, *raptum cingulum*.

V. 1336. ἴστρον) Canterus: *fluuium Thessaliae*, forte voluit scribere: Thraciae, vel Scythiae. Dic. Ister κελαινὸς, h. e. *violentus*, vt v. 7. et 471. et al. loc. σκύθας pro σκυθικὰς, saepe enim ap. poetas substantiua iunguntur aliis substantiuis, vt adiectiua, cf. Schütz ad Aeschyl. Sept. ad Theb. 227. et Doruille ad Charit. p. 308. ed. Lipſ.

V. 1340. Μοψοποιοὺς) Nostri et ed. Basil 1546. μοψοπείους, recte, a μοψόπειος, cf. Steph. ad μοψοπία. γυίας, Vit. 2. vti semper, γύας, recte.

V. 1341. θυμὸς) Vitt. 1 et 3. θύμὸς, recte. αἰστώσας, lege, vt supra, αἰστώσας. πλάκα, Vit. 3. πλάκας.

V. 1342. ἐορδῶν) Ita quoque nostri, consensu fere omnium Codd. Reichard. ἐωρδῶν, cff. Stephan. ad ἐορδαῖαι: Liu. 45, 30. et Thucyd. II, 99. vbi ἐόρδοι, παροξυτόνως, vid. Hesych. reliqui vero scribunt ὀξυτόνως, vt Herodot. VII, 185. et Strab. VII, p. 523. ibique Tzschucke. χαλαδραῖον, Vit. 1. et Ciz γαλαδραῖον: Vit. 2. χαλαδραίων, superposito vero ον: Vit. 3. χαλαδρυῶν, perperam. Steph. Byz. ad γαλάδρα quoque nominato hoc verſ. γαλαδραῖον, quae lectio cum Pottero videtur praeferenda.

V. 1343. πηνειοῦ) Sic nostri, dissentiente tamen Vit. 1. qui lapsu scribae Ιηνειοῦ habet, nam in schol. recte πηνειός.

V. 1344. ζεῦγλαν) Nostri ζεύγλαν cum Cant. recte,

ϱαν Vat. 1471 et Pal. 139. ζεύγλαν Vat. 1306. ζεύγλων Vat. 1471. ἐντιθεὶς Vat. 972. πέδης Vat. 1307. V. 1345. ἐκπρεπέστατος Vat. 916. Caſ. membr. vterque Potter. aliique. V. 1346. τάϱοθον Vat. 1471 et Pal. 159. V. 1347. στέϱφνος Pal. 139. ἐχϱαινούμενον Baroc. V. 1348. ἤϱιψε pro ἤϱιψεν ex Vat. 117. 1307. Caſ. membr. et Seld. ἤϱειψε Vat. 916. 972. Pal. 40 et Baroc. aliquanto accuratius. V. 1350. ἀϱχηγέτης Vat. 916. 1471. et Pal. 139. ἀϱχιγέτης Vat. 1306, et Baroc. V. 1352. κύμψον Pal. 158. πακταλοῦ Vat. 1471. V. 1354. εὐδύνει Seld. et Caſ.

cf. Suid. Heſych. Etymolog. et Zonar. ad ζεύγλη. vid. ad v. 996. ἀμφιθεὶς, Vit. 2. ἀμφὶ θεὶς, ſeparatim, non male. πέδαις pertinet ad στεϱϱὰν, *firmatam vinculis.*

V. 1345. εὐπρεπέστατος) Vitt. 2 et 3. et ed. Baſil. 1546. ἐκπρεπέστάτος. Saepe haec verba confunduntur.

V. 1346. ἡ δ') ſcl. χώϱα ab eo euerſa. βοηλάτην, Ciz. et Vit. 1. βοηλάτην, incuria librariorum.

V. 1347. ἐγχλαινούμενον) Vit. 2. ἐκχλαιν. reliqui, vt v. 974. vt Sebaſt. rectius.

V. 1348. λίστϱοις) Schol. interl. ἀξίναις, melius, quam interpretes lat. *ligonibus.* Heſych. λίστϱον· ξυστήν. Ἤϱειψε, noſtri ἤϱειψε ab ἐϱείπω. Legendum vero eſt ἤϱειψεν.

V. 1349. τὸν ἡ) Ciz. et Vitt. 1 et 2. poſt τὸν comma ponunt.

V. 1350. ἀϱχηγέτις) Vit. 3. in ſcholiis ἀϱχηγέτης, non bene. Diſcrimen horum verborum vid. ap. Zonaram. Reichard. vitioſe: ἀϱχηγέτις.

V. 1352. κίμψον τε) Vit. 2. κίμψόν τε. Ciz. et Vit. 1. κύμψον τε.

V. 1354. εὐδάνει) Vit. 1. εὐδάνει, eraſo, qui anteà fuerat, ſpiritu leni, optime; nam eſt i. q. εὕδω, vnde εὑδάνω, non vero εὐδαίνω, vt Schneid. in Lex. laudato hoc Lycophronis loco. Errat ergo Reichard. qui in notis: *Codd. tres Vitt.,* inquit, *conſtanter in εὐδάνει conſentire,* quum Vit. 1. vere exhibeat εὑδάνει, nec εὑδάνει mutandum omnino videtur, nam bonum et aptum praebet ſenſum, εὑδάνειν, h. e. εὕδειν, ναίειν, incolere, μυχὸν eodem fere modo dicitur, vt v. 1050. ἐγκοιμᾶσθαι τύμβον, qui locus eſt conferendus, nec cum ſchol. min. κατὰ ſupplen-

membr. V. 1355. Ἄγγυλαν Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. vterque Caf. Alex. et Barb. Ἀγγύλλαν vterque liber Potter. Ἄγκυλλαν Pal. 158. Ἄμυλαν Vat. 1306. Αὐσονίτην Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139 et vterque Potter. V. 1356. λιγυστόνοισι Pal. 139. τοῖς ἀφ' αἵματος Pal. 158. ἀμφ' pro ἀφ' Vat. 1471. ἀφαίματος alii. V. 1357. γηράντων Baroc. Σιθώνων tuentur Vat. 117. 972. Pal. 158. Barb. et vterque Caf. V. 1358. ὑσμένοισι Seld. πάλιν Vat. 916. 1471. Barb. Alex. et vterque Potter. V. 1359. πίσαν pro πίσσαν ex Vat. 1307. δορίκτητον

dum, fed explicandum: *dormiens vel cubans tenet μυχόν*, Seld. auctore Pottero habet ἰνδάνει, non εὐδύνει, vt Sebaft. affert. Hefiod. Theog. 300. fqq.

— ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
Ἔνθα δέ οἱ σπέος ἐστὶ κάτω, κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,
Τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
Ἔνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.

Ex quo loco paene coniici poffit, hic legendum effe ἐνναίει pro εὐδάνει. αἰνόλεκτρον, quia ἔχιδνα, quacum concubuit Typhon, auctore Hefiodo Theog. 295.

— τέκ' ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, οὐδὲν ἐοικὸς
Θνητοῖς ἀνθρώποις, οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι etc.

cff. ibi interpretes.

V. 1355. ἄγυλλαν) Sic Ciz. et Vit. 1. cum Stephano, vt v. 1241. fed Vitt. 2 et 3. ἄγγυλαν, mendofe. Αὐσονῖτιν, noftri omnes, vt fupra v. 593 et 702, αὐσονίτιν. Εἰσεκώμασαν, Steph. ad ἄγυλλα legit εἰσεκώμασεν, quod eft vel lapfus typographorum, vel, vt Thryllit. putat, fchema Pindaricum.

V. 1356. λιγυστίνοισι) Vit. 3. λιγυστόνοισι, vt Pal. perperam, fic etiam ἀμφ' αἵματος pro ἀφ' αἵματος.

V. 1357. σιθώνων) Vitt. 2 et 3. σιθόνων, vt Cant. rectius, metri caufa, cf. Steph. ad σιθών. γηγάντων habet Baroc. non γηράντων, vt Seb. tradit.

V. 1358. λόγχης) Et ad ὑσμίνῃσι et ad πάλην (Vit. 2. mendofe πάλιν) referri poteft. μίξαντες, συμμίξαντες.

V. 1359. πίσαν) Noftri cum Cant. et Pott. πίσσαν, vt v. 1241. Vtraque forma frequentatur, cf. Tzfchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 440. δορύκτητον, Ciz. et Vitt. 1. 2. δορίκτητον, vt

Vat. 117. 972. Pal. 158. Barb. et Baroc. V. 1361. Σαλπείων Vat. 117. V. 1362. ἐγείρῃ alii. ἐγείρα Caſ. membr. γρουνὸς Vat. 916. ἀρχαίων Caſ. membr. V. 1363. ἔνδον Vat. 117. τοπρὶν Vat. 915. 1471. Pal. 139. 158. Alex. aliique. φλόγιν Pal. 158. V. 1364. Ῥυνδάκου Vat. 1471. Pal. 139. Alex. et Caſ. chart. Ῥυνδανοῦ Vat. 972. ποτοῦ Pal. 158. V. 1365. κροσσοῖσιν Vat. 117. βάψαντος Pal. 142 et 158. V. 1366. αὖθις Vat. 916. 972 et 1306. οἰστρήσουσα Pal. 158. V. 1367. τριπλὰς τετραπλὰς. Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. Caſ. chart. Seld. et Baroc. ἀντίσσε-

ſupra v. 1116, et infra v. 1150.

V. 1361. σαλπίων) σάλπια dixit τὰ ἄλπια ὄρη *Lycophron, quod veteres Graeci promiſcue huiusmodi voces modo cum σίγμα, modo ſine eo efferebant, vt ad Strab. docuit Caſaub. et probat L. Holſten. ad Steph. p. 27. neque enim veriſimile putauerim, ex altera Holſtenii coniectura Lycophronem reputaſſe, ἀπὸ σάλπης ſupra v. 1129. memoratae montes illos vocatos eſſe.* Thryllit. Omnia bene; ſed quaeritur, an hic intelligantur Alpes, nam Salpis vel Salapia erat colonia et vrbs Etruriae, Frontin. Strateg. IV, 7, 38, cuius incolae Liu. V, 31. Salpinates, finitimi Volfinienſibus. Ergo non Alpes vel Apennini montes toti, verum brachium eorum, qui Salpii l. Salpinates haud dubie ab hac vrbe nominabantur, h. l. intelligi poteſt. πάγων, Vit. 3. male πάγον.

V. 1362. γρυνὸς, noſtri quoque, vt v. 86, vbi Sebati. γρουνός. Schol. interl. inepte: Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών.

V. 1363. φλογὶ) Ciz. et Vit. 1. φλόγιν, recte putat Thryllit. Sed quare, non addidit.

V. 1364. ῥυνδακοῦ) Vitt. 2 et 3. ῥυνδάκου, recte, nam Steph. Byz. et Strab. XII, p. 576. ῥύνδακος.

V. 1365. βάψαντας) Ciz. et Vit. 1. βάψαντος, male.

V. 1366. οἰστρήσασα) *quando percita fuerit.* Ciz. et Vit. οἰστρήσουσα, non apte.

V. 1367. τριπλᾶς τετραπλᾶς) Vit. 3. vti ſemper, τριπλὰς τετραπλάς. ἀντιτίσεται, Vit. 1 et Ciz. vitio ſcribae ἀντίσεται.

ται Caf. membr. V. 1368. χώραν Pal. 158. V. 1370. ὠμώνυμος Vat. 916. καταβάτης Vat. 1471. καταιβάτις Pal. 158. μολῶν Seld. V. 1371. σκηπτῷν Pal. 142. στάθμα Caf. membr. V. 1372. νεκροῦμαι pro θανοῦμαι Pal. 158. κάνεκροῖς Caf. membr. στροφωμένη Vat. 1471. et Pal. 139. στρωφουμένη Pal. 158. et Seld. V. 1373. ταῦτα Pal. 158. θρηνεῖν repofui pro θροεῖν ex Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Caf. chart. et Barb. V. 1375. ἔλλοπος Barb. V. 1376. μολῶν Seld. V. 1377. γένει i. e. populo pro στρατῷ Pal.

V. 1368. χώρας, Seb. male pro χώρας, Ciz. et Vit. χώραν, quafi per appofitionem τοῦ· ἀντιπορθ. ἠόνα.

V. 1369. πρῶτος) Vit. 3. πρῶτον, non apte ob v. 1374. δεύτερος.

V. 1370. καταιβάτης) Ciz. et Vit. 1. male καταιβάτις. Reichard vult legi καταιβάτη, vt referatur ad σκηπτῷ, non male, vt v. 382, fed μολὼν huic coniecturae adverfatur. Lectio καταιβάτης eft exquifitior. μολών, Ciz. et Vitt. 1 et 2. μολῶν.

V. 1372. θανοῦμαι) Ciz. et Vitt. 1 et 2. νεκροῦμαι, quam lectionem, non ineptam, fi modo doceri poffet, hoc Futur. in vfu fuiffe, confirmant v. 1108. fqq. νῦν, noftri omnes καὶν, recte. στρωφωμένη a στρωφάω: Ciz. στρωφουμένη a στρωφέω: Vitt. 1 et 2. στροφουμένη, fuperfcriptum tamen eft ω.

V. 1373. λοίπ᾽) Sic Ciz. et Vit. 3. fed Vitt. 1: et 2. perperam λοῖπ᾽, ταῦθ᾽, ἃ νῦν. Ciz. et Vit. 3. male ταῦτα ἅ, omiffo νῦν. θρηνεῖν, ita Vitt. 2 et 3. fed fchol. interl. Ciz. et Vit. 1. θροεῖν; illa lectio θρηνεῖν fenfui, haec vero metro et ingenio Caffandrae melius confulit. Mihi θρηνεῖν videtur effe e gloffa, quam Sebaft. ἄμετρος temere Lycophroni obtrufit.

V. 1375. ἔλλοπος) Vit. 3. ἔλλοπος, vt Barb. Dic. de quocunque pifce, cf. Nicand. Theriac. 481, ideo addit μύνδου. Μύνδου, Vit. 3. μήνδου, vitiofe. Ciz. et Vit. 1. μυδοῦ, forf. μύδου, quod idem eft ac μύνδος· ἄφωνος, ὁ μὴ κυδῶν, Etymol. M. vel μυνδοῦ, vt Cant. et Pott. nam ἐξύνεται quoque μυνδός, cf. Steph. Byz. ad βάλδος.

V. 1376. μολὼν) Vitt. 1 et 2. μολῶν.

V. 1377. Ἰατροῦ) *Apollinis.* Strab XIV, p. 635. ἰατρικὸς γὰρ ὁ Ἀπόλλων, vbi quoque nominatur οὔλιος, h. e. ὑγιαστικὸς καὶ παιωνικός.

142. V. 1378. δρυκόπου alii. γένος pro γόνος Vat. 117. et Alex. pro γόνος, γένου Vat. 1471. et γένους Pal. 139. et Baroc. V. 1379. τευχοπλάστην Vat. 916 et 1306. τεχνοπλάστην Pal. 142. βραγχηστίαν Alex. Caf. chart. et Baroc. βραχχησίαν Vat. 1306. V. 1381. κεχρησμένῳ Vat. 1471 et Pal. 139. V. 1382. σφραγίδα, fi excipias Vat. 972, Barb. et Caf. membr. omnes Codd. legunt. δακτύλῳ Pal. 139. ἐφαρμόσαι Pal. 139. V. 1383. φθείρων Caf. chart. ὀρείαν alii. νάσσεται Vat. 117. 916. 1306. 1307. 1471. Pal. 139. 158. Alex. Caf. chart. aliique. νάσσεται vero Vat. 972. pro στήσεται. V. 1384. κάρα Vat. 1306. aliique. καραδηώσας plerumque (plerorumque) exemplar. V. 1385. ὅτ' ἂν Vat. 117. κασσωρὶς repofui pro κασωρὶς ex omnibus Vat. Pal. 158. Alex. aliisque. ἐπείσιον omnes omnino Codd. fi excipias Caf. quos et Seld. fequi maluimus. V. 1386. κυκά-

V. 1378. γόνος) Vitt. 2 et 3. γένους, forf. γένος.

V. 1379. βραγχησίαν) Vitt. 2 et 3. βραγχηστίαν, cf. Strab. XIV, p. 634.

V. 1380. παραιολίξας) cum verbis eam mouiffet fraudulentis, eoque perduxiffet.

V. 1381. κεχρημένῳ) Vit. 3. κεχρησμένῳ.

V. 1382. σφραγῖδα) Vitt. 2 et 3. σφραγίδα. Δακτύλων, Vit. 3. δακτύλῳ, non bene, nam σφραγὶς δακτύλων dic. pro δακτύλιος.

V. 1383. φθειρῶν ὀρείαν) Strab. XIV, p. 635. ὄρη φθειρῶν, per ι in penultima, cf. ibi Tzfchucke, et Heyn. ad Hom. Il. β, 868, qui etiam φθιρῶν praefert τῷ φθειρῶν. στήσεται, noftri νάσσεται, *incolet* vel *occupabit*, quam lectionem firmat fchol. interl. Vit. 3. κατοικήσει. Frequentat Lycophr. hoc verbum, v. v. 599. 737. 947. 1026. 1044.

V. 1384. κάρα) Vitt. 2 et 3. κάρα, male, cf. ad h. l. Euftath. ad Hom. Il. ed. Baf. p. 279. Polit. T. II. p. 802.

V. 1385. κασσωρὶς) Sic noftri omnes, non κασωρίς. ἐπείσιον, fic Ciz. et Vit. 1. male; Vitt. 2 et 3. cum Cant. et Pott. ἐπείσιον, recte.

V. 1386. κυκάση) Non tam ἑαυτὴν, vt Reich. pu-

ση Vat. 972. V. 1387. πρὸς τὰ κηλωστὰ Seld. κηλωτὰ alii, ipseque in scholiis Tzetzes. καρβάνων Alex. vterque Cas. et Barb. βαρβάρων Vat. 916. 972. et Pal. 139. V. 1388. Ob aliquot foliorum iacturam triginta versus ab hocce inclusiue ad 1418 exclusiue, desunt in Vat. 117. V. 1389 κύτιναι Barb. V. 1390. Θρήγγον Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. vterque Potter. aliique. Θρίγχον Vat. 1306. Θίγρον Vat. 1307. Pal. 158 et Cas.

tat, quam amatores, quos per iocum, vt solent meretrices, probris obruit petulantibus, atque ita ad stuprum allicere tentat. Verte: (quum proclamauerit, prouocauerit, additis conuiciis, scil. in amatores cunctantes, vel etiam κηκάσῃ γάμους, cum impudice et proterue professa fuerit, vel declarauerit, se velle nuptias celebrare in lupanaribus barbarorum, se velle concumbere cum barbaris. Possint tamen haec verba etiam sic ordinari: ὅταν χλεύην κηκάσῃ εἰς ἐκείστον ὑλακτήσασα — τελεῖν, vt χλεύην κηκάζειν sit i. q. χλεύην χλευάζειν, et hoc pro simplici χλευάζειν.

V. 1387. κηλωστὰ) Ita Vitt. 2 et 3. sed Ciz. et Vit. 1. κηλωτά. καρβανῶν, sic Ciz. et Vit. 1. verum Vit. 2. καρβάνων: Vit. 3. βαρβάρων, haud dubie e glossa. Referendum autem est ad γάμους.

V. 1388. οἱ δ') Sic quoque Ciz. et Vit. 1. at Vitt. 2 et 3, vt Cant. et Pott. οἱ δ'. Δυμαντεῖον. vid. Steph. ad Δυμᾶν.

V. 1389. λακμώνιοί τε) Vit. 3. λακμώνειοί τε, quod metrum violat. Steph. Byz. quoque λακμώνιος ad λάκμων.

V. 1390. θίγγρον) Ciz. et Vit. 1. θίγρον; Vit. 2. θρίγγον: Vit. 3. θρύγγον: nomen Geographis ignotum, vt etiam mons Satnius. Quid si lateat sub οἱ θίγγρον aliud, idque vnum vocab. nam οἱ insolenter repetitum abundat, et quum οἱ δ' αὖ τέταρτοι non habeat, cui iungatur, constructionem verborum turbat, quae vero, si τέταρτοι refertur ad οἰκήσουσι, restituitur. Legerim κήδασον, nisi nimium ab οἱ θίγγρον discederet et si altera huius voc. syllaba produceretur, nam Hom. Il. ζ, 34. et φ, 37, et post eum Strab. XIV, p. 606. id cum fluuio σατνιόεις, qui aliis vrbs et mons dicitur, coniungit, cf. Heyne.

membr. Θίβρος alii. V. 1391. χερσόνητον Vat. 916. πάλου idem pro πάλαι. λεκτηρίαν Caſ. membr. V. 1393. κασσάρας, vt Potterus, Vat. 1307. λαμπυρίδος idem Vat. et Etymol. in βασσάρα. V. 1394. καθημέραν vna voce, Pal. 139. V. 1395. βουπείναν

V. 1392. ἰστυγημένου) Vit. 2. vitioſe ἰστηγημένου. cf. de re Callimach. Hymn. in Cererem v. 24. ſqq. et Ouid. Metam. VIII, 738. ſqq. ibique Gierig.

V. 1393. παντομόρφου) Vit. 1. et Vit. 3. in ſchol. παντεμόρφου, *quae lectio nulli alii Codici propria fauet emendationi I. Tollii* πενταμόρφου. *vid. eius Fortuita*, 1, 2. Thryllit. Verum vulgat. tuetur quoque Io. Tzetz. in Chil. II, 671, qui etiam ſeqq. tres verſus ibi exhibet. λαμπουρίδος, Vit. 2. λαμπουρῖδος.

V. 1394. ἀλφαῖσι) i. q. μηχανήμασι, ut ἀλφεῖν· εὑρίσκειν, cf. Reichard ad v. 549. καθ' ἡμέραν, Ciz. et Vitt. 1 et 3. iunctim καθημέραν, ſed Io. Tzetz. l. l. vt vulgat.

V. 1395. βούπειναν) Callimach. in Cerer. v. 24. βουπείνῃ Τριόπεω γόνον, atque v. 103. vocat βούβρωστιν, vid. ibi Spanheim. Supra v. 581. quoque occurrit βούπειναν ἀλθαίνειν. Ἀκμαίαν, *rabidam*. Vit. 3. ἀκμαιαν, vitioſe.

V. 1396. Tzetz. in Chil. II, 47, v. 675, hunc verſum ſic legit, vel potius peruertit:

Αἴθωνος γατομοῦντος ὀθνεῖα πτερά.

πτερά, ſchol. min. ἔσχατα τοῦ ἀρότρου, vt v. 1072. ὁλκαίῳ πτερῷ ἀροτρεύειν, bene, nam πτερὰ ὀθνεῖα explicare: *extremitates alienas* ſ. *externas*, ſcl. agrorum, vti fecit Cant. praeeunte Tzetza, qui πτερὰ interpretatur: νῦν τὰ ἔσχατα, durum omnino videtur. At πτερὸν, etiamſi h. l. ſit, vt l. l. *aratrum*, vbi vero ὁλκαῖον additur, et v. 56, πτερώματα *tela*, et πόδες v. 97, *navigia*, nullo alio addito vocabulo, vocantur, tamen γατομοῦντες aduerſatur, niſi legas πτερῷ, et voc. ὀθνεῖα mente adiungas χωρία, vti ſaepe apud Xenophontem abſolute dic. pro χώρα πολεμία, e. g. Cyropaed. I, 6, 11, et III, 3, 7. et πολέμια pro χωρία πολέμια, Hier. II, 8. Oecon. XX, 7. Nec tamen is ſum, qui omnino negem, πτερά, vt πτέρυγας, de partibus extremis poſſe intelligi, vt Eurip. Iph. in Aul. 120,

alii. ἀλκμαίου pro ἀκμαίαν Vat. 916. V. 1397. Φρὺξ Vat. 916 et 1306. ἀδελφὸν Vat. 1307. 1471. Pal. 139. Alex. et Caſ. membr. ἀδελφῶν Barb. Baroc. et Seld. V. 1399. νεκροτάτου Vat. 916. 972 et Pal. 139. V. 1400. ἐντρεύοντας Caſ. membr. Caetero hunc locum ſic profert Pal. 139:

φθιτοῖσι ἐντρεύοντες ἐξ ἄκρων λοβῶν,
φθέρσας, etc.

πτέρυξ Εὐβοίας, cf. ibi Markland. verum an etiam πτερὰ ὀθνεῖα abſolute dici poſſint agri extremi ſ. in terris remotis poſiti, dubitandum eſt, nec verba adiuncta ὀθνεῖα γατομοῦντες quidquam facere videntur, quod huic interpretationi conſulat. Ideo, ſi Lycophron vere de terris longe remotis intellexit, inſolentiae eius videtur condonandum. Nemo autem eorum, qui hanc fabulam narrant, quantum equidem ſcio, ab Eryſichthone, opibus ſuis voracitate conſumtis, agros aliorum, vt ſibi pararet, vnde famem leuaret, eſſe cultos tradit.

V 1397. Φρὺξ δ᾽) Vit. 1. φρὺξ δ᾽. h. e. Midas, cf. Conon. 1. ἀδελφῆς, Vit. 2. ἀδελφῶν. Vit. 3 ἀδελφὸν, leg. ἀδελφῶν. Siue legas ἀδελφῆς ſiue ἀδελφῶν, caedes vtrorumque ignoratur.

V. 1398. τιθηνὸν) Ciz. et Vit. 1. male τιθωνόν.

V. 1399. νεκροτάγου, noſtri quoque praeter Vit. 3. νεκροτάτου, mendoſe. Legendum forte, eſt νεκροταγοῦ, a νεκρὸς et ταγὸς, h. e. praeſidis, iudicis, magiſtratus mortuorum. Sed dic. quoque νεκρόταγος, vt ſupra v. 1310. μονόκρηπις. Schol. interl. Vit. 3. videtur legiſſe τευκροτάγου, nam explicat: τοῦ ἡγεμόνος τῶν τεύκρων. Intelligitur autem Minos, non vero Pluto, vt opinatur Schneid. in Lex. ad νεκρόταγος.

V. 1400. ἐντρεύοντος) Vit. 3. ἐντορεύοντος, quod quidem idem eſt, cf. Zonar. ſed h. l. metro officit. „*Deinde ſtatim Vit. 3., ut Palat. ſubiungit ἐξ ἄκρων λοβῶν, ut e duobus verſibus vnum efficiat, et omittat ἀστεργῆ τρόπῳ. Ὃς δήπετ᾽ ἀμφώδοντος, quod tamen in ſcholiis agnoſcit.*" Thryllit.

V. 1401. λοβῶν) Editionis Baſil. 1546, quae mihi eſt ad manus, margini adſcripſit, neſcio, quis, *lege:* λόφων: quod vero vix locum habere poteſt. Orta videtur haec coniectura ex

V. 1402. κύπελλα Alex. κύφελα Pal. 139. καλυνεῖ 916. Versum hunc sic profert Meursius: φθέρσας κύφελλ', ἀκαλλυνεῖ παρωτίδας, vide sis eius Commentar. V. 1403. δαπαῖς Vat. 916. δαπλαῖς Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. et Caf. chart. τιστύκων Pal. 158. αἱμοπώτοισι Seld. et alii. αἱμοπότησι Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. Caf. chart. et Baroc.

interpretatione Tzetzae: λέγουσιν ἐν Φρυγίᾳ δύο εἶναι λόφους, καλουμένους ὦτα ὄνου. Ἀμφόδοντος, non audiendus est Sebast. qui praeeunte Tzetza interpretatur: *gladio*, nam pertinet hoc voc. ad κύφελλα, *aures asininas*. καλλυνεῖ, schol. min. Vit. 3. ὡραΐσει, h. e. *ornabit*, *simulque tuebitur*, scilicet obuelando, quod vtrumque verbum ὡραΐζω l. ὡραΐω innuit, *vt abigeret muscas*. Optime illustrantur haec iis, quae cecinit Ouid. Metam. XI, 180:

> *Ille quidem celat, turpique onerata pudore*
> *Tempora purpureis tentat velare tiaris.*

Non opus itaque est Meursii coniectura, et Reichardi catachresi ironica. παρωτίδας, Vit. 2. παρωτῖδας.

V. 1403. δάπταις) Nostri omnes δαπταῖς, quae lectio, neque a Pottero, neque a Sebast. notata, haud dubie est vera, vt δαπτής, δαπταί, muscae, distinguatur a δάπτης, h. e. Hesychio auctore, δεινός. Sic Polit. ad Eustath. in Hom. Il. T. III, p. 1303. *Alii*, inquit, *videntur legisse hanc vocem βαρυτόνως, apud Lycophronem fortasse, vt accentu significationem propriam a significatione communi discernerent, vt in σπαρτὰ et σπάρτα.* Lectionem autem δαπταὶ iam olim fuisse in Lycophrone docet Phauor. ad δάπτειν — ἀπ' αὐτοῦ δὲ καὶ δαπταὶ αἱ μυῖαι παρὰ Λυκόφρονι. cf. quoque Eustath. ad Odyss. π. p. 1795, 14. τιτύσκων, Ciz. et Vit. 1. πιστύκων, vt Pal. incuria scribae littera σ transposita. αἱμακώτησι, Vit. 1 et Ciz. αἱμοπώτοισι, super ω posito ας Vitt. 2 et 3. αἱμοπότοισι, ne metrum corruat, legendum saltem αἱμοπώτοισιν. Proprie dic. αἱμοπότης vel αἱμοπότης, *sanguinis potator*, cum ο paruo, sed Lycophr. vel metri caussa cum ω magno, forf. vt ἄμπωσις l. ἄμπωτις pro ἀνάπωσις ex ἀναπίνω, vel ob antiquam verbi formam πόω, πώσω. Codices vero nostri non αἱμοπώτης, sed, vt ex αἱμοπώτοισι patet, αἱμόπωτος

αἱμοπέτησι Vat. 1307. φόβοις Seld. V. 1405. Θραμμουσία Baroc. V. 1406. τιτῶνος Pal. 158. Cas. chart. Barb. et Baroc. Σιθώνων pro Σιθόνων tuentur Vat. 916. 972. et Barb. Σιθῶνες Baroc. Σιθῶνος Vat. 1471. Pal. 139 et Alex. Σιθῶν Vat. 1306. V. 1407. παλλυνία Baroc. V. 1408. Versus tredecim ab hocce inclusiue ad 1421 exclusiue, absunt cum folio a Vat. 1306. V. 1409 ἀπάρξεται pro ἀμείψεται Vat. 916. 1307. Pal. 40. 158. aliique. κατάρξεται Vat.

formant, quam vero formam Lexica plane ignorant. Ortum fortasse αἱμοπώτοισι lapsu scribae, nam si is, qui dictaret, Itacismo vtebatur, facile confundi poterant αἱμοπώτησιν et αἱμοπώτοισιν.

V. 1404. Φλέγρας) vrbis Thraciae, sed h. l. pro Thracia ipsa. Lycophron, vt Apollod. I, 6, 1. distinguit Phlegram a Pallene: ἐν Φλέγραις, ὡς δὲ ἄλλοι, ἐν Παλλήνῃ, quod discrimen Heyne in Obseruatt. ad h. l. non vult agnoscere, quem vero Voss. in: *Mytholog. Briefe*, Vol. II, p. 261, more suo ridet.

V. 1405. Θραμβουσία) Vit. 3. Θραμβουσίας, non male, scilicet γῆς vel χώρας, h. e. Μακεδονίας, nam Θράμβους erat ἀκρωτήριον Μακεδονίας, vid. Steph Byz.

V. 1406. τίτωνος) Nostri omnes τιτῶνος, a τιτών. Steph. Byz. male τιτωνεύς, ὄρος; pro τίτων l. τιτών, nam mox ὁ οἰκήτωρ, scl. istius montis, τιτωνεύς. Σιθώνων, sic Ciz. et Vit. 1. at Vit. 2. σιθῶνος, supra scripto ῶν: Vit. 3. σιθῶνος. cf. Steph. ad σιθωνία. Quidam legunt σιθόνων, o paruo, vt Latini, e. g. Virg. Eclog. X, 67. *Sithoniasque niues hyemis subeamus aquosae*, vbi Servius: *Sithon est mons, vel gens Thraciae.* Gell. XIV, 6, *Thracia antea dicta Sithon.* Plin. IV, 18. Sithones ponit circa Ponti littora.

V. 1408. βρύχων) Hesych. βρύχος· ποταμὸς περὶ πελλήνην, immo potius παλλήνην. Dicitur autem hic fluuius γ. γ. ὑπηρέτης, quia eis aquam ministrabat, iique ad ripas eius habitabant.

V. 1409 ἀμείψεται) Ciz. et Vitt. 1 et 3. ἀπάρξεται, vti etiam edd. vett. Sic quoque schol interl. ἀρχὴν ποιήσει. Eodem modo dicitur supra v. 1188.

1471. et Pal. 139. V. 1410. χανδᾶος Vat. 915. Pal. 40. 142. Seld. aliique. χανδαῶν Pal. 158. χανδάος Caſ. membr. V. 1411. ἑστιωμένον Caſ. membr. V. 1412. μὴν pro μὰν Pal. 142. aliique. οὐκ ἂν ὑπείξῃ Pal. 139 et Alex. ὑπείξῃ legunt etiam Vat. 972. 1471. Caſ. chart. et Barb. V. 1413. ἕα pro ἕνα Pal. 139. V. 1416. ῥήσσόν τι alii pro ῥήσσοντι κηδεῖς Vat. 1471. Alex. Caſ. chart. Barb. et Baroc. οἱ δ' Ἐλαφρίας Pal. 153. V. 1417. οἴκῃ Pal. 139 et Caſ. membr. οἴκῃ ἠθαλωμένη Vat. 916 et Pal. 158. V. 1418. καλένοισι Pal. 158. V. 1420. ψαίνυνθα

V. 1410. κανδάους) Ita Vitt. 2 et 3, et Pott. ſed Ciz. et Vit. 1. κανδάων, vt ſupra v. 328 et 938, quam vero forum h. l. metrum reſpuit. cf. Martini Lectt. Varr. p. 66, h. Reichard. κανδᾶος, Canter. vero κανδαῦος. Μάμερτος, vt Pott. noſtri vero cum Reich. μαμερτὸς, vt v. 938.

V. 1411. ἑστιώμενον) *qui oblectatur; animum et oculos paſcit.* Sic Xenoph. in Sympoſ. II, 3. ἵνα εὐωδίᾳ ἑστιώμεθα.

V. 1412. οὐ μὰν ὑπείξει γ') Ciz. et Vit. 1. οὐ μάν γ' ὑπείξει γ', inuenuſtum duplex γ. cf. Porſon ad Eurip. Med. v. 863. Vitt. 2 et 3. οὐ μὰν ὑπείξῃ, non apte ob ſeq. στελεῖ.

V. 1416. κηδοῖς) Vit. 2. κηδεῖς, oſcitantia librarii vocem dictantis male intelligentis. Pomp. Mel. II, 2. ad extr. *Athos mons — qua continenti adhaeret, a Xerxe in Graios tendente perfoſſus transiugatusque eſt;* vbi quidam *transnauigatus*, quod Lycophroni noſtro fauet, pro *transiugatus* rectius legunt. Sic quoque Ciz. de Fin. II, 54. *Si Xerxes Helleſponto iuncto, Athone perfoſſo, maria ambulauiſſet, terramque nauigaſſet.* cf. Tzſchucke ad Pomp. Mel. l. l. οἱ δὲ λαφρίας, Vit. 1 et Ciz. vitioſe οὐδ' λαφρίας.

V. 1417. ἠθαλωμένοι) Vit. 1 et Ciz. ἠθαλωμένη, quod vicinia verborum reſpuit.

V. 1418. καλίνοισι) Vit. 3. καλινοῖσι. Heſych. καλινοί.

V. 1420. ψαίνυθα) Noſtri ψαίνυνθα, ita quoque editt. vett. Thryllit. addit: *ita lege.* Sed Heſych. ψαινύθιον· ψευδές, φλύαρον, πλούτωνος λάτριν, an, quia vaticinii iſtius ambiguitate tot Athe-

Vat. 972. 1471. Pal. 139. 142. 158. Barb. vterque Caſ. ambo Potter. aliique. ψαίνυντα Vat. 916. πλούτινος Vat. 1471. V. 1421. βροθήσεται Pal. 158 et Caſ. membr. V. 1423. ἀγριὰς Vat. 916. 972 et Pal. 40. ἀγρίας vterque Potter. aliique: ἀγρείας Vat. 1471 et Pal. 139. ὀρειδαλλὶς Pal. 142. ἀγρίας τ᾽ ἔρειθαλὶς Barb. Caetero hunc verſum poſtpoſite cum inſeq. legit Vat. 1306. V. 1424. Hunc verſum non agnoſcit Pal. 158. ἀνέρων pro ἀναύρων Vat. 916. V. 1425. χανδοὶ Pal. 158. αἰονωμένων Vat. 1307. V. 1426. κύφελα Vat. 1471 et Pal. 139. δι᾽ ὧν pro δ᾽

nienſes deceptos, et hinc occiſos ad Plutonem in orcum demiſit? Certe id magis conuenit verbis: κἰτιάσονται βλάβης.

V. 1421. ἀμίκτῳ) *ſaeuo, inhumano*, vt Eurip. Iph. in Taur. 402. nominat γαῖαν ἄμικτον, *omnium hominum conſortium fugientem*, vel, quod magis placet, et ſchol. min. firmant τοῖς· παγγενεῖ, πολυμίκτῳ vel παμμίκτῳ, *e variis populis mixto*, vt α ſit, quod vocant, intenſiuum. βρωθήσεται, Ciz. et Vit. 3. male βροθήσεται.

V. 1423. ἀγρία) Vitt. 2 et 3. ἀγριὰς, quod eſt i. q. ἀγρία. Vti καρποφ. δρῦς ſunt arbores quaecunque frugiferae, ſic ἀγρ. ὀρειθαλ. ſylveſtres, quae nullos edunt fructus hominum cibis aptos. Heſych. δρῦς· πᾶν ξύλον καὶ δένδρον.

V. 1424. Hunc verſum Cod. Ciz. quoque non habet, vt Pal. ſed in ſchol. Tzetzae reperitur.

V. 1425. αἰονούμενων) Sic quoque Vit. 2. poſito tamen ω ſuper ου, non male, ab αἰονάω.

V. 1426. κύφελλα δ᾽) Vit. 1 et Ciz. κύφελλά δ᾽. ῥοιζουμένων, ita quoque Vit. 2, ſcripto autem α ſuper ων, ita vt referatur ad κύφελλα, non apte.

V. 1427. στήσουσι) Interpretes omnes vertunt: *ſtabunt*, quod leges linguae gr. violat, nam eſt: *ſtatuent*, vel potius, *excitabunt nubes ſagittarum*, vt ap. Hom. νεφέλας στῆσαι. Sed quinam? Nil fere in iis eſt, quae praemittuntur, ad quod referri poſſit, niſi ad στρατὸς, vel abſolute eſt ſumendum. Inſolenter tamen dictum.

σῶν Barb. aliique. V. 1428. πέτρον pro πέῤῥαν mallet Canterus, ex eoque Meursius, quod ea vox nusquam extet, quae inter extraneas, et forte (immo prorsus, mea sententia) Aegyptias, numeranda videtur Pottero. πέραν Vat. 916. V. 1429. κοκρῶν pro λοκρὸν Vat. 1307. V. 1430. κάγχανον alii. V. 1431. αὖτις Vat. 1307. Pal. 40 et Cas. membr. παλιμπρώτοιο Pal. 142. V. 1432. Φυγότευκτον Vat.

V. 1428. σκιᾷ) Vitt. 2 et 3. σκιᾷ, *umbra teget*, ὅπως κίμμερος, sol. σκιά, si haec lectio probetur. πέῤῥαν, vocabulum nullius auctoritatis. Codicum, quotquot adhuc sunt collati, habet nullus, quod iuuet in hac emendanda lectione, omnes in ea conspirant, exceptis duobus, Vatic. et Vit. 3. qui legunt πέραν, supra tamen scripto altero ρ. Meursius, et post eum Canterus volunt legi πέτρον, eoque vocabulo nonnunquam solem quoque innui opinantur, laudatis locis e Callimachi Fragm. 124. et Eurip. Orest. 6. cum schol. Pindari Pyth. I, 97. quae autem, vt mihi videntur, sunt aliena. Schol. interl. explicant γῆν, vnde Excellentiss. Hermannus coniicit, forte legi posse τέῤῥαν, quod voc. antiquum et incognitum deinde a Latinis sit receptum. Si vero σέλας de sole, vel omnino de luce dici, vti σέλας θυμάτων v. 1091. de sacrificiis incensis vsurpatur, atque intelligi possit ἡλίου, cf. Potter. πυῤῥὸν legerim pro πέῤῥαν, ita vt ἀμβλύνων ornatus caussa additum sit. Quum vero Potter. ostenderit, πέῤῥα esse vocabulum Aegyptiacum vel Copticum, acquiescendum nobis omnino videtur in vulgata: πέῤῥαν. Ordo verborum sic est constituendus: σκιά τε, ὅπως κίμμερος (l. κίμμερος, ceu tenebrae Cimmeriae) ἀμβλύνων, καλύψει πέῤῥαν. Quod ad voc. κίμμερος attinet, cf. Voss. in tabula orbis terrarum praefixa schedulis litter. Ienensibus, 1804, Vol. 3. pag. XIV. in extremo.

V. 1429. λοκρὸν δ') Vitt. 1. 2. et Ciz. λοκρόν δ'. „*De Locra rosa vid. Eusath. Gaulm. p.* 41. *Thryllit.* et Pollux Onom. V, 102.

V. 1431. αἶθις) Sic Vitt. 2 et 3. at Ciz. et Vit. 1. αὖτις.

V. 1432. Φηγότευκτον) Vit. 3. male Φυγότευκτον.

1471. V. 1433. κόρην Vat. 1471. Caf. chart. et Baroc. κρεφναίαν Vat. 1471. Caf. chart. et Barb. V. 1434. δειματουμένην Vat. 1471. Caf. chart. et Baroc. vt fupra in κόρην. V. 1436. γαίης Pal. 168. V. 1437. ἀμφιδηριομένων Vat. 1471. V. 1438. βου-

V. 1433. κνιφαίαν) Vitt. 2 et 3. κρέφναίαν, vitiofe.

V. 1434. δειματουμένη) Ita Ciz. et Vitt. 1. 3. at Vit. 2. δειματουμένην, additum tamen ν ab alia manu, nec habet, vt Cod. Bar. antea κόρην.

V. 1435. πολλοὶ δ') Ciz. et Vitt. 1. 2. πολλοί δ'.

V. 1436. ἐν γαίᾳ) Ciz. et Vit. 1. ἐν γαίης, vti legi volunt Potter. et Reichard. nulla vero ratione habita Codicis Vit. 1.

V. 1437. δειναῖσιν) Ciz. et Vit. 1. δίναισιν, a δίνη, vortex, quam lectionem a nullo alio exhibitam quoque fchol. interl. Vit. 2. habet: δίναισιν, ἐν ταῖς ἀκταῖς, δηλονότι τῆς θαλάσσης, quod fcholion Potteri coniecturam adiuuat. Verum quomodo ἐν δειναῖσιν ἀρχαῖς γαίας l. γαίης poffit, vt Pott. putat, fignificare i. q. ἀκταῖς δειναῖς, non facile erit, qui intelligat. Ἀρχαῖς omnino iungendum eft cum ἀμφιδηριομένων, de imperio, de principatu pugnantium. Quum ἀρχαῖς interdum confundatur cum αἰχμαῖς, vt v. 1228, forte etiam legendum αἰχμαῖς. Ἐν δίναισιν γαίης vero, vt Ciz. et Vit. 1. praebent, nifi fallor, eft i. q. ἐν θαλάσσῃ τὴν γῆν περιῤῥεούσῃ f. περιβλυούσῃ; ἀμφιελίσσῃ, vel in ea parte, quae femper circumagitur, h. e. in mari, cui opponitur; in terra continenti, ἐν μετεμφρένοισι χθονός. De voc. δίνη cf. Wagner ad Eurip. Alceft. v. 244, p. 111. vbi occurrunt οὐράνιαι δῖναι, nubes, quia femper circumaguntur, h. e. ipfum coelum, fic h. l. δῖναι γαίης f. γεώδεις, vortices terrae, i. e. mare, quia femper circumuoluitur. Attamen in Euripide νεφέλης additur, ergo h. l. addendum fuiffet τῶν ὑδάτων f. ἁλός. Verum Lycophron non eft Euripides, non perfpicuitatem, fed obfcuritatem et breuitatem vbique fectans. Quibus praemiffis, verba horum verf. omnino diftracta fic erunt cogenda atque ordinanda: λύσουσι (*decernent, depugnabunt, diriment*, vt Eurip. Phoen. 81. ἔριν λύειν, cf. Valken.) πολλοὶ ἀνδρῶν, ἀμφιδ. ἀρχαῖς, οἱ μὲν ἐν γαίης δίναισιν, οἱ δ' ἐν μεταφρ. — χθονός. Verum alia

τρόφοις Seld. V. 1439. συνάσει Vat. 1471 et Pal. 158. V. 1441. καναστραῖος Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 40. 139. vterque Caſ. Alex. Barb. Baroc. aliique. χαλαδραῖος Vat. 117. Pal. 142. 158 aliique. χαραδραῖος alii. χαναστραῖος alii. καναστρέως Vat. 1307. Receptam praeter alios tuetur etiam Stephanus in χάλαστρα. γεγὼς pro λέων Seld. λεὼν Pal.

reſtat huius loci medicina, quam debemus Hermanno, medico optimo, qui coniicit legendum eſſe:

— οἱ μὲν ἐν γαίᾳ πάλαις δίνης ἐν ἀρχαῖς —

ita vt ἐν γαίᾳ (forte etiam ἐγ γαίας) coniungatur cum ἀμφιδηρωμένων, *in his terris bella gerentium*, non vero cum δίνης ἐν ἀρχαῖς, h. e. *iuxta mare, ad litora*, vbi quaſi incipiunt δῖναι τῆς θαλάσσης: hinc δίνης ἐν ἀρχαῖς opponitur locis a mari longe remotis, οἱ ἐν μεταφρ. βουστρ. χθονός. Simili fere modo a Plutarcho in Alex. 52. Caeſar dicitur tabernaculum conſtituiſſe ἐπὶ τοῦ κλύσματος, ad littus, vel, vt Hirtius de Bell. Afric. 1. exprimit, *ſecundum litus ipſum, vt prope fluctus verberaret.* Intelliguntur itaque bella Graecos inter et Perſas geſta, et in terris ad mare, et longe a mari poſitis. Quum Kieslingio meo hic locus ne ita quidem perſanatus videatur, coniicit legendum eſſe vel: ἐν γαίης στεινοῖσιν ἀρχαῖς, et de Themiſtoclis pugna Salaminia interpretatur, facta inter terrae angusta initia, h. e. in freto, ita vt terrae ἀρχαῖς opponantur χθονὸς μετάφρενα, vel: ἐν γαίης στεινοῖσιν ἀμφιδηρ. ἀρχαῖς, *de imperio pugnantium in anguſtiis terrae*, quo oratio ſane procedit facillime.

V. 1438. οἱ δ') Ciz. et Vitt. 1 et 2. οἵ δ'. μεταφρένοισι, Vit. 3. μεταφρενοῖσι, perperam.

V. 1439. συνάσῃ) Ciz. et Vit. 1. συνάσει, non bene.

V. 1440. ἀπ' Αἰακοῦ) Vit. 3. ἐπ' αἰακοῦ, male ob ſeq. κακό.

V. 1441. χαλαστραῖος λέων) Ciz. et Vit. χαλαδραῖος, vt Potter. λεὼς, *populus Macedoniae*: Vitt. 2 et 3. καναστραῖος λέων, vt ſupra v. 526. nam κάναστρα eſt quoque vrbs Macedoniae. Suidas: χαραδραῖος λέων, vt Canter., qui haud dubie locum noſtrum ante oculos habuit: quae vero lectio, quum

158. V. 1442. δ', pro θ', Vat. 1471 et Pal. 159. V. 1443. Ἀκταίων pro Ἀργείων alii, Tzetza referente. δρόμους pro πρόμους Seld. V. 1444. σᾶλαι Pal. 158. pro σᾶναι. γαλάδρης Vat. 117. 1306. 1307. 1471. Pal. 139. Alex. Caſ. chart. Barb. Baroc. Stephanus in γαλάδραι aliique. χαράδρης Vat. 915. Pal. 40. 142. aliique. Receptam lectionem tuentur Pal. 158. Caſ. membr. et Seld. V. 1446. ἐμοὶ pro

Charadra ſit vrbs Phocidis, loco noſtro non eſt apta. Steph. ad χαλάστρα, χαλαστραῖος. Omnia haec epitheta idem h. e. *Macedonicum* ſignificare, Canterus iam docuit.

V. 1442. ὁμαίμων) Malim de Graecis interpretari, quam cum Tzetza et reliquis de Perſis, quorum bella ante iam narrata a Lycophrone v. 1434. finita ſunt, nam totus hic locus tractat bella inter ipſos Graecos geſta, eorumque imperium ab ipſis labefactatum et a Philippo et Alexandro plane euerſum, vnde dic. δόμος Graecorum πρηνής, h. e. iam ab ipſis fractus, et ruinae vicinus. λέων itaque et λύκος χαλαδραῖος conuenit et Philippo et Alexandro.

V. 1443. ἀργείων) Ita quoque noſtri, ſed margini Vit. 2. adſcriptum Ἀκταίων.

V. 1444. χαλάδρης) Ciz. et Vit. 1. χαλάδρας: Vitt. 2 et 3. γαλάδρης, vt v. 1342. Sic quoque ap. Steph. in γαλάδραι, vid. ibi interpretes. Σᾶναι — λύκον. Potiſſimum eo ſpectat, quod a cunctis Graecis Corinthi dux Graecorum vniuerſorum belli Perſici eſt electus.

V. 1446 — 1450. Tota haec ῥῆσις ad Romanos ſolos, qui erant αὐθαίμονες Caſſandrae, eorumque victoriam a Pyrrho reportatam ſpectare videtur: cf. Reichardus, qui tamen cum Sebaſt. Ptolemaeum Philadelphum, verbisque εἰς διαλλαγὰς et μεθ' ἕκτην γένναν, in Lycophrone minime premendis, nimium preſſis, adiungere non dubitat Romanis, nam εἰς διαλλαγ. non tam ad foedus, quam ad quietem vel pacem reſtituendam pertinere videtur, et voc. γέννα ſ. γεννὰ de longiori temporis ſpatio, quam proprie ſumitur, immo adeo de longiſſimo ſumi poteſt. Neque omnino apte Canter. μολὼν vertit: per-

ἐμὸς Pal. 142. V. 1447. παλαιστὴς Pal. 139. παλαιστὸς Seld. V. 1448. εἰς pro κεὶς Pal. 158, Scaliger, ex eoque Canter. μολῶν alii. V. 1449. πρέσβυστος Vat. 1306 et Pal. 139. V. 1450. σκύλων τ' ἀπαρχὰς Vat. 916. 1306. 1307. 1471. Barb. Caf. chart. Seld. aliique. δοριχτήτους Vat. 117 et Pal. 158. V. 1452. ἢ pro εἰς vtrobique Vat. 1307. δασπλήτιδας repoſui pro δυσπλήτιδας ex Tzetzae expoſitione, Pal. 139. adſtipulante. δυσπλήττιδας Pal. 158. V. 1454 ἡμῶν reſcripſi pro λόγων ex Vat. 117. 916. 1306. 1307. Pal. 40. 142. 158. vtroque Caf. aliisque. ὑμῶν Vat. 1471. Pal. 139. Alex. et Baroc.

ductus, immo potius, *exiens*, *progreſſus*, *bellum ſuſcipiens*.

V. 1447. εἷς τις) Sic etiam Ciz. et Vit. 3.

V. 1448. πόντου τε) Ciz. et Vit. 1. πόντων τὲ, non apte ob ſeq. γῆς. Confuſa in πόντου ν et υ. κεὶς. Vit. 1. et Ciz. vt Scalig et Cant. εἰς ſine κ. recte. Μολὼν, ſic h. l. Vitt. 1 et 3. et Giz. aliis in locis fere ſemper μολῶν exhibentes.

V. 1450. σκύλων ἀπαρχὰς) Vitt. 2 et 3. σκύλων τ' ἀπαρχὰς, δορυκτήτους: Ciz. et Vitt. 1. 2. δοριχτήτους, vt antea v. 1359.

V. 1451. Ad oram Vit. 3. additum: ἐπίλογος. Doeringius in Catullo ſuo LXIV, 164. manifeſtam huius et ſeq. verſ. Lycophronis ſibi videtur deprehendiſſe imitationem.

V. 1452. δασπλήτιδας) Noſtri omnes tuentur δυσπλήτιδας, ita tamen, vt Ciz. et Vit. 1. δυσπλήτιδας, Vit. 3. δυσπλητίδας habeant: cff. Zonar ad δασπλῆτις, Palmer. in Exercitatt. p. 792. et Ruhnken. in Epp. Crit. II, p. 31. A Schneideri Lexico abeſt δυσπλῆτις.

V. 1454. γὰρ ἡμῶν, pro λόγων γὰρ, vt Cant. et Pott. habent, noſtri quoque: Vit. 3. tamen ὑμῶν, vt Bar. pro ἡμῶν. πίττιν — ἐνόσφισεν. Ita legendum pro ἐνόσφισε. Apollod. III, 12, 5. Ἀπόλλων ἀφείλετο τῆς μαντικῆς αὐτοῦ τὸ πείθειν. Eadem fere dicit Lycophr. verſſ. ſqq. tantum more ſuo exornata: ἐγχρίσας ἔπη (ſcl. ἀψευδῆ) ψευδηγ. φήμαις, *oblinens*, vel potius *commiſcens*, *foedans fabulis fictis*; vno verbo; *va-*

Seld. autem pronomen non agnoſcit. V. 1455. ψευδηγόροις pro ψευδηρίοις tuentur Vat. 916. 972. 1306. Barb. Caſ. chart. aliique. ψευδηγέροις Vat. 1471. V. 1456. θεσφάων Caſ. membr. V. 1457. ἐκάλχαινε pro ἐκάλχαινεν ex Vat. 1306. 1307. 1471. Pal. 40. 139. 158. Alex. Barb. Caſ. chart. Baroc. aliisque. ἐκάλχαινε Caſ. membr. et Seld. V. 1459. ἔστι pro ἔσται legunt Vat. 117. 916. 1306. Pal. 40. 158. aliique. Hunc verſum non agnoſcunt Vat. 1471. Pal. 139. Caſ. chart. Barb. et Baroc. V. 1460. νυμφόληπτον pro φοιβόληπτον Vat. 1471. Barb. et Baroc. V. 1461. τόσσ᾽ ἠγόρευσε reſcripſi pro: τόσ᾽ ἠγόρευσε ex Vat. 916. 972. 1306 et 1471. τόσσ᾽ legunt etiam Vat. 117. 1307. Pal. 40. 139. Alex. Baroc. aliique. τὸ σ᾽

ticinia mea infamans. cf. Tzetz. ad v. 353.

V. 1455. ψευδηγόροις) Ciz. et Vit. vt Cant. et Pott. ψευδηρίοις, in ſcholiis vero etiam ψευδηγόροις, cum Vitt. 2 et 3.

V. 1457. ἐκάλχαινε, noſtris aſſentientibus: reſtituendum tamen metri cauſa cum Cant. et Pott. ἐκάλχαινεν.

V. 1458. δ᾽ ἀληθῆ) Vit. 3. τ᾽ ἀληθῆ. τις μαθὼν, *quisque,* qui cognouerit patriam meam eſſe euerſam: male interpretes τὶς *aliquis.*

V. 1459. ἔσται) Noſtri ἔστι. Verſum hunc omittit cum aliis Vit. 3.

V. 1460. φοιβόληπτον) Vit. 3. νυμφόληπτον, et tanquam gloſſam ſchol. interl. φοιβόληπτον ſuperſcripſit. In ſcholiis φοιβόληπτον. χελιδόνα, cf. Meurſ. in Comment. qui apte explicat: *antea, vt garrulam, contemtam:* addas: *et falſo praedicentem.* Caſp. Barth. in Aduerſ. p. 3165. *Caſſandram,* inquit, *ex opinione vulgi de ſe loqui, quae cum non quaeſita rebus gerendis vaticiniis ſuis ſemper inſtreperet, non tam ſuauitate, quam intempeſtiua garrulitate hirundo ab indoctis et ab futurorum ignaris appellata.* Sic corruit interpretatio ſchol. Tzetzae.

V. 1461. τόσσ᾽ ἠγόρευσε) Ciz. et Vit. 1. τόσ᾽, ἠγόρευσε, vt Cant. et Pott. Vitt. 2 et 3. τόσσ᾽ ἠγόρευε.

alii, pro τόσ'. Vat. 916. ſic corrupte hunc locum profert:

> Τόσσ' ἠγόρευσε, καὶ παλλίσσοντες· ἐν δὲ καρδίῃ
> Σειρῆνος etc.

V. 1462. εἰρκτῆς pro εἰρκτῆς aut εἰρκτὴς ex Vat. 972 et 1471. καρδίῃ Vat. 1307. Pal. 40. 139. vterque Caſ. Alex. aliique. κραδίῃ Vat. 117. 1306. 1471 et Seld. κραδίᾳ Vat. 972. V, 1463. ἐστέναζε Vat. 117. 972. Alex. Caſ. chart. vterque Potter. aliique. ἐστάλαξε Pal. 139. aliique. λοίσθεον Pal. 158. μέρος pro μέλος Alex. V. 1464. Μιμαλλὼν Vat. 117. Caſ. membr. et Euſtath. in Dionyſ. 445. Μελὰγγεραίρας Caſ. chart. Barb. aliique. Μελαγκραίας Vat. 916. Μελακραίρας Vat. 1306. Μελαγκάρας Pal. 139. Μελαχραίνας Meurſ. Μελαγγαίρας Vat. 1471. Μελαγκραίροις Caſ. membr. κώπις Barb. et Baroc. κόπης Vat. 916. κάπης Vat. 1471. V. 1465. Νησσοῦς Seld. Σφίκειον pro Φίκειον tuentur Vat. 972. 1306. 1471. Barb. Caſ. chart. Baroc. aliique. Φίκιον Vat.

V. 1462. εἰρκτῆς) Vit. 3. εἰρκτῆς, perperam. καρδίᾳ. Vitt. 2 et 3. καρδίῃ.

V. 1463. ἐστέναζε) Sic quoque Ciz. et Vit. 1. in ſcholiis vero ἐστένυζε, quod etiam Vit. 2. habet: Vit. 3. ἐστάλαζε, ſed in ſchol. ἐστένυζε.

V. 1464. Μιμαλλὼν) Rectius Μιμαλλὼν, vt Codd. quidam et Reichard. habent, nam Bacchae dicuntur Mimallones. Μελαγκραίρας, conſenſu omnium Codd. MSS. ſed Meurſ. ex Ariſtot. de Mir. Auſcult. 97. μελαγχραίνας, vbi quoque in varr. lectt. μελαγχραίνας.

V. 1465. σφίκειον) Ciz. et Vit. 1. φίκιον, recte, cff. Valken. ad Eurip. Phoen. 913 et 1030. Graeu. ad Heſiod. Theog. 326, et Heyne Obſeruatt. ad Apollod. p. 243. Forte legendum σφίκιον, vt ſupra v. 7. ſchol. Tzetz. ſiue σφίγγιον, quod vero nullus Codd. MSS. ſuppeditat: cf. Fiſcher ad Palaeph. in Fab. VII. de Sphinge.

117. φίλιον Caſ. membr. σφήκισον Pal. 139 et Alex. V. 1466. κωτύλλουσα Vat. 1471. Alex. et Baroc. V. 1467. ἀγγέλων Vat. 117. Pal. 139. 158. Alex. Caſ. membr. et Barb. ἀγγελῶν Vat. 916. V. 1469. λαΐου Pal. 139. V. 1471. ὀτρύνας Alex. vterque Caſ. et Barb. ὄτρυνας alii. V. 1472. εἰς pro ἐς Alex. Barb. et Baroc. V. 1473. ὅς πεσῶν pro ὥσπερ σῶν Vat. 916. V. 1474. παλαιῶν alii.

V. 1466. κωτίλλουσα) *garriens*, ita Ciz. et Vit. 1. ſed Vitt. 2 et 3. κωτύλλουσα. Dicuntur garriculae auiculae, vt hirundines, et mulieres κωτίλλειν, cf. Valken. ad Theocrit. Adoniaz. p. 291. ed. Berck.

V. 1467. λοξὸν μῦθον) h. e. *obſcurum*, *ambiguum ſermonem*. ἀγγέλλων, ita Vit. 1. ſed Ciz. et Vitt. 2 et 3. ἀγγέλων, haud dubie ἀγγελῶν, vt Vat. 916, et vt quoque legi vult Valken. ad Eurip. Phoeniſſ. p. 383. vbi docet, quando Praeſens et Futurum adiungi ſoleat verbis veniendi. Sic quoque Eurip. Hecub. v. 725. ἥκει ἀποστελῶν.

V. 1469. λαΐνου) Vit. 3. perperam λαιόυ.

V. 1471. ὤτρυνας) Noſtri ὄτρυνας, vt edd. priores.

V. 1472. ἐς τὸ) Vitt. 2 et 3. εἰς τό.

SCHOLIA TZETZAE

IN

LYCOPHRONEM

EX EDITIONE SEBASTIANI

REPETITA,

CUM TRIBUS CODD. MSS. VITEBERGENSIBUS
UNOQUE CIZENSI

COLLATA ET EMENDATA.

ΙΣΑΑΚΙΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ [1])

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΟΙΗΤΑΣ [2]).

Τοῖς τῶν ποιητικῶν βίβλων [3]) κατάρχεσθαι μέλλουσι δέον εἰδέναι πρῶτον [4]) τὰς τῶν [5]) ποιητῶν διαφορὰς,

1) Inſcriptiones Codd. MſſT. variant. Nullus e noſtris exhibet verba Ἰσαακίου — ποιητάς. Praemittit vero Cizenſ. εἰς τὸν Λυκόφρονα σχόλια Ἰσαακίου γραμματικοῦ τοῦ Τζέτζου. Vocab. γραμματικοῦ ab alia manu lineolis ſubſcriptis notatum. Male adnectitur voc. Τζέτζου in extrem. ὑπάρχουσα, quod haud dubie referendum eſt ad Tetraſtichon mox ſubiectum: βίβλος μὲν τελέθουσα —, nam in Cod. Vit. 1. qui eadem praeponit, ſcriptum eſt a ſcholiaſt. interlin.: ὑπάρχουσα ſuper τελέθουσα: vnde veriſimile fit, Codicem, quo vſus eſt librarius Cod. Cizenſis, ſcholiis quoque ornatum fuiſſe interlinearibus, vti Codd. Vitt. ſed ea ab illo eſſe neglecta. Vit. 2. hac vtitur inſcriptione: εἰς τὸν Λυκόφρονα σχόλια Ἰσαακίου τοῦ Τζέτζου, omiſſo vocab. γραμματικοῦ. Vit. 3. caret inſcriptione, et in fronte modo ponit Tetraſtichon βίβλος — cum reliquis tribus Codd. cui praemittit Vit. 2. verba: στίχοι ἡρωϊκοί. Ἠθοποιΐα: Quod ad Tetraſtich. ipſum attinet, cum Sebaſtiano ad extr. ſcholiorum typis exprimendum curauimus.

εἶθ' οὕτως ἐκείνων ταῖς βίβλοις 6) εἰσβάλλειν, ἵν' εἰδοῖεν, ὁποίου εἴδους τῶν ποιητῶν μετέρχονται βίβλους 7). Τὸ ποιητὴς γὰρ ἀπροσδιορίστως λεγόμενον 8), γενικόν ἐστιν ὄνομα καὶ ὁμώνυμον 9), εἰς εἴδη διαιρούμενον πλειο-

a) εἰς τοὺς ποιητάς) Ioan. Tzetzam de diuersis poetarum generibus libellum, qui inciperet: ποιητικῶν μέλλουσιν ἔρχεσθαι λόγων, in Cod. Baroc. seruatum, composuisse, Fabric. in Bibl. Gr. Vol. XI. p. 220 (240.) ed. Harles. comprobat. Idem testatur ipse Io. Tzetz. in Prolegg. εἰς τὰ ἔργα καὶ τὰς ἡμέρας τοῦ Ἡσιόδου, edit. Heins. p. 1. col. a hisce: περὶ μὲν τῶν ποιητῶν διαιρέσεως καὶ ποιήσεως καὶ ... ἐπεξειργάσται μικρὸν συγγραμμάτιον αὐτοσχεδίοις συντιθέμενον ἰάμβοις; verum statim subiicit: καὶ τῷ ἐμῷ ἀδελφῷ ἐκπεπόνηται λίαν κάλλιστα καὶ φιλοτιμότατα περὶ τούτου (fors. περὶ τοῦ αὐτοῦ) ἐν τῇ τοῦ Λυκόφρονος ἐξηγήσει. Hinc ab Isaaco Tzetze comment. in Lycophr. esse confectum: vtrumque vero fratrem de eadem re, sed diuersis temporibus, et diuersa plane ratione, Ioannem scil. versibus Iambicis, et breuiter, μικρὸν συγγραμμάτιον, Isaacium vero diligentius, λίαν κάλλιστα et φιλοτιμότατα, scripsisse patet. In Cod. Mazarino, teste Montefalc. in Bibl. biblioth. Mss. p. 1323. Prolegomena in poetas etiam Isaacio tribuuntur, vid. Fabr. Bibl. Gr. Vol. XI. p. 240. et Prolegomena nostra.

3) τοῖς τῶν — βίβλων) Ciz. et Vit. 1. τοῖς ποιητικῶν βιβλίων Vit. 2. τοῖς ποιητικοῖς βιβλίοις, non bene: Vit. 3. vt Sebast.

4) πρῶτον) In Vit. 2. ab alia manu additum.

5) τῶν ποιητῶν) A Cod. Ciz. abest, vt antea, τῶν.

6) οὕτως τ β. ἐκείνων) Sic Seb. sed Vit. 3. οὕτω τοῖς (ταῖς) βιβλ. ἐκείνων; Ciz. et Vit. 1. οὕτως ἐκείνων ταῖς βίβλοις, rectius, quam lectionem quoque textui restituere non dubitauimus: Vit. 2. eodem modo, sed ex correctione, antea enim erat: ταῖς βίβλ. αὐτῶν.

7) τῶν ποιητῶν — βίβλους) Vit. 3. τῶν ποιητικῶν μετέχονται βίβλ. male pro μετέρχονται, vt Baroc. quem plerumque sequitur.

8) λεγόμενον) Phauorinus, qui totum fere hunc locum de poetis reddidit, ad ποιητής, habet, sed sine τὸ λεγόμενος, non male, cui vero nulla auctoritas Codd. Mss. accedit. λεγόμενον tamen videtur praeferendum.

9) ὄνομα καὶ ὁμών.) Sic bene Sebast. nixus omnium paene Mss. suorum auctori-

και εἰς τὸν [10]) κατ' ἐξοχὴν καὶ ἀπροσδιορίστως λεγόμενον Ποιητὴν, εἰς Λυρικὸν ποιητὴν [11]), εἰς Διθυραμβικὸν, εἰς Ἰαμβογράφον, Τραγικὸν, Σατυρικὸν, Κωμικὸν, εἰς Ἐλεγειογράφον, εἰς Ἐπιγραμματογράφον [12], τὸν καὶ Ἀναθηματικὸν [13]), εἰς Ὑμνογράφον [14]), εἰς Ἀισματογράφον [15]), τὸν καὶ Ἀοιδὸν [16]), εἰς Ἐπιθαλαμιογράφον, εἰς Μονῳδὸν, καὶ εἰς μυρία ἕτερα εἴδη, ἅπερ [17]) μακρόν ἐστι λέγειν καὶ ὀχληρὸν, καίπερ ἀκριβῶς ἐπιστάμενον [18]).

tate, nam vulg. et Codd. nostri legunt ὁμῶν. ὄνομα, omisso καὶ, praeter Vit. 2. qui quidem καὶ, sed post ὁμῶν. ponit, ita tamen, vt Thryllitzschius comma τῷ καὶ praemittendum existimet, γὰν. ἐστ. ὁμῶν, καὶ ὄνομα εἰς πλείονα. Melius tamen Sebast. consulere mihi videtur textui, si ὁμῶν non ad ὄνομα, sed ad λεγόμενον refertur.

10) εἰς τὸν) Vit. 1. omittit τὸν. Vit. 3. εἰς τὸ, vt Phauor. non male: nihil tamen mutauerim.

11) εἰς Λυρ. ποιητὴν) In Vit. 2. ποιητὴν alia manu adiectum; vix autem opus erat repetere nomen modo dictum.

12) ἐπιγραμματογρ.) Abest a Ciz. Vit. 2. ἐπιγραμματοφόρον, perperam vtrfque.

13) Ἀναθηματ.) Ciz. et Vit. 1. mendose ἀναθεματικὸν pro ἀναθεματικὸν, vti Vitt. 2. et 3. quod etiam Phauor. et infra Ciz. et Vit. 1. exhibent: conf. Scalig. Poet. III, c. 125. et Steph. Thes. ad ἀναθήματα.

14) Ὑμνογρ.) Vit. 1. et Ciz. qui fere semper, adeo in vitiis, consentiunt, male ὑμνογράφον: infra recte.

15) Ἀισματογρ.) Habet quidem Vit. 2. sed ab alia manu additum.

16) τὸν καὶ Ἀοιδὸν) In Vit. 3. vt etiam in Phauor. excidit τόν.

17) ἅπερ) Vit. 3. et Phauor. ὅπερ, non male.

18) ἐπιστάμενον) Vit. 1. ἐπισταμένοις, recte addit Thryll. sed iactatori Tzetzae aptius est ἐπιστάμενον, vel ob ὀχληρὸν potius ἐπισταμένῳ, atque forsasse ill ἐπισταμένοις quoque non ad alios lectores, sed ad semetipsum retulit.

Λεκτέον δέ μοι τὰ τῶν ῥηθέντων ποιητῶν [19]) γνωρίσματα καὶ χαρακτηρίσματα. Τῶν μὲν οὖν [20]) ἀπροσδιορίστως [21]) καὶ κατ' ἐξοχὴν ποιητῶν καλουμένων τέσσαρα ταῦτα τυγχάνει τὰ γνωρίσματα [22]): μέτρον ἡρωϊκὸν [23]), μῦθος ἀλληγορικὸς, ἱστορία παλαιὰ [24]), καὶ ποιὰ [25]) λέξις, ὧν χωρὶς ἐποποιοὶ λέγονται. Γεγόνασι

19) ῥηθέντων ποιητῶν) Vit. 3. cum Phauor. non addit ποιητῶν.

20) Τῶν μὲν οὖν) A. Ciz. et Vitt. 1 et 3. abeſt οὖν; a Vit. 2. vero μὲν, et pro γοῦν, vti primum legerat, alia manus δὲ ſubſtituit.

21) ἀπροσδιορ.) Ita omnes Codd. Ioan. Tzetz. in ſchol. ad Heſiod. p. 2. ſic: ποιηταὶ δὲ ἀνωνύμως καὶ κατ' ἐξοχὴν καλοῦνται. Vit. 3. λεγομένων pro καλουμένων.

22) τυγχάνει τὰ γνωρίσ.) Vit. 1. et Ciz. εἰσὶ τὰ χαρακτηρίσματα; Vitt. 2 et 3. cum Phauor. τυγχάνουσι τὰ γνωρίσματα. Recte praepoſuit Sebaſt. art. τὰ, quamquam abeſſe quoque poteſt, vt mox abeſt a Ciz. et Vit. 1. et a Io. Tzetzae ſcholiis ad Heſiod. l. l. Forſitan etiam reſcribendum erat τυγχάνουσι, quod primum a Pottero reiectum etiam Tzetz. ad Heſiodum habet, quum Tzetzes fere vbique in his Scholiis Neutris plural. ſubiiciat verba pluralia. Cf. de hac re omnino Porſon ad Eurip. in Addend. ad Hec. v. 1149.

23. μέτρον ἡρωϊκ.) Ciz. et Vitt. 1 et 2. μετρ. τὸ ἡρωϊκ. Omitti poteſt art. vt etiam in ſqq. et a Io. Tz. qui eadem praebet verba in ſchol. ad Heſiod. omittitur.

24) ἱστορία) Vit. 2. addit παλαιὰ, quod editt. omnes, adeo Sebaſt. ignorant. Hanc lectionem et hiſtoria poetarum graecorum, qui argumenta carminum non ex hiſtoria ſui, ſed antiqui ac fabularis aeui peterent, et Io. Tzetz. ſcholia ad Heſiod. l. l. confirmant. Hic enim cum enumerat eadem γνωρίσματα τῶν ποιητῶν, μέτρον ἡρωϊκὸν, μῦθος ἀλληγορικὸς, ἱστορία, addit ἤτοι παλαιὰ ἀφήγησις; vnde patet, vel παλαιὰ, vel adeo ἤτοι παλ. ἀφήγησις e ſcholiis noſtris ſocordia librariorum excidiſſe, atque ideo reuocauimus παλαιὰ in textum.

25) ποιὰ) Ciz. male ποία. Io. Tzetz. ad Heſiod. ποιὰ λέξις explicat: ἤτοι ἡρωϊκὴ καὶ ἀξιωματικὴ, καὶ τῷ ἡρωϊκῷ μέτρῳ ἁρμόζουσα.

δὲ ὀνομαστοὶ ποιηταὶ πέντε [26]): Ὅμηρος ὁ παλαιὸς [27]), Ἡσίοδος, Πανύασις, Ἀντίμαχος καὶ Πείσανδρος [28]). Νέοι δὲ μυρίοι [29]), ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ. Καὶ ταῦτα μὲν τὰ γνωρίσματα τῶν καλουμένων κατ' ἐξοχὴν ποιητῶν [30]). Λυρικῶν δὲ γνωρίσματα, τὸ [31]) πρὸς λύραν [32]) τὰ τούτων ᾄδεσθαι μέλη, καὶ χορὸς ἑστὼς κυκλικῶς ἄνδρας ἔχων πεντήκοντα, οἵπερ καὶ δῶρον ταῦρον ἐλάμβανον. Καὶ Διθυραμβικοῖς δὲ τοῦτο κοινόν [33]). Οἱ Διθυραμβικοὶ δὲ [34]) τῶν Λυρικῶν εἶχόν τι πλέον, τὰ

26) γεγόνασι — πέντε) Io. Tzetz. ad Hesiod. p. 2. accuratius: γεγόνασι δὲ τούτων τῶν ποιητῶν ἄνδρες ὀνομαστοὶ πέντε.

27) Ὅμηρος) Ciz. et Vit. 1. adiicit ὁ πολὺς, vitiose, lege: ὁ παλαιὸς, vt posthaec nominatur ab init. vitae Lycophr. et Ὁμήρῳ τῷ νεωτέρῳ, scl. Nicanori, qui Hadriani tempore vixit, opponitur. Adiuuat hanc lectionem Io. Tzetzes ad Hesiodum l. l. vbi iisdem poetis commemorandis dicit: Ὅμηρος ὁ παλαιός.

28) καὶ Πείσανδρος) In Ciz. et Vitt. 1 et 2. καὶ non apparet. Caeterum eosdem quinque ἐποποιοὺς vt κρατίστους nominat Proclus in Chrestom. Reliquiis, vid. Bibl. Litterat. vet. a Tychsen. edit. P. 1. p. 7.

29) μυρίοι) A Seb. e duobus Codd. receptum nostri Codd. omnes cum Phauor. ignorant. Forsan a recentioribus ex Hom. Il. II, 468. scholiis Tzetzae obtrusum. Sensus verborum non flagitat, nec Tzetzes vbique versum e poetis allatum refert totum. Caeterum Vitt. 2 et 3. habent ὅσα pro ὅσσα, et Vit. 1. γίνηται pro γίνεται, non bene.

30) καὶ ταῦτα — ποιητῶν) A Pottero primum inserta agnoscunt nostri omnes cum Phauorino, omisso tamen τὰ ante γνωρίσμ. in Ciz. et Vit. 1.

31) γνωρίσματα, τὸ) Habent nostri quoque cum Phauor. non vero, vt ante Pott. editt. vett. γνώρισμα. Sic etiam Tzetz. ad Hesiod. l. l.

32) τὸ πρὸς λύραν) Vit. 3. et Phauor. τὸ πρ. τὴν λύραν; ad verbum haec quoque Io. Tzetz. ad Hesiod.

33) καὶ διθυραμβικοῖς — κοινόν) Abest a Vit. 3. et Phauor.

34) οἱ διθυρ. δὲ) Vit. 3. cum Phauor. οἱ δὲ διθυρ.

πρὸς Διόνυσον 35) πολυστρόφους 36) πλέκειν τοὺς ὕμνους, καὶ τρίποδα 37) ἐλάμβανον: διὸ καὶ Διθύραμβοι ἀπὸ τοῦ Διονύσου ἐλέγοντο, τοῦ διὰ δύο θυρῶν βάντος 38), τῆς τε γαστρὸς τῆς Σεμέλης, καὶ τοῦ μηροῦ τοῦ Διός. Λυρικοὶ δὲ ὀνομαστοὶ δέκα: Στησίχορος, Βακχυλίδης, Ἴβυκος, Ἀνακρέων, Πίνδαρος, Σιμωνίδης, Ἀλκμὰν, Ἀλκαῖος, Σαπφὼ καὶ Κόριννα 39). Διθυραμβικὸς 40) δὲ, διάσημος ποιητὴς, Φιλόξενος ὁ Κυθήριος. (Διθύραμβον δὲ ἤτοι κυκλικὸν χορὸν ἐν Κορίνθῳ πρῶτος ἔστησεν Ἀρίων ὁ Μηθυμναῖος 41). Δεύτερος δὲ Λάσος Χαβρίου, Ἑρμιονεύς 42).)

35) πρὸς Διόνυσον) Vit. 3. πρὸς τὸν Διόνυσ.

36) πολυστρόφους) Vit. 3. cum Phauor. πολυστρόφως.

37) τρίποδα) Ciz. et Vit. 1. τρίποδας.

38) βάντος) Vit. 3. et Phauor. ἐκβάντος, bene.

39) Κόριννα) Vit. 2. κήριννα, et quidem, vt videtur, ex emendatione. Athen. VII, 283. habet poetriam Ἤρινναν, an haec intelligenda? Vit. 3. κήῤῥινα. Phauor. vero, qui alias per totum hunc locum sequitur Vit. 3. κόριννα. *Forsitan legendum κόῤῥινα duplici ρ, vt quoque scripsit Gyraldus Dial. IX. de poet. hist. secutus Hephaestionem, qui quoque duplici ρ vsus est. Thryllit.*

40) διθυραμβικὸς δὲ) Sic Ciz. et Vit. 1. cum Phauor. recte, nam vnum hic modo Dithyrambicum, vt e sqq. patet, laudat, quum Voss. de poet. Gr. p. 47. quatuor floruisse tradat. Vit. 3. vt Sebast. et Pott. cum reliquis edd. διθυραμβικοὶ.

41) διθύραμβον — Μηθυμναῖος) Haec verba Sebast. inclusa, quae Ciz. et Vitt. 1. 2. vti Potterus restituit, exhibent, ita tamen, vt Vit. 2. χορὸν omittat: plane absunt a Vit. 3. et Phauor. cum sqq. δεύτερος — Ἑρμιονεύς, atque sane abesse possunt. Quis enim scit, an non a glossatore, vel Io. Tzetza sint illata? Ante Potterum legebatur: κυθήριος, ὃς διθ. ἤτοι κυκλ. χ. ἐν κορ. πρ. ἔστησεν. Ἀρίων ὁ Μηθ. male, nam ὃς repetitum ex vltima syllaba τοῦ κυθήριος; etenim non Philoxenus, auctore Pottero, sed Arion dithyrambum instituit, cff. Suid. ad Ἀρίων et Herodot. I, 23. Vossium de poet. Gr. p. 47. opinantem, dithyrambos a Philoxeno esse inuentos, laudato scholiaste Pindari, cum is Philoxeni nec verbo qui-

dem meminérit, ad h. l. recte reprehendit Thryllitzſchius. Noſtri quoque Codd. πρῶτος habent pro πρῶτον, bene, ob ſeq. δεύτερος.

42) δεύτερος δὲ Λάσσος, Λαβρίνης, Ἑρμιωνεὺς, vti legitur ap. Sebaſt. et reliquos editores, monſtrum eſt lectionis, quae vsque ad Sebaſt. editt. omnes commaculauit. Mirandum ſane videtur, Potterum, qui in priore edit. ob πρῶτον legerit δεύτερον, et in notis attulerit verba Suidae: Λάσος, πρῶτος διθύραμβον εἰς ἀγῶνα εἰσήγαγε, non vidiſſe, vnum modo a Suida, et hinc a Tzetza, qui ſecutus eſt Suidam, laudari dithyrambicum. Omnes autem editores verba, Λάσσος, Λαβρίνης, Ἑρμιονεύς, commatibus perperam interpoſitis, lectione praua δεύτεροι decepti diſtrahunt, et tres dithyrambicos extorquent, quum tamen Suida praeeunte vnus Laſus Hermionenſis ſit intelligendus. Codd. Mſſ. fere omnes variant in his verbis. Vitt. tamen 1 et 2. et Ciz. proxime accedunt ad Suidam, quorum hic et Vit. 1. habent: δεύτερος βλάσος χαβρίου ἑρμιονεύς: Vit. 2. δεύτερος λάσσος χαρίνου ἑρμωνεύς. Reineſ. in nota exemplari ſuo addita iam vidit, e Suida legendum eſſe: Λάσος Χαβρίνου (ſcil. filius) Ἑρμιονεύς, et ante eum Voſſ. de poet. gr. p. 23. quem conſulas velim, vti etiam Fabr. Bibl. Gr. T. I. p. 160. not. e, ed. Harl. Leopard. Emendatt. II. 23. et Voſſ. de ſcient. mathem. XX. §. 6. et LIX. §. 1. Multis ſcriptoribus veterum notus quidem eſt Laſus Hermionenſis, vt Herodot. VII, 6. Athen. VIII, 20. Plut. T. VIII. p. 682, 6, ed. Reisk. Aelian. V. H. XII, 36 Laërt. I, 42. Schol. Ariſtoph. ad Veſp. v. 1401. et ad Aves v. 1403. Schol. Pindar. Olymp. XIII, 26. verum nulli, niſi Suidae, Λάσος Χαβρίνου, ſiue, vt Codd. Ciz. et Vit. 1. Χαβρίου, quae lectio praeferenda videtur. Quum autem Suidas dicat: Ἀρίων πρῶτος λέγεται στῆσαι χορὸν καὶ διθύραμβον ᾆσαι, et Λάσος διθύραμβον εἰς ἀγῶνα εἰσήγαγε, Plut. l. l. Λάσος εἰς τὴν διθυραμβικὴν ἀγωγὴν μεταστήσας τοὺς ῥυθμοὺς, Schol. Pind. l. l. ἔστησε χορὸν ἐρχούμενον πρῶτος Ἀρίων ὁ Μηθυμναῖος, εἶτα Λάσσος ὁ Ἑρμιονεύς, Schol. Ariſtoph. ad Au. 1403. Φασὶ τοὺς κυκλίους χοροὺς στῆσαι πρῶτον Λάσον τὸν Ἑρμίονα, et Euſtath. ad Hom. Il. ω ſub init. Ἑρμιονεῖ Λάσῳ ἄσιγμος ὕμνος εἰς Δήμητραν λέγεται ποιηθῆναι, apparet, totum locum ita, vt nos dedimus, legendum, et parentheſin vsque ad Ἑρμιονεὺς eſſe proferendam, quod etiam Cod. Vit. 3. et

Ἰαμβογράφων δὲ 43) ποιητῶν γνώρισμα λοιδορίαι 44) δι' ἰάμβων, καταχρηστικῶς δὲ καὶ δι' ἑτέρου οἵου δή τινος μέτρου. Ἀριπρεπεῖς δὲ Ἰαμβογράφοι τρεῖς 45): Ἀνανίας, Ἀρχίλοχος, Ἱππώναξ. Τραγικῶν δὲ καὶ 46) Σατυρικῶν καὶ Κωμικῶν ποιητῶν κοινὸν μὲν τὸ τετραγώνως ἔχειν ἱστάμενον τὸν χορὸν καὶ τὸ λαμβάνειν τράγον ἢ τρύγα, τοῦτ' ἔστι νέον οἶνον, καὶ μιμητικῶς 47) ἐν τῇ θυμέλῃ τὰ τούτων δράματα λέγεσθαί τε καὶ 48) δρᾶσθαι: διάφορον 49) δὲ αὐτοῖς τὸ τὴν κωμῳδίαν γέλωτα ἔχειν 50) καὶ σκώμματα 51) καὶ ιϛ' χορευτάς 52); τὴν δὲ τραγῳδίαν

Phauor. qui ignorant verba inde a διθύραμβον vsque ad ἑρμιονεύς, confirmant.

43) Ἰαμβογράφ. δὲ) Nostri Codd. cum Phauor. δὲ omittunt.

44) γνώρισμα λοιδορίαι) Nostri Codd. omnes cum Phauor. γνωρίσματα λοιδορία, non inepte, nam Tzetz. solet, etiamsi vnam modo rem, quae poetis variis est propria, referat, vti Plurali, e. g. infra: ἐλεγειογράφων γνωρίσματα, et Io. Tz. ap. Hesiod. l. saepius laudato, γνωρίσματα εἰσὶ λυρικῶν ποιητῶν, τὸ πρὸς λύραν ᾄδεσθαι, et mox: μονῳδῶν δὲ γνωρίσματα τὸ μονοπρόσωπος ὑπόθεσιν ἐφηγεῖσθαι. Praeterea Vit. 2. legit δι' ἰάμβου pro δι' ἰάμβων, non male.

45) τρεῖς) Ignorant nostri omnes cum Phauor. neque alias additur numerus.

46) τραγικῶν δὲ καὶ σατ.) Nostri cum Phauor. omittunt particulas δὲ καὶ, bene, nam sermo h. l. est non de Tragicis et Satyricis, sed de Tragico-Satyricis. Delendum certe καί.

47) τοῦτ' ἔστι — μιμητικῶς) Consentiunt nostri cum Phavor. Olim legebatur: τοῦτ' ἔστιν οἶνον — μιμητῶς.

48) λέγεσθαί τε καὶ) Vit. 3. cum Phauor. non agnoscit τε.

49) διάφορον) Vit. 3. cum Phauor. διάφορα.

50) ἔχειν γέλωτα κ. σκ.) Vit. 2. inuerso ordine γέλωτα ἔχειν. Ciz. et Vitt. 1 et 3. γέλωτας ἔχειν. Singularis videtur praeferendus, quia Io. Tzetz. in schol. ad Hesiod, κωμικῶν δὲ ὁ γέλως.

51) σκώμματα) Abest a Ciz. et Vit. 3. Phauor. tuetur. Io. Tzetz. ad Hesiod. μετὰ χορευτῶν καὶ προσώπων, ergo videtur legisse πρόσωπα.

52) καὶ ιϛ', quod Potterus reuocauit, Vitt. 1 et 2. non exhibent, sed vulgatam κδ',

καὶ τοὺς Σατύρους ἐπίσης μὲν ἔχειν χορευτὰς ιά. διαφέρειν [53]) δὲ πρὸς ἀλλήλους, ὅτι ἡ μὲν τραγῳδία θρήνους μόνον ἔχει καὶ οἰμωγάς, ἡ δὲ Σατυρικὴ ποίησις [54]) συγκιρνᾷ ταῖς ὀλοφύρσεσιν ἱλαρότητα [55]) καὶ ἀπὸ δακρύων εἰς χαρὰν καταντᾷν εἴωθε [56]). Διαφέρει δὲ καὶ κατὰ τοῦτο [57]) τραγῳδία καὶ κωμῳδία, ὅτι ἡ μὲν τραγῳδία λύει τὸν βίον, ἡ δὲ κωμῳδία συνίστησι. Κωμῳδία δὲ ἐκλήθη, ἢ ὅτι [58]) κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ κώματος ἤτοι τοῦ ὕπνου εὑρέθη, ἢ ὅτι ἐν ταῖς κώμαις, τοῦτ' ἔστιν ἐν ταῖς στενωπαῖς [59]), ἢ ἐν ταῖς κώμαις, τοῦτ' ἔστιν ἐν τοῖς μεγίστοις χωρίοις [59*]).

sed pro ιά postea ιϛ' cum Ciz. et Vit. 3. Forsan lapsus est Pott. et post eum Sebast. Vit. 2. τῷ· χορευτὰς mox subiicit ὡσαύτως καὶ τοὺς σατύρους, sed post τραγῳδίαν omittit καὶ τοὺς σατύρους. A Ciz. et Vit. 3. et Phauor. absunt verba τὴν δὲ τραγῳδίαν, haud dubie lapsu librarii, qui a χορευτὰς primo loco positum ad alterum χορ. transiliit.

53) διαφέρειν) Sic quoque Vit. 1. sed reliqui διαφέρει, non apte.

54) σατυρικὴ) A Seb. additum ποίησις nostri Codd. confirmant.

55) συγκιρνᾷ ταῖς — ἱλαρότητα) Ita Vit. 1 et 2. sed Ciz. et Vit. 3. συγκιρνᾶται — ἱλαρότητι, non bene, haud dubie vltima syllaba τοῦ· συγκιρνᾶται orta a seq. ταῖς. Vit. 1. praeponit τῷ· ἱλαρότητα art. τὴν, non male, ob ταῖς. Melius vero Tzetzes consuluisset concinnitati orationis omissis artt. ταῖς et τὴν, ob seq. ἀπὸ δακρύων εἰς χαράν.

56) καταντᾷν εἴωθε) Nostri cum Phauor. καταντᾷ.

57) καὶ κατὰ τοῦτο) Nostri cum Sebast. h. l. ponunt melius ob praecedd. et sqq. editiones vero priores vsque ad Potter. post κωμῳδία. Perperam praetermissa sunt in Vit. 1. ὅτι ἡ μὲν τραγῳδία.

58) ἢ ὅτι) Adiecit Seb. ἢ, nostris consentientibus, recte, sed mox Phauorin. pro ἤτοι habet ἤγουν, et a Vit. 3. male absunt: κωμῳδία δὲ — κώματος.

59) τοῦτ' ἔστιν ἐν τ. στεν.) Ciz. ἤτοι ταῖς στενωπαῖς, omittit ἐν cum Vit. 1. male.

59*) ἢ ἐν ταῖς κώμαις, — μεγ. χωρίοις) Ciz. et Vit. 3. cum Phau. ἢ ταῖς πόλεσιν, ἢ τοῖς μεγίστοις χωρίοις, non male, nam vix opus est repetere κώμαις.

ἢ ὅτι ἐν τοῖς κώμοις καὶ πότοις [60]) τοῦ Διονύσου εὑρέθη. Ἡ δὲ τραγῳδία ἀπὸ τοῦ τράγον ἢ τρύγα, τοῦτ' ἔστι νέον οἶνον, λαμβάνειν [61]), ἢ ἀπὸ τοῦ τρυγὶ χρίσασθαι [62]) τὰ πρόσωπα κατ' ἀρχάς, ἢ ὅτι τετραγώνως ἵσταντο, τετραγῳδία καὶ τραγῳδία [63]), ἢ ἀπὸ τοῦ τραχείας ᾠδὰς ἔχειν τοὺς θρήνους τραχῳδία καὶ τραγῳδία ἐκλήθη. Ἡ Σατυρικὴ δὲ ἀπὸ τῶν Σατύρων ἐκλήθη [64]) τῶν εὑρόντων αὐτὴν, ἤτοι γεωργῶν καὶ εὐτελῶν ἀνθρώπων. Τραγῳδοὶ δὲ ποιηταί: Ἀρίων, Θέσπις, Φρύνιχος [65]), Αἰσχύλος, Σοφοκλῆς, Εὐριπίδης, Ἴων, Ἀχαιὸς [66]) καὶ ἕτεροι μύριοι νέοι [67]). Κωμῳδοὶ πραττόμενοι [68]): Κρατῖνος, Πλάτων, Εὔπολις, Φερεκράτης, Ἀριστοφάνης [69]) καὶ ἕτε-

60) καὶ πότοις) Abeſt a Ciz. Vit. 3. et Phauor. Videtur eſſe gloſſema, nam in κώμοις iam latet, niſi velis καὶ explicare τοῦτ' ἔστι, quod in his ſcholiis ſaepiſſime ſignificat.

61) λαμβάνειν) Ponunt noſtri cum Phauor. antea poſt τρύγα.

62) ἢ ἀπὸ τοῦ τρυγὶ χρίσασθαι) Vit. 3. cum Phauor. καὶ ἀπὸ τ. τρ. χρίεσθαι. Ciz. ἢ ἀπὸ τούτου τρ. χρίεσθαι, non male ob λαμβάνειν et ἔχειν.

63) τετραγῳδία καὶ τραγῳδία) Ni ſtri omittunt καὶ τραγῳδία, quod quoque abundare videtur, niſi καὶ explices ἤγουν, et ἐκλήθη, quod reſtituit Sebaſt. Vit. 1 et 2. pouunt ſtatim poſt τετραγῳδία: reliqui ignorant. Caeterum haec verba τετραγ. — τραγ in edd. Potterianis male deſiderantur.

64) ἡ σατυρ. δὲ) Ciz. et Vitt. 1. 2. ἡ δὲ σατυρ. et mox Vit. 2. εὑρέθη pro ἐκλήθη, ſupra ſcripto tamen καὶ ἐκλήθη.

65) Ἀρίων —) Ordinem Tragicorum adhuc turbatum in editt. et Chronologiae repugnantem reſtituimus ope Codd. noſtrorum.

66) Ἀχαιὸς) Ciz. et Vitt. 2. 3. Ἀχαῖος: Vit. 1. Ἀρχίος, male, nam Suid. et Athen. XI, 466, e. Ἀχαιὸς, quos quoque ſequitur Phavor.

67) καὶ ἕτεροι μ. νέοι) Vit. 1. καὶ ἕτ. νέοι μύριοι. Vitt. 2 et 3. cum Phauor. omittunt νέοι. Ciz. modo ἕτεροι.

68) πραττόμενοι) Abeſt a Ciz. Vit. 3. et Phauor.

59) Ἀριστοφάνης) Huic ſecuti auctoritatem Codd. noſtrorum dedimus locum vltimum.

ροι; καὶ νέοι [70]): Μένανδρος, Φιλήμων, Φιλιστίων καὶ πλῆθος πολύ. Σατυρικὸς δέ: Πρατίνας καὶ ἕτεροι [71]). Καὶ ταῦτα μὲν περὶ Τραγικῶν, Σατυρικῶν [72]), καὶ Κωμικῶν ποιητῶν.

Ἐλεγειογράφων δὲ γνωρίσματα ποιητῶν [73]) τὸ πρὸς τοὺς τεθνηκότας [74]) οἴκτους γεγραφέναι [75]), καὶ ὀλοφύρσεις ἐν ἐλεγείῳ τῷ [76]) μέτρῳ κυρίως, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐν ἑτέρῳ [77]). Ἐλεγείων δὲ ποιηταί: Καλλίμαχος, Μίμνερμος καὶ Φιλητᾶς [78]). Ἐπιγραμματογρά-

70) καὶ ἕτεροι, καὶ νέοι) Vit. 2. καὶ ἕτεροι νέοι.

71) σατυρικὸς δὲ πρατ. pro σατυρικοὶ δὲ, πρ. a Seb. emendatum comprobant nostri: Vit. 1. modo addit καὶ ἕτεροι, quod quoque recipere non dubitauimus. Pro πρατίνας vero a Sebast. recepto auctoritate Suidae, Athen. XI, 461. e, et XIV, 624. f. et Plutarch. de Musica T. X, p. 685. ed. Reisk. reuocauimus πρατίνας. Phavorin. vitio operarum πλατίνας.

72) καὶ σατυρικῶν male deest in Vit. 3. et Phauor. καὶ autem a Sebast. intrusum reliqui nostri respuunt.

73) ἐλεγ. δὲ — ποιητῶν) A Ciz. et Vit. 3. absunt δὲ et ποιητῶν, non male, vt infra ἐπιγραμματοφόρων, non addit. ποιητῶν.

74) τοὺς τεθνηκ.) Ciz. et Vitt. 1 et 3. cum Phauor. non agnoscunt τούς. Praeterea Vit. 3. et Phauor. mendose τεθνεκότας.

75) γεγραφέναι) Ciz. et Vitt. 1 et 2. συγγεγραφηκέναι, quam formam Tzetzae Graeculi videntur amasse. Sic quoque Ioannes in scholiis ad Hesiod. p. 50. ed. Heins. ἕτεροι τινὲς συγγεγραφήκεσαν, et p. 104. γεγράφηκε, cff. Herodian. Fragm. περὶ ἡμαρτημένων λέξεων, in Hermann. de emend. rat. gr. Gramm. p. 317. D' Orville vero ad Charit. p. 624. ed. Lips. hanc formam putat esse Atticam, cui nuper accessit Bast. in Epist. Crit. p. 242. et p. 200. ed. pr.

76) τῷ) Abest a Ciz.

77) ἑτέρῳ) Vit. 2. optime ἐν ἑτέρῳ, quod etiam restituimus; olim ἑτέρως, quod retinent Ciz. et Vit. 1. sed Vit. 3. et Phauor. cum Pott. et Seb. ἑτέρῳ.

78) φιλητᾶς) Recte, cf. Schweigh. in Animadu. ad Athen. T. IX. pag. 166.: minus recte Ciz. et Vit. 3. φιλήτας.

φων δὲ, τῶν καὶ Ἀναθεματικῶν 79), γνωρίσματα τὸ γεγραφέναι εἰς ἀνδριάντας ἐπιγράμματα καὶ εἰς τὰ ἐν ναοῖς ἀναθήματα καὶ εἰς ἕτερα τοιαῦτά τινα, ὡς Ὅμηρος ἐποίησεν ἐπὶ τῇ 80) δοθείσῃ τούτῳ φιάλῃ παρὰ τῶν Μήδου υἱῶν, ἣν ἀνέθετο τῷ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνι ἐπιγράψας οὕτω:

Φοῖβε ἄναξ, δῶρόν τοι ἑλὼν τόδ' 81) Ὅμηρος ἔδωκα
Σῇσιν ἐπιφροσύναις: σὺ δέ μοι κλέος ἐσθλὸν ὀπάζοις.

Ἐπιγραμματογράφοι δὲ ποιηταί: Σιμωνίδης ὁ παλαιὸς, οὗ Ἡρόδοτος μέμνηται, Ἀλκαῖος ὁ νέος, ὃς ἦν ἐπὶ Οὐεσπασιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου καὶ Τίτου, Ἀθήναιος, Πρόκλες. Παλλαδᾶς 83), Ἀγαθίας καὶ ἕτεροι μύριοι. Ὑμνογράφοι δὲ ποιηταί, οἱ εἰς Θεοὺς γράφοντες ὕμνους, ὥσπερ 84) ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος Ὀρφεύς, Ὅμηρος, Ἡσίοδος, Ἀσκληπιάδης καὶ ἕτεροι; ἔγραψε γὰρ ὁ Ὀρφεὺς 85) χωρὶς τῶν

79) ἀναθεματικῶν) Sebast. sibi non constat, supra enim ἀναθηματ. nostri omnes ἀναθεματ.

80) ἐπὶ τῇ) Vit. 2. ἐν τῇ, et mox ἔθετο pro ἀνέθετο.

81) τόδ' ὅμηρος) Nostri Codd. vt editt. vett. ignorant τόδ', et pro ἔδωχα (lege ἔδωκα) exhibent ἔδωκεν: retinent quoque ἧσιν. Sebast. plerumque loca scriptorum in his schol. allata ad editt. iam typis excusas temere emendat. Extant hi vers. in Fragm. Hom. ed. Ernesti T. V. p. 138.

82) πρόκλος) *Hunc pro epigrammatographo ab aliis vendi, non vidi. Inter hymnographos iustius locum invenerit, vid. Voss. de poet. gr. p. 79. Thryllit.* Fabric. in Bibl. Gr. Vol. IV, p. 493. ed. Harl. asterisco tamen, Epigrammatariis annumerat: cf. quoque Harles. Introduct. in Hist. ling. Gr. T. II. P. I. p. 375. et Fabr. Bibl. Gr. Vol. IX. p. 428.

83) παλλαδᾶς) Nostri Codd. cum Phauor. παλλαδᾶς, vt edd. ante Seb.

84) ὥσπερ) Ciz. et Vit. 1. ὡς. Nostri Codd. quoque cum Sebast. delent καὶ, quod edd. priores praemittunt τῷ Ἀσκληπιάδῃ.

85) ἔγραψε — ὀρφ.) Nostri: γράφει δὲ καὶ ὀρφεὺς, deleto καὶ postea ad ὕμνους. Quam parum accurate hic Tzetzes versatus fuerit in enarrandis Orphei scriptis, vid. Th.

ἀστρολογικῶν καὶ ἐπῳδικῶν καὶ μαγικῶν καὶ τῶν ἑτέρων [86]) καὶ ὕμνους εἰς Δία καὶ τοὺς λοιποὺς οὕτω:

Ζεὺς πρῶτος γένετο, Ζεὺς ὕστατος [87]), ἀργικέραυνος,
Ζεὺς κεφαλή, Ζεὺς μέσσα: Διὸς δ' ἐκ πάντα τέτυκται.

Καὶ Ὅμηρος [88]):

Μνήσομαι, οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο.

Καὶ οἱ λοιποὶ ὁμοίως, ἵνα μὴ μακρολογῶ [89]): οὐ γὰρ ἀγνοῶ τὰ τούτων καὶ ἑτέρων πλειόνων [90]). Ἀισματογράφων δὲ, τῶν [91]) καὶ Ἀοιδῶν, γνωρίσματα τὸ ᾄσματα καὶ ᾠδὰς γράφειν πρὸς μουσικὴν καὶ φόρμιγγα καὶ βάρβιτον καὶ κιθάραν καὶ πᾶν ὄργανον μουσικῶς ᾀδόμενον: οἵοίπερ [92]) ἦσαν ποιηταὶ, ὡς ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος

Tyrwhitti Praefatio in Lithica p. LIX. edit. Herman.

86) καὶ τῶν ἑτ.) Vit. 2. omittit καὶ, Phauorin. vero omnia.

87) ζεὺς ὑστ.) Ciz. et Vit. 1. ζεὺς δ' ὕστατος, et v. sq. πάντων pro πάντα, quod metrum et sensum verborum turbat. *Integrum fragmentum habes apud Apuleium de Mundo, Proclum et Eusebium. Occurrit etiam in Poësi Philosoph. p. 81. et in edit. Orph. Traiect. p. 246. Sebastiani.* In edit. Hermanni p. 457. vbi vero ἀρχικέραυνος pro ἀργικέραυνος legitur, cf. ibi Gesner. Vit. 3. μέση pro μέσσα contra metrum. *Vit. 2. primum* τέτυκται *legit, sed alia manus correxit* τέτυκται, *quod quidem non est contra metrum, nisi* τέτακται *illud sit, de quo non litigabo. Thryll.* Cff. ibi Gesner. et Herman.

88) ὅμηρος) Hymn. in Apoll. v. 1. Vit. 3. male λάθομαι pro λάθωμαι, et Vit. 2. primum pro ἑκάτοιο habet ἑκάστοιο, deinde vero correctum est.

89) μακρολογῶ) Vit. 3. μακρηγορῶ.

90) οὐ γὰρ — πλειόνων) Neque Vit. 3. neque Phauor. habet: fortasse a Io. Tzetza iactatore addita.

91) τῶν καὶ ἀοιδῶν) Vitt. 2 et 3. ποιητῶν καὶ ἀοιδῶν.

92) οἵοίπερ) Vitt. 2. et 3. οἱ εἴπερ.

γράφει, Αὐτομήδης 93) καὶ Δημόδοκος 94) καὶ Χαῖρις 95) οἱ Κερκυραῖοι 96), καὶ ὁ Ἰθακήσιος Φήμιος καὶ οἱ λοιποί, οὓς ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος 97) γράφει; οὐδ' αὐτοὺς ἀγνοῶ 98). Ἐπιθαλαμιογράφοι δὲ ποιηταί, ὅσοι πρὸς τοὺς νυμφίους ἐν γάμοις ἐγκώμια 99) ἔγραφον, οἷος ἦν ὁ Ἀγα-

93) Αὐτομήδης) Vid. Fabr. Bibl. Gr. Vol. I. p. 12. ed. Harl.

94) Δημόδοκος) Vit. 3. Δημοδόκης, perperam, cf. Fabr. Bibl. Gr. Vol. I. p. 25. Ab Eustathio in Odyss. γ, p. 126. dicitur quoque Demodocus, discipulus Automedis Mycenaei.

95) χαῖρις) Sebast. male λαῖρις, vt Vit. 1. et Ciz. λάϊρις Vit. 3. et Phauer. sed Vit. 2. χαῖρις, recte, cff. Suid. ad χαῖρις, schol. Homeri Iliad. a Villois. edita β. v. 311. (cf. Villois. in Prolegg. p. XXIX.) et schol. Pindari Pyth. IV, 18. 61. 156. 195. et al. loc. Varii vixerunt Chaerides, sed nullus, quantum equidem scio, Laeris. Facile λ et χ in Mss. confunduntur.

96) οἱ κερκυραῖοι) Male Vit. 3. οἱ κεραυραῖοι: Vit. 2. ὁ κερκυραῖος, bene, si Demodocus non fuit Corcyraeus, quem fuisse tradit Plutarch. de Musica T. X. p. 652. ed. Reisk. sed Lacedaemonius, auctore Eustath. ad Odyss. γ. p. 126. vel Larius, vt ex Aspasio narrat Aristotel. Ethic. VII, 8. Quid autem sibi voluerit Potter. commate deleto post χαῖρις, et ad interpretationem addito *et Corcyraei*, quasi Demodocus, Chaeris et Corcyraei poetae fuissent distincti, quum Tzetz. non scripserit καὶ οἱ κορκ. sed οἱ κορκ. non satis intelligo. De Demodoco vid. Hom. Od. θ, 266. sqq. et de Phemio Odyss. α, 326. et Schweigh. ad Athen. I, p. 1, 14, c. in Animadu.

97) Δημήτριος) Abest a Ciz. et Vitt. 1 et 3. non male, quia mox praecedit.

98) οὐδ' αὐτοὺς ἀγνοῶ) Ita emendauimus ope Vit. 2. οὐδὲ γὰρ αὐτὸς ἀγνοῶ Ciz. et Vitt. 1. et 3. cum editt. ante Sebast. qui dedit: οὐδὲ γὰρ αὐτὸς ἔγνω (nonne ἔγνων?), qui pessime vertit: *neque ad nostrum aeuum sunt peruenti*, ratus pessime et insulse hactenus (adhuc) lectum esse ἀγνοῶ; sane insulsus ipse, nam οὐδ' αὐτοὺς l. οὐδὲ αὐτὸς ἀγνοῶ iactantiae Tzetzae est aptissimum: sic supra: καίπερ ἀκριβῶς ἐπιστάμενον.

99) ἐγκώμια) Ita quoque Vit. 2. sed alia manus refinxit in ἐγγάμια, verbum Le-

μήστωρ [100]) ὁ Φαρσάλιος καὶ ἕτεροι· καὶ Ἡσίοδος αὐτὸς γράψας ἐπιθαλάμιον [101]) εἰς Πηλέα καὶ Θέτιν [102]):

Τρὶς μάκαρ Αἰακίδη, καὶ τετράκις ὄλβιε Πηλεῦ,
Ὃς τοῖσδ' ἐν μεγάροις ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνεις [103]).

Μονῳδοὶ δὲ ποιηταὶ λέγονται οἱ μονοπροσώπως γεγραφότες ἐπιταφίους ᾠδάς, καταχρηστικῶς δὲ καὶ οἱ μονοπροσώπως ὅλην τὴν [104]) ὑπόθεσιν ἀφηγούμενοι, ὥσπερ νῦν ἐν

xicographis quidem incognitum, sed a more Tzetzae vocabulorum novorum cum aliis Grammaticis cudendorum non alienum.

100) Ἀγαμήστωρ) Nemo facit eius mentionem praeter Tzetz. h. l. et in Lycophron. ad v. 179. Variant vero etiam Codd. MSS. scripturam huius nominis. Vit. 3. h. l. et v. 179. ἀγαμήτωρ: Vit. 2. h. l. ἀγαμήστορος, infra v. 179. ἀγαμήτωρ: Ciz. et Vit. 1. modo vtroque loco ἀγαμήστωρ. Varie quoque scribunt ὁ Φαρσάλιος: Ciz. Φάρσαλος, male, nam hoc est nomen vrbis: Vit. 1. Φάρσαλης, infra v. 179. ambo Φαρσάλιος: Vitt. 2 et 3. h. l. Φαρσάλιος, postea vero ἀφαρσείας, cf. Heyne in Obseruatt. ad Apollod. p. 313.

101) ἐπιθαλάμιον) Hanc lectionem reuocauimus e Vitt. 2 et 3. et Phauor. nam Sebast. et reliquae editt. omnes habent ἐπιθαλάμια. Ciz. et Vit. 1. ἐπὶ θαλάμου, alia tamen manu correctum in Vit. 1. ἐπιθαλάμιον, vt sit ἑνικῶς dictum, quod placet, cf. Scalig. ad Cat. p. 74. et Turneb. XXIV, 9. Thryllit. Heyne in Obseru. ad Apollod. p. 313. putat fuisse partem Catalogi Hesiodi. Barnes. ad Eurip. Phoeniss. 829. affert hos verss. Lycophronis nomine omisso. Extant quoque inter Fragm. Hesiodi p. 451. ed. Lips.

102) Θέτιν) Vitt. 2 et 3. repetunt εἰς.

103) εἰσαναβ.) Vit. 3. εἰσαναβαίνοις.

104) ὅλην τήν) Abest τὴν a Ciz. et Vitt. 1 et 2. vt ab edd. ante Sebast. sed Vit. 3. habet τήν. Thryllit. mauult τινὰ pro τήν. In schol. ad Hesiod. p. 1. ὑπόθεσιν ἀφηγεῖσθαι τὴν οἵαν δήποτε, οἷος ἐστιν ἐν τῇ ἀλεξάνδρᾳ λυκόφρων, quod firmare videtur Thryllitzschii coniecturam.

τῇδε τῇ Ἀλεξάνδρᾳ ὁ Λυκόφρων ποιεῖ [105]; παριστᾷ γὰρ [106] τὸν θεράποντα μόνον ὅλην τὴν [107] ὑπόθεσιν ἀφηγούμενον. Ἀλλαχοῦ δὲ οὗτος ὁ Λυκόφρων Τραγικός ἐστι ξδ' ἢ μϛ' [108] Τραγῳδιῶν δράματα [109] γεγραφώς. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὴν [110] περὶ τοὺς ποιητὰς διωρθώσαμέν [111] τε καὶ ἠκριβώσαμεν διαίρεσιν: λέγειν ἐστὶν ἁρμόδιον καὶ περὶ τοῦ μονῳδοῦ τούτου Λυκόφρονος [112].

105) λυκόφρων) Ciz. et Vitt. addunt ποιεῖ, quod quoque in textum reuocauit Sebast.

106) παριστᾷ γάρ) Ciz. et Vit. 1. παρ. δέ.

107) ὅλην τήν) Nostri omnes τὴν πᾶσαν.

108) ξδ' ἢ μϛ') Vitt. 2 et 3. ξδ' ἢ ξϛ', vt Baroc. auctore Pottero.

109) τραγ. δράματα) Ciz. et Vitt. 1. et 3. μονῳδιῶν γράμματα: Vit. 2. τραγῳδίας δράματα.

110) τὴν διαίρεσιν) Ciz. et Vit. 1. vt editt. priores τὰ, omisso τῷ· διαίρεσιν. Vit. 3. etiam sic legebat, sed alia manus correxit sic, vt Sebast. edidit. Vit. 2. τὰς περὶ τοὺς ποιητ. διαφορὰς διωρθ. non male.

111) διωρθ.) Ita Vitt. 2 et 3. sed Ciz. et Vit. 1. διηρθώσαμεν, vt Canter. quam lectionem Potterus iam reiecit.

112) τούτου λυκ.) Male absunt a Ciz. et Vit. 1.

ΠΕΡΙ

ΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΒΙΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝ

ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ [1]).

Ὁ Λυκόφρων οὑτοσὶ [2]) τῷ μὲν γένει ἦν Χαλκιδεύς, υἱὸς Σωκλέους [3]), ἢ Λύκου τοῦ ἱστοριογράφου κατά τινας. Ἦν δὲ εἷς [4]) τῶν ἑπτὰ ποιητῶν, οἵτινες διὰ τὸ ἑπτὰ εἶναι τῆς Πλειάδος [5]) ἐλέγοντο, ὧν τὰ ὀνόματα ταῦτα [6]): Θεόκριτος ὁ τὰ Βουκολικὰ ποιήσας [7]), Ἄρατος ὁ τὰ Φαινόμενα γράψας καὶ ἕτερα [8]), Νίκανδρος Αἰαντίδης, ἢ Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικὰ [9]), Φίλικος, Ὅμηρος ὁ νέος Τραγικὸς (ἔστι γὰρ [10]) καὶ ἕτερος Ὅμηρος, οὗπερ

1) *περὶ — γεγραμμένων*) Ciz. et Vit. 1. *γένος λυκόφρονος ποιητοῦ*. Vitt. 2 et 3. eodem modo, praetermisso tamen *ποιητοῦ*, vt Cant. et Pott.

2) *οὑτοσὶ*) Vit. 3. *οὗτος*.

3) *σωκλέους*) Vit. 3. male *σοφοκλέους*, conf. Suid. et Tzetz. Chil. VIII, 204. v. 482.

4) *ἦν — εἷς*) Vit. 2. *εἷς δὲ ἦν*, vt mox *εἶναι ἑπτὰ* pro *ἑπτὰ εἶναι*.

5) *πλειάδος*) Cf. Fabr. Bibl. Gr. Vol. II, p. 317. ed. Harl.

6) *ταῦτα*) A Seb. reuocatum confirmat Vit. 3.

7) *ποιήσας*) A Seb. supplętum abest a Ciz. et Vit. 1. et edd. prior. vti etiam ob seq. *γράψας* bene abesse potest; sed Vit. 2. *γράψας*, et Vit. 3. *συγγράψας*.

8) *ἕτερα*) Vitt. 2 et 3. *ἕτεροι*, vt Pott. MSS. vterque, quam lectionem, etsi non absurdam, recipere tamen non sustinuit. In Vit. 3. desunt *Ἄρατος — γράψας*.

9) *ἔργον*.) Vit. 2. *συγγράψας*.

10) *ἔστι γὰρ — εἰς αὐτὸν*) Haec verba auctore Gerbelio primum in ed. sua Potter. parenthesi inclusit. Absunt plane a Ciz. et Vitt. 1 et 2. Quum vero hi Codd. antiquitate longe superent alios Codd. et Vit. 3. qui hanc ῥῆσιν habet, et primae videantur esse recensionis, forsan postea demum a Io. Tzetza illata sunt.

ἐγὼ τὸν Ἡσίοδον νομίζω γενέσθαι [11]) ἰσόχρονον, κἄνπερ τὰ τοῦ παλαιοῦ Ὁμήρου μετατρέπωσί τινες [12]) εἰς αὐτόν.) ὁ Ἀνδρομάχου [13]) Βυζάντιος, δράματα ποιήσας νζ´ [14]), καὶ οὗτος ὁ Λυκόφρων, κἂν ἕτεροι [14*]) μὴ εἰδότες ἄλλους φασὶν εἶναι τῆς Πλειάδος. Ἦσαν δὲ οὗτοι ἐν χρόνοις Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου καὶ Βερενίκης [15]), οἳ παῖδες ἦσαν [16]) ἀμφότεροι Πτολεμαίου τοῦ Λαγωοῦ, καὶ Βερενίκης τῆς Ἀντιγόνου θυγατρός. Εὐδοκίμει [17]) δὲ τότε Λυκόφρων οὐ [18]) τοσοῦτον διὰ τὴν ποίησιν, ὅσον διὰ τὸ λέγειν ἀναγραμματισμούς, οἷον, ὅτι Πτολεμαῖος ἀπὸ μέλιτος λέγει [19]) μεταγραμματιζόμενον; Ἀρσινόη δὲ ἴον

11) γενέσθαι) E Vit. 3. recepimus.

12) μετατρέπωσί τινες) Vit. 3. vt Baroc. μετατρέπουσί τινες. Cant. et Pott. in ed. 1. μετατρέχωσιν: Pott. ed. 2. μετατρέπωσιν. Displicet μετατρέχ. ob τὰ τοῦ παλ. ὁμήρου.

13) ὁ Ἀνδρ.) Vit. καὶ ὁ Ἀνδρ. non male, sed Ciz. et Vit. ὁ Ἀνδρομάχης, vt olim ap. Suid. iam vero Ἀνδρομάχου, vt iam emendauit Pott. ad h. l.

14) δράματα ποιήσ. νζ´) Ciz. et Vit. 1. ὃς δρ. ἐποίησε μζ´: Vit. 2. ὃς γράμματα ἐποίησε ἑπτὰ, haud dubie excidit τεσσαράκοντα aut πεντήκοντα. Quod ad lectionem γράμματα attinet, cf. Valken. ad Eurip. Hipp. p. 171. Io. Tzetz. in Chil. I, 513. quoque habet γράμ. pro δράμ.: ὡς εὐριπίδης γράφει μὲν ἐν γράμματι ἑκάβης. In Vit. 3. desunt et haec verba et sqq. usque ad οὗτοι ἐν χρόνοις. Suidas scripsisse tradit tragoedias με´. Quum lubricus sit lapsus librariorum in numeris Graecorum, nemo facile, qui h. l. sit verus, constituet, nec attinet constituere.

14*) κἂν ἕτεροι) Ciz. et Vit. 1. κἂν καὶ ἕτ. male.

15) Βερενίκης) Vit. 1 et Ciz. Βερεννίκης: Vit. 2. Βερνίκης: Vit. 3. Βεραvίκης.

16) οἱ παῖδες — Βερενίκης) Absunt a Ciz. et Vit. 3. atque sunt vel ab alio illata, vel incuria librarii a Βερενίκης in priore versu posito, omissis interiectis, transiliit in sq. vbi redit Βερενίκης.

17) εὐδοκίμει) Vit. 1. 2 et Ciz. ηὐδοκίμει.

18) οὐ) Sic quoque nostri, recte: prior. editt. omnes οὖ, perperam.

19) λέγει) Vit. 1. λέγεται, omisso τῷ· μεταγραμματιζό-

Ἥρας [20]), καὶ ἄλλα [21]) τοιαῦτα ὅμοια. Οὗτος ὁ Λυκόφρων τοῖς φιλαναγνωστεῦσι [22]) τῶν νέων χαριζόμενος τὸ παρὸν βιβλίον ἐξέθετο ἱστοριῶν τυγχάνον ἀνάμεστον; τὰ γὰρ ἀφ' Ἡρακλέους [23]) καὶ τῶν Τρωϊκῶν μέχρις [24]) Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος καὶ κατωτέρω [25]) συντεμὼν πάντα γράφει, καὶ περὶ τὸ τέλος τοῦ βιβλίου ἀνατρέχει καὶ [26]) κατ' ἐπιδρομὴν λέγει καὶ τὴν ἁρπαγὴν τῆς Ἰοῦς [27]) τὴν παρὰ τῶν Φοινίκων, ὅθεν ὁ πόλεμος ἀνεῤῥάγη [28]) Βαρβάροις καὶ Ἕλλησιν.

μενον, reliqui recte λέγει μεταγρ.

20) ἴον Ἥρας) Vit. 1 et Ciz. Ἥρ. ἴον; Vit. 2. οἶον Ἥρας: mendose.

21) καὶ ἄλλα τοιαῦτα ὅμ.) Sic Vit. 1. bene; reliqui καὶ ὅμοια τοιαῦτα. Tenendum autem est, neque Fabric. neque Harlesium in Bibl. Gr. horum anagrammatum a Lycophr. compositorum mentionem fecisse. Videntur ea aetate Tzetzis adhuc extitisse; verum, quum is pro iactantia sua, vt iam docuit Iacobs in Praef. ad Antehomer. p. 17. egoque ipse hinc illinc perspexi, scriptores non omnino omnes, quos excitat, ipse legerit, sed loca ex eis allata aliis debeat Grammaticis, est, quod dubitemus, an Tzetzes haec anagrammata Lycophronis nostri, vel etiam alius, nam fuere plures eiusdem nominis, ipse viderit.

22) φιλαναγ.) Vit. 2. φιλογνώστεῦσι: Vit. 3. φιλαγν.

23) ἀφ' ἡρ.) Ciz. et Vit. 1. ἐφ' ἡρακλέους, quam formam etiam tenet Vit. 3.

24) μέχρις) Sic Vit. 3. recte; reliqui μέχρι usque ad Sebast.

25) κατωτέρω, quod Tzetzes debet Pottero, nostri habent omnes.

26) καὶ) Vit. 2. male omittit, nam significat h. l. hoc est.

27) Ἰοῦς) Vit. 3. Ἰνοῦς, mendose, nam Lycophr. v. 1294 sqq. Ionem a Phoenicibus raptam, non vero Inonem, dicit caussam belli Europam inter et Asiam exorti dedisse.

28) ἀνεῤῥάγη) Ante Potter. ἐνεῤῥάγη, qui e Cod. Seld. hanc lectionem recepit, quae videtur esse aptissima. Sic Plutarch. in Mario c. 32. πόλεμος ἐπὶ τὴν πόλιν ἀναῤῥαγείς. Vitt. 1 et Ciz. ἐῤῥάγη: Vit. 3. ἀνεῤῥύη, bene, addit Thryllit.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ
ΤΟΥ
ΠΟΙΗΜΑΤΟΣ [1].

Πρίαμος, ὁ Λευκίππης καὶ Λαομέδοντος, ἐξ Ἑκάβης τῆς Δύμαντος [2]), ἢ καὶ τῆς Κισσέως [3]) θυγατρὸς, διδύμους παῖδας [4]) γεννᾷ, Κασσάνδραν [5]), τὴν καὶ Ἀλεξάνδραν, καὶ Ἕλενον, οὓς ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου ναῷ Ἡλίου Ἀπόλλωνος ἐκόμισαν [6]) καὶ τὰ τούτων ἐτέλουν γενέθλια. Συμποσιάσαντες δὲ καὶ [7]) κωμάσαντες πανημερίως ἐν τῷ ναῷ περὶ ἑσπέραν πρὸς [8]) τὴν πόλιν, καὶ εἰς τοὺς βασιλικοὺς θαλάμους [9]), καὶ τὰ ἀνάκτορα

1) ὑπόθεσις —) Haec verba Codd. noſtri, vt editt. prior. adnectunt ſtatim ſuperioribus.

2) Δύμαντος) Sic quoque Ciz. et Vitt. 1. 2, ſed Vit. 3. vitioſe δίμαντος, non vero, vt Canter. κύμαντος, quod iam Pott. eiecit, nam Homero Il. XVI, 718. et Hygin. Fab. 91. eſt Hecuba filia Dymantis, Euripidi vero in Hec. 3. Ciſſei, quem ſecutus eſt Virgilius, cf. Heyne ad Virg. Aen. X, 705.

3) ἢ τ. κισσ.) Male Seb. κίσσεως, noſtri Codd. vt edd. pr. κισσέως. Vit. 3. ἢ καὶ κισσέως. Recepimus καί.

4) παῖδας) Vit. 2. γέννας.

5) κασσάνδ.) Vitt. 2 et 3. ſemper κασάνδραν, ſimplici σ.

6) οὓς ἐν τῷ — ἐκόμισαν) Vit. 2. καὶ ἐν τῷ θυμβ. ἀπόλλωνος ναῷ ἐκόμισαν, omiſſo voc. ἡλίου, quod bene abeſſe poteſt. In Tzetz. Antehomer. v. 51. tamen Apollo dicitur ſacerdos in templo Ἠελίοιο.

7) συμπ. — καὶ). Vit. 2. συμπ. τε καὶ. Vit. 3. συμπ. σὺν καὶ.

8) ἑσπέρ. πρὸς) Vit. 1 et Ciz. τὴν ἑσπ. εἰς.

9) καὶ εἰς — θαλάμους) A Sebaſt. e duobus Codd. additum noſtri non agnoſcunt: eſt autem vel interpretatio τοῦ· ἀνάκτορα, ita ut καὶ ſignificet τοῦτ' ἔστι, ſic Heſych. ἀνακτόρων· οἴκων βασιλέων, vel, quod potius putauerim, gloſſa ab alio et ex alio Grammatico illa-

ὑπεχώρησαν λήθη κατά τινας ἐάσαντες τοὺς παῖδας ἐν τῷ ναῷ, κατ' ἐμὴ δὲ οἰκεία γνώμη τοῦτο [10]) ἐξ ἔθους κρατοῦντος ἐποίησαν; ἐκ τινων γὰρ συμβάντων [11]) ἐπεγίνωσκον, ὁποῖοί τινες ἂν ἀποβαῖεν οἱ παῖδες [11]). Οὕτω γοῦν [12]) καὶ οἱ περὶ Πρίαμον [13]) περὶ τοὺς εἰρημένους παῖδας [14]) ἐποίησαν. Τῇ ἐπαύριον δὲ τῷ ναῷ προσελθόντες ὄφεις ἐσπειρημένους τοῖς παισὶν [14*]) εὗρον. καὶ τὰ αἰσθητήρια τούτων καθαίροντας, μηδὲν δὲ [15]) λυμαινομένους αὐτούς. Ἀπόλλων δέ τις χρησμολόγος καὶ μάντις [16]) ὑπάρχων ἐν τῷ ῥηθέντι ἱερῷ [17]) τοῦ Ἡλίου μαν-

ta. Sebaft. operarum vitio ὑπερώχησαν pro ὑπεχώρησαν.

10) τοῦτο ἐξ ἔθους) Vitt. 2 et 3. τούτου ἐξ ἔθ. recte, Thryll. quod mihi non probatur.

11) συμβάντων) E Cod. Vit. 2. reuocauimus, nam contextus respuit vulg. συμβαινόντων, cuius codicis auctoritate quoque, qui pro ὁποῖοί τινες ἀποβαῖεν legit ὁποῖοι ἂν ἀποβ. omisso τῷ· τινές, saltem recepimus ἄν.

12) οὕτω γοῦν) Ciz. et Vit. 1. οὕτως οὖν: Vit. 2. οὕτω γάρ.

13) οἱ περὶ πρ.) Vit. 2. οἱ πρίαμοι, sed e rasura, nam prius videtur fuisse ὁ πρίαμος, quod vero est i. q. οἱ περὶ πρίαμον.

14) περὶ τ. εἰρημ.) Vit. 3. addit παῖδας, quod quoque addere non dubitauimus. Ciz. et Vit. 1. abiiciunt περὶ, recte, ait Thryllit. sane e superioribus οἱ περὶ πρ. repetitum videtur.

14*) ἐσπειρημένους τ. παισὶν). involutos pueris quasi fascias, pro παῖδας ἐσπειρ. ὄφεις, pueros circumplicatos serpentibus, quasi fasciis involutos, nam σπείρω est i. q. ἑλίσσω. Inepte Sebaft. angues in spiram iuxta infantes inuenerunt inuolutos. Vit. 1 et Ciz. ἐσπειρ. πορὶν pro παισὶν, male, nisi adiicias αὐτῶν l. παίδων. Vit. 2. ἐσπειρημένους, forte ἐσπειρημένους: Vit. 3. ἐπαιρομένους, erectos, vt possent linguis aures puerorum lingere. Schol. Eurip. Hec. 87. ἐλθόντες ὄφεις, καὶ τὰ αὐτῶν περιλείξαντες ὦτα.

15) δὲ) Deest in Ciz. et Vitt. 1. 2.

16) χρησμ. κ. μάντις) Ciz. et Vit. 1. delent καὶ, non bene, nam καὶ h. l. significat: hoc est. Tzetzam autem hic, vt in Antehom. v. 50. hariolari, et sacerdotem substituere Deo Apollini; docet ibi Iacobs.

17) ἱερῷ) Vit. 3. ναῷ, qui saepius verba commutat.

τικοὺς εἶπε γενέσθαι τοὺς παῖδας, οὓς καὶ [18]) αὔξην λαβόντας ἐδίδασκε τὴν μαντικήν. Ὑπισχνεῖτο δὲ τῇ Κασσάνδρᾳ [19]), εἰ συγγένοιτο αὐτῇ, ἀρίστην [20]) αὐτὴν μάντιν ποιῆσαι. Μὴ πειθομένης δ' ἐκείνης τοῦτο ποιῆσαι ἐκήρυξεν ὁ χρησμολόγος ἐκεῖνος Ἀπόλλων [21]), ὡς οὐ μάντις ἐστὶν ἡ Κασσάνδρα, μαινομένη [22]) δὲ καὶ παράφρονα φθέγγεται. Ὅθεν ὁ πατὴρ ἐς πετράφορον οἴκημα καθείρξας [23]) αὐτήν, ἵνα μὴ δοκῇ τοῖς Τρωσὶ μαίνεσθαι καὶ διαπαίζεσθαι [24]), προσέταξέ τινα τρόχιν, ἤτοι ἄγγελον, ἑστῶτα, καὶ ἀκροώμενον ταύτης αὐτῷ ἀπαγγέλλειν. Ὃς ἄγγελος μονῳδῶς καὶ μονοπροσώπως τῷ Πριάμῳ κατὰ λεπτὸν τὸ λαληθὲν [25]) τῇ Κασσάνδρᾳ πᾶν ἀφηγεῖται λέγων αὐτῷ: Λέξω σοι, ὦ Πρίαμε, ἀληθῶς [26]) περὶ πάντων τῶν λαληθέντων τῇ Κασσάνδρᾳ, ὅσων τε [27]) αὐτὸς μνημονεύω, καὶ οὐκ ἀποδεδράκασί μου τὴν μνήμην. Ἢ οὕτω [28]): Τὰ πάντα, ὦ Πρίαμε, περὶ ὧν ἐρωτᾷς, ἵνα σοι εἴπω, λέξω ἐξ αὐτοῦ πρώτου λόγου, ἀφ' οὗ ἤρξατο ἡ Κασσάνδρα λέγειν, μέ-

18) οὓς καὶ) Vit. 3. ὃς καὶ, bene, putat Thryll.

19) ὑπισχ. κασάνδρᾳ) Vit. 2. ὑπ. χνῶν, τὴν κασάνδραν, non apte, ob seq. αὐτήν.

20) ἀρίστην) Sic Vit. 3. sed reliqui, vt Pott. ἄριστον. Canter. εἰς ἄριστον.

21) ἐκήρυξ. — Ἀπόλλ.) Ciz. et Vit. 1. sic transponunt: ἐκεῖνος ὁ χρ. Ἀπ. ἐκήρ. Vit. 3. ἐκήρυσεν pro ἐκήρυξεν.

22) μαινόμ.) Vit. 3. μαινομένη.

23) καθείρξ.) Vit. 3. κατάξας, suprascripto tamen καθείρξας, qui etiam cum Vit. 2. omittit sqq. ἵνα μὴ — διαπαίζεσθαι.

24) διαπαίζ.) Vit. 1 et Ciz. καταπαίζηται, qui quoque προσέταξε ponunt post ἀκρ. ταύτης, et Vit. 3. αὐτῷ post ἀπαγγέλλειν.

25) τὸ λαλ. τῇ κασ.) Ciz. et Vit. 1. τὸ ἀληθὲς τῆς κασάνδρας: non bene.

26) ἀληθῶς) Vit. 1 et Ciz. ἀληθῆ.

27) ὅσων τε) Hoc Pott. e Bar. restituit, pro ὅσον τέως, cui Vitt. 2 et 3. accedunt, sed Vit. 1 et Ciz. tuentur ὅσον τέως, et ἀποδιδράσκουσι habent pro ἀποδεδράκασι.

28) ἢ οὕτως — φοβερὰ ὁδὸν) Absunt a Vitt. 2 et 3. haud dubie postea addita, vel in his Codd. a Io. Tzetza omissa.

χρι καὶ τέλους [29]). Εἰ δ' εἰς μῆκος ὁ λόγος ἔλθῃ, ἤτοι ἐὰν μακρὸς γένηται ὁ λόγος μου: μὴ ἀποκνήσῃς [30]) ἀκούειν καὶ διὰ τοῦτο ὀργισθῇς, ἀλλὰ συγγνωμόνει, ἤτοι μακρόθυμος ἔσο πολυλογοῦντί μοι. Διότι οὐχ ὡς ἤνοιγε πρῶτον ἡ Κασσάνδρα τὸ στόμα αὐτῆς ἡσύχως, οὕτω καὶ νῦν ἤνοιξε τὸ ἄρτι γεγονὸς [31]) ποικίλον, ἀλλὰ πολλὴν [32]) κραυγὴν ἐκ τοῦ στόματος ἐξενεγκοῦσα σύμμικτον περὶ τῶν προγεγονότων καὶ μελλόντων γενέσθαι ἐκ τῶν λαιμῶν αὐτῆς τῶν μαντικῶν ἐξήνεγκεν [33]). Ἐκ τούτων δὲ [34]) πάντων, ὧν εἶπεν ἡ Κασσάνδρα, ἅτινα ἐν τῇ ψυχῇ μου ἔχω καὶ ἀπομνημονεύσω, ἄκουσον: Ἀναδιδάχθητι, ὦ βασιλεῦ; ἀναστρέφων δὲ ταῦτα ἐν τῷ λογισμῷ σου μετέρχου τοὺς δυσνοήτους λόγους τῶν μαντευμάτων τῆς Κασσάνδρας ἀνερευνῶν, ὅπου τε ἄγει [35]) κατ' ἴχνος ἡ ἀληθὴς καὶ φανερὰ ὁδός. (Εἰ δὲ εἰς μῆκος ὁ λόγος ἔλθοι: συγγνωμόνει [36]).) πολλὰ γὰρ εἶπε μὴ ἡσυ-

29) μέχρι τέλους) Ciz. et Vit. 1. μέχ. καὶ τέλους, quod καὶ recepimus.

30) ἀποκνήσῃς) Sic Ciz. et Vit. 1. quoque, non, vt edd. vett. ἀποκνήσας.

31) ἤνοιξε — γεγονὸς) Vit. 1 et Ciz. ἤνοικτο τοῦτο τὸ ἄρτι γεγ. non male.

32) πολλὴν) A Seb. e quatuor MSS. receptum apparet non solum in Ciz. et Vit. 1. sed etiam in editt. prior. vt Canteri, quas vero ille nunquam consuluit, Potterum modo secutus, a quo abest.

33) ἐξήνεγκεν) Ciz. et Vit. 1. ἐξέφερε.

34) ἐκ τούτων) Ciz. et Vit. 1. ἐκ τούτ. δὲ, sic quoque dedimus, vti mox ἀπομνημονεύω pro vulg. ἀπομνημονεύσω.

35) ὅπου τε ἄγει) Sic Vit. 1 et Ciz. pro ὅπου σε ἄγει, quod σε Potterus reposuit ope Cod. Seld. nam antea legebatur σου.

36) εἰ δὲ εἰς — συγγνωμόνει) Absunt a Ciz. et Vit. 1. recte, nam, vt iam vidit Thryllit. oscitantia librarii e prioribus videntur repetita, vel a Ioan. Tzetza postea addita, iisdem antea iam dictis non deletis. Perperam itaque a Pottero videntur inserta. Vncis ideo inclusimus. Vitt. 2 et 3. ea quidem exhibent, sed pro συγγνωμόνει melius legunt συγγνωμόνησον.

χάζουσα. Καὶ δὴ σὺ μὲν ἄκουε, ἐγὼ δ' ἀπάρχομαι 37) λέγειν.

Ἡ μὲν ἡμέρα ἤδη ὑπηύγαζεν 38) ἐξ Ὠκεανοῦ ἀνατέλλουσα, οἱ ναῦται δέ, οἱ μετ' Ἀλεξάνδρου λύσαντες τὰ ἀπόγεια καὶ ἀνασπάσαντες τὰς ἀγκύρας καὶ ἀναπετάσαντες 39) τὰ ἱστία, κώπαις τὴν θάλασσαν ἔπληττον 40), ἐφέροντο δὲ πλέοντες ἀρκτικοῦ 41) πνέοντος ἀνέμου ἐκεῖθεν τῶν Καλυδνῶν, ἅπερ εἰσὶ Τρωϊκὰ νησύδρια: 42) ἡ δὲ Κασσάνδρα ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ ἀνωρόφου 43) αὐτῆς θαλάμου τὰ κατὰ Τροίαν 44) ἀπάρχεται θρηνωδεῖν οὕτως. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀρκούντως ἐῤῥέθη 45): λέξομεν 46) δὲ καὶ περὶ τῆς ἐπιγραφῆς.

Διατί Λυκόφρονος Ἀλεξάνδρα ἐπεγράφη 47) τὸ παρὸν ποίημα; πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν λοιπῶν τοῦ Λυκόφρονος ποιημάτων 48); εἶπον γάρ, ὅτι ξδ' ἢ μς' 49)

37) ἀπάρχομαι) Sic restituimus ope Codd. nostrorum. Sebast. et edd. prior. ἀπάρξομαι.

38) ὑπηύγαζ.) Vit. 2. ἀπηύγαζεν. α et υ in Mss. confunduntur, vt mox ὑπόγεια pro ἀπόγεια Ciz. et Vitt. 1 et 2. Vit. 3. habet ὑπηύγασεν.

39) ἀναπετάσαντες) Sic legimus ope Vit. 1 et Ciz. pro πετάσαντες.

40) ἔπληττον) Vit. 2. ἔτυπτον: Vit. 3. ἔτεμνον.

41) πλ. ἀρκτικοῦ) Absunt, vt mox ἐκεῖθεν, a Vit. 2. non bene.

42) νησύδρια) Vit. 2. νησίδια: Vit. 3. νησίδρια.

43) ὑψ. μετεωρόφου) Sic Vit. 1. pro πετρωρόφου, recte, nam congruit Lycophr. v. 350. ἀνώροφοι στέγην, vid. quae ibi sunt obseruata: Ciz. μετεώρου: Vitt. 2 et 3. πετρωρόφ. omisso tamen in Vit. 2. ὑψηλοῦ.

44) τροίαν) Ciz. et Vitt. 1 et 2. praeponunt τήν.

45) ἐῤῥέθη, nostris consentientibus; Cant. et Pott. ἐῤῥήθη.

46) λέξομεν) Sic recte Vit. 2. pro λέξωμεν: Vit. 3. λέξω. Caeterum Vit. 2. modo habet: λέξ. δὲ λοιπὸν περὶ τῶν λυκόφ. συγγραμ. demtis iis, quae interposita sunt: ' καὶ περὶ τῆς ἐπιγραφῆς — ἀντιδιαστολήν.

47) ἐπεγράφη) Vit. 3. ἐπωνομάσθη, superscripto tamen ἐπεγράφη.

48) ποιημάτων) Sic Ciz. et Vit. 1. recte, pro συγγραμ-

τραγῳδιῶν ἐποίησε δράματα. Κασσάνδρα δὲ λέγεται [50]) παρὰ τὸ κάσιν ἀνδρεῖον ἔχειν τὸν Ἕκτορα; Αἰολικῶς δὲ γράφεται διὰ δύο σσ. Ἀλεξάνδρα δὲ ἢ [51]) παρὰ τὸ ἀλύξαι καὶ ἐκφυγεῖν τὴν τῶν ἀνδρῶν [52]) συνουσίαν, ἢ παρὰ τὸ ἀλεξεῖν [53]) καὶ βοηθεῖν τοῖς ἀνδράσιν ἤτοι τοῖς ἀνθρώποις [54]) διὰ τῶν χρησμῶν. Ταῦτα δὲ καὶ ψυχρά εἰσιν· ὅμως δὲ [55]) διά τινας τῶν μωρῶν τῶν τὰ τοιαῦτα λῆρα ἀπαιτούντων [56]) γραπτέον καὶ ταῦτα. Ὡς καὶ τὸ, διατί [57]) λέγεται Λυκόφρων; διὰ τὸ αἰνιγματωδῶς καὶ πανούργως λέγειν; καὶ γὰρ οἱ λύκοι πανοῦργοι [58]).

μάτων, nam ſeqq. melius conuenit.

49) ξδ΄. ἢ μστ΄) Vit. 3. vt Bar. ξδ΄. ἢ ξς΄. et mox Vit. 1 et Ciz. μονῳδιῶν, vt antea, pro τραγῳδιῶν.

50) κασσ. λέγεται) Ciz. et Vitt. omnes bene δὲ interponunt.

51) παρὰ τὸ ἀλύξαι — ἢ) Haec ignorat Vit. 2. Praeponit Vit. 3. τῷ· παρὰ, ἢ. recte.

52) τὴν τῶν ἀνδρ.) Receptum τῶν e Vit. 1 et Ciz.

53) ἀλεξεῖν) Ciz. et Vit. 3. ἀλέξειν, quod idem eſt.

54) τοῖς — ἀνθρώποις) Vit. 2. τοὺς ἄνδρας — ἀνθρώπους, iunxit ergo cum ἀλεξεῖν. Tota oratio melius cohaereret, ſi legeretur ἀλεξεῖν τοὺς ἄνδρας — ἀνθρώπους, ἢ βοηθεῖν αὐτοῖς.

55) ὅμως) Vit. 1 et Ciz. ὅμως δὲ, recte. Vit. 3. ἡμεῖς δὲ — et poſtea καὶ ταῦτα γεγράφαμεν pro γραπτέον καὶ ταῦτα.

56) ἀπαιτ.) Noſtri ἀπορούντων, non inepte.

57) διατί) Sic quoque noſtri, non, vt edd. prior. διότι.

58) πανοῦργοι) Inde ab eo vocabulo Codd. noſtri a vulgata diſcedentes, vel alium ſcholiorum ordinem ſequuntur, vel plura, vel pauciora praebent: vnde patet, ſcholia ſubinde eſſe mutata, transpoſita, emendata atque interdum ita aucta, vt res fere eaedem repeterentur. Vit. 3. ſublatis omnibus, quae hinc ſequuntur, finit prolegg. ſic: ὁ ἄγγελος, ὃν ἀπέστειλεν ὁ πρίαμος, ἀκούσας τῆς κασσάνδρας, φησὶ πρὸς τὸν πρίαμον, ἃ ἤκουσα τῆς αὐτῆς, λέγων· λέξω τὰ πάντα ἀτρεκῶς, ἅ μ᾽ ἱστορεῖς, καὶ τὰ ἑξῆς. Ciz. et Vit. 1. ordine inuerſo verba: ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη — ἡγεῖσθαι, praemittunt, aptiùs, vt mihi videtur, τοῖς·; περιέχει — ἐρωτῶν ὁ πρίαμος, et adnectunt his: ἡ δὲ ἱστορία ἐγράφη ἄπαντα.

Περιέχει δὲ 59) τόδε τὸ ποίημα χρησμοὺς καὶ τὴν ἀφ' Ἡρακλέους ἱστορίαν μέχρι τῆς τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς ἔξωχεν παρεμπλεκομένης καὶ ἄλλης ποικίλης ἱστορίας 60). Νοητέον δὲ 61) κατὰ τὴν ἐκτὸς ὑπόθεσιν τὸν Πρίαμον ἠρωτηκέναι 62) τὸν ἄγγελον περὶ ὧν ἡ Κασσάνδρα ἀπεφθέγγετο, τὰν δὲ ἄνωθεν διηγούμενον ἅπαντα 63). Ἀλλ' ἐκβάλλεται παρά τισι τὸ προοίμιον, οὐδὲ γὰρ φαίνεται ἐρωτῶν ὁ Πρίαμος 64). Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη:

Ἀπόλλων ἐρασθεὶς Κασσάνδρας ἐδίωκεν αὐτήν. Αὕτη δὲ ὑπ' αὐτοῦ καταλαμβανομένη ἠτήσατο, ἵνα δῷ 65) αὐτῇ τὴν μαντικὴν, ὑποσχομένη 66) τὸν γάμον. Τοῦ δὲ Θεοῦ παρασχόντος, τοὺς γάμους αὐτῷ διεψεύσατο 67): ὅθεν ὀργισθεὶς ὁ Θεὸς τὴν μὲν 68) μαντικὴν ὡς

59) περιέχει) Ciz. et Vit. 1. 2. δὲ addunt: bene.

60) παρεμπλ. — ἱστορίας) Reuocauimus ope Vitt. 1 et 2. et Ciz. lectionem veterem a Pottero nescio qua de causa mutatam, qui substituerat: παρεμπλεκομένην, καὶ ἄλλας ποικίλας ἱστορίας.

61) νοητέον) Nostri addunt recte δέ.

62) τὸν πρ. ἠρωτ.) Ciz. et Vit. 1 modo ἐρωτηθῆναι.

63) προλογίζεσθαι δὲ (abest δὲ a Vit. 2.) ὁ πρίαμος ἐμφαίνεται (Vit. 2. φαίνεται). Haec verba a Sebast. vt molesta eiecta, nullo, vt dicit, MSS. agnoscente; Vitt. 1 et 2. et Ciz. vero agnoscunt. Multa hic repetuntur inutilia, et paullatim addita, nec tamen tollenda putauerim. Potterus quoque ea seruauit.

64) ὅτι οὐ φαίνεται — πρίαμος) Vit. 2. non habet, sed Ciz. et Vit. 1. legunt: οὐδὲ γὰρ ἐρωτῶν pro ἐξ αὐτῶν, quae lectio nemini adhuc cognita vnice est vera et textui restituenda. Sic quoque in schol. ad Lycophr. v. 1. οὐ φαίνεται ἐρωτῶν. Pott. quoque οὐδὲ γάρ. Hic addunt Vit. 1 et Ciz. ἡ δὲ ἱστορία ἐγράφη ἀπάνω, quod ἀπάνω Graeculis idem est quod ἐπάνω.

65) ἵνα δῷ) Sic quoque Vit. 2. Ciz. vero et Vit. 1. ἵνα δώσῃ, recte, Thryllit.

66) ὑποσχ.) Abest καὶ bene a Ciz. et Vitt. 1 et 2. quod prior. edd. obsidet.

67) τοὺς γάμους.—) Vit. 2. ἐπὶ γάμους αὐτῇ διεψεύσατο: Ciz. et Vit. 1. τοὺς γάμους διεψεύσατο αὐτῷ, sic legen-

θεῖον οὖσαν δῶρον ἀπ' αὐτῆς οὐκ ἀφείλετο; ἀπιστεῖσθαι δὲ αὐτὴν ἐποίησε 69) μαντευομένην τὰ ἀληθῆ καὶ ὡς μαινομένην ἡγεῖσθαι.

ΩΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ.

Ἄδηλον 1).

Οὐκ ἂν ἐν ἡμετέροισι πολυγνάμπτοις λαβυρίνθοις
Ῥηϊδίως προμόλης ἐς φάος, αἴκε τύχης.
Τοίους γὰρ Πριαμὶς Κασσάνδρη φοίβασε μύθους,
Ἄγγελος οὓς βασιλεῖ ἔφρασε λοξοτρόχις.
Εἰ δέ σε φίλατο Καλλιόπη: λάβε μ' ἐς χέρας; ἣν δὲ
Νῆϊς ἔφυς Μουσέων: χερσὶ βάρος φορέεις.

dum quoque arbitratur Thryllit. saltem ἀνενεύσατο, quod reposuit Potter. nam olim legebatur διεύσατε, corrupte pro διεψεύσατο. Nihil horum Sebast. invenit in Codd. suis, vel potius non obseruauit.

68) τὴν μὲν) Nostri cum Seb. μὲν agnoscunt, sed ὡς, quod sequitur, omittunt.

69) ἐποίησε) Vit. 2. ἐποιήσατο. ἀπιστεῖσθαι. *Sic e rasura in Vit.* 1. *Fuerat, puto*, ἀπειθεῖσθαι. Thryllit. Sed Ciz. qui vbique fere assentitur Vit. 1. exhibet ἀπιστεῖσθαι.

---

1) ἄδηλον) Hoc epigramma hexastichum in nullo Codd. nostrorum inuenitur. Extat vero, Thryllitzschio auctore, in Antholog. I, 67, p. 55. ed. Ald. et in ed. Iacobs. T. IV. DLXIV, p. 235. cf. Comment. eius Tom. XII. p. 180, vbi is auctorem epigrammatis spectasse verss. 1467 sqq. Lycophronis docet. Antholog. legit v. 2. προμόλοις pro προμόλης: v. 4. ὧν pro οἷς, et v. 5. εἰ δὲ pro ἣν δέ.

ΕΙΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΝ [2]).

Κασσάνδραν δ' ἐνόησα θεοπρόπον; ἀλλ' ἐνὶ σιγῇ
Μεμφομινη γενετῆρα σοφῆς ἀνεπίμπλατο λύσσης,
Οἷα τε θεσπίζουσα πανύστατα πήματα πάτρης.

2) εἰς κασσ.) Est Christodori Coptitae, cf. Anthol. ed. Iacobs. T. III, p. 168, et Commentar. T. X, p. 315. Pro κασσάνδραν legit Anthol. κασσάνδρην.

ΣΧΟΛΙΑ [1]).

Vers. 1.

Λέξω] τοῦτο τὸ σχῆμα, καὶ ὁ ποιητικὸς τρόπος, παρεπιγραφὴ καλεῖται, ὅτι ὃ ἄνωθεν οὐκ ἐμφαίνεται [1]), δείκνυται παρεπιγραφόμενον [2]) ἐκ τῆς κειμένης γραφῆς. Οἷον, ὁ Πρίαμος ἐνταῦθα μὲν [3]) οὐ φαίνεται ἐρωτῶν; ἐκ δὲ τοῦ λέξω [4]) δηλοῦται (λοιπὸν), ὅτι προηρώτησεν [5]). Οὗτος ὁ τρόπος καὶ τὸ σχῆμα, ὡς ἔφην [6]), παρεπιγραφὴ λέγεται. Οἱ δὲ τὸ προοίμιον ὀβελίζειν πειρώμενοι [7]) δοκοῦσί μοι [8]) καὶ τοὺς ποιητικοὺς τρόπους ἠγνοηκέναι.

Τὰ πάντα] ποῖα πάντα [9]); ταῦτα, ἃ ἀκούσας ἐκ τῆς Κασσάνδρας ἐν μνήμῃ φέρω.

1) σχόλια) Ciz. addit: ἰσαακίου τοῦ γραμματικοῦ εἰς τὸν λυκόφρονα. Vit. 3. ἀρχὴ τῆς τοῦ σοφοῦ τζέτζου ἐξηγήσεως.

V. 1. λέξω) Nostri omnes addunt τὰ πάντα.

1) ἐμφαίνεται) Vitt. 2 et 3. ἐφαίνετο.

2) παρεπιγρ.) Vit. 1 et Ciz. παρεγγγραφόμενον.

3) ἐνταῦθα μὲν) Abest μὲν a Vitt. 2 et 3.

4) λέξω) Sic quoque Ciz. et Vit. 1. sed Vitt. 2 et 3. cum Seb. addunt σοι, quod textus respuit. Omittunt mox Vitt. 2 et 3. λοιπὸν, quod vncis a nobis inclusum sensus non flagitat.

5) προηρ.) Vit. 2. προσηρώτησεν.

6) ὡς ἔφην) Haec verba auctoritate Vitt. 2 et 3. sequi iussimus καὶ τὸ σχῆμα, antea loco alieno post ὁ τρόπος posita.

7) πειρώμ.) Vit. 3. πειρῶντες, in ora tamen πειρώμενοι.

8) μοι) Omittunt Vit. 1 et Ciz.

9) πάντα pro ταῦτα a Seb. restitutum agnoscunt

Νητρεκῶς] ἀληθῶς. * καὶ γίνεται [10]) * παρὰ τὸ νη στερητικὸν μόριον, καὶ τὸ τρέμω [11]), Φοβοῦμαι; οἱ γὰρ τἀληθῆ λέγοντες οὐ δειλιῶσι κατάγνωσιν [12]), ὡς οἱ ψευδόμενοι.

Ἅ μ' ἱστορεῖς] τρισσῶς λέγεται τὸ [13]): ἅ μ' ἱστορεῖς. Τὸ δὲ μὲ ἀντίπτωσις ἀντὶ τοῦ μοί. Καὶ τὰ Φωνήεντα [14]) δὲ μακρὰ κουφίζουσιν οἱ ποιηταί. καὶ ι [15]), καὶ ν, καὶ υ, καὶ ἕτερα τοιαῦτα γράμματα, ὡς τό: ποσσ' ἀπαλοῖσιν, ἀντὶ τοῦ ποσίν [16]), Συντάσσεται γοῦν [17]), ὡς ἔφην, τρισσῶς: ἅ μ' ἱστορεῖς, ἤτοι, ἅ μ' ἀνερωτᾷς [18]); ἢ ἃ μὴ ἱστορεῖς, κατὰ συναλοιφήν; ἢ δεῖ στίζειν εἰς τὸ νητρεκῶς, καὶ ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς λέγειν [19]) τό: ἀλλ' ἱστόρει [20]), ἤτοι, ἱστορῶν καὶ ἀκούων μάνθανε.

Vit. 1 et Ciz. Sed Vitt. 2 et 3. habent neque πάντα, neque ταῦτα. Sed ταῦτα, quod addit Seb. ex πάντα videtur ortum.

10) καὶ γίνεται) Noſtri cum Phauor. et reliquis editt. ignorant. Videtur eſſe gloſſa.

11) τρέμω) Sic Vitt. 2 et 3. olim τρέσω, vt in Ciz. et Vit. 1. Forſan ſcriptum erat τρέω, τρέσω, vt ſaepe in ſcholiis, e. g. v. 15. νεύω, νεύσω. Phauor. quoque τρέμω, haud dubie e ſchol. noſtro; ſed τὸ in editt. praepoſitum τῷ· Φοβοῦμαι auctoritate MſI. Ciz. et Vit. 1. ſuſtulimus.

12) κατάγνωσιν) Sic noſtri etiam omnes, ſed Phauor. male κατὰ γνῶσιν.

13) τὸ noſtri non praeponunt, ſed καί, et ἅμε pro ἅ μ' ἱστορεῖς, et mox δ' ἐμὲ pro δὲ μέ, et ἐμοὶ pro μοί legunt.

14) τὰ Φων.) Sic quoque Vitt. 2 et 3. ſed Ciz. et Vit. 1. εἰς a Pottero ex fide Seld. eiectum retinent, recte, ait Thryllit. nam deeſt λήγοντα. Vitt. 2 et 3. repetunt τὰ ad μακρά.

15) καὶ ι) Vit. 3. τὸ· ι, qui vero cum Vit. 2. etiam mox delet καὶ υ.

16) ποσσ' ἀπαλ. — ποσίν) Vitt. 2 et 3. πόεσσ' ἀπαλ. — τοῖς ποσίν.

17) γοῦν) Vit. et Ciz. οὖν.

18) ἅ μ' ἱστ. — ἅ μ' ἀνερ.) Noſtri: ἅ με ἱστ. — ἅ με ἀνερ. et mox ἃ μὴ ἱστόρεις, male a Sebaſt. omiſſum ἅ.

19) δεῖ στίζειν — λέγειν) Vitt. 2 et 3. στίζουσιν — λέγουσι.

20) ἀλλ' ἱστόρει). Vit. 3. ἅμε ἱστόρει.

Ἃ μ' ἱστορεῖς] Τρία μὲν εἴδη τῆς συναλοιφῆς [21]) ἁπλᾶ καὶ δ' σύνθετα: ἁπλᾶ μὲν ἔκθλιψις, κρᾶσις καὶ συναίρεσις; σύνθετα δὲ ἔκθλιψις καὶ κρᾶσις, ἔκθλιψις καὶ συναίρεσις, κρᾶσις καὶ συναίρεσις, καὶ ἔκθλιψις κρᾶσις καὶ συναίρεσις [22]). Ἁπλῆ μὲν ἔκθλιψις, ὡς τό: οὐχὶ οὕτως, οὐχ' οὕτως [23]); κρᾶσις δὲ [24]), ὡς τό: ἐποιήσαο, ἐποιήσω, καὶ συναίρεσις, ὡς τό: πάϊς, παῖς. Σύνθετα δὲ, οἷον ἔκθλιψις καὶ κρᾶσις, ὡς τό: καὶ ἐγὼ, κἀγώ [25]); ἔκθλιψις καὶ συναίρεσις, ὡς τό: ἔμ' οὔπ' ὀδύνη [26]); κρᾶσις δὲ καὶ συναίρεσις, ὡς τό: ᾡπόλος, ἀντὶ τοῦ: ὁ αἰπόλος; ἔκθλιψις δὲ καὶ κρᾶσις καὶ συναίρεσις [27]), ὡς τό: κᾆτα, καὶ εἶτα, καὶ ᾡπόλοι ἀντὶ τοῦ αἱ αἰπόλοι.

2. Μηκυνθῇ] Μακρὸς μακρυνθῇ, καὶ Ἰωνικῶς, μηκρυνθῇ, καὶ ἐκθλίψει τοῦ ρ Αἰολικῶς μηκυνθῇ.

21) τῆς συναλ.) Sic Vit. 1 et Ciz. reliqui praetermittunt τῆς. Vit. 2. ignorat συναλοιφῆς. Caeterum ἅ μ' ἱστορεῖς — αἱ αἰπόλοι absunt omnia a Vit. 3. Ciz. vero et Vit. 1. habent, vti etiam Vit. 2. ſed hinc illinc abſciſſis paucis, qui quoque praemittit his verbis εἰς τὸ, et μὲν poſt tria omittit.

22) σύνθετα — συναίρεσις) Deſunt in Vit. 2. Hinc ἁπλῆ habet pro ἁπλᾶ, recte, nam ſingularia requiritur.

23) οὐχ' οὕτως) Sic quoque noſtri, rectius Potter. οὐχ οὕτως.

24) κρᾶσις δὲ) Sebaſt. male omiſit δέ.

25) καὶ ἐγὼ, κἀγώ) Sic noſtri, recte, pro κἀγὼ, καὶ ἐγώ.

26) ἔμ') Noſtri ἔμ', recte, addit Thryllit. Vit. 2. ἔμ' ἐπ' ὀδύνη pro οὔπ' ὀδ. vbi Thryll. adiicit: In Tryphonis ſchediaſmate περὶ παθῶν edidere ἐμ' οὐποδύνει pro ἐμοὶ ὑποδύνει. Verba videntur corrupta; forte Tzetz. voluit dicere: ἐμοὶ ἔπεστι ὀδύνη, et hinc ἔπι pro ἔπεστι, et in ἐμοὶ deleto Iota, ο ε autem mutato in ου.

27) ἔκθλιψις — κρᾶσις) Omnino addendum, vt e ſuperioribus patet, καὶ συναίρεσις, quod quoque Vit. 2. addit.

3. Ἥσυχος κόρη] Ἡ ἡσυχεστάτη [1]). ὡς ἁρμόδιον γὰρ καὶ γυναιξὶν ἡ σιωπὴ, μήτοιγε μόνον παρθένοις [2]), ὡς καὶ Σοφοκλῆς φησί [3]):

Γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.

Ἄλλως [4]): Διχῶς τοῦτο. Ἢ οὕτως [5]): οὐ γὰρ ἥσυχος ὑπάρχει ἡ κόρη, καὶ στίζει ἐνταῦθα. Ἢ οὕτως: οὐ γὰρ ἥσυχος κόρη ἔλυσε καὶ κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν χρησμῶν, ὡς πρὶν, αἰόλον στόμα.

4. Αἰόλον] Τὸ ποικίλον, ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ [1]) Αἰόλου πολυτρόπου ὄντος, ὡς καὶ τὸ δαίδαλον [2]) ἀπὸ τοῦ ἀνδριαντοποιοῦ Δαιδάλου. Αἰόλον δὲ στόμα εἶπε διὰ τὴν ποικιλίαν καὶ στροφὴν [3]) τῶν αὐτῆς χρησμῶν.

Στόμα] παρὰ τὸ τέμνω, τὸ κόπτω, τὸ τέμνον τὰ σιτία [4]).

1) ἡ ἡσυχ.) Nostri non praeponunt art. ἡ, bene.

2) ὡς — παρθένοις) Sic reposuimus ope Codd. nostrorum pro: ἁρμοδία γὰρ καὶ γυναιξὶν ἡ σιωπὴ, μήτιγε (Potter. μόλις γε) μόνον παρθένῳ. In Vitt. 2 et 3. deest γυναιξίν.

3) ὡς — φησί) Vitt. 1 et Ciz. ὡς καὶ σοφ. φησ. Vit. 2. ὡς φησὶ σοφοκλ. Vit. 3. ὡς φησὶν ὁ σοφ. scl. in Ai. v. 291. cf. ibi Lobeck. Idem monet Eurip. in Heraclid. 477.

4) Ἄλλως usque ad ὡς πρὶν a Pott. e Cod. Baroc. inserta absunt a Vit. 1 et Ciz. sed in Vitt. 2 et 3. qui sunt Codd. aetate inferiores, reperiuntur.

5) τοῦτο — οὕτως) Vitt. 2 et 3. ταῦτα · ἢ οὕτως. Molestum sane est γὰρ post ἢ, quod Seb. addit, nisi vertas: scilicet. Verum in seq. οὐ γὰρ ἥσυχ. male omittunt οὐ. Mox habent στίζεις pro στίζει, et τὸ ante αἰόλον.

1) παλαιοῦ) Nostri non agnoscunt.

2) δαίδαλον, non δαιδάλεον, vt olim legebatur, recte exhibent Vitt. 2 et 3. vt respondeat τῷ · αἰόλον. Vit. 1 et Ciz. τῷ δαιδάλῳ, mendose.

3) στροφὴν) Vit. 1 et Ciz. συστροφὴν, *rectius*, Thryllit.

4) παρὰ — σιτία, pro παρὰ τὸ τέμνειν τὰ σιτία, vt habent edd. prior. reuocauimus auctoritate Vitt. 2 et

5. Ἄσπετον] Πολλὴν, ἀπαρακολούθητον, ἐκ τοῦ σπῶ, τὸ ἀκολουθῶ [1]), ἢ καταλαμβάνω, ἣν οὐ δύναταί [2]) τις λαβεῖν καὶ νοῆσαι, ἢ ἥτινι οὐ δύναταί τις παρακολουθῆσαι, διὰ τὸ πλῆθος [3]) τῶν λεγομένων.

Χέασα] τροπική ἐστιν ἡ λέξις καὶ μεταφορικὴ ἀπὸ τῶν χεομένων ὑδάτων [4]).

6. Δαφνηφάγον] μαντικὴν, ἢ δαφνηφάγων ἢ μάντεων, ἤτοι μαντικῶν [1]) ἐκ λαιμῶν. Λέγουσι δὲ, ὅτι οἱ μάντεις δάφνας ἐσθίοντες ἐμαντεύοντο, ἵνα καὶ τῇ ὀπωπῇ καὶ τῇ ὀσφρήσει γανύμενος [2]) ὁ Θεὸς ἀντιδίδωσιν αὐτοῖς τὰς θεοπρεπίας [3]) χαίρων. Ἅτινα ἡ ἱστορία ἡμῖν δηλώσει [4]).

Λάδων ὁ ἐν Ἀρκαδίᾳ ποταμὸς [5]) τῇ Γῇ συγγινόμενος ἐγέννησε παῖδα ὀνόματι [6]) Δάφνην πάνυ ὡραίαν τῷ

3. et Phauor. cf. Etymol. M. et Zonar.

1) τὸ ἀκολουθῶ) Vitt. 2 et 3. τὸ κατασπῶ, sed μεταλαμβάνω a Seb. in καταλαμβάνω refictum nostri retinent omnes, sicut etiam iterum μεταλαβεῖν Vitt. 2 et 3. exhibent pro λαβεῖν.

2) ἣν — δύνατ.) Male neglectum a Sebast. οὐ.

3) τὸ πλῆθος) Ciz. et Vit. 1. τὰ πλήθη.

4) χέασα — ὑδάτων) Desunt in Vit. 1 et Ciz. sed in Vitt. 2 et 3. comparent; addunt vero ἐστιν, quod quoque addidimus.

1) δαφνηφάγον — ὄπα) Refertur ad alteram lectionem δαφνηφάγον, vt habent Vit. 1 et Ciz. pro δαφνηφάγων, vt Seb. in textu habet. ὄπα, quod ignorant Vit. 1 et Ciz. non opus erat addere. Vitt. 2 et 3. cum Phauorin. explicant modo vulgatam δαφνηφάγων sic: ἢ μάντεων, ἤτοι μαντικῶν. Ergo μάντεων, quod etiam Vit. 1 et Ciz. habent, a Sebast. non erat eiiciendum.

2) γαν.) Ciz. et Vitt. 1 et 3. γαννύμενος.

3) αὐτοῖς — θεοπρ.) Vit. 1 et Ciz. τοὺς θεοπρόπους: reliqui cum Phauor. vt Sebast. ponunt καὶ ante θεοπρ. sed ante τῇ ὀπωπῇ delent. Vit. 3. quoque omittit χαίρων.

4) ἡμῶν (ἡμῖν) δηλ.) Ciz. et Vit. 1. ἡμῖν δίδωσι.

5) ὁ ἐν Ἀρκ. π.) Vit. 2. expungit ὁ; reliqui tuentur cum Eudocia p. 273

6) παῖδα ὀνόμ.) Absunt a Vitt. 2 et 3. et Eudocia.

εἴδει. Ταύτης οὖν [7]) ἐρασθεὶς Ἀπόλλων ἐδίωκεν αὐτήν. Ἡ δὲ συλλαμβάνεσθαι μέλλουσα ηὔξατο τῇ μητρὶ αὐτῆς Γῇ. Ἡ δὲ χανοῦσα ὑπεδέξατο αὐτήν. Ἡ Γῆ δὲ τὸν Ἀπόλλω [8]) παραμυθουμένη ὁμώνυμον τῇ κόρῃ φυτὸν ἀνέδωκεν, ὃ καὶ δάφνη καλεῖται. Ἔστι δὲ ἀειθαλὲς καὶ μηδέποτε μαραινόμενον, ἐπειδὴ [9]) καὶ ἡ κόρη ἄφθαρτος ἐκ τοῦ Ἀπόλλωνος [10]) ἔμεινεν. Ἀπόλλων δὲ συνείρας στέφανον ἐκ τῶν τοῦ φυτοῦ [11]) φύλλων ἐστεφανώσατο διὰ τὸν τῆς ὁμωνύμου κόρης [12]) ἔρωτα: ὅθεν καὶ τα ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀπόλλωνος στέμματα ἀπὸ δάφνης ἦσαν κατεσκευασμένα. Ὅθεν ληροῦσιν, ὅτι καὶ οἱ μάντεις δι' εὐφροσύνην Ἀπόλλωνος δάφνην [13]) ἤσθιον.

Καὶ ταῦτα μὲν τὰ ληρώδη καὶ μυθικά. Τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἐστιν: Οἱ χρησμολόγοι καὶ μάντεις στεφάνους δάφνης φοροῦντες, ὡς ἀειθαλοῦς ὄντος τοῦ φυτοῦ καὶ ἀλεξικάκου, καὶ οὕτω τοῖς χρήζουσι [14]) τοὺς χρησμοὺς λέγοντες καὶ λαμβάνοντές τι ἐξ αὐτῶν καὶ οὕτω διατρεφόμενοι εἰς μῦθον ἐτέθησαν [15]), ὅτι δαφνηφάγοι εἰσίν; ἤτοι ἐκ τοῦ στεφανοῦσθαι δάφνῃ [16]) καὶ λέγειν χρησμοὺς [17]) ἔχουσι τὰς τροφάς.

7) οὖν) Hoc ſubiicit Vit. 2. et mox cum reliquis art. ὃ omittit.

8) Ἀπόλλω) Noſtri cum Eudocia Ἀπόλλωνα.

9) ἐπειδὴ) Noſtri et Eudocia ἐπεί.

10) ἐκ — Ἀπόλ.) Vit. 1 et Ciz. ἐν τῷ Ἀπόλλωνι, non bene.

11) φυτοῦ) Vit. 3. cum Eudocia τοῦ αὐτοῦ φυτοῦ, et στεφ. συνείρας ponit poſt φύλλων.

12) ὁμ. κόρης) Ciz. et Vit. 1. retinent ὁμωνυμίας a Pottero iam mutatum: Vitt. 2 et 3. cum Eudocia ὁμωνύμου.

13) δάφνην) Noſtri cum Eudocia p. 106 et 264. δάφνας, vt ſupra.

14) τοῖς χρ.) Ignorant Vitt. 2 et 3. cum Eudocia τοῖς.

15) εἰς — ἐτέθ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudocia τὸν μῦθον ἐπέθηκαν.

16) στεφ. δάφνῃ) Ciz. et Vit. 1. ἐστεφανῶσθαι δάφνην.

17) χρησ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudocia τοὺς χρησμούς.

Φοίβαζεν] ἐμαντεύετο, ἀπὸ τοῦ Φοίβου Ἀπόλλωνος [18]). Τὰ γὰρ θεῖα καθαρὰ καὶ ἀληθῆ [19]); φοῖβον γὰρ τὸ καθαρὸν καὶ λευκόν.

7. Σφιγγὸς κελαινῆς] σκοτεινῆς, διὰ τοὺς φόνους ἢ τὰ αἰνίγματα. Τὴν δὲ Σφίγγα λέγουσιν ἔχειν εἶδος ἔμπροσθεν μὲν λέοντος, ὄπισθεν δὲ ἀνθρώπου, γυπὸς [1]) ὄνυχας, πτέρυγας ἀετοῦ [2]), καὶ τοιαῦτα τεράστια. Τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει: Αὕτη λῃστρὶς ἦν παρὰ [3]) τὴν Μωάβην, χωρίον Θηβῶν [4]), καὶ τὸ Φίκιον [5]) ὄρος,

18) τοῦ φ. Ἀπόλ.) Vit. 2. τοῦ Φοίβου τοῦ Ἀπόλ. quam lectionem Thryllit. veram putat. Caeterum tenendum eſt, totam hanc ῥῆσιν inde a τὰ γὰρ θεῖα usque ad v. 8. ὡς ἀγνοῶν in Vitt. 2., et 3. iam inde a φοίβαζεν usque ad ὡς ἀγνοῶν deeſſe. Hic addit Thryllitzſch.: *Caeterum ſcholiaſtae Lycophronei de Daphne multa: parum vel nihil de daphnophagia. De Daphne vid. Libanii διηγήματα c. XI, p. 57. inter excerpta Allatii: de δαφνηφαγίᾳ vid. Bernard. Reatinum c. 1. annotationum in varia ſcriptorum loca, Lilium Giraldum dialogg. XVI. Alardum epiphyllid. philolog. II, 16. et ante omnes Brod. ad Antholog. p. 136.*

19) τὰ γὰρ θεῖα — ἀληθῆ) Sic etiam Vit. 1 et Ciz. ſed Thryllit. exiſtimat, deeſſe Φοῖβα.

1) γυπὸς) Sic legendum pro γυπὸς e Codd. Vit. 1 et Ciz. ſic quoque infra habent.

2) ἀετοῦ) Alii ὄρνιθος, vt Apollod. III, 5, 8. Palaeph. VII. Eudocia p. 380. et ſchol. ad Eurip. Phoen. 45. Vit. 1 et Ciz. inuerſo ordine addunt ὄνυχας τῷ ἀετοῦ, et πτέρυγας τῷ γυπὸς, male.

3) παρὰ) Vit. 1 et Ciz. περὶ, ſic quoque infra v. 1465. περί τι ὄρος Θηβῶν.

4) Θηβῶν, quod Pott. pro λυβῶν repoſuit, habent quoque Vit. 1 et Ciz. et Tzetz. infra v. 1465. et ad Heſiod. p. 191. ed. Heinſ. ὄρος τῆς Βοιωτίας.

5) Φίκιον) Recte. Infra v. 1465. φίκειον, male, cff. Valken. ad Eurip. Phoen. 913 et 1030. Fiſch. ad Palaeph. VII. Heyne ad Apollod. III, 5, 7. et Obſervatt. p. 243. Io. Tzetz. ad Heſiod. p. 191. quoque φίκιον.

καὶ ἀνήρει τοὺς παριόντας. Ὃς δ' ἂν εἴποι 6) τὸ ταύτης αἴνιγμα, τοῦτον ἠλευθέρου. Πάρεργον δέ, ἐστι καὶ περισσον λέγειν καὶ το 7) αἴνιγμα. ὡς πᾶσι δῆλον. Εἰ δὲ καὶ τοῦτο θέλει τὶς μαθεῖν μη γινωσκων: ἔστι τόδε:

Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τέτραπον 8), οὗ μία φωνὴ 9),
Καὶ τρίπον 10); ἀλλάσσει δὲ φυὴν 11) μόνον, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
Ἑρπετὰ κινεῖται 12), ἀνά τ' 13) αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.
Ἀλλ' ὁπόταν 14) πλείστοισιν ἐπειγόμενον 15) ποσὶ βαίνῃ:
Ἔνθα τάχος 16) γυίοισιν ἀφαυρότατον πέλει αὐτοῦ.

6) ὃς δ' ἂν εἴποι) Noſtri ſeruant vulg. ὃς δ' ἂν εἴπῃ.

7) τὸ) Editt. prior. praeponunt καὶ, quod noſtri recte delent.

8) τέτραπον) Recte, ſed Vit. 1 et Ciz. contra metrum τετράπουν, cf. Schweigh. ad Athen. in Animaduerſ. T. V. p. 591. Mox noſtri omnes οὗ: Potter. male οὐ in vtraque edit.

9) φωνὴ) Sic quoque Athen. X, p. 456. qui eos verſſ. affert; ſed Ciz. et Vit. 1. cum Cant. et Pott. μορφή.

10) τρίπον, vt Athen. l. l. habet et edd. prior., reſtituimus metri cauſa, quod Sebaſt. ἄμετρος temere mutauit in τρίπουν, quod etiam dant Vit. 1 et Ciz.

11) φυὴν noſtri quoque; Athenaeus vero φύσιν, ſed Valken. ad Eurip. Phoen. p. XXIV. tuetur φυήν. Editt. ante Sebaſt. βοὴν, quia antea non φωνὴ, ſed μορφὴ habebant.

12) κινεῖται) Noſtri γίνηται, Athen. γείνονται pro γίνονται, cf. Schweigh. qui quoque κινεῖται ab editore Baſileenſi Athenaei ex Euripidis libris eſſe ductum putat, quum in nullo Cod. legatur κινεῖται. Inde etiam Sebaſt. non vero e Codd. ſuis duxiſſe videtur.

13) ἀνά τ') Ita quoque Vit. 1 et Ciz. ſed Athen. melius καὶ ἀν'.

14) ὁπόταν) Vit. 1 et Ciz. ὁπότ' ἄν.

15) ἐπειγ.) Sic etiam noſtri, ſed Athen. et Eurip. ἐρειδόμενον. Mox noſtri βαίνει, male, pro βαίνῃ.

16) τάχος) Ciz. et Vit. 1. addunt μένος, forſ. e gloſſa, nam verſus corruit. Habent vero quidam μένος pro τάχος, cf. Schweigh. ad Athen. T. V. p. 592. Male quoque legunt γίνοισιν pro γυίοισιν.

Ἐμυθεύσαντο γοῦν αὐτὴν λέαιναν διὰ τὸ φονικόν· ὄνυχας γυπὸς ἔχειν διὰ τὸ ἁρπακτικόν· πτέρυγας ἀετοῦ διὰ τοὺς [17]) σὺν αὐτῇ λῃστεύοντας πανταχοῦ περιτρέχειν συντόμως καὶ ἀναιρεῖν τοὺς ὁδεύοντας. Ταύτην ὁ Οἰδίπους [18]) ἀνεῖλεν ἀνελθὼν [19]) μεθ' ἑτέρων, ὡς δῆθεν χρήζων συλλῃστεύειν αὐτῇ. Καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ὄνῳ θεὶς κατήγαγεν ἐς Θήβας καὶ ἔδειξε τοῖς Θηβαίοις καὶ δῶρον εἴληφε [20]) τὴν βασιλείαν καὶ τὴν μητέρα γυναῖκα ἀγνοῶν.

8. Ἄσσα] καὶ ἄττα ἀντὶ τοῦ: ἅ τινα, δύο μέρη λόγου [1]), δασύνεται; ἄττα δὲ ἀντὶ τοῦ: τινὰ, λέγουσιν, ὅτι [2]) ψιλοῦται. Ἐμοὶ δὲ καὶ τοῦτο δασύνειν δοκεῖ: τὸ δὲ ἄττα ἀντὶ τοῦ: τροφεῦ [3]), λέγω ψιλοῦσθαι [4]).

Θυμῷ [5])] παρὰ τὸ θύειν τὸ αἷμα, θύαιμος καὶ θυμός.

17) διὰ τοὺς) Ciz. et Vit. 1, διὰ τὸ τοὺς.

18) ὁ οἰδ.) Delent Vit. 1 et Ciz. vt saepius, artic. ὁ.

19) ἀνελθὼν) Vit. 1 et Ciz. ἐλθών.

20) εἴληφε) Nostri, vt edd. prior. εἰλήφει, quod sane alienum est, qui quoque ὡς a Seb. sublatum, cui assentitur Apollod. III, 5, 8. μητέρα ἔγημεν ἀγνοῶν, retinent.

1) λόγου) Nostri omnes praeponunt τοῦ, non apte.

2) λέγουσιν, ὅτι) Absunt a Vitt. 2 et 3. non male, etsi etiam habere possint locum, quum Tzetzes opinionem suam opponat aliorum opinioni.

3) τροφεῦ) Sic Vitt. 2 et 3. et Ciz. vt editt. prior. recte, nam ἄττα in compellando semper pro Vocatiuo vsurpatur. Sed Sebast. et Vit. 1. τροφεύς.

4) λέγ. ψιλ.) Ciz. et Vitt. 1 et 3. λέγω, ψιλοῦται. De ἄττα et ἄττα, quae Tzetzes contendit promiscue dici, cf. Viger. de Id. Gr. Ling. p. 36. ed. Herman. et Fisch. ad Plat. Dial. quat. p. 244.

5) θυμῷ) Nostri cum edd. prior. θυμός; forte legendum: θυμῷ· θυμός. θύαιμος, vel, vt Vitt. 2 et 3. cum Phauor. θυαιμός, vel est voc. a Tzetza fictum ab αἷμα et θύειν, vel haustum ex Etymol. qui habet: θυμός· ἀπὸ τοῦ θύειν καὶ ὁρμᾷν τὸ αἷμα, ἀπ' αὐτοῦ θυμαινός (forte θυαιμός) τις ὤν. Zonar. θυμὸς εἴρηται οἱονεὶ θυαιμός

9. Κλύοις] ἀντὶ τοῦ: κλῦθι [1]), ἀττικῶς. Τὸ εὐκτικὸν [2]) ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ.

Ὦ ναξ] ἀντὶ τοῦ ἄναξ, δωρικῶς ὀξύνεται [3]); τὸ γὰρ α οἱ Δωριεῖς εἰς ω μέγα [4]) τρέπουσι, τὸν ἄνθρωπον ὤνθρωπον λέγοντες, καὶ τὰ ὅμοια. Οὕτω καὶ τὸ ἄναξ, ὤναξ [5]). Εἰ δέ ἐστιν ἀττικὴ συναλοιφὴ, ἀντὶ τοῦ: ὦ ἄναξ: περισπᾶται διὰ τὸ ω τῆς κλητικῆς. Ἔχει δὲ καὶ μικρὰν [6]) ὀξεῖαν τὸ ἄναξ καὶ εἰς τὸ ν ψιλὴν τοῦ ἐκθλιβέντος α.

Ἀναπεμπάζων [7])] πεμπάζειν κυρίως τὸ κατὰ πέντε, πέντε μετρεῖν. Νῦν δὲ τὸ ἀναπεμπάζειν [8]) ἀντὶ τοῦ ἀναλογίζεσθαι κεῖται, καί ἐστιν ἡ φωνὴ αἰολική [9]).

(forte θυοκιμός) τις ὢν ἀπὸ τοῦ θύειν, ὅ ἐστιν ὁρμᾷν. Vit. 1. θυοκιμὸς, Ciz. θυθαιμός.

1) κλῦθι) Ita noſtri, recte. Sebaſt. et reliqui κλύθι, cf. Phauor. ad h. v.

2) τὸ εὐκτ.) Vitt. 2 et 3. τὸ δ' εὐκτ. et Vit. 3. τοῦ poſt ἀντὶ, recte ob praec. τό.

3) ὦ ναξ — ὀξύνεται) Vitt. 2 et 3. ὤναξ, ἀντὶ τοῦ ἄναξ, δωρικῶς ὀξύνεται. A Sebaſt. illatum καὶ ſenſum verborum non iuuat. Vit. 1. et Ciz. ὦ ναξ, ὦ ἄναξ.

4) μέγα) A Sebaſt. receptum noſtri non agnoſcunt.

5) καὶ τὰ ὅμοια — ὤναξ) Vitt. 2 et 3. verba ſic ordinant: καὶ τὸ ἄναξ, ὤναξ, καὶ τὰ ὅμοια οὕτως, non male.

6) μικρὰν) A Sebaſt. reſtitutum ope quinque Codd. pro μακροῦ, quod ſenſum turbat, habent Vit. 1. et Ciz. vti etiam τοῦ ἄναξ pro τὸ ἄναξ, et ψιλὴν pro ψιλόν. Vitt. 2 et 3. poſt περισπᾶται breuiter ſic: καὶ εἰς ν ψιλὴν ἀντὶ τοῦ ἐκθλιβ. α, reliquis deletis.

7) ἀναπεμπ.) Noſtri Codd. non praemittunt, quod ſaepius fit.

8) τὸ ἀναπεμπάζειν) Reſtituimus ope Vit. 1. et Ciz. a Sebaſt. omiſſum: Vitt. 2 et 3. habent ἀναπεμπάζων ἀντὶ τοῦ ἀναλογιζόμενος, vt editt. prior. quae vero non ἀναπεμπ. ſed πεμπάζων exhibebant.

9) καὶ — αἰολική) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. Habet Vit. 2. ſed linea ſubducta. Videntur ab alio, forſ. a Io. Tzetza, ad oram poſita, et deinde in textum illata, nam, vti iam leguntur, plane carent ſenſu, niſi ſcholion Phauorini in auxilium vocetur: πεμπάζειν, τὸ κατὰ πέμπε, ἤγουν πέντε ἀριθμεῖν, αἰολικὴ ἡ λέξις τὸ πέμπε, et Etymol. M. ad πεμπάσεται: σημαίνει τὸ διελθεῖν καὶ ἐρευνῆ-

9 — 10. Φρενὶ πυκνῇ] Φρονιμωτάτῃ [1]).

Διοίχνει [2])] πορεύου, διέρχου [3]). Τροπικὴ δὲ ἡ λέξις ἐστὶν [4]) ἀντὶ τοῦ: νόει.

Δυσφάτους] δυσλέκτους, δεινάς [5]).

Αἰνιγμάτων] αἰνίγματα καλεῖ τὰ χρησμοδοτήματα τῆς Κασσάνδρας [6]).

11. Οἴμας [1]) τυλίσσων) ὁδοὺς ἀνερευνῶν. Κἀνταῦθα τροπικῶς οἴμους καὶ ὁδοὺς λέγει [2]) τὴν ὁρμὴν τῶν λόγων τῶν τῆς Κασσάνδρας: ἢ οἴμας, τὰς ᾠδάς; οἶμος γὰρ ἡ ὁδός, οἴμη δὲ ἡ ᾠδή.

Ἥπερ εὐμαθὴς τρίβος] ῥητορικῶς πάνυ [3]) τὴν τροπὴν ἐφύλαξε, καὶ ὡς ἐπὶ [4]) ὁδοῦ λέγει πόρευσιν, τρίβον

σαι, ἴσως ἀπὸ τοῦ πέμπω. Αἰολικῶς δὲ τὸ κατὰ πέντε ἀριθμῆσαι. Totum fchol. mihi fic conftituendum videtur: Πεμπάζειν, κυρίως κατὰ πέμπε, ἤγουν πέντε μετρεῖν, ἔστι φωνὴ αἰολικὴ τὸ πέμπε. νῦν δὲ τὸ ἀναπεμπάζειν ἀντὶ τοῦ ἀναλογίζεσθαι κεῖται.

1) Φρονιμ.) Ciz. et Vit. 1. ἀντὶ τοῦ φρονιμωτάτῳ, vt in edd. ante Pott. *Lege*: ἀντὶ τοῦ· νῷ φρονιμωτάτῳ. *Thryll.*

2) διοίχνει) Vit. 2. διέχνει, bene, vt Beza legendum putauit, cf. Nott. ad Lycophron.

3) διέρχου Sebaft. e tribus Codd. eruiffe fingit, cum tamen editt. cum Phavor. et Codd. exhibeant omnes, praeter Ciz. et Vit. 1. μετέρχου. Potter. quoque in edit. 1. habet, fed in altera haud dubie vitio typographorum omiffum, quam folam Sebaft., reliquis editt. neglectis, eft fecutus.

4) λέξις ἐστὶν ἀντὶ) Sic legendum praeeuntibus Codd. Ciz. et Vitt. 1 et 2. pro ἡ λέξις· ἐστὶ γὰρ ἀντί. Vit. 3. omittit ἀντὶ τοῦ· νόει.

5) δυσλ. δεινάς) Ciz. et Vit. 1. δυσλ. τινάς καὶ δεινάς. Ortum videtur τινάς e δεινάς.

6) αἰνιγ. — κασσ.) Hoc fcholion abeft a Vit. 1. et Ciz. fed Vitt. 2 et 3. voc. αἰνιγμάτων omiffo: αἰνίγματα δὲ καλεῖ τὰ χρησμωδήματα, pro χρησμοδοτήματα, quod idem eft.

1) οἴμας) Ciz. et Vit. 1. femper fpiritu afpero οἵμας.

2) κἀνταῦθα — λέγει) Vitt. 2 et 3. κἀντεῦθεν — λέγων.

3) πάνυ) Vitt. 2 et 3. πάντως.

4) ἐπὶ) Pro μὲν a Sebaft. reuocatum comprobant noftri.

δὲ [5]) καὶ ποδηγίαν, τὴν ἀνερεύνησιν [6]) καὶ μάθησιν τῶν λόγων τῆς Κασσάνδρας; αὕτη γὰρ, φησὶν, ἡ ὁδὸς καὶ τὰ ἐν σκότει καὶ ἀφανῆ ὄντα εὑρίσκει [7]).

Εὐμαθὴς τρίβος] πασίγνωστος ὁδός [8]).

12. Ὀρθῇ κελεύθῳ] ἀπλανεῖ * τρίβῳ καὶ * πορείᾳ.

Τὰν σκότῳ ποδηγετεῖ] φανεροῖ καὶ σαφηνίζει τὰ δεινὰ καὶ δυσνόητα. Τὸ δὲ ποδηγετεῖ ἀπὸ τῶν κυνῶν μετηνέχθη; ἕπονται γὰρ οἱ κύνες τοῖς τῶν θηρίων ἴχνεσιν ἐν τοῖς κυνηγεσίοις. Τινὲς δὲ προστακτικῶς ἀναγινώσκουσιν. Ὁ δὲ νοῦς: ὅπου τὶς εὐμαθὴς τρίβος ἢ ὁδὸς, ἐπὶ τὰ σαφῶς ἔχοντα ἄγει [1]).

13. Ἐγὼ δ' ἄκραν βαλβῖδα] Ἐπ' ἄλλην τροπὴν [1]) μεταβέβηκε θεωρικῶν [2]) καὶ ἱππικῶν ἀγώνων καί φησιν: Ἐγὼ δὲ τὴν ἄκραν, ἤτοι τὴν πρώτην, βαλβῖδα καὶ τῆς ἀφετηρίας τὸ κάγκελλον [3]) σχάσας καὶ ἀνοίξας διὰ τῆς [4])

5) τρίβον καὶ) Ope Vitt. 2 et 3. legendum τρίβ. δὲ καί.

6) ἀνερεύνησιν) Ciz. et Vit. 1. ἀνεξερεύνησιν: Vitt. 2 et 3. ἀνεύρεσιν, et mox perperam πλούτων pro λόγων.

7) αὕτη — εὑρίσκει) Abſunt haec a Ciz. et Vit. 1. vti etiam: τὸ δὲ ποδηγετεῖ — ἄγει, vt eſt in editt. prior. quae Sebaſt. transtulit ad v. 12. In Vitt. 2 et 3. comparent quidem, ſed eo ordine, quem ſecuti ſunt priores editores.

8) εὐμαθὴς —) Hoc ſchol., vti etiam ſeq. ὀρθῇ, ignorant Vitt. 2 et 3. Prius exhibent Vit. 1. et Ciz. ſed alterum quoque deeſt.

1) ἄγει) Vitt. 2 et 3. addunt σε, ſed antea: ὁ δὲ νοῦς, a Sebaſt. receptum, abeſt, vti etiam in editionibus prior.

1) ἄλλην τροπ.) Ita quoque Ciz. et Vit. 1. verum Vitt. 2 et 3. cum Pott. ἄλλον τρόπον.

2) θεωρ.) Male Ciz. et Vit. 1. θεωριτικῶν.

3) τῆς — κάγκελλον) Sic Ciz. et Vit. pro τὴν ἀφετηρίαν καὶ τὸ κ. vel legendum ἀφετηρίαν ἢ τὸ κάγ. Noſtri omnes κάγκελον l. κάγγελον ſimplici λ, conſentientibus Du Freſne et Meurſ in Gloſſar.

4) τῆς) Vitt. 2 et 3. τοῦ, non bene. Hom. Il. ψ. 854. μηρίνθῳ λεπτῇ.

μηρίνθου, ἤτοι τοῦ σχοινίου, ἀνέρχομαι εἰς τὰς διεξόδους καὶ ὁδοὺς τῶν λοξῶν λογίων τῆς Κασσάνδρας.

14. Ἄνειμι λοξῶν [1])] τοῦτ᾽ ἔστιν, ἀνέρχομαι καὶ ἀπάρχομαι [2]) λέγειν τὰ λοξὰ ταύτης χρησμοποτήματα [3]). Τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα ῥητορικόν ἐστι; καλεῖται δὲ προαναφώνημα [4]), καὶ ὑπόσχεσις, καὶ προκατασκευὴ, καὶ προκατάστασις, καὶ προσοχὴ, καὶ προδιήγησις [5]); προαναφωνεῖ γὰρ καὶ ὑπισχνεῖται καὶ προκατασκευάζει, ὅτι λοξῶς [6]) καὶ αἰνιγματωδῶς καὶ δυσκόλως μέλλει [7]) γράφειν τὰ τῆς διηγήσεως τοῦ ποιήματος. Διατί δὲ τοῦτο μέλλει ποιεῖν; κατὰ μίμησιν [8]) τῆς Κασσάνδρας, ὥσπερ ἐκείνη λοξῶς ἐλάλει καὶ σκολιῶς: δεῖ γὰρ τὸν ῥήτορα καὶ ποιητὴν ἀπομιμεῖσθαι τὰ ἤθη τῶν προκειμένων [9]) προσώπων, καὶ μὴ ἀνηθίκευτον [10]) εἶναι, καθάπερ ὁ Εὐριπίδης φιλοσοφούσας [11]) ἐπάγων ἐνίοτε βαρβάρους γυναῖκας καὶ δούλους δεσπόταις [12]) τραχυτάτως [13]) ἀντιλέγοντας καὶ βασιλεῖς προσαιτοῦντας με-

1) ἄνειμι λοξ.) Eandem ſedem, quam Sebaſt. huic ſcholio dedit, Vit. 1. et Ciz. quoque dant; caeteri cum editt. prior. ſequi iubent id poſt ſchol. πρώτην ἀράξας — v. 15.

2) καὶ ἀπάρ.) Abſunt a Ciz. et Vitt. 1 et 3.

3) χρησμ.) Noſtri, vt ſupra, χρησμῳδήματα.

4) προαναφ.) Vit. 1. et Ciz. cum Phau. προαναφώνησις.

5) προδιήγ.) Vitt. 2 et 3. περιήγησις.

6) λοξῶς) Vit. 1. et Ciz. λογικῶς, non bene, nam mox ſequitur λοξῶς.

7) μέλλει) Vit. 3. μέλλω: Vit. 1. μέλλει τοῦτο.

8) μίμ.) Sic quoque Vit. 3. Caeteri μίμημα cum editt. prior.

9) τὰ ἤθη τ. πρ.) Vitt. 2 et 3. τὰ εἴδη τῶν προειρημένων.

10) ἀνηθ.) Ignorant Vitt. 2 et 3. hoc voc. nouum.

11) φιλοσ.) Vitt. 2 et 3. φιλοσόφους.

12) δεσπόταις) Vit. 3. omittit.

13) τραχ.) Vitt. 2 et 3. vt Pott. τραχύτατα: Sebaſt. vt edd. vett. τραχύτητι. Ope Vit. 1. et Ciz. reſtituimus τραχυτάτως.

τὰ σπυρίδων, ἢ πήρας [14]), ὅπερ οὐκ ἂν γένοιτο· τίς [15]) γὰρ οὐκ αἰδέσεται βασιλεὺς καὶ μετὰ βασιλείας καθαίρεσιν, σπυρίδα κατέχειν, καὶ ἄρτους ζητεῖν; ἢ τίς αὐτὸν οὐκ ἂν καὶ οὕτως ἐκστάντα πάλιν ἐτίμησε [16]) τὴν προτέραν ἐκείνου τύχην σκοπῶν; Τοιαῦτα γοῦν πολλά [17]) φησιν Εὐριπίδης. Διὸ καὶ μεμπτός ἐστιν ἐν τούτοις [18]), ὡς μὴ τηρῶν τῶν [19]) ἠθῶν τὴν κατάστασιν; τὸ δὲ μεῖζον, ὅτι καὶ ἐναντία πολλάκις ἑαυτῷ [20]) λέγει.

15. Πρώτην ἀράξας νύσσαν [1])] τὴν πρώτην νύσσαν, καὶ ἔκβασιν [2]), καὶ ἀπαρχὴν, καὶ τὸ προοίμιον ἀράξας, ἐπικροτήσας, κτυπήσας [3]): τοῦτ' ἔστι, ῥητορικῇ μεγαλοφωνίᾳ ἀπαρξάμενος λέγειν καὶ [4]) τρέχειν τοῖς λόγοις, ὡς πτερωτὸς καὶ ταχὺς δρομεύς. Νύσσα δὲ λέγεται καὶ ἡ ἀφετηρία καὶ ἡ ἀπαρχὴ [5]) τοῦ δρόμου παρὰ τὸ νύσσω, τὸ διεγείρω καὶ τιτρώσκω; ἐν γὰρ τῇ ἀφετη-

14) ἢ πήρ.) Vit. et Ciz. καὶ πήρας. *Sic Menelaum ſordida veſtè indutum per Helenam exhibet Eurip. in Hel. 561: quare* πτωχοποιὸς *dic. a ſchol. ad Phoen. v. 1534. Sebaſt.*

15) τίς — ζητεῖν) Vitt. 2 et 3. τίς γ. αἰδεσθήσεται βασιλέα (Vit. 1. et Ciz. βασιλείαν, vitioſe) καὶ μετὰ τὴν ἀπὸ τῆς βασ. καθ. σπ. κατ. καὶ ἄρτους (Ciz. et Vit. 1. ἄρτον) ἐπιζητεῖν (Vit. 2.) ζητεῖν (Vit. 3.).

16) ἢ τίς — ἐτίμησε) Vit. 3. τίς αὐτὸν ἐκστάντα οὐκ ἂν καὶ οὕτως ἐτίμησε, bene.

17) γοῦν πολλά) Vitt. 2 et 3. οὖν, omittunt πολλά.

18) μεμπτ. — τούτοις) Ciz. et Vit. 1. μεμπτέος — τούτῳ.

19) τῶν) Auctoritate Codd. Vitt. 2 et 3. inſerendum putauimus.

20) ἑαυτῷ) Vitt. 2 et 3. αὐτοῦ.

1) νύσσαν) Ciz. et Vit. 1. ſemper νύσαν.

2) ἔκβ.) Vitt. 2 et 3. ἔκκρουσιν.

3) ἐπικρ. κτυπ.) Noſtri καὶ κτυπ. καὶ ἐπικρ.

4) λέγ. καὶ τρ. conſenſu Vitt. 2 et 3. ſed in Vit. 1. et Ciz. deeſt: λέγειν καί.

5) καὶ ἡ ἀπαρχ — ἀφετηρίᾳ) Omittunt omnia Vitt. 2 et 3. cum Phauor. ad v. νύσσα, et ponunt punctum poſt ἱππικῶν. Multa videntur in hoc ſchol. ſubinde addita, et iterum iterumque repetita.

ρία τῶν ἱππικῶν ἀγώνων 6), τοὺς μὲν ἵππους κεντοῦσιν οἱ παρεστῶτες σιδηροῖς κέντροις, ὡς ἂν ὀξυτέρως 7) ἐκπηδήσωσι τῇ πληγῇ; τοὺς δὲ πεζοὺς λόγοις νύττουσι καὶ παραινοῦσι; καὶ αὐτοὶ δὲ μόνοι ἑαυτοὺς 8) νύττουσιν εἰς δρόμον. Καὶ οὕτω μὲν ἡ ἀφετηρία νύσσα καλεῖται: ὁ δέ γε 9) καμπτὴρ νύσσα λέγεται 10) παρὰ τὸ νεύω νεύσω, νεῦσα καὶ νύσσα 11); νεύουσι γὰρ παρὰ 12) τὸν καμπτῆρα καὶ κάμπτουσιν.

16. * Ἠὼς 1) μὲν αἰπὺν ἄρτι] Ἄρτι μὲν καὶ τότε ἡ ἠὼς καὶ ἡ ἡμέρα λιποῦσα καὶ καταλείψασα τὸν Τιθωνὸν, τὸν σὸν, ἤτοι τοῦ Πριάμου, κάσιν καὶ ἀδελφὸν, τὸν ἀμφιμήτριον καὶ ὁμοπάτριον, ἐν ταῖς κοίταις καὶ ἐν ταῖς στρωμναῖς, πέλας καὶ πλησίον τῆς Κέρνης νήσου. Τί ἐποιεῖτο? ὑπερποτᾶτο καὶ ἐπέλετο ἐν τοῖς κραιπνοῖς καὶ ταχέσι πτεροῖς τοῦ Πηγάσου ἵππου ὑπὲρ τὸν αἰπὺν πάγον καὶ ἀκρότατον τοῦ Φηγίου ὄρους ἐκείνου. *

Ἠὼς μὲν] Ἐντεῦθεν ἀπάρχεται τῆς διηγήσεως καὶ φησιν: Ἡ ἡμέρα μὲν ἤδη τὸ Φήγιον, ὄρος τοῦ Ὠκεανοῦ, ὑπερεπέτετο ἐποχουμένη τῷ Πηγάσῳ ἵππῳ τὸν σὸν

6) ἀγώνων, quod vix abesse poteſt, e Phauorino inſeruimus, qui eadem haud dubie e ſcholiis noſtris tradit.

7) ὀξυτέρως) Vit. 2. ὀξυτέραν, intellige ὁδὸν, et recte ſe habet lectio. Thryllit.

8) νύττουσι — ἑαυτοὺς) Vit. 3. non habet, lapſu ſcribae.

9) ὁ δέ γε) Noſtri omnes ignorant γε.

10) λέγεται) Noſtri καλεῖται.

11) νεῦσα — νύσσα) Etymol. M. vnde hoc ſchol. videtur hauſtum, inter haec duo verba ponit: καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, quae incuria librarii vel ipſius Tzetzae videtur neglexiſſe.

12) παρὰ) Noſtri περί.

1) ἠὼς — ὄρους ἐκείνου) Hoc ſchol. e Cod. Vat a Sebaſt. adiectum nullus noſtrorum Codd exhibet. Videtur poſtea ab alio gloſſatore, vel ab Ioan. Tzetza additum, nam fere eadem, quae ſeq. continet.

ἀδελφὸν Τιθωνὸν καταλιποῦσα παρὰ [2]) τὴν Κέρνην, ἥτις ἐστὶ νῆσος Ὠκεανῖτις [3]).

Ἠὼς [4]) δὲ σημαίνει τέτταρα: τὸν ἀπὸ πρωΐας μέχρι τοῦ γεύματος καιρὸν, τὸ ἀπὸ ἀνατολῶν [5]) μέχρι μεσημβρίας τοῦ ἡλίου διάστημα, ὡς τό [6]):

Ὄφρα μὲν [7]) ἠὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ.

τὴν ὅλην ἡμέραν, καὶ τὸ νυκτήμερον [8]), ὡς ἐν τῷ [9]):

. . . . ἠὼς δέ μοί ἐστιν
Ἥδε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα.

Καὶ καθολικωτέρως [10]) αὐτὸ τὸ λέγειν ὄνομα ἠοῦς καὶ

2) παρὰ) Nostri περί.

3) ὠκεανῖτις) Ita recte Ciz. et Vit. 1. Sebast. cum reliquis editt. et MSS. male ὠκεανίτις.

4) ἠὼς — λεχέων) Hoc schol. a Sebast. emendatum ita ac distinctum ope quatuor Codd. Vitt. 2 et 3. omissis exemplis exhibent sic cum Phauorino: ἠὼς σημαίνει τέσσαρα· τὸν ἀπὸ πρωΐ μέχρι τοῦ γεύματος καιρὸν, ὅλην τὴν ἡμέραν, τὸ νυχθήμερον, καὶ τὸ καθολικωτέρως (Vit. 3. καθολικώτερον) αὐτὸ τὸ λέγειν ὄνομα ἠοῦς καὶ ἡμέρας, ὅπερ οἱ μυθογράφοι σωματοειδῶς (Vit. 3. σωματοειδῆ) θεὰν εἶπον. Idem fere habet Io. Tzetz. ad Hesiod. p. 131. cf. Etymol. M. quem secutus est scholiastes, et Photii Lex. Codd. Ciz. et Vit. in plerisque cum Sebast. consentiunt, si excipias ordinem verborum et exemplorum a Sebast. mutatum.

5) ἀνατ.) Ciz. et Vit. 1. cum Etymol. ἀνατολῆς.

6) ὡς τό) Vit. 1. et Ciz. ὡς αὐτὸ, lege, monente Thryllit. ὡς αὖ τό.

7) ὄφρα μὲν) Hom. Il. Θ, 66. Ciz. et Vit. 1. retinent veterem lectionem ἔφθα δὲ pro ὄφρα μὲν, a Sebast. temere mutatam ad editt. Homeri, et hunc vers. cum editt. prior. vltimo ponunt loco.

8) νυκτήμ.) Vit. 1. et Ciz. τὸ νυκτὸς καὶ ἡμέρας διάστημα. Phauor. et Io. Tzetz. ad Hesiod. l. l. νυχθήμερον. Sine dubio haec a Io. Tzetza sunt immutata.

9) ἐν τῷ) Hom. Il. Φ, 80. 81.

10) καθολικωτέρος (καθολικωτέρως), vt Vit. 2. sed Vitt. 1. 3. et Ciz. καθολικότερον. Io. Tzetz. ad Hesiod. καθόλου καὶ ἁπλῶς.

ἡμέρας, ὅπερ οἱ μυθογράφοι σωματοειδῆ Θεὰν εἶπον, ὡς ἐπὶ τοῦ παρ' Ὁμήρῳ [11]),

Ἠὼς δ' ἐκ λεχέων . . . .

Φηγίου [1])] Φήγιον [2]), ὄρος παρὰ [3]) τὸν Ὠκεανὸν, Φηγοὺς [4]) ἤτοι δρῦς ἔχον. Τὸ δὲ φηγὸς, ἡ δρῦς, παρὰ τὸ φάγω; πρὸ γὰρ τῆς εὑρέσεως τοῦ ἄρτου [5]) βαλάνους καὶ ἀκρόδρυα, τοῦτ' ἔστιν ὀπώρας, ἤσθιον οἱ ἄνθρωποι.

Πάγον] τὸ ἀκρωτήριον [6]).

17. Κραιπνοῖς] κραιπνὸν, τὸ ταχὺ, παρὰ τὸ ἐφ' ὕψους καὶ εἰς κάραν [1]) πνέειν.

Ὑπερποτᾶτο] ὑπερεπέτετο, ὑπερεφέρετο [2]).

Πηγάσου πτεροῖς] περιφραστικῶς τῷ Πηγάσῳ [3]). Ὅμηρος μὲν πανσόφως καὶ ἀλληγορικῶς φυσικώτερον [4])

11) παρ' Ὁμήρῳ) Editt. prior. et Codd. nostri ignorant. Glossa videtur inepta, quum exempla antea etiam sint ex Homero allata, nec tamen laudetur Homerus. Vers. reperitur Odyss. ε, v. 1.

1) Φηγίου) Non praepositum, vti saepissime, in Codd. nostris, et edd. prior.

2) Φήγιον) Ita quoque nostri, sed Etymol. et Phauor. cui idem est schol. Φύγινον.

3) παρὰ) Nostri περὶ, saepe permutata.

4) Φηγοὺς) Male excidit in Vitt. 2 et 3. nam habent ἤτοι.

5) εὑρέσ. ἄρτου) Vitt. 2 et 3. cum Phauor. praemittunt articulos τῆς et τοῦ, recte.

6) ἀκρωτήρ.) *Sic recte interpretatur πάγον, vid. Holsten. ad Steph. p. 45. et laudatos ibi auctores. Thryllit.*

1) κάραν) A Pottero reuocatum habent etiam Ciz. et Vit. 1. sed Vitt. 2 et 3. κάρα Sebast. videtur hic dormitasse, obseruans, se addidisse coniunctionem necessariam, quum ea a nullis Codd. et Edd. absit.

2) ὑπερεφ.) A Sebast. adiunctum nostri Codd. cum edd. pr. ignorant.

3) τῷ πηγ.) Vit. 2. τὸ πήγασον, mendose: Vit. 3. τὸν πήγασον.

4) πανσόφως — φυσικ.) Vit. 3. φυσικοτέρως, πανσόφως καὶ ἀλληγορικῶς.

γράφων ἵππους Ἡμέρας φησὶ Λάμπον [5]) καὶ Φαέθοντα: οἱ δὲ νέοι τῷ Πηγάσῳ ἐποχουμένην αὐτὴν [6]) εἰσάγουσι μυθικῶς, ὥσπερ καὶ ὁ Λυκόφρων. Ἔχεται δὲ καὶ τοῦτο ἀλληγορίας [7]), ἣν μετὰ τὴν μυθικὴν ἱστορίαν ἐρῶ.

Ὁ Πήγασος οὗτος, ὁ μυθευόμενος ἵππος, λέγεται γεννηθῆναι τοιῶσδε: Σταλεὶς ὁ Περσεὺς ἐπὶ [8]) τὰς Γοργόνας προστάξει τῆς Ἀθηνᾶς την Σθενὼ μὲν καὶ τὴν Εὐρυάλειαν ἀθανάτους οὔσας παρέδραμε; καρατομεῖ δὲ τὴν Μέδουσαν. Ἐκ τοῦ τραχήλου δὲ ταύτης ὅ, τε Πήγασος οὗτος [9]) ἵππος ἐξέθορεν [10]), ὑπόπτερος ὤν, καὶ ὁ Χρυσάωρ [11]) ἄνθρωπος, χρυσοῦν ἄορ κρατῶν. Βελλεροφόντης δὲ ὁ Κορίνθιος, ὁ καὶ Ἱππόνους πρώην [12]) καλούμενος, ἀνὴρ ὑπάρχων Φρυγίας, ἄκων ἀνελών τινα Κορίνθιον [13]) Βέλλερον ἢ τὸν ἴδιον ἀδελφὸν Δηλιάδην [14]) ἢ

5) λάμπον) Vitt. 2 et 3. h. l. et postea λάμποντα, male, nam Hom. Odyss. ψ, 246. et Tzetz. in Posthom. 138. λάμπον.

6) τῷ πηγ. — αὐτὴν) Vitt. 2 et 3. τῷ et αὐτὴν omittunt.

7) τοῦτο ἀλλ.) Vitt. 2 et 3. τῆς ἀλλ.

8) ἐπὶ) Vit. 3. cum Eudocia p. 337. εἰς.

9) οὗτος) Nostri non agnoscunt cum Eudocia l. l. et Phauor. qui hoc schol. excerpsit.

10) ἐξέθορεν pro ἀνεθ. recte Vit. 1. et Ciz. cum Hesiod. Theog. 281. et Apollod. II, 4, 2. ἐκ τῆς γοργόνος ἐξέθορε, vbi haud dubie legendum ἐκ τοῦ τραχήλου, vt h. l. τῆς γοργ. Sebast. et reliqui cum Eudoc ἀνέθορεν.

11) χρυσ.) Sic quoque Apollod. II, 4, 2, et Hesiod. Theog. 281. Nostri vero cum Eudocia χρυσάορ.

12) ἱππόνους) Vit. 3. cum Eudoc. p. 88. et Phauor. addunt πρώην, quod etiam addidimus. Heyne in Obs. ad Apollod. p. 114. legit ἱππόνοος.

13) κορίνθιον) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. praetermittunt. Io. Tzetz. qui omnino hic est conferendus, Chil. VII, 814. nominat eum δυνάστην κορίνθιον.

14) δηλιάδ.) Vitt. 2 et 3. cum Phauor. τὸν ἠλιάδην, vt Eudoc. ad Βελλεροφ. et olim in Apollod. II, 3, 1. iam vero δηλιάδην, cf. Heyn. in Obseru. p. 113. Vit. 1. et Ciz. δηληιάδην, sed Io. Tzetz. in Chil. l. l. v. 813. recte δηλιάδης.

Πειρῆνα ἢ Ἀλκιμένην [15]) ἐλθὼν εἰς Ἄργος [16]) πρὸς [17]) Προῖτον καθαίρεται. Ἄντεια δὲ, ἡ καὶ Σθενέβοια [18]), γυνὴ Προίτου [19]), ἐρωτικῶς ἐπεμάνη Βελλεροφόντῃ. Ὡς δ' οὐκ ἐπείσθη συγγενέσθαι αὐτῇ: διαβάλλεται παρ' αὐτῆς Προίτῳ ὡς πειράζων αὐτήν. Προῖτος δὲ αὐτοχειρίᾳ τοῦτον ἀνελεῖν οὐκ ἠθέλησε κατά τι παλαιὸν ἔθος [20]) ἐπικρατοῦν, τὸ μὴ τοὺς συμφαγόντας ἀλλήλοις ποτὲ [21]) παρ' ἀλλήλων θνήσκειν, εἰ μή που [22]) ταῦτο ἀκουσίως συμβῇ. Διὰ τοῦτο καὶ Προῖτος Βελλεροφόντην ἀνελεῖν οὐκ ἠθέλησε: πέμπει δὲ αὐτὸν ἐς Λυκίαν πρὸς Ἰοβάτην τὸν πενθερὸν αὐτοῦ [23]), γράμματα δοὺς αὐτῷ κατ' αὐτοῦ περιέχοντα τὴν τῆς Ἀντείας διαβολήν [24]). Καὶ ὁ

15) πειρ. — Ἀλκιμ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 88. et Phauor. πυρίναν, ἢ Ἀλκίμενον, corrupte. Ciz. et Vit. 1. cum Io. Tzetz. Chil. l. l. vulgatam tuentur, cf. Heyn. ad Apollod. l. l. Scholiast. Pindari recent. h. e. Tzetzes ad Ol. XIII, 78. πειρήνην, quae lectio praestat caeteris.

16) εἰς Ἄργος) Sic nostri omnes cum Eudoc. Phauor. Ioan. Tzetz. in Chil. l. l. v. 816. et schol. Hom. Il. ζ, 155. Heyne ad Apollod. p. 130. falsum putat, quum Proetus tenuisset Tirynthem, quod etiam comprobat Paul. II, 16, 2. Fuit tamen ante Argis, quam a fratre Acrisio eiectus esset.

17) πρὸς, quod olim ante Pott. aberat, nostri exhibent omnes.

18) σθενέβοια) Vitt. 2 et 3. στενέβεια: Vit. 1. et Ciz. σθένεια, mendose. Io. Tzetz. in Antehom. v. 245. et Chil. VII, 817, vt Sebast. Eudocia ἢ στενέβοια pro ἡ καὶ στ. bene.

19) γυνὴ πρ.) Vit. 1. et Ciz. ἡ προίτου γυνή. Io. Tz. Chil. l. l. γυνὴ ἡ τοῦ προίτου. Hom. Il. VI, 160, quem ante oculos habuit schol. τῷ δὲ γυνὴ προίτου ἐπεμήνατο.

20) κατά — ἔθος) Vit. 3. cum Eudoc. et Phauor. κατά τε — ἦθος, non bene.

21) ἀλληλ. ποτέ) Vit. 1. et Ciz. ἀλλήλους, non bene. Vitt. 2 et 3. cum Phauor. et Eudocia ποτέ omittunt.

22) μή που) Nostri μήπω, in Vit. 3. tamen πω erasum et πού rescriptum: Eudocia et Phauor. modo μή.

23) πενθ.) Vit. 3. cum Eudocia recte addunt αὐτοῦ.

24) τὴν — διαβολήν) Vit. 1. et Ciz. τὴν — μεταβολήν, male; peius vero Vit. 3. τὴν τῆς αἰτίας διαβ.

Ἰοβάτης δὲ ἐννέα ἡμέρας ὁμοίως αὐτῷ συνεστιώμενος [25]), τῇ δὲ δεκάτῃ [26]) ἡμέρᾳ τὸ γράμμα δεξάμενος [27]), ἐπεὶ μηδ' [28]) αὐτὸς εἶχεν αὐτὸν ἀνελεῖν διὰ τὸ συμφαγεῖν μετ' αὐτοῦ, κελεύει τοῦτον ἀπελθεῖν καὶ πολεμῆσαι Χιμαίρᾳ [29]), εἶτα Σολύμοις, εἶτ' Ἀμαζόσιν. Οἱ δὲ Θεοὶ τούτῳ ἐπτερωμένον ἵππον, ὃν φασι Πήγασον, ἀπεστάλκασιν [30]), ᾧ ἐποχηθεὶς τὴν Χίμαιραν ἀνεῖλε μόλιβδον τῷ αὐτοῦ δόρατι ἐπιθεὶς [31]) καὶ ἐμβαλὼν τῷ ἐκείνης πυρπνέοντι στόματι, ὑφ' οὗ [32]) πυρὸς ὁ μόλιβδος συντακεὶς ἐκείνην ἀπέκτεινεν· ἣν γὰρ προϊδόντα τινὰ τὸ πῦρ τῆς Χιμαίρας φυλάξασθαι, καθά φησι Λυσίας [33]) ὁ ῥήτωρ μυθικῶς. Οὕτω γοῦν [34]) ἐκείνην ἀνεῖλε; τοὺς δὲ Σολύμους καὶ τὰς Ἀμαζόνας πολέμῳ. Ὑποστρέφοντα [35]) δὲ ἐνέδρᾳ Λυ-

25) συνεστ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. συνεστιασάμενος. Vit. 1. et Ciz. ὁμοίως ponunt post ἡμέρας, bene, et rubro adscriptum: καὶ τοῦτο ἔθος ἦν.

26) τῇ δὲ δεκ. nostri cum Phauor. et Tzetz. Chil l. l. pro ἐν τῇ δὲ δεκάτῃ. Vit. 1. et Ciz. addunt ἡμέρᾳ, bene.

27) δεξ.) Vit. 3. solus δεξάμενος, Io. Tzetz. in Chil. l. l. ἰδών, non male quidem, nisi cum Hom. Il. ζ. 176. contextus aduersaretur, nam Apollod. II, 3, 2. τὰ γράμματα ἔδειξε, attamen postea demum, cum Bellerophon Lycios sibi insidiantes occidisset.

28) μηδ') Nostri μὴ δ', non bene, nam Eudoc. μήδ', et Io. Tzetz. in Chil. οὐδ' αὐτός.

29) χιμαίρᾳ) Artic. τῇ a Sebast. receptum et a nobis deletum neque Homer. l. l. v. 179. neque Eudoc. neque Codd. nostri praeponunt. Vitt. 2 et 3. cum Phauor. χιμαίραν, non bene, nam reliqua δοτικῶς legunt.

30) ἀπεστάλκ.) Vitt. 2 et 3. cum Phauor. et Eudocia ἀπέστειλαν

31) μόλιβδ. — ἐπιθεὶς) Ciz. et Vit. 1. ὡς τῷ αὐτοῦ δόρατι ἐπιθεὶς μόλιβδον. Vit 2. μόλυβδον, quod alii praeferunt. cf. Etymol. ad μόλιβος. Vit. 3. cum Eudocia ἐπιτιθεὶς pro ἐπιθείς.

32) ὑφ' οὗ) Vit. 3. Eudoc. et Phauor. ἀφ' οὗ.

33) λυσίας) Nusquam ap. Lysiam in oratt. quae adhuc extant, occurrit.

34) οὕτω γοῦν) Sic nostri, sed Eudoc. et Phauor. οὕτως οὖν.

35) ὑποστρ.) Vit. 1. et Ciz. ὑποστρέφοντος: reliqui

κίων ἔμελλεν αὐτὸν ἀνελεῖν, ὡς 36) καὶ τοὺς τῆς ἐνέδρας 37) ἀνεῖλεν, Ἰοβατης αυτὸν 38) γαμβρὸν ἔσχεν ἐπὶ Φιλονόῃ 39) τῇ θυγατρὶ, καὶ τελευτῶν αὐτῷ καὶ τὴν βασιλείαν καταλιμπάνει. Βελλεροφόντης δὲ, ὡς φασὶ τινὲς 40), ἐπαρθεὶς τοῖς κατορθώμασιν ἐθέλησε 41) καὶ τὸν οὐρανὸν σὺν 42) τῷ Πηγάσῳ περιπολεῦσαι. Ζεὺς δὲ οἶστρον τῷ ἵππῳ τούτῳ 43) ἐπιβαλὼν 44) ἔπεισε τὸν Βελλεροφόντην ἀποσφαιρίσαι 45) τῶν αὐτοῦ 46) νώτων καὶ καταβαλεῖν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν. Καὶ δὴ παρὰ τὸ Ἀλήϊον 47) πεδίον κατενεχθέντος Βελλεροφόντου καὶ περιπορευομένου 48)

cum Eudoc. et Phauor. vt Sebast.

36) ὡς) Abest a Vit. 1. et Ciz. δὲ, ab aliis additum, bene.

37) τῆς ἐνέδρας) Vitt. 2 et 3. cum Eud. ἐν ἐνέδρᾳ.

38) αὐτὸν) Omittunt Vitt. 2 et 3.

39) φιλον.) Vitt. 2. et 3. cum Eudoc. et Phauor. φιλογονίᾳ. Io. Tzetz. Chil. l. l. v. 853. Φιλονόη. cf. Heyn. ad Apollod. II, 3, 2. *Philonoen aliam Tyndari filiam discimus fuisse ex Apollod. III, 10, 6. hancque Lacedaemonios diuinis coluisse honoribus, patet ex Athenagor. Leg. pro Christ. Thryllit.*

40) ὡς φασὶ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. bene addunt τινὲς.

41) ἐθέλ.) Nostri cum Eudoc. ἠθέλησε.

42) σὺν) Omittunt cum edd. vett. Vit. 1. et Ciz. male. Vitt. 2 et 3. habent.

43) τῷ — τούτῳ) Vit. 2. τῷ πηγάσῳ τούτῳ: Vit. 3. cum Eudoc. et Phauor. τῷ πηγάσῳ, omisso τούτῳ.

44) ἐπιβαλὼν pro βαλὼν restituimus e Vit. 1. et Ciz. Eudoc. retinet cum Vitt. 2 et 3. βαλών.

45) ἀποσφ.) Eudoc. et Vit. 3. perperam ἀποσφερίσαι.

46) αὐτοῦ) Vit. 3. cum Eudoc. ἑαυτοῦ.

47) ἀλήϊον) Vitt. 2 et 3. λήϊον, male, nam Hom. Il. ζ, 201, et Eudoc. et Tzetz. in Chil. l. l. v. 857. Ἀλήϊον.

48) περιπορ.) Vitt. 2 et 3. παραπορευομένου cum Eudoc. et Phauor. qui quoque cum Eudoc. habet χωλοῦ pro τυφλοῦ, et subnectit huic scholio: Εὐριπίδης ἐν δράματι (haud dubie Belleroph. deperdit. cuius vero rei in Fragm. huius dramatis collectis non fit mentio) χωλὸν εἰσάγει τὸν βελλεροφόντην, διὰ τὸ πεπτωκέναι ὑπὸ τοῦ πηγάσου. Faciunt cum Eudoc. et Phauor. schol. Pind. Olymp.

τυφλοῦ ἀπὸ τῆς πτώσεως ὁ Πήγασος ἄνω περιεπολεῖτο [49]) καὶ κάτω. Ἡ γοῦν Ἡμέρα παρὰ Διὸς τοῦτον αἰτεῖται, ὡς ἂν ἐποχουμένη αὐτῷ τὸν ἡμερήσιον [50]) κύκλον βαδίζῃ. Ταῦτά εἰσι τὰ ληρώδη καὶ μυθουργούμενα [51]). Ὅμηρος [52]) δὲ, ὡς ἔφην [53]), ἵππους Ἡμέρας φησὶ Λάμπον καὶ Φαέθοντα. Ἵππος δέ ἐστι τῆς Ἡμέρας ἡ περιφέρουσα αὐτὴν ὀξεῖα τοῦ οὐρανοῦ κίνησις, ἐφ᾽ ἧς [54]) λάμπει καὶ φαίνει. Καὶ ταῦτα μὲν τὰ Ὁμηρικά: περὶ δὲ Περσέως καὶ Γοργόνων καὶ Πηγάσου λεκτέον:

Περσεὺς ὁ ἥλιός ἐστι [55]) καὶ ἡ ὀξυκίνητος τοῦ οὐρανοῦ κίνησις. Ἀθηνᾶ δὲ, ὁ ἀὴρ, καὶ ἡ ἀναθυμίασις ἡ κινοῦσα [56]) τὸν οὐρανόν; ἐξ ἀναθυμιάσεων γὰρ κινεῖται κατά τινας [57]). Περσεὺς δὲ λέγεται παρὰ τὸ περισσῶς σεύεσθαι [58]) καὶ ὁρμᾶν. Τοῦτον ἡ ἀερώδης ἀναθυμίασις

XIII, 130. Isthm. VII, 63. et Hom. Il. ζ, 155 et 200. Dicit tamen schol. rec. Pind. Olymp. l. l. *χωλοῦται, κατὰ δέ τινας καὶ τυφλοῦται.* Vit. 1. et Ciz. *περιπολευομένου* pro *περιπορ.*

49) *περιεπολ.*) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauorin. *περιεπωχεῖτο.* Confusa saepe in MSS. λ et χ. Verbum compositum *περιεποχεῖσθαι* in lingua gr. esse dubitat Bast. in Ep. Crit. p. 119. not. 45.

50) *ἡμερήσ.*) Vit. 3. cum Eudoc. *ἡμερίσιον.*

51) *μυθουργ.*) Vit. 1. et Ciz. *μυθολογούμενα*, Vitt. 2 et 3. *μυθικὰ*, Eudoc. *μυθικῶς λεγόμενα.* Quum neque Codd. nostri, inpr. Vit. 1. et Ciz. antiquissimi, neque Eudocia, neque alii scriptores habeant *μυθουργεῖσθαι*, suspectum videtur et corruptum verbum. Praetulerim ideo *μυθολογούμενα.* Infra tamen habent omnes *μυθουργήματα.*

52) *Ὅμηρος*) Odyss. ψ, 246.

53) *ὡς ἔφην*) A Sebast. insertum nostri ignorant.

54) *ἐφ᾽ ἧς*) Vit. 1. et Ciz. *ἀφ᾽ ἧς*; Vitt. 2 et 3. *ὑφ᾽ ἧς.*

55) *ὁ ἥλιός ἐστι*) Vitt. 2 et 3. cum Phauor. *ἐστὶν ὁ ἥλ.* Vit. 1. *ὁ* ☉ (h. e. *ἥλιος*) *ἐστί.*

56) *κινοῦσα*) Vit. 1. *ἀνακινοῦσα.*

57) *κατά τινας*) Absunt a Vitt. 2 et 3. Eudoc. p. 336. et Phauor.

58) *σεύεσθαι* nostri omnes cum Eudoc. l. l. sed Io. Tzetz. ad Hesiod. p. 269.

αὕτη πέμπει ἐπὶ τὰς Γοργόνας ἤτοι τὴν θάλασσαν, καὶ τὸ σύστημα τῶν ὑγρῶν Γοργόνας λέγομεν [59]) διὰ τὴν ταύτης κατάπληξιν (γοργὸν γὰρ τὸ καταπληκτικόν). Πέμπει δὲ τοῦτον ἀνελεῖν τὴν Μέδουσαν, τὴν λεπτομερεστέραν [60]) οὐσίαν, ὡς ἐξισουμένην αὐτῇ; καὶ γὰρ ἡ πᾶσα θάλασσα ἀεροειδής [61]) ἐστι, τὸ δὲ λεπτότερον αὐτῆς εἰς ἀέρα μεταβάλλεται [62]). Ὁ γοῦν Περσεὺς ἥλιος οὕτω κινούμενος [63]) τῇ οὐρανίῳ φορᾷ τὴν μὲν Σθενὼ καὶ τὴν Εὐρυάλειαν ἤτοι τὸ δυνατὸν, καὶ κατὰ μήκη πέλαγος τῆς θαλάσσης [64]) ἐκτεταμένον οὐκ ἀναιρεῖ [65]) ἤγουν οὐ μετατρέπει [66]), οὐδ' ἀνιμᾶται [67]), ὡς ἀθανάτους [68]), ἤτοι μὴ μετατραπῆναι δυνάμενον: τὴν δὲ Μέδουσαν μόνην, ὡς θνητὴν, ἀναιρεῖ πλήττων τῷ ξίφει· ἤτοι τὸ βασιλικώτατον [69]) καὶ λεπτὸν τῇ ὀξείᾳ κινήσει μεταποιεῖ καὶ ἀνιμᾶται. Τῇ δὲ καρατομίᾳ ἐκείνης [70]) ἐκ τοῦ τραχήλου ὀρ-

τεύειν, cf. ibi ſchol. In Eudoc. mox ὁρμᾷν τοῦτον, male, pro ὁρμᾷν. Τοῦτον.

59) γοργόνας λέγ.) Sic Vit. 1. et Ciz. recte pro γοργόνα λεγομένην: Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. γοργόνη λεγομένη.

60) τὴν λεπτομ.) A Sebaſt. male praepoſitum ἤγουν, quod abeſt ab omnibus Codd. noſtris, Eudoc. et edd. prior. eiecimus.

61) ἀεροειδ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. vt antea, ἀερώδης.

62) μεταβάλλ.) Noſtri cum Eudoc. et edd. prior. μεταβάλλει.

63) οὕτω κιν.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. Eudoc. et Phauor. vt a Pottero erat reſtitutum, οὕτω καλούμενος, κινούμενος.

64) κατὰ — θαλάσ.) Vit. 1. et Ciz. κατὰ μῆκος θαλάσσης, omiſſo voc. πέλαγος.

65) ἀναιρεῖ) Vit. 2 et 3. cum Eudoc. ἀναιρεῖται.

66) μετατρ.) Sic noſtri cum Eudoc. ſed Vit. 2. ἀνατρέπει.

67) ἀνιμᾶτ.) Vit. 1. et Ciz. ἀναιρεῖ, ſed vulg. quam quoque Eudoc. et Tzetzes ad Heſiod. Theog. p. 259. praebent, rectior.

68) ὡς ἀθαν. ἤτοι) Noſtri vulgat. retinent ὡς ἀθάνατον, καί, et ad ſeq. non ad Gorgonas referunt. Eudoc. ὡς ἀθάνατος, mendoſe.

69) ἤτοι τὸ βασιλ.) Abeſt ἤτοι a Vitt. 2 et 3. et Eudoc. et iungunt, puncto omiſſo, cum ſuperioribus.

70) καρατ. ἐκείν.) Vitt. 2

μιᾷ Χρυσάωρ [71]) καὶ Πήγασος; ἀνιμωμένου [72]) γὰρ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ ἀέρος τὸ κεφαλαιῶδες, ὡς ἔφην, καὶ τὸ [73]) λεπτότερον καὶ ἀτμῶδες συμβαίνει, τὸ βαρύτερον ἀναφερόμενον [74]) πάλιν κατω πηγάζειν [75]) καὶ χέεσθαι, ὃ καὶ [76]) Πήγασον ὠνομάκασι διὰ τὸ κάτωφερές; κατωφερῆ [77]) γὰρ τὰ ἄλογα: τὸ δὲ λεπτομερέστερον εἰς τὸ αἰθερωδέστερον καὶ ἔτι εἰς τὸ πυρῶδες μεταβάλλεσθαι [78]), ὅνπερ [79]) καὶ Χρυσάορα κεκλήκασι. Τούτῳ γοῦν, τῷ ἐξ ὕδατος Πηγάσῳ ἀναφερομένῳ τῇ κινήσει τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῇ ἡλιακῇ ἀνιμήσει ἐποχουμένη [80]) συναναφέρεται ἡ ἡμέρα; σφαιροειδὴς γάρ ἐστιν ὁ οὐρανὸς καὶ κινεῖται ἀπὸ ἀνατολῶν [81]) ἐπὶ δυσμὰς συμπεριφέρων αὐτῷ τὸν ἥλιον [82]), οὗπερ ἡλίου

et 3. cum Eudocia et Phavor. καραπομήσει, omiſſo ἐκείνης.

71) χρυσ.) Noſtri iterum χρυσάορ, vt ſupra. Eudoc. χρυσάωρ.

72) ἀνιμ.) Sic noſtri. Eudoc. et Phauor. non male ἀνιμωμένων.

73) καὶ τὸ) Vit. 1. et Ciz. τὸ καὶ. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. omittunt articulum.

74) βαρύτ. ἀναφ.) Vit. 3. cum Eudoc. et Phauor. interiiciunt καί.

75) πάλιν — πηγάζ.) A Vitt. 2 et 3. et Eudoc. abeſt πάλιν. Ciz. et Vit. 1. κατακπηγάζειν pro κάτω πηγάζ. vt Tzetzes ad Heſiod. l. l. quod vero verbum nondum eſt cognitum.

76) ὃ καὶ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phau. ἃ καί.

77) κατωφ.) Vit. 1. et Ciz. iterum κατωφερέε, non apte.

78) μεταβάλλ.) Vit. 1. et Ciz. vt edd. prior. μεταβάλλειν: Vitt. 2 et 3. μεταβάλλει, qui ignorant quoque verba εἰς τὸ αἰθερωδέστερον cum Eudocia et Phauor.

79) ὅνπερ Vit. 1. et Ciz. recte pro ἅπερ: Vitt. 2 et 3. ὅπερ.

80) ἐποχουμένη) Sic legendum auctoritate Codd. noſtrorum: omnes falſo vsque ad Sebaſt. ἐποχουμένη cum Iota ſubſcripto.

81) ἀνατολῶν) Ciz. et Vit. 1. ἀνατολῆς.

82) συμπεριφ. — τὸν ἥλ.) Vit. 3. cum Eudocia συμπ. καὶ τὸν ἥλιον: Vit. 1. et Ciz. non apte συμπεριφερόμενον, vti mox περιδυνηθέντος male pro περιδινηθ. Vit. 3. cum Eudoc. peius δύναντος, qui ſaepius adeo in vitiis conſpirant. Vnde patet, eos hauſiſſe ex vno eodemque fonte, vel potius Tzetzam ex Eudocia.

περιδινηθέντος εἰς τὸ ὑπὸ γῆν ἡμισφαίριον γίνεται νύξ· ἀπὸ δὲ τοῦ ὑπὸ θάλασσαν καὶ γῆν εἰς τὸ ἄνω ἀναδραμόντος ἡμισφαίριον 83), ὅθεν καὶ 84) τοὺς λεχθέντας πηγαίσους ἀτμοὺς ἀνασπᾷ, ἡμέραν ἐργάζεται. Οὕτως ἡμῖν δοκεῖ τοῖς Τζετζίοις 85) ἔχειν ταῦτα τὰ μυθουργήματα καὶ τούτῳ τῷ Πηγάσῳ τὴν ἡμέραν ὀχεῖσθαι, οὐ τῷ Βελλεροφόντου 86). Κἀκεῖνος δὲ οὐκ ἦν ἵππος· οὐ γάρ ἐστιν, ὅπου τὶς ἐπτερωμένον ἵππον εὑρήσειεν 87), ἀλλὰ πλοίῳ

83) γίνεται νύξ· — ἀναδρ. ἡμισφαίριον) Nihil horum habent Vitt. 2 et 3. cum Eudocia et Phauorino, quibus tamen contextus carere omnino non possit, sed cum librarii manus, vel potius oculus aberrans ab ἡμισφαίριον primo loco posito ad alterum transfugisset, exciderunt in Eudocia, quam Tzetzes, haud dubie Ioannes, incaute secutus est.

84) ὅθεν καὶ) Vitt. 2 et 3. cum Eudocia ἔνθεν καί, omittuntque λεχθέντας. Vit. 1. et Ciz. ῥηθέντας.

85) ἡμῖν — Τζετζίοις) Ciz. et Vit. 1. qui sunt Codd. antiquissimi, modo ἐμοὶ δοκεῖ. Haec fuit sine dubio lectio Isaac. Tzetzae, sed deinde, quum frater Ioannes plura hinc illinc addidisset vel emendasset, τοῖς Τζετζίοις simul adiecit, et ἐμοὶ mutauit in ἡμῖν, vnde, monente iam Thryllitzschio, vtrique Tzetzarum haec scholia adscribenda coniunctaque opera esse elaborata apparet, saltem licet suspicari. Retractat quidem Thryllit. in nota postea adiuncta hanc sententiam, ratus, ab Isaac. Tzetza hunc locum ex fratris in Hesiodum commentariis huc illatum esse; quod non fecisset, si meminisset, hos commentarios post scholia in Lycophronem esse compositos, et a Ioanne Tzetza laudari pag. 1. edit. Heins. scholiorum istorum auctorem fratrem Isaacium.

86) τὴν ἡμέραν — Βελλεροφόντου) Vit. 1. et Ciz. non bene: τῇ ἡμέρᾳ ἐχεῖσθαι, οὐ τῷ Βελλεροφόντῃ. Thryllit. ἔξον vel simile quid forte deesse existimat. Caeterum tenendum est, verba τούτῳ τῷ πηγάσῳ — οὐ γάρ ἐστιν abesse a Vitt. 2 et 3. et a Phavorino, nam Vit. 2. post μυθουργήματα statim sequi iubet: ὅπου τε ἐπτερ. et Vit. 3. οὐ γάρ πού τις ἐπτερ.

87) εὑρήσειεν) Vitt. 2 et 3. cum Phauor. εὑρήσει, melius, nam εὑρήσειεν videtur Thryllit. vox barbara, quum non satis vsitatum sit εὕρησα,

ἐμβὰς 88), οὗ πτερὰ τυγχάνει τὰ λαίφη; Πήγασος δὲ ἡ κλῆσις, ὡς διὰ τῶν πηγαζόντων ὑδάτων νηχόμενον 89)· τὴν Χίμαιραν ἀναιρεῖ τὴν τρικέφαλον καὶ πυρίπνουν, ὅπερ ἀλληγορεῖται ῥητορικῶς; ἡ Χίμαιρα γὰρ ἦν γυνὴ 90), θυγάτηρ Ἀμισοδάρου 91) περὶ τόπον 92) Λυκίας τοπαρχοῦντος. Αὕτη ἀδελφοὺς ἐσχήκει 93) δύο, Λέοντα καὶ Δράκοντα, οἱ καὶ τὰς τῆς Λυκίας εἰςβολὰς κατέχοντες 94) μετὰ καὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς 95) ἀνήρουν τοὺς παριόντας. Διὰ γοῦν τὴν ὁμόνοιαν αὐτῶν 96) τρικέφαλον θηρίον τούτους ἐκάλεσαν, διὰ δὲ τὸ πολεμικὸν καὶ δραστήριον πυρίπνουν. Τούτους γοῦν Βελλεροφόντης ἡττήσας 97) μόλιβδον 98) ἐμβάλλει τοῖς αὐτῶν στόμασι, τοῦτ' ἔστι,

etsi omnino εὑρησάμην. Verum dubitandum est, an Tzetzes hanc ἀκρίβειαν secutus fuerit.

88) ἐμβὰς) Ciz. et Vit. 1. ἐπιβὰς, cf. Palaeph. c. 29. qui Pegasum etiam de naue explicat, et Wesseling. ad Diod. Sic. T. I. p. 290.

89) νηχόμ.) Vit. 1. et Ciz. νηχομένων, quae lectio est vulgata, Vit. 2. quod cum Thryll. praetulerim, ἠχουμένων: Vit. 3. habet cum Phauor. ἐχουμένων. νηχόμενον a Sebast. est receptum, qui supplet πλοῖον. Forte legendum νηχόμενος.

90) γυνὴ) Non comparet in Vit. 1. et Ciz.

91) Ἀμισοδ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 432. et Phavor. Ἀμισοδώρου, cf. Fisch. ad Palaeph. f. 29.

92) περὶ τόπ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. περὶ τὸν (forte τινὰ) τόπον, et mox ἐπαρχοῦντος pro τοπαρχ.

93) ἐσχήκει) Sic legimus cum Vit. 1. et Ciz. pro ἔσχηκε: Vitt. 2 et 3. ἔσχε cum Eudocia, a quibus tamen abest δύω.

94) οἳ καὶ — κατέχ.) Vitt. 1. 2 et 3. et Ciz. omisso οἳ, habent κατέχοντας. Si κατέχοντας probetur, οἳ καὶ praeponendum omnino μετὰ τῶν.

95) ὑπ' αὐτοὺς) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ὑπ' αὐτῇ, non bene, nisi referas ad Chimaeram. Eudocia μετὰ τοῦ pro μετὰ καὶ τῶν.

96) αὐτῶν) Ignorant Vitt. 2 et 3. cum Eudoc.

97) τούτους – ἡττήσας) Vit. 2. male τούτους — αἰτήσας. Vit. 3. cum Eudoc. et Phavor. τούτοις — ἀντήσας, rectissime, putat Thryll.

98) μόλ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. vt supra, μόλυβδον. et mox ἤτοι pro τουτέστι.

χαλινὸν δουλείας. Πρόσθεν δὲ ὁ λέων ἐπολέμει [99]), ἐκ τοῦ ὀπισθίου ὁ δράκων, κατὰ μέσον δὲ [100]) ἦν ἡ Χίμαιρα, ὡς ἐκείνων ἀσθενεστέρα. Ἢ καὶ ἄλλως [101]) τὴν Χίμαιραν νοητέον, ὡς Ὅμηρος ὑπεμφαίνει μικρὸν [102]), τοὺς Σολύμους, ἔθνος μάχιμον, οὓς εἰκάζει καὶ λέοντι διὰ τὸ κατὰ πρόςωπον γενναιότατα [103]) μάχεσθαι· τὰς δὲ Ἀμαζόνας, ἃς εἰκάζει χιμαίρᾳ ἤτοι αἰγὶ διὰ τὸ κρημνοβατεῖν αὐτὰς δίκην αἰγῶν καὶ ἐν κρημνοῖς κατοικεῖν. Τὴν δὲ ἐνέδραν τῶν Λυκίων τὴν κατ' αὐτοῦ, ἣν διὰ τὸ λαθραῖον [104]) ὄφιν ἐκάλεσε.

Πηγάσου πτεροῖς] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ὅτι ἐκ τοῦ ὑπὸ γῆν καὶ ὕδωρ [105]) ἡμισφαιρίου σὺν τῷ ἡλίῳ ἀνῆλθεν. ἡ ἡμέρα ἐκ τῶν μερῶν τοῦ ἐῴου Ὠκεανοῦ, Πηγάσου πτεροῖς εἶπεν [106]). Ἡ δὲ τοῦ Βελλεροφόντου οὐρανόθεν ἐκ τοῦ Πηγάσου ἀποσφαίρησις τοῦτό ἐστιν: Ἐπαρθεὶς τοῖς ἀνδραγαθήμασιν, οἷς τῷ πλοίῳ ἐκείνῳ [107]) εἰργάσατο, ἐδόκει τις ἡμίθεος εἶναι, καὶ ὑψηλότατα [108]) τοῦ αἰθέρος

99) ἐπολ.) Vit. 1. et Ciz. ἐπολέμησεν.

100) κατὰ μέσ. δὲ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. κατὰ δὲ τὸ μέσον: a Ciz. et Vit. 1. abeſt ἦν.

101) ἄλλως pro ἁπλῶς a Seb. reſtitutum noſtri Codd. cum Eudocia comprobant, ſed tamen ei erat etiam delendum ἁπλῶς, quod temere ſeruauit.

102) μικρὸν) Exſulat a Vitt. 2 et 3. et Eudocia, cf. Hom. Il. ζ, 184 et 204.

103) γενναιότ.) Vit. 3. cum Eudoc. γενναιοτάτως, et παρείκασε pro εἰκάζειν: Phauor. κατεικάζει.

104) διὰ — λαθραῖον) Noſtri praemittunt ὃν, deleto commate poſt λαθραῖον, quod eſt in ed. Potter. et poſito ante ἣν. Sed Eudocia explet hunc locum imperfectum, deleto poſt κατοικεῖν puncto, ſic: εἰς ἐνέδραν (ita cum noſtris) τῶν Λυκίων τὴν μητέρα αὐτὴν, ἣν διὰ τὸ λαθραῖον ὄφιν ἐκάλεσε, ἀδιαλείπτως λοχεύουσαν.

105) καὶ ὕδωρ) Abeſt a Vitt. 2 et 3. ſed Ciz. et Vit. 1. ponunt poſt ἡμισφαιρίου.

106) εἶπεν) Vit. 2. εἶπον.

107) οἷς ἐκείνῳ) Vitt. 2 et 3. οἷς τὸ πλοῖον ἐκεῖνος, non apte.

108) ὑψηλ.) A Seb. prolatum: noſtri tuentur vulg. ὑψηλότερα.

ἐφρόνει. Ἀντιπνευσάσης δὲ τῆς εἱμαρμένης αὐτῷ 109) (ἣν Ὅμηρος Δία φησὶν) αἴφνης ὁ εὐτυχὴς ἐκεῖνος τρισαιοῦχος 110) δυστυχέστατος κατεφαίνετο· ἀποβαλὼν γὰρ τοὺς παῖδας καὶ τυφλὸς 111) γεγονὼς πενθῶν περὶ τὴν ἐρημίαν τῆς Λυκίας διῆγεν, ἥτις Ἀλήϊον ἀπὸ τῆς ἐκείνου ἄλης ἤτοι 112) πλάνης ἐκλήθη· οὗ καὶ 113) τὰς φρένας ἀποβαλὼν καὶ τὸν νοῦν τυφλωθεὶς οὕτω 114) διῆγε πλανώμενος· κατὰ γὰρ Ἐπίχαρμον Νοῦς ὁρᾷ καὶ νοῦς ἀκούει, τὰ δ᾽ ἄλλα πάντα τυφλὰ καὶ κωφά 115).

18. Τιθωνὸν ἐν κοίτῃσι] κατὰ τὸ μυθικὸν καὶ τὴν ἱστορίαν ὁ Τιθωνὸς ἀδελφὸς ἦν Πριάμου ἀμφιμήτριος; ὁ μὲν γὰρ Πρίαμος ἦν Λευκίππης, ὁ δὲ Τιθωνὸς ἢ Στρυμοῦς 1) ἢ Ῥοιοῦς τῆς Σκαμάνδρου θυγατρὸς υἱὸς, ἀμφότεροι δὲ πατρὸς Λαομέδοντος. Φασὶ γοῦν, ὅτι τὸν Τιθωνὸν τοῦτον σύνευνον ἔσχεν ἡ Ἡμέρα, ἐξ οὗ 2) γεννᾷ

109) αὐτῷ) Male Vit. 1. et Ciz. αὐτῶν.

110) τρισαιοῦχ.) Vit. 2. bene trucidat art. ὁ praepositum.

111) τυφλὸς) ὥσπερ olim praepositum et a Seb. remotum nostri non remouent.

112) ἄλης ἤτοι) Omittit Vit. 3.

113) οὗ καὶ, h. e. *vbi etiam*, e Ciz. et Vit. 1. pro ἢ καὶ restituimus.

114) οὕτω) Ignorant Vitt. 2 et 3.

115) πάντα) Non legitur in Vit. 2. nec καὶ κωφὰ in Vit. 3. Epicharmi versum vt trochaicum faciat, sic vult legi Thryllit.: νοῦς ὁρᾷ, καὶ νοῦς ἀκούει, τἄλλα κωφά τε καὶ τυφλά. Recte, si eiicias quoque τε.

1) ἢ Στρ.) Sic legerim pro ἦν Στρ. secutus Codd. Vit. 1. et Ciz. vti etiam Phauor. qui habet hoc schol. ad τιθωνός. Ciz. et Vit. 1. tuentur verborum ordinem vulgatum, sed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 395. eum ita constituunt: ὁ δὲ τιθ. ῥοιοῦς τῆς κασάνδρας (sic) υἱὸς, ἢ στρυμοῦς. Στρυμὼ nominatur τρυμὼ ab aliis, vt ab Hellanico, cff. Sturz. p. 147. et Heyne ad Apollod. p. 330. quam Apollod. quoque tradit filiam Scamandri, non vero Κασάνδρας, vt Vitt. 2 et 3. cum Phauor.

2) ἐξ οὗ) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc p 396. sed Vit. 1. et Ciz. ἐξ ἧς, forsan, quia pater proprie γεννᾷν di-

Μέμνονα [3]) καὶ Ἡμαθίωνα. Ἀθάνατον δὲ τὸν Τιθωνὸν ποιήσασα ἐπελάθετο ποιῆσαι καὶ ἀγήρω. Γηράσαντα δὲ τοσοῦτον [4]), ὡς ἐν ταλάρῳ καὶ λίκνῳ ἤτοι κουνίῳ [5]) αὐτὸν περιστρεφόμενον δίκην βρεφυλλίων καθεύδειν, εἰς τέττιγα μετέβαλε. Διὰ τοῦτο [6]) γοῦν καὶ αὐτός φησιν ἐν τῇ κοίτῃ καταλεῖψαι [7]) αὐτὸν τὴν Ἡμέραν.

Ταῦτα μὲν μυθικωτέρως [8]) λέλεκται: ῥητορικῶς δὲ πρότερον λεκτέον καὶ [9]) ἀλληγορητέον: Ὁ Τιθωνὸς οὗτος περὶ [10]) τὴν ἡμέραν καὶ τὰ ἑῷα δηλονότι [11]) ἐπιγαμβρεύσας παῖδας μὲν ἔσχε τοὺς προῤῥηθέντας [12]): πολυχρονιώτατος δὲ [13]) τοσοῦτον ἐγεγόνει, ὡς ὑπὸ γήρως [14]) τοῦτον τρύχεσθαι ταλάρῳ καθήμενον. Ἐμυθεύσαντο γοῦν, ὅτι ἡ Ἡμέρα, τοῦτ' ἔστιν ἡ εὐκρασία

citur, sed centies quoque dic. mater γεννῷν.

3) Μέμνονα) Vitt. 2 et 3. μαίμωνα: Eudoc. Ἀμαίμωνα, vid. Apollod. III, 12, 4. et Obseruat. Heynii p. 300. et Sturz. ad Hellan. p. 149.

4) γηράσαντα — τοσοῦτον) Vit. 3. cum Phauor. γηράσαντα — τοῦτον: Vitt. 1. 2. et Ciz. γηράσαντος — τούτου. Optime Eudoc. ὑπεργηράσαντα δὲ τοῦτον, vt postea διὰ τὸ ὑπέργηρων l. ὑπέργηρον.

5) ἤτοι κουνίῳ) A Pottero in ed. alt. additum, Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. addunt. Est voc. Graeco-barbarum κούνιον, *cunae*. Schol. Callimachi in Iouem v. 48. λίκνον, τὸ κούνιον.

6) καὶ διὰ τοῦτο — Ἡμέραν) Absunt a Vitt. 2 et 3.

7) καταλ.) Vit. 1. et Ciz. male καλεῖψαι.

8) μυθικ.) Nostri μυθικώτερον.

9) λεκτέον καὶ) Absunt a Vitt. 2 et 3.

10) ὁ τιθ. — περὶ) Vitt. 2 et 3. ὅτι ὁ τιθ. Nostri omnes cum Sebast. περὶ, olim παρά.

11) δηλονότι) E Vitt. 1. et Ciz. eruimus: edd. ignorant.

12) προῤῥ.) Nostri addunt τοὺς, quod quoque, cum iam praebeant edd. vett. ante Pott. reponendum curavimus.

13) δὲ nostri etiam, non τε, vt Pott. Caeterum Vit. 1 et Ciz. interserunt τοσοῦτον et pro ἐγεγόνει legunt ἐγένετο. Bene τοσ. ob seq. ὡς.

14) γήρως) Sic nostri, recte, non γήρους, vt Seb. et edd. prior.

τῶν ἐῴων μερῶν, σύνευνον [15]) τοῦτον ἔσχε καὶ ἀθάνατον ἐποίησεν. Ἡ ἡ ἡμέρα καὶ τὸ φῶς τοῦτον [16]) ἠγάπησε διὰ τὸ ὑπέργηρον [17]), ὡς ἔφην, αὐτὸν γεγονέναι. Ὅθεν καὶ εἰς τέττιγά φασιν αὐτὸν μεταβληθῆναι; οἱ γὰρ τέττιγες, ὥσπερ καὶ οἱ ὄφεις [18]), γεγηρακότες ἀποβάλλουσι τὸ γῆρας. Καὶ ταῦτα μὲν ἠλληγορήθη ῥητορικῶς: φυσικῶς δὲ ἤδη λεκτέον: Ἠὼς μὲν τὸ πρωϊνὸν κατάστημα [19]); Τιθωνὸς δὲ τὸ τῆς ἡμέρας κατάστημα, ὅτε τιθέασι τὰ ὤνια καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα χωροῦσιν οἱ ἐργαζόμενοι. Ὅθεν καὶ ἡ Ἡμέρα, ἀνὴρ [20]), ὅτι τὰ ἀνδρώδη καὶ ἐργατικὰ ἐν αὐτῇ [21]) γίνονται, καὶ οὐχ [22]), ὥσπερ ἐν τῇ νυκτὶ, τὰ θηλυπρεπῆ καὶ ἀνέσιμα. Οὕτω μὲν οὖν [23]), ὡς ἔφην, Τιθωνός ἐστιν ἡ ἡμέρα· μᾶλλον δὲ ἐκεῖνο τὸ τῆς ἡμέρας κατάστημα, ὁπότε τὰ ὤνια προτίθενται [24])

15) σύνευν.) Praepositum καὶ in edd. prior. nostri recte delent.

16) τοῦτον) A Seb. restitutum pro τοῦτο nostri quoque agnoscunt.

17) ὑπέργ.) Vit. 2. ὑπεργήρων, recte, non vero, vt ἄμουσος Sebast., ὑπεργήρως: Vitt. 1. 3 et Ciz. ὑπέργηρον, quod recepimus. In editt. prior. ὑπεργήρειον, fors. ὑπέργηρον.

18) οἱ γὰρ τέτ. — ὄφεις) Sic quoque Vit. 1 et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. ὁ γὰρ τέττιξ καὶ ὁ ὄφις.

19) ἠὼς — κατάστημα) Vitt. 2 et 3. non habent, sed post λεκτέον ita: τιθωνὸς τὸ πρωϊνὸν κατάστ. ὅτι τιθέασι. Μὲν, a Seb. post ἠὼς bene restitutum, Vit. 1 et Ciz. non agnoscunt.

20) ἡ ἡμέρα, ἀνὴρ) Sic Vit. 2. recte: reliqui cum editt. Ἡμέρας ἀνὴρ, quae lectio quoque non est contemnenda.

21) ὅτι — ἐν αὐτῇ) Sic quoque Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1 et Ciz. ὅτε — ἐν αὐτῷ, vt in edd. ante Potter. ed. alter.

22) οὐχ) Nostri omittunt omnes.

23) μὲν οὖν) Vitt. 2 et 3. μὲν γάρ. De permutatione nominum ἡμέρα et τιθωνὸς cf. Sturz. ad Hellanic. p. 150.

24) ὁπότε) Sic Vitt. 2 et 3. sed Ciz. et Vit. 1. ὁπόταν: sed προτίθενται pro προτίθεται, a Seb. positum, tuentur omnes, vt fere semper, in his scholiis, vbi Nomina pluralia occurrunt. Vit. 3. τίθενται.

καὶ αἱ ἀγοραὶ ἵστανται. Οὗτος δὲ [25]) μυθικῶς εἶπε τὸν Τιθωνὸν Πριάμου καλῶν αὐτὸν ἀδελφόν· ἱστορίαις γὰρ καὶ μύθοις μόνον φροντίζει θέλγειν [26]) τοὺς νέους βουλόμενος.

Κοίτησι] κοίταις. Ἰωνικῶς ἐτράπη τὸ α εἰς η, μένει δὲ καὶ [27]) τὸ ἰῶτα προσγεγραμμένον.

Κέρνης] Κέρνη νῆσος ὠκεανῖτις, ὁπόθεν ὁ ἥλιος δοκεῖ ἀνατέλλειν. Ἔστι ἐπὶ τὸν ὠκεανὸν ἐπὶ ἀνατολῆς ἄκρων, ᾗ καθεύδει ὁ Τιθωνὸς μετὰ τῆς Ἠοῦς· ὑποκάτω δὲ τὸ Φήγιον, οὗ τὸν Πήγασον ἵππον ἐποχεῖται ἡ ἡμέρα μέλλουσα διέρχεσθαι κατὰ τὴν γῆν, πτερωτὸν δὲ παρίστησι τοῦτον ὁ ποιητής [28]).

19. Ἀμφιμήτριον] Περὶ τούτου ἐῤῥέθη [29]).

20. Οὖσα] τὰ σχοινία [1]), παρὰ τὸ οἴω, τὸ κομίζω, οἶσα, καὶ ἰωνικῶς οὖσα. Ἢ τὰ ἀπὸ τῆς οἰσύας [2]) φυτοῦ ἤτοι λύγου; πρότερον γὰρ ἀπὸ λύγου σχοίνους ἐποίουν πρὸ τῆς εὑρέσεως τῆς καννάβεως.

25) οὗτος δὲ) Vit. 2. οὕτως δὲ: Vit. 3. οὕτω μέν.

26) ἱστορίαις — θέλγειν) Vitt. 2 et 3. ἱστορίαις — μύθοις φροντίζει, θέλγειν, omisso μόνον, non male.

27) ἰωνικ. — μένει δὲ καὶ) Sic legunt Vitt. 2 et 3. pro ἰωνικ. δὲ — καὶ μένει, quam lectionem reddidimus Tzetzae.

28) Κέρνη —) Haec eruimus e Vitt. 2 et 3. quae sunt longe plura, quam edd. omnes et Codd. reliqui habent, qui modo priora praebent: νῆσος — ἀνατέλλειν. Forte a Io. Tzetza sunt addita, vt fratris Isaacii emendaret scholion, ac suppleret. cf. quoque Eustath. ad Dionys. v. 219.

29) περὶ τούτου) Bene addit Seb. auctoritate Codd. suorum: hoc vero schol. abest a Ciz. et Vitt. omnibus. Quidam interpunctione decepti: ἀνατέλλειν, τὸ ἀμφ. ἐῤῥέθη, vt Pott. obseruat, lepide errarunt, rati, Amphimetrium esse nomen insulae Cernes.

1) τὰ σχ.) Non apparet τὰ in Ciz. et Vitt. 1 et 2. sed Vit. 3. habet.

2) τῆς οἰσ.) Sic etiam Vit. 3. Reliqui Codd. et editt. ante Sebast. omittunt art. τῆς. Sed mox Vitt. 2 et 3. quoque τῷ· εὑρέσεως praepo-

Γρώνης] τετρυπημένης καὶ κοίλης πέτρας [3]), ἐκ τοῦ γρῶ, τὸ ξέω καὶ ἐσθίω; γρώντη καὶ γρώνη.

Εὐγάληνα] τὰ γαληνιᾷν ποιοῦντα [4]) τὴν ναῦν κλυδωνιζομένην, ὁπότε δεθῇ καὶ στηριχθῇ ταῖς ἀγκύραις.

nunt τῆς, quod Seb. nondum recepit.

3) γρώνης —) Ante Sebast. hoc ſchol. ſic ſe habebat: γρώνης· κοίλης πέτρας, ἐκ τοῦ γρῶ, τὸ ῥέω, καὶ σείω; Pott. in ed. 2. addidit: γρώντης καὶ γρώνης, ſed Seb. ope Codd. ſic dedit: τετρυπημένης, κοίλης, ἐκ τοῦ γρῶ, τὸ ξέω καὶ ἐσθίω. Noſtri Codd. omiſſo τετρυπημένης, modo, vt edd. vett. κοίλης πέτρας. Voc. πέτρας a Seb. deletum omnino reuocandum arbitror, nam γρώνην ſignificare κοίλην πέτραν omnes Grammatici docent, niſi velis explicare γρώνη Adiectiue a γρῶνος, ſcl. πέτρα, vti vere eſt Adiectiuum, cf. Lycophr. v. 631. γρῶνον πέδον, et 1280. γρῶνον βέρεθρον: apud Nicand. Theriac. v. 77. πελλίσιν ἐν γρώνῃσιν, vbi ſchol. κοίλαις καὶ βαθείαις. cf. etiam Euſtath. ad Hom. Il. ζ. p. 633, 47, et λ. p. 852, 8. qui a γρῶ, τὸ ἐσθίω καὶ φθείρω, deriuari dicit. Addi itaque poteſt πέτρας, atque etiam omitti. Quod ad τετρυπημένης attinet, quum in Vit. 1. Cod. antiquiſſimo, non reperiatur, adiectum videtur in recenſione altera, forſ. a Io. Tzetza, e Grammaticis aliis, e. g. Etymol. M. qui tamen ad γρώνη habet ἡ κοίλη καὶ τετριμμένη πέτρα, ἡ δεχομένη τὰ σχοινία: Zonar. vero τετρυπημένη. Vnum vero idemque eſt τρίβω et τρυβάω. Frequentat vero Tzetz. voc. τρυπᾷν, e. g. ad v. 22 et 77. v. 124 et 664. ἐκ τοῦ χρῶ Vitt. 2, et 3. παρὰ τὸ χρῶ. Etymol. M. παρὰ τὸ γῶ, τὸ χωρῶ, γώνη καὶ γρώνη. Interpretatur vero etiam χρῶ, τὸ ξέω. τὸ ξέω habent quoque noſtri, non ῥέω, ſed addunt τὸ σείω, mendoſe, a Seb. bene mutatum in ἐσθίω, h. e. exedo, vt Euſtath. l. l. Phauor. ad γρώνη et Zonar. ad γρῶ habent. Facile autem σείω et ἐσθίω a librario verba dictantis excipiente confundi poterant. Thryll. coniicit, ξύω pro σείω legendum eſſe, qua coniectura vt carere poſſimus, efficit ἐσθίω. γρώντη καὶ γρώνη etiam a Seb. extincta reſtituimus auctoritate Codd. Vitt. 2 et 3. Phauorini et Etymologi M. Olim male γρώντης καὶ γρώνης.

4) γαλ. ποιοῦντα) Vit. 2. γαληνίαν ἐμποιοῦντα: Vit. 3. γαληνὰ ποιοῦντα, non bene.

Χερμάδος] πέτρας, ἐν ᾗ τὰ σχοινία τοῦ πλοίου δέδενται πρὸς τὸν αἰγιαλόν [5]). Χερμὰς κυρίω· ἡ μικρὰ πέτρα, ἣν δύναταί τις τῇ χειρὶ μάσασθαι καὶ ἐπιλαβέσθαι [6]). Νῦν δὲ καταχρηστικῶς τὴν παραθαλασσίαν μεγάλην πέτραν ἐκάλεσε τοῦ λιμένος, πρὸς ἣν ἀποδέουσι τὰς [7]) τῶν ὁλκάδων σχοίνους.

21 — 22. Ναῦται λίαζον] Οἱ ναῦται, φησὶ, τὰ σχοινία τὰ παρέχοντα γαλήνην ἀπὸ τῆς τετρυπημένης πέτρας ἔλυον [1]). Λίαζον δὲ ἀντὶ τοῦ [2]) ἔλυον τροπῇ τοῦ διχρόνου εἰς δίχρονον, ὡς τὸ βίβλος βύβλος [3]), Ἀφροδίτη Ἀφροδύτη, τετράδιον τετράδυον καὶ τὰ ὅμοια.

Κἀπὸ γῆς ἐσχάζοσαν ὕσπληγας] καὶ [4]) ἀπὸ γῆς ἀνέσπασαν τὰς ἀγκύρας [5]); ὅτε γὰρ μέλλουσι [6]) πλεῖν· ἀπὸ τῆς γῆς [7]) ἀνασπῶσι ταύτας. Τὸ δὲ ἐσχάζοσαν χαλκιδικὸν [8]) ἤτοι τῆς ἀττικῆς διαλέκτου [9]). Ὕσπληξ

5) χερμάδος —) Vitt. 2 et 3. praemittunt πέτρας — αἰγιαλὸν, a nobis in textum recepta: hinc sequuntur ea, quae Seb. et reliqui habent: χερμὰς κυρίως κ. τ. λ. Nullus est, qui horum verborum faciat mentionem, praeter Phauor. ad χερμάδος, laudato Lycophrone, qui ea sine dubio debet schol. nostro.

6) ἐπιλαβ.) Vit. 3. λαβεῖν: Vit. 2. ἐπιλαβεῖν.

7) τὰς) Ciz. et Vit. 1. τοὺς, vtrumque recte.

1) οἱ ναῦται — ἔλυον) A Seb. e duobus Mss. erutum non apparet in Godd. nostris; neque in editt. vett.

2) δὲ ἀντὶ τοῦ) Nostri non agnoscunt cum edd. prior.

3) βίβλος βύβλ.) Vit. 1 et Ciz. inuerso ordine: βύβλος βίβλος, Ἀφροδύτη Ἀφροδίτη, sed τετρ. τετρ. quod Vitt. 2 et 3. exhibent, isti non addunt.

4) καὶ) A Seb. praepositum Vitt. 2 et 3. etiam praeponunt: caeteri cum edd. prior. ignorant.

5) ἀγκύρας) Vit. 2. ἀγγύρας, vt in schol. Euripidis saepius λυγγεὺς pro λυγκεὺς, et similia trecenta alia. Thryllit.

6) ὅτε — μέλλουσι) Vitt. 2 et 3. ὅταν — μέλλωσι.

7) ἀπὸ τῆς γῆς) Vitt. 2 et 3. ἀπὸ γῆς.

8) χαλκιδ.) Nostri Codd. vt edd. vett. adeo Potter. 1. corrupte χαλδαικὸν, vt infra v. 252. vbi χαλκιδικὸν plane legendum est. Vid.

δὲ, ἡ καὶ ὑστριχὶς [10]), κυρίως μάστιξ ἦν ἐκ χοιρίων [11]) τριχῶν συμπεπλεγμένη; καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶσα μάστιξ καὶ τὸ βούκεντρον. Νῦν δὲ τὰς ἀγκύρας οὕτος λέγει·

Αἱ δὲ παρθενοκτόνον] μέχρι τοῦ: αἱ Φαλακραῖαι κόραι, συντάσσεται οὕτω, καθ' ἣν διαγράψω τάξιν τοῦ α καὶ β [12]) καὶ τῶν λοιπῶν στοιχείων.

Παρθενοκτόνον] Ἀθάμας ὁ Αἰόλου τοῦ Ἕλληνος παῖς, βασιλεὺς δὲ Θηβῶν [13]), ἐκ Νεφέλης γεννᾷ Ἕλλην καὶ Φρίξον. Εἶτα Ἰνὼ γήμας γεννᾷ Κλέαρχον [14]), τὸν παρά τισι Λέαρχον, καὶ Παλαίμονα, τὸν καὶ Μελικέρτην. Ἰνοῦς δὲ φρυγούσης τὸν πυρὸν διὰ τὸ μὴ ἀναφύεσθαι καὶ ὑποθεμένης τοῖς μάντεσι λέγειν Ἀθάμαντι,

omnino Rutgers. Varr. Lectt. VI, 5, p. 465, vbi Chalcidicam dialectum Atticae probat esse filiam. Thryll. et Fischer. in Animadu. ad Welleri Gramm. gr. Spec. II. p. 336. De forma ἰσχάζουσαν vid. Voss. in: Jen. Allg. Litt. Zeit. 1805, 140, p. 505. In edit. alt Potterus: χαλδαϊκὸν, inquit, quod prius legebatur, mutaui in χαλκιδικὸν, vnde probe sequitur: ἤτοι Ἀττικῆς διαλέκτου, nam Chalcis, Lycophronis patria, ab Atheniensi colonia habitata est, docente Strabone XII. Libr. Hanc autem correctionem postea confirmat ipse Tzetzes ad v. 252. κίφριμου — χαλκιδικῆς, ἤτοι Ἀττικῆς διαλέκτου." Verum ibi Codd. nostri quoque legunt χαλδαϊκῆς.

9) διαλέκτου) Vit. 1 et Ciz. διαλέξεως.

10) ὕσπληξ — ὑστριχὶς) Vit. 1 et Ciz. ὕσπληγξ — ὑστριγὴς: Vit. 2. ὕσπληγξ — ὕστριχος: Vit. 3. ὕσπλιγξ — ὕστριγξ. ὕσπληξ et ὕσπληγξ est vnum idemque, vti etiam ὑστριχὶς et ὕστριχος: sed ὑστριγὴς corruptum incuria librarii, nec aptum videtur ὕστριγξ.

11) χοιρίων) Nostri χοιρείων, vsitatius.

12) καθ' ἣν — β.) Vit. 1 et Ciz. κατὰ τὴν τάξιν τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου, omisso voc. διαγράφω.

13) παῖς — Θηβῶν) Absunt, vt in edd. vett. ante Potter. 2. a Vit. 1 et Ciz. verum Vitt. 2 et 3. habent, quibus subinde quaedam sunt adiecta, haud dubie a Io. Tzetza.

14) κλέαρχ.) Ap. Apollod. I, 9, 2. λέαρχος dic. vid. infra ad v. 22.

διὰ τοῦτο σῖτον μὴ φύεσθαι μηδὲ τὰ λοιπὰ τῶν σπορίμων, ὅτι τῶν τῆς Νεφέλης παίδων χρεία τοῖς θεοῖς ἕνα τυθῆναι 15). Ἀναγκασθεὶς δὲ 16) ὁ Ἀθάμας Φρίξον παρέστησε 17) τῷ βωμῷ σφαγιάσαι βουλόμενος. Νεφέλη δὲ τὸν Φρίξον 18) καὶ τὴν Ἕλλην ἁρπάζει, καὶ παρ' Ἑρμοῦ λαβοῦσα χρυσόμαλλον κριὸν, ἔδωκε τοῦτον 19) τῷ Φρίξῳ: ἐφ' οὗ 20) φερομένων διὰ τοῦ ἀέρος αὐτοῦ τε καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἀδελφῆς τῆς Ἕλλης συνέβη τὴν Ἕλλην εἰς τὸ ὑποκείμενον καταπεσεῖν πέλαγος καὶ ἀποπνιγῆναι καὶ ἀπὸ ταύτης κληθῆναι Ἑλλήσποντον; ὅθεν καὶ παρθενοκτόνον Θέτιν καὶ θάλασσαν οὗτος τὸ Ἑλλησπόντιον ἐκάλεσε πέλαγος.

Φρίξος δὲ ἧκεν 21) εἰς Κόλχους καὶ θύει ἐκεῖ τὸν κριὸν Φυξίῳ Διΐ. Τὸ δὲ δέρος Αἰήτης 22) ἐν Ἄρεος ἄλσει καθήλωσε περί τινα 23) δρῦν, ὃ μυθεύεται φυλάττειν τὸν Δράκοντα 24). Φρίξος δὲ λαβὼν Χαλκιό-

15) τυθῆναι) Vit. 2. τιθῆναι, male.

16) ἀναγκ. δὲ) Ex Vit. 3. addidi δέ.

17) παρέστησε) Ciz. παρίστησε, perperam.

18) τὸν Φρίξ.) Sic nostri pro καὶ Φρίξον, melius ob seq. τὴν Ἕλλην.

19) ἔδωκε τοῦτον) Sic Vitt. 2 et 3. recte, reliqui negligunt τοῦτον, quod contextus flagitare videtur, vel legendum cum Vit. 1 et Ciz. καὶ τὸν παρ' Ἑρμοῦ — ἔδωκε.

20) ἐφ' οὗ) Sic legendum cum Vitt. 2. et 3. et edd. omnibus, vel cum Vit. 1 et Ciz. ὑφ' οὗ, non vero cum Seb. ἀφ' οὗ. Sed sqq. αὐτοῦ — Ἕλλης a Pott. e Baroc. reuocata ignorant Ciz. et Vit. 1. Exhibent Vitt. 2 et 3. et a Io. Tzetza videntur inserta.

21) ἧκεν) Ciz. et Vit. 1. ἦλθεν, vt Apollod. I, 9, 1. quem fere vbique, vti etiam h. l., sequitur Tzetzes.

22) Αἰήτης) Abest a Ciz. et Vit. 1. non bene. Ante Pott. male legebatur Ἀλέθας, perperam, nam Phrixus ab Aëta, Colchorum rege, hospitio est exceptus.

23) τινα) A Pott. in ed. alt. receptum, agnoscunt quoque Vitt. 2 et 3. sed ab Apollod. l. l. et Vit. 1 et Ciz. abest.

24) ὁ μυθ. — δράκοντα) Neque Apollod. neque no-

πην [25]) τὴν Αἰήτου γεννᾷ Ἄργον, Μέλανα [26]), Κάτιν [27]), Φρόντιν, Σῶρον καὶ Ἕλλην. Ὕστερον δὲ Ἀθάμας μήνιδι Ἥρας, ὅτι τὸν Διόνυσον ὡς κόρην ἀνέτρεφε [28]), λαβὼν παρ' Ἑρμοῦ, καὶ τῶν ἐξ Ἰνοῦς ἐστέρητο [29]) παίδων. Αὐτὸς γὰρ μανεὶς Λέαρχον τοξεύει; Ἰνὼ δὲ σὺν

ſtri agnoſcunt. Videntur poſtea adiecta, atque ſane ſaltim, vt iam vidit Thryllit., ſcribendum fuerit ὁ μυθ. Φυλ. ὁ δράκων,

25) χαλκιόπην) Sic legendum, non vero cum Seb. χαλκιώπην: Vit. 3. χαλκεόπην, perperam. vid. Apollod. l. l.

26) Μέλανα) Sic reſtituimus ex Apollod. l. l. Apoll. Rh. II, 1156. et Eudoc. p. 146. Natal. Com. VI, 9, *Melanem*. Noſtri cum edd. mendoſe vel μελίαν, vel μυλίαν. Forte etiam legi poteſt Μέλαν, vt vulgatae lectioni Μελίαν magis reſpondeat.

27) κάτιν) Vit. 1 et Ciz. male κάπιν. Apud Apollod. I, 9, 1, cf. ibi Heyne, vocantur Phrixi filii, Ἄργος, Μέλας, Φρόντις, Κύτωρος, ſed Mſ Palat. pro Κύτωρος habet Κυτιασωρὸς, vnde plane patet, e Tzetza ibi legendum Κάτις, Σῶρος. Sic Thryll. Verum quum Apollod. cum Apoll. Rh. II, 1155 et 1156. et Eudoc. p. 146 et 236. vtique modo quatuor Phrixo fuiſſe tradat liberos, Argum, Melana, Phrontin et Cytiſorum, et Herodot. VII, 197. atque Pomp. Mel. I, 19, et alii Cytiſorum nominent filium Phrixi, non eſt, quod dubitemus, quin lapſus fuerit Tzetza, et ex vno Cytiſoro finxerit perperam duos, Catin et Sorum. Vix itaque a me impetrare potui, quin κάτιν et σῶρον refingerem in κυτίσωρον, niſi κάτιν inter et σῶρον poſitum eſſet Φρόντιν, et niſi vererer, ne Tzetzae, quam vbique iactat, rerum antiquarum peritiae aegre facerem, eique quicquam ab ipſius ſcholiis alienum obtruderem. Habeat ergo ſibi atque imperitiae ſuae Catin et Sorum; habeat etiam Ἕλλην ſuam, quam omnes alii ignorant.

28) ἀνέτρεφε) Vit. 2. διέτρεφε, Vit. 3. διέθρεψε, recte, addit Thryllit. Sed qua de cauſa? Forſan quia, cum eſſet puer, ab ipſo, vt puella, educabatur. Apollod. III, 4, 2. τρέφειν ὡς κόρην.

29) ἐστέρητο) Vit. 2 et 3. ἐστέρητο, Apollod. I, 9, 2. ἐστερήθη.

Παλαίμονι, τῷ καὶ Μελικέρτῃ, ἥλατο εἰς θάλασσαν [30]. Ἀθάμας δ᾽ ἐκπεσὼν Βοιωτίας χρησμὸν [31] ἔλαβεν, ἐκεῖ κατοικεῖν, ὅπου ἂν [32] ζώοις ἀγρίοις ξενισθῇ. Λύκοι δὲ περὶ τὴν ἀπ᾽ αὐτοῦ κληθεῖσαν Ἀθαμαντίαν [33] ἰδόντες αὐτὸν ἔφυγον καταλιπόντες τὰ κρέα τῶν προβάτων, ἅπερ κατήσθιον. Ἐκεῖ δὲ γήμας Θεμιστὼ τὴν Ὑψέως γεννᾷ Λεύκωνα, Ἔρυθρον [34], Σχοινέα [35] καὶ Πτῶον [36]. Καὶ τὰ μὲν λοιπὰ πάντα [37] τῆς ἱστορίας ἀληθεύουσι: τὰ δὲ περὶ τοῦ κριοῦ μεμυθολόγηται; ὁ γὰρ Κριὸς ἄνθρωπος ὢν φίλος τῇ Ἕλλῃ καὶ Φρίξῳ γνοὺς τὴν ἐπιβουλὴν τὴν κατ᾽ αὐτῶν, ἐμβὰς εἰς πλοῖον μετὰ τούτων ἐφέρετο. Καὶ ἡ μὲν Ἕλλη περὶ [38] τὸν Ἑλλήσποντον ἢ νόσῳ

30) ἥλατο — θάλ.) Apollod. l. l. εἰς πέλαγος ἔρριψε. Vit. 1 et Ciz. ἥλλατο εἰς τὴν θάλ. vitiose. Vit. 2. ἥλλετο εἰς τὴν θάλ. Vit. 3. rectius ἥλατο εἰς τὴν θάλ.

31) χρησμὸν) Male Seb. χρησμῶν.

32) ὅπου ἂν) Auctoritate Vitt. 2 et 3. et Apollod. I, 9, 2. reuocauimus ἂν in textum.

33) ἀθαμαντ.) Sic nostri omnes cum Apollod. l. l, quem Tzetzes hic vbique sequitur. Sebast. cum caeteris male ἀθαμανίαν.

34) ἔρυθρον consensu nostrorum Codd. non vero ἐρύθριον, quod Heyne recepit in Apollod. I, 9, 2.

35) Σχοινέα) Sic Apollod. Ciz. et Vit. 1. sed Vitt. 2 et 3. σχοινίαν: Hygin. Fab. 1. Sphincium.

36) πτῶον) Sic omnino legendum, praeeuntibus Apollod. l. l. cf. Heyne ibi p. 66. Pausan. IX, 23. p. 71. ed. Fac. qui, εἶναι, inquit, Ἀθάμαντος καὶ Θεμιστοῦς παῖδα τὸν Πτῶον, et Iacobs Animadu. in Eurip. Tragoed. p. 24. pro τίτωνον, vt habent Vit. 1 et Ciz. et edd. ante Sebast. Facile autem confundi possunt ΠΤΩΟΝ et ΤΙΤΩΝΟΝ. Τρίτωνα, quod Seb. recepit perperam, ortum est ex praua lectione Vitt. 2 et 3. τίτωνα.

37) πάντα) Vit. 1 et Ciz. addunt τά.

38) περὶ) Vitt. 2 et 3. παρά. Saepe confunduntur, vt mox περὶ κολχίδα, Vitt. 2 et 3. παρὰ κόλχους, Apollod. l. l. εἰς κόλχους: Eudoc. p. 25. εἰς τὴν τῶν κόλχων γῆν. καὶ χρυσώσαντες. eff. Eudoc. p. 247. vbi vberius haec explicantur, et Apoll. Rh. II,

ἡ πεσοῦσα τοῦ πλοίου τελευτᾷ: οὗτοι δὲ ἀφίκοντο περὶ Κολχίδα καὶ χρυσώσαντες κριοῦ δέρμα, τὸν μὲν κριὸν θύουσι Διΐ 39), τὸ δὲ δέρμα τις ἄνθρωπος. Δράκων ἐφύλαττε. Καὶ ἄλλως 40):

Ἀθάμας ὁ Αἰόλου τοῦ Ἕλληνος παῖς, βασιλεὺς δὲ Θηβῶν, γήμας Ἰνὼ τὴν Κάδμου παῖδας ἔσχε δύο: Κλέαρχον, τὸν παρά τισι Λέαρχον, καὶ Παλαίμονα, τὸν καὶ Μελικέρτην. Κατὰ Ἥρας δὲ πρόσταγμα ἀποπεμψάμενος τὴν Ἰνὼ καὶ ἐπιγήμας Νεφέλην ἔσχεν ἐξ αὐτῆς δύο παῖδας: Ἕλλην τε καὶ Φρίξον. Μιγνύμενον δὲ αὐτὸν λάθρα τῇ Ἰνοῖ κατοπτεύσασα ἡ Νεφέλη ᾤχετο. Πάλιν δὲ τῆς οἰκίας ἐπικρατήσασα ἡ Ἰνὼ ἐπεβούλευσε τοῖς τῆς Νεφέλης παισίν. Εὑροῦσα οὖν τινὰ 41) μηχανὴν ἔφρυξε 42) τὸν πυρὸν διὰ τὸ μὴ ἀναφύεσθαι. Καὶ δὴ πολλῆς οὔσης ἀκαρπίας ἐν τῇ χώρᾳ ἔπεμψαν οἱ Θηβαῖοι 43) θεοπρόπους εἰς Πυθώ. Ἡ δὲ Ἰνὼ ὑπέθετο τοῖς

1144. τὸν ἐκ χρύσειον ἔθηκεν Ἑρμείης. vid. schol.

39) Διΐ) Sic quoque Apollod. l. l. et Apoll. Rh. II, 1147. Διῒ φυξίῳ, sed Eudocia p. 25. τῷ Ἄρει, ἢ τῷ Ἑρμῇ: at p. 146. etiam φυξίῳ Διΐ. cf. quoque Schol. Pind. Pyth. IV, 428.

40) καὶ ἄλλως) Vit. 1 et Ciz. omittunt. Caeterum totam hanc ῥῆσιν usque ad ὄπισθεν ἔφη Vitt. 2 et 3. cum vtroque Cod. Potteri praetermittunt. Continet fere eadem, quae in superioribus sunt tractata, et videntur esse postea addita.

41) οὖν τινὰ) Vit. 1 et Ciz. δέ τινα.

42) ἔφρυξε) Vit. 1 et Ciz. ἔφρυγε, recte, putat Thryll.

43) οἱ Θηβαῖοι) Sane insulsam nominat Sch. lectionem vet. omnium Codd. Vit. 1. quoque et Ciz. et editionum superiorum Ἀθηναῖοι, et ideo ope quatuor Codd. posuit Θηβαῖοι. Scholiast. in Aeschyl. Pers. v. 70. qui eandem commemorat fabulam, tradit: οἱ ἐγχώριοι ἐβουλεύσαντο πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα ἀπελθεῖν καὶ μαντεύεσθαι, et hi ἐγχώριοι sunt Θηβαῖοι. Sic quoque permutantur Θηβαῖοι et Ἀθηναῖοι in Eudocia p. 438, ὤγυγος, βασιλεὺς Ἀθηναίων, qui tamen fuit rex Θηβαίων. Veruntamen quum Hyginus fab. 2. narret, Athamantem solum Delphos misisse satellitem, itemque Apollod. I, 9, 1. διὰ πέμψαν

μάντεσι τοιοῦτόν τινα χρησμὸν κατὰ τοῦ Φρίξου λέγειν Ἀθάμαντι, ὡς διὰ τοῦτο σῖτον μὴ φύεσθαι μηδὲ τὰ λοιπὰ τῶν σπορίμων, ὅτι τῶν τῆς Νεφέλης παίδων χρεία τοῖς θεοῖς ἕνα τυθῆναι. Πυθόμενος οὖν παρὰ τῶν θεοπρόπων ὁ Ἀθάμας τὸ λογιον καὶ ἀναγκασθεὶς μεταπέμπεται ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸν Φρίξον σφαγιάσαι βουλόμενος; προφάσεως δὲ χάριν ἐκέλευσεν αὐτὸν ἄγειν ὅ, τι κάλλιστον [44] πρόβατον ἐν τοῖς θρέμμασιν εἰς ἱερουργίας [45] ὑπάρχει. Μυθολογεῖται δὲ, ὅτι παραγενομένῳ τῷ Φρίξῳ μετὰ τῆς ἀδελφῆς κατά τινος [46] δαίμονος ἐπιφάνειαν ἀνθρωπίνῃ βοῇ λαλῆσαι τὸν κριὸν καὶ πᾶσαν αὐτῷ τὴν ἐπιβουλὴν ἀναγγεῖλαι κελεῦσαί τε αὐτὸν μετὰ τῆς ἀδελφῆς περικαθίσαι τὰ νῶτα [47]), ὅπως τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον ἐκφυγεῖν δυνηθῶσιν. Ἕτεροι δὲ λέγουσιν, ὅτι Νεφέλη Φρίξον καὶ τὴν Ἕλλην ἁρπάζει καὶ παρ' Ἑρμοῦ λαβοῦσα χρυσόμαλλον κριὸν ἔδωκεν αὐτοῖς [48]): ἀφ' οὗ [49]) φερομένων διὰ τοῦ ἀέρος μετὰ πολλῆς τῆς βίας συνέβη τὴν Ἕλλην μὴ δυναμένην ἀντέχειν. Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἱστορίας ταύτης ζήτει εἰς τὴν ἑτέραν ἱστορίαν τὴν ὁμοίαν αὐτῇ, ὡς ὄπισθεν ἔφη [50]).

ὁ Ἀθάμας εἰς Δελφοὺς, quem fere vnice, vt iam obseruauimus, h. l. sequitur Tzetzes, et quum praeterea in ipsis scholiis nostris responsum oraculi ad Athamantem solum relatum esse: πυθόμενος οὖν παρὰ τῶν θεοπρόπων ὁ Ἀθάμας τὸ λόγιον, commemoretur, legendum putauerim ἔπεμψεν ὁ Ἀθάμας pro ἔπεμψαν οἱ Ἀθηναῖοι. Eudocia p. 25. ipsa firmat emendationem nostram, nam habet: πέπομφεν οὖν θεωροὺς εἰς Ἀπόλλωνα Ἀθάμας.

44) κάλλιστον) Schol. Aeschyli πρώτιστον.

45) ἱερουργ.) Vit. 1 et Ciz. ἱερουργίαν.

46) κατά τινος) Sic Vit. et Ciz. rectius, quam Seb. et reliqui, κατά τινα.

47) περικ. — νῶτα) Vit. 1 et Ciz. παρακαθίσαι τοῖς νώτοις, sed mox ab iis abest ἐπικείμενον.

48) αὐτοῖς) A Seb. restitutum abest a nostris Codd.

49) ἀφ' οὗ) Vit. 1 et Ciz. vt supra, ἐφ' οὗ.

50) ὡς — ἔφη) Desunt in Vit. 1 et Ciz.

Θέτιν] τὴν θάλασσαν, ὡς εὐθεσίας αἰτίαν 51) συναχθέντος γὰρ κατ' ἀρχὰς τοῦ ὕδατος 52) ἐφάνη ἡ ξηρὰ καὶ γέγονε τοῦ παντὸς ἡ εὐκοσμία 53).

23. * Ἰουλόπεζοι] αἱ πολλὰς κώπας ἔχουσαι, ἐκ μεταφορᾶς τινὸς σκώληκος, ἰούλου ὀνομαζομένου, πολλοὺς πόδας ἔχοντος * 1). Ἴουλος δὲ σκώληξ πολύπους μικρὸς 2) περὶ τοίχους 3) ἀνερχόμενος, ᾧ παρεικάζει τὰς Ἀλεξάνδρου ναῦς διὰ τὰς κώπας. Ἐγὼ δὲ μίαν λέγω ναῦν Ἀλεξάνδρου καὶ βαρβαρικὸν πλοιάριον 4) ἕν· ἑκατὸν γὰρ μόνους 5) στρατιώτας ἔχων ἔπλευσεν εἰς Ἑλλάδα. Ἴουλος δὲ 6) σημαίνει τέσσαρα: τὸν σκώληκα τοῦτον, τὴν ἐξάνθησιν τῶν γενείων 7), τὴν συστροφὴν τῶν τριχῶν, καὶ τὸν ὕμνον, ὥς φησιν Ἐρατοσθένης ἐν Ἑρμῇ 8):

51) Θέτιν — αἰτίαν) Nostri, vt edd. prior. θέτις, ἡ θάλασσα, ὅτι εὐθ. αἰτία.

52) κατ' ἀρχ. τοῦ ὕδ.) Hunc ordinem verborum a Seb. constitutum tuentur quoque Codd. nostri: vulgat. tamen τοῦ ὕδατος, κατ' ἀρχὰς deleto commate stare potest.

53) εὐκοσ.) Art. ἡ praepositum Vitt. 2 et 3. non agnoscunt.

1) Ἰουλόπεζοι — ἔχοντος) A Seb. e Cod. Vat. eruta a nostris absunt. Zonar. ad h. v. fere eadem exhibet.

2) μικρὸς) Nostri omnes praeter Vit. 3. μιαρὸς, lapsu librarii.

3) περὶ τοίχ.) Vitt. 2 et 3. cum Phauor. περὶ τείχη.

4) πλοιάριον) Vitt. 2 et 3. πλοῖον.

5) ἑκατὸν — μόνους) Vit. 2 et Ciz. ἑκ. καὶ μόνους, vt edd. ante Potter. Vitt. 2 et 3. omittunt μόνους.

6) ἴουλος δὲ) Nostri remouent δὲ.

7) ἐξάνθ. τ. γεν.) Etymol. ἐξάνθ. τῶν τριχῶν κατὰ τὰς κουρειάς, schol. ad Apoll. Rh. I, 972: πρώτη ἐξάνθ. τῶν ἐν τῷ γενείῳ τριχῶν: Io. Tzetz. in Chil. XIII, 494. vbi eadem tradit, ἐξάνθησις τριχῶν τῶν τοῦ γενείου.

8) ἐν ἑρμῇ) Ita quoque Ciz. et Vit. 1. et schol. Apollon. l. l. In Villoison. schol. in Hom. Il. σ, 473. ἐν τῷ ἑρμῇ, sed Vit. 2. ἑρμῇ sine ἐν, et Vit. 3. ἑρμῆς. In vers. Eratosthenis schol. Apollonii δενδαλίδας pro δαιδαῖτε, et Vitt. 2. 3. δαδαίων et δαιδαίων legunt: Io. Tzetz. vero in Chil. l. l. δαιδαῖτης, vt

Ἡ χερνῆτις ἔριθος ἐφ' ὑψηλοῦ πυλεῶνος
Δανδαῖτις στείχουσα καλῶς ἤειδεν 9) ἰούλους

Ἴουλος 10) δὲ 11) ζῶόν ἐστιν ἐν τῇ θαλάσσῃ πολύπουν, καὶ ἐξ αὐτοῦ αἱ νῆες ἰουλόπεζοι λέγονται; πέζα γὰρ ὁ ποῦς

h. l. Vit. 1 et Ciz. non apte.

9) ἤειδεν) A Seb. ἀμέτρως in ἤειδ' perperam mutatum restituimus, nam sic vere exhibent Vitt. 2 et 3. Etymol. M. ad ἴουλος, Schol. Apollon. l. l. et Tzetz. in Chil. l. l. Vit. 1 et Ciz. ἄειδεν. Brunck. ad Apoll. I. v. 972. hos versus in scholiis et in Etymol. M. corruptos ita legendos putat:

Ἦν δ' ἄρα χερνῆτίς τις ἐφ' ὑψηλοῦ πυλεῶνος
Δινδαλίδας τεύχουσα, καλοὺς δ' ἤειδεν ἰούλους.

bene, sed tamen καλῶς retineri velim, quum Io. Tzetz. in Chil. l. l. v. 564. canat: καὶ ἴουλος ὁ ὕμνος μὲν, πλὴν θηλυκῇ τῇ κλήσει. Verum quum in versf. a Brunckio restitutis voc. ἔριθος omittatur, Iacobs in Animadu. ad Anthol. Vol. I. P. II. p. 314. lenissima mutatione scribi vult: ἦν χερνῆτις ἔριθος, media syllaba τοῦ. ἔριθος producta. cf. eius not. et Valken. ad Theocrit. Adoniaz. p. 214. ed. Berol. Attamen, ne iniuriam faciamus Tzetzae nostro, etsi non satis vbique emendato, acquiescendum videtur in vulgata, immo statuendum, qui eum in eiusmodi rebus in viam ducere velit rectam, ipsum longe aberrare, illumque vulnerare magis, quam sanare.

10) ἴουλος — κῶπαι) Haec a Potter. e Baroc. cui accedunt Vitt. 2 et 3. inserta, absunt omnia a Vit. 1 et Ciz. quibus modo est schol. breue a Seb. perperam damnatum: πέζα, ὁ πούς, παρὰ τὸ πέδον. Haud dubie Io. Tzetz. haec postea auxit, deleto scholio breuiori, quod vero in prioribus exemplaribus, iisque vetustissimis ac primae recensionis, vt Vit. 1 et Ciz. comparet, in sequentibus vero, vt Vitt. 2 et 3, sublatum est. Accidit vero hinc, vt editt. prior. vtrumque, et breuius et longius, scholion seruarent. Hinc breviori schol. addidit Thryllit. haecce: *De pede nauis disconuenit scholiastae Euripidis Tzetzes. Ille ita ad Orest. f. 100, b, ed. Iunt.* λέγεται δὲ ποὺς τὸ σχοινίον τὸ κάτωθεν ἱστίου· ἐλθὼν δὲ πνεῦμα σφοδρὸν, καὶ πρὸς τὴν τοῦ ποδὸς τάσιν ἐμπεπτωκὸς ναῦν ἀνατρέπει. *Catullus de Phaselo suo v. 20, 21.*

παρὰ τὸ πέδον [12]), τὸ ὁμαλόν· τοῦτο δὲ παρὰ τὸ ἕζω, τὸ κάθημι [13]). Πόδες οὖν τῆς νηὸς κυρίως οἱ οἴακες ἢ καὶ αἱ κῶπαι.

Εὐῶπες] εὐόφθαλμοι διὰ τὰς ὀπὰς, ὅθεν ἐν τῷ πλεῖν κινοῦσι τὰς κώπας [14]).

Σπάθαις] κώπαις [15]).

24. Πελαργοχρῶτες] λευκόχροοι διὰ τὰ λαῖφη.

Φαλακραῖαι κόραι] Ἰδαῖαι ἀπὸ τοῦ περιέχοντος [1]) τὸ περιεχόμενον; τέσσαρα γὰρ Ἴδης ἀκρωτήρια:

Siue vtrumque Iuppiter
Simul secundus incidisset in pedem.

vbi vid. inprimis Scaligerum, qui scholiasten Euripidis sequitur. Potes et Muretum adire. Sed inprimis Salmas. Exercitatt. Plin. p. 400. *ed. recent. Clemens Alex. L.* VIII. *Strom. p. 743. non explicite* ποῦς *(ita ibi) ait* πλοῖόν ἐστι, δι' οὗ τὸ πλοῖον πλεῖ. *Facere pedem quid sit, docet Scaliger contra virum, quem vocat disertissimum, qui est, si nescis, Adr. Turneb. Advers.* XX, 4. *quem et addes Lib.* XXV, *c.* 21. *Aliud quid est pes fluminis, de quo cf. Ob. Gifan. Ind. Lucretii p.* 393. *sq. Etiam Virgil. Aen.* (V, 830.) *vna omnes fecere pedem, vbi interpp. vid.* (inprimis Heynium, et Doering. ad Catull. et Valken. ad Eurip. Hippol. in Diatrib. p. 235.)

11) ἔουκος δὲ) Vitt. 2 et 3. retinent ἢ ap. Pott. praepositum, omisso τῷ· δὲ, et mox ad καὶ ἐξ αὐτοῦ neque καὶ, vt Pott., neque δὲ habent.

12) πέδον) Vit. 3. πεζὸν, quod idem est. cf. Phauor. ad πεζός. Forf. legendum πεζὸν ἢ πέδον, aptior tamen lectio πεζὸν, quam πέδον.

13) κάθημι) Sic Seb. cum Codd. Vitt. 2 et 3. Caeteri κάθημαι. κάθημι, etsi forma incognita et noua, et ab ἕω, ἧμι facta, tamen ob ἕζω h. l. recta.

14) τὰς κώπ.) Art. τὰς a Seb. praepositus in nostris quoque est praepositus.

15) σπάθαις — 24. πελαργοχρ.) Haec duo scholia absunt a nostris. Videntur e scholiis interlin. huc illata.

1) περιέχοντος) Sic nostri etiam cum Sebast. pro περιέχοντι, sed τὸ περιεχόμενον non agnoscunt.

Φαλάκρα. Λεκτὸν, Γάργαρον καὶ Πέργαμον ²). Τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ ὄρους ἔλαβον προσηγορίαν: ἐκ τῆς Φαλάκρας γὰρ ³) λέγουσι τμηθῆναι τὰ ξύλα τὰ εἰς τὴν ναυπηγίαν τῶν Ἀλεξάνδρου πλοίων. Ἔκτοτε δὲ τοῦτο τὸ ὄρος ψιλωθὲν Φαλάκραν ⁴) κληθῆναι διὰ τὸ φαλακρωθῆναι αὐτὸ ὑπὸ τοῦ Φερέκλου εἰς τὴν τῶν νεῶν ⁵) κατασκευήν. Κόρας δὲ Φαλακραίας ⁶) εἶπε τὰ πλοῖα ὡς ἐκ τῶν τῆς Φαλάκρας ξύλων ναυπηγηθέντα ⁷).

25. Καλυδνῶν] Καλύδναι νῆσοι δύο Τροίας ἀπό τινος Καλυδνοῦ λεγόμεναι ¹).

Λευκὰ πτίλα] τὰς κώπας, ὅτι ὑπ' αὐτῶν λευκαίνεται τὸ ὕδωρ πληττόμενον. Πτίλα δὲ τὰ πτερὰ παρὰ τὸ ²) ἐν τῷ πέτεσθαι τίλλειν καὶ κόπτειν τὸν ἀέρα.

2) πέργαμον) Schol. Nicandri Alexiph. v. 40, vbi loci huius Lycophr. eorundemque promontoriorum mentionem facit, nominat σίγειον pro πέργαμον: ergo etiam quatuor promontoriorum Idae, vt Tzetzes h. *l.* et infra v. 1170. mentionem facit, sed schol. ad Hom. Il. ξ. 284. τρία, inquit, τὰ πάντα ἀκρωτήρια τῆς Ἴδης· λεκτὸν, γάργαρον, φαλάκρα, cf. schol. Villoison. Hinc Lennep. in Animadu. ad Coluth. p. 27. dicit, Pergamum esse a praua lectione, qua pro γάργαρον adfinis scripturae nomen πέργαμον scripserit Tzetzes. cf. quoque Strab. XIII, p. 883.

3) ταύτῃ δὲ — γὰρ) Ita ope Vitt. 2 et 3. hunc locum restituimus. Antea: ταῦτα δὲ ἀπεῖδεν, ἤγουν ἐκ τῆς Φαλάκρας.

4) Φαλάκραν) Ita etiam Vit. 2, sed Ciz. et Vitt. 1 et 3. vt olim in edd. ante Potter. φαλάκρα. Mox quoque absunt a Vit. 1 et Ciz. διὰ — κατασκευήν.

5) νεῶν) Vitt. 2 et 3. νηῶν.

6) Φαλακραίας) Ita Vitt. 2 et 3. pro φαλάκρας, recte.

7) ναυπηγ.) Vit. 1 et Ciz. vitiose ναυπηγηθέντων.

1) καλυδν.) Hoc schol. usque ad πληττόμενον nostri non habent, sed in schol. intonl. eadem verba reperiuntur, vnde, nisi fallor, huc sunt illata. *De Calydnis aliter schol. Apollon. ad* II, 285, *vbi Lycophron citatur, cff. Steph. Byz. ad v. et Eustath. ad Dionys. ad v.* 530 *et* 537. *et ad Iliad. β. p.* 241. Thryllit.

2) παρὰ τὸ) Vitt. 2 et 3. ἀπὸ τοῦ.

26. Ἄφλαστα [1)] ἀσύνδετον [2)] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν: καὶ ἄφλαστα [3)]. Ἄφλαστα δὲ λέγονται [4)] αἱ πρύμναι παρὰ τὸ εὔφλαστα καὶ εὔκαυστα [5)] εἶναι κατ' εὐφημισμὸν ἢ παρὰ τὸ ἄφλαστα καὶ ἄκαυστα, ὅτι αἱ πρύμναι τῶν νηῶν τῶν βασιλικῶν [6)] καὶ στρατιωτικῶν θεοὺς γεγραμμένους εἶχον, ἃς δι' εὐσέβειαν οὐκ ἄν τις [7)] ἔκαυσε. Τὰ δὲ λοιπὰ τῶν πλοίων ἄφλαστά τις εἴποι [8)], οἱονεὶ εὔφλαστα καὶ εὔκαστα· εἰ γάρ τις πῦρ αὐτοῖς ἐπιβάλλει [9)], συντόμως καυθήσονται διὰ τὸ εἶναι πεπισσωμένα.

1) ἄφλαστα — πεπισσωμένα) Variant Codd. MSS. in hoc schol. fere omnes: Vit. 1 et Ciz. inde a κατ' εὐφημισμὸν — usque ad εὔκαστα — omnia praetermittunt: Vitt. 2. vero et 3. haec omnia seruant, paucis immutatis.

2) ἀσύνδετον) Ciz. et Vit. 1. ἀσυνδέτως: Vitt. 2 et 3. ἀσύνδετα.

3) καὶ ἄφλαστα) Vitt. 2 et 3. ἄθλαστα, mendose. Sic etiam mox ἄφλαστα pro ἄφλαστα.

4) λέγονται) Sic nostri pro λέγεται, quod Pott. exhibet, vt fere semper in his Scholiis. Hinc Vit. 1. et Ciz. inde a πρύμναι usque ad εἰ γάρ τις πῦρ modo exhibent παρὰ τὸ εὔφλαστα καὶ εὔκαστα, demtis, quae intercedunt hic, omnibus. Vitt. 2 et 3. praebent, sed hinc illinc discrepant.

5) εὔφλ. καὶ εὔκ.) Sic Vitt. 2 et 3. recte pro εὔφλαστα καὶ εὔκαστα, omissis etiam seqq. ἢ παρὰ τὸ ἄφλαστα καὶ ἄκαυστα.

6) τῶν βασιλ. consensu Vitt. 2 et 3. pro βαρβαρικῶν, deletis vero καὶ στρατιωτικῶν.

7) οὐκ ἄν τις) Sic quoque Vit. 3. sed Vit. 2. modo οὐδεὶς ἄν.

8) εἴποι) Vitt. 2. εἴπῃ, Vit. 3. εἴποι.

9) ἐπιβάλλει) Vit. 2. ἐπιβάλλῃ, Vit. 3. ἐπιβάλῃ, et mox cum Vit. 1 et Ciz. καυθήσονται pro καυθήσεται, scil. πρύμναι; recte. Hic adiecit Thryllit.: *Glossae: Aplustra*, πτερὸν πλοίου, ὡς ἔνιοι, *et mox iterum eaedem: Aplustra*, ἄσφαλλος καὶ τὸ ἄκρον τῆς πρύμνης. *Dionysius quoque:* ἄφλαστα, πτερὰ πλοίου, *vt satis liqueat, recte ab hac gr voce Henr. Stephanum latinam illam veterem deduxisse.*

Φύσσωνας] τὰ λαίφη, τὰ ἄρμενα, παρὰ τὸ φῶ, τὸ λαμπρύνω· λευκὰ γάρ. Ἢ παρὰ τὸ φυσσᾶσθαι ὑπ' ἀνέμου [10]) φύσσωνες καὶ φώσσωνες.

Ὠργυιωμένους] ἐκτεταμένους, ἡπλωμένους, ἢ ἀπὸ τῆς ὀργυιᾶς ἤτοι τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν, ἢ καὶ ἀπὸ [11]) τοῦ ὀργῶ, τὸ ὁρμῶ. Ὀργᾶν δὲ τὸ ἐκ γῆς συντόμως ὀρσύειν [12]) τι τῶν φυτῶν ἢ [13]) τῶν βοτανῶν. Ὠργυιωμένους δὲ καὶ μετὰ προσγραφῆς καὶ δίχα προσγραφῆς [14]) τοῦ ι δεῖ γράφειν, τὰ γὰρ διὰ τοῦ υια θηλυκὰ τῷ ι παραλήγεται [15]), μυῖα, ἁρπυιά, μητρυιά. Τὸ δὲ ὀργυιὰ καὶ ἀγυιὰ διφορεῖται [16]).

27. Ἀπαρκτίαις πνοαῖς] ταῖς ἀπ' ἄρκτου πνεούσαις· τοῖς γὰρ ἀπὸ Τροίας πλέουσιν [1]) εἰς Ἑλλάδα φορὸς καὶ οὔριος ἄνεμος ὁ ἀπαρκτίας βορρᾶς.

Πρηστῆρος αἴθωνος] καυστικοῦ ὀξέος.

28. Ἔνθεον] θεῖον, μαντικόν.

Σχάσασα] ἀνοίξασα.

Βακχεῖον] τὸ δίκην τῶν Διονύσου Βακχῶν ξένα φθεγγόμενον [2]).

10) ὑπ' ἀν.) Vitt. 2 et 3. ὑπ' ἀνέμων, et mox φύσαντες καὶ φύσαντες pro φύσσωνες καὶ φώσσωνες.

11) ἢ καὶ ἀπὸ) Nostri tollunt καί.

12) ὀρούειν) Ciz. Vitt. 1 et 3. ὀρούειν.

13) τῶν φυτῶν ἢ) Desunt in Vitt. 2 et 3. et Phauor. Sane glossam sapiunt.

14) καὶ δίχα προσγ.) Absunt a Vit. 1 et Ciz. vt in edd. ante Potter. Thryllit. putat inepta, nisi legas καὶ οὐ δίχα. E sqq. patet, ea esse a glossatore illata.

15) παραλ.) Ita Ciz. et Vit. 1. sed Vitt. 2 et 3, vt Pott. παραλήγονται.

16) τὸ δὲ — διφορ.) Sic Vit. 2. melius pro τ. δ. ἀγυ. καὶ ὀργ. Vit. 3, omisso ἀγυιὰ καί, habet διαιρεῖται, et Vit. 1 et Ciz. διαφορεῖται pro διφορεῖται.

1) τοῖς — πλ.) Vitt. 2 et 3. mendose τὰ — πνέουσιν: vt mox Vit. 2. φοῦρος, et Vit. 3. φροῦρος, male pro φορός.

2) πρηστῆρος — φθεγγόμενον) Absunt a Vitt. 2 et 3.

29. Ἄτης] ἤγουν βλάβης, ἢ ὄνομα ὄρους [1]). Λόφον ἄτης, καὶ [2]) βουπλανόκτιστον τὴν Τροίαν λέγει [3]): Ἠλέκτρας γὰρ τῆς Ἄτλαντος [4]) καὶ Διὸς Ἰασίων καὶ Δάρδανος. Καὶ Ἰασίων μὲν Δήμητρος ἐρασθεὶς κεραυνοῦται· Δάρδανος δὲ κατακλυσμοῦ γεγονότος ἐκ Σαμοθράκης [5]) εἰς τὴν ἀντιπέρα [6]) γῆν περαιοῦται καὶ τὴν νῦν [7]) Τροίαν ἔμελλε κτίζειν [8]). Χρησμὸς δὲ τοῦτον κωλύει κτίζειν τὸν λόφον τοῦτον [9]) εἰπὼν βλάβην [10]) γενέσθαι τοῦτον τοῖς αὐτὸν κατοικήσασι. Ἐν Πριήπῳ [11]) δὲ ἐμαντεύσατο. Ἔχρησε δὲ αὐτῷ ὁ Πριηπαῖος [12]) Ἀπόλλων μὴ κτίζειν τὸν λόφον τοῦτον, ἄτης γὰρ αὐτὸν ἔφη. Διὸ καὶ Δάρδανος κωλυθεὶς αὐτὸν οὐκ ἔκτισεν, ἀλ-

1) ἢ ὄνομα ὄρους) A Seb. recepta nostri cum Pott. non agnoscunt. Praeterea Vitt. 2 et 3. ponunt modo ἄτα, βλάβη.

2) ἄτης, καί) Tollunt Vitt. 2 et 3. bene, nam inde forsan ostendere volunt, ἄτην non esse montem. cf. omnino Heyne in Obseru. ad Apollod. p. 295, et interprett. ad Steph. Byz. v. Ἴλιον.

3) λέγει pro λέγεται nostri recte cum Seb. tuentur.

4) Ἄτλαντος) Vit. 1. plane omittit, sed Vit. 2. male Αἴαντος, vt mox δημήτρας pro δήμητρος. cf. Apollod. III, 12, 1. cui haec, quae iam tradit, debet Tzetzes.

5) ἐκ σαμοθρ.) Vit. 2 et 3. ἐν σαμοθράκῃ, atque iungunt cum κατακλ. γεγονότος. Apollodor. l. l. σαμοθράκην ἀπολιπὼν fauet vulgatae. cf. Schol. et Eusiath. ad Hom. Il. ν. 215, et Diodor. IV, 47.

6) ἀντιπέρα) Sic nostri cum Apollodoro, cf. ibi Heyne, et editt. habent, praeter Vit. 3. qui, vt Seb., praebet ἀντίπεραν, a Pottero intrusum.

7) νῦν) Abest a Vitt. 2 et 3.

8) ἔμελλε κτίζειν. χρησ. — κωλύει) Vit. 3. sic legit et interpungit: μέλλων κτίζειν, χρησμὸς τοῦτον κωλύει, bene.

9) λόφον τοῦτ.) Delent Vitt omnes et Ciz. τοῦτον, non male, vt mihi videtur.

10) βλάβην) Vit. 1. cum Ciz. βλάβης.

11) ἐν Πριήπῳ — Δαρδάνου) Hanc ῥῆσιν infra alieno loco positam huc retraximus. Vid. quae diximus ad num. 20.

12) πριηπαῖος) Sic Ciz. et Vit. 1. recte, ab πρίηπος quod praecedit. Male Seb. cum reliquis πριηπησαῖος, cf. Heyne in Obseru. ad Apol-

καὶ τὴν ὑπὸ τὴν Ἴδην Δαρδανίαν, πρότερον Σκαμάνδρου [13]) λόφον καλουμένην, βασιλεύοντος τότε τῶν Τρωικῶν μερῶν Τεύκρου τοῦ Σκαμάνδρου καὶ Ἰδαίας νύμφης. Οὗ Σκαμάνδρου τὴν θυγατέρα [14]) Βάτειαν λαβὼν ὁ Δάρδανος, ἣν καὶ [15]) ὁ Λυκόφρων Ἀρίσβην [16]) λέγει, γεννᾷ Ἶλον [17]) καὶ Ἐριχθόνιον: ὧν Ἶλος ἄπαις τελευτᾷ; Ἐριχθόνιος δὲ ἐξ Ἀστυόχης τῆς Σιμόεντος [18]) γεννᾷ Τρῶα. Τρωὸς καὶ Καλλιῤῥόης [19]) τῆς Σκαμάνδρου Ἶλος καὶ ἕτεροι. Ὃς Ἶλος εἰς Φρυγίαν ἐλθὼν [20]) καὶ

lod. p. 295. Thryll. placet κρηναιήσιος, et citat schol. Antholog. p. 477. ed. Brod.

13) σκαμάνδρ.) Vitt. 2 et 3. hic et postea κασάνδρου, mendose, cf. Apollod. l. l.

14) θυγατέρα) A Seb. restitutum: nostri, vt impressi, ἀδελφὴν, contra Apollod. Infra v. 1302. recte dicit Tzetzes filiam.

15) ἣν καὶ) Nostri κἂν.

16) Ἀρίσβην) Olim male Ἀριάβην, cff. Lycophr. v. 1308. Stephan. et Etymol. M. ad v. et Sturz. ad Hellanic. p. 100.

17) Ἶλον) Vit. 1 et Ciz. Ἴλλον, atque sic deinceps semper. cf. Heyne ad Apollod. III, 12, 2. p. 327. Vit. 3. mox quoque Ἴλλος pro Ἶλος.

18) σιμόε.) Vitt. 2 et 3. συμόλειτος, mendose, cf. Apollod. l. l.

19) καλλιῤῥ.) Sic duplici ῤῥ. Vit. 1 et 2. cum Apollod. Sebast. et Vitt. 2 et 3. simplici ρ.

20) Φρυγίαν ἐλθὼν) Inde ab his verbis usque ad ἀγῶνα ὑπὸ τοῦ βασ. in omnibus edd. hic posita desiderantur omnia in Vitt. 2 et 3. Vnde patet, ea vel postea esse addita, vel, quum Vit. 1 et Ciz. qui etiam ea hic inserunt, sint Codd. principes, vt aliena ab alio, haud dubie a Io. Tzetza, esse deleta. Etenim nullo modo, vt historia fabularis et vicinia verborum docent, ad Ilum, sed ad Dardanum pertinent. Videntur margini fuisse allita, et deinde a librario imperito in textum, loco autem plane alieno, illata. Conati itaque sumus ea hinc sublata transponere, atque reddere Dardano locoque suo, simulque καὶ, quod sensum turbat, post ἀλλὰ καὶ τὴν ὑπὸ τὴν Ἴδην Δαρδανίαν positum, et cum Vitt. 2 et 3. verba: ἐν Φρυγίᾳ γοῦν — Ἶλος deleuimus.

ἀγῶνα ὑπὸ τοῦ βασιλέως [21]) τεθειμένον εὑρὼν νικᾷ πάλην [22]), καὶ λαβὼν ἐκ τοῦ βασιλέως [23]) ἆθλον ν κόρας καὶ ν κόρους, ἐκ χρησμοῦ [24]) εἵπετο βοῒ [25]) πλανηθείσῃ [26]) ἐκ Μυσίας, ἥτις ἀφικομένη ἐπὶ τὸν λεγόμενον τῆς Φρυγίας Ἄτης λόφον [27]) κατακλίνεται, ἔνθα πόλιν κτίσας [28]) ὁ Ἶλος Ἴλιον ἐκάλεσε. Βουπλανόκτιστος δὲ λέγεται διὰ τὴν πλανηθεῖσαν, ἣν εἴπομεν [29]), βοῦν. Λήσσης ὁ Λαμψακηνός [30]) φησιν, ὅτι τοῦ Ἴλου

21) ὑπὸ τοῦ βασ.) Vitt. 2 et 3. ὑπὲρ τῶν βασιλέων, quod repugnat Apollodoro, qui quoque pro εὑρὼν exhibet καταλαβών.

22) νικᾷ) Vitt. 2 et 3. addunt neque πάλῃ, a Sebast. intrusum, neque πάλην, quod Vit. 1 et Ciz. cum Apollodoro habent, recte, nam centies dic. νικᾷν νίκην, ἀγῶνα. Sic Cic. de Senect. c. 5. *Olympia vincere.*

23) ἐκ τοῦ βασ.) Vit. 1 et Ciz. ἀπὸ τοῦ βασιλέως: melius.

24) ν κόρας — κόρους) vt Apollod. sed Vitt. 2 et 3. πέντε κόρας καὶ πέντε κόρους, fine dubio πεντήκοντα, aberratione librarii. Vit. 1 et Ciz. πεντήκοντα κόρους, perperam omisso πεντήκ. κόρας.

Ibid. ἐκ χρησμοῦ) Nostri omnes bene fine art. τοῦ, quem omnes edd. praeponunt. Apollod. κατὰ χρησμόν.

25) βοῒ) Cuinam? cf. Apollod. III, 12, 3. δόντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως κατὰ χρησμὸν καὶ βοῦν ποικίλην, καὶ φράσαντος, ἐν ᾧπερ ἂν αὐτὴ κλιθῇ τόπῳ, πόλιν κτίζειν, εἵπετο τῇ βοΐ.

26) πλαν.) Vit. 1 et Ciz. πλανηθέντος, scl. ἴλου, non satis apte.

27) Ἄτης λόφον) Recte, cf. Apollod. l. l. ibique Heyne; nostri, vt edd. ante Sebast. ἀκτῆς τόπον. Sic quoque Steph. ad Ἴλιον· ἣν οἱ τρῶες Ἀτην ἐκάλουν.

28) πόλ. κτίσας) Vit. 1 et Ciz. non habent, spatio tamen relicto, quod capere ea possit. Eiusmodi spatia vacua vterque pluribus in locis reliquit, vnde vtrumque ex vno eodemque fonte hausisse apparet.

29) ἣν εἴπ.) Vitt. 2 et 3. ὡς εἴπομεν. Caeterum in vtrisque omnia inde a λήσσης usque ad πύργος τῆς κασσάνδρας non reperiuntur.

30) λήσ. ὁ λαμψ.) Vit. 1 et Ciz. λυσίας ὁ λαμψάκου. Thryllit. coniicit, legendum esse, vel λέσχης δὲ περὶ λαμψάκου, vbi Priapus coleretur, vel λυσίας, vel aliud quid latere. Sic λύσις pro

ἐν τῇ Μυσίᾳ νέμοντος βοῦς ἔχρησεν αὐτῷ Ἀπόλλων [31]) ἐκεῖ κτίζειν πόλιν, ἔνθα ἂν ἴδῃ μίαν τῶν βοῶν αὐτοῦ [32]) πεσοῦσαν. Μία οὖν τῶν βοῶν αὐτοῦ ἀποσκιρτήσασα τῆς ἀγέλης ταύτην ἐδίωκεν; ἡ δὲ ὀκλάσασα κατέπεσεν, ἔνθα νῦν ἐστιν ἡ Ἴλιος. Ὁ δὲ Ἶλος τοῦ χρησμοῦ μνησθεὶς ἐκεῖ πόλιν ἔκτισε καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ Ἴλιον ὠνόμασεν [33]).

Ἄκρων λόφων [34])] τῶν ὑψηλῶν· ἐν γὰρ ἐκείνοις τοῖς μέρεσιν ἦν ὁ πύργος τῆς Κασσάνδρας.

31. Αἴ, αἴ [1])] αἲ ἐπίῤῥημα θρηνητικὸν, ὃ πάντες οἱ νῦν βαρύνουσι. Στέφανος [2]) δὲ καὶ Μελάμπους περισπᾷν ἀξιοῦσι λέγοντες τουτονὶ τὸν κανόνα: Τὰ εἰς αι δίφθογγον [3]) λήγοντα ἐπιῤῥήματα, ἂν ἐπὶ τέλους ἔχωσι τὸν τόνον, περισπῶνται: ἰατταταῖ [4]), παπαῖ [5]), αἶ καὶ τὰ ὅμοια, πλὴν τοῦ βαβαὶ καὶ τοῦ ναὶ ὀξυτονουμένων· ἐγὼ δὲ φημὶ καὶ τοῦ αἴ [6]).

λύσιππος quoque putat legi ap. Steph. in Θεσσαλία.

31) Ἀπόλλων) Vit. 1 et Ciz. βοῦς.

32) αὐτοῦ) Abest a Vit. 1 et Ciz. et h. l. et mox iterum αὐτοῦ ἀποσκιρτ. vbi quoque τῆς ἀγέλης a Seb. additum non conspicitur.

33) ὠνόμασεν) Ciz. ὀνομάζεται.

34) ἄκρ. λόφ.) Hoc schol. Vit. 1 et Ciz. non h. l. ponunt, sed antea τοῖς· λυσίας τοῦ λαμψάκου, praemittunt.

1) αἶ, αἴ) Sic quoque Vit. 3. sed reliqui αἶ αἶ.

2) Στέφανος) Vit. 3. στέφων, sic quoque Phauor. ad αἶ, qui vero ad extr. καὶ τοῦ ναὶ addit ὀξυτονουμένων, quod quoque textu flagitante inseruimus.

3) δίφθογγον) Abest a Vit. 2 et 3.

4) ἰατταταῖ) Vit. 2. ἰαταὶ, Vit. 3. ἰαταταῖ.

5) παπαῖ) Vit. 1 et Ciz. non habent.

6) τοῦ αἴ) Vit. 2 et 3. τὸ αἴ. *Et ita sane scribit Eustath. ad Odyss. η. p. 287, Bas. et alibi, vt alios iam praeteream, vid. Steph. Thes. qui haec bene pertractauit. Thryllit.* Olim male οὐαί.

Θηλαμὼν 7)] τροφὲ 8), ἐκ τοῦ θηλὴ, ὁ μαστὸς, θηλαμών. Τροφὸν 9). δὲ αὐτῆς τὴν Τροίαν καλεῖ.

32. Πρόσθε] σημείωσαι ἐκ τούτου 1), ὅτι καὶ τὰ εἰς θε ἐπιῤῥήματα, φωνήεντος ἐπιφερομένου, τὸ ν ἐφέλκουσι 2)· συμφώνου δὲ, οὐκ ἔτι 3).

Πεύκῃσιν] πεύκαις, ἰωνικῶς, τροπῇ τοῦ α τῆς αι διφθόγγου εἰς η μένοντος καὶ τοῦ ἰῶτα προσγεγραμμένου. Πεύκη δε ἐστι ξύλον πρὸς πλοίων κατασκευὴν ἐπιτήδειον. Ἀπὸ δὲ τοῦ ποιοῦντος 4) τὸ ποιηθὲν εἶπεν ἢ ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον.

Οὐλαμηφόροις] ταῖς ὀλεθρίαις 5) ἢ ταῖς οὐλαμὸν καὶ πόλεμον φερούσαις.

33. Τριεσπέρου λέοντος 1)] λέοντα μὲν καλεῖ τὸν Ἡρακλέα διὰ τὸ ἀνδρεῖον καὶ τὴν λεοντὴν, τριέσπερον δέ. Ὅτε Ἀμφιτρύων ἐπὶ Τηλεβόας ἐστράτευσεν ἐκδι-

7) θηλαμὼν) Totum hoc ſchol. abeſt a Vitt. 2 et 3.

8) τροφὲ) Vit. 1 et Ciz. retinent τροφεῦ cum edd. prior. et mox εἰς τοῦ pro ἐκ τοῦ, neque ὁ μαστὸς a Sebaſt. adiectum agnoſcunt.

9) τροφὸν) Vit. 1 et Ciz. τροφὴν δὲ αὐτήν.

1) σημεί. ἐκ τούτου) Vitt. 2 et 3. σεσημείωται ἐκ τ. Vit. 1 et Ciz. σημείωσαι ἐκ τοιούτου.

2) ἐφέλκ.) Ita Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1 et Ciz. ἐφελκύουσι, bene; in edd. vett. male ἐφελκύνουσι.

3) οὐκ ἔτι) Vitt. 2 et 3. οὐκέτι.

4) ποιοῦντος) Ciz. et Vit. 1. ποιηθέντος, perperam.

5) ταῖς ὀλεθρ. ἢ ταῖς, quod abeſt ab edd. vett. et Vit. 1. ac Ciz. adeſt in Vitt. 2 et 3. qui vero cum Phauorino ἤτοι τάξιν στρατιωτικὴν ἐμποιούσαις legunt pro καὶ πόλεμον φερούσαις, quae videntur eſſe ex emendatione ab alio poſthaec facta.

1) τριεσπ. — λέοντος) Vitt. 2 et 3. ſtatim ſubiiciunt, quae adhuc a nullo addita praemiſimus τοῖς· ὅτε Ἀμφιτρύων —. Interea tamen, quum infra fere eadem ad λέοντα repetantur, ab alio, forſ. a Io. Tzetza, h. l. inſerta eſſe videntur. Adiuvant, vt quisque facile perſpicere poterit, et contextum et ſtructuram verborum.

κῆσαι θέλων τὸν φόνον τῶν ἀδελφῶν [2]) Ἀλκμήνης καὶ τοῦ ταύτης πατρὸς, Ζεὺς τρεῖς ἑσπέρας εἰς μίαν μεταβαλὼν συνεκάθευδε τῇ Ἀλκμήνῃ. Κατὰ δὲ τὴν αὐτὴν ἑσπέραν καὶ Ἀμφιτρύων παλινοστήσας [3]) συγκαθεύδει [4]) τῇ γυναικί. Ἡ δὲ διδύμους παῖδας γεννᾷ, ἐκ μὲν [5]) Διὸς Ἡρακλέα, ἐκ δ' Ἀμφιτρύωνος Ἰφικλῆ [6]). Διὰ τοῦτο τριέσπερον αὐτὸν λέγει [7]). Τὰς δὲ ἀλληγορίας [8]), εἰ μή πού τινας ἀναγκαίας, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἱστοριῶν ἐατέον [9]), ὅτι οὐδὲ πρέπον ἐστὶν ἀλληγορεῖν ἐνταυθοῖ [10]); οὗτος γὰρ μυθικῶς πάντα γράφει. Τὸ μὲν οὖν περὶ τῶν τριῶν ἑσπερῶν οὕτω τινὲς φάσκουσιν: ἐγὼ δὲ τριέσπερον τὸν Ἡρακλέα λέγω [11]) καλεῖν τὸν Λυκόφρονα διὰ τὸ ἐν τῷ κήτει [12]) τρεῖς ἡμέρας ποιῆσαι, ἃς ἑσπέρας καλεῖ διὰ τὸ ἀφώτιστον καὶ σκοτεινὴν εἶναι τὴν γαστέρα τοῦ θηρίου. Τὸ δὲ περὶ τοῦ Διὸς οὕτω νοητέον, ὅτι [13]) τὶς βασιλεὺς τρεῖς ἡμέρας [14]) συνέχαιρε καὶ συν-

2) τὸν φ. τ. ἀδελφῶν) Vitt. 2 et 3. modo τὸν ἀδελφὸν, Eudocia p. 210. rectius τοὺς ἀδελφούς.

3) παλινοστ.) Vit. 1 et Ciz. παλιννοστήσας, recte, putat Thryllit. vt παλίλλογος: Vitt. 2 et 3. cum Eudocia πάλιν νοστήσας.

4) συγκαθεύδει) Vitt. 2 et 3. cum Eudocia καθεύδει, quod etiam de concubitu dicitur.

5) μὲν) A Seb. reuocatum nostri cum Eudocia comprobant.

6) ἰφικλῆ) Vitt. 2 et 3. cum Eudocia et Apollodor. II, 4, 8. ἰφικλέα.

7) λέγει) Vitt. 2 et 3. καλεῖ: Eudocia καλοῦσιν.

8) τὰς δὲ ἀλληγ. usque ad πάντα γράφει Vitt. 2 et 3. non agnoscunt; et sane, cum contextum verborum interrumpant, a Tzetza ipso, vel ab alio ad marginem posita, et postea demum videntur illata. Vit. 1 et Ciz. habent.

9) ἐατέον) Vit. 1. et Ciz. ἐάτω.

10) ἐνταυθαῖ [ἐνταυθοῖ]) Vit. 1. ταῦτα.

11) λέγω) Male omittunt Ciz. et Vit. 1.

12) ἐν τῷ κήτει) Vit. 1. et Ciz. ἐν κοίτῃ.

13) ὅτι) Abest a Vitt. 2 et 3.

14) τρεῖς ἡμέρας) Deest in Vit. 1. et Ciz. vti etiam mox συνεκάθευδε.

εκάθευδεν Ἀλκμήνη ἀποδημήσαντος [15]) Ἀμφιτρύωνος. Ἐπεὶ δὲ τὸ καθεύδειν μετὰ γυναικῶν [16]) νυκτὸς ἔργον ἐστίν: ἐμυθεύσαντο, ὅτι τὰς τρεῖς [17]) ἡμέρας μίαν ἑσπέραν ἐποίησεν.

Λέοντος [18])] λέοντα τοῦτον καλεῖ διὰ τὴν ἀλκὴν καὶ ὅτι τὸν ἄτρωτον λέοντα τῆς Νεμέας συνθλάσας οἰκείαις χερσὶν, ὅπλῳ καὶ σκεπαστηρίῳ ἐχρῆτο τῷ δέρματι τούτου [19]) ὡς ὄντι ἀτρώτῳ.

34. Τρίτωνος] Τρίτων κυρίως υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Ἀμφιτρίτης, τὰ μὲν ἄνω μέχρι τοῦ [1]) ὀμφαλοῦ ἄνθρωπος, τὰ δὲ ἐξ ὀμφαλοῦ μέχρις οὐραίου δελφὶς, καὶ οἷον εἰπεῖν ὥςπερ ἰχθυοκένταυρος. Νῦν δὲ Τρίτωνα [2]) τὸ Ποσειδῶνα καλεῖ, Τρίτωνος δὲ κύνα τὸ κῆτος [3]). Ἡ δὲ ἱστορία αὕτη: Τῶν θεῶν βουλομένων δῆσαι τὸν Δία, γνοὺς τοῦτο ὁ Ζεὺς ἐκ τῆς Θέτιδος, καὶ ὀργισθεὶς [4]), τοὺς μὲν ἄλλους θεοὺς ἔτισε, Ποσειδῶνα δὲ σὺν Ἀπόλλωνι θη-

15) ἀποδημήσαντος) Restituimus e Codd. Vitt. 2 et 3. pro ἀποδημοῦντος.

16) γυναικῶν) Nostri γυναικός.

17) τὰς τρεῖς) Art. τὰς reposuimus ope Codd. nostrorum. Pro ἡμέρας Vit. 3. legit ἑσπέρας.

18) λέοντος) Nostri omittunt omnes, et iungunt haec cum superioribus ita: λέοντα δέ.

19) δέρματι τούτου) Sic recte Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. δ. τούτῳ.

1) μέχρι τοῦ) Pro μέχ. καὶ reddidimus Tzetzae, praeeuntibus Vitt. 2 et 3. et Eudoc. p. 398. Eodem modo μέχρις οὐραίου pro καὶ οὐραίου.

2) τρίτωνα) Vitt. 2 et 3. adiiciunt κυρίως.

3) κύνα τὸ κῆτ.) Pro τὸ κῆτος κύνα, a Sebast. emendatum, nostri confirmant. Vitt. 2 et 3. repetunt καλεῖ, et hinc statim, omissis quibusdam versibus, ita pergunt: Ποσειδῶν γὰρ σὺν Ἀπόλλωνι ὀργῇ Διὸς θητεύσας τῷ Λαομέδοντι καὶ προπυργώσας τὴν Ἴλιον· ἐπεὶ μὲν κ. τ. λ. Vit. 1. et Ciz. vero vulg. exhibent. Cff. ad h. l. Sturz. ad Hellan. p. 145. et Heyne in Obseru. ad Apollod. p. 157.

4) ὀργισθεὶς) Ciz. et Vit. 1. quoque pro ὀργῇ cum Seb. sed ponunt post ἔτισε, ita:

τεῦσαι τῷ Λαομέδοντι καὶ πυργῶσαι 5) τὴν Ἴλιον ἀπέστειλεν. Ὁ γοῦν 6) Λαομέδων τὸν μὲν Ἀπόλλωνα ἱερείοις ἐτίμησε. Ποσειδῶν δὲ ἐπεὶ μετὰ τὸν τεταγμένον χρόνον τὸν τῆς λατρείας μισθὸν οὐκ ἐδέξατο: ἀγανακτῶν κατὰ Λαομέδοντος ἔπεμψε κῆτος δεινότατον, ὅπερ 7) τὴν χώραν κατέκλυσεν, ἀποπτυον 8) τὴν θάλασσαν. Ἐκ χρησμοῦ δὲ Λαομέδων ἀναγκασθεὶς Ἡσιόνην τὴν αὐτοῦ θυγατέρα 9) κοσμήσας βασιλικῶς ὡς πρὸς βορὰν 10) τῷ κήτει ἐξέθετο. Διερχόμενος δὲ Ἡρακλῆς μετὰ τοῦ Ἰάσονος 11) μελλοντὸς πλεῖν ἐπὶ τὴν Κολχίδα γῆν, λαβεῖν 12) τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ὃ δράκων 13) ἐφύλαττε, μετὰ τῆς καλουμένης Ἀργοῦς νηὸς, ἀφ' ἧς καὶ Ἀργοναῦται 14), προσωρμίσθησαν 15) τῇ Ἰλίῳ 16); ἰδόν-

ὀργισθεὶς δὲ Ποσειδῶν. Legendum vero omnino: ὀργισθεὶς. Ποσειδῶνα δέ.

5) πυργῶσαι) Eadem manu in Vit. 1. ſupraſcriptum: περιτειχίσαι Apollod. II, 5, 9. τειχίσαι.

6) γοῦν) Legit Sebaſt. vt dicit, δι' εὐφωνίαν, pro οὖν, vt omnes Codd. habent, ſed quis credat, a Grammaticis Graeculis in ſcholiis εὐφωνίαν eſſe ſpectatam?

7) ὅπερ) τὸ καὶ, quod Seb. ſeruat cum edd. prior. noſtri cum Eudoc. p. 344 et 398. abiiciunt, recte.

8) ἀποπτύον) Ciz. et Vit. 3. cum Phau. ἀποπτύων, male.

9) τὴν θυγατέρα) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 398. τὴν αὑτοῦ θυγ. recte.

10) βορὰν) Sic Ciz. et Vitt. 2 et 3. cum Eud. quod melius conuenit τῷ κήτει, quam Sebaſt. et reliquorum εὐωχίαν. Eodem voc. inque eadem re vtitur quoque ſchol. Villoiſ. Il. υ, 145. et Apollod. II, 5, 9. Vit. 1. φορὰν, quaſi tributum: haud dubie vero lapſu librarii pro βορὰν.

11) μετὰ τοῦ Ἰάσονος — ῥύσασθαι ταύτην) Ita quoque Vitt. 2 et 3. et Eudocia, vtroque loco, ſed a Ciz. et Vit. 1. et edd. vett. abſunt. Potter. in alt. ed. primum recepit.

12) λαβεῖν) Vit. 2. praeponit ἐπὶ τῷ: Vit. 3. et Eudoc. μέλλων, ſcil. Hercules.

13) ὃ δράκων) Vit. 2. recte pro ὃ ὁ δράκων.

14) ἐφύλασσε — ἀργοναῦται) Ita ſupplent Vitt. 2 et 3. cum Eudocia, a Sebaſt. et Pott. omiſſa.

15) προσωρμ.) Eudocia vtroque loco προσωρμήθησαν, a προσορμάω, non ſatis apte.

τες δὲ τὴν Ἡσιόνην ἐν τῷ αἰγιαλῷ δεδεμένην καὶ μαθόντες τὴν αἰτίαν, ὁ Ἡρακλῆς εἶπε, δυνατῶς ἔχειν ῥύσασθαι ταύτην. Καὶ ὑποσχεθεὶς πα. ἁ Λαομέδοντος ἀθανάτους ἵππους λαβεῖν, οἳ ἐδόθησαν [17]) αὐτῷ ἀντίποινον παρὰ τοῦ Διος. τὸν Γανυμήδην ἁρπάσαντος ἀδελφὸν ὄντα τοῦ Λαομέδοντος, χωστὸν τεῖχος ποιήσας καὶ. στὰς ὡπλισμένος παρὰ [17 b]) τὸ στόμιον, ὡς κεχηνὸς ἐπῄει [18]) τὸ κῆτος, ἀθρόως τῷ τούτου ἐμπεπήδηκε στόματι. Τρισὶ δὲ ἡμέραις ἔνδοθεν κατακόπτων αὐτὸ [19]) ἐξῆλθεν ἀποβεβληκὼς καὶ τὴν τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς τρίχα [20]). Μὴ

16) τῇ ἰλίῳ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. τῷ ἰλ. vt post τὸ ἴλιον pro τὴν ἴλιον, et mox δὲ post ἰδόντες delent.

17) οἳ ἐδόθησαν — λαομέδοντος) Vitt. 2 et 3. cum Phavor. breuiter ita: οὓς ζεὺς ἔδωκε τῷ λαομ. ὑπὲρ γανυμήδους τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ: Hellanic. p. 146. ed. Sturz. οὓς τρωῒ ζεὺς ἀντὶ γανυμήδους ἔδωκε: Eudocia οὓς ζεὺς ἔδωκε τῷ αὐτοῦ πάππῳ τρωῒ etc. Variae variorum sunt de Ganymedis patre sententiae. Fratrem Laomedontis eum fuisse, nemo est alius, qui tradat. Infra v. 1232. filium Trois fuisse, ipse Tzetzes commemorat. Forsitan ἀδελφὸς h. l. sensu latiori dic. de consanguineo, cf. Munker ad Hygin. f. 271. n. 2. vel ἀδελφὸν — λαομέδ. cum Vitt. 2 et 3. sunt delenda, vel excidit τοῦ πατρὸς post ἀδελφὸν ὄντα. Vit. 1. et Ciz. omisso τῷ· ἀδελφὸν, modo exhibent ὄντας, scil. ἵππους, non apte. Hi quoque pro γανυμήδ. ἁρπ. exhibent γαν. ἁρπάξαντος, quae forma saepius in schol. nostris, vt v. 110. iteratur.

17 b) παρὰ) Sic nostri omnes cum Eudoc. pro περὶ, quod Sebast. cum reliquis habet.

18) ἐπῄει) superuenit. Lectioni ἐπιέει quidem a Pott. e Baroc. repositae fauent Eudoc. et Vit. 3. qui fere semper sequitur Baroc. sed Vit. 1. et Ciz. tuentur ἐπῄει, quam praeferendam ac reuocandam putauimus.

19) ἔνδοθεν — αὐτὸ) Variant omnes: Ciz. et Vit. 1. vt edd. vett. interpunctione modo mutata, ἔνδ. κατατέμνων, αὐτὸς ἐξῆλθεν. Vitt. 2 et 3. καταθέμενος αὐτό. Eudoc. et Phau. καταθέμενος αὐτῷ.

20) τὴν τῆς — τρίχα) Ita Vitt. 2 et 3. cum Eudocia, nam vulg. τὴν τρίχωσιν. vix locum habere potest.

δεξάμενος δὲ παρὰ Λαομέδοντος τὰ ὑπεσχημένα [21]), ἐξ νηῶν [22]) ἀνδρῶν ἐκ τῆς [23]) Ἑλλάδος πληρώσας, παραγεγονὼς πάλιν, πορθεῖ τὴν Ἴλιον, Τελαμῶνος πρώτου τὸ τεῖχος ῥήξαντος καὶ εἰςβάντος: καὶ Λαομέδοντα μετὰ τῶν ἐκείνου υἱῶν ἀνελὼν [24]) Ἡρακλῆς πλὴν Ποδάρκου τοῦ καὶ [25]) Πριάμου καλουμένου καὶ Ἡσιόνης τὴν πόλιν πιμπρᾶ. Ἡσιόνην δὲ γέρας δίδωσι Τελαμῶνι ὡς ἀριστεύσαντι, ἐξ ἧς ὕστερον Τελαμὼν τὸν Τεῦκρον γεννᾷ. Τότε δὲ Ἡρακλῆς καὶ τῇ Ἡσιόνῃ χαρίζεται, ὃν ἂν θέλῃ τῶν αἰχμαλώτων ὠνήσασθαι. Ἡ δὲ τὴν ἑαυτῆς δοῦσα καλύπτραν τὸν ἀδελφὸν ἑαυτῆς Ποδάρκην ἐπρίατο [26]), ὅθεν καὶ ἐκλήθη Πρίαμος.

Ἠμάλαψεν] ἔκρυψεν [27])· κυρίως δὲ τὸ ἐθέρισεν [28])· ἀμάλη γὰρ λέγεται τὸ χερόβολον [28 b]) τῶν σταχύων. ἀμαλάπτω, ἐξ οὗ [καὶ [29])] ἠμάλαψε.

21) ὑπεσχημένα, quod nostri omnes cum Eudocia et edd. prior. tuentur, reiecta lectione Sebast. ὑποσχεθέντα, reuocauimus.

22) ἐξ νηῶν) Apollod. II, 6, 4. πεντηκοντέροις ὀκτωκαίδεκα. cf. Heyn. Obseruatt. ad h. l.

23) ἐκ τῆς) Vit. 3. cum Eudoc. παρὰ τῆς. ἀνδρῶν, addit Apollod. ἀρίστων.

24) ἀνελὼν) Vit. 2. ἀναιρῶν: Vit. 3. cum Eudoc. et Phauor. ἀναιρεῖ, et postea ad τὴν πόλιν addit δέ.

25) τοῦ καὶ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. delent perperam καί.

26) ἐπρίατο) Sic Vit. 1. Ciz. et Eudoc. sed Vitt. 2 et 3. ἐπριάσατο. Mox quoque, consentientibus omnibus Codd. nostris et edd. prior. restituimus καὶ ante ἐκλήθη, a Sebast. perperam eiectum.

27) ἔκρυψεν) Tittmann. in Zonar. ad ἠμάλαψε non male coniicit legendum esse ἔκαψεν, qui conferendus est. Hesych. vero et Phot. quoque ἔκρυψε, ἠφάνισε.

28) ἐθέρισεν) Vit. 1. ἐθεώρισεν, Ciz. ἐθεώτισεν, perperam, sed neque ἐθέρισεν videtur satis conuenire τῷ ἠμάλαψε. Phauor. optime ἔλαψεν, quod de canibus proprie dicitur, κατέπιεν.

28 b) χερόβ.) Nostri χειρόβολον, et mox quoque cum editt. omnibus ἀσταχύων pro σταχύων.

Κάρχαρος 30)] ὁ ὀξυόδους κύων· νῦν δὲ τὸ κῆτος. Κάρχαρος ὁ κεχαραγμένους ἔχων τοὺς ὀδόντας ἤτοι κεχηνότας.

35. Φλοιδούμενος] φλογιζόμενος. Γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ 1) φλογὶ καὶ τοῦ οἰδούμενος φλογοιδούμενος ἢ φλοιδούμενος.

36. Τινθῷ] τῷ κύτει 1) καὶ τῷ χωρήματι 2), παρὰ τὸ τίνω, τὸ ἀνταποδίδωμι καὶ τὸ θῶ, τὸ τίθημι, τινωθὸς 3) καὶ τινθὸς, πᾶν χώρημα 4), καὶ ἡ γαστὴρ, πρὸς ἣν τίνομεν καὶ ἀποτιθέμεθα.

Λέβητος 5)] λέβητα τὸ κῆτος λέγει, καὶ ἀφλόγους ἐσχάρας, τὴν ἐν σπλάγχνοις 6) ἔμφυτον τοῦ κήτους θέρμην.

29) ἐξ οὗ καὶ). Vit. 1. et Ciz. ignorant καὶ, bene. Phauor. ἐξ οὗ ἠμάλαψα καὶ ἠμάλαψεν (vnde τὸ καὶ ortum videtur) ἔθλαψεν, lege: ἔλαψεν, quae vltima verba a librariis schol. Tzetz. praetermissa videntur.

30) κάρχ.) Abest hoc schol. a Vitt. 2 et 3.

1) ἀπὸ τοῦ) Vitt. 2 et 3. cum Phauor. ἐκ τοῦ, et mox φλογὶ καὶ τοῦ οἰδούμενος pro φλογὶ οἰδ. quod quoque typis exprimendum curauimus. Phauor. deinde φλογοιδ. ἢ φλοιδ. pro φλογιδ. καὶ φλοιδ. quod recte se habere videtur. Vnde patet, Phavorinum interdum suppeditare lectiones probabiles.

1) κύτει) Nostri κήτει, male, cum Phau.

2) τῷ χωρ.) Ita Vitt. 2 et 3. cum Phauor. Caeteri ignorant art. Mox iidem melius ἀνταποδίδωμι pro ἀποδίδωμι.

3) τιν.) Ciz. et Vitt. 1 et 3. cum Phauor. male τιθωνός.

4) πᾶν χώρ.) Nostri cum Phauor. non praeponunt ὅς καὶ, a Seb. praepositum.

5) λέβητος) Deest hoc schol. in Vit. 2. Incipit in Ciz. et Vitt. 1 et 3. sic: λέβητος, τοῦ κήτους, λέγει.

6) σπλάγ.) Sebast correxit pro σπλάγχλοις, quod est vitium Potter. 2. sed iam edtt. prior. omnes, quas vero nunquam consuluit, recte legunt.

37. Σμήριγγας] τρίχας [1]). παρὰ τὸ μείρω [2]) μερῶ, τὸ μερίζω, μερίσω, μέριγξ καὶ μῆριγξ [3]), (εἰς πολλὰ γὰρ καὶ λεπτὰ ἐμερίσθησαν αἱ τρίχες) καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ σμῆριγξ.

Κωδείας] Κώδεια λέγεται [4]) ἡ κεφαλὴ παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐν αὐτῇ τὰ δέοντα· τὸ γὰρ λογιστικὸν ἐν αὐτῇ κεῖται. ἕτεροι δὲ [5]) περὶ τὴν καρδίαν [6]) φασίν. Οὕτω λέγεται κώδεια: ἢ ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος [7]) τῆς κωδείας βοτάνης, ἥτις κώδεια λέγεται, ὅτι κώματι καὶ ὕπνῳ δέει ἤτοι δεσμεῖ [8]) τοὺς ταύτην φαγόντας· ὑπνωτικὸν γὰρ τὸ φυτόν.

Πέδῳ [9])] νῦν ἐν τῇ γαστρὶ τοῦ κήτους.

38. Ὁ τεκνοραίστης [1])] Ὁ τεκνοραίστης καὶ τὰ τέκνα φθείρων, ὁ λυμεὼν καὶ ὁ φθορεὺς τῆς ἐμῆς πάτρας, ὁ τύψας ἐν βαρεῖ καὶ δεινῷ ἀτράκτῳ καὶ βέλει τὴν δευτέ-

1) τρίχ.) Vitt. 2 et 3. τὰς τρίχας.

2) παρὰ τὸ μείρω) A Pottero in ed. 2. receptum Vitt. 2 et 3. praebent, ſed a Ciz. et Vit. 1. et edd. prior. abſunt. Deinde Sebaſt. ponit μερῶ poſt μερίζω, et omittit μερίσω, quod noſtri retinent; haud dubie legendum: τὸ μείρω, μερῶ, τὸ μερίζω, μερίσω, vti quoque reſtituimus.

3) μέρ. καὶ μῆρ.) Vit. 3. μέριξ καὶ μήριξ.

4) λέγεται, quod abeſt ab editt. et Codd. reliquis, reſtituimus ope Vitt. 2 et 3. vti mox κεῖται poſt ἐν αὐτῇ.

5) ἕτεροι δὲ pro κἂν ἕτεροι praebent rectius Vit. 1. et Ciz.

6) περὶ τ. καρδ.) Vitt. 2 et 3. ἐν τῇ καρδίᾳ. Hae vero ſunt ineptiae ſcholiaſtae: ea, quae ſequuntur, meliora dant, cf. Heyne ad Hom. Il. XIV, 499.

7) τῆς ὁμοιότ.) Debemus art. τῆς Vitt. 2 et 3. a reliquis abeſt.

8) δέει ἤτοι δεσ.) Recepimus e Vitt. 2 et 3. pro δείει ex emendatione Sebaſt. nam in prior. edd. δείη. Vit. 1. et Ciz. etiam δέει, omiſſis tamen ἤτοι δεσμεῖ. Forte etiam legendum τοὺς αὐτὴν φαγόντας pro ταύτην.

9) πέδῳ) Abeſt hoc ſchol. a Vitt. 2 et 3.

1) ὁ τεκνορ.) Hoc ſchol. a Sebaſt. e Vat. 972. additum noſtri ignorant cum edd. prior.

ραν τεκοῦσαν, ἤγουν τὴν Ἥραν, εἰς τὸ ἄτρωτον καὶ ἀθάνατον στέρνον; καὶ ἐν μέσῳ τῷ αὐλῷ παρὰ τὸν αἰπὺν καὶ ὑψηλὸν ὄχθον καὶ λόφον τοῦ Κρόνου, ἤγουν τὴν Ὀλυμπίαν, τί ἐποίησεν; ὀχμάσας καὶ κινήσας ἐν ταῖς χερσὶ τὸ δέμας τοῦ πατρὸς τοῦ παλαιστοῦ, ἤγουν τοῦ Διὸς, ἔνθα καὶ ὅπου ἐστὶν ὁ τάφος τοῦ Ἰσχένου τοῦ γηγενοῦς, ὁ ταρακτὴς τῶν ἵππων.

Ὁ τεκνοραίστης] Ἡρακλῆς. Μετὰ τὴν Κερβέρου [2]) ἀναγωγὴν ἐς Θήβας ἐλθὼν ὁ Ἡρακλῆς [3]) Λύκον [4]) Θηβῶν βασιλεύοντα καὶ βιαζόμενον Μεγάραν, τὴν Κρέοντος μὲν [5]) θυγατέρα, γυναῖκα δὲ αὐτοῦ, τοξεύσας ἀνεῖλε. Μανίᾳ δὲ διὰ τοῦτο [6]) συσχεθεὶς τῇ τῆς Ἥρας ὀργῇ καὶ τὴν ἰδίαν γυναῖκα ταύτην [7]) Μεγάραν καὶ τοὺς τέσσαρας παῖδας αὐτοῦ [8]), Ὀνίτην [9]), Θηρίμαχον [10]),

2) κερβ.) Ciz. et Vitt. 1 et 2. cum Eudoc. p. 215. τοῦ κερβέρου.

3) ἡρακλῆς) Hic a Seb. additum agnoscit Eudocia. Nostri non hic, sed infra cum edd. prior. praemittunt τῷ· τοξεύσας, et antea ἡρακλέος pro αὐτοῦ a Seb. emendatum.

4) λύκον — βιαζόμ.) Sic quoque Vitt. 2 et 3. cum Eudocia; verum Ciz. et Vit. 1. vt edd. ante Potter. εἰς λύκον θηβ. βασ. καὶ τὸν βασιλέα γῆμαι βιαζόμ.

5) μὲν) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. recte ob seq. δέ. Deest in omnibus edd.

6) διὰ τοῦτο) Plane deest in Vitt. 2 et 3. et Eudocia, sed Ciz. et Vit. 1. non διὰ τοῦτον, vt ante Seb. verum διὰ τούτων. Mox Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. τῇ praemittunt τῷ· Ἥρας, bene.

7) ταύτην) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. τήν.

8) αὐτοῦ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. αὐτῆς, rectius vero vulgat. Apollod. II, 4, 12. τοὺς ἰδίους παῖδας, οὓς ἐκ Μεγάρας εἶχεν. Iisdem Codd. ducibus verba τοξεύσας ἀνεῖλεν sequi iussimus post nomina filiorum. Apollod. l. l. Schol. Pind. Isthm. IV, 108. Pherecyd. p. 102. ed. Sturz. et Io. Tzetzes in Chil. II, v. 229. filios ab Hercule in ignem esse coniectos narrant, sed Isaac. Tzetz. h. l. Euripid. Herc. Fur. 970. sqq. secutus telo prostratos fuisse tradit.

9) Ὀνίτην) Sic quoque nostri cum Eudocia: Apollod. vero II, 7, 8. ὀνείτην,

Δημοκόοντα [11]) καὶ Κρεοντιάδην [12]) τοξεύσας ἀνεῖλεν. Ὁ δὲ Πίνδαρος ὀκτὼ [13]) λέγει παῖδας Μεγάρας καὶ Ἡρακλέος τοὺς ἀναιρεθέντας αὐτῷ [14]). Ἕτεροι δὲ [15]) καὶ δύο υἱοὺς Ἰφικλέους τοῦ ἀδελφοῦ [16]) σὺν τοῖς τῆς Μεγάρας παισὶ λέγουσιν ἀνελεῖν.

Λυμεὼν [17])] ἤτοι φθορεὺς καὶ πορθητής.

Πάτρας] ἰωνικῶς ἐῤῥέθη ἀντὶ τοῦ πατρίδος.

Hygin. f. 32. Ophiten, cf. Heyne Obseruatt. ad Apollod. p. 199.

10) Θηρίμαχ.) Vit. 3. cum Eudoc. Θηρέμαχοι, perperam, nam omnes reliqui Θηρίμαχ. cf. schol. Pind. l. l.

11) Δημοκ.) Eudocia et nostris consentientibus, Apollod. vero, et ap. schol. Pindari l. l. Dionysius Aeneas, s. Valken. auctore ad Theocr. p. 304. ed. Berol. Dinias Argiuus, Δηϊκόωντα.

12) κρεοντ.) Vitt. 2 et 3. κρεοντιάδην, mendose. In Eudocia male hoc nomen excidit, nam ipsa quatuor filios fuisse tradit. Caeterum neque in nominibus, neque in numero filiorum conueniunt scriptores. cff. Sturz. ad Pherecyd. p. 102. scholiast. Pind. Isthm. IV, 104. et Apollod. II, 7, 8. qui e Deianira Ὀνείτην, e Megara vero Θηρίμαχον, Κρεοντιάδην, Δηϊκόωντα et Δηΐονα natos fuisse Herculi tradit. Infra ad v. 663. Hercules dicitur octo, non vero quatuor filios occidisse.

13) ὀκτὼ) Vit. 1. et Ciz. ζ ἢ η, verum Pind. Isthm. IV, 108. vtique ὀκτώ.

14) λέγει — αὐτῷ) Vitt. 2 et 3. cum Eudocia facilius: λέγει παῖδας Μεγάρας ἀνελεῖν Ἡρακλέα.

15) ἕτεροι δὲ) Nostri omnes cum Eudoc. δὲ addunt.

16) τοῦ ἀδελφ.) Abest a Ciz. et Vit. 1. Mox vero Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. vt Sebast. σὺν τοῖς τῆς: Vit. 1. et Ciz. vero tollunt τῆς.

17) λυμεὼν — πάτρας) Non comparent in Vitt. 2 et 3. Bene autem Seb. alterum schol. e duobus Codd. sic constituit. Vit. 1. et Ciz. exhibent vulg. ἐῤῥέθη δὲ. πάτρας, Ἰωνικῶς. ita tamen, vt ita legant et distinguant: ἐῤῥέθη δέ. (scil. eum φθορέα esse.) πάτρας· ἰωνικόν. melius, vt mihi videtur.

39 — 40. Δευτέραν τεκοῦσαν] τὴν Ἥραν λέγει [1]), ἢ ὡς μητρυιὰν αὐτοῦ [2])· γυνὴ γὰρ ἦν τοῦ Διός; ἢ ὅτι αὐτὸν ἐθήλασεν ὄντα παιδίον διὰ τοῦ κόλπου ἐνεγκαμένη πεισθεῖσα τῇ Ἀθηνᾷ. Ἄλλως· δευτέραν τεκοῦσαν τὴν Ἥραν λέγει, ἢ ὅτι αὐτὸν διὰ τοῦ κόλπου ἤνεγκεν ὡς τίκτουσα καὶ τεκνοποιουμένη, ἢ καὶ ὅτε αὐτὸν ἐθήλασε πεισθεῖσα τῇ Ἀθηνᾷ, ἐλύπησεν αὐτήν, ἢ ὡς μητρυιὰν αὐτοῦ; γυνὴ γὰρ ἦν τοῦ Διός. Ὅθεν αὐτῷ ὀνειδίζει ὡς μηδὲ [3]) τῆς θηλαμόνος φεισαμένῳ. Καὶ Ὅμηρος:

> Τλῆ δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερὸς παῖς Ἀμφιτρύωνος
> Δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν ὀϊστῷ [4]) τριγλώχινι
> Βεβλήκει: τότε κέν μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.

1) Ἥραν λέγει) Ita omnes nostri pro Ἥραν. Quisque facile perspiciet, in hoc scholio, vti iam legitur, multa esse contorta et male repetita. Non est dubitandum, subinde id esse auctum, atque sic turbatum quoque et corruptum. Mire ideo discrepant Codices. Vit. 1. et Ciz. Ἄλλως· usque ad πεισθεῖσα τῇ Ἀθηνᾷ omittunt, et iungunt cum superioribus: ἐλύπησεν αὐτήν. Inde eundem verborum ordinem, quem Sebast. sequitur, seruant. Vitt. 2 et 3. praetermissis: ἢ ὅτι ἐθήλασεν — τὴν Ἥραν λέγει, ita pergunt: ἢ ὅτι αὐτὸν ἐθήλασε ὄντα παιδίον διὰ τοῦ κόλπου (ἤνεγκεν non habent) ὡς τίκτουσα, καὶ τεκνοποιουμένη. πεισθεὶς γὰρ τῇ Ἀθηνᾷ, ὅτε Ἡρακλῆς ἐπολεμεῖτο τῇ Πύλῳ, καὶ τῷ πατρὶ Νέστορος Νηλεῖ, διὰ τὸ (μὴ abest) καθᾶραι αὐτὸν τοῦ φόνου (Vit. 3. τῷ φόνῳ) τοῦ Ἰφίτου, συμμαχοῦσαν καὶ τὴν Ἥραν Νηλεῖ κατὰ τὸν δεξιὸν μαστὸν ὀϊστῷ τριγλώχινι ἔτρωσε, καθάπερ φησὶν Ὅμηρος·

> τλῆ δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερὸς παῖς Ἀμφιτρύωνος.

ὅθεν αὐτῷ ὀνειδίζει, ὡς μὴ φεισαμένῳ τῆς θηλαμόνος, et reliqua omnia hactenus contracta omittunt vsque ad στέρνον.

2) μητρυιὰν αὐτοῦ) Ciz. et Vit. 1. vt edd. vett. μ. αὐτῷ, perperam. Infra Seb. quoque αὐτῷ, vbi Vit. 1. et Ciz. recte αὐτοῦ: ergo ibi quoque restituimus.

3) μηδὲ) A Sebast. prolatum, nostri vulg. μή.

4) ὀϊστῷ) Male abest a Ciz. et Vit. 1. nam vers. Hom. Il. V, 393. requirit. Mox βέβλημαι vulg. pro βε-

Ἄτρωτον] τὴν Ἥραν ὡς θεὰν μὴ τιτρωσκομένην· ὅτε γὰρ Ἡρακλῆς ἐπολέμει τῇ Πύλῳ [5]) καὶ τῷ πατρὶ Νέστορος Νηλεῖ διὰ τὸ μὴ καθᾶραι αὐτὸν τοῦ φόνου Ἰφίτου: συμμαχοῦσαν καὶ τὴν Ἥραν Νηλεῖ κατὰ τὸν δεξιὸν τοξεύει μαστὸν ὀϊστῷ τριγλώχινι, καθά φησιν Ὅμηρος. Τοῦτο δ' ἐν μὲν Ὁμήρῳ καλλίστως ἀλληγορούμενον πέφυκε· νῦν δὲ παιδιῶδες κεῖται καὶ μυθικὸν [6]).

Βαρεῖ ἀτράκτῳ] δεινῷ βέλει.

Στέρνον] τὸ στῆθος, παρὰ τὸ στεῤῥὸν τοῦ νοῦ εἶναι ἐνταῦθα· ἐκεῖ γὰρ ἡ καρδία καὶ τὸ ζωτικὸν, ὅθεν ὁ νοῦς τὰς δυνάμεις ἀρύεται [7]).

Ἐν τ' αὐλῷ μέσῳ [8])] ἐν μέσῳ τε τῷ διαύλῳ καὶ τῷ σταδίῳ.

41. Πατρὸς παλαιστοῦ] Ἡρακλῆς καταπολεμήσας Αὐγείαν [1]) τὸν βασιλέα τῆς Ἤλιδος [2]), Ἡλίου [3]) δὲ παῖδα καὶ Ἰφιβόης [4]), διὰ τὸ μὴ λαβεῖν τὸν μισθὸν

βλήχει; hinc: ὅτε κέν μιν pro τότε κέν μιν, et ἄλγος ἔλαχεν pro λάβεν ἄλγος. cf. Heyne ad h. l. Plerumque Sebast. loca scriptorum allata ex editt. nuper editis perperam emendat, vel potius corrumpit, nam Tzetzes ea, vti in Codd. suis legebantur, laudat, et saepius discedit ab editionibus nostris.

5) πύλῳ) Sic quoque Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. πόλει, vt ante Potter. edit. alt.

6) μυθικόν) Ciz. et Vit. 1. μυθικῶς.

7) ἀρύεται) Vit. 1. et Ciz. ἀῤῥύεται.

8) ἐν τ' αὐλῷ μ.) Abest hoc schol. a Vitt. 2 et 3.

1) Αὐγείαν) Apollod. II, 5, 5. in ed. Heyn. Αὐγέαν, olim quoque Αὐγείας. cf. Heyne.

2) Ἤλιδος) Vit. 2. ἥλιδος, Vit. 3. ἥλυδος, vitiose. Apollod. II, 5, 5. Ἤλιδος. Thryllit. putat, posse quoque scribi δασέως, Ἥλιδος.

3) Ἡλίου) Heyn. ad Apollod. l. l. Ἠλείου, *Elei*, ex Pausan. V, 1. praefert

4) Ἰφιβόης) Variant Codd. in hoc nomine. Vitt. 1. et Ciz. φοιβόης: Vitt. 2 et 3. τηλεβόης. Heyne ad Apollod. l. l. coniicit ἰφινόης, additque, pro ea Nausidamen

τὸν ὑπὲρ τῆς 5) καθάρσεως τοῦ κόπρου τῶν βοῶν, καὶ τὴν Ἦλιν πορθήσας ἐκ τῶν λαφύρων ἐκεῖσε ἀγῶνα τῷ Ὀλυμπίῳ Διῒ συνεστήσατο 6) καὶ Ὀλύμπιον τοῦτον ἐκάλεσεν. Ἐτελεῖτο δὲ ὁ ἀγὼν κατὰ πενταετηρίδα ἤ, τὸ σαφέστερον φάναι 7), κατὰ μῆνας πεντήκοντα. Ἠγωνίζοντο δὲ οἱ ἀθληταὶ πένταθλον καὶ ἑτέρους ἄθλους. Ὁ δὲ πένταθλος ἦν πυγμὴ, δρόμος, δίαλμα, δίσκος καὶ πάλη. Ἐν τῷ καταρχὰς δὲ τεθέντι 8) πρώτῳ ἀγῶνι Ἡρακλῆς προσεκαλεῖτο εἰς πάλην τὸν βουλόμενον. Οὐδενὸς δὲ τολμῶντος ὁ Ζεὺς παλαιστῇ εἰκασθεὶς συνέμιξεν Ἡρακλεῖ, καὶ μέχρι πολλοῦ τῆς πάλης ἰσοπάλους γενομένης 9) ὁ Ζεὺς φανεροῖ ἑαυτὸν τῷ παιδί. Τὰ δὲ Ὀλύμπια πέντε ἡμέρας ἐτελεῖτο 10) ἀπὸ ιά τῆς σελήνης μέχρι τῆς ὅλης 11) ιε. Προεγυμνάζοντο δὲ πρώην ἡμέρας λ΄.

Ὀχμάσας] ἐπιπεσὼν, κρατήσας, καὶ γίνεται 12)

(Naupidamen) Amphidamantis filiam memorare Hygin. f. 14. Schol. Apollon. I, 173. quod debemus Thryllitzschio, ita de Augia l. Augea: οὗτος λόγῳ μὲν ἦν ἡλίου, τῇ δὲ ἀληθείᾳ Φόρβαντος ἐκ τοῦ Νειλέως ὑρμίνης· οἱ δὲ φασὶν, ἀπὸ τῆς νυκτέως, οἱ δὲ αὐτὴν ἐπόχου θυγατέρα φασίν. Paucis exceptis, huic consentit Eudocia p. 82. Αὐγείας, υἱὸς μὲν Ἡλίου ἦν, τῇ δὲ ἀληθείᾳ Φόρμηντος ἐκ τῆς ἐκλέως ὑρμίνης· οἱ δὲ αὐτὴν νυκτέως, οἱ δὲ ἐπόχου φασί. Discedit ergo Tzetzes, vti etiam alias, ab omnibus, qui res tractant mythologicas.

5) τῆς) Adiecimus e Codd. nostris.

6) συνεστήσ.) Vitt. 2 et 3. παρεστήσατο.

7) φάναι) Sic nostri rectius; Sebast. cum reliquis φᾶναι.

8) ἐν τῷ — τεθέντι) Sic nostri rectius pro: ἐν τῇ καταρχῇ δὲ καὶ τῷ τεθέντι.

9) γενομ.) Vitt. 2 et 3. γινομένης, non apte.

10) ἐτελεῖτο) Ciz. et Vit. 1. Plural. ἐτελοῦντο, vt fere semper.

11) μέχρι τῆς ὅλ.) Ita nostri, nam alias legendum μέχρις ὅλης, non vero μέχρι ὅλης, vt Seb. habet cum caeteris.

12) καὶ γίνεται) A Sebast. additum nostri ignorant, sed antea Vitt. 2 et 3. legunt ἐπιπεσὼν καὶ κρατήσας, et deinde ὄχους pro ὄχος.

ἐκ τοῦ ὄχος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ὄχμος, καὶ ἐξ αὐτοῦ ὀχμάζω, τὸ ἐπίκειμαι [13]).

Δέμας] τὸ ζῶν σῶμα, παρὰ τὸ δεδέσθαι καὶ συνεστηκέναι [14]). Δέμας [15] τὸ τεθνηκὸς παρὰ τὸ δμω [16]), τὸ δαμάζω, τὸ δαμασθὲν καὶ λυθέν. Καὶ σῶμα τὸ ζῶν παρὰ τὸ σῶον εἶναι. Σῶμα τὸ τεθνηκὸς παρὰ τὸ σημεῖον εἶναι τοῦ ποτὲ ζῶντος. Οἱ δὲ λέγοντες διαφέρειν σῶμα καὶ δέμας ληροῦσιν [17]).

42 — 43. Κρόνου ὄχθον] τὴν Ὀλυμπίαν [1])· πρῶτον γὰρ Κρόνιος λόφος ἐλέγετο [2]).

Γηγενοῦς] τοῦ Γίγαντος. Ἑρμοῦ καὶ Ἱερείας υἱὸς Γίγας. Γίγαντος δὲ υἱὸς Ἴσχενος. Λιμοῦ δὲ γεγονότος ἐδόθη χρησμὸς, μὴ ἂν ἄλλως λυθῆναι τὸν λιμὸν, εἰ μὴ τῶν εὐγενῶν τυθῇ τις. Πάντων τοίνυν ἀπορουμένων [3]) ἐθέλησεν [4]) ὁ Ἴσχενος τυθῆναι, οὗ καὶ τυθέντος ὁ τάφος δείκνυται περὶ τὸν καλούμενον Κρόνιον λόφον πλησίον τοῦ καμπτῆρος τῆς Ὀλυμπίας, καὶ τιμαῖς πλείσταις αὐ-

13) ἐπίκειμαι) Vitt. 2 et 3. ὑπόκειμαι.

14) συνεστ.) Vitt. 2. et 3. συνεστάναι.

15) δέμας — vsque ad σῶον εἶναι abſunt a Vitt. 2 et 3. non bene.

16) δμῶ pro δαμῶ a Seb. reſcriptum comprobant Ciz. et Vit. 1.

17) ληροῦσιν) Noſtri ληροῦσι. Quum ν etiam ſequente conſonante poſt punctum, et in orationis fine auctore Hermanno poni ſoleat, ληροῦσιν, quod omnes obſidet edd. locum habere poteſt. Attamen quum quoque liceat dubitare, an Tzetza hunc canonem ſemper ſit ſecutus, et Mich. Apoſtolius, ſcriba Cod. Vit. 3. et ipſe Graecus, τὸ ν neglexerit, ληροῦσι etiam non ſpernendum videtur.

1) κρόνου — Ὀλυμπίαν) Noſtri, vt Pott. κρόνου ὄχθος, ἡ ὀλυμπία, et mox πρωην pro πρῶτον. De ὄχθῳ κρόνου vid. Brod. ad Anthol. vbi loca vett. ſcriptt. qui de hoc colle agunt, collegit.

2) ἐλέγετο) Vitt. 2 et 3. ἐκαλεῖτο.

3) ἀπορουμ.) Vit. 1. et Ciz. ἀπαρνουμένων, recte, dicit Thryllit. nemo enim ſe tum nobilem eſſe volebat.

4) ἐθέλ.) Vit. 1. et Ciz. ἠθέλησεν.

τὸν ἐτίμων, καθ' ἣν ἡμέραν ἐτύθη, καὶ ἀγῶνας [5]) συνίστων. Λέγουσι δὲ αὐτὸν Ταράξιππον, ἐπειδή ἐστι [6]) ταράσσων καὶ θορυβῶν τοὺς ἵππους ἀγωνιζομένους, ἢ ἀῤῥήτῳ τινὶ καὶ ἀλόγῳ δυνάμει, ἢ δάφνης ἑστώσης περὶ τὸν τάφον καὶ σειομένης αὐτῆς ταράσσεσθαι τοὺς ἵππους τῇ σκιᾷ τῶν φύλλων. Καλοῦσι δὲ αὐτὸν Ταράξιππον, ἐπειδὴ οἱ ἀγωνιζόμενοι ἵπποι, ὅταν γένωνται ἐκεῖσε, ταράσσονται.

44. Αὐσονίτιδος] Αὐσονῖτις, γῆ [1]) Ἰταλικὴ ἀπὸ Αὔσονος [2]) τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Κίρκης [3]) παιδός. Ἄλλοι δὲ [4]) ἀφ' ἑτέρου [5]) Αὔσονος εἶπον. Αὐσονία δὲ κυρίως,

5) ἀγῶνας) Ciz. et Vit. 1. ἀγῶνα, et paullo poſt λέγει pro λέγουσιν.

6) ἐπειδή ἐστι vsque ad καλοῦσι δὲ αὐτὸν ταράξιππον deſunt in Vit. 1. et Ciz. vel ſocordia librarii, qui a verbis ταράξιππον, ἐπειδὴ primo loco poſitis aberrauit ad eadem altero loco poſita, vel vberioris explicationis cauſa ab alio, niſi fallor, Io. Tzetza, addita, nam ea, quae vltimo loco ſunt poſita, fere eadem, paucis modo verbis, exhibent. Sed Vitt. 2 et 3. discedunt quoque in hoc ſchol. a vulgata. Primum omittunt λιμοῦ δὲ γεγονότος vsque ad καὶ τυθέντος ὁ τάφος, et inde ab ἴσχινος ſic pergunt: οὗτος ὁ τάφος πλησίον ἔκειτο τοῦ καμπτῆρος τῆς Ὀλυμπίας περὶ τὸν καλούμενον κρόνου (ergo non κρόνιον) λόφον. καλοῦσι δὲ αὐτὸν ταράξιππον, ἐπειδὴ οἱ ἀγωνιζόμενοι ἵπποι, ὅταν ἐγένοντο ἐκεῖσε, ἢ ἀῤῥήτῳ τινὶ καὶ ἀλόγῳ (Vit. 3. vt olim, αἰόλῳ) δυνάμει, ἢ δάφνης ἑστώσης ἐκεῖσε, καὶ σειομένων τῶν φύλλων αὐτῆς ἐταράσσοντο. cf. Pauſan. T. II. p. 207. ed. Fac.

1) γῆ ἰταλ. pro ἡ ἰταλ. Cis. et Vit. 1. bene.

2) Αὔσονος) Vitt. 2 et 3. praemittunt τοῦ.

3) κίρκης) Ita quoque Euſtath. ad Dionyſ. v. 78. et Io. Tzetz. in Chil. V, 16, v. 566. quem conferas velim. Suidas vero ad αὔσονος πόντος, Phauor. ad αὐσονία et ſchol. Apollon. IV, 553. καλυψοῦς: Etymol. M. cum Eudoc. p. 76. κίρκης ἢ καλυψοῦς.

4) ἄλλοι δὲ) Vit. 3. ἄλλοι δὲ ἀμφιτρίτου, forſ. ἀμφιτρίτης.

5) ἑτέρου) Tzetz. in Chil. l. l. παλαιοτέρου, υἱοῦ τελοῦντος ἰταλοῦ, τῆς χώρας βασιλέως.

ὡς Δίων γράφει ὁ Κοκκειανὸς [6]), ἡ τῶν Αὐρούγκων [7]) γῆ μόνη [8]) λέγεται μέσῳ [9]) Καμπανῶν καὶ Οὐολκῶν παρὰ [10]) θάλασσαν κειμένη. Συχνοὶ δὲ καὶ μέχρι τοῦ Λατίου Αυσονίαν εἶναι ἐνόμισαν, ὥστε καὶ πᾶσαν Ἰταλίαν ἀπ' αὐτῆς Αὐσονίαν κληθῆναι [11]). Οἱ δὲ Τραγικῶν ἡμᾶς τοὺς Γραικοὺς Ἕλληνας Αὔσονας λέγοντες [12]) αὐθεντικῇ ἀδείᾳ καὶ ποιητικῇ [13]) τοῦτο ποιοῦσιν. τὸ ἑξῆς οὕτως· ὁ τὴν τῆς Ἰταλικῆς θαλάσσης στενοὺς μυχοὺς περιβλεπομένην σκύλαν κτανών [14]).

Μυχὸς] παρὰ τὸ μύω, τὸ κρύπτω.

45. Ὀπιπτεύουσαν] ἐπιτηροῦσαν, βλέπουσαν [1]), ἐκ τοῦ ὄπτω, τὸ βλέπω, παραγώγως [2]) ὀπτεύω, καὶ ἀττικῇ αὐξήσει ὀπιπτεύω.

6) ὁ κοκκ.) Recte. Vit. 1. et Ciz. κοκειανὸς, Vit. 2. κοκκινὸς, Vit. 3. κωκιανὸς, perperam; nullus vero art. ὁ a Sebaſt. additum agnoſcit. Locus eſt T. I. p. 3. ed. Reimar.

7) Αὐρούγκων) Ciz. et Vitt. 1 et 2. ἀρούγκ. Vit. 3. ἀρουγίων, mendoſe.

8) μόνη) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

9) μέσῳ) Vitt. 1. 2. et Ciz. μέσον, vt infra v. 702. Vit. 3. μέση.

10) παρὰ) Vt infra v. 702. Vit. 1. et Ciz. περὶ. Vit. 3. πρὸς, vt in Chil. l. l. v. 681.

11) αὐσονίαν κληθ.) A Seb. adiectum noſtri non adiiciunt, immo a Vit. 2. plane abſunt ὥστε καὶ πᾶσαν — κληθῆναι.

12) οἱ δὲ — λέγοντες) *Videtur Tzetzes*, inquit Potterus, *hoc velle, Tragici illi, qui Hellenes Auſonios appellant nos, qui ſumus Graeci, h. e. ex Magna Graecia, quae Italiae regio eſt, oriundi* etc. Forte melius Vitt. 2. et 3. εἰ δὲ καὶ ἡμᾶς τοὺς γραϊκοὺς h. e. vt infra v. 702. καίπερ ἑλλήνων γονῆς πεφυκότας) Αὔσονας λέγουσιν ἕλληνες. Ciz et Vit. 1. fere eodem modo: οἱ δὲ καὶ ἡμᾶς τοὺς γρ. λέγουσιν αὔσονας. Nullam faciunt Tragicorum mentionem, forſan e gloſſa illatorum.

13) καὶ ποιητ.) Noſtris omnibus conſentientibus eiecimus praepoſitum οὐ, quod ſenſum verborum peruertere videtur.

14) τὸ ἑξῆς — κτανών) Haec adhuc incognita debemus Vitt. 2 et 3.

1) ἐπιτ. βλέπ.) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

2) παραγ.) Vitt. 2 et 3. παραγωγῇ. Ciz. et Vit. 1. πα-

ἤτοι ἡ θάλασσα, (ἡ γὰρ θάλασσα δυσχερῆ ταύτην ἐποίει) λαμπάσι πάλιν [26]) αὐτὴν ἀνεζώωσεν, ἤγουν ἡλίου κινήσεσι [27]) καὶ χρόνοις πάλιν τὴν ὑφ' Ἡρακλέος ἀνακάθαρσιν καὶ τὸ μηχάνημα ἡ θάλασσα χέασα μετέστρεψε ταύτην εἰς τὴν ἀρχαίαν δυσχέρειαν.

46. Σπήλυγγος] σπηλαίου [1]). Ἐτυμολογεῖται δὲ σπήλαιον παρὰ τὸ ἐσπασμένον λᾶαν [2]) εἶναι. Καὶ ὑποκοριστικῶς [3]) σπήλυγξ ἡ ἐσπασμένη λάϊξ ἤτοι λιθίς. Ὅθεν καὶ ἄμεινον γράφεσθαι διὰ τοῦ [4]) ι· τροπῇ δὲ τοῦ διχρόνου εἰς δίχρονον διὰ τοῦ υ ψιλοῦ σπηλυγξ γράφεται [5]).

της πατήρ. Caeterum Eudocia in omnibus locis modo laudatis δυσχερῆ ταύτῃ legit pro δυσχ. ταύτην.

26) πάλιν αὐτὴν) Ciz. et Vit. 1. modo ταύτην, non male.

27) κινήσεσι) A Vitt. 2 et 3. et Eudocia locis laudatis abest ἡλίου, forte natum ex ἤγουν. Thryllit. obseruat, ad rem ἡλίου κινήσεις hic nil facere, nec, quaenam sint illae κινήσεις, intelligi posse. Tollendum hinc videtur ἡλίου. Eudocia quoque in omnibus locis pro ἤγουν legit ἢ, quod aptissimum videtur. Deinde Codd. nostri quoque cum Seb. καὶ χρόνοις pro ἢ χρόνοις exhibent Verum tamen etiam accidere potuit, vt voc. ἡλίου ob ἤγουν in Vitt. 2 et 3 qui Eudociam plerumque sequuntur, excideret, nam Codd. Vit. 1 et Ciz. qui sunt antiquissimi, tuentur ἡλίου. Intelligitur autem orbis vel decursus sol.s, et ideo additur ἢ χρόνοις.

1) σπήλ. σπηλαίου) Nostri retinent vulgat. σπήλιγξ, σπήλαιον: legas potius: σπήλυγγος.] σπήλυγξ, σπήλαιον.

2) ἐσπ. λᾶαν) Sic Ciz. et Vit. 1. recte, Sebast. male: ἐσπασμένην λ. Vit. 2. ἐσπαμένος λᾶας: Vit. 3. vt edd. prior. ἐσπασμένους τοὺς λάας.

3) ὑποκορ.) A Seb. emendatum comprobant Vitt. 2 et 3. sed Ciz. et Vit. 1. τὸ ὑποκοριστικόν.

4) γράφεσθαι διὰ τοῦ) Ciz. et Vit. 1. γράφειν δι', neglecto τῷ· τοῦ. Phauor. γράφεται.

5) διὰ τοῦ υ — γράφ.) Ciz. et Vit. 1. modo διὰ τὸ υ σπ. omisso γράφεται, et puncto ante τροπῇ deleto, ita vt omnia referantur ad γράφειν l. γράφεσθαι.

Ἰχθυωμένην] ἰχθύας κρατοῦσαν καὶ ἀγρεύουσαν [6]), ἢ δίκην ἰχθύος πλέουσαν· μυθικῶς γὰρ τὰ τοῦ Λυκόφρονος νοεῖται [7]).

47. Ταυροσφάγον λέαιναν] ὡς φαγοῦσαν ἐκ τῶν Γηρυονείων ταύρων [1]) αὐτὴν εἶπε: λέαιναν δὲ διὰ τὸ φοβερὸν καὶ φονικόν [2]). Ταυροσφάγον δὲ καὶ οὐ ταυροφάγον διὰ τὸ μέτρον [3]) εἶπεν ἢ ἰωνικῶς; οἱ γὰρ Ἴωνες οὕτω μεσὰ τοῦ σ λέγουσι, θεόσδωρος, θεόσδοτος [4]) καὶ τὰ ὅμοια. Οἱ δὲ Ἀττικοὶ ἀποβάλλουσι τὸ σ. Κοινῶς δὲ ταυροσφάγος λέγεται ὁ σφάττων ταύρους· ταυροφάγος δὲ ὁ τρώγων ταύρους.

48. Σάρκας καταίθων] ἐῤῥέθη [1]).

Λοφνίσιν] Λοφνὶς ἡ μεγάλη λαμπὰς, λιοφανής [2]) τις οὖσα, ἡ λίαν, τοῦτ' ἔστι μεγάλα, φαίνουσα, καὶ αἰολικῇ συγκοπῇ καὶ τροπῇ λοφανὴς καὶ λοφνίς [3]).

Δομήσατο] Τροπικὴ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν τεκτόνων καὶ δομητόρων ἀντὶ τοῦ ἀνεζώωσεν, ἀνήγειρε [4]). Τὸ δὲ δο-

6) καὶ ἀγρεύ.) Vit. 1 et Ciz. non habent, vt editt. ante Pott. Vitt. 2 et 3. praebent.

7) μυθικῶς — νοεῖται) Ciz. et Vit. 1. μυθ. τὰ τοῦ λυκ. νοοῦνται: Vitt. 2 et 3. μυθ. δὲ τῷ λυκόφρονι νοεῖται. Saltem τοῦ praemiſimus τῷ· λυκόφρονος.

1) ταύρων) Vit. 3. βοῶν.

2) λέαιναν — φονικόν) Delent Vitt. 2 et 3. quia iam ſupra v. 45. ab iis poſita: a Sebaſt. huc ſunt translata, et cum reliquis iuncta.

3) διὰ τὸ μέτρον) Abeſt a Ciz. et Vit. 1. modo habent ἰωνικῶς, adduntque cum Sebaſt. et Vitt. 2 et 3. εἶπεν, quod ab editt. Pott. abeſt.

4) θεόσδοτ.) Abiecimus cum noſtris καὶ praemiſſum. Vitt. 2 et 3. deinde θεόδοτος, θεόσδοτος, non θεόσδωρος, θεόσδοτος.

1) σάρκας — ἐῤῥέθη) In noſtris non reperiuntur.

2) λιοφανής) Vitt. 2 et 3. λιοφνὴς τὶς οὖσα, ἡ λίαν μεγάλη, τοῦτ' ἔστι φαίνουσα. Ciz. et Vit. 1. adſtipulantur lectioni Sebaſt.

3) καὶ αἰολικῇ — λοφνίς) Noſtri, vt edd. ante Seb. καὶ συγκοπῇ αἰολ. λοφνίς.

4) ἀνεζ. ἀνήγ.) Vitt. 2 et 3. ἀνεζ. καὶ ἀνεγ.

μήσατο ἐμοὶ ἀρέσκει μικρὸν γράφεσθαι [5]), τὸ γὰρ μ ἐκτείνει αὐτὸ, ὡς τὸ· φιλομειδὴς [6]) Ἀφροδίτη· κἂν κἀκεῖ [7]) τινὲς ἐδιπλασίασαν τὸ μμ διὰ τὸ μὴ ἀκριβῶς εἰδέναι τὰ μέτρα. Εἰ δὲ μέγα τὶς τοῦτο γράφει, κἂν ἀγνοῇ, μανθανέτω, ὅτι ἀττικῇ ἐκτάσει γράφεται [8]) μέγα, ὡς τὸ δώτης, πώτης καὶ τὰ ὅμοια.

49. Λέπτυνιν οὐ τρέμουσαν] ἤγουν [1]), οἷον μὴ δεδοικυῖαν τὴν Περσεφόνην, παρόσον ἀπηθανατίσθη [2]). Ἢ ἄλλως. Λέπτυνιν οἱ μὲν τὸν Ἅιδην, οἱ δὲ τὴν Περσεφόνην φασὶν οἷον τὴν λεπτύνουσαν τὰ σώματα τῶν ἀποθανόντων [3]). Ἢ λέπτυνιν τὴν ψυχὴν παρὰ τὸ λελεπτυσμένην καὶ ἀερώδη εἶναι [4]). (Λέγει [5]) δὲ τὴν Σκύλλαν

5) ἐμοὶ ἀρέσκει μικρὸν γράφ.) Sic Vit. 1 et Ciz. recte, i. e. *mihi placet, vt* δομήσατο *per* ο μικρὸν *scribatur. Caeterum* ἄτοπα *sunt, quae de extensione τοῦ ο adduntur, quia hoc loco ea non opus est, i. e. si quis per ω scribat.* Thryllit.

6) φιλομειδὴς) Sic omnino scribendum, vt iam Thryll. correxit, pro φειλομηδὴς, nam illud est epitheton perpetuum Veneris in Hom. vt Il. γ. 424 δ. 10. et al. l. In Homero vero semper dic. φιλομμειδὴς, duplici μμ metri causa.

7) κἂν κἀκεῖ) Vitt. 2 et 3. ἐὰν ἐκεῖ, et mox τὸ· μμ, pro τὸ μ, quod rectius iudicat esse Thryllit. quia scholia stae semper sic scribere solerent: atque sic etiam dedit Sebast. Vit. 1 et Ciz. modo τὸ· μ.

8) γράφεται pro γράφει a Seb. restitutum est, nostris consentientibus.

1) ἤγουν — usque ad τῶν ἀποθανόντων, a Sebast. addita, absunt a Vit. 1 et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. exhibent, omisso modo ἤγουν.

2) ἀπηθαν) Sic omnino legendum cum Vit. 3. et Phauor. Vit. 2. perperam ἀπηθανίσθη. Seb. cum reliquis ἀποθανίσθαι, vitiose. Est autem ab ἀπαθανατίζω, h. e. θεοποιῶ, de quo voc. Wessel. ad Diod. I, 94. docte disputat. Sic schol. Pind. Nem. X, 12. ἀπηθανατίσθη Διομήδης.

3) ἀποθαν.) Vit. 2. ἀποθνησκόντων.

4) εἶναι) Vit. 3. cum Phavor. οὖσαν.

5) λέγει pro λέγω recte restituit Seb. cui nostri assentiuntur.

αὐτὴν ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν.) Ἢ Λέπτυνιν τὴν Περσεφόνην, ἤτοι τὴν μοῖραν [6]) καὶ τὸν θάνατον παρὰ τὸ λεπτύνειν [7]) καὶ κόνιν ποιεῖν τὰ σώματα τῶν ἀποθνησκόντων. Ἀνέστησε δὲ Φόρκυς [8]) τὴν μὴ φοβουμένην ἔκτοτε [9]) τὴν Περσεφόνην.

Οὐδαίαν [10]) Θεὸν] τὴν Περσεφόνην.

50 — 51. Ἐξηνάριξεν ὅν ποτ] Ὅν ποτ' [1]) ἐξηνάριξεν Ἡρακλέα ὁ νέκυς Νέσος, ὁ δεξιούμενος καὶ φιλοποιησάμενος πάλαι [2]) τὸν Ἅιδην διὰ τὸν θάνατον δῆθεν τοῦ Ἡρακλέος. Ἢ δεξιούμενον [3]), ἵν' ᾖ: ἀνεῖλεν ὁ νεκρὸς Νέσος τὸν Ἡρακλέα τὸν δεξιούμενον καὶ φίλον σχόντα πάλαι τὸν Ἅιδην, ὅτε κατῆλθεν ἀνάξαι τὸν Κέρβερον. Ἡ δὲ περὶ τοῦ Νέσου ἱστορία τοιαύτη:

Ἡρακλῆς Ἀχελῶον καταπαλαίσας ἐν Καλυδῶνι καὶ τὸ δεξιὸν [4]) αὐτοῦ θραύσας κέρας καὶ δοὺς πάλιν τοῦτο αὐτῷ, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας τῆς Αἱμονίου [5]) θυγατρὸς καὶ Δηϊάνειραν τὴν Οἰνέως

6) τὴν μοῖρ.) Vit. 3. cum Phauor. τὴν κῆρα. In Vit. 2. desunt antea: τὴν περσεφόνην, ἤτοι.

7) παρὰ τὸ λεπτ. usque ad ἔκτοτε τ. περσεφόνην absunt a Vitt. 2 et 3.

8) Φόρκυς) Vit. 1 et Ciz. Φόρκυν.

9) ἔκτοτε) *Sic etiam in Psello p. m.* 41. Thryllit.

10) οὐδαίαν) Vitt. 2 et 3. οὐδίαν.

1) ὅν ποτ') Nostri pro ὅν ποτε, reliqua vt Seb. praeter Vit. 1 et Ciz. qui φιλοτισάμενος pro φιλοποιησ. Olim legebatur ὅ. π. ἐξ. Ἡρακλέος ὁ νέκυς, ὁ Νέσος δεξ. κ. φιλοσ.

2) πάλαι) Sic omnino legendum cum nostris Codd. non πάλιν. Lycophr. ποτέ: mox dic. πάλαι.

3) δεξ.) Ita quoque Ciz. et Vit. 1. sed Vitt. 2 et 3. δεξιούμενος. vid. Nott. ad Lycophr.

4) δεξιὸν) Ita nostri omnes, alii ἀριστερόν. cf. Heyne ad Apollod. II, 7, 5.

5) Αἱμονίου) Ita legendum cum Ciz. et Vitt. 1 et 2. cff. Heyne ad Apollod. l. l. et Sturz. ad Pherecyd. p. 195. Seb. et Vit. 3. αἱμονίου. Pott. Ἁρμονίου, quia quidam Amaltheam tradant filiam fuisse Harmonii, quidam Haemonii, Aetolorum regis.

ἀντ' Ἀχελώου λαμβάνει γυναῖκα. Τελουμένων δὲ τῶν γάμων ἕνα τῶν συγγενῶν Οἰνέως Ἔννομον τὸν Ἀρχιτέλους [6]) πλήξας κονδύλῳ ἀναιρεῖ παροινήσας κατὰ χειρὸς αὐτὸν δόντα φιλικῶς (πλήξας). Φυγεῖν δὲ εἵλετο εἰς Τραχῖνα [7]) πρὸς Κήυκα [8]). Διαπορευόμενος δὲ περὶ [9])

6) Ἔννομ. τ. Ἀρχ.) Vitt. 2 et 3. Ἄνεμον (mendose) τὸν Ἀρχιτέλειον. Apollod. II, 7, 6. Ἀρχιτέλους παῖδα (puerum a poculis) Εὔνομον. Athen. IX, p. 410. etiam Herodoro auctore, Εὔνομον, alii aliter, cff. Heyne ad Apollod. l. l. et in Obseruatt. p. 192, et Schweighäus. ad Athen. l. l. Εὔνομος ergo videtur vere dictus iste puer, et Ἔννομος librarii lapsu, qui facilis est in ν et υ. Ἔννομον tamen Io. Tzetzes quoque in Chil. II, 455. hunc puerum nominat, vnde non tam librarium, quam ipsum Tzetzam errasse patet. Reliqua verò verba κατὰ χειρὸς — πλήξαντα, in quae omnes omnino Codd. et editt. conspirant, sunt corrupta, ac Sebastiani interpretatione: *colaphi ictu inconsulto interemit*, prorsus perversa. Apollodori verba, quae Tzetza noster secutus videtur, sic se habent: γενομένων δὲ τούτων (τελουμένων δὲ γάμων) εὐωχούμενος (παροινήσας) παρὰ Οἰνεῖ, καὶ κονδύλῳ παίσας ἀπέκτεινεν (πλήξας κονδ. ἀναιρεῖ) Ἀρχιτέλους παῖδα Εὔνομον κατὰ χειρῶν διδόντα. scl. ὕδωρ, sollemni ellipsi, quod vero addit Athenaeus, vid. Heyne. Legendum itaque, praeeuntibus Apollodoro et Athenaeo, vel, διδόντα s. δόντα pro πλήξαντα, vel, vt Seb. πλήξας, quod a librario e versu proxime praecedenti male repetitum videtur, vel, κατὰ χειρῶν αὐτὸν δόντα φιλικῶς πλήξας κονδύλῳ, talitro, ita vt φιλικῶς non ad πλήξαι, sed ad δόντα referatur. Facili autem lapsu librarii accidere potuit, vt δόντα ab vltima syllaba τοῦ· αὐτὸν absorberetur. Atque hanc lectionem textui dare, incluso πλήξας, conati sumus. Phauorinus ad Ἡρακλῆς, vbi totum hoc schol. exscripsit, haec: κατὰ χειρὸς — πλήξαντα prorsus omisit. Forsan etiam pro πλήξαντα legi potest πλήσαντα, *effundentem nimium aquae in manus Herculis, ideo indignabundi.*

7) Τραχῖνα) Sic quoque Vitt. 1. 2. et Ciz. Apollod. et Eudoc. p. 209. sed Vit. 3. cum Phauor. τελχῖνα, male. In Chil. l. l. Tzetzes περὶ τὴν τραχινίαν.

τὸν Εὔηνον ποταμὸν τῷ Νέσῳ [10]) κενταύρῳ πρῶτος αὐτὸς διαπορθμεύεται. Ὡς δὲ ἐν τῷ διαπορθμεύειν ὁ Νέσος καὶ τὴν Δηϊάνειραν ἐπεχείρει βιάζειν [11]) αὐτήν: τοξεύεται ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέος [12]). Εἰδὼς δὲ [13]) Νέσος, ὅτι τελευτᾷ (ἄφυκτα γὰρ τὰ βέλη τοῦ Ἡρακλέος ὡς κεχρισμένα [14]) τῷ τῆς Ὕδρας ἰῷ) βαλὼν εἰς ἀγγεῖον τὸ καταῤῥέον [15]) ἐκ τοῦ τραύματος [16]) αἷμα δέδωκε τῇ Δηϊανείρᾳ [17]) ἀπατήσας αὐτὴν καὶ εἰπών· Ὅτι ἐγὼ μὲν διά σε τελευτῶ· τοῦτο δέ σοι χαρίζομαι [18]) φιλίαν ἐπισπᾶσθαι [19]) δυνάμενον. Εἴπερ γὰρ Ἡρακλέα νοήσεις [20])

8) πρὸς κήϋκα) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. εἰς κ. ſed Tzetz. in Chil. l. l. ὡς πρὸς τὸν κήϋκα.

9) περὶ) Ciz. et Vit. 1. πρὸς, Eudocia p. 209. εἰς. Εὔηνον pro Εὔενον a Pott. reſtitutum noſtri comprobant Codd. Tzetz. in Chil. II, 458, et Lucan. VI, 366. a Pott. laudatus:

Et Meleagream maculatus ſanguine Neſſi
Euenos Calydona ſecat.

cf. quoque Zenob. in αἴθης πέπλος. Thryll.

10) Νέσῳ — Νέσος) Vitt. 2 et 3. cum Phauor. νέσσῳ — νέσσος, vt Apollod et alii. In Chiliad. tamen Tzetz. etiam νέσος, et ap. Eudoc. p. 209.

11) βιάζειν) Eudoc. l. l. melius βιάζεσθαι.

12) ὑπὸ τοῦ Ἡρ.) Vitt. 2 et 3. ὑφ' Ἡρακλέους.

13) εἰδὼς δὲ) Addunt Vitt. 2 et 3. cum Phauor. νέσος, quod, cum vix abeſſe poſſit, adiecimus.

14) κεχρ.) Vit. 2. male κεχαρισμένα

15) τὸ καταῤῥ.) Abeſt a Vit. 3. et Phauor. et Eudocia, perperam, nam Apollod. quem vnice h. l. ſequitur Tzetz. habet τὸ ῥυὲν.

16) τραύματος) Pro τρώματος reſtituimus e Vit. 1 et Ciz. et Apollodoro, nam vix perſpici poteſt, quare Tzetz. h. l. Ionica dialecto vti voluerit. Vitt. 2 et 3. tamen retinent cum Eudoc. τρώματος.

17) Δηϊανείρᾳ) Ita noſtri, non, vt vulg. Δηϊανείρῃ.

18) χαρ.) Vit. 2. ἀποχαρίζομαι.

19) φιλ. ἐπισ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. φιλίας ἐπισ. Vit. 1. vero et Ciz. φιλίαν ἐπισπάσασθαι.

20) νοήσεις) Ciz. et Vit. 1. νοήσας, vitioſe: Vit. 3. cum Eudoc. et Phauor. νοήσῃς. Olim legebatur νοήσειας,

ἑτέρας πόθῳ κατασχεθέντα· ἐπίχρισον [21]) τούτῳ αὐτοῦ τὰ ἱμάτια καὶ πρός σε πάλιν ἀντιστρέψει τὸν πόθον. Τοῦτο δὲ [22]) ἄγγος ἡ Δηϊάνειρα ἔχουσα ὡς ὕστερον ἤκουσεν Ἡρακλέα [23]) τὴν Οἰχαλίαν πορθήσαντα καὶ τὴν Εὐρύτου θυγατέρα Ἰόλην [24]) καλὴν οὖσαν ἄγοντα, καὶ αὐτῆς κρατεῖσθαι τῷ ἔρωτι, ἐπιχρίσατα [25]) τούτῳ τῷ αἵματι τὰ τοῦ Ἡρακλέος ἱμάτια [26]) μετὰ τοῦ θεράποντος Λίχα ταῦτα ἀπέστειλε. Περὶ δὲ τὸ Κήναιον Εὐβοίας ὂν ἀκρωτήριον θύων ὁ Ἡρακλῆς Διὶ χαριστήρια στολίζεται τὸν πεφαρμαγμένον [27]) τοῦτον χιτῶνα, ὑφ' οὗ τῷ κνησμῷ κρατηθεὶς πυρώδει και δραστηρίῳ [28]) τελευτᾷ ἐν [29]) τῷ πλησίον ποταμῷ, ἐξ οὗ γεγόνασι αἱ Θερ-

quod ſane non ſollicitandum erat.

21) ἐπίχρισον) Pro ἐπιχρίσεις a Seb. poſitum, Codd. noſtri comprobant. Ciz. tamen et Vit. 1. τοῦτο pro τούτῳ αὐτοῦ τὰ ἱμάτια. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. τοῦτο τοῖς ἱματίοις αὐτοῦ.

22) τοῦτο δὲ) Noſtri cum edd. omnibus τοῦτο τό.

23) Ἡρακλέα) Ciz. et Vit. 1. eiiciunt. Vit. 3. cum Eudoc. ita: Ἡρακλέος τ. Οἰχαλίαν πορθήσαντος.

24) Ἰόλην) Vitt. 2 et 3. omittunt, et mox ἄγεσθαι habet Vit. 3. pro ἄγοντα.

25) ἐπιχρ.) Vit. 2. ἐπιχρίσατο: Vit. 3. ἐπεχρίσασα, perperam.

26) τὰ τοῦ — ἱμάτια) Ciz. et Vit. 1. ἡρακλέους τὸ ἱμάτιον, Io. Tzetz. in Chil. II, v. 487. χιτῶνα; et mox αὐτὸ ἀπέσταλκε pro ταῦτα ἀπέστειλε: Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. quoque ἀπέσταλκε.

27) πεφαρμ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phau. πεφαρμακευμένον: Vit. 1 et Ciz. πεφοινιγμένον, h. e. *tinctam ſanguine Neſſ.*, vt Hygin. Fab. 36. dicit.

28) ὑφ' οὗ — δραστηρ.) Deleto καὶ cum noſtris et Eudoc. reponendum τῷ. Vit. 1. legit: ὑφ' ᾧ δραστηρίῳ καὶ πυρώδης κρατηθεὶς τῷ κνησμῷ: Ciz. ὑφ' οὗ δραστήριος καὶ πυρώδης κρ. τ. κνησμῷ, mendoſe. Io. Tzetz. in Chil. II, v. 483. κνησμὸν ἐπάγον ἄμετρον, καὶ δῆγμα, καὶ φλυκταίνας. Eudoc. κνισμῷ, non vero κνησμῷ habet, forſ. rectius.

29) ἐν pro παρὰ noſtri retinent, bene, nam ſi ἐν omnibus locorum adponitur, vt conſtat, ſignificat i. q. παρά, ergo Sebaſt. παρὰ videtur eſſe gloſſa inepta. Praeterea Hercules, auctore

μοπύλαι [30]), πρῶτον [31]) ἀπὸ τῆς πέτρας τὸν Λίχαν ῥίψας καὶ ἀνελών [32]). Τὰ δὲ τόξα αὐτοῦ Ἡρακλῆς τῷ Φιλοκτήτῃ καταλιμπάνει ὡς τοῦ πατρὸς Φιλοκτήτου Ποίαντος [33]) τῇ τελευτῇ αὐτοῦ ὑπουργήσαντος. Τὰ δὲ τόξα ταῦτα, (ὡς ὁ Λυκόφρων οὗτός φησι [34]),) παρὰ Τευτάρου Σκύθου [35]) βουκόλου τοῦ Ἀμφιτρύωνος ἔσχη-

Hygino f. 36, vt ardorem extingueret, se in flumen coniecerat, atque sic ἐν, non vero παρὰ τῷ ποταμῷ perierat.

30) ἐξ οὗ — Θερμοπ.) Ita Vit. 1 et Ciz. Olim Θερμοπύλαις. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. ignorant haec verba, ideo quoque a Sebast. inprimis auctoritate Potteri sublata. Reuocauimus autem, quum Scholiast. haud dubie spectasse videatur calidas aquas, θερμὰ λουτρὰ, quae erant in faucibus Thermopylarum, et quum, vt Thryllit. h. l. obseruat, Nonnus, scholiasta Theologi ἐν ἐξηγήσει τῶν αὐτοῖ ἱστοριῶν, c. 3. p. 129. ed. Eton. eandem historiam recitet. Tzetzes autem, ni fallimur, dixit Θερμοπύλαι pro θερμὰ τὰ ἐν Θερμοπύλαις. Erat ibi quoque, Herodoto auctore, VII, 176, ara Herculi exstructa. Accidere quoque potuit, vt librarius θερμὰ ἐν πύλαις corrumperet in Θερμοπύλαις. Vtut sit, delenda nobis non videntur, nixa auctoritate Codd. Vit. 1 et Ciz. antiquissimorum.

31) πρῶτον) scl. antequam se in flumen coniiceret.

32) ἀνελών) Ante Seb. addita erant ἐν τῷ πλησίον ποταμῷ: sane sunt suspecta, quia proxime praecesserant, nec habent Vitt. 2 et 3. cum Phauor. et Eudocia, a qua etiam antea sunt omissa. Ciz. vero et Vit. 1. tuentur ea, et sane habent aliquid, quo defendi possint. Hyginus enim l. l. Herculem narrat rotatum Licham in mare iaculatum esse, vnde eo loco, quo cecidisset, petra deinde Lichas appellata, nata sit. cf. Heyne ad Apollod. p. 224.

33) ποίαντος) Cf. Apollod. II, 7, 7. Zenob. in αἶθης πέπλος: ποίας γὰρ παριὼν κατὰ ζήτησιν ποιμνίων τὴν πυρὰν ὑφῆψεν. Thryll.

34) ὡς — φησι) Ita quoque Ciz. et Vit. 1, sed a Vitt. 2 et 3. absunt; atque sane abesse possunt. Vncis ideo inclusimus haec verba. cf. v. 56.

35) σκύθου) Vitt. 2 et 3. κύθου, mendose. Schol. Theocr. XIII, 56. idem

κεν Ἡρακλῆς, ὅστις 36) Τεύταρος καὶ τοξεύειν τοῦτον ἐδίδαξεν. Ἄλλοι δὲ 37) Εὔρυτόν φασι τοῦτον διδάξαι τὴν τοξικήν. Οἱ δὲ Ῥαδάμανθυν 38) τὸν Κρῆτα πατρῷον ἐκείνου 39) γενόμενον 40)· μετὰ γὰρ τὸν θάνατον 41) Ἀμφιτρύωνος Ῥαδάμανθυς ἀνελὼν τὸν ἴδιον ἀδελφὸν, φυγὼν ἐκ Κρητης καὶ ἐν Ὠκαλέᾳ 42) τῆς Βοιωτίας ἐλθὼν γαμεῖ τὴν Ἀλκμήνην καὶ Ἡρακλέα 43) διδασκει τὴν τοξικήν 44). Φησὶ γοῦν 45), ὅτι ἀξίφῳ δόλῳ ἤτοι 46) τῷ φαρμάκῳ 46*) τῆς Ὕδρας ἀνεῖλεν ὁ Νέσος ὁ ὢν νεκρὸς τὸν

tradit: διδαχθεὶς παρά τινος σκύθου τευτάρου, ὡς ἱστορεῖ Ἡρόδοτος (forſ. Ἡρόδωρος) καὶ Καλλίμαχος. Art. τοῦ a Pott. in ed. 2. praepoſitum τῷ βουκόλου, quia Lycophr. eum ignorat, et Amphitruo haud dubie plures habebat paſtores, cum Codd. noſtris et Eudocia deleuimus.

36) ὅστις) Vit. 3. cum Eudoc. et Phauor. ὅτι.

37) ἄλλοι δὲ) Apollodorus II, 4, 9. Theocrit. XXIV, 106.

38) Ῥαδάμ.) Cf. Heyne in Obſeru. ad Apollod. p. 154. Eudoc. pro οἱ δὲ Ῥαδάμ. legit ἢ δὲ Ῥαδ.

39) ἐκείνου) Vit 3. τούτου, Eudoc. male τοῦτον. Legendum τούτου.

40) γενόμ.) Sic quoque Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. recte, ſed Vit. 1. et Ciz. γινόμενον: infra vero ad v. 458. quoque γενόμενον.

41) τὸν θάνατον pro θάνατον Vitt. 2 et 3. Eudoc. et Apollodor. II, 4, 11, p. 159. recte. Sic mox quoque τὸν ἴδιον pro ἴδιον.

42) ἐν ὠκ.) Vit. 3. cum Eudoc. εἰς ὠκαλέα. fort. ὠκαλέαν. Vit. 1. et Ciz. ἐν ὠκαλέῳ, vitioſe. Apollod. II, 4, 11. ἐν ὠκαλείᾳ, cf. ibi Heyne.

43) Ἡρακλέα) Noſtri cum Eudoc. Ἡρακλεῖ. Pott. Ἡρακλῆ.

44) διδάσκει τὴν τοξ.) Quae hinc ap. Potter. τὸν Ἅιδην δεξιούμενον — ſequebantur, Seb. ſublata poſtea loco ſuo inſeruit. Vit. 1 et Ciz. ponunt poſt ſcholia v. 54. ſed Vitt. 2 et 3. non transponunt.

45) φησὶ γοῦν) Vit. 2, vt olim, φασὶν οὖν, reliqui φησὶ οὖν.

46) ἤτοι) Noſtri ἤγουν.

46*) φαρμάκῳ τῆς) Vit. 1 et Ciz. φαρμάκῳ τῷ τῆς, bene. Praeterea Vitt. 2 et 3. totam hanc ῥῆσιν ſic ordinant: ὅτι ὁ Νέσσος, ὁ ὢν νεκρὸς (quod quoque recipim s) ἀξίφῳ δόλῳ, ἤγ. τῷ φ. τῆς ὕδ. ἀνεῖλε τὸν πάλαι, omiſſo τὸν ἡρακλῆ.

Ἡρακλέα τὸν πάλαι χειρωσάμενον τὸν Ἅιδην, ὡς 47) καὶ Ὅμηρος:

Τλῆ 48) δ' Ἀΐδης ἐν τοῖσι πελώριος ὠκὺν ὀϊστὸν,
Εὖτέ μιν αὐτὸν ἀνὴρ υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο
Ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκεν.

Τὸν Ἅιδην δεξιούμενον πάλαι 49)] Ὁ Ἄδμητος ἔσχε γυναῖκα Ἄλκηστιν 50), ἣν καὶ συνέβη τελευτῆσαι. Κατὰ δὲ 51) τὸν καιρὸν τῆς τελευτῆς ἐξεναδοχήθη ὁ Ἡρακλῆς παρὰ τοῦ Ἀδμήτου. Μὴ μαθὼν δὲ 52) τὴν τελευτὴν τῆς εἰρημένης 53) καὶ παιανίζειν 54) ἀρξάμενος: μία

47) ὡς) A Pott. additum, addunt quoque Vitt. 2 et 3. Vit. 1. vero et Ciz. ignorant.

48) τλῆ —) Hunc modo verſ. Hom. Il. V, 395. Tzetzes attulit, vt Diis ipſis a mortalibus mala eſſe illata oſtenderet, quod is quoque euincit, nec attinebat duos inſeqq. ſubnectere, quos Seb. vt ipſe fatetur, arbitratu ſuo adiecit.

49) τὸν — πάλαι) In noſtris non praemittuntur.

50) Ἄλκηστ.) Poſuit Sebaſt. pro ἐρίβοιαν, ἐρύβιαν vel εὐρύβιαν, vt Vit. 1 et Ciz. habent, ſecutus meliores Codd. Homerum, Euripidem, ipſam denique hiſtoriam. Potuiſſet quoque his adiicere ipſum Io. Tzetz. in Chil. II, v. 420. Mirum ſane, qui fieri potuerit, vt plerique Codd. Eriboeam hic inducerent vxorem Admeti, niſi putes, Tzetzam ex alio fonte, vt ſaepius, hauſiſſe, vbi Admeto vxor Eriboea daretur, ſicut in Hygin. f. 256. ei tribuitur vxor Theonoe, Theſtoris filia. Vix vero credi poteſt, Tzetzam, Grammaticum antiquitatis mythicae peritiſſimum, erraſſe, vel a librariis nomen Eriboeae, quod plane differat a nomine Alceſtis, eſſe intruſum. Heyne in Obſeruatt. ad Apollod. p. 69. *Adeo*, inquit, *nihil eſt tam vulgatum in fabulis, quod non aliter ornarit poetarum lubido.*

51) κατὰ δὲ) Pro καὶ κατὰ a Sebaſt. emendatum conſenſu Vit. 2 et Ciz.

52) μαθὼν δὲ) Additum δὲ a Seb. Ciz. et Vit. 1. etiam addunt.

53) εἰρημένης) Vit. 3. εἱμαρμένης, lectio non contemnenda, quum conſtet, Apollinem a Parcis petiiſſe, ne Admetus, aetate vitae

τῶν δουλῶν [55]) προσῆλθεν αὐτῷ καὶ εἶπεν: Οὐ δεῖ παιανίζειν ὧδε, διὰ τὸ τὴν γυναῖκα τοῦ Ἀδμήτου τελευτῆσαι [56]). Τοῦ δὲ εἰπόντος [57]), ποῦ τέθαπται; καὶ μαθὼν ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ μνήματος, καὶ ἐξελθόντος τοῦ Ἅιδου ἅψασθαι θυσιῶν [58]) ἐκράτησεν αὐτὸν σφοδρῶς, μέχρις ἂν τὴν γυναῖκα ἀπέδωκε.

52. Λεύσω σε, τλῆμον, δεύτερον πυρουμένην [1])] Θεάσομαί σε, ὦ Τροία, τὸ δεύτερον πορθουμένην ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Νεοπτολέμου τοῦ ἐκγόνου τοῦ Αἰακοῦ, ἢ τοῦ Ἐπειοῦ, ὃς τὸν δούρειον ἵππον κατεσκεύασε [2]). Πρώην μὲν γὰρ ὑφ' Ἡρακλέος [3]) πορθηθεῖσα πυρὶ παρεδόθης [4]) καὶ νῦν μέλλεις καυθῆναι ταῖς Αἰακείαις χερσὶν, ἤτοι τοῦ Ἐπειοῦ [5]) ἢ Νεοπτολέμου· Αἰακοῦ γὰρ

exacta, ipſe moreretur, ſed vt alius loco ipſius morti ſe traderet. Quod vero cum parentes eius recuſaſſent, vxor eius ſe obtulit. cff. Apollod. I, 9, 15. Hygin. f. 51. et Eurip. Prolog. in Alceſt.

54) παιανίζ.) Vitt. 2 et 3. παιονίζειν, lege παιωνίζειν, quod idem eſt.

55) δουλῶν) Vit. 1 et Ciz. δουλίδων.

56) οὐ δεῖ παιανίζειν —) Eadem exhibent Vit. 1 et Ciz. cum Seb. pro γεγονὸς, vti omnes edd. ante Pott. quod Seb. qui nullam edd. prior. conſuleret, ignorauit. Vitt. 1 et Ciz. addunt his ὧδε διὰ — τελευτῆσαι, quae quoque, cum eiectum γεγονὸς expleant, revocanda curauimus.

57) τοῦ δὲ εἰπόντος) Vitt. 1 et 2. et Ciz. ὁ δὲ εἶπε, et deinde cum edd. vett. pro μαθὼν (ſic recte, non vero, vt Seb. μαθόντος) ἐκάθισεν legunt: καὶ παρακαθίσας.

58) θυσιῶν) Noſtri τῶν θυσιῶν.

1) λεύσω — πυρ.) Ciz. et Vitt. 2 et 3. nil horum praemittunt: Vit. 2. modo λεύσω (ſic) σε, τλῆμον.

2) θεάσομαι — usque ad κατεσκεύασε, a Seb. e duobus Mſſ. eruta, a noſtris abſunt.

3) ἡρακλ.) Vit. 3. ἡρακλέους.

4) παρεδόθης) Noſtri, vt ante Pott. παρεδόθη, et mox μελλει pro μέλλεις. Vitt. 2 et 3. etiam abiiciunt πυρί.

5) τοῦ Ἐπειοῦ) Vitt. 2 et 3. delent, non apte, nam mox ſequitur.

δευτερογόνοι [6]) οἱ ἀμφότεροι ὅ, τε Νεοπτόλεμος καὶ ὁ Ἐπειὸς [7]), ὡς μαθήσῃ. Τούτοις οὖν, φησὶ [8]), μέλλεις [9]) καυθῆναι καὶ τοῖς ὀστέοις [10]) τοῦ Πέλοπος τοῖς κειμένοις περὶ τὴν Λαίτριναν [11]) πόλιν Ἤλιδος, ἧς ἐβασίλευσεν [12]) ὁ Πέλοψ υἱὸς Ταντάλου καὶ Εὐρυανάσσης [13]) τῆς Πακτωλοῦ. Τὰς δὲ συντάξεις [14]) οὐ δεῖ γράφειν, ἀλλὰ διὰ γραμμάτων ἄλφα καὶ βῆτα καὶ λοιπῶν ταύτας διαγράψω [15]). Μᾶλλον δὲ μόνας ἐκείνας τὰς περινενοημένας καὶ δεινάς [16].

53. *Αἰακείαις χερσὶν*] Αἰακοῦ ἐξ Ἐνδηΐδος [1]) Πη-

6) δευτερόγ. pro δεύτεροι ἔκγονοι. Seb. consentientibus Vit. 1 et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. δευτερόϊγκονοι, mendose. Lexica ignorant δευτερογόνοι.

7) ὅ, τε νεοπτ. — ἐπειός) Agnoscunt Vitt. 2 et 3. cum Seb. non vero Ciz. et Vit. 1. cum edd. prior.

8) φησὶ) A nostris abest.

9) μέλλεις) Vitt. 2 et 3. vt antea, μέλλει. Thryllit. coniicit μέλλει.

10) τοῖς ὀστ.) Vitt. 2 et 3. σὺν ὀστοῖς.

11) περὶ — λαίτρ.) Vitt. 2 et 3. παρὰ λαίτριναν, Vit. 3. male λαίτρυναν.

12) ἧς ἐβασίλ.) Haec verba a Seb. reposita nostri quoque agnoscunt.

13) Εὐρυανάσσ.) Ita quoque Ciz. et Vit. 1. recte. Vitt. 2 et 3. δροανάσσης. cf. Sturz. ad Pherecyd. p. 99.

14) τὰς δὲ συντάξ — δεινάς) Desunt in Vit. 1 et Ciz. Habent quidem Vitt. 2 et 3. omissis tamen ἄλφα — λοιπῶν. Deinde pro διὰ γραμμάτων Vit. 2. διὰ γράμματα: Vit. 3. διαγράμμασι, iunctim, et λοιπὰ pro λοιπῶν.

15) διαγράψω) Vit. 2 διέγραφα. Sebast. in interpretatione lat. addit: *Graeci magistri in poeticis libris commentandis duriuscula ac subdifficilia constructu loca per alphabeti litteras (queis pro numero vtuntur) singulis vocibus, prout Syntaxis ordo requirit, superpositas, construere consueuerunt. Hinc totum Lycophronis poëma, vtpote a capite ad calcem intricatum, in antiquioribus libris* (vt in Ciz. et Vit. 1.) *sic constructum videtur.*

16) δεινάς) Vit. 3. ἀρδεινάς, fors. ἄρα δεινάς.

1) ἐξ ἐνδ.) Sic legendum pro καὶ ἐνδ. vt sqq. et Vitt. 2 et 3. iubent. Idem tradit Tzetz. infra v. 175. ed vide, quam sibi constet Se-

λεὺς καὶ Τελαμών· ἐκ Ψαμάθης δὲ τῆς Νηρηΐδος [2]) Φῶκος. Ἐκ Πηλέως δὲ καὶ Θέτιδος Ἀχιλλεύς· Ἀχιλλέως δὲ καὶ Δηϊδαμείας τῆς Λυκομήδους θυγατρὸς Πύῤῥος, ὁ καὶ Νεοπτόλεμος. Τελαμῶνος δὲ καὶ Περιβοίας [3]) Αἴας· ἐκ δ' Ἡσιόνης Τεῦκρος. Αἴαντος καὶ Λυσιδίκης τῆς Κορώνου [4]) Φίλιος [5])· ἐκ Τεκμήσσης [6]) δὲ τῆς αἰχμαλωτίδος [7]) Εὐρυσάκης. Φώκου δὲ [8]) πάλιν καὶ Ἀστερίας [9]) Κρίσσος καὶ [10]) Πανοπεύς· Πανοπέως δὲ Ἐπειὸς [11]), ὁ τὸν δούρειον [12]) ἵππον κατασκευάσας, δι' οὗ τὸ Ἴλιον [13]) ἐπορθήθη. Ἀλλ' εἴπερ [14]) ὁ Τζέτζης θέλω

baſt. nam ibi Δηΐδος, quod h. l. Vitt. 2 et 3. quoque tuentur, male. cff. Apollod. III, 12, 6. et Sturz. ad Pherecyd. p. 84.

2) Νηρηΐδ.) Vitt. 2 et 3. νηρίδος, perperam, nam Apollod. l. l. Ψαμάθη dic. ἡ Νηρέως.

3) περιβοίας) Sic legendum pro ἐριβοίας cum Vit. 1, et Ciz. et Apollodor. III, 12, 7. ſed Vitt. 2 et 3. et Io. Tzetz. Chil. III, 260, et Pind. I, 6, 65, ἐρίβοια. cf. Heyne Obſeruatt. in Apollod. p. 309.

4) κορώνου) Recte, vt Apollod. III, 10, 8. Vitt. 2 et 3. κορωνοῦ.

5) φίλιος) Herodoto nominatur. VI, 35. Φιλαῖος, cf. ibi Weſſeling. Marcellino in Vita Thucyd. Philaeas. Codd. noſtri conſtanter cum Io. Tzetz. in Chil. III, 261. φίλιος.

6) τεκμήσσης) Ita lege cum Vit. 1 et Ciz. et Io. Tzetz. in Chil. III, 263. et Euſtath. ad Hom. Il. λ. p. 843. Infra ad v. 298. quoque τεκμήσσης, non τεκμήσης, vt Sebaſt. cum reliquis.

7) αἰχμαλ.) Vitt. 2 et 3. αἰχμαλώτου: Io. Tzetz Chil. III, 262. δοριαλώτου.

8) Φώκου δὲ pro Φώκου dant quoque cum Seb. Vitt. 2 et 3.

9) Ἀστερ.) Infra ad v. 939. ἀστεροδία.

10) κρίσσος καὶ) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

11) δὲ ἐπειὸς) Delent art. ὁ cum Seb. quoque Vitt. 2 et 3.

12) δούρειον) Vitt. 2 et 3. δούριον. Io. Tzetz. in Antihom. v. 17. δούρειον, cf. ibi Iacobs. Fundus fabulae eſt in Hom. Odyſſ. θ. 492.

13) τὸ Ἴλιον) Noſtri praeter Vit. 3. praemittunt καὶ a Seb. deletum.

14) Ἀλλ' εἴπερ — διεξέλθωμεν) Haec omnia deſunt in noſtris, nec, vti Thryll.

γράφειν τὰς ἱστορίας εἰς πλάτος καὶ τοὺς ἀκροατὰς ἀντὶ σαφηνείας μᾶλλον θολώσω καὶ βιβλιοθήκης ἂν Πτολεμαίου ἐν χρείᾳ γενοίμεθ', ὡς ἐναποθεῖναι τὰ γραφησόμενα: καὶ τὸ μεῖζον καὶ δυσχερέστερον πάντων, καὶ τὸ ἡμέτερον πόνημα οὐχ ὡς ἡμέτερον δόξει, ἀλλ' ὡς Λυκόφρονος σχόλια. Ἔνθεν κατὰ τὸ δυνατὸν συντέμνοντες τὰ λοιπὰ διεξέλθωμεν.

Αἰακείαις χερσὶ] ταῖς τοῦ Νεοπτολέμου χερσὶ καὶ τοῦ Ἐπειοῦ διὰ τὸν δούρειον ἵππον. Κατάγει δὲ τὸ γένος Ἐπειὸς ἀπὸ Αἰακοῦ.

Ταντάλου παιδὸς] τοῦ υἱοῦ τοῦ Ταντάλου Πέλοπος.

54. Λαίτριναν οἰκουροῦσι [15])] τοῖς κειμένοις ὀστοῖς περὶ τὴν Λαίτριναν Ἔστι δὲ ἡ Λαίτρινα πόλις Ἤλιδος [16]). Ἔγκειται δ' ἐν ταύτῃ τὰ τοῦ Πέλοπος ὀστᾶ, ἃ ἐδήλου ὁ χρησμὸς ἀποκομίσαι. Χρησμὸν γὰρ ἔλαβον οἱ Ἕλληνες, μὴ πρότερον τὴν Ἴλιον πορθηθῆναι, εἰ μὴ τὰ τοῦ Πέλοπος ὀστᾶ μετενεχθῶσιν ἀπὸ τῆς Ἤλιδος εἰς τὴν Τρωάδα καὶ Νεοπτόλεμον τὸν Ἀχιλλέως υἱὸν καὶ τὰ τόξα τοῦ Ἡρακλέος, ἅπερ εἶχεν ὁ Φιλοκτήτης,

obſeruat, ad Lycophronem quicquam faciunt, ſed continent modo ἐπίκρισιν de ſcholiis Tzetzae. Ergo forſan margini allita, et deinde in textum illata videntur ab alio Grammatico, vel Io. Tzetza, qui lubentiſſime nomen ſuum iactat. Omnia quoque melius cohaerent, verba ταῖς τοῦ Νεοπτολέμου ſi iungas cum Ἴλιον ἐπορθήθη, omiſſis αἰακείαις χερσὶ, quae Vit. 1 et Ciz. quoque praetermittunt: in Vitt. 2 et 3. vero comparent.

15) οἰκουροῦσι usque ad ἀποκομίσαι abſunt a Vitt. 2 et 3. qui mox adnectunt τῷ Λαίτριναν verba: χρησμὸν — υἱὸν a Seb. reuocata, quae vero Ciz. et Vit. 1. cum edd. prior. ignorant. Verba modo: Νεοπτόλ. — υἱὸν habent in ſqq. poſt εἰς τὴν Ἑλλάδα, vt edd. priores.

16) ἔστι δὲ — Ἤλιδος) Vit. 1 et Ciz. modo: πόλις Ἤλιδος, quae Vitt. 2 et 3. ponunt ad extr. πορθηθείη τὸ Ἴλιον. Omnia ſunt turbata variis ſubinde emendatis et auctis. cff. ad h. l. Pauſan.

εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εἰ μὴ γὰρ οὕτω γένηται: οὐκ ἂν πορθηθείη τὸ Ἴλιον.

Λειψάνοις πυρὸς] ἅπερ κατέλειψε [17]) τὸ πῦρ ὀστᾶ Ταντάλου παιδὸς, λείψανα λέγει πυρός.

55. Καταβρωθέντος [1])] κατακαυθέντος [2]), καταποθέντος (δηλονότι [3]) τοῦ Πέλοπος) ἐν τῇ αἰθάλῃ καὶ τῇ σποδιᾷ, ὁπότε πρὸς εὐωχίαν τῶν θεῶν ἑψήθη [4]).

56. Τοῖς Τευταρείοις] λείπει τὸ τε [5]), ἵν' ᾖ, καὶ τοῖς Τευτάρου πτερώμασιν ἤτοι τοῖς βέλεσι τοῦ βουκόλου. Τίς δ' ὁ Τεύταρος, προεῖπον [6]).

57 — 60. Τὰ πάντα πρὸς φῶς ἄξει] ἤγουν [1]) φανερώσει ἡ βαρύμηνις γυνὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἤτοι [2]) ἡ Οἰνώνη, ἥτις ἦν θυγάτηρ Κεβρῆνος [3]) ἢ Οἰνέως· ταύ-

V, 13. et Io. Tzetz. Posthom. v. 577. et ibi Iacobs.

17) κατέλειψε) Vit. 3. κατέλειπε, sed verba Ταντάλου παιδὸς neque hic Vit. 3. neque reliqui Codd. praebent: λέγει vero pro λέγεται cum Seb. omnes.

1) καταβρωθ.) Vit. 1 et Ciz. καταβροχθέντος: Vit. 2. βροχθέντος: Vit. 3. βροχθέντα.

2) κατακαυθ.) A Seb. e quatuor MSS. erutum Vitt. 2 et 3. modo habent.

3) δηλονότι) Ciz. et Vit. 1. ponunt post Πέλοπος.

4) ἑψήθη) Vit. 1 et Ciz. ἐτύθη, bene.

5) τὸ τε) Vit. 2. τὸ γε. Mox Vitt. 2 et 3. art. τοῖς ante βέλεσι delent.

6) προεῖπον) Ciz. et Vitt. 1 et 3. εἶπον.

1) ἤγουν) Sic quoque Ciz. et Vit. 1. sed Vitt. 2 et 3. cum edd. prior. ἤτοι.

2) ἤτοι ἡ Οἰνώνη) Praemisimus ἤτοι ope Vit. 1 et Ciz.

3) κεβρῆνος) Recte, vid. Apollod. III, 12, 6. ibique Heyne, Parthen. c. 4. Conon fab. 23. Strab. XIII, p. 596. et Mezir. ad Ouid. Heroid. T. 1. pag. 405. Minus recte Ciz. et Vit. 1. κυβρῆνος, Vitt. 2 et 3. cum Eudocia p. 314 et 329. σκεβρῆνος, qui quoque delent ἢ Οἰνέως, quod quidem Vit. 1 et Ciz. seruant, sed legunt Οἰνιέως. Mythographi modo dicti quoque non addunt ἢ Οἰνέως. cff. Sturz. ad

τὴν γὰρ πρὸ Ἑλένης εἶχεν Ἀλέξανδρος, ἐξ ἧς καὶ υἱὸς 4) αὐτῷ Κόρυθος: ὃν Κόρυθον ὀνειδιζομένη παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς 5) διὰ τὸν ψόγον καὶ τὴν μομφὴν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ διὰ τοὺς 6) τῆς Ἑλένης γάμους ἐπεισάκτους ἀγριωθεῖσα 7) ἔπεμψεν ἡγησόμενον τοῖς Ἕλλησι τοῦ ἐπὶ Τροίαν πλοῦ.

Κοῦρον 8)] κόρον λέγει τὸν Οἰνώνης καὶ Ἀλεξάνδρου υἱὸν Κόρυθον.

61 — 62. Αὐτὴ δὲ φαρμακουργὸς] Φασὶν, ὅτι 9) τετρωμένον τὸν Ἀλέξανδρον παρὰ τοῦ τοξότου Φιλοκτήτου θεραπεῦσαι βουλομένη ἡ Οἰνώνη ἐκωλύθη παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς. Τελευτήσαντος δὲ ἐκείνου, ἐπειδὴ ὕστε-

Hellan. p. 96. et Tzetz. infra ad v. 175.

4) καὶ υἱὸς) Delent Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. cf. Parthen. c. 34. κόρυθος, alii κόριθος, vid. ad v. 851.

5) αὐτῆς) Vit. 3. αὐτοῦ, non omnino male, vt referretur non ad Cebrenem ob perfidiam Paridis in ipſam iratum, ſed ad Paridem, niſi verbis Lycophronis repugnaret. Parthen. c. 4. μεμφομένη τῶν πραχθέντων τὸν Ἀλέξανδρον. cf. Heyne ad Conon. p. 175. Vitt. 2 et 3. pro ὀνειδιζομένη legunt ὀνειδιζόμενον, ſcl. κόρυθον. Eudocia vero conſentit cum Tzetza, niſi quod mire p. 314 et 330. παρὰ τοῦ πριάμου pro παρὰ τοῦ πατρὸς habet. Lectio αὐτοῦ ſi placet, abeſſe quoque poſſunt ſqq. διὰ τὸν ψόγον — αὐτῆς, vt vere abſunt a Vit. 1 et Ciz.

6) τοὺς τῆς ἑλεν.) Sic lege cum Vit. 1 et Ciz. et edd. vett. nam τοὺς perperam abeſt. Vitt. 2 et 3. verba ſic digerunt: διὰ τοὺς ἐπεισ. γάμους τῆς ἑλένης. Conon 34. ζηλοτυπίαν κινοῦσα Ἀλεξάνδρῳ.

7) ἀγριωθ.) Sic quoque Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ſed Vit. 1 et Ciz. cum edd. prior. non agnoſcunt.

8) κοῦρον) Hoc ſchol. a Seb. allatum, quod abeſt ab Eudocia, edd. prior. et Vit. 1. et Ciz., exhibent Vitt. 2 et 3., ita tamen, vt adnectant ſuperiori ſic; κοῦρον δὲ λέγει.

9) φασὶν, ὅτι) A Seb. receptum agnoſcunt Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. non vero: τετρωμένον παρὰ — Φιλοκτήτου. Sunt verba Apollod. III, 12, 6.: τοξευθέντα ὑπὸ Φιλοκτήτου τόξοις. cf. Conon. 23.

ρον [10]) προσενεγκοῦσα τὰ φάρμακα εὗρεν ἤδη ἐκπεπνευκότα καὶ ἑαυτὴν συναναιρεῖ· ἢ κατὰ Κόϊντον [11]) ἑαυτὴν ἐμβαλοῦσα [12]) εἰς τὴν Ἀλεξάνδρου πυράν· ἢ κατὰ τὸν Δίκτυν βρόχῳ [13]) ἀπαγχθεῖσα· ἢ κατὰ τόνδε τὸν Λυκόφρονα καταπεσοῦσα τοῦ πύργου [14]).

Οὐκ ἰάσιμον [15])] Οὐκ ἰάσιμον λέγει τὸ ἕλκος, ἢ ὅτι τεθνηκὼς ἦν ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ἰαθῆναι οὐκ ἐδύνατο [16])· ἢ ὅτι κεχρισμένα ἦν [17]) τὰ βέλη τοῦ [18]) Φιλοκτήτου, οἷς Ἀλέξανδρος ἐτοξεύθη, τῷ ἰῷ τῆς Ὕδρας· ἢ ὅτι προ-

10) ἐπειδὴ ὕστερον — ἐκπεπνευκότα) Desunt in Vitt. 2. 3. et Eudocia.

11) κατὰ κόϊντον) Sic omnes cum Eudocia, verum Vit. 2. κατὰ κόϊντες, forſ. καθὰ, putat Thryllit. quod minus placet. Tzetz. in Posthom. v. 569. θάνε πυρὶ, ὡς ὁ κόϊντος. cf. Quint. Smyrn. X, 467.

12) ἐμβαλοῦσα) Vit. 1 et Ciz. ἐμβάλλουσα.

13) βρόχῳ) Neque hoc, neque, vt edd. prior. βρόχοις, ſed βρόχοις habent Vit. 1 et Ciz. In Vitt. 2 et 3. deſunt κατὰ τὸν Δίκτυν, ſpatio tamen relicto; in Eudocia vero etiam p. 314 et 329. nullo relicto ſpatio. Male quoque ἀπαχθεῖσα Vitt. 2 et 3. cum Eudocia pro ἀπαγχθεῖσα. Apollod. l. l. ἀνήρτησεν ἑαυτήν: Conon 23. ἑαυτὴν ἀνήρτησε τῇ ζώνῃ: Tzetz. Poſthomer 596. βρόχον ἁψαμένη, ὡς Δίκτυϊ εἴδετ' ἄριστον, qui fauet lectioni βρόχῳ. At Dictys, cuius hiſtoriam Troianam adhuc habemus, longe diuerſa tradit, cf. Iacobs ad Tzetz.

14) καταπεσ. — πύργου) Io. Tzetz. Poſthom. l. l. ὡς Λυκόφρων, ἀπὸ πύργου. Conſentiunt ergo fratres Tzetzae, niſi malis ſtatuere, haec ad Lycophr. obſeruata Io. Tzetzae eſſe.

15) οὐκ ἰάσιμον) Nullus Codd. noſtrorum praeponit nec habet λέγει, quod ſequitur: iungunt omnia cum ſuperioribus, vt edd. vett. particula δέ. Conſentit iis Eudocia.

16) ἐδύνατο) Noſtri cum Eudoc. ἠδύνατο.

17) ἦν) Ciz. et Vit. 1. ἦσαν, vti ſemper Plural.

18) τοῦ) Conſenſu Vit. 1 et Ciz. a Seb. reſtitutum: reliqui cum Eudocia omittunt.

ληφθέντος τοῦ τραύματος ὑπέθηκε τὰ φάρμακα [19]). Ἡ γὰρ Οἰνώνη ἰατρικὴν καὶ μαντικὴν [20]) ἤσκει.

Λυγρὸν [21])] τὸ χαλεπὸν παρὰ τὸ λίαν ὑγρὸν εἶναι, τοῦτ' ἔστιν, ὀλέθριον· ἐκ γὰρ τῶν ὑγρῶν ἐπιγίνονται τὰ δεινότερα τῶν νοσημάτων, ὥσπερ αὖθις ἀπὸ τῶν θερμῶν τὰ καλά.

63. Γιγαντοραίστοις] Γῆ [1]) κατὰ Τιτάνων [2]) ἀγανακτοῦσα ἐν Φλέγραις τῆς Παλλήνης [3]) γεννᾷ δρα-

19) ἡ ὅτι προλ. — φάρμακα) Absunt a Vitt. 2 et 3. Eudoc. et Phauorino.

20) μαντικὴν pro μουσικὴν Vit. 1 et Ciz. sed μουσικὴν Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. Thryllit. mauult μαγικὴν, cui coniecturae fauent Lycophronis φαρμακουργὸς, et Meziriac. ad Ouid. Epp. p. 413. Praetulerim tamen μαντικὴν, nam ap. Parthen. Erot. 4. λέγεται Οἰνώνην ἐκ θεοῦ κατεχομένην θεσπίζειν περὶ τῶν μελλόντων: Conon f. 23. ἦν ἐπίπνους μαντείας, καὶ τομῆς φαρμάκων ἐπιστήμων: Apollod. III, 12, 6. παρὰ Ῥέας τὴν μαντικὴν μαθοῦσα, cf. ibi Heyne.

21) λυγρὸν) Hoc scholion abest a Vitt. 2 et 3. sed in Vit. 1. et Ciz. et in editt. prior. reperitur, verum in extrem. v. 63. cf. Phau. ad λυγρόν.

1) γῆ) Nostri delent art. praepositum ἡ, recte. Sunt verba Apollod. I, 6, 1.

2) τιτάνων) Ciz. et Vit. 1. γιγάντων, reliqui τιτάνων cum Apollod. l. l. qui iam περὶ, olim quoque κατὰ τιτάνων cum Tzetza habebat. Confunduntur ab antiquis saepe Titanes et Gigantes, cf. Heyne in Obseru. ad Apollod. p. 28. A nostris quoque et Apollodoro abest τὰ, a Sebast. perperam τῷ· περὶ τιτάνων praepositum.

3) ἐν φλ. — πελλήνης (lege παλλήνης)) *in vrbe Phlegra*, quae est forma vsitatior, vel Phlegrae in regione Pellene, rectius Pallene. Apollod. l. l. ἐν φλέγραις, ὡς δὲ ἄλλοι, ἐν παλλήνῃ, h. e. *quae etiam Pallene ab aliis nominatur*, vbi Heyne in Obseruatt. p. 29. doctrinam Apollodori, vt videtur, verbis sic a nobis explicatis, non satis accurate desiderat. cf. Voss. in *Mytholog. Briefe* Vol. II, p. 261. πελλήνη Vit. 1. et Ciz. simplici adeo λ, πελήνη, minus recte, conf. Tzschucke ad Mel. Vol. III. P. II. p. 149. nam πελλήνη est vrbs Achaiae, vnde ap. Lycophr. v. 922. πελληνίου; παλλήνη vero regio vel vrbs

κοντόποδας 4) καὶ βαθυγενείους καὶ βαθυχαίτας τοὺς 5) Γίγαντας, οἳ πέτρας καὶ δρῦς πεπυρακτωμένας ἠκόντιζον πρὸς οὐρανόν: ὧν πρῶτοι 6) Πορφυρίων καὶ Ἀλκυονεὺς 7), οἳ καὶ ἀθάνατοι ἦσαν, ἔστ' ἂν ἐν τῇ γῇ, ᾗ ἐγεννήθησαν 8), ἐμάχοντο. Συμμαχοῦντος δὲ Ἡρακλέους Διῒ καὶ τούτους κατατοξεύσαντος ἀνῃρέθησαν. Πρῶτον μὲν οὖν τοξεύει Ἀλκυονέα, ὃς πίπτων ἐπὶ τὴν γῆν 9) μᾶλλον ἀνεθάλπετο· Ἀθηνᾶς δὲ βουλῇ Παλλήνης ἐξαγαγὼν τοῦτον, ἀνεῖλε. Πορφυρίωνι 10) δὲ Ζεὺς Ἥρας ἐπιθυμίαν ἐμβάλλει, καὶ τοῦτον Ἡρακλῆς ἐν τῷ καταῤῥηγνύειν Ἥρας τοὺς πέπλους τοξεύσας καὶ τοῦ Διὸς κεραυνῷ πλήξαντος ἀναιρεῖ 11). Καὶ τοὺς ἑτέρους δὲ ὁμοίως 12) πλὴν ὀλίγων σὺν Διῒ ἀναιρεῖ.

Macedoniae, cf. Tſchucke l. l. Olim in Apollod. I, 6, 1. etiam πελλήνη, turpiter, dicit Heyne, iam vero recius παλλήνη. Codices noſtri, et reliqui, quos Sebaſt. tractavit, conſpirant in πελλήνη; legendum tamen omnino eſt: τῆς παλλήνης, vt Lycophr. v. 127. et ibi ſchol. Vit. 1. et Ciz. παλλήνην τροφὸν τῶν γιγάντων, recte exhibent.

4) δρακοντόποδας) Sic recte Vit. 1. et Ciz vti iam vidit Heyne ad Apollod. I, 6. 1. εἶχον τὰς βάσεις φολίδας δρακόντων. Sebaſt. perperam cum aliis δρακοντόπαιδας. Tzetzes autem h. l. ſecutus eſt Apollod. etiam in βαθυγεν. et βαθυχαίτας, qui habet: καθειμένοι βαθεῖαν κόμην ἐκ κεφαλῆς καὶ γενείων, et ſic deinceps.

5) τοὺς γίγ.) Sic Vitt. 2 et 3. Sebaſt. vero cum reliquis ignorat τούς.

6) πρῶτοι) Vitt. 2 et 3. πρῶτος, non male. Apollod. l. l. διέφερε πάντων.

7) Ἀλκυονεύς) Sic Vitt. 2 et 3. cum Apollod. rectius, quam vulg. Ἀλκιονεύς.

8) ᾗ ἐγεν.) Vitt. 2 et 3. ᾗ καὶ ἐγεν. Mox iidem delent ἐμάχοντο, non bene, nam Apollod. μαχόμενος.

9) πίπτων ἐπὶ τ. γ.) Ita Vitt. 2 et 3. Caeteri ignorant art. τήν. Apollod. l. l. modo ἐπὶ τῆς γῆς, vbi πίπτων videtur excidiſſe.

10) πορφ.) Ciz. et Vit. 1. πορφυρίονι: Vitt. 2 et 3. πορφυρίωνα, mendoſe, nam Apollod. αὐτῷ πόθον Ἥρας ἐνέβαλε.

11) ἀναιρεῖ) Vit. 1. et Ciz. ἀναιροῦσι, Hercules ſcil et Iupiter: Apollodor. tamen τοξεύσας ἀπέκτεινε.

Ἄρδισι] Ἄρδις, τὸ βέλος, παρὰ τὸ ἀρὰς καὶ βλάβας διδόναι.

Τετρωμένου [13])] καταχρηστικῶς εἶπεν ἀντὶ τοῦ [14]) βεβλημένου. Καὶ τετρωμένον καλῶς ἔχει· τετρωμένου μὲν τοῦ Ἀλεξάνδρου, τετρωμένον δὲ τὸ ἕλκος.

64. Ἀνθοπλίτου] ἀντὶ τοῦ· τοξότου. Λέγει δὲ τὸν Φιλοκτήτην, παρ᾽ ὅσον [1]) ἀμφότεροι τοξόται ὅ, τε Ἀλέξανδρος καὶ ὁ Φιλοκτήτης· ἀχθέντος γὰρ ἐκ Λήμνου τοῦ Φιλοκτήτου τοξικῇ [2]) ἐμονομάχησαν αὐτός τε καὶ ὁ Ἀλέξανδρος. Καὶ πρῶτος μὲν ἀφιεὶς Ἀλέξανδρος ἥμαρτε Φιλοκτήτου: δεύτερος [3]) δὲ τοξεύσας ὁ Φιλοκτήτης βάλλει κατὰ χεῖρα λαιὰν τὸν Ἀλέξανδρον: εὐθὺς δὲ δεύτερον [4]) ὀϊστὸν ἀφεὶς [5]) ἐκκόπτει τούτου καὶ τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν· καὶ τρίτῳ βέλει κατὰ τὸ σφυρὸν πείρας [6]) αὐτὸν ἀναιρεῖ.

69 — 71. Δισσὰ [1]) καὶ τριπλᾶ] παρ᾽ ὅσον ἡ

12) ὁμοίως) Vitt. 2 et 3. non agnoſcunt.

13) τετρωμένου — βεβλ.) Vit. 3. τετρωμένον — βεβλημένον. vid. notas ad Lycophron.

14) ἀντὶ τοῦ) Vit. 1. et Ciz. omittunt τοῦ.

1) παρ᾽ ὅσον — φιλοκτήτης) Abſunt a Vitt. 2 et 3. vt mox ἐκ λήμνου, et τοξικὴν — φιλοκτήτου. Vit. 3. vltima, πρῶτος — φιλοκτήτου, tuetur paucis modo immutatis: πρῶτος τοξεύσας ἀλέξανδρος ἠστόχησε.

2) τοξικῇ) Vit. 1. et Ciz. τοξικὴν, non bene, niſi putes, eſſe dictum, vt ſupra v. 29. νικᾷν πάλην.

3) δεύτερος pro δεύτερον noſtri, recte, ob πρῶτος.

4) εὐθὺς δὲ δεύτ.) Ita noſtri cum edd. prior. Sebaſt. perperam εὐθ. δὲ ἕτερον. Ioan. Tzetz. in Poſthom. v. 590. ſqq. vbi eadem traduntur:

Δεύτερον αὖ ἐφέηκε καὶ ὄμματος
ἔκβαλε γλήνην.

5) ἀφεὶς) Vit. 1. et Ciz. ἀφιεὶς, reliqui cum Eudocia p. 329, ἀφεὶς.

6) πείρας) Ciz. et Vit. 1. delent, non bene. Ioan. Tzetz. in Poſthom. v. 594. τιτήνας.

1) δισσὰ) Vit. 3. διπλᾶ.

Ἴλιος τρίτον [2]) ἐπορθήθη: πρῶτον [3]) μὲν γὰρ, ὡς εἴπομεν, ἡ Τροία [4]) ὑπὸ Ἡρακλέους [5]) διὰ τοὺς ἵππους ἐπορθήθη τοῦ Λαομέδοντος καὶ τὴν Ἡσιόνην, δεύτερον δὲ κατέδραμον ταύτην αἱ Ἀμαζόνες, ὥς που καὶ ἐν τῇ [6]) γάμμα φησὶν Ὅμηρος, ὡς ἐπὶ Πριάμου·

. . . ὅτε τ' ἦλθον [7]) Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·

τρίτον δὲ διὰ τὴν [8]) πολυθρύλλητον [9]) Ἑλένην ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πορθηθεῖσα καὶ καυθεῖσα τελέως [10]) ἠφανίσθη. Ἡ δὲ ἑρμηνεία [11]), Στενάζω σε, ὦ πόλις! δισσῶς καὶ τριπλῶς πάλιν πρὸς δόρατα, μάχην καὶ αἰχμαλωσίαν οἴκων ἐρχομένην καὶ πῦρ ἅπτουσαν ἀφανιστικόν.

2) τρίτον) *Male Tzetzam h. l. de triplici Troiae halosi explicare, docet Reines. Varr. Lectt.* I, 20, *p.* 78. Thryl. lit. Cf. Not. ad Phauor.

3) πρῶτον) Sic Vit. 1. et Ciz. cum Eudoc. p. 126. melius propter sq. δεύτερον, quam πρώην apud Sebast. et reliquos.

4) ἡ τροία) Addidimus e Vitt. 2 et 3.

5) ὑπὸ Ἡρακλ.) Ignorant Vitt. 2 et 3. et Eudoc. vti paullo post quoque τὴν Ἡσιόνην.

6) ἐν τῇ γ.) Vit. 1. et Ciz. recte, intellige ῥαψῳδίᾳ, v. 189. Sebast. ἐν τῷ γ. Vitt. 2 et 3. γράμματι pro γάμμα: *an* γάμματι? addit Thryllit. *vt declinetur velut* σίγμα. Eudocia ὥς που φησὶν Ὅμηρος. Mihi postea ἐν τῇ vel ἐν τῷ γάμμα additum, et ideo Eudocia prior fuisse videtur Tzetza.

7) τ' ἦλθον) Sebast. male omisit τε, vt in vulgat. quoque omittitur, nam nostri omnes cum Eudocia exhibent, cf. Varr. Lectt. Heynii ad h. l. Haud dubie quoque cum Eudocia legendum ἐπὶ πριάμου pro ἀπὸ πριάμου, quod plane ineptum est.

8) διὰ τὴν — ἠφανίσθη) Vit. 2. δι' ἑλένην πορθ. καὶ κατακαυθεῖσα ἠφανίσθη: Vit. 3. similiter, omisso tamen cum Eudocia καὶ κατακαυθεῖσα.

9) πολυθρ) Ciz. solus πολυθρύλητον.

10) τελέως) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. τελείως.

11) ἡ δὲ ἑρμ. — ἀφανιστικόν) Haec a Pottero primum inserta absunt a nostris. Videntur postea addita.

72 — 73. Στένω σε, πάτρα, καὶ τάφους Ἀτλαντίδος] Στένω σε, ὦ πόλις, καὶ τοὺς ἐν σοι τάφους [1]) τῶν προγόνων ἡμῶν, τῆς τε θυγατρὸς Ἄτλαντος [2]) Ἠλέκτρας καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Δαρδάνου, ὅς ποτε ἐπὶ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐῤῥαμένῳ [3]) δέρματι σκεπάσας τὸ σῶμα αὐτοῦ, καθάπερ τὸ περὶ [4]) τὸν Ἴστρον τετράπουν ζῶον εἴωθε ποιεῖν, ὅτε τὸ ἑαυτοῦ δέρμα [5]) ἀναφυσᾷ [6]) καὶ περᾷ τὸν Δάνουβιν ποταμὸν, διεπέρασε [7]) ἐπὶ τὴν Ἴλιον, καταλείψας τὸ κατοικητήριον τῶν Κορυβάντων [8]). Τοῦτο δὲ ἐποίησε ποτὲ, ὅτε κατέκλυσε [9]) τὴν γῆν [10]) ὁ Ζεὺς ἐπὶ τοῦ Δευκαλίωνος, καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι ἔπλεον εν τοῖς ὕδασι, καὶ τὰ τείχη [11]) κατέπιπτον· τῶν δένδρων δὲ καὶ ἀμπέλων τοὺς καρποὺς τὰ θαλάσσια ζῶα

1) τάφους) Vit. 1. et Ciz. ἄνους, h. e. ἀνθρώπους, perperam. Vitt. 2 et 3. vero hic ponunt καὶ τάφους· ἀντὶ τοῦ· τάφον — Ἠλέκτρας, quae in reliquis reperiuntur infra ad v. 72. n. 14.

2) θυγ. Ἄτλ.) A Pottero primum addita Vit. 1. et Ciz. non addunt: Vitt. 2 et 3. omittunt modo Ἄτλαντος.

3) ἐῤῥαμένῳ) Vitt. 2 et 3. ἀνεῤῥαμένῳ.

4) περὶ) Vit. 1. et Ciz. παρά.

5) τὸ — δέρμα) Vitt. 2 et 3. τὸ — αἷμα, fine fenfu.

6) ἀναφυσᾷ) Noftri ἀναφυσσᾷ.

7) διεπέρασε) Sic noftri rectius, quam διαπεράσας, vt reliqui habent.

8) κορυβάντων) Vitt. 2 et 3. κυρβάντων.

9) κατέκλυσε) Vit. 1. perperam κατέκαυσε.

10) τὴν γῆν) Eiectum a Seb. cum Vitt. 2 et 3. πᾶσαν, h. e. *totam Theffaliam*, Ciz. et Vit. 1. feruant. Forte legendum πλείστην, vt Apollod. I, 7, 2. τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος.

11) τὰ τείχη) Vitt. 2 et 3. τὰ παχία, et iungunt cum δένδρων καὶ ἀμπέλων, deleto δὲ; deinde pergunt τοὺς καρποὺς δέ. Quum παχὺς, auctore Stephano in Thefaur. etiam apud Theophraft. de craffis plantarum et arborum radicibus vfurpetur, fane, fi addiceret κατέπιπτον, de arboribus radicitus euulfis παχία intelligi poffet. Forfan vero παχία lapfu librarii fcriptum eft pro τείχεα.

ἐνέμοντο, οἱ δελφῖνες [12]) καὶ αἱ φῶκαι, αἱ ἀεὶ [13]) τῆς συνουσίας τῶν ἀνδρῶν ἐρῶσαι.

Καὶ τάφους [14])] ἀντὶ τοῦ τάφον. τοῦ δύπτου καὶ κολυμβητοῦ, κέλωρος καὶ υἱοῦ τῆς Ἄτλαντος θυγατρὸς Ἠλέκτρας, ὅστις ποτὲ ἐν τῷ ῥαπτῷ σκύτει καὶ δέρματι ἢ κύτει καὶ χωρήματι ἐνήξατο καὶ ἔπλευσεν [15]), ὥσπερ κέπφος Κρητικός [16]). Ἔπλευσε δὲ μονήρης ἤτοι [17]) μονόκωπος ἢ μόνος. ἀμφελυτρώσας καὶ καλύψας [18]) τὸ σῶμα ἐν τῷ ἀσκῷ, ὁποῖα καὶ ὥσπερ πόρκος [19]), ζῶον Ἴστριον τετρασκελές. Δάρδανος ὁ Διὸς [20] καὶ Ἠλέκτρας τῆς Ἄτλαντος θυγατρὸς καταλιπὼν [21]) τὴν Σαμοθράκην ἐν τῷ κατακλυσμῷ, σχεδίαν κατασκευάσας καὶ εἰς τὰ κατὰ τὴν Τροίαν μέρη ἐλθὼν κτίζει τὴν Δαρδανίαν κἀκεῖ τελευτᾷ καὶ ὁ τάφος αὐτοῦ κεῖται παρὰ τὴν [22]) Τροίαν ἐν τῷ μέρει τῆς Δαρδανίας· ὕστερον γὰρ καὶ [23]) ἡ Δαρδανία καὶ ἡ Ἴλιος καὶ ἡ Τροία μία πόλις

12) οἱ δελφ.) Sic quoque noſtri, non vero αἱ δελφ. vt Potter.

13) ἀεὶ — ἐρῶσαι) Sic Vitt. 2 et 3. ſublato τῷ· αἱ, non bene: deinde Vit. 2. ταῖς συνουσίαις, Vit. 1. et Ciz. τὰς συνουσίας pro τῆς συνουσίας.

14) καὶ τάφους — usque ad Ἠλέκτρας hic deſunt in Vitt. 2 et 3. qui poſt ἐρῶσαι ſic pergunt: Δάρδανος ὅτε ἐν τῷ ῥαπτῷ —. Reperiuntur autem ſupra ad v. 69. num. 12. non male, nam ſic omnia in edd. vulgat. confuſa melius diſponuntur.

15) καὶ ἔπλ.) Abſunt a Ciz. et Vit. 1.

16) ὥσπερ — κρητικός) Vitt. 2 et 3. non praebent.

17) ἤτοι) A noſtris abeſt.

18) καὶ καλ.) Vit. 3. delet καί.

19) πόρκος) Deeſt in Vit. 2 et 3. vt in edition. vett. *Hiſtoriam ex Lycophrone tradit antiquus Schol. ad Homeri Il. υ, 245. Sebaſt.* Cff. quoque ſchol. Villoiſ. ad hunc locum.

20) ὁ Διός). Vit. 3. addit υἱός.

21) καταλιπὼν — κατασκευάσας) Vitt. 2 et 3. brevius: ἐκ σαμοθράκης ἐν τῷ κατακλυσμῷ εἰς τὰ —.

22) παρὰ τὴν) Noſtri περὶ τήν.

23) γὰρ καὶ) Vitt. 1. 2 et Ciz. δὲ καί: Vit. 3. particulas γὰρ καὶ delet.

γεγόνασι: Νυκτίμου δὲ τὴν βασιλείαν λαβόντος [24]) ὁ κατακλυσμὸς, ὡς ληροῦσι, γέγονε [25]) διὰ τὴν [26]) Πέλοπος κρεουργίαν. Πέμπτον δὲ τὸν Πέλοπα ἔγωγε γινώσκω ἀπὸ Δαρδάνου. Διὰ τοῦτον [27]) γοῦν ληροῦσι γενέσθαι τὸν κατακλυσμὸν, ἢ δι' Ἀξάονα [28]) τὸν Λυκάονος καὶ τὸ τῶν Λυκάονος παίδων ἀσέβημα, ὅτι τὸν Νύκτιμον κατατεμὼν ἔθυσε τῷ Διΐ. Γέγονε δὲ καθ' ἑτέρους ἱστορικοὺς [29]) ὁ κατακλυσμὸς οὕτως: Περὶ Ἑλίκην [30]) καὶ Βοῦραν τὰς πόλεις ἀνέμων πνευσάντων

24) *βασιλ. λαβ.*) Sic etiam Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. et editt. ante Sebaſt. *βασιλέως ἄρχοντος.* Apollod. III, 8, 2. *τὴν βασιλείαν παραλαβόντος.*

25) *ληροῦσι, γεγ.*) Vit. 3. *ληροῦσιν, ἐγεγόνει.*

26) *διὰ τὴν*) Vitt. 2 et 3. *διὰ τὴν τοῦ*, deleto cum Vit. 1. et Ciz. *καὶ*, quod vulgat. praemittit, non male.

27) *διὰ τοῦτον* pro *διὰ τοῦτο* Ciz. et Vit. 1. cum Seb. exhibent.

28) *Ἀξάονα*) Sic reſcripſit Sebaſt. pro *Ἄξανα*, auctoritate Codd. plurium, et, vt opinatur, hiſtoriae, quae verum nullum commemorat e filiis Lycaonis, qui nominetur *Ἀξάων*, vid. infra ad v. 481. et Apollod. III, 8, 1. Vit. 1. et Ciz. cum edd. prior. tuentur *Ἄξανα*: Vitt. 2 et 3. habent *διὰ ἄξονος.* Verba ſunt omnino corrupta, etenim primum non bene ſibi conſtant: *δι' ἀξάονα — λυκάονος, καὶ ἀσέβημα* —, quum non appareat, quare *Ἀξάων* a reliquis filiis ſeparatus ſit: deinde quisque facile perſpicit, non *ἔθυσε*, ſed *ἔθυσαν* eſſe legendum. Arcadi fuiſſe filium *Ἀζᾶνα*, Pauſan. VIII, 4. tradit, qui vero a loco noſtro eſt alienus. Forte legendum *Αἰγαίωνα*, quem dicit Apollod. l. l. fuiſſe filium Lycaonis. Verum ne ſic quidem ſit ſatis loco noſtro. Thryllit. coniicit recte: *δι' ἀξενίαν τοῦ λυκάονος*, et affert locum e Nonni Dionyſ. VIII, 20. ſqq.

> *Ἔκλυεν ὡς ὑπέδεκτο τεὸν γενετῆρα λυκάων,*
> *Αὐτὸν ὁμοῦ μακάρεσσι· καὶ υἷα χειρὶ δαΐξας*
> *Νύκτιμον ἀγνώσσοντι τεῷ παρέβαλλε τοκῆϊ,*
> *Καὶ Διῒ παμμεδέοντι, μιῆς ἔψαυσε τραπέζης.*

Addatur Pauſ. I, 2, 5.

29) *ἱστορικοὺς*) A Seb. adiectum agnoſcunt quoque Vitt. 2 et 3.

30) *περὶ ἑλίκην*) Sic Vitt. 2 et 3. et edd. prior. nec

ἐναντίων συνέστη νέφος πολὺ καὶ ἐῤῥύη ὑετὸς καὶ γέγονεν [31]) ὁ κατακλυσμός.

Δύπτου] εἶπε τοῦ συνεχῶς δύοντος [32]) ἐν τῇ σχεδίᾳ διὰ τὸ χειμάζεσθαι, ἢ τοῦ κολυμβητοῦ διὰ τὸ εἰς δύο ξύλα πήξαντος [33]) τὰς σχεδίας ἀπὸ Σαμοθρᾴκης πλεῦσαι φεύγοντος τὸν ἐπὶ [34]) Δευκαλίωνος κατακλυσμόν.

74 — 75. Πόρκος Ἰστριεὺς] ζῶόν ἐστι περὶ [1]) τὸν Ἴστρον ποταμὸν, τὸν καὶ Δάγνουβιν καλούμενον [2]), τετρασκελὲς, λεπτῷ περιεχόμενον δέρματι, ὃ φυσώμενον [3]) γίνεται ὡς ἀσκὸς [4]) καὶ νήχεται [5]), ἕως ἂν [6]) λεπτυνθῇ· ἐξέρχεται δ' [7]) ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ νέμεται, καὶ εὐθέως [8]) ψυχόμενον ἀποθνήσκει. Μονήρη δὲ εἶπε [9]) τὸν Δάρδανον διὰ τὸ μιᾷ κώπῃ [10]) αὐτὸν κεχρῆσθαι ἐν τῇ σχεδίᾳ. Τὸ δὲ ἑξῆς

addunt cum Seb. τῷ. Vit. 1. et Ciz. περὶ ἑλίκης καὶ βούρας, non bene.

31) γέγονεν pro ἐγένετο, consensu Vitt. 2 et 3. scripsit Sebast.

32) δύοντος) Vit. 2. δύναντος: Vit. 3. δύνοντος.

33) πήξαντος) Nostri, vt editiones prior. πήξαντα, vti mox Vitt. 2 et 3. φεύγοντα pro φεύγοντος, cui verbo iidem addunt πέραν.

34) τὸν ἐπὶ) Vit. 1. et Ciz. διὰ τὸν ἐπὶ, omisso τῷ φεύγοντα.

1) περὶ) Sic etiam Vit. 1. et Ciz. cum Seb. verum Vitt. 2 et 3. vt edd. prior. παρά.

2) καλ.) Vitt. 2 et 3. λεγόμενον.

3) φυσώμ.) Sic ex emendatione Sebast. Nostri seruant vulg. φυσσώμενον.

4) ὡς ἀσκὸς) Vit. 1. et Ciz. ἀσκοειδὴς, verbum non ineptum, Lexicis vero, adeo Glossario du Fresne, incognitum.

5) νήχεται) Vit. 1. et Ciz. praemittunt οὐ

6) ἂν) A Sebast. additum, Vitt. 2 et 3. etiam addunt.

7) ἐξέρχ. δ') Vitt. 2 et 3. καὶ ἐξέρχ.

8) καὶ εὐθέως) Vitt. 2 et 3. καὶ ἀθρόον, forte ἀθρόως. *Caeterum porcus Istricus non est aper, vt volunt Scalig. ad Varron. et Canterus, sed animal, quod Germani Hamster vocant. Thryll.*

9) εἶπε) Vit. 1. et Ciz. addunt τίς.

10) μιᾷ κώπῃ) Abest a Ciz. et Vit. Bene Vit. 3. ὡς μονόκωπον.

οὕτως [11]): Ὡς πόρκος τῷ ἰδίῳ δέρματι καθάπερ ἀσκῷ ἐπισκεπάσας τὸ σῶμα νήχεται, οὕτω καὶ ὁ Δάρδανος ἐπὶ τῆς σχεδίας [12]) ἔπλευσε τέσσαρας λίθους ἔχων καὶ σκεπάζων αὐτοῦ τὸ σῶμα [13]) καθάπερ πόρκος.

76. Ῥειθυμνάτης] Ῥείθυμνα πόλις Κρήτης [1]).

Κέπφος] θαλάσσιον ὄρνεον λαροειδὲς [2]), ὅπερ ἀφρῷ θηρῶσιν οἱ παῖδες τῶν ἁλιέων.

77 — 78. Ζήρινθον ἄντρον] Θρακικὸν σπήλαιον. Ἄντρον δὲ τὸ σπήλαιον [3]) παρὰ τὸ ἀνατετρῆσθαι [4]) ἤγουν τετρυπημένον εἶναι.

Τῆς κυνοσφαγοῦς θεᾶς] τῆς Ῥέας ἢ τῆς Ἑκάτης.

Λιπὼν] καταλιπὼν [5]) ὁ Δάρδανος. Καὶ γὰρ [6]) ἡ Ῥέα λέουσιν [7]) ἐποχουμένη ἢ ἡ Ἑκάτη ξενοφυὴς οὖσα

11) οὕτως) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

12) τῆς σχ.) Etiam Vitt. 2 et 3. cum Sebaſt. pro τὴν σχεδίαν, Vitt. 1. et Ciz. cum edd. prior. Caeterum Vitt. 2 et 3. hunc locum ſic exhibent: οὕτω καὶ ὁ Δάρδανος — ἔπλευσε. Ἔπλευσε δὲ καὶ Δάρδανος ἐπὶ σχεδίας καὶ τέσσαρας etc. Haud dubie ſocordia librarii verba ſunt repetita eadem.

13) σκεπάζ. — σῶμα) Vitt. 2 et 3. κατασκιάζων ἑαυτόν.

1) Totum hoc ſchol. abeſt a Vit. 1. et Ciz. ſed Vit. 2. habet ῥαθήμνια, πόλις, omiſſo voc. κρήτης. Vit. 3. vt Sebaſt. Steph. Byz. ῥιθύμνια: Ptolem. ῥίθυμνα.

2) λαροειδ.) Vit. 1. et Ciz. ἐλαροειδὲς, mendoſe.

3) Ἄντρον δὲ τ. σπήλ.) Haec verba a Seb. perperam eiecta reuocauimus e Codd. noſtris, nam θρακικὸν ἄντρον pertinet ad interpretationem Lycophronis, ſed ἄντρ. δὲ τὸ σπήλ. ad ſqq. παρὰ τὸ —. Ergo non inutilis erat, vt opinatur Seb. tautologia.

4) παρὰ τὸ ἀνατ.) Vitt. 2 et 3. ἀπὸ τοῦ ἄνω τετρῆσθαι.

5) τῆς κυνοσφαγοῦς — καταλιπὼν) Sic conſtituimus hunc locum auctoritate Codd. noſtrorum pro: τὸ θρακικὸν καταλιπὼν σπήλαιον τῆς Ῥέας ἢ τῆς Ἑκάτης ὁ Δάρδανος.

6) γὰρ pro γὰρ καὶ noſtri, et poſtea ἢ ἡ Ῥέα pro καὶ ἡ Ῥέα, recte, vt mox poſtea in ſchol. ſeq. κτίσμα κυρβάντων.

7) λέουσιν) Ita optime Vit. 1. et Ciz. pro λέγουσιν, vt Seb. cum reliquis: *Rhea*

καὶ φοβερά [8]). Θύουσι δὲ αὐτῇ κύνα, ὥς φησι Σώφρων ἐν Μίμοις· ὁ γὰρ κύων βαύζας [9]) λύει τὰ φάσματα, ὡς καὶ χαλκὸς κροτηθεὶς [10]) εἴτέ τι τοιοῦτον.

Κτίσμα Κυρβάντων [11])] τὸ Σάον σπήλαιον Θρακικὸν τῆς Ῥέας ἢ τῆς Ἑκάτης τῆς δεχομένης εἰς θυσίαν

cum Cybele eadem; ideo dixit λέουσιν ἐποχουμένη. *Virg. Aen. III*, 113.

> *Et iuncti currum dominae subiere leones.*

Homerus, si is est, in hymno εἰς μητέρα Θεῶν *v.* 3.

> Ἡ κροτάλων, τυπάνων τ' ἰαχὴ, καὶ σὺν βρόμος αὐλῶν
> Εὔαδεν, ἠδὲ λύκων κλαγγὴ, χαροπῶν τε λεόντων.

Adde Catull. in Galliambo. Manil. L. II.

> *Iuppiter et cum matre Deum regis ipse leonem.*

Rectum ergo λέουσιν. *At* ξυνοφυὴς (vt Vitt. 1 et 3. et Ciz. haben:) *forte non rectum. Suidas ad* ἑκάτην: τὰ δὲ φάσματα αὐτῆς δρακοντοκέφαλοι ἄνθρωποι, καὶ ὑπερμεγέθεις. ὡς τὴν θέαν ἐκπλήττειν τοὺς ὁρῶντας; *ergo* ξενοφυὴς *rectius. Thryllit.*

8) καὶ φοβερά pro φοβεραὶ reuocauimus e Vitt. 2 et 3. atque mox quoque αὐτῇ κύνα, pro αὐταῖς κύνας, ob sq. ὁ γὰρ κύων. Similiter Argivi ap. Plutarch. T. VII, p. 120, 9. ed. Reisk. narrantur τῇ Εἰλιονίᾳ κύνα θύειν διὰ τὴν ῥᾳστώνην τῆς λοχείας.

9) βαύξας) *Ita lege, non* βαῦξας, *vt sit* δισύλλαβον, *est enim trimeter Iambicus catalecticus. Neque enim mimos suos prorsa oratione scripsit Sophron, etsi id affirmauerit Ios. Scalig. Coniectan. ad Varron. p.* 70. *ed. Dordr. Thryllit.* Cf. Athen. XI, p. 505, c. ibique Schweighäus. T. VI, p. 315. et Valken. ad Theocrit. Adoniaz. Vol. II. p. 16. edit. Berol. et Herman. ad Aristot. de Art. Poet. p. 93. Vit. 2. habet βαβίξας: Vit. 3. βαβύξας, male.

10) κροτηθεὶς) Vitt. 2 et 3. κτυπηθείς. Hic addidit Thryllit.: *Nempe vt in Lunae* καθαιρέσει *aes pulsabant, vid. Liuium et Theocriti schol. quia eam putabant a Magis esse, vid. Apollonii Scholiast.*

11) κτίσμα —) Schol. seq. σάον, quod Sebast. vt ordinem verborum Lycophronis sequeretur, posuit post: κτίσμα κυρβ. neque in nostris, neque in reliquis Codd. transponitur. Quonam vero iure id Seb. h. l. et aliis locis fecerit, quum scholiastae et quicunque alii interpretes non semper sequantur ordinem verborum, ipse videat.

τοὺς κύνας [12]) Κύρβαντες ἤτοι οἱ Κορύβαντες [13]), οἵτινες εἰσὶ δαίμονες περὶ τὴν Ῥέαν [14]), ἱδρύσαντο. Ἀλλ' οἱ μὲν Κούρητες Δαναΐδος νύμφης Κρήσσης καὶ Ἀπόλλωνος παῖδες· οἱ δὲ Κορύβαντες Θαλείας καὶ Ἀπόλλωνος.

Σάον] ὄνομα ὄρους Θρακικοῦ, οὗ μέμνηται Νίκανδρος οὕτω πως [15]) λέγων ἐν Θηριακοῖς·

Ἢ Σάου ἠὲ Μοσύχλου [16]) . . . .

79. Ἠμάθυνε] ἄμαθον [1]) ἐποίησε, κατέκλυσεν. Ἄμαθος δὲ δι' ἑνὸς μ γράφεται ἐκ τοῦ ἀμαθὴς καὶ ἀμέτρητος εἶναι ἐτυμολογουμένη. Καὶ τὸ ἄμος κατὰ συγκοπὴν [2]) γενόμενον δι' ἑνὸς μ γράφεται. Μόνοι δὲ τοῦτο οἱ Αἰολεῖς διπλασιάζουσιν [3]), ὡς καὶ τὰ λοιπά.

80. Καχλάζων] ἤχῳ φερόμενος.

12) τὸ Σάον — τοὺς κύνας) Absunt a nostris, et sane bene abesse possunt, cum eadem iam antea dicta sint. E glossa videntur adiecta.

13) ἤτοι οἱ κορύβ.) A Seb. additum ignorant nostri. cf. de Corybantibus et Curetibus Heyne Obseru. ad Apollod. p. 7 et 14. et Lobeck. ad Sophocl. Aiac. p. 359. Pherecydes Corybantes ex Apolline et Rhytia natos tradit, cf. Sturz. p. 156.

14) οἵτινες — Ῥέαν) conf. Strab. X, p. 472. *Sebast.*

15) πως) Abest a Vitt. 2 et 3.

16) ἠὲ Μοσ.) Ciz. et Vit. 1. cum edd. vett. ἢ Ἑρμοσύχλου, non bene, nisi, Pottero auctore, Nicandrum corrigendum putes, qui ἠὲ Μοσ. exhibet: Vitt. 2 et 3. ἢ Ἑρμοσύλλου, cf. Schol. ad Nicand. Theriac. v. 471. Seb. male citat v. 403.

1) ἄμαθον pro ἄμμον Vitt. 2 et 3. cum Phauor. recte. Sic quoque Hesych. ἀμαθύνει· ἄμαθον ποιεῖ.

2) συγκοπ.) Nostri, vt ante Potter. minus recte, ἀποκοπήν. Caeterum Codd. nostri art. τὸ, praepositum τῷ ἄμος, Vitt. 2 et 3. ἄμμος, omittunt, atque ideo γενομένην legunt pro γενόμενον.

3) διπλασιάζ.) Sic quoque Phauor. verum nostri διπλασιοῦσιν, vt ante Potter. nisi illud ex correctione, hoc a διπλασιόω, verbo a Grammaticis ficto: nisi velis legere διπλασιῶσιν, a διπλασιάω, forte a Grammaticis ficto.

Νασμὸς 4)] κατακλυσμὸς, ἐκ τοῦ νάω, τὸ ῥέω 5), ὅθεν καὶ νᾶμα, καὶ ναύτης.

81. Τοὶ δὲ] ἐλλειπτικῶς 6) ἀντὶ τοῦ οἱ ἄνθρωποι.

83. Φηγὸν] τὴν βάλανον, παρὰ τὸ φάγω φαγὸν καὶ φηγὸν λεγομένην· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι πρὸ τοῦ τὸν σῖτον 7) εὑρεῖν βαλάνους ἤσθιον καὶ ὀπώρας.

Δρύκαρπα] πᾶσαν ὀπώραν, ὥς πού φησιν ἐν ταῖς Δωδεκαετηρίσιν 8) Ὀρφεύς·

Βάλλειν 9) ἔρνεά τε πάντα, τά τε δρυὸς ἄκρα.

4) νασμὸς) Deeſt hoc ſchol. in Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. habent, praeponunt tamen ſchol. v. 80. καχλάζων.

5) τὸ ῥέω) Ita omnino legendum pro ῥήματος, quamquam omnes Codd. Mſſ. ῥήματος, quod vero Tzetzes alias nunquam addere ſolet. In Scholio hoc Phauor. qui id haud dubie, vt plura alia, e Tzetza hauſit, vti etiam Zonaras, exhibet: τὸ ῥέω. Praeterea Vit. 1. et Ciz. cum Etymol. M. et Zonara pro ὅθεν καὶ ναύτης legunt: ὅθεν καὶ νᾶμα καὶ ναύτης, quod reuocandum curauimus.

6) ἐλλειπτ.) Sic quoque Vitt. 1 et 3. et Ciz. ſed Vit. 2. ἐλλειπῶς, vitioſe. Ciz. et Vit. 1. vero ἐλλειπτικῶς ponunt poſt ἄνθρωποι.

7) τὸν σιτ.) Art. τὸν delent Ciz. et Vit.

8) ἐν ταῖς δωδεκ.) Vit. 1. et Ciz. ἐν τοῖς δωδεκ. Vitt. 2 et 3. ἐν ταῖς δωδεκαετίρισιν, mendoſe. Io. Tzetz. in Chil. XII. v. 148 et 154, vbi tres primos verſus ex hoc libro affert, δωδεκετηρίδες legit. cf. de hoc Orphei libro deperdito Fabric. Bibl. Gr. T. I. p. 165. ed. Harl. Vix credibile eſt, a Tzetza hunc librum eſſe tractatum. Debet pleraque, quae iactat et venditat pro ſuis, aliis Grammaticis.

9) βάλλειν — λέγεται) Vitt. 2 et 3. βάλλειν ἐννέα πάντας τά τε δρυὸς λέγεται. Vit. 1. et Ciz. βάλλειν ἔρνεά τε πάντα, τά τε δρυὸς, omiſſo cum Sebaſt. λέγεται. Phavor. ad δρύκαρπα ſic: πᾶσαν ὀπώραν λέγουσιν οἱ παλαιοὶ, λέγεται δὲ καὶ τὰ δρυὸς ἄκρα, ἤγουν ἀκρόδρυα. Forſan exciderunt ultima, ἤγουν ἀκρόδρυα, e ſcholiis Tzetzarum. Thryllit. vt verſus quodammodo ſibi conſtet, ita legit: βάλλειν ἔρνεα πάντα, τά τε δρυὸς ἄκρα λέγονται. cff. tamen Geſner. et Herman. in edit. Lipſ. p. 494.

84 — 85. Φάλαι] Φάλαινα [1]) ζωΰφιόν ἐστι ταῖς λυχνίαις ἐπιπετόμενον, ὃ καὶ πυραυστούμορος [2]) καὶ ψυχὴ [3]) καὶ ψῶρα καλεῖται. Λέγεται δὲ φάλαινα παρὰ τὸ εἰς φῶς ἅλλεσθαι. Μακρὸν δὲ [4]) ἔχει τὸ α, καὶ προσγραφόμενον [5]) δι' ἑνὸς λ δεῖ γράφεσθαι· τὰ γὰρ ὀνόματα [6]) τῶν ῥημάτων βραχύτερα, ὡς τὸ θάλλω θαλὸς [7]), ἀγγέλλω ἄγγελος [8]). Καὶ περὶ μὲν τῆς φαλαίνης [9]) τοῦ χερσαίου ζωϋφίου [10]), ὃ καὶ κανδηλοσβέστραν [11]) ἰδιωτικῶς [12]) φασὶν, εἴπομεν· ἔστι δὲ καὶ φά-

1) φάλαινα) Atqui Lycophron habet φάλη, non φάλαινα, quod vero idem eſt.

2) πυραυστούμορος) Tzetzes videtur duo prouerbii verba: πυραύστου μόρος, h. e. *mors tineae*, perperam conglutinaſſe, et in Subſtantiuum mutaſſe, quod ne du Freſne quidem nouit. Thryllit. addit: *Tzetzam puto ſalli. Zenobius:* πυραύστου μόρος· πτηνὸν ἐστὶ ζωΰφιον, ὃ προσιπτάμενον τοῖς λύχνοις, καὶ δοκοῦν ἅπτεσθαι, τοῦ πυρὸς κατακαίεται. Μέμνηται καὶ αὐτοῦ Αἰσχύλος (Aelian. de Nat. Anim. XII, 8.) εἰπών· Δέδοικα μωρὸν κάρτα πυραύστου μόρον. εἴρηται δὲ παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς προξενούντων ἀπώλειαν. *Addatur Eraſmus et Gaulminus ad Pſellum, nota XXVII, et omnino ſchol. Nicandr. ad Theriac. v. 760. p. 50.*

3) καὶ ψύχη (forte ψυχὴ) Vitt. 2 et 3. male omittunt, nam Tzetz. in Chil. IX. v. 965. vbi eadem narrat, et Commentat. ad Lycophron. laudat, etiam addit ψύχη.

4) μάκρον δὲ) A Seb. additum δὲ comprobant noſtri Codd.

5) καὶ πρόσγρ. δι' ἑνὸς) Sic interpungendum, abiecto καὶ, auctoritate Vitt. 2 et 3. nam, vti obſeruat Thryll. ſenſus eſt: *ſiue poteſt addi* λ, *ſiue poteſt omitti.* Forte legendum παραγραφόμενον.

6) ὀνόμ. — ῥημάτ.) Vit. 1. et Ciz. ῥήματα — ὀνομάτων, perperam.

7) θάλλω θαλ.) Vit. 1. et Ciz. φάλλω φαλὸς, abiecto τῷ· ὡς τό.

8) ἀγγέλλ. ἄγγ.) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

9) τῆς φαλ.) Art. τῆς delent noſtri.

10) τοῦ χερσ. ζωΰφ.) Vit. 1. et Ciz. τοῦ ζωϋφίου τοῦ χερσαίου: Vit. 3. male τῆς χερσ. ζωΰφ.

11) κανδηλοσβ.) Ita etiam Tzetz. in Chil. l. l. ſed Ciz. et Vit. 1. κανδηλοσβέστεραν: Vitt. 2 et 3. κανδηλοσβέστριαν,

λαινα κητώδης [13]) ἰχθύς. Κατ' ἀποκοπὴν γοῦν Φάλαι εἶπεν.

Αἵ τ' ἐπ' ἀρσένων [14])] αἱ Φῶκαί τε, αἱ θουρῶσαι καὶ ἐρωτικῶς ὁρμῶσαι ἐπὶ τὰ λέκτρα τῶν ἀῤῥένων βροτῶν. Ἡ δὲ Φώκη θαλάσσιον ζῶόν [15]) ἐστι χερσαίῳ βοΐ ἢ μᾶλλον βουβάλῳ [16]) παρόμοιον· ἐρᾷ [17]) δὲ συνουσίας ἀνδρῶν· ἔστι δὲ καὶ [18]) πρὸς μαγείαν ἐπιτήδειον.

86. Λεύσσω θέοντα γρουνὸν [1])] Τὸν λόγον περὶ Ἀλεξάνδρου ποιεῖται [2])· λέγει γὰρ, ὅτι σπουδάζοντα τὸν Ἀλέξανδρον θεωρῶ [3]) περὶ τὴν ἁρπαγὴν τῆς Ἑλένης. Γρουνὸς δὲ λέγεται ὁ κορμός [4]). Καὶ Ὅμηρος [5])·

Γρουνὸν μὲν δαίοντο· μέγας δ' Ἥφαιστος ἀνέστη.

Νῦν δὲ γρουνὸν λέγει ἢ τὸ πλοῖον τοῦ Ἀλεξάνδρου διὰ τὸ ἐκ ξύλων (τῶν γεραν δρύων) [6]) πεποιῆσθαι· ἐπτερωμένον [7])

vt Potter. II. vid. du Fresne in Gloss.

12) ἰδιωτικῶς) Io. Tzetz. in Chil. l. l. κοινότερον τινές.

13) κητώδ.) Io. Tzetz. in Chil. l. l. male κητώδεις. Vitt. 2 et 3. cum Phauor. κητηώδης.

14) ἀῤῥένων) Nostri ἀρσένων: postea vero ἀρσένων pro ἀῤῥένων.

15) ζῶον) Pro κῆτος a Seb. receptum comprobant Vitt. 2 et 3.

16) βοΐ — βουβάλῳ) Vitt. 2 et 3. modo βοΐ μᾶλλον.

17) ἐρᾷ δὲ συνουσ.) Vit. 1. et Ciz. ἐρῶν δὲ συνουσ. male: Vitt. 2 et 3. cum Phauor. ἐρᾷ δὲ συνουσίαν, vt supra, cum Accusat.

18) καὶ) Nesciunt Vitt. 2 et 3. Cf. Gesner. L. IV. p. 710. Sebast.

1) γρουνὸν) Nostri γρυνὸν, et postea γρυνός.

2) τὸν λόγον — ποιεῖται) Desunt in Vitt. 2 et 3. quae quoque bene abesse posse, sqq. docent.

3) θεωρῶ) Vit. 1. et Ciz. καθορῶ.

4) ὁ κορμός) Deleuimus cum Codd. nostris praepositum καί.

5) καὶ Ὅμηρος) Fragm. extat T. V, p. 137. ed. Ernesti. Caeterum haec cum vers. non extant in Vitt. 2 et 3.

6) τῶν γερανδρ.) Haec vncis inclusa adiecimus. Nam cum naues omnes e ligno sint constructae, inepta es-

δὲ διὰ τὰ ἄρμενα, παρ' ὅσον τὴν πορείαν δι' αὐτῶν ποιεῖται [8]) κατὰ μετωνυμίαν. Ἢ αὐτὸν [9]) τὸν Ἀλέξανδρον διὰ τὸ ὄναρ, ὃ εἶδεν Ἑκάβη, ὅτι δαλὸν ἔτεκε δαιόμενον [10]), ὅστις κατέφλεξε [11]) πᾶσαν τὴν πόλιν καὶ τὴν ἐν Ἴδῃ ὕλην [12]). Τοῦτο τὸ ἐνύπνιον ἀκούσαντες οἱ μάντεις καὶ οἱ περὶ τοὺς ὀνείρους δεινοὶ εἶπον τὸ τεχθησόμενον παιδίον εὐθέως ῥιφθῆναι. Τεχθέντα δὲ τὸν Ἀλέξανδρον ἐξέθεντο ἐν τῇ Ἴδῃ, ὃν ποιμὴν ἑωρακὼς σφόδρα εὐειδέστατον ἀνελόμενος [13]) ἀνέθρεψεν. Ἐπτερωμένον δὲ διὰ τὸ μετὰ πλοίου [14]) πορεύεσθαι [15])· πτερὰ γὰρ τῆς νηὸς τὰ ἄρμενα.

87. Τρήρωνος εἰς ἅρπαγμα] εἰς τὴν [1]) ἁρπαγὴν τῆς λαγνιστάτης τρήρωνος ἤτοι περιστερᾶς τῆς ἀξίας φονευθῆναι.

set haec interpretatio, nisi τῶν γερ. addatur, vt Etymologiae simul ratio habeatur, ex Etymol. M. vnde hoc schol. depromtum est, quod vero, cum in nullis reperiatur Codd. vel Tzetza ipse neglexit, vel librariorum incuria excidit: cff. quoque Suid. et Zonaras.

7) ἐπτερωμ. — μετωνυμίαν) Desunt in Vit. 3. non male, quia structuram verborum turbant, et in extremo iterantur.

8) ποιεῖται) Vit. 1. et Ciz. ποιῆται. Alias Tzetzes semper Indicatiuum addit τῷ παρόσον.

9) ἢ αὐτὸν) A Sebast. extinctum γερυνὸν tuentur Ciz. et Vitt. 2 et 3. haud dubie ob verba interposita.

10) δαιόμενον usque ad ἀνέθρεψεν absunt a Vitt. 2 et 3. Eudocia vero, quae alias eis accedit, p. 329. exhibet.

11) κατέφλ.) Vit. 1. et Ciz. ἔφλεξε. Eudoc. et schol. Villois. Hom. Il. γ, 325. quoque κατέφλεξε.

12) ἐν — ὕλην) Vit. 1. et Ciz. mendose ἔνδον ὕλην.

13) ἀνελόμ.) Ciz. et Vit. 1. ἀνελόμενον. Schol. Villois. l. l. ἀνελόμενος.

14) μετὰ πλοίου) Vit. 3. μετὰ πλοίων.

15) πορεύεσθαι) Vit. 3. his adiicit: πτερὰ γὰρ — ἄρμενα, quae quoque adiicienda putauimus.

1) εἰς τὴν) Ciz. et Vit. 1. τὴν delent.

Κυνὸς [2])]. ἢ ἀπὸ τόπου [3]) τῆς Λακωνικῆς ἢ τῆς δειλῆς καὶ ταχείας καὶ κατωφεροῦς [4]) (οἰκεῖον γὰρ Ἀφροδίτῃ τὸ ζῶον) ἢ τῆς αἰτίας φόνου πολλοῖς. Λέγει δὲ τὴν Ἑλένην. Τρήρωνα δὲ αὐτὴν διὰ τὸ λάγνον καλεῖ· καὶ γὰρ ἡ περιστερὰ μόνη τῶν πτηνῶν δι' ὅλου ἔτους ὀχεύεται [5]) καὶ νεοττοποιεῖ [6]), ὅθεν [7]) καὶ τὸν Ἀλέξανδρον αἰετῷ εἴκασεν, ἐπὶ τὴν ἁρπαγὴν ἐπειγόμενον, ὡς Αἰσχύλος φησί.

Παντρόφου πελειάδος.

Καὶ κύνα [8]) διὰ τὸ ἀναιδὲς κατὰ τὸν Ὅμηρον [9])·

Εἵνεκ' ἐμεῖο κυνὸς κακομηχάνου . . .

2) κυνὸς) Seiunximus a reliquis, deleto puncto, fecuti textum Lycophronis et auctoritatem Codicum nostrorum.

3) ἢ ἀπὸ τόπου — ζῶον) Haec omnia non comparent in Vitt. 2 et 3. τοῦ τόπου a Pott. receptum Vit. 1. et Ciz. ignorant.

4) κατωφεροῦς) fcil. εἰς τὰ ἀφροδίσια, ideo addit οἰκεῖον —, cf. fchol. Apollon. III, 542. ἡ περιστερὰ ἱερὰ ἀφροδίτης, παρὰ τὸ περισσῶς ἐρᾶν λέγεται.

5) ὀχεύεται) Pro ὀχεῖται, quod noſtri feruant, a Seb. eſt receptum.

6) νεοττοποιεῖ) Sic noſtri pro vulg. νεοττοὺς ποιεῖ. Schol. Aeſchyli τίκτει.

7) ὅθεν (vulg. ἐπεὶ) — ἐπειγόμενον) Huc transtulimus ope Vit. 1. et Ciz. nam Vitt. 2 et 3. plane omittunt, antea poſita inter τὴν Ἑλένην et τρήρωνα δὲ —, et iunximus ἁρπαγὴν cum Genitiuo παντρόφου πελειάδος, vti noſtri cum edd. prior. conſtanter tuentur, vnde ſimul patet, emendationem Sebaſt. πάντροφος πελειὰς inutilem eſſe. Tzetzes enim verba Aeſchyli Sept. c. Theb. 300. πάντροφος πελειὰς in rem ſuam conuerſa iunxit cum ſuperioribus.

8) καὶ κύνα — κυνὸς) Plane abſunt a Vitt. 2 et 3: verum Ciz. et Vit. 1. habent, ſed perperam in ſchol. ſeq. poſt κύνειον λέγει.

9) ὅμηρ.) Il. ζ, v. 356. vbi quidem κακομηχάνου, quod ſeruant Ciz. et Vit. 1. cum edd. prior. et Codd. plerisque, a Sebaſt. deletum non comparet, ſed Tzetzes, vt iam obſeruauit Heyne, e v. 344. videtur addidiſſe; ideo ſeruandum cenſuerim.

88. Τόργος] ὁ γὺψ [1]) κυρίως, νῦν δὲ [2]) τὸν κύκνον λέγει. Ἔλαβε δὲ ζῶον ἀντὶ ζώου. Ζεὺς γὰρ ὁμοιωθεὶς κύκνῳ μίγνυται Νεμέσει τῇ Ὠκεανοῦ θυγατρὶ εἰς χῆνα, ὡς ληροῦσιν, αὐτὴν μεταβαλών [3]). Ἡ δὲ τεκοῦσα ὠὸν ἐν τῷ ἕλει [4]) τοῦτο κατέλιπε [5]). Ποιμὴν δὲ τὶς [6]) εὑρὼν τῇ Λήδᾳ κομίζει. Ἡ δὲ λάρνακι θεμένη ἐφύλαττε. Χρόνῳ δὲ τῷ καθήκοντι Ἑλένη γεννᾶται ἐκ τοῦ ὠοῦ, ἣν ὡς ἰδίαν παῖδα ἡ Λήδα ἀνέτρεφε [7]). Τινὲς δὲ καὶ Κάστορα καὶ Πολυδεύκην ἐκ τοῦ αὐτοῦ φασὶν ὠοῦ γεννηθῆναι. (Ἐν) ἄλλοις [8]) δέ τισιν εὗρον ἱστορικοῖς, ὅτι ὁ Ζεὺς ἀστέρι εἰκασθεὶς καὶ μιγεὶς Λήδᾳ Κάστορα καὶ Πολυδεύκην γεννᾷ· ὕστερον δὲ οὕτως, ὡς ἔφημεν, τὴν Ἑλένην. Ἕτεροι δὲ πάλιν φασὶν, ὅτι κύκνῳ ὁμοιωθεὶς τῇ Λήδᾳ ἐμίγη κατὰ τὴν [9]) αὐτὴν νύκτα καὶ ὁ Τυνδάρεως. Καὶ ἡ μὲν [10]) ἐκ Διὸς Πολυδεύκην καὶ Ἑλένην γεννᾷ, ἐκ δὲ Τυνδάρεω Κάστορα. Ὅθεν καὶ θνητὸς ἦν ὁ Κάστωρ,

1) γὺψ) Nostri vno consensu γρύψ.

2) νῦν δὲ — ζώου) Absunt a Vit. 2. Habet quidem Vit. 2. νῦν λέγει —, sed ἔλαβε — ζῶον quoque desunt.

3) αὐτ. μεταβαλ.) Ita restituimus e Vitt. 2 et 3. pro μεταβαλοῦσῃ a Seb. e Codd. suis allato, nam αὐτὴν abesse nullo modo potest. Vit. 1. et Ciz. ὁ, ὡς ληροῦσιν, αὐτὴν μεταβάλλει, quod propius accedit ad lectionem Vitt. 2 et 3. quam αὐτῆς μεταβαλούσης, vt in edd. prior. legebatur. Lectio tamen vulg. non plane spernenda est.

4) ἐν τῷ ἕλει) Apoll. III, 10, 7. ἐν τοῖς ἄλσεσι. Forst. Tzetz. ἐν τοῖς ἕλεσι. Cf. Heyne in Obseru. ad Apollod. p. 286.

5) κατέλιπε pro κατέλειπε, ope Vitt. 1. 2. et Ciz.

6) τὶς) Recepit Seb. recte, nam et Apollod. l. l. quem Tzetzes h. l. vbique sequitur, cum Vitt. 2 et 3. habet.

7) ἀνέτρεφε) Ita Ciz. et Vit. 1. sed Vitt. 2 et 3. cum Apollod. ἔτρεφε.

8) ἄλλοις) *Deest παρ' vel ἐν, etsi in MSS. nihil tale. Thryll.* Ideo ἐν vncis inclusum praemisimus.

9) κατὰ τὴν) Vit. 1. et Ciz. praemittunt καί.

10) καὶ ἡ μὲν) Pro ἡ δὲ ἐκ μὲν reposuimus e Vitt. 2 et 3.

ὁ δὲ Πολυδεύκης [11]) ἀθάνατος. Ἀλλὰ τῇ [12]) τοῦ ἀδελφοῦ παρακλήσει καὶ αὐτὸς ἀθάνατος ἐγεγόνει, καθά φησι καὶ ὁ Πίνδαρος. Τὰς δ' ἀλληγορίας, ὡς ἔφην, ἐᾶτε [13]). Ἐπεὶ δὲ ποθεῖτε καὶ ταύτας μαθεῖν, ἀκούετε.

Δίας οἱ παλαιοὶ πάντας ἐκάλουν τοὺς βασιλεῖς [14]). Τὶς γοῦν βασιλεὺς Κύων καλούμενος, υἱὸς Ἐδερίωνος βασιλέως Ἀχαΐας [15]), τῇ Λήδᾳ ἐμίγη μοιχικῶς περὶ τὸν Εὐρώταν ποταμὸν, ἥτις ἐξ αὐτοῦ ἔκγυος [16]) γενομένη μιᾷ γαστρὶ τρεῖς παῖδας γεννᾷ, Κάστορα, Πολυδεύκην καὶ Ἑλένην. Ὠῷ δὲ [17]) παρεικάζει τὴν γαστέρα αὐτῆς, ὅτι ἓν ἐξ αὐτῆς [18]) σύνδερμον ἐγεννήθη, ὃ δέρμα καὶ φυλακτήριον αὐτοῖς ἐποίησαν. Εἰς κύκνον δὲ λέγει τὸν Δία μεταβαλεῖν, ὅτι οὐ βασιλικῶς ἐμίγη αὐτῇ, ἀλλ' ἐν καθύγροις [19]) τόποις, καθάπερ οἱ κύκνοι.

89. Κελυφάνῳ] Νῦν [1]) ὠοῦ λέπει· πάντα γὰρ

11) ὁ δὲ πολυδ.) A Seb. restitutum comprobant Vitt. 2 et 3. sed Ciz. et Vit. 1. retinent vulg. ὁ δ' ἕτερος.

12) ἀλλὰ τῇ) A Seb. emendatum firmant Vitt. 2 et 3. verum Ciz. et Vit. 1. vt olim, τῇ δέ.

13) ὡς ἔφην, ἐᾶτε) Ita legimus pro ἐατέον, ὡς ἔφην, auctoritate Ciz. et Vit. 1. nam sqq. ποθεῖτε, ἀκούετε, melius respondent.

14) τ. βασιλ.) Desiderantur in Vitt. 2 et 3. male. Idem tradit Io. Tzetz. in Antehom. v. 102. οἱ πρὶν γάρ τε πάντας κάλεον βασιλῆας.

15) Κύων καλούμ. — Ἀχαΐας) A Seb. primum inserta, a nostris, vt a plerisque Codd. absunt. Sine dubio legendum κύκνος pro κύων. vid. ad v. 506, vbi κύκνος dicitur.

16) ἔγκυος) Sic ope Vit. 1 et Ciz. pro ἔγγυος rescribendum.

17) ὠῷ δέ) Sic cum Seb. Vit. 3. Ciz. et Vit. 1. οὖν. Vit. 2. plane delet.

18) ἐξ αὐτῆς) Sic quoque Vit. 3. reliqui, vt edd. ante Pott. ἐξ αὐτῶν, Castoris scl., Pollucis et Helenae, qui tres vna quasi membrana vel testa involuti erant. σύνδερμον, a δέρμα, verbum adhuc incognitum.

19) καθύγροις) Pro καρύγροις cum Seb. Vitt. 1 et 3. et Ciz.

1) νῦν) A Seb. additum nostri quoque addunt.

τὰ λέπη κελύφανα λέγεται [2]). Κυρίως [3]) δὲ κελύφανον λέγεται τὸ ἔσωθεν τοῦ ὀστράκου τοῦ ὠοῦ λεπτότατον δέρμα.

Στρόβιλον] στρογγύλως [4]), στροβιλοειδῶς· στρόβιλον γὰρ τὸ περιφερές.

Ὠστρακωμένην] τῷ ὀστράκῳ τοῦ ὠοῦ ἐσκεπασμένην. Λέγει δὲ [5]) τὸ ὠὸν, ὅπερ ἡ Νέμεσις τῷ Τυνδάρεῳ δέδωκεν· ὁ δὲ τῇ Λήδᾳ, ἐξ ἧς ἡ Ἑλένη ἐγεννήθη.

90. Καὶ δή σε ναύτην] Ἀποστροφὴ τὸ σχῆμα· νῦν γὰρ πρὸς Ἀλέξανδρον ἀποστρέφει [1]) τὸν λόγον καὶ φησί [2])· Καὶ δή σε ναύτην, ὦ Ἀλέξανδρε, ἡ Ἀχερουσία καταιβάτις τρίβος δεξιώσεται. Ἀχερουσία [3]) δὲ τρίβος, ἢ ὁ Ἅιδης, ὅτι διὰ τὴν Ἑλένην μέλλεις ἀποθανεῖν. Ἢ τὸ Ταίναρον [4]) τῆς Λακωνικῆς [5]) ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ὅτι εἰς Λακεδαίμονα ἀφίξῃ, ἐν ᾗ ἐστιν ἡ Ἀχερουσία τρίβος. Δείκνυσι δὲ διὰ τούτου, ὅτι ἐκ ταύτης τῆς προφάσεως ἀφίξῃς, ὦ Ἀλέξανδρε, εἰς Ἅιδου, ἔστι γὰρ ἐν τῷ

2) λέγεται) Nostri, vti fere semper, λέγονται.

3) κυρίως — δέρμα) Vitt. 2 et 3. non habent.

4) στρογγύλως) Vitt. 2 et 3. στρογγύλον, et pro στρογγυλοειδῶς nostri στροβιλοειδῶς, bene: praeterea Vit. 1 et Ciz. his addunt στρόβιλον — περιφερές, a nobis receptum.

5) λέγει δὲ — ἐγεννήθη) Absunt omnia a Vitt. 2 et 3. sed a Ciz. et Vit. 1. modo ἐγεννήθη a Seb. suppletum.

1) ἀποστρέφει pro ἀπέστρεψε cum Seb. etiam Vit. 3.

2) καί φησι — δεξιώσεται) Ignorant Vitt. 2 et 3. ναύτην vero a Seb. insertum Ciz. et Vit. 1. non agnoscunt.

3) Ἀχερουσία — Ἅιδης) Vit. 3. Ἀχ. τρίβος ὁ ἅδης. Vit. 2. χερουσία, τρίβος ἢ ὁ ἅδης.

4) ταίναρον) Ita nostri, recte, pro ταῖναρ, quod e compendio scribendi videtur ortum.

5) τῆς λακωνικῆς usque ad εἰς ᾅδου absunt a Vit. 1 et Ciz. Glossam redolent. Priora quidem habent Vitt. 2 et 3. sed vltima: ἐν ᾗ — ᾅδου quoque desunt: ἀφίξῃ vero a nobis renocatum tuentur, quod a Seb. mutatum est in ἀφίξῃς.

Ταινάρῳ [6]) τῆς Λακωνικῆς στόμα [7]). Ὅθεν καὶ Ἅιδου κάθοδον αὐτὸ λέγουσιν, ὡς καὶ Μένανδρός φησι·

Πύλη τίς ἐστι Ταινάρου πρὸς ἐσχάτοις [8]).

91. Καταιβάτις] κάτω φέρουσα [1]).

Πύγαργον] δειλὸν, ἢ αἰσχρὸν, ἢ ἅρπαγα· εἰσὶ γὰρ μελάμπυγοι πύγαργοι [2]) εἴδη ἀετῶν κατ' Ἀρχίλοχον [3]), ἀφ' οὗ ὁ ἅρπαξ πύγαργος. Ὁ δὲ αἰσχρὸς καὶ συνουσιαστικὸς τόπος [4]) πύγαργος λέγεται κατ' ἀντίφρασιν, ὁ μὴ ἀργὴν ἔχων τὴν πυγὴν, ἀλλὰ κινῶν αὐτὴν ἐν τῷ συνουσιάζειν. Ὁ δὲ δειλὸς πάλιν πύγαργος

6) ἐν τῷ ταινάρῳ) Sic Vitt. 2 et 3. recte, pro τὸ ταίναρ.

7) στόμα pro στόμιον nostri cum Sebast.

8) ἐσχάτοις pro ἔσχατα restituimus ex edd. prior. Nostri ἐσχάτην, non apte, nisi quoque leges ταίναρον.

1) κάτω φέρουσα) Vit. 3. καταφέρουσα.

2) μελάμπ. πυγ.) Ita legendum auctoritate Codd. nostrorum, non vero, vt edd. prior. μελάμπυγον πύγαργον, vel, vt Seb. μελάμπυγος καὶ πύγαργος. Nostri etiam τὸ· καὶ a Seb. intrusum cum Phauor. et edd. prior. recte omittunt, nam μελάμπ. vsurpatur vt Substantiuum, et πύγ. vti Adiectiuum, cf. Io. Tzetz. in Chil. V, 97. sqq. De Melampygis vid. El. Cretens. ad Greg. Nazianz. Orat. III, T. II, p. 337, ed. Paris. 1609. et Eudocia p. 47. quae Melampygos dicit fuisse fratres duos.

3) κατ' Ἀρχ.) Sic legendum, nostris Codd. et edd. prior. praeeuntibus: Seb. κατὰ Ἀρχ. Caeterum Vit. 3. cum Phauor. exhibet Ἀρχίλαον pro Ἀρχίλοχον. *Nescio*, addit Thryllit. *an intelligi possit Archelaus, physicus ille philosophus, de quo Augustin. in de Ciuitate Dei et Suidas egere.* Non absimile vero, nam is, auctore Athenaeo IX, p. 409, c. scripsit de rebus singulari natura praeditis. Idem est Archelaus, cuius mentionem fecit Eudocia p. 78. Sebast. intelligit Archilochum Parium.

4) τόπος) E Vitt. 2 et 3. restituimus τόπος, quod nullus antea exhibuit Cod.

λέγεται ὡς λευκὴν [5]) ἔχων τὴν πυγὴν ἐκ τοῦ ἐναντίου τῇ παροιμίᾳ τῇ λεγούσῃ· Οὔπω [6]) μελαμπύγῳ τετύχηκας· ἐὰν γὰρ οἱ μελάμπυγοι γενναῖοι [7]), καθάπερ Ἡρακλῆς [8]), οἱ δὲ λευκόπυγοι πάντως [9]) ἀσθενεῖς καὶ δειλοὶ καὶ ἄνανδροι. Θεία δὲ ἡ Ὠκεανοῦ τοῖς ἰδίοις τοῦτο [10]) παισὶν εἶπε περὶ Ἡρακλέους· Οὔπω μελαμπύγῳ ἐντετυχήκατε.

Πατρὸς κόπρους] ἐπαύλεις, μάνδρας.

92. Ῥακτῶν βουστάθμων] τραχειῶν βουστάσεων [1]).

93. Κάλλους θυωρίτην] τραπεζίτην, ἀργυρογνώμονα. Νῦν δὲ κριτὴν Ἥρας καὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἀφροδίτης· ἔκρινε γὰρ αὐτὰς Ἀλέξανδρος [2]) ἕνεκα τοῦ μήλου. Ἐν γὰρ τῷ [3]) τῆς Θέτιδος γάμῳ τῆς Ἔριδος μῆλον χρυσοῦν ἀνὰ μέσον τῶν θεῶν ῥιψάσης ἐπιγεγραμμένον οὕτως· ΤΗι ΚΑΛΗι ΤΟ ΜΗΛΟΝ, Ἥρα Ἀθηνᾶ τε καὶ Ἀφροδίτη πρὸς ἀλλήλας ἤριζον ἐπὶ τῷ λαβεῖν τοῦτο. Ὁ δὲ Ζεὺς Ἑρμῇ παραδοὺς αὐτὰς πέμπει πρὸς Ἀλέξανδρον, ὥστε κρῖναι αὐτάς. Ὃς λαβεῖν τὸ μῆλον

5) ὡς λευκὴν) Vit. 3. ὁ λευκὴν, non bene.

6) οὔπω usque ad μελαμπύγῳ omnia defiderantur in Vit. 1 et Ciz.

7) γενναῖοι) Non bene abeft a Vitt. 2 et 3. et Phavor. ad πύγαργον.

8) Ἡρακλ.) Deleuimus art. ὁ praepofitum cum Vit. 3. et Phauor. et mox δὲ pofuimus inter οἱ et λευκόπυγοι.

9) πάντως) Vit. 3. πάντες.

10) τοῖς — τοῦτο) Vitt. 2 et 3. τοῖς — τούτου: Phavor. τοῖσι διὸς τούτου, mendofe.

1) βουστάσ.) Vit. 1 et Ciz. βουστάσιων.

2) αὐτὰς Ἀλέξ.) Vit. 1 et Ciz. ταύτας ὁ Ἀλέξ. *De fabula pomi eriftici vide, qui phyfice eam explicat, Proclum differt. X. in lib. de R. P. et Salluftium de diis et mundo c. IV, p. 42. Moraliter tamen explicare vult Heraclitus in de allegoriis Homeri libello. Latius hanc hiftoriam vid. in fcholiis Euripidis p. 27, b, et 28, a, ed. Iunt.* Thryllit.

3) ἐν γὰρ τῷ — usque ad θυωρὸς, ἡ τράπεζα, abfunt omnia a Vitt. 2 et 3.

τὴν Ἀφροδίτην ἔκρινε [4]). Ταύτης δὲ ἐπιταγῇ ναυπηγήσαντος αὐτῷ ναῦς Ἁρμονίδου, κατὰ δέ τινας [5]) Φερέκλου, ἦλθεν εἰς Λακεδαίμονα, ἔνθα τὴν Ἑλένην ὀφθαλμοβολήσας βληθεῖσαν καὶ αὐτὴν ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ἁρπάζει [6]). Θυωρὸς, ἡ τράπεζα, ἢ τὰ θύη καὶ τὰ θυμιάματα [7]) ὠροῦσα καὶ φυλάττουσα, ἐξ οὗ καὶ θυωρίτης ὁ τραπεζίτης εἴρηται [8]).

94. Ἀλλ' Ὀστρίμων] ἀλλὰ ἀντὶ Ὀστρίμων, ἃ εἰσὶν ὄρη [1]) Τροίας.

Γαμφηλὰς ὄνου] τὰς σιαγόνας τοῦ ὄνου. Λέγει [2]) δὲ τὸν Μαλέαν ἀκρωτήριον Πελοποννήσου διὰ τὸ ἐοικέναι σιαγόσιν ὄνου.

95. Λᾶν] πόλιν Λακεδαίμονος [3]), ἣν Ὅμηρος Λάαν [4]) φησίν.

Εὐχείλου [5]) κάπης] τῆς εὐτρόφου φάτνης, ἢ τῆς

4) ὃς λαβεῖν — ἔκρινε) Ita lege cum Vit. 1 et Ciz. pro ὃς λαβὼν — προέκρινε.

5) κατὰ — τινας) Ciz. et Vit. 1. κατά — τινα.

6) δεύτερον (Vit. 1 et Ciz. δεύτερος) δὲ ὁ Ἀλέξανδρος ἐντυχὼν αὐτῇ περὶ τὸν αἰγιαλὸν θυούσῃ ναστὶ ταῖς Βάκχαις, καὶ τῇ Ἰνοῖ, ἁρπάξας αὐτὴν εἰς Αἴγυπτον παρεγένετο, κἀκεῖ αὐτῇ συνεγένετο) Haec verba, quae in edd. prior. reperiuntur, Seb. tanquam inutilia, et e schol. v. 103. huc translata, sustulit. Vix autem crediderim, eum recte fecisse, quum scholia eadem, et iisdem fere verbis aliis in locis saepe repetantur. In Codd. Vitt. 2 et 3. neque hic neque ad v. 103. leguntur.

7) τὰ θυμιάμ.) Art. τὰ reuocauimus e Vit. 1 et Ciz.

8) ἐξ οὗ — εἴρηται) Ignorant Vitt. 2 et 3.

1) ἀλλὰ — ὄρη) Ita hunc locum e nostris constituimus pro: ὄρη εἰσὶ Τροίας. Sens. autem est: *relictis prope Troiam montibus, in quibus adhuc pauisti greges.*

2) λέγει) Sic Vitt. 2 et 3. sed Ciz. et Vit. 1. cum edd. ante Seb. λέγουσι.

3) πόλιν λακ.) Nostri πόλις λακεδαιμονίας.

4) λάαν) Recte. Vit. 2. λᾶαν, mendose. Hom. Il. β. 585.

5) εὐχείλου) Vitt. 2 et 3. εὐχίλου.

καλὰ χείλη, ἢ καλὰς τροφὰς [6]) ἐχούσης· ὡς κρείττονος ὄντος τοῦ ποιμενικοῦ βίου τοῦ ἁρπακτικοῦ καὶ μαχίμου.

96. Μηλιαθμῶν [1])] μανδρῶν τῶν προβάτων, ἀττικῶς.

Χερσαίας πλάτης] πτύου ἢ τῆς καλαύροπος. Ἡ δὲ καλαύροψ [2]) ῥάβδος ἐστὶ ποιμενικὴ μικρὸν ἑκατέρωθεν ὑπόσκαμβος, ἣν ἀφιῶσιν [3]) ἐπὶ τὰ ἀπὸ [4]) τῆς ἀγέλης ἀποσκιρτῶντα. Πλάτη δὲ [5]) κυρίως τὸ πλάτος τῆς κώπης.

97. Τράμπις] βαρβαρικὸν πλοῖον.

Ὀχήσει] βαστάξει [6]), κομίσει [7]), ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἵππων.

Φερέκλειοι πόδες] ὁ Φέρεκλος, περιφραστικῶς· ἢ αἱ νῆες [8]), ἃς ὁ Φέρεκλος εἰργάσατο· οὗτος γὰρ κατεσκεύασε τῷ Ἀλεξάνδρῳ ναῦς [9]) πρὸς τὸν Ἑλλάδος κατάπλουν.

6) ἢ καλ. τροφ.) Additum a Seb. comprobant Vitt. 2 et 3. ita tamen, vt ἢ, quod quoque dedimus, pro ἤτοι exhibeant.

1) μηλιαθ.) Vit. 2. rectius μηλιανθμῶν, cf. not. critt. in Lycophr. Sed voc. ἀττικῶς Vitt. 2 et 3. delent, et ſane nil habet, quo ſedem ſuam tueatur.

2) καλαύροπος — καλαύροψ) Vit. 3. καλάβροπος — καλάβροψ. cf. Lennep. ad Coluth. p. 71. de diuerſa καλαύροψ et καλάβροψ ſcriptura, et Brunk. ad Apoll. Rh. IV, 974, et Heſychii interpretes ad καλάβροψ.

3) ὑποσκ.—ἀφιῶσιν) Lennep. in Animaduerſſ. ad Coluth. p. 71. vult legi: ἐπίσκαμβος, ἣν ἐφιῶσιν. Vit. 1 et Ciz. ἀμφιῶσιν.

4) ἀπὸ, quod contextus requirit, e Vit. 3. praepoſuimus: etſi iam inſit in ἀποσκιρτῶντα.

5) πλάτη δὲ) Ita noſtri quoque cum Sebaſt. ſed deinde πλατὺ pro πλάτος.

6) βαστάξει) Vit. 1 et Ciz. βαστάσει.

7) κομίσει) Noſtri πορεύσει. Sed ἀπὸ — ἵππων Vitt. 2 et 3. omittunt.

8) ἢ αἱ νῆες — εἰργάσατο) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

9) τῷ — ναῦς) Pro τῷ — ναῦν legunt noſtri, recte: Vitt. 2 et 3. adeo τὰς Ἀλε-

98. Δισσὰς σαλάμβας] δύο σαλάμβαι εἰσὶν ἄκραι [1]) ἐν Λακωνικῇ, Θυρίδες [2]) λεγόμεναι. Σαλάμβαι δὲ [3]) αἱ θύραι λέγονται παρὰ τὸ ἐν σάλῳ βαίνειν ἢ παρὰ τὸ σείειν καὶ λαμβάνειν τοὺς βαίνοντας [4]). Σαλαμβαὶ δὲ [5]) οἱ Φανόπται ἤτοι οἱ Φεγγῖται ἰδιωτικῶς παρὰ τὸ σέλας δι' αὐτῶν βαίνειν [6]).

Γυθίου] Γύθιον ἀκρωτήριον τῆς [7]) Λακωνικῆς.

Πλάκας] τόπους νῦν.

99. Ἐν αἶσι] πλαξὶν ἤτοι τόποις.

Πρὸς κύνουρα] παρὰ τὰς [8]) τραχείας πέτρας.

Σχάσας] καταβαλὼν [9]), ἀπολύσας.

100. Πεύκης ὀδόντας] τὰς ἀγκύρας· αὗται γὰρ ἕκτορες καὶ φύλακές εἰσι τοῦ τῆς θαλάσσης σάλου καὶ τῆς πλημμυρίδος [10]).

ξάνδρου ναῦς. cf. Thryphiod. v. 59. Φέρεκλος νῆας Ἀλεξάνδρῳ τεκτήνατο.

1) δύο σαλ. — ἄκραι) Sic noſtri, ergo non ἄκρα, vt impreſſi, recte, nam σαλάμβαι nullo modo poſſunt eſſe promontoria. cf. Strab. VIII, p. 360.

2) θυρίδες) Vit. 3. θύραι, vitio librarii. cf. Strab. l. l. et Siebel. in ſymbol. ad Hellenic. p. 268.

3) σαλ. δὲ) Vitt. 2 et 3. δὲ delent.

4) παρὰ τὸ σείειν — βαίνοντας) Abſunt a Vitt. 2 et 3. verum Ciz. et Vit. 1. παρὰ τὸ σείω καὶ λαμβάνω τὸ τοὺς βαίνοντας εἶναι.

5) σαλαμβαὶ δὲ, non, vti vulg. σαλάμβαι δὲ, Vitt. 2 et 3. cum Etymol. M. vt diſcernantur σαλάμβαι et σαλαμβαί. Deinde quoque οἱ φανόπται, recte. Vit. 1. et Ciz. vero totum ſchol. ſic exhibent: σάλαμβοι δὲ οἱ Φεγγῖται ἰδιωτικῶς λεγόμενοι οἱ φανόπται.

6) δι' αὐτ. βαίνειν) Etymol. δι' αὐτὰς εἰσβαίνειν.

7) τῆς λακων.) Sic Vitt. 2 et 3. caeteri omittunt art. τῆς.

8) παρὰ τὰς) Vitt. 2 et 3. πρὸς τὰς.

9) καταβαλ.) Ciz. Vitt. 1 et 2. καταλαβών, addunt Ciz. et Vit. 1. et Phauor. ἀπολύσας, quod reliqui ignorant.

10) αὗται — πλημμυρίδος) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

Ἕκτορας πλημμυρίδος] κωλυτὰς τῶν κυμάτων [11]).

101. Σκαρθμῶν ἰαύσεις] τῶν κινήσεων [1]) παύσεις.

Εἰναφώσσωνα [2]) στόλον] τὸν ἐννεάρμενον ἢ τὸν μονάρμενον, ἢ θῖνα φώσσωνα στόλον γράφεται [3]), τοῦτ' ἔστιν, ἀπὸ τῶν σκαρθμῶν καὶ κινήσεων ἰαύσεις καὶ παύσεις εἰς τὸν αἰγιαλὸν τὸν στόλον καὶ τὴν πορείαν σου τὴν φώσσωνα ἤτοι τὴν δι' ἀρμένων.

102. Καὶ τὴν ἄνυμφον πόρτιν [4])] καὶ τὴν πολύανδρον δάμαλιν.

Λύκος] ἤτοι ἅρπαξ [5]).

103. Δυοῖν πελειαῖν [1]) ὠρφανισμένην γονῆς] ὀρφανὴν καὶ ἔρημον οὖσαν τῆς γονῆς τῶν δύο περιστερῶν ἤτοι Ἰφιγενείας, ἣν ἔσχεν ἐκ Θησέως, ὥς φησι Δοῦρις [2]) ὁ Σάμιος, καὶ Ἑρμιόνης, ἣν ἐκ Μενελάου γεννᾷ· ἑπταετῆ γὰρ ταύτην Θησεὺς πρῶτον [3]) ἁρπάσας [4]) μετὰ τὸ τεκεῖν ἐξ αὐτῆς [5]) Ἰφιγένειαν ἀφῃρέθη αὐτήν. Δεύτερον δὲ [6]) ὁ Ἀλέξανδρος ἐντυχὼν αὐτῇ παρὰ τὸν αἰγιαλὸν

11) ἕκτορας — κυμάτων) Vitt. 2 et 3. sic: ἕκτορας, κωλυτάς. (Seb. male κωλύτας.) πλημμυρίδος, τῶν κυμάτων.

1) τῶν κιν.) Nostri praeter Vit. 2. tollunt τῶν.

2) εἰναφ.) Vit. 1. et Ciz. εἰνναφ.

3) γράφεται) Suppleuimus ope Vit. 1. et Ciz. vti mox σκαρθμῶν καὶ, quod ab aliis Codd. et edd. abest.

4) πόρτιν) Ciz. et Vit. 1. male πόρτην.

5) λύκος — ἅρπαξ) Nostri, vt edd. ante Potter. ἁρπάσας σὺ ὡς λύκος, ἤτοι ἅρπαξ.

1) δυοῖν πελ.) Ciz. et Vitt. 1 et 2. δυεῖν πελείαιν. cff. Varr. Lectt. ad Lycophr.

2) Δοῦρις) *In histor. Graecorum, cuius meminit Diod. Sic.* XV, *p.* 488. Sebast.

3) πρῶτον) Ignorant Vitt. 2 et 3.

4) ἁρπάσας) Vit. 1. et Ciz. ἁρπάξας.

5) ἐξ αὐτῆς) Desunt in Vitt. 2 et 3. sed Ciz. et Vit. 1. ἐξ αὐτοῦ.

6) δεύτερον — συνεγένετο) Non reperiuntur in Vitt. 2 et 3. δὲ a Sebast. adiectum agnoscunt Ciz. et Vit. 1.

θυούσῃ, [7]) νεωστὶ ταῖς Βάκχαις καὶ τῇ Ἰνοῖ ἁρπάσας αὐτὴν εἰς Αἴγυπτον ᾤχετο κἀκεῖ αὐτῇ συνεγένετο.

104. Δευτέραν ἄρκυν] εἰς τὴν δευτέραν ἄρκυν, ἤτοι δίκτυον [8])· ἄρκυς γὰρ [9]) κυρίως δίκτυον πρὸς ἄρκτων θήραν ἁρμόδιον.

Ὀθνείων βρόχων] ξένων ἀγρευμάτων. Τροπικαί [10]) εἰσιν αὗται αἱ λέξεις, ἄρκυς μὲν, ὅθεν ἔφην [11]), λεγόμενον· βρόχος δὲ ἀπὸ τῶν βρόχων, οἷς θηρεύουσι πέρδικας καὶ ὄρνεις ἑτέρους [12]).

105. Ληΐτιν ἐμπεσοῦσαν [1])] αἰχμάλωτον ἐγκρούσασαν.

Ἰξευτοῦ πτερῷ] τῇ ταχύτητι [2]) τοῦ Ἀλεξάνδρου ἢ τῷ πλοίῳ [3]).

106. Θύσησιν] ταῖς Βάκχαις παρὰ τὸ θύω, τὸ ὁρμῶ [4]), Θύσαις λεγομέναις.

Ἁρμοῖ] νεωστὶ, ταχέως, ἀπὸ τοῦ ἅρμα, ἁρμοῖ. Καὶ Αἰσχύλος [5]) ἐν Προμηθεῖ·

Ἁρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους.

Μηλάτων ἀπάργματα] ἀπαρχὰς καὶ θυσίας προ-

7) παρὰ — θυούσῃ) Sic scribendum e Vit. 1. et Ciz. pro περὶ — θυσιούσῃ.

8) εἰς τὴν δευτ. — δίκτυον) Ita legendum cum Vitt. 2 et 3, pro: εἰς δεύτερον δίκτυον.

9) γάρ) A Seb. receptum comprobat Vit. 3.

10) τροπικαί) Ciz. et Vit. 1. addunt δὲ, sed mox αὗται omittunt.

11) ἔφην) Vit. 3. ἔφημεν.

12) ὄρνεις ἑτέρ.) Vit. 1. ὄρνεις ἑτέρους: Ciz. ὄρνιθας ἑτέρας: Vitt. 2 et 3. ὄρνεις καὶ ἕτερα.

1) ἐμπεσ.) Vit. 2. ἐμπταίσασαν, vt Pott. Ciz. et Vitt. 1 et 3. ἐμπέσασαν.

2) ταχύτ.) Nostri ταχυτῆτι.

3) τῷ πλ.) Vitt. 2 et 3. τοῦ πλοίου, non apte.

4) θύω — ὁρμῶ) Vit. 1. et Ciz. θύειν, τὸ ὁρμᾷν.

5) Αἰσχύλ.) Vit. 2. Αἰσχύλου. Prometh. v. 620. ed. Schütz.

βάτων. Μῆλα [6]) δὲ τὰ πρόβατα αἰολικῶς [7]) παρὰ τὸ μέλω, τὸ φροντίζω, λεγόμενα· ποιμενικὸν γὰρ καὶ γεωργικὸν ἔζων βίον οἱ παλαιοί.

107. Κρόκησι] κρόκαις, αἰγιαλοῖς [1]). Κρόκη δὲ λέγεται ὁ αἰγιαλὸς ἀπὸ τοῦ κείρω [2]), τὸ κόπτω, κειρόκη καὶ κροκη, πρὸς ἣν θραύονται καὶ κλῶνται τὰ κύματα.

Βύνῃ] τῇ δύνῃ [3]) Λευκοθέα τῇ Ἰνοῖ παρὰ τὸ δύω, τὸ κολυμβῶ, ὡς ἕτεροί [4]) φασιν· ἐγὼ δὲ [5]) παρὰ τὸ βύω, τὸ κρύπτω, ὅθεν καὶ βυθὸς καὶ Βύνη. Ἡ δὲ τῆς Ἰνοῦς ἱστορία τοιαύτη· Πεσοῦσα [6]) μετὰ τοῦ παιδὸς αὐτῆς Παλαίμονος εἰς θάλασσαν διὰ τὸ διώκεσθαι ὑπ' Ἀθάμαντος ἀπεπνίγη. Ἐξήχθη [7]) δὲ περὶ Κόρινθον

6) *μῆλα — λεγόμενα*) Nostri, vt edd. prior. *μῆλον δὲ πρόβατον — λεγόμενον*, nec ſane cauſa erat, quare Seb. hanc lectionem probabilem ſollicitaret.

7) *αἰολικῶς*) Vit. 2, vt ante Potter. *αἰτωλικῶς*, quod Thryllitzſchio placet. Addit autem: *Puto non tam μῆλον αἰολικῶς dici, quam μηλάτων pro μήλων αἰτωλικῶς. Aetoli enim dicunt γερόντοις pro γέρουσι, vid. Euſtath. ad Odyſſ. ξ, 546, ed. Baſ.* et Stephan. in Theſaur. ad *μήλατα*, qui hoc ſchol. exſcripſit.

1) *κρόκ. αἰγιαλ.*) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

2) *κείρω*) A Seb. reſtitutum habent quoque Ciz. et Vit. 1. reliqui *κέρω*: Etymol. M. *κρούω*, vid. ad v. 874. ſed *κερόκη*, pro quo poſuit Seb. *κειρόκη*, tuentur omnes.

3) *τῇ δύνῃ*) Vit. 3. *τῇ βύνῃ*, et mox etiam *βύω* pro *δύω*, cff. Eudoc. p. 238. et Phauor ad *βύνη*.

4) *ἕτεροι*) Vit. 1. et Ciz. *ἄλλοι*.

5) *ἐγὼ δὲ*) Non tu, o Tzetza, ſed Eudocia p. 238.

6) *πεσοῦσα*) Vitt. 2 et 3. *πλέουσα*: Phauor. *φεύγουσα*, ſic etiam Eudocia l. l. *φεύγουσα μετὰ — εἰς θάλασσαν ἀπέπνιγη*. Infra v. 229, vbi eadem repetuntur, etiam *φεύγουσα*. Apollod. I, 9, 2. *Ἰνὼ δὲ Μελικέρτην μεθ' ἑαυτῆς εἰς πέλαγος ἔῤῥιψε.*

7) *ἐξήχθη*) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. *ἐξεχύθη*. Infra v. 229. *ἐκεῖσε γὰρ ἐξῤῥίφη ἐκ τῆς θαλάσσης, δελφῖνος αὐτὴν ἐκβαλόντος*, cff. Schol. Pind. ad Iſthm. ab

παρὰ Σχοινουντίαν 8) ὑπὸ δελφῖνος. Ἀμφίμαχος 9) δὲ καὶ Δονακῆνος 10) ἀνελόμενοι τὰ σώματα 11) ἄγουσιν εἰς Κόρινθον. Σίσυφος δὲ ἀδελφὸς ὢν Ἀθάμαντος βασιλεύων Κορίνθου 12) ἀγῶνα καὶ θυσίαν ἐπ' αὐτοῖς 13) ἐτησίως 14) ἐκέλευσε γενέσθαι. Ὅθεν καὶ θεοὺς αὐτοὺς κεκλήκασι καὶ Λευκοθέαν ἀπὸ τοῦ τῆς θαλάσσης ἀφροῦ τὴν Ἰνώ 15). Ἦν δὲ τῆς Ἰνοῦς 16) θυγάτηρ Εὐρύκλεια.

108. Θρέξεις] κυρίως θρέξαι, τὸ συμπῆξαι γάλα πρὸς τὸ τυροποιῆσαι λέγεται· νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ πηδήσεις, ἢ ἄξεις 1).

init. et Pausan. Attic. c. 44. p. 172, ed. Fac. qui habet: ἐξενεχθέντος — ὑπὸ δελφῖνος.

8) παρὰ Σχοιν.) Vit. 1. et Ciz. περὶ Σχοιν. sed Vitt. 2 et 3. περὶ χοιναντίαν, mendose: ad v. 229. omnes recte σχοινουντίαν.

9) Ἀμφίμ.) Eudocia errore typographorum Ἀμφίμαρχος.

10) Δονακῆνος) Nostri Codd. Δονακῖνος cum Eudocia et Phauor. sic quoque infra ad v. 229.

11) τὰ σώματα) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. vt infra v. 229, τὸ σῶμα, scl. Palaemonis.

12) κορίνθου) A Seb. pro κορινθίων restitutum nostri cum Eudocia h. l. et infra v. 229. exhibent.

13) ἐπ' αὐτοῖς) Bene a Seb. emendatum pro ἐπ' αὐτῶν, et assentiuntur Sebast. Vitt. 2 et 3. cum Eudocia; sed Ciz. et Vit. 1. ἐπ' αὐτῷ, scl. filio, rectius forsan, si malis σῶμα pro σώματα.

14) ἐτησίως) Vit. 1. et Ciz. ἐτήσιον.

15) τὴν Ἰνώ) Phauor. et Eudoc. addunt ὀνόμασαν, quod nostri Codd. non agnoscunt.

16) τῆς Ἰνοῦς. Sic Vitt. 2 et 3. a caeteris τῆς abest.

1) ἄξεις) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. cum Phauor. sed Vitt. 2 et 3. vt ante Pott. ἕξεις, forte excidit τὴν ὁδὸν f. τὸν πλοῦν, nam ἄξεις quoque ineptum est, vti antea θρέξαι, nam id nunquam est συμπῆξαι γάλα, sed θρέψαι. Zonar. θρέψας· σημαίνει τὸ πῆξας, ὡς τὸ· Ἥμισυ μὲν θρέψας γλευκοῖο γάλακτος. Antea Zonar. θρέξας· πηδήσας, δραμών. cf. quoque Hesych. Vix autem credibile est, Tzetzam, ipsum Graecum, tam ignarum fuisse gr. linguae, vt haec confunderet

Σκάνδειαν] Σκάνδεια πόλις Κυθήρων.

Αἴγιλου τ' ἄκραν] Πελοποννήσου [2]) ἀκρωτήριον.

109. Αἴθων ἐπακτὴρ] διάπυρος, ὀξὺς κυνηγός.

Καγχαλῶν ἀγρεύματι] τῇ θήρᾳ χαίρων. Λέγει δὲ ἄγρευμα τὴν Ἑλένην.

110. Νήσῳ δ' ἔνι Δράκοντος] Νῆσον Δράκοντος τὴν Σαλαμῖνα λέγει· τὴν γὰρ Σαλαμῖνα πρώην [3]) Δράκων κατεῖχεν ἢ θηρίον ἢ κύριον ὄνομα βασιλέως ἢ Ἀσωπὸς κατά τινας ἐκ Θηβῶν ἐλθών. Κυγχρεὺς [4] δὲ ὁ Ποσειδῶνος καὶ Σαλαμῖνος υἱὸς, ὥς φησιν Εὐφορίων, ἀνεῖλε τὸν Δράκοντα καὶ τὴν τῆς Σαλαμῖ ος [5]) βασιλείαν κατέσχεν. Οὕτω γοῦν τὴν Σαλαμῖνα Δράκοντος εἴρηκε [6]) νῆσον, ἐν ᾗ, φησὶν ἤτοι ἐν τῇ Ἀττικῇ [7]), ἐκχέας τὸν πόθον ἤτοι τοῦ μιγῆναι [8]) μετὰ τῆς Ἑλένης, τὴν ἴωλον

vocabula. Putem potius hoc schol. corrupte huc translatum esse ex Etymolog. v. θρέψαι, vbi haec: τρέφω, θρέψω, καὶ τρέχω, θρέξω, καὶ ἔχω, ἕξω, vnde etiam in edd. ἕξεις pro ἄξεις. Et tamen Phauor. incaute schol. vt hic se habet, repetiit.

2) πελοποννήσου) Vitt. 2 et 3. πιλοπονήσου. καὶ a Seb. praepositum nostri cum edd. prior. recte delent.

3) πρώην) Ciz. et Vit. 1. πρῶτον.

4) κυγχρεὺς) Sic nostri pro κυχρεὺς, vt ad v. 175 et 451. ipse Sebast. cum caeteris. Eudocia p. 263. quoque κυγχρεὺς, cf. Heyne ad Apollod. III, 12, 7.

5) τὴν τῆς Σαλ.) Omnes negligunt τῆς praeter Vit. 3. quod recte se habet.

6) εἴρηκε) Sic Vit. 3. pro εἰρήκει, quod Vit. 2 habet, sed Ciz. et Vit. 1. εἰρήκασι, et mox φασὶν pro φησὶν, vt non tam ad Lycophronem, quam ad alios referatur mythographos.

7) ἤτοι — Ἀττικῇ) Vitt. 2 et 3. ignorant.

8) ἤτοι τοῦ μιγῆναι) h. e. *scilicet concumbendi cum Helena.* Sic Vit. 2, recte, nam refertur ad πόθον. Seb. cum caeteris μιγεὶς. Vit. 3. omittit ἤτοι — Ἑλένης. Reliqua post ὄψει δευτέραν posita: ἅπαξ γὰρ αὐτῇ usque ad τροίαν εἰσῆλθε, quae in edd. omnibus, ne Sebast. quidem excepta, h. l. inserta erant, auctoritate Codd. Vitt. 2 et 3. transtulimus in sedem eis propriam v. 112. Sebast. quidem ea primum eo detulit duobus exempl.

καὶ χθεσινὴν Κύπριν καὶ συνουσίαν οὐκ ὄψει δευτέραν. Τὴν δὲ σύνταξιν 9) βλέπε εἰς τὸ διάγραμμα.

111. Ἀκτῆς] τῆς Ἀττικῆς, τῶν Ἀθηνῶν 1). Ἀκταὶ δὲ λέγονται 2) αἱ Ἀθῆναι, ὅτι Ἀκτεὺς 3) αὐτῶν 4) ἐβασίλευσεν, ἢ ὅτι ἀκτή ἐστιν ἡ Ἀττικὴ 5), τοῦτ' ἔστι προβεβλημένη καὶ κειμένη τὸ πλεῖον μέρος εἰς θάλασσαν 6). Ἀττικῆς δὲ νῆσος ἡ Σαλαμίς.

Διμόρφου γηγενοῦς σκηπτουχίας] ἡ Ἀττικὴ γὰρ βασιλεία ἦν τοῦ Κέκροπος· ἐλθὼν γὰρ ἀπὸ Σάεως 7) πόλεως Αἰγύπτου τὰς Ἀθήνας συνῴκησε. Σάϊς δὲ 8) κατ' Αἰγυπτίους ἡ Ἀθηνᾶ λέγεται, ὥς φησι Χάραξ.

Δίμορφον δὲ λέγουσι καὶ διφυῆ 9) τὸν Κέκροπα ἢ διὰ τὸ ἐκ τῶν τοῦ Δράκοντος ὀδόντων ἐξελθεῖν, (οὗτος δὲ ἦν

monitus, sed iis, quae hic in edd. prior. enarrata erant, non deletis, rem eandem temere repetiit.

9) τὴν δὲ σύνταξ.) Absunt a Vit. 1. et Ciz. Pro βλέπε Vit. 3. legit βλέπεις.

1) τῆς Ἀττικῆς, τῶ. Ἀθηνῶν) Sic haec verba interpungenda Thryll. censet, recte. Editt. et Codd. ignorant comma interpositum.

2) ἀκταὶ — λέγονται) Pro ἀκτὴ — λέγεται cum Seb. habent Vitt. Codd. 2 et 3.

3) Ἀκτεύς) Pausaniae I, 2, 5. T. I. p. 10. ed. Fac. nominatur Ἀκταῖος.

4) αὐτῶν) Sic quoque Ciz. et Vit. 1. recte, Vitt. 2 et 3. cum edd. prior. αὐτῆς.

5) ἡ Ἀττικὴ) A Seb. adiectum a nostris abest, nec opus erat addere.

6) εἰς θάλ.) Vit. 3. addit τήν.

7) Σάεως) Idem tradit Io. Tzetz. in Chil. V, 656. sqq. et Pauf. Boeot. 12, p. 56, T. III, ed. Fac. Thryllit. adiicit: *De Athenis colonia Saitarum cf. etiam Schol. Greg. Nazianz. in:* ἐπιτάφιον εἰς τὸν μέγαν βασίλειον, *Diod. Bibl. l. 1. et omnino Proclum ad Timaeum Plat. et Apollon. Tyan. ep. 70.* Ἀθηνᾶς τῆς Σαΐτιδος *meminit Pausan. Corinth. c. 36. p. 198, ed. Kühn.* (ed. Fac. T. I. p. 319.).

8) Σάϊς δὲ) Ciz. et Vit. 1. Σάϊς γάρ.

9) διφυῆ) Vitt. 2 et 3. διμόρφου γηγενοῦς, cum Eudoc. p. 252. Io. Tzetz. in Chil. V, 665, διφυής, alia tamen ratione allata, quae hic ad extremum subiecta est. Iustinus II, 6, 7, *biformis.*

βασιλεὺς Ἀθηναίων [10])) ἢ διὰ τὸ δύο ἀνδρῶν φυὴν καὶ μέγεθος ἔχειν, ἢ διὰ τὸ δύο φωνὰς ἐπίστασθαι, αἰγυπτίαν καὶ ἑλληνίδα, ἤ, ὡς ληροῦσιν [11]), ὅτι τὰ ἄνω ἀνθρώπου, τὰ δὲ κάτω δράκοντος εἶχεν. Ὅπερ [12]) ἀλληγορῶν ὁ Δημοσθένης [13]) φησὶν, ὅτι τὴν ἀλκὴν [14]) ὡμοιώθη [15]) τῷ δράκοντι, ἀνθρώπῳ δέ γε τὴν φρόνησιν. Ἐγὼ δὲ οὕτως ἀλληγορῶ, ὅτι ἀγαθὸς βασιλεὺς γεγονὼς πᾶσαν θηριωδίαν [16]) ἐθνῶν οὕτως ὑπέταξεν, ὡς μίαν σύμπνοιαν πάντας ἔχειν εἰς αὐτὸν [17]), ἀγαθὸν ὄντα [18]) ἡγεμόνα καὶ αὐτοκράτορα. Διὰ ταῦτα γοῦν αὐτὸν λέγουσι διφυῆ. Ἢ, ὡς εὗρον ἐν Ἰωάννῃ Ἀντιοχεῖ [19]), ὅτι πρότερον αἱ καθ' Ἑλλάδα [20]) γυναῖκες θηριωδῶς, ὥσπερ τὰ ἄλογα, καὶ οὐ κατὰ συζυγίαν, ἐμίγνυντο. Οἱ γοῦν [21]) παῖδες τότε μονοφυεῖς ἦσαν· μητέρα γὰρ μόνην, πατέρα δ' οὐκ

10) ἢ διὰ — Ἀθηναίων) Desunt in Vitt. 2 et 3. et Eudocia.

11) ληροῦσιν, ὅτι) Nostri cum Eudoc. omittunt ὅτι, non bene, nisi legas διὰ — ἔχειν, vt antea.

12) ὅπερ) Ita Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. vt edd. vett. ὅ.

13) Δημοσθ.) *In orat. funebr. sub finem.* Sebast. φησὶν Vit. 3. cum Eudoc. ignorat.

14) τὴν ἀλκὴν) Vit. 3. cum Eudoc. κατὰ τ. ἀλκ.

15) ὡμοιώθη) Nostri ὡμοίωται; Eudoc. vt edd. prior. ὅμοιος.

16) θηριωδίαν) Ciz. et Vit. 1. θηριώδη γνώμην, vti mox ὑπέταττεν pro ὑπέταξεν.

17) εἰς αὐτὸν) Lectio verissima Vit. 1. et Ciz. ἔχειν αὐτῷ Vit. 3. cum Eudocia: reliqui cum Seb. αὐτὸν absque εἰς. Vit. 2. πάντα pro πάντας, male.

18) ἀγαθ. ὄντα) Sic restituimus e Vit. 1. et Ciz. omisso καὶ, quod praemissum erat, et addito ὄντα.

19) Ἰωάν. Ἀντ.) *Est ille Io. Malala, vid. ap. eum p. 86, et Suid. in κέκροψ. Etiam Nonnus* XLI, 385. συζυγίης ἀλύτοιο συνωρίδα δίζυγα κέκροψ. Thryllit. Add. Athen. XIII, p. 556. et Toup. Emendatt. ad Suid. P. II, p. 221. In Eudocia male deest: Ἰωάννῃ.

20) καθ' ἑλλάδα) Vitt. 2 et 3. καθ' ἑλλάδος.

21) γοῦν) A Seb. additum nostri cum Eudoc. quoque addunt.

ἐπεγίνωσκον [22]). Βασιλεύσας [23]) δὲ ὁ Κέκροψ τῆς Ἀττικῆς κατέπαυσε τὸ θηριῶδες τῆς μίξεως καὶ ἀνδράσι νομίμοις [24]) ἐποίησε τὰς γυναῖκας συνάπτεσθαι. Ἐπεὶ γοῦν ἐκ τούτου οἱ παῖδες πατέρα καὶ μητέρα ἐγνώρισαν τοὺς αἰτίους αὐτῶν τῆς γεννήσεως δύο τυγχάνοντας φύσεων· διφυὴς καὶ ὁ Κέκροψ [25]) ἐκλήθη ὡς τοῦτο ποιήσας αὐτοῖς [26]).

Γηγενοῦς] ὅτι ὁ Ἐριχθόνιος ἐκ τῆς Γῆς, ὥς φασιν, ἀνεδόθη· Ἀθηνᾶν γὰρ ἐλθοῦσαν πρὸς Ἥφαιστον ἕνεκεν ὅπλων κατασκευῆς ἐρασθεὶς Ἥφαιστος ἐδίωκε. Καταλαβὼν δὲ, ὡς ἀντέπιπτεν αὐτῷ ἡ Ἀθηνᾶ [27]), περὶ τοὺς μηροὺς αὐτῆς [28]) ἀπεσπέρμηνεν. Ἡ δὲ μυσαχθεῖσα εἰς γῆν ἐρίῳ τὸν γόνον ἀπέῤῥιψεν. Ἀνεδόθη δὲ ὁ Ἐριχθόνιος ἀπὸ τοῦ ἐρίου κληθεὶς καὶ τῆς χθονός· ὅθεν πάντας Ἀθηναίους γηγενεῖς [29]) φάσκουσιν ἀπὸ τούτου. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι λυπρόγεως [30]) ἡ Ἀττικὴ καὶ οὐδέποτε ὑφ' ἑτέρων ἐθνῶν ἐξηλάθησαν οἱ ἐν αὐτῇ διὰ τὸ ἄζηλον τῆς αὐτῶν χώρας· ὅθεν αὐτοὺς αὐτόχθονας καὶ

22) ἐπεγίν.) Vit. 1. et Ciz. ἐγίνωσκον. Sic quoque Io. Tzetz. in Chil. V, 664. τὸ πρὶν μόνην γινώσκοντες τὴν μητέρα, ſed antea v. 655. μόνας ἐπιγινώσκοντες μητέρας.

23) βασιλεύσας) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. βασιλεύς.

24) νομίμοις) Sic noſtri cum Eudoc. pro νομίμως. Eſt autem, vt Thryllit explicat, *ſecundum legem ductis*, *ſecundum* νόμιμα. Io. Tzetz. in Chil. V, 662. νομοθετεῖ καὶ γυναιξὶ τοὺς γάμους νομίμους.

25) καὶ ὁ κέκρ) Vitt. 2 et 3. cum Eudocia καὶ tollunt.

26) αὐτοῖς) Sic quoque Vit. 3. ſed Ciz. et Vit. 1. αὐτό: ante Pott. αὐτός.

27) ἡ Ἀθηνᾶ) Cum Seb. addunt Vitt. 2 et 3. et Eudocia.

28) αὐτῆς) Vit. 1. et Ciz. αὐτοὺς: Vit 3. Eudoc. et Phauor. omittunt. Caeterum Eudocia ἐπεσπέρμηνεν pro ἀπεσπ. habet, Apollod. vero, III, 14, 6. ἀπεσπ. εἰς τὸ σκέλος τῆς θεᾶς.

29) γηγενεῖς) Vit. 2. γηγενοῦς, vt in Lycophr. Eudocia vero γηγενεῖς.

30) λυπρόγ.) Vitt. 2 et 3. λυπρόγεα.

γηγενεῖς ἔφασαν [31]). Τὸ δὲ [32]) περὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἡφαίστου οὕτως ἐστίν· Ἀθηνᾷ τινὶ βασιλίδι, τῇ καὶ Βελονίκῃ [33]) λεγομένῃ, θυγατρὶ δὲ Βροντέου [34]) ὑπαρχούσῃ, Ἥφαιστος γάμῳ μιγεὶς γεννᾷ Ἐριχθόνιον, ὃς ἐβασίλευσεν τῆς Ἀττικῆς [35])· πολλαὶ γὰρ ἦσαν καὶ [36]) Ἀθῆναι καὶ Ἀφροδῖται, καὶ οὐ μία, οὐδὲ μυθικὴ [37]), ὡς καὶ τὰ λοιπὰ [38]) τῶν ὀνομάτων.

Γηγενοῦς [39]) σκηπτουχίας] Γηγενεῖς λέγει τοὺς Ἀθηναίους, ἐπειδὴ ἐκ τῶν Ἐρεχθειδῶν ἔχουσι τὸ γένος· τὸν γὰρ Κάδμον φασὶ σπεῖραι ἐν τῇ γῇ δρακοντίους ὀδόντας καὶ ἀναφῦναι τοὺς Ἐρεχθείδας.

112. Τὴν δευτέραν ἔωλον] Φησὶν οὖν, ὅτι τὴν χθεσινὴν Ἀφροδίτην οὐκ ὄψει· ἅπαξ γὰρ αὐτῇ συνεγένετο ἐν τῇ Ἀττικῇ· ἁρπάξας γὰρ αὐτὴν, οὐκ εὐθὺς εἰς τὴν Τροίαν ἀπέπλευσεν, ἀλλὰ δοκῶν ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων διώκεσθαι [1]), πλεύσας εἰς Αἴγυπτον ἀφῃρέθη αὐ-

31) ἔφασαν) Vit. 2. ἔφησαν, Vit. 3. cum Phauor. ἔφησε.

32) τὸ δὲ) Sic Seb. cum Vit. 3. ſed Ciz. et Vit. 1. vt edd. prior. καὶ τό.

33) βελονίκῃ) Vit. 1. et Ciz. βερενίκῃ: Eudoc. et Phauor. βελενίκῃ.

34) βροντέου) Vit. 1. et Ciz. βρόντου: Vitt. 2 et 3, Eudoc. et Phauor. βροντaίου, rectius.

35) τῆς Ἀττικ.) Art. τῆς debemus Vit. 1. et Ciz. reliqui cum Eudocia non addunt.

36) ἦσαν καὶ) Delet Vit. 3. ſed Ciz. et Vit. 1. modo καί.

37) μυθικὴ) Sic optime Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. pro vulg. τοῦτο δὲ μυθικόν, et rectius lectione μυθικῶν a Sebaſt. allata.

38) καὶ τ. λοιπὰ) Vit. 1. et Ciz. τὰ πολλά, non male.

39) γηγενοῦς) Hoc ſchol. noſtri neque habent hoc loco, quem Seb. ei dedit, neque eo, quem tenebat ſupra in edd. prior. Quum vero eadem, quae ſuperius, contineat, ab alio Grammatico poſtea videtur additum.

1) ἁρπάξας — διώκεσθαι) Haec e ſcholio ſupra v. 110. deleto inſeruimus, vti mox etiam: ὁ λαβὼν ὁ Ἀλέξανδρος, cf. Io. Tzetz. in Antehom. v. 133. ſqq.

τὴν ὑπὸ Πρωτέως. Ὁ δὲ ποιήσας εἴδωλον αὐτῆς, ὁ λαβὼν ὁ Ἀλέξανδρος ἀπῆρεν εἰς Τροίαν.

113 — 14. Ψυχρὸν παραγκάλισμα] διὰ [2]) ψυχρὰν περιπλοκὴν καὶ ὀνειρώδη ματαίαις ὠλέναις [3]) ἀφάσσων καὶ ψηλαφῶν. τὴν κοίτην· λέγουσι γάρ, ὅτι διερχομένου Ἀλεξάνδρου [4]) δι' Αἰγύπτου ὁ Πρωτεὺς Ἑλένην ἀφελόμενος, εἴδωλον Ἑλένης αὐτῷ δέδωκε, καὶ οὕτως ἔπλευσεν εἰς Τροίαν [5]), ὡς φησι Στησίχορος·

Τρῶες, οἳ τότ' ἔσαν [6]), Ἑλένης εἴδωλον ἔχοντες.

115 — 17. Φλεγραίας] Θρᾳκικῆς, ὅτι ἐκεῖσε οἱ Γίγαντες ἐφλέχθησαν.

Πόσις στυγνὸς Τορώνης] ἀνὴρ κατηφὴς καὶ ἀγέλαστος τῆς Τορώνης [1]). Ἡ Τορώνη δὲ γυνὴ Πρωτέως. Ἡ δὲ σύνταξις καθ' ὑπέρβατον ἀπὸ τοῦ· Ὁ γάρ σε συλλέκτροιο, μέχρι τοῦ· Λίπτοντα κάσσης ἐκβαλὼν πελειάδος, συνταχθήσεται [2]) τῷ διαγράμματι.

Ὧι γέλως ἀπέχθεται καὶ δάκρυ] ᾧτινι Πρωτεῖ καὶ ὁ γέλως μισεῖται καὶ τὸ δάκρυον.

2) διὰ) Abest in Vit. 3. et mox pro καὶ ὀνειρώδη legit ὀνειράτων, in margine eadem manu ὀνειρομάτων.

3) ματ. ὠλ.) Non comparent in Vitt. 2 et 3.

4) διερχ. Ἀλεξ.) Sic legendum auctoritate Vitt. 2 et 3. et Eudociae p. 38 et 329. non vero, vt vulg. διερχομένῳ Ἀλεξάνδρῳ, quia ἀφαιρεῖσθαι plerumque cum Genitiuo personae iungitur, et haec lectio etiam aduersatur sq. αὐτῷ. Ciz. et Vit. 1. mire: διερχόμενον Ἀλέξανδρον παρ' Αἰγύπτῳ, ὁ Πρωτεὺς ἑλὼν, εἴδωλον etc. quasi non Helenam, sed ipsum Alexandrum excepisset.

5) καὶ οὕτως — Τροίαν) Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

6) οἳ τότ') Vit. 3. ὅτι τ'. Vit. 1 et Ciz. οἳ τότ' ἦσαν, mendose.

1) τορώνης) Abest a Vit. 1. et Ciz.

2) συνταχθ. — διαγραμ.) Sic, deleto et puncto antea posito, et δὲ, Vitt. 2 et 3. recte, nam refertur ad σύνταξις. Vit. 1. et Ciz. haec verba praetermittunt.

Νῆϊς] ἄπειρός 3) ἐστι καὶ 4) τητώμενος καὶ στερισκόμενος ἀμφοῖν, ἤτοι γέλωτος καὶ δακρύου.

118. Ὁ Θρήκης ἔκ ποτε] ὁ ἐκ τῆς Θρᾴκης περάσας ποτὲ εἰς τὴν ἐπακτίαν καὶ αὐξανομένην 5) χέρσον. Λέγει δὲ τὴν Αἴγυπτον· αὔξεται γὰρ ὑπὸ τῆς κατασυρομένης 6) ἰλύος τοῦ Νείλου.

119. Τρίτωνος 1) ἐκβολαῖσιν] τοῦ Νείλου ταῖς ἐκχύσεσι 2), καὶ ταῖς ἀναβάσεσι. Τρίτων δὲ 3) ὁ Νεῖλος, ὅτι τρὶς μετωνομάσθη 4), πρότερον γὰρ Ὠκεανὸς ἐκαλεῖτο 5), δεύτερον Ἀετὸς 6), ὅτι ὀξέως ἐπέρρευσε 7),

3) ἄπειρος) Nostri καὶ praeponunt.

4) ἐστι καὶ) Vit. 1. ἐστίκεν, male, forte legendum, vt Thryllit. putat, ἕστηκε. Vitt. 2 et 3. καὶ tollunt.

5) αὐξανομ.) Ciz. et Vit. 1. αὐξουμένην: Vit. 3. ἀπεξενωμένην, quod plane abhorret a seq. αὔξεται.

6) κατασυρ.) Vit. 1. et Ciz. καταβιβαζομένης.

1) τρίτωνος —) Hinc usque ad v. 125. πατρὶ — in Vitt. 2 et 3. plura sunt transposita, quaedam quoque praetermissa: Vit. 1. vero et Ciz. seruant ordinem editionum, omissis tamen iisdem, quae in Vitt. 2 et 3. desiderantur.

2) ἐκχύσεσι) *Cf. omnino Plin. H. N.* V, 9. Thryllit.

3) τρίτων δὲ usque ad πέλαγος hinc sublata transferunt Vitt. 2 et 3. ad extrem. v. 124. et statim verbis v. 118. τοῦ Νείλου annectunt: ἡ γὰρ Αἴγυπτος, ὥς φησὶ Διόδωρος, omissis iis, quae interiecta sunt, inde a γέγονε Νεῖλος. *Quod Nilo Aegyptii festum celebrent*, καὶ ᾄδουσι τὰς ᾠδὰς, ἃς τῷ Διῒ ᾄδουσιν, ὡς τοῦ Νείλου καὶ τοῦ Διὸς ἔργον ποιοῦντος, *ex Aristaeneto historico refert Nonnus* συναγωγῇ ἱστοριῶν *ad* β. στηλιτ. *Gregor. p.* 168. *sq. c.* 25. *Aliam causam, cur Nilus vocatus fuerit Triton, dat schol. Apollon. ex Hermippo ad libr.* IV, 269. *quae potior esse videtur.* Thryllit.

4) μετων.) Vitt. 2 et 3. ὠνομάσθη.

5) ὠκεαν. ἐκαλεῖτο) Vitt. 2 et 3. non agnoscunt ἂν in editt. interpositum, recte, nam sensum verborum turbat. Ciz. et Vit. 1. ἀνεκαλεῖτο: hinc ἂν ortum videtur.

6) ἀετὸς) Infra v. 576. aliter.

7) ἐπέῤῥ.) Ciz. et Vit. 1. ἐπέῤῥει: Vit. 2. ἐπέῤῥευσε: Vit. 3. ἐπέῤῥευε.

τρίτον Αἴγυπτος. Τὸ δὲ Νεῖλος νέον ἐστὶν ἐτυμολογούμενον 8) ἀπὸ τοῦ νέαν κατάγειν 9) ἰλὺν καὶ χερσοῦν τὸ πέλαγος. Γέγονε 10) Νέϊλος καὶ κατὰ συναίρεσιν Νεῖλος. Ἢ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ πένθος γίνεται πένθιλος καὶ ἀπὸ τοῦ Τρὼς Τρώϊλος 11), τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τοῦ νέος Νέϊλος καὶ Νεῖλος. Ἢ ἐπειδὴ οἱ Δωριεῖς γράφουσι διὰ τοῦ η· τὰ γὰρ ει δίφθογγα οἱ Δωριεῖς εἰς η τρέπουσιν, οἷον πλειῶν πληῶν, μειῶν μηῶν. Ἢ πρὸς ἀναλογίαν ἡμερῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ· οἱ γὰρ περὶ Νεῖλον οἰκοῦντες ἐφεῦρον, φασὶ, τὴν ψῆφον τῶν ἡμερῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Ἠλοκισμένην] Οἱ μὲν λοιποὶ ἀρδευομένην εἶπον· ἐγὼ δὲ γαιουμένην καὶ χερσουμένην, ὡς εἶπον, ὑπὸ τῆς κατασυρομένης ἰλύος· ἡ γὰρ Αἴγυπτος, ὥς φησι Διόδωρος 12) καὶ Ἡρόδοτος, καὶ πάντες, πέλαγος ἦν.

8) ἐτυμολογ.) Abest a Vitt. 2 et 3.

9) κατάγ.) Vit. 2. ἄγειν: Vit. 3. ἀγαγεῖν.

10) γέγονε Νέϊλος — usque ad τοῦ ἐνιαυτοῦ, a Pottero e Seld. addita, absunt a Codd. nostris; Phauorin. vero ad Νεῖλος habet pluribus adiectis. Caeterum γέγονε — Νεῖλος ita superioribus adiectum, vt in edd. Pott. et Seb. adiici solet, structurae verborum prorsus aduersatur. Seiungendum est omnino a reliquis puncto praeposito. Deinde sqq. ἢ ὥσπερ indicant, aliud praemissum fuisse, cui opponerentur. Haud dubie quaedam exciderunt, quae Phauorinus suppeditat ita: Νεῖλος παρὰ τὸ νέω, τὸ ῥέω, καὶ τὸ ἰλὺς Νέϊλος, καὶ κατὰ συναίρεσιν Νεῖλος, οἱονεὶ ὁ ῥέων ἰλὺν, ὁ γὰρ Νεῖλος ἰλυώδης ἐστὶν, ἢ ὥσπερ —. Totus locus videtur mutilatus et ab alio glossatore illatus. *De Etymologia Nili vid. Eustath. ad Hom. Odyss. δ, p.* 173. *Bas.* Thryllit. De Nilo cf. Artemidori fragmentum nuper à Xauer. Bergero e thesauris Bibl. Monacensis editum in: *Aretin's Beyträge zur Geschichte und Literat. aus den Schätzen der Münchner National- und Hofbibliothek* an. 1804. Part. V, p. 50. sqq.

11) τρώϊλος) Phauor. addit: καὶ ζωὴ, ζώϊλος. Ea vero, quae sequuntur, Phauor. ignorat.

12) Διόδωρ.) L. I, 34. et III, 3. Ἡρόδοτ. II, 5. sqq. cf. omnino Creuzer. in Hi-

Οὕτω δὲ ἐχερσώθη καὶ χερσοῦται ταῖς ἐκβολαῖς τῆς ἰλύος. Οὕτως ἐγὼ τὸ ἠλοκισμένην λέγω ἀντὶ τοῦ [13]) γαιουμένην καὶ κεχερσωμένην· ἄλοξ γὰρ ἡ αὖλαξ ἤτοι ἡ γῆ.

120. Οὐχὶ ναυβάτῃ στόλῳ] οὐ τῇ μετὰ [1]) πλοίων πορείᾳ.

121. Ἀλλ' ἀστίβητον οἶμον] ἀλλ' ὅστις διήνυσε καὶ ἐπορεύθη ἀτραποὺς [2]) καὶ ὁδούς.

122. [3]) Κευθμῶνος ἐν σήραγγι τετρήνας μυχοὺς] ἐν τῷ τοῦ κρυπτοῦ καὶ κατωτάτου τόπου [4]) σήραγγι καὶ κοίλῳ τόπῳ τρυπήσας σπήλαια [5]).

123. Νέρθε [6]) θαλάσσης] ἤτοι ὑποκάτωθεν, εἶτα θαυμαστικὸν, ἀστίβητον οἶμον, οἷά τις σιφνεὺς καὶ ὥςπερ [7]) τὶς ἀσπάλαξ, ὅπερ ἐστὶ ζῶον ὅμοιον μυΐ [8]). Ἀνορύσσει δὲ τὴν γῆν καὶ κοιλαίνει αὐτήν. Τὸ δὲ νέρθε [9]) χωρὶς τοῦ ν δεῖ γράφειν [10]) κατὰ τὸν κανόνα, ὃν

ſtor. Gr. Antiquiſſ. Fragm. p. 30, vbi dicit, quam parum accurata ſint ea, quae a Tzetza hic exponantur, et h. l. ἑκαταῖος pro καὶ πάντες legendum eſſe coniicit, ingenioſe quidem, ſed Tzetzae iactantiae, quae omnia comprehendiſſe ſibi videretur, minus apte.

13) ἀντὶ τοῦ — κεχερ.) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. verum Vitt. 2 et 3. exhibent, adduntque καὶ κεχερσ. a Sebaſt. reſtitutum. *Vid. Olymp. ad Meteor. Ariſtot. L. 1. p. 25, a.* Thryllit.

1) μετὰ) A Seb. adpoſitum noſtri agnoſcunt.

2) ἀτραπ.) Vit. 2. ἀταρπούς.

3) V. 122 et 123. Haec duo ſchol. in noſtris Codd. ſedem ſuam permutant.

4) κατωτ. τόπου) Vit. 1. et Ciz. vt ante Pott. κατωτάτῳ τόπῳ: Vitt. 2 et 3. κατωτάτου τόπῳ, mire.

5) σπήλ.) Vit. 1. et Ciz. σπήλαιον.

6) νέρθε) Noſtri νέρθεν.

7) καὶ ὥςπερ) Noſtri ignorant καὶ a Seb. adiectum.

8) μυΐ) Vit. 3. κυνί: Vit. 2. μυΐ, ſed omittit ζῶον, non apte.

9) τὸ δὲ νέρθε) Noſtri annectunt ſchol. v. 124.

10) δεῖ γράφ.) Abeſt a Ciz. et Vit. 1. ſed Vitt. 2 et 3. γράφεται.

πρώην ἐδίδαξα [11]. Ἔστι δὲ κοινὴ συλλαβὴ καὶ δέχεται μακρόν.

124. Ἀλύξας] ἐκφυγὼν [1] τὰς ξενοκτόνους πάλας, ἤτοι [2] παλαίστρας τῶν αὐτοῦ τέκνων. Ἡ δὲ ἱστορία ἐστὶν αὕτη· Πρωτεὺς Ποσειδῶνος υἱὸς, τῷ γένει Αἰγύπτιος, εἰς Φλέγραν [3] τῆς Παλλήνης καὶ Θράκης [4] ἐλθὼν ἐξ Αἰγύπτου Τορώνην γαμεῖ, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες [5] Τμῶλος καὶ Τηλέγονος, οἳ καταπαλαίσαντες [6] τοὺς ξένους ἀνῄρουν, ὧν τὴν ξενοκτονίαν μὴ φέρων Πρωτεὺς ηὔξατο τῷ αὐτοῦ [7] πατρὶ Ποσειδῶνι πάλιν καταστῆσαι αὐτὸν εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ὁ δὲ ὑπακούσας αὐτοῦ [8] σπήλαια ἐκ τοῦ χάσματος τῆς Παλλήνης [9] ποιησάμενος ὑποκάτω [10] τῆς θαλάσσης οὕτω διήγαγεν αὐτὸν ἀβρόχως μέχρις Αἰγύπτου. Ἡρακλῆς δὲ περὶ Θράκην διερχόμενος καὶ καταπαλαίσας ἀνεῖλε τὸν Τμῶ-

11) ὃν — ἐδίδ.) Vit. 3. ὡς πρώην ἐδίδ.

1) ἐκφυγ.) Noſtri praeponunt καί.

2) πάλας, ἤτοι) A Seb. additum noſtri non addunt: Vit. 3. tamen πάλας pro παλαίστρας.

3) Φλέγραν) Quae eſt forma communior. vid. Heyn. Obſeru. ad Apollod. p. 29. Vit. 1. et Ciz. Φλέγρας; Vit. 3. cum Eudoc. p. 349. Φάλαγραν.

4) καὶ Θράκ.) Recte, conſentientibus Vitt. 2 et 3. cum Eudocia et Pauſan. VIII, 29. ἐν τῇ Θρᾳκίᾳ Παλλήνῃ; male ergo Vit. 1. et Ciz. ἐκ Θράκης.

5) παῖδες) Abeſt a Ciz. et Vitt. 1 et 3. cum Eudoc. Apollod. II, 5, 9. filios Protei nominat Polygonum et Telegonum: Tzetz. in Chil. II, 321. Tmolum quoque et Telegonum.

6) καταπαλ.) Noſtri cum Eudoc. vt edd. prior. καταπαλαίοντες.

7) τῷ αὐτοῦ) Sic Vit. 1. et Ciz. cum Eudoc. ſed Vitt. 2 et 3. perperam ἐν τῷ αὐτοῦ.

8) αὐτοῦ) Vitt. 1 et 3. et Ciz. cum Eudoc. αὐτῷ, et mox Vit. 1. et Ciz. σπήλαιον pro σπήλαια.

9) Παλλήν.) Vitt. 2 et 3. cum Eud. Παλληνίας.

10) ποιησ. ὑποκάτω) Noſtri omnes, vt prior. edd. ποιήσας, et pro ὑποκάτω Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ὑπὸ κάτωθεν ſ. ὑποκάτωθεν θαλάσσης. Et mox

λον καὶ τὸν Τηλέγονον. Ὅπερ μαθὼν Πρωτεὺς ὁ τούτων πατὴρ οὐ γελᾷ μὲν, ὅτι παῖδες 11) ἦσαν αὐτοῦ, ὅτι δὲ ξενοκτόνοι, οὐδὲ δακρύει 12). Τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει 13). Μὴ φέρων ὁ Πρωτεὺς τὰς ξενοκτονίας αὐτῶν 14) ἔρριψεν αὐτὸν κατά τι χάσμα τῆς Παλλήνης 15) καὶ ἀναιρεθεὶς οὔτε δακρύει, οὔτε γελᾷ. Τὰ δὲ λοιπὰ εἰς μῦθον ἐσχεδιάσθησαν.

125 — 27. Πατρὶ πέμψας τὰς ἐπηκόους λιτὰς] τῷ Ποσειδῶνι πέμψας τὰς εὐχὰς, ἃς ἐπήκουσε 1), τὸ στῆσαι αὐτὸν παλίμπουν καὶ ὀπισθόρμητον εἰς τὴν πάτραν 2) ἤτοι τὴν Αἴγυπτον, ὅθεν, ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου, πρώην πλάνης καὶ πλανώμενος 3) ἐπῆλθεν εἰς τὴν Παλληνίαν καὶ εἰς τὴν Παλλήνην 4) τὴν τροφὸν τῶν Γιγάντων, ὡς εἶπον.

128. Κεῖνός σε, Γουνεὺς ὥσπερ] Τὸ ἑξῆς οὕτως· Ἐκεῖνος ὁ Πρωτεὺς, ὥσπερ ὁ τῆς δίκης ἐργάτης Γουνεὺς, στερήσει σε τῶν γάμων τῆς συλλέκτρου Ἑλένης. Ὁ δὲ Γουνεὺς οὗτος Ἄραψ ἦν τῷ γένει, δικαστὴς πάνυ 5) δικαιότατος, καὶ τοὺς ἁρπακτῆρας μισῶν καὶ τιμωρῶν, ὅστις διὰ δικαιοσύνην στασιάζοντάς ποτε 6) τοὺς Βαβυλωνίους

nostri cum Eudoc. οὕτω, non vero οὕτως, recte.

11) ὅτι παῖδες) Vit. 2. ἐπεὶ παῖδες.

12) δακρύει) Eud. adiicit κατὰ τὸν μῦθον.

13) οὕτως ἔχει) Vit. 1. et Ciz. οὕτω νοεῖ. Vitt. 2 et 3. cum Eud. haec verba ignorant.

14) αὐτῶν.) Abest a Ciz. et Vit. 1.

15) παλλήν.) Sic quoque Ciz. et Vit. 1. recte, sed Vitt. 2 et 3. vitiose πελλήνης.

1) ἐπήκουσε) Pro ἐπήκουε a Sebast. emendatum comprobant Vitt. 1. 2. et Ciz.

2) τὴν πάτραν) Ita nostri; editt. superior. carent art. τήν.

3) καὶ πλανώμ.) Vit. 1. et Ciz. πλανήσεως.

4) παλλήνην) Ante Sebast. πελλήνην, male: Ciz. et Vit. assentiuntur Sebast. Vitt. 2 et 3. πέλλαν.

5) πάνυ δικαστής, vt et sqq. καὶ τοὺς — τιμωρῶν, absunt a Vitt. 2 et 3. et mox iterum διὰ δικαιοσύνην.

6) ποτε) Ignorant Ciz. et Vit. 1.

καὶ Φοίνικας ἐλθὼν κατήλλαξεν [7]) αὐτοὺς σταλεὶς ὑπὸ Σεμιράμιδος. Τούτῳ γοῦν τῷ Γουνεῖ εἰκότερον [8]) παρεικάζει τὸν Πρωτέα, ὡς δικαίως τὴν Ἑλένην ἀφελόμενον ἀπὸ Ἀλεξάνδρου [9]).

129. Ἰχναίας] Ἰχναῖα ἡ Θέμις, ἡ τοῦ Ἡλίου [10]) θυγάτηρ, διότι καὶ αυτὸς πάντ ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει [11]), ἢ διὰ τὸ λαμπρύνειν τοὺς αὐτὴν κεκτημένους, ὅθεν Ἰχναῖα διὰ τὸ κατ' ἴχνος καὶ κατὰ πόδας τῶν Γιγαντων ἕπεσθαι καὶ λάμπειν [12]) δίκην ἡλίου.

131. Λίπτοντα] ἐπιθυμοῦντα [13]).

Κάσσης ἐκβαλὼν πελειάδος] τῆς πόρνης χωρίσας σε περιστερᾶς. Λέγει δὲ τῆς Ἑλένης [14]).

132 — 34. Ὃς τοὺς Λύκου τε καὶ Χιμαιρέως τάφους [1])] εἰπὼν ἄνω, ὅτι δικαίως ἀφείλετο τὴν Ἑλένην ὁ Πρωτεὺς Ἀλεξάνδρου, νῦν δὲ [2]) λέγει τὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀδικίαν καί φησιν, ὅτι οὐκ αἰδούμενος τοὺς Λάκωνας τοὺς τιμήσαντας κατὰ χρησμὸν τοὺς τάφους τῶν

7) κατήλλαξ.) Vit. 3. μετήλλαξ. omiſſo αὐτούς.

8) εἰκότερον) Deeſt in Vitt. 2 et 3.

9) ἀφελ. — Ἀλεξ.) Vitt. 2 et 3. modo ἀφελόμενος.

10) ἡ τοῦ Ἡλίου) Sic legendum cum Vit. 1. et Ciz. pro Ἡλίου: Vitt. 2 et 3. καὶ Ἡλίου.

11) πάντ' — ἐπακούει) Sic reſtituimus e Ciz. et Vit. 1. et Hom. Odyſſ. λ, 108. pro πάντας ἐφ. καὶ πάντων ἐπακ. Abſunt vero haec a Vitt. 2 et 3. vti etiam ἢ διὰ τὸ λαμπρύνειν — ἀνεδόθησαν. Ordo verborum a Sebaſt. immutatus in noſtris non mutatur, et verba ultima διότι εἰς γῆν (Vit. 1. et Ciz. ἐκ γῆς bene) ἀνεδόθησαν, h. e. gigantes, ab eo deleta ſeruant Vit. 1. et Ciz.

12) διὰ τὸ — λάμπειν) Vitt. 2 et 3. ὅτι — ἕπεται καὶ λάμπει.

13) λίπτ. ἐπιθ.) Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

14) τῆς Ἑλένης) Sic pro τὴν Ἑλένην Vitt. 2 et 3. cum Seb. Non ſpernendum tamen τὴν Ἑλένην.

1) ὃς τοὺς — τάφους) Pro his Vit. 1. praemittit: λύκου τε καὶ χιμαίρεως. Inde ab εἰπὼν usque ad ἱστορία — οὕτως in Vitt. 2 et 3. deſiderantur.

2) νῦν δὲ) Sic pro νῦν Ciz. et Vit. 1.

συγγενῶν ἡμῶν Λύκου τε καὶ Χιμαιρέως, οὐδὲ τοῦ Ἀνθέως τοὺς ἔρωτας, ὅντινα [3]) ἀνελὼν διεσώθης ὑπὸ τοῦ Μενελάου, οὐδὲ τὸν Αἰγκίωνος πάγον, ἤγουν τὸν ἅλα [4]), τὸν ξένοις σύνδειπνον, ἐκαρτέρησας ἐν τῇ δίκῃ τῶν θεῶν ἁμαρτεῖν [5]) καὶ τὴν Ἑλένην αἱρετίσασθαι. Λέγει δὲ δίκην τῶν μυθευομένων θεῶν, Ἥρας, Ἀθηνᾶς, Ἀφροδίτης, διὰ τὸ μῆλον. Ἡ δὲ ἱστορία ἐστὶν οὕτως."

Λύκος καὶ Χιμαιρεὺς [6]) παῖδες ἦσαν τῆς Ἄτλαντος θυγατρὸς Κελαινοῦς καὶ Προμηθέως [7])· ἔκειντο δὲ ἐν τῇ [8]) Τροίᾳ. Λοιμοῦ δὲ κατασχόντος Λακεδαιμονίους [9]), καὶ μαντευομένων αὐτῶν ἔχρησεν ὁ θεὸς Ἀπόλλων μὴ παυθῆναι [10]) τὸν λοιμὸν, εἰ μὴ εὐγενὴς Λακεδαιμονίων ἀπελθὼν ἐν τῇ Τροίᾳ θύσει ἐν τοῖς [11]) τάφοις αὐτῶν. Οἱ δὲ ἀπέστειλαν Μενέλαον ἐκτελέσαι τὰ τοῦ χρησμοῦ [12]). Ἀπελθὼν δὲ καὶ θύων ὁ Μενέλαος [13]) ἐξενώθη Ἀλεξάνδρῳ. Ἀκουσίως δὲ Ἀλέξανδρος πλήξας παιγνίῳ καὶ ἀνελὼν Ἀνθέα υἱὸν ὡραῖον Ἀντήνορος, οὗ ἦν ἐρῶν [14]) Ἀλέξανδρος αὐτὸς καὶ Δηΐφοβος, καὶ Φοβη-

3) ὅντινα) Sic pro ὅν τε νῦν legunt cum Seb. Vit. 1. et Ciz. Vulgat. vero διεσώθη pro διεσώθης seruant.

4) Αἰγκίωνος — ἅλα) Vit. 1. et Ciz. modo ἅλα, omissis Αἰγ. πάγον, ἤγουν.

5) ἁμαρτεῖν) Vit. 1. et Ciz. ἁμαρτήσας, fort. ἁμαρτῆσαι.

6) λύκος — χιμαιρεὺς) Vit. 1. et Ciz. modo οὗτοι, sed Vitt. 2 et 3. praemittunt, quia iis antea caruerant.

7) προμηθέως) Apollod. III, 10, 1. ποσειδῶνος, cf. Heyne Obseru. p. 273.

8) ἐν τῇ τρ.) Vitt. 2 et 3. τῇ tollunt.

9) λακεδαιμ.) Vitt. 2 et 3. λακεδαιμονίων, quae lectio placet, quamquam sequitur αὐτῶν μαντ. quae vero absunt a Vitt. 2 et 3. nam haec ope syneseos l. syllepseos, ab optimis scriptt. non alienae, explicari possunt.

10) ἔχρησεν — παυθῆναι) Vitt. 2 et 3. ἐχρήσθη μὴ μεθεῖναι.

11) ἐν τοῖς) Nostri omittunt ἐν.

12) οἱ δὲ — χρησμοῦ) Desunt in Vitt. 2 et 3. et mox etiam ἐξενώθη Ἀλεξάνδρῳ.

13) ἀπελθὼν — Μενέλ.) Nostri retinent vulg. ἀπελθόντος δὲ καὶ θύοντος τοῦ Μενελάου.

14) ἐρῶν) Vitt. 2 et 3. ἔρως.

θεὶς [15]) ἀπαίρει μετὰ Μενελάου εἰς Σπάρτην [16]), καὶ συμφαγὼν αὐτῷ τὸν νενομισμένον ἅλα παρατίθεσθαι [17]) ταῖς ξενίαις τραπέζαις ἁρπάσας [18]) τὴν Ἑλένην μετὰ καὶ τριῶν [19]) ταλάντων χρημάτων καὶ πέντε θαλαμηπολουσῶν γυναικῶν (ὧν μία ἦν Αἴθρα [20]) ἡ μήτηρ Θησέως) διὰ Σιδῶνος καὶ Αἰγύπτου ποιησάμενος τὸν ἀνάπλουν [21]) ὁλοκλήρῳ τῷ χρόνῳ εἰς τὴν Τροίαν ἀπῆρεν [22]). Ὀνειδίζει [23]) οὖν Ἀλέξανδρον, ὡς ἀντὶ τῆς εὐεργεσίας κακὰ διαπραξάμενον τῷ Μενελάῳ. Ἅλα δὲ ἐτίθουν οἱ παλαιοὶ ἐν ταῖς τῶν ξενιῶν καταρχαῖς συμβολικῶς ἐπευχόμενοι [24]), καὶ ὥσπερ ὁ ἅλς [25]) ἐκ δύο φύσεων τῆς ὑδατώδους καὶ γεηρᾶς εἰς μίαν φύσιν ἐπάγη τὴν τοῦ ἁλὸς, οὕτω παγῆναι καὶ τούτους εἰς μίαν ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν [26]).

135. Αἰγαίωνος] τοῦ Ποσειδῶνος, ἀπὸ τοῦ ἐν Αἰγαῖς [1]) πόλει [2]) τῆς Ἀχαΐας καὶ ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει [3]) τιμᾶσθαι. Αἰγαῖον δὲ τὸ πέλαγος ἐκλήθη, ὅτι δίκην αἰγὸς ἅλλεται 4) καὶ κυματοῦται.

15) καὶ φοβ.) Non comparent in Vitt. 2 et 3.

16) εἰς σπάρτ.) Sic nostri pro εἰς τὴν σπ.

17) παρατίθ.) Alius, non vero Apostolius, auctor Cod. Vit. 3. scripsit παρατίθεται.

18) ἁρπάσ.) Vitt. 2 et 3. ἁρπάξας: Vit. 1. et Ciz. ἁρπάζει.

19) καὶ τριῶν) Vitt. 2 et 3. τῶν ἑκατόν.

20) Αἴθρα) Nostri ἡ Αἴθρα, cf. Io. Tzetz. in Antehom. v. 129. et sqq. ibique Iacobs.

21) ἀνάπλ.) Nostri seruant vulg. ἀπόπλουν.

22) εἰς — ἀπῆρεν) Vitt. 2 et 3. κατῆρεν: Ciz. et Vit. 1. εἰς τροίαν κατῆλθεν.

23) ὀνειδίζει — Μενελάῳ) Absunt a Vitt. 2 et 3.

24) ἐπευχ.) Mire Vitt. 2 et 3. ἐπεραχόμενοι.

25) ὁ ἅλς) Art. ὁ a Sebast. additum Vitt. 2 et 3. quoque addunt, sed praeponunt quoque καὶ τῷ· ὥσπερ, quod praeponendum duximus.

26) καὶ φιλίαν) Abest a Ciz. et Vit. 1. vti ab edd. vett.

1) ἐν Αἰγαῖς) Vit. 3. cum Eudoc. p. 29. ἐν ταῖς Αἰγ.

2) πόλει) Sic quoque Eudocia, sed Vit. 1. et Ciz. πόλεσι: Vitt. 2 et 3. πόλεως.

3) πελάγει) Abest a Vitt. 2 et 3. et Eudoc. l. l.

4) ἅλλεται καὶ) Ciz. et Vit. 1. vt ante Sebast. ἁλμάται,

'Αγνίτην πάγον] τὸν ἅλα διὰ τὸ τίθεσθαι ἐν καταρχαῖς [5]) τῶν ξενιῶν καὶ ἀγνίζειν [6]) καὶ καθαίρειν τοὺς Φιλουμένους, ἢ ὅτι τὸ ἁλυκὸν καὶ θαλάσσιον ὕδωρ καθαρτικώτερον Φύσει [7]) τῶν γλυκέων, καθάπερ ἄλλοις δοκεῖ καὶ οὐκ ἔμοιγε, ἢ διὰ τὸ ἀφανίζειν [8]) · καὶ παροιμία·

Θάλασσα [9]) κλύζει πάντα τ' ἀνθρώπων κακά.

Πάγον δὲ διὰ τὸ· ἐξ ὕδατος πεπῆχθαι, ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐστὶ τῆς θαλάσσης ἔφορος, ἧς πηγνυμένης οἱ ἅλες γίνονται, ὅθεν ὁ πάγος [10]).

136. Ἔτλης θεῶν] Ἐγὼ μὲν οὕτω Φημί: Ὅστις σὺ [1]) οὐκ αἰδεσθεὶς τοὺς τιμήσαντας τοὺς τάφους Λύκου καὶ Χιμαιρέως (λέγει δὲ Μενέλαον καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ Λάκωνας) οὔτε τοὺς Ἀνθέως ἔρωτας καὶ τόδε καὶ τόδε ἔτλης ὑπέμεινας [2]) ὁ ἀλοιτὸς καὶ ἁμαρτωλὸς ἐκβῆναι καὶ πατῆσαι τὴν δίκην τῶν θεῶν [3]), ἤγουν ἠδίκησας τὸν Μενέλαον τὸν καθάραντά σε τοῦ Φόνου καὶ ξενίσαντα ἀφελόμενος τὴν ἐκείνου γυναῖκα. Οἱ δὲ λοιποὶ δίκη χωρὶς τοῦ ν γράφουσι λέγοντες οὕτως [4])· Ὅς τόδε καὶ τόδε

sed Vitt. 2 et 3. cum Phavor. plane tollunt. cff. Sturz. ad Pherecyd. p. 214. vbi ex Hesychio docet, αἶγες ſa Doribus fluctus vocari, et Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II. p. 184. et ſchol. Apollon. I, 1165. p. 143, b.

5) καταρχ.) Noſtri, vt ante Sebaſt. ἀρχαῖς.

6) ἀγνίζειν) Vit. 1. et Ciz. ξενίζειν, vt ad v. 136. καθάραντα — καὶ ξενίσαντα.

7) φύσει pro φύσιν Sebaſt. conſenſu noſtrorum, recte.

8) ἢ διὰ τὸ ἀφαν. usque ad κακά abſunt a Vitt. 2 et 3.

9) θάλασσα) *Eurip. Iph. Taur.* 1193. *cf. Eraſm. Adag. Chil.* 3. *Cent.* 4. *prou.* 9. *Sebaſt.*

10) ὁ γὰρ — ὁ πάγος) Deſiderantur omnia in Vitt. 2 et 3. ſed in Ciz. et Vit. 1. modo haec: ἧς πηγν. — πάγος.

1) ὅστις σὺ) Vitt. 2 et 3. ὅστ. γάρ.

2) ὑπέμ.) Vit. 1. et Ciz. καὶ ὑπέμ.

3) ἐκβῆναι — θεῶν) Deſunt in Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. habent ſic: ἐκβ. τὴν δίκην τῶν θ. καὶ πατῆσαι.

4) οὕτως) Sic noſtri, recte, pro οὕτω.

ποιήσας ἔτλης ἐκβῆναι ἀλοιτὸς καὶ ἁμαρτωλὸς, ἤτοι παρακρίνων τοῦ γενέσθαι [5]) ἐν τῇ δίκῃ τῶν θεῶν, Ἥρας δῆθεν, Ἀφροδίτης καὶ Ἀθηνᾶς. Τοῦτο δὲ ἀνοίας ἀνάμεστον, μετὰ γὰρ τὸ φαγεῖν ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Μενελάου [6]) οὐκ ἔκρινεν Ἀλέξανδρος τὰς θεὰς, ἀλλὰ πρότερον.

137. Λάξας τράπεζαν] λακτίσας ὡς ὄνος τὴν τράπεζαν [1]) τοῦ Μενελάου, τοῦτ' ἔστι, καταφρονήσας τῶν νόμων τῶν κειμένων [2]) καὶ ἐθῶν τῶν δηλούντων μὴ κακουργεῖν τοὺς ὁμοτραπέζους καὶ συνεστίους· σὺ γὰρ ξενισθεὶς καὶ συμφαγὼν αὐτῷ ἀφεῖλου [3]) καὶ τὴν γυναῖκα.

Κἀνακυκώσας θέμιν] καὶ ἀνατρέψας τὸ δίκαιον. Κατὰ δὲ τὸ μυθικὸν ἡ Θέμις θεὰ δικαιοσύνης ἔφορος.

138. Ἄρκτου τιθήνης] τρόπους ἄρκτου [4]) θηλαζούσης ἀναμαξάμενος ἤτοι λαβών· ὅτε γὰρ θηλάζουσι τὰ θηρία, φυλακῇ τῶν τέκνων ἀγριώτερα γίνονται. Ἢ οὕτω· τῆς ἄρκτου τῆς θηλασάσης σε λαβὼν τοὺς τρόπους, τοῦτ' ἔστι, θηριώδης καὶ ἄδικος φανεὶς περὶ τὸν Μενέλαον. Φασὶ γὰρ, ὅτι μετὰ τὸν φανέντα ὄνειρον τῇ Ἑκάβῃ περὶ Ἀλεξάνδρου Ἀρχελάῳ [5]) οἰκέτῃ Πρίαμος δίδωσιν ἐκθεῖναι τὸν Ἀλέξανδρον ἐν Ἴδῃ. Πέντε δὲ ἡμέρας τοῦτον ἄρκτος ἐθήλασεν [6]) ἐκκείμενον. Εἶτα πάλιν ὁ Ἀρ-

5) τοῦ γεν.) Sic Vitt. 2 et 3. reliqui omittunt τοῦ.

6) οἴκ. τοῦ Μεν.) Sic noſtri pro οἴκ. Μεν.

1) τράπεζαν) Sic noſtri cum Seb. recte, pro τραπέζην: vti etiam Μενελάου pro Μενέλεως, quod Potter. exhibet, ſaltim Μενέλεω erat edendum.

2) κειμένων, noſtris conſentientibus, ante Pott. male κεκριμένων.

3) ἀφεῖλου) Vitt. 2 et 3. ἀφεῖλες.

4) τρόπ. ἄρκτ.) Abſunt a Vitt. 2 et 3. et paullo poſt iterum τῆς ἄρκτου.

5) Ἀρχελάῳ) Sic noſtri cum Eudoc. p. 329. ſed Apollod. III, 12, 5. Ἀγέλαος, et Schol. Villoiſ. ad Il. γ, 325. Ἀρχιάλαος vocatur. Cf. Heyne ad Apollod.

6) ἐθήσατο) Pro ἐθήλαζεν a Sebaſt. reſcriptum exhibent etiam Vitt. 2 et 3. ſed Vit.

χέλαος τοῦτον ἀνελόμενος ἀπὸ τῶν χωρίων ὡς ἴδιον ἔτρεφε Πάριν κατονομάσας [7]· ὕστερον δὲ ποιμνίοις ἀλεξήσας ἀπὸ λῃστῶν [8], Ἀλέξανδρος ἐκλήθη.

139. Τοιγὰρ [1]) ψαλάξεις] διὰ τοῦτο, τοιγαροῦν, διὰ τὸ ἄδικον γενέσθαι σε εἰς κενὸν ψαλάξεις καὶ κινήσεις.

Νευρᾶς κτύπον) τοῦτ' ἔστι τὸ μόριον. Ἔστι δὲ τὸ σχῆμα σεμνότης [2]. Λέγεται δὲ ἀπὸ παροιμίας τῶν κιθαριστῶν [3]) ἀσίτως [4]) καὶ ἀδώρως κιθαριζόντων, ἥτις ἐστὶν αὕτη· Εἰς κενὸν κρούεις [5]) τὰς χορδάς. Ἔθος εἶχον [6]) οἱ παλαιοί, ὡς καὶ Καλλίμαχος [7]) ἱστορεῖ, μετὰ κιθάρας περὶ τοὺς ἅλας ἰέναι καὶ ἀνυμνεῖν καὶ ἐγκωμιάζειν.

141. Κλαίων δὲ πάτραν] κλαίων δὲ ἥξῃ καὶ παραγενήσῃ εἰς τὴν πατρίδα σου Τροίαν [8]) τὴν πρὶν [9]) ὑφ' Ἡρακλέους καυθεῖσαν ἕνεκεν τῆς ὑποσχέσεως καὶ τῆς ἀπάτης τῶν ἵππων τοῦ Λαομέδοντος.

142. Χεροῖν εἴδωλον ἠγκαλισμένος] ἐν ταῖς χερσὶ κατέχων τὸ εἴδωλον τῆς Ἑλένης, ὃ ὁ Πρωτεύς σοι δοὺς τὴν Ἑλένην κατάσχῃ.

1. et Ciz. cum Eud. p. 329. ἐθήλαζεν.

7) κατονομάσας) Sic quoque Eudoc. l. l. sed Vitt. 2 et 3. κατωνομασμένον. Apollod. quem Tzetz. h. l. sequitur, ὀνομάσας.

8) ἀπὸ λῃστ.) Vitt. 2 et 3. ἀπὸ τῶν λ.

1) τοιγὰρ) Vit. 3. τοὶ γάρ.

2) σεμνότης) Pro σεμνότερον a Sebast. allatum comprobat Vit. 3.

3) τῶν κιθ.) Art. τῶν nostri non agnoscunt.

4) ἀσίτως) Vit. 1. et Ciz. ἀσίτων.

5) κρούεις) Vit. 3. κρούειν, cf. Erasm. Adag. pag. 422. ed. nostrae.

6) ἔθος εἶχον —) Haec in Vit. 1. et Ciz. vt in edd. prior. subiecta v. 143. Sebast. huc non male transtulit. In Vitt. 2 et 3. plane desunt.

7) Καλλίμ.) Fragm. 373. ed. Ernest. p. 559.

8) σου τρ.) Vitt. 2 et 3. τὴν τρ.

9) πρὶν) Abest a Vitt. 2 et 3. vti mox etiam καὶ τῆς ἀπάτης.

143. Τῆς πενταλέκτρου Θυάδος] πεντάλεκτρον Θυάδα ἤτοι Βάκχην [1]) τὴν Ἑλένην καλεῖ, πέντε γὰρ ταύτην ἔγημαν ἄνδρες. Πρῶτος Θησεὺς ἑπταετῆ [2]) ταύτην ἁρπάσας, καθά φησι Δοῦρις ὁ Σάμιος, ἀφαιρεθεὶς [3]) αὐτὴν ἐν τῷ ἡττηθῆναι ὑπὸ Πολυδεύκους καὶ Κάστορος τῶν αὐτῆς ἀδελφῶν ἐν Ἀφίδναις πολιχνίῳ τῶν Ἀθηνῶν γεννήσασαν Ἰφιγένειαν, καὶ θετὴν [4]) παῖδα ἡ Κλυταιμνήστρα ποιεῖται [5]). Εἷς μὲν οὖν Ἑλένης νυμφίος, ὡς ἔφημεν, ὁ Θησεύς. Δεύτερος δὲ Μενέλαος νομίμως ἐκ κλήρου λαχὼν [6]) ταύτην. Τρίτος Ἀλέξανδρος ἁρπάσας αὐτήν. Τέταρτος μετὰ θάνατον Ἀλεξάνδρου Δηΐφοβος ὁ αὐτοῦ ἀδελφὸς ἀριστεύσας κατὰ πόλεμον καὶ ταύτην ὡς ἀριστεῖον κατά τινας [7]) λαβὼν ἢ βίᾳ κατ' Εὐριπίδην [8]). Πέμπτος Ἀχιλλεὺς πρὸ Δηϊφόβου ὀνείρῳ ταύτῃ μιγεὶς [9]), ὡς ληροῦσι.

Θυάδος] Βάκχης, παρὰ τὸ θύω, τὸ ὁρμῶ. Αἱ δὲ Βάκχαι γυναῖκες ἦσαν ἱεραὶ πρόσπολοι [10]) Διονύσου, αἵτινες περὶ τὰ ὄρη σὺν αὐτῷ ἀναστρεφόμεναι περιῆγον [11])

1) Βάκχ.) Vitt. 2 et 3. βάκχον cum Eudoc. p. 153. quae eadem tradit, laudato etiam Lycophronis loco.

2) ἑπταετῆ) Ciz. et Vit. 1. πενταετῆ, mendose.

3) ἀφαιρεθεὶς) Auctoritate Eudoc. p. 153. et Vitt. 2 et 3. adpos. δὲ sustulimus.

4) ἰφιγέν. καὶ θετὴν) Ita cum nostris et Eudoc. legendum, verbis ἣν ἰφιγένειαν interiectis plane sublatis.

5) κλυτ. ποιεῖται) Vitt. 2 et 3. παρὰ κλυταιμνήστρας ποι. Eudocia τὴν κλυταιμνήστραν ποι. et mox ibi exciderunt verba: εἷς μὲν — Θησεύς, vel Villoisonii vel typographorum lapsu.

6) λαχὼν) Pro λαβὼν ob κλήρου recepimus e Vitt. 2 et 3. et Eudoc. et Phauor.

7) κατά τινας) Vit. 3. κατά τινα. cf. Conon f. 34. Eudocia omittit.

8) Εὐριπίδ.) Troad. v. 958.

9) ὀνείρῳ τ. μιγεὶς) Cf. Schol. Eurip. in Andromach. 228. *Sebast.*

10) πρόσπολοι) Sic pro πρόπολοι nostri omnes, cum Seb.

11) περιῆγον) Ciz. et Vit. 1. διέτριβον: Vitt. 2 et 3. cum Phauor. διεπόνουν.

οἰκείαις χερσὶ λέοντας [12]) καὶ ἕτερα θηρία, καὶ ὠμὰ ταῦτα ἤσθιον, καὶ νάρθηξι τὴν γῆν καὶ τὰς πέτρας παίουσαι, ὁπότε διψῷεν [13]), γάλα καὶ μέλι καὶ οἶνον ἐποίουν ἀναβλύζειν [14]). Δράκοντας δὲ περὶ τὰς κόμας εἶχον ἐσπειρημένους [15]).

Πλευρωνίας) τοπικῶς [16]) ἀντὶ τῆς Ἀργείας. Πλευρὼν γὰρ πόλις Πελοποννήσου [17]) καὶ Θεράπνη ὁμοίως. Ὅθεν Ὀρφεὺς [18]) καὶ Τρυφιόδωρος Θεραπναίαν καλοῦσι τὴν Ἑλένην, οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων Πλευρωνίαν, ὁ δὲ Ὅμηρος [19]) Ἀργείαν.

144. Γυιαὶ γὰρ] αἱ χωλαὶ ἢ κατ' ἐμὲ χωλοποιοὶ [1]) καὶ βλαπτικαὶ Μοῖραι· αἱ ἄμναμοι καὶ ἀπόγονοι τῆς Τηθύος ἤτοι τῆς θαλάσσης ἐν τοῖς [2]) τρισὶν ἀτράκτοις κατέκλωσαν καὶ ἐπεμοίρασαν τοὺς εὐναστῆρας [3]) τῶν τῆς Ἑλένης γάμων πεντάγαμβρα [4]) νυμφεύματα μερίσασθαι. Ἄμναμοι δὲ αἱ ἀπόγονοι, κυρηναϊκῶς. Κυρίως δὲ ἄμναμοι οἱ τῶν ἀμνῶν ἀπόγονοι. Θαλάσσης δὲ κόρας τὰς Μοίρας λέγει διὰ τὸ ἄγριον καὶ ἀμετάτρεπτον. Νυκτὸς δὲ παῖδες αὗται καθ' Ἡσίοδον [5]). Καὶ

12) λέοντας) Vit. 1. et Ciz. λέοντα, non apte.

13) διψῷεν) Vit. 1. et Ciz. διψῶσι.

14) ἀναβλ.) Noſtri ἀναβλύειν.

15) ἐσπειρημ.) Vit. 3. cum Phauor. ἐκηρτημένους: Vit. 2. ἐσπειρημένους.

16) τοπικῶς) Ciz. et Vit. 1. vitioſe τροπικῶς.

17) πελοπονν.) Vitt. 2 et 3. vti ſemper, ſimplici ν πελοπονήσου.

18) ὀρφ.) Argon. 948. τρυφιόδ. v. 508. Sebaſt.

19) ὅμηρ.) Il. β, 161. 177. γ, 458. et al. l.

1) χωλοπ.) Art. αἱ auctoritate Vitt. 2 et 3, delendum putauimus.

2) ἐν τοῖς) Vit. 1. et Ciz. omittunt τοῖς.

3) εὐναστ.) Vit. 2. εὐνατῆρας.

4) πεντάγ. — μερίσασθαι) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. Reliqua vero Ἄμναμοι — usque ad ἀμετάτρεπτον εἶναι translata ſunt ad extr. v. 145.

5) Ἡσίοδον) Theog. 217 et 218. cf. Heyne in Obſ. ad Apollod. p. 12.

τοῦτο δὲ ὅμοιον διὰ τὸ ἀοράτως ἐπέρχεσθαι τὴν εἱμαρμένην [6]). Τρεῖς δέ εἰσιν αἱ Μοῖραι· Κλωθώ, Λάχεσις καὶ Ἄτροπος. Καὶ ταῦτα δὲ τὰ ὀνόματα πέπλασται ἀπὸ τοῦ ὡσανεὶ ἐπικεκλωσμένον εἶναι, τὸ λαχεῖν [7]) ἐξ εἱμαρμένης μέλλον τινὶ [8]) καὶ ἀπὸ τοῦ ἄτροπον καὶ ἀμετάτρεπτον εἶναι.

145. Πήναις] ἀτράκτοις, νήμασι, παρὰ τὸ πένω, τὸ ἐνεργῶ. Πίννα δὲ τὸ ζῶον παρὰ τὸ πῖνος, ὃ σημαίνει τὸν ῥύπον.

Δηναιᾶς] Δὴν [1]), πολυχρόνιον, καὶ ἐξ αὐτοῦ δηναιὸς καὶ δηναιά. Πολυχρονίαν δὲ καὶ παλαιὰν τὴν θάλασσαν λέγει διὰ τὸ πρῶτον εἶναι στοιχεῖον κατὰ Φερεκύδην καὶ Θαλῆν [2]).

147. Δοιὼ μὲν ἁρπακτῆρας αὐγάσαι λύκους] ἀπὸ κοινοῦ τὸ κατεκλώσαντο. Λέγει δὲ Θησέα καὶ Ἀλέξανδρον ἅρπαγας [3]) λύκους καὶ πτερωτοὺς ἀετούς, τριόρχας [4]) ὀφθαλμίας καὶ ὀξυωπεστάτους [5]). Μιγνύει δὲ τὰ ἄμικτα, λύκους, ἀετοὺς πτερωτοὺς λέγων [6]), κατὰ μίμησιν τῆς μαινομένης Κασσάνδρας. Αὐγάσαι δὲ τὸ ἰδεῖν [7]).

6) τὴν εἱμαρ.) Pro τὰ εἱμαρμένα a Seb. receptum tuentur quoque Vitt. 2 et 3.

7) τὸ λαχεῖν) Vit. 1. et Ciz. τὸ λάχος.

8) μέλλον τινὶ) Vit. 1. et Ciz. μέλ. τί.

1) δὴν) Pro δηναιὸν legendum auctoritate Vit. 1. et Ciz. nam id docent quoque sqq. καὶ ἐξ αὐτοῦ (scil. δὴν) δηναιόν. cf. Etymol. et Zonar. ad δήν.

2) Θαλῆν) Vitt. 2. et 3. Θαλῆ. cf. Laert. 1. seg. 27.

3) ἅρπαγας) Punctum in edd. prior. cum δὲ a Sebast. sublatum tollunt etiam Vitt. 2 et 3.

4) τριόρχας usque ad ἀετοὺς absunt a Vitt. 2 et 3. haud dubie aberratione librarii, quia ἀετοὺς πτερ. bis occurrit.

5) ὀξυωπ.) Verba in edd. prior. sqq. τοὺς αὐτοὺς λέγει a Seb. eiecta Vitt. 1. et Ciz. retinent, quia τῷ· ἅρπαγας praemiserant punctum, et a superioribus distinxerant.

6) λέγων) Ciz. et Vitt. 1. et 2. λέγει δέ.

7) αὐγ. — ἰδεῖν) Desunt in Vit. 1. et Ciz. sed Vitt.

148. Πτηνοὺς] ὅτι μετὰ πλοίων αὐτὴν [8]) ἁρπάσαντες ἔφυγον. Πτηνὰ [9]) δὲ τῶν πλοίων τὰ λαῖφη.

Τριόρχας] Τρίορχος καὶ τριόρχης καὶ μορφνὸς [10]) καὶ μελανόστης [11]), ἢ μέλας [12]) καὶ ἁλιαίετος καὶ περκνὸς εἴδη αἰετῶν.

Ὀφθαλμίας] ἢ αἰετοὺς [13]) ὀφθαλμίας καὶ ὀξυωπεῖς· μόνοι γὰρ τῶν ἄλλων ὄρνεων [14]) οἱ αἰετοὶ πρὸς τὰς ἡλίου ἀκτῖνας [15]) ἀντιβλέπουσιν. Ἢ ἅρπαγας τῆς ὀφθαλμίας ἤτοι εὐοφθάλμου [16]) Ἑλένης. Εἰ μὲν [17]) ἐπὶ τῶν αἰετῶν λέγοιτο τὸ ὀφθαλμίας, δηλοῖ τὴν ὀξυδορκίαν αὐτῶν· λέγουσι γὰρ τοὺς νεοσσοὺς αὐτῶν οὕτως δοκιμάζειν· εἰ μὲν πρὸς τὸν ἥλιον ἀφορῶσιν ὀξυδορκοῦντες, τούτους οἰκείους κρίναντες φιλοῦσιν, εἰ δ' οὐκ ὀξυδορκοῦσι, τούτους τάχει ῥίπτουσιν ὡς ἀλλοτρίους. Εἰ δὲ ἐπὶ τῆς Ἑλένης λέγοιτο, λέγει τὴν ὀξυδορκοῦσαν καὶ πρὸς λαγνείαν ἀφορῶσαν. Πρώτους δὲ τῶν νομίμων τοὺς ἅρπαγας εἶπεν, οὐ προκρίνων αὐτούς, ἀλλὰ κατὰ ῥητορικὴν δεινότητα καὶ μέθοδον [18]), ὡς μέλλων τὰ τούτων παραδραμεῖν, ἐμβραδῦναι [19]) δὲ τῇ τῶν νομίμων γυμ-

2 et 3. ponunt, vt in edd. ante Seb. ab initio poſt δοιὼ μὲν ἁρπακτ.

8) αὐτὴν) Ignorant Vitt. 2 et 3.

9) πτηνὰ) Pro πτερὰ Vit. 1. et Ciz. contextui aptius.

10) μορφνὸς) Vit. 3. et Phauor. κορφνός. cf. Ariſtot. H. An. IX, 32.

11) μελανόστ.) Vitt. 2 et 3. μελανότης. Phauor. qui hoc ſchol. exſcripſit, μελανοδέτης.

12) ἢ μέλας) Vitt. 2 et 3. ἤγουν μέλ. et mox ἁλίαιτος, Vit. 1. vero et Ciz. ἁλιαιετὸς pro ἁλιαίετος.

13) ἢ αἰετοὺς) Pro τοῦτ' ἔστιν a Seb. repoſitum noſtri comprobant.

14) ὄρνεων) Noſtri ὀρνέων.

15) ἀκτῖνας) Sic legendum cum noſtris pro ἀκτίνας.

16) εὐοφθ.) Vit. 3. εὐοφθάλμους.

17) εἰ μὲν — λαγνείαν ἀφορῶσαν) Omnia deſiderantur in Codd. noſtris.

18) κατὰ ῥητ. — μέθοδον) Sic pro κατὰ ῥητορικῆς δεινότητος μέθοδον legunt Vitt. 2 et 3. cum Seb.

19) ἐμβραδ.) Vit. 3. ἐμβραδύνειν.

φίων ὑποθέσει, ὥσπερ [20]) καὶ Ἔφορος ὁ ἱστορικὸς, καὶ Διόδωρος [21]) ποιεῖ, ἀπὸ τῶν βαρβαρικῶν πρῶτον κατὰ παραδρομὴν ἀρξάμενοι γράφειν, ἐν δὲ τοῖς Ἑλληνικοῖς ὕστερον τὴν ἱστορίαν πλατύνοντες.

149. Τὸν δ' [1]) ἐκ Πλυνοῦ τε κἀπὸ Καρικῶν ποτῶν] τὸν Μενέλεων δὲ [2]) τὸν γεννηθέντα ἐκ τῆς ῥίζης τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἵτινες ὑπῆρχον ἀπὸ Πλυνοῦ πόλεως Λιβύης, καὶ οἵτινες ὑπῆρχον ἀπὸ τῶν Καρικῶν ποταμῶν [3]), τοῦτ' ἔστι τῆς Λακεδαιμονίας, Καρικὸς γὰρ ποταμὸς καὶ τόπος τῆς Λακωνικῆς [4]). Μενέλαος δὲ [5]) καὶ Λίβυς καὶ Λάκων ἦν οὕτω· Πλυνὸς πόλις Λιβύης [6]), ὅθεν ἦν Ἄτλας. Πληϊόνης [7]) καὶ Ἄτλαντος ἑπτὰ θυγατέρες, ὧν μία καὶ ἡ Στερόπη. Στερόπης δὲ καὶ Ὑπερόχου ἢ Ἀρπίνης [8]) τῆς Ἀσωποῦ θυγατρὸς καὶ Ἄρεος Οἰνόμαος [9]). Οἰνομάου δὲ Ἱπποδάμεια, ἧς καὶ Πέλοπος

20) ὥσπερ) Vit. 1. et Ciz. ἧσπερ, vt referatur ad ὑποθέσει.

21) Διόδωρ.) Art. ὁ nostris consentientibus deleuimus. Ephorum et Diodorum collaudat quoque Io. Tzetz. in Chil. XII, 260.

1) τὸν δ') Nostri, vt in Lycophr. τόν τ'.

2) Μενέλ. δὲ) Ciz. et Vit. 1. Μενέλαόν τε. Vitt. 2 et 3. habent neque τε, neque δὲ, quod aptius videtur.

3) ποταμῶν pro ποτῶν reuocauimus e Vitt. 2 et 3. nam interpretatur Tzetzes hoc voc. Lycophronis ποτῶν.

4) τῆς λακων.) Vitt. 2 et 3. λακωνικὸς, Vit. 1. et Ciz. λακωνικοῦ.

5) δὲ) Vit. 1. et Ciz. γάρ: Vit. 2. delet.

6) λιβύης, non λιβύας legendum cum nostris et Phavor.

7) πληϊόνης) Recte, cf. Apollod. III, 10, 1. Male Ciz. et Vit. 1. πλειόνης, et Vit. 2. πληόνης.

8) Ἀρπίνης) Alii Ἁρπίνης vel Ἁρπίννης, vt Pauf. V, 23. p. 100. T. II. ed. Fac. et ibid. p. 211. vbi not. 6. editor eos quoque nominat, qui Ἁρπίνη scripserunt.

9) Οἰνόμαος) Atqui Apollod. III, 10, 1. Oenomaum coniugem, non vero filium Steropes nominat. Verum Pauf. l. l. Diod. Sic. IV, 75. et Steph. Byz. ad Ἅρπινα assentiuntur Tzetzae.

Ἀτρεὺς, ὃς ἐν Λακωνικῇ κατῴκησεν [10]). Ἀτρέως καὶ Ἀερόπης Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος. Ἡ δὲ Ἀερόπη θυγάτηρ ἦν Κατρέως [11]) τοῦ Κρητὸς, ὅθεν τὸν Μενέλαον ἡμικρῆτα [12]) εἶπεν.

150. Βάρβαρον] ὅτι ὁ Πέλοψ κατά τινας μὲν Λυδὸς, κατά τινας δὲ Παφλαγών. Βάρβαροι δὲ οἵ τε Λυδοὶ καὶ οἱ Παφλαγόνες.

151. Ἐπειὸν, οὐκ Ἀργεῖον] Ἐγὼ μὲν οὕτω φημί· τὸν Ἐπειὸν ἤτοι τὸν Ἠλεῖον τὸν οὐκ ἀκραιφνῆ καὶ καθαρὸν Ἀργεῖον, Ἐπειοὶ [1]) γὰρ οἱ Ἠλεῖοι ἀπό τινος Ἐπειοῦ παλαιοτάτου. Ἄλλοι δὲ οὕτω φασί· τὸν Ἐπειὸν [2]) ἤτοι τὸν Ἠλεῖον τὸν οὐκ Ἀργεῖον ἀκραιφνῆ ἐν ταῖς γοναῖς. Λέγουσι δὲ καὶ τὸ σχῆμα τοῦτο ἀπὸ κοινοῦ. Οὐκ ἔστι δὲ [3]) ἀπὸ κοινοῦ, ἀλλὰ συνεκδοχὴ, τὸ γὰρ ἀπὸ κοινοῦ σχῆμα ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ ἔχει τὴν ἀπόδοσιν, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἀπὸ κοινοῦ τὸ πᾶν [4]) λαμβάνεται [5]), οἷον φιλῶ σε; ἐπεὶ καὶ σὺ ἐμὲ, νοεῖται δὲ [6]) ἀπὸ κοινοῦ τὸ φιλεῖς. Ἡ δὲ συνεκδοχὴ ἐναντία ἐστὶ τῷ ἀπὸ κοινοῦ, ἐν γὰρ τῷ δευτέρῳ ἔχει τὴν ἀπόδοσιν, ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ μὴ ἔχουσα μᾶλλον, ὡς τὸ Ἐπειὸν, οὐκ Ἀργεῖον ἀκραιφνῆ. Ἰδοὺ τὸ οὐκ Ἀργεῖον ἀκραιφνῆ [7]), δεύτερον ὂν τοῦ

10) κατῴκησεν) Vitt. 2 et 3. κατῴκει.

11) κατρέως (a κατρεύς, non vero κάτρεως), cui a Sebaſt. temere eſt ſubſtitutum Ἀτρέως, iure poſtliminii reduximus, auctoritate Codd. noſtrorum, et ipſius Apollod. III, 2, 1. Fuit Catreus etiam pater Clymenes, vid. infra v. 384. vbi Sebaſt. iterum perperam κρατεύς.

12) ἡμικρῆτα) Vitt. 2 et 3. ἡμίκρητον.

1) Ἐπειοὶ usque ad τὸν οὐκ Ἀργεῖον deſiderantur in Vitt. 2 et 3.

2) τὸν Ἐπειὸν) Vit. 1. et Giz. τὸν οὐκ Ἐπειὸν, vt edd. vett. οὐκ vix abeſſe poteſt, quod etiam a Sebaſt. poſtea ſuppletum eſt: τὸν vero mox praepoſitum τῷ Ἠλεῖον noſtri non agnoſcunt.

3) οὐκ ἔστι δὲ) Vitt. 2 et 3. καὶ οὐκ ἐστί.

4) τὸ πᾶν) A Sebaſt. inſertum inſerunt etiam Vitt. 2 et 3.

5) λαμβ.) Vit. 1. et Ciz. συλλαμβάνεται.

6) νοεῖται δὲ) Sic Vit. 1. et Ciz.

7) ἰδοὺ — ἀκραιφνῆ) Abeſt a Vit. 3.

Ἐπειὸν, ἔχει τὴν ἀπόδοσιν. Συνεκδεχόμεθα δὲ ταύτην[8]) καὶ ἐν τῷ Ἐπειὸν λέγοντες, οὐκ Ἐπειὸν[9]), οὐκ Ἀργεῖον ἀκραιφνῆ, ὥσπερ ἔχει [10]) καὶ τὸ· ὃ εἶπον [11]) ῥητὸν, ἐν γὰρ [12]) τῷ δευτέρῳ ἔχει τὴν ἀπόδοσιν, ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ μὴ ἔχουσα μᾶλλον, ἰδοὺ ἐν τῷ δευτέρῳ ἔχει προσκείμενον τὸ· ὃ λέγω. Ἀλλ' ὅμως συνεκδεχόμεθα αὐτὸ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ.

Ἀκραιφνῆ] Ἀκραιφνὴς ὁ ἀκεραιοφανής τις ὤν.

152 — 153. Οὐ πάππον] Τάνταλος καλέσας τοὺς θεοὺς εἰς εὐωχίαν παρέθηκε τὸν υἱὸν αὐτοῦ Πέλοπα θύσας, ἵνα φάγωσι, τὸ φιλόξενον αὐτοῦ ἐνδεικνύμενος. Οἱ δὲ γνόντες ἀπέσχοντο. Μόνη δὲ Δήμητρα[1]) οὐκ ἔγνω διὰ τὸ μεμηνέναι[2]) αὐτὴν διὰ τὴν ἁρπαγὴν τῆς Κόρης ἤτοι Περσεφόνης [3]). Ὅθεν λαβοῦσα[4]) τὴν ὠμοπλάτην ἔφαγεν. Οἱ δὲ θεοὶ κατοικτείραντες τοῦτον[5]) ἀφεψῶσιν[6])

8) δὲ ταύτην) A Sebaſt. adiectum δὲ noſtri quoque adiiciunt.

9) οὐκ ἐπειὸν) Noſtri quoque cum Seb. οὐκ ſupplent.

10) ὥσπερ ἔχει) Vitt. 2 et 3. ὥσπερ εἶπον.

11) ὃ εἶπον) Vit. 1. et Ciz. ὃ ἄρα εἶπον.

12) ἐν γὰρ — καὶ ἐν τῷ πρώτῳ) A Ciz. et Vit. 1. abſunt: Vitt. 2 et 3. quidem exhibent, verum paullo aliter et melius, vt opinor, vulgata. Primum omittunt ἐν γὰρ τῷ δευτέρῳ — ἀπόδοσιν, deinde pergunt ἐν τῷ γὰρ πρώτῳ, et pro προσκείμ. τὸ, ὃ λέγω legunt τὸ προσκείμενον, καὶ τὸ· λέγω Vit. 2. τὸ· λέγω Vit. 3.

1) Δήμητρα, quae eſt forma antiqua, Ciz. et Vit. 1. vt edd. vett. Δημήτηρ, conf. Heyne ad Apollod. I, 5, p. 6. *Hiſtoria haec de Tantalo vid. apud Nonnum c. 4. συναγωγῆς ἱστορικῆς, p. 129. ed. R. Montac. Thryll.*

2) μεμηνέναι) Ciz. et Vit. 1. μεμνῆναι, Vit. 2. μεμυνέναι, mendoſe.

3) κόρης ἤτοι περσεφ.) Ita in Vit. 1. et Ciz. reliqui omnes ignorant ἤτοι περσεφόνης.

4) λαβοῦσα) Vit. 1. et Ciz. φαγοῦσα, male.

5) τοῦτον) Non bene abeſt a Vitt. 2 et 3.

6) ἀφεψ.) Vit. 1. et Ciz. ἀφεψῶσιν, infra tamen ἀφε-

ἐν λέβητι βαλόντες [7]) καὶ ὑγιῆ [8]) καὶ ἀκέραιον ἀποκαθιστῶσιν [9])· ἀντὶ δὲ τῆς βρωθείσης ὠμοπλάτης ἐλεφάντινον ὀστοῦν ἔθεντο, ὃ κατὰ γένος τοῖς Πελοπίδαις ἐτύγχανε γνώρισμα, καθάπερ καὶ τοῖς Σπαρτοῖς [10]) ἡ λόγχη. Ἀλλὰ τὸ μὲν μυθῶδες τοῦ λόγου τοιοῦτον· τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἡμεῖς ἐπιλύομεν· Ὁ Τάνταλος εὐλαβὴς [11]) καὶ θεοσέπτωρ [12]) ἦν ἱερεύς, καὶ [13]) φιλανθρωπίᾳ τὰ τῶν θεῶν μυστήρια τοῖς ἀμυήτοις ὕστερον εἰπὼν ἐξεβλήθη τοῦ ἱεροῦ καταλόγου. Τούτου τὸν παῖδα Πέλοπα [14]) κατὰ παντὸς τοῦ σώματος νοσήσαντα [15]) παρέσεσι [16]) καὶ τομαῖς καὶ καυτῆρσι [17]) καὶ ἰατρῶν [18])

ψήθη. Reinef. laudat h. l. Ariftid. in προσφωνητικῷ Σμυρναϊκῷ T. I. p. 476, ed. Parif. 1604. vbi eadem narrat, et Hygin. fab. 83.

7) βαλόντες) Vitt. 2 et 3. βάλλοντες.

8) ὑγιῆ) Vitt. 2 et 3. h. l. et poftea ὑγιᾶ.

9) ἀποκαθιστ.) Vit. 2. καθιστῶσιν: Vit. 3. ἀνιστῶσιν, bene, cf. Eudoc. p. 332.

10) τοῖς σπαρτ.) Vit. 1. et Ciz. τοῖς σπαρτῶν. Deinde artic. ἡ a Sebaftiano additum· λόγχη, a Vitt. 2 et 3. quoque additur. Reinef. h. l. margini adiicit: *Vtitur isto Greg. Nazianz. in Ep. ad Themift. vid. Piccart. c. 7. 10. Obferu. hiftorico - polit. vbi de fignis genitiuis.*

11) εὐλαβ.) Pro εὐσεβὴς recepimus e Vit. 1. et Ciz. ad vitandam tautologiam. Cf. de hac fab. Io. Tzetz. in Chil. V, 10.

12) θεοσέπτωρ) Noftri θεόσεπτος.

13) καὶ) Sic lege auctoritate Codd. noftrorum pro κἀν.

14) πέλοπα) Art. τὸν a Seb. fublatum tollit etiam Vit. 3.

15) κατὰ — νοσήσαντα pro παντὸς σώμ. νοσήσαντος legunt cum Sebaft. Vitt. 2 et 3. addito tamen τοῦ, quod quoque recepimus.

16) παρέσεσι) Sic, diffentientibus etfi omnibus Codd. Mff. legendum eft, vt iam correxit Thryllit. pro πάρεσι. Infra v. 157. Pelops dicitur fuiffe πελύνοσος καὶ πάρετος. De quo morbo, qui Medicis quoque dic. παράλυσις, cf. Reinef. Varr. Lectt. p. 296. Inepte interpretatus eft Seb. *extenuationibus.* In edd. prior. legebatur μέλεσι, cui lectioni fauet Ariftid. l. antea laudato: φασὶν οἱ ποιηταὶ τὸν πέλοπα κατὰ μέλη τμηθέντα, ἑψηθέντα ἐν λέβητι etc.

17) καυτῆρσι) Vitt. 2 et 3. hic et poftea καυστῆρσι, vti

χειρουργήμασι παντοίοις τμηθέντα [19]) καὶ μόλις ὑγιῆ γεγονότα, ὡς καὶ λείψανον τῶν καυτήρων ἔχειν, καὶ τῶν τομῶν τὴν ὠμοπλάτην ἡμίτμητον [20]) καὶ πολιὰν καὶ ὑπολευκαίνουσαν [21]) διὰ τὴν τῆς σαρκὸς ἀσθένειαν ἔφασαν [22]), ὡς ὁ πατὴρ τοῖς θεοῖς ἐπιξενωθεῖσι [23]) τοῦτον κατέτεμεν ἤτοι τῆς εἱμαρμένης τοιαύτης νοσώδους [24]) ἐλθούσης αὐτῷ (θεὸς [25]) γὰρ καὶ ἡ εἱμαρμένη) κατέτεμεν αὐτὸν ὁ πατὴρ ταῖς τῶν ἰατρῶν τομαῖς, εἶτα καὶ ταῖς [26]) καυτῆρσιν, οἷς καὶ [27]) ἰάθη. Ἐπεὶ δὲ σαπέν τι τῆς ὠμοπλάτης γέγονε γῆ καὶ ἐτάφη, ὅθεν καὶ πολιὰ ἦν καὶ ὑπολευκαίνουσα, ἐμυθεύσαντο ὡς ἡ Δήμητρα [28]) βέβρωκε ταύτην.

Γαμφαῖσιν] γαμφηλαῖς [29]), σιαγόσιν. Ἐνναία [30]) καὶ Ἕρκυννα καὶ Ἐριννὺς, ἐπώνυμα [31]) Δήμητρος [32]).

ſaepe ap. Hippocrat. Conf. Foëſii Oecon. Hippocr. ad h. v.

18) καὶ ἰατρῶν) Vit. 1. et Ciz. ἰατρῶν τε.

19) τμηθέντα) Vit. 1. et Ciz. τμηθέντες, vt ante νοσήσαντος, et paullo poſt ὑγιοῦς γεγονότος.

20) ἡμίτμητ.) Articulum noſtri omnes cum Seb. delent.

21) καὶ ὑπολευκ.) Vit. 1. et Ciz. καὶ abiiciunt, hic et poſtea.

22) ἔφασαν) Vit. 3. ἔφησαν.

23) ἐπιξενωθ. noſtri recte pro ἀποξενωθ.

24) νοσώδ.) Vitt. 2 et 3. νόσου.

25) θεὸς) Vit. 1. et Ciz. θεοί.

26) τοῖς) A Seb. adiectum Ciz. et Vitt. 1 et 3. quoque adiiciunt.

27) οἷς καὶ) Vit. 3. καὶ delet.

28) Δήμητρα) Noſtri, vt ſupra v. 151. Δημήτηρ.

29) γαμφηλ.) Vitt. 2 et 3. γαμφῆσι.

30) Ἐνναία) Vitt. 2 et 3. Ἐνναῖα, non bene. Ἐριννὺς, vt Pauſ. VIII, 25, p. 425. T. II. ed. Fac. Vitt. 2 et 3. ἐριννῦς, poſtea ἐρινῦς; Etymol. M. ἐρινὺς, vt Etymologiae conueniat.

31) ἐπώνυμα) Vit. 1. et Ciz. ὀνόματα, forſ. aptius.

32) Δήμητρος pro Δημητρὰς legendum cum Vitt. 2 et 3. Infra v. 766. recte Δήμητρι. Vit. 1. et Ciz. Δημήτερος.

Καὶ Καλλίμαχος 33) Ἐριννῦν καλεῖ τὴν Δήμητραν λέγων·

Τὴν μὲν ὄγ' ἰσπίρμηνεν 34) Ἐριννῦ Τιλφουσαίῃ 35).

Καὶ Ἐριννὺς 36) μὲν λέγεται ἢ παρὰ τὸ τὰς ἀρὰς ἀνύειν καὶ πληροῦν ἢ παρὰ τὸ ἐν τῇ ἔρᾳ καὶ ἐν τῇ γῇ 37) ναίειν, ὡς καὶ τὸ Ἐνναία 38), ἢ ὅτι Ἐριννῦϊ ὁμοιωθεῖσα μίγνυται 39) Ποσειδῶνι καὶ γεννᾷ τὸν Ἀρείονα 40) ἵππον. Λέγουσι γὰρ 41), ὅτι Ποσειδῶνος ἐρασθέντος τῆς Δήμητρος 42) αὐτὴ εἰς ἵππον μεταβληθεῖσα καὶ μεταξὺ ἀγέλης ἱππικῆς εἰσφρήσασα τοὺς ἵππους ἐτάραξε διὰ τὸ ἀθρόον ξένην ἵππον ἐπιστῆναι. Ἔφη οὖν ὁ ἱπποφορβὸς,

33) Καλλίμ.) In Fragm. 207. p. 517. ed. Ernesti.

34) τὴν — ἰσπίρ.) Haec verba ex ipſo Callimacho et duobus libris MSſ. a Seb. ſuppleta noſtri non agnoſcunt. Infra ad v. 1225. vero exhibent totum verſ, ſed h. l. vt edd. prior. modo duo verba ultima: Ἐριν. τιλφ.

35) τιλφουσ.) Ciz. et Vit. 1. τιλφωσίῃ: infra v. 1225. vt hic Vitt. 2 et 3. τιλφωσαίῃ, vt in Callimachi Fragm. p. 370. vbi τιλφωσαίῃ: interpretes autem τιλφωσαίῃ legendum eſſe docent. Steph. Byz. τίλφουσσα, et Pauſ. VIII, 25, Θέλπουσα haec vrbs nominatur.

36) καὶ Ἐριννὺς) Vitt. 2 et 3. vt Seb. καὶ praemittunt.

37) καὶ ἐν τῇ γῇ) Significat h. l. καὶ, vti alias, *hoc eſt*, ἤτοι, ἤγουν, vt ex Etymol. M. ὅ ἐστιν οἰκεῖν ἐν τῇ γῇ patet, quem Tzetzes ante oculos habuit.

38) ὡς — Ἐνναία) Vit. 3. ὡς ἐν τῷ· Ἐνναία.

39) μίγνυται) Vit. 1. et Ciz. ἐμίγνυτο, quod ſane, niſi γεννᾷ obſtaret, praeferrem, niſi malis etiam legere ἐγέννα l. ἐγέννησε, cf. Apollod. III, 6, 8. ad extr.

40) Ἀρείονα) Vit. 3. Ἀρίονα, vt Apollod. l. l. Cf. ibi et ad Hom. Il. ψ, 346. et Pauſ. VIII, 25, p. 426. T. II. ed. Fac.

41) λέγουσι γὰρ —) Verba Ἔριννα δὲ — Ἐρκύνναν, quae Sebaſt. reiicit ad extr. huius ſchol. Ciz. et Vit. 1. cum ἢ οὕτως h. l. ſeruant, verum in Vitt. 2 et 3. tota haec ῥῆσις deeſt.

42) τ. Δήμητρος) Vit. 1. et Ciz. modo αὐτῆς, ſed mox αὕτη pro αὐτή.

πόθεν αὕτη ἡ ἐριννύς; Ἐντεῦθεν οὖν Ἐριννὺς 43), ἀλλὰ καὶ Ἀρκάδες οὕτως αὐτὴν τιμῶσιν. Ἕρκυννα δὲ ἡ Τροφωνίου θυγάτηρ ἐν Λεβάδῃ 44) τῆς Βοιωτίας ἱδρύσατο τὴν θεὸν καὶ ἀφ' ἑαυτῆς ὠνόμασεν Ἕρκυνναν.

Θουρίᾳ] ὡς ἡ ὁρμητικὴ 45) καὶ ἔνθους διὰ τὴν τῆς Κόρης ἁρπαγὴν, ὡς ληροῦσι. Τὸ δ' ἀληθὲς, ὅτι πᾶσιν ἀνθρώποις πολέμιος 46) καὶ ὥσπερ ξιφήρης ἀναιρεῖ ἡμᾶς· κἂν καὶ ξιφηφόρον αὐτήν φασι καλεῖν, ἄλλοι 47) ὅτι ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ἵδρυται ἡ Δήμητρα ἔχουσα ξίφος.

154. Ἄσαρκα 1)] πολύσαρκα.

Μιστύλλασα] κατακόψασα εἰς μικρά. Ἐκ τοῦ 2) μεῖον, ὥς φασι, καὶ τοῦ τίλλω, τὸ κόπτω, κατὰ τροπὴν 3) τοῦ διχρόνου εἰς δίχρονον.

Ἐτύμβευσε τάφῳ] ἔθαψεν ἐν τῷ τάφῳ συμβολικῶς ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἔφαγε. Τάφον δὲ καλεῖ νῦν τὴν ἐκείνης 4) γαστέρα. Τὸ ἐτύμβευσε, τὸ σε 5) δίχα τοῦ ν, καί ἐστι 6) μακρὸν ὡς λῆγον εἰς μέρος λόγου, κοινὴ γάρ ἐστι συλλαβή.

43) ἐντεῦθ. — Ἐριννύς) Adiiciunt modo Ciz. et Vit. 1.

44) λεβάδη) Strab. IX. p. 413. λεβαδίᾳ: Eudoc. p. 404. λεβαδείᾳ.

45) ὡς ἡ ὁρμητ.) A noſtris additum ὡς reliqui ignorant.

46) πολέμιος pro πολεμεῖ cum Sebaſt. Vitt. 2 et 3. infra tamen v. 158. πολεμῆσαι.

47) ἄλλοι) Addunt Vit. 2. et Ciz. quidem ἀλλὰ, ſed, vt Thryll. putat, legendum ἄλλοι, recte.

1) ἄσαρκα) Hoc ſchol. abeſt a Ciz. et Vit. 1. Sunt interlinearia.

2) εἰς μικρά. Ἐκ τοῦ) Ita interpungendum exiſtimat Thryllit. recte.

3) κατὰ τροπήν) Noſtri, vt edd. ante Seb. τροπῇ. De voc. μιστύλλειν cf. Heyne ad Hom. Il. α, 465. et Lennep. Etymol. Gr. L. P. I. p. 568.

4) τὴν ἐκείν.) Vit. 3. τὴν ταύτης.

5) τὸ σε) Recte noſtri interſerunt.

6) καί ἐστι) Olim addebatur δὲ, pro quo Thryll. mauult σε, omnino apte, ſed noſtri Codd. antea ponunt. Quod ad rem attinet, diſcrepant recte Grammatici recentiores.

155. Τὸν ὠλενίτην χόνδρον] τὸν τῆς ὠμοπλάτης[7] χόνδρον. Χόνδρος δέ ἐστιν ὀστέου μὲν νευρωδέστερον, νεύρου δὲ ὀστωδέστερων. Ὀστοῦν[8], νεῦρον, χόνδρος, διαφέρει, τὸ μὲν γὰρ ὀστοῦν ἐστὶ σκληρότερον τοῦ χόνδρου, ὁ δὲ χόνδρος πάλιν σκληρότερος τοῦ νεύρου.

Ἐνδατουμένη[9]] ἤτοι φαγοῦσα.

156 — 57. Ὅν δὴ δὶς ἡβήσαντα] ὅντινα Πέλοπα δὶς ἀκμάσαντα[1]) καὶ φυγόντα τὸν ἁρπακτικὸν πόθον τοῦ Ναυμέδοντος[2]), ἤτοι τοῦ Ποσειδῶνος τοῦ τῶν νεῶν μέδοντος (κἂν τινες μεταγραφικὸν πταῖσμα Λαυμέδοντος ἔχωσιν) ἔστειλεν ὁ Ἐρεχθεὺς ὁ Ζεὺς[3]) ἢ ὁ Ποσειδῶν παρὰ τὸ ἐρέχθω, τὸ κινῶ, λεγόμενος. Ἔστειλε ποῦ; ἐς τοὺς Λαιτριναίους ἢ τὰς Λαιτριναίας γυίας ἤτοι τοὺς τόπους καὶ τὰ χωράφια, ὥστε πολεμῆσαι καὶ νικῆσαι καὶ φθεῖραι[4]) τὸν γαμβροκτόνον Οἰνόμαον. Δὶς δὲ ἡβῆσαι φησὶ τὸν Πέλοπα, ἐπεὶ πρῶτον ἤκμασε τὴν φυσικὴν ἡλικίαν, δεύτερον δὲ κατακοπεὶς καὶ τυθεὶς, ὥς φασι, τοῖς θεοῖς ἀφεψήθη καὶ ἤκμασεν. Ἠράσθη δὲ τούτου μετὰ τὴν ἀφέψησιν ὁ Ποσειδῶν, παρ' οὗ ὁ Πέλοψ ἵππους πτερωτοὺς λάβων σὺν τῷ ὀχήματι ἀπελθὼν εἰς Ἦλιν[5]) νικᾷ τὸν μνηστηροκτόνον Οἰνόμαον καὶ ἀναιρεῖ τὸν δυώδεκα πρότερον[6]) νυμφίους ἀνῃρηκότα. Οὕτω δὲ τοῦτον ἀναιρεῖ· Ἱπποδάμεια

7) τῆς ὠμοπλ.) Vit. 2 et 3. τοῦ ὠμοπλάτου.

8) ὀστοῦν, νεῦρον — τοῦ νεύρου) Haec primum a Pott. inserta in nostris desunt.

9) ἐνδατ.) A Seb. hic collocata reperiuntur, vt in edd. prior. supra post χόνδρος.

1) δὶς ἀκμ.) Vitt. 2 et 3. δὴ ἀκμ. non bene.

2) Ναυμέδοντος) Vit. 1. τοῦ νῦν, vel potius ναῶν, vt Ciz. habet, μέδοντος, non apte ob sqq.

3) ὁ ζεὺς) Delent Vitt. 2 et 3. et pro ἢ ὁ ποσ. habent ἤτοι ποσ.

4) καὶ φθεῖραι) Deest in Vit. 1. et Ciz.

5) Ἦλιν) Vitt. 2 et 3. Ἤλιν, mendose.

6) δυώδεκ. πρότ.) Vitt. 2 et 3. δυώδ. πρῶτον. De numero procorum non conuenit inter scriptores, cff. Natal. Com. VIII, 17. Stаueren

ἡ Οἰνομάου θυγάτηρ καὶ Εὐρυθόης 7) τῆς Δαναοῦ 8) θυγατρὸς, ἡ καὶ παρὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς ἐρωμένη 9) καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἐκδιδομένη πρὸς γάμον, καθὼς οἱ ἀκριβέστεροι τῶν ἱστορικῶν γράφουσιν, ἤρατο καὶ παρὰ Μυρτίλου 10) τοῦ ἡνιόχου τοῦ ταύτης πατρὸς 11), υἱοῦ δὲ τυγχάνοντος Ἑρμοῦ καὶ Κλεοβούλης τῆς Αἰόλου ἢ Αἰπόλου 12) θυγατρός. Αὕτη τὸν Πέλοπα ἰδοῦσα ὡραῖον μετὰ τὴν τῶν ιβ΄ νυμφίων ἀναίρεσιν ἔρωτι τούτου κατέσχετο 13) καὶ τῷ Μυρτίλῳ φησὶ συνεργῆσαι τῷ νεανίᾳ εἰς τὴν κατὰ τοῦ πατρὸς 14) νίκην. Ὁ δὲ ταῖς χοινικίσι τῶν τροχῶν τοὺς ἥλους οὐκ ἐμβαλὼν 15) ἐποίησε τὸν Οἰνόμαον ἐν τῷ τρέχειν 16) ἡττηθῆναι καὶ ἀναιρεθῆναι παρὰ τοῦ Πέλοπος ἐκπεσόντων τῶν τροχῶν, ἢ, ὡς 17) τινες λέγουσιν, ἀντὶ

ad Hygin. pag. 162. vbi is Tzetzam contra Munkerum defendit, Sturz. ad Pherecyd. pag. 98. et Siebelis in Symbol. Crit. ad Hellenic. p. 179. ſqq.

7) Εὐρυθόης) Sic quoque Eudoc. p. 314. et Nat. Com. l. l. ſed Hygin. fab. 84. Euareten nominat, et Tzetz. in Chil. VII, 136. v. 369. Euryrrhoen.

8) Δαναοῦ) Reineſ. vult Ἀκρισίου, cui Danaus ob filiam Hypermneſtram erat proauus, allato Pauſ. in Arcad. p. 249.

9) ἐρωμένη) Cf. ſchol. Apoll. Rh. I, 752.

10) παρὰ Μυρτ.) Ciz. et Vit. 1. παρὰ τοῦ Μ. Thryllit. putat forſan τοῦ vel τινὸς Μυρτ.

11) ἡνιόχου — πατρὸς, pro τοῦ ἡνιοχοῦντος τῷ ταύτης πατρὶ, cum Sebaſt. habet Vit. 3.

12) Αἰπόλου) Noſtri, vt editt. ante Seb. αἰπόλου. Eudoc. p. 314. Myrtilum tradit fuiſſe filium Ἑρμοῦ ἐκ μιᾶς τῶν Δαναοῦ θυγατέρων Φαεθούσης, ἢ Κλυμένης, ἢ Μυρτοῦς μιᾶς τῶν Ἀμαζονίδων. cf. Siebelis Hellen. p. 92. et Symbol. Crit. p. 286.

13) κατέσχ.) Vitt. 2 et 3. κατείχετο, melius. Legendum tamen videtur ob φησὶ, κατέχεται.

14) κατὰ τοῦ πατρὸς.) Ita noſtri, omittunt reliqui τοῦ. A Ciz. et Vit. 1. quoque abeſt εἰς, non male, nam dic. συνεργεῖν τινί τι. Diod. Sic. IV, 73. καὶ λαβὼν συνεργὸν πρὸς τὴν νίκην.

15) οὐκ ἐμβ.) Vitt. 2 et 3. non bene μὴ ἐμβ.

16) ἐν τ. τρέχ.) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

17) ἢ, ὡς — Οἰνόμαον) Deſiderantur in Vitt. 2 et 3.

σιδηρείων ἥλων ἐμβαλὼν τῷ ἄξονι τοῦ ἅρματος κηρίνους [18]), καὶ οὕτως ἥττησε Πέλοψ Οἰνόμαον, ἐδίδου γὰρ ὁ Οἰνόμαος τοῖς μνηστῆρσι τὴν Ἱπποδάμειαν ἐπὶ τῶν οἰκείων ἔχειν ἁρμάτων θεὶς πέρας τοῦ δρόμου καὶ ἔπαθλον τοῦ [19]) γάμου τὸν Κορίνθιον Ἰσθμὸν [20]), εἰ δυνηθεῖεν [21]) ἀφικέσθαι μέχρι τούτου. Αὐτὸς δὲ ὄπισθεν ἐλαύνων μετὰ δόρατος καταλαμβάνων αὐτοὺς ἀνῄρει. Τότε δὲ οὕτω νικηθεὶς δόλοις [22]) καὶ ἀναιρούμενος κατηράσατο τῷ Μυρτίλῳ γνοὺς τὴν ἐπιβουλήν, ἵνα ὑπὸ Πέλοπος ἀπόληται [23]), ὃ καὶ γέγονεν ὕστερον. Λαβὼν γὰρ [24]) Πέλοψ Ἱπποδάμειαν καὶ διερχόμενος ἐν τόπῳ τινὶ διψώσης [25]) αὐτῆς ἀνεχώρησεν, ἵνα ὕδωρ αὐτῇ κομίσῃ. Ἀναχωρήσαντος δὲ τοῦ Πέλοπος Μυρτίλος [26]) ἐπεχείρει βιάζειν Ἱπποδάμειαν. Ἐλθόντος δὲ Πέλοπος καὶ διαβληθεὶς

reperiuntur in Vit. 1. et Ciz. et in Nat. Com. VIII, 17.

18) κηρίνους) Reinef. margini addidit: Saresb. Polycr. V, 17. p. 327. ed. Lugd. Bat. 1639. *Certatricis puellae cereos axes fecit.* conf. Sturz. ad Pherecyd. p. 99. ἔπεισε — ἁρματοπηγὸν καὶ ἡνίοχον Οἰνομάου, ἐμβαλόντα κήρινον ἔμβολον ἐπὶ τοῦ ἁμαξονίου. Idem habet Eudoc. p. 314. Nat. Com. l. l. *Myrtilus cereos clauos modiolis infixit.* Non. Dionyf. XXXVII, 343. Μιμηλῷ τελέσας ἀπατήλιον ἄξονα κηρῷ. Boccac. Geneal. IX, 7. *axem currus fecit ex cera.*

19) καὶ ἔπαθ. τοῦ) Vitt. 2 et 3. delent καὶ et τοῦ.

20) κορ. ἰσθμὸν) *Eadem manu addita in margine Vit.* 2. *haec glossa:* ἰσθμὸς λέγεται γαῖα μέσον θαλασσῶν δύο, πορθμὸς δὲ θάλασσα μέσον δύο γαιῶν. *Eadem, aliis tamen verbis, ap. Ammon. de different. vocum. Thryllit.*

21) εἰ δυνηθ.) Vit. 1. et Ciz. ἐὰν δυνηθ.

22) δόλοις) Vitt. 2 et 3. δόλῳ.

23) ἀπόληται) Vitt. 2 et 3. ἀνέληται.

24) λαβὼν γὰρ — ἐλθόντος δὲ πέλοπος καὶ —) Haec omnia ignorant Vitt. 2 et 3. et hinc pergunt διαβληθεὶς γάρ.

25) διψώσης) Vit. 1. et Ciz. διψησάσης.

26) Μυρτίλος) Sic etiam noftri, recte, cf. Siebelis Symbol. Crit. ad Hellenic. p. 28. sed Eudoc. p. 314. Μυρτῖλος.

παρ' Ἱπποδαμείας ὡς βιάζων αὐτὴν ἢ, ὡς οἱ πολλοί 27) φασι, πειράζων αὐτὴν ῥίπτεται παρὰ Πέλοπος περὶ Γεραιστὸν 28) ἀκρωτήριον. Ὁ δὲ τελευτῶν ἀρὰς ἀρᾶται τοῖς Πελοπίδαις δεινὰς, αἳ καὶ πεπλήρωνται ὕστερον, γεννηθείσης τῆς χρυσομάλλου ἀρνὸς 29). Ἑρμοῦ βουλαῖς, τοῦ Μυρτίλου πατρὸς, ἐν τοῖς Ἀτρέως ποιμνίοις, ὅθεν τὰ δεινὰ τῆς τραγῳδίας ἔπη. Ἡ δὲ Γεραιστὸς ἀποθανόντος ἐκεῖ τοῦ Μυρτίλου Μυρτῷον 30) πέλαγος ὠνομάσθη.

Ὁ δὲ Πέλοψ εἰς Ὠκεανὸν ἐλθὼν καὶ Ἡφαίστῳ ἁγνισθεὶς λαβὼν Πίσσαν τὴν Οἰνομάου βασιλείαν καὶ τὴν Ἄπιαν Πελασγίαν λεγομένην Πελοπόννησον ὠνόμασε. Περὶ δὲ τοῦ, ὅτι ὁ Ποσειδῶν ἠράσθη Πέλοπος μετὰ τὴν ἀφέψησιν, οὕτω μυθικῶς καὶ ὁ Πίνδαρός 31) φησι·

Λάμπει
Δέ οἱ κλέος παρ' εὐάνορι Λυδοῦ
Πέλοπος ἀποικίᾳ· τοῦ μεγασθενὴς
Ἐράσσατο γαιάοχος Ποσειδᾶν,

27) οἱ πολ.) Vit. 1. et Ciz. πολλοί, art. deleto.

28) γεραιστ.) Vit. 3. vitiose γεραιὸν, infra recte γεραιστός. Eurip. Oreſt. 993. λευκοκύμοσι πρὸς Γεραιστίαις ποντίων σάλων.

29) χρυσομάλλου ἀρνός) Ita lego cum Vit. 1. et Ciz. pro μαλλὸν χρυσῆς ἀρνός. Sic quoque Eurip. Oreſt. 999. χρυσόμαλλον ἀρνὸς, conf. ibi ſchol. Vitt. 2 et 3. legunt: μᾶλλον (μαλλὸν) καὶ τῆς χρυσ. ἀρνός. Pauſ. II, 18, p. 241. et Athen. VI, p. 231. nominant quoque χρυσῆν ἄρνα.

30) Μυρτῷον) Negans id Pauſan. VIII, 14, p. 394. T. II. edit. Fac. a puella Myrtone nomen iſtud pelago ei eſſe inditum exiſtimat. Sed ſchol. Eurip. Oreſt. 999. εἰς τὸ ἐξ αὐτοῦ κληθὲν Μυρτῷον πέλαγος ἔῤῥιψε, firmat Tzetzae ſententiam. Alii putant, a parua inſula Myrto hoc mare ſic eſſe vocatum: Plin. IV, 11.

31) Πίνδαρος) Olymp. I, 38 — 45. verum verba λάμπει — ἀποικίᾳ a Seb. addita noſtri non addunt, nec faciunt hic aliquid ad ſenſum. Noſtri ſic incipiunt: τοῦ γαιάοχος ἐράσσατο (Vitt. 1. 3. et Ciz. ἠράσσατο).

Ἐπεί νιν καθαροῦ λέβητος ἔξελε 32)
Κλωθὼ ἐλέφαντι φαίδιμον
Ὦμον κεκαδμένον 33).

Καὶ πάλιν 34) ὡς ἀπὸ τοῦ Πέλοπος λέγει·

Ἐμὲ δ' ἐπὶ ταχυτά-
των πόρευσον 35) ἁρμάτων
Ἐς Ἆλιν 36), κράτει δὲ πέλασον·
Ἐπεὶ τρεῖς γε 37) καὶ δέκ' ἄνδρας ὀλέσαις
Ἐρῶντας 38) ἀναβάλλεται 39) γάμον
Θυγατρός.

Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Πίνδαρος περὶ τοῦ 40), ὅτι ὁ Ποσειδῶν Πέλοπος ἠράσθη, φησὶ μυθικῶς 41)· Ἀπολλώνιος 42) δὲ ὁ Ῥόδιος καὶ περὶ τοῦ τρόπου τοῦ δρόμου φησὶ γράφων·

32) ἔξελε) Vitt. 1. 3. et Ciz. ἐξεῖλε. Sic quoque legit Cod. Mſcr. Pindari, qui aſſeruatur Cizae in bibliotheca Epiſcopali. Vit. 2. ἐξεῖλκε.

33) κεκαδμένον) Vit. 2. κεκαδωμένον: Vit. 3. κεκαυμένον, mendoſe: Ciz. et Vit. 1. κεκασμένον, quod eſt i. q. κεκαδμένον, nam haec eſt forma Dorica. Cod. Mſ. Pindari Cizenſis in ſcholiis κεκοσμημένον, quod reſpondet lectionibus κεκασμένον et κεκαδμένον.

34) καὶ πάλιν) Ibid. v. 124 — 129. Verſus vero in Codd. noſtris vno tenore leguntur.

35) πόρευσον) Vitt. 2 et 3. πόρευσιν.

36) ἐς Ἆλις [Ἆλιν]) Vit. 3. εἰς Ἆλιν: Ciz. et Vit. 1. εἰς Ἦλιν.

37) ἐπεὶ τρεῖς γε) Vit. 3. ἐπ. τρ. με, ergo non τε, vt Heyne in Nott. critt. opinatur.

38) ἐρῶντας) Noſtri omnes μνηστῆρας. Cod. Mſcr. Cizenſis, vt Aldin. μναστῆρας, male, dicit Thryllit. contra rationem ſaltim metricam. cf. ſchol. Pindar. recent.

39) ἀναβάλλ.) Vit. 3. ἀνεβάλλετο.

40) περὶ τοῦ) Ciz. et Vit. 1. περὶ τούτου.

41) φησὶ μυθ.) Ciz. et Vit. 1. μυθικ. φησίν, Vitt. 2 et 3. ignorant φησί.

42) Ἀπολλ.) I. 752 — 56.

Ἐν δὲ δύω 43) δίφροι πεποιήατο 44) δημιόωντες.
Καὶ τὸν 45) μὲν προπάροιθε Πέλοψ ἴθυνε τινάσσων
Ἡνία, σὺν δέ οἱ ἔσκε 46) παραιβάτις Ἱπποδάμεια.
Τὸν δὲ μεταδρομάδην 47) ἐπὶ Μυρτίλος ἤλασεν ἵππους,
Σὺν τῷ δ' Οἰνόμαος προτενὲς 48) δόρυ χειρὶ μεμαρπὼς
Ἄξονος ἐν πλήμνῃσι παρακλιδὸν ἀγνυμένοιο
Πίπτεν ἐπεσσύμενος Πελοπήϊα νῶτα 49) δαΐξαι.

Τὸ δὲ, ὅτι ὁ 50) Ποσειδῶν μετὰ τὴν ἀφέψησιν ἠράσθη Πέλοπος, ὑπόνοια ἤτοι 51) ἀλληγορία ἐστίν· ὁ γὰρ Πέλοψ 52), ὡς πρώην ἔφημεν, πολύνοσος καὶ πάρετος ἦν. Ἐπεὶ δὲ ἀφεψήθη, τοῦτ' ἔστιν ἀνήβησε 53) καὶ ἰάθη, ὡς ἔφημεν· ἠράσθη τούτου ὁ Ποσειδῶν, τοῦτ' ἔστι θυμικὸς καὶ ἀνδρεῖος ἐγένετο, τοὺς γὰρ θυμικοὺς καὶ ἀν-

43) δύω) Sic nostri, recte, pro δύο.

44) πεποι.) Ita Vit. 2. sed Ciz. et Vit. 1. περὶ ποιείατο: Vit. 3. πεποιήκτο, mendose.

45) καὶ τὸν) Vitt. 2 et 3. καὶ τὴν, perperam.

46) ἔσκε) Vitt. 1. et 2. ἔχε.

47) τὸν δὲ μεταδρ.) Hunc versum nostri sic legunt: Vit. 1. et Ciz. τῷ δ' ἐπὶ Μύρτιλος, ἐκ στήθους γράφω, ἤλασεν ἵππους. Vit. 2. τῷ δ' ἐπὶ Μυρτίλῳ ἂν στῆθη γράφων, ἤλασεν ἵππους. Sic quoque Vit. 3. post ἤλασεν tamen addit ὠκέως. His Thryll. adiicit: *Equidem puto, nil esse mutandum, et tantum verba ἐκ στήθους γράφω l. γράφων esse παρενθετικῶς legenda, quod sint Tzetzae, excusantis, se versus ad metrum aptatos non afferre, quum haec ἐκ στήθους i. e. memoriter, vt iam loquuntur, non inspecto libro produxerit. Ita capiendus Tzetza, arrogans in scholiis suis vbique scriptor, et qui saepe etiam infinitae se esse ait memoriae.*

48) προτενὲς) Sic Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. vt ante Pott. πρότονες.

49) πελ. νῶτα) Sic Vitt. 2 et 3. sed Ciz. et Vit. 1. πελοπήϊον ὦμον contra metrum.

50) ὅτι ὁ) Absunt a Vitt. 2 et 3.

51) ὑπόν. ἤτοι) Ignorant Vit. 1 et Ciz.

52) ὁ γὰρ — ὡς) Ciz. et Vit. 1. ὁ πέλοψ μὲν γὰρ, omisso ὡς.

53) ἀνήβησε) Ciz. et Vit. 1. ἀνήκμασε, quod praeferendum videtur.

ἐρείους Ποσειδῶνος καλοῦσι παῖδας καὶ ἐραστὰς 54) καὶ εἴτι τοιοῦτον. Τὸ δὲ δοθὲν αὐτῷ παρὰ Ποσειδῶνος ἅρμα πλοῖον ἦν πτερὰ ἔχον τὰ λαίφη, μεθ' οὗ ἀπελθὼν ἔχων ἐν αὐτῷ τῷ πλοίῳ 55), καὶ τὸ ἴδιον ἅρμα ἐξελθὼν νικᾷ τὸν Οἰνόμαον. Ἀλλ', ὦ φίλε, μὴ Τζέτζου κίνει φρένας λέγων τὰ πάντα 56) σοι πλατυτέρως γράφειν. Ἀντὶ σαφηνείας 57) γὰρ τῷ πλήθει ἀσάφειαν 58) ποιήσει λεπτολογῶν πᾶσαν ἱστορίαν καὶ ἀλληγορίαν ἐπάγων 59) ἐν οὐκ ἀλληγορουμένοις μύθοις Λυκόφρονος.

Πόθον ἁρπακτήριον] ἐπεί, ὥς 60) φασι μυθικῶς, ἐρασθεὶς ὁ Ποσειδῶν ἥρπασεν αὐτόν.

158. Ἐρεχθεὺς] ὁ Ποσειδῶν ἢ ὁ Ζεὺς (παρὰ τὸ ἐρέχθω, τὸ κινῶ) ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τὴν Λαίτριναν, ἥτις ἐστὶ χωρίον τῆς Ἤλιδος. Ἔπεμψε δὲ 1) αὐτὸν ὁ Ἐρεχθεὺς 2) ἤτοι ἡ εἱμαρμένη, ἢ ἡ θάλασσα, ὁ καὶ Ποσειδῶν, πολεμῆσαι Οἰνομάῳ. Ἔπεμψε δὲ αὐτὸν 3) ἀπὸ Λυδίας ἢ ἀπὸ Παφλαγονίας κατά τινας 4).

54) ἐρασταὶ) Vit. 3. ἀρεταί, male: Vit. 2. ἱέρεαι, forte ἱερεῖς, nam, vt Thryllit. obseruat, sane ἱερώμενος ἦν, non ἐραστής.

55) τῷ πλοίῳ) Praetermittunt Vitt. 2 et 3. Vit. 3. modo πλοίῳ.

56) τὰ πάντα) Vitt. 2 et 3. delent τά. λέγων habent nostri, sed Thryllit. putat legendum esse λέγοντος, vt ad Tzetzam referatur, et totam paragraphum epicrisin alius esse, non Tzetzae ipsius verba. Ante Potter. legebatur λέγοντες, quod coniecturae Thryllitzschii fauet. Legendum tamen putauerim: λέγων, ὡς τὰ πάντα.

57) ἀντὶ σαφ.) Vit. 3. ἀντὶ τοῦ σαφηνείας.

58) ἀσάφειαν) Vit. 3. σφαλῆναι: Vit. 2. ἀσφάλειαν, perperam.

59) καὶ ἀλλ. ἐπάγων) Vit. 3. non praebet.

60) ὡς) Vit. 1. μυθώς.

1) ἔπεμψε δὲ — Οἰνομάῳ) Absunt a Vitt. 2 et 3. non male, nam omnia iam supra exposita sunt.

2) ἐρεχθεὺς) Addit Vit. 1. ζεύς.

3) Οἰνομάῳ — αὐτὸν) Cix. et Vit. 1. modo Οἰνόμαον, reliquis sublatis.

4) κατά τινας) Vit. 3. non suppeditat.

Γυίας] Τὸ γυι, κἂν ι προσγεγραμμένον 5) ἔχει, ὅμως βραχύ ἐστι διὰ τὴν σύγκρισιν 6) τῶν φωνηέντων καὶ χασμῳδίαν, τὰ γὰρ τοιαῦτα πάντα 7) κοιναί εἰσι συλλαβαί.

159 — 60. Λευρὰν] λείαν, εὐρεῖαν καὶ πλατεῖαν.

Ἀλιτρεύσοντα] δραμεῖν μέλλοντα 1).

Μόλπιδος πέτραν] τὴν Ἦλιν. Μόλπις γάρ τις Ἠλεῖος 2) εὐγενὴς αὐχμοῦ κατασχόντος τὴν Ἦλιν ἐκ χρησμοῦ ἀκηκοὼς παυθῆναι 3) τὸν αὐχμὸν εὐγενοῦς νέου σφαγιασθέντος Διΐ 4), αὐτὸς ἑαυτὸν ἑκουσίως 5) ἔδωκεν εἰς τὴν 6) σφαγὴν καὶ εὐθέως σφαγιασθέντος ἐῤῥύη ὑετός. Ἠλεῖοι δὲ ἱερὸν Ὀμβρίου Διὸς ἐποίησαν, ἐν ᾧ ἵσταται καὶ ἀνδριὰς Μόλπιδος. Μόλπιδος οὖν πέτραν, ὡς ἔφην 7), τὴν Ἦλιν λέγει, ὅπου 8) ὁ Οἰνόμαος μετὰ τῶν μνηστήρων τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Ἱπποδαμείας ἠγωνίζετο καὶ νικῶν αὐτοὺς καὶ ἀναιρῶν 9) ἐκ τῶν κρανίων ἐκείνων ναὸν ἔμελλε κατασκευάσειν 10), ὥσπερ καὶ Ἀνταῖος καὶ

5) κἂν ι προσγ.) Vit. 3. κ. προσγεγραμμένον, omisso ι. Vit. 1. et Ciz. κἂν καὶ προσγεγραμμένην: Vit. 2. quoque προσγεγραμμένην, intellige γραμμὴν, quis enim Ἰῶτα προσγεγραμμένην sanus dixerit, cum ι γράμμα vel στοιχεῖον λέγεται. Thryllit.

6) σύγκρισ.) Ita quoque Vit. 1. et Ciz. verum Vitt. 2 et 3. vt ante Pott. σύγκρουσιν.

7) καὶ pro κατὰ nostri cum Seb. sed κατὰ non est mouendum.

1) λευρὰν — usque ad μέλλοντα non exhibent Vit. 1. et Ciz.

2) Ἠλεῖος) Ciz. et Vit. 1. τῆς Ἠλίδος, lege: Ἠλεῖος.

3) παυθῆναι) Ita e nostris pro παυσθῆναι legendum.

4) Διΐ) Vitt. 2 et 3. τῷ Διΐ.

5) ἑκουσίως) E Vitt. 2 et 3. attulimus.

6) εἰς τὴν) Abest τὴν in Vitt. 2 et 3.

7) ὡς ἔφην) Deest in Vit. 3.

8) ὅπου — τῶν κρανίων) Vitt. 2 et 3. breuius: ἔνθα ὁ Οἰνόμαος ἀναιρῶν τοὺς μνηστῆρας ἐκ τῶν κρανίων.

9) ἀναιρῶν) Vit. 1. et Ciz. sic: ἀναιρῶν. Ἀναιρῶν δὲ —.

10) κατασκ.) Ciz. et Vit. 1. κατασκευάζειν.

Εὔηνος [11]) καὶ Φόρβας [12]) καὶ Διομήδης ὁ Θρᾷξ καὶ Κύκνος [13]) ὁ ὑφ' Ἡρακλέους ἀναιρεθείς.

161. Γαμβροκτόνον ῥαίσοντα] τὸν Οἰνόμαον τὸν φθείραντα [1]). Γαμβροκτόνον δὲ λέγει τὸν Οἰνόμαον [2]) διὰ τὸ ἀναιρεῖν τοὺς μνηστῆρας τῆς θυγατρός. Καὶ γαμβροκτόνος μὲν ὁ κτείνων τοὺς γαμβροὺς, γαμβρόκτονος δὲ [3]) ὁ κτανθεὶς ὑπὸ [4]) γαμβροῦ. Καὶ τὸ πενθεροκτόνος καὶ πενθερόκτονος [5]) καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως [6]), τὰ γὰρ τοιαῦτα πάντα δύο τόνους ἐπιδέχονται· τὰ μὲν ἐνεργητικὰ, τὸν παροξύτονον, οἷον τὸ γαμβροκτόνος, ὁ κτείνων τοὺς γαμβροὺς, τὰ δὲ παθητικὰ, τὸν προπαροξύτονον, οἷον τὸ γαμβρόκτονος, ὁ κτανθεὶς ὑπὸ γαμβροῦ.

162. Καδμίλου] Καδμίλος [1]) ὁ Ἑρμῆς βοιωτικῶς, οὗ καὶ Κλεοβούλης υἱὸς ὁ Μυρτίλος ὁ Οἰνομάου ἡνίοχος.

163 — 64. Ἤρτυσε [2])] κατεσκεύασε. Τὴν ἱστορίαν ὄπισθεν εἰς πλάτος [3]) εἶπον.

11) Εὔηνος) Sic nostri cum Phauor. rectius, quam Εὔενος.

12) Φόρβας) Vitt. 2 et 3. cum Phauor. Φόρμας. Facile confunduntur μ et β. Mox iidem Διονύσιος pro Διομήδης, male; fuit quidem Dionysius Thrax, sed grammaticus, Athen. XI, p. 489, a.

13) κύκνος) Vid. Hesiod. Scut. 56, ibique schol. Io. Tzetzae. Distinguendus ab alio, qui ab Achille est interfectus.

1) φθείραντα) Sic legunt omnes, Seb. male φθερέντα.

2) γαμβροκτ. — Οἰνόμ.) Absunt a Vit. 1. et Ciz. atque sane abesse possunt.

3) δὲ) Inserunt nostri cum Sebast. γαμβροκτ. nominatur Oenomaus quoque a Nonn. in Dionys. XIX. p. 518, ed. Hanou. 1610.

4) ὑπὸ) Vit. 3. παρὰ τοῦ. Infra quoque addunt nostri τοῦ.

5) καὶ πενθερόκτ.) Vitt. 2 et 3. non habent.

6) καὶ τὰ — ὁμοίως) Vit. 2. καὶ τὰ λ. ὅμοια. Vit. 3. καὶ τὰ ὅμοια.

1) καδμίλος) Cf. Sturz. ad Pherecyd. p. 155.

2) Ἤρτυσε) Hoc schol. abest a Vit. 1. et Ciz.

3) πλάτος) Vitt. 2 et 3. τέλος.

Τὸν δὲ λοῖσθον] τὸν δὲ λοῖσθον ἐκπιὼν σκύφον καὶ τὸ ποτήριον 4) τοῦ Νηρέως. Ἢ τὸν δὲ λοῖσθον ἐκπιὼν σκύφον ἔδυψε καὶ ἐκολύμβησεν εἰς τοὺς τάφους τοῦ Νηρέως τοὺς Φερωνύμους ἤτοι εἰς τὸ ἀπ' αὐτοῦ Μυρτῷον 5) πέλαγος, ὡς καὶ 6) ἔφην. Τὸ δὲ σχῆμα χαριεντισμός ἐστι καὶ ἀστεϊσμός. Ὁ δὲ Νηρεὺς μυθικῶς μὲν δαίμων ἐστὶ θαλάσσιος, οὗ καὶ Δωρίδος τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς αἱ Νηρηΐδες, ἀλληγορικῶς δὲ Νηρεὺς ἡ θάλασσα 7) παρὰ τὸ νήχω, τὸ κολυμβῶ.

165. Πανώλεθρον κηλῖδα 8)] καὶ τοῦτο ἐῤῥέθη, ὅτι ῥιπτόμενος εἰς τὸ πέλαγος κατηράσατο τῷ γένει τῆς Ἱπποδαμείας.

Θωΰξας] κυρίως συρίξας 9), νῦν δὲ καταρασάμενος 10).

166 — 67. Ψύλλαν ἡνιοστροφῶν] Ψύλλα καὶ Ἄρπιννα ἵπποι Οἰνομάου, οὗ 1) ἦν Μυρτίλος ἡνίοχος.

Τὴν ὁπλαῖς Ἄρπινναν Ἁρπυίαις ἴσην] ταῖς ὄνυξιν 2) ἴσην Ἁρπυίαις. Κακῶς 3) δὲ εἶπε τὸ ἀπὸ μέρους σχῆμα, ποσὶ γὰρ ὀφείλων εἰπεῖν ἴσην Ἁρπυίαις, ὁπλαῖς

4) καὶ τὸ ποτήρ. — σκύφον) Ignorant Ciz. et Vit. 1.

5) ἀπ' αὐτοῦ Μυρτ.) Vitt. 2 et 3. ὑπὲρ Μυρτῷων.

6) ὡς καὶ) Nostris deest καί.

7) ἡ θάλασσα) Nostri, vt ante Pott. ὁ θαλάσσιος; omittunt quoque omnes voc. κολυμβῶ. Eudoc. p. 306. sic: ἀλληγορικῶς δὲ ἡ θάλασσά ἐστι, τοῦτον ὀνομασμένη τὸν τρόπον ἀπὸ τοῦ νεῖσθαι δι' αὐτῆς.

8) κηλῖδα) nostri κηλίδα. Verba: καὶ τ. ἐῤῥέθη Vit. 1. et Ciz. non insunt.

9) συρίξας) Vit. 1. et Ciz. συρίσας.

10) καταρασ. pro καταρασαμένους nostri cum Seb.

1) οὗ ἦν pro ὧν ἦν reuocauimus e Ciz. et Vit. 1. nam quis dixerit ἡνίοχος ἵππων?

2) ταῖς ὄνυξ.) Vit. 1. et Ciz. τοῖς ὄνυξ. qui videntur τοῖς retulisse ad ὄνυξι, non vero ad Ἁρπυίαις.

3) κακῶς) Eustath. ad Hom. Il. p. 423. Bas. et p. 1194. Polit. eadem habet, nec, vti Tzetzes, reprehendit.

εἴπεν. Ἅρπυιαι δὲ μυθικῶς 4) δαίμονές τινες, τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν 5) Ἀελλὼ 6) καὶ Ὠκυπέτη καὶ Κελαινὼ 7), Ἴριδος 8) ἀδελφαὶ καὶ θυγατέρες Θαύμαντος καὶ Ἠλέκτρας τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός. Ἅρπυιαι δὲ λέγονται καὶ ὄρνεά τινα ἁρπακτικὰ, ὅθεν 9) ἐμυθεύσαντο καὶ τὰς τοῦ Φινέως θυγατέρας Ἐράσειαν 10) καὶ Ἁρπύρειαν ὄρνεα εἶναι ἀφαρπάζοντα τὴν τροφὴν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ γέροντος. Ἅρπυιαι δὲ ἀλληγορικῶς οἱ ἄνεμοι, ὡς καὶ νῦν, παρὰ τὸ ἐν τῷ ἀέρι πέτεσθαι 11). Ἴσηι δὲ τὰ ἰῶτα ἀλλαχοῦ μὲν μακρὸν, νυνὶ δὲ βραχύ ἐστιν. Εἰ δὲ καὶ 12) μακρὸν δεχθῇ, οὐκ ἔστιν ἐπταισμένος 13) ὁ στίχος, ἀλλ' ἔχει πάθος τὸ λεγόμενον χωλίαμβον, τοῦ γὰρ ἰαμβικοῦ μέτρου, ὡς καὶ τοῦ ἡρωϊκοῦ 14), πάθη εἰσὶ διάφορα.

168 — 70. Τὸν δ' αὖ τέταρτον] Τὸν δὲ τέταρτον 1) νυμφίον ὄψεται τὸν αὐθόμαιμον 2) καὶ ἀδελφὸν τοῦ κίρκου καὶ ἱέρακος τοῦ καταῤῥάκτῆρος καὶ ἀναι-

4) μυθικῶς) Vit. 1. et Ciz. μυθικαί. Suid. addit: ἁρπακτικαί.

5) τὰ δὲ — αὐτῶν) Absunt a nostris, et omnino abesse possunt.

6) Ἀελλώ) Hygin. fab. 1. Podarcen f. Podargen nominat, cf. schol. ad Hom. Il. π, 150, et Heyne in Obseru. ad Apollod. p. 10.

7) κελαινὼ, vel, vt Vitt. 2 et 3. κελαινὼ, neque Apollod. I, 2, 6. neque Hesiod. Theog. 267. annumerant Harpyiis.

8) Ἴριδος) Ita lege, male Seb. Ἴσιδος. cf. Hesiod. et Apollod. l. l.

9) ὅθεν) Abest a Vitt. 2 et 3.

10) Ἐράσειαν) Vit. 1. et Ciz. vitiose, nam Sosibius auctore Nat. Com. VII, 6. nominat Erasiam.

11) παρὰ τὸ — πέτεσθαι) Nostri non exhibent.

12) εἰ δὲ καὶ) Vit. 3. καὶ εἰ.

13) ἐπταισ.) Vit. 1. et Ciz. ἐσφαλμένος.

14) ἡρωϊκοῦ) Nostri ἡρώου, vt ante Pott. etiam recte, ait Thryllit.

1) τὸν δὲ τέτ.) Vitt. 2 et 3. eiiciunt δὲ, bene.

2) αὐθόμ.) Vit. 3. αὐθομαίμονα.

ρετικοῦ Ἕκτορος. Λέγει δὲ τὸν Δηΐφοβον 3), ὅντινα κηρύξουσι καὶ ὑμνήσουσι λαβόντα τὰ δευτερεῖα 4) τῆς δαϊσφάλτου πάλης καὶ 5) παλαίστρας. Καὶ οἱ μὲν δαΐσφαλτον πάλην 6) τὴν Ἑλένην λέγουσιν ἀντὶ τοῦ· ἧς ἕνεκα πολλοὶ 7) σφάλμασι καὶ ἀτυχήμασι περιέπεσον. Ἐγὼ δὲ τὰ σφαλλόμενα 8) καὶ μεταπίπτοντα παλαίσματα τοῦ πολέμου.

Ὄν τε 9)] ἀντὶ τοῦ· Ὅντινα Δηΐφοβον 10) κηρύξουσι τὰ δευτερεῖα ἔχειν τῶν πολεμικῶν παλαισμάτων μετὰ τὸν Ἕκτορα. Καὶ τοῦτο δὲ ψεῦσμα 11) τοῦ ποιητοῦ, μετὰ γὰρ τὸν Ἕκτορα Τρωΐλος ὁ ἀδελφὸς Ἕκτορος, καὶ οὐχ ὁ Δηΐφοβος ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἐδευτέρευεν. Ἢ οὕτως· δεύτερος αὐτὸς γαμεῖ τὴν Ἑλένην μετὰ τὸν Ἀλέξανδρον 12). Ἢ ἴσως καὶ δαΐσφαλτον πάλην καλῶς ἔχει λέγειν 13) τὴν Ἑλένην, κίρκον δὲ καταῤῥάκτηρα καὶ ἅρπαγα 14) τὸν Ἀλέξανδρον, μετὰ γὰρ τὸ ἀχθῆναι Φιλοκτήτην ἀπὸ Λήμνου καὶ το-

3) λέγει — Δηΐφοβ.) Testatur etiam vetus Homeri scholiast. ad Il. α, 251. Sebast. cf. quoque Io. Tzetz. in Posthom. v. 600. sqq. ibique Iacobs, et Conon 38, et Obseruatt. ad eum p. 139.

4) δευτερεῖα) Vitt. 2 et 3. δεύτερα, hic et in sqq.

5) πάλης καὶ) A Seb.-inserta absunt a nostris. Videntur esse e glossa, vt supra.

6) πάλην) Vit. 1. et Ciz. παλαίστραν.

7) πολλοὶ) Sic Vit. 1. et Ciz. recte, pro πολλοῖς. Caeterum omnia inde ab ἀντὶ τοῦ usque ad περιέπεσον desunt in Vitt. 2. et 3.

8) σφαλλ.) Ciz. et Vitt. 1 et 3. σφαλόμενα.

9) Ὄν τε) Sic omnino legendum cum Vit. 3. nam sunt verba Lycophronis, et a superioribus distinctione maiori seiungenda. Reliqui male: οἷόν τε.

10) Δηΐφοβ.) Delet Vit. 3. bene.

11) ψεῦσμα) Vitt. 2 et 3. ψεῦμα, non bene.

12) ἢ οὕτως — Ἀλέξανδρον) Desunt in Vitt. 2 et 3. Habent quidem Ciz. et Vit. 1. omittunt tamen recte ἤγουν, et δευτέροις legunt pro δεύτερος.

13) λέγειν) Abest a Vit. 1. et Ciz.

14) ἅρπαγ.) Vit. 3. vt edd. ante Pott. ἅρπαγον.

ξευθῆναι τὸν Ἀλέξανδρον ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἀναιρεθῆναι, Δηΐφοβος τὴν Ἑλένην ἔγημεν ἢ τοῦ Πριάμου αὐτὴν ἔπαθλον θεμένου τῷ ἀριστεύσαντι κατὰ πόλεμον καὶ λαβὼν ταύτην αὐτὸς [15]) ὡς ἀριστεύσας, καθάπερ ἄλλοι φασί [16]). Ἢ μόνος αὐτὸς αὐτὴν ἀφελόμενος, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Τρωάσι [17]) φησίν·

> Βίᾳ δ' ὁ καινός μ' οὗτος [18]) ἁρπάσας πόσις
> Δηΐφοβος ἄλοχον εἶχεν ἀκόντων Φρυγῶν.

171 — 78. Ἐν δὲ δεμνίοις] Τὸν πέμπτον εἰδωλοπλάστῳ [1]) προσκαταζανεῖ [2]) ῥέθει καὶ σώματι ἐξ ὀνείρων ἐστροβημένον, τοῦτ' ἔστι, ποιήσει [3]) αὐτὸν ἐν ὀνείροις φάσμα αὐτῆς βλέποντα κινεῖσθαι καὶ ταλαιπωρεῖσθαι ὥσπερ συνουσιάζοντα αὐτῇ [4]). Λέγει δὲ τὸν Ἀχιλλέα. Τοῦτο δὲ δισσῶς [5]) ἱστορεῖται· οἱ μὲν γάρ φασιν, ὅτι κατ' ὄναρ ὁ Ἀχιλλεὺς μιγεὶς τῇ Ἑλένῃ ἰδεῖν αὐτὴν ἐπεθύμησεν [6]) ἐρωτικῶς ἔχων ἀπὸ τοῦ ὀνείρου καὶ ἠξίωσεν ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ τεῖχος [7]), ἵνα αὐτὴν θεάσηται· πει-

15) αὐτὸς) Vit. 3. ignorat, ſed Ciz. et Vit. 1. poſt ἀριστεύσας ponunt.

16) καθάπερ — ἢ μόνος) Sic emendes hunc locum corruptum auctoritate Codd. noſtrorum, nam vltima verba: ἢ μόνος — ἀφελ. ad Euripidem pertinent.

17) ἐν τρωάσι) V. 959 et 960, vid. ibi Barnes.

18) δ' ὁ καιν. — οὗτος) Ciz. et Vit. 1. δ' οὗτός μ' ὁ καινός, perperam.

1) εἰδωλοπλ.) Vit. 3. εἰδωλοπλάστην.

2) προσκαταξ.) Vit. 1. et Ciz. καταξανεῖ.

3) τοῦτ' ἔστι, ποιήσ.) Vitt. 2 et 3. τοῦτο ποιήσ. Vit. 1. et Ciz. τοῦτ' ἔστι ποιεῖ.

4) συνουσ. αὐτῇ) Ciz. et Vit. 1. συνουσιάζοντος αὐτοῦ.

5) τοῦτο δὲ δισσῶς usque ad παρεμυθήθη plane abſunt a Vitt. 2 et 3. In Vit. 1. et Ciz. obtinent locum huius ſcholii primum, vt in edd. ante Potter. qui haec reiecerat ad extrem. v. 174. A Sebaſt. autem auctoritate duorum Codd. huc ſunt revocata.

6) αὐτὴν ἐπεθ.) Vit. 1. et Ciz. αὐτὸς ἐπεθύμησεν.

7) ἐπὶ τὸ τεῖχ.) A Seb. reſtitutum Ciz. et Vit. 1. cum edd. vett. confirmant.

σθέντες οὖν οἱ Τρῶες προσήγαγον ἐπὶ τῷ τείχει. Ὁ δὲ ἰδὼν αὐτὴν ἐπὶ πλείω ἔρωτα [8]) διετέθη. Οἱ δὲ οὕτως, ὅτι ἰδὼν αὐτὴν πρῶτον ἐπὶ τῷ τείχει [9]) καὶ ἔρωτι συσχεθεὶς [10]) ἠξίωσε τὴν μητέρα αὐτοῦ συμπρᾶξαι αὐτῷ εἰς τὸ συμμιχθῆναι αὐτῇ [11]). Ἡ δὲ κατ' ὄναρ ἐποίησεν, ὡς δοκεῖν αὐτὸν [12]) αὐτῇ συνέρχεσθαι, καὶ οὕτω παρεμυθήθη.

Εἰδωλοπλάστῳ [13])] τῷ δι' ὀνείρων ἔρωτι καὶ τῷ εἰδωλοπλάστῳ κάλλει αὐτῆς προσεκπυρώσει [14]) αὐτόν.

Ῥέθει [15])] νῦν μὲν τῷ ὅλῳ σώματι· κυρίως δὲ μόνῳ τῷ προσώπῳ παρὰ τὸ ῥᾷον τὰ ἤθη τῆς ψυχῆς [16]) δι' αὐτοῦ φαίνεσθαι.

174. Τὸν μελλόνυμφον] τὸν Ἀχιλλέα [1]) λέγει, τὸν ἐν Ἅιδῃ γῆμαι μέλλοντα [2]) τὴν Μήδειαν. Μυθεύονται γὰρ, ὅτι ἐν Μακάρων Νήσοις [3]) αὐτὴν ἔγημε θυγα-

His addunt ἵνα αὐτὴν — τῷ τείχει Vit. 1. et Ciz. vti etiam omiſſis modo ἵνα αὐτ. θεάσ. edd. ante Pott. iam addiderant. Sunt iam a Pottero, et hinc quoque a Seb. qui nunquam ſuſtinuit vett. edd. conſulere, perperam neglecta.

8) ἐπὶ πλείω ἔρωτα) Sic pro ἐπὶ πλέον ἔρωτος eſt legendum e Vit. 1. et Ciz. quae lectio magis conuenit vulgatae ἐπὶ πλείω ἔρωτι. Forte tamen legendum: ἔρωτι ἐπὶ πλείω.

9) ἐπὶ τῷ τείχει pro ἐπὶ τοῦ τείχους lege cum Vit. 1. et Ciz.

10) συσχεθεὶς) Noſtri cum Pott. retinent vulg. συνεσχέθη, καί.

11) αὐτῇ) Ciz. et Vit. 1. non bene αὐτήν.

12) αὐτὸν) Ciz. et Vit. 1. αὐτῷ, inepte.

13) εἰδωλ. — αὐτὸν) Deſunt haec in Vitt. 2 et 3.

14) προσεκπυρ. pro προσεκπυρώσαι cum Seb. Vit. 1. et Ciz.

15) ῥέθει) Cf. Zonar. et Schol. in Antholog. ed. Brod. p. 529.

16) τῆς ψυχ.) Art. τῆς a Seb. praepoſitum noſtri Codd. immo adeo edd. vett. habent, quod is ignoraſſe videtur.

1) Ἀχιλ.) Addit Vit. 3. λέγει, bene.

2) μέλλοντα) Vitt. 2 et 3. θέλοντα.

3) ἐν Μακ. νήσοις) Cf. ſchol. v. 1204. Eudocia ad

τέρα 4) οὖσαν Αἰήτου καὶ Εἰδυίας τῆς Ὠκεάνου θυγατρός.

Κυταϊκῆς] Κύταια πόλις Κολχίδος, ὅθεν αὐτὴν τὴν Μήδειαν 5) Κυταϊκὴν ἔφη. Οἱ δὲ Κόλχοι καὶ Ἰνδικοὶ 6) Σκύθαι εἰσὶν, οἱ καὶ Λαζοὶ 7) καλούμενοι, πλησίον οἰκοῦντες Ἀβασγῶν 8) τῶν περὶ Μασσαγετῶν 9), ὧν Κόλχων τὰ φάρμακα αὐθήμερον ἀναιροῦσιν. Εἰς δὲ Κόλχους Αἰήτης ἀφίκετο, ὡς μὴ ἀρεσθεὶς 10) τῇ τῆς

Ἀχιλλεύς: εἰς τὸ Ἠλύσιον πεδίον παραγινόμενος.

4) θυγατέρα — θυγατρός) Vitt. 2 et 3. sic: θυγατέρα Εἰδυίαν ὠκεανοῦ θυγατρὸς, καὶ Αἰήτου. Vit. 1. et Ciz. Εἰδυίας pro Εἰδυίας, infra vero recte Εἰδυίαν. Dicitur quoque Apoll. Rh. III, 243. Εἰδυῖα, et Eudoc. l. l. Apollodoro vero I, 9, 23. Ἰδυῖα, cf. ibi Heyne.

5) Μήδειαν) A Seb. receptum nostri non agnoscunt, sed Phauor. qui hoc schol. laudato Lycophrone excerpsit, exhibet.

6) καὶ Ἰνδικοί) Ita legendum auctoritate Vit. 1. et Ciz. et schol. ad v. 887. οἱ κόλχοι καὶ σκύθαι Ἀσιανοὶ λέγονται, quod conferas cum hoc. Editt. omittunt καί. In India vel Asia quoque erat κυταία, auctore Steph. Byz. ad h. v. ἐστὶ καὶ ἄλλη σκυθίας, cuius quoque meminit Scylax in σκυθία. Emendatione itaque Holstenii ad Steph. Byz. ζινδικοὶ pro ἰνδικοὶ, cui Seb. in notis interpretationi lat. subiectis fauet, non opus videtur.

7) λαζοί) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. cf. Procop. de Bell. Goth. IV, 1, et infra v. 887. Vitt. vero 2 et 3. λεξ.ὶ, male, forte λαζοὶ, cf. omnino Tzschucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. I. p. 613.

8) Ἀβασγῶν pro Αὐγῶν a Seb. emendatum exhibent quoque Ciz. et Vit. 1. hic et infra v. 887. sed Vitt. 2 et 3. Ἀφιδνῶν, inepte, nam haec erat vrbs Laconica: infra v. 887. ἀβασιῶν, cff. ibi quae sunt obseruata.

9) τῶν — Μασσαγ.) Desunt in Vitt. 2 et 3. et Phauor.

10) ἀρεσθείς) Vitt. 2 et 3. cum Phauor. ἀρκεσθεὶς, non male. Placuit iam Pottero haec lectio, sed non recepit eam. Equidem paene in eo eram, vt reciperem, nisi Tzetzes ipse ad v. 1024. vbi eadem repetit, et schol. Pind. Olymp. v. 74. quominus facerem, me impedi-

Κορίνθου βασιλεία. Αἰήτης γὰρ καὶ Ἀλωεὺς Ἡλίου παῖδες καὶ Πέρσης [11]) τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός. Διεῖλε δὲ Ἥλιος τοῖς παισὶ τὴν βασιλείαν, καὶ τὴν μὲν Ἀρκαδίαν Ἀλωεῖ δέδωκε, τὴν δὲ Κόρινθον Αἰήτῃ. Αἰήτης δὲ μὴ ἀρεσθεὶς τῇ Κορίνθῳ παρέθετο ταύτην φυλάττειν Βούνῳ [12]) Ἑρμοῦ καὶ Νύμφης [13]) υἱῷ· αὐτὸς δ' εἰς Κόλχους ἀφίκετο ἐντειλάμενος Βούνῳ φυλάττειν τὴν Κορίνθου βασίλειαν, ἕως οὗ ἢ αὐτὸς ἢ τις τῶν ἐξ αὐτοῦ ἵκοιτο. Ἐν Κόλχοις δὲ αὐτὸς γήμας Εἰδυῖαν τὴν Ὠκεανοῦ θυγατέρα ἐν Κυταίᾳ πόλει Μήδειαν καὶ Ἄψυρτον γεννᾷ. Ἀδελφαὶ δὲ Αἰήτου καὶ Ἀλωέως ἤτοι Ἡλίου [14]) θυγατέρες Κίρκη καὶ Πασιφάη [15]), καθ' ἑτέρους καὶ Καλυψώ. Περὶ δὲ τῆς διαιρέσεως τῆς τοῦ Ἡλίου βασιλείας εἰς τοὺς [16]) αὐτοῦ παῖδας Αἰήτην καὶ Ἀλωέα Θεόπομπος [17]) ὁ Χῖος Εὐμήλου τῆς Κορίνθου [18]) ἱστορικοῦ ποιητοῦ μέμνηται λέγοντος οὕτως [19])·

vissent. Scholiast. autem Pindari rec. fuit Tzetzes, vt ipse ibi tradit: εἰρήκαμεν δὲ τὴν ἱστορίαν πλατύτερον ἐν τῇ τοῦ λυκόφρονος παραφράσει. Vit. 1. et Ciz. retinent ἀρεσθείς.

11) πέρσης) Sic quoque schol. Hom. Odyss. κ, 139. et Io. Tzetz. in Chil. IV, 137. sed Apollod. I, 9, 1. Hesiod. Theog. 856. περσηΐδος, a περσηΐς.

12) βούνῳ) Ita legendum hic et in seqq. non βουνῷ, praeeuntibus Pausania II, 3, 8. et schol. Pind. l. l. vbi alii quoque βουνόμῳ. Vit. 1. et Ciz. mendose βουνῷ.

13) Νύμφης) Quam Paus. l. l. nominat Ἀλκιδάμειαν.

14) Ἡλίου) Nostri τοῦ Ἡλίου.

15) πασιφ.) Vit. 1. πασιφαίη.

16) εἰς τούς). Art. τοὺς nostri cum Seb. addunt: voc. vero διαιρέσεως cum edd. prior. ponunt post Ἀλωέα.

17) Θεόπομπ.) Sic quoque nostri cum Seb. sed edd. prior. Θεόπεμπτος, vt infra quoque Vit. 3. ad v. 1859. *Vocatur forte Theopompus etiam aliquoties in Antonii Melissa corrupte Theopemtus, nam aliquoties ibi aliquis Theopemtus citatur. Chius autem est Theopompus vel Suida teste, orator et historicus, non tamen tragicus poeta, vt Delrio voluit. vid. Allat. ad Philon. Byz. de VII mundi spect. p. 99. Athen.* III, 12,

Ἀλλ' ὅτε [20]) δ' Αἰήτης καὶ Ἀλωεὺς ἐξεγένοντο
Ἠελίου τε καὶ Ἀντιόπης· τότε δ' ἄνδιχα χώρην [21])
Δάσσατο παισὶν [22]) ἑοῖς Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱός.
Ἣν μὲν ἔναιεν [23]) Ἀσωπὸς, τὴν [24]) πόρε δίῳ Ἀλωεῖ·
Ἣν δ' Ἐφύρῃ [25]) κτεάτισσ' [26]), Αἰήτῃ δῶκεν ἄπασαν.

ibique Casaub. et Th. Burnet Archaeolog. philos. I, 13. *p.* 187. *sqq.* Thryllit.

18) τῆς κορίνθου) Sic, non vero τοῦ κορινθίου, lege auctoritate Codd. nostrorum, nam Paus. II, 1, 1. dicitur κορινθίαν συγγραφὴν composuisse Eumelus, additur tamen: εἰ δὴ Εὐμήλου γε ἡ συγγραφή: dubitasse ergo videtur Pausanias de auctore huius libri. cf. Heyne in Obseruatt. ad Apollod. p. 356. et Groddeck in Bibl. Litterat. vet. II, p. 94. Schol. Apoll. Rh. I, 146. quoque laudat Εὔμηλον ἐν τοῖς κορινθιακοῖς. Hunc autem librum non oratione prosaica conscriptum, sed poema historicum fuisse, ostendit Groddeck l. l. variis allatis argumentis, quae haud dubie, si lectionem Codd. nostrorum τῆς κορίνθου iam nosse licuisset, auctoritate Tzetzae firmasset. Ideo Tzetzes Eumelum quoque nominat poetam historicum, et ad v. 480. poetam. Quum vero etiam Eumelus fuerit Corinthiacus, vti ab ipso Io. Tzetza ad Hesiod. p. 17. vtique nominatur, lectio vulgata τοῦ κορινθίου locum quoque habere potest. Praetulerim tamen τῆς κορίνθου, fretus auctoritate Codd. nostrorum.

19) οὕτως) Dedimus e Vit. 1. et Ciz. reliqui cum edd. prior. non praebent. Caeterum verss. Eumeli seqq. exhibet quoque schol. vet. ad Pind. Olymp. 13, 74.

20) ὅτε) Vit. 2. ὅτι.

21) χώρην) Ciz. et Vit. 1. χῶρον.

22) δάσ. παισίν) Vit. 1. et Ciz. δάσατο πουσίν, mendose.

23) ἣν μὲν ἔναιεν) Schol. Pind. ἣν μὲν ἔχ'. In Ciz. post ἣν μὲν insertum Ἀρκαδίαν, non male, explicationis causa, forsan ab ipso Tzetza, cf. obseruata ad v. 156. a Thryllitzschio: in Vit. 1. vero suprascriptum est.

24) τὴν) Tuentur nostri omnes ob ἔναιεν; schol. Pind. ταύτην ob ἔχ'.

25) Ἐφύρῃ) Ita quoque Ciz. et Vit. 1. sed Vitt. 2 et 3. contra metrum Ἐφύρῃ. Schol. Pind. Ἐφύρην, mendose.

26) κτεάτισσ') Sic Vitt. 2 et 3. rectius, quam κτεάτισσ', a κτεατίζω. Sic quoque schol. Pindari. Mox Vit. 1. et Ciz. Αἰήτην male pro

Αἰήτης δ' ἄρ' 27) ἑκὼν Βούνῳ παρέδωκε φυλάσσειν,
Εἰσόκεν 28) αὐτὸς ἀνὴρ εἰς ὕστερον αὖθις ἵκοιτο
Ἢ ἐξ αὐτοῖό 29) τις· ὃ δ' ᾤχετο Κολχίδα γαῖαν.

Σημείωσαι δὲ 30) τοῦτο, ὅτι οἱ μὲν λοιποὶ τῶν ἱστορικῶν Πέρσης καὶ Ἡλίου παῖδάς φασι τὸν Αἰήτην καὶ Ἀλωέα, ὁ δὲ Εὔμηλος οὗτος 31) Ἀντιόπης καὶ Ἡλίου.

175. Τῆς ξεινοβάκχας] τῆς Μηδείας, ὅτι ξένῳ ὄντι τῷ Ἰάσονι ἐφιλιώθη καὶ ἐξεβακχεύθη 1) διὰ τὸν αὐτοῦ 2) ἔρωτα, καὶ Ἄψυρτον τὸν αὐτῆς ἀδελφὸν κατέτεμε μεληδόν. Ἡ δὲ ἱστορία παρ' Ἀπολλωνίῳ 3) τῷ Ῥοδίῳ κεῖται. Μέμνηται δὲ 4) καὶ Πίνδαρος λέγων·

. . . . . Θέσφατον ἦν Πελίαν
Ἐξ ἀγαυῶν Αἰολιδᾶν θανέμεν 5)
Χείρεσσιν 6) ἢ βουλαῖς ἀκνάμπτοις.

Αἰήτῃ, sed ἄπασαν nostri omnes tuentur cum schol. Pindari, sed Groddeck l. l. ponit ἀνάσσειν.

27) δ' ἄρ') Eiectum a Seb. qui dat δ' αὖ cum Vitt. 2 et 3. restituimus auctoritate edd. prior. Vit. 1. et Ciz. et schol. Pindari.

28) εἰσόκεν — ἵκοιτο) Ita nostri ad vnum omnes. Schol. vero Pindari: εἰσόκεν αὐτὸς ἵκοιτ' ἢ ἐξ αὐτοῖό τις ἄλλος. Iam Thryllitzschio voc. ἀνὴρ suspectum videbatur; nil tamen est mutandum, quum Tzetzam e memoria loca scriptorum attulisse constet.

29) ἢ ἐξ αὐτοῖό) Vitt. 2 et 3. ἢ ἐξ αὐτῆς: in edd. ante Pott. αὐτοῖς. Schol. Pind. ἢ παῖς, ἠδ' υἱωνὸς, ex emendatione Salmasii in Plin. Exercitatt. f. 858. Thryllit. mauult: ἠέ τις ἐξ αὐτοῖο.

30) σημείωσαι δὲ) Vit. 1 et Ciz. σημ. γὰρ, sed Vitt. 2 et 3. πόσοι δὲ. Thryllit. putat πόσοι inde forte ortum esse, quod ση notet σημείωσον.

31) οὗτος) Vitt. 2 et 3. non agnoscunt.

1) ἐξεβακχ.) Ciz. et Vit. 1. ἐβακχ.

2) διὰ τὸν αὐτοῦ) Vit. 1. et Ciz. cum Seb. delent praepositum καὶ, sed pro αὐτοῦ legunt αὐτῆς.

3) παρ' Ἀπολλ.) Sic Vit. 1. et Ciz. pro παρὰ Ἀπολλ. L. III.

4) Μέμν. δὲ) Sic nostri: vulgata ignorat δέ. Pind. Pyth. IV. 126 — 128.

5) Αἰολ. θανέμεν) Nostri θαν. Αἰολ. Vit. 3. vitiose Αἰολιδανῶν.

Τὸ δὲ πλάτος τῆς ἱστορίας κατὰ Φερεκύδην 7) καὶ ἑτέρους οὕτως ἔχει.

Σαλμωνέως καὶ Ἀλκιδίκης θυγάτηρ ὑπῆρχε Τυρὼ παρὰ Κρηθεῖ τῷ Σαλμωνέως ἀδελφῷ τρεφομένη 8). Ταύτῃ μιγεὶς Ποσειδῶν διδύμους παῖδας γεννᾷ Πελίαν 9) καὶ Νηλέα, οὓς ἡ μήτηρ ἐκτίθησιν εἰς ἱπποφόρβιον 10). Τραφέντες δὲ ἀνέγνων τὴν μητέρα καὶ τὴν ἐκείνων μητρυιὰν κτείνουσι Σιδηρὼ 11), καίπερ φυγοῦσαν ἐν τῷ τῆς Ἥρας τεμένει. Νηλεὺς δὲ στασιάσας μετὰ Πελίου ἧκεν

6) χείρεσσιν) Duplici σσ cum Seb. Vit. 1. et Ciz. sed mox βουλῇσι ἀγνάμπτοις, et Vitt. 2. et 3. βουλαῖς ἀκνάμπτοις pro βουλαῖς ἀκνάμπτοις.

7) Φερεκύδ.) Cf. Sturz. p. 122. 124. 127. 178 et 181.

8) τῷ Σαλ. — τρεφομένη) Ita ordinant haec verba Vit. 1. et Ciz. cum Apollod. I, 9, 8. qui consulendus omnino est; vulg. τρεφομένη τῷ Σαλ.

9) πελίαν) Vitt. 2 et 3. πηλία, vt postea πηλίως, perperam, infra vero v. 872. recte πελίας, cf. Apollod. l. l. et Eudoc. p. 405. qui quoque πελίαν exhibet, addita adeo caussa, quare sit sic appellatus.

10) εἰς ἱπποφ.) A Seb. datum nostri non agnoscunt, cff. Apollod. l. l. et Eudocia l. l. qui ambo narrant, pueros a matre expositos ab equorum pastoribus praetereuntibus sublatos educatosque, sed non εἰς ἱπποφόρβιον fuisse expositos.

11) καὶ τὴν — σιδηρῷ) Ita legendum pro σιδήρῳ, quod Seb. et edd. prior. tuentur. Vit. 1. et Ciz. καὶ τὴν ἐκείνων μητρ. κτ. σηρώ. Rectius ἐκείνων, quam ἐκείνης, quod Seb. cum reliquis edd. exhibet, melius tamen esset αὐτῶν, vel plane tollendum ἐκείνων cum Apollodoro, καὶ τὴν μητρυιὰν ἀπέκτειναν Σιδηρὼ exhibente. Sed σηρώ, quamquam Apollod. III, 12, 6. Asopum tradit filium fuisse Pyronis et Neptuni, quae vero loco nostro non conuenit, mutandum cum Apollod. et Diod. Sic. IV, 68, T. I. p. 312. ed. Wesseling. qui conferendus est, in Σιδηρὼ, quae erat nouerca eorum. Vitt. 2 et 3. legunt Σιδήρῳ, sed sine Iota subscripto. Accentus autem saepius in MSS. transponuntur. Scriba Cdd. Vit. 1. et Ciz. male audita dictantis voce, pro κτείνουσι σιδηρώ, haud dubie scripsit κτείνουσι σηρώ, ita vt syllaba σι verbi praecedentis vltima

Τοῦτον γοῦν 35) μαθὼν 36) τὸν χρησμὸν θύσας τῷ Ποσειδῶνι πάντας ἐπὶ τὴν θυσίαν καλέσας 37) εἶδε τὸν Ἰάσονα μονοκρήπιδα, διαπεραιούμενος γὰρ τὸν Ἄναυρον ποταμὸν

Ἄλλο μὲν ἐξεσάωσεν ὑπ' ἰλύος, ἄλλο δ' ἔνερθε 38)
Κάλλιπεν αὖθι πέδιλον ἐνισχόμενον προχοῇσι.

καθάπερ φησὶν ὁ Ἀπολλώνιος 39). Ἰδὼν γοῦν ὁ Πελίας αὐτὸν μονοπέδιλον ἤρετο· Σὺ τί ἂν ἐποίησας, εἴ που ἦν χρησμὸς ὑπό τινος ἀναιρεθῆναί σε. Ὁ δὲ βουλῇ τῆς Ἥρας φησίν· Ἐπὶ τὸ ἀγαγεῖν 40) τὸ χρυσόμαλλον δέρας ἔστειλα ἂν αὐτόν. Τὸ δὲ χρυσόμαλλον τοῦτο δέρας ἦν τοῦ κριοῦ, ὃς τὸν Φρίξον εἰς Κολχίδα διεπόρθμευσεν 41). Ἐκεῖ δὲ τοῦτον, ὥς φασιν, ἔθυσε Φυξίῳ Διῒ καὶ ἐν Ἄρεος ἄλσει περί τινα δρῦν 42) τὸ δέρμα αὐτοῦ 43) ἀπεκρέμασεν· ἐφύλαττε δὲ τοῦτο δράκων,

Ὃς πάχει μάκει τε πεντηκόντορον ναῦν κρατεῖ 44),

ὥς φησι Πίνδαρος 45).

nant: φυλακῇ — μεγάλη, quod Tzetzae reddidimus.

35) τοῦτον γοῦν) Ciz. et Vit. 1. τοῦτ. οὖν, paullo post iterum οὖν pro γοῦν.

36) μαθὼν) Vit. 3. παθὼν, non apte.

37) καλέσας) Apollod. I, 9, 16. μετεπέμψατο; verum Vitt. 2 et 3. πέμψας.

38) ἔνερθε) Vit. 1. et Ciz. ἔνερθεν.

39) καθάπ. — Ἀπολλών.) Vitt. 1 et 3. καθά φησιν ὁ Ἀπ. L. I, 10 et 11.

40) ἀγαγ.) Vitt. 2 et 3. ἐπαναγαγεῖν.

41) διεπόρθ.) Vitt. 2 et 3. διεπέρασεν.

42) περί τ. δρῦν) Absunt a Vit. 1. 2. et Ciz. vti quoque a Vit. 3. qui vero loco horum verborum repetit Φυξίῳ Διῒ. Apollod. I, 9, 16. κρεμάμενον ἐκ δρυός. Male ergo neglectum περί τινα δρῦν, quum Apollod., quem ante oculos habuit Tzetzes, exhibeat.

43) τὸ δέρμα αὐτοῦ pro τοῦτο bene Seb. attulit e Codd. suis.

44) ὃς πάχει — κρατεῖ) Sic ex emendatione Seb. secutus Pindarum, vti iam

Κατὰ γοῦν τὴν αὐτοῦ κρίσιν ὁ Πελίας κελεύει αὐτὸν [46]) τὸν Ἰάσονα ἀπελθεῖν καὶ κομίσαι τὸ δέρας αὐτῷ. Ὁ δὲ τῆς Ἀργοῦς ἐπιβὰς, ἥτις λαλιστάτην εἶχε τὴν τρόπιν [47]) ἐκ τῆς Δωδωναίας δρυὸς ὑπάρχουσαν, καὶ σὺν αὐτῷ καὶ ἑτέρους [48]) ἄνδρας μεθ' λαβὼν, οἵτινές [49]) εἰσιν οὗτοι· Αἰθαλίδης, Κόρωνος, Μόψος, Εὐρυδάμας, Ἄκτωρ [50]), Εὐρυτίων, Ἐριβώτης [51]), Ὀϊλεὺς, Κάνθος, Κλύτιος [52]), Ἴφιτος, Τελαμὼν, Πηλεὺς, Βούτης, Φάληρος, Τῖφυς, Φλίας [53]), Ταλαὸς, Ἀρήϊος,

typis est excusus. Nostri, vt edd. prior. ἴσον (pro ἴσος) πεντηκόντοροι ναῦς μάκει τε, πάχει δέ. _ Reinesl. μύκει mavult pro μάκει. Quod, quum a Tzetza loca poetarum e memoria et nulla metri habita ratione plerumque laudentur, vix ausim corrigere. Sebast. vero his neglectis loca pleraque e scriptoribus graecis allata, vel e Codd. MSS. recentioribus, iisque ex editis exemplaribus iam correctis et auctis, vel ex ipsis editionibus temere corrigere solet.

45) πίδαρ.) Pyth. IV, 486.

46) αὐτὸν) Ignorant Ciz. et Vit. 1.

47) τρόπιν) Sic quoque Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. vt Canter. τρόπην. Verum vtrumque mihi est suspectum. Legerim πρῷραν, suadente, immo flagitante Apollodoro I, 9, 16. a quo non facile aberrat Tzetzes: καὶ τὴν πρῷραν ἐνήρμοσε φωνῆεν φηγοῦ Δωδωνίδος ξύλον. cf. Steph. Byz. ad Δωδώνη· Ζηνόδοτος γράφει· ἐπεὶ ἐν Δωδώνῃ πρῶτον φηγὸς ἐμαντεύετο.

48) καὶ ἑτέρ.) Sic nostri, reliqui καὶ omittunt.

49) οἵτινες usque ad καὶ ὀρφεὺς a Codd. nostris, vti ab edd. ante Sebast. absunt omnis. Videntur ab alio Cod. Vaticano, cui vni ea debet Sebast. inserta, nam his interiectis verba: λαβὼν et ὥστε εἶναι, temere distrahuntur, cff. Apollod. I, 9, 16. Apoll. Rh. I, 23. sqq. Eudocia p. 220. Hygin. fab. XIV. et Burmanni Catalog. Argonautarum Valerio Flacco praemissus.

50) Ἄκτωρ) Ignorat Eudocia.

51) Ἐριβώτης) Sic cum Eudoc. legendum pro Ἐριβότης: alii Εὐρυβάτης.

52) κλύτιος) Sic Apollon. Rh. I, 86, et Eudoc. male Seb. κλύτιος.

53) Φλίας) Sic pro Φλείας Orph. Argon. 192. et Apoll. Rh. I, 115. cf. ibi Brunk.

Ἡρακλῆς, Ναύπλιος, Ἴδμων, Πολυδεύκης, Κάστωρ, Λυγκεὺς, Ἴδας, Περικλύμενος, Ἀμφιδάμας, Κηφεὺς, Αὐγείης [54]), Ἀστέριος, Ἀμφίων, Πολύφημος, Ἐργῖνος [55]), Ἀγκαῖος, Λαοκόων, Ἴφικλος, Παλαιμόνιος, Ἴφιτος, Ζήτης, Κάλαϊς, Ἄκαστος, Ἄργος, Ἀστερίων, Πολύφημος, Ἴφικλος, Ἄδμητος, Ἔρυτος, Ἐχίων [56]) ὁ Ἑρμοῦ, καὶ Ὀρφεύς· ὥστε εἶναι [57]) τοὺς πάντας πεντήκοντα· κατέπλευσεν εἰς τὴν Κολχίδα [58]) καὶ παρεκάλει Αἰήτην δοῦναι αὐτοῖς τὸ δέρας [59]). Ὁ δὲ ἔφη δοῦναι, ἂν τοὺς Ἡφαιστείους πυρπνόους χαλκόποδας ζεύξῃ ταύρους καὶ σπείρῃ [60]) τοὺς δράκοντος ὀδόντας, οὓς εἶχεν αὐτὸς ὁ Αἰήτης τῆς Ἀθηνᾶς δούσης αὐτῷ μέρος ἐκ τῶν ἐν Θήβαις σπαρέντων τῷ Κάδμῳ. Μήδεια δὲ ἡ Αἰήτου θυγάτηρ ἐρασθεῖσα Ἰάσονος φαρμάκοις αὐτὸν χρίσασα καὶ τοῦ πυρὸς τῶν ταύρων διεφύλαξε καὶ νυκτὶ παρὰ [61]) τὸ δέρας τοῦτον ἐπάγει [62]) καὶ γοητεύσασα τὸν δράκοντα τοῦτο τὸ χρυσόμαλλον [63]) ἀφείλατο, καὶ τοῖς Ἀργοναύταις συναπέπλευσε λαβοῦσα μεθ' ἑαυτῆς

Eudoc. φλοιὰς, Διονύσου, male, cf. Burman.

54) Αὐγείης) Vt Apoll. Rh. I, 172. Apollod. Αὐγέας, Eudoc. Αὐγείας.

55) Ἐργῖνος) Sic Apoll. Rh. I, 187, Apollod. et Eudocia: male Sebast. Ἀργεῖνος.

56) Ἐχίων) Sic Apoll. Rh. I, 52. Eudocia perperam Ἀγχίων.

57) ὥστε εἶναι) (vitiose Seb. εἶκαι)) Sic pro ὡς εἶναι legendum e Vit. 3.

58) κολχίδα) Vit. 1. et Ciz. κολχικὴν, vt Agathemer. 2, 6.

59) τὸ δέρας) Vit. 3. τὸ δέρμα.

60) ζεύξῃ — σπείρῃ) Nostri ζεύξωσι — σπείρωσι, quod conuenit τῷ· δοῦναι αὐτοῖς τὸ δέρας. Apollod. I, 9, 23. δοῦναι τὸ δέρας αὐτῷ, et mox: ἐὰν ταύρους καταζεύξῃ. Forsan antea αὐτῷ legendum pro αὐτοῖς.

61) παρὰ) Sic pro περὶ Vit. 1. et Ciz. recte. Apollod. l. l. ἐπὶ τὸ δέρας ἤγαγε.

62) ἐπάγει) Sic pro ἀπάγει Vitt. 2 et 3. cum Sebast.

63) χρυσόμαλ.) A Seb. insertum, praeter rationem, nam mox δέρας praecedit. E glossa est. Deinde quoque cum omnibus Codd. MSS. et editt. legendum

καὶ τὸν αὐτῆς ἀδελφὸν Ἄψυρτον. Διώκοντος δὲ Αἰήτου μεληδὸν τὸν Ἄψυρτον τέμνουσα ἔῤῥιπτεν εἰς τὴν θάλασσαν. Συλλέγων δὲ ὁ Αἰήτης τὰ τοῦ παιδὸς μέλη τῆς διώξεως ὑστέριζεν 64), εἶτα Κόλχους ἀπέστειλεν εἰς δίωξιν αὐτῶν. Αὐτοὶ δὲ Ἠριδανὸν καὶ Συρτίδας 65) νήσους καὶ Σειρῆνας παρέπλευσαν Ὀρφέως κιθαρίζοντος 66). Βούτης δὲ μόνος 67) ἐξῆλθε πρὸς αὐτάς. Μετὰ τὰς γὰρ 68) Σειρῆνας παρέπλευσαν 69) Χάρυβδιν, Σκύλλαν, Κυανέας πλαγκτὰς 70), Θέτις δὲ αὐτοὺς 71) διεβί-

ἀφείλατο pro ἀφείλετο Sebast.

64) ὑστέριζεν) Vit. 2. ὑστέριξεν, Apollod. ὑστέρησε.

65) συρτίδας) Apollod. I, 9, 24. Ἀψυρτίδας, in Codd. vero etiam συρτίδας, cf. Heyne, et quum scholiast. noster h. l. fere vbique sequatur Apollodorum, inde συρτίδας suas hausisse videtur. Vitt. 2 et 3. σύρτιν. Constat ex Apoll. Rh. IV, 1235, et e schol. infra ad v. 871. Argonautas quoque incidisse εἰς τὴν σύρτιν. Quod si hic placeat, νήσους est referendum ad voc. seq. σειρῆνας, h. e. σειρηνούσσας, vt a Steph. Byz. dicuntur, νήσους τῶν σειρήνων, et totus locus ita constituendus: ἠριδ. καὶ σύρτιν, νήσους καὶ σειρ. Huc accedit, quod huic lectioni fauere videtur, quod non ipse Iason, sed Colchi inuestigantes, nec inuenientes Iasonem, contulerunt se in Illyricum, et ἀψυρτίδ. νήσους condiderunt, Apollod. I, 9, 25. In vniuersum tenendum est, a Tzetza multa h. l. esse confusa, si contuleris cum iis, quae ab Apollodoro sunt tradita. Praeferenda tamen videtur vulg. συρτίδας, vel cum Apollodoro legendum ἀψυρτίδας.

66) κιθαρ.) Vitt. 2 et 3. κιθαρίσαντος: Apollod. tamen μελῳδῶν.

67) μόνος) Sic quoque Vitt. 1. 3. et Ciz. cum Apollodoro, sed Vit. 2. μόνον. cf. Apoll. Rh. IV, 914.

68) μετὰ τὰς γὰρ) Sic pro μετὰ Vit. 3. recte, vt Apollod.

69) παρέπλ.) Sic pro παραπλεύσας Vitt. 2 et 3. cum Sebast. sed Ciz. et Vit. 1. παρέπλευσε.

70) πλαγκτὰς) A nostris abest vulg. πέτρας, recte, nam auctore Heynio ad Apollod. p. 100. e Grammatici interpretatione ortum est, qui confundebat alteras πλάγκτὰς in Ponto Euxino, Cyaneas dictas.

βασει Ἥρας παρακλήσει. Θρινακίαν δὲ παραπλεύσαντες ἔχουσαν βόας Ἡλίου εἰς Φαιακίαν ἦλθον πρὸς Ἀλκίνοον βασιλέα. Τῶν δὲ διωκόντων αὐτοὺς Κόλχων οἱ μὲν ἐν τοῖς Κεραυνίοις [72]) ὄρεσι παρῴκησαν [73]), οἱ δὲ εἰς τὴν Ἰλλυρίδα καὶ τὰς Ἀψυρτίδας [74]) νήσους, τινὲς δὲ [75]) εἰς Φαιακίαν [76]). Ἀρήτη [77]) δὲ Ἰάσονα καὶ Μήδειαν συνέζευξε καὶ δώδεκα [78]) θεραπαινίδας αὐτοῖς παρέσχεν. Οἱ δὲ Κρήτην παραπλεύσαντες, Αἴγιναν, Εὔβοιαν καὶ Λοκρίδα εἰς Ἰωλκὸν ἵκοντο τὸν πάντα πλοῦν τέτρασι [79]) μησὶν ἀνύσαντες.

Πελίας δὲ [80]) ἀπεγνωκὼς τὴν ἄφιξιν τῶν Ἀργοναυτῶν [81]) Αἴσονα ἀνελεῖν ἤθελεν. Ὁ δὲ θύων ταύρου αἷμα πιὼν ἀπέθανεν. Ἡ δὲ Ἰάσονος μήτηρ ἑαυτὴν ἀνήρηκε [82])

71) αὐτοὺς) Sic quoque Vitt. 1. 3. et Ciz. bene: Vit. 3. male αὐτῇ: Apollod. τὴν ναῦν.

72) ἐν τοῖς κερ.) Ita omnes edd. et Codd. Mſſ. Apollod. vero omittit ἐν. Forte in noſtris ἐν ex praeced. μὲν ortum.

73) παρῴκησ.) A Seb. eiectum revocauimus auctoritate Codd. noſtrorum et Apollodori. Sebaſt. κατῴκησαν videtur gloſſatoris emendatio.

74) Ἀψύρτ.) Vit. 3. ἀψυρτίδου perperam, forſ. ἀψύρτου.

75) τινὲς δὲ) Vit. 3. καὶ τινὲς, Vitt. 1 et 2. et Ciz. delent δέ.

76) Φαιακίαν) Verbum hic deeſſe videtur, forſ. ἵκοντο, vel ἦλθον, vt Apollod. habet.

77) Ἀρήτη) Recte. Vitt. 2 et 3. male Ἄρτης.

78) δώδεκα) Sic pro δυώδεκα noſtri recte cum Apollodor. I, 9, 26. p. 102.

79) τέτρασι) Sic, non δυσί, eſt legendum, praeeuntibus Codd. Vitt. 2 et 3, et Apollodoro l. l.

80) πελίας δὲ) A Seb. receptum δὲ noſtri quoque recipiunt.

81) ἄφιξ. τῶν Ἀργ.) Apollod. I, 9, 27. ὑποστροφὴν l. ἀποστροφὴν τ. Ἀρ. Vit. 2. ἄφ. τοῦ Ἀργοναυτοῦ: Vit. 3. τὸν ἄργον αὐτοῦ, corrupte. Apoſtolius tamen in ora addidit: τῶν Ἀργοναυτῶν.

82) ἀνήρηκε) A Seb. reſcriptum pro ἀνήρτησε confirmant Vitt. 2 et 3. Vulgata tamen, quam quoque Apollod. I, 9, 27. exhibet cum Ciz. et Vit. 1. non minus fidem meretur. Forte

νήπιον παῖδα Πρόμαχον ἀπολιποῦσα 83), καὶ τοῦτον 84) ἀνεῖλε Πελίας. Ὁ δὲ Ἰάσων τὸ δέρας δοὺς καὶ εἰς τὸν 85) Ἰσθμὸν πλεύσας Ποσειδῶνι τὴν Ἀργὼ ἱεροῖ. Μήδειαν δὲ παρακαλεῖ μετελθεῖν Πελίαν ἕνεκε 86) τοῦ φόνου τῶν αὐτοῦ 87) συγγενῶν. Ἡ δὲ κριὸν ἀφεψήσασα ἄρνα ποιεῖ καὶ αἱ τοῦ Πελίου θυγατέρες ὁμοίως ἀφεψῆσαι θέλουσαι τὸν Πελίαν ἀνεῖλον αὐτόν. Ἄκαστος δὲ διώκει Ἰωλκοῦ Μήδειαν καὶ Ἰάσονα, καὶ δέκα χρόνους 88) ἐν Κορίνθῳ 89) διέτριβον. Ἰάσων δὲ λαβὼν Γλαύκην 90) τὴν Κρέοντος οὐ μικρῶς τὴν Μήδειαν ἐλύπησεν, ἡ φαρμάκοις Γλαύκην καὶ Κρέοντα ἀνελοῦσα καὶ τοὺς ἰδίους παῖδας Μέρμερον 91) καὶ Φέρητα ξίφει 92) διαχρησαμένη ἐφ' ἅρματος 93)

ἀνήρηκε est ex altera recensione Io. Tzetzae.

83) ἀπολιποῦσα) Sic nostri cum Apollodoro, quod ideo non erat mouendum, et a Seb. in καταλιποῦσα mutandum.

84) καὶ τοῦτον) Sic pro vulg. καὶ τούτους Ciz. et Vit. 1. quod vulgatae propius accedit, quam ὃν καὶ, a Seb. positum. Contra historiam et contextum Vitt. 2 et 3. καὶ πελίαν ἀνεῖλεν.

85) καὶ εἰς τὸν) Male abest καὶ, vt in edd. vett. a nostris omnibus.

86) ἕνεκε) Sic nostri pro ἕνεκεν.

87) αὐτοῦ f. αὑτοῦ nostri omnes cum Sebast. nam vulg. αὐτῆς inepta est, quia Pelias sustulit Aeolidas. Vit. 3. ἀδελφῶν συγγενῶν pro συγγενῶν.

88) χρόνους) annos. Apollod. ἔτη. Saepius scholiastae et scriptores medii aeui χρόνος pro ἔτος, vid. Io. Tzetz. Antehom. 360, et Hemsterhus. ad Aristoph. Plut. p. 176 et 407.

89) ἐν κορ.) Vit. 2. ἐν κορινθίᾳ.

90) γλαύκ.) Abest h. l. a Vitt. 2 et 3. non bene.

91) Μέρμερον) Recte, vt Apollod. I, 9, 28, p. 108. cf. ibi Heyne, et Pauf. II, 3. Μέρμηρον Vit. 1. et Ciz. Vulgat. μόρμορον. Vitt. 2 et 3. vitiose μερμόρ.

92) ξίφει διαχρ.) Abest a Vitt. 2 et 3. ξίφει, deinde cum Ciz. legunt διαχρησαμένους, non bene.

93) ἅρματος) vt Apollod. ἐπὶ τούτου, sed Vit. 3. ἅρματι. Addita autem a Seb. τῶν πτερωτῶν ἠλ. λυφθέντων nostri non addunt. Forte ex Apollodoro, cui sunt, huc illata.

Οὐ πρέπει νῦν χαλκοτέροις[117] ξίφεσιν,
Οὐδ' ἀκόντεσσι[118]) μεγάλων προγόνων
Τιμὰν δύσασθαι . . . .

Οἰνώνης φυγὰς] ὁ Πηλεύς. Αἰακοῦ γὰρ καὶ Ἐνδηΐδος[119]) παῖδες Τελαμὼν καὶ Πηλεὺς καὶ Φῶκος ἀδελφὸς αὐτῶν ἐκ Ψαμάθης μιᾶς τῶν Νηρηΐδων[120]), ὃν Φῶκον ἐν γυμνασίῳ Πηλεὺς δίσκῳ πλήττει. Τελαμὼν δὲ τὸ μετάφρενον πλήξας[121]) ξίφει ἀνεῖλεν αὐτὸν, ὅθεν παρ' Αἰακοῦ διώκονται τῆς Αἰγίνης. Καὶ ὁ μὲν Τελαμὼν τὴν Σαλαμῖνα νῆσον οἰκεῖ, Κυγχρεὺς γὰρ[122]) ὁ Ποσειδῶνος καὶ Σαλαμῖνος τῆς Ἀσωποῦ[123]) κτείνας ὄφιν τὴν νῆσον λυμαινόμενον ἐβασίλευσεν αὐτῆς, ἄπαις δὲ τελευτῶν τὴν βασιλείαν Τελαμῶνι κατέλειψε φυγόντι πρὸς αὐτόν. Ὁ δὲ[124]) Πηλεὺς κατὰ Φερεκύδην καθαίρεται

ſus Pindari ſic: ἐστάθη γνώμας ἀτὰρ ἀφόβου (en ſcholion ἀφίβου, et ἀταρβάτοιο diuiſum) βέκταιο πειρώμ, ἐν ἀγορᾷ πείθοντα ὄχλου. Sic quoque Vit. 3. ſed ad extr. πείθειν τὸν ὄχλον pro πείθοντα ὄχλου, mendoſe.

116) πάλιν) v. 261.

117) χαλκ.) Vitt. 2 et 3. vt Ald. χαλκοτέρους, Vit. 1. et Ciz. χαλκοτέροισι: pro νῦν Vitt. 2 et 3. ναοῖσι.

118) οὐδ' ἀκόντ.) Vitt. 2 et 3. οὐ δρακόντεσσι, et mox δύσασθαι pro δύσασθαι, vitioſe.

119) Ἐνδηΐδος) Sic pro Θηΐδος legendum auctoritate Ciz. Vitt. 1 et 2. Pind. Nem. V, 12. Apollod. III, 12, 6, p. 338. cf. ibi Heyne et Sturz. ad Pherecyd. p. 84.

120) Νηρηΐδων) Vit. 2. Ἐρηνίδων: Vit. 3. Ἐριννύων, male. Apollod. III, 12, 6. τῇ Νηρέως. Eudoc. p. 338. τῆς Νηρηΐδος.

121) πλήξας) Vit. 2. τύψας.

122) κυγχρεὺς γὰρ) Noſtri omnes γὰρ a Seb. receptum; ſed Vitt. 2 et 3. κεγχρεὺς pro κυγχρεύς. Apollod. III, 12, 7. κυχρεὺς, vt ſupra v. 110. Infra ad v. 451. ὁ κυχρεὺς, ἢ κυγχρεύς: ergo Tzetzes ipſe vnum idemque fuiſſe credidit, cf. Heyne ad Apollod. l. l. et Sturz. ad Pherecyd. p. 84.

123) τῆς Ἀσωποῦ) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. reliqui habent cum Apollodoro.

124) ὁ δὲ) Sic pro ὁ δὴ noſtri cum Sebaſt.

ὑπ' Εὐρύτου [125]) τοῦ Ἄκτορος, οὗ θυγατέρα Ἀντιγόνην λαμβάνει. Ἀναιρεθείσης δὲ ἐκείνης ᾤχετο εἰς Φθίαν [126]) καὶ Θέτιν ἄγων ἐπὶ τῶν ἵππων, οἰκεῖ [127]) ἐν Φαρσάλῳ [128]) καὶ Θετιδείῳ [129]), ὃ καλεῖται ἀπὸ τῆς Θέτιδος ἡ πόλις [130]) κατὰ μὲν Φύλαρχον [131]), ὅτι ὁπλισαμένη [132]) τὰ ὅπλα ἔφυγε τὸν [133]) Ἥφαιστον, καὶ [134])

125) Εὐρύτου) Sic nostri ad vnum omnes cum Eudoc. p. 338, sed Apollod. III, 13, 1. Eustath. ad Hom. Il. π, 175. cum schol. Villois. Εὐρυτίωνος. Infra occurrit Εὐρυτίων, υἱὸς Ἴρου. cf. Heyne in Obseruatt. ad Apollod. p. 310.

126) εἰς Φθίαν) Sturz. ad Pherecyd. p. 86, quum Peleus iam ante mortem Antigonae petiisset Phthiam, legendum putat ἐκ Φθίας, cui coniecturae fauet Eudocia p. 338, ὁ Πηλεὺς ἐκ Φθίας φεύγων.

127) οἰκεῖ) Ita lege pro ἥκει auctoritate Ciz. et Vit. 1, schol. Pind. Nem. IV, 81, et Pherecyd. p. 83. e quo haec ducta sunt; et Apollon. Rh. I, 9. Φθίῃ ἐνὶ ἄμματα valet. Praeterea verba sic sunt interpungenda, καὶ Θέτιν ἄγων ἐπὶ τῶν ἵππων, οἰκεῖ.

128) Φαρσάλῳ) Ita Ciz. et Vit. 1. recte: Vitt. 2 et 3. cum edd. vett. male Φαργάλῳ.

129) Θετιδείῳ) Vit. 2. hic et postea Θετιδίῳ, vt Strab. IX, p. 431. et Polyb. XVIII, 3. Steph. Byzant. Θετίδιον ex Hellanico, cf. Sturz. p. 134. Vit. 3. Θετιδίῳ, et seq. ἣ pro ὃ. Postea vero Θετιδίῳ.

130) ἡ πόλις) Heyne in Obseru. ad Apollod. p. 313. et seq. ὃ delendum putat, praeter rationem, nam recte dic. καλεῖται τοῦτο ἡ πόλις, hoc nomine vocatur vrbs; nostri: die Stadt wird so genannt.

131) φύλαρχ.) Sic pro φίλαρχ. legendum, quamquam inuitis omnibus Codd. Mss. nisi putes, ipsum Tzetzam iam errasse; cf. Athen. II, 58, c. IV, 141, a et aliis locis.

132) ὁπλισ.) Vitt. 2 et 3. ὁπλισάμενος, non apte.

133) ἔφυγε τὸν) Sic quoque Vit. 2. ἔφευγε τόν. Vit. 1. et Ciz. ἔφυγε πρὸς τὸν Vit. 3. vt impressi. Seb. deleuit cum Vit. 1. 2. et Ciz. πρὸς, recte, nam fugit illa Vulcanum sibi vim parantem, vt iam vidit Heyne in Obseruatt. ad Apollod. p. 313.

134) καὶ) Restituimus e Vit. 3.

μὴ πληρώσασα τούτου τὸν ἔρωτα, πληγεῖσα δὲ 135) τὸν πόδα ὑπ' αὐτοῦ σφύρῃ, ἐν Θετταλίᾳ ἐλθοῦσα 136) ἰᾶται ἐν τῷ ἀπ' αὐτῆς 137) κληθέντι Θετιδείῳ, κατὰ δὲ Εὐριπίδην 138), ὅτι διωκομένη ἡ Θέτις ὑπὸ Πηλέως μετήλλαττεν ἑαυτὴν, ὡς ὁ Πρωτεὺς, εἰς διαφόρους ἰδέας 139). Ἐκεῖ δὲ κατέσχεν αὐτὴν ἐν σηπίας μορφῇ καὶ ἐμίγη αὐτῇ, ὅθεν καὶ Σηπίας χωρίον Μαγνησίας Θετταλικῆς.

Οὕτω γοῦν φυγάδα 140) Θετταλικῆς Οἰνώνης ἤτοι Αἰγίνης τὸν Πηλέα φησὶν, ἡ γὰρ Αἴγινα πρότερον 141) Οἰνώνη ἐλέγετο ἀπὸ Οἰνώνης τῆς Βουδίωνος θυγατρὸς, καθά φησι Πυθαίνετος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν 142) Αἰγινητῶν, Αἴγινα 143) δὲ μετεκλήθη 144), ὡς πάντες φασὶν, ἀπὸ

135) πληγ. δὲ) Cizi et Vit. 1. melius, quam Seb. καὶ πληγεῖσα.

136) ἐλθοῦσα) Nostri cum Seb. supplent.

137) ἀπ' αὐτ.) Vitt. 2 et 3. ὑπ' αὐτ.

138) Εὐριπίδ.) (Εὐριπίδ.) Procul dubio Tragoediam innuit, quae Peleus inscribebatur, et cuius Aristoph. in Nub. 1155. Hesych. in Ἀρχεῖ et Stobaeus serm. 88. 91. 114 meminerunt. Eius fabulae argumentum exhibet Barnes. in Eurip. P. II, p. 488. Sebast.

139) ἰδέας pro εἴδεας nostri cum Seb. Vit. 2. pro διαφόρους habet διαφορὰς.

140) οὕτω — φυγάδα) Pro οὕτω Vitt. 2 et 3. ὅπως perperam, sed φυγάδα pro φυγάδην nostri cum Seb. praeter Vit. 2. sed Θετταλικῆς omittunt Ciz. et Vit. 1, non male: Vitt. 2 et 3. vero Θετταλικοῦ, minus bene. Ante Seb. legebatur Θετταλικόν.

141) πρότερον) (πρότερον) Ciz. et Vit. 1. πρῶτον: Vit. 3. πρῶτον.

142) τῶν Αἰγ.) Vit. 3. delet τῶν. Omnes legunt Αἰγινητῶν, forsit. Αἰγινητικῶν, vt coniicit Thryllit. cui assentiuntur Reinel. in not. marginal. ad Voss. de Hist. Gr. et Heyne in Obseruatt. ad Apollod. p. 307. schol. Apoll. Rh. IV, 1712. ἐν πρώτῳ περὶ Αἰγίνης: Athen. XIII, p. 589. f. ἐν τρίτῳ περὶ Αἰγίνης. Schol. Pind. Nem. VI, 53. tamen, vt Tzetz. ἐν πρώτῳ Αἰγινητῶν, in Indice vero Heyne Αἰγινητικῶν.

143) Αἴγινα — Ἀσωποῦ) Ignorant Vitt. et Ciz.

144) μετεκλ.) Vit. 3. ἐκλήθη, et mox οἱ πάντες pro πάντες.

Αἰγίνης τῆς Ἀσωποῦ. Διὰ δὲ τὸν φόνον Φώκου ἡ μήτηρ αὐτοῦ Ψαμάθη λύκον μέγαν ἐποίησε διαφθείρειν τοὺς βόας Πηλέως, ὃν πάλιν [145]) αὐτὴ ἀπελίθωσε Θέτιδος παρακληθεῖσα. Οἱ δέ φασιν [146]), ὅτι ἡ Θέτις τοῦτον ἀπελίθωσε τρώγοντα τὰς βοῦς [147]), ἃς Πηλεὺς ἄποινα ἔστελλεν [148]) Ἀκάστῳ ὑπὲρ Ἄκτορος τοῦ ἐκείνου υἱοῦ, ὃν ἄκων ἀνεῖλεν ἐν κυνηγεσίῳ [149]). Οἱ δέ φασιν, ὅτι ὁ Πηλεὺς πρὸ Θέτιδος Πολυμήλην [150]) εἶχε γυναῖκα [151]) τὴν τοῦ Ἄκτορος θυγατέρα, ἧς ἀδελφὸς Ἶρος, οὗ παῖδα Εὐρυτίωνα ἐν κυνηγεσίῳ Πηλεὺς ἄκων ἀναιρεῖ ἕνα ὄντα τῶν Ἀργοναυτῶν.

176. Μύρμων [1]) τὸν ἐξάπεζον ἀνδρώσας στρατὸν] Αἴγιναν τὴν Ἀσωποῦ θυγατέρα Ζεὺς εἰς εὐνὴν εἶχεν εἰς τόπον καλούμενον Φλιοῦντα. Τοῦ δὲ Σισύφου τῷ Ἀσωπῷ ἀπαγγείλαντος τὴν τοῦ Διὸς μίξιν, ὁ Ἀσωπὸς πρὸς τὸ μαθεῖν τἀληθὲς ἠπείγετο. Ζεὺς δὲ γνοὺς τόδε τὴν μὲν Αἴγιναν εἰς νῆσον ἐπώνυμον μετέβαλε, τῷ δὲ Σισύφῳ δέδωκε τιμωρίαν ἐν τῷ Ἅιδη, ὥστε λίθον τινὰ φέρειν μέγαν. Τῆς δὲ Αἰγίνης τὸν Αἰακὸν τεκούσης καὶ διὰ τὸ βασιλεύειν μόνον ἐν τῇ νήσῳ δυσχεραίνοντα προσηύξατο τῷ Διΐ, ἵνα οἱ ἐκεῖσε μύρμηκες μεταβληθῶσιν εἰς ἄνδρας, ὃ καὶ γέ-

145) πάλιν) Vitt. 2 et 3. πάλαι, mendose.

146) φασιν) vt Eudoc. p. 338.

147) τὰς βοῦς (βοῦς) Vit. 1. et Ciz. τοὺς βοῦς, vt antea. Eudocia βόας καὶ πρόβατα.

148) ἔστελλ.) Vit. 1. et Ciz. ἔστειλεν.

149) ἐν κυνηγ.) Sic omnino legendum cum Eudocia; Editt. omnes et Codd. omittunt ἐν. Mox additur ἐν κυνηγεσίῳ πηλεύς.

150) πολυμήλην pro πολυμήλαν nostri omnes; recte, cf. Heyne in Observatt. ad Apollod. p. 314. et Sturz. ad Pherecyd. p. 163.

151) γυναῖκα) Addendum e Vit. 1. et Ciz. vti etiam ex Eustathio ad Hom. Il. β, p. 321. τὴν τοῦ Ἄκτορος θυγατέρα.

1) Μύρμων usque ad λέγονται μυρμιδόνες desiderantur omnia in Codd. nostris: Ante Seb. annexa erant scholio superiori v. 175.

γονεν. Ἄλλοι δὲ τὸ περὶ τῶν μυρμήκων οὕτω φασὶν, ὅτι Πηλεὺς ἀνελὼν τὸν ἴδιον ἀδελφὸν ἔφυγε καὶ ἐλθὼν ἐν Θετταλίᾳ ἠπόρει στρατοῦ καὶ εὐξάμενος τῷ Διῒ μετεβλήθησαν οἱ μύρμηκες εἰς ἄνδρας, ἐξ οὗ λέγονται Μυρμιδόνες.

Μύρμων] Λέγουσιν [2], ὅτι Αἰακὸς ἐξ Αἰγίνης καὶ Διὸς [3]) γεννηθεὶς ἐν τῇ ἀπ' αὐτῆς [4]) Αἰγίνῃ νήσῳ κατελείφθη μόνος, ᾐτήσατο δὲ τῷ Διῒ [5]), καὶ ὃς τοὺς μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποίησε, καθὰ καὶ Ἡσίοδος ἐν τῇ Ἡρωϊκῇ Γενεαλογίᾳ [6]) φησίν·

Ἡ δ' [7]) ὑποκυσαμένη τέκεν [8]) Αἰακὸν ἱππιοχάρμην.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἥβης πολυηράτου [9]) ἵκετο μέτρον,

2) λέγουσι pro λέγουσιν . . . forte hic Vitt. 2 et 3 recte, nam . . . excidit ἀληθεῖ . . . ipse Apollod. III, 12, 7. vere dicit, Aeginam e Ioue peperisse. Marcellinus quoque in Vita Thucyd. ab init. et Io. Tzetz. in Chil. VII, 307, ubi eandem fabulam narrat, οἱ μυθογράφοι λέγουσι. Forsitan λέγουσι est recensionis secundae, in qua Io. Tzetza fratrem Isaacium saepius emendauit, interdum tamen etiam, vt fit, corrupit.

3) ἐξ Αἰγ. — Διὸς) Sic legunt cum Sch. Vitt. 2 et 3. sed Ciz. et Vit. 1. seruant vulg. ἐξ Αἰγ. . . . Διΐ. Io. Tzetz. in Chil. l. l. Ζεὺς συμμιγεὶς Αἰγίνῃ.

4) ἀπ' αὐτῆς) Vitt. 2 et 3. ὑπ' αὐτῆς Ciz. et Vit. 1. ἀπ' αὐτοῦ, quam lectionem iam Potterus eiecit. Mox Vit. 3. Αἰγίνας pro Αἰγίνῃ. Apollod. III, 12, 6. Αἴγιναν δέ.

5) τῷ Διῒ) Vit. 1. et Ciz. τὸν Δία.

6) ἡρωϊκ. γενεαλ.) Vitt. 2 et 3. ἡρωγενεαλογίᾳ, quam Fabric. in Bibl. Gr. Vol. I, p. 590. Ἡρωγονίαν, et Io. Tzetz. in schol. ad Hesiod. p. 4. ed. Heins. rectius Ἡρωογονίαν nominat. Fragmentum autem exstat in Hesiod. ed. Lips. p. 445, et in Schol. Pind. Nem. III, 21.

7) Ἡ δ') Nostri ἥδ'.

8) τέκεν Αἰακὸν) Vit. 3. τέτοκεν (contra metri leges) υἱόν. In Vit. 2. voc. Αἰακὸν bis ponitur, haud dubie semel pro υἱόν, explicationis caussa a Tzetza, vt solet, additum. In Vit. 1. et Ciz. Αἰακὸν plane deest, lacuna tamen relicta.

9) πολυηρ.) Vit. 1. et Ciz. πολυκράτου, mendose.

Μοῦνος ἐὼν ἤσχαλλε [10]). Πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Ὅσσοι ἔσαν μύρμηκες ἐπηράτου ἔνδοθε [11]) νήσου,
Τοὺς [12]) ἄνδρας ποίησε, βαθυζώνους τε γυναῖκας.
Οἳ δή τοι πρῶτοι [13]) ζεῦξαν νέας ἀμφιελίσσας,
Πρῶτοι δ' ἱστία θέντο νεὼς κυανοπρῴροιο [14]).

Καὶ ταῦτα μέν εἰσι ληρώδη [15]) καὶ μυθικά· Θεαγένης [16]) δὲ ὁ ἱστορικὸς ἐν τῷ περὶ Αἰγίνης φησὶν, ὀλιγανθρωπούσης τῆς νήσου, τοὺς ἐν αὐτῇ ἐν σπηλαίοις οἰκεῖν ἀκατασκεύους [17]) ὄντας· καὶ τοὺς μὲν γεωργουμένους καρποὺς ἐν τοῖς σπηλαίοις τίθεσθαι, τὴν δ' ἐκ τούτων [18]) ὀρυττομένην γῆν εἰς τὰς γεωργίας ἀναφέρειν, ὡς ὑπάντρου [19]) τῆς νήσου τελούσης, καὶ μᾶλλον ἐπὶ τῶν πεδινῶν [20]). Τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως·

Αἰακὸς ἐλθὼν μετά τινων [21]) ἐκ Πελοποννήσου καὶ

10) ἤσχαλλε) Io. Tzetz. in Chil. VII, 309, ad hoc verbum alludens κατήσχαλλε.

11) ἔνδοθε) Vitt. 2 et 3. ἔνδοθι.

12) τοὺς) Sic pro τόσσους Thryllit.

13) πρῶτοι pro πρῶτον vel πρῶτα Ciz. et Vit. 1. recte, cf. Heyne ad schol. Pind. Olymp. VIII, 26, p. 354, vbi etiam hic versus laudatur.

14) πρῶτοι — κυανοπρ.) A Seb. receptum nostri ignorant. Extat hic vers. in ed. Lips. et in Pind. schol. l. l. sic:

πρῶτοι δ' ἱστία θέσαν νεὼς ποντοπόροιο.

cf. ibi Heyne.

15) ληρώδη) Pro τὰ λῆρα assumsimus e Vitt. 2 et 3. ob seq. μυθικά.

16) Θεαγένης) Sic omnes, recte, sed schol. Pind. Nem. III, 21. male Θεογένης.

17) ἀκατασκ.) Ita Ciz. Vit. 1. et schol. Pind. Io. Tzetz. in Chil. amplificat: οὐδ' οὖν ὁλκάδας ναυπηγὸν ᾔδεσαν οἱ ἐν ταύτῃ. Vit. 2. ἀκατασκεύως ζῶντας: Vit. 3. ἀκατασκεύους ζῶντας.

18) ἐκ τούτων) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. cum schol. Pind. sed Vitt. 2 et 3. ἐκ τούτου, non apte.

19) ὑπάντρου) Sic Vit. 2. et schol. Pind. sed Ciz. Vitt. 1 et 3. ὑπ' ἄντρου, perperam.

20) πεδινῶν) Schol. Pindari addit τόπων.

21) μετά τιν.) Vit. 2. μετά τινος: Vit. 3. μ. τινας, perperam: schol. Pind. μεθ' ὧν.

οἰκήσας τὴν νῆσον ἐξημέρωσεν αὐτὴν πάντα [22]) διδάξας τὰ πρὸς πόλεμον καὶ, ἁπλῶς εἰπεῖν [23]), ὅσοις ἄνθρωποι [24]) κέχρηνται. Ὅθεν ἐμυθεύσαντο, ὅτι Αἰακῷ χαριζόμενος ὁ Ζεὺς τοὺς τῆς Αἰγίνης νήσου [25]) μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποίησε, τοῦτ' ἔστιν, ἡ εἱμαρμένη καὶ ὁ νοῦς Αἰακοῦ (Ζεὺς γὰρ [26]) καὶ ἡ εἱμαρμένη καὶ ὁ νοῦς λέγεται) μετέτρεψεν αὐτοὺς καὶ μετερύθμισε πρὸς [27]) τὸ κατ' ἀνθρώπους πράττειν τὰ σύμπαντα ἔργα αὐτῶν. Ἡ δὲ Αἴγινα αὕτη νῆσος [28]) μία τῶν Σποράδων ἐστὶν ἀντικρὺ κειμένη [29]) τῆς Ἀττικῆς, ἄποικος, ὡς ἔφην, Ἀργείων ὑπάρχουσα, μετὰ γὰρ Λακεδαιμονίων [30]) ἐλθὼν Αἰακὸς ταύτην κατῴκησε καὶ Τριάκων [31]) Ἀργεῖος μετὰ τὴν τελευτὴν Αἰακοῦ σὺν πλήθει ἐλθὼν ᾤκησεν Αἴγιναν. Οἱ δ' Ἀργεῖοι τοῦ [32]) Δωρικοῦ γένους εἰσίν.

Ἐξάπεζον] ἑξάπουν.

Ἀνδρώσας] ἐπὶ μὲν Αἰακοῦ κατὰ τὸ μυθικὸν ἀνθρώπους ποιήσας, νῦν δὲ ἐπὶ [33]) Πηλέως ἀντὶ τοῦ στρατιώτας καὶ ἀνδρείους ποιήσας.

22) πάντα) Vitt. 2 et 3. πάντας, non inepte.

23) εἰπεῖν) Abest a Vit. 2.

24) ἄνθρωπ.) Art. οἱ a Seb. perperam praepositum nostri non agnoscunt. Vitt. 2 et 3. pro ἄνθρ. κεχ. legunt ἀνθρώποις κέχρηκεν.

25) νήσου) In Vitt. 2 et 3. deest.

26) ζεὺς γὰρ) Vit. 1. et Ciz. ζεὺς δέ.

27) πρὸς) Non exstat in Vitt. 2 et 3. vti nec τὰ ad σύμπαντα.

28) αὕτη νῆσος) Exsulant a Vit. 1. et Ciz. *Pessime Tzetzes Aeginam adnumerat Sporatibus.* Sebast. Idem tamen tradit schol. Pind. Nem. III, 1. p. 682. ed. Heyn. cf. Eudoc. p. 297.

29) κειμένη) Vit. 2. γινομένη.

30) λακεδ.) Vit. 2. λακεδαιμόνων.

31) τριάκων) Giz. et Vit. 1. τριάπων, sed τριάκων etiam schol. Pind. Olymp. VIII, 39, vbi eadem traduntur.

32) τοῦ) Delent Vitt. 2 et 3. schol. Pind. cum Vit. 1. et Ciz. retinent.

33) νῦν δὲ ἐπὶ) Vit. 1. et Ciz. εἰ δὲ ἐπί. Caeterum Vitt. 2 et 3. mire: νῦν δὲ τὸν ἐπὶ πολέμου pro νῦν — Πηλέως.

177. Πελασγικὸν] Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος Ἴναχος. Ἰνάχου καὶ Μελίας τῆς Ὠκεάνου Φορωνεὺς καὶ Αἰγιαλεὺς ἄπαις, ἀφ' οὗ Αἰγιάλεια ἡ χώρα [1]). Φορωνεὺς δυναστεύων Πελοποννήσου ἐκ Τηλοδίκης νύμφης γεννᾷ Ἄπιν καὶ Νιόβην. Ἄπις οὖν τυραννικῶς ζῶν ἀναιρεῖται ὑπὸ Θελξίονος καὶ Τελχῖνος [2]), ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα Ἀπία ἡ τῆς Πελοποννήσου [3]). Νιόβης τῆς Ἄπιδος ἀδελφῆς καὶ Διὸς Ἄργος, ἀφ' οὗ ἡ χώρα· κατὰ δὲ Ἀκουσίλαον καὶ Πελασγὸς σὺν Ἄργῳ, ἀφ' οὗ ἡ τῆς Πελοποννήσου [4]) χώρα, ἡ καὶ Ἀπία λεγομένη, μέχρι Φαρσαλίας καὶ Λαρίσσης Πελασγία ἐκλήθη. Τὸν δὲ Ἀχιλλέα Πελασγικὸν ἐκάλεσεν ὡς Φαρσάλιον.

Τυφῶνα] Τυφὼν [5]) δαίμων ἑκατογκέφαλος [6]) πο-

1) ἡ χώρα) Abest ἡ a Vitt. 2 et 3. Apollod. II, 1, 1. addit ἐκλήθη.

2) ὑπὸ θελξ. καὶ τελχ.) *Aliter, si Eusebio credimus. Tertius enim Sicyoniorum rex fuit Telchin, praecessitque adeo Apin, qui quartus est, quamuis de Thelxione vera sunt, quae dixit. Puto esse variam lectionem, vel etiam ipsum Tzetzam memoriae errore τελχῖνα nominasse, quem errorem alius corrigens θελξίονα addidit: vid. de Telchinibus varia ap. Tzetzem Hist.* CXIII. *Cum Eusebio concordat Clem. Alexand. p.* 321, *L.* 1. *Strom. ed. Sylb.* 1688: Ἦν δὲ κατὰ τὴν ἑλλάδα κατὰ μὲν Φορωνέα, τὸν μετὰ ἴναχον, ὁ ἐπὶ ὠγύγου κατακλυσμὸς, καὶ ἐν σικυῶνι βασιλεία, πρῶτον μὲν αἰγιαλέως, εἶτα εὐρώπος, εἶτα τελχῖνος, καὶ ἡ κρητὸς ἐν κρήτῃ: *hi omnes praecesserunt Apim.* Thryllit. Veruntamen cf. Apollod. II, 1, 1, quem ante oculos habuit Tzetzes, et Heyne in Obseru. p. 97.

3) ἡ τῆς πελοπον. — usque ad ἀφ' οὗ ἡ πελ. χώρα desiderantur in Vitt. 2 et 3. etsi Apollod. II, 1, 1, cui seruiliter addictus est Tzetzes, habeat: incuria ergo librariorum neglecta.

4) ἡ τῆς πελ.) Sic Vitt. 2 et 3. vt antea: caeteri negligunt τῆς.

5) τυφὼν) Ciz. et Vit. 1. τυφὼς, qui autem ab illo diuersus est, cf. Sturz. ad Pherecyd. p. 166, et Eudoc. p. 406.

6) ἑκατογκ.) Codd. quibus nos sumus vsi, et Eudoc. l. l. ἑκατοντακέφαλος.

λεμηθεὶς καὶ κεραυνωθεὶς τῷ Διΐ, ὥς φασι μυθικῶς. Πίνδαρος μὲν λέγει [7])·

. . . . ἑκατογ-
κεφάλου [8]) Τυφῶνος ὀμβρίμου.

Αἰσχύλος [9]) δὲ πάλιν περὶ τούτου φησί·

Σμερδναῖσι [10]) γαμφηλαῖσι [11]) συρίζων φόνον,
Ἐξ ὀμμάτων δ᾽ ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας.

Ἀλληγορεῖται δὲ ψυχικῶς [12])· Τυφών ἐστιν ὁ τῦφος καὶ ἡ κενοδοξία, ἑκατὸν κεφαλὰς ἔχουσα [13]), τοῦτ᾽ ἔστι, πολλοὺς τρόπους ἐπάρσεως. Κεραυνοῦται δὲ καὶ πιμπρᾶται καὶ καταβάλλεται τῷ Διΐ ἤτοι τῷ σώφρονι λογισμῷ. Ἢ Τυφών ἐστι στοιχειακῶς ἡ μετὰ τὴν τοῦ Χάους καὶ τοῦ Ἐρέβους [14]) διάλυσιν [15]) σφόδρα κίνησις τῶν πνευμάτων καὶ ἐκπύρωσις [16]), ἥτις ἐπεσχέθη καὶ

7) ὥς φασι — λέγει) A Vit. 1. et Ciz. abest ὥς φασι, omnes vero λέγων pro λέγει. Optime Vit. 3. ὥς φησι μυθικῶς πίνδαρος, λέγων. Pind. Olymp. IV, 12.

8) ἑκατογ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἑκατοντακεφάλου: Vit. 1. et Ciz. ἑκατοντακεφάλαι, vitiose.

9) Αἰσχύλ.) Prometh. 356.

10) σμερδναῖσι, quod Seb. recepit, Vit. 1. et Ciz. comprobant, sed Vitt. 2 et 3. lectionem edd. pr. δειναῖσι tuentur, Eudoc. mendose δναῖσι.

11) γαμφ.) Ciz. et Vit. 1. γαμφηλῆσι, vt Schütz. ex Ald. quem consulas.

12) ἀλληγορεῖται δὲ ψυχικῶς) Vitt. 2 et 3. Eudoc. et Phauor. ἀλληγορικῶς δὲ καὶ στοιχειακῶς τυφὼν etc. ἀλληγορικῶς non male, sed στοιχ. huc non pertinet: vide postea.

13) ἔχουσα) Vit. 1. et Ciz. perperam ἄγουσα. Caeterum nostri omnes cum Eudocia eo loco, quem ei dedimus, ponunt ἔχουσα, quod in edd. prior. claudebat ῥῆσιν.

14) Ἐρέβους) Ita legendum cum nostris et Eudoc. editt. enim omnes ἐρέβου.

15) διάλυσ.) Vit. 1. et Ciz. διάχυσιν. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. διάλυσις, omisso voc. σφόδρα, pro quo habent καί.

16) ἐκπύρ.) Abest a Vitt. 2 et 3. art. ἡ, bene. Vit. 3. cum Eudoc. et Phauor.

ἐκαύθη ὑπὸ Διὸς ἤτοι τοῦ εὐκράτου ἀέρος καὶ τοῦ οὐρανοῦ, μετὰ γὰρ τὸ εὐκρατωθῆναι [17]) καὶ συστῆναι τὸν οὐρανὸν εὔρυθμον ἐπεσχέθη [18]) τὰ τυφωνικὰ καὶ πυρώδη πνεύματα. Ἐπεὶ δὲ ἐν τοῖς κοίλοις [19]) καὶ κισσηρώδεσι [20]) τόποις, ἐξαιρέτως δὲ ἐν τῇ Σικελίᾳ [21]), ἡμέρᾳ [22]) μὲν καπνὸς φαίνεται, κατὰ δὲ τὸν καιρὸν [23]) τῆς νυκτὸς πῦρ τὰς τοῦ ὄρους πέτρας ῥηγνύον [24]) καὶ κυλίον εἰς θάλασσαν [25]) (εἰ μὲν ὕδωρ [26]) ἐστὶ τὸ ἐξερχόμενον ἀπὸ τῶν κισσηρωδῶν καὶ τραφωδῶν τόπων τῆς γῆς μετὰ βίας ποιοῦν τὴν ἔξοδον καὶ μετὰ ῥύμης ἐκθλιβόμενον ποιεῖ τὰ θερμὰ λουτρά. Ὁ δὲ ἀὴρ, εἴτε πνεῦμα, ξηροτέρων καὶ τραφωδεστέρων ὄντων τῶν τοιούτων τόπων, τέμνει καὶ συνθλίβει τούτους ἐν τῷ ἐξέρχεσθαι. Καὶ οὕτω ποιεῖ τὸ πῦρ καὶ τὴν ἐκεῖθεν ἐξερχομένην ἀναθυμίασιν πυρώδη.) ἐμυθεύσαντο [27]). Οἱ μὲν, ὅτι ἐν Σικελίᾳ [28]) ὁ Ζεὺς τὸν

ἐκπλήρωσις, perperam. cf. Hesiod. Theog. 846. sqq.

17) εὐκρατωθῆναι) Omnia Lexica ignorant.

18) ἐπεσχ.) Vit. 1. et Ciz. ἐπεσχέθησαν, vti fere semper in Plurali: Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἐπιχύθησαν.

19) κοίλοις) Vit. 1. et Ciz. mendose κόλποις.

20) κισσηρώδ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudocia κισσηρῖσι.

21) τῇ σικ.) Vitt. 2 et 3. τῷ σικελικῷ.

22) ἡμέρᾳ) Pro ἡμέρας a Seb. receptum firmant Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. cum Eudoc. ἡμέρας seruant.

23) κατὰ — καιρ.) Iam in omnibus edd. prior. excepta Pott. 2. et in Eudoc. exstat, et tamen Seb. iactitat, se restituisse κατὰ pro καί. Vide, quam parum consuluerit editt. ante Pott. alt. excusas.

24) ῥηγνύον) Ciz. et Vit. 1. ἀποῤῥηγνύον.

25) εἰς θάλασσ.) Vit. 3. cum Eudoc. εἰς τὴν θάλ.

26) εἰ μὲν ὕδωρ — πυρώδη) A Seb. inserta nostri cum Eudocia ignorant. Sane discerpunt nexum verborum, et ab alio ad marginem primum adiecta, et deinde in textum illata videntur, nam omnia, quae antea sunt dicta, referuntur ad ἐμυθεύσαντο.

27) ἐμυθεύσ.) Omittunt Vitt. 2 et 3. non bene. Interim exhibent cum Eudocia lectionem, quae verissima est, nam puncto posito

Τυφῶνα κατεταρτάρωσεν, οἱ δὲ ἐν Λυδίᾳ [29]), ἄλλοι δὲ [30]) ἐν Κιλικίᾳ, καὶ ἄλλοι ἐν Φρυγίᾳ [31]), καὶ ἐν Βοιωτίᾳ ἕτεροι λέγουσι τοῦτον ταρταρωθῆναι [32]). Ἀρτέμων δὲ ὁ ἱστορικός φησιν, ὥσπερ ἐγὼ, ὅτι πᾶν ὄρος πυρὸς ἔχον ἀνάδοσιν καθάπερ [33]) ὑπὸ Τυφῶνι καίεται, εἰς ὃ πάντων οἱ λόγοι συντρέχουσι τῶν μυθικῶς ἐν διαφόροις τόποις λεγόντων ταρταρωθῆναι τὸν Τυφῶνα. Πελασγικὸν δὲ Τυφῶνα ἢ δαίμονα ἢ ἀνάδοσιν πυρπνόον [34]) τὸν Ἀχιλλέα καλεῖ.

Ἀλλ', ὦ φίλε [35]), ἐς πεδίον ἵππον κινεῖς ἱστορίας ἱκετεύων τὸν Τζέτζην πλατύνειν. Ἀντὶ δὲ σαφηνείας τῷ

post θάλασσαν, ita pergunt: Οἱ μὲν, quod seq. οἱ δὲ postulat: atque sic iam legendum.

28) ἐν Σικελ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 406. ἐν τῇ Σικελ.

29) λυδίᾳ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Phauor. λαοδικείᾳ: est quidem vrbs Phrygiae, cuius vero scholiast. mox meminit. Praeterea modo terrae, non vero vrbes per totum hunc locum commemorantur.

30) ἄλλοι δὲ) Sic legas e nostris et Eudoc. Sebast. cum reliquis δὲ negligit.

31) ἄλλοι ἐν Φρυγ.) Sic Vit. 1. et Ciz. pro ἕτεροι ἐν Φ. bene, quia mox sequitur ἕτεροι, quod vero Vit. 1. et Ciz. cum Phauor. omittunt: Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. praemittunt ἐν Βοιωτίᾳ, cf. ad h. l. schol. Pind. Olymp. IV, 11. Eudoc. addit: οἱ δὲ ἐν Αἰγύπτῳ, ὧν καὶ Ἡρόδοτος.

32) ταρταρ.) Sic solus Vit. 3. reliqui cum edd. priscis κατεταρταρ.

33) καθάπερ) Vit. 1. et Ciz. καθάπαξ, male.

34) πυρπνόον) Vitt. 2 et 3. πυρός.

35) Ἀλλ', ὦ φίλε, usque ad schol. v. 178. absunt a Vit. 1. et Ciz. et edd. ante Pott. sed Vitt. 2 et 3. exhibent. Potterus primum e Cod. Bar. ea eruit, et putat, vere esse Tzetzis verba, nimiam eius αὐθάδειαν redolentia. Verum Thryllit. persuasum habet, quum ἐπίκρισιν contineant, esse alius, forte Ioan. Tzetzae, quod mihi quoque perplacet. Vterque ergo et Potter. et Thryllit. auctorem horum verborum esse Tzetzam arbitrantur, sed non Isaacum, verum

πλάτει τῶν ἱστοριῶν μᾶλλον ποιήσω 36) ἀσάφειαν, σὺν γὰρ Θεῷ φάναι 37), καὶ τοῦ πολυΐστορος Ἀλεξάνδρου, καὶ Ἀπολλοδώρου, καὶ Ῥηγίνου τοῦ πολυμνήμονος καὶ Ἀρτέμωνος τοῦ Περγαμηνοῦ, καὶ Κασσάνδρου 38) τοῦ Σαλαμινίου καὶ τῶν λοιπῶν ἱστορικῶν ἱστορικώτεροι καθεστήκαμεν, καὶ ἀλληγορεῖν ἐπιστάμεθα, καὶ ὑπὲρ Κορνοῦτόν τε καὶ Παλαίφατον, καὶ Δομνῖνον, καὶ Κεφαλίωνα 39), καὶ Ἡράκλειτον καὶ τοὺς ἄλλους, ὁπόσοι ἢ ἑτέρωθεν ἀρυσάμενοι ἢ ἀφ' ἑαυτῶν γράφοντες ἠλληγόρησαν. Ἐκεῖνοι μὲν γὰρ 40) ἢ ἀσύμφορα ἢ παντελῶς ὀλίγα ἠλληγορήκεισαν 41), ὡς καὶ Φικούλης ὁ Κορίνθιος· ἡμεῖς δ' ἀφ' ἑαυτῶν μεμαθήκαμεν καὶ κατὰ πλάτος καὶ καιρίως ἀλληγορεῖν καὶ ἱστορίας πλάτος ἐπεξεργάζεσθαι 42). Ἀλλ' ἔασον, ἄνθρωπε, καὶ μὴ ἐνόχλει πλατυτέρως γράφειν ἡμᾶς, μὴ μᾶλλον συνθολώσωμεν, μηδὲ ἀλληγορεῖν 43) ἐν οὐκ ἀλληγορουμένοις μύθοις Λυκόφρονος.

Γεννᾶται 44)] γεννᾷ, ἀττικῶς, τὸ παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ.

178. Ἀφ' ἑπτὰ παίδων] Ὁ μὲν Λυκόφρων οὗτος οὐκ οἶδ' 1), ὅθεν εὑρὼν ἢ ψευδογραφῶν ἑπτὰ παῖδας

Ioannem, vbique doctrinam suam venditantem.

36) ποιήσω) Sic pro ποιήσει emendauit Seb. consensu Vit. 2. Praetulerim vulg. ποιήσει.

37) φάναι) Sic omnino legendum pro φᾶναι. *quod cum Deo dixerim.*

38) κασσ.) Vitt. 2 et 3. κασάνδρου, simplici σ.

39) κεφαλ.) Vit. 2. κεφαλιαίωνα.

40) μὲν γὰρ) A Seb. suppletum: Vitt. 2 et 3. omisso μὲν, supplent modo γάρ.

41) ἠλληγορήκεισαν) Sic Vitt. 2 et 3. pro ἠλληγόρησαν, bene.

42) ἐπεξεργ.) Sic pro ἀπεξεργ. cum Seb. legunt Vitt. 2 et 3.

43) μηδὲ ἀλληγορ.) Pro καὶ ἀλληγορ. a Sebast. emendatum comprobat Vit. 2. sed Vit. 3. dat καὶ μὴ ἀλληγορ.

44) γεννᾶται) Abest hoc schol. a Vit. 1. et Ciz. vt ab edd. vett. Sunt verba scholiastae interlin.

1) ὁ μὲν — οἶδ') Pro his Vitt. 2 et 3. οὐκ οἶδα.

ἄῤῥενας λέγει τὴν Θέτιν ἐκ Πηλέως τεκεῖν, καὶ τοὺς μὲν ἓξ εἰς πῦρ βάλλουσα ἀνεῖλεν ὡς μὴ κατὰ φύσιν αὐτῆς ὄντας [2]) καὶ ὡς ἀνάξια πάσχουσα ἑαυτῆς, ἐπὶ δὲ τοῦ Ἀχιλλέως ἐφωράθη καὶ ἐκωλύθη. Πίνδαρος [3]) δὲ λέγει Ποσειδῶνα, καὶ Ἀπόλλωνα [4]), καὶ Δία περὶ τοῦ γάμου τῆς Θέτιδος ἐρίσαι, κωλυθῆναι δὲ αὐτοὺς κατά τινας τῶν ἱστορικῶν ὑπὸ Θέμιδος [5]), κατὰ δὲ Αἰσχύλον [6]) ὑπὸ Προμηθέως· φησὶ γάρ·

Ἡ τέξεταί γε παῖδα φέρτερον πατρός.

Ἀπολλόδωρος δὲ Δία καὶ Ποσειδῶνα μόνους φησὶν ἐρί-

2) ὡς μὴ — ὄντας) Haec verba, vt a filo orationis aliena iam a Pottero eiecta, cui adſtipulantur noſtri, reuocauit temere Sebaſt. quum nil niſi interpretationem verborum ſqq. ὡς ἀνάξια — contineant, et ab alio gloſſatore inſerta videantur. Eudocia, quae p. 225. eadem iisdemque verbis narrat, addit: βουλομένη εἰδέναι, εἰ θνητοί εἰσιν, omiſſis ſqq. ὡς ἀνάξια — ἑαυτῆς. Praeter ea mox verbis: ἐπὶ δὲ — ἐκωλύθη adnectit: ὑπὸ Πηλέως ἐμβαλεῖν αὐτόν, quae contextus cum flagitet, a Tzetza, cum exſcribebat Eudociam, et interponebat ſqq. Πίνδαρος — vsque ad συζεῦξαι αὐτήν, temere videntur praetermiſſa. Fabulam refert vetus Homeri ſchol. et ſchol. Villoiſ. ad Il. π, v. 36. laudato Lycophrone, cf. quoque ſchol. Apoll. Rh. IV, 879, p. 233, b, ed. Francof. 1546, et Ptolem. Chenn. in Photio 190, fol. 488.

3) πίνδαρ.) Iſthm. VIII, 60, vbi tamen, vt Seb. annotat, plane nihil de Apolline; immo cum Apollodoro III, 13, 5. conuenit, cf. Heyne in Obſeru. p. 313.

4) καὶ Ἀπόλλ.) Delet καὶ Vit. 2.

5) ὑπὸ Θέμιδος) vt Apollod. III, 13, 5. et Pind. l. l. v. 68, et Apollon. IV, 800. ſed Vitt. 2 et 3. cum Phauor. ἐπιμηθέως, forte, vt Thryllit. coniicit, ὑπ' ἐπιμηθέως, recte, ſic enim Eudocia p. 226. vnde haec hauſta ſunt, vid. tamen Heyne ad Apollod. et Meziriac. Comment. ſur les Epitres d' Ovide T. I, p. 219.

6) κατὰ δὲ Αἰσχ.) Vit. 1. et Ciz. κατ' Αἰσχύλ. in Prometh. v. 776.

σαι [7]) περὶ γάμου τῆς Θέτιδος, Θέτιν δὲ ὡς τραφεῖσαν ὑφ' Ἥρας μὴ θέλειν [8]) Διῒ συνελθεῖν, ὅθεν ὀργισθέντα τὸν Δία θνητῷ [9]) συζεῦξαι αὐτήν.

Χείρωνος δὲ βουλαῖς ὁ Πηλεὺς κατέσχεν αὐτὴν εἰς παντοίας μορφὰς μεταβάλλουσαν ἑαυτὴν [10]), καὶ ἐμίγη αὐτῇ ἐν εἴδει σηπίας [11]) μεταβληθείσῃ καὶ γίνεται [12]) ὁ γάμος ἐν Πηλίῳ [13]), καὶ οἱ θεοὶ δῶρα ἔδωκαν [14]), Ποσειδῶν ἵππους Ξάνθον καὶ Βαλίον [15]), Ἥφαιστος μάχαιραν [16]), καὶ οἱ λοιποὶ ἕτερα [17]). Γεννήσασα δὲ ἡ Θέτις

7) φησὶν ἐρίσαι) Vitt. 2 et 3. non repetunt φησὶν, quia mox praecesserat. Vit. 3. quoque pro περὶ male μετὰ τοῦ γάμου, Eudocia μετὰ τὸν γάμον.

8) μὴ θέλειν) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. μὴ λέγειν, non bene, nam Apollod. III, 13, 5. μὴ βουληθῆναι.

9) θνητῷ) vt Apollod. l. l. sed Vit. 2. θητὶ (θὴς est seruus), Vit. 3. θέτι. Legendum θέτιδι cum Eudocia, ita vt referatur ad ὀργισθέντα, et cum ea addendum πηλεῖ verbis συζεῦξαι αὐτήν. cf. schol. Pind. Nem. IV, 101.

10) ἑαυτὴν) A Seb. perperam additum, neque Apollod. neque Godd. nostri cum Eudocia agnoscunt, nec quoque mox insertum μεταβληθείσῃ post σηπίας, quod vero addit schol. Apollon. I, 582, p. 134.

11) σηπίας) Cf. Eurip. Andromach. v. 1267. et schol. Apoll. Rh. l. l.

12) καὶ γίνεται) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. καί τοι, omisso γίνεται.

13) πηλίῳ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. ἐν πύλῳ, forte πήλῳ.

14) ἔδωκαν) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἔθηκαν: Vit. 1. et Ciz. δῶρον ἔδωκαν, perperam.

15) Βαλίον) Apollod. III, 13, 5. cum Eudoc. βάλιον: Hom. Il. π, 149, βαλίον.

16) μάχαιρ.) Sed ensis iam antea a Vulcano datus fuerat Peleo, cf. Heyne ad Apollod. l. l. Assentitur tamen Tzetzae schol. Pind. Pyth. III, 167.

17) καὶ οἱ λ. ἕτερα) E. g. Venus scyphum aureum, Iuno pallium, Minerua tibias, Nereus sal, cf. Ptolem. Chenn. in Phot. 190, f. 488.

τὸν πρὶν, κατὰ Ἀπολλόδωρον [18]), Λιγύρωνα [19]) καλούμενον, ὕστερον δὲ Ἀχιλλέα [20]) μετακληθέντα, διὰ τὸ δοθῆναι [21]) Χείρωνι καὶ δίχα κοινῆς χιλῆς ἤγουν τροφῆς [22]) ἀνατρέφεσθαι. Ἑσπέρα μὲν γὰρ αὐτὸν εἰς πῦρ ἔβαλλεν [23]), ἡμέρα δὲ ἔχριεν ἀμβροσίᾳ ὡς ἀθανατίσαι τοῦτον ἐθέλουσα [24]). Ἰδόντος δὲ τοῦ Πηλέως τὴν Θέτιν βάλλουσαν αὐτὸν εἰς τὸ πῦρ καὶ βοήσαντος [25]), συνέβη ταύτην πρὸς τὰς Νηρηΐδας [26]) ὑποχωρῆσαι. Ὁ δὲ Πηλεὺς Χείρωνι τῷ ἱπποκενταύρῳ [27]) τὸν παῖδα δέδωκεν ἀνα-

18) κατὰ Ἀπολλ.) Vit. 1. et Ciz. cum Eudoc. κατὰ τὸν Ἀπολ. III, 13, 6.

19) λιγύρωνα) Eudoc. perperam λίγυρον.

20) Ἀχιλλ.) Vitt. 2 et 3. Ἀχιλέα ſimplici λ, vti fere ſemper, cf. Heyne in Obſeruatt. ad Hom. Il. I, 1. de ſcriptura huius voc.

21) δοθῆναι) Noſtri omnes cum Eudoc. tollunt additum αὐτῷ, recte.

22) δίχα — τροφῆς) Ciz. et Vit. 1. praetermittunt ἤγουν τροφῆς, Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. χιλῆς, ἤγουν, non accurate, nam χιλῆς abeſſe non poteſt. Etymol. M. διὰ τὸ μὴ θίγειν χείλεσιν χιλῆς (Phauor. male θηλῆς) ὅ ἐστι τροφῆς. Zonar. παρὰ τὸ χιλὸς, ὃ σημαίνει τὴν τροφὴν, χιλεὺς καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀχιλεὺς, οὐ γὰρ κοινῇ τροφῇ ἐχρᾶτο. De nominis etymo vid. Heyne Obſ. ad Hom. Il. I, 1. et Waſſenberg. ad Schol. Il. α, p. 130.

23) ἔβαλλ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἔβαλεν.

24) ἔχριεν — ἐθέλουσα) Vit. 2. cum Eudoc. ἄχρις ἐν (in ora recte ἔχρισεν) ἀμβροσίᾳ καὶ ὡς ἀθαν. τοῦτον ἠθέλησεν. Vit. 3. ἄχρις ἐν (ſine correctione) ἀμβρ. καὶ ὡς ἀθαν. τοῦτον εἰς πῦρ ἐν ἀμβροσίᾳ, καὶ ὡς ἀθαν. τοῦτον ἠθέλησεν, ita, perperam repetitis e priori verſu aliquot verbis. cf. Apollod. I, 13, 6. Ergo Vitt. 2 et 3. vitium, vt vere eſt, ἄχρις ἐν pro ἔχρισεν ex Eudocia tranſtulerunt.

25) βοήσαντος) Sic noſtris conſentientibus: Eudocia βοηθήσαντος.

26) Νηρηΐδας) Recte. Sic quoque Eudoc. Vit. 3. νηρεήδας vitioſe. Apollod. νηρεΐδας.

27) τῷ ἱππ.) A Seb. adiectum, Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. quoque adiiciunt. Apollodorus, vnde omnia ſunt hauſta, non exhibet.

τρέφειν [28]). Καὶ ταῦτα μὲν φησιν Ἀπολλόδωρος· Ἀγαμήστωρ δὲ ὁ Φαρσάλιος [29]) Πυρίσοον [30]) πρότερον λέγει Ἀχιλλέα κεκλῆσθαι [31]) ἐν τῷ τῆς Θέτιδος Ἐπιθαλαμίῳ·

28) ἀνατρέφ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. τρέφειν.

29) Ἀγαμ. — ὁ φαρσάλ.) Sic quoque die. in Prolegg. Tzetzae, et in Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. ἀγαμήτωρ (in Prolegg. Vit. 3. ἀγαμήστωρ) ἀφαρσίας. Ptolem. Chenn. ap. Phot. C. 190, f. 488. quod debemus Reinesio, idem tradit, Agamestore tamen non nominato, his verbis: Ἀχιλλεὺς διὰ τὸ ἐκ πυρὸς αὐτὸν σωθῆναι καιόμενον ὑπὸ τῆς μητρὸς πυρίσσοος ἐκαλεῖτο. Vtrumque nomen incognitum. Plutarchus quidem in Sympos. L. 1. T. VIII, p. 459. ed. Reisk. commemorat Agamestorem Academicum, a nostro ἐπιθαλαμιογράφῳ haud dubie plane diuersum, quem vero quoque ignoraſſe dicit Reiske. Sebaſt. etiam in notis lat. interpretationi ſubiectis fatetur, ſe neſcire tertium, qui mentionem eius fecerit. Voc. Ἀγαμήστωρ ſ. Ἀγαμήτωρ, etiamſi non ſit corruptum, corruptum tamen eſt, quod dant Vitt. 2 et 3. ἀφαρσίας. Eudocia pro ἀφαρσίας legit ἀφ' ἁρπασίας. Quid ſi ἀφ' ἁρπασίας vel potius ἁρπασίας non ad Agamestorem, ſed ad Achillem referretur? Nominatum Achillem πυρίσοον, h. e. ſeruatum et quaſi ereptum ex igne ἀφ' ἁρπασίας, tradit Agameſtor. Quae vero lectio poſt Eudociam, Tzetza priorem, corrupta abire potuit in ὁ φαρσάλιος l. ἀφαρσίας. Quod voc. ἁρπασία vel ἁρπασία, etſi ſit ignotum, vt auctor Agameſtor, ab ἁρπάζω tamen deductum videtur. Attamen, quum Vitt. 2 et 3. in Prolegg. habeant ὁ Φαρσάλιος, ab hac lectione non eſt diſcedendum. Forſan Eudocia et Vitt. 2. et 3. h. l. legerunt ὁ ἀπὸ Φαρσαλίας, vnde librariorum inſcitia ortum ἀφαρσίας l. ἀφ' ἁρπασίας. Accedit huc, quod argumentum huius Epithalamii optime conuenit poetae in Pharſalia orto.

30) πυρίσοον) Ciz. et Vit. 1. vt edd. principes, πυρίσιον: Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. πυρίδoον, inepte confuſa δ et σ.

31) κεκλῆσθαι) Noſtri cum Eudoc. καλεῖσθαι, et mox quoque καλεῖσθαι pro κληθῆναι Vitt. 2 et 3. Ciz. vero et Vit. 1. κληθῆναι. Caeterum Vitt. 2. et 3. etiam cum Eudocia omittunt πρότερον.

εἶτα τοιουτοτρόπως αὐτὸν Ἀχιλλέα κληθῆναι, ὡς τὰ ἔπη τούτου σαφῶς[32]) δηλώσεις·

Παιδνῷ δ' οὔνομα θῆκε [33]) Πυρίσσοον, ἀλλ' Ἀχιλῆα
Πηλεὺς κίκλησκε [34]) χείλεος [35]) εἵνεκά μιν·
Κείμενον εἰνὶ κόνει [36]) σποδιῇ ἐπὶ [37]) πῦρ ἀπάμερσε [38]),
Χείλεος αἰθομένου [39]) ἀπροφάτως [40]) ἑτέρου.

Ὁ δὲ Εὐριπίδης [41]) ἅπαξ φησὶ μιγῆναι Πηλέα τῇ Θέτιδι ἐν τῇ Σηπιάδι καὶ ἕτεροι σὺν αὐτῷ.

Φεψάλῳ] πυρκαϊᾷ, ἣν φεύγει τὶς ψαύειν καὶ προσεγγίζειν.

Σποδουμένων] ἀλλαχοῦ τυπτομένων [42]), νῦν δὲ φλεγομένων.

32) σαφῶς) A Seb. restitutum exhibent quoque Vitt. 2 et 3. cum Eudocia, ita tamen: ὡς τοῦτο σαφῶς ἐπιδηλώσεις. Antequam vero Vit. 2. incipit recitare versiculos, rasura est circiter IX litterarum, sed Vit. 3. continua serie pergit.

33) παιδνῷ — θῆκε) Vit. 1. et Ciz. παιδίῳ δ' ὄνομα θῆκε, contra metrum: Vit. 2. παιγνῷ δ' οὔν. θῆκε, contra sensum: Vit. 3. παῖδα γνῷ δ' οὔνομα θῆκε πυρίδοον, cum Eudocia, quae voc. παῖδα iungit cum voc. ἐπιδηλώσεις, addito puncto.

34) κίκλησκε) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. κέκληκεν, forte: κίκλησκεν.

35) χείλεος) Vitt. 2 et 3. hic et postea χίλεως: Eudoc. vitiose ἔχιλος.

36) εἰνὶ κόν.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἐνὶ κονιῇ, non bene: forte: ἐν κονίῃ l. κονίᾳ.

37) σποδ. ἐπί) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. σποδ. ἐνὶ, vt vulg. sed in Vit. 1. et Ciz. desunt, recte quidem, addit Thryllit. nam sunt e glossa; verum tum versiculus est mutilus.

38) ἀπάμερσε) Vit. 1. et Ciz. ἀπάμεργε: Vit. 3. ἀπέμερσε.

39) αἰθομένου) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. sed Vit. 2. ἄθ' ὑβίου: Vit. 3. cum Eudoc. ἄθ' βίον, vitiose.

40) ἀπροφάτως) Nostri omnes cum Eudoc. ἀπροσφάτως.

41) Εὐριπ.) Andromach. v. 1267.

42) τυπτομένων) Sic legendum esse pro πιπτομένων, docent Vit. 1. et Ciz. cum Phauor. vti etiam Hesych. σποδούμενος· τυπτόμενος. In

179. Μοῦνον [1])] ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ μόνον.

Ἐξαλύξαντα] ἐκφυγόντα.

Σποδὸν] ἀλλαχοῦ στακτήν· νῦν δὲ τὴν πυρκαϊὰν [2]) καὶ καῦσιν.

180. Χ᾽ ὠ μὲν] Καὶ ὁ μὲν Ἀλέξανδρος ἁρπάσας τὴν Ἑλένην ὑποστρέψει πάλιν πρὸς τὴν Τροίαν, ὥσπερ τὶς παῖς κινήσας καπνῷ σφηκῶν φονικῶν κατοικίαν καὶ παροτρύνας αὐτούς. Χ᾽ ὠ μὲν ἀττικὴ [3]) συναλοιφὴ ἀντὶ τοῦ [4])· καὶ ὁ μέν. Τὸ αι [5]) καὶ ο εἰς ω μέγα κιρνᾶται, τὸ δὲ ἰῶτα ἐξεβλήθη, καὶ ἐτέθη ἄνω.

181. Σφῆκας δαφοινούς] φονικούς [6]). Λέγει δὲ τοὺς Ἕλληνας.

Χηραμῶν] Χῶ, τὸ χωρῶ, ἐξ οὗ [7]) χηραμὸς, ὁ φωλεὸς καὶ ἡ κατάδυσις [8]) τῶν ὄφεων καὶ σφηκῶν, καὶ μελισσῶν, καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτόν ἐστι ζῶον, οἷον ἀσπάλαξ [9]).

182. Δῶμα [10])] νῦν τὸν φωλεόν.

interpretatione lat. Sebaſt. *vapulo*, verum in gr. ſchol. de emendatione verbi non cogitauit.

1) μοῦνον — ἐκφυγόντα) Abſunt a Ciz. et Vit. 1. vti ab edd. ante Potter. 1. In Vitt. 2 et 3. exiant, exceptis ἀντὶ τοῦ, μόνον.

2) τὴν πυρκ.) Vit. 3. ignorat τὴν, bene.

3) ἀττικὴ) Vit. 3. ἀττικῶς.

4) ἀντὶ τοῦ) A Seb. receptum, noſtri ignorant.

5) τὸ αι) Noſtri τὸ α, deletis vero verbis ſqq. κιρνᾶται — ἄνω. *Recte*, addit Thryllit. *quid enim* ἐτέθη ἄνω? *Quid ſi legamus* τὸ δὲ Ἰῶτα ἐξεβλήθη, καὶ ἐτέθη (vel ἀπόστροφος) ἄνω, *vel:* καὶ ἐτέθη κάτω, ἄνω δὲ ἀπόστροφος. *Sed nihil definio.* Quid? ſi ἐτέθη ἄνω ſit: *vt iam antea eſt dictum.*

6) φονικούς) Noſtri φοινικούς.

7) ἐξ οὗ) Noſtri καὶ ἐξ αὐτοῦ, bene.

8) ἡ κατάδυσις) Vitt. 2 et 3. cum Phauor. eiiciunt ἡ.

9) οἷον ἀσπ.) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

10) δῶμα — φωλεόν) Debet Seb. duobus Codd. qui forſan iidem ſunt, qui Vitt. 2 et 3. nam hi quoque habent: a Ciz. et Vit. 1. abſunt.

183. Οἱ δ' αὖ προγεννήτειραν] Οἱ ὠμησταὶ Ἕλληνες τοῖς βύκταις καὶ ἀνέμοις θυσιάσουσι [1]) τὴν Ἰφιγένειαν τὴν προγεννήτειραν, ἤτοι μητέρα τὴν πρὸ τῆς θυσίας αὐτῆς γεννήσασαν [2]) τὸν οὐλαμώνυμον Νεοπτόλεμον. Ἢ τὴν πρόγονον Οὐλαδωνύμου [3]), τοῦτ' ἔστιν, Ἀλεξάνδρου, οὐλὰς γὰρ ἡ πήρα [4]). Ὁ γὰρ [5]) Ἀλέξανδρος ἐν πήρᾳ, φασὶν, ἀνετράφη, ὅθεν οὐλαδώνυμον αὐτόν φασι καλεῖσθαι [6]). Τοῦτο δὲ λῆρός ἐστι· πηρωνύμου γὰρ λοιπὸν ὤφειλεν εἰπεῖν ἢ σακκωνύμου, οὐ μὴν [7]) οὐλαδωνύμου, οἱ γὰρ ποιμένες ἐν πήρᾳ αὐτὸν ἐκτεθέντα εὗρον [8]).

Προγεννήτειραν] Κατά τινας ἐξ Ἰφιγενείας καὶ Ἀχιλλέως ἐγεννήθη ὁ Νεοπτόλεμος. Μετὰ δὲ τὴν ἐπ' Εὐρίπῳ Ἰφιγενείας θυσίαν, ὥς φησι Πίνδαρος [9])· Ἰφιγένεια ἐπ' Εὐρίπῳ σφαχθεῖσα [10]), παρέθετο, ὥς τινές

1) *θυσιάσ.*) In hanc lectionem a Seb. receptam conſpirant noſtri, excepto Vit. 2. qui vulg. *θυσιάζουσι* tuetur.

2) *γεννήσ.*) Vit. 3. *γεννηθεῖσαν*, perperam.

3) *οὐλαδων.*) Vitt. 2 et 3. iterum, vt antea, *οὐλαμων.* non apte.

4) *πήρα*) Pro *κριθὴ* a Seb. ope trium Codd. poſitum. Heſych. tamen: *οὐλάς· κριθάς.*

5) Ὁ *γὰρ*) Sic pro *ὁ δὲ* noſtri, recte.

6) *καλεῖσθαι*) Sic legendum cum Vitt. 2 et 3. non *καλεῖν.*

7) *οὐ μὴν*) Ignorant Vitt. 2 et 3.

8) *οἱ γὰρ — εὗρον*) A noſtris abſunt.

9) *πίνδαρ.*) Pyth. XI, 35.

10) *Ἰφιγένεια — σφαχθεῖσα*) Sic Ciz. et Vit. 1. recte, vt Pindarus: Vitt. 2 et 3, *ἰφιγένεια — σφαγεῖσα.* Male edd. ante Seb. *Ἰφιγένειαν — σφαχθεῖσαν*, verum ne Sebaſtiani quidem emendatio *ἰφιγενείας — σφαγείσης* placet, niſi velit haec verba eſſe vberioris explicationis cauſa adiecta, ita: *hoc eſt, mactata igitur Iphigenia.* Vt vero hanc verborum repetitionem vitemus, reuocanda eſt vnice vera lectio Vit. 1. et Ciz. *ἰφιγένεια — σφαχθεῖσα*, nam haec ſunt verba ipſius Pindari a Tzetza citata. Lectio Sebaſt. eſt interpretamentum gloſſatoris, vel librarii graeci ſenſum verborum non capientis.

φασιν, Ἀχιλλεὺς τὸν παῖδα Δηϊδαμείᾳ ἐν Σκύρῳ τῇ νήσῳ. Τρυφιόδωρος δὲ καὶ οἱ λοιποὶ πάντες Δηϊδαμείας τῆς Λυκομήδους θυγατρὸς καὶ Ἀχιλλέως παῖδα τὸν Νεοπτόλεμον ἴσασι. Φησὶ γὰρ [11]) ὁ Τρυφιόδωρος οὕτως·

Υἱὸς Ἀχιλλῆος καὶ ἐπαινῆς Δηϊδαμείης.

Τὴν δὲ Ἰφιγένειαν κατὰ τοὺς ἀκριβεῖς [12]) τῶν ἱστορικῶν οὐ γυναῖκα ἔσχεν [13]) Ἀχιλλεὺς, ἀλλὰ κατασχεθέντων τῶν ἀνέμων ἐν τῷ διάγειν τοὺς Ἕλληνας ἐν Αὐλίδι ἐξελθὼν [14]) Μενέλαος ἢ Ἀγαμέμνων ἐπὶ κυνηγέσιον καὶ τρώσας ἔλαφον μέγα καυχήσας ἐφθέγξατο οὕτως· Οὐδὲ ἡ Ἄρτεμις. Χολωθεῖσα δὲ ἐπὶ τοῦτο [15]) ἡ θεὸς τοὺς ἀνέμους κατέσχεν. Ἐδόθη δὲ χρησμὸς, ὡς, εἰ μὴ τυθῇ Ἰφιγένεια, οὐκ ἂν ἄλλως τοῖς ἐπὶ τὴν Τροίαν φέρουσιν ἀνέμοις ἐντύχωσιν. Οἱ οὖν Ἕλληνες πέμπουσιν εἰς Μυκήνην ἀφελέσθαι πρὸς θυσίαν τὴν Ἰφιγένειαν. Ἐρομένης δὲ τῆς Κλυταιμνήστρας [16])· τίς ἡ χρεία αὐτῆς; ἔφασαν [17]), Ἀχιλλεῖ μέλλουσι συνάψαι αὐτήν. Οἱ δὲ τῷ ὄντι λέγουσι δι' Ἀχιλλέα [18]) ταύτην κομισθῆναι ἐν Αὐλίδι· διὰ τὸ σύμφωνον [19]) τὸ συμβὰν περὶ τοὺς ἀνέμους ἔμελλον αὐτὴν θύειν. Ἡ δὲ Ἄρτεμις [20]) αὐτὴν ἐλεήσασα κατὰ Φανόδημον [21]) τὸν ἱστορικὸν εἰς ἄρκτον μετ-

11) φησὶ γὰρ) Sic pro φ. δὲ nostri cum Eudocia, recte. Tryphiod. v. 51.

12) κατὰ τ. ἀκριβ.) Vit. 1. et Ciz. κατ' ἀκριβ.

13) ἔσχεν) Sic Vitt. 2 et 3. verum Ciz. et Vit. 1. vt ante Seb. edd. ἰσχηκεν.

14) ἐξελθὼν usque ad οἱ οὖν Ἕλληνες nostri cum Eudocia ignorant. Videntur ab alio inserta.

15) ἐπὶ τοῦτο) Thryllit. legendum putat ἐπὶ τούτῳ, recte.

16) κλυταιμ.) Eudocia addit: τῆς αὐτῆς μητρός.

17) ἔφασαν) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἔφησαν.

18) δι' Ἀχιλλ.) Vitt. 2 et 3. et Eudoc. δι' Ἀχιλλέως.

19) τὸ σύμφωνον) Addidimus e Vitt. 2 et 3. et Eudocia.

20) ἡ δὲ Ἄρτεμις —) Hic Eudocia plura dat, quam Tzetzes.

21) Φανόδημ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Φαιόδημον, vitiose. Thryllit. addit: An

ἔβαλε, κατὰ δὲ Νίκανδρον [22]) εἰς ταῦρον, καθ' ἑτέρους εἰς γραῦν, κατ' ἄλλους [23]) εἰς ἔλαφον. Ταῦτα δὲ πάντα λῆροι καὶ μῦθοι εἰσί [24])· τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει. Παραστάσης τῆς [25]) Ἰφιγενείας τῇ θυσίᾳ καὶ μελλούσης θύεσθαι, ἄρκτος ἢ ταῦρος, ἢ γραῦς, ἢ ἔλαφος διέδραμε μέσον [26]) τοῦ τῶν Ἑλλήνων στρατοῦ, καὶ προσταγαῖς [27]) τοῦ μάντεως τὸ διελθὸν ἐκεῖνο ἀναιρεῖται. Ἡ δὲ Ἰφιγένεια σωθεῖσα φεύγει πρὸς Σκυθίαν [28]), καὶ νηοπόλος Ἀρτέμιδος γίνεται [29]), καὶ ἀνῄρει πάντας τοὺς ἐκεῖσε [30]) τῶν Ἑλλήνων ἀφικομένους. Τινὲς δὲ τὴν Ἰφιγένειαν ταύτην, ὥσπερ καὶ ὁ Δοῦρις, οὐκ Ἀγαμέμνονος θυγατέρα λέγουσιν, ἀλλὰ Θησέως ἐξ Ἑλένης γεννηθεῖ-

forte legendum Φανόδημον τὸν ἰνικκὸν; *vid. Steph. in* ἰνὸς, *nihil tamen affirmo.* cf. Voſſ. de Hiſt. gr. Phot. C. 190. et Athenaeus, I, 20, a. IV, 168, a. X, 437, c. et al. loc.

22) Νίκανδρ.) In περὶ ἑτεροιουμένων, cf. Suid.

23) κατ' ἄλλ.) *Nonnus* συναγωγῇ ἱστορικῶν *e Gregorio Theologo c. VII, p. 132, ed. Eton.* Ταῦροι ἔθνος ἐστὶ περὶ τὴν Σκυθίαν. Ἐν τούτοις μετετέθη ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἡ θυγάτηρ Ἀγαμέμνονος ἡ Ἰφιγένεια ἐν τῷ μέλλειν αὐτὴν θύεσθαι ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῇ Αὐλίδι, ὑπὲρ ἧς ἔλαφον ἡ θεὸς ἀμείψασα, δέδωκε θῦσαι, Thryllit. Cf. quoque Etymolog. ad ταυροπόλον, quem ante oculos habuit Tzetzes, et Nat. Com. I, 18. qui idem narrat. Eudocia p. 242. modo habet: καὶ κατ' ἄλλους εἰς γραῦν, omiſſis καθ' ἑτέρους εἰς ἔλαφον. Vereor autem, quum ea in ſqq. habeat, ne hic vel a Villoiſono, vel a typographo ſint neglecta.

24) λῆροι — εἰσὶ) Sic pro λῆρος μυθικὸς ἐστὶ Vitt. 2 et 3. cum Sebaſt.

25) παραστάσ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. adiiciunt τῆς.

26) μέσον) Vit. 3. μέσων, Eudoc. μέσου.

27) προσταγ.) Vitt. 1. 3. et Ciz. προσταγῇ. Eudoc. προστάξει.

28) πρὸς σκυθ.) Vit. 1. et Ciz. πρ. σκύθας, bene.

29) καὶ νηοπόλ. — γίνεται) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. mire: ἐν ᾗ πόλις Ἀρτέμιδος λέγεται.

30) τοὺς ἐκεῖσε — ἀφικομένους) Sic Seb. pro ἐκεῖσε τοὺς ἐξ Ἑλλήνων ἀφ. Vitt. 2 et 3. τοὺς ἑλλήνων ἀφικνουμένους: ἐκεῖσε, pro quo Ciz. et Vit. 1. ἐκεῖ, non agnoſcunt.

σαν, ὑπὸ δὲ Κλυταιμνήστρας θυγατροθετηθεῖσαν 31), ὥσπερ καὶ πρότερον ἔφην. Ἕτεροι δὲ 32) οὔτε Ἑλένης οὔτε Κλυταιμνήστρας λέγουσι τὴν Ἰφιγένειαν. Φασὶ δὲ, ὅτι ἐκ 33) τῆς Χρυσηΐδος [Ἀστυνόμης 34)] καὶ Ἀγαμέμνονος παῖδες γίνονται Χρύσης καὶ ἡ ἐηθεῖσα 35) Ἰφιγένεια· μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν ἐν τῷ τῶν Ἑλλήνων ἀπόπλῳ 36) Χρύσης μὲν ἐν τῇ λεγομένῃ Χρυσουπόλει 37) τοῦ Εὐξείνου τελευτᾷ, τὴν δ' Ἰφιγένειαν τὴν αὐτοῦ ἀδελφὴν Ταυροσκύθαι αἰχμαλωτίσαντες ἱέρειαν τῆς Ἀρτέμιδος ἤτοι Σελήνης ἐποίησαν. Οὐκ ἀπεικὸς δὲ τὸ θυομένης τῆς Ἰφιγενείας διαδραμεῖν ἔλαφον καὶ ταύτην τοὺς Ἕλληνας ἀνελεῖν, τὴν δὲ κόρην ἐᾶσαι 38). Καὶ γὰρ καὶ Ἰουλίαν Λουπέρκαν Ῥωμαίαν 39) ἀετὸς οὕτως ἔσωσε, σφα-

31) θυγατροθετ. — κλυταιμνήστρας) Abſunt a Vitt. 2 et 3. et Eudoc. Abſentia eorum ſenſum non interpellat.

32) ἕτεροι δὲ) Ciz. et Vit. 1. καὶ ſeq. recte tollunt.

33) φασὶ δὲ — ἐκ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἀλλ' ἐκ.

34) Ἀστυνόμης) Abeſt a Vitt. 2 et 3. et Eudoc. bene, nam ſufficit χρυσηΐδος, vel legendum, vt in Antehomer. v. 349, Χρύσου Ἀστυνομείας, vel ἡ ἀστυνόμης, quia Chryſeis primum nominabatur Aſtynome, cf. ibi Iacobs, Euſtath. ad Hom. Il. V, 58. quoque Ἀστυνόμη. Gloſſator voc. Ἀστυν. inſeruiſſe videtur.

35) ἐηθεῖσα) Delent Vit. 1. et Ciz.

36) ἀπόπλῳ) Sic conſenſu Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. vitioſe Ἀπόλλωνι.

37) χρυσουπόλ.) *Mallem*, dicit Thryllit. χρυσοπόλει, *vid. Dionyſ. Steph. et Etymol. M. ad* χρυσόπολις. Sed Codd. conſpirant omnes in vulg. Eudocia tamen χρύσου πόλει, verbis duobus disiunctis, bene.

38) ἐᾶσαι) Vitt. 2 et 3. ἐῶσαι, forte σῶσαι, vt Thryllit. coniicit.

39) καὶ γὰρ — Ῥωμαίαν) Diſſentiunt Codd. noſtri in hoc loco. Vitt. 1. 2. et Ciz. καὶ γὰρ (omiſſo altero καὶ) Ἰουλουπέρκαν Ῥώμης: Vit. 3. cum Eudocia Ἴουλος πέρκαν Ῥώμης. Quum neque res, neque fons, e quo deriuata eſt haec hiſtoriola, ſit cognitus, nullo etiam modo conſtitui poteſt, quaenam lectio ſit vera. Vulgata tamen Ἰουλ. Λουπέρκ. cum Ro-

γιαζομένης 40) γὰρ αὐτῆς καταπτὰς ἀπὸ τοῦ δημίου ἢ ἱερέως 41) τὸ ξίφος ἁρπάζει 42), καὶ πρὸς δάμαλιν ἐπιῤῥίπτει 43) πλησίον τοῦ νεὼ νεμομένην 44), ἣν καὶ ἐθυσίασαν 45) ἀντ' αὐτῆς. Οὐκ ἀγνοεῖς δὲ καὶ τὸν 46) ἀντὶ Ἰσαὰκ κριὸν ἐν φυτῷ Σαβὲκ δεδεμένον κατὰ τὴν θείαν γραφήν 47).

184. Βύκταισι] κυρίως τοῖς σφοδροῖς ἀνέμοις τοῖς

mae plures vixerint Lupercae, praeferenda videtur; contra vero Ῥώμης pro Ῥωμαίαν plus habet, quod commendet. *Cf. Corradin. Vet. Lat.* I, *p.* 366, *et Gruter. Inscriptt. p.* 561, 6, *Iunia Luperca*, *p.* 1042, 7, *Fuluia Luperca.* Sebaſt.

40) σφαγιαζ.) Noſtri quoque cum Eudoc. exhibent. Reineſius vero praefert σφαγιασομένης, cum Iphigenia, vt conſtat ex hoc ipſo loco, et Hygini fab. 98, non vere mactata ſit, ſed pater eam modo immolare voluerit. At aliis in locis vel vere mactata, vel ſaltem vt quaſi mactata traditur. Sollicitanda tamen non eſt vulgata. Fraudi fuit Reineſio Futur. Med. niſi ſumſerit, vt fit, pro Fut. Paſſ. σφαγιασθησομένης. Praeſens enim Paſſ. ſignificat: *dum pater in eo erat, vt mactaret eam.*

41) ἀπὸ τοῦ — ἱερ.) Ita Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ſed Vit. 1. et Ciz. omittunt ἢ ἱερέως. *Intelligitur autem Damium Feſti.* Thryll. In edd. vett. legebatur ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ δήμου, mendoſe.

42) τὸ ξίφ. ἁρπ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἁρπάζει δὴ τὸ ξίφος.

43) ἐπιῤῥίπτ.) Iam omnes edd. usque ad Potter. 2, quae mendo ἀποῤῥ. dat, cum Codd. noſtris et Eudoc. tuentur, et tamen Seb. ſe e duobus Codd. reſtituiſſe iactitat, ſecutus modo Potter. 2. reliquis edd. neglectis.

44) νεμομ.) Vit. 2. γενομένην, non male.

45) ἐθυσίασαν) Vit. 1. et Ciz. ἐθυσίασεν, non male, nam refertur ad ἱερέως, vel ad ipſam Iuliam Lupercam.

46) δὲ καὶ τὸν) Vitt. 2 et 3. non habent.

47) κατὰ — γραφήν) Geneſ. 22, 13. Cf. Barneſ. in Eurip. Iph. Aul. v. 1587. Caeterum haec verba abſunt a noſtris.

βύουσι [1]) καὶ κρύπτουσι καὶ βυθίζουσι τὰ σκάφη· νῦν δὲ ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ [2]) ἀνέμοις εἶπεν.

Χερνίψουσι] σφαγιάσουσι, θύσουσιν [3]), ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χερνίβων, οἷς καθαίρομεν τὰς χεῖρας, καὶ τὴν θυσίαν χέρνιβα εἶπεν ὡς καθαίρουσαν [4]).

Ὠμησταὶ] κυρίως οἱ ὠμὰ ἐσθίοντες.

Πόῤῥιν] δάμαλιν. Λέγει δὲ τὴν Ἰφιγένειαν. Τὸ δὲ πόῤῥιν οὕτως [5]) διὰ δύο ρρ δεῖ γράφειν, πόρτις γὰρ ἦν [6]), καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς ρ πόῤῥις. Οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων ἀδείᾳ οὐ ποιητικῇ, ἀλλὰ μωρίᾳ, τοιαῦτα ποιεῖ. Καίτοιγε καὶ μετὰ τῶν δύο ρρ ἄπταιστός ἐστιν ὁ στίχος [7]), τοῦ γὰρ ἰαμβικοῦ [8])· ἐστὶ πάθος καὶ τὸ λεγόμενον χωλίαμβον, ὁποῖον μετὰ τῶν δύο ρρ καὶ τοῦτό ἐστιν [9]).

185. Τοῦ Σκυρίου δράκοντος] τοῦ Νεοπτολέμου διὰ τὸ φονικὸν καὶ αἱμοχαρές, ἐν γὰρ Σκύρῳ κατά τινας μόνος [10]) ἀνετράφη ὁ Νεοπτόλεμος, κατ' ἐμὲ δὲ καὶ ἐγεννήθη ἐκ Δηϊδαμείας τῆς Λυκομήδους [11]) θυγατρός. Ἡ δὲ Σκῦρος νῆσός ἐστι μία τῶν Κυκλάδων [12]).

1) βύουσι) Vit. 2. βυοῦσι, quasi ab βυίω.

2) ἀντὶ τοῦ) Deest in nostris.

3) σφαγ. θύσ.) Vitt. 1. 2. et Ciz. σφαγιάζουσι, θύουσιν, non bene.

4) καθαίρ.) Vitt. 2 et 3. cum Phauor. ἐκκαθαίρουσαν.

5) οὕτως, quod editiones prior. et Codd. nostri ignorant, a Seb. sine necessitate adiectum.

6) πόρτις — ἦν) Vit. 3. cum Phauor. πόρτις γάρ τις ἦν.

7) ἐστιν ὁ στίχ.) Nostri seruant vulg. ἦν ὁ στίχ.

8) ἰαμβικοῦ) Vit. 3. ἰάμβου.

9) ὁποῖον — ἐστιν) Vitt. 2 et 3. addunt cum Sebast. abiecto tamen τῶν. Sed antea legunt, vt edd. prior. καὶ τὸ πάθος, τὸ λεγόμενον.

10) μόνος pro μόνον legendum cum nostris, qui vero Νεοπτόλεμος delent, quo contextus non indiget.

11) λυκομ.) Vitt. 2 et 3. λυκομήδου, non bene.

12) μία τῶν κυκλάδων) Hinc nostri, omissis, quae in Seb. sequuntur, inde ab ὁ νοῦς οὕτως usque ad ἐπειδὴ μάτην ἔδραμε, orationem ita iungunt cum sqq. ἦν (scil. σκύ-

186. Ἦν ὁ ξύνευνος] Ὁ νοῦς οὕτως· Ἢν ὁ σύγκοιτος ζητῶν Ἀχιλλεὺς ἔσωθε τοῦ Εὐξείνου πόντου (λέγω δὴ τὴν μαινομένην καρατόμον καὶ φονεύτριαν τῶν Ἑλλήνων) ἐπὶ πολὺν χρόνον κατοικήσει εἰς τὴν Λευκὴν νῆσον τὴν καλουμένην καὶ Σπῖλον· (αὕτη δὲ ἡ νῆσός ἐστι πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τῶν λιμναίων ποτῶν τῆς Κελτικῆς λίμνης) ποθῶν τὴν γαμετὴν, ἥν ποτε ἔλαφος ἐκ τῶν ξιφῶν ῥύσεται. Πολὺς δὲ δρόμος ἔρημος τοῦ νυμφίου κληθήσεται ἤτοι τοῦ Ἀχιλλέως ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, ὃν διῆλθε τρέχων. Ἔρημον δὲ λέγει, ἐπειδὴ μάτην ἔδραμε· Φασὶ γὰρ, ὅτι μετὰ τὸ ἁρπαγῆναι τὴν Ἰφιγένειαν ὑπ' Ἀρτέμιδος ἀκούσας Ἀχιλλεὺς, ὅτι ἐν Σκυθίᾳ ἐστὶν, ὥρμησε ζητῶν αὐτὴν καὶ μὴ εὑρὼν ᾤκησε περὶ τὴν Λευκὴν νῆσον, ἥτις [13]) ἐστὶν ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ.

Σαλμυδησίας] Σαλμυδησὸς [14]) ποταμὸς Θρᾴκης εἰςβάλλων εἰς τὸν Εὔξεινον Πόντον· ὅθεν καὶ πέλαγος Σαλμυδήσιον τὸ ἀπὸ Δαμαλέως μέχρι καὶ ὅλου Εὐξείνου, ἀφ' οὗ καὶ τὴν ὀνομασίαν ἔλεγεν ὁ Λυκόφρων [15]).

187. Ματεύων] μαστεύων [1]), ψηλαφῶν κατ' αἰολικὴν ἔκθλιψιν τοῦ σ.

Ἑλλάδος καρατόμον] Ἔφην καὶ [2]) πρότερον, ὅτι τὰ τοιαῦτα πάντα δύο τόνους [3]) ἐπιδέχονται, τὰ μὲν ἐνεργητικὰ τὸν παροξύτονον, τὰ δὲ παθητικὰ τὸν προπαρ-

ρον) φασὶν, ὅτι ὁ ξύνευνος μετὰ τὸ ἁρπαγῆναι τὴν ἰφιγένειαν κ. τ. λ. et ſane ſic omnia melius cohaerent. Haud dubie ea, quae a noſtris abſunt, ab alio videntur interiecta, nam repetunt iam antea explicata.

13) ἥτις) Pro ἢ a Seb. revocatum firmant Vitt. 2 et 3.

14) σαλμυδ.) Vit. 1. et Ciz. σαλμυδησσὸς, duplici σσ.

15) ἀφ' οὗ — λυκόφρων) A Pottero inſerta deſiderantur in noſtris.

1) μαστεύων) Ignorant Vitt. 2 et 3.

2) ἔφην καί) Vitt. 1. 3. et Ciz. damnant καί. Vit. 2. ἔφην δέ.

3) τόνους) Vitt. 2 et 3. τόπους, male.

οξύτονον, ἢ τὰ μὲν ἐνεργητικὰ τὸν ὀξύτονον, τὰ δὲ παθητικὰ τὸν παροξύτονον [4]), οἷον· τομὸς, ὁ κόπτων, τόμος δὲ, ὁ κοπεὶς. Καράτομος Ἑλλάδος, ἡ ὑφ' Ἑλλήνων [5]) καρατομηθῆναι μέλλουσα [6]), ἢ [7]) καρατόμος Ἑλλάδος ἡ ἐν Σκυθίᾳ τοὺς Ἕλληνας ἀναιροῦσα διὰ τὴν ἐν Ταύροις ὑπ' αὐτῆς γενομένην ξενοκτονίαν [8]). Οὕτω τὰ τοιαῦτα τοὺς δύο [9]) τόνους ἐπιδέχεται, ἢ τὸν προπαροξύτονον μὲν τὰ παθητικὰ, τὸν δὲ προπερισπώμενον [10]) τὰ ἐνεργητικὰ, οἷον βούπληγες οἱ πληγέντες ὑπὸ τῶν βοῶν [11]), βουπλῆγες δὲ οἱ πλήσσοντες τοὺς βόας.

188. Φαληριῶσαν] τὴν Λευκὴν νῆσον τοῦ Εὐξείνου, ἢ τὴν λευκαινομένην ἐκ τοῦ ἀφροῦ τῶν κυμάτων, ἢ κατὰ Διονύσιον τὸν Περιηγητὴν, ὅτι πολλὰ λευκὰ ζῶα ταύτην κατοικεῖ, οἷον [12]) λάροι, κύκνοι καὶ πελαργοί.

Σπῖλον [13])] νῆσον.

189. Κέλτρου] Κέλτρος [1]) ὄνομα λίμνης εἰςβαλλούσης περὶ τὸν Εὔξεινον Πόντον.

192 — 93. Βαθὺς δ' ἔσω ῥηγμῖνος] Ἐν Σκυθίᾳ ἐστὶν αἰγιαλὸς εἰς μῆκος διήκων χιλίων [2]) σταδίων,

4) ἢ τὰ μὲν — παροξύτονον) A Seb. suppleta nostri non supplent.

5) ἡ ὑφ' ἑλλήν.) Vit. 2. ἢ ἐφ' ἑλλ. Vit. 1. et Ciz. ἢ ὑφ' ἑλλήν.

6) μέλλουσα.) Vit. 3. θέλουσα.

7) ἢ καρατ.) Thryllit. mavult ἡ καρατ.

8) διὰ τὴν — ξενοκτ.) In nostris non leguntur.

9) τοὺς δύο) Nostri τούσδε τούς.

10) προπερισπ.) Vitt. 2 et 3. περισπώμενον, non apte.

11) τῶν βοῶν) Vit. 3. cum Seb. quoque exhibet τῶν, vti postea τοὺς βόας.

12) οἷον) A Seb. additum nostri non addunt.

13) σπῖλον) Vit. 1. et Ciz. retinent additum σπιλάδα, quod Vitt. 2 et 3. cum Seb. delent.

1) κέλτρος) Vitt. 1. 2. Ciz. et Phauor. cum Seb. supplent.

2) χιλίων) Sic Strab. VII, p. 307. et auctor Pe-

ὃς Ἀχίλλειος δρόμος καλεῖται [3]), ἐπειδὴ μόνος Ἀχιλλεὺς τρέχων ἐκεῖσε διέβη [4]).

194 — 99. Στένοντος] Τόδε καὶ τόδε πέλας τῶν σφαγιαστηρίων καὶ τῶν χερνίβων καὶ τῶν θυσιαστηρίων [1]), πέλας τε τοῦ κρατῆρος τοῦ Ἅιδου [2]) τοῦ παφλάζοντος ἐκ βυθῶν φλογὶ, ὅντινα κρατῆρα ἡ Μέλαινα, ἤτοι ἡ Περσεφόνη, ἡ Ἰφιγένεια ποιφύξει καὶ φυσήσει [3]) λεβητίζουσα καὶ ἑψῶσα τὰς σάρκας τῶν φθιτῶν, ἤτοι τῶν ἀνθρώπων [4]) ἐν δαιταλουργίᾳ καὶ μαγειρικῇ τέχνῃ. Κρατῆρα δὲ Ἅιδου τὸν λέβητα καλεῖ, εἰς ὃν ἡ Ἰφιγένεια τοὺς ἀναιρουμένους ἐνέβαλλεν. Ἄλλοι δέ φασι [5]) χάσμα εἶναι ἐν Ταύροις, ἐξ οὗ φλόγα φέρεσθαι,

ripli Ponti Euxini p. 8. Hudſ. 1200.

3) ὃς — καλεῖται) Non exſtat in Vitt. 2 et 3. modo Ἀχίλ. δρόμος. Deinde Seb. Ἀχίλλειος pro Ἀχιλλέως recepit cum Vit. 1. et Ciz. Vtrumque autem promiſcue a Geographis vſurpari oſtendit Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 27. Scribendum vero δρόμος, non Δρόμος.

4) ἐπειδὴ — διέβη) Abſunt a Vitt. 2 et 3. In Vit. 1. et Ciz. comparent, ſed pro τρέχων ἐκεῖνον legunt; recte: ἐκεῖσε τρέχων, nam Achilles in haec loca ſecutus Iphigeniam curſum ibi confecit, et aliquamdiu ibi eſt commoratus. cf. Euſtath. ad Dionyſ. v. 306.

1) θυσιαστ.) Noſtri retinent lectionem edd. prior. θυτηρίων.

2) κρατῆρ. τοῦ Ἅιδ.) Vit. 1. et Ciz. κρατεροῦ ᾅδου, non bene, nam mox ſequitur κρατῆρα.

3) φυσήσει) Vit. 1. et Ciz. λαφύσσει, rectum putat Thryllit. ſane ſi legas λαφύξει et ſi λαφύξει reſpondeat τῷ ποιφύξει. Vit. 2. habet quidem φυσήσει, ſed e raſura, a Vit. 3. vero plane abeſt.

4) τῶν ἀνθρ.) A Seb. additum τῶν noſtri non addunt.

5) δέ φασι) Abeſt a Ciz. et Vit. 1.

εἰς ὃ τοὺς ξένους ἀναιρουμένους ἔῤῥιπτεν [6]) ἡ Ἰφιγένεια. Ἀπὸ κοινοῦ [7]) δὲ καὶ τό·

Στένοντος ἄτας καὶ κενὴν ναυκληρίαν.

καὶ τό·

Καὶ τὴν ἄφαντον εἶδος ἠλλοιωμένην [8]).

Ἐῤῥέθη ταῦτα [9]) εἰς τὴν Ἰφιγένειαν [10]) τὴν ἀφανισθεῖσαν ἐπὶ τῷ βωμῷ καὶ γεγηρακυῖαν ἐν τοῖς σφαγίοις, ἢ μεταβληθεῖσαν εἰς γραῖαν διὰ τὸ ὑπὸ Ἑλλήνων μὴ γνωρισθῆναι [11]). Νῦν δὲ εἰς γραῖαν [12]) φησιν αὐτὴν ἀλλαγῆναι σφαγίων.

200 — 201. Χ' ὡ μὲν πατήσει χῶραν αἰάζων Σκύθην] Καὶ ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς πέντε ἔτη εἰς Σκυθίαν θρηνῶν διατρίψει ἱμείρων τοῦ λέχους τῆς Ἰφιγενείας. Προγεννήτειρα [1]) δὲ τοῦ Πάριδος ἡ Ἰφιγένεια, τοῦτ' ἔστι πρόγονος, ὥσπερ εἴτις προγεννηθεῖσαν [2]) Αἰγίσθου λέγει τὴν Χρυσόθεμιν τὴν ἐκ τοῦ [3]) προτέρου ἀνδρὸς γεννηθεῖσαν τῇ Κλυταιμνήστρᾳ.

6) ἔῤῥιπτ.) Nostri ἐνέῤῥιπτεν.

7) ἀπὸ κοινοῦ) Quae a Seb. huc transposita in Codd. nostris, vt in edd. superioribus, primum huius scholii locum occupant, adeo vt Vit. 3. στένοντα τόδε καὶ τόδε pro στένοντος, et cum praecedentibus nectat.

8) ἠλλοιωμ.) Vit. 1. et Ciz. ἠλλοιουμένην, perperam, vid. nott. ad Lycophr.

9) ἐῤῥ. ταῦτα) Male omissum in ed. Seb. ταῦτα.

10) εἰς τ. ἰφιγέν.) Vit. 1. et Ciz. vt ante Pott. εἰς τὸ ἠλλάγη ἡ Ἰφιγένεια.

11) τὴν ἀφαν. — γνωρισθῆναι) A Seb. interiecta nostri ignorant. Glossam redolent, nam eadem repetunt, quae sunt iam dicta, et mox dicuntur.

12) γραῖαν) Vit. 1. et Ciz. γραῦν. Deinde auctoritate Vit. 3. ad extr. addidimus σφαγίων, quod reliqui ignorant Codd.

1) προγεννήτειρα — κλυταιμνήστρᾳ) Desiderantur in Vitt. 2 et 3. sane alieno posita loco, nam retrahenda videntur ad v. 183.

2) προγεννηθεῖσ.) Vit. 1. et Ciz. vt Seld. προγεννήτειραν.

3) τοῦ) Omittunt Ciz. et Vit. 1.

202 — 205. Οἱ δ' ἀμφὶ βωμὸν]. Οἱ δ' Ἕλληνες, φησὶν, ἐν Αὐλίδι [1]) περὶ τὸν βωμὸν τοῦ Διὸς ἰδόντες τὸν δράκοντα τὸν τοὺς στρουθοὺς φαγόντα καὶ τὴν μητέρα, ὅρκους ἀλλήλοις δόντες, πλεύσουσιν [2]) ἐπὶ τὴν Τροίαν.

Κρόνου] Τινὲς μὲν τοῦ Κρόνου [3]) νῦν ἀντὶ τοῦ Κρονίδου εἶπον, ἤτοι τοῦ Διὸς, οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ [4]) Κρόνου αὐτοῦ, καί φασιν, ὅτι τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον πρότερον τοῦ Κρόνου ἦν, ἔνθα ἔλαβον τὸν χρησμὸν οἱ Ἕλληνες. ὅτι τῷ δεκάτῳ ἔτει τὴν Ἴλιον πορθήσουσι. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· Οἱ δὲ Ἕλληνες ἀμφὶ τὸν βωμὸν τοῦ προμάντεως Κρόνου ἢ Κρονίδου ἐκ τοῦ κρεανόμου τῶν νηπίων σὺν τῇ μητρὶ, ἤτοι ἐκ τοῦ δράκοντος [5]) τοῦ φαγόντος τοὺς στρουθοὺς καὶ τὴν αὐτῶν [6]) μητέρα ἐγνωκότες τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν [7]), ἄρσαντες [8]), καὶ ἁρμόσαντες, καὶ ποιήσαντες τὸ δευτεροῦχον [9]) ζυγὸν τῶν ὅρκων, τοῦτ' ἔστι δευτέρους ὅρκους ποιησάμενοι περὶ τοῦ παραμεῖναι μέχρι τέλους τοῦ πολέμου [10]), τὴν ἰσχυρὰν κώπην ἐνοπλίσουσι ταῖς χερσίν. Ἀντιστρόφως δὲ [11]) εἶπεν ἀντὶ τοῦ τὰς χεῖρας ἐνοπλίσουσι ταῖς [12]) στερρῇσι κώπαις.

1) οἱ δ' Ἕλληνες — Αὐλίδι) Vit. 1. et Ciz. οἱ Ἕλληνες, οἱ ἐν Αὐλίδι, φησί.

2) πλεύσ.) Vitt. 2 et 3. τρέψουσι.

3) τοῦ κρ.) Rectius Vit. 3. quam τὸ κρόνου.

4) νῦν ἀντὶ — κρόνου αὐτοῦ, καί) Desunt in Vitt. 2 et 3. non male, quia mox repetuntur: habent Ciz. et Vit. 1. omisso tamen αὐτοῦ.

5) ἐκ τοῦ δράκ.) Vitt. 2 et 3. ἐκ non iterant.

6) αὐτῶν) Vit. 3. αὐτοῦ.

7) ἐγνωκ. — ἅλωσιν) A Pottero inserta e Seld. nostri non agnoscunt.

8) ἄρσαντες) Vit. 1. et Ciz. ζυγὸν supplent e textu.

9) δευτεροῦχ.) Nostri retinent δεύτερον edd. prior. quae lectio, quum alteram δευτεροῦχον interpretetur, non sollicitanda videtur.

10) τοῦ πολ.) Vit. 1. et Ciz. τῷ πολέμῳ, non male, si referas ad παραμεῖναι.

11) ἀντιστρόφ. δὲ) Part. δὲ a Seb. additam nostri etiam addunt.

12) ταῖς) Trucidant Vit. 1. et Ciz.

Δευτέρους δὲ ὅρκους εἶπε πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν πρώτων τῶν δοθέντων παρὰ πάντων τῶν μνηστήρων, ὅτε ἐμνηστεύοντο τὴν Ἑλένην, ὅτι, εἰ ἀδικηθείη παρά τινος ὁ κλήρῳ [13]) ταύτην λαβὼν σύζυγον, πάντες αὐτῷ συμμαχήσαιεν [14]).

206. Σωτῆρα Βάκχον] Τὸν Διόνυσον, φησὶν [1]), ἀνυμνοῦντες, ὅτι αὐτοὺς [2]) ἔσωσεν τὸ πρὶν ἐν Μυσίᾳ ὑπὸ Τηλέφου μέλλοντας ἀπόλλυσθαι, ἀναδοὺς ἐξ αὐτομάτου ἄμπελον καὶ σφήλας τὸν Τήλεφον δι' αὐτῆς [3]), ὅθεν καὶ Σφάλτης ἐκλήθη. Ἡ ἀνάδοσις τῆς ἀμπέλου μῦθός ἐστιν, ἡ δὲ ἀλληγορία [4]) οὕτως ἔχει. Ἢ κατά τινας [5]) κάτοινος [6]) ὢν ὁ Τήλεφος, ἢ ἀμπέλου κλάδοις ἐπι-

13) κλήρῳ) A Seb. emendatum Vitt. 2 et 3. comprobant: vulg. ἐν κλήρου retinent Ciz. et Vit. 1.

14) συμμαχήσαιεν) Sic legendum, non συμμαχήσειαν, auctoritate Codd. nostrorum.

1) φησὶν) Vit. 1. et Ciz. φησὶν, ἀνυμνοῦντες τὸ πρὶν — recte. ἀνυμ. vt Lycophr. ἀνευάζοντες, sed τὸ πρὶν loco non est mouendum, cf. Lycophr. Vitt. 2 et 3. φησὶν — ὅτι αὐτοὺς ἔσωσε, omissis τὸ πρίν.

2) ὅτι αὐτοὺς pro ὅτ τις αὐτ. cum Seb. Vitt. 2 et 3. Cf. ad h. l. Iacobs ad Tzetz. Antehom. v. 269, p. 40, et Heyne in Obs. ad Apollod. p. 189.

3) δι' αὐτῆς) Vit. 1. et Ciz. δι' ἑαυτῆς, non bene: mox σφάλτη pro σφάλτης.

4) ἡ δὲ ἀλληγ. pro τὸ δ' ἀλληγορικὸν cum Seb. Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. neque hoc, neque illud, sed τὸ δ' ἀληθές, atque id verissimum esse, sqq. docent. Caeterum totum hunc locum Vitt. 2 et 3. distinguunt: Σφάλτης ἐκλήθη ἡ ἀνάδοσις τ. ἀμπέλου· μῦθός ἐστι τοῦτο —.

5) κατά τινας) A Seb. receptum nostri non agnoscunt.

6) κάτοινος) Sic legendum e Vit. 1. et Ciz. quod et vulgatae κάποινος propius accedit, et aptius est, quam πάροινος a Sebast. allatum. Sed Vitt. 2 et 3. prorsus dissentientes: ἢ κατά τι νο-

χων, στρατοῦ δὲ 6) φθείροντος πόλεις. Τὰς δὲ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ἓξ ναῦς παρέλειψε τῷ ἀπηρτισμένῳ μόνῳ 7) χρησάμενος ἀριθμῷ, ἦσαν γὰρ πᾶσαι αἱ 8) νῆες τῶν Ἑλλήνων ᾳρπϛ΄.

Ex 208. Δελφινίου] τῆς Φωκίδος ἢ τοῦ Ἀπόλλωνος, κατὰ χρησμὸν γὰρ ὁ Ἀγαμέμνων ἐλθὼν ἐν Δελφοῖς ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερῷ ἔθυσε Διονύσῳ. Δελφίνιος οὖν καὶ Κερδῷος θεὸς ὁ Ἀπόλλων· Δελφίνιος μὲν, ἢ ὅτι τὸν ἐν Πυθῶνι Δελφῖνα 1) δράκοντα τοξεύσας ἀνεῖλε Λητὼ βιάζοντα 2), ὥς φησιν Ἀπολλώνιος 3)·

voc. πολύφθαρτος et πολίφθαρτος Lexica ignorant. Ergo haud dubie Tzetzes legit in Lycophrone πολυῤῥαίστου, quod etiam, cum πολυῤῥ. ſit dubiae auctoritatis, Lycophroni reſtituendum putauerim.

6) στρατοῦ — πόλεις) Vel haec cum Vitt. 2 et 3. ſunt delenda, vel, vt in Vit. 1. et Ciz. δὲ addendum poſt στρατοῦ.

7) μόνῳ) Suppleuimus e Vit. 2.

8) πᾶσαι αἱ) Noſtri αἱ πᾶσαι.

1) δελφῖνα) Vit. 1. et Ciz. hic et poſt, vti olim in Apollon. Rh. II, 706, δελφύνην.

2) βιάζοντα) Vit. 3. βιάζουσαν.

3) Ἀπολλώνιος, non vero, vt in impreſſis et Eudoc. p. 107. Ἡλιόδωρος eſt legendum, vti iam Harleſ. in Fabric. Bibl. Gr. Vol. III, p. 762. in indice ſcriptorum a Tzetza ad Lycophronem laudatorum, praeeunte Thryllitzſchio, monuit. Noſtri Codd. omnes h. l. et infra ad v. 480. tuentur Ἥλιος, vbi quoque locus ex Apollonio affertur. Verum audiamus Thryll. *Neque Helius*, inquit, *neque Heliodorus tale quid quis vnquam ſcripſit, vixitque, qui potuerit ſcribere. Locus eſt ap. Apollonium* II, *706 et 707. Fons mendi in eo reſidet, quod veteres ταχυγράφοι ſolem* (ἥλιον) *et Apollinem* (Ἀπόλλωνα) *eodem modo breuiabant* σιος, *vel* σων, *vt in Cod. Vit.* 1. *ſaepius factum eſt. Iam quia* σνιος *ſcriptum erat, putabant* ἥλιος *legi debere, in quo fallebantur.* Ἥλιος *eſt auctor nullus.* Tantum Thryllitzſchius. Apud Macrob. VI, 4. tamen laudatur Ilius in Teuthrante, verum is vix hic intelligi poteſt, cum verſus ſint Apollonii, niſi ſumas, hos verſiculos quoque ab hoc

Ὅς ποτε 4) πετραίῃ ὑπὸ δειράδι Παρνησσοῖο 5)
Δελφῦνα 6) τόξοισι πελώριον ἐξενάριξεν 7).

Πio ex Apollonio esse excerptos, et in rem suam translatos. Sebast. vbique emendauit, saltim emendare tentauit loca corrupta, hunc vero non ausus est emendare. Nam in notis interpretationi lat. subiectis cita Heliodori Atheniensis, cognomine Periegetae, poëma de Tripodibus, quod is Meursio in B. Att. 3. auctore concinnauit, et cuius Harpocration in Ὀνήτωρ meminit. Fieri tamen quoque potuit, vt voc. Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος compendio scribendi in Mss. exhiberetur, atque inde Ἥλιος oriretur, vt multa nomina propria in breuius contracta et mutilata sunt, cf. Bast. in Lettre critique p. 96, n. 29. In nott. ad Apollonii Lex. Hom. v. Φοῖβος T. II, p. 834, vbi quoque Ἡλιόδωρος citatur, Villoison. animaduertit, nomen esse corruptum, et legendum Ἡσίοδος, simul ostendens, vocc. Ἡλιόδωρος, Ἡσίοδος, Ἡρόδοτος, Ἡρόδωρος, Ἡρωδιανός, Ἀπολλώνιος et Ἀπολλόδωρος a librariis saepe esse permutata. Scriptum forte erat h. l. ὅνιος ὁ Ῥόδιος, verbis his tribus, vt fit, non seiunctis, et litteris vna serie positis, vnde facile enasci poterat Heliodorus. Brunck. ad Apoll. Rh. II, 706. legit sine vlla cunctatione et nodo dissecto locum Tzetzae: ὥς φησιν Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος.

4) ὅς ποτε, vt Seb. legit, habent quoque cum Eudoc. p. 107. Vitt. 2 et 3. verum Vit. 1. et Ciz. ὅ πότε, nullus vulg. ὁππότε. Itaque, quamvis Apollon. ὥς ποτε, iam exhibeat, tamen Tzetzes haud dubie legit ὅς ποτε, cum hos Apollonii versus rei suae adaptauerit, vel in Cod. Mscr. quo vtebatur, hanc lectionem inuenerit. Inuitis igitur Codd. Mss. qui extant, non facile ausim, vt Seb. plerumque temere ausus est, loca scriptorum vett. a Tzetza laudata ad editt. quibus aetas iam vtitur nostra, emendare. Sic quoque Codd. nostri habent: πετραίῃ ὑπὸ δειράδι, vt edd. Apollonii vett. non vero πετραίῃς ὑπὸ δειράσι, vti iam legitur in ed. Brunck. Prisca lectio nullo modo videtur sollicitanda.

5) παρνησσοῖο) Ita nostri omnes, vt in ed. Brunck. Thryllit. mauult παρνασσοῖο, vt in edd. vett. neque tamen damnat παρνασσοῖο, vel παρνησοῖο, quum omnia recte scribi possint. In Eudocia sine dubio typogra-

ἢ ὅτι Κασταλίῳ [8]) τῷ Κρητὶ πρὸς ἀποικίαν στελλομένῳ [9]) ὁ Ἀπόλλων ἢ ἐπὶ [10]) δελφῖνος ὀχούμενος ἢ δελφῖνι ὁμοιωθεὶς προηγεῖτο [11]) τῆς νεὼς ἕως τοῦ Κρισσαίου [12]) κόλπου καὶ τῆς Φωκίδος [13]). Τινὲς δέ φασιν ἐν τῷ πλοίῳ αὐτὸν εἰσελθεῖν ἐν εἴδει δελφῖνος καὶ κατὰ τοῦτον τὸν τόπον πη-

phorum incuria hoc voc. deest

6) Δελφῖνα) Sic consentientibus Vitt. 2 et 3. et Eudocia. Ciz. vero et Vit. 1, vt antea, δελφύνην. *Videtur tamen Tzetzes omnino errare in citatione, aut certe δελφῖνα* (vel δελφίνην, vt iam ap. Brunck.) *legisse. Quomodo enim alias δελφίνιον Apollinem inde deriuauerit? Vide Pausaniam et Callimach.* (in Apoll. v. 101.) *ad eumque doctissimum Spanhemium. Δελφύνην antiqua in Apollonio lectio est, quam firmat scholiasta, et δελφύνην δράκοντα memorat Suidas in Δελφοί, qui ait, δελφίνιον ἱερὸν Ἀθήνησιν Ἀπόλλωνος fuisse: δελφύνην δράκαιναν alia in materia commemorat Apollodorus p. 17. fin.* (I, 6, 3. cf. ibi Heyne.) *Thryll.* Cf. quoque schol. Apollonii p. 119, a, edit. Francof. δελφύνην, οἱ μὲν ἀρσενικῶς, οἱ δὲ θηλυκῶς εἶπον, ὃ καὶ βέλτιον.

7) ἐξεινάριξ.) Ciz. et Vitt. 1. 2. ἐξηνάριξ. contra leges metri.

8) κασταλίῳ — Ἀπόλλων, ἢ) Absunt a Vitt. 2 et 3. et Phauor. Eudocia p. 108. praebet, sed post ὁμοιωθεὶς, omisso tamen πρὸς, non male.

9) στελλομένῳ) Vit. 1. et Ciz. στελλόμενος, et referunt non ad Castalium, filium Apollinis, sed ad Apollinem ipsum, non bene. Sic quoque legisse videtur Natal. Com. IV, c. 10, p. 364. qui, *Fuerunt*, inquit, *qui dixerint ita dictum fuisse* (Delphinium), *quia Castalium Cretensem in coloniam Apollo deduxerit, a delphino vectus.* Eudocia p. 108. tuetur στελλομένῳ.

10) ἐπὶ) Sic nostri et edd. prior. cum Eudocia. Seb. male ἀπό.

11) προηγεῖτο) Sic Vit. 1. et Ciz. recte: προηγεῖται Vitt. 2 et 3 inepte: Eudoc. cum Phauor. qui hoc schol. excerpsit, προηγήσατο.

12) κρισσ.) Similiter Eudoc. Vit. 2. et Strab. IX, p. 405, cf. ibi Tzschucke, sed Vitt. 1 et 3. et Ciz. κρισαίου, simplici σ, vt Steph. Byzant.

13) καὶ τῆς φωκ.) Vitt. 2 et 3. καὶ tollunt.

δῆσαι [14]) εἰς τὴν θάλασσαν [15]), ὅθεν ἐκλήθη καὶ ὁ τόπος Δελφοὶ καὶ ὁ Ἀπόλλων Δελφίνιος, κἂν ἄλλοι [16]) φασὶ, Δελφοὺς κληθῆναι ἀπὸ Δελφοῦ υἱοῦ Ποσειδῶνος καὶ Μελανθοῦς τῆς Δευκαλίωνος θυγατρός. Κερδῷος δὲ, ὅτι διὰ χρησμῶν τὰ συμφέροντα καὶ ἐπικερδῆ δείκνυσι.

Παρ' ἄντρα] παρὰ τοὺς ἐσωτάτους [17]) τόπους τοῦ ναοῦ. Ἐτιμᾶτο δὲ καὶ [18]) Διόνυσος ἐν Δελφοῖς σὺν Ἀπόλλωνι οὑτωσί [19]). Οἱ Τιτᾶνες τὰ Διονύσου μέλη, ἃ διεσπάραξαν [20]), Ἀπόλλωνι ἀδελφῷ ὄντι αὐτοῦ παρέθεντο ἐμβαλόντες [21]) εἰς λέβητα. Ὁ δὲ παρὰ τῷ τρίποδι [22]) παρέθετο, ὥς φησι Καλλίμαχος [23]). Καὶ Εὐφορίων λέγει·

. . . . ἐν πυρὶ Βάκχον [24])
Δῖον ὑπὲρ φιάλην ἐνεβάλοντο . .

14) κατὰ τ. τὸν τόπ. πηδῆσαι) Noſtri cum Seb. πηδῆσαι pro vulgat. συνοδεῦσαι. Eudocia quoque ἐπήδησεν εἰς τὴν θάλασ. ſed pro τόπον legunt τρόπον: Eudocia vero τόπον, rectius.

15) εἰς τὴν — Δελφίνιος) Deſunt in Vitt. 2 et 3.

16) κἂν ἄλλοι — θυγατρός) Haec a Seb. huc translata extr. ſcholii in noſtris occupant locum, vt in edd. prior. et pro κἂν legunt ἄλλοι δέ.

17) ἐσωτάτους) Sic cum Seb. Vitt. 2 et 3. Ciz. vero et Vit. 1. vt edd. prior. ἐσωτάτω.

18) καὶ Διόν.) Abeſt καὶ a Vitt. 2 et 3. vti mox a Ciz. et Vit. 1. ἐν Δελφοῖς.

19) οὑτωσὶ pro οὕτως nostri cum Seb.

20) διεσπαρ.) Sic legimus cum Vit. 1. et Ciz. pro ἐσπάραξαν.

21) ἐμβαλ.) Vit. 1. et Ciz. ἐμβάλλοντες.

22) τῷ τρίπ.) Vitt. 2 et 3. delent τῷ.

23) καλλίμαχ.) Fragment. n. 374. a Bentleio collect. p. 559. ed. Erneſt.

24) βάκχον) Vit. 1. et Ciz. βάκχης: Vitt. 2 et 3. βάκχου. Mox lectionem edd. prior. δῖαν noſtri pro δῖον tuentur. Pro ἐνεβάλοντο Vit. 1. et Ciz. ἐβάλλοντο: Vit. 2. ἐμβάλλοντες: Vit. 3. ἐμβαλόντες.

209. Ταύρῳ] τῷ Διονύσῳ, ὅτι κερατοφόρον αὐτὸν γράφουσιν, ὡς καὶ Εὐριπίδης [1]) ἐν Βάκχαις,

καὶ πρόσθε μὲν (ἡμῖν) ταῦρος ἡγεῖσθαι δοκεῖ.

Στησίμβροτος δὲ καὶ Διόνυξον [2]) αὐτὸν καλεῖ, ὅτι κερατοφόρος ἐξελθὼν τὸν Διὸς μηρὸν ἔνυξεν [3]).

Κρυφαίας χέρνιβας] ὅτι ἐν παραβύστῳ [4]) τὰ μυστήρια τῷ Διονύσῳ ἐτελεῖτο [5]).

211. Ὦι θυμάτων] ᾧτινι Ἀγαμέμνονι πρόσπαιον καὶ παρὰ τὴν χάριν τῶν θυμάτων [1]) ἀντιδιδοὺς [2]) ὁ Διό-

1) ὡς καὶ Εὐρ.) Nostri omnes cum edd. prior. praemittunt καί. In Eurip. Bacch. v. 918. sic legitur: καὶ ταῦρος ἡμῖν πρόσθεν ἡγεῖσθαι δοκεῖς. Codd. omnes omittunt ταῦρος, quod Tzetzes, cum ex praecedentibus facile intelligeretur, omittere poterat, sed πρόσθε (Vit. 2. πρόσθεν) μὲν mutandum in πρόσθεν ἡμῶν, et δοκεῖ in δοκεῖς.

2) Διόνυξ.) Sic pro Διόνυσον a Seb. emendatum, nostris consentientibus: Phavor. adeo addit ad Διόνυσος, διὰ τοῦ ξ. Sic quoque Eudocia p. 118.

3) ἔνυξ.) Vitt. 2 et 3. ἔγγιζε, vitiose.

4) παραβ.) Vit. 1. et Ciz. vt edd. ante Seb. παραβύτῳ.

5) Οἱ Ἕλληνες — usque ad ὥσπερ στάχυν, vt in edd. prior. extant, a Seb. hic sublata et auctoritate trium Codd. suo loco inserta in vers. sq. nostri plane ignorant. Videntur ab alio glossatore illata, nam omnia iam antea sunt dicta. Sublatis autem ac omissis quibusdam a Seb. quae edd. prior. habent, hic, vt lectores, quaenam sint ista, sciant, adiicienda putauimus. Post verba ὥσπερ στάχυν sequuntur: ἐπειδὴ δὲ αὐτὸν ἀπεικάσαι λέοντι, καλῶς εἶπεν, ὀδόντι καὶ γνάθοις. Deinde ab eo post Ἕλληνας v. 211. sunt deleta: κακοζήλῳ δὲ τροπῇ ἐχρήσατο· λέοντα γὰρ αὐτὸν εἰπὼν τὸν τήλεφον, ὤφειλε τοὺς Ἕλληνας (quae insunt Vit. 1. et Ciz. et seqq. etiam Vitt. 2 et 3.) βόας ἢ ἄρνας εἰπεῖν (ἴδει addunt Vitt. 2 et 3.)· ὁ δὲ στάχυς εἶπεν αὐτούς· τοῦτο δὲ ἀσυντάλληλον· λέων γὰρ στάχυς οὐκ ἐσθίει. vid. Seb. ad extr. v. 215.

1) τῶν θυμάτ.) Delent Vit. 1. et Ciz.

2) ἀντιδιδ.) Pro ἀναδιδοὺς Seb. ex septem Codd. MSS.

νυσος συμποδίσει 3) τὸν Τήλεφον ἀμπέλου κλήματι, ὥστε μὴ ἀνελεῖν πάντας τοὺς Ἕλληνας. Ἡ ουτως ἡ σύνταξις· Ἀμειβόμενος ὁ Διόνυσος ἀντὶ τῶν θυμάτων πρόσφατον χάριν σχήσει τὸν Τήλεφον τοῦ μὴ ἐκριζῶσαι καὶ ἀφανίσαι τοὺς Ἕλληνας τέμνοντα καὶ θερίζοντα αὐτοὺς ὥσπερ στάχυν. Οἱ Ἕλληνες τῆς Τροίας ἀποπλανηθέντες προσώκειλαν τῇ Μυσῶν, ὡς τῇ Τροίᾳ. Ἔνθα Τήλεφος βασιλεὺς ὢν τῶν Μυσῶν ἐξελθὼν πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀνεῖλεν. Ὁ δὲ Διόνυσος θέλων ἀποδοῦναι εὐχαριστήρια τῷ Ἀγαμέμνονι ἀντὶ τῆς εἰς αὐτὸν θυσίας πεποίηκε τὸν Τήλεφον συμπλακῆναι ὑπὸ κλάδων τῆς ἀμπέλου τὸν πόδα καὶ ὑπὸ Ἀχιλλέως τρωθῆναι. Ἐδόθη δὲ αὐτῷ χρησμὸς, ὡς οὐκ ἂν ἄλλως ἰαθήσεται, εἰ μὴ ὁ τρώσας ἰάσεται. Διὸ καὶ ἰαθεὶς ὑπὸ Ἀχιλλέως δεικνύει τοῖς Ἕλλησι τὸν ἐπὶ τὴν Τροίαν πλοῦν.

212. Δαίμων Ἐνόρχης] ὁ Διόνυσος παρὰ Λεσβίοις. Φασὶ γὰρ δύο ἀδελφοὺς συμμιγέντας, Θυέστην καὶ Δαΐταν 4), ἐξ ᾠοῦ τεκεῖν 5) παῖδα, Ἐνόρχην 6) καλούμενον, ὃς ναὸν ἱδρυσάμενος Διονύσῳ 7) ἀπὸ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ὀνόματος τοῦτον 8) ἐκάλεσεν. Ἡ Ἐνόρχης λέγεται, ὅτι μετ' ὀρχήσεως τὰ μυστήρια αὐτοῦ 9) ἐτελεῖτο 10)· ἢ ὅτι ἐν ὄρχοις καὶ φηγοῖς 11) διῆγεν.

restituit: addi iis nostri possunt.

3) συμποδίσ.) Nostri συμποδίζει.

4) Θυέστ. κ. Δαΐταν) Sic quoque Eudoc. p. 148. Vitt. 2 et 3. Θυέστ. καὶ Δαιτᾶν: Ciz. et Vit. 1. Θυέστη καὶ Διαιτᾶ.

5) ἐξ ᾠοῦ τεκ.) Sic nostri omnes cum Eudocia et edd. prior. quam quoque lectionem reuocauimus pro γεννῆσαι a Seb. intruso, quod interpretamentum esse videtur.

6) Ἐνόρχην) Sic Ciz. et Vit. 1. cum Eudoc. sed Vitt. 2 et 3. Ἔνορχον.

7) Διονύσῳ) Sic pro Διονύσου nostri cum Eudoc. et Phavor. bene.

8) αὐτοῦ ὀν. τοῦτον) Sic quoque Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. sed Ciz. et Vit. 1. vt edd. prior. ὀνόματος αὐτόν.

Οἱ δὲ αἰσχρὰν τινα ἱστορίαν [12]) φασί· Διόνυσον γὰρ λέγουσι ψηλαφᾷν [13]) τὴν μητέρα μετὰ τὸ κεραυνωθῆναι αὐτήν. Πολύσυμνος [14]) δέ τις νεανίας ἔφη δεῖξειν τὴν πρὸς ταύτην ὁδὸν, εἰ συγγένοιτο αὐτῷ· ὁ δὲ ὑπέσχετο τοῦτο ποιῆσαι, εἰ πρῶτον εὑρήσει τὴν μητέρα. Καὶ δὴ βουλαῖς Πολυσύμνου κατελθὼν εἰς τὸν Ἅιδην ἐκ τῆς Λέρνης πηγῆς ἀνάγει αὐτήν. Τελευτήσαντος δὲ Πολυσύμνου Διόνυσος θέλων πληρῶσαι τὴν ὑπόσχεσιν σύκινα αἰδοῖα προσῆψεν αὐτῷ καὶ φαλλοὺς [15]) δερματίνους ἐλάφων, ὅθεν, ὥς φασι, καὶ Ἐνόρχης λέγεται. Ἀλλ' οὗτοι [16]) καὶ περὶ τὴν (τοῦ Ὀσίριδος) ἱστορίαν ληροῦσι, καὶ τὴν ἀλληγορίαν οὐκ ἴσασιν. Ἔχει δὲ ἡ ἱστορία (πρῶτον) οὑτωσί [17])· Ὄσιρις, ὁ καὶ Διόνυσος, βασιλεὺς ὑπάρχων Αἰγύπτου ὑπὸ Τυφῶνος τοῦ ἀδελφοῦ [18]) καὶ

9) *μυστ. αὐτοῦ*) Sic pro *αὐτῷ τὰ μυστ.* rescripsimus ope Cdd. nostrorum et Eudociae.

10) *ἐτελεῖτο*) Modo Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. exhibent: Vit. 1. et Ciz. seruant lectionem vulg. *ἐγίνετο.*

11) *φηγοῖς*) Vit. 1. et Ciz. vt edd. ante Pott. *φυτοῖς.*

12) *ἱστορίαν*) *Quam refert Scholiast. Gregor. Naz. Nonnus συναγωγῇ ἱστοριῶν stelit. ά. contentarum c. 37, p. 139. cf. quoque Schol. Aristoph. ad Acharn. p. 49. ed. Aurel. et Elmenhorst. ad Arnob. p.* 108. Thryllit.

13) *Διόνυσον — ψηλαφ.*) Vit. 1. et Ciz. *Διόνυσος γὰρ λέγεται τὴν μητέρα ψηλαφ.*

14) *πολύσ.*) Sic quoque Vitt. 2 et 3. verum Ciz. et Vit. 1. hic et postea *πολύυμνος*, vt ante Potter. Schol. Gregor. Naz. Nonnus *πρόσυμνος παῖς.*

15) *φαλλοὺς*) Vitt. 2 et 3. *φαλοὺς*, simplici *σ*: Vit. 1. et Ciz. *ὄρχεις φαλλοὺς.* Glossema videtur *ὄρχεις.*

16) *ἀλλ' οὗτοι — ἱστορίαν*) Vitt. 2 et 3. *ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ Ὀσίριδος.* *Lege: καὶ περὶ τοῦ Ὀσίριδος ἱστορίαν ληροῦσι.* Thryllit. quae lectio sqq. magis conuenit.

17) *πρῶτον οὑτ.*) Vitt. 2 et 3. modo *οὕτως*, deleto τῷ· *πρῶτον*, quod sane nil habet, ad quod referatur.

18) *τοῦ ἀδελφοῦ*) Abest a Vitt. 2 et 3. non bene, nam addit quoque Ioan. Tzetz. in Chil. V, v. 225 et 245, vbi eadem narrat.

τῶν συνωμοτῶν [19]) μεληδὸν κατετμήθη, καὶ ἐξετέθη [20]) πολλαχοῦ. Ἶσις [21]) δὲ, ἡ καὶ Δήμητρα, γυνὴ Διονύσου μετὰ Ὥρου [22]) τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τὸν Τυφῶνα καὶ πάντας τοὺς σὺν ἐκείνῳ φονεῖς ἀναιρεῖ. Τὰ δὲ τοῦ Διονύσου μέλη [23]) καὶ μόρια συλλέξασα ἑκάστῳ ναὸν καὶ ἱερὰ [24]) ᾠκοδόμησεν. Ἐν Φήλαις (Φηγάλαις) δὲ, πόλει

19) συνωμοτ.) Vitt. 2 et 3. συνόντων. Plutarch. vero de Iside et Osiride T. VII, p. 404. ed. Reisk. συνωμότας ἄνδρας ἑβδομήκοντα καὶ δύο.

20) ἐξετέθη) Vit. 2. ἐξετάθη: Vit. 3. cum Phauor. ἐξετάσθη, mendose.

21) Ἶσις) Vitt. 2 et 3. Ἴσιρις, male.

22) ὥρου τοῦ υἱοῦ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 319. ὡραίου τ. υἱοῦ αὐτοῦ; bene additur αὐτοῦ. Diod. Sic. I, 21, et Plutarch. l. l. p. 402. Ὥρου: sic quoque legendum videtur.

23) μέλη) Pro μέρη legunt nostri cum Eudoc. recte ab praec. μεληδόν.

24) ἱερὰ) Vitt. 2 et 3, cum Eudoc. ἱεροὺς, qui quoque reliqua verba dant, vt edd. ante Pott. ᾠκοδ. ἐν Φηγάλαις, Φηγάλη δὲ, πόλις Αἰγύπτου, τὸ μέγιστον, sed Ciz. et Vit. 1. assentiuntur Sebast. ita tamen, vt Φήλαις pro Φύλαις exhibeant. Omnes paene variant in scriptura huius vocabuli, vt etiam in voc. Φηγάλη, vel Φηγαλία, quod modo Φυγαλία, modo Φηγ. modo Φιγαλ. scribitur, cf. Tzschucke ad Strab. VIII, p. 348. Phygalia vero quum nominetur vrbs Aegypti, h. l. intelligi non potest, etsi Dionyso etiam est cognomen Phigaleus, Natal. Com. V, 13, p. 496, laudato Lycophronis loco, cum lectione Φιγαλεύς, non vero Φηγ. aut Φυγαλεύς, nisi malis, Tzetzam in hac vrbe et in hoc cultu eius constituendo errasse, vti vere videtur errasse, quia Lycophron habet Φηγαλεύς, vel, vt alii, Φιγαλεύς, quod nullo modo a Φήλα aut Φίλα, sed a Φιγάλη l. Φιγαλία ductum est. Forte Φίλαις praeferendum Φήλαις vel Φύλαις, nam Stephano memoratur Φίλαι, νῆσος Αἰγύπτου, et Φιλία ad τάκομψος. Sebast. ipse in not. addit: si per vnum Cod. modo licuisset, certe per ι huius vrbis nomen scripsissem cum omnibus scriptoribus lat. et gr. qui huius vrbis meminerunt, laudato Zoëga de origine et vsu Obeliscorum p. 286. Quare vero Seb. cum Pottero legerit Φύλαις,

Αἰγύπτου, τὸ μέγιστον ἦν τῶν ἱερῶν, ὃς καὶ μέγας ὅρκος τοῖς Αἰγυπτίοις ἐτύγχανεν, ἐπομνύντες· Μὰ τὸν ἐν Φήλαις (Φηγάλῃ) Ὄσιριν [25]. Ἡ Ἶσις [26]) γοῦν πάντα εὑροῦσα καὶ συλλέγουσα τὰ μόρια, ὡς ἔφην καὶ δειμαμένη πᾶσι [27]) ναοὺς, τὰ δὲ παιδογόνα μόρια [28]) μὴ εὑροῦσα, τοὺς δερματίνους φαλλοὺς ἐπενόησε κρεμαννύειν ἕκαστον ἑαυτῷ, καὶ σὺν τούτοις ὀρχεῖσθαι. Καὶ τὰ μὲν τῆς ἱστορίας (τοῦ Ὀσίριδος [29])) ταυτί· τὸ δὲ συμβολικώτερον τούτου δῆλον [30]), ὅτι ὁ οἶνος ἐντείνει [31]) τὰ μόρια, ὅθεν τὸν Διόνυσον καὶ νέον καὶ γέροντα γράφουσι πρὸς τὴν πόσιν τοῦ οἴνου, τὴν μετρίαν λέγω [32]) καὶ ἄμετρον καὶ φαλακρὸν γέροντα γράφουσι τούτῳ ἀκολουθεῖν, ὅτι οἱ οἰνωθέντες τὰ τοῦ λογισμοῦ ἀπόῤῥητα ἐκφαίνουσιν. Ὅθεν καὶ Ἀλκαῖός [33]) φησιν·

Οἶνος γὰρ ἀνθρώποις δίοπτρον [34]).

non vero φήλαις, cum in Lycophrone ſit φηγαλεὺς, inconſtantiae eius eſt tribuendum. Quod vero ad totum attinet locum, lectio Vitt. 2 et 3. φηγάλαις, quum Lycophroni magis conueniat, alteri φήλαις praeſtare videtur: quod ideo vncis incluſum addidimus.

25) μὰ — Ὄσιριν) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. μία τῶν ἐν Φηγάλῃ ἡ Ὄσιρις, perperam, ſed ἐπομνύντες a Seb. inſertum noſtri ignorant: λέγουσι vero a Seb. eiectum Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. quoque eiiciunt: Ciz. et Vit. 1. retinent, bene, quia abeſt ἐπομνύντες.

26) Ἡ Ἶσις et συλλέγουσα, a Seb. ſuppleta, noſtri cum Eudoc. non ſupplent.

27) πᾶσι) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. πάντας.

28) μόρια) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. etiam addunt.

29) καὶ τὰ — ταυτί) Vitt. 2 et 3. vt ſupra, καὶ περὶ μὲν τοῦ Ὀσίριδος οὕτως ἔχει, ſaltem addendum τοῦ Ὀσίριδος.

30) τούτου δῆλ.) Ciz. et Vit. 1. τοῦτο δηλοῖ, non male, immo, ni fallor, melius.

31) ἐντείνει) Vit. 1. et Ciz. ἐκτείνει.

32) λέγω) Addunt noſtri omnes cum Seb.

33) Ἀλκαῖος) Noſtri praepoſ. art. ὁ recte delent.

34) δίοπτρον) Sic Bacchus pingitur nudo pectore, cf. Albricus c. 19. Huc quoque referendum Horatii I,

Καὶ ἄλλα [35]) μυρία περὶ τοῦ Διονύσου, ἤτοι τοῦ οἴνου [36]) συμβολικωτέρως τελούμενα, παρδάλεις [37]), καὶ βάκχαι, καὶ σάτυροι, καὶ ἀνδρόθηλυς στολισμὸς [38]), καί τινα ἕτερα [39]), ἃ μακρόν ἐστιν ἐν μυθικοῖς συγγράμμασιν ἀλληγορεῖν περιεργότερον [40]).

Φηγαλεὺς] Ἐμοὶ δοκεῖ διὰ τοῦ [41]) ἦτα γράφεσθαι παρὰ τὸ ἐν φηγοῖς, καὶ ὄρεσιν [42]) ἄλλεσθαι· ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ ἰῶτα γράφοντες Φιγαλέα λέγουσιν [43]) ἐν Ἀρκαδίᾳ τιμᾶσθαι Διόνυσον.

Φαυστήριος] Οὕτω λέγεται [44]), ὅτι μετὰ φανῶν [45]) καὶ λαμπάδων ἐπετελοῦντο [46]) τὰ τούτου μυστήρια. Ἐγὼ δέ φημι ἀλληγορικωτέρως [47]) Διόνυσον Φαυστήριον διὰ τὴν τοῦ οἴνου θερμότητα.

18, 20. *Arcanique fides prodiga perlucidior vitro.*

35) καὶ ἄλλα) Vit. 1 et 2. et Ciz. ἄλλα δέ.

36) τοῦ Διονύσ. — οἴνου) Sic Vitt. 2 et 3. cum Seb. sed Vit. 1. et Ciz. vt edd. prior. τὸν Διόνυσον — οἶνον.

37) παρδάλεις) Sic lege cum nostris pro παρδαλαί.

38) ἀνδρ. στολισμὸς) Vit. 1. et Ciz. rectius, quam vulg. ἀνδρόθηλοι στολισμοί. Verbum ἀνδρόθηλυς l. ἀνδρόθηλος ignorant omnia, quae extant, Lexica.

39) καὶ τ. ἕτερα) Vit. 1. et Ciz. καὶ τὰ ἕτερα: Vitt. 2 et 3. καὶ ἕτερα.

40) περιεργ.) Vit. 3. περιεργοτέρως.

41) διὰ τοῦ) Sic Vit. 1. et Ciz. vt mox διὰ τοῦ ἰῶτα: reliqui ignorant τοῦ.

42) καὶ ὄρεσιν) Vitt. 2 et 3. καὶ delent, et pro ἄλλεσθαι habent ἄλεσθαι, forte, putat Thryllit. ἀλᾶσθαι: mihi placet ἀλέσθαι.

43) γράφουσι — λέγοντες) Inuertunt Vitt. 2 et 3. γράφοντες λέγουσι.

44) οὕτω λέγ.) Nostri, vt olim, δὲ λέγεται.

45) ὅτι μετὰ φ.) Sic pro ἀπὸ τῶν διὰ φ. nostri cum Seb.

46) ἐπιτελ.) Nostri, vt fere semper, singul. ἐπιτελεῖται: ante Seb. ἐπιτελεῖσθαι, quia non apparebat ὅτι, sed ἀντὶ τοῦ. Post μυστήρια in edd. prior. addebantur: ὁ αὐτὸς δὲ Ἐνορχὸς, ὅτι μετὰ ὀρχήσεως αὐτῷ αἱ θυσίαι ἐπιτελοῦνται, quae nostri cum Seb. eiiciunt, bene, nisi pro ὁ αὐτὸς legendum putes cum Thryllit. ὡσαύτως.

47) ἀλληγ.) Nostri ἀλληγορικώτερον, et pro διόνυσον,

213 — 15. Λέοντα θοίνης] τὸν Τήλεφον καλεῖ [1]) τῆς θοίνης καὶ τῆς εὐωχίας σχήσει, εἰς τὸ μὴ πρόῤῥιζον αἰστῶσαι τὸν στάχυν [2]) κείροντα ἐν ὀδόντι καὶ λαφυττίαις καὶ τρακταῖς [3]) σιαγόσι. Σχήσει δὲ πῶς; τὸ ἴχνος ἐμπλέξας τοῖς λύγοις. Λύγους δὲ νῦν εἶπε τῆς ἀμπέλου τὰ κλήματα, στάχυν [4]) δὲ τὸν στρατὸν τῶν Ἑλλήνων.

Αἰστῶσαι στάχυν [5])] τοὺς Ἕλληνάς φησι, λείπει δὲ τὸ ὡς, ἵνα ᾖ· ὡς στάχυν κείροντα τῷ ὀδόντι καὶ ταῖς δαπανητικαῖς γνάθοις. Τοῦτο δὲ ἀκατάλληλόν φησι κακοζήλως καὶ κακομιμήτως [6]) τῷ λέοντι προσάπτων τροφὴν στάχυας [7]), λέων γὰρ στάχυς οὐκ ἐσθίει. Λέοντα δὲ αὐτὸν εἰπὼν τὸν Τήλεφον ὤφειλε τοὺς Ἕλληνας βόας ἢ ἄρνας εἰπεῖν, ὁ δὲ στάχυς εἶπεν αὐτούς. Ἐπειδὴ δὲ αὐτὸν παρείκασε λέοντι, καλῶς εἶπεν· Ὀδόντι καὶ γνάθοις.

216. Λεύσω πάλαι δὴ] ἀντὶ τοῦ· προορῶ ταῦτα [1]). Τοὺς δὲ τοῦ πλοῦ λέγει τοῦ εἰς τὴν Τροίαν τῶν Ἑλλήνων.

quod Seb. recepit, nostri tuentur vulg. τοῦτον.

1) καλεῖ) Vitt. 2 et 3. adiiciunt, bene.

2) τὸν στάχ.) Art. a Seb. praepositum nostri praeponunt omnes, vt quoque mox ἐν ὀδ. exhibent pro ὀδόντι excepto Vit. 3.

3) τρακταῖς) Sic pro τρακτικαῖς Vit. 1. et Ciz. recte, nam τρακτικὸς omnibus Lexicographis est ignotum, etsi habeant cum reliquis Vitt. 2 et 3. et schol. interl.

4) στάχυν) Pro τάχα comprobant nostri, sed pro στρατὸν τ. ἑλλήν. modo praebent τοὺς ἕλληνας.

5) αἰστῶσαι usque ad φησὶ κακοζήλως desiderantur in nostris, vt in edd. ante Pott. alt.

6) καὶ κακ.) Absunt a Vitt. 2 et 3.

7) στάχυας) Vit. 3. praeponit art. τούς: quae hinc sequuntur, λέων — γνάθοις, a Seb. huc delata, nostri, vt edd. vett. exhibent ad v. 211.

1) λεύσσω — ταῦτα) Nostri ad extrem. scholii dant. In edd. priscis et hic, et

Σπεῖραν] ἀλλαχοῦ τάξιν στρατιωτικὴν, νῦν δὲ [2]) συστροφὴν καὶ συναγωγὴν κακῶν [3]), τῶν ἀπὸ ὁλκάδων καὶ πλοίων γινομένων [4]). Ἡ δὲ μεταφορὰ [5]) ἀπὸ τῶν δρακόντων τῶν ἐσπειρημένων καὶ ἐνειλισσομένων καὶ ῥοιζούντων, σπεῖρα γὰρ ἡ τῶν ὄφεων συστροφή. Τὴν οὖν [6]) συναγωγὴν τῶν νεῶν σπεῖραν ἐκάλεσε κακῶν.

217 — 18. Σύρουσαν] τὸ ἑξῆς οὕτως [7])· βίαν ὁλκάδων καὶ συναγωγὴν συρομένην ἐν τῇ θαλάσσῃ.

Κἀπιῤῥοιζοῦσαν] καὶ ἐπιβοῶσαν, καὶ ἀπειλοῦσαν [8]) τῇ πατρίδι, ἤτοι τῇ Τροίᾳ [9]) δεινὰς ἀπειλὰς καὶ πυρπόλησιν [10]).

219 — 22. Ὡς μή σε Κάδμος] Ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὸν Πρύλιν, ὃς ἦν μάντις ἐν Ἴσσῃ [1]), ἤτοι τῇ Λέσβῳ, υἱὸς τοῦ Κάδμου καὶ Καδμίλου [2]) (κατὰ συγκοπὴν [3]) γὰρ εἶπε τὸν Κάδμον· Καδμίλος γὰρ ἦν,

postea reperiuntur. Legunt vero λεύσσω, recte, vid. Nott. crit. et verba ἀντὶ — ταῦτα cum Sebast. inserunt. Reliqua vero τοὺς δὲ — ἑλλήνων ignorant.

2) νῦν δὲ) Sic pro ὧδε δὲ nostri cum Sebast.

3) κακῶν) Vit. 1. et Ciz. τῶν κακ.

4) τῶν — γινομ.) Vit. 3. τὴν — γινομένην, vt referatur ad συναγωγὴν, non apte.

5) ἡ δὲ μεταφορὰ — ῥοιζούντων) Desunt in nostris, et saluo sensu deesse possunt. E glossa esse videntur.

6) τὴν οὖν — κακῶν (male Pott. κακῶς)) Nostri non exhibent.

7) τὸ ἑξῆς — συναγωγὴν) Ignorant nostri.

8) καὶ ἀπειλοῦσαν) Nostri non agnoscunt, bene ob seq. ἀπειλάς.

9) τῇ τροίᾳ) Vitt. 2 et 3. τὴν τρωάδα, fort. τῇ τρωάδι.

10) πυρπόλ.) Vitt. 2 et 3. πυρπολήσεις.

1) ἐν ἴσσῃ — λέσβῳ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 348. et Phauor. delent ἐν. Ciz. et Vit. 1. ἐν νήσῳ τῇ λέσβῳ, non inepte, si spectes verba sqq. ἀφ' ἧς ἐκλήθη ἡ λέσβος, ἴσσα, quae tunc abundare videntur.

2) κάδμου καὶ καδ.) Ordinem horum verborum a Seb. praeter rationem inversum nostri non inuertunt.

3) κατὰ συγκοπ. — γαμφάς) Haec verba reuocata e

ὥςπερ τὰς γαμφίδας γαμφάς.) ἤτοι τοῦ Ἑρμοῦ 4) καὶ Ἴσσης τινὸς νύμφης, ἀφ' ἧς 5) ἐκλήθη ἡ Λέσβος, ἡ καὶ Μιτυλήνη 6), Ἴσσα. Ὃς Πρύλις προςενεχθεῖσι τοῖς Ἕλλησι τῇ Λέσβῳ ὑπέθετο τὸν τρόπον τῆς τοῦ Ἰλίου 7) ἁλώσεως διὰ μαντείας. εἶπε γὰρ τὴν κατασκευὴν τοῦ Δουρείου ἵππου δώροις πεισθεὶς ὑπὸ Παλαμήδους. Πρὸς ὃν λέγει· Ὦ Πρύλι, ὡς μὴ ὤφελέ σε (τὸν Πρύλιν δηλαδὴ 8)) φυτεῦσαι καὶ γεννῆσαι ὁ Κάδμος, ἤγουν Ἑρμῆς οὕτω λεγόμενος παρὰ Βοιωτοῖς ἐν τῇ Ἴσσῃ καὶ τῇ Μιτυλήνῃ, τῇ περιῤῥύτῳ, ἤτοι τῇ κυκλουμένῃ ὑπὸ θαλάσσης 9), φυτεῦσαι δὲ ποδηγέτην καὶ ὁδηγὸν, καὶ ἑρμηνέα 10) τῶν Ἑλλήνων, τῶν αὐθομαίμων δὲ καὶ συγγενῶν Τρώων συγκατασκάπτην, τέταρτον ὑπάρχοντα 11) ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ Ἄτλαντος· Πλειόνης γὰρ τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς καὶ Ἄτλαντος τοῦ υἱοῦ Ἰαπετοῦ καὶ Ἀσίας 12) ἑπτὰ θυγατέρες, ὡς καὶ Ἄρατος 13) λέγει·

v. 223. vbi alieno loco in Vitt. 2 et 3. et aliis Codd. erant posita, vti iam Thryllit. est suspicatus, Vit. 1. et Ciz. neque hic, neque ad extr. v. 223. habent. Ab Eudocia tamen etiam in hac narratione absunt.

4) ἤτοι τ. Ἑρμοῦ) Vitt. 1 et 2. et Ciz. omittunt ἤτοι, et iungunt cum καδμίλου, forte καμίλλου ἑρμοῦ, vt ab aliis nominatur.

5) ἀφ' ἧς — ἴσσα) Nostri cum Eud. non agnoscunt.

6) Μιτυλήνη) Sic scribitur a plerisque, adeo in Inscriptt. Gruteri et Gudii, a multis vero μυτιλήνη, immo etiam in numis, cf. Tzschucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 591. Ruhnk. ad Vellei. II, 18, 3. et Villois. in Anecdot. Gr. Vol. II, p. 176. Praeferunt scripturam μυτιλήνη.

7) τοῦ Ἰλίου) Nostri cum Eudocia delent τοῦ.

8) δηλαδὴ) Abest a nostris et Eudocia.

9) ὑπὸ θαλ.) Vit. 1. et Ciz. ὑπὸ τῆς θαλ.

10) καὶ ἑρμην.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. ἑρμία, etiam sine καὶ, non bene. Praeterea verba sic ordinant: ποδηγέτην, καὶ ἑρμία ὁδηγόν.

11) ὑπάρχ.) Nostri omnes ignorant σε, recte.

12) καὶ Ἀσίας) Omittunt Vitt. 2 et 3.

13) ὡς καὶ Ἄρατ.) Nostri bene. Ἄρατος ἐν τοῖς Φαινο-

Ἑπτάποροι δὴ ταί γε μετ' ἀνθρώπους ὑδίονται [14]),
Ἓξ οἶαί περ ἐοῦσαι ἐπόψιαι ὀφθαλμοῖσιν [15]).

Καὶ πάλιν μετὰ ταῦτα [16])·

. . . Ἑπτὰ δὲ κεῖναι [17]) ἐπιῤῥήδην καλέονται
Ἀλκυόνη Μερόπη τε Κελαινώ τ' Ἠλέκτρη [18]) τε
Καὶ Στερόπη [19]) καὶ Τηϋγέτη καὶ πότνια Μαῖα.

Καὶ Κελαινοῦς μὲν καὶ Προμηθέως παῖδες Λύκος καὶ Χιμαιρεύς· Ἠλέκτρας δὲ [20]) καὶ Διὸς Δάρδανος καὶ Ἠετίων [21])· Στερόπης [22]) καὶ Ὑπερόχου Οἰνόμαος· Ταϋγέτης [23]) καὶ Διὸς Λακεδαίμων· Μαίας δὲ [24]) καὶ Διὸς Ἑρμῆς [25]), ὡς Ὀρφεύς φησιν ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν Λιθιακῶν [26])·

μένοις v. 257. ſqq. quod ἐν φασιν. addit Io. Tzetz. ad Heſiod. ἔργ. p. 92. ed. Heinſ. vbi eosdem affert verſus.

14) ἑπτάποροι — ὑδίονται) A Seb. recepta in noſtris non leguntur.

15) ὀφθαλ.) Vitt. 2 et 3. ὀφθαλμοῖς, non bene.

16) καὶ πάλιν — ταῦτα) A Seb. addita noſtri non addunt.

17) ἑπτὰ — κεῖναι) Noſtri ἑπτὰ δή τοι ταίγε.

18) Ἠλέκτρη) Vit. 1. et Ciz. Ἠλέκτρα, vt Apollod. III, 9, 2, et Eudoc. p. 17.

19) καὶ Στερ. — Τηϋγέτη) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Ἀστερόπη καὶ Ταϋγέτη, Vit. 1. et Ciz. τῇ ὑγίτῃ, mendoſe pro τηϋγέτη.

20) Ἠλέκτρας) Noſtri cum Seb. καὶ praemiſſum omittunt, ſed neque hic δὲ, neque antea μὲν habent.

21) Ἠετίων) Forte Ἰασίων. cf. Heyne in Obſeru. ad Apollod. p. 292. Sed Tzetzes h. l. ſecutus eſt ſchol. Apoll. Rh. I, 916, qui quoque Ἠετίων.

22) Στερόπης) Vitt. 2 et 3. vt ante, Ἀστερόπης.

23) Ταϋγέτ.) Sic h. l. noſtri, pro Τηϋγέτ. recte, vt Apollod. III, 12, 1.

24) Μαίας δὲ) Noſtri delent δέ.

25) ἑρμῆς) Vit. 3. perperam ἡρακλῆς.

26) λιθιακῶν) Conſenſu Vit. 1. et Ciz. Verum Vitt. 2 et 3. vt edd. prior. et editt. Orphei λιθικῶν, cff. tamen Geſner. et Tyrwhitt. in ed. Lipſ. p. 359. Sic etiam ap. Dionyſ. Perieg. in: περὶ τοῦ γένους Διονυσίου dicitur

ϱητικὸν 3) μόϱιον, καὶ τὸ ἁμαϱτάνω 4), ἤγουν ὁ μὴ ἁμαϱτάνων τοῦ ἀληθοῦς.

224 — 27. Μηδ' Αἰσακείων] Ὤφειλε 1) δὲ ὁ ἐμὸς πατὴϱ μηδὲ 2) τὰ νυκτίφοιτα δείματα, ἤτοι τοὺς ὀνείϱους 3) τῆς Ἑκάβης ἀπῶσαι καὶ ἐκτὸς θεῖναι τῶν χϱησμῶν καὶ πϱοσταγμάτων τοῦ Αἰσάκου. Ὤφειλε δὲ ὑπὲϱ τῆς πατϱίδος ἐν μιᾷ μοίϱᾳ ἤτοι ἑνὶ θανάτῳ κϱύψαι τοὺς διπλοῦς 4) τήν τε Ἑκάβην καὶ τὸν Ἀλέξανδϱον τὰ γυῖα καὶ τὰ μέλη τούτων τεφϱώσας καὶ καύσας τῷ πϱώτως 5) ἐν Λήμνῳ, καθ' Ἑλλάνικον, εὑϱεθέντι πυϱί. Αἴσακος δὲ υἱὸς ἦν Πϱιάμου καὶ Ἀϱίσβης τῆς Μέϱοπος θυγατϱός, μάντις ἄϱιστος, ὃς ὕστεϱον ἀπωϱνεώθη θϱηνῶν θανοῦσαν τὴν αὐτοῦ γαμετὴν Μεϱόπην 6) τὴν Κεβϱῆνος. Πϱιάμου δὲ δόντος Ἀϱίσβην Ὑϱτάκῳ καὶ γήμαντος τὴν Ἑκάβην, ὡς συνέβη αὐτὴν κατὰ γαστϱὸς ἔχουσαν τὸν Ἀλέξανδϱον ἰδεῖν τὸν πεϱὶ τοῦ δαλοῦ ὄνειϱον, ἔκϱινεν ὁ ϱηθεὶς Αἴσακος, ὅτε ἐγεννήθη ὁ Ἀλέξανδϱος, τοὺς δύο ἀναιϱεθῆναι, τό τε τεχθὲν 7) καὶ τὴν τεκοῦσαν, εἰπών, ὅτι τὸ σήμεϱον τεχθὲν καὶ τὴν τεκοῦσαν χϱὴ ἀνελεῖν. Τότε ὁ Πϱίαμος 8) ἀντὶ

3) στοϱ.) Abest a Vit. 1. et Ciz. non bene, vt mox ἤγουν ab omnibus, quos tractauimus, Codd. MSS.

4) ἁμαϱτάνω) Cum Pott. etiam nostri pro ἁμαϱτάνον.

1) ὤφειλε) Sic Vitt. 1. 2. et Ciz. sed Vit. 3. vt edd. ante Seb. ὤφελε.

2) μηδὲ) Nostri μὴ δὲ.

3) τοὺς ὀνείϱ.) Vit. 1. et Ciz. τὸν ὄνειϱον, non male.

4) διπλοῦς) Nostri διπλοὺς, vt fere semper.

5) πϱώτως) Addunt bene Vit. 1. et Ciz. Sic postea ἐν λήμνῳ πϱότεϱον, vbi iterum πϱώτως, vid. Sturz. ad Hellan. p. 89.

6) Μεϱόπην) Pro hac lectione stant et nostri, et reliqui Codd. MSS. cum edd. prior. Apollodor. vero III, 12, 5. Ἀστεϱόπην, vel, vt Cod. Palat. Στεϱόπην, cf. ibi Heyne. Facile confundi possunt Μεϱόπην, Στεϱόπην et Ἀστεϱόπην.

7) τό τε τεχθ.) Sic cum Seb. Vit. 2. pro ἤτοι τὸ τεχθ. Vit. 3. τὸ τεχθ.

8) τότε ὁ πϱίαμ.) Sic Vitt. 2 et 3. bene pro ὁ δὲ πϱίαμ.

τούτων ἀνεῖλε Κίλλαν ἐκ Θεμίστου[9]) κρυφαίῳ γάμῳ τότε γεννήσασαν [10]) Μούνιππον.

Ὤφειλε [11])] Τὸ λε καὶ τὰ ὅμοια ταῦτα [12]) κοιναὶ συλλαβαί εἰσιν, ὅθεν καὶ δίχα τοῦ ν μακρά [13]) εἰσιν.

Γυῖα] κυρίως αἱ χεῖρες, παρὰ τὸ γῶ, τὸ χωρῶ καὶ ὑποδέχομαι, καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ σώματος γυῖα καλοῦνται.

Λημναίῳ πυρί] ἀπὸ κεραυνοβόλου [14]) δένδρου, ἐν Ἑλληνικαῖς χώραις [15]), ἐν Λήμνῳ πρώτως [16]) εὑρέθη [17]) τό τε πῦρ καὶ αἱ ὁπλουργίαι [18]), καθὼς καὶ [19]) ἐν τῷ περὶ Χίου κτίσεως [20]) Ἑλλάνικος ἱστορεῖ, ἵνα μὴ κατὰ πλάτος τὴν ἱστορίαν ἐπεξεργαζώμεθα [21]).

9) Θεμίστου) Vitt. 2 et 3. cum Seb. pro θυμοίτου, verum infra v. 319. omnes legunt θυμοίτου, adeo ipſe Seb. qui hic id damnat.

10) γεννήσασ.) Vitt. 2 et 3. γεννησαμένην.

11) ὤφειλε) Vitt. 2 et 3. ὦφελε.

12) ταῦτα) Sic Seb. cum Vitt. 2 et 3. pro τοιαῦτα.

13) μακρά) Ciz. et Vit. 3. μακραὶ, ſcl. συλλαβαί.

14) ἀπὸ κεραυν.) Delent art. τοῦ Vitt. 1. 2. et Ciz. recte.

15) ἐν ἑλλ. χώρ.) Sic Vitt. 2 et 3. demto tamen τῷ· ἐν. Ciz. et Vit. 1. ἐν ἑλληνικῇ χώρᾳ.

16) πρώτως) Sic pro πρότερον, vt ſupra, Ciz. et Vit. 1. ſed Vitt. 2 et 3. πρώτη.

17) εὑρέθη) Recte. Sed Vit. 1. et Ciz. εὑρεθῆναι, forte εὑρέθη καὶ, nam ſequitur τὸ πῦρ, non vero τό τε.

18) ὁπλουργ.) Vit. 1. et Ciz. perperam ὅπλαι, haud dubie vel ὅπλα, vt ſchol. Apollon. I, 608, vel ὁπλοποιΐα, vt infra ad v. 462.

19) καθὼς καὶ) Sic Vitt. 2 et 3. bene: reliqui καὶ ignorant.

20) ἐν τῷ — κτίσεως) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. vti etiam ſqq. ἵνα μὴ — ἐπεξεργ. Caeterum hic non fuit liber ſingularis, ſed pars eius libri, qui inſcribebatur κτίσεις, cf. Sturz. ad Hellan. p. 87, et 89, et 142, et Athenaeum X, 447, c.

21) ἐπεξεργ.) Vit. 2. ἐπεργασώμεθα: Vit. 3. ἀπεργασώμεθα.

228. Οὐκ ἂν τοσῶνδε [1])] ἐλλειπτικῶς εἶπεν, ὤφειλε γὰρ εἰπεῖν. ἐὰν ταῦτα ἐγένετο, οὐκ ἂν τοσούτων [2]) συμφορῶν κῦμα ἐπέκλυσε [3]), καὶ δίκην κατακλυσμοῦ ἐξεχύθη καὶ ἐπλημμύρησε καὶ ἡμᾶς κατεπόντισεν [4]).

229 — 31. Καὶ Παλαίμων] ὁ Μελικέρτης ὁ τῆς Ἰνοῦς υἱός. Οὗτος σφόδρα ἐτιμᾶτο ἐν τῇ Τενέδῳ, ἔνθα καὶ βρέφη [1]) αὐτῷ ἐθυσίαζον. Ἡ δὲ ἱστορία ὄπισθεν ἐῤῥέθη. Ἀθάμας [2]) τρέφων τὸν Διόνυσον Ἥρας ὀργῇ μανεὶς τὸν παῖδα Κλέαρχον [3]) ἀναιρεῖ. Εἶτα καὶ Ἰνὼ [4]) μανεῖσα ἐφῆκεν [5]) αὐτὸν εἰς ζέοντα λέβητα. Σωφρονήσασα δὲ ἐδιώκετο παρὰ τοῦ Ἀθάμαντος καὶ αὐτὴ μετὰ τοῦ ἑτέρου αὐτῆς παιδὸς Μελικέρτου ἀναιρεθῆναι. Φεύγουσα δὲ διὰ τῆς Γερανείας ὄρους Μεγαρικοῦ ἀπὸ τῆς Μολουρίδος [6]) πέτρας ἔῤῥιψεν ἑαυτὴν μετὰ τοῦ παιδὸς Με-

1) οὐκ — τοσῶνδε) Nostri τοσόνδε. Verum hoc schol. a Seb. huc translatum Codd. nostri, vt edd. prior. exhibent ad v. 227. post verba: εὑρεθέντι πυρί.

2) τοσούτων) Vitt. 1. 2. et Ciz. τοσῶνδε.

3) ἐπέκλ.) Vit. 3. ἀπέκλ.

4) κατεπόντ.) Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. κατεπόντωσε.

1) βρέφη) Vitt. 2 et 3. βρέφος.

2) Ἀθάμας) Vitt. 2 et 3. delent γὰρ, bene.

3) κλέαρχ.) Vocant λέαρχον Pauſ. I, 44. et Apollod. I, 9, 1 et 2. et III, 4, 3. cf. Heyne, qui vt corruptum damnat voc. κλέαρχον: verum in Tzetza nostro neque damnandum, neque mutandum in λέαρχον putauerim, quum Codd. MSS. omnes, qui extant, conſpirent in κλέαρχον, et Tzetz. ipſe ad v. 21. dicat: κλέαρχον, τὸν παρά τισι λέαρχον: vnum ergo ei fuit idemque dicere κλέαρχ. et λέαρχ. cff. interptt. ad Hyg. f. 1.

4) Ἰνὼ) Tollendum ἡ cum Vitt. 2 et 3.

5) ἐφῆκεν) Vit. 1. et Ciz. ἐφεῖκεν, Vitt. 2 et 3. minus recte. ἀφῆκεν, qui quoque mox omittunt voc. ζέοντα, non bene, nam Apollod. III, 4, 3. πεπυρωμένον. Αὐτὸν pro τοῦτον cum Sebaſt. Vitt. 2 et 3.

6) Μολουρίδος) Ciz. et Vit. 1. μοσλουρίδος, perperam:

λικέρτου, τοῦ καὶ Παλαίμονος, εἰς τὴν θάλασσαν. Νηρηΐδες δὲ χορεύουσαι ἐπιφανεῖσαι εἶπον 7) Σισύφῳ εἰς τιμὴν τοῦ παιδὸς ἄγειν τὰ Ἴσθμια 8). Ἕτεροι δέ φασιν, ὅτι ὁ Ἀθάμας ἔμελλε βαλεῖν καὶ τὸν Παλαίμονα εἰς λέβητα, καὶ κλέψασα τοῦτον ἡ μήτηρ Ἰνὼ ἔφυγεν 9), οἱ δὲ κομίσαντες ἐν Κορίνθῳ τούτου τὸ σῶμα Σισύφῳ ἀπὸ τῆς Σχοινουντίας 10) (ἐκεῖ γὰρ ἐξερρίφη ἀπὸ 11) τῆς θαλάσσης δελφῖνος αὐτὸν ἐκβαλόντος 12)) Ἀμφίμαχος καὶ Δοναχῖνος 13) ἐκαλοῦντο. Ὁ δὲ Σίσυφος ἀδελφὸς ἦν Ἀθάμαντος τοῦ Παλαίμονος πατρὸς, βασιλεὺς 14) Κορίνθου, ὅθεν καὶ ἐν Κορίνθῳ 15) ἑορτὴν, τὰ Ἴσθμια, συνεστήσατο. Ἐτιμᾶτο γὰρ 16), ὡς ἔφημεν, ὁ Παλαίμων καὶ ἐν Τενέδῳ.

Καὶ δὴ Παλαίμων] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν· καὶ δὴ 17) τῆς

Vitt. 2 et 3. Μολουριδοῦ: de qua petra vid. Hemsterhus. ad Lucian. T. I. pag. 307.

7) εἶπον) Vitt. 2 et 3. εἴχοντο, forf. εἶπον τῷ.

8) παιδὸς — ἴσθμια) Vitt. 2 et 3. παιδ. ψιτὰ ἄγ. ἴσθμια. Sed quis eft, qui fciat, quid ψιτά? Corruptum eft verbum, forte compendio fcripturae, et legendum κλειτὰ l. ἀγωνίσματα. Eudoc. p. 238. Σίσυφος ἀγῶνα καὶ θυσίαν ἐκέλευσε γενέσθαι. cff. de his ludis Paufan. I, 44, 11, et II, 1, 3. fchol. Apollon. III, 1240, et interptt. ad Hygin. p. 380. ed. Staveren.

9) ἔφυγ.) Noftri ἔφευγ. Deinde Vit. 1. et Ciz. τούτου pro τοῦτον.

10) σχοινουντ.) Male Vitt. 2 et 3. σχοινοβυστίας.

11) ἐκεῖ γὰρ ἐξερρ. ἀπὸ) Ita legendum cum noftris pro ἐκεῖσε γὰρ ἐρρίφη, ἐξ.

12) δελφ. — ἐκβαλ.) Vit. 1. et Ciz. δελφῖνες αὐτὸν ἐκβάλλοντες, non apte.

13) Δοναχῖνος) Sic legendum cum edd. prior. Codd. noftris et Eudoc. p. 238. pro Δοναχῆνος.

14) βασιλεὺς) Vit. 1. et Ciz. cum Eudoc. βασιλεύων.

15) ἐν κορίνθῳ) Ab Seb. additum ignorant Vit. 1. et Ciz. fed Vitt. 2 et 3. addunt ἐν κορινθίᾳ, leguntque συνεστήσαντο pro συνεστήσατο, non bene, quia refertur ad Sifyphum.

16) ἐτιμᾶτο γὰρ) Sic pro ἐτιμ. δὲ Vitt. 2 et 3. et mox quoque ἐν τενέδῳ, omittentes art. τῇ, recte.

17) καὶ δὴ) Abeft a Ciz. et Vit. 1.

Τενέδου ἡ θάλασσα ἀναβράσει [18]) καὶ στενωθήσεται τῷ πλήθει τῶν Ἑλληνικῶν ὁλκάδων, εἶπε· καὶ δὴ ὁ Παλαίμων ὁ βρεφοκτόνος δέρκεται καὶ βλέπει τὴν γραῖαν σύγκοιτον τοῦ Ὠγένου [19]), καὶ Ὠκεανοῦ, ἤτοι τὴν Τηθὺν, τοῦτ' ἔστι τὴν θάλασσαν, τὴν Τιτηνίδα [20]) τὴν οὖσαν μίαν τῶν Τιτάνων τῶν παίδων Οὐρανοῦ καὶ Γῆς. Δέρκεται τί πάσχουσαν; ζέουσαν καὶ ἀναβράζουσαν ἐν ταῖς αἰθυίαις ταῖς ἐστολισμέναις [21]) ἐν πλεκτάναις ἤτοι σχοινίοις. Λέγει δὲ νῦν συμβολικῶς αἰθυίας τὰ πλοῖα, αἴθυιαι γὰρ κυρίως ὄρνεα θαλάσσια [22]).

232 — 33. Καὶ δὴ διπλᾶ] Κύκνος ὁ Σκαμανδροδίκης [1]) καὶ Ποσειδῶνος [2]) λαθραίως τεχθεὶς ἐῤῥίφη πλησίον θαλάσσης. Κύκνον δὲ περὶ αὐτὸν καταπτάντα [3]) ἰδόντες τινὲς ἁλιεῖς ἀνείλοντο τοῦτον καὶ Κύκνον ὠνόμασαν, ὃς ἀνδρωθεὶς ἔγημε Προκλειαν τὴν Λαομέδοντος καὶ γεννᾷ Τένην [4]) καὶ Ἡμιθέαν. Ἀποθανούσης δὲ τῆς Προ-

18) ἀναβρ.) Vit. 1. et Ciz. ἀναβράσεται.

19) ὠγένου) Vitt. 2 et 3. ὠγενοῦ. καὶ ſignificat: *id eſt*, vt ſaepe, nam ὤγενος, vel, vt Pherecydes, ὠγῆνος, vel, vt Heſych. ὠγὴν eſt idem, qui Oceanus, cf. Sturz. ad Pherecyd. p. 51.

20) τιτην.) Apollod. I, 1. τιτανίδα.

21) ἐστολισ.) Ita Vitt. 1. 3. et Ciz. pro ἐπεστολισ.

22) αἴθυιαι — θαλάσ.) Vit. 3. αἴθυια — ὄρνεον θαλάσσιον.

1) σκαμανδρ.) Vitt. 2 et 3. σκαμανδρώδης, ſed ſchol. Villoiſ. Hom. Il. α, 38, Eudoc. p. 264, ſchol. Pind. Ol. II, 147. et Nat. Com. II, 8, p. 169. Scamandrodice.

2) ποσειδ.) Sic noſtri omnes; olim in edd. ante Pott. Ἀπόλλωνος, forte Ἄρεως, fuit enim alius Cycnus, filius Martis, qui vero ab hoc loco eſt alienus.

3) κύκνον — καταπτ.) Noſtri cum Eudoc. p. 264. et Phauor. κύκνων — καταπτάντων, et pro περὶ αὐτὸν Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. πέριξ αὐτοῦ.

4) τένην) τέννην Vitt. 2 et 3. hic et poſtea, cum Eudocia. Sic quoque Pauſan. X, 14, 2. Conon fab. 28, et alii, cf. Tzſchucke ad Strab. VIII, p. 380.

κλείας ἐπέγημεν ὁ Κύκνος Φιλονόμην 5) τὴν Τραγανάσου 6), ἥτις ἐρασθεῖσα τοῦ Τένου 7) καὶ μὴ τυχοῦσα τῆς ἐλπίδος 8) κατηγόρησεν αὐτοῦ πρὸς τὸν πατέρα, ὡς βιασθεῖσα 9) ὑπ' αὐτοῦ, συμφωνοῦντος αὐτῇ καὶ αὐλητοῦ τινὸς Μόλπου 10). Ὁ δὲ ὀργισθεὶς εἰς λάρνακα 11) βαλὼν Τένην καὶ Ἡμιθέαν ἀφῆκεν εἰς τὴν θάλασσαν. Τῆς δὲ λάρνακος προσενεχθείσης τῇ τότε Λευκοφρύϊ νήσῳ, νῦν δὲ ἀπὸ τοῦ Τένου Τενέδῳ καλουμένῃ 12), ἰδόντες 13) οἱ τῆς νήσου τὸ συμβὰν καὶ μαθόντες τὸ δρᾶμα βασιλέα ἑαυτῶν 14) τὸν Τένην ἐποίησαν, καὶ

5) Φιλον.) Sic pro Φυλον. legendum cum Codd. nostris et Eudocia. Similiter Φιλονόμη Pausan. X, 14, 2, Steph. Byz. ad Τένεδος, Io. Tzetz. Antehom. v. 245. Infra quoque Sebast. pro inconstantia sua Φιλονόμην. Schol. Villois. Hom. Il. I, 38. vero Φυλονόμη.

6) τραγ.) A Seb. rescriptum probant Vitt. 2 et 3. cum Eudocia; sed Vit. 1. et Ciz. vulgat. τραγάσου. Apud Hellanic. p. 91. occurrit alius Tragasus, cf. ibi Sturz. Paus. X, 14, 2. κρανγάσου, quod voc. corruptum forte antea fuit τραγάσου.

7) τένου) Vitt. 2 et 3. hic et infra cum Eudoc. τέννου, ut antea τέννη.

8) τῆς ἐλπίδ.) Absunt a nostris et Eudocia. Conon c. 28. etiam modo καὶ μὴ τυγχάνουσα. Videntur e glossa orta. Mox quoque delent nostri αὐτοῦ cum Eudocia.

9) ὡς βιασθ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἐκβιασθ. et mox iidem αὐτοῦ pro αὐτῇ συμφων., non bene.

10) Μόλπου) Vit. 1. et Ciz. Εὐμόλπου, forte rectius, nam Suidas Eumolpum nominat filium Musaei et discipulum Orphei. Infra v. 234 et 236. Ciz. quoque Εὐμόλπου, sed Vit. 1. Μόλπου.

11) λάρνακα) Eodem voc. usus etiam est schol. Villois. Hom. Il. α, 38, quod sine dubio h. l. significat *naviculam*, cf. Schaefer ad Dion. Halic. de Comp. Verb. p. 433.

12) Τενέδῳ καλουμένῃ) Sic Vit. 1. et Ciz. bene: Vitt. 2 et 3. Τένεδον καλ. Punctum tamen delendum in Seb. ante νῦν δέ.

13) ἰδόντες) Vitt. 2 et 3. ἰδόντες δέ, puncto praeposito.

14) ἑαυτῶν) Sic Vit. 1. et Ciz. cum schol. Villois. ad Hom. l. l. recte. Vit. 2. αὐ-

τὴν νῆσον ἀπ' ἐκείνου Τένεδον προσηγόρευσαν. Γνοὺς δὲ ὁ Κύκνος τὸ ἀληθὲς, ἀνεῖλε μὲν τὴν Φιλονόμην 15), αὐτὸς δὲ ἐλθὼν συνῴκησε τοῖς παισὶν ἐν Τενέδῳ. Ἀχιλλεὺς δὲ ἐπιστρατεύσας τῇ Τροίᾳ ἀνεῖλε τὸν Κύκνον καὶ Τένην, υἱὸν Κύκνου λόγῳ 16), ἔργῳ δὲ Ἀπόλλωνος. Ἡ δὲ Ἡμιθέα διωκομένη ὑπ' αὐτοῦ 17) φεύγουσα τὴν μίξιν εἰς γῆν κατεπόθη. Ἀχιλλεὺς 18) δὲ μετὰ τὸ ἀνελεῖν Κύκνον καὶ Τένην, εἰς ἔννοιαν ἐλθὼν, ὕστερον 19) ἀνεῖλε καὶ τὸν Μνήμονα, ὅντινα ἡ Θέτις συνακόλουθον Ἀχιλλεῖ ἔδωκεν, ὑπομιμνήσκειν αὐτῷ, μὴ ἀνελεῖν Ἀπόλλωνος παῖδα, εἱμαρμένον γὰρ ἦν Ἀχιλλεῖ 20) ἀποθανεῖν, ὁπότε 21) ἀνέλῃ παῖδα Ἀπόλλωνος. Ὁ δὲ Τένης, ὡς ἔφην, υἱὸς ἦν Ἀπόλλωνος.

Καὶ δὴ διπλᾶ] καὶ δὴ τὰ δύο τέκνα, ὁ Τένης καὶ ἡ Ἡμιθέα, ῥαίεται καὶ φθείρονται 22), ἀντὶ τοῦ ῥαίσεται καὶ φθαρήσονται, σὺν τῷ πατρὶ αὐτῶν Κύκνῳ ἐν τῷ στερρῷ μύλῳ καὶ λίθῳ τοῦ καλῶς ἄρχοντος Ἀχιλλέως τυπέντα καὶ πληγέντα τοὺς κλεῖδας καὶ τοὺς ὤμους. Τοῦτο δὲ 23) ψεύδεται ὁ Λυκόφρων, οὐ γὰρ κατὰ τοὺς ὤμους, ἀλλὰ κατὰ 24) τὴν κεφαλὴν πληγεὶς ὁ Κύκνος

τῶν: Vit. 3. cum Eudocia αὐτόν.

15) τὴν Φιλον.) Art. τὴν nostri delent cum Eudocia.

16) υἱὸν κυκ. λόγῳ) Sic nostri cum Eudoc. rectius, quum vulg. τὸν λόγῳ υἱὸν κύκνου.

17) ὑπ' αὐτοῦ) Nostri cum Eudoc. non praebent.

18) Ἀχιλλεὺς) Sic quoque nostri cum Eudoc. sed edd. prior. Ἀχιλλέα. Scribendum tamen videtur: Ἀχιλλεὺς δὲ μετὰ τὸ ἀνελεῖν pro μετὰ δὲ τὸ ἀνελ. Ἀχιλλεύς.

19) εἰς ἔννοιαν — ὕστερον) A Sebast. suppletum. Vitt. 2 et 3. et Eudocia etiam supplent.

20) Ἀχιλλεῖ) Sic quoque Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Cia. Ἀχιλλέα.

21) ὁπότε) Vitt. 2 et 3. cum Eudocia εἰ.

22) φθείρονται) Nostri non male φθείρεται, si omittitur ῥαίεται καὶ a Seb. insertum.

23) τοῦτο δὲ) Sic nostri, sublato καὶ, bene.

24) κατὰ) Vitt. 2 et 3. cum Seb. supplent.

ἀνηρέθη. Φασὶ 25) γὰρ, ὅτι ἄτρωτος ἦν τὸ λοιπὸν σῶμα πλὴν τῆς κεφαλῆς. Τοῦτο δὲ μῦθός ἐστι, περιδέξιος γὰρ ὢν στρατιώτης ὁ Κύκνος, καὶ κάλλιστα σκεπτόμενος 26) ἐν πολέμοις 27), ὡς μηδέποτε τρωθῆναι, ὑποπέπτωκε 28) τοῖς μύθοις, ὅτι ἄτρωτος ἦν 29). Ἐπεὶ δὲ πληγεὶς ὑπ' Ἀχιλλέως τὴν κεφαλὴν 30) ἀνηρέθη, ἔφασαν ἄτρωτον εἶναι πλὴν μόνης τῆς κεφαλῆς.

234 — 35. Τὰ πρόσθεν αὐλητῆρος] οὕτως δεῖ συντάσσειν· τὰ πρόσθεν ἐκπεφευγότα τὰς λαρνακοφθόρους 1) ῥιφὰς τὰς ἐν ψυδραῖσι 2) καὶ ἐν ψευδέσι φήμαις τοῦ αὐλητῆρος, ἤτοι τοῦ Μόλπου. Λείπει δὲ τὸ γενομένας 3).

Λαρνακοφθόρους ῥιφὰς] τὰς μελλούσας φθεῖραι 4) αὐτὰ ἐν τῇ λάρνακι. Λαρνακοφόρους δὲ τὰς φερομένας διὰ τῆς θαλάσσης ἐν τῇ 5) λάρνακι, κἂν γὰρ 6) λαρνακοφέρους εἴπῃς 7), οὐκ ἔστιν ἐπταισμένος ὁ στίχος, ἀλλ' ὀρθῶς καὶ οὕτως ἔχει, κἂν ἴσως καὶ ὁ Λυκόφρων τοῦτο

25) φασὶ) Vitt. 1. 3. et Ciz. φησὶ.

26) σκεπτόμ.) Ciz. et Vitt. 1. 2. σκεπόμενος, quod idem eſt.

27) ἐν πολέμοις) Ita noſtri, demto art. τοῖς, recte. Pott. ἐν πολέμῳ.

28) ὑποπέπτ.) Vit. 1. et Ciz. ὑποπεπτωκώς.

29) ἄτρ. ἦν) Sic legendum cum Vitt. 2 et 3, non ἐστί.

30) κεφαλὴν) Vitt. 2 et 3. cum Seb. delent praepoſitum περὶ in vulg. ſed Vit. 1. et Ciz. retinent. Seb. igitur perperam negat, vllum extare Cod. qui tueatur.

1) λαρνακοφθ.) Noſtri omnes hic et poſtea λαρνακοφόρους.

2) ψυδραῖσι) Vitt. 2 et 3. ψυδραῖς, in ſcholiis aptius.

3) τὸ γεν.) Vitt. 2 et 3. τὰς γεν. non bene, et pro λείπει Vit. 1. et Ciz. λέγε.

4) φθεῖραι) Vit. 1. et Ciz. διαφθεῖραι.

5) ἐν τῇ) Art. τῇ recte addunt Vit. 1. et Ciz. vt antea.

6) κἂν γὰρ) Vitt. 2 et 3. καὶ γὰρ εἰ.

7) εἴπῃς) Ciz. et Vit. 1. εἶπεν, non bene.

ἠγνόησε, τὸ γὰρ δασὺ σύμφωνον δύναται ἐκτείνειν, ὡς τό·

Τρῶες [8]) δ' ἐῤῥίγησαν [9]), ὅπως ἴδον [10]) αἰόλον ὄφιν.

Εἰ δὲ καὶ σὺ τοῦτο [11]) μείουρον λέγεις, ὡς οἱ πολλοὶ, ἄκουσον Ἱππώνακτος·

Ἦν αὐτὸν [12]) ὄφις τὠντικνήμιον δάκῃ.

ἰδοὺ γὰρ [13]) τὸ ὄφις τὸ ο μακρὸν ἐδέχθη. Καὶ ἕτερα τοιαῦτα μυρία [14]) εὑρήσει [15]) ὁ πολυμαθὴς καὶ τεχνικὸς, καὶ μετρικός [16]).

236.—39. Ὧι δὴ πιθήσας [1])] ᾧτινι Μόλπῳ [2]) πεισθεὶς ὁ Κύκνος ὁ στυγνὸς [3]), καὶ ὁ στυγητὸς ἅρταμος καὶ φονεὺς τῶν τέκνων, ὁ αἰθυιόθρεπτος [4]) (εἶδος εἶπεν

8) Τρῶες) Hom. Il. μ, 208, et Athen. XIV, p. 632.

9) δ' ἐῤῥίγ.) Vit. 2. διεῤῥίγησαν, male.

10) ἴδον) Vit. 1. et Ciz. εἶδον, sed ἐπεὶ omnes pro ὅπως.

11) καὶ σὺ τοῦτο) Vit. 1. et Ciz. sic: τοῦτο καὶ σὺ, et mox λοιποὶ pro πολλοί.

12) Ἦν αὐτὸν —) Vit. 1. et Ciz. ita: ἦν αὐτὸν ὄφις τῶν τικνήμιον δάκῃ: Vit. 2. ἦν αὐτὸς ὄφις τῶν τικνίμενον δήκῃ: sic etiam Vit. 3. sed τὸν τικνίμενον pro τῶν τικνίμ.

13) γὰρ) Addit Vit. 2. cum Seb. omissa vero τὸ ὁ, legit ἐδείχθη pro ἐδέχθη.

14) μυρία, quod Sebast. iactitat primum recepisse; omnes iam edd. prior. cum Mss. nostris exhibent, praeter Pott. 2, vbi fortasse incuria typographorum omissum.

15) εὑρήσει) Sic pro εὕρηκεν Vitt. 2 et 3. cum Sebast. Annotat Thryllit.: *Si εὑρήσει, potius dicendum fuerat φιλομαθὴς, si vero εὕρηκεν, quis est ille πολ., μετρικός? Forte ipse Tzetzes.*

16) μετρικός) Vit. 3. τεχνικός. Vit. 1. et Ciz. πολυμ. καὶ τεχνικὸς, καὶ μετρικὸς, quod vt iactantiae Tzetzae aptissimum reducendum curauimus.

1) πιθήσας) Nostri addunt cum Seb.

2) Μόλπῳ) Ciz. Εὐμόλπῳ, vt supra.

3) ὁ στυγ.) Art. ὁ nostri cum Seb. supplent, sed Vit. 1. et Ciz. habent quoque καὶ ὁ στυγητός.

4) αἰθυιόθρ.) Vit. 3. αἰθυιόθρεπτος.

ἀντὶ τοῦ εἴδους [5]), ἀντὶ τοῦ ὁ κυκνόθρεπτος) ὁ λιναγρέτης καὶ ὁ ἀγρευθεὶς [6]) ἐν λίνοις καὶ δικτύοις [7]) τῶν πορκέων καὶ ἁλιέων [8]), ὁ φίλος καὶ ὁ ἠγαπημένος τοῖς κρηθμοῖσι καὶ ὀστρέοις, τοῖς ῥαιβοῖσι [9]) καὶ λοξοῖς νειρίταις καὶ κοχλιδίοις [10]), ἐν χηλῷ [11]) καὶ ἐν κιβωτῷ κατεδρύφαξε, καὶ ἠσφάλισε τὰς διπτύχους γονὰς ἤτοι τοὺς δύο παῖδας αὐτοῦ [12]) Τένην καὶ Ἡμιθέαν.

Κατεδρύφαξε] Δρύφρακτα καὶ δρύφακτα [13]) κυρίως λέγονται τὰ ἐκ δρυῶν [14]) περιφράγματα. Τὰ δὲ [15]) λοιπὰ τῆς ἱστορίας ἐν τῇ ἀνωτέρω [16]) ἱστορίᾳ ἐῤῥέθησαν, ὡς καὶ τὸ τοῦ Μνήμονος.

240 — 42. Σὺν τοῖς δὲ] σὺν Κύκνῳ καὶ τοῖς ἐκείνου παισὶ, καὶ ὁ τλήμων καὶ ὁ καρτερικὸς Μνήμων θανεῖται πρηνὴς, τὸ στέρνον καὶ τὸ στῆθος οὐτασθεὶς [17]) ξίφει, τῆς μητρὸς Ἀχιλλέως τῆς θεᾶς, οὐ φράσας καὶ οὐκ εἰπὼν τὰς ἐντολὰς [18]), ἀλλ' ἐν ληθάργῳ καὶ ἐν λήθῃ σφαλεὶς [19]).

5) τοῦ εἴδους) Noſtri delent art. τοῦ.

6) ὁ ἀγρευθ.) Vit. 1. et Ciz. ὁ bene praemittunt: vti mox τῷ· ἠγαπημένος.

7) ἐν δικτ.) Vitt. 2 et 3. delent ἐν.

8) καὶ ἁλ.) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

9) ῥαιβοῖσι) A Seb. reuocatum, quia eſt verbum Lycophronis, Vitt. 2 et 3. firmant.

10) κοχλιδ.) Vitt. 2 et 3. κοχλιρίοις, forte κοχλιαρίοις; nam voc. prius ignorant Lexica.

11) ἐν χηλῷ — ἠσφάλισε τὰς) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

12) παῖδ. αὐτοῦ) Ciz. et Vit. 1. παῖδ. αὐτῆς.

13) καὶ δρύφακτα) Abſunt a Ciz. et Vit. 1. et mox λέγονται pro λέγεται cum Vitt. 2 et 3.

14) ἐκ δρ.) Vit. 3. ἐκ τῶν δρ.

15) τὰ δὲ — Μνήμονος) Deſunt in Vit. 1. et Ciz.

16) ἀνωτέρω) Vit. 2. ἀνωτέρᾳ. Vit. 3. verba ἐν τῇ ἀν. ἱστορίᾳ ignorat. Ambo ἐῤῥέθη legunt pro ἐῤῥέθησαν, non bene, ab praeced. λέγονται.

17) οὐτασθ.) Noſtri οὐταθείς.

18) ἐντολὰς) Vitt. 1. 2. et Ciz. βουλάς.

19) σφαλ.) Vitt. 1. 2. σφαγείς.

243 — 44. Καὶ δὴ στένει Μύρινα [1])] Ἡ μὲν ἔννοια οὕτως ἔχει· εἰπὼν ἀνωτέρω, ὅτι βλέπω συστροφὴν τῶν πλοίων [2]) συρομένην ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἐπιβοῶσαν τῇ πατρίδι μου Τροίᾳ τόδε καὶ τόδε· νῦν φησὶ, Καὶ δὴ στενάζει ἡ Μύρινα, πολίχνη [3]) Τροίας, καὶ οἱ αἰγιαλοὶ [4]), τὸν χρεμετισμὸν τῶν ἵππων ἀκούσαντες, ὅταν ὁ Ἀχιλλεὺς ὕστερος [5]) ἁπάντων Ἑλλήνων [6]) πηδήσας ἐκ τῆς νεὼς εἰς τὴν γῆν ὕδωρ ἐκ τῆς βίας τοῦ πηδήματος ἀναδώσῃ, καὶ συμβολὴ [7]) πολέμου γενήσεται σαλπισάντων [8]) τῶν σαλπιγκτῶν ἐν κογχύλῃ. Προορῶ δὲ [9]) τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ πάσης τῆς Τρωϊκῆς γῆς τὴν πόρθησιν, καὶ τοῖς ὠσί μου ἀφομοιῶ καὶ εἰκάζω τοὺς στεναγμοὺς τῶν Τρωϊκῶν γυναικῶν διὰ τὰς ἐπερχομένας αὐταῖς ἀλλεπαλλήλους [10]) συμφοράς. Ἀλλ' ἡ μὲν ἔννοιά ἐστιν αὕτη· συντάξεως δὲ ἐνταῦθα οὐκ ἔχομεν χρείαν διὰ τὸ σαφές, τὰς δὲ ἱστορίας γραπτέον. Μύρινα πολίχνιον Τροίας

1) Μύρινα) Vit. 1. et Ciz. Μύῤῥινα hic et in ſeqq. non bene, cff. nott. ad Lycophr. et Tzſchuck. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. I, p. 515. ſqq.

2) τῶν πλ.) Art. τῶν a Seb. praepoſitum noſtri quoque praeponunt: ſed mox συρομένων Vitt. 1. et 3. et Ciz. pro συρομένην.

3) πολίχ.) Vit. 2. hic et poſtea πολίχνιον, ſed Vit. 3. cum Eudoc. p. 399. forſan mendoſe πολύχνιον, cf. tamen Baſt. in Ep. Crit. p. 18.

4) καὶ οἱ αἰγ. — ἀκούσαντες) Vitt. 2 et 3. vt edd. priſcae, καὶ ὁ αἰγιαλὸς — ἀκούσας. Vit. 1. et Ciz. αἰγιαλοὶ quidem habent, ſed ἀκούοντες pro ἀκούσαντες. Thryllit. conii-cit legendum eſſe: καὶ αἱ ἠϊόνες καὶ οἱ αἰγιαλοὶ, ob repetitum ſine dubio τὸ· καὶ in edd. prior. καὶ οἱ καὶ αἰγ.

5) ὕστερος) Pro ὕστερον reduximus ope Vitt. 2 et 3.

6) Ἑλλήνων) Deeſt in Ciz. et Vit. 1.

7) συμβολὴ) Vitt. 2 et 3. σύμβολα.

8) σαλπισάντων) Vitt. 2 et 3. σαλπιγκτῶν, recte ob σαλπίγγων, verum Ciz. et Vit. 1. ἵππων pro σαλπίγγων, male. Legendum tamen omnino videtur: σαλπισάντων τῶν σαλπιγκτῶν ἐν κογχύλῃ, atque ſic locum reſtituere ſuſtinuimus.

9) προορῶ δὲ) Vitt. 2 et 3. πρ. δὴ, non male.

10) ἀλλεπ.) Pro ἐπαλλήλους noſtri cum Seb. recte.

ἐστὶν, ὅπου παρετάξαντο οἱ Τρῶες ἀκούσαντες τὴν τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων ἐπέλευσιν παρὰ Πολίτου τοῦ υἱοῦ Πριάμου, ὅστις σκοπὸς τῶν Τρώων ὑπῆρχε θαῤῥῶν ταχύτητι ποδῶν, ὡς φησι καὶ Ὅμηρος [11])·

Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλεως [12]) αἰπεῖα κολώνη,
Ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα,
Τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν [13]) κικλήσκουσιν,
Ἀθάνατοι δέ τε [14]) σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης·
Ἔνθα τότε Τρῶές τε [15]) διέκριθεν ἠδ' ἐπίκουροι.

Μύρινα δὲ ἡ πολίχνη ἐκείνη [16]) ἐκλήθη, ὅτι μία τῶν Ἀμαζόνων Μύρινα καλουμένη ἐκεῖ τελευτᾷ, ὅτε κατὰ τῆς Τροίας [17]) ἐστράτευσαν. Αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν Ἀμαζόνων εἰς τιμὴν ἐκείνης πόλιν [18]) ἀνήγειραν.

Παράκτιοι ἠϊόνες] Οὐκ εἶδον τοὺς τῆς Τροίας αἰγιαλούς· εἰ μὲν γὰρ [19]) κρημνώδεις καὶ πετρώδεις εἰσὶ, καλῶς εἶπεν ἠϊόνες καὶ αἰγιαλοὶ [20]) παράκτιοι ἤτοι πετρώδεις [21]), εἰ δ' οὐκ εἰσὶ κρημνώδεις, ἀφελῶς, μᾶλλον δὲ μωρῶς, εἶπεν ἠϊόνες καὶ αἰγιαλοὶ παράκτιοι, ἤτοι παραιγίαλοι.

11) φησὶ καὶ Ὅμ.) Nostri φησὶν ὅμηρ. Il. β, 811. sqq. Eudoc. p. 399. ὁ ποιητής φησιν.

12) πόλεως) Nostri, vt edd. ante Pott. πόλις: Eudoc. vero πόλεως.

13) Βατίειαν) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Βατείαν.

14) δέ τε) A Vitt. 2 et 3. et Eudoc. abest δὲ, vti a Vit. 1. et Ciz. seq. σῆμα.

15) Τρῶές τε) Deest τε in nostris et in Eudoc. cff. Heyne in Obseruatt. ad Hom. et Tzetz. in Antehom. v. 128. ibique Iacobs.

16) ἐκείνη) A Seb. adiectum nostri ignorant.

17) κατὰ — Τροίας) Vit. 3. κατὰ Τροίαν. Sed ἐστράτευσαν nostri omnes cum Seb. pro ἐστράτευσεν, nam pertinet ad omnes Amazonas. Eudoc. φασὶ δὲ καὶ τὰς Ἀμαζόνας κατ' αὐτῆς ποτὲ στρατεῦσαι.

18) πόλιν) Art. τὴν cum Vitt. 2 et 3. et Eudoc. deleuimus.

19) εἰ — γὰρ) Delent γὰρ nostri Codd.

20) ἠϊόνες — αἰγιαλ.) Absunt a Vit. 1. et Ciz.

21) ἤτοι πετρ. usque ad παράκτιοι desiderantur in Vitt. 2 et 3.

Φριμαγμὸν] Οὕτως [22]), οἶμαι, τὸν χρεμετισμὸν λέγει. Οὐκ ἔστι δὲ [23]) φριμαγμὸς ὁ χρεμετισμὸς, ἀλλ' ὁ διὰ τῶν ῥινῶν τῶν ἵππων [24]) ἐκπεμπόμενος ἦχος, ὅταν γαυριῶσιν.

Ἠϊόνες] καὶ ἠόνες, ὡς ἂν ἐθέλῃς [25]), γράψον, εἴτε τρισυλλάβως τιθεὶς κάτωθεν τοῦ η προσγεγραμμένον [26]) ι, εἴτε τετρασυλλάβως, μὴ ὑπογράφων, ἀλλ' ἐκφωνῶν [27]) ἠϊόνες, τὸ γὰρ ἰαμβικὸν καὶ ἀνάπαιστον δέχεται πόδα [28]), οἷός ἐστιν οὗτος, καὶ δάκτυλον καὶ χορεῖον πλὴν ἐν τοῖς οἰκείοις τόποις.

245. Πελασγὸν ἅλμα] τὸ Θετταλικὸν [1]) πήδημα, τὸ τοῦ Ἀχιλλέως, Πελασγὸς γὰρ καὶ Θετταλὸς [2]) ὁ Ἀχιλλεύς. Τὸ δὲ, ὅθεν ἐκλήθη Πελασγὸς [3]), εἶπον.

22) οὕτως) Vitt. 1. 3. cum Ciz. εἶτα, non inepte.

23) ἔστι δὲ) Vitt. 2 et 3. δὲ non agnoſcunt.

24) τῶν ἵππ.) Vitt. 2 et 3. cum Seb. exhibent τῶν, ab aliis omiſſum. Vit. 1. et Ciz. adeo omittunt ἵππων.

25) ἐθέλῃς) Noſtri θέλῃς, et γράφε, vt edd. prior. pro γράψον.

26) προσγεγρ.) Vit. 1. et Ciz. προσγεγραμμένον, ſed ι a Seb. additum modo Ciz. et Vit. 1. addunt.

27) ἐκφωνῶν) Vit. 3. ἐννοῶν, non ſatis apte.

28) τὸ γὰρ ἰαμβ. — πόδα) Vitt. 2 et 3. τῶν γὰρ ἰαμβικῶν καὶ ἀναπαίστων δέχονται πολλαί. *Sic omnino eſt*, addit Thryllit. *uid. v. 214. alias raro Lycophron.* Verum ibi, vt in aliis locis, αἰτιᾶσαι legendum τρισυλλάβως, non vero τετρασυλλάβως: vid. not. ad v. 71.

1) Θετταλικὸν) Vitt. 2 et 3. Θετταλὸν, qui mox omittunt τὸ τοῦ Ἀχιλλέως. cf. de hoc prouerbio Turnebus in Aduerſ. XXVII, 29. Θεσσαλὸν πήδημα *in prouerbium abiiſſe notat Euſtath. ad Periegeten. Illud prouerbium ex hoc loco explicandum, mirum eſt, quam inepte exponat uir caetera doctiſſ. Adrian. Iunius in Sylloge Adagiorum, Lege, et riſum, reor, non tenebis.* Thryllit.

2) καὶ Θεττ.) Vit. 1. et Ciz. κατὰ Θετταλοὺς.

3) πελασγὸς) Scl. Achilles. Sic Vit. 1. et Ciz. recte pro πελασγία, quod omnes obſidet edd. vt apparet e ſchol. 177. τὸν δὲ Ἀχιλλέα πελασγικὸν ἐκάλεσεν, ὡς Θεσ-

Ἡ δὲ περὶ τοῦ Ἀχιλλέως πηδήματος ἱστορία τοιαύτη ἐστί· Χρησμὸς ἦν δοθεὶς Ἕλλησι τὸν προπηδήσαντα τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν 4) Τρώων ἐκ τῶν ὁλκάδων 5) πρῶτον τῶν ἄλλων ἀποθανεῖν. Προπηδήσαντος δὲ τοῦ Πρωτεσιλάου καὶ ἀναιρεθέντος ὑφ' Ἕκτορος ἢ ἑτέρου τινὸς 6), ὁ Ἀχιλλεὺς τῷ τούτου παθήματι 7) παιδευθεὶς ὕστερος 8) ἁπάντων τῆς ἰδίας νεὼς σφοδροτέρως 9) πηδήσας πλήττει τὴν γῆν, καὶ ὕδωρ ἐξ αὐτῆς, ὥς φασιν, ἀνεδόθη. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ 10) ὁ Ἀντίμαχος λέγων οὕτως·

> Ῥίμφα δ' ἀπ' ἠπείροιο 11) μελαίνης ὑψόσ' ἀερθεὶς
> Πηλείδης ἀπόρουσεν 12) ἐλαφρὸς ἠΰτε κίρκος.
> Τοῦ δ' ἔμπροσθε ποδῶν κρήνη γένετ' 13) ἀενάουσα.

παλιν, ad quod spectat voc. εἶπον.

4) κατὰ τῶν) Delent Vitt. 2 et 3. cum Io. Tzetz. in Chil. I, 762. τῶν.

5) ὁλκάδ.) Nostri omnes spiritu leni ὀλκάδ.

6) τινὸς) Non a Seb. vti iactat, primum additum, nam omnes edd. immo Pott. 1. habent. In Pott. 2. haud dubie lapsu typographorum deest.

7) παθήματι) Ciz. et Vit. 1. πηδήματι.

8) ὕστερος) Vit. 3. ὕστερον.

9) σφοδρότ.) Sic quoque Vit. 2. sed Vit. 1. et Ciz. σφοδρότερον: Vit. 3. σφοδρῶς.

10) Μαρτυρεῖ δὲ καὶ ὁ Ἀντ. — χωρεῖ πρὸς αὐτοὺς) Haec omnia absunt a Vit. 1. et Ciz. sed pro μαρτυρεῖ δὲ καὶ legunt Vitt. 2 et 3. ὡς φησὶν, omissis δὲ καὶ ὁ. cf. Schellenberg. ad Antimachi Reliq. p. 70.

11) ἀπ' ἠπείρ.) Legendum esse ἐπ' ἠπείρ. Schellenb. ostendit, nam de naui in terram, non vero a terra ἀπόρουσεν. Hoc nullus editorum priorum, ne Sebast. quidem, sensit, qui sine dubio editionem reliquiarum Antimachi a Schellenb. curatam ignorauit. Facile autem ἀπ' et ἐπ' confundi possunt. Caeterum legendum cum Vitt. 2 et 3. ῥίμφα δ' ἀπ' pro ῥίμφα δὲ ἀπ', vt iam emendauit Schellenb.

12) ἀπόρ.) Vit. 2. ἐπόρουσεν, cuius diuersitatis Schellenb. mentionem non fecit.

13) ποδῶν — γένετ') Vit. 3. mendose: ποσειδῶν — γέγονε τ'. Male quoque Vitt. 2 et 3. ἀενάουσα, pro ἀεινάουσα.

τινα μέλη ἐπιτηδεύειν πρὸς τὸ παροξῦναι καὶ εἰς ἀνδρείαν κινῆσαι τοὺς ἀκούοντας 7), καὶ ἐπαύθη τὸ πυρφορεῖν. Ἐπεὶ δὲ παρὰ τῶν Τυρσηνῶν 8) εὑρέθησαν αἱ σάλπιγγες, ἐπαύθη καὶ τὸ διὰ τῆς κογχύλης 9) σαλπίζειν. Καὶ τοῦτο δὲ κακόπλαστον 10) ὑπάρχει τοῦ Λυκόφρονος 11) τὸ ποιεῖν 12) ἑαυτὸν μὴ εἰδέναι σάλπιγγα ὡς ὑστέραν 13) γενομένην, ἀλλὰ κογχύλην, κἂν τὸ τῆς 14) Κασσάνδρας πρόσωπον εἰσάγῃ 15) περὶ τούτου λαλοῦν. Ὅμηρος γὰρ ἀρχαιότερος τούτου γενόμενος πρὸ ὀκτακοσίων ἐτῶν οἶδε σάλπιγγι χρωμένους τοὺς Ἕλληνας λέγων 16)·

Ὡς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἴαχε 17) σάλπιγξ.

251. Δηϊουμένη 18)] ὡς τὸ ἠϊόνες ἢ προσγεγραμμένον καὶ ἀνεκφώνητον τὸ ἰῶτα 19) ἢ ἐκφωνούμενον δίχα προσγεγραμμένου 20). Σημαίνει δὲ τὸ ἀφανιζομένη 21).

7) καὶ τινα μέλη — ἀκούοντας) A nostris absunt.

8) τυρσ.) Vitt. 1. 2. et Ciz. τυῤῥηνῶν. Sic Eurip. Phoeniss. 1386. τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἠχή. De tuba Tyrrh. cf. Lobeck ad Soph. Ai. p. 223.

9) διὰ τ. κογχύλης) Sic quoque Vitt. 2 et 3. verum sine art. τῆς: Ciz. et Vit. 1. vt edd. pr. κογχύλῃ.

10) κακόπλ.) Politus ad Eustath. Tom. III, p. 1289. defendit Lycophronem putatque, aptius adeo scripsisse, quam ipsum Homerum, qui per prolepsin nominarit buccinam, antequam inuenta fuerit. Dignus est, qui addatur, schol. ad Eurip. Phoeniss. l. l. cf. ibi Barnes. et ad Iphig. in Taur. 303. et Rhes. 988.

11) τοῦ λυκόφρ.) Abest a Ciz. et Vit. 1.

12) ποιεῖν) Vitt. 2 et 3. προσποιεῖν.

13) ὡς ὑστέρ.) Vitt. 2 et 3. delent ὡς, non male.

14) κἂν τὸ τῆς) Pro κἂν τόνε a Sebast. reductum etiam in nostris apparet.

15) εἰσάγῃ) Vit. 1. et Ciz. εἰσάγειν, forte εἰσάγει, vt Vitt. 2 et 3. qui mox quoque, vt Seb. περὶ τούτου pro π. τούτων legunt.

16) λέγων) Il. σ, 219.

17) ἀριζήλη — ἴαχε) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. ἀριζήλῃ φωνῇ — ἰαχήσει, male.

18) δηϊουμ.) Nostri δηουμένη.

19) τὸ ἰῶτα) A Seb. additum nostri non addunt.

252. — 53. Πέφρικαν] ἀντὶ τοῦ πεφρίκασιν, πεπύκνωνται [1]). Τὸ δὲ πέφρικαν ἀντὶ τοῦ πεφρίκασι καὶ τὰ ὅμοια Χαλκιδικῆς [2]) ἤτοι Ἀττικῆς διαλέκτου, ὡς τὸ [3]) ἐσχάζοσαν καὶ εἴποσαν καὶ τὰ ὅμοια. Οὕτως, οἶμαι [4]), καὶ τὸ ἦν ἀντὶ τοῦ ἧς ἐναντίως τῷ κανόνι, ὁ γὰρ κανὼν τῶν εἰς ς ληγόντων μετοχῶν μετ' ὀξείας τάσεως τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν ἰσοσυλλάβως ποιεῖ τοῖς ἰδίοις πρώτοις πληθυντικοῖς, τῶν δὲ μὴ οὕτως ἰσοσυλλάβως ποιεῖ τὰ τρίτα πληθυντικὰ τοῖς πρώτοις ἑνικοῖς· εἶπον τὸ πρῶτον ἑνικὸν, εἶπον τὸ τρίτον πληθυντικόν. Τὸ δὲ εἴποσαν ἐναντίως. Ὁμοίως καὶ ἔσχαζον. Τὸ δὲ ἐσχάζοσαν ἐναντίον ἐστι καὶ τῆς Χαλκιδικῆς διαλέκτου, καὶ τὰ ὅμοια. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτω [5])· Πέφρικαν δὲ καὶ πεφρίκασι, καὶ πεπύκνωνται [6]) αἱ γυῖαι καὶ αἱ πεδιάδες ὥσπερ ληΐου, ἤτοι ὡς πεπύκνωνται αἱ γυῖαι τοῦ ληΐου καὶ χωραφίου ἐν στάχυσι [7]). Πεπύκνωνται δὲ αἱ γυῖαι ἐν λόγχαις ἀπαστράπτοντες [8]).

Γυῖαι [9])] Τὸ γυι κἂν μακρὸν [10]), κἂν βραχὺ δόξῃ, ἄπταιστος ὁ στίχος ἐστὶν, ὡς ἐδιδάχθης.

20) προσγεγρ.) Vit. 1. et Ciz. vt ante Pott: προϊγεγραμμένης. Pott. προγεγραμμένου reposuit ex Bar. quia prius neutro genere vsus est, nam alioquin non multum refert, quo genere proferatur.

21) σημαίνει — ἄφαν.) Nostri non exhibent.

1) ἀντὶ — πεπύκ.) Sic Vit. 1. et Ciz. pro πεφρίκασιν, ἀντὶ τοῦ πεπύκ. A Vitt. 2 et 3. haec plane absunt.

2) χαλκιδ.) Nostri omnes cum Phavor. χαλκιδικῆς, perperam, vt supra ad v. 21. et mox Vit. 1. et Ciz. ἢ pro ἤτοι. Vitt. 2 et 3. neque ἢ, neque ἤτοι dant.

3) ὡς τὸ) Ita legunt nostri pro καὶ τὸ, recte.

4) οὕτως, οἶμαι, usque ad καὶ τῆς χαλκιδ. διαλέκτου nostri ignorant.

5) οὕτω) Pro οὕτως Vitt. 1. 2. et Ciz. recte.

6) πεπύκ.) Vitt. 2 et 3. πεφρίκωνται, non bene.

7) ἐν στάχ.) In nostris deest.

8) ἀπαστρ.) Vitt. 2 et 3. ἀστράπτοντες.

9) γυῖαι — ἐδιδάχθ.) Absunt a Ciz. et Vit. 1. vt in edit. ante Potter.

σων τε τὸ ἐκείνου δέμας ἐν ταῖς γαμφηλαῖς 9) καὶ σιαγόσι, λαβράζων καὶ ἠχῶν ἐν τοῖς πτεροῖς, κλάζων τε καὶ βοῶν ἄμικτον ἐγγίστην καὶ φοβερὰν βοὴν 10) ἐν τῷ στόματι. Τί ποιῶν; γατομῶν καὶ ἀροτριῶν, ὡς 11) ὁ βοώτης, δι' αὔλακος 12) καὶ τῆς λευρᾶς 13) καὶ τῆς πλατείας αὔλακος τὴν χέρσον καὶ τὴν ξηρὰν 14) τόρμαν καὶ αὔλακα διαγράφων, τυπωτὴν καὶ κεχαραγμένην ἐν ῥαιβῷ καὶ ῥαιβῇ 15) καὶ σκολιᾷ καὶ ἀγκύλῃ βάσει, ἀντὶ τοῦ τῇδε 16) κἀκεῖσε περιστρέφων τὸ ἅρμα, ὥσπερ ἀροτριῶν.

Ex 259. Δάψει] δάκῃ, λυπήσει 17).

Ex 260. Λαβράζων] ἠχῶν τοῖς πτεροῖς.

Περκνὸς] κυνηγετικὸς 18), ἀετὸς, περισσῶς καίνων καὶ κόπτων.

9) γαμφηλ.). Vit. 1. et Ciz. praeponunt καί.

10) βοὴν) Male negligunt Vit. 1. et Ciz.

11) ὡς) A Seb. additum nostri non agnoscunt.

12) δι' αὔλ.) Vit. 1. et Ciz. διὰ τῆς αὔλ.

13) καὶ τῆς λευρ. καὶ τῆς πλ. αὔλ.) Sic legendum cum nostris pro: καὶ γῆς λευρᾶς καὶ πλατείας, nam γῆς omnino corruptum est.

14) τὴν χ. καὶ τὴν ξηρ.) Sic Vit. 1. et Ciz. bene, reliqui omittunt articulos, τὴν, τὴν.

15) καὶ ῥαιβῇ) Vitt. 2 et 3. praetermittunt, non male, nam glossam sapiunt eius, qui vellet ostendere, et ῥαιβῷ et ῥαιβῇ posse addi βάσει: hinc etiam pro σκολιᾷ et ἀγκύλῃ habent σκολιῷ et ἀγκύλῳ. Conf. ea, quae post haec dicuntur.

16) τῇδε) Pro τῇ nostri cum Seb.

17) λυπήσει) Vit. 1. et Ciz. non agnoscunt. Caeterum obseruandum, a Seb. h. l. transposita in Codd. nostris eundem fere tenere ordinem, vt in edd. prior. quibusdam omissis tamen, vel additis, vel immutatis.

18) κυνηγετικ.) Phauor. addit ἀετὸς, quod addendum videtur: deinde idem cum nostris: περισσῶς καίνων καὶ κόπτων, quae verba a Seb. absunt. Pott. habet: πτεροῖσι καίν. καὶ κόπτων. Illa c. sq. πτεροῖσι sunt iungenda.

Finis primae partis.

Ex 261. Πτεροῖσι] τοῖς τοῦ ἅρματος τροχοῖς. Μεταφορικῶς [1]) δὲ εἰπὼν τὸν Ἀχιλλέα ἀετὸν εἰκότως τῇ τροπῇ ἐπιμείνας τοὺς τροχοὺς τοῦ ἅρματος αὐτοῦ πτερὰ ἐκάλεσεν ὡς δι' αὐτῶν φερόμενον καὶ πετόμενον. Λέγει δὲ καὶ τὴν παρ' Ὁμήρῳ διφρουλκίαν τοῦ Ἕκτορος, ὅτε αὐτὸν ἀνεῖλεν ὁ Ἀχιλλεύς.

Ex 262. Ῥαιβῷ] τὸ ῥαιβῷ [2]) ἀντὶ τοῦ ῥαιβῇ θηλυκῶς [3]) Ἀττικόν ἐστιν. Ἢ οὕτως εἰπέ· Διαγράφων τυπωτὴν καὶ κεχαραγμένην ἐν ῥαιβῷ ἀρότρῳ ἐλλειπτικῶς. Ῥαιβῷ δὲ τῇ ἐπικαμπεῖ.

Τόρμαν] λέγει αὐτὸ τὸ χάραγμα τὸ ἀπὸ τοῦ τροχοῦ [4]).

Ἀγκύλῃ βάσει] ἀσυνδέτως εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἐν ἀγκύλῃ βάσει [5]).

Ex 263. Λευρᾶς] λίαν εὐρείας. Ἀλλὰ κἂν τὰς λέξεις ἄνωθεν τῶν στίχων γράφε [6]).

Ex 264. Κλάζων [7]) τ' ἄμικτον] καὶ βοῶν ἄμικτον. Εἶπε δὲ ἢ ὅτι ἡδεῖαν φωνὴν ἔχει ὁ ἀετὸς καὶ ἐξαίρετον πα-

1) μεταφορικῶς usque ad ἀνεῖλεν ὁ Ἀχιλλεὺς a Seb. e duobus Codd. eruta in nostris non exhibentur. Homer. Il. X. 395 — 405.

2) ῥαιβῷ — ἐλλειπτικῶς) Vit. 1. et Ciz. modo sic: ῥαιβῷ, ἀρότρῳ ἐλλειπτικῶς, reliquis omissis.

3) θηλυκῶς) Vitt. 2 et 3. θηλυκόν.

4) τόρμαν — τροχοῦ) Desiderantur in nostris.

5) ἀγκύλῃ — βάσει) Habent nostri, sed ante δάψει, sic: ἀσυνδέτως εἶπεν, ὡς τὸ χέρσον.

6) ἀλλὰ — γράφε) Vit. 1. et Ciz. non agnoscunt.

7) κλάζων — usque ad Ὅμηρος absunt a Ciz. et Vit. 1. Reliquis omissis Vitt. 2 et 3. habent modo: κλάζων, βοῶν. In edit. Potteri desunt εἶπε δὲ usque ad τὰ λοιπὰ ὄρνεα, ἢ ὅτι.

ρα τὰ λοιπὰ ὄρνεα ἢ ὅτι μόνος ὁ ἀετὸς ἤτοι Ἀχιλλεὺς ἐπολέμει κεχωρισμένος τῶν Ἑλλήνων, ὥς φησιν Ὅμηρος.

Ex 265. Ἀγαστόρων τρόφιν] ὁμογαστόρων 8) ἀδελφὸν, ἤτοι τὸν συντεθραμμένον.

Ex 266. Πτώου τε πατρὸς] τὸν υἱόν τε τοῦ Πτώου πατρὸς 9), ἤτοι τοῦ Ἀπόλλωνος. Στησίχορος γὰρ καὶ Εὐφορίων καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς ποιηταί 10) φασι τὸν Ἕκτορα υἱὸν εἶναι Ἀπόλλωνος 11). Πτῶος 12) δὲ ὁ Ἀπόλλων οὕτω λέγεται· Λητοῖ ἐν Δήλῳ γεννώσῃ 13) Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα σῦς μέγας ἄγριος ἐφάνη, ἰδοῦσα δὲ τοῦτον 14) ἐπτοήθη καὶ Πτῶα ἐκλήθη. Ὁμοίως δὲ καὶ Ἄρτεμις καὶ Ἀπόλλων Πτῶος 15).

296. Λαβὼν δὲ ταύρου 1)] ταῦρον τὸν Ἕκτορα καλεῖ ὡς θυμικὸν καὶ ἀνδρεῖον.

Πεφασμένου] τοῦ πεφονευμένου καὶ ἀνῃρημένου 2).

8) ὁμογαστ.) Nostri ὁμογαστέρων. Vit. 1. et Ciz. modo: ὁμογ. ἀδελφῶν, sublatis iis, quae sequuntur.

9) τὸν υἱὸν — πατρὸς) Vit. 1. et Ciz. υἱόν τε πατρὸς τοῦ πτώου

10) ποιηταί) Nostri cum edd. ante Seb. ποιητής, vt ad solum Alexandrum Aetolum referretur, cuius mentio fit ap. Macrob. V, 22, et ab Alexandro Polyhistore, supra ad v. 177. laudato, distingueretur.

11) Ἀπόλλ.) Nostri art. τοῦ praepositum delent.

12) πτῶος) *Apollinis filius dic. Stephano ad ἀκραιφία, sed Pausaniae* IX, 23, ἀθάμαντος καὶ θεμιστοῦς, ἀφ' οὗ τῷ τε Ἀπόλλωνι ἐπίκλησις καὶ τῷ ὄρει. *Mons, vt Stephanus tradit, ita vocatus est,* ὅτι λητῶ ἐκεῖ βουλομένην τεκεῖν ὁ κάπρος ἐπιφανεὶς ἐπτόησε, *vt recte eum locum Salmasius* ὁ πάνυ *constituit. In eo monte, puto, templum fuit Apollinis* πτώου, *in quo oracula edebantur, quae intelligit Plutarch. de oraculorum defectu.* Thryllit.

13) γεννώσ.) Vit. 1. et Ciz. γεννωμένῃ.

14) τοῦτον) Sic pro τοῦτο nostri cum Seb.

15) πτῶος) Nostri delent, vti etiam art. ἡ ante Ἀρτεμ. et ὁ ante Ἀπόλλων.

1) τοῦ πεφασμ.) Tollunt Vit. 1. et Ciz. post λαβὼν ταύρου, recte, nam mox seorsim ponitur.

2) πεφασ. — ἀνῃρημ.) Abest a Vit. 3.

Δάνος] νῦν τὸ δῶρον. Φασὶ γὰρ 3) οἱ παλαιοί, ὅτι Ἀχιλλεὺς ἐρασθεὶς Πολυξένης τῆς Πριάμου θυγατρὸς ἐδήλωσε τῷ Πριάμῳ συμμαχήσειν 4) αὐτῷ, εἰ λάβοι 5) τὴν κόρην. Ὁ δὲ συνέθετο δοῦναι· καὶ ἐλθόντων ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ναῷ Ἀλέξανδρος λάθρα τοξεύει τὸν Ἀχιλλέα, καὶ οὕτω συνέβη ἀποθανεῖν τὸν ἥρωα. Λαβόντες δὲ 6) τὸ σῶμα αὐτοῦ οἱ Τρῶες ἠσφαλίσαντο οὐ πρότερον δώσειν ἐπαγγελλόμενοι, πρὶν ἂν τὰ δῶρα λάβωσιν ἐξοπίσω, ἃ Πρίαμος ὑπὲρ τοῦ Ἕκτορος δέδωκεν, ὃ καὶ γέγονε. Λέγει οὖν· τὸν ἀντίποινον χρυσὸν ἴσον τῷ σταθμῷ δοὺς ὁ Ἀχιλλεὺς ταφήσεται παρὰ τοῖς Ἕλλησιν.

270. Σκεθρῷ ταλάντῳ] ἀντὶ τοῦ· ἀκριβεῖ ζυγοσταθμήσει 7). Ὅμηρος 8) μὲν ἁπλῶς δῶρά φησι τῷ

3) *γὰρ*) Noſtri omnes, vt Seb. addunt, ſed pro *οἱ παλαιοὶ* Vit. 1. et Ciz. *οἱ πολλοί*, vt edd. prior.

4) *συμμαχ.*) Vit. 3. *συμμαχῆσαι* cum Eudoc. p. 84. *Totam historiam refert Nonnus in ἐξηγήσει ἱστοριῶν Γρηγορίου L. 1. c. 8. p. 153.* Thryllit.

5) *εἰ λάβοι*) Vitt. 1 et 2. et Ciz. *εἰ λάβῃ*, ſed Vit. 3. cum Eudoc. *λάβοι*.

6) *λαβόντες — παρὰ τοῖς Ἕλλησιν*, Noſtri cum Eudocia breuiter hic: *οἱ δὲ Τρῶες τὸ σῶμα αὐτοῦ τοῖς Ἕλλησιν οὐκ ἐδίδουν, ἕως ἔλαβον πάλιν* (Ciz. et Vit. 1. *πάντα*) *τὰ δῶρα, ἃ Πρίαμος ὑπὲρ Ἕκτορος ἔδωκεν.* cf. Io. Tzetz. in Hom. v. 335 et 430, ibique Iacobs. Sic quoque Eudoc. p. 85. ad verbum, ſed inter *ἃ Πρίαμος* et *ἔδωκεν* l. *δέδωκεν* inſerit: *ἀκριβεῖ ζυγοσταθμήσει τρυτάνης τοῦ ζυγοῦ ὑπὲρ τοῦ νεκροῦ Ἕκτορος, λάθρα τῶν Ἑλλήνων τῆς νυκτὸς τῷ Ἀχιλλεῖ.* Videntur et Eudocia et Tzetzes ex vno eodemque fonte hauſiſſe ſua, e Commentariis ſcil. priſcis in Lycophronem, nam omnia, quae hic traduntur, in ſolum cadunt Lycophronem.

7) *ταλάντῳ — ζυγοσταθμ.*) A Sebaſt. adiecta noſtri quoque adiiciunt, ſed Vit. 1. et Ciz. *ζυγοστατήματι*: Vitt. 2 et 3. cum Eudocia *ζυγοσταθμήσει* pro *ζυγοσταθμήτῃ*, et ante *ἀκριβεῖ* Vit. 2. *ἀντὶ τοῦ*, quod recepimus, Vit. 3. vero *ἤτοι*. E tribus vocc. *ζυγοσταθμήτῃ*, *ζυγοστατήματι* et *ζυγοσταθμήσει*, quae Lexica ignorant omnia, recepimus vltimum, quia eſt

Ἀχιλλεῖ δοθῆναι ὑπὲρ Ἕκτορος, Λυκόφρων δὲ καὶ ἄλλοι τινὲς ζυγοσταθμηθέντα αὐτὸν ἴσον χρυσὸν δοθῆναι τοῦ βάρους.

Ταλάντῳ] τάλαντον νῦν τὸ πλατὺ καὶ πεταλῶδες τοῦ ζυγοῦ, ἐν ᾧ τίθενται τὰ σταθμώμενα [9]).

Τρυτάνης] τοῦ ζυγοῦ. Τρυτάνη δὲ ἡ καὶ σταχάνη [10]) λεγομένη [11]). Λέγεται δὲ καὶ ἡ ὅλη ῥάβδος τοῦ ζυγοῦ, ἧς ἑκατέρωθεν τὰ τάλαντα, αἳ καὶ [12]) πλάστιγγες. Κυρίως δὲ τρυτάνη ἡ γλωσσὶς [13]) τῆς ῥάβδου τοῦ ζυγοῦ.

Ἠρτημένον [14]).] κρεμάμενον, σταθμώμενον.

271. Αὖθις [1])] εἰς τοὐπίσω.

Τὸν ἀντίποινον] τὸν ὑπὲρ τοῦ μὴ ποινηλατηθῆναι τὸν Ἕκτορα δοθέντα [2]).

Ἶσον] καὶ μακρὸν καὶ βραχὺ δεξάμενος τὸ ι οὐχ εὑρήσεις [3]) τὸν στίχον ἐπταισμένον, ὡς καὶ ἐδίδαξα.

compositum ex ζυγὸς et στάθμησις.

8) ὅμηρος — τοῦ βάρους) Nostri non habent. Hom. Il. ω, 58. sqq.

9) σταθμώμενα) Sic pro σταθμούμενα legendum praeeuntibus Codd. Vitt. 1. 2. et Ciz. Paullo post Seb. quoque σταθμώμενον.

10) σταχάνη) Vitt. 2 et 3. σταχίνη.

11) λεγομ.) Vit. 1. et Ciz. καλουμένη.

12) αἳ καὶ) Sic pro καὶ αἳ legendum est cum nostris et Phauor. ad τρυκάνη (τρυτάνη).

13) γλωσσὶς) Ciz. et Vit. 1. γλῶσσα.

14) Ἠρτημένον — σταθμ.) A Seb. hic insertum exhibent quoque Vit. 1. et Ciz. sed non h. l. verum antea post τρυτάνης] ζυγοῦ. Phavorinus inseruit hoc schol. Lexico suo, at festinanter, nam verba seq. v. 271. αὖθις, εἰς τοὐπίσω inepte apposuit.

1) αὖθις) Vit. 1. et Ciz. αὖτε.

2) δοθέντα) Thryllit. conîicit δεθέντα.

3) οὐχ εὑρήσεις — ἐπταισ.) Vitt. 1. et Ciz. vt edd. vett. οὐχ εὕρῃς: Vitt. 2 et 3. fere, vt Pott. 2. οὐκ ἔστιν ὁ στίχος ἐπταισμένος, ἀλλ' οὐδ' (οὐδ' deest in Potter. 2.) εὑρήσεις.

272. 'Μύδρον] κυρίως τὸν πεπυρακτωμένον σίδηρον παρὰ τὸ μύρεσθαι 4). Νῦν δὲ τὸν χρυσὸν σημαίνει ἐκ τοῦ εἰπεῖν Πακτώλιον· ὁ γὰρ Πακτωλὸς ποταμὸς Σάρδεων χρυσῖτιν 5) πρὶν εἶχε ψάμμον ἐκ τοῦ παρακειμένου 6) ὄρους τοῦ Τμώλου καταῤῥέουσαν εἰς αὐτὸν καὶ ψήγματα 7) καὶ μέταλλα, ἐξ ὧν τὸν χρυσὸν ποιοῦσι, τὰ νῦν δὲ 8) ὕελον κατάγει.

273 — 74. Κρατῆρα Βάκχου 1)] εἰς τὸν χρυσοῦν ἀμφιφορέα 2) τοῦ Διονύσου, ὃν ἐχαρίσατο τῇ Θέτιδι φυγὼν πρὸς αὐτὴν καὶ σωθεὶς, ὅτε ὑπὸ Λυκούργου μετὰ τῶν Βακχῶν ἐδιώκετο, εἰς ὃν τὰ τοῦ Πατρόκλου καὶ 'Αχιλλέως καὶ 'Αντιλόχου κεῖνται 3) ὀστᾶ. Ἡ δὲ ἱστορία 4) τοιαύτη· Διόνυσος ὁ Διὸς καὶ Σεμέλης παῖς ἐν Φρυγίᾳ ὑπὸ τῆς 'Ρέας τυχὼν καθαρμοῦ καὶ λαβὼν πᾶσαν παρὰ τῆς θεᾶς τὴν διασκευὴν ἀνὰ πᾶσαν ἐφέρετο τὴν γῆν. Παραγενόμενος δὲ καὶ εἰς Θρᾴκην, Λυκοῦργος ὁ τοῦ Δρύαντος μύωπι αὐτὸν ἐλαύνει τῆς γῆς καὶ καθάπτεται αὐτοῦ καὶ τῶν τιθηνῶν. Ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ δέους εἰς τὴν θάλασσαν καταδύνει καὶ ὑπὸ τῆς Θέτιδος δέχεται. Ὁ δὲ τῇ Θέτιδι δίδωσι χρυσοῦν ἀμφιφορέα, εἰς ὃν τὰ τοῦ 'Αχιλλέως, Πατρόκλου καὶ 'Αντιλόχου ὀστᾶ ἀνέθετο. Περὶ οὗ καὶ Ὅμηρος 5) οὕτω λέγει·

4) παρὰ τὸ μύρ.) Nostri non agnoscunt. Sunt Etymologi M.

5) χρυσῖτιν) Pro χρυσίτιν Vit. 1. et Ciz. recte.

6) παρακ.) Pro περικειμένου nostri cum Seb.

7) καὶ ψήγμ. — ποιοῦσι) Absunt a Codd. nostris.

8) τὰ νῦν δὲ) Sic pro καὶ νῦν legendum cum nostris.

1) Βάκχου) Vit. 1. et Ciz. Βάκχον, perperam.

2) ἀμφιφ.) Vitt. 2 et 3. ἀμφορέα. Io. Tzetz. in Posthom. 421. ἀμφιφορῆα, quem, ibique Iacobs. conferas velim.

3) κεῖνται) Vit. 3. κεῖται.

4) Ἡ δὲ ἱστορία usque ad περικλυτοῦ Ἥφαιστοιο desiderantur in nostris. Eudocia narrat fere eadem pag. 121.

5) Ὅμηρος) Odyss. ω, 74 et 75.

. . . . Διονύσοιο δὲ δῶρον
Φάσκ᾽ ἔμμεναι [6]), ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο.

Κεκλαυσμένος Νύμφαισι] θρηνηθεὶς ταῖς Μούσαις.

Αἳ φίλαντο] αἵτινες ἠγάπησαν.

Βηφύρου γάνος] Βήφυρος ποταμὸς Μακεδονίας. Τὸ δὲ γάνος ὕδωρ [7]).

275. Λειβηθρίην σκοπὴν [1])] τὴν ἐξοχὴν τοῦ Λειβήθρου [2]) ὄρους Μακεδονίας.

Ὕπερθε Πιμπλείας] σκοπὴν [3]) ὑπεράνω τῆς Πιμπλείας ὑπάρχουσαν [4]). Πίμπλεια δὲ πόλις καὶ κρήνη καὶ ὄρος Μακεδονίας [5]), ὡς μέμνηται Καλλίμαχος ἐν Ὕμνοις λέγων·

Ὡς Μοῦσαι τὸν ἀοιδὸν [6]), ὃ μὴ Πίμπλειαν ἀείσει,
Ἔχθουσι . . . .

καὶ Ὀρφεύς [7])·

Νῦν δ᾽ ἄγε μοι κούρη Πιμπληϊὰς [8]) ἔννεπε Μοῦσα.

6) φάσκ᾽ ἔμμεναι) In edd. pr. φασὶν ἔμμεν: legendum putat Thryllit. φασὶν ἔμεν.

7) τὸ δὲ γ. ὕδωρ) Abeſt a noſtris.

1) Λειβηθρ. — Μακεδον.) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. non male, nam in ſeq. ſchol. fere eadem repetuntur.

2) λειβήθρου) Vitt. 2 et 3. λυβηθρίου.

3) σκοπὴν) A Seb. additum noſtri non agnoſcunt.

4) ὑπάρχ.) Vitt. 2 et 3. ὑπερέχουσαν, in quibus quoque verſſ. Callimachi et Orphei poſiti ſunt inter πιμπλείας et ὑπερέχουσαν.

5) Μακεδον.) In Vit. 1. et Ciz. poſitum poſt πόλις. cf. Schol. Apoll. Rh. I, 25.

6) τὸν ἀοιδὸν — ἔχθουσι) Noſtri τὴν ἀοιδὴν, ἣν μὴ (Vit. et Ciz. μοὶ) πίμπλειαν ἀείσει (Vitt. 2 et 3. ἀεισεν) ὄχθος. Vit. 1. et Ciz. neque ὄχθος neque ἔχθουσι habent. cf. Spanheim. ad Callimach. in Del. v. 7.

7) ὀρφεὺς) Fragm. 46. p. 499. ed. Herman. cf. infra ad v. 410. vbi Tzetz. eundem verſ. repetit.

8) πιμπλ) Vit. 1. et Ciz. πιμπληίας, Vitt. 2 et 3. πιμ-

Καὶ αἱ μὲν οὖν λέξεις οὕτως ἔχουσι, περὶ ὧν 9) οὐκ ἔτι γράψω 10), γράψον δὲ σὺ ταύτας μέσον τῶν στίχων. Ἡ δὲ ἔννοιά ἐστι τοιαύτη, ὅτε 11) λαβὼν ὁ Ἀχιλλεὺς τὰ ὑπὲρ Ἕκτορος λύτρα καὶ πάλιν ἀντιδοὺς ἰσόσταθμα ταφήσεται ἐν τῷ κρατῆρι 12) τῷ δοθέντι τῇ Θέτιδι παρὰ Διονύσου θρηνηθεὶς ταῖς Νύμφαις ἤτοι ταῖς Μούσαις, αἵτινες περὶ 13) τὴν Πίμπλειαν, καὶ Λειβηθρίαν, καὶ τὸν Βήφυρον οἰκοῦσιν, ἃ περὶ τὸν Ἑλικῶνα καὶ τὴν Μακεδονίαν εἰσίν.

Ἀλλ' ὁ μὲν Λυκόφρων καὶ ἕτεροι ζυγοσταθμηθῆναι 14) ἰσοβαρεῖ χρυσῷ τὸν Ἕκτορα λέγουσι 15), καὶ οὕτω παρὰ τοῦ Ἀχιλλέως δοθῆναι τῷ Πριάμῳ νομίζοντες, ὅτι πλεῖόν ἐστι τὸ ζυγοσταθμηθῆναι αὐτὸν τῶν, ὧν φησιν Ὅμηρος 16) χρημάτων. Οὐκ ἔστι δὲ τοῦτο, ὑπερβαίνουσι γὰρ 17) τὰ δέκα τάλαντα, ἅπερ φησὶν Ὅμηρος, χωρὶς τῶν λοιπῶν 18) τὸν σταθμὸν τοῦ βάρους τοῦ Ἕκτορος. Λέγουσι δὲ θανόντα τὸν Ἀχιλλέα θρηνηθῆναι ταῖς

πλείαν, quam lectionem Thryllit. vulgatae praeferendam esse putat.

9) περὶ ὧν — στίχων) Absunt a Vit. 1. et Ciz. vt ab edd. ante Pott.

10) γράψω) A Seb. insertum firmat Vit. 2. γράφω Vit. 3.

11) ὅτε) Sic pro ὅτι scribendum auctoritate Vitt. 2 et 3. vt mox ἀντιδοὺς pro ἀντιδιδοὺς.

12) κρατῆρι) Pro κρωσσῷ, vt habent Vit. 1. et Ciz. cum Pott. exhibent Vitt. 2. et 3. cum Sebast. sed τῆς Θέτιδος modo pro: τῷ δοθέντι — Διονύσου.

13) περὶ) Pro παρὰ restituimus e Codd. nostris, vt mox Seb. περὶ Ἑλικῶνα pro παρά.

14) ζυγοσταθ.) Sic Vit. 3. sed Vit. 2. hic et postea ζυγοσταθμῆναι: hic Vit. 1. et Ciz. vt Seb. sed postea ζυγοσταθμῆσαι.

15) λέγουσι) *Puta Philostrat. in Heroic. c. 19, segm.* 12. Sebast.

16) Ὅμηρ.) Il. ω, 229. sqq.

17) ὑπερβ. γὰρ) Vitt. 2 et 3. ὑπερβ. δέ.

18) χωρὶς τῶν λοιπῶν usque ad φησὶν Ὅμηρος omissa videntur in Vitt. 2 et 3. incuria scribae, quia mox addunt: ὅτι καὶ ταῖς Νηρηΐσιν.

Μούσαις, ὥσπερ φησὶν Ὅμηρος [19]), καὶ ταῖς [20]) Νηρηΐσιν. Ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν πάντα πανσόφως [21]) γράφει καὶ ἀλληγορικώτερον, ὅτι μετὰ τῶν μουσικῶν ὀργάνων [22]) τοῦ Ἀχιλλέως ἐγεγόνει ἡ κηδεία. Νηρηΐδας δὲ λέγει θρηνῆσαι αυτὸν, ὅτι συνέβη κατὰ τὸν αὐτὸν [23]) καιρὸν τῆς αυτοῦ τελευτῆς μυκήσασθαι [24]) μὲν πρῶτον τὴν θάλασσαν ὥσπερ ὀδυρομένην, εἶτα μέχρι τοῦ Ῥοιτείου ἐφ' ἱκανὸν διάστημα ἐξελθοῦσαν φοβῆσαι [25]) μὲν τοὺς Ἕλληνας οὐ μικρῶς, εἶτα πάλιν ὑποστραφῆναι. Καὶ τοιαῦτα μὲν, ἃ φησὶν [26]) Ὅμηρος· οἱ δὲ νεώτεροι Μούσας τε δακρυούσας [27]) εἰσάγουσι, καὶ τὰς ἐκείνων γινώσκουσι κατοικίας ὅπη εἰσὶ, κἀξ οἵων ποταμῶν ἀπαρύονται ὕδατα, Πίμπλειαν καὶ Λειβηθραν [28]) λέγοντες, καὶ ποταμόν μοι [29]) τὸν Βήφυρον. Καὶ τοῦτο δὲ ἀλληγορεῖται [30])· ἐπείπερ Ὀρφεὺς ἀρχὴ καὶ πατὴρ ὑπάρχων τῶν ποιητῶν κατῴκει περὶ [31]) τὸν Ἑλικῶνα καὶ τὸ Λειβήθριον [32])· ἐμυθουργήθη, ὡς αἱ Μοῦσαι περὶ τοὺς ἐκεῖσε τόπους οἰκοῦσιν.

19) ὅμηρ.) Odyſſ. ω, 60. ſqq.

20) καὶ ταῖς) Vit. 1. et Ciz. delent καὶ, ſed Vitt. 2 et 3. ὅτι καὶ ταῖς exhibent.

21) πανσόφ.) Vitt. 2 et 3. σαφῶς.

22) μουσ. ὀργ.) Vit. 1. et Ciz. μουσῶν καὶ ὀργάνων, vt ſit, auctore Thryllitzſchio, ἓν διὰ δυοῖν: Vitt. 2 et 3. μουσῶν ὀργάνων ſine καὶ, et deleto verbo ἐγεγόνει.

23) κατὰ τὸν αὐτὸν) Ita leg. cum Vitt. 2 et 3. Vulg. omittit αὐτὸν.

24) μυκήσ.) Vitt. 2 et 3. μιμήσασθαι, non apte.

25) ἐξελθ. φοβῆσαι) Vit. 1. et Ciz. ἐξελθοῦσα φοβεῖσθαι, non bene.

26) ἃ φησὶν) Vitt. 2 et 3. delent ἃ, non male.

27) δακρυούσ.) Art. τὰς edd. prior. ſuſtulit Seb. bene, ſed Vit. 1. et Ciz. pro τὰς habent τὲ, et Vitt. 2 et 3. μέν. Reuocauimus τέ.

28) λειβ.) Noſtri λειβηθρίαν.

29) μοι) Abeſt a Ciz. et Vit. 1.

30) ἀλληγ.) Noſtri ἀλληγορηθήσεται.

31) περὶ) Tollit Vit. 3.

32) τὸ λειβήθ.) H. e. ὄρος, ſed Vitt. 2 et 3. τὸν λειβ. vt antea τὸν ἑλικῶνα.

276—78. Ὁ νεκροπέρνας] Ὁ Ἀχιλλεὺς ὁ πιπράσκων τοὺς νεκροὺς, ὅτι τὸν Ἕκτορα νεκρὸν ὄντα πέπρακεν. Ἐκ τοῦ πέρνημι δὲ τοῦτο γίνεται, ὁ ἐνεστὼς περνῶ, τὸ πιπράσκω, καὶ ἐξ αὐτοῦ πέρνημι, ὡς ἱστῶ ἵστημι [1]· ἡ μετοχὴ ὁ περνὰς [2]), ὡς ὁ ἱστάς. Ὅστις Ἀχιλλεὺς δεδοικὼς τὸν θάνατον καὶ γυναικεῖα ἐνδύσεται [3]), καὶ ἱστουργήσει ὡς γυνὴ, καὶ ὕστερος [4]) ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων ἀποπηδήσει τῆς νεὼς εἰς τὴν γῆν τῶν Τρώων [5]) τὸ σὸν δόρυ δεδιώς. Ἱστορεῖται γὰρ τοῖς νεωτέροις, ὅτι Ἀχιλλεὺς ἀκούων [6]) τὸν Ἕκτορα ἀνδρεῖον καὶ φοβηθεὶς ὑπεκρίθη κόρη εἶναι καὶ ἐλθὼν ἐν Σκύρῳ [7]) ᾤκει μετὰ τῶν Λυκομήδους παίδων, ἔνθα καὶ τῇ Δηϊδαμείᾳ συνῆλθεν. Ὀδυσσεὺς δὲ σταλεὶς ὑπὸ [8]) Ἀγαμέμνονος ἀτράκτους καὶ ἠλακάτας, καὶ ὅσα τοιαῦτα γυναικεῖα ἐργαλεῖα, ἔτι [9]) δὲ καὶ ξίφη καὶ τόξα, καὶ ὀϊστοὺς [10]), ῥίψας πρὸ τοῦ παρθενῶνος τοῦ Λυκομήδους ἐπέγνω αὐτὸν καὶ τοῖς Ἕλλησιν ἤγαγεν· αἱ γὰρ γυναῖκες τὰ τῶν γυναικῶν ἐπελέγοντο, Ἀχιλλεὺς δὲ ξίφος [11]) λαβὼν ἐπειρᾶτο κινεῖν δεξιῶς, καὶ οὕτως ἠλέγχθη. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν πέπλασται καὶ μεμυθολόγηται, τὸ δ᾽ ἀληθὲς οὕτως ἔχει·

Ἄρτι λαβὼν πρὸς γάμον ὁ Ἀχιλλεὺς [12]) Δηϊδά-

1) δὲ γίνεται — ἵστημι) Absunt a nostris, quibus quoque assentitur Phauor. Ab alio glossatore videntur addita.

2) ὁ περν.) Nostri cum Seb. praeponunt art. sed ὡς ab eodem additum non agnoscunt, vti nec ὁ ἱστάς.

3) ἐνδύσεται) Sic legendum pro ἐνδύσηται cum nostris ob seq. ἱστουργήσει.

4) ὕστερος) Sic pro ὕστερον legendum cum Vitt. 1. 2. et Ciz. et Pott. Solus Vit. 3. ὕστερον.

5) τῶν τρ.) Vit. 1. et Ciz. tollunt.

6) ἀκούων) Ciz. ἀκούσας.

7) σκύρῳ) Vit. 3. σκυθίᾳ, perperam.

8) ὑπὸ) Vit. 1. et Ciz. ὑπὸ τοῦ.

9) ἔτι) Vit. 1. et Ciz. male ἔστι.

10) ὀϊστοὺς) Sic pro ἰοὺς Vitt. 2 et 3. cum Seb.

11) ξίφος) Sic pro ξίφη nostri, vt Seb.

12) πρὸς — ὁ Ἀχιλ.) Desunt in Vitt. 2 et 3.

μειαν τὴν θυγατέρα Λυκομήδους συνδιέτριβεν ἐν τοῖς θαλάμοις [13]) καὶ παρθενῶσι [14]) πόθῳ τῆς νεογάμου· ὅθεν ἐμυθεύσαντο, ὅτι γυναικεῖα ὑπέδυ. Ἀγγελίαν δὲ τὴν ἐκ στρατείας [15]) καταγγέλλοντος τοῦ Ὀδυσσέως προθύμως ὑπήκουσε, καὶ ἐξώρμησε πρὸς [16]) τὸν πόλεμον καίπερ μανθάνων ἀπὸ χρησμοῦ βραχυχρόνιος εἶναι, εἰ πρὸς τὴν [17]) Τροίαν ἐκπλεύσει. Ἣν ἀγγελίαν καὶ τὸν ἐκ χρησμοῦ φόβον εἰς ξίφη καὶ ἀτράκτους ἐξέθεντο [18])· ὅτι γὰρ οὐκ ἐδειλίασεν Ἀχιλλεὺς, ἀλλὰ καὶ προθύμως πρὸς τὸν πόλεμον ὥρμησεν, ὡς καὶ Ὅμηρος [19]) μαρτυρεῖ ἐν τῇ λ΄ Ῥαψῳδίᾳ τὸν Νέστορα παρεισάγων πρὸς τὸν Πάτροκλον λέγοντα·

Νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἐόντες ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
Πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν, ὡς ἐπέτελλε·
Πηλῆος δ' ἱκόμεσθα δόμους εὖ ναιετάοντας
Λαὸν ἀγείροντες [20]) κατ' Ἀχαιΐδα πουλυβότειραν [21]).

13) ἐν τοῖς θαλ.) Vit. 1. et Ciz. καὶ τοῖς θαλ.

14) καὶ παρθ.) Non apparent in Vitt. 2 et 3. qui quoque pro τῆς νεογάμου habent τοῦ νέου γάμου, vt edd. ante Pott. νεογαμίας.

15) τὴν ἐκ στρ.) Vit. 1. et Ciz. τῆς ἐκ στρ. non apte.

16) ἐξώρμ. πρὸς) Ciz. et Vit. 1. ἐξώρμησεν εἰς.

17) πρὸς τὴν) Vitt. 1. 3. et Ciz. bene delent τήν.

18) ἐξέθεντο) Vit. 1. et Ciz. ἐξέθετο, non apte.

19) ὡς καὶ Ὅμ.) Sic pro καὶ Ὅμηρ. Vitt. 2 et 3. Il. λ, 769. sqq. Sebast. hos verss. Homeri se emendasse et auxisse dicit. Sane auxit et emendauit ex Homero, vti iam aetas nostra eum habet; verum an recte fecerit, dubitamus, immo Tzetzam ipsum corrupisse credimus, qui modo vv. 766 et 769, vt ex omnibus Godd. MSS. patet, laudasse, et rei suae accommodasse videtur, reliquis ex industria omissis. Codd. MSS. vti edd. prior. incipiunt ἦλθον ἐγὼ pro νῶϊ δὲ — ἐόντες, ita vt appareat, Tzetzam vel scripsisse ἔνδον, a librariis deinde in ἦλθον corruptum, vel, neglectis Homeri ipsius verbis, vere dedisse e suis ἦλθον, vt sqq. haberent, ad quod referrentur.

20) ἀγείροντες) Vit. 3. ἐγείροντες, quam varietatem nemo editorum Homeri notauit: Vit. 1. et Ciz. ἐγείραντ-

Καὶ μετ' ὀλίγον [22]) φησίν·

Ἦρχον ἐγὼ μύθοιο κελεύων [23]) ὔμμ' ἅμ' ἕπεσθαι·
Σφὼ [24]) δὲ μάλ' ἠθέλετον . . . . . .

Ταῦτα μὲν πάντα ἀλληγοροῦνται, ὁ δὲ βαρβαρόγλωσσος οὗτος Λυκόφρων μυθικωτέρως ἐκδέχεται. Διὸ καὶ φορτικώτερόν [25]) μοι δοκεῖ ἐν οὐκ ἀλληγορουμένοις, ὡς πολλάκις ἔφην, ἀλληγορεῖν.

279. Καὶ λοῖσθος ἐς γῆν] Εἶπον [1]) τὴν ἱστορίαν καὶ πάλιν ἐρῶ. Εἱμαρμένον ἦν [2]) τῷ τῆς νεὼς πρώτως [3]) ἀποβάντι ἀποθανεῖν, ὃ καὶ [4]) πέπονθεν ὁ Πρωτεσίλαος· διόπερ ὁ Ἀχιλλεὺς ὕστερον ἐξῆλθεν.

281 — 85. Ὦ δαῖμον] ὦ τύχη, ὦ εἱμαρμένη, ὁποῖον κίονα τῶν οἴκων ἀφανίσεις τὸ ἔρεισμα καὶ στήριγμα [5]) τῆς δυστυχοῦς πατρίδος καταβαλών [6]); Οὐ μὴν

τεις, quae lectio iam in edd. Homeri vett. reperiebatur, cf. Heyne ad h. l. T. VI, p. 257.

21) πουλυβ.) Sic quoque Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. vt ante Seb. καλλιγύναικα, quam lectionem ipſe Euſtath. cum aliis praefert alteri. Nonne inde Sebaſtianus magis corrupiſſe Tzetzam, quam emendaſſe, eique lectiones probas eripuiſſe intelligitur?

22) μετ' ὀλίγον) Pro μετ' ὀλίγα noſtri omnes. Scl. v. 780.

23) κελεύων) Vit. 3. λέγων, omiſſo etiam ἐγὼ, perperam.

24) σφὼ) Sic pro σφῶ Vitt. 2 et 3. recte, ſed Vit. 1. et Ciz. σφᾶς, male.

25) φορτικώτ.) Vit. 1. et Ciz. φορτικὸς, ſed Vitt. 2 et 3. φορτικὰ, et mox δοκοῦνται pro δοκεῖ.

1) εἶπον) Ciz. et Vit. 1. εἰπών.

2) εἱμαρ. ἦν) A Seb. receptum confirmant Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. retinent vulg. εἵμαρτο.

3) πρώτως) Vitt. 2 et 3. apponunt ἀποβάντι, recte: vulg. τῷ πρώτῳ — ἀποβάντι.

4) ὃ καὶ) Vit. 1. et Ciz. ὅπερ, et mox διὸ pro διόπερ.

5) καὶ στήριγ.) Delent Vitt. 2 et 3.

6) καταβαλών) Thryllit. quid ἐρώτησις? Ciz. et Vit. 1. delent. Aptior videtur exclamatio.

ἁπλῶς πρὸς τὰ συμβαίνοντα καὶ γινόμενα [6]) μετονομαζόμενος· Φεύγων γάρ τις Φύξιον Δία ἐπικαλεῖται, συμβουλευόμενος [7]) δέ τις Βουλαῖον, καὶ τἄλλα [8]) ὁμοίως.

290 — 92. Τότ' οὔτε τάφρος] τότε οὐ βοηθήσουσι τοῖς Ἕλλησιν οὔτε ἡ τάφρος [1]) καὶ τὸ ὄρυγμα οὔτε τῶν νεῶν τὰ προπύργια καὶ ἡ ἐν σταυροῖς καὶ σταυάροις [2]) τοῖς πεπηγμένοις ἐκεῖθεν τῆς τάφρου πτέρυξ καὶ τὸ περιπέτασμα [3]) τὸ δίκην κορσίων [4]) ἐπέχον [5]) ἐν τῇ τάφρῳ, ἢ τὸ δίκην κροσσοῦ [6]) καὶ κλίμακος, τοῦτ' ἔστι τὸ κλιμακηδὸν πεπηγμένον, οὔτε τὰ γεῖσα [7]) καὶ αἱ στεφάναι, ἤτοι οἱ κοσμῖται [8])· ἀλλ' οὐδ' αἱ ἐπάλξεις ἤτοι αἱ στάσεις τῶν πύργων, ἐν αἷς ἵσταντο [9]) οἱ πολεμισταί, ὧν ἄνωθέν εἰσιν αἱ ἐριπναί, ἤτοι οἱ προμαχῶνες καὶ τὰ διεστηκότα τοῦ τείχους καὶ οἷον εἰπεῖν οἱ ὀδόντες. Ταῦτα πάντα τότε [10]) οὐκ ὠφελήσουσι τοῖς Ἕλλησι παρὰ

τις) γαμήλιος (sic, non γαμήλιον Δία) καὶ ἁπλῶς πρὸς τὰ συμβ. infra alieno loco posita huc retraximus.

6) γινόμ.) Vitt. 2 et 3. γενόμενα.

7) συμβουλ.) Vitt. 2 et 3. συμβουλευσάμενος.

8) τἄλλα) Sic Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. τὰ ἄλλα.

1) ἡ τάφρος) Pro ὁ τάφρος Vitt. 1. 2. et Ciz. recte: sic etiam paullo post ἐν τῇ τάφρῳ.

2) σταυρ. — σταυάροις) Vit. 1. et Ciz. σταβροῖς καὶ σταβάροις, ex permutatione litterarum υ et β in MSS. In Gloss. Du Fresne dicc. quoque στάβαρα pro σταύαρα. Io. Tzetz. in Antehom. v. 262. et in scholiis σταβάρεις pro σταβάροις: forte ibi quoque legendum σταβάροις. cf. Iacobs ad h. l.

3) περιπέτ.) Nostri παραπέτασμα.

4) κορσίων) Vit. 1. et Ciz. κροσσίων.

5) ἐπέχ.) Vitt. 2 et 3. ἐπίσχον.

6) κροσσοῦ) Vit. 1. et Ciz. κροσίου.

7) γεῖσα) Nostri γεῖσσα.

8) οἱ κοσμῖται) Vitt. 2. αἱ κοσμῖται: Vit. 3. οἱ κοσμηταί, perperam. cf. Du Fresne Glossar.

9) ἵσταντο) Nostri ἵστανται.

10) τότε) Delent Ciz. et Vit. 1.

τὰς [11]) ναῦς διωχθεῖσιν ὑπὸ τοῦ Ἕκτορος. Ὅτι δὲ ἔκτισαν τοῦτο τὸ τεῖχος οἱ Ἕλληνες, ὅ λέγει ὁ Λυκόφρων νῦν μὴ ὠφελῆσαι αὐτοῖς [12]), Ὅμηρος διδάσκει ἐν τῇ Θ´ Ῥαψῳδίᾳ τὴν κτίσιν αὐτοῦ, ἐν δὲ τῇ μ´ [13]) τὴν νῦν ναυμαχίαν φησὶ καὶ τὴν τούτου κατάλυσιν.

Ἄλλως [14]). Πτέρυγα εἶπε τοῦ τείχους τὴν παράστασιν τῆς οἰκοδομῆς, οἷον τὴν ὑψηλὴν, παρὰ τὸ κορύσσεσθαι καὶ ἐγείρεσθαι. Τὸ δὲ·

Κρόσσας μὲν πύργων ἔρυον . . . .

οὐ κλίμακας οἶδεν, οὐδὲ λέγει, ὅτι κατέλαβον τὰς κλίμακας· ἀλλ' ἦσάν τινες ξύλινοι ὑπότροχοι κλίμακας ἔχουσαι ἄνω, πρόμαχοι, ἐφ' αἷς οἱ πολέμιοι ἐφεστῶτες ἐμάχοντο τοῖς ἐπὶ τοῦ τείχους. Ἔστι γοῦν οὕτως· τὰς κρόσσας ἐπὶ τοῦ τείχους ἔρυον καὶ κατέβαλον τὰς ἐπάλξεις.

Σταυροῖς] ἡ ἑκατέρωθεν οἰκοδομὴ τοῦ τείχους ὀρθοῖς ξύλοις διειλημμένη, ἅπερ σταυροὺς κέκληκε διὰ τὴν στάσιν. Ἢ αὐτὸ τὸ τεῖχος διὰ τὸ πλάτος.

293 — 94. Ἀλλ' ὡς μέλισσαι] δίκην δὲ μελισσῶν καπνῷ ἐσκοτισμένων καὶ βελαῖς κορμῶν, οὕτω καὶ οὗτοι ὑφ' Ἕκτορος πτοηθέντες [15]), πηδῶντες εἰς τὴν ξένην γῆν ἐκ τῶν καθεδρῶν καὶ πρύμνας καὶ πρώρας τῶν

11) παρὰ τὰς) Vitt. 2 et 3. περὶ τὰς.

12) λέγει — αὐτοῖς) Pro μὴ ὠφελῆσαι δυνάμενον αὐτοῖς, ὁ λυκόφρων λέγει νῦν, e nostris restituimus. Vti mox Ὅμηρος διδάσκει praemisimus ope Codd. nostrorum τοῖς. ἐν τῇ — Ῥαψῳδίᾳ, abiecto etiam αὐτοῦ, quod nostri ignorant.

13) ἐν δὲ τῇ μ´) Vitt. 2 et 3. ἐν δὲ τῇ τοῦ μ´ ῥαψῳδίᾳ.

14) Ἄλλως — usque ad διὰ τὸ πλάτος a nostris absunt. Ab alio videntur addita, nam fere repetunt antea dicta.

15) πτοηθέντες) Sic nostri, rectissime, nam neque πραθέντες edd. prior. neque καυθέντες Sebast. aptum est viciniae verborum.

νεῶν καὶ τὴν Τρωϊκὴν γῆν μολυνοῦσι [16]) τῷ αὐτῶν αἵματι ἐν τῷ πηδᾷν ὁμοιούμενοι ὀρχησταῖς [17]).

295. Ἄφλαστα [1]) καὶ κόρυμβα] Ἄφλαστα καλεῖται τὰ τῆς νεὼς ἄκρα κατ᾽ εὐφημισμὸν τὰ εὔφλαστα. Καὶ κόρυμβα τὸ αὐτὸ δηλοῦσι. Διαφέρουσι δὲ, ὅτι τὰ μὲν ἄφλαστα πρυμνήσια, τὰ δὲ κόρυμβα πρωρήσια.

298 — 301. Πολλοὺς δ᾽ ἀριστεῖς] εὐγενεῖς Ἕλληνας τοὺς λαμβάνοντας [2]) πρωτόλεια, ἤτοι τὰ πρώτιστα τῆς λείας, καὶ πρώτην αἰχμαλωσίαν, καὶ πρόκουρσα [3]) ἐκ τῆς Ἑλλάδος φέροντας ἐν τῷ ἑαυτῶν δόρατι καὶ τῇ ἀνδρείᾳ καὶ ταῖς σποραῖς καὶ εὐγενείᾳ ὑψουμένους αἱ σαὶ χεῖρες, ἤτοι σὺ καταξανεῖς καὶ ἀνελεῖς. Λέγει [4]) δὲ τὸν Ἕκτορα, διὰ τὸ ἀνελεῖν τὸν Πάτροκλον καὶ Πηνέλεων καὶ Ἀσκάλαφον καὶ Ἀρκέσιλαον καὶ λοιπούς. Πρωτόλεια δέ εἰσι τὰ τῆς λείας καὶ τῶν λαφύρων τοῦ πολέμου πρώτιστα καὶ ἐξαίρετα [5]), ἅπερ εἰώθασιν οἱ ἄριστοι λαμβάνειν [6]), ὡς Ἀγαμέμνων τὴν Χρυσηΐδα

16) μολ.) Vit. 1. et Ciz. μολύνουσι.

17) ὀρχηστ.) Vitt. 2 et 3. ὀρχηστῇσι.

1) ἄφλαστα — πρωρήσια) Totum hoc ſchol. non reperitur in noſtris.

2) τοὺς λαμ.) Noſtri delent art. τοὺς, vti mox verba ſqq. ἤτοι τὰ πρώτ. τῆς λείας.

3) πρόκουρσα — αἱ σαὶ χεῖρες) Vitt. 2 et 3. προκόπτουσαι ἐν τῷ ἑαυτῶν δορὶ αἱ σαὶ χεῖρες, reliquis praetermiſſis. Vit. 1. et Ciz. quidem legunt πρόκουρσα, ſed reliqua etiam omittunt. δορὶ pro δόρατι habent omnes.

4) λέγει δὲ — λοιπούς) In noſtris non hic apparent, ſed ad extrem. ſcholii poſt voc. τέκμησσαν, atque ſic ſe habent: πολλοὺς ἀριστεῖς] τὸν ἕκτορα λέγει ἀνελεῖν, διὰ πάτροκλον — καὶ λοιπούς: Vit. 3. τὸν ἕκτ. λέγει διὰ τὸν ἀνελεῖν — λοιπούς: atque ſic dedimus pro: λέγει δὲ τοὺς περὶ πάτρ. — καὶ τοὺς λοιπούς.

5) τὰ τῆς — ἐξαίρετα) Noſtri ſic: τὰ τῆς λείας πρῶτα καὶ τῶν λαφύρων, reliquis omiſſis.

6) ἅπερ — λαμβάνειν) Noſtri ἃ οἱ ἀριστεῖς λαμβάνουσιν.

Ἀστυνόμην, Ἀχιλλεὺς δὲ τὴν Βρισηΐδα Ἱπποδάμειαν, Αἴας δὲ τὴν Τέκμησσαν.

Καταξανοῦσιν] ἀναιρήσουσιν 7).

302 — 6. Ἐγὼ δὲ πένθος] ἐγὼ δὲ 1) λυπηθήσομαι 2), φησὶν, οὐ μικρῶς δι' αἰῶνος καὶ αἰωνίως τὴν σὴν ταφὴν καὶ τὸν σὸν 3) θάνατον στενάζουσα. Αἰὼν δὲ λέγεται καὶ ὁ χρόνος τῆς ἑκάστου ζωῆς, ἀθλίαν 4) γὰρ ὄψομαι, φησὶν 5), ἐκείνην τὴν τῆς σῆς τελευτῆς 6) ἡμέραν, καὶ ὕψιστον ὑπερέχουσαν 7) τῶν θλίψεων, ὧντινων θλίψεων κράντης καὶ τελειωτὴς χρόνος 8) αὐδηθήσεται· νῦν ἀντὶ τοῦ λέγεται ὁ χρόνος ὁ ἑλίσσων καὶ συστρέφων καὶ πληρῶν τὸν κύκλον αὐτοῦ διὰ τῆς σεληναίας 9) κινήσεως καὶ περιφορᾶς· ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ κατὰ σελήνην τοὺς μῆνας ἐψήφιζον, διὰ δὲ 10) τῶν μηνῶν ὁ χρόνος ἀπαρτίζεται.

7) καταξ. ἀναιρησ.) In nostris non reperitur.

1) ἐγὼ δὲ) A Seb. additum nostri comprobant.

2) λυπηθήσ.) Vitt. 2 et 3. λυπήσομαι, sed φησὶν et δι' αἰῶνος καὶ, a Seb. suppleta, nostri non agnoscunt.

3) σὸν) Deest in nostris, vt in edd. ante Seb.

4) ἀθλίαν) Vit. 1. et Ciz. ἀθλίως, vt edd. ante Pott.

5) φησὶν) A Seb. additum nostri non addunt.

6) τελευτῆς) Vit. 1. et Ciz. ζωῆς: Vitt. 2 et 3. ταφῆς. Thryllit. putat, in archetypo olim defuisse nomen, idque librarios pro lubitu suppleſſe.

7) ὕψιστ. ὑπερ.) Delendum est interiectum καὶ auctoritate Vitt. 2 et 3. Locum tamen habere potest καὶ, si e Lycophrone post ὕψιστον additur πημάτων. καὶ, id est.

8) χρόνος) Hic inferendum videtur e Vitt. 2 et 3. et postea verba νῦν ἀντὶ — λέγεται, a Seb. inclusa vncis, iterum sunt recludenda, nam referuntur ad sqq.

9) τῆς σελ.) Art. τῆς a Seb. praepositus a nostris etiam praeponitur.

10) διὰ δὲ) Vitt. 2 et 3. καὶ διὰ. χρόνος autem h. l. vt ad v. 175. est annus, non vero tempus, vt Seb. perperam interpretatur.

307 — 13. Αἶ, αἶ, στενάζω [1])] Ἡ σύνταξις οὕτω· Φεῦ, φεῦ, στενάζω καὶ θρηνῶ καὶ τὸν εὔγλαγον θάλος, καὶ τὴν σὴν θαλερὰν ἀναστροφὴν καὶ ἡλικίαν, ὦ σκύμνε καὶ ὦ Τρώϊλε (μεταφορικῶς), ὦ ἀγκάλισμα, καὶ ὦ περιπλοκὴ, καὶ παρηγόρημα τερπνὸν τῶν συγγόνων καὶ τῶν ἀδελφῶν, ὃς καὶ ὅστις Τρώϊλος, βαλὼν ἐν τῇ πυρφόρῳ ἴυγγι τῶν ἐρωτικῶν τόξων τὸν ἄγριον δράκοντα, ἤγουν τὸν Ἀχιλλέα, καὶ μάρψας καὶ καταλαβὼν τὸν τυπέντα, τοῦτ' ἔστι τὸν Ἀχιλλέα, ἐν τοῖς ἀφύκτοις βρόχοις τοῦ ἔρωτος βαιὸν καὶ μικρὸν καὶ ἀστεργῆ χρόνον, αὐτὸς καὶ ἐκεῖνος ὁ Τρώϊλος ὁ τετρωμένος [2]) πρὸς τοῦ δαμέντος καὶ τρωθέντος τοῦ Ἀχιλλέως καρατομηθεὶς τύμβον καὶ βωμὸν τοῦ πατρὸς Ἀπόλλωνος αἱμάξεις.

Αἶ, αἶ, στενάζω] Φεῦ, φεῦ, στενάζω, καὶ θρηνῶ [3]), καὶ τὴν σὴν θαλερὰν καὶ εὐανάτροφον [4]) ἡλικίαν, ὦ ἀδελφέ μου Τρώϊλε, ὦ σκύμνε καὶ βασιλικώτατον [5]) γέννημα, τερπνὴ περιπλοκὴ τῶν ἀδελφῶν.

Ὅστ' ἄγριον [6])] ὃς τρώσας τὸν Ἀχιλλέα τῷ ἐρωτικῷ τοῦ κάλλους σου βέλει, ἤτοι θέλξας αὐτὸν, ὥστε ἐρασθῆναί σου· σὺ δὲ μὴ ἐρασθεὶς [7]) αὐτοῦ, καρατομηθεὶς

1) αἶ, αἶ, στενάζω usque ad αἱμάξεις) Hoc schol. a Seb. e Cod. Vat. adiectum nostri Codd. cum edd. prior. non exhibent. Sequens Schol. eadem fere continet.

2) ὁ τετρωμένος) Haud dubie legendum, vt textus Lycophronis suadet, οὐ τετρωμένος, scl. amore. Hinc non, vt Seb. opinatur in nott. interpretationi lat. subiectis, scholiastes a textu aberrauit, omissa particula negatiua.

3) καὶ θρηνῶ) A Seb. insertum abest a nostris.

4) εὐανάτρ.) Vit. 2. vt schol. interl. ἀνάτροφον.

5) βασιλικ.) Vit. 1. et Ciz. βασιλικώτερον.

6) ὅστ' ἄγριον) Haec verba Lycophronis e Vitt. 2 et 3. praemittenda sunt τοῖς· ὃς τρώσας, et a superioribus seiungenda.

7) μὴ ἐρασθ.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. verum Vitt. 2 et 3. perperam negligunt part. μή.

καὶ ἐκτμηθεὶς [8]) τὴν κεφαλὴν ἐν τῷ τύμβῳ καὶ ναῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ὑπὸ [9]) τοῦ ἐρασθέντος σου Ἀχιλλέως καὶ ἐν τῇ καρατομίᾳ [10]) αἱμάξεις τὸν ναόν. Φασὶ γάρ, ὅτι Ἀχιλλεὺς ἐρασθεὶς Τρωΐλου τοῦ παιδὸς Ἑκάβης καὶ Πριάμου ἐν λόγοις, ἔργῳ δὲ Ἀπόλλωνος [11]), ἐδίωκεν αὐτὸν, καὶ διώκων [12]) ἔμελλε καταλαμβάνειν αὐτὸν, προσφυγόντα δὲ τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ναῷ [13]) Ἀχιλλεὺς ἐβίαζεν αὐτὸν ἐξελθεῖν. Ὡς δὲ οὐκ ἔπειθε, προσελθὼν ἀνεῖλεν αὐτὸν ἐν τῷ βωμῷ. ᾧ, φασὶ [14]), καὶ τιμωρῶν ὁ Ἀπόλλων αὐτόθι παρεσκεύασεν ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀχιλλέα. Καὶ οὕτω μὲν οὗτοι [15]) ληροῦσι περὶ Τρωΐλου [16]), ἐγὼ δὲ [17]) τοῦτον τὸν Τρώϊλον καὶ βαθεῖαν ἔχοντα τὴν ὑπήνην, καὶ μελάγχρουν [18]) ἐπι-

8) *καρατ. καὶ ἐκτμ.*) Vit. 1. et Ciz. *καρατομηθῆναι καὶ τμηθῆναι*: Vit. 2. delet *καὶ ἐκτμηθείς*.

9) *ὑπὸ*) Vit. 3. *ὑπὸ*, perperam, ſed poſtea cum reliquis, quibus vſi ſumus, Codd. inſerunt *σου* poſt *ἐρασθέντος*, recte.

10) *ἐν τῇ καρατ.*) Vit. 1. et Ciz. *ἐν καρατόμῳ σου*: Vit. 2. *ἐν καρατόμῳ*: Vit. 3. *ἐν τῷ καρατομεῖσθαί σε*, optime.

11) *ἔργῳ δὲ Ἀπόλλ.*) A Seb. ſublatum *παιδὸς* tollunt quoque Vitt. 2 et 3. cum Eudocia p. 404.

12) *καὶ διώκων*) Sic omnino legendum pro *καὶ διώκων αὐτὸν*, auctoritate Vit. 1. et Ciz. Ἐδίωκεν αὐτὸν Vitt. 2 et 3. quoque cum Eudocia, omiſſis tamen *διώκων* et *ἔμελλε καταλ. αὐτόν*.

13) *βωμῷ*) Vit. 1. et Ciz. *ναῷ*.

14) *ᾧ, φασί*) Noſtri cum Eudocia *ὅν φασι*, deleto tamen poſtea *τὸν Ἀχιλλέα*. Vulgata vero recte ſe habet, nam *ᾧ* refertur ad *τιμωρῶν*, ita vt ſenſus exeat: *cui* (Troilo) *opitulans*, ſ. *quem vlturus Apollo effecit, vt Achilles in illo templo interficeretur.*

15) *καὶ οὕτω μὲν οὗτοι*) Sic Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. cum Eudocia *οὕτω μέν τινες*.

16) *τρωΐλου*) Noſtri cum Eudoc. *τοῦ τρ.*

17) *ἐγὼ δὲ*) Eudoc. *οἱ δὲ ἀκριβέστερον — ἱστοροῦσι.* Tzetza hoc ſibi vindicat, quod eſt aliorum mythographorum eorumque accuratiorum.

18) *ὑπήνην, καὶ μελ.*) Io. Tzetz. in Poſthom. v. 383. *δασυπώγων, μελανόχρως*, cff.

σταμαι. Οὐκ οἶδα δὲ, εἰ ὁ Θετταλὸς Ἀχιλλεὺς οὕτως ἐρωτικὸς ἦν, ὥς καὶ βαθυγενείου καὶ γεραιτέρου [19]) πολὺ τούτου ἐρᾶν, νέος μὲν γὰρ ἦν [20]) ὁ Τρωΐλος καὶ ὡραῖος, μελάγχρους δὲ καὶ δασυγένειος, καὶ Ἀχιλλέως ἐρώτων ἀνάξιος. Μετὰ δὲ τὴν ἀναίρεσιν Μέμνονος ἐξελθὼν ἐκ τῆς Τροίας συμβάλλει [21]) τῷ Ἀχιλλεῖ καὶ ἀναιρεῖται

ibi Iacobs, et Heyne Excurſ. XVII. ad Virg. Aen. I.

19) βαθυγ. καὶ γερ.) Haec verba Seb. vti dicit, ſingulariter efferre maluit, ſed noſtri in numero plurali βαθυγενείων κ. γεραιτέρων, vt edd. prior. haec verba non ad ipſum Troilum, ſed ad omnes alios referentes barbatos. Τούτου vero omnes exhibent pro τούτων, bene, ſcl. *qui longe prouectiores eſſent aetate Troilo*, quod ſqq. bene conuenire videtur. Eudocia tamen, omiſſis βαθυγ. καὶ γερ. πολὺ, modo exhibet τοιούτων, quae lectio videtur aptiſſima.

20) ἦν) Vit. 1. et Ciz. delent cum edd. principibus οὐκ, recte, nam optime cadit in Troilum ab omnibus aliis vt iuuenem laudatum: is adeo a Io. Tzetza in Poſthom. v. 360. ἄνθει ἥβης fuiſſe traditur. cf. Iacobs ad Tzetz. Poſthom. v. 385. Hinc quoque ſtultitiae non videtur accuſari poſſe Tzetzes, cuius ab Heynio in Excurſ. XVII. ad Virg. Aen. I. accuſatur, quod Troilum magnum iam natu fuiſſe ſponſione certauerit; ſocordia potius librariorum, vel μετεωρία Canteri, qui non h. l. ſed in Nou. Lectt. 2, 9. et poſt eum Potterus οὐκ textui obtrudere ſunt conati, eſt reprehendenda. Barbatus ſane poteſt aliquis eſſe, et tamen venuſtus quoque ac iuuenis. Vicinia quoque reliquorum verborum non repugnat, immo ob oppoſita μὲν et δὲ fauet huic lectioni, ſi modo explicentur: *Troilus erat quidem venuſtus et adoleſcens, colore tamen nigro et barbatus, ideoque amore Achillis non omnino dignus.* Neque vero obſtat verbum, quod praecedit, γεραιτέρων, ſi aliter lectio eſt vera, quum non bene reſpondeat τῷ μελάγχρ. vti βαθυγ. τῷ νεήνῳ, nam ad dignitatem magis, quam ad aetatem pertinere videtur. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. tuentur οὐκ, verum hi ſunt longe minoris auctoritatis, quam Vit. 1. et Ciz.

21) συμβ.) Vitt. 1. 2. et Ciz. συμβάλλει, male.

ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐγένετο δι' αὐτὸν ἐν τῇ Τροίᾳ πένθος πολὺ, οἷον ἐφ' Ἕκτορι[22]).

Ex 309 — 10. Πυρφόρῳ ἴϋγγι τόξων] νῦν ἀντὶ τοῦ πυρφόρῳ βέλει, λέγει δὲ τοῦ Τρωΐλου[1]) τῷ ἔρωτι. Ἴϋγξ δὲ κυρίως ὄρνεόν ἐστιν ἀεὶ σεῖον[2]) τὴν οὐρὰν, ἀγωγὸν ἐρώτων. Ἔστι δὲ ποικίλον τῇ τριχώσει, μακροτράχηλον, γλῶσσαν ἔχον ἐπιπολὺ[3]) ἐντεταμένην, πυκνῶς περιστρεφόμενον καὶ περιδινοῦν τὸν τράχηλον. ταῖς φαρμακίσι χρήσιμον εἰς ἐρωτικὰς ἐπῳδάς· λαμβάνουσαι γὰρ αὐτὸ δεσμοῦσιν ἔκ τινος τροχοῦ, ὃν περιρομβοῦσιν ἅμα ἐπᾴδουσαι[4]). Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι κηρίνῳ τροχῷ συντήκουσιν αὐτὸ[5]) ἐπ' ἀνθράκων. Οἱ δέ φασιν, ὅτι τὰ[6]) ἔντερα αὐτοῦ ἐξελκύσασαι περιάπτουσι[7]) τῷ τροχῷ. Ταύτην οὖν, φασὶ, τὴν ἴϋγγα πρώτη Ἀφροδίτη Ἰάσονι δοῦσα ἐδίδαξε αὐτὸν ταύτας τὰς ἐπῳδὰς[8]), ὅπως Μήδειαν θέλξῃ[9]). Λέγουσι[10]) δὲ, ὅτι αὕτη ἡ Ἴϋγξ γυνὴ

22) ἐφ' Ἕκτορι) Vit. 1. et Ciz. ὑφ' Ἕκτορος, vt Eudocia: Vitt. 2 et 3. ὑφ' Ἕκτορι, male. Io. Tzetz. in Posthom. v. 359:

ὃς πένθος Τρώεσσιν ἐπ' ἶσον Ἕκτορι θῆκεν.

1) τοῦ τρωΐλου) A Seb. additum nostri non agnoscunt.

2) σεῖον) Vit. 2. perperam σεῖον. *Hanc de Iynge ῥῆσιν totam contraxit Niceph. Gregoras ad Synes. p.* 360. Thryll. cf. quoque Io. Tzetz. in Chil. XI, 380. sqq.

3) ἐπιπολὺ) Nostri ἐπὶ πολύ.

4) ὃν περιρ. — ἐπᾴδ.) Vitt. 2 et 3. ὅνπερ ῥομβοῦσιν ἅμα σπεύδουσαι. Vit. 1. et Ciz. ὃν περιβαμβοῦσι ἅμα ἐπᾴδ. non bene.

5) αὐτὸ) Vit. 2. αὐτόν.

6) φασιν, ὅτι τὰ) Vitt. 2 et 3. φασὶν τὰ, omissa part. ὅτι, et mox ἐξελκύουσαι pro ἐξελκύσασαι.

7) περιάπτ.) Vit. 1. et Ciz. περιάπτουσαι, perperam: Vit. 2. περιπίπτουσι.

8) ταύτας τὰς ἐπῳδ.) Sic pro ταῦτα Vit. 1. et Ciz. bene. αὐτὸν vero a Seb. insertum nostri non inserunt. Habet αὐτὸν schol. Pind. IV, 380, vbi eadem traduntur, haud dubie ipso Is. Tzetza auctore.

9) θέλξῃ) Sic etiam Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. plane aliter: ἐκμάγεις κατάσχ.

ἦν πρότερον θυγάτηρ Πειθοῦς, ἢ Ἠχοῦς καὶ Πανός. Φαρμακεύουσα δὲ τὸν Δία εἰς τὸν Ἰοῦς [11]) πόθον ὑφ' Ἥρας διωκομένη [12]) ἀπωρνεώθη. Ἄλλοι κιθάραν [13]) πάνυ ἐμμελῆ φασὶν εἶναι τὴν ἴϋγγα, ὅθεν πᾶν ποθεινὸν ἴϋγξ καλεῖται.

314 — 22. Οἴμοι δυσαιῶν] Φεῦ μοι ἡ δυσαίων [1]) καὶ δυστυχὴς, καὶ τὸν σὸν θάνατον, ὦ τάλαινα σκύλαξ [2]) Ἑκάβη, θρηνῶ καὶ τὰς δύο ἀηδόνας τὰς εὐλάλους, καὶ ἐμοῦ [3]) ἀδελφὰς Λαοδίκην καὶ Πολυξένην. Ἀφ' ὧν τὴν μὲν Λαοδίκην ἡ γῆ σχισθεῖσα ὑποδέξεται

συμμαχεῖν αὐτῷ, vt in ſchol. Pind. l. l.

10) λέγουσι) Sic pro λέγουσα noſtri cum Sebaſt.

11) τὸν Ἰοῦς) Noſtri τὸν τῆς Ἰοῦς.

12) διωκομ.) Vitt. 2 et 3. addunt cum Sebaſt.

13) ἄλλοι κιθάραν) *Vid. Niceph. ad Syneſ. de Inſom. p.* 362. Reineſius. *Vid. omnino ſchol. Pind.* IV, 380. *et Ariſtot.* II, 12. *Callimachus forte rectius ait ap. ſchol. Theocrit. ad Id.* II, *p.* 26. (v. 17.) τὴν Ἴϋγγα Ἠχοῦς εἶναι θυγατέρα, φαρμακεύειν δὲ τὸν Δία, ὅπως ἂν αὐτῇ (non Ἰοῖ) μιχθῇ. *Suidas quoque multa habet ad* Ἴϋγξ, *apud quem forte pro* ἱερονίκης καὶ Ἀφροδίτης *legendum* ἱερωμένη τῇ Ἀφροδίτῃ (Potterus iam nott. ad h. verſ. coniecit ἱερὰ τῇ Ἀφροδ.) *et deinde* ἐπὶ τὸν Ἰοῦς πόθον *pro* ἐπὶ τούτοις (fere vt Potterus) *vel etiam* ἐπὶ ἑαυτῆς, (cf. Küſter ad h. l.). *Tum quoque lege:* ἐστὶ δὲ καὶ ὀρνάριόν τι, *pro* ὀργάνιόν τι (quod a Küſtero non eſt mutatum). *Hortibonus, ſiue, vt notius audit, Caſaubonus Lectionibus Theocrit. ſic enim vocat, in ſcholiaſte Theocriti verba illa:* αἱ δὲ πειθοῦς, *quoniam addita erant in v. c. quoque pro varia lectione accepiſſe videtur, quod non eſſe verum, loci adducti probabunt. Pſellus quoque aliqua habet, vid. ad eum Gaulmin. et ad Euſtathium p.* 12. Haec Thryllitzſchius, qui vero propter rei ſuae anguſtias Suidam a Küſtero editum ad manus non habuiſſe queritur.

1) φεῦ — δυσαίων) Abſunt a Vitt. 1. 3. et Ciz.

2) σκύλαξ) Vit. 1. et Ciz. σκύλλα. Apud Zonar. σκύλλος· κυρίως ἐπὶ κυνὸς νεογνοῦ.

3) καὶ ἐμοῦ) Sic Vitt. 2 et 3. recte: reliqui καὶ omittunt.

περὶ τὸ ἄλμα 4) καὶ τὸ ἄλσος καὶ τὸν τοῦ πάππου μοῦ Τρωὸς παράδεισον (παρὰ τὸ ἄλλεσθαι καὶ αὔξεσθαι τὰ φυτὰ 5)), ὅπου ἡ Κίλλα τεθνηκυῖα κεῖται μετὰ τοῦ παιδὸς αὐτῆς Μουνίτου 6). Σθισθήσεται δὲ ἡ γῆ καὶ ὑποδέξεται 7) τὴν Λαοδίκην ἤτοι ἐν φάραγγι πεσεῖται καὶ ἀποθανεῖται ἡ Λαοδίκη, τότε ὅταν 8) πορθηθῇ 9) ἡ Τροία. Καὶ νῦν μὲν ὁ βάρβαρος καὶ ἀπρόσεκτος 10) Λυκόφρων πορθουμένης τῆς Τροίας αὐτήν φησιν ἀναιρεθῆναι, μετὰ μικρὸν δὲ προϊὼν ἐρεῖ, ὅτι 11) μετὰ τὴν τῆς Τροίας πόρθησιν Μουνίτου 12), τοῦ υἱοῦ τῆς Λαοδίκης, ἐν Θρᾴκῃ κυνηγετοῦντος μετὰ Ἀκάμαντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ὑπὸ ὄφεως ἀνῃρημένου λύπῃ καὶ αὐτὴ 13) τελευτᾷ. Ἄλλοι δέ φασι τὴν Λαοδίκην διωκομένην ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πεσεῖν ὑπό τινα φάραγγα καὶ ἀποθανεῖν 14).

4) τὸ ἄλμα καὶ) A Seb. additum nostri non agnoscunt. Deinde quoque Vitt. 1. 3. et Ciz. παρὰ pro περί. Caeterum variant multi in hac fabula, cf. Heyne in Obseru. ad Apollod. p. 302, et Paus. X, 26, p. 244. ed. Fac.

5) παρὰ — φυτὰ) Vt suspecta a Seb. vncis inclusa a nostris plane eiiciuntur.

6) Μουνίτου) Ita hic et postea legendum pro Μουνίκου, inuitis quidem h. l. Codd. MSS. et editt. Infra recte Μουνίτ. ad v. 447 et 495, et Parthen. c. 16.

7) ὑποδέξ.) Vit. 1. et Ciz. δέξεται.

8) τότε ὅταν) Sic Vit. 1. et Ciz. recte, pro πότε; ὅταν. Vitt. 2 et 3. delent πότε, vel τότε. Interim tamen vulgata etiam frequentatur a Tzetza.

9) πορθηθῇ) Recte Seb. pro πορθῆται, consentientibus Vitt. 2 et 3.

10) ὁ βάρβ. καὶ ἀπρ.) Absunt a Ciz. et Vit. 1. vt plerumque omnia, quae in contemtum Lycophronis dicuntur, haud dubie a Io. Tzetza, atque modo habent: ὁ δὲ Λυκόφρων λέγει.

11) ὅτι) Delent Vit. 1. et Ciz. non bene.

12) Μουνίτου) Sic legendum, demto τῷ· ἄλλου, quod nostri omnes recte damnant, nam idem, non alius est Munitus. Delent quoque seq. τῆς Λαοδίκης, quod quoque, vel αὐτῆς videtur delendum.

13) καὶ αὐτὴ) Nostri pro Λαοδίκη, recte.

14) Ἄλλοι — ἀποθανεῖν)

Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· Οἴμοι ἡ δυστυχὴς τὸν θάνατόν σου, ὦ τάλαινα σκύλαξ Ἑκάβη, θρηνῶ. Ἔτι δὲ καὶ τὰς δύο ἀηδόνας τὰς εὐλάλους μου ἀδελφὰς (φημὶ Λαοδίκην τε καὶ Πολυξένην), ὧν καὶ ἀφ' ὧντινων τὴν μὲν μίαν, ἤγουν τὴν Λαοδίκην ἡ τοκὰς κόνις ἤτοι ἡ πατρῴα γῆ, τοῦτ' ἔστιν ἡ Τροία, χανοῦσα δέξεται ἐν τῷ κευθμῷ καὶ σκοτεινῷ τόπῳ διασφάγος ἤγουν τοῦ χάσματος αὐτόπρεμνον καὶ σὺν αὐτοῖς τοῖς κλάδοις λεύσουσαν καὶ μέλλουσαν βλέψαι τὴν ἀγχίπουν καὶ πλησίαν ἄτην καὶ βλάβην τῶν στεναγμάτων, ἵνα καὶ ὅπου ἐστὶ τὸ ἅλμα καὶ πήδημα, ἢ παράδεισον ἢ ἄλσος τοῦ πάππου τοῦ Τρωὸς, καὶ κέχυνται μεμιγμένοι σὺν τῷ σκύμνῳ ἤγουν τῷ Μουνίτῳ τῷ υἱῷ αὐτῆς οἱ μόροι τῆς χαμευνάδος πόρτιος καὶ δαμάλεως ἤγουν τῆς Κίλλας τῆς λαθρονύμφου καὶ πόρνης, πρὶν λαφύξασθαι καὶ ῥοφῆσαι καὶ γεύσασθαι καὶ θηλάσαι τὸ γάνος καὶ τὸ γάλα, μεταφορικῶς, πρὶν λυτρῶσαι καὶ καθᾶραι καὶ λοῦσαι ἐν δρόσῳ καὶ ὕδατι τὰ γυῖα καὶ τὰ μέλη ἐκ τῆς λοχείας καὶ τῆς γεννήσεως. Τὸ δὲ οἴμοι οὐ δύο [15]) μέρη λόγου ὑπάρχει, ἀλλ' ἕν, ὡς καὶ Ὅμηρος [16]) δείκνυσι λέγων· Ὤιμοι ἐγώ.

Ex 315. Σκύλαξ [1])] σκύλακα τὴν Ἑκάβην λέγει, ὅτι κύων ἐγένετο, ὡς φησι μυθικῶς Εὐριπίδης [2])·

Κύων γενήσῃ πύρσ' ἔχουσα δέργματα.

καὶ Ἀσκληπιάδης περὶ τοῦ τόπου, οὗ ἀνῃρέθη·

Ὃ [3]) καὶ κυνὸς καλοῦσι δυσμόρου σῆμα.

In nostris desunt, vt mox tota ῥῆσις inde a: τὸ δὲ ἑξῆς usque ad γεννήσεως, quae a Seb. primum est recepta. Omnia fere, quae continet, iam antea sunt dicta. Haud dubie ea ab alio aliis modo verbis sunt adiecta.

15) οὐ δύο) Cis. et Vit. 1. οὐχὶ δύο.

16) ὅμηρ.) Il. σ, 54, vbi vero ὤ μοι pro οἴμοι. Dein Vitt. 2 et 3. δεικνύει pro δείκνυσι.

1) σκύλαξ) Verba in edd. prior. post σκύλαξ posita: τὸ ἑξῆς, ὦ δυστυχὴς σκύλαξ, nostri cum Seb. tollunt.

2) Εὐριπ.) Hecub. 1265.

Καὶ ταῦτα μὲν τὰ μυθικὰ, τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· Μετὰ τὴν [4]) τελευτὴν Πολυξένης ἡ Ἑκάβη [5]) ὕβριζε καὶ κατηρᾶτο τοὺς Ἕλληνας· οἱ δὲ ὀργισθέντες ὡς κύνα αὐτὴν λίθοις ἀνεῖλον. Περὶ δὲ [6]) τῆς Κίλλης εἴπομεν [7]) εἰς τό· Μηδ' Αἰσακείων ουμός. Καὶ πάλιν ἐρῶ· Κίλλα Ἑκάβης ἦν ἀδελφὴ, Θεμίστου [8]) δὲ γυνή. Αὕτη [9]), ὥς φασι, λάθρα Πριάμῳ συγγινομένη [10]) γεννᾷ Μούνιτον. Πριάμῳ δὲ χρωμένῳ [11]), ἤτοι μαντευόντι ἐν Ζελείᾳ [12]) περὶ τῆς βασιλείας ἐχρήσθη ἀνελεῖν τὴν τεκοῦσαν καὶ τὸ γεννηθέν. Ἔτυχε δὲ τότε τὴν μὲν Ἑκάβην [13]) τεκεῖν τὸν Ἀλέξανδρον, τὴν δὲ Κίλλαν τὸν Μούνιτον. Φεισάμενος οὖν τῆς Ἑκάβης ἀνεῖλε τὴν Κίλλαν καὶ τὸν παῖδα αὐτῆς Μούνιτον. Ἐνταῦθα οὖν ἡ Λαοδίκη κατεπόθη ἐν τῇ γῇ [14]).

Ex 322. Χυτλῶσαι] λοῦσαι, πλῦναι, χύτλον [15])

3) ὃ) Vit. 1. et Ciz. ὃν, scl. τόπον.

4) μετὰ — πολ.) Vit. 2. μετὰ τελ. τὴν τῆς πολυξ. non male.

5) ἑκάβη) A Seb. insertum neque Codd. nostri, neque Eudoc. p. 143. habet.

6) περὶ δὲ) Sic pro περὶ nostri cum Seb. Mox nostri recte κίλλης pro κίλλας.

7) εἴπομεν) Supra ad v. 224.

8) θεμίστου) Sic, vt v. 227, non θυμοίτου legendum.

9) αὕτη) Vit. 1. et Ciz. ταύτη.

10) πρ. συγ.) Ciz. et Vit. 1. non bene πρίαμος συγγενόμενος.

11) πριάμῳ — χρωμ.) Vit. 1. et Ciz. πριάμου δὲ χρωμένου, quae lectio quoque videtur recipienda, nisi eiicias cum Vitt. 2 et 3. seq. αὐτῷ, quod quoque eiecimus. Caeterum nostri non agnoscunt ἤτοι μαντευόντι, glossam redolentia.

12) ζελείᾳ) Vitt. 2 et 3. perperam ζενίᾳ. cf. Steph. ζέλεια.

13) τὴν ἑκάβην — τὴν κίλλαν) Sic emendauit Seb. Nostri constanter tuentur lect. vulg. ἡ ἑκάβη τεκοῦσα — ἡ δὲ κίλλα, quae non minus est proba, immo, ni fallor, praeferenda.

14) Μούνιτον — ἐν τῇ γῇ) A nostris absunt.

15) χύτλον) Pro χύτλος, quod nostri seruant, Seb. e cunctis MSS. suis reuocauit: an recte, ipse videat, nam χύτλον est oleum, quo corpora lauantium perfundi

γὰρ λέγεται [16]) ἐλαιοδόχον ἀγγεῖον, ἐφ' οὗ [17]) εἶχον οἱ παλαιοὶ τὸ ἔλαιον, ᾧπερ [18]) μετὰ τὸ λούσασθαι ἐχρίοντο.

323 — 29. Σὲ δ' αἰμὰ πρὸς νυμφεῖα] σὲ δὲ τὴν Πολυξένην [1]) ὁ στυγνὸς λέων ἤγουν ὁ Νεοπτόλεμος ὁ τῆς Ἴφιδος καὶ τῆς Ἰφιγενείας υἱὸς ἄξει πρὸς αἱμαὰ νυμφεῖα καὶ πρὸς θυηλὰς καὶ θυσίας γαμηλίους μιμούμενος τὰς χέρνιβας καὶ θυσίας τῆς μητρὸς τῆς κελαινῆς καὶ σκοτεινῆς ἤγουν τῆς Ἰφιγενείας. Καὶ πάλιν οὕτω· Σὲ δὲ, ὦ Πολυξένη, πρὸς ἀπηνεῖς ἢ ἀώρους [2]) παστάδας καὶ γαμηλίους θυσίας (πάλιν ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀπανθρώπους καὶ ἀπηνεῖς ἢ ἀώρους [3])) ἄξει ὁ στυγνὸς καὶ κατηφὴς, ἢ στυγνότητος ἄξιος [4]) λέων τῆς Ἴφιδος καὶ τῆς Ἰφιγενείας. Λέγει δὲ τὸν Νεοπτόλεμον τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἰφιγενείας κατὰ Λυκόφρονα μιμούμενος τὰς ἐν Ταύροις θυσίας, ἤτοι τὴν ξενοκτονίαν [5]), ἥντινα Ἴφιδα καὶ Ἰφιγένειαν τὴν στεφηφόρον βοῦν ῥαίσει, καὶ φθερεῖ [6]) ἐν τῷ φασγάνῳ τοῦ τριπάτρου [7]) Κανδάονος καὶ Ὠρίωνος (καὶ γὰρ [8]) Καν-

solebant, χύτλος vero, vt κατάχυτλος ap. Polluc. X, 63. videtur fuisse vas, in quo illud oleum seruabatur, vt schol. ipse docet, cf. Steph. Thes. Gr. ad χύτλον.

16) λέγεται) A Seb. receptum comprobant Vitt. 2 et 3. cum Phauor.

17) ἐφ' οὗ) Vit. 3. ἐφ' ᾧ.

18) ᾧπερ) Recte nostri, vt edd. ante Seb. ὅπερ: Vitt. 2 et 3. quoque λούεσθαι pro λούσασθαι.

1) σὲ δὲ τὴν πολ. usque ad καὶ πάλιν οὕτω a Seb. adiecta nostri non adiiciunt.

2) ἢ ἀώρ.) Ciz. καὶ ἀώρ. Vit. 1. καὶ ἢ ἀώρ.

3) ἢ ἀώρ.) Abest a Ciz. et Vit. 1.

4) ἢ στυγν. ἄξ.) Vit. 1. et Ciz. ἢ στυγνότατος ἄξιος, mendose: Vitt. 2 et 3. ἤτοι ὁ ἄξιος λύπης.

5) ἤτοι τ. ξενοκτ.) Absunt a Ciz. et Vit. 1. sed Vitt. 2 et 3. vt edd. prior. λέγει δὲ τὴν ξενοκ.

6) καὶ φθερεῖ) Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

7) ἐν — τριπάτρου) Nostri, vt edd. pr. ἐν τῷ τριπάτρῳ φασγάνῳ, sed mox Ὠρίωνος cum Seb. pro Ἄρεως, quod Pott. receperat, ratus, Martem a scholiaste, vt infra, Candaonem esse appellatum.

δάων καὶ Ὠρίων τὸ αὐτὸ, οὗ καὶ τῷ ξίφει ἀνεῖλον τὴν Ἰφιγένειαν, τριπάτρου, ἐπειδὴ ὁ Ὠρίων Διὸς καὶ Ποσειδῶνος καὶ Ἀπόλλωνος ἦν παῖς) ὁ δεινὸς δράκων, ἤτοι ὁ Διομήδης, ἢ τις ἱερεὺς τοῖς λύκοις καὶ τοῖς Ἕλλησι σχάσας καὶ καταβαλὼν 9), καὶ θύσας τὸ πρωτόσφακτον ὅρκιον. Ἡ πάντα 10) πρὸς τὸ Σὲ δὲ συντακτέον· ἥτινά σε ἐς βαθεῖαν (λείπει τὸ τάφρον 11)) ὡς Ποιμανδρίαν 12) καὶ Βοιωτίαν στεφηφόρον βοῦν ῥαίσει καὶ φθερεῖ ἐν τῷ 13) φασγάνῳ τοῦ τριπάτρου Κανδάονος καὶ τοῦ Ὠρίωνος, ὃν εἴπομεν 14), ὁ Ἴφιδος λέων, ὁ δεινὸς ἄρταμος δράκων. Νῦν δὲ τὸ πρωτόσφακτον 15) οὐ τὸ πρώτως σφαγὲν, ἀλλὰ τὸ εὐγενές. Καὶ τὰ μὲν τῆς ἐννοίας ταυτί· τὰ δὲ τῆς ἱστορίας ἔχουσιν οὑτωσί· Ἀχιλλεὺς ἐρασθεὶς Πολυξένης, καὶ δι' αὐτὴν 16) ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ἀναιρεθεὶς ναῷ μετὰ τὴν τοῦ Ἰλίου 17) πόρθησιν ᾐτήσατο καθ' ὕπνους τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων

8) καὶ γὰρ — ἦν παῖς) A Seb. inserta nostri non agnoscunt. In Schol. Io. Tzetz. ad Hesiod. p. 136. ed. Heins. a Parthen. c. 20. et Anton. Lib. c. 25. Orion dic. filius Ὑριέως.

9) σχάσας καὶ καταβαλὼν usque ad v. 326. στιχουργήμασι in Vit. 1. et Ciz. adnectuntur v. 329. fors. loco aptiori, sed Vitt. 2 et 3. cum Seb. faciunt. In vniversum hic multa turbata et temere repetita videntur. καὶ ante καταβαλ. delent Vit. 1. et Ciz.

10) ἣ πάντα) Vit. 3. ἅπαντα.

11) λείπ. τὸ τάφρον) Nostri cum edd. vett. habent, deleto modo τό; et tamen Seb. id e duobus Codd. eruisse iactitat, editionibus prior. non inspectis.

12) ὡς ποιμ.) Vit. 1. et Ciz. ὥσπερ ποιμ.

13) ἐν τῷ — ὠρίωνος) Nostri tuentur lectionem pristinam a Seb. immutatam: ἐν τῷ τριπάτρῳ καὶ τριδεσπότῳ φασγάνῳ — Ἄρεως.

14) ὃν εἴπομ.) Vitt. 2 et 3. ἣν εἴπομ.

15) τὸ πρωτ.) Sic legendum cum Vit. 3. reliqui τὸ omittunt.

16) δι' αὐτὴν) Vit. 3. δι' αὐτῆς, non apte.

17) τοῦ Ἰλίου) Nostri abiiciunt art. τοῦ, vti mox quoque: τοὺς ἀρίστ. τῶν Ἑλλήν. et hinc: ὡς καὶ μετὰ θάν. ἱερῶν αὐτῆς.

σφαγιασθῆναι αὐτῷ τὴν Πολυξένην, ὡς καὶ μετὰ θάνατον ἐρῶν αὐτῆς, ἣν οἱ ἥρωες τῷ τάφῳ [18]) αὐτοῦ διὰ Νεοπτολέμου τοῦ παιδὸς ἐκείνου σφαγιάζουσιν, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ φησίν. Ὁ δὲ Φλαύϊος [19]) Φιλόστρατος μόνην τὴν Πολυξένην φησὶν ἐξελθεῖν τῆς Τροίας ἔτι [20]) μὴ πορθηθείσης καὶ ἀποσφάξαι ἑαυτὴν ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτοῦ πόθῳ τε κατεχομένην τοῦ ἥρωος καὶ δικαίως λογισαμένην, ὡς οὐχ ἑτέρου τοιούτου εὐμοιρήσει νυμφίου [21]).

Ex 324. Ἴφιδος] Ἶφιν τὴν Ἰφιγένειαν τις λέγων [1]) καὶ τρεῖς συλλαβὰς ἐκκόπτων ἀφ' ἑνὸς [2]) ὀνόματος πῶς ἂν στενωθείη τοῖς στιχουργήμασι [3]);

Ex 326. Ποιμανδρίαν] Ποιμανδρία πόλις Βοιωτίας, ἡ καὶ Τάναγρα καλουμένη, ἔνθα ἄριστοι βόες γίνονται [4]).

Ex 327. Στεφηφόρον] στεφανηφόρον εἶπεν, ὅτι ἐστεφάνουν καὶ ἄνθεσιν ἔκαττον [5]) τοὺς θυομένους.

Ex 328. Τριπάτρου] ἐπὶ μὲν Ὠρίωνος, ὃν καὶ Κανδάονα Βοιωτοὶ καλοῦσιν, οὕτως· Ὑριεὺς [6]) Κλονίαν [7])

18) τῷ τάφῳ) *in honorem sepulchri.* Vit. 1. et Ciz. τάφου, forte legendum ἐπὶ τάφου, vt Euripid. in Hec. 524. ἔστησ' ἐπ' ἄκρου χώματος. Reliqui cum Eudocia p. 341. tuentur vulgatam.

19) Φλαύϊος) Vit. 1. et Ciz. Φλάβιος: Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. vt edd. vett. Φύλιος, perperam. *Intelligitur Flauius Philostrat. in Vita Apollon.* IV, 16. *p.* 183. *ed. Olearii. Adde in Heroicis c.* 19. *seg.* 11. Seb. cf. Iacobs ad Io. Tzetz. Posthom. v. 498, vbi eadem narrantur.

20) ἔτι) Delent Vitt. 1. 2. et Ciz.

21) νυμφίου) Vit. 3. cum Eudoc. ἀνδρὸς καὶ νυμφίου.

1) τις λέγ.) Vitt. 1. 2. et Ciz. λέγει τις.

2) ἀφ' ἑνὸς) Absunt a Vitt. 2 et 3.

3) ἂν στενωθ. τ. στιχ.) Vitt. 2 et 3. στενωθῇ τοῖς τεχνουργήμασι.

4) γίνονται) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. quoque addunt.

5) ἔκαττον) Vitt. 2 et 3. ἔθυαττον, perperam.

6) Ὑριεὺς) Hic et postea a Seb. perperam mutatum in Ὑριεύς, quod etiam Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 440. exhibent, reuocauimus con-

ἔχων [8]) γυναῖκα ἄπαις ἐτύγχανε. Ποτὲ γοῦν Ζεὺς καὶ [9]) Ποσειδῶν καὶ Ἀπόλλων τῷ Ὑριεῖ τούτῳ ἐπεξενώθησαν [10]), καὶ ὃς βοῦν θύσας αὐτοὺς ὑπεδέξατο· οἱ δ' ἔφασαν αἰτεῖν αὐτὸν [11]), ὃ βούλοιτο [12]). Ὡς δὲ παιδίον [13]) αὐτῷ γενέσθαι ᾐτήσατο· οἱ τρεῖς τῇ τοῦ [14]) σφαγέντος βοὸς βύρσῃ ἐνούρησαν, καὶ ἐξ αὐτῆς [15]) ὁ Ὠρίων ἐγένετο, οὕτω κληθεὶς [16]), ὡς ἐκ τῶν οὔρων τεχθείς, ὅθεν καὶ τρίπατρον τοῦτον καλεῖ. Τὸ δὲ Ὠρίωνος ξίφος ὁ Διομήδης εἶχεν. Ἐπὶ δὲ Νεοπτολέμου τριπάτρῳ φασγάνῳ τῷ τριδεσπότῳ λέγει. Ἥφαιστος γὰρ Πηλεῖ τοῦτο πρῶτον ἐχαρίσατο, Πηλεὺς δὲ Ἀχιλλεῖ, Ἀχιλλέως δὲ θανόντος [17]) τοῦτο Νεοπτόλεμος διεδέξατο [18]).

Ex 329. Πρωτόσφακτον] ἐπὶ Ἰφιγενείας, ὅτι ἐν Αὐλίδι περὶ τὸν Εὔριπον τοὺς πρώτους ὅρκους ποιοῦντες οἱ Ἕλληνες ἀνεῖλον αὐτήν. Καὶ τοῦτο ψευδές ἐστι· πρῶ-

ſenſu Vit. 1. et Ciz. et edd. prior. Apollodori III, 10, 1. cf. ibi Heyne, Parthen. Erot. c. 20, Euſtath. ad Hom. Il. β. 496. et Io. Tzetz. ad Heſiod. p. 136.

7) κλονίαν) Sic legendum pro κολονίαν cum noſtris, Eudocia et Phauor. Apollod. III, 10, 1. cf. Heyne in Obſeru. p. 273. Schol. Hom. Il, σ, 486.

8) ἔχων) Vit. 1. et Ciz. ἔσχεν, non bene.

9) καὶ ποσ.) Delent καὶ Ciz. et Vit. 1.

10) ἐπεξ.) Vit. 2. ὑπεξ.

11) αἰτ. αὐτὸν) Vit. 3. cum Eudoc. tollit αὐτόν.

12) ὃ βούλοιτο) Eudoc. ὅ, τι ἂν βούλοιτο.

13) παιδίον) Vitt. 2 et 3. παῖδας, forte παῖδα, vt Eudocia.

14) τῇ τοῦ) Art. τῇ in omnibus edd. ſuper. obuium, excepta Pott. alt. vbi lapſu typographorum deeſt, Sebaſt. iactitat ſe reſtituiſſe e Codd. ſuis.

15) ἐξ αὐτῆς) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. ἐξ αὐτῶν.

16) οὕτω κληθ.) Sic bene a Seb. mutatum: noſtri cum edd. prior. Eudocia et Phavor. οὐρίων κληθείς.

17) Ἀχιλλ. — θανόντ.) A Seb. receptum noſtri non agnoſcentes, veterem retinent lect. ἐξ Ἀχιλλέως δέ.

18) διεδέξ.) Vitt. 2 et 3. δέξατο. Verba hinc in edd. ſuper. addita: Κανδάονος] τοῦ τοῦ Ἄρεως, et a Seb. remota, ſeruant noſtri.

τοι γὰρ οἱ ὅρκοι[1]) δι' Ἑλένην[2]) ἐν τῇ Σπάρτῃ γεγόνασιν[3]), ὡς καὶ ὁ Λυκόφρων[4]) οὗτος εἶπε· δεύτεροι[5]) δὲ οὗτοι ἐν τῇ Αὐλίδι, ὁπότε καὶ τὰ περὶ τὸν δράκοντα ἰδόντες, ὅρκων τὸ δευτεροῦχον ἄρσαντες ζυγὸν, στερρὰν παρηνώπλισαν[6]) ὠλέναις πλάτην. Ἐπὶ δὲ Πολυξένης πρωτόσφακτον λέγεται κατὰ μὲν τοὺς λοιποὺς, παρ' ὅσον προεσφάγη αὐτῆς[7]) Ἀχιλλεὺς εἰς ὅρκον ἐλθὼν[8]) τοῖς Τρωσίν. Καὶ ταῦτα μὲν οἱ λοιποὶ, ἐγὼ δ' ἐπ' ἀμφοτέρων πρωτόσφακτον ὅρκιον τὸ ἐκ πρώτης καὶ εὐγενοῦς ῥίζης σφαγιασθὲν θῦμα χάριν τῶν ὅρκων φημί.

330 — 34. Σὲ δ' ἀμφὶ κοίλην] Σὲ δὲ τὴν πρέσβυν Ἑκάβην. Ἢ σὲ δὲ, ὦ πρέσβυ Ἑκάβη[1]), λοιδοροῦσαν καὶ καταρωμένην τοὺς Ἕλληνας[2]), αἰχμάλωτον καὶ αἰχμαλωτισθεῖσαν[3]), ἐν τῇ τοῦ δήμου[4]) ὠλένῃ λιθωθεῖσαν κρύψει κυπάς τις καὶ ἱμάτιον ἐν ἐπομβρίᾳ τῶν χερμάδων καὶ τῶν πετρῶν[5]), ἤτοι λιθασθήσῃς[6]), καὶ οἷον περιβληθήσῃς τοῖς λίθοις, ὡς ἄλλῳ ἱματίῳ.

1) οἱ ὅρκοι) Vitt. 2 et 3. praeponunt art. οἱ, bene.

2) δι' Ἑλένην) Pro Ἑλλήνων a Seb. restitutum Vitt. 2 et 3. comprobant, sed Vit. 1. et Ciz. legunt δι' Ἑλένης.

3) γεγόν.) Vit. 1. et Ciz. ἐγεγόνεισαν.

4) Λυκόφρ.) Supra v. 204. Nostri οὗτος cum Seb. pro οὗτως.

5) δεύτεροι) Sic legendum cum Vit. 1. et Ciz. pro δευτέρου, nam respondet τῷ πρῶτοι.

6) παρηνώπλ.) Vit. 1. et Ciz. κατώπλισαν: Vit. 2. ἐνοπλίζουσιν: Vit. 3. ἐνοπλίσουσιν.

7) αὐτῆς) Nostri πρὸ αὐτῆς.

8) ἐλθὼν) Vitt. 2 et 3. ignorant.

1) Ἢ σὲ δὲ — Ἑκάβη) Absunt a Vitt. 2 et 3.

2) τ. Ἕλλην.) Pro τῶν Ἑλλήνων a Seb. receptum nostri firmant.

3) αἰχμαλ.) Vit. 1. et Ciz. αἰχμαλωσίαν.

4) ἐν τῇ τ. δήμου) Vit. 1. et Ciz. ἐν τῷ δήμῳ. Vit. 3. haec cum ὠλένῃ λιθ. plane delet.

5) καὶ — πετρῶν) Absunt a nostris, vt in edd. ante Potter.

6) ἤτοι λιθασθ.) Vit. 1. et Ciz. vt olim: ἤγουν λιθασθή-

Ὅταν φαιουρὸν 7)] ὅταν ἀλλάξῃς κόμην καὶ δέμας φαιόν. Μαίρας καὶ κυνὸς περὶ τὴν κοίλην ἠϊόνα τῶν Δολόγκων καὶ τῶν Θρᾳκῶν. Τὰ δὲ περὶ τῆς καταλιθώσεως 8) τῆς Ἑκάβης εἶπον.

Ἠϊόνα 9)] καὶ ἠόνα, ὡς ἂν 10) ἐθέλῃς γράφε, ἄπταιστος γάρ ἐστιν ὁ στίχος.

Ex 334. Μαίρας] μαῖρα 1) νῦν ἡ κύων 2) ἀπὸ μιᾶς τῶν κυνῶν τοῦ Ὠρίωνος 3) Μαίρας καλουμένης. Κυρίως δὲ μαῖρα λέγεται ἡ λευκομέλαινα αἴξ.

335 — 39. Ὁ δ' ἀμφὶ τύμβῳ] ὁ δὲ τάλας, ἤγουν ὁ Πρίαμος ὁ μολὼν 4) ὠνητὸς εἰς τὴν αἰθαλωτὸν 5) καὶ κεκαυμένην πάτραν ὑφ' Ἡρακλέους, ὠνητὸς δὲ παρὰ 6) τῆς καλύπτρας τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς Ἡσιόνης, ἀϊστώσας καὶ ἀφανίσας ἐν σκότῳ τὸ πρὶν ἀμυδρὸν ὄνομα. Ποδάρκης γὰρ πρότερον 7) ἐκαλεῖτο. Τῇ δὲ καλύπτρᾳ ἐξωνηθεὶς Πρίαμος μετεκλήθη. Οὗτος ἀμφὶ τῷ τύμβῳ 8)

σῃ, et mox quoque περιβληθήσῃ. Vit. 3. λιθωθεῖσα, omissis seqq. καὶ οἶον — ἐμπνείῳ.

7) ὅταν φαιουρὸν] ὅταν ἀλλ.) Sic ope Vit. 3. hunc locum constituimus textu suadente. ἀλλάξῃς nostri cum Seb. pro ἀλλάξῃ recte exhibent, vt in Lycophr.

8) καταλ.) Vitt. 2 et 3. καταλιθοβολήσεως. Vtrumque voc. ignorant Lexica.

9) Ἠϊόνα — στίχος) Abest hoc schol. a Vit. 1. et Ciz.

10) ὡς ἂν) Pro ὡσὰν Seb. cum Vit. 3. recte: Vit. 2. ὡς ἦν.

1) μαῖρα) Vit. 2. μαίρα, atque sic Thryll. in scholiis ὁμηρικῶν inuenisse dicit.

2) ἡ κύων) Pro ὁ κ. lego cum Vit. 1. et Ciz. ob seqq. μιᾶς τῶν κ.

3) τοῦ ὠρ.) Vit. 3. τῶν ὠρ. bene.

4) μόλων) Vitt. 1. 2. et Ciz. μολῶν.

5) αἰθαλ.) Vitt. 2 et 3. αἰθαλωτήν. καί, quod sequitur, nostri cum Seb. exhibent.

6) παρὰ) Pro περὶ a Seb. positum agnoscunt Vit. 1. et Ciz.

7) πρότερον) Vitt. 2 et 3. τὸ πρίν.

8) τῷ τύμβ. — τῷ νεῷ) Ope Vit. 2. restitui: caeteri articulos negligunt. Praeterea Vitt. 2 et 3. ita legunt, vt vere textu praeeunte legendum putauerim: τοῦ Ἀγαμ. δαμεὶς, ὅτε Ἐρ-

καὶ τῷ ναῷ τοῦ Ἀγαμέμνονος Διὸς δαμεὶς ἤτοι τοῦ Ἑρκείου Διὸς δαμασθεὶς τὴν κρηπῖδα καὶ τὴν βάσιν τοῦ νεὼ [9]) ἐν πηγῷ καὶ λευκῷ πλόκῳ καλλυνεῖ καὶ κοσμήσει ἀμφὶ τύμβῳ· ὁ Πρίαμος γὰρ ἐν τῷ τοῦ Ἑρκείου Διὸς ναῷ καταφυγὼν ὑπὸ Νεοπτολέμου ἀνῃρέθη [10]), ὅτι καὶ Ἀχιλλεὺς ὑπ' Ἀλεξάνδρου ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ναῷ ἀνῃρέθη [11]). Ἀγαμέμνων [12]) δὲ Ζεὺς οὐκ ἐν Τροίᾳ, ἀλλ' ἐν Λακεδαιμονίᾳ [13]) ἐτιμᾶτο.

Ex 336. Πηγῷ] τῷ μέλανι καὶ εὐτραφεῖ ἀλλαχοῦ, νῦν δὲ τῷ λευκῷ.

Ex 337. Ὁ πρὸς καλύπτρης [1])] Ἡσιόνη, ὡς ἔφην καὶ πρώην, ὑφ' Ἡρακλέους πορθηθείσης τῆς Τροίας ἤγετο αἰχμάλωτος σὺν τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς Πριάμῳ Ποδάρκῃ τότε καλουμένῳ. Δοῦσα δὲ τὴν χρυσῆν αὐτῆς καλύπτραν ἐπρίατο τοῦτον, ὅθεν καὶ Πρίαμος ἐκλήθη, καὶ κατέλιπεν αὐτὸν ἐν τῇ Τροίᾳ νομίσασα ἐξωνηθῆναι ὑπ' αὐτοῦ [2]), ὅπερ καὶ γέγονεν. Αὕτη δὲ τότε ἐν τῇ ὑφ' Ἡρακλέους αἰχμαλωσίᾳ [3]) ἐδόθη τῷ Τελαμῶνι, ἐξ ἧς ὁ Τεῦκρος ἐγεννήθη.

Ex 338. Αἰθαλωτὸν] ἀντὶ τοῦ αἰθαλωτὴν πάτραν. Γινώσκεις ἀκριβῶς, πῶς ἡ Τροία πορθηθεῖσα ὑφ' Ἡρακλέους ἐκαύθη.

κείου δαμασθείς, cf. Io. Tzetz. in Posthom. 733, ibique Iacobs, et Sturz. ad Pherecyd. p. 80.

9) νεὼ) Vit. 1. et Ciz. νεῶ, vti ap. Strab. VIII, p. 353. ed. Tzſch. Vol. III, p. 128. Supra vero ad v. 183. erat νεώ.

10) ἀνῃρέθη) Vitt. 2 et 3. ἀναιρεῖται.

11) ὅτι καὶ — ἀνῃρέθη) Desunt in Vit. 1. et Ciz.

12) Ἀγαμ.) Vitt. 2 et 3. omittunt.

13) λακεδ.) Nostri cum Seb. pro λακεδαίμονι.

1) καλύπτ.) Vit. 1. et Ciz. καλύπτρας.

2) ὑπ' αὐτοῦ) Vit. 1. et Ciz. ὑπ' αὐτῆς.

3) ἐν τῇ — αἰχμαλωσίᾳ) Vitt. 2 et 3. non exhibent.

Ex 339. Τὸ πρὶν δ' 4) ἀμυδρὸν] ὁ στίχος οὗτος ἰαμβικὸς τραγικός ἐστιν ἐν τῇ δ' χώρᾳ ἀνάπαιστον ἔχων.

340 — 47. Ὅταν χέλυδρος 5)] Ἡ σύνταξις οὕτως· Ὅταν καὶ ὁπόταν ὁ χέλυδρος ἤγουν ὁ Ἀντήνωρ ἀνάψας τὸν βαρὺν πυρσὸν καὶ φανερὸν εἰς σημεῖον τοῖς Ἕλλησι. Τί ποιήσει; ἀναψαλάξῃ καὶ ἀνοίξῃ, τίνα; τὸν μορμωτὸν λόχον καὶ τὴν φοβερὰν ἐνέδραν, τὸν ὠδίνοντα καὶ τὸν γεννῶντα, λείπει τοὺς Ἕλληνας. Καὶ πῶς ἀνοίξει τοῦτον; ἑλκύσας τὰ ζυγὰ καὶ τὰς θύρας τῆς γαστρὸς αὐτοῦ τοῦ δουρείου ἵππου, καὶ ὅτε καὶ ὁπότε (ἀπὸ κοινοῦ) ὁ αὐτανέψιος καὶ ὁ ἐξάδελφος τῆς Σισυφείας ἀγκύλης καὶ πανούργου λαμπουρίδος καὶ ἀλώπεκος, ἤγουν τοῦ Ὀδυσσέως, λέγει δὲ τὸν Σίνωνα. Τί ποιήσει; λάμψῃ κακὸν φρύκτωρα καὶ φανὸν τοῖς Ἕλλησι τοῖς ἐκπεπλευκόσιν εἰς τὴν στενὴν Λευκόφρυν, ἤγουν τὴν Τένεδον νῆσον, καὶ εἰς τὰς διπλᾶς νήσους (τὰς Καλύδνας λέγει) τοῦ Πορκέως καὶ τοῦ δράκοντος.

Ὅταν χέλυδρος] Φασὶ τὸν Ἀντήνορα προδοῦναι τὴν Τροίαν τοῖς Ἕλλησιν ἐπὶ μισθῷ τῆς μετὰ ταῦτα βασιλείας. Ὅθεν καὶ τὸν 6) δούρειον ἵππον κατασκευάσαντες καὶ τοὺς ἀριστεῖς εἰς αὐτὸν ἐμβαλόντες προςποιούμενοι φυγὴν ἦλθον ἐπὶ τὴν Τένεδον. Τῶν δὲ Τρώων ἄλλοι μὲν προσδοκήσαντες δόλον εἶναι, ἄλλοι δὲ παρὰ θεῶν σταλῆναι κελεύουσιν αὐτὸν τοξευθῆναι καὶ τοξεύσαντες αὐτὸν ἄγουσιν ἔνδον τῆς Τροίας. Ἀντήνωρ δὲ φανὸν ἀνάπτει τοῖς Ἕλλησι καὶ τὰ ὑπογάστρια τοῦ ἵππου ἀνοίγει καὶ οἱ ἀριστεῖς οἱ ἐν τῷ ἵππῳ ἐν νυκτὶ ἀνοίξαντες τὰς πύλας τῆς Τροίας ἔνδον εἰςάγουσι τοὺς Ἕλληνας καὶ τοιούτῳ τρόπῳ ἡ Τροία κρατεῖται. Ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος· Ὅταν ὁ Ἀντήνωρ ὁ πορθητὴς τῆς πατρίδος 7) βαρὺν πυρσὸν ἀνάψας

4) τὸ πρὶν) Vit. 1. et Ciz. τὸ πρὶν δ'.

5) ὅταν χέλ. — δράκοντος) Hoc fchol. a Seb. illatum noftri non agnofcunt.

6) ὅθεν καὶ τὸν usque ad ἡ Τροία κρατεῖται in noftris defiderantur.

7) τῆς πατρίδ.) Deeft male in Vit. 1. et Ciz.

εἰς σημεῖον τοῖς Ἕλλησι τὸν δούρειον [8]) ἵππον ἀνοίξῃ τὸν ὠδίνοντα, καὶ γεννῶντα τὸν Φοβερὸν λόχον, ἤτοι τοὺς Ἕλληνας τῆς γαστρὸς αὐτοῦ τὴν θύραν ἀνοίξας. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· Ὁ δὲ Πρίαμος ἀναιρεθήσεται, ὅταν ὁ χέλυδρος, ἤτοι ὁ γηραιὸς [9]) Ἀντήνωρ τόδε καὶ τόδε [10]) ποιήσῃ [11]). Χέλυδρος δέ ἐστιν ἡ θαλασσία χελώνη. Ὡς τραχύδερμον [12]) δὲ διὰ τὸ γῆρας χέλυδρον καὶ [13]) τὸν Ἀντήνορα λέγει. Σύγγαμβρος δὲ ἦν οὗτος [14]) Πριάμου ἔχων γυναῖκα τὴν Ἑκάβης ἀδελφὴν Θεανώ.

Ex 344. Τῆς Σισυφείας] ὁ Ὀδυσσεὺς υἱὸς [1]) λέγεται εἶναι Σισύφου· Αὐτόλυκος γὰρ ἐξ Ἀμφιθέας Αἴσιμον καὶ Ἀντίκλειαν γεννᾷ, ἥτις Ἀντίκλεια ὑπὸ Σισύφου διεπαρθενεύθη. Οὗτος ὁ Αὐτόλυκος [2]) κλεπτοσύνῃ πάντας ὑπερέβαλε [3]), κλέπτων γὰρ πάντων ἵππους τε καὶ βόας καὶ ποίμνια τὰς σφραγῖδας αὐτῶν μετεποίει καὶ ἐλάνθανε τοὺς δεσπότας αὐτῶν, ὥς φησι καὶ Ἡσίοδος [4])·

Πάντα [5]) γὰρ ὅσσα λάβεσκεν ἀΐδηλα πάντα τίθεσκε.

8) δούρειον) Vit. 1. et Ciz. vt ſemper, δούρειον.

9) γηραιὸς) Ciz. γέραιος.

10) τόδε — τόδε) Noſtri vulg. τὸ καὶ τό.

11) ποιήσῃ) Pro ποιῇ noſtri, recte.

12) τραχ. δὲ) Vitt. 1. 2. et Ciz. δὲ addunt cum Seb.

13) χέλ. καὶ) Vit. 1. et Ciz. καὶ bene inſerunt.

14) οὗτος) Vit. 1. et Ciz. pro ὁ οὗτος, quod monente Thryll. ſoloecum: Vitt. 2 et 3. plane omittunt.

1) υἱὸς) Delent Vitt. 2 et 3.

2) οὗτος ὁ Αὐτ.) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 375 et 593, vbi eadem narrat, recte, pro οὕτως· Ὁ Αὐτόλ. nam οὕτως eſt plane alienum.

3) ὑπερέβ.) Vit. 1. et Ciz. ὑπερέβαλλε.

4) Ἡσίοδ.) Errat Seb. quum hunc verſ. opinatur Fragmentis Heſiodi nondum inſertum eſſe: exhibet eum ed. Lipſ. p. 455. ex Etymolog. quibusdam mutatis.

5) πάντα) Abeſt a noſtris et Eudocia, quo fit, vt poſt vel ante λάβεσκεν deſit potius vox, quam ante τίθεσκε. Edit. Lipſ. χερσὶ praeponit τῷ· λάβεσκ. et

Σίσυφος δὲ μονογράμμῳ τυπώματι τὸ τούτου ὄνομα ἐγχαράττων ταῖς τῶν ἑαυτοῦ ζώων ὁπλαῖς καὶ χηλαῖς ἐπεγίνωσκεν, Αὐτόλυκος δὲ ἀφελόμενος καὶ τῶν τοιούτων [6]) ζῶά τινα τὰς σφραγῖδας μετεποίησεν [7]). Ὡς δὲ καὶ οὕτω λαθεῖν οὐκ ἴσχυσε, τὸν Σίσυφον φίλον αὐτῷ [8]) ποιεῖται. Ὁ δὲ λάθρα τῇ αὐτοῦ μιγεὶς θυγατρὶ Ἀντικλείᾳ ἐγκυμονῆσαι ποιεῖ τὸν Ὀδυσσέα. Ὕστερον [9]) δὲ αὐτὴν ἔγημεν ὁ Λαέρτης. Αἴσιμος δὲ ὁ Ἀντικλείας ἀδελφὸς Σίνωνα [10]) γεννᾷ, ὃς αἰκισάμενος ἑαυτὸν πλησίον τοῦ δουρείου ἵππου ἐκάθητο. Οἱ δὲ Ἕλληνες, ὥς φησι Τρυφιόδωρος [11])·

Πῦρ ἴδιον [12]) πλεκτῇσιν [13]) ἐνὶ κλισίῃσι βαλόντες,

πρὸς Τένεδον κατῆραν καὶ τὰς Καλύδνας [14]) νήσους οὔσας περὶ τὴν Τροίαν, ἀφ' ὧν νήσων δύο δράκοντες Πόρκης [15]) τε καὶ Χαρίβοια διανηξάμενοι [16]) τὸν παῖδα [17])

pro πάντα γὰρ ὅσσα legit: ὅττι κε, et αἰείδελα pro ἀΐδηλα.

6) τῶν τοιούτων) H. e. *sic signatorum.* Ita Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. pro τῶν τούτου.

7) μετεποίησεν) Nostri cum Eudocia pro μετεποίει.

8) φίλον αὐτῷ) Pro φίλ. αὐτὸν nostri et Eudoc. cum Seb. sed Eudoc. pro ποιεῖται legit ἐποίησεν, non male. Eadem vero mox omittit ποιεῖ cum Vit. 3. male. Videtur tamen vulg. φίλον αὐτὸν ποιεῖται ob Med.; ποιεῖται retinenda.

9) ὕστερον — λαέρτ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ὕστ. δὲ ἔγημε λαέρτην, non accurate.

10) Σίνωνα) Vit. 1. et Ciz. hic et postea Σίννωνα, duplici νν.

11) Τρυφιόδ.) v. 138.

12) πῦρ ἴδιον) Eudocia πῦρ ὡς εἶδον. Schaeferus coniicit: πῦρ δήϊον πλεκτῇσιν —.

13) πλεκτῇσιν) A Seb. revocatum pro πηκτῇσιν, quod Pott. tuetur, quia tentoria πήγνυσθαι potius, quam πλέκεσθαι dicerentur, habent etiam Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. πηκταῖσιν et βάλλοντες pro βαλόντες.

14) καλύδνας) Vt Strabo et alii. Sed nostri hic et postea καλυδνάς. Eudoc. τὰς περὶ τὴν τροίαν καλυδνὰς νήσους.

15) πόρκης) Nostri cum Eudoc. hic et in seqq. πόρκις.

τοῦ Λαοκόοντος ἀνεῦλον μέσαν παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅτι τῷ δόρατι βαλεῖν τὸν δούρειον ἵππον ἐτόλμησε. Καὶ ταῦτα μὲν μικρὸν ὕστερον. Τότε δὲ τῶν Τρώων κατελθόντων καὶ ἀπατηθέντων δόλοις τοῦ Σίνωνος καὶ ἑλκυσάντων τοῦτον περὶ τὴν πόλιν καὶ μέθη, καὶ χαρᾷ, καὶ ὕπνῳ 18) συσχεθέντων, αὐτὸς ὁ Σίνων, ὡς ἦν αὐτῷ συντεθειμένον, φρυκτὸν ὑποδείξας τοῖς Ἕλλησιν, ὡς ὁ Λέσχης φησίν· ἡνίκα 19)

Νὺξ μὲν ἔην μεσάτα, λαμπρὰ δ' ἐπέτελλε σελάνα,

προσκαλεῖται αὐτοὺς διὰ τοῦ φρυκτοῦ εἰς τὴν Τροίαν 20), καὶ οὕτως εἷλον αὐτήν.

Λαμπουρίδος] Λαμπουρὶς εἶδος ἀλώπεκος ἐχούσης λευκὴν τὴν οὐράν. Νῦν δὲ τὸν Ὀδυσσέα λέγει διὰ τὸ πανοῦργον, ὁ γὰρ Σίνων ἀνεψιὸς ἤτοι ἐξάδελφος ἦν τοῦ

16) διανηξ) Sic Vitt. 1. 2. et Ciz. sed Vit. 3. διανοιξ. vt ante Pott.

17) τὸν παῖδα) Forſ. τοὺς παῖδας, vti omnes tradunt Mythographi et poetae, cff. Hygin. f. 135. Petron. c. 89. Virg. Aen. II. 211. Quint. Smyrn. XII, 448. ſqq. aliique. Nec auſim tamen quicquam ob ſeq. μέσον mutare, nam Io. Tzetz. in Antehom. 714. et Eudoc. idem tradunt. cf. Iacobs, qui Arctinum cum Tzetza maxime conſpirare dicit, et omnino Heyne ad Virg. Aen. II. Excurſ. 1.

18) καὶ ὕπνῳ) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. perperam, nam Io. Tzetz. in Poſthom. v. 719. κατέμαρψεν — ὕπνος ἅπαντας, et Eurip. Hec. 915. Virg. Aen. II, 250.

Inuadunt urbem ſomno vinoque ſepultam.

Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. tuentur.

19) ἡνίκα —) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et edd. prior. ἡνίκα Νὺξ μὲν ἔην μέσση, λαμπρὴ δ' ἐπέτελλε σελήνη: Vit. 1. et Ciz. ἡνίκ' ἔην νὺξ μέσση, λαμπρὴ δ' ἐπ. σελήνη. Omnium optime Io. Tzetz. in Poſthom. 720:

Νὺξ δ' ἄρ' ἔην μέσση, λαμπρὴ δ' ἐπέτελλε σελήνη.

cf. ibi Iacobs. Similiter vt Sebaſt. Clem. Alex. in Strom. T. I, p. 381. ed. Potter.

20) τὴν Τροίαν) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. τὴν, et mox quoque οὕτως et αὐτὴν tollunt.

Ὀδυσσέως [21]), ὡς ἐκ τῆς ἱστορίας ὑπέδειξα [22]), καὶ γὰρ Αἰσίμου ἦν υἱός. Αἴσιμος δὲ καὶ Ἀντίκλεια ἀδελφοὶ παῖδες Αὐτολύκου.

Ex 346. Στενὴν [1])] λέγει τὴν Τένεδον, οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο πρίν. Ἢ διότι τοῖς στενοῖς μέρεσι τοῦ Ἑλλησπόντου κεῖται.

Λεύκοφρυν [2])] τὴν Τένεδον, ὡς ἐῤῥέθη.

Ex 347. Παιδοβρῶτος Πόρκεως [3]) νήσους] τὰς Καλύδνας λέγει, ἐξ ὧν πλεύσαντες ὁ Πόρκης τε καὶ ἡ Χάρβοια ὄφις [4]) τὸν Λαοκόοντος παῖδα ἀνεῖλον ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ναῷ [5]). Ὁ δὲ Λαοκόων Ποσειδῶνος ἦν ἱερεὺς, υἱὸς δὲ τοῦ Ἀντήνορος. Τοῦτο δὲ γέγονε σημεῖον τῆς Ἰλίου ἁλώσεως.

348. Ἐγὼ δὲ τλήμων] Ἡ σύνταξις οὕτως ἔχει· Ἐγὼ δὲ ἡ τλήμων [6]) ἡ ἀρνησαμένη τὴν Ἀπόλλωνος συνουσίαν, ὡς ἡ ποθοῦσα [7]) ἔχειν τὴν παρθενίαν ἄφθαρτον κατὰ ζῆλον τῆς Ἀθηνᾶς τῆς τοιᾶσδε καὶ τοιᾶσδε ἐπὶ τῆς φυλακῆς τῆς σκοτεινῆς συγκλείσασα [8]) τὸ δέμας, τότε βιαίως ἡ φάσσα ἐγὼ, ἡ οἰνὰς καὶ ἄμπελος ἑλκυσθήσομαι· ὡς μὲν φάσσα πρὸς τόργου ἤτοι γυπὸς συνουσίαν [9]),

21) τοῦ Ὀδυσ.) Nostri ignorant τοῦ.

22) ὡς — ὑπέδειξα) A Seb. recepta nostri agnoscunt, si exceperis ὑπέδειξα. Verba autem sqq. καὶ γὰρ — Αὐτολύκου a nostris absunt.

1) Στενὴν) Totum hoc schol. nostri ignorant.

2) λεύκοφρ. — ἐῤῥέθη) Nostri cum Seb. exhibent.

3) πόρκεως) Male Seb. πορκέως, in textu et in schol.

4) ὄφις) Vitt. 2 et 3. delent. Deinde nostri πλεύσας cum edd. ante Seb. pro πλεύσαντες.

5) ἐν τῷ — ναῷ) Absunt a nostris, vti quoque quae sequuntur postea: τοῦτο δὲ — ἁλώσεως.

6) ἡ σύνταξ. — ἡ τλήμων) Nostri vt edd. prior. non habent.

7) ἡ ποθοῦσ.) Vitt. 2 et 3. praemittunt ἡ, vt antea ἡ ἀρνησ.

8) συγκλείσ.) A Seb. datum pro συγκρύψασα firmant Vitt. 2 et 3.

9) συνουσ.) Vit. 1. et Ciz. συνουσίας.

ὡς δὲ οἰνὰς καὶ ἄμπελος ἐν γαμφαῖσι [10]) καὶ σιαγόσιν ἅρπαις ἤγουν δρεπάναις [11]) ἢ ἅρπης ἤτοι δρεπάνης.

349. Παρθενῶνος λαΐνου τυκίσμασι] τυκίσμασι, κατασκευάσμασι [1]), τύκος γὰρ σιδηροῦν ἐργαλεῖον τεκτονικὸν, ᾧ τοὺς λίθους πελεκῶσι [2]) καὶ ἀποξέουσιν [3]).

350. Ἄνις] κυρίως μὲν ὁ ἐστερημένος δυνάμεως, καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶς τινὸς ἐστερημένος [4]).

Ἄνις τεράμνων] ἐστερημένη ξυλίνων στεγῶν, τέραμνα [5]) γὰρ τὰ ξύλινα στέγη λέγονται. Ὁ γὰρ Πρίαμος λίθινον οἶκον, πυραμοειδῆ ἐποίησε, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὴν διὰ τὸ δοκεῖν μαίνεσθαι [6]) ἢ καὶ διὰ τὸ θυγάτριον αὐτοῦ εἶναι, μὴ ἀχρειοῦσθαι, ὡς παρακύπτουσαν· ὅθεν ἐστερημένην τεράμνων [7]) εἶπε, καὶ ἀνώροφον στέγην, ὡς μὴ οὖσαν ξυλόστεγον ἐναντία [8]) φάσκων Ὁμήρῳ, ἐκεῖνος γὰρ μᾶλλον τεγέους [9]) καὶ εὐπαγεῖς [10]) καὶ εὐω-

10) ἐν γαμφ.) Addunt ἐν Vitt. 2 et 3 cum Seb.

11) ἤγ. δρεπάναις) Sic pro ἤγ. δρεπανηκαῖς noſtri, recte: mox quoque ἤτοι δρεπάνης pro καὶ δρεπ.

1) κατασκευ.) Vit. 1. et Ciz. praemittunt ἤτοι: Vitt. 2 et 3. καί.

2) πελεκῶσι) Vit. 3. πελεκοῦσι. Ignorant vero Lexica πελεκέω. Phauorin. ad τύκος, περιτύκουσι, vt Schol. Ariſtoph. Av. v. 1137.

3) ἀποξ.) Vit. 3. ὑποξ.

4) τινὸς ἐστερ.) Ita Vit. 1. et Ciz. pro ὁ ἐστερ.

5) τέραμνα) Pro τέρεμνα Vitt. 2 et 3. cum Seb. A Vit. 1. et Ciz. abſunt *τέραμνα — λέγονται. τεράμνων vero Vit. 1. ſcribit τεῤῥάμνων, forte recte, quia antiqui ρ in medio vnicum, inprimis in propriis, etiam aſpirabant.* Thryllit. Sic Codd. Vitt. 1. 2. et Ciz. ſaepe ſcribunt quoque Ἡρακλῆς.

6) διὰ τὸ δοκεῖν — παρακύπτ.) Abſunt a Vitt. 1. 3. et Ciz. Io. Tzetz. tamen in Poſthom. v. 712. οἷά τε μαινομένην.

7) τεράμ.) Abeſt a Vitt. 2 et 3.

8) ἐναντία) Sic Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. vt edd. prior. ἐναντίως.

9) τεγέους) Sic Vit. 1. et Ciz. pro στεγέους, recte, nam voc. τεγέους eſt Homeri Il. VI, 248, qui locus mox laudatur. Voc. autem μᾶλλον abeſt ab iisdem.

10) εὐπαγεῖς) Vitt. 2 et 3. cum Sebaſt. ſed Vit. 1. et

ῥόφους θαλάμους τοὺς λιθοστεγεῖς λέγει γράφων ταυτί·

Δώδεκ' ἔσαν τέγεοι θάλαμοι [11]) ξεστοῖο λίθοιο.

Καὶ πᾶς δὲ ὁ φρονῶν ὁμοίως Ὁμήρῳ τοῦτό φησιν.

351. Ἀλιβδύσασα] Ἀλιβδῦσαι κυρίως λέγεται [12]) τὸ ἐν ἁλὶ δῦσαι, ἤγουν ἐν θαλάσσῃ βυθισθῆναι. Καὶ Καλλίμαχος [13])·

. . . . . . αἳ νῆας ἀλιβδύουσι.

Καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ὅπως δήποτε συγκρυβῆναι.

Λυγαίας] σκοτεινῆς, λύγη γὰρ καὶ ἠλύγη [14]) ἡ νύξ.

352. Θοραῖον] τὸν σπερμογόνον καὶ γεννητικόν [1]), ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ. Πάντα δὲ ὁ ἥλιος γεννᾷ, καὶ τρέφει, καὶ αὔξει [2]), ὡς καὶ ὁ Σοφοκλῆς φησί [3])·

. . . Τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλόγα
Αἰδεῖσθ' ἄνακτος ἡλίου . . . . . .

b) Ciz. σύντεγεῖς, qui etiam omittunt καὶ εὐαρ. θαλάμους.

11) θάλ. τέγεοι) Vitt. 2 et 3. τέγεοι θάλαμοι.

12) λέγεται) Nostri non agnoscunt: deinde Vitt. 2 et 3. modo τὸ ἐν θαλάσσῃ βυθ. reliquis usque ad λυγαίας demtis. Vit. 1. vero et Ciz. praetermittunt τὸ ἐν ἁλὶ — ἤγουν, et tum quoque: καὶ καλλίμαχος — ἀλιβδύουσι, sed post βυθισθῆναι ponunt, fere vt edd. prior. κατὰ τροπὴν τοῦ ι διχρόνου εἰς υ δίχρονον. Sebast. haec verba delet, et ἀλιβιδῦσαι exhibet pro ἀλιβδῆσαι. Vit. 1. et Ciz. quoque ἀλιβδύσαι, seruatis tamen his verbis.

13) καλλίμαχ.) Fragment. 269. p. 535. ed. Ernesti, et p. 402. ed. Spanh.

14) καὶ ἠλύγη) Addunt Ciz. et Vit. 1. bene. Macrob. I, 17. λύκη pro λύγη.

1) γεννητ.) Vit. 1. et Ciz. γεννήτορα.

2) καὶ αὔξει) Hic Seb. iterum supplet non supplenda, nam omnes omnino edd. prior. iam ea exhibent, praeter Pott. 2. quam sequitur solam.

3) Σοφοκλ. φ.) Oed. Tyr. 1425 et 1426. Vitt. 2 et 3. τὰ πάντα γοῦν pro τὴν π. γ. omissis cum Ciz. et Vit. 1. αἰδεῖσθ' ἄνακτος, non male,

Πτῶον] ἐῤῥέθη 4) ἀπὸ τῆς ἐκφοβήσεως τοῦ χοίρου.

Ὠρίτην] τὸν αὐτὸν 5), ὅτι ἔαρ 6) καὶ θέρος καὶ αἱ λοιπαὶ τῶν ὡρῶν δι' αὐτοῦ ἀποτελοῦνται. Οὗτος δὲ πάντα μυθικῶς λέγει τὰ τρία Ἀπόλλωνος ἐπώνυμα 7).

353. Λίπτοντα λέκτρων 8)] ἐπιθυμοῦντα λέκτρων. Τινὲς δὲ ἀλέκτρων δεμν ων λέγουσιν ἐκλαμβάνοντες τῶν ἀχράντων. Ἡ δὲ ἱστορία 9), ὅτι ἠράσθη αὐτῆς ὁ Ἀπόλλων, καὶ ἤθελεν αὐτῇ συμμιγῆναι, δήλη. Τῆς δὲ μὴ πεισθείσης, μηνίσας αὐτῇ τῷ λοιπῷ χρόνῳ ἐποίησεν αὐτὴν μαντευομένην μὴ πιστεύεσθαι, ὡς καὶ αὐτὴ λέγει κάτω 10).

Πίστιν γὰρ ἡμῶν Λεψιεὺς ἐνόσφισεν.

Ἀπώσατο 11) οὖν τὸν Ἀπόλλωνα θέλοντα αὐτῇ συμμιγῆναι.

354. Πεπαμένη] πῶ, τὸ κτῶμαι, πάσω, πέπακα, πέπαμαι 12), πεπαμένη· ὅθεν καὶ ἐν μ γρα-

quum Tzetzes plerumque ea modo, quae rem illuſtrant ſuam, e ſcriptt. afferat.

4) ἐῤῥέθη) A Seb. additum noſtri addunt omnes, ſcl. ſupra ad v. 266.

5) τὸν αὐτὸν) Sic noſtri, demto τῷ· ἥλιον, recte, nam refertur ad Apollinem.

6) ὅτι ἔαρ) Noſtri cum Seb. pro ἔαρ γάρ.

7) τὰ τρία — ἐπών.) Abſunt a noſtris, et ſane abeſſe poſſunt.

8) λέκτρων) Noſtri cum edd. prior. delent hic et poſt ἐπιθυμ. et mox quoque ἐκλαμβ. — ἀχράντων.

9) ἡ δὲ ἱστορία usque ad v. 354. in noſtris breuiter ſic ſe habent: ἡ δὲ ἱστ. ὅτι ἀπώσατο τὸν Ἀπόλλωνα θέλοντα αὐτῇ συμμιγῆναι, δήλη, reliquis omiſſis usque ad ἐνόσφισε, quae ſane ad verba Lycophronis illuſtranda ſufficiunt. Pro δήλη Vitt. 2 et 3. τῇ δήλῳ.

10) κάτω) Vid. v. 1454.

11) ἀπώσατο — συμμιγῆναι) Haec verba a Seb. hic primum illata omnino abundant, niſi deleas praemiſſa, vt in Codd. noſtris deleta ſunt. Sebaſt. autem omnia, quae in Codd. ſuis inuenerit, nulla viciniae verborum ratione habita, editioni ſuae obtrudere, et ſcholia accumulare ſolet.

12) πέπαμαι) Seb. conſenſu noſtrorum addidit,

πτέον, κἂν οἱ μεταγραφεῖς, οὐκ οἶδ', ὅ, τι παθόντες [13]), δύο μμ γράφωσιν.

355. Παλλάδος ζηλώμασι] ἐν τῷ ζηλοῦν τὴν Ἀθηνᾶν. Παλλὰς δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἢ παρὰ τὸ πάλλειν τὰ ὅπλα, πολεμικὴ γὰρ καὶ ἐν τῷ γεννᾶσθαι ἀπὸ τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς ἐξέθορε τὰ ὅπλα κινοῦσα. Ἢ παρὰ τὸ παλλομένην τὴν τοῦ Διονύσου [1]) καρδίαν ἀνενεγκεῖν [2]) τῷ Διΐ· Διόνυσον γὰρ τὸν καὶ Ζαγκρέα καλούμενον υἱὸν Διὸς καὶ Περσεφόνης ὑπάρχοντα μεληδὸν οἱ Τιτᾶνες ἐσπάραξαν, οὗ τὴν καρδίαν ἔτι παλλομένην ἀνήνεγκεν. Ἢ ὅτι ἐν τῇ συμβολῇ [3]) τῆς μάχης τῶν Γιγάντων καὶ τῶν Θεῶν Πάλλαντα ἕνα τῶν Γιγάντων ἀνεῖλεν. Ἢ Πάλλαντα τὸν ἴδιον πατέρα πτερωτὸν ὑπάρχοντα καὶ βιάζοντα ταύτην ὡς θέλοντα αὐτῇ [4]) συγγενέσθαι, ἡ τὴν παρθενίαν τιμῶσα τοῦτον ἀνεῖλε, καὶ τὸ δέρμα αὐτοῦ ὡς αἰγίδα πε-

recte, nam contextus requirit.

13) ὅ, τι παθόντες) A Seb. eiectum fide Vit. 1. et Ciz. reduximus, nam ὅτι πάντες, vel ὅτι πάντα, vt Vitt. 2 et 3. exhibent, respuit contextus, non enim omnes librarii dici possunt πεπαμμένη duplici μμ scripsisse. Videtur autem Seb. non intellexisse, quid sibi velint verba ὅ, τι παθόντες, atque ideo recepit πάντες. Est autem sensus eorum: *quomodocunque acciderit*, vel, vt nostri dicunt, *wie sie dazu gekommen sind*, *was sie dazu vermocht hat.* Deinde quoque cum Vit. 1. et Ciz. legendum γράφωσιν pro γράφουσιν, et verba οὐκ οἶδ', ὅ, τι παθ. commatibus sunt includenda. Omittunt quoque διὰ, vt antea ἐν fine διὰ scriptum est.

1) τὴν τοῦ Διον.) Sic leg. cum Vitt. 2 et 3. vt antea τῆς τοῦ Διός. Vulg. omittit τοῦ.

2) ἀνενεγκ.) Vit. 1. et Ciz. ἐνενεγκ. male.

3) ἐν τῇ συμβ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἐν ταῖς συμβολαῖς, cff. Suid. ad πάλλας, Eustath. ad Hom. Odyss. υ, p. 510, et Io. Tzetz. ad Hesiod. pag. 32. De Titane Pallante Apollod. I, 6, 2.

4) αὐτῇ) A Seb. adiectum nostri cum Eudoc. non adiiciunt.

ριεβάλλετο 5), *καὶ τὰ πτερὰ τούτου τοῖς ποσὶ ταύτης προσήρμοσεν. Ὅθεν αὐτὴν ἐθεοποίησαν οἱ Ἕλληνες, καθάπερ καὶ τὴν πολεμικωτάτην Ἀθηνᾶν, Ἰτωνίου* 6) *μὲν ὑπάρχουσαν θυγατέρα, Ἰοδάμου* 7) *δὲ ἀδελφὴν, ἣν Ἰοδά-*

5) *περιεβάλλ.*) Sic omnes cum Eudoc. ſed Vit. 3. *περιεβάλετο.*

6) *Ἰτωνίου*) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. *Ἰτωνίδου*, perperam. Pauſan. Eliac. c. 1. et Boeot. c. 1. Steph. Byz. et Phauor. ad *Ἴτων*, et ſchol. Apoll. Rh. I, 721. *Ἰτώνου*, forte rectius, ſed Pauſan. IX. c. 34. etiam *Ἰτωνίου*. Infra in ſchol. noſtris v. 1206. dic. Iodamas filia Tithoni, pro Itoni, perperam. cf. Voſſ. *Mythol. Br.* II, 6, 49.

7) *Ἰοδάμου*) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 322, ſed Ciz. et Vit. 1. *Ἰοδάμαντος*: Potter. *Ἰοδάμας*, a Nominatiuo *Ἰοδάμα*, nam Iodama, Iodamas, l. Iodamia erat filia Itoni. cf. Pauſan. IX. 34. *Ἰοδάμου* corruptum eſt; legendum omnino *Ἰοδάμας* vel, vt Pauſ. habet, *Ἰοδαμείας*. Totus locus hic corruptus ex Etymol. M. v. *Ἰτωνὶς*, quem ante oculos habuit Tzetzes, eſt emendandus. Verba eius ſic ſe habent: *Φησὶ δὲ ὁ γενεαλόγος Σιμωνίδης, Ἰτώνου θυγατέρας γενέσθαι δύο, Ἀθηνᾶν καὶ Ἰοδάμαν, ἃς ἐζηλωκυίας τὴν ὁπλομαχικὴν, εἰς ἔριν τὴν εἰς ἀλλήλους χωρῆσαι καὶ ἀναιρεθῆναι τὴν Ἰοδάμαν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς· οἷον,*

Πηλιάδες σκοπιῇσιν ἐθάμβεον εἰσορόωσαι
Ἔργον Ἀθηναίης Ἰτωνίδος.

Ἀπολλώνιος. Quis itaque eſt, qui non perſpiciat, in Tzetza legendum eſſe: *ἣν Ἰοδάμαν* vel *Ἰοδαμείαν* (pro *Ἰοδάμου*, Pott. recte *Ἰοδάμας*) *ἀντιπολ. Ἀθηνᾶ* (hoc addendum) *ἀνεῖλεν*. Ex Etymolog. M. verbis ſimul patet, verſiculos, qui ſint Apoll. Rh. I, 550, non ad Simonidem referendos eſſe, vt plerique, ipſe adeo Potter. (cf. Brunck. ad Apoll. Rh.) perperam ſunt opinati, ſed ad Apollonium, cuius nomen ſocordia librarii vel ipſius Tzetzae excidit, ea vero, quae antea ſunt enarrata, ad Simonidem pertinere. Iam Thryllit. ſuſpicatus erat, hic quaedam excidiſſe, quae haud dubie, ſi in locum Etymol. M. incidiſſet, pro diligentia ſua reuocaſſet. Caeterum recte coniecit, voc. *Ἀπολλώνιος* ſ. *Ἥλιος*, vt aliis in locis horum ſcholiorum nominatur, quod videretur ſimile fore ſeq. *πηλιάδες*, ante hos verſus excidiſſe. Praemiſimus ita-

μιαν ἀντιπολεμοῦσαν Ἀθηνᾶ ἀνεῖλεν, ὥς φησὶ Σιμωνίδης ὁ γενεαλόγος, καὶ ὁ Ἀπολλώνιος·

. . . . ὑψηλῶν ὀρέων [8])
Πηλιάδες [9]) κορυφῇσιν [10]) ἐθάμβεον εἰσορόωσαι
Ἔργον Ἀθηναίης Ἰτωνίδος [11]) ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
Ἥρωας χείρεσσιν ἐπικραδάοντας [12]) ἐρετμά [13]).

Φερεκύδης [14]) δὲ Παλλάδια λέγει τὰ ἀχειροποίητα [15]) μορφώματα καὶ πᾶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ πρὸς γῆν παλλόμε-

que his verff. καὶ ὁ Ἀπολλώνιος: poteſt etiam, auctore Etymol. M. poſt hos verſus poni: ὥς φησι ὁ Ἀπολλώνιος. Simonides ὁ γενεαλόγος etiam in ſchol. Apollon. Rh. II, 868. p. 139. dicitur ὁμοίως τῷ Ἀπολλωνίῳ γενεαλογεῖν. In indice itaque ſcriptorum in ſchol. Tzetzae ad Lycophronem laudatorum Simonides non, vt Harleſ. in Fabric. Bibl. Gr. Vol. III, p. 763. not. 9. putat, eſt expungendus. Eudocia l. l. male, vti Phauor. ὥς φησι Σιμωνίδης ὁ γενεαλόγος Πηλιάδης (pro Πηλιάδες)

— ἐθάμβεον εἰσορόωντες etc.

quaſi voc. Πηλιάδης ad Simonidem eſſet referendum. *Eſt autem hic Simonides alius a Simonide Lyrico, et, teſte Suida, Melicerta dictus: ἐν τρισὶν βίβλοις genealogias ſcripſit, proſa puto oratione.* Thryll.

8) ὑψηλ. ὀρέων) A Seb. praemiſſa neque noſtri Codd., neque edd. prior. praemittunt, immo ne Apollonius quidem exhibet. Omnino aliena videntur.

9) πηλ.) Vit. 1. et Ciz. πηλιιάδες.

10) κορυφ.) Omittunt Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. quae quoque εἰσορέωντες pro εἰσορόωσαι.

11) Ἀθην. Ἰτων.) Vit. 1. et Ciz. Ἰτωνίδης Ἀθηναίης, et mox noſtri omnes ἤδε pro ἠδέ. *De Itonide Minerua vid. Feſtum et Giſan. ad Lucret.* 446. Thryllit.

12) χείρ. ἐπικρ.) Vit. 1. et Ciz. ἐπικραδέοντας χειρ. Vitt. 2 et 3. ἐπικραδάοντες, poſito tamen ε ſuper α: Eudoc. ἐπικρατέοντες.

13) ἐρετμά) Vitt. 2 et 3. ἐρετάω: Eudoc. ἐρετῶν.

14) Φερεκύδ.) Cf. Sturz. ad Fragm. Pherecydis p. 208. ſqq. et Natal. Com. IV, c. 5. p. 306, qui hoc ſchol. Tzetzae exſcripſit, et omnino Etymol. ad παλλάδιον.

15) ἀχειροπ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. χειροποίητα, vitioſe. Clemens tamen Alex. in Protrept. I. fol. 43. cum Arnobio L. IV.

νον [16]). Καὶ τὸ Παλλάδιον δὲ τῆς Ἀθηνᾶς τοιοῦτο [17]) ἦν τρίπηχυ, ξύλινον, ἐξ οὐρανοῦ καταπεσὸν [18]) ἐν Πεσινοῦντι [19]) τῆς Φρυγίας, ὅθεν Διόδωρος [20]) καὶ Δίων [21]) τὸν τόπον κληθῆναί φασιν. Ἕτερος [22]) δέ τις ἱστορικὸς οὕτω λέγει κληθῆναι τὸν τόπον ἀπὸ τοῦ πολλοὺς ἐκεῖ πεσεῖν [23]) ἐν τῇ συμβολῇ τοῦ πολέμου, ὁπότε διὰ τὴν ἁρπαγὴν Γανυμήδους [24]) ἐμάχοντο Τάνταλος ὁ ἐραστὴς Γανυμήδους, καὶ

quod debemus Reinesio, Palladium ex reliquiis f. ossibus Pelopis esse factum: ἐκ τοῦ πέλοπος, inquit, ὀστῶν κατεσκευάσθαι. Ἀπολλᾶς δὲ ἐν Δελφικοῖς φησὶ γεγονέναι παλλάδια, ἄμφω δὲ ὑπ' ἀνθρώπων δεδημιουργῆσθαι.

16) παλλόμ.) Nostri cum Phauor. Pherecyd. l. l. et Io. Tzetzae schol. ad Posthom. v. 511. βαλλόμενον. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Etymolog. M. et Phauor. εἰς γῆν pro πρὸς γ. Non plane reiiciendum videtur βαλλόμενον, si e Pherecyde vel Etymol. M. locum ita constituas: παλλόμενον, ἤτοι βαλλόμενον, πάλλειν γὰρ τὸ βάλλειν, quae verba Tzetzes videtur neglexisse, cf. omnino Heyne in Obseru. ad Apollod. p. 295. sqq.

17) τοιοῦτο) Nostri hic et postea cum Eudoc. τοιοῦτον.

18) καταπεσ.) Vit. 1. et Ciz. non bene καταπεσεῖν.

19) πεσινοῦντι) Nostri quoque simplici σ, quod ad Etymologiam πεσεῖν propius accedit, alias dic. πεσσινοῦς, cf. Tzsch. ad Strab. XII, pag. 543, et Irmisch. ad Herodian. T. I, p. 424. sqq. Vitt. 2 et 3. male πησινοῦντι.

20) Διόδωρ.) T. II, p. 640. edit. Wesseling. vbi hic dicit, Tzetzam confundere Palladium e coelo ad Ilium delapsum cum Magnae Matris simulacro, quod Pesinunte e coelo deciderit.

21) Δίων) Cf. Fragm. XIII. in ed. Reimari T. I, p. 6.

22) Ἕτερος) *Forf. Herodian.* I, 11. *et ex eo Amm. Marcell.* XXII, 9. Seb. Non forsan, sed vere Herodianus est, cuius ipsius verba Tzetzes affert. Cf. quoque Mannert. Geograph. Graec. et Rom. T. VI, P. 2. p. 60. Caeterum in Eudocia p. 322. male hic exciderunt: κληθῆναί φασι — κληθ. τὸν τόπον.

23) πεσεῖν) Vit. 1. et Ciz. περιπεσεῖν.

24) γανυμήδ.) Nostri duplici νν γαννυμ. De Ganymede cf. Iacobs ad Io. Tzetz. Antehom. p. 16.

Ἶλος 25) ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ. Ἰωάννης δὲ ὁ Ἀντιοχεὺς οὐκ 26) ἐξ οὐρανοῦ λέγει πεσεῖν τὸ Παλλάδιον, Ἄσιον δέ τινα φιλόσοφον μαθηματικὸν 27) τοῦτο 28) ποιῆσαι ὡροσκοπίᾳ καλλίστη 29), εἰς τὸ 30) ἀπόρθητον εἶναι τὴν πόλιν ἐκείνην, ἔνθα ἂν τοῦτο μένῃ 31) πεφυλαγμένον καὶ ἄσυλον. Χαρίσασθαι δὲ τὸ τοιοῦτο 32) Παλλάδιον τῷ Τρωΐ. (Τὰς δὲ ἀλληγορίας καὶ τὸ ἔτι ἐπεκτεῖναι τὴν ἱστορίαν ἐατέον, οὗτος γὰρ, ὡς μυριάκις ἔφην, μυθικῶς γράφει 33).)

25) Ἶλος) Vit. 1. et Ciz. hic et in seqq. Ἶλλος, cf. Heyne ad Apollod. III, 12, 2. vbi Codd. quoque Ἶλλος. Eudocia cum Vit. 3. vitiose Ἴλιος, postea vero recte Ἶλος.

26) οὐκ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. non agnoscunt, non apte.

27) Ἄσιον — μαθηματ.) Io. Tzetz. in Posthom. v. 511. eum ἀστρονόμον, at Suid. v. παλλάδιον vocat φιλόσοφον καὶ τελετήν. Asius ὁ ποιητὴς, cuius meminit Athen. III, 102. alius videtur fuisse ab hoc philosopho, vid. Reines. Varr. Lectt. p. 549. Idem tradunt Eustath. ad Dionys. v. 627. Suid. l. l. Io. Malalas p. 137 et 138, et Cedrenus p. 130. Sed Iul. Firmicus Maternus in: De errore profanarum religionum c. 16. ab Abari Scytha Palladium fabrefactum et Troianis traditum fuisse scribit, vid. ibi Scalig. p. 122. Reinesius, qui hunc Firm. Materni locum margini adscripserat, pro Augio vel Abari Scytha mavult legere: Barbaro Scytha.

28) τοῦτο) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. delent, non male.

29) ὡροσκ. καλλ.) Ciz. et Vit. 1. ὡροσκοπιᾷ, sed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phavor. ὡροσκόπον κάλλιστον, non omnino bene. Natal. Com. l. l. *per horoscopum optimum.*

30) εἰς τὸ) Non exhibent Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. sed Vit. 1. et Ciz. cum Io. Tzetz. in Posthom. v. 511. praebent.

31) ἂν — μένῃ) Ignorant Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. ἂν — μείνῃ. Io. Tzetz. in Posthom. l. l. οὗ ἂν ἐκεῖνο ἀποκεῖται.

32) χαρίσ. — τοιοῦτο) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. χαρίσαντα — τοιοῦτον, vt antea.

33) τὰς δὲ — μυθικῶς γράφει) Absunt a nostris et Eudoc. Alieno sane loco videntur posita, nam turbant ordinem verborum. Vncis ideo circumclusimus.

Ἀπολλόδωρος 34) δὲ λέγει μετὰ τὸ κτίσαι Ἶλον τὴν Ἴλιον τῇ βοῒ ἀκολουθήσαντα εὔξασθαι ἰδεῖν σημεῖον, καὶ τότε πεσεῖν 35) τὸ Παλλάδιον, ὃ τρίπηχυ ἦν τῷ μεγέθει, τοῖς δὲ ποσὶ συμβεβηκὸς 36), τῇ δεξιᾷ δόρυ ἔχον διηρτημένον (διηρμένον 37)), τῇ λαιᾷ 38) δ' ἠλακάτην καὶ ἄτρακτον. Ἡ δὲ περὶ τοῦ Παλλαδίου ἱστορία τοιάδε φέρεται 39).

34) Ἀπολλόδ.) III, 12, 3.

35) πεσεῖν) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. ἰδεῖν. Idem Apollod. l. l. μεθ' ἡμέραν τὸ διιπετὲς παλλάδιον πρὸ τῆς σκηνῆς κείμενον ἐθεάσατο. Videtur ἰδεῖν eſſe lectio recenſionis ſecundae. Nat. Com. l. l. cum vulg. legit: *atque tunc cecidit Palladium.*

36) συμβεβ.) Sic quoque Apollod. et Eudocia. Nat. Com. l. l. *quod ſponte ambulare videbatur*, quem Seb. in interpretat. lat. temere eſt ſecutus. cff. Heyne in Obſeru. ad Apollod. p. 296. Olympiod. principio Comment. in μετεωρ. Reineſ. Varr. Lectt. p. 417. qui *non diductis, indiſcretis, indiſtinctis cruribus* interpretatur, et συμπεφυκὸς, quod aliis, adeo ipſi Heynio, qui interpretatur: *vna iunctis pedibus incedens*, paene arriſiſſe videtur, repudiat. In exemplo noſtro Varr. Lectt. quod manibus ſuis tractauit, multisque notis locupletauit, hanc dicendi rationem firmare ſtuduit loco Max. Tyrii diſſ. 14. (ed. Reisk. T. I, p. 261.) Ἀπόλλωνα γραφεῖς καὶ δημιουργοὶ εἰκάζουσι μειράκιον — διαβεβηκότα τοῖς ποσὶν ὥσπερ θέοντα. Herrmann. in Mytholog. Graecorum T. II, p. 725. explicat: *mit zuſammenſtehenden Füſsen, mit geſchloſſenen Beinen.*

37) διηρτημ.) A Seb. inſertum noſtri cum Eudoc. ignorant. Eſt autem Apollodori l. l. vbi olim ſic legebatur, quamquam male, pro διηρμένον, h. e. *elatum*, vt Heyn. oſtendit. Attamen in Tzetza, qui priſcam, etſi prauam, ſecutus eſt lectionem, nil mutandum, ne corrumpere eum magis, quam emendare videamur. Vncis tamen incluſum adiecimus διηρμένον.

38) τῇ λαιᾷ) τῇ a Seb. additum Codd. noſtri, vt edd. prior. non addunt.

39) ἡ δὲ περὶ — φέρεται) A Seb. receptum in noſtris et Eudoc. deſunt. Videntur poſtea ab alio ex Apollodoro illata, vti etiam e ſqq. patet, nam noſtri pro φασὶ legunt φησὶ, ad Apollodorum id referentes.

Φασὶ γεννηθεῖσαν 40) τὴν Ἀθηνᾶν παρὰ 41) τῷ Τρίτωνι τρέφεσθαι, ᾧ θυγάτηρ ἦν Παλλάς. Ἀμφοτέρας δὲ ἀσκούσας 42) τὰ κατὰ πόλεμον εἰς φιλονεικίαν 43) ποτὲ προελθεῖν. Μελλούσης δὲ πλήττειν 44) τῆς Παλλάδος τὸν Δία φοβηθέντα τὴν αἰγίδα προςθῆναι (προτεῖναι 45)). Παλλάδα δὲ εὐλαβηθεῖσαν ἀναβλέψαι πρὸς τὴν αἰγίδα 46), καὶ ουτως ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς τρωθεῖσαν πεσεῖν. Ἀθηνᾶν δὲ περίλυπον ἐπ' αὐτῇ 47) γενομένην

40) γεννηθ.) Sic pro γὰρ, vt edd. pr. et Codd. noſtri habent, Seb. recte ex Apollodoro correxit.

41) παρὰ) Vitt. 2 et 3. περὶ, non apte. Apollod. III, 12, 3. παρὰ τρίτωνι. Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed edd. ante Seb. παρὰ τοῦ τρίτωνος.

42) ἀμφ. δὲ ἀσκούσ.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed Vit. 2. ἀμφ. διδασκούσας, male, non tam quoad ſenſum, quam ſi conſulueris Apollod. qui vulg. exhibet. Facile autem δὲ ἀσκούσας et διδασκούσας confundi poterant. Vit. 3. et Eudocia vitioſe ἀμφοτέρους διδασκάλους.

43) εἰς φιλον.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. perperam εἰς φιλίαν, e male intellecto ſcripturae compendio. Sed ποτὲ προελθεῖν, a Seb. ex Apollod. additum, noſtri cum Eudocia non agnoſcunt: tuentur modo ἐλθεῖν.

44) πλήττειν) Eudoc. mendoſe πλάσσειν.

45) τὸν Δία — προςθῆναι) A Seb. emendatum noſtri cum Eudocia non agnoſcunt, qui lect. vet. tuentur: φοβηθεὶς ὁ Ζεὺς ἀντέτεινε τ. αἰγίδα. Atque deinceps in ſeqq. Codd. Seb. ſecuti ſunt Apollodorum. Interim tamen vix auſim mutare lect. prauam προςθῆναι, quae quoque edd. Apollodori principes obſidebat, vt Heyne h. l. annotat. Legendum tamen videtur προτεῖναι, vt e noſtrorum Codd. lectione ἀντέτεινε patet. Tzetzes tamen prauam, quam in Mſſ. ſuis inuenit, nullo adhibito iudicio, recepiſſe videtur. Vncis incluſum προτεῖναι addidimus.

46) παλλάδα — αἰγίδα) Abſunt a Vitt. 2 et 3. et Eudocia; a Ciz. vero et Vit. 1. modo εὐλαβηθεῖσαν, a Seb. additum, quod eſt Apollodori, e quo hic omnia fere emendata et aucta videntur.

47) ἐπ' αὐτῇ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. non praebent.

ξόανον ἐκείνης ὅμοιον κατασκευάσασαν, καὶ περιθῆναι [48]) τοῖς στέρνοις, ἣν ἔδεισεν [49]), αἰγίδα, καὶ τιμᾶν ἱδρυσαμένην [50]) παρὰ τῷ Διΐ. Ὕστερον δὲ Ἠλέκτρας κατὰ τὴν φθορὰν τούτῳ προσφυγούσης διαῤῥῖψαι μετ' αὐτῆς καὶ τὸ Παλλάδιον εἰς τὴν Ἰλιάδα χώραν. Ἶλον δὲ τούτου ναὸν κατασκευάσαντα τιμᾶν.

356. Μισονύμφου] τοῦτο δῆλον, ὅτι τιμῶσα τὴν [1]) παρθενίαν τὰς νυμφευθείσας μισεῖ. Διαφέρει δὲ παρθένος, ἡ καὶ κόρη καὶ νεᾶνις [2]) λεγομένη, πρὸς νύμφην, γυναῖκα καὶ γραῦν· παρθένος μὲν γάρ ἐστιν ἡ μὴ γευσαμένη συνουσίας ἀνδρὸς [3]), νύμφη δὲ ἡ νεωστὶ συζευχθεῖσα [4]), μήπω δὲ τετοκυῖα, γυνὴ δὲ ἡ γονῆς δεκτικὴ καὶ τίκτουσα, γραῦς δὲ ἡ διαφθαρεῖσα τοῦ τίκτειν [5]).

Λαφρίας] Λαφρία ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς. Ἤτοι Λαφυρία ἡ ἄγουσα τὰ ἐκ τοῦ πολέμου [6]) λάφυρα καὶ ἐν

48) κατασκευάσ. — περιθῆναι) Vit. 1. et Ciz. pergit: κατεσκευάσατο καὶ περιέθετο: Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. κατασκευάσασα περιέθετο, vt edd. prior.

49) ἣν ἔδεισ.) Vt Apollod. a Seb. receptum: nostri cum Eudoc. seruant ὃ λέγουσι, cf, Heynii interpretatio horum verborum in Obseru. ad Apollod. p. 298.

50) τιμᾶν ἱδρ.) Nostri, vt edd. pr. καὶ ἐτίμα ἱδρυσαμένη, et mox pro κατὰ τὴν φθορὰν — τιμᾶν a Seb. prolata, quae sunt Apollodori. Nostri tuentur vulg. τούτῳ προσεγγίσασα ἔῤῥιψεν εἰς τὴν Ἴλιον. Totus hic locus ex Apollodoro a Tzetza receptus, ab alio post Tzetzam, vti in Codd. Seb. est, ad Apollodorum emendatus videtur et auctus. Nunquam enim Tzetzes verbis scriptorum, quibus vtitur, ita inhaerere solet, vt omnia ac singula reddat, scriptore non laudato.

1) τὴν) Hunc art. recepimus e Vit. 1. et Ciz.

2) νεᾶνις) Pro νεανὶς lege cum Vitt. et Ciz.

3) ἀνδρὸς) Vit. 3. ἀνδρῶν.

4) συζευχ.) Vitt. 2 et 3. cum Phau. ζευχθεῖσα.

5) τοῦ τίκτ.) Vitt. 2 et 3. τῷ τίκτ.

6) ἐκ τοῦ πολ.) Vitt. 2 et 3. ἐν πολέμῳ.

συγκοπῇ 7) Λαφρία. Ὅμοιον δέ ἐστι τῷ Ἀγέλεια, ἤτοι 8) ἡ ἄγουσα λείαν.

Πυλαΐτιδος 9)] καὶ τοῦτο συμβολικὸν 10) ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς. Ἐν ταῖς πύλαις γὰρ αὐτὴν ἔγραφον τῶν πόλεων 11) καὶ τῶν οἰκιῶν, ὡς ἐν προαστείοις τὸν Ἄρεα συμβολικωτέρως 12) ὑποτιθέμενοι 13), ὡς ἐν ταῖς πόλεσι καὶ ταῖς οἰκίαις Ἀθηνᾶν· χρὴ γὰρ 14) συμβουλῆς καὶ φρονήσεως, ἐν τοῖς δὲ ἐκτὸς 15) τοῦ ὑπὲρ τούτων ἀμύνεσθαι τοὺς πολεμίους.

357 — 58. Φάσσα 1) πρὸς τόργου λέχος] Ἀστείως πάνυ παρέταξεν ἀλλήλοις φάσσαν καὶ γῦπα, ἄμπελον καὶ ἄρπην. Φησὶ γάρ· ὡς φάσσα ὑπὸ γυπὸς, ἢ ὡς οἰνὰς, ἤτοι ἄμπελος ἐν δρεπάναις, οὕτως ἑλκυσθήσομαι ὑπὸ Αἴαντος εἰς τὸ διακορισθῆναι. Ἔξωθεν δὲ τὸ ὡς ληπτέον, εἴωθε γὰρ οὗτος ὁ Λυκόφρων λαμβάνειν. Τὸ δὲ φάσσα καὶ τόργος· οἰνὰς καὶ ἄρπη ἐῤῥέθη 2).

359 — 60. Ἡ πολλὰ δὴ Βούδειαν] ἡ πολλὰ αὐδάξασα καὶ ἐπικαλεσαμένη ἀρωγὸν τάῤῥοθον καὶ βοη-

7) ἐν συγκ.) Praepof. ἐν a Seb. adiectam noftri quoque adiiciunt.

8) ἤτοι) Noftri non habent. Vit. 1. et Ciz. bene: τῇ ἀγούσῃ pro ἡ ἄγουσα. Potter. ἡ ἀγούσῃ.

9) πυλαΐτ.) Cf. Schol. ad Aefchyl. Sept. ad Theb. v. 170, vbi paullo aliter.

10) συμβολ.) Sic quoque noftri Codd. fed edd. pr. συμβολικῶς.

11) τῶν πόλεων) Vitt. 2 et 3. τῆς πόλεως, vt fchol. Aefchyli.

12) συμβολ.) Noftri συμβολικώτερον.

13) ὑποτιθ.) Vitt. 2 et 3. ὑποτιθέμενον.

14) οἰκ. Ἀθηνᾶν· χρὴ γὰρ —) Sic legendum auctoritate Vit. 1. et Ciz. pro οἰκίαις χρή.

15) ἐν τοῖς δὲ ἐκτ.) Vit. 1. et Ciz. ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, mire, fed vitiofe. Deinde Vitt. 2 et 3. ἀμύνασθαι pro ἀμύνεσθαι.

1) Φάσσα usque ad Λυκόφρων λαμβάνειν a Seb. illatum noftri ignorant cum edd. prior.

2) ἐῤῥέθη) Vitt. 2 et 3. ἐῤῥέθησαν.

θὸν τῶν γάμων 3), τοῦτ' ἔστιν ἀποδιώκτριαν τῶν ἐμῶν βιαίων γάμων τῶν ἐκ τοῦ Λοκροῦ Αἴαντος τὴν Κόρην, ἤτοι παρθένον, Ἀθηνᾶν τὴν Βούδειαν 4) καὶ Αἴθυιαν. Μυθικῶς 5) δέ τινες τὴν Ἀθηνᾶν δοκοῦντες ἐκείνης ἐπίθετα ταῦτα λέγουσιν. Ἡ δὲ Φρόνησις Ἀθηνᾶ ἐπίθετα ταῦτα κέκτηται· Βούδεια γὰρ ἡ Φρόνησις, ὅτι τοὺς βόας ἀρότρῳ καὶ ζυγοῖς ὑποδέει καὶ τέμνει τὰς αὔλακας. Αἴθυια δὲ, ὅτι καὶ πλοῖα ἡ Φρόνησις κατεσκεύασε καὶ εἴκην αἰθυίας ἐδίδαξε τοὺς ἀνθρώπους ναυτίλλεσθαι ἐπ' αὐτῶν διαπεραιουμένους τὴν θάλασσαν. Αἴθυια δέ ἐστιν ὄρνεον θαλάσσιον ἄφρον ἀφρῷ ἁλισκόμενον, οἱ γὰρ παῖδες τῶν ἁλιέων ἀφρὸν τῇ χειρὶ λαβόντες 6) πόῤῥω πρὸς τὴν θάλασσαν ῥίπτουσιν εἶτα ἐγγὺς καὶ ἐγγύτερον 7), ἕως ἐπ' αὐτὰς αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐλθούσας ἀγρεύσωσιν 8).

361 — 62. Ἡ δ' εἰς τέραμνα] ἐκείνη δὲ ἡ Ἀθηνᾶ εἰς τέραμνα, καὶ τέρεμνα 1), ἤτοι εἰς τὴν στέγην 2) ἄνω στρέψασα τοὺς ὀφθαλμοὺς ὀργισθήσεται 3) τῷ στρατῷ ἐξ οὐρανοῦ ποτὲ τῷ πάππῳ μου Τρωΐ 4) πεσοῦ-

3) τῶν γάμων) A Pottero eiectum reuocant cum Seb. Vit. 1. et Ciz.

4) Βούδειαν) Recte: Vitt. 1. 3. et Ciz. βούδιαν. cf. Steph. ad βούδεια.

5) μυθικῶς) Nostri cum edd. pr. μυθικὴν, non absurde.

6) λαβ.) Vitt. 1. 3. et Ciz. λαμβάνοντες.

7) ἐγγύτ.) Vitt. 2 et 3. ἐγγυτέρω.

8) ἀγρεύσ.) Vit. 2. ἀγρεύσουσιν: Vit. 3. ἀγρεύουσιν, perperam.

1) τέραμνα καὶ τέρεμνα) Nostri modo cum edd. prior. τέρεμνα.

2) ἤτοι εἰς — στέγην) Deleto ἤτοι nostri ἄνω εἰς τὰ στέγη στρέψασα: Vit. 3. ἀναστρ. pro ἄνω στρ.

3) ὀργισθήσεται usque ad τὴν στέγ. Vitt. 2 et 3. non agnoscunt: habent modo ταῦτα λέγει. Vit. 1. et Ciz. habent, sed legunt iterum τὰ στέγη. Ea vero, quae in edd. superioribus, adeo Potter., de Palladio moleste repetita fuerant, nostri cum Seb. delent. Apparet hinc, varia a variis esse perperam addita his scholiis.

4) πάππῳ — Τρωΐ) Potius Ilo, cf. Heyne in Obseru. ad Apollod. p. 298.

σα. Οὗτος μὲν μυθικῶς λέγει τὸ τῆς Ἀθηνᾶς εἴδωλον στρέψαι τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν στέγην καὶ ὀργισθῆναι τῷ στρατῷ· Ὅμηρος δὲ Ἀθηνᾶν ὀργισθεῖσαν τότε τὸν ἀέρα καλεῖ, ἐναντίων γὰρ πνευσάντων ἀνέμων ὁ τῶν Ἑλλήνων στόλος [5]) ἐφθάρη.

363 — 64. Ἐξ οὐρανοῦ πεσοῦσα] Οἱ μὲν οὕτω μυθικῶς φασὶν ἐπὶ Τρωὸς ἐξ οὐρανοῦ τοῦτο πεσεῖν. Ἐγὼ δὲ ἀλληγορικωτέρως [6]) φημὶ, ὡς καὶ προεῖπον, ὅτι Ἄσιός τις μαθηματικὸς φιλόσοφος ὡροσκοπήσας καὶ ἀστρολογήσας καλῶς τοῦτο κατεσκεύασεν [7]) εἰς τὸ ἀπόρρητον εἶναι τὴν πόλιν τὴν ἄσυλον τοῦτο φυλάττουσαν· ὅθεν διὰ τὴν ὡροσκοπίαν καὶ τὸ ἀστρολόγημα ἐμυθεύσαντο, ὡς ἐξ οὐρανοῦ καταπέπτωκεν.

365 — 72. Ἑνὸς δὲ λώβης ἄντι] ἀντὶ δὲ τῆς ἁμαρτίας τοῦ Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ ἡ Ἑλλὰς πᾶσα στενάξει [1]) θρηνοῦσα τὰ ψευδοτάφια τῶν ναυαγησάντων Ἑλλήνων, ἤγουν αὐτοὺς [2]) τοὺς ναυαγήσαντας Ἕλληνας οὐκ ἐν τάφοις [3]) κειμένους, ἀλλ' ἐπὶ τῶν θαλασσίων πετρῶν, οὐδὲ φυλάσσοντας τὴν τέφραν τῶν ἑαυτῶν λειψάνων ἐκ πυρὸς ἐν λάρναξι τεθαμμένην [4]), ὡς νόμος τῶν ἐπὶ ξένης χώρας [5]) θνησκόντων νεκρῶν· ἀλλὰ φυλάσσοντας ὄνομα ἐλεεινὸν καὶ ψευδοταφίων ἐπιγραφὰς, βρεχομένας τὰς ἐπιγραφὰς τῶν τάφων, ἤτοι τοὺς τάφους

5) στόλος) Vit. 1. et Ciz. στρατός.

6) ἀλληγορ.) Nostri ἀλληγορικώτερον, et Vitt. 2 et 3. non male repetunt τοῦτο πεσεῖν, sed ὅτι a Seb. additum nostri non addunt.

7) κατεσκεύ.) Vitt. 2 et 3. παρεσκεύ.

1) στενάξει) Vitt. 2 et 3. στενάζει, inepte.

2) αὐτοὺς) Tollunt Ciz. et Vitt. 1 et 3. non male.

3) ἐν τάφοις) Vitt. 2 et 3. ἐντάφιοις.

4) τεθαμμένην) Sic legi cum Vit. 1. et Ciz. pro τεθειμένην: Vitt. 2 et 3. τεθαμμένους.

5) ἐπὶ ξέν. χώρ.) Vit. 1. et Ciz. ἐπὶ ξένοις χώραις: Vitt. 2 et 3. modo ἐπὶ ξένοις.

αὐτοὺς [6]), θερμοῖς δακρύοις πατέρων καὶ παίδων καὶ ἐν τοῖς τῶν γυναικῶν τῶν τεθνηκότων δηλονότι θρήνοις. Εἰώθασι γὰρ τῶν ἀλλαχόθεν θνησκόντων ποιεῖν τάφους ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν, ἅπερ καλεῖ ὁ Λυκόφρων κενήρια ἤτοι ψευδήρια [7]).

Λώβης] τίς ἡ λώβη [8]); Φασὶν, ὅτι ὁ Λοκρὸς Αἴας ἐν τῇ ἁλώσει τῆς Τροίας καταφυγοῦσαν Κασσάνδραν ἐν τῷ ναῷ καὶ τοῦ Παλλαδίου τῆς Ἀθηνᾶς [9]) ἐχομένην ἀπέσπασε καὶ αὐτόθι αὐτῇ [10]) συνεγένετο, ὀργισθεῖσα δὲ ἡ Ἀθηνᾶ τοῦτον ἐν τῇ θαλάσσῃ σὺν πολλοῖς ἑτέροις τῶν Ἑλλήνων [11]) ἀνεῖλεν. Οὕτω μὲν οἱ πολλοί φασι· τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· καταφυγοῦσαν αὐτὴν ἀπέσπασε [12]) τοῦ ναοῦ, καὶ ἔσχηκεν αὐτὴν λεῖαν, καθάπερ ἑτέρας οἱ λοιποὶ στρατηλάται [13]), ἃς ἔφθασεν ἕκαστος ἁφαρπάξας [14]). Ἐρασθεὶς δὲ ταύτης [15]) ὁ Ἀγαμέμνων τῷ Ὀδυσσεῖ τοῦτο κοινοῦται. Ὁ δὲ κηρύσσει, ὡς Αἴας ἐν τῷ ναῷ ταύτῃ ἐμίγη. Συνέβη γοῦν [16]) ἀφαιρεθῆναι αὐτὴν οὕτως ὑπ' Ἀγαμέμνονος, μισηθῆναι δὲ καὶ τὸν

6) τάφους αὐτ.) Vit. 1. et Ciz. τάφους αὐτῶν. Vitt. 2 et 3. haec omittunt, et ἤτοι f. ἤγουν iungunt cum feqq. τοῖς θερμ. δακρύοις.

7) εἰώθασι — ψευδήρια) A Seb. illata noftri non agnofcunt.

8) τίς — λώβη) Vit. 2. λώβη τίς;

9) Ἀθηνᾶς) Seb. recte deleuit, fed noftri cum Eudoc. p. 27. quae eadem iisdemque verbis tradit, non hic, led antea poft ναῷ rectius delent: atque fic dedimus.

10) αὐτῇ) Vit. 3. cum Eudoc. ταύτῃ: caeteri omittunt hoc voc. cum edd. prior.

11) ἑτέροις τ. Ἑλλ.) Vit. 1. et Ciz. ἑτέρων Ἕλλησι, perperam: Vit. 2. ἑτέροις τῶν ἑτέρων (lege ἑταίρων), demto τῷ· Ἑλλήνων. Eudoc. l. l. modo σὺν πολ. ἑτέροις.

12) ἀπέσ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἀνέσπασε, male.

13) στρατηλ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. στρατιῶται: quin et πολλοὶ pro λοιποὶ, quod modo fupra fcriptum eft.

14) ἀφαρπάξας) Sic leg. cum Vit. 3. pro ἀφαρπάξαι.

15) ταύτης) Sic Eudoc. Noftri, vt edd. vett. αὐτῆς.

στρατηγὸν Αἴαντα [17]) ὑπὸ τοῦ ἀλογίστου πλήθους καὶ σύρφακος. Εἰς νοῦν δὲ θέμενος ὁ ἀνὴρ [18]) τὴν εἰς τὸν Ἀχιλλέα πρότερον [19]) ὕβριν, πῶς [20]) ἀφηρέθη τὴν Ἱπποδάμειαν Βρισηΐδα. Ἔτι δὲ λογισάμενος καὶ τοῦ Παλαμήδους τὸν ἄδικον θάνατον καὶ φοβηθεὶς, μήπως καὶ αὐτὸν δόλῳ ἀνέλωσιν, ἐπιβὰς [21]) τῆς νεὼς ἐν ἀπροσφόρῳ καὶ χειμερίῳ καιρῷ ἐναντίων ἀνέμων πνευσάντων περὶ Τῆνον [22]) καὶ Μύκονον, ἢ περὶ Ἄνδρον καὶ Τῆνον [23]) ναυαγεῖ καὶ τῆς νεὼς [24]) πρὸς τὰς πέτρας λυθείσης μέχρι τινὸς ὁ ἀνὴρ γενναίως νηξάμενος περὶ τὰς Γυραίας [25]) πέτρας ἐσώθη. Μεγάλων δὲ τῶν κυμάτων ἐπερχομένων συνεχεστέρως σὺν μέρει τῆς πέτρας ἀποκοπέντι πρὸς τὴν θάλασσαν αὖθις κατενεχθεὶς ἀπεπνίγη. Μαθοῦσα δὲ ἡ Λοκρὶς ἅπασα τὸ συμβὰν ἐπὶ χρόνον ὅλον [26]) μελανο-

16) γεῶν) Vit. 1. et Ciz. γὰρ, et mox ταύτην pro αὐτὴν, deleto ſeq. οὕτως. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. vulg. firmant.

17) Αἴαντα) Deeſt in noſtris, et τῷ στρατῷ Vitt. 2 et 3. pro τὸν στρατ. ſed Eudoc. hoc referens ad Caſſandram legit καὶ μισηθῆναι ὑπὸ τοῦ, deletis καὶ τὸν στρ. Αἴαντα.

18) ὁ ἀνὴρ) Noſtri et Eudoc. cum Seb. exhibent.

19) τὴν εἰς — πρότερον) Vit. 1. et Ciz. τὴν Ἀχιλλέως προτέραν, non male. Eudocia ſic: τὴν πρότερον εἰς Ἀχ. ὕβριν.

20) πῶς (Vit. 3. cum Eudoc. ὡς) — Βρισηΐδα) Vit. 1. et Ciz. τῆς Ἱπποδαμείας Βρισηΐδος, ſine πῶς ἀφηρέθη, h. e. *ob raptam Hipp. Briſ.*

21) ἐπιβὰς) Pro ἐμβὰς cum Seb. Vitt. 2 et 3. et Eudoc.

22) Τῆνον) Eudoc. τὴν Τῆνον: noſtri τίνον.

23) ἢ περὶ — Τῆνον) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. Eudocia modo ἢ περὶ Ἄνδρον.

24) νεὼς) Vit. 1. et Ciz. νεός.

25) περὶ τ. γυρ.) Vit. 1. et Ciz. περὶ ταῖς γυραίαις. Hom. Odyſſ. δ, 500. γυρῇσιν — Ποσειδάων ἐπέλασσε πέτρῃσιν μεγάλῃσι, cff. Quint. Smyrn. XIV, 567. ſqq. ſchol. Villoiſ. Hom. Il. ν, 66, vbi fere eadem narrantur, et Hygin. fab. 116. Eudoc. ἔσωσε pro ἐσώθη.

26) ἐπὶ χρ. ὅλον) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἐπὶ χρόνου ὅλου, h. e. *in totum annum.*

φοροῦσα [27]) τὸν ἄνδρα [28]) ἐπένθησε, καὶ ἐτησίως ὁλκάδα πληροῦσα θυσιῶν μεγαλοπρεπῶν καὶ πῦρ ἐμβάλλουσα [29]) τῇ ὁλκάδι ἐξαρτῶσά τε μέλαν [30]) ἱστίον αὐχένων χωρὶς ἔπεμπε πρὸς τὸ πέλαγος καταχαίεσθαι θυσίαν [31]) τῷ ἥρωϊ.

Ex 367. Χοιράδων] Χοιράδες [1]), σπίλοι, μύρμηκες, τήγανοι [2]), ῥαχίαι, αἱ ὕφαλοι λέγονται πέτραι. Ἐπειδὰν [3]) ἔθος ἦν, τοὺς ἀλλαχοῦ τῆς πατρίδος τεθνηκότας καίειν, καὶ τὴν τέφραν αὐτῶν ἐν κρωσσοῖς [4]), καὶ λάρναξι, καὶ ἀμφιφορεῦσιν [5]) εἰς τὴν πατρίδα κομίζειν, ὅπερ ἐγένετο ἐν τῇ ή [6]) Ῥαψῳδίᾳ τῆς Ἰλιάδος καὶ ἐπὶ Πατρόκλῳ καὶ Ἀχιλλεῖ. Φησὶν οὖν ὁ Λυκόφρων [7]), ὅτι οὔτε ἐν τῇ πατρίδι ἀποθανοῦνται [8]) οἱ Ἕλληνες, οὔτε ἐν τῇ ξένῃ γῇ ἀποθανόντες τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἐν λάρναξιν ἐμ-

27) μελανοφ.) Vit. 1. et Ciz. μελανηφοροῦσα, quod idem eſt.

28) τὸν ἄνδρα) Ciz. et Vit. 1. ignorant: reliqui cum Eudocia tuentur.

29) ἐμβάλλ.) Sic Vit. 1. et Ciz. cum Eudoc. ſed Vitt. 2 et 3. ἐμβαλοῦσα.

30) τε μέλαν) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἀρτεμώνιον, quam lectionem praeferendam putat Thryllit.

31) θυσίαν) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

1) χοιράδες) Vit. 1. et Ciz. ſemper χιράδες, cf. Nott. Critt. ad Lycophr. et ſchol. Pindari Pyth. X, 81.

2) τήγανοι) Vitt. 2 et 3. τριχάται, forte, τριχόνητες. Poſtea ad v. 381. cum reliquis quoque τηγάνοις. τήγανοι autem quid ſit, Lexica docent nulla.

3) ἐπειδὰν ἔθνος (ἔθος) ἦν usque ad αὐτοῖς γενήσονται in Vit. 3. plane deſiderantur: in Ciz. vero et Vit. 1. annectuntur v. 373. omiſſo tamen ἐπειδάν.

4) κρωσσ.) Pro κροσσ. noſtri quoque cum Seb.

5) ἀμφιφορ.) Vit. 1. et Ciz. ἀμφορεῦσιν.

6) ἐν τῇ ή) v. 428. Sed ῥαψῳδίᾳ a Seb. additum abeſt a noſtris.

7) ὁ λυκόφρ.) Deeſt in Vit. 1. et Ciz.

8) ἀποθαν.) Vit. 1. et Ciz. θανοῦνται, et mox ἀποθανόντων pro ἀποθανόντες, deleto commate, vt iungatur cum αὐτῶν, non male.

βαλόντες ἀποκομίσουσιν [9]) εἰς τὰς αὐτῶν πατρίδας· ἀλλὰ ναυαγήσαντες ἀπολοῦνται ἐν ταῖς θαλασσίαις πέτραις, καὶ ὡς τάφοι αὗται αὐτοῖς γενήσονται [10]).

373. Ὀφέλτα καὶ μύχουρε χοιράδων Ζάραξ] Ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τοὺς τόπους καὶ τὰ ἀκρωτήρια, ἐν οἷς ἔμελλον [1]) τὰ τῶν Ἑλλήνων γενέσθαι ναυάγια, καί φησιν [2])· Ὦ Ὀφέλτα καὶ Ζάραξ μύχουρε τῶν χοιράδων καὶ κο.λων πετρῶν [3]), ἤτοι φύλαξ τῶν κοίλων [4]) πετρῶν, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν· Ὦ Ζάραξ ὁ ἔχων κοίλας πέτρας. Ὁ Ὀφέλτης δὲ καὶ ὁ Ζάραξ [5]) ὄρη Εὐβοίας· ὁ μὲν Ὀφέλτης ἀπὸ Ὀφέλτου τοῦ καὶ Ἀρχεμόρου [6]) κληθεὶς, ὃς ἦν υἱὸς Λυκούργου, τοῦ ἱερέως [7]) τοῦ Νεμείου Διὸς, Ζάραξ δὲ ἀπὸ Ζάρακος [8]), τοῦ υἱοῦ Καρύστου [9]). Ὁ δὲ αὐτὸς Ζάραξ κατὰ Φάλαριν [10]) καὶ ἑτέρους Καφη-

9) *ἀποκομίσ.*) Vit. 1. et Ciz. *ἀποκομισθήσονται*; ſed *ἐμβαλόντες* abeſt.

10) *αὗται — γενήσ*) Ciz. et Vit. 1. *αὐτῶν αὗται λογισθήσονται.*

1) *ἔμελλ.*) Vitt. 2 et 3. *ἤμελλον.*

2) *καί φησιν*) A Seb. receptum noſtri non agnoſcunt.

3) *τῶν χοιρ.*) Vitt. 2 et 3. addunt: *καὶ κοίλων πετρῶν*, quod etiam addidimus.

4) *κοίλων*) Noſtri ſeruant lect. vet. *κοιλοτάτων.*

5) *ὁ ζάραξ*) Sic Vit. 1. et Ciz reliqui art. *ὁ* negligunt. *ζάραξ* quoque Polyb. IV, 36. alii *ζάρηξ.*

6) *τοῦ καὶ Ἀρχεμ.*) Sic noſtri recte, vt Apollod. I, 9, 14. Vit. 1. et Ciz. *ἀρχεμόλου*, confuſa λ et ρ.

7) *τοῦ ἱερέως*) Sic noſtri: in caeteris art. *τοῦ* non extat.

8) *ζάρακος*) Vit. 1. et Ciz. *ζάρηκος.* Ad v. 580. *ζάρηξ*, vt Pauſ. I, 38, 4.

9) *καρύστου*) Sic quoque ad v. 580, et Vit. 1. et Ciz. et Hom. Il. *β*, 539. et Pauſ. X, 16, 3. cf. Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 694; ſed Vitt. 2 et 3. *καρίστου*, vt Steph. ad Μίκονος, *καριστοῦ.*

10) *Φάλαριν*) „Huius auctoris meminerunt Diogenianus Cent. 2. prou. 50 et Cent. 8. prou. 65, et Euſtath. ad Odyſſ. *ε*, p. 1485, edit. Rom." Sebaſt. *καὶ ἑτέρους*, puta, *Pauſan.* IV, *ad extr.* Seb. *Virg. Aen.* XI, 260. *Amm. Marcell.* XXII, 8, 2. *Tertull. de Anima c.* 52. *et Eraſmi Adag. p.* 154.

ρευς λέγεται. Νῦν δὲ ὁ Καφηρεὺς ἰδιωτικωτέρως [11]) Ξυλοφάγος καλεῖται.

374 76. Καὶ Τρύχατα] Τρύχατα καὶ Νέδων καὶ Διρφωσσὸς ὄρη Εὐβοίας εἰσί [1]). Τὸν δὲ Διρφωσσὸν ὁ Εὐφορίων Δίρφυν [2]) καλεῖ·

Δίρφυν ἀνὰ τρηχεῖαν ὑπ' Εὐβοίῃ [3]) κεκόνιστο.

Καὶ Διάκρια [4]) δὲ ὄρη Εὐβοίας, ὅτι ἐκεῖ διεκρίθησαν Ἥφαιστος [5]) καὶ Ἀθηνᾶ καὶ Ἑρμῆς· Ἥφαιστος μὲν λέγων, ὅτι καλὸν ὁ ἄνθρωπος, Ἑρμῆς [6]) δὲ, ὅτι καλὸν ἡ οἰκία, Ἀθηνᾶ δὲ, ὅτι καλὸν ὁ βοῦς. Ταῦτά [7]) φασιν οἱ μῦθοι.

376. Γωλειά] αἱ πρὸς τὴν θάλασσαν καταδύσεις. Φόρκυνος οἰκητήριον] ἡ θάλασσα [1]).

381 — 83. Ὅσων δὲ θύννων [2])] θύννους καλεῖ τοὺς κινδυνεύοντας [3]) Ἕλληνας. Τὸ δὲ ἑξῆς· Ὅσων δὲ θύννων ἠλοκισμένων καὶ κατακοπέντων τὰς ῥαφὰς τοῦ

Thryll. His adde Tzsch. ad Pomp. Mel. III, 2. p. 683.

11) ἰδιωτ.) Vit. 1. et Ciz. ἰδιωτικῶς: Vitt. 2 et 3. ἰδιωτικώτερον.

1) εἰσί) Delent Vitt. 1. 2. et Ciz. In Vit. 3. quoque desunt sqq. usque ad ὅτι καὶ διεκρίθ.

2) Δίρφυν) Sic quoque nominat Steph. Byz. praeeunte Euphorione.

3) Εὐβοίῃ) Ciz. et Vit. εὐβοίῃ. Vit 2. hunc versum sic exhibet: Δίφρυν ἀνατρέχειν ὑπ' εὐβοίας κάκίνιστο, non bene.

4) διάκρια) Cf. Steph. Byz. ibique interptt.

5) Ἥφαιστ. — Ἑρμῆς) Nostri sic: ὁ Ἥφαιστος καὶ ἡ Ἀθ. καὶ ὁ Προμηθεύς.

6) Ἑρμῆς) Vitt. 2 et 3. h. l. Ἑρμῆς, sed Vit. 1. et Ciz. iterum Προμηθεύς.

7) ταῦτα) Vitt. 2 et 3. τοῦτο.

1) θάλασσα) Thryllit. putat, quum tres quatuorue versus ne tangantur quidem, hinc plura deesse.

2) θύννων et θύννους pro θύνων et θύνους nostri cum Seb. In Vit. 3. desunt θύννους usque ad θύννων.

3) κινδυνεύ.) Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. κινδυνεύσαντας.

κρατὸς [4]) ἐν τοῖς τηγάνοις καὶ πλατείαις [5]) πέτραις. Ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ στεναγμῶν ἀκούσετε [6]).

Ὧν καταιβάτης] Οἱ Ἕλληνες μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν ἀποπλέοντες γνοφώδους αὐτοῖς τοῦ ἀέρος καὶ πνευμάτων καὶ κεραυνῶν γεγενημένων ἀπώλοντο [7]), ὥσπερ [8]) καὶ Εὐριπίδης ἐν ταῖς Τρωάσιν [9]) ὡς ἀπὸ τῆς Ἀθηνᾶς λέγει·

Καὶ Ζεὺς μὲν ὄμβρον καὶ χάλαζαν ἄσπετον
Πέμψει [10]) γνοφώδη τ' αἰθέρος φυσήματα·
Ἐμοὶ δὲ δώσειν φησὶ [11]) πῦρ κεραύνιον,
Βάλλειν Ἀχαιοὺς ναῦς τε πιμπρᾶναι [12]) πυρί.

Καὶ πάλιν [13]) ὡς ἀπὸ τοῦ Ποσειδῶνος λέγει·

. . . ταράξω πέλαγος Αἰγαίας ἁλός.
Ἀκταὶ δὲ Μυκόνου Δήλιοί [14]) τε χοιράδες
Σκῦρός τε Λῆμνός θ' αἱ Καφήρειοί τ' ἄκραι
Πολλῶν θανόντων σώμαθ' ἕξουσι [15]) νεκρῶν.

Καταιβάτης] ὁ σκηπτὸς [16]), ὁ κάτω φερόμενος, καὶ πληκτικὸς, καὶ αἰφνίδιος κεραυνός. Εἴδη δὲ κεραυνῶν πέντε· Πρηστὴρ, ὁ καὶ πυρόεις [17]) καλούμενος, ὃς

4) τοῦ κρατ.) Nostri τῆς κρατ. Vsitatius genus Neutrum.

5) πλατείαις) Abest a nostris.

6) ἀκούσετε) Pro ἀκούσεται Seb. posuit, sed Vitt. 1. 3. et Ciz. hic et in Lycophr. ἀκούσεται.

7) ἀπώλοντο) Vit. 1. et Ciz. ἀπόλλονται.

8) ὥσπερ) Vitt. 2 et 3. ὡς.

9) τρωάσιν) v. 78 — 81. In Ciz. et Vit. 1. desunt verss. tres priores.

10) πέμψει) Vit. 3. πέμπειν, punctato tamen ν.

11) φησὶ — κεραύ.) Sic Seb. sed Vitt. 2 et 3. vt edd. pr. πῦρ κερ. λέγει.

12) πιμπρ.) Vit. 1. et Ciz. πιμπρᾶν: Vit. 3. πιμπρᾶσθαι.

13) καὶ πάλιν) v. 88. sqq.

14) Δήλιοι) Vit. 2. δήλιαι: Vit. 3. λειαί τε, et antea ἀκταὶ δὲ δὴ μύκονος.

15) σώμαθ' ἕξουσι) Vitt. 2 et 3. σῶμα θάψουσι, mendose.

16) ὁ σκηπτὸς) Nostri καὶ σκ.

17) πυρόεις) Vit. 2. πυρρόεις.

καταφερομένου τοῦ πνεύματος καὶ ἐκπυρωθέντος καὶ λεπτυνθέντος [18]) γίνεται, Σκηπτὸς, ὁ καὶ καταιβάτης, γίνεται [19]) παχυνθέντος τοῦ πυρώδους πνεύματος, Ἀργὴς [20]), ὃς διὰ τὴν πάνυ [21]) λεπτότητα οὐ φλέγει, μελαίνει δὲ, Ψολόεις [22]), ὁ ἐν τῇ ψαύσει [23]) ὀλλύων, Ἑλικίας δὲ, ὁ συστροφὰς καὶ ἕλικας ποιῶν διὰ μέσον παχύτητος καὶ ὑγρότητος [24]) τῇ πυκνότητι τοῦ ἀέρος ἀντωθούμενος [25]).

384 — 86. Ὅταν καρηβαρεῦντας ἐκ μέθης [1])] ὅταν ὁ Σίντης ἤτοι ὁ Ναύπλιος ὁ Παλαμήδους πατὴρ φαίνῃ περὶ τὸν Καφηρέα τὸ ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας λαμπτῆρα, καὶ φανὸν ποδηγέτην σκότους [2]) ἀγρυπνῶν καὶ καρηβαροῦντας [3]) ἐκ μέθης ἄγων τοὺς Ἕλληνας. Οὐ λείπει [4]) δὲ τὸ ὡς, ἵν' ᾖ· ὡς καρηβαροῦντας; ἀλλὰ

18) καὶ λεπτ) Abest a Vitt. 2 et 3.

19) γίνεται) Nostri quoque cum Seb. tollunt praemissum ὅς, sed Ciz. et Vit. ponunt γίνεται post πνεύματος.

20) ἀργὴς) Vitt. 2 et 3. ἀργὸς, *quod etiam habet Olympiod. ad Meteor. Aristotel. p. 44, vbi ita:* ἄλλος δὲ τούτου πάνυ ἐστὶ λεπτομερέστατος, ὡς ὀξύτατα διέρχεσθαι τὸ σῶμα, καὶ μὴ καίειν ὅλως, μηδὲ μελαίνειν· καὶ λέγεται ἀργὸς παρὰ τὸ ἀργεννὸν εἶναι, τοῦτ' ἔστι λαμπρόν. *Hoc modo legendum esset in Tzetza:* μηδὲ μελαίνει δὲ *pro* μελαίνει δέ. *Idem fere dicit pag. 46. vbi vero legendum* ἀργὴς κεραυνὸς *pro* ἀργέστης κερ. *nam* ἀργέστης *ventus huc non pertinet.* Thryllit. Hom. Odyss. ε, 128. βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.

21) πάνυ) Abest a Ciz. et Vit. 1.

22) ψολόεις) Hesiod. Scut. 422. πληγεῖσα Διὸς ψολόεντι κεραυνῷ.

23) ψαύσει) Vit. 3. καύσει.

24) μέσον — ὑγρότητος) Sic cum Seb. Vitt. 2 et 3. pro μέσην ταχύτητα καὶ ὑγρότητα, quod tuentur Vit. 1. et Ciz.

25) ἀντωθ.) Vitt. 2 et 3. ἐνωθούμενος, perperam.

1) ἐκ μέθης) Addunt Vit. 1. et Ciz.

2) σκότους) Vitt. 2 et 3. σκότου.

3) καρηβαρ.) Vit. 1. et Ciz. καρηβαρεῦντας, vt ap. Lycophr.

4) οὐ λείπει) A Vit. 3. abest οὐ, non bene.

καλῶς οὕτως ἔχει. Καὶ γὰρ Ὅμηρος οὕτως ἐν Ὀδυσσείᾳ φησὶν [5]·

Οἳ δ' ἦλθον οἴνῳ βεβαρηότες υἷες Ἀχαιῶν.

Ἡ δὲ ἱστορία τοιάδε·

Ὀδυσσεὺς [6]) μὴ θέλων καὶ αὐτὸς συμπλεῦσαι ἐπὶ Τροίαν τοῖς Ἕλλησιν ὑπεκρίνετο εἶναι μωρός. Ζευγνὺς τοίνυν ἵππον καὶ βοῦν ἠροτρία. Τοῦτον δὲ Παλαμήδης ὁ Ναυπλίου καὶ Κλυμένης [7]) τῆς Κατρέως [8]) σοφώτατος ὢν τῶν κατ' αὐτὸν ἀνθρώπων [9]) ἤλεγξε· Τηλέμαχον γὰρ τὸν υἱὸν τοῦ Ὀδυσσέως τίθησιν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἀροτριῶντος. Αὐτοῦ δὲ κρατήσαντος τὸ ἅρμα, ἵνα μὴ ὁ παῖς αὐτοῦ φονευθῇ, ἠλέγχθη. Συνέπλευσεν οὖν ἐπὶ τὴν Τροίαν τοῖς Ἕλλησιν ὁ Παλαμήδης τε καὶ ὁ Ὀδυσσεύς. Παλαμήδης δὲ φθόνῳ Ὀδυσσέως καὶ πεπλασμέναις τούτου γραφαῖς κατηγορηθεὶς ὡς προδώσων τῷ Πριάμῳ τοὺς Ἕλληνας. Πεισθέντες οὖν οἱ Ἕλληνες ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν καὶ οὕτως ἀναιρεῖται. Γέγονε δὲ ὕστερον ἐν Λεπετύμνῳ ὄρει Μηθύμνης [10]) ἱερὸν τοῦ ἀνδρός.

5) καὶ γὰρ — φησὶν) Vit. 1. et Ciz. καὶ (lege κατὰ) τὸν ὅμηρον ἐν Ὀδ. γράφοντα, scl. γ. v. 139.

6) Ὀδυσσεὺς usque ad τοῦτον δὲ in nostris desiderantur.

7) κλυμένης) Recte, Apollod. II, 1, 5. et III, 2, 2. Vitt. 2 et 3. κλημίτης, perperam. Eudocia p. 321. πλημίτης, vnde errorem hausisse videntur.

8) κατρέως) Seb. male κρατέως.

9) κατ' αὐτ. ἀνθρώπων) Hinc nostri sic pergunt: συνέπλευσεν ἐπὶ Τροίαν τοῖς Ἕλλησι, φθόνῳ δὲ Ὀδυσσ. καὶ πεπλασ. τούτου (in Vit. 1. et Ciz. deest τούτου) γραφ. κατηγ. ὡς προδώσων (Vit. 1. et Ciz. προδιδοὺς) τῷ Πρ. τοὺς Ἕλλην. λιθοβοληθεὶς ἀναιρεῖται, reliquis demtis, quae ab alio glossatore adiecta videntur.

10) ὄρει Μηθύμνης) H. e. monte iuxta Methymnam, vrbem Lesbi. In locis describendis Tzetzes saepius sic vtitur Genitiuo, e. g. ad v. 411, palus Heracleae, h. e. prope Heracleam, ad v. 424, mons Colophonis, h. e. imminens Colophoni, ad v. 522, vrbs Corinthi, h. e. prope Corinthum.

Τότε δὲ μαθὼν τὴν τοῦ υἱοῦ [11]) ἀναίρεσιν ὁ τούτου πατὴρ Ναύπλιος ἔπλευσε πρὸς τοὺς Ἕλληνας καὶ τὴν τοῦ παιδὸς ἀπῄτει ποινήν. Ἄπρακτος δὲ ὑποστρέψας, πάντων [12]) χαριζομένων τῷ βασιλεῖ Ἀγαμέμνονι, μεθ' οὗ τὸν Παλαμήδην ἀνεῖλεν ὁ Ὀδυσσεύς, περιπλέων [13]) λοιπὸν τὰς Ἑλληνίδας [14]) χώρας παρεσκεύασε τὰς τῶν Ἑλλήνων γυναῖκας μοιχευθῆναι, οἷον Κλυταιμνήστραν τὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος [15]) Αἰγίσθῳ, Αἰγιάλειαν τὴν Διομήδους τῷ υἱῷ τοῦ Σθενέλου [16]), Μήδαν [17]) δὲ τὴν Ἰδομενέως ὑπὸ Λεύκου, ἣν καὶ ἀνεῖλε Λεῦκος, καὶ Κλεισιθήραν [18]) τὴν θυγατέρα αὐτῆς ἐν τῷ ναῷ καταφυγούσας [19]), καὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως [20]). Καὶ δέκα πόλεις τῆς Κρήτης ἀποσπάσας ἐτυράννησε καὶ μετὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον καὶ τὸν Ἰδομενέα [21]) τῇ Κρήτῃ καταίροντα ἐξήλασε. Ταῦτα πάντα ταῖς τοῦ Ναυπλίου γέγονε συ-

11) τοῦ υἱοῦ) A Seb. emendatum: nostri cum Eudoc. tuentur vulgat. τούτου.

12) πάντων) Deleuimus cum Vitt. 2 et 3. et Eudoc. ὡς in vulg. praepositum.

13) περιπλέων) Nostri cum Eudoc. παρεκπλέων.

14) ἑλληνίδας) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἑλληνικάς.

15) τὴν τ. Ἀγαμ.) A nostris et Eudoc. abest, et mox quoque τὴν Διομήδους.

16) υἱῷ τ. Σθεν.) Qui nominabatur Cometes, Io. Tzetz. in Chil. III, 287. Vit. 1. et Ciz. legunt Σθενέλῳ. Caeterum Dictys Cret. VI, 6. non ipsum Nauplium, sed filium eius Oeacem has feminas contra maritos armasse tradit.

17) μήδαν) Sic Vitt. 2 et 3. Eudoc. et Io. Tzetz. Chil. III, 294. sed Ciz. et Vit. 1. vitiose μήδειαν.

18) κλεισιθήραν) Sic Vit. 1. et Ciz. et Io. Tzetz. in Chil. III, 294. sed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. κλησιθήραν.

19) καταφ.) Vit. 1. et Ciz. καταφυγούσης, vt modo ad filiam referatur, non bene, nam ipse Io. Tzetz. l. l. v. 295. ambas in templo iugulatas narrat. Eudocia consentit vulg.

20) καὶ τῶν — ὁμοίως) Absunt a nostris et Eudocia.

21) Ἰδομ.) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Ciz. vero et Vit. 1. Ἰδομενῆα.

σκευαῖς. Ὕστερον δὲ ἀκούσας τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐπάνοδον [22]) ἐπὶ τὴν πατρίδα ἧψε φρυκτὸν περὶ τὰ κοῖλα τῆς Εὐβοίας καὶ ὃν εἴπομεν [23]) Καφηρέα, νῦν δὲ Ξυλοφάγον [24]) καλούμενον, ὅπου προσπλεύσαντες [25]) οἱ Ἕλληνες ἐν τῷ δοκεῖν λιμένα εἶναι διεφθάρησαν. Τὰ δὲ [26]) περὶ τὸν Παλαμήδην καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ δράματι Παλαμήδους φησίν·

Ἐκάνετ', ἐκάνετε τὰν [27]) πάνσοφον, ὦ Δαναοί,
Τὰν οὐδὲν [28]) ἀλγύνουσαν ἀηδόνα, Μουσῶν.
Ἐκάνετ', ἐκάνετε τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν.

Ex 385. Λαμπτῆρα ποδηγέτην σκότους [1])] τὸν φρυκτὸν λέγει, ὃς κατῆξεν αὐτοὺς εἰς Αἵδην [2]). Ἔστι δὲ τὸ σχῆμα παραδοξολογία [3]).

387 — 92. Τὸν δ', οἷα δύπτην] τὸν δὲ γυμνήτην [4]) καὶ ὁπλίτην Φάγρον (λέγει δὲ τὸν Λοκρὸν Αἴαντα)

22) ἐπάνοδ.) Sic Vitt. 2 et 3. et Eudoc. cum Seb. sed Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. ἄνοδον.

23) ὃν εἴπομ.) Expunximus auctoritate Codd. nostrorum part. ἂν post ὃν, vnde orta videtur, positam. Eudoc. p. 521 modo καφηρέα λεγόμενα pro καὶ ὃν εἴπομ. καφ.

24) ξυλοφ.) Vit. 2. λυκοφάγον, inepte.

25) προσπλεύσ.) Vit. 1. et Ciz. παραπλεύσ. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. πλεύσαντες, et hinc αὐτοῦ (ibi) δοκεῖν pro ἐν τῷ δοκεῖν.

26) τὰ δὲ usque ad v. 385. λαμπτῆρα desunt in Vit. 1. et Ciz. extant vero in Vitt. 2 et 3. Sunt etiam, vt Thryllit. et Seb. monent, ap. Laert. II, sect. 44. in Philostrat. Heroic. c. 11. p. 718. ed. Lips. in Grotii Excerpt. Vett. Trag. p. 396, et in Eurip. ed. Lips. T. II. p. 461.

27) ἐκάνετε τὰν) Vitt. 2 et 3. ἐκτάνετε τόν.

28) τὰν οὐδὲν) Vitt. 2 et 3. τοῦ, οὐδέν.

1) σκότους) Vitt. 2 et 3. σκότου.

2) εἰς Αἵδ.) Vit. 3. εἰς τὸν Αἵδ.

3) παραδοξ.) Vitt. 2 et 3. παραδοξολόγημα, voc. aliis ignotum.

4) γυμνήτ.) Pro γυμνίτ. Vit. 2. hic et postea, recte.

ἢ τὸν Φάγρον γυμνήτην καὶ γυμνὸν κομίσει τὸ κῦμα διὰ τοῦ στενοῦ αὐλῶνος καὶ ἐπιμήκους πελάγους ὥσπερ εὐκόλυμβον ἄῤῥενα ἀλκυόνα μεταξὺ τῶν δύο χοιράδων κλυδωνιζόμενον· ἐν ταῖς Γυραίαις δὲ πέτραις σωθεὶς καὶ στεγνὰ [5]) ποιῶν τὰ πτερὰ διαβραχέντα ἐκ τῆς θαλάσσης [6]) πάλιν πεσεῖται εἰς τὴν θάλασσαν ἀπὸ τῶν ὄχθων καὶ πετρῶν τῇ τριαίνῃ καὶ τῇ τρικυμίᾳ βληθεὶς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς θαλάσσης, καὶ συμπλευσεῖται [7]) ταῖς Φαλαίναις καὶ τοῖς λοιποῖς ἰχθύσιν· ὃν ὕστερον ἐκριφέντα ὑπὸ τῶν κυμάτων ἡ Θέτις θάψει περὶ τὸν Τρέμοντα χωρίον [8]) τῆς Δήλου.

Κηρύλον] Κηρύλος ὁ ἄρσην ἀλκυὼν παροξυτόνως διὰ τοῦ η καί ἐστι Δωρικόν. Κείρυλος δὲ διὰ διφθόγγου τοῦ ι προπαροξύτονον [9]) Ἀττικῶς, ὥς φησιν Εὐφρόνιος [10]). Σὺ δὲ τὸ κηρύλος ἐπ' ἴσης γίνωσκε γράφειν ἡμᾶς τε καὶ τοὺς Ἀττικοὺς καὶ τοὺς Δωριέας [11]), τοὺς δὲ Αἰολέας [12]) διὰ διφθόγγου [13]). Ἐκεῖνοι γὰρ τὸ Πηλεὺς καὶ Νηλεὺς καὶ τὰ ὅμοια Πείλευς καὶ Νείλευς διὰ διφθόγγου γράφουσιν καὶ παροξυτόνως λέγουσιν [14]), ὡς

5) στεγνὰ) Pro στεγανὰ nostri cum Sebast.

6) διαβρ. ἐκ — θαλ.) Sic cum Seb. Vitt. 2 et 3. verum Vit. 1. et Ciz. διάβροχοι ὄντα τῇ θαλάσσῃ.

7) συμπλευσ.) Vitt. 2 et 3. συμπεσεῖται.

8) περὶ — χωρίον) Vit. 1. et Ciz. περὶ — χῶρον: Vitt. 2 et 3. περὶ τὸν τρόμον τῷ χορίῳ (forſ. τὸ χωρίον). Infra ad v. 1141. τρέμοντα. *Loci huius meminit Euſtath. ad Dionyſ. v. 524.* Seb.

9) τοῦ ι προπαροξ.) Noſtri ignorant.

10) Εὐφρόν.) *Laudatur a Suida in* διϊτρεφὴς, *et Etymol. M. in* ἐνοργμός. Sebaſt. et Athen. XI, 495. c.

11) τοὺς Δωρ.) Art. τοὺς adiecimus e Vit. 2. nam conuenit reliquis.

12) Αἰολέας) Vitt. 2 et 3. Αἰολεῖς.

13) διὰ διφθ.) Noſtri δίφθογγον ſine διά. Quam parum ſibi conſtet Sebaſt. apparet inde, quia mox dat διφθόγγῳ.

14) διὰ διφθ. — λέγουσιν) Sic reſcripſimus ope Vit. 1. et Ciz. pro λέγουσι καὶ διφθόγγῳ γράφουσιν. Vitt. 2 et 3. vt vulg. ſi excipias διὰ διφθόγγου pro διφθόγγῳ.

οἱ Δωριεῖς [15]) τὸ πλῆον καὶ μῆον [16]) καὶ τὰ ὅμοια διὰ τοῦ ἦτα γράφουσιν. Ἀλλὰ καὶ περὶ [17]) τῶν κηρύλων, καὶ ἅ φησιν Ἀντίγονος [18]) λεκτέον· Γηράσαντας τοὺς ἄρσενας ἀλκυόνας [19]) αἱ θήλειαι βαστάζουσι τοῖς πτεροῖς, ἐν δὲ τῇ συνουσίᾳ γηράσαντες οἱ ἄῤῥενες τελευτῶσι. Τὴν δὲ λῆρον [20]) καὶ μυθικὴν τοῦ κηρύλου [21]) ἱστορίαν καὶ τῶν ἀλκυόνων ἐῶ.

Ex 388. Αὐλῶνος [1])] τὸν στενὸν τόπον αὐλῶνα καλεῖ.

Ex 389 — 90. Διπλῶν μεταξὺ χοιράδων] Μυκόνου καὶ Τήνου [2]) ἢ Ἄνδρου καὶ Τήνου, ἢ μεταξὺ δύο τινῶν [3]) χοιράδων περὶ τὰς Γυρὰς οὕτω καλουμένας [4]) πέτρας. Καὶ Ὅμηρος [5])·

Γυρῇσι μὲν πρῶτα [6]) Ποσειδάων ἐπέλασσε
Πέτρῃσι μεγάλῃσιν . . . .

15) ὡς οἱ Δωρ. — γράφουσιν) Desiderantur in Vitt. 2 et 3.

16) πλῆον — μῆον) Vit. 1. et Ciz. πλεῖον — μεῖον, non apte, nam πλῆον et μῆον dorice dictum. Mox vero minus inepte γράφονται pro γράφουσι.

17) ἀλλὰ περὶ) Vit. 3. ἀλλὰ καὶ περί.

18) Ἀντίγ.) *Scl. Caryſtius in Hiſt. Mirab. c. 27.* Seb.

19) ἀλκ.) Vit. 1. et Ciz. ἀλκυόνες. cf. de Alcyone Coelius Ant. Lectt. XIV. 11.

20) τὴν δὲ λῆρον — ἐῶ) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

21) κηρύλου) Reſtituit Sebaſt. Vitt. 2 et 3. tuentur vulg. κήϋκος.

1) Αὐλῶνος) Hoc ſchol. in Vit. 1. et Ciz. et in edd. pr. non h. l. ſed v. 389. poſt χελιδόνων reperitur.

2) τήνου) Vitt. 2 et 3. τίνου, vt ſupra et poſthaec.

3) δύο τινῶν) Vit. 1. et Ciz. τῶν δύο.

4) καλουμ.) Vit. 1. et Ciz. praeponunt οὕτω.

5) Ὁμηρ.) Odyſſ. δ. 500. vbi cf. Barneſ.

6) πρῶτα) Vit. 1. et Ciz. πρῶτον. Verba vero πέτρ. μεγάλ. a Seb. addita noſtri non addunt.

Ἡ δὲ Τῆνος καὶ Μύκονος νῆσοί εἰσι τῶν Καλυδνῶν. Γυραῖαι δὲ κυρίως ἐλέγοντο [7]) αἱ πέτραι, ἐν αἷς ὁ Αἴας ἀπώλετο.

Ex 392. Τριωνύχῳ δορὶ] τῇ τριαίνῃ [8]).

393. Κολαστὴς] ὁ Ποσειδῶν ἤτοι ἡ θάλασσα, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ κολάζων καὶ τιμωρῶν καὶ σείων τὴν γῆν.

Λατρεὺς] ὁ αὐτὸς, ὅτι [9]) τῷ Λαομέδοντι ἐλάτρευσεν ἐπὶ τῇ τῆς Τροίας οἰκοδομήσει. Καὶ Ἡσίοδος ἐν τῇ Ἡρωϊκῇ Γενεαλογίᾳ·

> Ἤματι τῷ, ὅτε τεῖχος ἐϋδμήτοιο πόληος
> Ὑψηλὸν ποίησε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων,

μυθικῶς.

395. Κόκκυγα] Κόκκυξ ὄρνεον δειλὸν ὅμοιον ἱέρακι. Ἔστι δὲ λάλον [10]), ὃ καὶ [11]) διὰ δειλίαν οὐ συναυλίζεται τοῖς λοιποῖς ὀρνέοις. Ἢ οὖν διὰ τὸ μόνιμον [12]) εἶναι τὸν Αἴαντα παρείκασε κόκκυγι, ἢ διὰ τὸ φλυάριον [13]). Φησὶ γὰρ καὶ Ὅμηρος [14])·

7) ἐλέγοντο) Ciz. et Vit. 1. ἤκουον. A Vitt. 2 et 3. plane absunt τὸν δὲ στενὸν — ἀπώλετο.

8) τριαίνῃ) Hoc schol. abest a Vit. 1. et Ciz.

9) ὁ αὐτὸς, ὅτι) Sic Vit. 1. et Ciz. demto deinde ποσειδῶν, et ἐπὶ τῇ τῆς pro ἐπὶ ἧς, melius vulgata, quae ignorat ὁ αὐτὸς. Verba autem καὶ ὁ Ἡσίοδος usque ad μυθικῶς absunt ab iisdem. Vitt. 2 et 3. habent versſ. auctore autem non nominato. Extant autem hi versſ. in ed. Lipſ. p. 452.

10) ἔστι — λάλον) Desunt in nostris Codd.

11) ὃ καὶ) Debemus καὶ Vitt. 2 et 3.

12) μόνιμον) Pro μόνιον a Seb. reductum comprobat Vit. 3. sed Vit. 1. et Ciz. habent δειλὸν εἶναι. bene: forte vtrumque iungendum δειλὸν καὶ μόνιμον, siue potius μόνιον, εἶναι, eorum causa, quae antea sunt dicta: διὰ δειλίαν οὐ συναυλ. τοῖς λοιποῖς ὀρνέοις. Αἴαντα ignorant Vitt. 2 et 3

13) φλυάριον) Sic Sebast. cum Vitt. 2 et 3. quam formam Lexica ignorant: Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. φλύαρον.

14) γὰρ Ὅμηρ) Vit. 1. et Ciz. γὰρ καὶ Ὅμηρ. Odyſſ. δ, 504.

Φη. β', αἴκητι θεῶν φυγέειν μέγα 15) λαῖτμα θαλάσσης.

Ἢ διὰ τὸ μάτην 16) φθέγγεσθαι, καὶ γὰρ θορυβητικὸν καὶ φλύαρον τὸ ὄρνεον. Ἔστι δὲ καὶ δύσφωνον, ὅπερ 17) Ῥωμαίοις κούκουλος 18) καλεῖται.

Στόμους 19)] λοιδορίας. Ἐγὼ δὲ στόμους φημὶ τὰς διὰ στόματος ὕβρεις, χλεύας καὶ στωμυλίας.

396 — 97. Νέκυν δελφῖνος] τὸν νεκρὸν τοῦ Αἴαντος διὰ τὸ ἐκβρασθῆναι εἰς γῆν 1) ὁ γὰρ δελφὶν 2) γνοὺς ἑαυτὸν τελευτῶντα εἰς γῆν ἐξέρχεται, ὡς ὁ Ὀππιανὸς 3) λέγει.

Ἀκτὶς Σειρίου] Ἡ Σειρία 4), ἡ ἡλιακή, ἡ τοῦ ἡλίου, καταχρηστικῶς. Σείριος δὲ κυρίως ἀστήρ ἐστιν εἷς ὑπὸ τὸ γένειον κείμενος τοῦ ἀστρῴου κυνός, ὃν οἱ ἰδιῶ-

15) μέγα) Vit. 3. μόγις: in Vit. 2. plane abest.

16) ἢ διὰ τὸ μάτην — ὄρνεον) Desunt in Vitt. 2 et 3. et sane abesse possunt, nam antea dicta fere repetunt. Adsunt quidem in Vit. 1. et Ciz. sed praemittunt hi verss. Homeri, melius, vt mihi videtur, sic: φλύαρον, καὶ μάτην φθέγγεσθαι, θορυβ. γὰρ καὶ φλ. ὄρνεον. Deinde verba ἔστι δὲ καὶ — καλεῖται, a Seb. huc translata, nostri non transferunt, sed, vt in edd. pr. ponunt post: τοῖς λοιποῖς ὀρνέοις, ita vt Vitt. 2 et 3. ἔστι δὲ δυσφων. ponant post, Vit. 1. autem et Ciz. ante ὃ — καλεῖται. Omnia ergo in hoc schol. variis subinde additis, omissis et emendatis, sunt turbata.

17) ὅπερ Ῥωμ.) Sic Vit. 1. et Ciz. recte pro ὃ. παρὰ Ῥωμ.

18) κούκ.) Forte ab κόκκυγι, κούκκουλος. Vitt. 2 et 3. κοῦκκος, non male: sic quoque Suid. ad κόκκυξ. Vit. 1. et Ciz. κόκουλος.

19) στόμους) Ciz. et Vit. 1. στόβους. In iis tamen desunt ἐγὼ δὲ — στόματος, vt mox in Vitt. 2 et 3. χλεύας.

1) εἰς γῆν) Vit. 1. et Ciz. εἰς τὴν γῆν.

2) δελφὶν) Ciz. et Vit. 1. δελφὶς, quod idem est.

3) Ὀππιαν.) *De piscat.* II, 627. Sebast.

4) ἡ Σειρία (Vitt. 2 et 3. ἡ Σειρίου) — ἡλίου) Restituimus hunc ordinem verborum, quem Seb. insulsum nominat, sane insulse; ponit enim ἡ τοῦ ἡλίου statim post Σειρίου.

ται 5) τῷ τοῦ ὅλου κυνὸς ὀνόματι κύναστρον προσαγορεύουσι. Περὶ δὲ 6) τοῦ Σειρίου τούτου ἀστέρος ἐν τοῖς Φαινομένοις Ἄρατος 7) λέγει·

. . . . Ἡ δέ οἱ ἄκρη
Ἀστέρι βέβληται δεινῷ γένυος, ὅς ῥα μάλιστα 8)
Ὀξέα σειριάει 9)· καί μιν καλέουσ᾽ 10) ἄνθρωποι
Σείριον . . . .

ὅπου τὸ σειριάει ἐστὶ λάμπει ἢ ξηραίνει 11).

Καταυάνει] καὶ καθαυάνει. Καταυανεῖ μὲν ξηραίνει· αὔω γὰρ, τὸ ξηραίνω, ψιλοῦται, καθαυανεῖ δὲ ἀντὶ τοῦ λαμπρυνεῖ· αὔω γὰρ, τὸ λάμπω, δασύνεται, ὅθεν καὶ φαύω 12) λέγομεν. Τὸ δὲ σχῆμα 13) χαριεντισμὸς καὶ ἀστεϊσμὸς λέγεται· τὸ γὰρ εἰπεῖν λαμπρυ-

5) ἰδιῶται) Nostri ἰδιωτικοὶ, qui quoque seruant vulg. τὸ τοῦ ὅλου κ. ὄνομα pro τῷ — ὀνόματι.

6) περὶ δὲ) Vitt. 2 et 3. πῶς δὲ, forte ὡς περί. Puto πῶς esse Tzetzae, et post λέγει pono; atque post ἀστέρος forte περί. Thryllit.

7) Ἄρατος) v. 329. sqq.

8) Ἡ δέ οἱ ἄκρη — μάλιστα) A Seb. addita nostri cum edd. pr. non addunt.

9) σειριάει) Pro σειριᾷ Seb. cum Vit. 2. recte: Vit. 1. et Ciz. σειριάζει, verbum, etsi ignotum, tamen non contemnendum, nisi metrum contemneret.

10) καλέουσ᾽) Vitt. 2 et 3. καλέουσιν, cui lectioni metrum aduersatur.

11) λάμπει ἢ ξηραίνει; quae non sunt Arati, et iam a Pottero in ed. 2. eiecta, soli Vit. 1. et Ciz. tuentur medio in vers. post σειριάζει, vt edd. prior. non male, si vncis includas, nam a Tzetza, vt facit aliis verss. poetarum laudatis, explicandi voc. σειριάζει caussa sunt interiecta. Videntur in prima recensione medio in versu, in altera vero a Io. Tzetza posita post versus Arati, vt iam a Seb. factum est, additis verbis: ὅπου τὸ σειρ. ἐστί.

12) φαύω) Reines. mauult ἀφαύω. Caeterum desunt in Vit. 3. αὔω — λέγομεν. Verba autem iterata τὸ δὲ καθαυανεῖ ἀντὶ τοῦ λαμπρυνεῖ, et Seb. eiecta post λέγομεν Vitt. 1. 2. et Ciz. seruant.

13) τὸ δὲ σχ.) Nostri cum Seb. non recipiunt N.

νεῖ τὸν νεκρὸν χάριέν ἐστιν· ὁ γὰρ ἥλιος [14]) ξηραίνει, οὐχὶ λαμπρύνει. Καὶ τὸ ξηραινόμενον πανταχοῦ μελαίνεται· διὰ τοῦτο λέγεται χαριεντισμὸς τὸ σχῆμα. Ἡ δὲ ἔννοια τοιαύτη· Τὸν δὲ Αἴαντα ἐκβεβρασμένον τῆς θαλάσσης ὁ ἥλιος ξηρανεῖ, ὡς σῶμα δελφῖνος. Λείπει δὲ τὸ ὡς, ἵνα λέγῃ, ὅτι ὡς τάριχον καὶ τεταριχευμένον καὶ σαθρὸν ἤτοι σαπρὸν κατακρύψει οἰκτίσασα ἡ Νησαίας κάσις ἤγουν ἡ Θέτις ἡ βοηθὸς τοῦ μεγίστου δίσκου ἤτοι Διός. Βοηθὸς δὲ τοῦ Διὸς ἡ Θέτις, ὡς καὶ Ὅμηρος [15])·

Ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐλθοῦσα θεὰ ὑπελύσαο δεσμῶν.

398. Μνίοις δὲ καὶ βρύοις] Μνίον τὸ κεκολλημένον ἐν θαλασσίαις [1]) πέτραις ἢ ἐριῶδες ἢ βοτανῶδες. Βρῦον δὲ τὸ ἐκκοπὲν καὶ πλέον ἐν ὕδασιν.

Σαθρὸν] νῦν τὸ σεσημμένον. Κυρίως δὲ σαθρὸς ὁ ἀσθενὴς, ὁ σεσημμένα [2]) τὰ ἄρθρα ἔχων.

399 — 400. Νησαίας κάσις] Ἡ Νησαία μία τῶν Νηρηΐδων, θυγάτηρ Νηρέως καὶ Δωρίδος τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός. Κάσις δὲ Νησαίας νῦν [3]) ἡ Θέτις. Ἐκ τοῦ ἐπιφερομένου δὲ νοεῖται· Φησὶ γάρ· Δίσκου μεγίστου τάρροθος. Οὐκ ἄλλη δὲ τῶν Νηρηΐδων τοῦ δίσκου ἤτοι τοῦ λίθου δηλονότι τοῦ Διὸς γέγονε βοηθὸς, ἀλλὰ μόνη ἡ Θέτις. Δίσκον δὲ τὸν Δία [4]) λέγει διὰ τὸν λίθον τὸν ἀντὶ Διὸς ὑπὸ Ῥέας σπαργανωθέντα καὶ ὑπὸ Κρόνου καταποθέντα, ὥς φησιν Ἡσίοδος [5]) ἐν τῇ Θεογονίᾳ, τὴν Ὀρ-

14) ὁ γὰρ ἥλιος usque ad extr. huius vers. a nostris absunt.

15) ὅμηρ.) Il. α, 401.

1) θαλασσ.) Vit. 1. et Cin. σαῖς.

2) ὁ σεσημ.) Pro καὶ σεσημ. Vitt. 2 et 3. bene.

3) νῦν) Abest a nostris.

4) τὸν Δία — καταποθέντα) Desunt in Vitt. 2 et 3. incuria librarii putat Thrylliti.

5) Ἡσίοδος) v. 484 — 91. *Passim arguitur Hesiodus Orphei Theogoniam non tam imitatus fuisse, quam corrupisse, quare videndae Thomae Galei notae ad Apollo-*

φέως ὑποκλέψας καὶ παραφθείρας Θεογονίαν. Ταῦτα δὲ 6) ὅ, τε λίθος 7) καὶ ἡ κατάποσις ἀλληγορίας γενναίας ἔχονται· καὶ ἡ τοῦ Διὸς βοήθεια ἡ παρὰ τῆς Θέτιδος,

Ὁππότε 8) μιν ξυνδῆσαι ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
Ἥρη τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη 9).

Ὁ δὲ Λυκόφρων μυθικῶς πάντα γράφει.

Τάῤῥοθος 10)] Βοηθὸς ἡ Θέτις τοῦ Διός.

Κυναιθέως] Κυναιθεὺς ὁ Ζεὺς 11) ἐν Ἀρκαδίᾳ τιμᾶται, ἀγροτικοὶ 12) γὰρ καὶ κυνηγετικοὶ οἱ Ἀρκάδες, καὶ ἐν ταῖς κυνηλασίαις, καὶ ἐν θεύσεσι τῶν κυνῶν 13) ἐτίμων αὐτόν.

dorum, quibus reliquias Orphaicae Theogoniae diligentissime collegit. De Orphei Theogonia, quam Orphei esse negat Pausan. in Atticis p. 54, attribuunt tamen ei et Clemens Stromat. L. 6. p. 628, et Macrob. l. 1. in Somn. Scipionis c. 2, et complures alii, vid. Malalam p. 88. et Cedren. p. 46. Sebast. Add. Harles. in Fabric. Bibl. Gr. T. 1. p. 588. sqq.

6) ταῦτα δὲ usque ad πάντα γράφει absunt a Ciz. et Vit. 1.

7) ὅ, τε λίθος) Vitt. 2 et 3. ὅτι ὁ λίθος.

8) Ὁππότε) Hom. Il. α, 399 sq.

9) Παλλὰς Ἀθ.) Vitt. 2 et 3. Φοῖβος Ἀπόλλων. cf. Heyne Obseruatt. ad h. l.

10) τάῤῥοθος — a Seb. hic posita Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr. adnectunt in seqq. In Vitt. 2 et 3. plane desunt.

11) ὁ ζεὺς) Vit. 1. et Ciz. omittunt.

12) ἀγροτ.) Vit. 1. et Ciz. ἀγρευταί: Vitt. 2 et 3. ἀγρῆται, quod voc. Lexica, quae extant, ignorant: ἀγρευτὴς ne Schneiderus quidem habet.

13) ἐν. θεύσ. τῶν κυνῶν) Vit. 1. et Ciz. ἐν θηρεύσεσι τῶν θηρῶν, quod praeferrem, nisi ratio Etymologiae voc. κυναιθεὺς esset habenda, nam θεῦσις ne in Glossar. quidem mediae et infimae Graecitatis, nedum in Lex. Schneideri obvium, quamquam e Scholio nostro in Hederici Lex. ab Ernestio edito. Vit. 2. vt edd. ante Pott. ἐν θηρεύσεσι κυνῶν: Vit. 3. modo ἐν θηρεύσεσι.

401. Τύμβος δὲ γείτων] Ἡ Λητοῦς ἀδελφὴ Ἀστερία φεύγουσα τὴν τοῦ Διὸς μίξιν μετέβαλεν [1]) ἑαυτὴν εἰς ὄρτυγα καὶ ἥλατο [2]) εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ γέγονε [3]) νῆσος, ἥτις ἀπ' αὐτῆς.[4]) Ὀρτυγία [5]) καὶ Ἀστερία ἐκαλεῖτο. Ὕστερον δὲ τοῦ Διὸς συγγενομένου τῇ Λητοῖ [6]) καὶ ποιήσαντος αὐτὴν ἔγκυον [7]) Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα, ζήλῳ δὲ τῆς Ἥρας [8]) μήτε ἐν γῇ μήτε ἐν θαλάσσῃ ὑποδεχομένης [9]) τῆς Λητοῦς πρὸς ἀπότεξιν κελεύει τῷ Ποσειδῶνι Ζεὺς, καὶ ἀνέδωκε ταύτην τὴν νῆσον τὴν Ὀρτυγίαν [10]),

1) μετέβαλ.) Vit. 1. et Ciz. μετέβαλλεν, ſed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. quae eadem tradit pag. 81 et 277. μετέβαλεν.

2) ἥλατο) Sic quoque Eudocia: noſtri ἥλλατο, perperam.

3) γέγονε) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἐγένετο.

4) ἀπ' αὐτῆς) Vit. 1. et Ciz. ἐκ ταύτης. Vit. 3. cum Eudoc. omittit.

5) ὀρτυγία) Sic Vit. 1. et Ciz. cum Eudoc. ſed Vitt. 2 et 3. ὀρτυγία, perperam, cf. Strab. X, p. 486, et Plin. H. N. IV, 12. De Aſteria cf. Apollod. I, 4, 1. quem ſecutus videtur Tzetzes, et Heyne in Obſeru. ad h. l. Creuzer in Fragm. Hiſt. p. 217, et Nat. Com. IX, 6.

6) τῇ λητοῖ) Sic Vit. 1. et Ciz. male tamen omiſſo τοῦ Διός.

7) ἔγκυον) Sic noſtri cum Eudoc. p. 277, recte. Schol. Apoll. Rh. II, 124, ἡ λητὼ ἔγκυος οὖσα. A Seb. ἔγγυον temere receptum. Verba quae in edd. omnibus ſequuntur, ἔμελλε γεννῆσαι, noſtri cum Eudocia delent. Sane abeſſe poſſunt ac debent. Gloſſatoris eſſe videntur non intelligentis dicendi, qua Tzetzes vtitur, rationem ἔγκυον ποιεῖν υἱὸν, h. e. *concipere ex aliquo filium.* cf. ad v. 1232, vbi dic. ſimili modo ἔγκυον εἶναι Σίλβων.

8) τῆς Ἥρας) Sic pro Ἥρας noſtri cum Eudocia.

9) ὑποδεχ. τῆς λητ.) Sic etiam Eudoc. et Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. vt edd. ante Potter. ὑποδεχομένῃ τῇ λητοῖ, forte τὴν λητὼ, vt referretur ὑποδ. ad γῇ et θαλάσσῃ. Hinc Nat. Com. IX, 6. *Terra vniuerſa coacta eſt iurare, quod parturienti Latonae locum non concederet.*

10) ὀρτυγίαν) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ὄρτυγα. De inſula Ortygia cf. Voſſ. in: *Alte Weltkunde* p. XI. in: *Jenaiſche Litt. Zeit.* 1804.

τὴν καὶ Ἀστερίαν [11]) λεγομένην, πρότερον κρυπτομένην τοῖς ὕδασιν [12]), ἔτι δὲ καὶ ὑποτρέμουσαν [13]), ἐκ τοῦ Φανῆναι αὐτὴν Δῆλον ὠνόμασαν [14]). Ἐκεῖ οὖν ἐλθοῦσα ἡ Λητὼ, καὶ δάφνης καὶ φοίνικος ἐκεῖ πρῶτον [15]) Φανέντων ἁψαμένη τὴν Ἄρτεμιν γεννᾷ. Ἡ δὲ ταύτην μαιεύει, καὶ τίκτει τὸν Ἀπόλλωνα [16]). Καὶ Ἄρτεμις μὲν τὴν Δῆλον κατῴκησεν [17]), Ἀπόλλων δὲ εἰς Λυκίαν ἀπῆλθεν.

Ὄρτυγος πτερουμένης] Ὄρτυγα πτερουμένην [18])

11) τὴν καὶ Ἀστ.) Sic Vit. 1. et Ciz. recte: reliqui cum Eudoc. art. τὴν ignorant.

12) ὕδασιν) Nostri cum Eudoc. tuentur vulg. κύμασιν. Nat. Com. l. l. *sub vndis.* E glossa esse videtur ὕδασιν.

13) καὶ ὑποτρέμ.) Auctoritate Codd. nostrorum et Eudociae addidimus καὶ et sustulimus additum τῷ φόβῳ, haud dubie ab imperito glossatore illatum, nam non significat: *insulam adhuc metu trepidantem*, sed, vt Statius Achill. I, 388. *Nec instabili fama superabere Delo*, et Nat. Com. l. l. interpretatus est: *cum esset instabilis per illud tempus*, h. e. modo huc modo illuc sub vndis volueretur, et quasi fugeret. Nam ὑποτρέμειν s. ὑποτρέειν est i. q. lat. trepidare, hinc illinc currere, cf. Hom. Il. ε, 217. vbi schol. ὑποτρέειν· ὑποφυγεῖν: contra ἀτρεμεῖν, quiescere, non moueri. Ipse Tzetzes, optimus sui ipsius interpres h. l., ad v. 402. διὰ τὸ σείεσθαι πάλαι τὴν Δῆλον nominatam fuisse dicit Τρέμων. cf. quoque Lucian. in Dial. 19. Iridis et Neptuni, vbi dic. insula πλέουσα, et ὕφαλον ἐπινήχεσθαι συμβέβηκε. Sic dic. Callimacho in Del. v. 274. πλαγκτή, cf. ibi Spanheim et ad v. 11.

14) ὠνόμασαν) A Seb. pro ὠνόμασεν, quod Eudoc. cum Vitt. 2 et 3. exhibent, positum confirmant Vit. 1. et Ciz. et Nat. Com. qui habet: *Vocata fuit Delus.*

15) πρῶτον) Pro πρότερον recepimus e Vitt. 2. 3. et Eudoc. Vit. 1. et Ciz. πρώτως.

16) τίκτει τὸν Ἀπόλλ.) Eudocia addit: καὶ Ἄρτεμιν.

17) κατῴκησεν) A Seb. positum pro κατέσχεν, quod est in Vit. 1. et Ciz. Eudocia vero et Vitt. 2 et 3. κατέλαβεν, sed ἀπῆλθεν pro κατῆλθεν nostri quoque exhibent cum Eudocia.

18) ὄρτυγος πτερουμ.] ὄρτυγα πτερ.) Sic hunc locum

τὴν Δῆλον εἶπε, δι' ἃ [19]) εἴπομεν περὶ τῆς Ἀστερίας [20]). Γείτων δέ ἐστιν ἡ Μύκων νῆσος τῆς Δήλου, ἔνθα Αἴας τέθαπται.

402. Τρέμων] ὀνομαστικῶς οὕτω καλεῖ [1]) χωρίον παρὰ τῇ Δήλῳ, ἔνθα ὁ Αἴας τέθαπται. Εἰκότως δὲ οὕτως κέκληται διὰ τὸ σείεσθαι πάλαι τὴν Δῆλον. Ἡ δὲ ἔννοια τοιαύτη· Ὁ δὲ Τρέμων, ὄνομα χωρίου [2]), ὁ τύμβος δηλονότι τοῦ Αἴαντος, ὁ γείτων τῆς Ὄρτυγος τῆς πτερουμένης, ἤτοι τῆς Δήλου φυλάξει τὸν ῥόχθον καὶ ἦχον τῆς Αἰγαίας ἁλὸς, τοῦτ' ἔστιν, ἀποθανὼν ὁ Αἴας οὐκ ἔτι κλυδωνισθήσεται. Καὶ τοῦτο τὸ σχῆμα [3]) χαριεντισμός ἐστιν· ἐν τῷ Τρέμοντι [4]) γὰρ χωρίῳ τῆς Δήλου [5]) Αἴας ὁ Λοκρὸς κεῖται πλησίον Τήνου καὶ Μύκονος, αἵτινες νῆσοι περὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος κεῖνται. Αἰγαῖον δὲ τὸ πέλαγος [6]) καλεῖται, ὅτι δίκην αἰγὸς κυματοῦται.

403. Καστνίαν] τὴν Ἀφροδίτην, τὴν μοιχαλίδα [7]). Καστνίαν δὲ τὴν ἀδελφοποιόν, τοὺς γὰρ ξένους, ἀδελφοὺς καὶ φίλους τὰ ἐρωτικὰ ποιοῦσιν [8]): οἱ γὰρ

restituimus e Vitt. 2 et 3. cf. *Eustath. ad Dionys. Perieg. v.* 524. Thryllit.

19) δι' ἃ) Vitt. 2 et 3. δι' ὃ 1. διό.

20) τῆς Ἀστ.) Nostri non bene τὴν Ἀστερίαν. Hinc vsque ad ἡ δὲ ἔννοια v. 402. desiderantur in Vitt. 2 et 3.

1) καλεῖ) Vit. 1. et Ciz. καλεῖται, bene.

2) χωρίου) Vitt. 2 et 3. χώρας. In Vit. 1. et Ciz. neque χωρίου neque χώρας extat.

3) τὸ σχῆμα) A Seb. restitutum nostri comprobant.

4) τρέμοντι) Vitt. 2 et 3. τρέμονι. *Testatur etiam Eustath. ad Odyss.* κ, *p.* 1644, 51. Seb. Cf. infra ad v. 1141.

5) χωρίῳ τ. Δήλ.) h. e. *iuxta Delum.* cf. ad v. 384. Vitt. 2 et 3. iterum χώρᾳ.

6) τὸ πέλαγ.) Legunt nostri cum Seb. Editt. prior. haec omittunt.

7) μοιχαλ.) Bene. Vit. 1. et Ciz. μοιχείαν. Vit. 3. praetermittit.

8) ποιοῦσιν) Vitt. 2 et 3. ποιοῦνται.

ἐρῶντες 9) Φωραθέντες λέγουσιν· ἀδελφή 10) μου ἢ συγγενής μού ἐστι.

Μελιναίαν 11)] αὐτὴν τὴν Ἀφροδίτην 12) διὰ τὸ ἡδὺ τῆς συνουσίας.

404. Λυπρὸς παρ' Αἴδην] ὁ λυπηρὸς παρὰ τὸν Αἴδην δεννάσει καὶ ὑβρίσει. Καὶ τοῦτο τὸ σχῆμα χαριεντισμός ἐστιν.

405. Ἥ μιν παλεύσει] ἥτις Ἀφροδίτη, ἤγουν αὐτὸς ὁ Ἔρως παλεύσει καὶ ἀγρεύσει μὲν καὶ αὐτὸν τὸν Αἴαντα 1) ἐν βρόχοις, καὶ δικτύοις τοῦ οἴστρου, ἤτοι τῆς ἀκολασίας 2), ὑφ' ἧς, ὡς ληροῦσιν, ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀθηνᾶς τῇ Κασσάνδρᾳ ἐμίγη.

Οἴστρου] Οἶστρος ζωΰφιόν 3) ἐστι σμικρότατον, ὃ ἐγγινόμενον ταῖς μασχάλαις τῶν βοῶν ἢ τοῖς ὠσὶν, ἐκμαίνει αὐτοὺς, καὶ ἄγει κατὰ κρημνῶν καὶ θαλάσσης καὶ πυρός. Εἰ τύχοι 4) δὲ καὶ τοῖς ἰχθύσι ὁ οἶστρος γενόμενος, ἐξωθεῖ τούτους ἐκ τῶν ὑδάτων ἐπὶ τὴν γῆν 5).

406. Ἐριννύων] Αἱ Ἐριννύες μυθικῶς 6) τρεῖς εἰσὶ δαίμονες τιμωρητικαὶ 7), ὧν τὰ ὀνόματα Τισιφόνη,

9) ἐρῶντες) Vit. 1. et Ciz. ἔρωτι, non inepte.

10) ἀδελφή) Pro ἀδελφὸς recepimus e Vit. 1. et Ciz. Deinde μου a Seb. additum noſtri quoque addunt.

11) Μελιν.) Vit. 1. μελινναίαν. *Steph. Byz. ab vrbe Melina dici Venerem Melinaeam tradit.* Sebaſt.

12) αὐτὴν τ. Ἀφρ.) Noſtri ſeruant vulg. τὴν αὐτήν.

1) παλ. καὶ ἀγ. — αἴαντα) Ita hunc locum ope Vit. 1. et Ciz. correximus. Vulg. μὲν καὶ αὐτὸν ἀγρεύσει.

2) ἀκολασ.) Noſtri cum Pott. pro ἀκρασίας, quod Seb. perperam reuocauit, nam videtur ex interpretatione τοῦ ἀκολασίας.

3) ζωΰφιον) *Vid. Ariſtot. Hiſt. Anim.* VIII, 59. Seb.

4) καὶ πυρὸς — τύχοι) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. Deinde hunc locum ſic emendauimus ope Vitt. 2 et 3. vti iam legitur, quum vulg. perperam εἰ τύχοι ad ſuperiora retraheret.

5) ἐπὶ — γῆν) Vit. 1. et Ciz. εἰς τ. γῆν: Vitt. 2 et 3. εἰς γῆν.

6) μυθικῶς) Abeſt a Ciz. et Vit. 1.

7) τιμωρητικαί) Seb. ſuppleuiſſe iactitat, quum in

Μέγαιρα καὶ Ἀληκτώ. Καὶ κατὰ μὲν Ἡσίοδον [8]) καὶ τοὺς [9]) λοιποὺς ἐκ τῶν σταγόνων τοῦ αἵματος τῶν αἰδοίων τοῦ Οὐρανοῦ [10]) ἐγένοντο· κατὰ δὲ Αἰσχύλον [11]) Ἐριννύες [12]):

. . . . Νυκτὸς αἰανῆς τέκνα.

Καὶ Ἐπιμενίδης [13]) ἐκ Κρόνου, ὡς Ἡσίοδος, ταύτας φησὶ γενέσθαι λέγων οὕτως·

Γήματο δ' Εὐονύμην θαλερὸν Κρόνος ἀγκυλομήτις [14]),
Ἐκ τοῦ καλλίκομος γίνετο χρυσῆ Ἀφροδίτη
Μοῖραί τ' ἀθάνατοι καὶ Ἐριννύες αἰολόδωροι.

Ἀλληγορικῶς δὲ Ἐριννύες αἱ τιμωρητικαὶ δυνάμεις [15]) παρὰ τὸ ἐν τῇ ἔρᾳ καὶ τῇ γῇ [16]) ναίειν ἢ παρὰ τὸ τὰς ἀρὰς ἀνύειν. Τισιφόνη οὖν [17]) παρὰ τὸ τίειν [18]) τοὺς

Codd. MSS. et edd. pr. omnibus, excepta Potter. 2. reperiatur. Eudocia p. 151: καταχθόνιοι τιμωρητικαί.

8) Ἡσίοδ.) Theog. 183 sqq.

9) τοὺς) Exhibent cum Seb. Vitt. 2 et 3. vti etiam Eudoc. addito voc. ποιητάς.

10) οὐρανοῦ) Pro κρόνου e Vit. 1. et Ciz. vti etiam auctoritate Hesiodi recepimus.

11) Αἰσχύλ.) Eumenid. v. 419.

12) Ἐριν.) Perperam a Seb. eiectum ope nostrorum Codd. reuocauimus, nam non ad Aeschylum, sed ad textum Tzetzae pertinet.

13) καὶ Ἐπιμενίδ.) Scl. in Theogonia deperdita. cf. Fabric. Bibl. Gr. Vol. I, p. 32. ed. Harl. vbi vero neque horum versuum, neque Tzetzae fit mentio. Caeterum tenendum est, in Vitt. 2 et 3. καὶ Ἐπιμενίδης — Ἡσίοδος desiderari: in Ciz. vero et Vit. 1. cum voc. λέγων versus allatos.

14) γήματο — ἀγκυλ.) A Seb. addita Vitt. 2 et 3. cum edd. pr. non addunt.

15) δυνάμεις) Vit. 3. θεαὶ praeponit.

16) καὶ τῇ γῇ) A Seb. emendatum pro ἤτοι τῇ γῇ comprobant Vitt. 2 et 3. Vnum autem idemque est Tzetzae καὶ et ἤτοι: ergo vtraque lectio proba.

17) οὖν) Vitt. 2 et 3. neque οὖν, quod Seb. protulit, neque δὲ, vt edd. vett.

18) τίειν) Ciz. et Vitt. 1. 2. τίνειν: Vit. 3. cum Eu-

φονέας, Μέγαιρα παρὰ τὸ μεγαίρειν καὶ φθονεῖν τοῖς κακοῖς [19]), Ἀληκτὼ δὲ παρὰ τὸ μὴ λήγειν τοῦ [20]) τιμωρεῖν τοὺς τοιούτους. Κρόνου δὲ καὶ Νυκτὸς παῖδες διὰ τὸ ἀφανῶς καὶ ἀοράτως τὰς ἐκδικητικὰς [21]) ταύτας δυνάμεις ἐπέρχεσθαι.

408. Ἅπασα δ' ἄλγη] Συνοπτικῶς φησὶν [1]), ὅτι πᾶσα ἡ Ἑλλὰς στενάξει [2]) διὰ τὴν ἐμὴν βίαν [3]) τὴν ἐν τοῖς γάμοις· πολὺ γὰρ πλῆθος Ἑλλήνων τὸ μὲν ναυαγῆσαν βρωθήσεται κτήνεσσι [4]) θαλασσίοις, οἱ δὲ τοῖς ἀνέμοις εἰς ξένην γῆν ἐξωσθέντες [5]) ἐκεῖ θανατοῦνται [6]).

409. Ἄραιθος] ποταμὸς Ἠπείρου, οὗ καὶ Καλλίμαχος [7]) μέμνηται λέγων οὑτωσί·

Αἱ δὲ βοοκράνοιο [8]) παρ' ἀγκύλον ἴχνος Ἀραίθου.

410. Λειβήθριαι] Λείβηθρα καὶ Λειβηθρία [9])

doc. et Phauor. τιννύειν, vti etiam φονεῖς pro φονέας. Editt ante Pott. 2. male θύειν pro τίειν.

19) τοῖς κακ.) Vit. 1. et Ciz. vt ſupra cum Accuſat. τοὺς κακούς.

20) τοῦ) Noſtri ignorant.

21) ἐκδικητ.) Vit. 3. ἐνεργητικὰς cum Eudocia et Phauor.

1) φησὶν) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

2) στενάξει) Pro στενάζει cum Seb. Vit. 1. et Ciz.

3) βίαν) Vit. 1. et Ciz. non inepte ponunt poſt γάμοις.

4) κτήνεσ.) Pro κήτεσι Vit. 1. et Ciz. recte, nam κῆτος non niſi θαλάσσιον. Sic infra v. 413. θαλ. θηρῶν.

5) ἐξωσθέντες) Pro ἐξωθέντες recte Vit. 3. ξενωθέντες Vit. 1. et Ciz. etiam bene.

6) θανατοῦνται) Vit. 1. et Ciz. pro θανοῦνται, recte, Thryllit.

7) οὗ καὶ καλλ.) Vitt. 2 et 3. ὡς καὶ καλλίμ. ſubductis μέμνηται λέγων οὑτωσί. Vit. 1. et Ciz. φησὶ γὰρ pro λέγων οὑτωσί. Eſt Fragm. 203. p. 387. ed. Spanh. et p. 516. ed. Erneſti.

8) βοοκρ.) Vit. 1. et Ciz. βουκρήμνοιο: Vit. 2. βοήμοι κρήμνοις, vt Barocc. Vit. 3. βοήμοι κρήμνοις.

9) καὶ λειβηθρία) Addunt bene Vit. 1. et Ciz.

πόλις Μακεδονίας [10]), ὅθεν ἦν Ὀρφεὺς, ὥς φησιν αὐτός [11])·

Νῦν δ' ἄγε μοι κούρη Λειβηθριὰς ἔννεπε Μοῦσα.

Δωτίου πύλαι] Δώτιον ἀκρωτήριον Ὀλύμπου, συνάπτον τοῖς Λειβήθροις [12]). Πύλας δὲ εἶπεν, ὅτι εἰς στενὸν [13]) λήγει τὸ Δώτιον καὶ συγκλείει δίκην πυλῶν [14]). Συναπτέον οὖν τὸ Δώτιον τοῖς Λειβηθρίοις, καὶ λέγε, ὅτι ὅσην γῆν ἔχουσιν ἐν τῷ μέσῳ ὁ Ἄραιθος ποταμὸς [15]), καὶ τὸ Δώτιον ἀκρωτήριον, (ἔχουσι δὲ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν, καθόπερ τὸ μὲν Δώτιον ἐν Μακεδονίᾳ, ὁ δὲ Ἄραιθος ἐν Ἠπείρῳ, σχεδὸν δὲ [16]) τὰ ἄκρα τῆς Ἑλλάδος οὗτοι οἱ τόποι [17]) εἰσὶν, ὥσπερ εἴ τις ἄκρα τῆς Θρᾴκης εἴποι τὸ Βυζάντιον καὶ τὴν Αἶνον) οὗτοι οἱ τόποι, φησὶ, θρηνήσουσι διὰ τοὺς ἐμοὺς γάμους.

10) πόλις Μακεδον.) Alii Thessaliae, alii Thraciae, alii Boeotiae: quomodo haec diuersitas sit concilianda, optime docuit Tzschucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 179.

11) ὡς φησ.) Pro ὅς φ. Vitt. 2 et 3. cum Sebast. recte, sed αὐτὸς non exhibent. Idem versus iam supra ad v. 275. laudatur, sed ibi πιμπληϊὰς pro λειβηθριάς. Io. Tzetz. citat hunc versum quoque in Chil. VII, v. 948. verum ibi habet λειβηθρίη pro λειβηθριὰς, forte rectius. Ap. Pauf. IX, 34, 3. tamen λειβηθριὰς πηγή. Vitt. 2 et 3. cum Phauor. legunt λειβηθρίαν. Reperitur iam in Orphei Fragm. 46, p. 499, ed. Herman. quem consulas velim.

12) συνάπτ. τ. λειβ.) Nostri συναπτέον λειβηθρίοις, forte leg. συναπτόν.

13) εἰς στενὸν) Vitt. 2 et 3. εἰς τὸ στενόν.

14) πυλῶν) Hinc addunt Vit. 1. et Ciz. συναπτέον οὖν τὸ Δώτιον τοῖς λειβηθρίοις, καὶ λέγε, pro λέγει δὲ, quod etiam quin reciperemus, non dubitauimus, nam λέγει vix ad Lycophronem referri potest. Forsan pertinet ad Cassandram loquentem.

15) ποταμὸς) Delent nostri, vti mox ἀκρωτήριον.

16) σχεδὸν δὲ) Nostri δὲ tollunt, non bene.

17) οἱ τόποι usque ad Αἶνον desunt in Ciz. et Vit. 1.

411 — 12. Οἷς οὐμὸς] οἷστισιν ἀνθρώποις καὶ ἄχρις Αἴδου θρῆνος ἔσται διὰ τοὺς ἐμοὺς γάμους [1]). Ἀχερουσία δὲ λίμνη ἐστὶν Ἡρακλείας [2]) τοῦ Πόντου, ὡς καὶ ποταμὸς Ἀχέρων, ὃς νῦν καλεῖται Σαωναύτης [3]). Μυθικῶς δὲ Ἀχερουσία καὶ Ἀχέρων λίμνη καὶ ποταμὸς τοῦ Αἴδου [4]) παρὰ τὸ ἄχη καὶ θλίψεις ῥέειν τοὺς τῶν τεθνηκότων συγγενεῖς.

413 — 16. Πολλῶν γὰρ] πολλῶν γὰρ ἐν σπλάγχνοισι καμπέων καὶ κητῶν τυμβευθήσεται νήριθμος καὶ ἀμέτρητος ἑσμὸς βρωθεὶς ἐν πολυστοίχοισι [5]) καμπέων γνάθοις ἀντὶ τοῦ· καταβρωθήσεται ὑπὸ τῶν θαλασσίων θηρῶν [6]), κάμπη γὰρ τὰ κήτη.

417 — 20. Τὸν μὲν γὰρ Ἠιὼν] τὸν μὲν [1]) γὰρ κουροτρόφον πάγουρον (λέγει δὲ τὸν Φοίνικα) καὶ [2]) τὸν πατρὶ πλεῖστον ἐστυγημένον καὶ μισηθέντα ἀπὸ τῶν βροτῶν (ὅστις [3]) ὁ πατήρ μιν καὶ αὐτὸν ἔθηκεν ὅμηρον καὶ

forte focordia librariorum, quia verba οὗτοι οἱ τόποι mox repetuntur.

1) οἷς οὐμὸς — γάμους) Noftri Codd. non habent.

2) Ἡρακλ.) H. e. prope Heracleam: Pomp. Mel. II, 19. iuxta fpecus Acherufia.

3) Σαωναύτης) Sic quoque infra v. 695. Vit. 1. et Ciz. σαωναύτης: Vitt. 2 et 3. σωναύτης, mendofe, nam Apollon. Rh. II, 746. quoque σαωναύτης, cf. ibi fchol.

4) τοῦ Αἴδου) Vit. 1. et Ciz. ἐν Αἴδῃ. Thryllit. putat primitus fuiffe ἐν Αἴδου.

5) πολυστ.) Vitt. 2 et 3. πολυπτύχοις, fed feq. καμπέων noftri ignorant, vt ante Potter.

6) θηρῶν) Vit. 3. θηρίων. Vt vbiter moneam, in Lex. Schneideri κάμπη perperam e Lycophrone citatur, vt nomen fingularis Numeri, et cum κάμπη, eruca, confunditur, quum κάμπη fit pluralis a κάμπος, vt recte Reichard. in Indice, et vt e fchol. patet, quod vero voc. κάμπος in Lexicis adhuc deeft.

1) τὸν μὲν usque ad πόλιν τοῦ στρυμόνος in Vit. 1. et Ciz. non male pofita funt ad v. 419.

2) καὶ τὸν) Praeponunt καὶ Vitt. 2 et 3. bene.

3) ὅστις) Abeft a Vit. 1. et Ciz.

τυφλὸν, ὁπότε ηὐνάσθη εἰς τὸ νόθον λέχος τῆς τρήρωνος, ἤγουν ὅτε ἐμίγη τῇ τοῦ πατρὸς παλλακῇ [4]) τοῦτον κρύψει ἡ Ἠιὼν ἢ ἡ Χρυσόπολις ἢ Ἀμφίπολις [5]) πόλις τοῦ Στρυμόνος [6]), ἡ Βισαλτία καὶ Θρακικὴ [7]), ἡ ἄγχουρος [8]) καὶ γείτων τῶν Ἀψυνθίων [9]) καὶ Βιστόνων, οἵτινές εἰσιν ἔθνη Θρακικὰ πέλας Ἠδωνῶν καὶ Μακεδόνων [10]). κρύψει δὲ πρὸ τοῦ αὐγάσαι καὶ ἰδεῖν τὸ Τυμφρηστὸν λέπας καὶ ἀκρωτήριον τῶν Μακεδόνων.

Ἠιὼν] πόλις Θρᾴκης ἐπὶ Στρυμόνι, ἔνθα τὸν Φοίνικα τελευτήσαντα [11]) ἔθαψεν ὁ Νεοπτόλεμος, ἡνίκα ἔπλει ἐπὶ τὴν πατρίδα. Περὶ δὲ τὴν Ἠιόνα [12]) ταύτην καὶ Ἀθηναῖοι τοὺς Μήδους ἐνίκησαν καὶ ἔστησαν τοῖς νικήσασιν οἱ λοιποὶ Ἀθηναῖοι [13]) Ἑρμᾶς τρεῖς λιθίνους ἐπιγράψαντες [14]) ἐν ἑκάστῳ τῶν Ἑρμῶν, ἐπὶ μὲν τῷ πρώτῳ οὕτως·

4) παλλακῇ) Vitt. 2 et 3. παλλακίδι.

5) ἢ ἡ Χρυσόπ. — Ἀμφίπολις) In nostris non comparent.

6) τοῦ στρυμ.) Vit. 1. et Ciz. τῆς στρυμόνης, mendose.

7) καὶ θρᾳκ.) Vit. 1. et Ciz. καὶ ἡ θρᾳκ.

8) ἄγχουρ.) Vit. 2. ἡ ἔγχουρα: Vit. 3. ἔγχουρος, non bene.

9) Ἀψυνθ.) Vitt. 2 et 3. ἀψινθίων per Iota, vt Dionys. Perieg. v. 576. Hecataeus ἐν Εὐρώπῃ ap. Steph. Byz. ad χεῤῥόνησος. Ipse Steph. ad Ἄψυνθος, διχῶς, inquit, ἡ γραφή, καὶ διὰ τοῦ υ, καὶ διὰ τοῦ ι. Infra quoque Ciz. et Vit. 1. per Iota.

10) Μακεδ.) Deleuimus praemissum τῶν cum Vit. 1. et Ciz. vt respondeat τῷ Ἠδωνῶν. Vitt. 2 et 3. post Ἠδωνῶν verba Lycophronis sic dant: καὶ κρύψει πρινὴ τυμφρηστὸν αὐγάσαι λέπας τῶν Μακεδόνων, deinde pergunt: κρύψει δὲ etc. quibus Seb. addidit τῶν Μακεδόνων.

11) τελευτ.) Abest a nostris.

12) περὶ — Ἠιόνα) Nostri male Ἠόνα, cf. Harpocrat. ad Ἠιών. Haec vero usque ad μέμνηται Vit. 1. et Ciz. ad extr. v. 418. adiiciunt.

13) Ἀθηναῖοι) Vitt. 2 et 3. Ἀθηναίων.

14) ἐπιγρ. — οὕτως) Nostri cum edd. pr. καὶ ἐπέγραψαν.

Ex 420. Τυμφρηστὸν] Τυμφρηστὸς πόλις καὶ ὄρος Τραχῖνος ἀπὸ Τυμφρηστοῦ 7) τινος βασιλέως, ἢ Τέφραντος υἱοῦ Ἡρακλέος. Λέγεται δὲ τὸ ὄρος ἀρσενικῶς, ἡ δὲ πόλις θηλυκῶς, ὡς Εὐφορίων·

Βουκολέων 8) Τρηχινίδα Τυμφρηστοῖο αἰπῆς.

421 — 23. Τὸν πατρὶ πλεῖστον ἐστυγημένον βροτῶν] Φοῖνιξ ὁ Ἀμύντορος 1) ταῖς τῆς μητρὸς αὐτοῦ Κλεοβούλης 2) ἱκεσίαις μιγεὶς τῇ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ 3) παλλακῇ Κλυτίᾳ, ἢ Φθίᾳ κατά τινας ἐτυφλώθη παρ' αὐτοῦ. Φυγὼν δὲ ὁ Φοῖνιξ ἦλθε πρὸς Πηλέα, ὃς καὶ ἐπαγαγὼν 4) αὐτὸν πρὸς τὸν Χείρωνα ἔπεισεν ὑγιῆ γενέσθαι ὑπ' αὐτοῦ. Ταῦτα μὲν μυθικὰ 5), τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· Μιγέντα γνοὺς αὐτὸν ὁ πατὴρ τῇ παλλα-

παραθαλασσίαν cum Seb. Vitt. 2 et 3. sed. Vit. 1. et Ciz. περὶ τὴν θάλασσαν.

7) τυμφρηστοῦ) Nostri art. τοῦ praepositum tollunt. Scholiast. Lycophronem secutus seruat τυμφρηστοῦ, etsi Steph. Byz. et Etymolog. M. quos ad verbum fere reddit, τυφρηστοῦ. cf. nott. crit. ad Lycophr. Sed τέμφραντος, quod Seb. cum vulg. exhibet, omnino mutandum in τέφραντος, vti nostri praeter Vit. 2. et Steph. Byz. ἀπὸ τοῦ τέφρας (τοῦ) Ἡρακλέους, et Etymol. M. ἀπὸ τοῦ Ἡρακλέος τέφρας.

8) Βουκολ. etc.) Vit. 1. et Ciz. βουκολέων τρηχινίδα τυμφρηστῆς μίπῆς: Vitt. 2 et 3. vt Cod. Bar. βουκολέων τραχινίδα τυμφρηστῖς αἰπῆς. Voc. τρυχινίδα omnino corruptum, vt iam Potter. vidit, saltem mutandum in τρηχινίδα vel τραχινίδα.

1) ὁ Ἀμύντ.) Vitt. 2 et 3. addunt καὶ, quod haud dubie vel elisit seq. ταῖς, vel, quum abesse possit, vti ap. Apollod. III, 13, 8, vere abest, aliquis affinxit.

2) κλεοβ.) Nostri ignorant, cf. de toto hoc loco Heyne in Obseru. ad Apoll. p. 316. sqq.

3) αὐτοῦ) Reuocauimus e Vit. 1. et Ciz.

4) ὃς καὶ ἐπαγ.) Nostri, vt edd. ante Seb. καὶ ἐπαγ. Vit. 3. ἀγαγών.

5) ταῦτα μὲν μυθικὰ) Sic nostri, bene, pro καὶ τὰ μὲν τὰ μυθ.

κῇ αὐτοῦ [6]), κατηράσατο μὴ τεκεῖν παῖδας, οὓς καὶ ὀφθαλμοὺς [7]) λέγει. Ὁ δὲ Φυγὼν ἦλθε [8]) πρὸς τὸν Πηλέα, ὃς καὶ ἀγαγὼν αὐτὸν εἰς τὸ ἄντρον [9]) τοῦ Χείρωνος ἔδειξεν αὐτῷ τὸν Ἀχιλλέα ἐκεῖ παιδευόμενον καὶ παρέδωκεν αὐτὸν αὐτῷ εἰπών· Ὅδε ὁ υἱός σου [10]), ἄναγε [11]) οὖν αὐτὸν τοῦ λοιποῦ καὶ παίδευε, ὥσπερ [12]) χρὴ πατέρα, φίλον ἀνάγειν υἱόν. Καὶ τούτου χάριν ἐμυθεύσαντο, ὅτι ἀπεκόμισεν αὐτὸν ὁ Πηλεὺς πρὸς τὸν Χείρωνα, καὶ ὃς ἐποίησεν αὐτὸν πάλιν βλέπειν. Καὶ ὁ Ὀππιανὸς [13]) δὲ τὰ τέκνα φάεος φίλτερα καὶ βιότοιο λέγει. Ὅτι δὲ συμβολικῶς χρὴ νοεῖν τὴν τύφλωσιν τοῦ Φοίνικος διὰ τὸ [14]) ἄπαιδα γενέσθαι, καὶ οὐχ, ὡς οἱ πολλοί φασι [15]), πραγματικῶς [16]). Καὶ Ὅμηρός φησιν ἐμοὶ συνᾴδων [17]), λέγων ὡς ἀπὸ τοῦ Φοίνικος πρὸς τὸν Ἀχιλλέα·

6) τῇ καλλ. αὐτοῦ) Sic Vit. 1. et Ciz. pro τῇ παλλακ. positis quoque his verbis post σωτὴρ, rectius.

7) ὀφθαλμοὺς) *Sic dici filios a graecis latinisque scriptt. docet Colomes. ad Quintil. Instit. VI. prooem.* Thryll. cf. ibi quoque Burman.

8) ἦλθε) Abest a Vit. 1. et Ciz. sed καὶ ὃς nostri iterum, vt antea, pro ὃς καὶ.

9) εἰς τ. ἄντρ.) Vit. 1. et Ciz. πρὸς τ. ἄντρ. Vitt. 2 et 3. εἰς τὰ ἄντρα.

10) ὅδε ὁ — σου) Pro ἰδοὺ ὁ — σου Vitt. 2 et 3. bene. Vit. 1. et Ciz. ἰδοὺ ὁ παῖς σου, vt postea ad v. 447.

11) ἄναγε) Pro ἄγαγε nostri cum Phauor. recte, nam haec vox propria de educatione dicitur, et mox iter aur.

12) ὥσπερ) Vitt. 2 et 3. ὡς.

13) καὶ ὁ Ὀππ.) Vitt. 2 et 3. non male delent καὶ. *Oppian. de piscat.* II, 702 et 703. Sebast.

14) διὰ τὸ) Tollunt διὰ Vitt. 2 et 3.

15) φασι) Vit. 1. et Ciz. λέγουσι.

16) πραγματ.) Vit. 1. et Ciz. πραγματευτικῶς, non bene, nam barbare h. l. dic. *reuera, reapse.*

17) Ὅμηρος — συνᾴδων) Il. ι. 448 sqq. Omnia, quae hinc sequuntur vsque ad v. 424. desunt in Vit. 1. et Ciz. et eorum loco substituuntur: καὶ ζήτει κάλχαντα, ἰδομενέα καὶ [illegible]. Hos

Οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα
Φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο [18].
Ὅς μοι παλλακίδος πέρι χώσατο [19]) καλλικόμοιο,
Τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν,
Μητέρ' ἐμήν· ἡ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων
Παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα.
Τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα. Πατὴρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' ὀϊσθεὶς
Πολλὰ κατηρᾶτο [20]), στυγερὰς δ' ἐπεκέκλετ' Ἐρινῦς,
Μή ποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι [21]) φίλον υἱὸν
Ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα. Θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαρὰς,
Ζεύς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινὴ Περσεφόνεια.

καίτοι τοιοῦτόν φησιν [22]).

. . . Ἀλλὰ σὲ [23]) παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Ποιεύμην, ἵνα μοί [24]) ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς.

424 — 25. Τρισσοὺς δὲ] τοὺς δὲ τρεῖς [1]) καύηκας καὶ λάρους, ἤτοι γηραιούς, ἤγουν Κάλχαντα, Ἰδομενέα καὶ Σθένελον [2]) ταρχύσουσι καὶ θάψουσιν αἱ νάπαι καὶ

autem verſſ. non ab ipſo auctore horum ſcholiorum, ſed ab alio, forte Io. Tzetza poſthaec eſſe adiunctos, docet τὸ · ζήτει, quod notat, ea, quae velit illuſtrare exemplo, quaerenda eſſe in ipſo Homero. Vitt. 2 et 3. qui ſunt aetatis ſerioris, omnia habent.

18) ὀρμεν.) Vit. 2. mendoſe ὀρμαινίδαο.

19) χώσατο) Pro χώσσατο Vitt. 2 et 3. cum Seb.

20) κατηρᾶτο.) Vit. 2. κατηράσατο, male.

21) ἐφέσσ.) Vitt. 2 et 3. vulg. ἐφίζεσθαι.

22) καίτοι — φησιν) Vit. 3. φασιν. Thryllit. mauult legere: κατά τοι τοιοῦτον, hoc modo, hanc ob cauſam. Forte legendum κῆρα pro καίτοι. Hom. l. l. v. 490.

23) ἀλλὰ σὲ) Sic omnino legendum; verum ἀλλά σε Codd. noſtri cum Sebaſt. perperam, nam breuia ſcholia Homeri volunt, ut ἀλλὰ σὲ ſcribatur: καὶ ὀρθοτονεῖται, inquiunt, διὰ τὴν δεῖξιν. Thryllit. Heyne quoque ἀλλὰ σὲ legit.

24) ἵνα μοί) Vit. 2. ἵνα μή.

1) τρεῖς) Vit. 1. et Ciz. τρισσούς, ſed Vitt. 2 et 3. delent.

2) ἤτοι — σθένελον) Abſunt a noſtris. Forte huc delata ſunt ex iis, quae

οἱ σύνδενδροι τόποι τοῦ Κερκάφου [3]) (ὁ δὲ Κέρκαφος ὄρος Κολοφῶνός ἐστιν) οὐκ ἄποθεν δὲ [4]) καὶ μακρόθεν, ἀλλὰ δηλονότι πλησίον τῶν ποτῶν καὶ τῶν ὑδάτων τοῦ Ἀλέντος ποταμοῦ Κολοφῶνος. Ἀλάντα δὲ, καὶ οὐκ Ἀλέντος, Δωρικῶς εἶπε. Καύηκας δὲ αὐτοὺς ὠνόμασε διὰ τὸ ἐκ γήρως λευκοὺς εἶναι, ὡς οἱ λάροι. Καύηξ [5]) δὲ ὁ λάρος κατὰ Αἰνιᾶνας [6]), ὥς φησι καὶ Ἱππῶναξ [7])·

Κίκων [8]) δ' ὁ πανδάλητος ἄμμορος καύηξ [9]).

Vit. 1. et Ciz. antea loco verſſ. Homeri addiderant.

3) κερκάφου) Vitt. 2 et 3. κεκάρφου, et mox iterum κέκαρφος, vitioſe, vid. Antholog. II, 132.

4) ἄποθ. δὲ) Vit. 1. et Ciz. tollunt δὲ, vti etiam cum Vitt. 2 et 3. οὐ ante μακρόθ. quod οὐ quoque non dubitauimus delere.

5) καύηξ) Vitt. 1. 2. et Ciz. vt edd. ante Pott. καύης.

6) Αἰνιᾶνας) Recte ſic ſcribitur, cf. Tzſchucke ad Strab. IX, p. 427. alii enim Αἰνειᾶνας. Vit. 1. et Ciz. αἰνιαίας: Vitt. 2 et 3. αἰλιάνας, confuſis litteris ν, λ et ι. vid. infra ad v. 741. Dialecti autem, qua Aenianes ſunt vſi, Fiſch. in Animaduerſſ. ad Welleri Gram. Spec. I, p. 45 ſqq. mentionem non fecit: forſan fuit eadem, quae Aetolorum iis vicinorum.

7) καὶ ὁ ἱππών.) Sic quoque Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. Δημήτριος ὁ ἱππών. *An Demetrius Ixion intelligendus? Nam Demetr. Triclinius, etſi paraphraſin in Lycophronem ſcripſit, tamen Tzetza poſterior eſt.* Thryllit. Sane cadunt noſtra in Demetr. Ixion. Grammaticum, qui de Etymologia ſcripſit, cf. Athen. III, 74, b. non minus tamen, quum hic Iambus ſ. Choliambus afferatur, in Hipponact. Iambographum. Fortaſſe dictus eſt Demetrius, vel legendum: ὥς φησι Δημήτρ. ὁ ἱππώνακτος, vt intelligatur Hipponactis carmen in Demetrium quendam; vel Δημήτρ. καὶ ἱππών., vt Grammaticus diſcernatur a Iambographo, nam Grammaticum pepigiſſe Choliambum vix credibile. Infra ad v. 741. eadem repetuntur, non addito Demetrio.

8) κίκων) A. Seb. perperam hic eiectum, et ad v. 741. tamen ſeruatum, reduximus. Vitt. 2 et 3. legunt κήκων, quod fere idem eſt; infra tamen etiam κί-

Ἄπαθεν] Τὸ πο μικρὸν γράφε 10). Οὗτοι δὲ 11) ἀγνοήσαντες τὸ μέτρον μέγα τοῦτο γράφουσι. Τὸ δασὺ δὲ, τοῦτο γίνωσκε, ὅτι ἐκτείνειν 12) δύναται, ὅτε 13) βούλεται ὁ στιχιστὴς 14), ἴσως ταῖς διπλοῖς 15), ὡς καὶ πρώην ἔφην σοι, εἰς παράδειγμα παραγαγὼν τό·

Τρῶες 16) δ' ἐῤῥίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν.

Εἰ δὲ μείουρον τοῦτο 17) νομίζῃς, ἄκουσον καὶ τῶν κατὰ Μιμνῆ 18) τοῦ ζωγράφου χωλῶν ἰάμβων 19) Ἱππωνακτείων 20) στίχων·

κων. Deinde male hic habent ἄμμονες pro ἄμμορος, quod v. 741. recte exhibent.

9) καίνηξ) Nostri iterum hic, et infra v. 741. καίνης. His adnectunt Ciz. et Vit. 1. ὁ δὲ ἄλλως ποταμὸς τοῦ κολοφῶνος, quod a reliquis, vt iam antea dictum, praetermissum est.

10) γράφε) Nostri γράφεται, sed aptius γράφε ob seq. γίνωσκε.

11) οὗτοι δὲ ἀγν.) Nonne οἱ δὲ? nisi velis οὗτοι dictum esse contemtus caussa, vt Tzetza saepe dixit: οὗτος ὁ λυκόφρων, vt sit: *homines imperiti.*

12) τὸ δασὺ — ἐκτείνειν) Sic nostri, melius quam vulg. σὺ δὲ τοῦτο γίνωσκε, ὅτι τὸ δασὺ ἐκτ. Vit. 1. et Ciz. vero omittunt τοῦτο a Seb. receptum, vt edd. prior.

13) ὅτε) Vit. 1. et Ciz. εἴγε.

14) στιχιστ.) Vitt. 2 et 3. στιχιτὴς, verbum Tzetzae proprium.

15) ἴσως τοῖς διπλ.) Vit. 1. et Ciz. ἴσως ἐν τοῖς διπλ. Vitt. 2 et 3. ἴσως τοῦ διπλοῦ.

16) τρῶες) Il. μ, 208. sed nostri omnes tuentur ἐπεὶ pro ὅπως a Seb. ex Hom. illato.

17) τοῦτο) Pro τοῦτον Vitt. 2 et 3. recte, nam refertur ad παραγ. τό.

18) Μιμνῆ) Cum Vit. 1. et Ciz. deleuimus art. τοῦ praemissum. Pro μιμνῆ, Mimnes s. Mimnetus, Vitt. 2 et 3. μνημῇ, non omnino male, nam fors. idem, quem Plin. H. N. 35, 4. pictorem nominat Mnasitimum s. Mnesitheum. cf. Fabr. Bibl. Gr. Vol. II, p. 124, ed. Harl. Salmas. in Solin. p. 65, f. et ab eo dissentientem Hemsterhus. ad Aristoph. Plut. schol. v. 913. p. 312 sqq.

19) χωλῶν ἰάμβ.) Vitt. 1. 2. et Ciz. χωλιάμβων.

Μιμνῆ κακομήχανε [21], μηκέτι γράψης [22]·
Ὄφιν τριήρευς ἐν πολυζύγῳ τοίχῳ [23])
Ἀπ' ἐμβόλου φεύγοντα [24]) πρὸς κυβερνήτην·
Αὕτη γὰρ, αὕτη [25]) συμφορή [26]) τε καὶ κληδὼν,
Νικύρτα καὶ Σάβαυνι [27]) τῷ κυβερνήτῃ,
Ἥν αὐτὸν ὄφις τἀντικνήμιον δάκῃ [28]).

Ἰδοὺ τοῦ ὄφις [29]) τὸ ο μακρόν [30]) ἐστιν, ἐκταθὲν [31]) ὑπὸ τοῦ φ δασέος ὄντος, ὡς καὶ ἕτερα μυρία εὑρήσεις σκοπῶν. Οὕτω καὶ τὰ ἄποθεν μικρὸν ὂν μακρὸν λογίζεται τῇ τοῦ θ ἐπεκτάσει [32]). Οἱ δὲ τῶν μέτρων ἀμαθεῖς μέγα τοῦτο γράφουσι καὶ οὐδὲ ἴσασιν, ὅθεν μέγα ἐστί [33]). Σὺ δὲ εἰ τοῦτο μέγα γράφεις, κἂν λέγε [34]), ὅτι ἐπεκτάσει

20) ἱππών.) Pro ἱππωνακτίων Vitt. 2 et 3. cum Sebast.

21) κακομ.) Sic quoque Vit. 3. sed Ciz. Vitt. 1 et 2. κατωμήχανε. Vtrumque vero corruptum, nec legibus metri aptum.

22) γράψης) Sic nostri recte, metri causa: Vit. 3. cum Seb. γράφης, male.

23) ἐν πολ. τοίχ.) Vitt. 2 et 3. ἐν πολυστίχῳ, mendose.

24) φεύγ.) Vit. 1. et Ciz. φεύγοντος.

25) αὕτη — αὕτ.) Vit. 1. et Ciz. αὕτη γάρ ἐστι: Vit. 3. αὕτη δὲ, αὕτη.

26) συμφορή) Sic nostri pro συμφορά, melius metri caussa, etsi vltima voc. συμφορά quoque possit produci.

27) νικ. καὶ σάβ.) Vit. 1. et Ciz. νικύρτη κ. σάβαυνι: Vit. 2. νικαύτα καὶ σίγωνι: Vit. 3. νικαύτι καὶ σίνωνι.

28) ἣν αὐτὸν — δάκῃ) Vit. 1. et Ciz. ἣν αὐτὸς ὄφις τὠντικνήμιων δάκ. Vitt. 2 et 3. ἣν (Vit. 3. ἦν) αὐτὸν ὄφις τ' ἀνακείμενον δακ.

29) τοῦ ὄφις) Vitt. 1 et 3. et Ciz. τὸ ὄφις, rectius τοῦ ὄφις.

30) μακρόν) Sic nostri pro μικρὸν, bene, posito tamen commate post ἐστίν.

31) ἐκταθὲν) A Seb. adiectum ἐνταῦθα nostri non agnoscunt, et sine dubio, quum sensus verborum eo non indigeat, ex praeced. ἐκταθὲν, pro quo Vit. 3. ἐκτανθὲν, subortum est. Inducendum itaque videtur.

32) ἐπεκτ.) Nostri hic et postea ἐκτάσει.

33) οἱ δὲ τῶν — μέγα ἐστί) Desunt in Vit. 1. et Ciz.

34) κἂν λέγε) Ciz. κἂν λέγῃ, forte λέγῃς. Vit. 1. κ. λέγει.

'Αττικῇ μέγα τοῦτο γράφεται [35]), ὡς τὸ δώτης, πώτης καὶ τὰ ὅμοια.

426. Τὸν μὲν, Μολοσσοῦ] εἰπὼν τρεῖς ἄνω [1]), νῦν λέγει ἕνα ἕκαστον καὶ πρῶτον τὸν Κάλχαντα. Μολοσσοῦ, Κυπέως καὶ Κοίτου [2]) ἐπίθετα Ἀπόλλωνος. Μολοσσοῦ μὲν, ὅτι ἐν Μολοσσίᾳ τιμᾶται. Κυπέως, τοῦ δίκην ἱματίου ἐνδύοντος, ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ· κυπαὶς γὰρ [3]) τὸ ἱμάτιον λέγεται. Κοίτου δὲ [4]), ὅτι σπερμαγόνος ὁ ἥλιος καὶ συνουσίας αἴτιος, ὡς καὶ ζωογόνος λέγεται [5]).

Κύκνον] τὸν Κάλχαντα διὰ τὸ γηραιὸν καὶ μαντικὸν, καὶ γὰρ οἱ κύκνοι προγινώσκουσι [6]) τὴν ἑαυτῶν τελευτὴν καὶ λιγυρώτερον [7]) τότε ᾄδουσι μέλος, ὥς που μέμνηται καὶ Αἰσχύλος [8]) λέγων·

. . . . κύκνου δίκην,
Τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον.

τὸ γὰρ ὄρνεον τοῦτο ἱερὸν τοῦ Θεοῦ ἐστί [9]).

35) γράφεται) Sic pro γράφω Seb. Noſtri ſeruant γράφω, quod arrogantiae Tzetzae magis conuenit. Praeterea τοῦτο abeſt a Ciz. et Vitt. 1 et 3. non male, et καὶ τὰ ὅμοια a Vit. 2.

1) ἄνω) Deeſt in Vitt. 2 et 3.

2) καὶ κοίτου — κυπέως) Exciderunt e Vit. 1. et Ciz. ſocordia librarii et fraude repetiti voc. κυπέως, vt e ſqq. patet.

3) κυπαὶς γάρ) Vit. 1. et Ciz. rectius, quam κυπαὶς δέ.

4) κοίτου δέ) Agnoſcunt a Seb. receptum δὲ Vit. 1. et Ciz.

5) ὡς — λέγεται) Deſiderantur in Vit. 1. et Ciz. vti in Vitt. 2 et 3. λέγεται.

6) προγινώσκ.) Vit. 1. et Ciz. γιγνώσκουσι πρώην.

7) λιγυρ.) Vitt. 2 et 3. cum Seb. ſed Vit. 1. et Ciz. cum edd. prior. λιγυρώτατον.

8) Αἰσχύλ.) Agam. 1453 et 1454.

9) τὸ γὰρ — ἐστί) A Vitt. 2 et 3. abſunt. τοῦ Θεοῦ i. e. *Apollinis. v. Euſtath. ad Hom. Il. α; p. 87. Rom.* Thryllit.

427 — 30. Συὸς παραπλαγχθέντα [1])] Ἀγλαΐας καὶ Ἀπόλλωνος Θέστωρ, οὗ Κάλχας, ᾧ χρησμὸς ἐδόθη, ὅτι τότε θνήξεται [2]), ὅτε κρείττονι ἑαυτοῦ ἐντύχοι [3]) μάντει. Μετὰ δὲ τὴν τοῦ Ἰλίου πόρθησιν [4]) αὐτὸς ὁ Κάλχας καὶ ἕτεροι· Ἀμφίλοχος, Λεοντεὺς, Ποδαλείριος, Πολυποίτης [5]), ἐν Ἰλίῳ λιπόντες τὰς ναῦς αὐτῶν εἰς Κολοφῶνα πεζῇ [6]) πορεύονται, κἀκεῖ θάπτουσι Κάλχαντα [7]). ὑποδεχθέντων γὰρ παρὰ Μόψῳ τῷ μάντει υἱῷ Ἀπόλλωνος καὶ Μαντοῦς καὶ Κάλχαντος καὶ αὐτοῦ φιλονεικήσαντος διὰ μαντείαν [8]) συκῆς ἀγρίας [9]).

1) παραπλ.) Noſtri παραπλαχθέντα, cf. ad Lycophr. Nott.

2) ὅτι τότε θνήξ.) Noſtri ἀποθανεῖν. Lectio vulg. videtur interpretatio noſtrae.

3) ὅτε — ἐντύχοι) Vitt. 2 et 3. εἴπερ — αὐτοῦ ἐντ. Vit. 1. et Ciz. ὅτε — αὐτοῦ ἐντύχῃ.

4) μετὰ — πόρθησιν) Vitt. 2 et 3. μετὰ δὲ τὴν πόρθ. τῆς ἰλίου.

5) ποδαλ. πολυπ.) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. A Vit. 2. modo ποδαλείριος, pro quo Vit. 3. ποδάρκης. Natal. Com. IV, 10. p. m. 327. qui hunc Tzetzae locum recepit, Podalirii quoque non facit mentionem. Strab. XIV, p. 642, et Quint. Smyrn. XIV, 365. memorant ſolum Amphilochum. Auctore Augia in νόστοις ap. Proclum in Chreſtom. in Bibl. Litterat. vet. a Tychſenio edit. T. II, p. 40. comites Calchantis fuere Leonteius modo et Polypoetes. Podalirium ergo nullus niſi Tzetzes comitibus eius addit.

6) πεζῇ) Noſtri πεζοί. Proclus l. l. πεζῇ.

7) θάπτ. κάλχ.) Procl. l. l. τειρεσίαν ἐνταῦθα τελευτήσαντα θάπτουσι.

8) καὶ κάλχ. — διὰ μαντείαν) Noſtri plane diſcedunt a vulgata, nam Ciz. et Vit. 1. legunt: ἄχθος ἦ ἄγγος μεστὸν ὀλύνθων, ἦ. Vitt. 2 et 3. autem pro his plane nihil ſubſtituunt. Saluo verborum ſenſu abeſſe poſſunt a Vitt. 2 et 3. praetermiſſa; ſed quid ſibi velint ſubſtituta a Vit. 1. et Ciz. non intelligo, niſi interpreteris: quum repoſitum ibi eſſet vaſculum ficubus repletum, vel, probe ſtante caprifico. Videntur quaedam excidiſſe.

9) ἀγρίας) Vitt. 2 et 3. ignorant.

ἑστώσης ἤρετο Κάλχας τὸν Μόψον [10]), πόσους ὀλύνθους [11]) ἡ συκῆ φέρει; Ὁ δὲ [12]) Μόψος μυρίους ἔφη καὶ μέδιμνον καὶ ἕνα ὄλυνθον περισσόν. Καὶ μετρήσαντες [13]) εὗρον οὕτω. Μόψος δὲ ἠρώτησε Κάλχαντα περὶ συὸς ἐπὶ τόκου ἑστώσης, πόσα κατὰ γαστρὸς ἔχει; καὶ πότε [14]) τέκῃ; Τοῦ δὲ μηδὲν εἰπόντος, αὐτὸς εἶπε δέκα χοίρους ἔχειν [15]), ὧν ὁ εἷς [16]) ἄῤῥην, τέξεσθαι [17]) δὲ αὔριον. Ὧν γεννωμένων [18]) καὶ τὸν χρησμὸν ὁ Κάλχας συνεὶς [19]) ἀθυμήσας τελευτᾷ. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ἑαυτὸν ἀνεῖλεν [20]).

Ex 428. Ὀλύνθων] Φήληξ, ὄλυνθος, σῦκον καὶ ἰσχὰς διαφέρει [1])· Φήληξ γὰρ τὸ ἄγριον σῦκον λέγεται, ὄλυνθος τὸ ἥμερον μὲν, ἄωρον δὲ, σῦκον τὸ ὥριμον, ἰσχὰς δὲ τὸ ξηρανθέν.

431. Τὸν δ' αὖ, τέταρτον] Δεύτερον [2]) ὀφείλων εἰπεῖν, πῶς εἶπε τέταρτον; Καλῶς ἔχει τὸ τῆς γραφῆς, σκόπει [3])· ἀνωτέρω [4]) γὰρ εἶπε· τοὺς τρεῖς δὲ θά-

10) τὸν Μόψ.) Vit. 1. et Ciz. vt edd. ante Pott. τῷ Μόψῳ, male.

11) ὀλύνθους) Vit. 2. ὀλίνθους hic et postea, cf. de hac lectionis varietate Tzschuck. ad Strab. XIV, p. 642.

12) ὁ δὲ) Omittunt Ciz. et Vit. 1.

13) καὶ μετρ. εὗρον) Sic Seb. cum Vitt. 2 et 3. pro καὶ εὑρέθη, vel, vti Vit. 1. et Ciz. καὶ εὑρέθησαν.

14) πότε) Vit. 1. et Ciz. πόσα: non apte.

15) ἔχειν) Pro ἔχει quoque Vitt. 2 et 3.

16) ὧν ὁ εἷς) Vit. 1. et Ciz. omittunt ὁ, vt Strab. XIV, p. 643. ὧν ἕνα θῆλυν.

17) τέξεσ.) Nostri tuentur lect. pristinam τέξεται: εἰς αὔριον vero Vitt. 2 et 3. pro αὔριον.

18) γεννωμ.) Nostri pro γενομένων, melius.

19) καὶ — συνεὶς) Nostri modo κάλχας, reliquis demtis.

20) ἄλλοι — ἀνεῖλεν) Nostri non habent.

1) διαφέρει) Pro διαφέρουσι consensu nostrorum.

2) δεύτερον) Vit. 1. et Ciz. δύο. *Fuit olim in Mss. β, quod vtrumque notat.* Thryllit.

3) σκόπει) Delenimus ope Codd. nostrorum praepos. καὶ, quod abundat.

ψουσιν αἱ νάπαι [5]) τοῦ Κερκάφου, καὶ τὸν Κάλχαντα πρῶτον ἄνω [6]) εἴπομεν. Νῦν δέ φησι· τόνδ' αὖ ἤτοι δεύτερον [7]) δὲ τὸν τέταρτον γενεὰν [8]) ἕλκοντα ἀπὸ τοῦ Διός. Λέγει δὲ τὸν Ἰδομενέα [9])· Διὸς γὰρ καὶ Εὐρώπης Μίνως καὶ Ῥαδάμανθυς [10]) καὶ Φοῖνιξ, Μίνωος δὲ [11]) καὶ Πασιφάης τῆς Ἡλίου Δευκαλίων, Δευκαλίωνος δὲ καὶ Κλεοπάτρας Ἰδομενεύς. Ψεύδεται δὲ [12]) περὶ Ἰδομενέως λέγων αὐτὸν σὺν τοῖς λοιποῖς πλανηθῆναι [13]), Ὅμηρος γὰρ ἐν Ὀδυσσείᾳ [14]) λέγει·

Πάντας δ' Ἰδομενεὺς Κρήτην εἰσήγαγ' [15]) ἑταίρους,
Οἳ φύγον [16]) ἐκ πολέμου· πόντος δέ οἱ οὔτιν' ἀπηύρα.

Ἐν Κρήτῃ δὲ κατάρας [17]) ὑπὸ Λεύκου, ἢ Ἀμύκου [18]) τοῦ Τάλω στασιασάντων καὶ δέκα πόλεις πορθησάντων τῆς Κρήτης ἐκβάλλεται.

Ἐρεχθέως] Ἐρεχθεὺς ὁ Ζεὺς ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν

4) *ἀνωτέρω*) A Seb. restitutum pro *ἀνώτερον* Vitt. 2 et 3. comprobant, vti etiam mox *θάψουσι* pro *θάπτουσιν*, quod Vit. 1. et Ciz. seruant.

5) *νάπαι*) Vitt. 2 et 3. non praebent.

6) *ἄνω*) Pro *δι' ἃ* reuocauit Seb. consentientibus Vitt. 2 et 3.

7) *νῦν δὲ — δεύτερον*) Vit. 1. et Ciz. *αὖ δὲ, ἤγουν δεύτ.* Vitt. 2 et 3. *αὖ δὲ τὸν δεύτ.*

8) *γενεὰν*) Vitt. 2 et 3. *γέννας.*

9) *ἰδομενέα*) Vit. 1. et Ciz. vt supra, *ἰδομενῆα.*

10) *καὶ Ῥαδ.*) Nostri tollunt *καί.*

11) *Μίνωος δὲ*) Pro *τοῦ Μιν.* Vit. 1. et Ciz. bene.

12) *δὲ*) A Seb. additum nostri quoque addunt.

13) *πλανηθ.*) Vitt. 2 et 3. *πλανᾶσθαι*: Vit. 1. et Ciz. *πλανηθεῖσιν.*

14) *Ὀδυσσ.*) γ. 191. 192.

15) *εἰσήγαγ'*) Vit. 1. et Ciz. *εἰσηγάγεθ'.*

16) *οἳ φύγον*) Vit. 1. et Ciz. *οὓς ἦγεν*: Vit. 2. *οὓς ἄγαγεν.*

17) *κατάρας*) Vit. 3. *ἀπάρας.*

18) *Ἀμύκου*) Vit. 1. et Ciz. *Ἀμύκλου.* Thryllit. putat hanc lectionem stare posse, quia ap. Steph. Byz. quoque commemoretur *Ἀμύκλαιοι πόλις καὶ ὅρμος ἐν κρήτῃ.*

'Ἀρκαδίᾳ [19]) τιμᾶται [20]), ἢ διὰ τὸ ὀρέξαι [21]) καὶ δοῦναι τὴν Ῥέαν τῷ Κρόνῳ λίθον ἀντὶ Διὸς, ἢ παρὰ τὸ ἐρέχθω, τὸ κινῶ· δι' αὐτοῦ γὰρ οἱ σεισμοί.

432. Αἴθωνος αὐτάδελφον] τὸν Ἰδομενέα λέγει [1]). Αἴθωνα δέ τινες [2]) τὸν Ὀδυσσέα λέγουσιν. Οὐκ ἔστι δὲ [3]) τοῦτο, ἀλλ' οὕτω λέγει· τοῦ ἐν πλάσμασιν [4]) Αἴθωνος. Φλυαρεῖ [5]) δὲ καὶ τὸ γραφαῖς· οὐ γὰρ ἔγραψεν Ὀδυσσεὺς, ἀλλ' ἀπελθὼν εἰς τὴν Ἰθάκην [6]) ἄγνωστος ἔλεγε πλάττων, ὅτι Αἴθων καλοῦμαι [7])· εἰμὶ δὲ ἐκ Κρήτης ἀδελφὸς Ἰδομενέως.

433 — 34. Τρίτον δὲ, τοῦ μόσσυνας [1])] Εἰπὼν ἀνωτέρω τὸν [2]) πρῶτον καὶ τὸν δεύτερον, οὓς εἶπε μέλλειν θανεῖν ἐν Κολοφῶνι, νῦν λέγει καὶ τὸν τρίτον, ὅς ἐστιν ὁ Σθένελος. Καὶ τοῦτο [3]) πάλιν ψεῦδος· ὁ γὰρ

19) ἐν Ἀρκαδ.) Nostri ἐν abiiciunt.

20) τιμᾶται) Nostri omittunt.

21) ὀρέξαι) Vit. 1. et Ciz. ῥέξαι, forte recte, ait Thryllit. sane, nam ὀρέξ. iam latet in δοῦναι, et τὸ· ο ex τὸ praeced. addi quin potuerit, quis dubitabit? Interim tamen ὀρέξαι, quum καὶ, h. e. δοῦναι explicationis causa sit additum, loco non moueam.

1) λέγει) A Seb. additum abest a Vitt. 2. 3. et Ciz. sed Vit. 1. habet, punctis tamen subiectis.

2) τινες) Abest a Ciz. et Vit. 1 sed Vitt. 2 et 3. ponunt post λέγουσιν.

3) ἔστι δὲ) Abest δὲ a Vitt. 2 et 3.

4) ἐν πλάσ.) Vitt. 2 et 3. ἐμπλάσματος.

5) φλυαρεῖ) Tu potius, o Tzetza, φλυαρεῖς. cf. Nott. Critt. ad Lycophr.

6) εἰς τὴν Ἰθάκ.) Delent nostri τὴν.

7) καλοῦμαι) Hom. Odyss. τ, v. 183 sqq.

1) μόσσ.) Vitt. 1. 3. et Ciz. μόσυνας, atque sic semper.

2) ἀνωτ. τὸν) Pro ἀνώτερον a Seb. reductum nostri firmant.

3) καὶ τοῦτο — καὶ ὁ Σθένελος) Exciderunt in Vitt. 2 et 3. sine dubio incuria librarii ob repetitum voc. Σθένελ. Vit. 1. et Ciz. habent.

Διομήδης καὶ αὐτὸς ἀβλαβὴς ἦλθεν εἰς τὸ Ἄργος [4]) μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ, ὧν εἷς ἦν καὶ ὁ Σθένελος, ἡνίοχος γὰρ ἦν αὐτοῦ [5]). Περὶ δὲ τῆς εἰς Ἄργος αὐτῶν [6]) ἐλεύσεως ἐν Ὀδυσσείᾳ Ὅμηρος λέγει [7]). Ὕστερον δὲ Διομήδης μέλλων ἀναιρεθῆναι ὑπ' Αἰγιαλείας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ [8]) φεύγει εἰς Δαυνίαν, καὶ ἵνα σαφέστερον εἴπω, Καλαβρίαν [9]).

Μόσσυνας] Μόσσυνες κυρίως τὰ ξύλινα τείχη, νῦν δὲ καταχρηστικῶς τὰ τείχη [10]) τῶν Ἐκτήνων καὶ Θηβαίων [11]) λέγει. Οὐκ οἶδα [12]) δὲ, ὅθεν καλεῖ τοὺς Θηβαίους Ἔκτηνας, εἰ μή πως [13]) οὕτω φησὶ τοὺς ἐκ κτηνῶν· διεβάλλοντο γάρ ποτε [14]) οἱ Θηβαῖοι ὡς κτηνώδεις καὶ ἀμαθεῖς, ὡς καὶ ὁ Πίνδαρος [15]) πρὸς χοροδιδάσκαλον Αἰνέαν [16]) φησίν·

4) τὸ Ἄργος) Vit. 1. et Ciz. delent τὸ, vt postea quoque εἰς Ἄργος.

5) ἦν αὐτοῦ) Vitt. 2 et 3. ἦν καὶ αὐτός.

6) αὐτῶν) Vitt. 2 et 3. αὐτοῦ.

7) λέγει) Vit. 1. et Ciz. γράφει.

8) γυν. αὐτοῦ) Nostri tollunt αὐτοῦ.

9) καὶ ἵνα — καλαβρ.) Pro ἥτις καὶ καλαβρία λέγεται Seb. cum Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. ἤτοι εἰς καλαβρίαν.

10) τὰ τείχη) Abest a Vit. 1. et Ciz. fors. quia mox praecesserat.

11) Θηβαίων) Vitt. 2 et 3. τῶν Θηβ.

12) οὐκ οἶδα usque ad εἰδαίνοντα γνάθοις desiderantur in Vit. 1. et Ciz.

13) μή πως) Vit. 2. μή που; Vit. 3. μή πω.

14) ποτε) Huc ab Seb. translatum, bene, Vitt. 2 et 3. ponunt, vt edd. pr. post ἐκ κτηνῶν. Lectio πότε; a Pott. ex edd. vett. remota non plane est reiicienda, nam frequentat Tzetzes hanc interrogationem.

15) πίνδαρ.) Olymp. VI, 148 — 53.

16) Αἰνέαν) Pro Αἰνέον Vitt. 2 et 3. agnoscunt. Sed verba Pindari, vt in edd. pr. ἄγε δὴ, ποίησον τόδε, καὶ τόδε, εἰ φεύγομεν ἀρχαῖον ὄνειδος, Βοιωτίαν ὗν, Tzetzes haud dubie e memoria scripsit, nil curans reliqua a Pindaro addita, et hic a Seb. intrusa, vt modo Boeotos stupidos esse dictos ostenderet. Ideo posuit ποίησον τόδε καὶ τόδε pro iis, quae poeta Chorodidascalo facienda mandarat. Corrupit ergo

. . . . . ὄτρυνον νῦν ἑταίρους,
Αἰνέα, πρῶτον μὲν Ἥ-
ραν παρθενίαν κελαδῆσαι·
Γνῶναί τ᾽ ἔπειτ᾽, ἀρχαῖον ὄνειδος ἀλα-
θέσι λόγοις εἰ φεύγομεν, Βοιωτίαν
Ὗν . . . . . .

Ἄλλος δέ τις ἱστορικός [17]) φησιν· Ὕαντες [18]) ἔθνος βάρβαρον τὰς Θήβας παρῴκησαν. Οἱ δὲ ἰδιῶται κατὰ ἰδιωτισμὸν παραφθορὰν τοῦ ὀνόματος ἐποίησαν ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν Ὕας Βοιώτιος ὗς Βοιώτιος λέγοντες [19]). Μέμνηται δὲ τοῦ ἔθνους τούτου καὶ Φρύνιχος ὁ Τραγικὸς ἐν δράματι Πλευρωνίαις [20]) λέγων·

Στρατός ποτ᾽ εἰς γῆν τήνδ᾽ ἐπεστρώφα πολὺ
Ὕαντος, ὃς γῆν ναῖεν [21]) ἀρχαῖος λεώς·
Πεδία δὲ [22]) πάντα καὶ παράκτιον πλάκα
Ὠκεῖα μάργοις φλὸξ εἰλαίνυτο [23]) γνάθοις.

Γόνος δὲ ἤτοι υἱὸς τοῦ Καπανέως [24]) τοῦ κατασκάψαν-

Seb. verbis Pindari additis, non vero emendauit Tzetzam. Similiter Strab. VII, p. 321. verba Pindari modo attulit ea, quae ad hanc rem facerent.

17) ἱστορικός) *Hecataeus Mileſius, vid. Strab.* VII, *p.* 321, *et* IX, *p.* 401. Seb.

18) ὕαντες etc.) Idem narrat ad Pindar. l. l. ſchol. recent. i. e. ipſe Tzetzes, quem conſulas velim.

19) εἰπεῖν ὕας — λέγοντες) Sic fere etiam ſchol. Pindari: ἀντὶ τοῦ ὕαντες λέγειν, ὗς ἐκάλουν, ſed Vitt. 2 et 3. εἰπεῖν ὕας, βοιώτιος λέγοντες, corrupte.

20) πλευρωνίαις) Vitt. 2 et 3. πλευρωνίᾳ, vt Suidas, quod videtur verum huius dramatis nomen, neque ap. Pauſan. X, 31. vbi pro πλεύρων Facius legere vult πλευρωνίαι, mutandum. Eudocia p. 428. quoque πλευρωνία. cf. Harl. in Fabr. Bibl. Gr. Vol. II, p. 316.

21) γῆν ναῖεν) Vitt. 2 et 3. vt edd. ante Pott. γυναῖκα.

22) πεδία δὲ) Vitt. 2 et 3. δὲ omittunt.

23) εἰλαίνυτο) Vit. 2. ἠλαίνυτο: Vit. 3. ἐλαίνυτο.

24) γόνος — καπανέως) Vit. 1. et Ciz. ſic: τρίτον δὲ εἶναι Σθένελον τὸν υἱὸν τοῦ καπ. Vit. 2. γόνος δὲ, Vit. 3. γόνον δὲ, omiſſo τῷ· καπανέως.

τος [25]), ἢ μέλλοντες κατασκάψαι τὰ τείχη τῶν Βοιωτικῶν Θηβῶν [26]) ὁ Σθένελος ὑπῆρχεν [27]), ὅντινα ὁ Ζεὺς μεγαλαυχήσαντα ἐκεραύνωσεν, ὡς φησὶν Εὐριπίδης ἐν Φοινίσσαις.

435. Γογγυλάτης] δι' οὗ αἱ γογγύλαι καὶ αἱ συνεσφιγμέναι χεῖρες κινοῦνται. Ὁ Βουλαῖος [28]), δι' οὗ καὶ τὸ βουλεύειν τοῖς ἀνθρώποις ἐστίν. Ὁ Μυλεὺς, δι' οὗ οἱ ἄνθρωποι [29]) τὰς μύλας καὶ τοὺς ὀδόντας κινοῦσιν, ἢ ὁ ἀρτοδότης [30]) ἀπὸ τῆς μύλης [31]).

436. Ἀγηλάτῳ μάστιγι] τῷ κεραυνῷ ἢ τῷ ἄγαν ἐλαυνομένῳ, ὅθεν ψιλωτέον· ἢ τῷ τοὺς ἀγεῖς καὶ μεμιασμένους ἐλαύνοντι, ὅθεν δασυντέον [1]). Ὅτι δὲ ἀγὴς [2]),

25) τοῦ κατασκάψ.—) Vit. 1. et Ciz. τοῦ κατασκάψαντος καὶ μέλλοντος κατασκάψαι, quae lectio omnino eſt digna, quae recipiatur: Vitt. 2 et 3. τοῦ σκάψαντος, ἢ τοῦ σκάψαντος, ἢ τοῦ μέλλοντος κατασκάψαι.

26) Θηβῶν) Praemittunt Vit. 1. et Ciz. Βοιωτικῶν, *recte, nam etiam Aegypti eſt,* addit Thryllit.

27) ὁ Σθέν. ὑπ.) Omittunt hic Vit. 1. et Ciz. quia iam praepoſuerant ab initio, ſed pergunt: ὅντινα ὁ ζεὺς — Φοινίσσαις, quod etiam ſubiunximus, et a γογγυλάτης v. 435. ſeiunximus.

28) Γογγυλ. — ὁ Βουλαῖος) Exciderunt in Vit. 1. et Ciz. incuria librarii.

29) οἱ ἄνθρ.) Art. οἱ a Seb. praepoſitum etiam Vit. 1. et Ciz. praeponunt: Vitt. 2 et 3. omittunt haec duo vocabula. Delent autem noſtri omnes cum Seb. part. καὶ, quae in edd. prior. ſequebatur.

30) ἀρτοδότ.) Vit. 1. et Ciz. ἀρτοδόντης, forte ab ἄρτος et ὀδόντες. Vtrumque autem ἀρτοδότης et ἀρτοδόντης ignorant Lexica, quibus vtimur.

31) ἀπὸ τῆς μύλ.) Vit. 3. ἀπὸ τοῦ μύλ.

1) ἢ τῷ τοὺς — δασυντέον) Deſunt in Vit. 3.

2) ὅτι δὲ ἀγὴς — usque ad extr. verſ. omnia in Vit. 1, et Ciz. deſiderantur. Pro ὅτι δὲ ἀγὴς — μυσαρὸς Vitt. 2 et 3. ſic: ὅτι δὲ ἀγὴ, ἡ μυσαρὰ, ἐξ οὗ λέγεται καὶ ἀγὸς ὁ μυσαρός.

δὲ τὴν μητέρα ἑαυτὸν ἐτύφλωσεν. Αὐτὴ δὲ ἡ μήτηρ [14]) ἀγχόνῃ [15]) χρησαμένη διώλετο, ὡς καὶ Ὅμηρος [16])·

Ἡ δ' ἔβη εἰς Ἀΐδαο πυλάρταο κρατεροῖο
Ἁψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου,
Ὧι ἄχεϊ σχομένη . . . .

Ἐτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνείκης περὶ τῆς βασιλείας τοῦ πατρὸς [17]) μαχόμενοι ἑαυτοὺς ἀνεῖλον. Ὁ μὲν Ἐτεοκλῆς Θηβαίων [18]) ὑπερμαχῶν· ὁ δὲ Πολυνείκης μετὰ τῶν Ἀργείων πορθῶν αὐτοὺς, Ἄδραστος γὰρ ὁ Ἀργεῖος τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τούτῳ παρέσχε, μεθ' ὧν ἦν καὶ Καπανεὺς [19]), ὅστις μέλλων πορθεῖν τὰς Θήβας, ἐκεραυνώθη ὑπὸ τοῦ Διός. Μέμνηται αὐτοῦ καὶ Ὅμηρος ἐν τῇ δ' τῆς Ἰλιάδος, καὶ ἐν τῇ ζ' [20]).

439. Δοιοὶ δὲ] Οἱ δὲ δύο [1]) μάντεις, Μόψος, ὁ υἱὸς Ἀπόλλωνος καὶ Μαντοῦς, τῆς Τειρεσίου· καὶ ὁ Ἀλ-

14) ἡ μήτ.) Art. ἡ praemittunt quoque Vitt. 2 et 3, vt Seb.

15) ἀγχόνῃ) Pro ἀγχόνῃ incum Seb. Vitt. 2 et 3. sed χρησαμένη a Seb. additum Vitt. 2 et 3. non addunt. Caeterum Vit. 1. et Ciz. pro αὕτη δὲ ἡ μήτ. — μελάθρου habent: Ἰοκάστη δὲ ἑαυτὴν ἀνήρτησεν, in qua lectione apparent vestigia Apollodori l. l. exhibentis: ἐξ ἀγχόνης ἑαυτὴν ἀνήρτησεν.

16) ὡς καὶ Ὅμηρ. (Odyss. λ. 276 sq.) — σχομένη a Vitt. 2 et 3. quoque absunt.

17) τοῦ πατρὸς) Vit. 1. et Ciz. bene addunt. Apollodorus non agnoscit.

18) Θηβαίων — παρέσχε) Vit. 1. et Ciz. sic: ἔχων τὰς Θήβας καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ (scl. τοῦ πατρὸς vel leg. αὐτῶν), ὁ δὲ Πολ. Ἀργείους, iis, quae interiecta sunt, praetermissis. Vitt. 2 et 3. priora, vt Seb. sed Ἄδραστος — παρέσχε quoque ignorant.

19) ἦν καὶ Καπαν.) Vitt. 2 et 3. καὶ ὁ κεραυνωθεὶς Καπανεύς, omissis vero, quae deinceps sunt adiecta.

20) ἐν τῇ δ' — ζ') Absunt quoque a Vit. 1. et Ciz. δ' v. 378. et ζ' v. 223.

1) οἱ δὲ δύο) Vit. 1. et Ciz. οἱ μὲν δύο; Vitt. 2 et 3. οἱ δύο.

κμαίωνος [2]), Ἀμφίλοχος, ὁ τῆς Ἐριφύλης [3]), τῆς ἀδελφῆς Ἀδράστου τοῦ βασιλέως, καὶ Ἀμφιαρεω [4]) τοῦ μάντεως παῖς [5]).

440 — 42. Κύνες] Οἱ μάντεις [6]), οἱ γνήσιοι, οἱ ἐθάδες (ἐνθάδες [7])) τοῦ ἐν Δηραίοις, τοπῳ Ἀβδήρων, τιμωμένου Ἀπόλλωνος, οὗ μνημονεύει καὶ Πίνδαρος ἐν Παιᾶσιν [8]), αὐτοκτόνοις καὶ ταῖς ὑπ' ἀλλήλων σφαγαῖς δμηθέντες καὶ τεθνηκότες, αἰχμάσουσι καὶ πολεμήσουσι

2) ὁ Ἀλκμαίωνος) Abest a nostris a Pottero additum ἀδελφὸς, nec erat, quod is monente solo Gerbelio, nulliusque Cod. auctoritate firmatum hoc voc. reciperet, atque Sebast. eum sequeretur, nam art. praepositiuus vtriusque generis praemittitur Genitiuo Nominum propriorum, ita, vt non solum nomen υἱὸς intelligatur, sed etiam ἀδελφὸς, ἀδελφὴ, πατὴρ, μήτηρ, ἀνὴρ, γυνὴ, θυγάτηρ, vt modo τῆς Τειρεσίου. cf. Matthiae Gram. Gr. p. 382. Ad Gerbelium itaque τὸ ἀδελφὸς remittendum putauimus.

3) ὁ τῆς Ἐριφ.) Nostri τοῦ τῆς Ἐριφ. sed ad extr. non παῖς, sed παιδὸς, non inepte.

4) Ἀμφιάρεω) Vit. 1. et Ciz. Ἀμφιαράου: Vitt. 2 et 3. Ἀμφιάρεως, male.

5) παῖς) παιδὸς, quod vett. edd. addunt, recte sustulit Seb. sed seruandum, si legitur τοῦ τῆς Ἐριφ. et παῖς delendum. Παιδὸς παῖς e duplici lectione originem traxisse videtur.

6) οἱ μάντεις) Deest in Vit. 1. et Ciz.

7) ἐθάδες — Ἀβδήρων) Vit. 1. et Ciz. ἐνθάδες τοῦ ἐν Δηραίοις τόπου Ἀβδηρ. Vitt. 2 et 3. quidem ἐθάδες, vt vulgat. sed reliqua, vt Vit. 1. et Ciz. Ἐνθάδες forte i. q. ἐνθάδιοι, οἰκήτορες, incolae. Hesych. ἐνθάδιος, ἐντόπιος. Schneid. non bene ἐνθάσιος. Ferri ergo potest, immo reuocandum videtur ἐνθάδες. Vncis inclusum adiecimus. Pro Δηραίνοις omnino legendum videtur Δηραίοις, nam Δηρὰ, vnde Δηραῖοι, auctore Stephano, erat γῆς Ἰβηρίας, vbi eodem auctore altera, quae dicebatur Abdera, sita. Cod. Vat. et alii in Lycophr. quoque Δηραίου pro Δηραίνου. Τόπῳ non est sollicitandum, nam refertur ad Δηραίοις.

8) παιᾶσιν) Cuius poematis iam deperditi multi scriptt. vett. meminerunt, cff. Fabric. Bibl. Gr. Vol.

τὴν λοισθίαν 9) βοήν. Τὸ δὲ σχῆμα χαριεντισμός· οὐδεὶς γὰρ ἀποθανὼν πολεμεῖ. Ἔστι δὲ καὶ κακόπλαστον, κακότροπον 10) καὶ κακόζηλον 11)· πόλεμον γὰρ ὤφειλεν εἰπεῖν πολεμήσουσιν 12), οὐ βοήν. Πολεμήσουσι δὲ ποῦ; ὑπὸ ταῖς πτέρναις καὶ τοῖς κάτω τόποις τῶν πύργων τῆς Μεγάρσου. Ἡ δὲ Μέγαρσος, κατὰ Δημήτριον 13) τὸν τὰ Παμφυλιακὰ 14) συγγράψαντα 15), θυγάτηρ ἦν Παμφύλου, ἀφ' ἧς ἡ πόλις Μέγαρσος ἐκλήθη. Οὗτος δὲ μετωνυμικῶς εἶπε καὶ ἐμψύχως, τὴν πόλιν ἀντὶ τῆς ἡρωΐδος, θυγατρὸς Παμφύλου, καλέσας. Ὡς καὶ

II, p. 79. ed. Harl. et Heyne ad Pind. Fragm. Vol. III, p. 18.

9) λοισθίαν) Vit. 1. et Ciz. ἐσχάτην, bene, quia explicat Lycophronis λοισθίαν.

10) κακότρ.) Vit. 1. et Ciz. praemittunt ἤτοι: forte κακότροπον ἤτοι κακόπλ. nam voc. κακότρ. ſenſu, quo Tzetzes h. l. vtitur, vt ſit i. q. κακόπλαστον, *male fictum, a propria ſignificatione in alienam male mutatum*, Graeci veteres non vtuntur.

11) καὶ κακόζ.) Noſtri cum Sebaſt. τὸ praemiſſum delent: Vitt. 2 et 3. quoque καί.

12) πολεμήσ.) Abeſt a Vitt. 2 et 3.

13) Δημήτριον) Vitt. 2 et 3. habent, ſed a Vit. 1. et Ciz. abeſt, forte recte putat Thryllit. Plures erant Demetrii. Sebaſt. a Tzetza Demetrium Calatianum, Meurſius vero Bibl. Gr. L. 3. eum putat intelligi, qui ſcripſerit de rebus Argolicis, cf. Clemens in Protrept. p. 41. T. 1. ed. Venet. ſed propter eius nominis auctorum multitudinem (quatuor enim ſupra triginta et amplius commemorantur) nil audet affirmare. Eudocia p. 128. laudat Demetrium Ilienſem hiſtoricum, qui ſcripſit Troica.

14) παμφυλ.) Vit. 1. et Ciz. non bene παμφυλιακά: Vit. 2. τὰ τοῦ παμφύλου, Vit. 3. τὰ τοῦ παμφίλου. De ſcriptura παμφίλου cf. Heyne ad Apollod. II, 8, 3. Pamphylus erat filius Aegimii, vti quoque Δύμας vel Δυμᾶς, cf. Euſtath. ad Dionyſ. Perieg. v. 846. et ſchol. Pind. Pyth. I, 121.

15) συγγράψ.) Sic Vitt. 2 et 3. cum Seb. γράψαντα Ciz. et Vit. 1. cum edd. pr.

Ἡσίοδος [16]), τὸ ὄρνεον, τὴν χελιδόνα, Πανδιονίδα εἰπών. Ἡ δὲ Μέγαρσος πόλις κεῖται πρὸς ταῖς ἐκχύσεσι τοῦ Πυράμου ποταμοῦ. Κύνας [17]) Ἀπόλλωνος τοὺς μάντεις εἶπεν, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ φιλοδεσπότου κυνός [18])· ἢ ὅτι τῶν ἄλλων ἁπάντων ἀλόγων [19]) μόνος ὁ κύων ἀποβλέπει [20]) πρὸς τὰ ἀγάλματα. Ἡ δὲ ἱστορία τοῦ Μόψου καὶ τοῦ Ἀμφιλόχου [21]) τοιαύτη ἐστίν [22]).

Μετὰ τὴν τῆς Τροίας πόρθησιν [23]), ἀμφότεροι ἦλθον εἰς Κιλικίαν. Ἀμφίλοχος δὲ, ὁ Ἀμφιάρεω υἱὸς [24]), βουλόμενος χωρισθῆναι εἰς τὸ Ἄργος, παρέθετο τῷ Μόψῳ τὴν βασιλείαν, ἤτοι τὴν ἱερωσύνην αὐτοῦ [25]), κελεύσας φυλάξαι μέχρι ἐνιαυτοῦ ἑνὸς πληρωμένου [26]). Τελεσθέντος δὲ αὐτοῦ, ἦλθεν ὁ Ἀμφίλοχος, καὶ οὐ παρεχώρει αὐτῷ [27]) ὁ Μόψος· διὸ περὶ τούτου πρὸς ἀλ-

16) Ἡσίοδος) ἔργ. 568. vbi dic. πανδιονίς. Vit. 2. habet πανδιονίαν.

17) κύνας) Vit. 1. et Ciz. vt fere ſemper, κῦνας.

18) φιλοδ. κυνός) Pro φιλ. τῶν κυνῶν a Seb. reſtitutum Vit. 3. comprobat: Vit. 1. et Ciz. τῶν κυνῶν: Vit. 2. τοῦ κυνὸς, quae lectio non plane videtur contemnenda, nam τὸ φιλοδέσποτον τῶν κυνῶν l. τοῦ κυνὸς laudat Euſtath. ad Odyſſ. α, vt monet Thryllit. et τὸν κύνα nominat φιλοδέσποτον καὶ φιλακόλουθον ζῶον.

19) ἀλόγων) Vitt. 2 et 3. ignorant.

20) ἀποβλέπ.) Noſtri ἀντιβλέπει: et mox ἄλματα pro ἀγάλματα Vitt. 2 et 3.

21) Ἀμφιλ.) Vit. 2. παμφύλου: Vit. 3. παμφίλου, non apte ſeqq.

22) ἐστίν) A Seb. additum non addunt Codd. noſtri, nec neceſſe eſt addere.

23) μετὰ — πόρθησιν) Sic Seb. Noſtri tuentur lectionem edd. pr. μετὰ τὰ (Vit. 2. ταῦτα) κατὰ τὴν τροίαν, non male. Lectio Seb. videtur eſſe interpretamentum vulgatae.

24) ὁ Ἀμφ. υἱὸς) Abſunt a noſtris, et, quia iam ſupra addita fuerant, iam omnino abeſſe poſſunt.

25) αὐτοῦ) Vit. 1. et Ciz. ἑαυτοῦ.

26) πληρωμ.) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. quoque addunt, qui vero mox pro τελεσθ. τοῦ ἐνιαυτοῦ habent bene τελεσθ. — αὐτοῦ.

27) αὐτῷ) Vitt. 2 et 3. delent: Vit. 1. et Ciz. αὐτὸν, forte αὐτήν.

λήλους διαφερόμενοι, ὑπ' ἀλλήλων ἀνηρέθησαν, οὓς θάψαντες οἱ ἐνοικοῦντες, πύργον μεταξὺ τῶν τάφων κατεσκεύασαν, ὅπως μηδὲ μετὰ θάνατον ἀλλήλων κοινωνήσωσιν 28), ὡς καὶ Εὐφορίων 29)·

Πύραμον 30) ἠχήεντα· πόλιν δ' ἐκτίσαντο 31) μᾶλλον,
Ἧς περὶ δηρισθέντες 32) κακόφραδες ἀλλήλοισι,
Μόψος Ἀμφίλοχός τε, καὶ ἄρχια δῆριν θέντες 33),
Μουνὰξ ἀλήστοιο 34) πύλας ἔβαν Ἀϊδωνῆος 35).

Καὶ οὕτω 36) μὲν οἱ πολλοί φασιν, ὅτι μετὰ Μόψου 37) ἀπῆλθεν εἰς Κιλικίαν ὁ Ἀμφίλοχος· ἄλλοι δέ φασιν, ὡς καὶ Ἀπολλόδωρος 38), ὅτι 39) Ἀμφίλοχος, ὁ Ἀλκμαίωνος, ὕστερον στρατεύσας εἰς Τροίαν κατὰ χειμῶνα 40) ἀπερρίφη πρὸς Μόψον, καὶ ὑπὲρ τῆς βασιλείας μονομαχοῦντες, ἀλλήλους ἀπέκτειναν. Ὡς δέ τινές φα-

28) κοινωνήσ.) Vit. 1. et Ciz. κοινωνήσουσιν.

29) Εὐφορ.) In eius Mopsopia, de qua vid. Voss. de Hist. Gr. I, 16, et Fabric. B. Gr. Vol. II, p. 304. ed. Harl.

30) πύραμον) Vitt. 2 et 3. πυραμόν.

31) ἐκτίσαντο) Pro ἐκτίσατο Vitt. 2 et 3. cum Seb. Vit. 1. et Ciz. perperam ἐκτήσατο.

32) δηρισθ.) Vit. 1. et Ciz. δῆριν θέντε, vt edd. pr. Vitt. 2 et 3. δηρινισθέντες.

33) δῆριν θέντες) Vitt. 2 et 3. δηρισθέντες.

34) ἀλήστοιο) Vitt. 2 et 3. non bene ἀλήσθοι.

35) Ἀϊδων.) Sic nostri cum Seb. nam scribitur Ἀϊδωνεὺς, sed metrum postulat Ἀϊδονῆος, vt edd. vett. habent.

36) καὶ οὕτω) Nostri καὶ ignorant.

37) Μόψου) Sic pro Μόψον nostri cum Seb. recte.

38) Ἀπολλόδ.) Vit. 1. et Ciz. Ἀπολλώνιος, mendose. Fragmentum hoc reperitur in Apollod. ed. Heyn. p. 386, quem velim consulas.

39) ὅτι) A Seb. e quatuor Codd. restitutum, quod abest a nostris, iam vidit Heyne esse restituendum.

40) κατὰ χειμ.) Seb. cum nostris recte pro μετὰ χειμ. sed comma post κατὰ χειμ. delendum, et haec verba cum ἀπερρίφη iungenda, ita vt sensus exeat: *per tempestatem est eiectus.*

σιν, Ἀμφίλοχος τὸ κληθὲν Ἄργος Ἀμφιλοχικὸν πλησίον Ἀκαρνάνων κατῴκισεν [41].

443. Ἁλιβρῶς [1])] ὁ ὑπὸ θαλάσσης βεβρωμένος [2]), ὅθεν ἐμοὶ μέγα τοῦτο δοκεῖ γράφεσθαι [3]).

Ὄχμος] νῦν πύργος [4]).

444. Μέγαρσος [5])] Πόλις Κιλικίας μέσον τοῦ τάφου Μόψου καὶ Ἀμφιλόχου, καὶ Μεγαρσίας Ἀθηνᾶς ἱερόν.

Ἁγνῶν] Πῶς ἁγνὰ [6]) εἶπε τῶν ἀλλήλους [7]) φονευσάντων τὰ ἠρία; οὐ πρὸς τὸ φονικὸν [8]) ἀποβλέψας τοῦτο εἶπεν, ἀλλ' ὅτι μάντεις ἀμφότεροι.

447. Οἱ πέντε δὲ [1])] Ὁ Τεῦκρος [2]), Ἀγαπήνωρ τε, καὶ Ἀκάμας, καὶ σὺν αὐτοῖς Κηφεὺς, καὶ Πράξανδρος, εἰς τὴν Κύπρον ἀποπλεύσαντες [3]) οἰκήσουσιν.

41) κατῴκισεν) Sic omnino legendum cum Vit. 2. pro κατῴκησεν. Apollod. III, 7, 7. ᾤκισεν, *condidit*, atque Thucydides II, 68. ἔκτισε Ἀμφίλοχος. Strab. VII, p. 325. Argos a fratre Amphilochi, Alcmaeone esse conditum tradit.

1) ἁλιβρῶς) Ita Ciz. et Vit. 1. sed Vit. 3. cum Phavor. vt edd. pr. ἁλιβρός. In Vitt. 2 et 3. hoc schol. ponitur post v. 444.

2) ὁ ὑπὸ — βεβρωμ.) Sic Vitt. 1. 3. et Ciz. pro ὑπὸ θαλ. βιβρωσκόμενος, recte.

3) γράφεσθαι) Sic quoque Vit. 3. et edd. sed Vit. 1. et Ciz. γράφειν.

4) ὄχμος — πύργ.) Deest in Vit. 1. et Ciz.

5) Μέγαρσ.) Ita omnes Mss. etsi Stephan. Strabo et Arrian. μάγαρσος, sed lectio μέγαρσος, inprimis si filia Megarsis dicta, est praeferenda, cf. Tzschuck. ad Strab. T. V, p. 712.

6) πῶς ἁγνὰ) Vit. 1. et Ciz. ἁγνὰ πῶς: Vitt. 2 et 3. ἁγνῶν τί.

7) ἀλλήλ.) Vitt. 2 et 3. ἀλλήλοις, mendose.

8) φονικὸν) Vit. 1. et Ciz. φοινικὸν, vt etiam alias.

1) πέντε δὲ) Vit. 1. et Ciz. πέντε δὴ, cf. Nott. ad Lycophr.

2) ὁ τεῦκρ.) A nostris bene abest δὲ, quod alias Seb. semper delendum putat.

3) ἀποπλεύσ.) Vit. 1. et Ciz. pro ἀποπλανηθέντες, bene.

Ὁ μὲν Τεῦκρος, ὁ ἐμὸς συγγενὴς, διωχθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Τελαμῶνος, ὡς μὴ βοηθήσας καὶ ἀμύνας τῷ τοῦ Αἴαντος θανάτῳ. Ὁ δὲ Ἀγαπήνωρ, ὁ τοιόςδε καὶ τοιόςδε [4]), ἐλθὼν εἰς τὴν Κύπρον, χαλκωρυχήσει, οὗ τὸν πατέρα ὁ Καλυδώνιος κάπρος ἀνεῖλε. Τρίτος δὲ ὁ Ἀκάμας, ὁ υἱὸς τοῦ Θησέως, τοῦ λαβόντος τὰ ὅπλα τοῦ Αἰγέως ἐκ τῆς πέτρας· οὗτινος Ἀκάμαντος, πρεσβέως [5]) ἐλθόντος ποτὲ εἰς Τροίαν [6]) σὺν Διομήδει, ἐρασθεῖσα Λαοδίκη, ἡ τοῦ Πριάμου [7]) θυγάτηρ, ἐμίγη αυτῷ [8]), καὶ ἐγέννησε τὸν Μούνιτον· ὃν Μούνιτον [9]) Αἴθρα, ἡ προμήτωρ Ἀκάμαντος, θήσει ἐν ταῖς χερσὶ [10]) τούτου, τῆς Τροίας πορθηθείσης, εἰποῦσα αὐτῷ· Ἰδοὺ ὁ παῖς σου. Ὃν Μούνιτον συγκυνηγοῦντα ἐν Θρᾴκῃ τῷ πατρὶ Ἀκάμαντι ὄφις πλήξας ἀνεῖλε, καὶ θρηνοῦσα αὐτὸν καὶ Λαοδίκη ἡ μήτηρ, ἀποθανεῖται· ἣν ὁ φλύαρος οὗτος Λυκόφρων πρώην εἶπε, πορθουμένης τῆς Τροίας, χάσματι γῆς ὑποδεχθῆναι. Μέσῳ [11]) δὲ τούτων ποιεῖται εμπερίβολον περιβολὴν, λέγων· Ὅταν δώσῃ [12]) αὐτὸν τῷ πατρὶ Ἀκάμαντι ἡ Αἴθρα, ἣν μόνην ἀπὸ πάντων καὶ Ἀττικῶν ἐδούλωσαν Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης, οἱ τοιοίδε καὶ τοιοίδε [13])· οὕστινας (λέγω δὴ [14]) Κάστορά τε καὶ Πολυδεύκην) μὴ στείλῃς, ὦ πάτερ [15]) Ζεῦ, βοηθοὺς

4) τοιόςδε) Sic legendum cum noſtris pro τοῖοςδε.

5) πρεσβέως) Noſtri πρέσβεως, a πρέσβυς.

6) εἰς Τρ.) Noſtri omnes delent art. τὴν, bene.

7) ἡ τοῦ πρ.) Sic Vitt. 2 et 3. pro ἡ πρ.

8) αὐτῷ) A Seb. ſupplevtum noſtri quoque ſupplent.

9) Μούνιτον) Delent Vit. 1. et Ciz. bene, nam mox praecedit.

10) ἐν ταῖς χ.) Art. ταῖς cum Vit. 3. Seb. praeponit.

11) μέσῳ) Vit. 2. μέσον: Vit. 3. μέσων.

12) ὅταν δώσῃ) Sic legendum e Vitt. 2 et 3. pro ὅτ. δώσει.

13) τοιοίδε κ. τοιοίδε) Recte Vit. 1. et Ciz. pro τοῖοίδε κ. τοῖοίδε. Vitt. 2 et 3. modo habent τοιοῦτοι.

14) λέγω δὴ) A Seb. additum noſtri non agnoſcunt. Gloſſam ſapit.

τῇ δευτέρως [16]) ἁρπαγείσῃ Ἑλένῃ, μηδὲ [17]) τὸν Πρωτεσίλαον στείλῃς [18]), μηδὲ ἐξέλθοιεν οὗτοι ἀπὸ τῶν αὐτῶν πλοίων εἰς τὴν γῆν τῶν Τρώων, μηδὲ ὁ Ἴδας καὶ ὁ Λυγκεύς [19])· οὐ γὰρ μίαν ἡμέραν δυνήσονται τὰ τείχη τὰ Τρωϊκὰ τὸν πόλεμον τούτων [20]) ὑπενεγκεῖν, κἂν ἔχωσι προπύργιον τὸν Ἕκτορα. Εἶτα ἑαυτὴν ἡ Κασσάνδρα παρηγορεῖ, καί φησιν· Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν βοηθὸς ὁ Ζεύς, ὃς φιλονεικίαν ἑαυτοῖς ἐμβάλλει [21]), ὅταν ὑποδέξωνται τὸν Ἀλέξανδρον· οἳ καὶ ἀναιρεθήσονται ὑπ' ἀλλήλων, διὰ τοὺς γάμους μαχόμενοι [22]) τῶν ἑαυτῶν ἀνεψιῶν, ἤτοι ἐξαδελφῶν, Φοίβης καὶ Ἱλαείρας [23]), πλὴν μόνου Πολυδεύκους [24]). Εἶτα ὁ μιαρὸς [25]) καὶ ἄλλαις χρᾶται περιβολαῖς [26]) καί φησι [27])· Καὶ τούτων [28]) μὲν ὁ θεὸς εὐνάσει ἡμῖν τὸ δόρυ· ἄλλο δὲ πολὺ πλῆθος Ἑλλήνων

15) πάτερ) Pro σῶτερ Vitt. 2 et 3. cum Seb.

16) δευτέρως) Vitt. 1. 3. et Ciz. δεύτερον: Vit. 3. δευτέρα.

17) μηδὲ) Noſtri μὴ δὲ, atque ita etiam in ſqq.

18) στείλῃς) Vit. 1. et Ciz. στείλαις.

19) λυγκ.) Vit. 1. et Ciz. λυγγεὺς, non bene.

20) τούτων) Vitt. 2 et 3. τοῦτον.

21) ἑαυτοῖς ἐμβάλλει) Vit. 1. et Ciz. ἐμβάλλει pro ἐμβάλῃ: ſed ἑαυτοῖς pro αὐτοῖς noſtri omnes.

22) μαχόμ.) Vitt. 2 et 3. μαχομένων, vt referatur ad ἀλλήλων; ponunt tamen poſt ἀνεψιῶν.

23) ἱλαείρας) Sic noſtri pro ἰλαείρας, cum Apollod. III, 10, 3. et Pauſan. II, 22, 6. et Schol. Homer. Il. γ. 243.

24) μόνου πολυδ.) Vitt. 2 et 3. μόνος πολυδεύκης.

25) ὁ μιαρὸς) A Seb. receptum Vitt. 2 et 3. probant: Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr. omittunt, vti fere omnia, quibus Lycophron proſcinditur.

26) περιβ.) Recte. Vit. 1. et Ciz. παραβολαῖς, vti quoque antea: Vit. 2. περιβουλαῖς: Vit. 3. βουλαῖς.

27) καί φησι) Abeſt a Vitt. 2 et 3.

28) τούτων) Vitt. 2 et 3. τούτῳ, ſed hinc delent ἡμῖν, pro quo Vit. 1. et Ciz. ὑμῖν, non bene, nam ſunt verba v. 567. καὶ τῶν μὲν ἡμῖν εὐνάσει δαίμων δόρυ.

κινήσει καὶ ἀγάγῃ, οὓς οὐδ' ὁ 29) Ἄνιος κορέσει σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου. Εἶτά φησι καὶ περὶ τῶν ἑτέρων δύο· Ὁ Κηφεὺς δὲ καὶ ὁ Πράξανδρος, οἱ πέμπτοι, ἤγουν οἱ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν πέντε, ὧν εἶπον, στρατηγῶν, τέταρτοι εἰς Κύπρον ἀφίξονται· πρῶτος γὰρ Τεῦκρος, δεύτερος Ἀγαπήνωρ, τρίτος Ἀκάμας, οὗτοι δὲ οἱ δύο ὁμοῦ, τέταρτοι.

Σφήκειαν] Σφήκεια, ἡ Κύπρος· πρότερον γὰρ Σφήκεια ἐκαλεῖτο, ὥς φησι Φιλοστέφανος 30) ἐν τῷ περὶ Κύπρου, ἀπὸ τῶν ἐκεῖσε ἐνοικησάντων 31) ἀνδρῶν, οἳ ἐκαλοῦντο Σφῆκες. Ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Κεραστία, ὡς Μένανδρος 32) ἐν τῷ περὶ Κύπρου λέγει 33), διὰ τὸ ἐνοικῆσαι αὐτῇ ἄνδρας, οἳ εἶχον κέρατα· ὡς δὲ Ξεναγόρας 34)

29) οὐδ' ὁ) Vit. 1. et Ciz. modo οὐδὲ, quod Vitt. 2 et 3. plane omittunt. De Anio, Rhoeonis filio, vid. v. 570. vbi haec narrantur, ibique Canter. et Sturz. ad Pherecyd. p. 224.

30) Φιλοστέφ.) Vti etiam Steph. Byz. ad κύπρος, et Etym. M. ad h. v. Vit. 3. cum Etymol. M. στέφανος, forte rectius, quia eadem iisdemque verbis ap. Steph. occurrunt. Philostephanus tamen librum de Cypro scripsisse traditur, cf. Voss. de Hist. Gr. p. 77.

31) ἐνοικ.) Vit. 1. et Ciz. οἰκησάντων, quibus aduersantur Steph. et Etymol. M.

32) ὡς Μένανδρος) Pro ὡς μὲν Ἀνδροκλῆς restituimus ope Vitt. 2 et 3. Nemo enim est vett. scriptorum, qui meminerit Androclis. Accedit Vitt. 2 et 3. Etymol. M. ad σφήκεια, qui quum eadem tradat, Menandri, non vero Androclis, mentionem facit. Suidas etiam Menandrum inquit scripsisse καὶ ἐπιστολὰς πρὸς Πτολεμαῖον τὸν βασιλέα, καὶ λόγους ἑτέρους πλείστους καταλογάδην. Eudocia quoque p. 299. Menandrum laudat, historicum, cf. quoque Voss. de Hist. Gr. Facile autem corrumpi poterat Μένανδρος in μὲν Ἀνδροκλῆς. Abeat ergo Androcles, locumque, quem adhuc in edd. omnibus occupabat, Menandro cedat.

33) λέγει) Vitt. 2 et 3. λόγῳ: melior vulgata, nam respondet: ἐν τῷ περὶ κύπρου et ἐν τῷ περὶ νήσων.

34) ξεναγόρας) Idem est, quem laudant Phot. in Lex. p. 117 ad κέρκωπες: Schol. Apoll. Rh. I, 641. qui eum

ἐν τῷ περὶ Νήσων, διὰ τὸ ἔχειν πολλὰς ἐξοχὰς, ἃς κέρατα καλοῦσι, Κεραστία μετωνομάσθη [35].

448. Σάτραχον] Σάτραχος, πόλις καὶ ποταμὸς Κύπρου [1]. Τινὲς δὲ διὰ τοῦ ε γράφουσι Σέτραχον.

Ὑλάτου.] τοῦ Ἀπόλλωνος. Ὕλη γάρ ἐστι περὶ τὸν Κούριον [2], τόπον τῆς Κύπρου, ἱερὰ Ἀπόλλωνος, ἀφ' ἧς Ὑλάτην [3]) τὸν θεὸν προσαγορεύουσιν.

449. Μορφῷ] Τοῦτο τὸ ξόανόν φασι πεποιῆσθαι τῇ Ἀφροδίτῃ ὑπὸ Λακεδαιμονίου τινὸς νομοθέτου, αἰνιξαμένου [4]) τὸ μὴ ἀσελγαίνειν τὰς παρθένους, ἢ πείσασθαι ταύτῃ τῇ θεᾷ [5]). Οἱ δὲ Τυνδάρεών φασι, διὰ τὸ ἁμάρτημα [6]) τῆς Ἑλένης.

Τὴν Ζηρυνθίαν] Γράφε καὶ τὴν Τροιζηνίαν [7]). Ἐν Θρᾴκῃ ἄντρον ἐστὶν [8]), ἐν ᾧ ἡ Ζηρυνθία [9]) Ἀφροδίτη

citat de insula Sicilia: Harpocrat. ad χυτροί, ὥς φησὶ Ξεναγόρας ἐν ταῖς νήσοισι: Etymol. M. ad σφήκεια, ἐν τῷ περὶ νήσων. Voss de Hist. Gr. p. 336. in Bibl. Vaticana librum Xenagorae de insulis extare dicit.

35) μετωνομ.) Pro ὠνομάσθη Vit. 1. et Ciz. bene.

1) σάτραχος — κύπρου) Vitt. 2 et 3. σάτρ. ἢ σέτραχος — κύπρου, omissis vero τινὲς — σέτρεχον, pro quo omnino legendum σέτραχον.

2) κούριον) Sic omnino legendum pro κώριον, consentientibus Codd. nostris, et Steph. Byz. κούριον, πόλις κύπρου, et Herodot. V, 113.

3) ὑλάτην) Vitt. 2 et 3. ὕλητον, Vit. 1. et Ciz. vt in edd. pr. ὕλατον. Steph. ad ὕλη, ὑλάτης, laudato Lycophrone.

4) αἰνιξ.) Vit. 1. et Ciz. αἰνιζαμένου, mendose.

5) θεᾷ) Nostri θεῷ, et πεῖθεσθαι, vt edd. vett. pro πείσασθαι.

6) τὸ ἁμάρτ.) Ciz. et Vit. 1: τὰ ἁμαρτήματα.

7) γράφε — τροιζην.) A Pottero receptum e Seld. nostri ignorant.

8) ἐν θρᾴκῃ — ἐστὶν) Vit. 1. et Ciz. ἡ θρᾴκη, ἐν ᾗ ἄντρ. ἐστ.

9) ἡ ζηρυνθία) Nostri non habent. Post τιμᾶται Vit. 1. et Ciz. sic legunt: ὑπὸ Φαίδρας — παιδός· ἢ ὅτι — ἱδρύσατο, quam quoque lectionem recipere non dubitauimus pro: ἢ ὅτι ἐν τροιζῆνι

τιμᾶται, ὑπὸ Φαίδρας ἱδρυμένον, ὅτε ἤρα Ἱππολύτου, τοῦ Θησέως καὶ Ἱππολύτης τῆς Ἀμαζόνος παιδός· ἢ ὅτι ἐν Τροιζῆνι [10]) ἱερὸν Ἀφροδίτης, ὅπερ ἡ Φαῖδρα ἱδρύσατο.

450. Ὁ μὲν πατρὸς μομφαῖσιν] Ἐξελαθήσεται [1]), φησὶν, ὁ Τεῦκρος ἐκ τῆς Σαλαμῖνος ὑπὸ τοῦ πατρὸς Τελαμῶνος, διὰ τὸν Αἴαντα· φασὶ γὰρ, ὅτι Τεῦκρος προσπλέων Σαλαμῖνι, διωχθεὶς παρὰ Τελαμῶνος τοῦ πατρὸς, ὡς μὴ ἀμύνας Αἴαντι, ἐλθὼν ἐν Κύπρῳ, καὶ [2]) Σαλαμῖνα κτίσας, αὐτὴν ᾤκησε, καὶ γήμας Εὔνην [3]) τὴν Κύπρου, Ἀστερίαν ἐγέννησε.

451. Κυγχρεῖος ἄντρων] Ὁ Κυχρεὺς, ἢ [4]) Κυγχρεὺς, Σαλαμῖνος καὶ Ποσειδῶνος ὑπῆρχεν υἱὸς, ἐβασίλευσε δὲ Σαλαμινίων, ὥς φησιν Εὐφορίων [5]) ἐν Ἱππομέδοντι·

Τοῖος γὰρ [6]) Κυγχρεῖος ἐπὶ ψαφαρῇ Σαλαμῖνι.

Ἐγὼ δὲ καὶ ἦτα [7]) γράφω τὸ χρη [8]), κἂν πάντες οὐκ

ἱερὸν Ἀφροδ. ὑπὸ φαίδρας ἱδρυμένον, ὅτε ἤρα ἱππολύτου, τοῦ θησέως καὶ ἱππολύτης τῆς ἀμαζ. παιδός.

10) τροιζῆνι) Vit. 1. et Ciz. τροιζηνίῳ: Vitt. 2 et 3. ζηρύνθῳ.

1) ἐξελαθ. — usque ad φασὶ γὰρ, ὅτι a noſtris abſunt.

2) καὶ et mox αὐτὴν a Seb. receptum noſtri non agnoſcunt. Idem narrat ſchol. Aeſchyli Perſ. 896. ἐν τῇ κύπρῳ ἀνεδείματο πόλιν, καὶ ταύτην καλέσας σαλαμῖνα ἐπ᾽ ὀνόματι τῆς ἐν Ἀττικῇ.

3) Εὔνην) Vit. 1. et Ciz. Εὔνιν. Vitt. 2 et 3. Ἔβην.

4) κυχρεὺς, ἢ) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. κυγχρεὺς ἢ κυχρεὺς, cff. Heyne de varia huius voc. ſcriptura ad Apollod. III, 6, 12, p. 341. et Sturz. ad Pherecyd. p. 88. et Nott. Critt. ad Lycophr.

5) Εὐφορίων) *Idem tradit Steph. Byz. ad* λυκώνη. Seb.

6) τοῖος γὰρ —) Vit. 1. et Ciz. hunc verſum ſic exhibent: τοῖος γὰρ ἦν κυγχρεὺς ἐνὶ ψαφ. σαλαμῖνι, relictis poſt ψαφ. aliquot litteris. Vitt. 2 et 3. legunt κυγχρεῖος, vt Seb. ſed ψαφυρῇ pro ψαφαρῇ, non apte.

7) ἦτα) Noſtri η.

8) χρη) Vitt. 2 et 3. χρηος.

οἶδ᾽ ὅθεν δίφθογγον τοῦτο γράφωσιν· ἐγὼ γὰρ λέγω 9), ὡς τὸ Πηλεὺς Πηλῆος, οὕτω καὶ Κυγχρεὺς Κυγχρῆος 10). Τοῦτον δέ τινες τὸν διφυῆ Κέκροπά φασιν. Ἄλλοι δὲ, ὅτι ὄφις ἐλυμαίνετό ποτε 11) τὴν Σαλαμῖνα, καὶ ἀοίκητον αὐτὴν ἐποίει, ὃν ὁ Κυγχρεὺς 12) ἀνεῖλεν, ἢ ἕως αὐτὸν ὁ Κυγχρεὺς ἀνεῖλεν 13)· ὅθεν καὶ Ἀνάξιφος ἐκλήθη. Τὸ δὲ Κυγχρεῖος, γενικόν ἐστι κατὰ διάλεκτον 14).

452. Οὑμὸς ξύναιμος] Ὁ ἐμὸς συγγενὴς Τεῦκρος, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ Ἡσιόνης, τῆς Πριάμου ἀδελφῆς, παρ᾽ Ἡρακλέος δοθείσης τῷ Τελαμῶνι εἰς γέρας 1), ὡς σὺν αὐτῷ πορθήσαντι τὴν Τροίαν.

Ὁπατρίου] Ὁγαστρίου, ἤτοι 2) τοῦ ὁμογαστρίου ἀδελφοῦ, γράφουσί τινες 3), καὶ λέγουσι, κακῶς φάναι 4) τὸν ποιητήν· ὁ Αἴας γὰρ καὶ ὁ Τεῦκρος ὁμογάστριοι οὐκ

9) ἐγὼ — λέγω) Ciz. et Vit. 1. καὶ λέγω.

10) κυγχρ. κυγχρῆος) Pro κυχρῆος cum Seb. Vit. 1. et Ciz.

11) ποτε) Delent Vit. 1. et Ciz. vti mox αὐτήν.

12) κυγχρεὺς) Pro κυχρεὺς nostri cum Seb.

13) ἢ ἕως — ἀνεῖλεν) Haec a nobis inserta sunt e Vit. 1. et Giz. Caeteri non exhibent.

14) τὸ δὲ κυγχ. — διάλεκτον) Haec, quae absunt a Vitt. 2 et 3. Thryllit. putat, non esse Tzetzae, antea ignorantiam fatentis, et forte legendum κυγχρέιος pro κυγχρεῖος, et addit: Eustath. ad Dionys. v. 386: ἰστέον γὰρ, ὅτι τὰ εἰς ευς πενταχῶς τὴν κλίσιν εἶχον παρὰ τοῖς παλαιοῖς· διὰ τοῦ εος, κοινῶς· (quod tamen falsitatis arguit Stephan. Paralip. Gram. p. 158.) διὰ τοῦ εως, Ἀττικῶς· διὰ τοῦ ηος, κατὰ τὴν νέαν ἰάδα, κατὰ δὲ τὴν παλαιὰν καὶ διὰ τοῦ ειος, κατὰ παράλυσιν τῆς ει διφθόγγου, καὶ διὰ τοῦ ιος, ἐκτεταμένου τοῦ ι, ὡς καὶ Σωφρόνιος λέγει. Deinde pro γενικὴ legendum est praeeuntibus Ciz. et Vit. 1. γενικόν.

1) εἰς γέρας) Vit. 2. non habet.

2) ὁγαστρίου, ἤτοι) A Seb. additum nostri non addunt.

3) τινες) Nostri non exhibent cum edd. pr.

4) φάναι) Sic est scribendum consensu nostrorum, non φῆναι, quod est a φαίνω.

ἦσαν, ἀλλ' ὁ μὲν Αἴας Περιβοίας 5) ἦν παῖς, τῆς Πορθάονος θυγατρὸς, Τεῦκρος δὲ Ἡσιόνης. Ἐγὼ δὲ οὐ τῷ ποιητῇ προσάπτω νῦν τὴν 6) αἰτίαν, ἀλλὰ τοῖς μεταγράφευσιν 7)· ὁπατρίου 8) γὰρ εὑρόντες ἀμυδρῶς γεγραμμένον, ἀντὶ τούτου 9) ὁγαστρίου ἔγραψαν. Τοῦτο δὲ μᾶλλον αἰτιῶμαι τοῦ ποιητοῦ 10), τὸ εἰπεῖν· Ὡς φονεὺς 11) Αἴαντος· οὐ γὰρ ὡς φονεὺς, ἀλλ' ὡς μὴ ἀμύνας, ἐδιώχθη ὁ Τεῦκρος.

453. Πώλου]. Τινὲς οὕτω συντάσσουσιν· ὡς φονεὺς τοῦ ὁγαστρίου πώλου, ἤτοι τοῦ Αἴαντος, ὃ ἐγὼ ὁπατρίου γράφω. Ἄλλοι δὲ μέχρι τοῦ φονεὺς στίζουσιν, ἄρχονται δὲ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς οὕτω· Τὸ νόθον γέννημα 1) τοῦ πώλου, ἤτοι τοῦ Τελαμῶνος, ὅπερ ἐστὶν 2)

5) Περιβοίας) Sic legendum est, non Ἐριβοίας, vt ad v. 53. cf. ibi, vti etiam Apollod. III, 12, 7. Periboea autem non erat filia, sed neptis Porthaonis, cuius filius Alcathous, Apollod. I, 7, 10. Alcathoi autem erat filia et coniux Teucri, Apollod. III, 12, 7. Vide, quam parum sibi constet Tzetzes, qui omnia se scire iactitet!

6) νῦν τὴν) Vit. 1. et Ciz. τὴν νῦν, non male.

7) μεταγρ.) Vitt. 2 et 3. μεταγράφουσιν.

8) ὁπατρίου) Nostri ὁ πατρίου, vt antea ὁ γαστρίου. *Scribunt sic Graeci, non quod duas dictiones esse putant, sed e Calligraphia, vt ὁ ποῖος etc.* Thryllit.

9) τούτου) Abest a Ciz. et Vit. 1. qui quoque mox ἀνέγραψαν pro ἔγραψαν.

10) τοῦ ποιητ.) Vitt. 2 et 3. τῷ ποιητῇ.

11) ὡς φονεὺς — οὐ γὰρ) Desunt in Vitt. 2 et 3. incuria librarii.

1) γέννημα) Vit. 1. et Ciz. vt in Lycophr. φίτυμα.

2) ὅπερ ἐστὶν — ἀλκήν) Desunt in Vitt. 2 et 3. Caeterum Vit. 1. et Ciz. pro ἐπαίτιον, quod nullum dat verbis aptum sensum, habent βέλτιον. Seb. ἐπαίτιον interpretatur: *perperam*, sane perperam. Nam Tzetzes laudat, non vero reprehendit hanc verborum distinctionem, et infra ad v. 495, et alias eadem dicendi formula vtitur: ὅπερ βέλτιον. Ortum videtur ἐπαίτιον e male intellecto dictantis verbo βέλτιον, quod, quis negat, nisi articulatim efferatur, facile confundi

βέλτιον. Πῶλον δὲ αὐτὸν λέγει, διὰ τὸ ὁρμητικὸν ἄγαν, καὶ τὴν ἐν τῷ πολέμῳ ἀλκήν.

Συγγενῶν βλάβη] Τῶν Τρώων, διότι [3]) κατεπολέμει τοὺς Τρῶας, συγγενεῖς αὐτοῦ ὄντας, κατὰ τὸ Ὁμηρικόν·

Ὀκτὼ [4]) δὴ προέηκα τανυγλώχινας [5]) ὀϊστούς,
Πάντες δ' ἐν χροῒ πῆχθεν ἀρηϊθόων αἰζηῶν·
Τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητῆρα.

454. Τοῦ λύσσαν ἐν ποίμναισιν] τοῦ Αἴαντος, λέγω [6]), τοῦ μανέντος ἕνεκεν τῶν Ἀχιλλέως ὅπλων, καὶ ἀνελόντος τὰ Ἑλληνικὰ ποίμνια. Ἡ δὲ ἱστορία [7]) τοιάδε· Αἴας μανεὶς διὰ τὸ δοθῆναι τὴν πανοπλίαν τοῦ Ἀχιλλέως τῷ Ὀδυσσεῖ, τὰ ποίμνια τῶν Ἑλλήνων ἀνεῖλε. Τῶν Ἑλλήνων δ' ὀνειδιζόντων ὕστερον, καὶ ἑαυτὸν ἀναιρεῖ μετὰ τοῦ ξίφους, ὅπερ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Ἕκτωρ, ὅτε πρὸς ἀλλήλους ἐμονομάχησαν. Καὶ Ὅμηρος [8])·

. . . . . δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,
Σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐϋτμήτῳ τελαμῶνι·
Αἴας δὲ ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν.

455 — 61. Χάρωνος ὠμηστοῦ δορὰ] Χάρων, ὁ λέων κατὰ Μακεδόνας. Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη· Ἐν

posse cum ἐπαίτιον. Forte etiam compendium scripturae librario fraudi fuit.

3) διότι — ὄντας) A Vitt. 2 et 3. sed sqq. κατὰ (Vitt. 2 et 3. διὰ) τὸ ὁμηρ. cum versibus a Ciz. et Vit. 1. absunt.

4) ὀκτὼ) Hom. Il. θ. 297 sqq.

5) τανυγλ.) Vitt. 2 et 3. τριγλ. perperam.

6) τοῦ — λέγω) Sic Vit. 1. et Ciz. rectius sane, quam ὡς φονεὺς τοῦ ἐπατρίου Αἴαντος.

7) ἡ δὲ ἱστορία usque ad φαεινὸν desunt in Codd. nostris: in Vit. 2: ἡ δὲ ἱστορία, δῆλον: in Vit. 3. ἡ δὲ ἱστ. δήλη. E voc. δήλη apparet, historiam, vt satis notam, non ab ipso Isaac. Tzetza, sed ab alio, fors. Io. Tzetza esse additam, et ideo δήλη in τοιάδε mutatum.

8) ὁμηρ.) Il. η, 303 sqq.

Νεμέᾳ [1]), χώρα τοῦ Ἄργους, λέων ἦν ἄτρωτος σιδήρῳ καὶ βολαῖς παντοίαις, ὃν Ἡρακλῆς ταῖς οἰκείαις χερσὶ συνθλάσας, σκεπαστηρίῳ τῷ τούτου δέρματι ἐκέχρητο. Φίλος δὲ ὢν τῷ Τελαμῶνι, ἄπαιδι ὄντι, καὶ θύοντί ποτε τῷ Διΐ, διαπορευόμενος [2]) ἐκλήθη ὑπὸ τούτου εἰσελθεῖν εἰς τὴν αὐτοῦ οἰκίαν, καὶ θῦσαι τῷ ἰδίῳ [3]) πατρὶ Διΐ, οὕτως ἑστὼς μετὰ τῆς λεοντῆς, καὶ εὔξασθαι γενέσθαι παῖδα ἄῤῥενα [4]) αὐτῷ. Ἡρακλῆς δὲ λαβὼν χρυσέαν οἰνοδόχον [5]) φιάλην, ἔθυσε, καὶ ηὔξατο οὕτω [6]). Καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν διέπτη ἀετος, καί φησι Τελαμῶνι [7])· Ἔσται [8]) σοι παῖς, ὃν [9]) κάλεσον ἀετόν· καὶ ἐκλήθη Ἀετὸς κατὰ τὸ σημεῖον [10]). Καὶ γεννηθέντα τὸν Αἴαντα, Ἀετὸν ἐκάλεσεν, εἶτα Αἴαντα [11]). Αὐξηθέντα δὲ τῇ λεοντῇ

1) ἐν Νεμέᾳ) Idem narrant Io. Tzetz. in Chil. VII, 101, et Eudoc. p. 213 et 392.

2) διαπορευ.) Ita omnes Codd. noſtri cum Eudoc. p. 392, ſed Vit 3. διαπορευομένῳ, ita vt ad Διΐ referretur, non bene.

3) ἰδίῳ) Vit. 1. et Ciz. οἰκείῳ.

4) παῖδα ἄῤῥ.) Sic cum Seb. Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. παιδίον ἄῤῥεν. Sed Apollod. III, 12, 7: παῖς ἄῤῥην, cf. Heyn. Obſeruatt. p. 310.

5) οἰνοδόχ.) Ciz. et Vit. 1. οἰνοδόχον.

6) οὕτω) Pro οὕτως bene Ciz. et Vit. 1.

7) τελαμῶνι) A Seb. reſtitutum noſtri comprobant, ſed ſeq. τελαμὼν cum noſtris omnino eſt delendum, a Seb. non deletum.

8) ἔσται) Vit. 1. et Ciz. ἔστω, non male, fere vt in N. T. Luc. 1, 31. καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

9) ὃν) Part. καὶ, quam vulg. addit, Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. non agnoſcunt, bene.

10) σημεῖον) Ciz. et Vit. 1. σῆμα, ſed Vitt. 2 et 3. praeponunt: καὶ ἐκλήθη ἀετὸς κατὰ τὸ σημεῖον, bene, nam vix credibile eſt, Herculem dixiſſe κατὰ τὸ σημεῖον, quae verba Eudoc. omittit.

11) Ἀετὸν — εἶτα Αἴαντα) Pro Αἴαντος, quod reſtituit Seb. noſtri firmant, niſi quod melius cum Eudocia ἐκάλεσεν pro ἐκάλεσαν.

τοῦτον [12]) Ἡρακλῆς ἐσκέπασε [13]), καὶ ταύτην αὐτῷ ἐχαρίσατο· ὑφ' ἧς σκεπόμενος, ὡς ληροῦσιν, ἄτρωτος ἦν, πλὴν μόνου τοῦ τόπου, κατά τινας, τοῦ σκεπομένου πρώην ὑπὸ τοῦ γωρυτοῦ [14]), ὅτε ταύτην ἐφόρει ὁ Ἡρακλῆς· ὅτε δὲ [15]) ὁ Αἴας [16]), ὑπὸ τοῦ σάκους. Ἄλλοι δέ φασιν, περὶ [17]) τὴν κλεῖδα τρωτὸν εἶναι τὸν Αἴαντα. Ταῦτα δὲ λῆρος. Τὸ δὲ ἀληθὲς οὕτως ἔχει. Περιδέξιος στρατιώτης ὢν ὁ Αἴας, καὶ πολλοὺς πολεμήσας πολέμους [18]), οὐδέποτε ἐτρώθη, τῷ ἄριστα τηρεῖν ἑαυτὸν, καὶ σκέπεσθαι τῷ σάκει. Ἐπεὶ δὲ αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνεῖλε, τὸ ξίφος κατὰ τῆς πλευρᾶς ὤσας, ἢ τοῦ τραχήλου, εἰς μῦθον ἐτέθη, ὅτι τούτους τοὺς τόπους εἶχε μόνον [19]) τρωτούς.

Ex 458. Γωρυτὸς Σκύθης] Ὁ τοῦ Τευτάρου, ὃν πρὶν [1]) οὗτος εἶπεν Ἡρακλέα διδάξαι τὴν τοξικήν. Ἐγὼ δὲ ἔφην, ὅτι [2]) ἄλλοι φασὶν, Εὔρυτον, ἢ Ῥαδάμανθυν αὐτὸν διδάξαι, πατρῷον αὐτοῦ γενόμενον.

12) *αὐξ. — τοῦτον*) Sic quoque Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. *αὐξηθέντος — τούτῳ*, minus bene.

13) *ἐσκέπασε*) Eudoc. *διεσκέπασε*, bene.

14) *γωρυτοῦ*) Vit. 1. et Ciz. perperam *γωρητοῦ*.

15) *ὅτε δὲ — σάκους*) Eudocia non praebet.

16) *ὁ Αἴας*) Art. ὁ noſtri praeponunt, vt anteà ad ὁ Ἡρακλῆς.

17) *περὶ*) Pro *ὑπὸ* lego cum noſtris. Deinde Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. pag. 392. et Phauor. ad v. *λέων* corrupte: *περὶ Ἡρακλείδην εἶναι τὸν Αἴαντα*, pro *περὶ τὴν κλεῖδα εἶναι τρωτὸν τὸν Αἴαντα*. Eudocia et Phauor. adeo omittunt *περί*.

18) *πολέμους*) Ciz. et Vit. 1. omittunt. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. *πολλοὺς πολέμους πολεμήσας*.

19) *μόνον*) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et edd. pr. *μόνους*: in Vit. 1. et Ciz. plane deeſt.

1) *ὃν πρὶν*) Vit. 1. et Ciz. ignorant *ὄν*.

2) *ἐγὼ — ἔφην, ὅτι*) Abſunt a noſtris, nam poſt *τοξικὴν* habent *ἄλλοι δέ*. Videntur a Io. Tzetza, iactatore grandiloquo, addita, cf. ad h. l. Sturz. in Pherecyd. p. 187.

Ex 459. Κωμύρῳ] Κώμυρος ὁ Ζεὺς ἐν Ἁλικαρνασσῷ τιμᾶται.

Ex 461. Σκύμνον 3) παρ᾽ ἀγκάλησιν] Ἡρακλῆς φιλῶν τὸν Αἴαντα, καὶ δεξάμενος αὐτὸν εν ταῖς αὐτοῦ ἀγκάλαις, καὶ πήλας, ηὔξατο ὑπὲρ αὐτοῦ τῷ Διΐ.

Ἀΐτα] γενικῇ. τοῦ φίλου 4), Δωρικῶς. Οἱ δὲ Σχολιασταὶ διὰ τοῦ ι γράφουσι ληροῦντες 5). Ἀΐτης ὁ Ἡρακλῆς παρὰ Λακεδαιμονίοις.

462 — 63. Οὐ γάρ τι πείσει] Οὐ γὰρ πείσει, φησὶν 6), ὁ Τεῦκρος τὸν πατέρα αὐτοῦ Τελαμῶνα. Λήμνιος δὲ ὁ Αἴας, ἤτοι ὁ πολεμικὸς (Λήμνιοι γὰρ ὡς φησιν Ἑλλάνικος 7), εὗρον ὁπλοποιΐαν) ὁ πρηστὴρ καὶ σφοδρὸς καὶ θερμὸς 8) ἄνεμος τῆς Ἐνυοῦς καὶ τοῦ πολέ-

3) σκύμνον —) Hoc ſchol. abeſt a noſtris.

4) γενικῇ, τοῦ φίλ.) Sic legunt Ciz. et Vit. 1. pro ἤγουν τ. φίλ. bene. Deinde pro οἱ Σχολ. ι γράφοντες ληροῦσιν legunt, vti dedimus, quibus addit Thryllit.: *Atqui* Ἀΐτας *per* ι *non per* ει *eſt* ὁ φίλος, *vt vel titulus Theocrit. Idyll.* XII. *innuit. Adde Euſtath. ad Hom. Od.* ε, *p.* 240. *ed. Baſ. Scholiaſta Theocriti* Ἀΐτης, ὁ ἐρώμενος, ὡς Θετταλοί φασιν. *Vid. etiam Etymologum. Suidas diſtinxit, et* Ἀείτης *exponit* ὁ ἑταῖρος, *contra* Ἀΐτην, ὁ ὁρμητικός, *quod ultimum, forte Herculi, tanquam epitheton, conuenire queat.*

5) γράφ. ληρ.) Vit. 2. γράφουσι καὶ ληροῦσι: Vit. 3. modo γράφουσι.

6) οὐ γὰρ πείσει, φησὶν) Abſunt a Vitt. 2 et 3. et bene abeſſe poſſunt. Plura in hoc ſcholio, vti editum et, videntur mutata. Noſtri enim pro ὁ Τεῦκρος τὸν Τελαμῶνα, εἰπών, ὅτι ὁ λήμνιος καὶ ὁ πολεμικὸς Αἴας αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνεῖλε, ſic: ὁ Τεῦκρ. τὸν πατέρα αὐτοῦ Τελαμῶνα. λήμνιος δὲ ὁ Αἴας, ἤτοι ὁ πολεμικός, reliquis demtis; atque ſic etiam hunc locum reſtituimus.

7) Ἑλλάνικ.) Cf. ad Fragm. Sturz. p. 142. qui hunc locum referendum putat ad Hellanici libr. περὶ Χίου κτίσεως: Seb. vero ad περὶ Λήμνου κτίσεως, haud dubie rectius.

8) καὶ θερμὸς) Addunt bene. Vit. 1. et Ciz. quia πρηστὴρ a πρήθω deriuatur.

μου 9) (Ἐνυὼ γὰρ ἐπίθετον τῆς Ἥρας 10)) ὤτρυνε 11),

9) Ἐνυοῦς — πολέμου) Vel per Hendiad. Ἐνυοῦς πολεμικῆς, latine, Bellonae, vel καὶ τοῦ πολ. *id est belli*, ita vt Ἐνυὼ sit i. q. πόλεμος. cf. Ruperti ad Sil. Ital. IV, 439, et X, 202, vbi quoque nominatur Enyo.

10) τῆς Ἥρας) Idem tradit scholiast. ad v. 519. Forte legendum τῆς Ἀθηνᾶς, quod facile cum Ἥρας confundi potest, nam nullus est praeter Tzetzam, qui contendat, Iunonem dictam esse Enyo, h. e. Suida auctore, πολεμικὴν θεόν. Minerua traditur fulminum iactus possidere ap. Hygin. fab. 116. collat. Virg. Aen. I, 42. cf. Burman. de Ioue Fulgurat. c. 15. Id sane facit ad explicandum τὸ πρηστήρ. Thryllitzschius non male coniicit legendum esse: ἐνυάλιος γὰρ ἐπίθετον Ἄρεως, nam Mars sic dicitur. Interim tamen tenendum est, Mineruam et Enyo non esse vnam eandemque Deam, quod docent Hom. Il. ε, v. 333. et Lycophr. v. 519, qui videtur secutus esse Homerum. Heyne ad Hom. l. l. tradit, rariorem esse Deae huius Enyus memorationem. Marti comes additur ab Homero Il. ε, 592. Eudocia p. 149, cui est δαιμόνιον μάχιμον, a quibusdam nutricem, ab aliis matrem, et ab aliis filiam Martis esse nominatam, docet. Schol. Aeschyl. in Sept. ad Theb. 45. Ἐνυὼ interpretatur μάχην. Clericus ad Hesiod. Theog. 273.: Ἐνυὼ nomen est Bellonae, παρὰ τὸ ἔνω, ἐνύω, ὅ ἐστι φονεύω, vt coniicit Eustathius. cf. Tzetz. ad v. 519. vbi eadem tradit. Quaecunque ita sit, siue Minerva ipsa, siue quam nominant Latini Bellonam, quae vere esse videtur, et quae saepe cum Minerua confunditur; Iuno vero, vti Tzetzes opinatur, et quam haud dubie e loco scriptoris cuiusdam recentioris corrupto in scholia sua recepit, neque est, neque esse potest. Videat ergo Tzetzes, quomodo tueatur suam Ἥραν πολεμικήν. Attamen vt Tzetzae aliquid demus, quo Ἥραν suam Ἐνυὼ v. 519. repetitam tueatur, credibile, saltem verisimile est, mythographis aetatis serioris Ἐνυὼ, quum significet πόλεμον et μάχην, fuisse quamcunque Deam pugnatricem vel proelia obeuntem, et hinc etiam Ἥραν, nimis poetarum locis, vbi ea armata proeliis interfuisse commemoratur, vt Virgil. Aen. II, 612 sqq.

εἰς φυγὴν ἐλθὼν, ἢ τραπεὶς [12]), ταῦρος βαρύφρων, ὡς καὶ Ὅμηρος [13])·

Ἀνδρὶ δὲ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.

Φίτυν [14])] Φίτυς, ἡ γέννησις καὶ ὁ γεννήτης. Ἔστι ῥῆμα φιτύω, τὸ γεννῶ.

464 — 66. Δυσμενεστάτου ξένων δώρῳ] τοῦ Ἕκτορος [1]). Μονομαχήσας γὰρ τῷ Ἕκτορι, καὶ ἰσοῤῥόπου τῆς μάχης γενομένης, φιλοῦνται [2]), καὶ ἀλλήλοις διδοῦσι δῶρα·

Αἴας δὲ ζωστῆρα [3]) δίδου φοίνικι φαεινόν,

μεθ' οὗ ἀναιρεθεὶς [4]) Ἕκτωρ ὑπ' Ἀχιλλέως, καὶ δεθεὶς, ἐκ τοῦ ἅρματος ἐσύρετο. Ὁ Αἴας δὲ τότε [5]) τὴν σπάθην

— *Hic Iuno saeuissima partes*
Prima tenet, sociumque furens a nauibus agmen
Ferro adcincta vocat.

11) οὔποτ') Pro ὁ οὔποτ' legimus cum Vitt. 2 et 3. nam ὁ turbat sensum verborum, nec Lycophron admittit.

12) ἐλθὼν, ἢ τρ.) Reuocauimus ἐλθὼν a Pottero temere eiectum, et addidimus ἢ, quod vett. edd. ignorabant, e Vit. 1. et Ciz.

13) ὅμηρ.) Il. ν, 521.

14) Φίτυν) Hoc schol. a Seb. illatum nostri non exhibent.

1) τοῦ Ἕκτορος) Restituimus e Vit. 1. et Ciz. qui soli habent.

2) φιλοῦνται) Sic Vit. 1. et Ciz. melius pro φιλιοῦνται, quod est Graecorum recentiorum.

3) Αἴας δὲ (μὲν) ζωστῆρα) Haec modo ex Hom. Il. η, 305. Ciz. et Vit. 1. habent, statim iungentes cum μεθ' οὗ. Sane sufficiunt haec verba, reliqua postea videntur addita. Vitt. 2 et 3. omnia exhibent, sed male δίδωσι pro δίδου: Vit. 3. φαεινὴν pro φαεινόν.

4) ἀναιρεθεὶς) Praemissum καὶ hic deletum posuimus interiecto commate post Ἀχιλλ. auctoritate Codd. nostrorum. cf. Hom. Il. χ, 395 sqq.

5) τότε) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. quoque addunt, omisso tamen articulo τὴν, bene.

ἀφ' Ἕκτορος λαβὼν 6), μετ' αὐτῆς αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνεῖλεν, ὥς φησι Σοφοκλῆς 7). Ἀντικλείδης δὲ ὑπὸ Πάριδός φησι τοξευθέντα ἀποθανεῖν 8).

467 — 68. Τραμβήλου κάσιν] Τὸν Τεῦκρον λέγει 1)· μετὰ γὰρ τὴν ὑφ' Ἡρακλέους γενομένην τῆς 2) Τροίας ἅλωσιν, Τελαμὼν Θεάνειραν, τὴν καὶ Ἡσιόνην, ὡς ἐξαίρετον 3) γέρας ἔλαβεν, ὡς Ἴστρος ἐν Συμμίκτοις 4) φησίν. Αὐτὴ δ' ἐκ Τελαμῶνος ἔγκυος 5) γενομένη, ἀπέδρασε τῆς νεὼς 6), καὶ νηξαμένη ἦλθεν εἰς Μίλητον.

6) λαβὼν) Abeſt a Ciz. et Vit. 1. qui mox quoque pro μετ' αὐτῆς αὐτὸς legunt μεθ' ἧς.

7) Σοφοκλ.) Aiac. v. 909.

8) τοξ. ἀποθ.) Vitt. 2 et 3. τοξεύεσθαι (forte τοξευθῆναι) καὶ ἀποθανεῖν. Vit. 1. et Ciz. male τοξευθέντος. De Anticlide cf. Voſſ. de Hiſt. Gr. pag. 244. Meurſ. Bibl. Attic. l. 1. et Fabr. Bibl. Gr. Vol. II, p. 34. ed. Harl. Meminerunt eius Plutarch. in Alexand. c. 46. it. de Muſica ἐν ταῖς ἐπιφανείαις T. X. p. 665. ed. Reisk. in: de Iſide et Oſiride T. VII. p. 444. vbi Iſidem tradit fuiſſe vxorem Promethei. Apoll. Rhod. Schol. I, 1207 et 1289. ἐν Δηλιακοῖς. Clemens Alexandr. in Stromatt. L. 5. fol. 153. Athen. IV, 157. f. n. IX, 384, d, et XI, 466, c. περὶ νόστων, id eſt, de reditu graecorum in patriam, vnde hic locus a Tzetza laudatus haud dubie ſumtus eſt.

1) λέγει) A Seb. adiectum Vit. 1. quoque adiicit, non vero Ciz. qui alias ſemper ei aſſentitur.

2) γενομένην τῆς) A noſtris abeſt.

3) ὡς ἐξαίρ.) Noſtri ignorant. Apollod. II, 6, 4. ἀριστεῖον: Sophocl. Ai. 434. τὰ πρῶτα καλλιστεῖα.

4) ἐν συμμίκτ.) Vit. 3. ἐν τοῖς συμ. De Iſtro, diſcipulo Callimachi, cf. Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 384, et Fabr. Bibl. Gr. Vol. II, p. 44. cuius quoque meminit ſchol. Sophocl. in Oed. Col. v. 42. 1047 et 1053. vbi vero non horum συμμίκτων, vt Seb. opinatur, ſed eius libb. ἀτάκτων fit mentio, qui quidem vnus eſt idemque liber, et Eudoc. p. 246. a qua, vti a Suida, nominatur δοῦλος καὶ γνώριμος καλλιμάχου.

5) ἔγκυος) Sic lege cum noſtris, non ἔγγυος.

6) ἀπέδρ. — νεὼς) Vit. 3. ἀπέδρα τῆς νηός. Vit. 1. et Ciz. totum hunc locum ſic

Ἐγὼ δὲ ὠνηθεῖσάν 7) φημι παρὰ Πριάμου βασιλεύοντος τῆς Μιλήτου Ἀρίωνος 8), ὃς αὐτὴν ἐν ὕλῃ κεκρυμμένην εὑρὼν, διέσωσε 9), καὶ τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα υἱὸν 10), Τράμβηλον κληθέντα, ἀνέθρεψεν ὡς ἴδιον παῖδα. Τῆς δ' ἐπὶ Ἴλιον στρατείας γενομένης, Ἀχιλλεὺς εἰς Μίλητον παραγένετο, καὶ τὸν Τράμβηλον ἀντιστάντα ἀνεῖλε. Θαυμάσας δὲ τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ 11), καὶ μαθὼν Τελαμῶνος εἶναι υἱὸν 12), ἔθαψεν αὐτὸν, δακρύσας ὡς συγγενῆ.

469. Τῷ πυργοσκάφῳ] Τῷ Τελαμῶνι 1)· ἱστορεῖ γὰρ Ἑλλάνικος 2), ὅτι πρὸ τοῦ Ἡρακλέα εἰσελθεῖν εἰς τὴν Τροίαν 3) ὁ Τελαμὼν, μέρος τοῦ τείχους καταβαλὼν 4), εἰσῆλθε. Εἶτα παρατηρήσας καὶ μα-

legunt: αὐτὴν δ' ἐκ Τελ. ἔγκυον γενομένην ἀπέδρασε τ. νεὼς καὶ εὐξαμένην (pro νηξαμένη) ἦλθεν εἰς Μίλητον διανηξαμένην τὴν μεταξὺ θάλασσαν, quae verba vltima διαν. — θάλ. Vitt. 2 et 3. cum Seb. tollunt. Accuſatiui ſane aduerſantur orationi; lectione vero εὐξαμένη, ſcl. τοῖς θεοῖς, ſeruata, verba vltima quoque ſeruari poſſunt. Locus, vti Vitt. 2 et 3. cum Seb. exhibent, videtur eſſe recenſionis ſecundae.

7) ὠνηθεῖσαν) Sic quoque Ciz. et Vit. 1. verum Vitt. 2 et 3. vt edd. ante Pott. ὠνηθεῖσα.

8) Ἀρίωνος) Vit. 1. et Ciz. ὠαρίωνος, ſcripto tamen ſuper ωα, αυ.

9) διέσωσε) Noſtri non habent.

10) υἱὸν) A Seb. ſuppletum Vitt. 2 et 3. comprobant.

11) θαυμάσας — αὐτοῦ) Pro εἶτα τῆς ἀνδρείας αὐτὸν θαυμάσας Seb. reſtituit, cui accedunt noſtri.

12) υἱὸν) Noſtri delent.

1) πυργοσκ. τῷ Τελαμῶνι) Vit. 1. et Ciz. πυργοσκάφον λέγει τὸν τελαμῶνα.

2) Ἑλλάνικ.) Cf. Sturz. Fragm. p. 147.

3) εἰς τὴν τροίαν) Pro ἐν τῇ τροίᾳ legendum cum Vit. 1. et Ciz. praeeunte Apollodoro II, 6, 4. τελαμὼν πρῶτος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, quem Tzetz. plerumque ſequitur.

4) καταβαλὼν) Vit. 2. καταλαβὼν, vt neſcias, quid rectum, addit Thryllit. Rectius haud dubie κατα-

θῶν δυσχεράναντα τούτου ἕνεκα τὸν Ἡρακλέα, ἀλεξικάκου Ἡρακλέους βωμὸν ἱδρύσατο, καὶ τὴν ἐπὶ τῷ πεπραγμένῳ ὀργὴν ἰάσατο. Οἱ δέ φασι, τὸν Ἡρακλέα σπώμενον ἐπ' αὐτὸν τὸ ξίφος, ἐκεῖνον περὶ αὐτὸν λίθους σωρεῦσαι· τοῦ δὲ Ἡρακλέους [5]) φαμένου, Τί τοῦτο; Τελαμὼν ἔφη· Ἐγείρειν μέλλω βωμὸν Ἡρακλέους ἀλεξικάκου [6]). Καὶ οὕτω [7]) τῆς ὀργῆς Ἡρακλῆς παύεται [8]), καὶ γέρας αὐτῷ τὴν Ἡσιόνην, τὴν καὶ Θεάνειραν, δωρεῖται.

470. Ῥήτρῃσι [9])] Δημηγορίαις.

471 — 75. Γλαυκῷ ὤτρυνε κυνὶ στεῖλαι] Φοινοδάμας τρεῖς ἔχων θυγατέρας, ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τοῦ Λαομέδοντος ἐκθεῖναι αὐτῶν μίαν τῷ κήτει, ἐκκλησίαν συναγαγὼν, ἐδημηγόρησε, δέον εἶναι [10]) τὸν κακοῦ αἴτιον Λαομέδοντα ἐκθεῖναι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ [11]) Ἡσιόνην, καὶ ἔπεισε τοὺς Τρῶας· διὸ καὶ ἐξετέθη πρὸς βορὰν τῷ κήτει. Ἡρακλῆς δὲ αὐτὴν ἔσωσεν, ἀνελὼν τὸ κῆτος. Τούτου δὲ ἕνεκα μηνιῶν ὁ Λαομέδων τῷ Φοινοδάμαντι τὰς ἐκείνου τρεῖς θυγατέρας τισὶν ἐξέδοτο [12]), ἐλθόντας [13])

βαλὼν, nam supra ad v. 34. ῥῆξαι cum Apollodoro II, 6, 4.

5) εἶτα — Ἡρακλέους) Ita hunc locum restituimus ope Vit. 1. et Ciz. qui ante in omnibus edd. sic se habebat: σκωμένου δὲ Ἡρακλέους ἐπ' αὐτὸν τὸ ξίφος, ὁ (Vit. 2. τότε) Τελαμὼν (παρατηρήσας τοῦτον ἕνεκα δυσχεράναντα τὸν Ἡρακλέα) (haec vncis inclusa desunt in Vitt. 2 et 3.) λίθους περὶ αὐτὸν ἐσώρευε (Vit. 3. ἐσώρευσε)· τοῦ δὲ φαμένου.

6) ἀλεξικ.) Apollod. l. l. καλλινίκου, cf. Heyne in Obseruatt. p. 183. et Sturz. ad Hellanic. p. 147. qui epitheton καλλινίκου h. l. aptissimum esse putat.

7) οὕτω) Sic nostri pro οὕτως.

8) παύεται) Ciz. et Vit. 1. ἐπαύθη.

9) ῥήτρῃσι) Hoc schol. Vit. 1. et Ciz. non praebent. Est schol. interlin.

10) εἶναι) A Seb. receptum nostri firmant.

11) θυγατ. αὐτοῦ) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui non addunt αὐτοῦ.

12) ἐξέδοτο) Nostri pro ἔδοτο, bene.

13) ἐλθόντας) Vit. 1. et Ciz. ἐλθοῦσι, non male, si iungitur cum τισίν.

εἰς γῆν [14]) ἔρημον τῆς Λιβύης [15]), ἐᾶσαι αὐτὰς θηροβρώτους [16]) γενέσθαι· ὧν μιᾷ μιγεὶς Κριμισσὸς [17]) ποταμὸς ἐν εἴδει κυνὸς, γεννᾷ τὸν Αἰγέστην [18]), ὃς ἐκεῖσε τρεῖς ἔκτισε πόλεις, Αἰγέσταν, Ἔντελλαν [19]) ἢ καὶ Ἄταλλαν ἀπὸ τῆς γυναικὸς, ἧς ἔγημε, καὶ Ἔρυκα.

Γλαυκῷ κυνὶ] Τῷ κήτει.

Βάβαξ] Ὁ ῥήτωρ, παρὰ τὸ βάζω, τὸ λέγω.

476 — 77. Πιποῦς] Πιπὼ ὄρνεόν ἐστι [1]) θαλάσσιον εὐπρεπὲς καὶ εὐειδές [2])· νῦν δὲ τὴν Ἡσιόνην οὕτω καλεῖ. Σκορπίον δὲ τὸν Ἡρακλέα [3]) λέγει, διὰ τὸ φονικόν. Κακὴν δὲ ὠδῖνα, τὸν αὐτὸν [4]), ὅνπερ ἦν καταπιὸν τὸ κῆτος.

14) εἰς γῆν) Pro εἰς τὴν Vitt. 2 et 3. bene.

15) λιβύης) *Id est, in vastam illam, vt loquitur Lycophr. v. 957. Siciliae a meridie occidentem versus solitudinem: ita bene conuenit cum iis, quae narrat v. 953.* Sebast.

16) θηροβρ.) Vit. 1. et Ciz. θηριοβρ.

17) κριμισσ.) Nostri κρημισσ. minus bene, nam erat fluvius Siciliae Crimissus, cf. Ferrarii Lex. Geograph. Infra v. 913. κρίμισσα vrbs est Lycophroni, et Strab. VI, p. 254.

18) Αἰγέστην) Vitt. 2 et 3. ἐγέστην, et deinde ἐγέσταν, haud dubie rectius; erat enim vrbs Siciliae Egesta, postea Segesta dicta. Vit. 1. et Ciz. vulg. Αἰγέσταν, vt Strab. VI, p. 254. Steph. Byz. quoque Ἐγέστα, ab Egeste Troiano dicta, qui Troianus vero a Virgil. Aen. V, 550. Acestes, et vrbs V, 718. Acesta nominatur. Variat ergo scriptura huius vocabuli.

19) Ἔντελλ.) Sic Seb. vt Steph. Byz. Vit. 1. et Ciz. ἄταλλαν, vt edd. pr. Vit. 3. cum Phauor. ἐντύλλαν (forte ἔντελλαν) ἢ καὶ ἄταλλαν ἀπὸ τῆς γυναικὸς, ἧς ἔγημε, vt infra ad v. 953. quam lectionem hic reuocauimus.

1) ἐστι) Nostri ignorant.

2) εὐειδές) Abest a Vitt. 2 et 3. εὐηδὲς Vit. 1. et Ciz.

3) τὸν Ἡρακλ.) Vit. 1. et Ciz. praemittunt, vt antea, νῦν.

4) τὸν αὐτὸν) Vitt. 2 et 3. repetunt τὸν Ἡρακλέα, et λέγει huc ponunt. In Vit.

478. Ὁ δεύτερος δὲ νῆσον ἀγρότης [5])] Ἡ σύνταξις οὕτως· Ὁ δὲ ἀγρότης χερσαῖος Ἀγαπήνωρ, ὁ αὐτόδαιτος; ὁ ἐκ τῶν λυκαινομόρφων κρανόμων Νυκτίμου ἐσχηκὼς τὴν γέννησιν (Νυκτίμου δέ φησιν ἐκ δρυὸς τεχθέντος) ποίων κρανόμων Νυκτίμου; τῶν πρὸ τῆς μήνης τεχθέντων, καὶ τῶν θαλψάντων κατ' ἄκρον χειμῶνα ἐν σπληδῷ πυρὸς ὀχὴν φηγίνων πύρνων· μολὼν δεύτερος τοῦ Τεύκρου εἰς τὴν νῆσον τῆς Κύπρου, χαλκωρυχήσει.

Ἀγρότης] Ἀγαπήνωρ, ὁ ἀγρευτὴς, παρ' ὅσον Ἀρκὰς τὸ γένος [6]) ἦν· οἱ δὲ ἠπειρῶται καὶ ἀγρευταί. Ἡ ἀγρότης [7]) ὁ ἄγριος, παρ' ὅσον ἀγρίᾳ τροφῇ ἐχρῶντο οἱ Ἀρκάδες τὸ πρὶν, ἤτοι βαλάνοις [8]), ὡς καὶ ὁ παροιμιώδης χρησμός·

Πολλοὶ [9]) ἐν Ἀρκαδίῃ βαλανηφάγοι [10]) ἄνδρες ἔασι.

480. Χερσαῖος] Ὁ τὴν μεσόγειαν [1]) τῆς Πελοποννήσου καὶ Ἀρκαδίαν [2]) οἰκῶν, ὡς καὶ Ὅμηρος [3]), ἐμ-

1. et Ciz. desunt καινὴν usque ad κῆτος.

5) νῆσον ἀγρότης — χαλκωρυχήσει) A Seb. suppleta a nostris absunt. Vit. 1. et Ciz. modo post δεύτερος ponunt περὶ Ἀγαπήνορος ὁ λόγος τοῦ Ἀρκάδος: Vitt. 2 et 3. vt edd. prior. ἀγαπήνωρ· ἀγρότης παρ' ὅσον etc.

6) τὸ γένος) Seb. perperam se suppleuisse iactitat art. τὸ in omnibus edd. adeo in Pott. 1. iam obuium.

7) ἢ ἀγρότης ὁ ἀγρ.) Sic legimus e Vit. 1. et Ciz. reliqui negligunt ἀγρότης, et mox ex iisdem post Ἀρκάδες suppleuimus τὸ πρὶν, quod quoque addit Erasmus in Adagiis, et Phauor. ad Ἀρκὰς, πρόσθε.

8) ἤτοι βαλ.) Vit. 1. et Ciz. τοῦτ' ἔστι βαλάνῳ.

9) πολλοὶ — Ἀρκαδ.) Vit. 1. et Ciz. πολλοὶ δ' ἐν Ἀρκάσι: Vitt. 2 et 3. vt edd. pr. Ἀρκαδίᾳ. Extat in Herodot. V, 66. Pausan. VIII, 1 et 42. et Plutarch. Coriolan. c. 3.

10) βαλανηφ.) Nostri βαλανοφ.

1) μεσόγ.) Vit. 1. et Ciz. μεσογαίαν.

2) Ἀρκαδ.) Vit. 2. καὶ Ἀρκαδ. *hoc est Arcadiam*, bene, vt saepius in his

φαίνων 4) μὴ ἔχειν ναῦς αὐτοὺς διὰ τὸ πόῤῥω εἶναι τῆς θαλάσσης, οὑτωσὶ λέγει·

Αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Νῆας ἐϋσσέλμους 5) περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
Ἀτρείδης· ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει.

Αὐτόδαιτος] ἐπεὶ βαλανηφάγοι ἦσαν 6).

Ἐκγόνων δρυὸς] Ἀρκὰς, ὁ Διὸς ἢ Ἀπόλλωνος παῖς, καὶ Καλλιστοῦς τῆς Λυκάονος θυγατρὸς, ὥς φησι Χάρων ὁ Λαμψακηνὸς 7), κυνηγῶν ἐνέτυχέ τινι τῶν Ἁμαδρυάδων νυμφῶν κινδυνευούσῃ, καὶ μελλούσῃ φθαρῆ-

scholiis καί. Vit. 3. minus bene καὶ Ἀρκαδίας.

3) ὅμηρ.) Il. β, 612, sqq.

4) ἐμφαίνων — οὑτωσί) Desunt in Vit. 1. et Ciz. sed in Vitt. 2 et 3. sic: δείκνυσι λέγων, reliquis demtis. Videntur postea addita.

5) ἐϋσσ.) Nostri ἐϋσέλ. simplici σ.

6) αὐτόδ. — ἦσαν) Haec, quae ab omnibus absunt edd. et Mss. eruimus e Vit. 1. et Ciz. Codd. principibus.

7) χάρων ὁ λαμψ.) Eudociae p. 435. et Suidae, qui eadem de eo tradunt, si excipias voc. ἱστορικὸς, quod abest ab Eudocia, et quod Suidas λιβυκὰ non addit, dicitur υἱὸς Πυθοκλέους, Pausan. vero X, 38, 6, ὁ Πύθεω, quod sine dubio e compendio scribendi corruptum mutandum in Πυθοκλέους. cff. Voss. de Hist. Gr. p. 8. et 357. Fabric. Bibl. Gr. Vol. III, p. 38. His addantur Creuzer Historic. gr. antiquiss. Fragmenta pag. 89. sqq. qui diligentissime de aetate et scriptis eius egit: Plutarch. in Themistocl. 27. et de Herodoti malign. Vol. IX. p. 410. ed. Reisk. vbi dic. ἀνὴρ πρεσβύτερος, scl. vt putat Reiske, Ἡροδότου, sed vid. Creuzer p. 91.: Strab. XIII, p. 583 et 589. Herodot. I, 107. schol. Apoll. Rhod. II, 2 et 479. et Photii Lex. ad κύβηβος p. 135. Scripsit quoque ὥρους λαμψακηνῶν, h. e. Annales Lampsacenorum, sic Schweighäus. ad Athen. T. II, p. 645. et VI, p. 129. sed Suid. Eudoc. et Creuz. p. 122 seqq. ὅρους λαμψ. Schweigh. vero in Indice miratur, a Creuzero lect. ὅρους esse defensam. Caeterum Creuzer. l. l. p. 131.

ναι ὑπὸ χειμάῤῥου ποταμοῦ 8) ἐν τῇ δρυΐ, ἐν ᾗ γεγονυῖα ἦν ἡ νύμφη, καὶ ἀνέτρεψε τὸν ποταμὸν, καὶ τὴν δρῦν 9) χώματι ὠχύρωσεν. Ἡ δὲ νύμφη, Χρυσοπέλεια τὴν κλῆσιν κατ' Εὔμηλον 10), συνελθοῦσα αὐτῷ, γεννᾷ Ἔλατον καὶ Ἀφείδαντα 11), ἐξ ὧν εἰσὶν καὶ οἱ 12) Ἀρκάδες, ὥς φησι Ἀπολλώνιος·

quoque locum nostrum tractauit.

8) ποταμοῦ) Art. τοῦ in vulg. praepos. deleuimus consensu nostrorum.

9) τὴν δρῦν) Sic Vit. 1. et Ciz. recte pro τὴν γῆν. Sic Com. Natal. V, 11, p. 472, vbi eadem narrat: *quare ille fluvium alio diuertit, et quercum terra communiuit.* Sebast. quoque cum edd. omnibus, quae exstant, legit τὴν γῆν, et tamen in interpretatione lat. exhibet: *quercumque aggere communivit.* Vnde haec inconstantia? vnde haec quercus in interpretationem eius lat. translata? Caeterum inde patet, Codd. Vit. 1. et Ciz. esse antiquissimos, et haud dubie primae recensionis. Creuzer. hanc diuersitatem lectionis non notauit.

10) Εὔμηλον) Cff. Voss. de Hist. Gr. p. 6. Heyne in Ind. scriptt. ad Apollod. laudatorum, et instar omnium Groddeck in: *Bibl. der alten Litter.* II, p. 94.

11) Ἀφείδ.) Vitt. 2 et 3. ἀμφείδ. vitiose, cf. Heyne ad Apollod. III, 9, 1. quem Tzetzes h. l. secutus est.

12) εἰσὶν — οἱ) Vitt. 2 et 3. εἰσὶ καὶ οἱ, sed mox Ἀπολλ. praepositum in vulg. καὶ nostri bene delent. Locus Apollonii est L. II, 475 sqq. vid. ibi scholia, ubi *Charonis Lamps. locus haud paullo aliter.* Thryllit.: *Apud Apollonium vero loquitur ibi Agenorides Phineus de Paraebio, quod quercum excidisset, collat. L. III, v. 478. Scholiast. vti Theocrit. III, 13. tribuit Rhoeco Centauro.* Reines. Idem notat Sebast. et addit: *Quod porro de Arcade et nympha Hamadryade refert, deceptionem (?) arbitror; atque aliter accepisse, quod de eadem nympha tradit ap. ipsius Apollonii scholiastam loc. cit. Charon Lampsacenus, qui non de Arcade, verum de Rhoeco Centauro loquitur.* cf. quoque Creuzer l. l. p. 130 et 132. Versus Apollonii in Vit. 1. et Ciz. omissi, in Vitt. 2 et 3. alio ordine sunt positi.

Ἀλλ' ὅγε [13]) πατρὸς ἑοῖο (τοῦ Ἀρκάδος [14])) κακὴν τίνεσκεν ἀμοιβὴν
Ἀμπλακίης· ὁ γὰρ οἶος ἐν οὔρεσι [15]) δένδρεα τέμνων [16])
Δή ποθ', Ἁμαδρυάδος [17]) νύμφης ἀθέριξε [18]) λιτάων,
Ἥ μιν ὀδυρομένη ἀδινῷ μειλίσσετο μύθῳ,
Μὴ ταμέειν [19]) πρέμνον δρυὸς ἥλικος, ᾗ ἔπι πουλὺν
Αἰῶνα τρίβεσκε διηνεκές . . . .

Ἢ ὅτι Ἀγαπήνωρ [20]) ἀπὸ Δρύοπος ἔσχε [21]) τὸ γένος, ὁ δὲ Δρύοψ υἱὸς ἦν [22]) Ἀπόλλωνος καὶ Δίας τῆς Λυκάονος· ταύτῃ γὰρ συνελθὼν Ἀπόλλων, ἔγκυον ἐποίησεν. Ἡ δὲ τεκοῦσα, τὸ βρέφος ἔκρυπτε δρυὸς στελέχει, ὅθεν καὶ Δρύοψ ἐκλήθη, καὶ ἐξ αὐτοῦ Δρύοπες οἱ περὶ Παρνασσὸν, ὡς φησιν Ἀπολλώνιος [23])·

Δίου Θειοδάμαντος, ὃν ἐν Δρυόπεσσιν ἔπεφνε.

13) ὄγε) Vitt. 2 et 3. modo ὁ.

14) τοῦ Ἀρκάδος) Vncis inclusum nostri non agnoscunt. *Versum quidem restituit Gerbelius, sed τοῦ Ἀρκάδος, (quod certe non erat praetereundum) omisit.* Potter. Sed Thryllit. addit: *vid. Apollonium, et aliter iudicabis, nam ille Paraebium patrem, de quo haec narrat, non nominauit κατὰ ῥητόν.*

15) οὔρεσι) Pro οὔρεϊ Vitt. 2 et 3. cum Seb.

16) τέμνων) Apollon. Vitt. 2 et 3. recte: Seb. cum edd. pr. perperam τέμνων.

17) ποθ' Ἀμαδρ.) Vit. 2. πότ', Vit. 3. τότ' Ἀμαδρ.

18) ἀθέρ.) Nostri, vt edd. pr. ἀθέριζε, male.

19) μὴ ταμέειν) A Seb. hos verss. additos Vitt. 2 et 3. non addunt.

20) Ἀγαπ.) Vitt. 2 et 3. art. ὁ praemittunt.

21) ἔσχε) Vit. 1. et Ciz. vt edd. vett. εἶχε: sed Vitt. 2 et 3. ἔσχε.

22) ἦν) A Seb. adiectum nostri non agnoscunt. Idem tradunt Etymol. M. ad Δρύοψ, et Pauſ. IV, 34, 6. ſed ſchol. Apollon. p. 160, b. δρύοπος τοῦ λυκάονος καὶ δίας τῆς λυκαονίας. cf. Creuzer l. l. p. 132, et prae caeteris Verheyk ad Ant. Liberal. Metamorph. XXXII, p. 210. qui pro Δίας legendum exiſtimat Δηϊανείρας.

23) Ἀπολλώνιος) Sic h. l. vt ſupra v. 208. pro Ἥλιος legendum, vbi conferas, quae ſunt dicta, nam etiam hic verſ. eſt Apoll. Rh. I, 1213.

481. Λυκαινόμορφων] Ὁ τράγος κακῶς ἔφη Λυκόφρων [1]· λυκομόρφων γὰρ ὤφειλεν εἰπεῖν· οὐ γὰρ λύκαιναι, ἀλλὰ λύκοι γεγόνασιν οἱ Λυκάονος παῖδες, κατὰ τοῦτον. Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη·

Πελασγὸς ἦν παῖς τοῦ Διὸς καὶ Νιόβης, ᾧ Λυκάων [2]) παῖς ἐκ Μελιβοίας [3]) κόρης, εἴτ' οὖν [4]) Κυλλήνης τῆς νύμφης [5]), ὥς φασιν ἄλλοι πάλιν [6]). Οὗτος [7]) καταστὰς βασιλεὺς τῶν Ἀρκάδων,

Πολλοῖς [8]) γάμοις δέδεικτο πεντηκοντάπαις·
Ἀλλ' ἀσεβὲς βλάστημα τῶν τέκνων ἔφυ,

1) λυκόφρων) A Seb. additum comprobant Vitt. 2 et 3. haud dubie interceptum a seq. λυκομόρφων, quin adeo augent, nam habent sic: ὁ τράγος κακῶς ἔφη λυκόφρ. Per contemtum, vti videtur Thryllitzschio, vocat Lycophr. τράγον, quem τραγικὸν appellare debuerat. Forsitan τράγον e compendio scripturae ortum et τραγικὸν scribendum. Vit. 1. et Ciz. haec, vt omnia, quae carpunt Lycophronem, non exhibent.

2) ᾧ λυκ.) Nostri delent καὶ interpositum, bene, cum Com. Nat. IX, 9. p. 993. qui totum hunc locum videtur exscripsisse e Tzetza verbis gr. cum interpretatione lat. laudato auctore eius Hecataeo Milesio, cf. Heyn. Obseru. ad Apollod. p. 263. qui fraude hoc fecisse putat.

3) μελιβοίας) Vit. 1. et Ciz. μελιβοίης, vt edd. pr. et Natal. Com. vid. Apollod. III, 8, 1., quem Tzetzes ante oculos habuit.

4) εἴτ' οὖν) Nostri pro εἶτουν.

5) τῆς νύμφης) A Seb. intrusum, neque Codd. nostri, neque Nat. Com. l. l. neque edd. pr. habent. Ex Apollodoro illatum est a glossatore.

6) ὡς — πάλιν) Sic cum Seb. legunt Vitt. 2 et 3. Potterus perperam πάλιν seq. οὗτος adnectit, posito antea puncto. Nat. Com. πάλιν plane omittit. Apollodor. melius ordinat verba sic: ἢ, καθάπερ ἄλλοι λέγουσι, νύμφης κυλλήνης sine πάλιν, quod sane abesse potest. Vit. 1, et Ciz. legunt: ὡς φησιν ἄλλος πάλαι.

7) οὗτος) Vit. 1. et Ciz. vt Apollod. ὃς: Natal. Com. οὗτος ἔπειτα: Vitt. 2 et 3. οὗτος — Ἀρκάδων, vt versiculum senarium, separatim ponunt.

8) πολλοῖς etc.). Hic discedens Natal. Com. a Tze-

ὧν τὰ ὀνόματα 9) Μαίναλος [10]), Θεσπρωτὸς, Νύκτιμος [11]), Καύκων, Λύκιος [12]), Φθίος τε καὶ Τηλεβόας, Αἵμων, Μαντινεὺς, Στύμφαλός [13]) τε καὶ Κλείτωρ, Ὀρχόμενός τε καὶ ἕτεροι, οἳ πάντες, ὡς ἔφην [14]), πάντας ἀνθρώπους [15]) ὑπερέβαλον ὑπερηφανίᾳ καὶ ἀσεβείᾳ. Ζεὺς δὲ, τὴν αὐτῶν ἀσέβειαν πειρᾶσαι βουλόμενος [16]), εἰκασθεὶς ἀνδρὶ χερνήτῃ, παραγίνεται αὐ-

tza et Apollodoro pro verss. exhibet: κατὰ χρησμὸν τινὰ ἐκ πολλῶν γάμων πολλοὺς παῖδας λαβὼν, αὐτὸς ὢν ἀσεβὴς, ἀσεβεῖς καὶ τοὺς παῖδας περιέλαβεν, ὧν Μαίναλος etc. Forte haec e Grammatico veteri, qui sua ex Hecataei Milesii L. II. Genealogiarum laudato auctore hauserat, et quem quoque Tzetzes secutus est, petierat. Atque hactenus suspicione fraudis ab Heynio damnatus absolui posse videtur: cf. tamen Creuzer in Historic. Gr. Antiq. Fragmentis p. 64 sq.

9) ὀνόματα) Pro ὧν a Seb. positum nostri non agnoscunt. Natal. Com. neque ὀνόμ. neque ὧν habet.

10) Μαίναλος) Recte,* sed Vit. 1. et Ciz. μέλαγνος. Vitt. 2 et 3. μαίναλθος, mendose, cf. Heyne ad Apollod.

11) Νύκτιμος) Nostri, vt edd. pr. σὺν Νυκτίμῳ. Nat. Com. σὺν Νυκτίμῳ καὶ Καύκωνι.

12) Λύκιος) A Seb. repositum pro Λύκος, quod nostri cum Com. Nat. tuentur.

13) Στύμφαλος) Nostri, vt edd. pr. et Natal. Com. Στύμφηλος, quod etiam comprobat Pausan. VIII, 22, vid. ibi Facium. Sed audiamus Thryllit. quid de hoc loco sentiat: *Continua*, inquit, *senarios et meum lege:*

Ὧν ἦν Μέλαγνος, Θεσπρωτὸς σὺν Νυκτίμῳ,
Καύκων, Λύκος, Φθίος τε, καὶ Τηλεβόας,
Αἵμων, Μαντίνεύς, Στύμφηλός τε καὶ Κλείτωρ.

Versus non sunt omnes exacti: et saltem quater peccant, sed vides tamen poetae lacinias. Peccat is etiam ante: ἀλλ' ἀσεβεῖς.

14) ὡς ἔφην) Abest a Ciz. et Vit. 1.

15) πάντ. ἀνθρ.) Nostri cum Nat. Com. vt edd. pr. πάντες praeter Vit. 1. qui πάντας exhibet, bene. Praeterea omnes tuentur lect. vet. ἐνίκων pro ὑπερέβαλον, quod videtur ex Apollodoro mutatum.

16) τὴν αὐτῶν — βουλόμενος) A Seb. illata, neque Codd. nostri, neque Nat.

τοῖς [17]). Οἱ δὲ καλέσαντες αὐτὸν [18]) ἐπὶ ξενία, σφάττουσιν ἕνα τῶν ἐπιχωρίων παῖδα [19]), οὗ τὰ σπλάγχνα τοῖς ἱεροῖς [20]) συμμίξαντες, παρέθηκαν [21]) τῇ τραπέζῃ, συμβουλεύσαντος τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ Μαινάλου [22]). Ζεὺς δὲ μυσαχθεὶς [23]), τὴν μὲν τράπεζαν ἀνέτρεψεν, ἔνθα [24]) νῦν Τραπεζοῦς [25]) καλεῖται ὁ τόπος ἐν Ἀρκαδίᾳ· Λυκάονα δὲ καὶ τοὺς τούτου [26]) παῖδας ἐκεραύνωσε [27]), πλὴν τοῦ νεωτάτου [28]) Νυκτίμου.

Com. habet. Ex Apollodoro a glossatore addita videntur.

17) παραγ. αὐτοῖς) Cis. solus omisit αὐτοῖς, quod quoque Apollod. non agnoscit.

18) οἱ — αὐτὸν) Vt Apollod. sed Nat. Com. ὃν αὐτοί, quem ipsi.

19) ἕνα — παῖδα) Vt Apollod. sed Nat. Com. ἕνα τ. ἐγχωρ. παιδαρίων.

20) τοῖς ἱεροῖς) Abest et a nostris Codd. et a Nat. Com. Glossator debet Apollodoro. Infra τοῖς ἄλλοις κρέασι.

21) παρέθηκαν) Nostri cum Nat. Com. vt edd. pr. παρέθεντο, cf. Heyn. ad Apollod.

22) συμβουλ. — Μαινάλου) Sunt Apollodori, nam nostri Codd. vti edd. pr. cum Nat. Com. non habent.

23) ζεὺς δὲ μυσαχθ.) Nat. Com. τοῦτο δὲ ζεὺς ἐγνωκὼς καὶ μυσ. optime, nam Iupiter ab hoc cibo, nisi re antea cognita, abhorrere non poterat. Hyginus quoque fab. 176. huic lectioni favet, nam habet: *Postquam sensit, iratus mensam euertit.* Ab Apollodoro haec plane absunt, cf. Heyne p. 303.

24) ἔνθα) Nostri cum Nat. Com. et edd. omnibus ὅθεν, quod etiam Tzetzes fere vbique vsurpat. Ἔνθεν est Apollodori.

25) τραπεζοῦς) Sic Seb. cum Apollodoro: nostri Codd. vt edd. pr. τραπεζεύς, forte aeque bene. Nat. Com. haud dubie optime vtrumque praebet sic: ὁ τόπος τραπεζεὺς ἐν Ἀρκαδίᾳ, καὶ τραπεζοῦς ἡ πόλις καλεῖται. cf. Heyne in Obseruatt. ad Apollod. p. 265. interprett. ad Hygin. l. l. et Tzschucke ad Pomp. Mel. I, 19, §. 11.

26) τούτου) A Seb. additum nostri ignorant: est Apollodori.

27) ἐκεραύνωσε) Nostri cum edd. pr. κεραυνοῖ. Differt Nat. Com. qui sic habet: τῶν δὲ Λυκάονος παίδων ὡς ἀσεβησάντων εἰς ξένον μετ' αὐτοῦ Λυκάονος, τοὺς μὲν εἰς λύκους ἔτρεψε, τοὺς δὲ ἐκεραύνωσε.

Νυκτίμου δὲ τὴν βασιλείαν λαβόντος, ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος ἐγένετο [29]) κατακλυσμὸς, ὃν ἔνιοί φασι διὰ τὴν τῶν Λυκάονος [30]) παίδων ἀσέβειαν γεγεννῆσθαι.

Ἄλλως [31]). Ὁ Ζεὺς, ἐπιξενωθεὶς τῷ Λυκάονι, εἱστιᾶτο παρ' αὐτῷ [32]). Οἱ δὲ τούτου υἱοὶ, ἀπόπειραν ποιούμενοι, εἰ θεός ἐστι, κρέα κομίσαντες, καὶ τὰ Νυκτίμου κρέατα [33]) συμμίξαντες τοῖς ἄλλοις κρέασι, παρέθηκαν [34]) τῷ Διΐ. Ὁ δὲ ὀργισθεὶς, ἀνέτρεψε τὴν τράπεζαν, ἔνθα νῦν [35]) Τραπεζοῦσα [36]) πόλις ἐστὶν ἐν Ἀρκαδίᾳ· τινὰς [37]) δὲ τῶν τοῦ Λυκάονος παίδων ἀνεῖλε κεραυνῷ, καὶ τὴν Ἀρκαδίαν συνεχῶς ἐκεραύνωσεν, ἕως ἡ γῆ ἀνασχοῦσα τὰς χεῖρας, καὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ Διὸς ἐφαψαμένη, τὴν ὀργὴν κατέπαυσε [38])· διό φασι πρώτως [39]) ἐν Ἀρκάσιν ἐκεχειρίαν [40]) γενέσθαι. Ἐνίους δὲ τῶν Λυκάονος παίδων εἰς λύκους μετέβαλεν [41]), οὓς ὁ

28) νεωτάτου) Pro νεωτέρου, quod noſtri retinent, Seb. vt Apollod. recte.

29) ἐγένετο) Vt Apollod. Noſtri, vt ante Seb. γίνεται. Sic quoque verba a Seb. addita: ὃν ἔνιοι φασὶ, quae noſtri ignorant, ſunt Apollodori. Deinde legendum γεγεννῆσθαι pro γεννῆσθαι.

30) διὰ τὴν τῶν λυκάονος usque ad οὐκ οἶδα πῶς, ἔφη, deſiderantur omnia in Vitt. 2 et 3.

31) ἄλλως) Abeſt a Vit. 1. et Giz.

32) παρ' αὐτῷ) Seb. addidit: Vit. 1. et Ciz. non praebent.

33) κρέα κομ. — κρέατα) Sic Vit. 1. et Ciz. bene pro: προκνομήσαντες τὸν Νύκτιμον, καὶ τὰ τούτου κρέατα.

34) παρέθηκαν) Pro vulg. παρέθησαν Vit. 1. et Ciz. recte cum Seb.

35) ἔνθα νῦν) Vit. 1. et Ciz. vt ſupra, ὅθεν καί.

36) τραπεζοῦσα) Vit. 1. et Ciz. τραπέζου, forte, vt antea, τραπεζοῦς.

37) τινὰς) Noſtri τοὺς tuentur cum edd. pr.

38) ἀνασχοῦσα — κατέπαυσε) Pro his a Seb. ſuppletis et emendatis Vit. 1. et Ciz. ſeruant vulg. παρακαλοῦσα τὸν Δία, τὴν χεῖρα ἐξέτεινε.

39) πρώτως) Ciz. et Vit. 1. πρῶτα.

40) ἐκεχειρ.) Sic legendum; pro ἐκκεχειρ. conſenſu Vit. 1. et Ciz. aliorumque ſcriptorum.

41) μετέβαλ.) Vit. 1. et Ciz. μετέβαλλεν.

Λυκόφρων, οὐκ οἶδ' ὅπως [42]), ἔφη λυκανομόρφους γενέσθαι· εἰ μή πως [43]) εἶδος ἀντὶ εἴδους ὤφειλεν εἰπεῖν, ἀντὶ τοῦ [44]) ἀρκτομόρφων· Καλλιστὼ γὰρ, ὡς ληροῦσιν, ἡ Λυκάονος θυγάτηρ, σύνθηρος ἦν Ἀρτέμιδος [45]), ᾗ Ζεὺς, εἰκασθεὶς Ἀρτέμιδι, συνευνάζεται. Ἄρκτον δὲ ταύτην ποιεῖ, διὰ τὸ λαθεῖν τὴν Ἥραν, ἐξ ἧς ὁ Ἀρκὰς ἐγεννήθη. Ἐκ ταύτης [64]) δὲ τῆς σειρᾶς κατάγεται καὶ Ἀγαπήνωρ [47]).

Νυκτίμου κρεανόμων] Καὶ τοῦτο λῆρος [48]) τῶν Λυκόφρονος λόγων· οὐ γὰρ τὸν Νύκτιμον ἐκρεανόμησαν [49]), ἀλλ' ἕτερον ἐπιχώριον παῖδα, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος, καὶ ἕτεροι.

482 — 83. Τῶν πρόσθε μήνης] Πρῶτον [1]) τοῦτο σκόπου [2]), ὅτι καὶ τὰ ἐπιῤῥήματα τὸ ν ἐφελκυστικὸν ἔχουσι, φωνήεντος ἐπιφερομένου, συμφώνου δὲ, οὐκέτι, ὥσπερ κἀγὼ γράφω, καὶ τούτου ἕνεκα πολλοῖς τῶν ἀμαθῶν διασύρομαι, τὸ αὐτῶν ἀῤῥώστημα προσαπτόντων ἐμοί.

42) οἶδ' ὅπως) Sic Codd. noſtri pro οἶδα πῶς.

43) μήπως) Noſtri male μήπω.

44) ἀντὶ τοῦ) Omittunt noſtri τοῦ.

45) Ἀρτέμ.) Noſtri, vt edd. pr. Ἀρτέμιδι.

46) ἐκ ταύτης) Vit. 1. et Ciz. ἐξ αὐτῆς.

47) Ἀγαπήν.) Noſtri delent art. ὁ. In Pott. II. vitio operarum erat ὁ.

48) καὶ τοῦτο λῆρος) *Lege:*

καὶ τοῦτο λῆρος τῶν Λυκόφρονος λόγων
οὐ γὰρ τὸν Νύκτιμον, ἐκρεανόμησαν,
ἀλλ' ἕτερόν τιν' ἐπιχώριον παῖδα,
ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος καὶ ἕτεροι.

Et tales verſus politici latent in vtroque Tzetza plures, ſi quis modo obſeruare ſategerit. Thryllit.

49) ἐκρεαν.) Sic Vit. 3. ſed Vitt. 1. 2. et Ciz. ἐκρεανόμησαν, perperam.

1) πρῶτον usque ad προσαπτόντων ἐμοί abſunt a Vit. 1. et Ciz.

2) σκόπου) Vitt. 2 et 3. σκόπει, quod idem eſt, cf. Phauor. ad ὑπηρετῶ.

Πρόσθε μήνης Φηγίνων πύργων] Ἐπεὶ προσέληνοι [3]) οἱ Ἀρκάδες· ἐτρέφοντο γὰρ πρὸ συνόδου τῆς Σελήνης, πυρὶ ὀπτῶντες τὰς βαλάνους. Ἢ ὅτι προσέληνοι οἱ ὑβρισταὶ λέγονται· προσελεῖν γὰρ, τὸ ὑβρίζειν [4]). Ἄλλοι δὲ αὐτοὺς ὡς μωροὺς διαβάλλουσιν, ὡς λέγοντας ἀρχαίους εἶναι [5]), καὶ τῆς σελήνης παλαιοτέρους. Τὸ δ' ἀλληγορικώτερόν ἐστιν οὕτως [6])· Ἀστρολογίαν [7]), καὶ ἐνιαυτὸν, μῆνας, ἰσημερίας, καὶ τὰ τοιαῦτα Πὰν [8]) ὁ Ἀρκάδων [9]) βασιλεὺς, ἢ Ἄτλας Λίβυς [10]) εὗρεν [11]), ἀπὸ σελήνης τοὺς μῆνας [12]) συλλογισάμενος· ὕστερον δὲ [13]) Θαλῆς. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι Ἀρκάδες [14]) θυ-

3) προσέληνοι) Cf. Steph. Byz. ad h. v. ibique interptt. et Io. Tzetz. Chil. IV, 810 sqq: et omnino, quae doctissime, vt adsolet, Heyne disputauit de Arcadibus luna antiquioribus in Opusc. Acad. Vol. II, pag. 332 sqq. vbi p. 346. etiam nostrum locum affert.

4) προσελεῖν — ὑβρίζειν) Io. Tzetz. l. l. προσελοῦν — ὑβρίζειν καλεῖται τοῖς Ἀρκάσι, et Chil. II, 882. προσελοῦν — καλεῖται παρ' ἑτέροις.

5) λέγοντας — εἶναι) Haec duo verba absunt a Vit. 1. et Ciz.

6) ἐστιν οὕτως) Vit. 1. et Ciz. οὕτως ἔχει: Vitt. 2 et 3. ἐστὶν, deleto οὕτως. *cf. Censorin. de die natal. c. 19.* Seb.

7) ἀστρολογ.) Vit. 1. et Ciz. ἀστρολόγος γὰρ, non male, vt referatur ad seq. βασιλεὺς, saltem melius, quam edd. ante Pott. ἀστρολόγως.

8) Πὰν) Pro πάντα, quod in vulgatis corruptum est, restituimus auctoritate Vitt. 2 et 3. Vtrumque et πάντα et Πὰν Ciz. et Vit. 1. ignorant. Quisque autem scit, vel e Virgil. Georg. III, 392:

Pan, Deus Arcadiae, captam te, Luna, fefellit,

Pana cum Luna fuisse ab Arcadibus vti Deum ἐπιχώριον praecipue cultum. cf. Heyn. Opuscul. l. l. p. 342.

9) Ἀρκάδων) Vit. 1. et Ciz. ὁ τῆς Ἀρκαδίας.

10) Λίβυς) Vitt. 2 et 3. Λίβυες, scl. βασιλεύς.

11) εὗρεν) Vit. 1. et Ciz. ἑρευνῶν, forte ἐρευνᾷ.

12) τοὺς μῆνας) Consensu Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. τοῦ λόγου, forte τοὺς λόγους.

13) ὕστερον δὲ) E Vitt. 2 et 2. δὲ addidimus.

14) Ἀρκάδ. — κατέδειξαν) Vit. 1. et Ciz. Ἀρκάδων — κατέδειξε, forte Ἀρκάδια.

σίας Θεοῖς κατέδειξαν, πρῶτον μῦν [15]), δεύτερον [16]) ἵππον λευκὸν, τρίτον δρυὸς φύλλα· ὅθεν ἡ Πυθία [17])·

Πολλοὶ ἐν Ἀρκαδίῃ [18]) βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασι.

484. Χαλκωρυχήσει] Ἐπειδὴ πολλὰ [1]) μέταλλα χαλκοῦ ἐστὶν ἐν Κύπρῳ. Λέγει οὖν, ὅτι παραγενόμενος ἐξ Ἀρκαδίας ὁ Ἀγαπήνωρ εἰς Κύπρον, χαλκὸν ἐργάσεται [2]). Ἐγὼ δέ φημι, ὅτι παραγενήσεται [3]) εἰς τὴν Κύπρον, ὅπου χαλκωρύχοι εἰσίν. Ἀπρεπὲς γὰρ τὸν τοιοῦτον [4]) στρατηγὸν γενέσθαι [5]) χαλκωρύχον. Τὸ δὲ σχῆμά φημι κατὰ σύλληψιν [6]), ἢ χαριεντισμόν.

486. Οὖ φίτυν] τὸν πατέρα [7]). Ἦν δὲ [8]) Ἀγαπήνορος πατὴρ ὁ Ἀγκαῖος. Οὗτος ἐπὶ τὸν Καλυδώνιον κάπρον ἐξελθὼν [9]), ἀνῃρέθη ὑπ' αὐτοῦ. Τὸ δὲ πλάτος τῆς ἱστορίας Ὅμηρός [10]) φησι, καὶ Σωτήριχος [11]) ἐν τοῖς

15) μῦν) Consensu omnium Codd. Mss. Thryllit. mauult σῦν.

16) δεύτ. — τρίτον) Vit. 2. et Ciz. vtrique voc. δὲ addunt.

17) πυθία) Vit. 1. et Ciz. πυθώ.

18) Ἀρκαδ.) Nostri ἀρκαδίᾳ, sic etiam, vt ad v. 479. βαλανοφάγοι pro βαλανηφάγοι. Vit. 1. et Ciz. sic: πολλοὶ βαλανοφάγοι ἄνδρες ἐν Ἀρκαδίᾳ ἔασιν.

1) πολλά) Deest in Vit. 3. vt ἐστὶ in Vit. 1. et Ciz.

2) ἐργάσ.) Vit. 1. et Ciz. ἐργάσηται.

3) παραγεν.) Vit. 3. παραγίνετο.

4) τὸν τοιοῦτ.) Sic legendum e Codd. nostris pro τὸ τοιοῦτον.

5) γενέσθ.) Vitt. 2 et 3. γίνεσθαι.

6) κατὰ σύλλ.) Thryllit. mauult κατασύλληψιν, vno verbo. Vitio operarum χαριεντισμὸς apud Seb. pro χαριεντισμόν.

7) τὸν πατέρα) Abest a Ciz. et Vit. 1. vt ab edd. ante Potter.

8) ἦν δὲ) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. etiam addunt.

9) ἐπὶ τὸν — ἐξελθὼν) Vit. 1. et Ciz. sic: ἐπὶ τὸν κάπρ. τὸν καλ. ἐλθών.

10) Ὅμηρ.) Vit. 1. et Ciz. καὶ ὅμηρ. Il. α, 535 sqq.

11) Σωτήριχ.) Vid. Voss. de Hist. Gr. p. 199. Fabric. Bibl. Gr. ed. Harl. Vol. III,

Καλυδωνιακοῖς λέγει [12])· „Ὁ δὲ Καλυδώνιος σῦς, πρό-„τερον περὶ τὴν Οἴτην διατρίβων, ὕστερον [13]) ἦλθεν εἰς „Αἰτωλίαν, Ἀρτέμιδος μήνιδι, ὅτι οὐκ ἔθυσεν αὐτῇ ὁ „Οἰνεύς·

„ . . . . . ἄλλοι δὲ θεοὶ [14]) δαίνυνθ' ἑκατόμβας.“

Οἰταῖος οὖν ἐκεῖνος ἀπὸ τῆς Οἴτης καλεῖται [15]).

487. Βουβῶνος ἐν τόρμαισι] Ταῖς περιφερείαις τοῦ βουβῶνος συντρίψας τὸ σῶμα. Βουβὼν δέ ἐστιν ὁ τοῦ ἰσχίου τόπος· ὃν δέ φησιν ὁ σοφώτατος οὗτος Λυκόφρων [1]) βουβῶνα, οὐκ ἴσημι, ἢ βαρβαρίζοντος καὶ φλυαροῦντος τοῦ ἀνδρὸς, ἢ ἐμοῦ ἀμαθαίνοντος [2]). Νῦν μὲν γὰρ [3]) ἐν τῷ βουβῶνί φησι τὸν Ἀγκαῖον πληγῆναι, εἶτα μετὰ μικρόν φησι· Πλήξας ἀφύκτως σφυρόν. Ἐγὼ δὲ πάλιν γινώσκω σφυρὸν, τὰ περὶ τὸν ἀστράγαλον μέ-

p. 52. Tzetz. in Chil. VII, 102. Reines. in Epp. ad Hofman. et Rupertum p. 316. et quod idem ὁ πάνυ adscripsit exemplari suo Gruter. Inscript. VIII. p. 871. Libri de rebus Calydon. nemo, quantum equidem scio, meminit alius. Vit. 1. et Ciz. καλυδωνίαις; Vit. 3. καλυδωνικαῖς pro καλυδωνιακοῖς.

12) λέγει) Nostri vulg. tuentur λέγων.

13) ὕστερον) A nostris abest, non bene ob πρότερον.

14) ἄλλοι δὲ θεοὶ) Ex *Hom. Il.* ι, 531. Seb. et Odyss. γ, 471. *Forte legendum* ἄλλοισι δὲ θεοῖς. Thryll.

15) Οἰταῖος — καλεῖται) Desunt in Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. melius legunt, vt dedimus pro: Οἰτ. οὖν διὰ τοῦτο καλεῖται.

1) λυκόφρων) A Seb. receptum comprobant Vitt. 2 et 3.

2) ἢ βαρβαρ. — ἀμαθαίνοντος) Absunt a Ciz. et Vit. 1. vti etiam alia fere omnia, vbi Lycophron reprehenditur. Hariolatur scholiastes. Niceph. Gregor. ad Synesium p. 363. εἰς τὸν βουβῶνα· βουβῶνα λέγει τὴν ἀρχὴν τῶν μηρῶν, ἤγουν τὴν ἄνω ἀρχὴν τοῦ ποδός. Thryllit. Pherecyd. p. 133. ed. Sturz. τὸν Ἀγκαῖον, inquit, ὑπὸ τοῦ καλυδωνίου συὸς πληγέντα τὸν μηρὸν ἀποθανεῖν.

3) μὲν γὰρ) Vit. 3. μὲν οὖν.

ρη [4]). Βουβωνόσφυρον οὖν μὴ γινώσκων κατὰ τὸν σοφώτατον τοῦτον, τὸν καὶ [5]) ψευδεῖς ἱστορίας μυρίας λέγοντα, καὶ ἑαυτῷ, καὶ οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις, πολλάκις ἐναντιούμενον, ὡς ἔοικεν ἀμαθαίνω.

488 — 90. Ἔγνω δ' ὁ τλήμων] Λῆρός ἐστι καὶ τόδε·

> Τῷ γὰρ Σαμίῳ Ἀγκαίῳ στεφηφόρῳ [6])
> Ἐξῆλθε χρησμὸς, μὴ πιεῖν ἐξ ἀμπέλου.

Ὁ γὰρ Ἀγκαῖος οὗτος [7]), υἱὸς ὢν [8]) Ποσειδῶνος καὶ Ἀστυπαλαίας [9]), τῆς Φοίνικος, ἐφύτευσεν ἄμπελον, κατὰ Ἀριστοτέλη [10]) τὸν τοὺς Πέπλους συντάξαντα [11]). Μάντις δέ τις [12]) εἶπεν αὐτῷ [13]), ὡς οὐ πίοι [14]) οἶνον

4) μέρη) Vit. 1. et Ciz. μέλη: deinde τοὺς ἀστραγάλους pro τὸν ἀστράγαλον.

5) τὸν καὶ ψευδ. — ἐναντιούμενον) Non habent Vit. 1. et Ciz. τὸν καὶ, vt Vit. 2. sed a Vit. 3. τὸν abest.

6) τῷ γὰρ Σαμίῳ — στεφηφόρῳ) Sic Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. τῷ Σαμίῳ γὰρ — στεφηφόρος, mendose.

7) οὗτος) A Seb. supplementum nostri comprobant.

8) ὢν) Abest a Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. ἦν.

9) Ἀστυπαλ.) Cf. Pausan. VII, 4, 2, et Steph. Byz. ad h. v. cum interptt.

10) Ἀριστοτ.) Nostri Ἀριστοτέλην.

11) τὸν — συντάξ.) Vitt. 2 et 3. τὸν πέπλους συντ. sed Ciz. et Vit. 1. stant pro vulgata, vti etiam Io. Tzetz. ad Hesiod. p. 3. ed. Heins. Ἀριστοτέλης, ἢ ὁ φιλόσοφος, μᾶλλον δὲ, οἶμαι, ὁ τοὺς πέπλους συντάξας, vnde etiam, vti e scholio nostro, simul patet, eum putasse, hunc Aristotelem diuersum fuisse a philosopho Stagirita. Schol. Apollonii, I, 188. habet modo Ἀριστοτέλης sine ullo additamento, cf. Fabric. Bibl. Gr. Vol. III, p. 277 sqq. ed. Harl. et Meurs. Panathen. c. 18.

12) μάντις — τις) Abest τις a Vit. 1. et Ciz., vt ab edd. ante Pott. Schol. Apollon. I, 188, et ex eo, vt videtur, Natal. Com. VII, 2, p. 719. seruum quendam hoc dixisse tradunt.

13) εἶπεν αὐτῷ) In vulg. additum τῷ Ἀγκαίῳ, quod glossam sapit, expunximus consensu MSS. nostrorum.

14) πίοι) Vitt. 1. 3. et Ciz. πίῃ.

ἐκ ταύτης. Ἐπινοχυίας δὲ τῆς ἀμπέλου [15]) καρπὸν, ἀπέθλιψεν ὁ Ἀγκαῖος τὴν σταφυλὴν εἰς ἀγγεῖον, ἤγουν [16]) κύλικα, ὡς πιόμενος, καὶ κατεγέλα τοῦ μάντεως, δεικνύων τὴν κύλικα· ὁ δ' ἔφη·

Πολλὰ μεταξὺ πέλει [17]) κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου.

Βοῆς δὲ γενομένης, ὡς συὸς λυμαινομένου τὴν χώραν, θεὶς τὴν κύλικα ὁ Ἀγκαῖος, ἐξῆλθεν ἐπὶ τὸν σῦν, καὶ πρῶτος ἀνῃρέθη ὑπ' αὐτοῦ [18]). Οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων ἐπὶ τοῦ Ἀγαπήνορος, πατρὸς Ἀγκαίου, υἱοῦ Ἄκτορος καὶ Εὐρυθέμιδος [19]), τῆς Ἀκάστου, καὶ περὶ τοῦ Καλυδωνίου συὸς τοῦτο ἐδέξατο. Φασὶ δέ τινες, πρῶτον τὴν Ἀταλάνταν ἀκοντίσαι κατὰ τοῦ συός [20]).

492 — 93. Δεδουπὼς τὸν κτανοῦντ' [1]) ἠμύνατο] Εἰ μὲν κτανοῦντά ἐστιν, ὡς ἐγὼ γράφω, οὕτω [2]) συντακτέον· Δεδουπὼς καὶ ἤχῳ φερόμενος, τὸν κτανοῦντα καὶ μέλλοντα κτανεῖν αὐτὸν Ἀγκαῖον ἠμύνατο καὶ ἐπι-

15) τῆς ἀμπ.) Deest in Vit. 1. et Ciz.

16) εἰς ἀγγεῖον, ἤγ. κύλ.) Sic legendum cum Vitt. 2 et 3. reliqui omittunt εἰς ἀγγ. ἤγουν.

17) πέλει) Abest a Vitt. 1. 3. et Ciz. non bene, pro quo Thrylk. mauult πέτει, non male; πέλει tamen exhibent schol. Apollon. I, 188, Natal. Com. l. l. ipsoque Thryllitzschio auctore schol. Greg. Naz. ad στηλ. λόγ. p. 47. ed. Eton.

18) καὶ πρῶτ. — αὐτοῦ) Sic pro ἀνῃρέθη legendum auctoritate Vit. 1. et Ciz., nam plures conuenerant ad aprum prosternendum, quorum prima erat Atalanta, quae percuteret eum, cf. Io. Tzetz. in Chil. VII, 102, v. 71. Schol. Apoll. l. l. ὑπ' αὐτοῦ ἐτελεύτησε. Nat. Com. l. l. *a quo vulneratus.*

19) Εὐρυθ.) Vit. 2. Εὐρυσθ. Apollod. I, 7, 10. meminit Eurythemidis, sed filiae Cleeboeae.

20) φασὶ — συός) Absunt a nostris. Io. Tzetz. in Chil. VII, 102, v. 71. Ἡ Ἀταλάντη πρώτη μὲν ἐκεῖνον ἐτρῶσεν. Videntur igitur ab hoc post Isaacium fratrem hic inserta.

1) κτανοῦντ') Nostri κτανόντ'.

2) οὕτω) Pro οὕτως Vit. 2. recte.

μώρησε, πλήξας ἀφύκτως τὸ, κατὰ τοῦτον, βουβωνόσφυρον ἐκείνου. Τὸ δὲ γράφειν κτανόντα, μωρόν ἐστιν ἐπὶ τοῦ Ἀγκαίου [3]*· Ἀταλάντη γὰρ αὐτὸν ἐτόξευσε, Μελέαγρος δὲ τῷ συοκτόνῳ δόρατι περὶ τὸ μέτωπον πλήξας, ἀνεῖλεν. Ἀγκαῖος δὲ οὐδὲν γενναῖον ἐποίησεν ἐπ' αὐτῷ* [4]*, ἢ ὅτι ἀνατεινάμενος* [5] *τὸν πέλεκυν, ὡς πλῆξαι αὐτὸν, ἀνῃρέθη πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ. Καὶ οὕτω μὲν ἐπ' Ἀγκαίου* [6] *συντακτέον· ἐπὶ δὲ Μελεάγρου οὕτως, ὃ βαθύτατόν* [7] *ἐστι, καὶ ἐμὸν ἐνθύμημα* [8]*. Ὁ δ' αὐτὸς στόρθυγξ* [9] *καὶ ὀδοὺς, ἤτοι ὁ χοῖρος, δεδουπὼς πεσὼν καὶ* [10] *κτανθεὶς, τὸν κτανόντα, ἤτοι τὸν Μελέαγρον, ἠμύνατο, πλήξας ἀφύκτως ἄκρον σφυρὸν* [11]*, ἤτοι τὸν ἀστράγαλον καὶ πόδα* [12] *τοῦ ὀρχηστοῦ καὶ ταχυτάτου πολεμιστοῦ.*

Οὐχ' ὅτι δὲ αὐτὸν ἔπληξεν ὁ χοῖρος περὶ τοὺς πόδας τοῦτο εἶπεν, ἀλλὰ [13] *χαριέντως καὶ ἀστείως ταῦτά* [14] *φησιν, ὅτι ἠμύνατο αὐτὸν, δεσμήσας τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ποιήσας αὐτὸν μὴ δύνασθαι περιπατεῖν* [15]*, διὰ τὸ ἀναιρεθῆναι τοιουτοτρόπως· ἀνελὼν γὰρ τὸν σῦν σὺν τῇ*

3) *μωρόν — Ἀγκαίου*) Vit. 1. et Ciz. sic: *ἐπὶ τοῦ Ἀγκ. μωρόν ἐστιν.*

4) *ἐπ' αὐτῷ*) Vit. 3. *εἰς αὐτὸν.*

5) *ἀνατεινάμ.*) Vitt. 2 et 3. *ἀνατεινόμενος.*

6) *ἐπ' Ἀγκ.*) Vitt. 2 et 3. *ὑπ' Ἀγκ.*

7) *ὃ βαθύτ. — ἐνθύμημα*) Desiderantur in Vitt. 1. 3. et Ciz.

8) *ἐνθύμ.*) Vit. 2. *ἀνάθυμα*, in ora *ἤγουν ἀθύμημα*, vitiose.

9) *στόρθ.*) Vitt. 2 et 3. *στόρθυξ*, quod idem est.

10) *πεσὼν καί*) Nostri non habent. Glossam redolent.

11) *ἄκρ. σφυρὸν*) Vit. 1. et Ciz. *ἄκρ. μηρὸν*, Vitt. 2 et 3. modo *σφυρὸν* sine *ἄκρον.*

12) *καὶ πόδα*) Delent Vitt. 2 et 3. *καί.*

13) *ἀλλά —*) Hic Vit. 1. et Ciz. Inserunt verba: *διὰ τὸ ἀναιρεθῆναι τοιουτοτρόπως*, quae in vulg. ponuntur post *περιπατεῖν*, ibique repetunt: *διὰ τὸ ἀνελεῖν τοιουτοτρόπως.*

14) *ταῦτά*) Vitt. 2 et 3. *τοῦτο.*

15) *περιπατ.*) Vitt. 2 et 3. *πατεῖν*, qui etiam *αὐτὸν* omittunt.

'Αταλάντῃ [16]), τὴν κεφαλὴν τοῦ συὸς, καὶ τὸ δέρας αὐτῇ ἀκροθίνιον χαρίζεται. Περιλύπους δὲ γενομένους [17]) τούτου ἕνεκα τοὺς τῆς μητρὸς [18]) αὐτοῦ ἀδελφοὺς, καὶ ἐχθροὺς αὐτῷ γενομένους, ἀνεῖλεν. 'Αλθαία δὲ, ἡ τούτου μήτηρ, λυπηθεῖσα ἕνεκεν τοῦ συμβάντος τοῖς ἀδελφοῖς, τὴν παρὰ τῶν Μοιρῶν [19]) δᾷδα [20]) κατέκαυσεν, ἣν ἐτήρει, ὡς συστατικὴν οὖσαν [21]) τῆς τοῦ [22]) Μελεάγρου ζωῆς ἀκεραίαν φυλαττομένην. Τινὲς δὲ, φυλλάδα [23]) ἐλαίας, οὐ δᾷδα, εἶναί φασιν, ἣν ἐν τῇ κυήσει φαγοῦσα, τῷ Μελεάγρῳ ἐν τῇ ἐκτέξει συντέ-

16) σὺν 'Αταλ.) Pro 'Αταλ. Vit. 1. et Ciz. recte, nam auctore Apollodoro, I, 8, 1. prima erat, quae vulneraret aprum. Haud dubie σὺν interceptum est a praeced. συὸς. Postea bene τῷ χαρίζεται addunt αὐτῇ, quod recepimus, et omittunt τοῦ συός. Vitt. 2 et 3. habent quidem σὺν, sed non συὸς, neque αὐτῇ. Mihi quidem, si addicerent Codd. placeret legere: ἀνελὼν γὰρ τὸν σῦν, τῇ 'Αταλ. τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ δέρας αὐτοῦ ἀκροθ. χαρίζεται, cf. Apollod. I, 8, 2. et schol. Villois. ad Hom. Il. ι, v. 531.

17) περιλυπ. — γεν.) Vit. 3. περιλύπου δὲ γενομένου, vt ad Meleagrum referretur, non apte.

18) τοὺς τῆς μητρὸς) Sic Vitt. 1. 2. et Ciz. recte; a reliquis τοὺς omissum.

19) παρὰ τ. Μοιρῶν) Vit. 3. περὶ τ. Μ. Nisi haberemus Apollodorum I, 8, 1. qui haec verba interpretaretur, sane nihil esset, quomodo huius breuitatis obscuritas illustraretur. Narrat enim, τὰς Μοίρας τῇ 'Αλθαίᾳ παραγενομένας εἰπεῖν· τότε τελευτήσειν Μελέαγρον, ὅταν ὁ καιόμενος ἐπὶ τῆς ἐσχάρας δαλὸς κατακαῇ· τοῦτο ἀκούσασα, τὸν δαλὸν ἀνείλετο 'Αλθαία, καὶ κατέθετο εἰς λάρνακα. cf. quoque Ouid. Metam. VIII, 452, et Hygin. f. 171 et 174. Interim tamen paene crediderim, a voc. δᾷδα absorptum esse δεδομένην, vt vere habet schol. Villois. ad Hom. Il. ι, v. 531. τὴν ὑπὸ Μοιρ. δεδομένην δᾷδα κατέφλεξε.

20) δᾷδα) Vitt. 2 et 3. δαΐδα hic et postea.

21) οὖσαν) Ignorant Vit. 3. et Ciz.

22) τῆς τοῦ Μελ.) Sic nostri: caeteri τοῦ negligunt.

23) φυλλάδα) Vitt. 2 et 3. φύλλα.

τοκε [24]), καὶ ἐφύλαττεν ἀκριβῶς, ὑπὸ τῶν μάντεων τοῦτο μαθοῦσα, ὡς ἔστ' ἂν φυλάττοιτο ἡ φυλλὰς ἀβλαβὴς, ἀβλαβὴς [25]) καὶ ὁ Μελέαγρος ἔσται· εἰ δὲ φθαρῇ, καὶ ὁ Μελέαγρος συμφθαρήσεται. Ταύτην [26]) οὖν διὰ τὸ πάθος [27]) τῶν ἀδελφῶν κατακαύσασα, εἰςῆλθεν ἐν τῷ θαλάμῳ, καὶ νεκρὸν εὑροῦσα τὸν παῖδα, συναπέκτεινε καὶ ἑαυτήν. Οὕτως ἐγὼ φημι συντάσσειν τὸ κτανόντα [28]).

494. Τρίτος δὲ] Αἰγεὺς, ὁ Πανδίονος υἱὸς [1]), ἢ Σκυρίου κατά τινας [2]), ἢ κατὰ τὸν Λυκόφρονα Φημίου, καὶ υἱοποιηθεὶς [3]) τῷ Πανδίονι, βασιλεύων Ἀθηνῶν, γαμεῖ πρῶτον Μῆταν [4]), τὴν Ὁπλῆτος, δεύτερον Χαλκιόπην, τὴν Ῥηξήνορος [5]). Ὡς δ' ἀλλαχοῦ πάλιν [6])

24) συντέτοκε) Vit. 3. συνακτέτοκε.

25) ἀβλαβὴς) Abest a nostris; et sane abesse potest: forte ortum vel omissum, quia mox repetitur.

26) ταύτην) Vitt. 2 et 3. ταῦτα, quia supra φύλλα, vel vt φυλλάδα et δᾷδα simul combussisse traderetur.

27) διὰ τὸ πάθ.) Nostri διὰ τὸ πένθος: vtrumque bene. Olim τὰ πάθη.

28) οὕτως — κτανόντα) Desunt in Vit. 1. et Ciz. Habent quidem Vitt. 2 et 3. sed pro τὸ κτ. legunt τὸν κτ.

1) υἱὸς) Abest a Vit. 1. et Ciz.

2) κατά τινας) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. quoque addunt. Apollod. III, 15, 5. ἔνιοι δὲ Αἰγέα Σκυρίου εἶναι λέγουσι. cf. Heyne Obseruatt. ad Apollod. p. 342. de Aegeo, filio Scyrii vel Phemii, vt infra v. 1324.

3) υἱοποιηθ.) Plutarcho in Thes. c. 13. dicitur θετὸς Πανδίονι.

4) Μῆταν) Sic quoque Vitt. 2 et 3. et Apollod. III, 15, 6. quem Tzetzes exscripsit. Vit. 1. vero et Ciz. Μήδειαν. Variant varii in nominibus vxorum Aegei. cf. Heyne ad Apollod. l. l. Μῆταν est sine dubio vera lectio, sed auctoribus Athenaeo XIII, p. 557. Hygino f. 25. schol. Euripid. Med. v. 673. et Tzetza ipso ad v. 175. Medeam quoque duxit vxorem. Schol. Eurip. l. l. pro Μῆταν habet Μελίτην.

5) Ῥηξήν.) Vitt. 2 et 3. vitiose ῥηξήνορος, cf. Hom. Odyss. η, 63.

6) πάλιν) Supplent Vit. 1. et Ciz.

εὗρον, μίαν ἔσχε γυναῖκα Αὐτόχθην 7), τὴν Περσέως· οἱ δὲ Χαλκιόπην. Ὡς δ' οὐκ ἐγίνετο τούτῳ παῖς, δεδοικὼς Πάλλαντα, Νῖσον, καὶ Λύκον, τοὺς ἀδελφοὺς 8), ἔρχεται εἰς Πυθὼ, περὶ παίδων μαντευσόμενος, καὶ ἐδόθη αὐτῷ χρησμός 9)·

Ἀσκοῦ τὸν προὔχοντα πόδα 10), μέγα φέρτατε ἀνδρῶν,
Μὴ λύσῃς 11), πρὶν ἄκρον Ἀθηναίων εἰσαφικέσθαι 12).

Ἀπορῶν δὲ τὸν χρησμὸν 13), παραγίνεται εἰς Τροιζῆνα 14) πρὸς Πιτθέα τὸν χρησμολύτην, καὶ ὃς μεθύσας 15) αὐ-

7) Αὐτόχθ.) Vitt. 2 et 3. χαλκιόπην, ſublato τῷ· αὐτόχθ. ſed Vit. 1. et Ciz. αὐτόχθην absque οἱ δὲ χαλκιόπην, nam ſic legendum omnino, non, vt Seb. καλλιόπην, cf. Heyne ad Apollod. III, 15, 6, p. 372. Vxorem vero Αὐτόχθην nominat quoque Io. Tzetz. in Chil. V, v. 677.

8) δεδοικὼς — ἀδελφοὺς) Deſiderantur in Vit. 1. et Ciz. Sunt Apollodori III, 15, 6. cf. quoque Plut. in Theſ. 3. in extrem.

9) χρησμός) Exhibent Plutarch. in Theſ. c. 3. ſchol. ad Eurip. Med. v. 679, et Apollod. III, 15, 6. vbi omnino Heyne eſt conſulendus.

10) πόδα) Pro ποδεῶνα, vt ante Seb. legebatur, habent quoque Vitt. 2 et 3. ſed pro μέγα φέρτ. ἀνδρ. a Sebaſt. dato Vit. 1. et Ciz. vt olim, φέρτατε λαῶν: Vit. 2. ὃν φέρτ. ἀνδρ. Vit. 3. ὦ φέρτ. ἀνδρ. Plutarch. et ſchol. Eurip. μέγα φέρτ. λαῶν. cf. Heyne l. l. Reineſ. citat in not. marginali Bulenger. de ſortibus c. 2. ita legentem: πόδ', ὦ ἄνα φέρτ. λαῶν.

11) μὴ λύσ.) Sic quoque noſtri cum Plutarch. Thryllit. mauult μηδὲ λύε. ſchol. Eurip. μὴ λῦσαι.

12) πρὶν — εἰσαφικ.) Noſtri Codd. vt edd. pr. πρὶν ἐς ἄκρον Ἀθηναίων ἀφίκηαι: Plutarch. πρὶν δῆμον Ἀθηνῶν εἰσαφικέσθαι, cff. ibi interptt. ſchol. Eurip. πρὶν γουνὸν Ἀθηναίων ἀφικέσθαι, cf. ibi Barneſ.

13) τὸν χρησμὸν) Deleuimus διὰ auctoritate Vit. 1. et Ciz. et Apollod. III, 15, 7. Saepe ἀπορεῖν iungitur ſic cum Accuſatiuo ſine διά, quod vero Heyn. ad Apollod. tuetur.

14) εἰς Τροιζῆνα (Τροιζῶνα)) Deſunt in Vitt. 1. 2. et Ciz. Plutarch. l. l. εἰς Τρ. παρελθών.

15) ὃς μεθύσας — ἐκλησ. αὐτῇ) Tzetzes debet Apol-

τὸν ἐποίησε συγγενέσθαι τῇ θυγατρὶ Αἴθρᾳ. Τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ Ποσειδῶν ἐπλησίασεν αὐτῇ. Ἐγκύου δὲ τῆς Αἴθρας γενομένης [16]), ὁ Αἰγεὺς ὑπὸ κοίλην πέτραν [17]) ἔθετο ξίφος, καὶ ὑποδήματα, ὥς φησι Πλούταρχος [18]), καὶ Καλλίμαχος [19]) δὲ λέγει οὕτως [20]).

Ἐν γάρ μιν [21]) Τροιζῆνι κολουραίῃ ὑπὸ πέτρῃ
Θῆκε σὺν ἀρπίδεσσι [22]) . . . . . .

Καὶ αὐτὸς μὲν ἀποδημεῖ πρὸς Ἀθήνας· τῇ δὲ Αἴθρᾳ ἐντέλλεται, ἐὰν υἱὸς ἐξ αὐτῆς γεννηθῇ, δεῖξαι αὐτῷ τὴν πέτραν, καὶ λαβόντα τὸ ξίφος, καὶ ἐνδυσάμενον τὰ ὑποδήματα, ὅταν αὐτῷ ἐφαρμόσωσι [23]), καὶ δυνηθῇ κινῆσαι τὸ ξίφος [24]), πλεῖν εἰς Ἀθήνας, ὃ καὶ ἐποίησεν αὐξηθεὶς, διὰ γνωρισμὸν τοῦ πατρός [25]).

495 — 96. Κέλωρ] υἱὸς τοῦ Γίγαντος Θησέως, τοῦ μάρψαντος τὰ ὅπλα, δηλονότι [1]) τοῦ Αἰγέως, ἐκ τῆς κοίλης πέτρας. Ἢ ὁ κέλωρ καὶ υἱὸς [2]) τοῦ Θησέως,

lodoro III, 15, 7. Vltima τῇ δὲ αὐτῇ sqq. absunt a Vitt. 2 et 3.

16) γενομ.) Nostri γινομένης.

17) πέτραν) Pro πέτρας nostri cum Seb.

18) πλούταρχ.) Thes. c. 3.

19) καλλίμαχ.) *In Fragm. a Bentleio collectis num.* 66. Seb. In ed. Ern. p. 438. vbi cf. Hemsterhus.

20) λέγει οὕτως) Nostri cum edd. pr. modo λέγων.

21) Ἐν γάρ μιν) Sic Seb. Nostri, vt edd. pr. ἔργα δέ μιν: Hemsterhus. ἄορά μιν.

22) ἀρπίδεσ.) Vit. 1. et Ciz. ἀσπίδεσσι.

23) ἐφαρμόσωσι) Pro ἐφαρμόσουσι, vt sq. δυνηθῇ conueniat, legendum consensu Codd. nostrorum.

24) καὶ δυνηθῇ — ξίφος) Vitt. 2 et 3. ignorant cum Apollodoro, qui habet: ὅταν ὁ παῖς δύνηται τὴν πέτραν ἀποκυλίσας ἀνελέσθαι ταῦτα, cui consentit Plutarch. l. l. ἂν δύνατος ᾖ τὴν πέτραν ἀναστῆσαι.

25) διὰ — πατρός) Deest in nostris.

1) δηλονότι) Vit. 1. et Ciz. τοῦτ' ἔστι.

2) καὶ ὁ υἱός) Coniunct. καὶ a Seb. praepositam nostri quoque praeponunt, sed seq. τοῦ Θησέως abest a Vitt. 2 et 3.

τοῦ μάρψαντος καὶ λαβόντος τὰ ὅπλα τοῦ Γίγαντος. ἤτοι τοῦ Αἰγέως, ἐκ τῆς κοίλης πέτρας [3]), ὅπερ βέλτιον· ὁ γὰρ Αἰγεὺς Ἀθηναῖος καὶ γηγενής· ἀπὸ Ἐρεχθέως. Τινὲς δὲ καὶ τοῦτον ἕνα [4]) λέγουσι τῶν ἀναδοθέντων ἐκ τῶν ὀδόντων τοῦ δράκοντος, τοῦ ἐν Θήβαις, ὡς καὶ Ἀνδροτίων [5]). Τρίτον δὲ λέγει ἀπελθεῖν τὸν Ἀκάμαντα, τὸν τοῦ Θησέως παῖδα, ἐν Κύπρῳ, ἀφ' οὗ καὶ ὄρος καλεῖται Ἀκάμας. Φασὶ δέ τινες, οὐ μόνον Ἀκάμαντα, ἀλλὰ καὶ Δημοφῶντα, τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν, ἀπελθεῖν εἰς Κύπρον.

Τοῦ ποτ' εἰς λέχος] Ἀντίπτωσις· οὗ ποτ' εἰς λέχος λαθραῖον ἵξεται, τοῦ Ἀκάμαντος δηλονότι, ἡ Ἰδαία πόρρις καὶ δάμαλις, ἤτοι ἡ Λαοδίκη. Διομήδης γὰρ, καὶ Ἀκάμας ὁ Θησέως, πρὸ τοῦ ναυστολῆσαι τοὺς Ἕλληνας [6]), ἐπρέσβευσαν πρὸς τοὺς Τρῶας διὰ τὴν Ἑλένην [7]). Ἐρασθεῖσα δὲ Λαοδίκη, ἡ τοῦ [8]) Πριάμου θυγάτηρ, Ἀκάμαντος [9]), ἐμίγη αὐτῷ, καὶ ἔτεκεν υἱὸν, Μούνιτον [10]) κληθέντα. Φοβουμένη δὲ, δέδωκε τὸ βρέφος Αἴθρᾳ, τῇ τοῦ Θησέως μητρὶ [11]), ἤγουν τῇ μάμμῃ τοῦ Ἀκάμαντος, ἀνατρέφειν αὐτό· συνῆν γὰρ [12]) ἡ Αἴ-

3) ἐκ — πέτρας) A Seb. inserta nostri non agnoscunt. Sane saluo sensu abesse possunt.

4) καὶ τοῦτον ἕνα) Sic nostri melius pro: καὶ ἕνα τοῦτ. deinde φασὶ pro λέγουσι.

5) ὡς καὶ Ἀνδροτ. — εἰς Κύπρον) In Vitt. 2 et 3. desiderantur. De Androtione, Atticae historiae conditore, vid. Voss. de Hist. Gr. et Meursius in Bibl. L. 1. eiusque etiam meminere Schol. Pind. Isthm. VII, 13. Photii Lex. p. 217. ad νεώσει, Ἀνδροτ. ἐν ς' Ἀτθίδος: et p. 407. ad συγγραφεῖν.

6) πρὸ τοῦ — Ἕλληνας) Nostri non exhibent.

7) διὰ — Ἑλένην) Absunt a nostris.

8) ἡ τοῦ) Nostri negligunt τοῦ, non bene.

9) Ἀκάμ.) Male deest in Vit. 1. et Ciz.

10) Μούνιτον) H. l. recte, cf. supra v. 314. υἱὸν omittunt Vit. 1. et Ciz.

11) τῇ — μητρὶ) *Id negat Pseudodidymus ad Hom. p. 63, ed. Basil.* Thryllit.

12) συνῆν γὰρ) Pro συν.

θρα τῇ Ἑλένῃ ἐν τῇ Τροίᾳ, ἐξ Ἀθηνῶν ἁρπαγεῖσα [13]) παρὰ τῶν Διοσκούρων, δι' ἃ μέλλει ἐρεῖν [14]). Πάλιν δὲ ἁρπαγείσης τῆς Ἑλένης ὑπ' Ἀλεξάνδρου [15]), ἑκοῦσα συνείπετο καὶ αὐτή· μᾶλλον δὲ ἡ Αἴθρα αὕτη ἔπεισε τὴν Ἑλένην Ἀλεξάνδρῳ ἀκολουθῆσαι. Ταύτῃ οὖν τῇ Αἴθρᾳ τὸν Μούνιτον ἔδωκεν ἀνατρέφειν ἡ Λαοδίκη· ἡ δὲ γνοῦσα τοῦ υἱωνοῦ αὐτῆς Ἀκάμαντος εἶναι τὸ παιδίον, λαβοῦσα ἀνέθρεψεν. Ἁλούσης δὲ τῆς Τροίας, ἀναγνωρισθεῖσα τῷ Ἀκάμαντι, ἀπῆρε μετ' αὐτοῦ, κομίζουσα καὶ τὸν Μούνιτον. Περὶ δὲ τὴν Θρᾴκην παραγενομένων, καὶ [16]) κυνηγετούντων, ὄφις δακὼν τὸν Μούνιτον ἀνεῖλεν, ὥς φησιν Εὐφορίων [17])·

Ἢ οἱ Μούνιτον υἷα [18]) τέκεν πλομένῳ ἐπὶ ὥρῳ,
Ἀλλά ἑ Σιθονίῃ τε, καὶ ἐν κνήμησιν Ὀλύνθου [19]),
Ἀγρώσσονθ' ἅμα πατρὶ, πελώριος ἔκτανεν ὕδρος.

Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. Ἡ δ' ἔννοια τοιαύτη·

Τῶν πέντε, ὧν εἶπε μέλλειν ἀπελθεῖν εἰς Κύπρον, τρίτος ἀπελεύσεται [20]) ὁ Ἀκάμας, ὁ τοῦ Θησέως παῖς,

---

δὲ, quod Pott. II. habet, et Seb. emendauit, iam omnes priores edd. exhibent, quos vero Seb. non inſpexit.

13) ἁρπαγ.) Vit. 1. et Ciz. ἁρπασθεῖσα.

14) δι' ἃ — λέγειν) Ciz. et Vit. 1. δι' ἃ, μέλλω λέγειν, quae verba quaſi in parentheſi legenda eſſe putat Thryllit.

15) ὑπ' Ἀλεξ.) Ciz. et Vit. 1. παρὰ Ἀλεξ. et mox ἑκουσίως pro ἑκοῦσα.

16) παραγεν. καὶ) A noſtris abeſt.

17) Εὐφορίων) Tragicus et epicus, in carmine quodam, cuius vero nomen Tzetzes h. l. non, vt alias, attulit. Nulla vero verſſ. hic laudatorum a Voſſ. de hiſt. et poetis gr. et a Fabric. in Bibl. Gr. eſt facta mentio.

18) υἷα) Recte Vit. 1. et Ciz. ſed Seb. Vitt. 2 et 3. υἱὸν, male. Deinde lege τέκεν pro τέκε.

19) ὀλύνθου) Vit. 1. et Ciz. ὀλύνθῃ; Vitt. 2 et 3. ὀλύνθων, vitioſe.

20) ἀπελεύσ.) Ciz. et Vit. 1. ἐλεύσεται, vt mihi videtur, rectius.

τοῦ τὰ ὅπλα λαβόντος τοῦ Αἰγέως ἐκ τῆς πέτρας· ὁ γὰρ Ἀκάμας [21]) ὀλίγαις ναυσὶ προσίσχει Θραξὶ Βισάλταις, καὶ ἐρᾷ τούτου Φυλλὶς, ἡ θυγάτηρ τοῦ ἐκεῖ [22]) βασιλέως, καὶ ὁ πατὴρ αὐτὴν ἐγγυᾷ ἐπὶ προικὶ τὴν βασιλείαν. Ἀκάμας δὲ βουλόμενος ἐλθεῖν εἰς τὴν πατρίδα, πολλὰ δεηθεὶς παρὰ Φυλλίδος, καὶ τῶν ἐκείνης, ὀμόσας ἀντιστρέψειν [23]), ἐξέρχεται. Καὶ ἡ Φυλλὶς αὐτὸν προπέμπει ἄχρι τῶν καλουμένων Ἐννέα ὁδῶν, καὶ δίδωσιν αὐτῷ κιβώτιον, εἰποῦσα ἱερὸν εἶναι τῆς μητρὸς Ῥέας, καὶ μὴ ἀνοίγειν αὐτὸ, εἰ μὴ ὅταν ἀπελπίσῃ [24]) τὴν πρὸς αὐτὴν ἄνοδον. Ὁ δ' ἐλθὼν εἰς Κύπρον, ἐκεῖ κατῴκει. Καὶ τοῦ τακτοῦ δὲ διελθόντος [25]) χρόνου ἡ Φυλλὶς ἀρὰς θεμένη κατὰ Ἀκάμαντος, ἑαυτὴν ἀναιρεῖ. Ἀκάμας δὲ τὸ κιβώτιον ἀνοίξας, φάσματι κρατηθεὶς, ἄνεισιν ἐπὶ τὸν ἵππον, καὶ τοῦτον ἐλαύνων ἀτάκτως, ἀπόλλυται· τοῦ γὰρ ἵππου σφαλέντος ἐκ τῶν ὀπισθίων μερῶν [26]) κατενεχθεὶς, τῷ ἑαυτοῦ ἐμπήγνυται ξίφει. Οἱ δ' ὑπ' αὐτὸν κατῴκησαν ἐν Κύπρῳ.

Πόρρις] καὶ πόρτις [27]), ἡ δάμαλις, ἐκβολῇ τοῦ τ, καὶ προσθήκῃ ἀντ' αὐτοῦ [28]) ἑτέρου ρ, πόρρις. Ἔστι δὲ [29]) ὁ στίχος χωλίαμβος, ὃ πάθος ἐστὶ τοῦ ἰαμβικοῦ μέτρου. Οἱ δὲ μεταγραφεῖς [30]), ἢ καὶ αὐτὸς ὁ ποιητὴς

21) ὁ γὰρ Ἀκάμας usque ad κατώκησαν (κατῴκησαν) ἐν Κύπρῳ in Vit. 1. et Ciz. desunt.

22) ἐκεῖ) ἐκεῖσε Vitt. 2 et 3. cum Sebast. verum vulg. ἐκεῖ praeferenda.

23) ἀντιστρ.) Vit. 3. ἀντιστρέφειν.

24) ἀπελπίσει) Vit. 3. ἀπελπίσῃ, recte ob ὅταν.

25) καὶ τοῦ — διελθ.) Absunt a Vitt. 2 et 3.

26) μερῶν) Thryllit. mavult μηρῶν, sed sine caussa.

27) καὶ πόρτις) Sic Vitt. 2 et 3. A reliquis omissum καὶ, non bene: deinde vere καὶ praepositum τῷ ἐκβολῇ recte delent.

28) ἀντ' αὐτοῦ) Sic nostri pro ἀντὶ αὐτ.

29) ἔστι δὲ) Abest a Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. vt in edd. pr. καὶ ἔστιν.

30) οἱ δὲ μεταγρ. — ἀμαθεῖς) Desunt in Vit. 1. et Ciz. vt omnia alia, quae imperitiam Lycophronis notant.

Λυκόφρων, δι' ἑνὸς ρ γράφοντες [31]), ἀμαθεῖς γραμματικῆς τέχνης φαίνονται, καὶ προσέτι καὶ μετρικῆς, ὡς ἀγνοήσαντες, ὅτι καὶ ὁ χωλίαμβος ὑπὸ τὸ ἰαμβικὸν μέτρον τάττεται. Κρεῖττον δὲ τὸν πόδα χωλεύειν καὶ σκάζειν, ἢ καθ' ὁλοκληρίαν [32]) τὸν λόγον εἶναι ἀμαθέστατον. Πόῤῥω δὲ, ἤτοι δάμαλιν, τὴν Λαοδίκην λέγει, ἀλληγορικῶς [33]).

497. Ἡ ζῶσ' ἐς Ἅιδην [1])] Λαοδίκη πορθουμένης τῆς Τροίας ηὔξατο καὶ κατεπόθη εἰς γῆν, διὰ τὸ μὴ γενέσθαι αὐτὴν ὡς δούλην. Φεῦ, ὦ Λυκόφρον, πῶς ἀνακόλουθα γράφεις,

Ἐναντία σύμπασι, καὶ σαυτῷ πλέον;
Ἄνω γὰρ εἰπὼν σοῖς γραφαῖς μεγακρότοις [2])·
„Ὧν τὴν μὲν αὐτόκρεμνον ἡ τοκὰς κόνις,
„Χανοῦσα κευθμῷ χείσεται διασφάγος,
„Λεύσσουσαν ἄτην ἀγχίπουν [3]) στεναγμάτων·"

31) γράφ.) Vitt. 2 et 3. γράψαντες.

32) καθ' ὁλοκληρ.) Vit. 2. ὁλοκλήρως: Vit. 3. καθολοκλήρως.

33) ἀλληγορ.) Ignorant Vitt. 2 et 3.

1) ἡ ζῶσ' ἐς Ἀΐδ.) Vit. 1. et Ciz. hic addunt: λαοδίκη — ὡς δούλην: cf. supra ad v. 314. quae inserenda curauimus. Hinc usque ad v. 503. iidem omnia breuiter complectuntur sic: κρηστώνης ἔχεις, θρᾳκικὸς ἀπὸ ξτόνου. ἀνακολούθως γὰρ ὁ λυκόφρων γράφει, πρὸ ἡλίου γὰρ εἶπε· τὴν μὲν αὐτόκρεμνον ἡ τοκὰς κόνις κευθμῷ χανοῦσα χείσεται διασφάγος, λεύσσουσαν ἄτην ἀγχίπουν στεναγμάτων. αὖθις δὲ ἐπίσκηψεν αὐτὴν λέγει συμφοραῖς τοῦ Μουνίτου, (hi sunt tres Lycophr. verss. 316 — 18.) Haud dubie sic scripserat, modeste sane, Is. Tzetzes, sed frater Ioan. ipse, vt sibi videbatur, poeta, versiculis Lycophronem immodeste reprehendere maluit: atque hi verss. deinde in exemplaria seqq., vt Vitt. 2 et 3. sunt translati. Ludit autem libenter Io. Tzetzes versiculis, et scholia orationi ligatae committit. Sic περὶ τοῦ σαρδωνίου γέλωτος quindecim effudit versus ad Hesiod. p. 26. ed. Heins.

2) μεγακρ.) Pro μετροκρότοις Vitt. 2 et 3. cum Seb. legunt.

3) ἀγχίπ.) Vit. 3. ἀγχίπουν, perperam.

Ἤγετο χαράδρᾳ συμπεσοῦσα καὶ δάνῃ,
Ὅταν τὸ καλλίπυργον Ἰλίου πέδον
Ἕλλην στρατὸς πέρσειεν αὐσθενεῖ κράτει.
Ταῦτα πρὶν εἰπὼν, νῦν ἐναντίως λέγει·
Τὴν γὰρ θανοῦσαν πρὶν, πεσοῦσαν χαράδρᾳ,
Αὖθις ἀνιστᾷ, καὶ κουροῖς αὐτὴν πάλιν,
Θνήσκουσαν, ὡς φὰς, συμφορᾷ τοῦ Μουνίτου,
Θρήσσης ἐχίδνης προσβολῇ 4) τεθνηκότος.

499. Κρηστώνης 5)] Κρηστώνη, ἡ Θρᾴκη, ἀπὸ τῆς Κρηστώνης, Ἄρεως καὶ Κυρήνης θυγατρός.

502. Δνόφῳ] Ἀντὶ τοῦ γνόφῳ, Δωρικῶς· οἱ γὰρ Δωριεῖς ἀντὶ τοῦ γ, δ τιθέασιν.

503 — 6. Ἡ μόνη ζυγὸν δούλειον] Πειρίθους καὶ Θησεὺς, ὁ μὲν Διὸς 1) ὤν· ὁ δὲ Ποσειδῶνος, φιλίαν ποιησάμενοι, ἁρπάσαι συνέθεντο τὴν Διὸς 2) θυγατέρα. Ἁρπάσαντες γοῦν 3) τὴν Ἑλένην, παρέθεντο 4) ἐν Ἀφίδναις 5) τῆς Ἀττικῆς Αἴθρᾳ, τῇ Πιτθέως μὲν θυγατρὶ, μητρὶ δὲ Θησέως. Κάστωρ δὲ καὶ Πολυδεύκης, οἱ Διόσκουροι 6), οἱ τῆς Ἑλένης ἀδελφοὶ, πορθήσαντες

4) προσβολ.) Vitt. 2 et 3. προσβολαῖς.

5) Scholia v. 499 et 502. nostri ignorant. Quod ad δνόφῳ attinet, Thryllit. addit: *Sed Eustath. ad Hom. Od. μ, p. 290. ex Heraclide refert*, ὅτι ἀπὸ τοῦ νέφος, νέφος καὶ γνόφος αἰολικῶς, ὁ ἄλλοι δνόφος. *Schol. Aristoph. ad Ιππεῖς p. 329. b.* συμφορίζων παρὰ τὴν συνήν, καὶ προσθῇ συνδυμίζειν, ὡς γνόφος, δνόφος. *Idem Hesych. habet.* cf. Fischeri Animaduerss. ad Welleri Gram. Spec. I, p. 259.

1) ὁ μὲν Διὸς) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 350. adiiciunt υἱός.

2) τὴν Διὸς) Art. τὴν a Seb. additum nostri non agnoscunt. Eudoc. habet.

3) ἁρπάσ. γοῦν) Nostri cum Eudoc. οὖν.

4) παρέθεντο) A Seb. emendatum comprobant Vitt. 2 et 3. cum Eudocia: Vit. 1. et Cix. legunt παρατίθενται: vulg. vitiose παρατίθονται.

5) ἐν Ἀφίδ.) Sic quoque nostri cum Eudocia: olim, vt ap. Apollod. III, 10, 7. ἐν Ἀθήναις, cf. ibi Heyne.

6) οἱ Διόσκ.) Abest a no-

τὴν Ἀττικὴν διὰ τὴν ἁρπαγὴν τῆς Ἑλένης [7]), Αἴθραν λαμβάνουσιν αἰχμάλωτον πρὸς αἰσχύνην τοῦ υἱοῦ ἁρπακτῆρος. Ἥτις Αἴθρα [8]), ἁρπαγείσης πάλιν ὑπ' Ἀλεξάνδρου τῆς Ἑλένης, συνεπῆρεν αὐτῇ ἐπὶ Τροίαν. Καὶ Ὅμηρος [9])·

. . . ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο,
Αἴθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.

Ὅθεν καὶ αὐτὴν [10]) εἶπεν αἰχμάλωτον, ὡς αἰχμαλωτισθεῖσαν ὑπὸ τῶν Διοσκούρων εἰς ἀντίποινον τῆς ὑπὸ Θησέως ἁρπαγῆς τῆς Ἑλένης. Ὁ δὲ νοῦς οὕτως· Ὅτε ἡ Αἴθρα μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πόρθησιν τῷ πατρὶ Ἀκάμαντι Μούνιτον δῷ, τότε ὁ Μούνιτος ἐν Θρᾴκῃ ἀποθανεῖται.

Ἀκταίων λύκοι] Οἱ τῶν Ἀθηνῶν ἅρπαγες καὶ πορθηταί. Λέγει δὲ τοὺς Διοσκόρους. Ἀκτὴ δὲ ἐκαλεῖτο ἡ Ἀττικὴ, ἢ ἀπὸ Ἀκταίου [11]) βασιλέως, ἢ ὅτι τὸ πλεῖον [12])

ſtris et Eudoc. In edd. vett. usque ad Pott. II. legebatur Διοσκορίδαι, quod Thryllit. ne graecum quidem eſſe putat, cum Διοσκορίδης potius ſit filius vnius Dioſcurorum: recte.

7) διὰ — Ἑλένης) Deſunt in Codd. noſtris et Eudoc. vt etiam ſqq. πρὸς αἰσχύνην — ἁρπακτῆρος.

8) Αἴθρα) A Seb. inſertum noſtri cum Eudoc. et vett. edd. non inſerunt, ſed hinc legunt: ἁρπαγείσης δὲ — συνεπῆρ. αὐτ. Αἴθρα.

9) καὶ ὅμηρ.) Il. γ. 143. A noſtris cum verſſ. abſunt.

10) ὅθεν καὶ αὐτ. usque ad ἀποθανεῖται deſunt in Vitt. 2 et 3. Habent quidem Vit. 1. et Ciz. verba priora: ὅθεν — Ἑλένης, ſed quae ſequuntur usque ad ἀποθανεῖται, ab iis etiam abſunt.

11) Ἀκταίου) Pro Ἀκταίωνος, quod noſtri cum vulg. tuentur, Seb. emendauit. Pauſ. I, 2, 5. et Steph. Byz. ad Ἀκτή et Marmor. Arundel. I, 4. dic. Actaeus. Verum quum Stephan. ibi habeat: ἀπὸ Ἀκταίου τινὸς, h. l. forſitan ſic quoque legendum videtur, nam facili lapſu ex Ἀκταίου τινὸς fieri poterat Ἀκταίωνος. Attamen vocatur etiam Ἀκταίων, vt Thryllit. obſeruat, Etymolog. M. et Euſtath. ad Perieg. ἀπὸ Ἀκταίωνος ἢ ἀπὸ Ἀκταίου κληθεῖσα. Vnum ergo idemque eſſe videtur

μέρος τῆς Ἀττικῆς ἀκτὴ, ἤτοι παραθαλάσσιόν ἐστιν.

506. Ὧν ὀστράκου στρόβιλος] Ἐῤῥέθη πάλαι [1]), ὅπως ὁ Ζεὺς, κύκνῳ ὁμοιωθεὶς, ἐξ ὠοῦ, ὡς ληροῦσι, τούτους γεννᾷ· ὧν ἑκάτερος τῷ ἡμίσει τοῦ ὀστράκου τοῦ ὠοῦ περικεφαλαίᾳ ἐχρῆτο. Ἡ μέντοι [2]) Λήδα, ὡς ὁ παλαιὸς ἱστορικὸς Γεώργιος Κεδρηνός [3]) φησιν, ἐν προαστείῳ περὶ τὸν Εὐρώταν ὡραϊζομένη, ἐπεὶ Τυνδάρεως μὴ παρὼν ἦν, μοιχευθεῖσα ὑπὸ νεωτέρου τινὸς, Κύκνου [4]) καλουμένου, υἱοῦ δὲ Ἐρεδίωνος βασιλέως Ἀχαΐας, τίκτει βρέφη τρία ἐνὶ τοκέτῳ, Κάστορα, Πολυδεύκην, καὶ Ἑλένην. Στρόβιλος δὲ, τὸ περιφερὲς διχότομον [5]) τοῦ ὠοῦ.

507. Κόρσην] Κόρση [6]) κυρίως ἡ μῆνιγξ λέγεται, νῦν δὲ τὴν κεφαλήν φησιν [7]), ὡς καὶ Ἐμπεδοκλῆς [8]) ἐν τῷ περὶ Νείκους·

Ὡς πολλῶν [9]) μὲν κόρσαι ἀναύχενες ἐβλάστησαν.

Ἀνταίων et Ἀνταῖος, nec vulgata sollicitanda. cf. quoque Siebelis in symbol. critt. et exeget. ad Hellenica pag. 170.

12) πλεῖον) Nostri πλέον.

1) πάλαι) Ad v. 88.

2) ἡ μέντοι usque ad καὶ Ἑλένην a Seb. addita a nostris non adduntur.

3) Κεδρῆνος) *In Historiarum Compend. T. I, p.* 120, *ed. Paris.* Seb.

4) Κύκνου) Vid. ad v. 88. vbi κύων perperam nominatur.

5) περιφ. διχότ.) Ciz. et Vit. 1. περιδιεχόμενον, non inepte.

6) κόρση) Vit. 1. et Ciz. κόρσις, vt etiam mox κόρσεις pro κόρσαι, perperam, nam infra ad v. 711. recte κόρση. *Pollux* κόρσαι, τὰς τρίχας, II, 5, 6. Thryllit.

7) φησιν) Vit. 1. et Ciz. λέγει.

8) Ἐμπεδοκλ.) Cf. Sturz. in Annotat. ad Empedocl. p. 602.

9) πολλῶν) Vit. 1. et Ciz. πολλαὶ, quod quoque Sturzio placet. Infra tamen ad v. 711. πολλῶν tuentur.

508 — 09. Τὰ δ' ἄλλα θριπόβρωτος [1])] Θρὶψ, ὁ σκώληξ, ὃς ἐγγίνεται [2]) τοῖς ξύλοις· πρὶν γὰρ [3]) εὑρεθῆναι τὰς σφραγίδας, οἱ παλαιοὶ ἐσφράγιζον ξύλοις ὑπὸ θριπῶν βεβρωμένοις, διὰ τὸ αὐτὰ πολυκέντητα εἶναι. Ὁ δὲ νοῦς· Μόνην τὴν Αἴθραν δουλώσαντες [4]) καὶ αἰχμαλωτίσαντες ἀντίποινα τῆς Ἑλένης, τὴν ὅλην [5]) Ἀττικὴν, ὥσπερ ἐσφραγισμένην θριποβρώτῳ σφραγῖδι [6]), περιδραμοῦνται [7]). Οἱ γὰρ Διόσκουροι κατὰ Θησέως στρατεύσαντες ἕνεκεν τῆς ἁρπαγῆς τῆς Ἑλένης, ἐφείσαντο πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει, πλὴν μονης τῆς Αἴθρας· διὸ καὶ [8]) θαυμάσαντες αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι, Ἄνακτας, ἤτοι Θεοὺς καὶ σωτῆρας, ἐκάλεσαν.

510. Ἃ δὴ πρὸς ἄστρων κλίμακας] Ἅτινα [1]) εὐεργετήματα, ἃ δὴ περὶ τοὺς Ἀθηναίους [2]) οἱ Διόσκουροι ἐνεδείξαντο, ἀποθεώσουσιν αὐτοὺς καὶ καταριθμήσουσι τοῖς ἄστροις· οἱ γὰρ Δίδυμοι εἰς τιμὴν τῶν Διοσκούρων κατηστερίσθησαν, ὡς καὶ Εὐριπίδης φησὶν ἐν Ὀρέστῃ [3]) δι' Ἑλένην [4])·

1) θριπόβρ.) Vitt. 1 et 2. et Ciz. θριπόβρωτα.

2) ἐγγίνεται) Vit. 3. ἐγγίζει, inepte.

3) πρὶν γὰρ — ξύλοις) Desiderantur in Vitt. 2 et 3.

4) δουλώσ.) Vitt. 2 et 3. δηλώσαντες, perperam.

5) τὴν ὅλην) Vit. 1. et Ciz. modo ὅλην: Vit. 2. τὴν ἄλλην: Vit. 3. τὴν αὐτήν Dubium, quod sit praeferendum. Schol. ad Hom. Il. γ, 144, qui idem tradit, habet Ἀττικὴν σύμπασαν πορθοῦσι.

6) σφραγῖδι) Vitt. 2 et 3. σφραγίδι.

7) περιδρ.) Vitt. 2. et 3. παραδραμοῦνται.

8) διὸ καὶ) Vitt. 1. 3. et Ciz. καὶ delent.

1) ἅτινα) Vit. 1. et Ciz. ἃ δὴ, et hinc cum Seb. et Vitt. 2 et 3. post ἃ inserunt δή.

2) περὶ — Ἀθην.) Vit. 3. πρὸς τοὺς Ἀθην. non male, omisso etiam οἱ Διόσκουροι.

3) Ὀρέστῃ) v. 1631 sqq. ed. Lipſ.

4) δι' Ἑλένην) Pro δι' Ἀπόλλωνος nostri, recte, nam Apollo deprecatur Menelaum, vt parcat Helenae. Ante Pott. perperam legebatur δι' Ἑλένης, et ideo mutabat in δι' Ἀπόλλωνος, nulla Codd. auctoritate.

Ἤδ' 5) ἐστὶν, ἣν ὁρᾶτ' ἐν αἰθέρος 6) πτυχαῖς 7),
Σεσωσμένη τε, κοὐ θανοῦσα 8) πρὸς σέθεν.
Ἐγώ νιν ἐξέσωσα, κἀπὸ 9) φασγάνου
Τοῦ σοῦ κελευσθεὶς ἥρπασ' ἐκ Διὸς πατρός·
Ζηνὸς γὰρ οὖσαν, ζῆν νιν ἄφθιτον χρεών·
Κάστορί 10) τε, Πολυδεύκει τ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς
Σύνθακος ἔσται, ναυτίλοις σωτήριος.

Καὶ μετ' ὀλίγα 11)·

. . . . Ἐγὼ
Δ' Ἑλένην Ζηνὸς 12) μελάθροις πελάσω,
Λαμπρῶν ἄστρων πόλον ἐξανύσας,
Ἔνθα παρ' Ἥρᾳ, τῇ θ' Ἡρακλέους
Ἥβῃ, πάρεδρος θεὸς ἀνθρώποις
Ἔσται, σπονδαῖς ἔντιμος ἀεὶ 13),
Σὺν Τυνδαρίδαις 14), τοῖς Διὸς υἱοῖς,
Ναύταις μεδέουσα θαλάσσης.

5) ἥδ') Vit. 1. et Ciz. pro ἥ δ', recte, cf. ed. Beck. et Porſon.

6) ἐν αἰθ.) Vit. 1. et Ciz. ἂν αἰθ. mendoſe. Editt. enim Eurip. ἐν habent.

7) πτυχαῖς) Noſtri πτύχαις.

8) σεσωσμ. — θανοῦσα) Vit. 1. et Ciz. σεσωσμένην — θανοῦσαν, vt Seld. Reliqui, qui ſequuntur verſus, ab iis abſunt.

9) ἐξέσ. κἀπὸ) Vitt. 2 et 3. ἐξώσασα χ' ὑπὸ, quod edd. non agnoſcunt.

10) κάστορί —) Hi duo verſſ. a Seb. additi a Vitt. 2 et 3. non adduntur.

11) ὀλίγα) Vitt. 2 et 3. ὀλίγον, ſol. v. 1683 ſqq.

12) Ζηνὸς) Vitt. 2 et 3. Διὸς, cf. Porſon ad h. l. *Editt. Eurip.* Ζηνὸς, *recte, alias enim verſus ruit, vt etiam fit, ſi nolis in ſeq. verſ. cum edd.* λαμπρῶν *pro* λαμπρὸν, *quod Potter. exhibet cum Vitt. 2 et 3. legere: ſunt enim Anapaeſti.* Thryllit.

13) ἀεὶ) Vit. 3. αἰεὶ, *male, niſi* ἔντιμος *alteram breviet.* Thryll.

14) Τυνδαρίδ., quod reſtituit Seb. pro Τυνδαρείδαις, *habet quoque Vitt. 2 et 3. cum edd. nam id verſus requirit, et latina pronuntiatio monſtrat. Sed Potterus* ἄμετρος, Τυνδαρείδαις. Thryll.

511. Τοῖς ἡμιθνήταις] Ἡμιθνὴς καὶ ἡμίθνητος διαφέρει· ἡμιθνὴς μὲν [1]) λέγεται [2]) ὁ ψυχοῤῥαγῶν [3]), καὶ ἤδη τὸ ἥμισυ θανών. Ἡμίθνητος δὲ, ὁ τὸ ἥμισυ ἔχων θνητὸν, καὶ τὸ ἥμισυ ἀθάνατον, ἤτοι ἡμίθεος. Ἢ ὁ ἡμέραν [4]) ὢν ἐν τοῖς ζῶσι, καὶ ἡμέραν ἐν τοῖς νεκροῖς, ὡς οἱ Διόσκουροι [5]). Ἡ δὲ ἱστορία τοιάδε· Ὑακίνθου ἀδελφὸς Κυνόρτης. Κυνόρτου δὲ παῖς Περιήρης, οὗ καὶ Γοργοφόνης [6]), τῆς Περσέως, κατὰ Στησίχορον, Τυνδάρεως, Ἰκάριος, Ἀφαρεὺς καὶ Λεύκιππος. Ἀφαρέως δὲ καὶ Ἀρήνης [7]), τῆς Οἰβάλου, ἢ Ἄρνης τῆς Αἰόλου, Λυγκεὺς καὶ Ἴδας. Λευκίππου καὶ Φιλοδίκης, τῆς Ἰνάχου, Φοίβη καὶ Ἱλάειρα [8]). Ἰκάρου ἢ Ἰκαρίου [9]) καὶ Περιβοίας [10]) τῆς Νηΐδος υἱοὶ πέντε, καὶ ἡ Ὀδυσσέως [11]) γυνὴ Πενελόπη. Τυνδάρεω [12]) καὶ Λήδας Τιμάνδρα, ἣν Ἔχεμος [13]) ἔγημε, καὶ Κλυται-

1) ἡμιθνὴς μὲν) Vitt 2 et 3. pro ἡμ. γὰρ, bene ob seq. δέ.

2) λέγεται) Abest a Vit. 1. et Ciz.

3) ψυχ.) Sic quoque nostri cum schol. Pind. Nem. X, 112. Phauorin. vero, qui exscripsit hoc schol. ψυχαγωγῶν.

4) ἡμέραν ὢν — νεκροῖς) Cf. Schol. Pind. l. l. v. 105. et Pind. ipse v. 104.

5) ὡς οἱ Διόσκ. usque ad fin. ἀεθλοφόρον Πολυδεύκεα absunt hic a Vit. 1. et Ciz. sed infra v. 546, vbi fere eadem, repetuntur, sunt adiuncta. Vitt. 2 et 3. hic exhibent.

6) γοργοφόν.) Recte. Apollod. III, 10, 3. Vitt. 2 et 3. male γοργγόνης.

7) Ἀρήνης) Recte, cf. Apollod. l. l. et Heyne in Obseru. p. 285. Vit. 1. et Ciz. Ἀρχύνης: Vitt. 2 et 3. Ἀρνήνης, minus recte.

8) ἱλάειρα) Pro ἰλάειρα nostri cum Apollod. l. l et Pauſ. II, 22, 6. Variant tamen in scriptura huius nominis. cf. Heyne p. 324. ad Apollod. Hygin. f. 80. Lairam vocat, cf. ibi Munk.

9) Ἰκάρου ἢ Ἰκαρίου) Sic Vit. 1. et Ciz. reliquis modo est Ἰκαρίου.

10) περιβοίας) Nostri περιβοίης.

11) καὶ ἡ Ὀδυσσ.) Art. ἡ a Sebast. praemissum Vitt. 2 et 3. quoque praemittunt.

12) τυνδ.) Vit. 3. τυνδάρεως, male, vt olim in Apoll. III, 10, 6. cf. ibi Heyne.

13) Ἔχεμος) Pro Ἐχέμονος Vit. 1. et Ciz. recte:

μνήστρα. Κατά τινας δὲ [13 b]) καὶ Ἑλένη σὺν Κάστορι καὶ Πολυδεύκῃ [14])· καθ' ἑτέρους δὲ οὗτοι Διὸς ὑπῆρχον, οἳ Φοίβην [15]) καὶ Ἱλάειραν ἁρπάσαντες ἔγημαν. Καὶ Πολυδεύκους μὲν καὶ Φοίβης γίνεται παῖς Μνησίλεως [16]), ἢ Μνησίνοος, καὶ Ἀσινεός· Κάστορος δὲ καὶ Ἱλαείρας Ἀνάγων [17]), ἢ Ἄναξις, καὶ Αὐλοθός [18]).

Ταύτας δὲ οἱ Διόσκουροι οὗτοι ἀπὸ Μεσήνης ἁρπάσαντες, ἔγημαν. Ἐλάσαντες δὲ καὶ μετὰ τῶν Ἀφαρέως παίδων [18 b]) Ἴδα καὶ Λυγκέως βοῦς Ἀρκαδικὰς [19]), μερίζειν ἐπιτρέπουσι [20]) τῷ Ἴδᾳ. Ὁ δὲ [21]) τεμὼν βοῦν

Vitt. 2 et 3. ἔχεβος, lapſu ſcribae pro ἔχεμος. Apollod. l. modo l. etiam ἔχεμος; cf. Heyne in Obſeruu. p. 284. Sic dicitur etiam Pauſ. I, 41, 3. et c. 44. ad extr. vbi in edd. vett. ante Xylandrum ἔχεμον, et VIII, 5, et 45. Diod. Sic. IV, c. 40. Echemon erat filius Priami, cf. Io. Tzetzes Hom. v. 68.

13 b) τινας δὲ) Pro τινας noſtri cum Seb.

14) πολυδεύκῃ) Vitt. 2 et 3. πολυδεύκει.

15) οἳ Φοίβην) Deleuimus καὶ interiectum ope Codd. noſtrorum.

16) Μνησίλ.) Sic quoque Vit. 1. recte, vt Apollod. III, 11, 2. Ciz. Μνασίλεως: Vitt. 2 et 3. Μνηόλεως, mendoſe; ſed quae ſequuntur, ἢ Μνησ. καὶ Ἀσιν. abſunt ab omnibus Vitt. verum Ciz. habet ita: ἢ Μνεσίνοος καὶ Ἐνσίνεως. Nat. Com. VIII, 9. qui hunc locum exſcripſit: *Mneſilum, quem alii Mneſinoum, alii Aſineum vocant.* Pauſ. II, 22, 6. *Μνασίνους.*

17) Ἀνάγων) Sic cum Sebaſt. Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. cum Natal. Com. l. l. vt edd. pr. ἀνώγων.

18) ἢ Ἄναξ. — Αὐλοθ.) Abſunt a Vitt. 2 et 3. Pauſ. II, 22, 6. Ἄναξις. Pro Αὐλοθὸς Vit. 1. Αὐληθόη: Ciz. Αὐλωθέρης. Nat. Com. l. l. Aulothus. cf. Heyne ad Apollod p. 324.

18 b) τῶν Ἀφ. παίδων) A Seb. addita noſtri non addunt. Sunt verba Apollodori, haud dubie poſtea inſerta.

19) Ἀρκαδ.) Vitt. 2 et 3. Ἀρκαδίας, mendoſe.

20) ἐπιτρ.) Sic Vitt. 2 et 3. ſed Ciz. et Vit. 1. vt edd. ante Potter. II, ἐπιτροπεύουσι, male.

21) ὁ δὲ) Ante Seb. ὃς, vt noſtri: ὁ δὲ ex Apollod. hauſtum.

εἰς μέρη τέσσαρα [22]), τοῦ πρώτου καταφαγόντος [23]) τὴν ἰδίαν μερίδα εἶναι εἶπε τῆς λείας [24]), τὸ ἥμισυ, καὶ τοῦ δευτέρου τὸ λοιπὸν τῆς ἀγέλης. Αὐτὸς οὖν ὁ Ἴδας τὸ ἴδιον μέρος [25]) πρῶτον κατέφαγεν, εἶτα καὶ τὸ τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ μετὰ ἐκείνου [26]) τὰς βόας εἰς Μεσσήνην [27]) ἤλασε. Στρατεύσαντες δὲ ἐπὶ Μεσσήνην [28]) οἱ Διόσκουροι, τήν τε λείαν [29]) ἐκείνην [30]) τῶν βοῶν ἤλασαν, καὶ ἄλλα πολλὰ, κἀκείνους ἐλόχων. Κάστωρ [31]) δὲ καὶ Πολυδεύκης ἐκρύβησαν στελέχει δρυός. Λυγκεὺς δ' ἰδὼν Κάστορα, ἐμήνυσεν Ἴδᾳ· ὁ δὲ κτείνει αὐτόν [32]). Πολυδεύκης δὲ, διώκων αὐτοὺς, τὸν μὲν Λυγκέα κτείνει δόρατι· ὑπὸ δὲ τοῦ Ἴδα στήλῃ λιθίνῃ ἐκ τοῦ Ἀφαρέως τάφου

22) τέσσαρα) Vit. 1. et Ciz. δύο, perperam, vid. Apollod. III, 11, 2.

23) τοῦ πρ. καταφ.) Nostri τ. πρώτως φαγόντος, vt edd. pr. quod etiam ferri posse dicit Heyne ad Apollod. l. l.

24) τῆς λείας) Vit. 1. et Ciz. τῶν βοῶν, vt edd. pr. τῆς λείας e correctione Seb. est Apollodori. Caeterum e Vitt. 2 et 3. εἶναι — ἰδίαν μερίδα exciderunt. Thryllit. pro ἰδίαν mauult quoque λείας legi praeeunte Apollodoro.

25) τὸ ἴδ. μέρος) Vit. 1. et Ciz. vt olim, τὴν ἰδίαν μερίδα, neque agnoscunt πρῶτον a Seb. adiectum, quod est verbum Apollodori.

26) μετὰ ἐκείνου) A Seb. inserta nostri non agnoscunt. Sunt iterum Apollodori.

27) εἰς Μεσ.) Vitt. 2 et 3. εἰς τὴν Μεσσ.

28) ἐπὶ Μεσσ.) Nostri non habent. Sunt ex Apollodoro illata.

29) τήν τε λείαν) Nostri, vt edd. pr. καὶ τὴν ἀγέλην: illa sunt Apollodori.

30) ἐκείνην) Sic quoque Apollod. sed Vitt. 2 et 3. ἐκείνων.

31) κάστωρ — δρυός) Exciderunt in Vitt. 2 et 3.

32) ὁ δὲ κτ. αὐτόν) Vit. 1. et Ciz. ἴδας δὲ βαλὼν ἀνεῖλε τὸν κάστορα. Quum iidem Codd. in seqq. a vulgata quoque discedant, vna serie, quae habent, hic ponamus: Ἴδαν δὲ ὁ Ζεὺς κεραυνοῖ. Πρότερον τοῦ Ἴδου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Πολυδεύκους ῥίψαντος στήλην λιθίνην, ἐκ τοῦ Ἀφαρέως τάφου, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ κτείναντος αὐτόν. Πολυδεύκ. δὲ αἰθ. ἔμελ. ποιεῖν — χαρίζεται.

βληθεὶς τὴν κεφαλὴν καὶ σκοτισθεὶς, πίπτει. Ζεὺς δὲ Ἴδαν κεραυνοῖ. Πολυδεύκην δὲ ἀθάνατον ἔμελλε ποιεῖν· ὁ δὲ αἱρεῖται θνήσκειν ἡμέραν, καὶ ἡμέραν ζῆν ὁμοίως τῷ ἀδελφῷ, ἢ καθ' ὁλοκληρίαν εἶναι ἀθάνατος. Καὶ ὁ Ζεὺς τοῦτο αὐτοῖς χαρίζεται, ὡς καὶ Ὅμηρος 33) λέγει·

Οἳ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες,
Ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε
Τεθνᾶσι· τιμὴν δὲ λελόγχασ' 34) ἶσα θεοῖσιν.

Τὴν δ' ἱστορίαν τῶν Διοσκούρων καὶ Στασῖνος 35), ὁ τὰ Κύπρια πεποιηκὼς, γράφει·

. . . . αἶψα δὲ Λυγκεὺς
Τηΰγετον προσέβαινε ποσὶ ταχέεσσι πεποιθώς·
Ἀκρότατον δ' ἀναβὰς διεδέρκετο νῆσον ἅπασαν
Τανταλίδου Πέλοπος· τάχα δ' εἴσιδε κύδιμος 36) ἥρως
Δεινοῖς ὀφθαλμοῖσιν 37) ἔσω δρυὸς ἄμφω κοίλης,
Κάστορά θ' 38) ἱππόδαμον, καὶ ἀεθλοφόρον Πολυδεύκεα.

Διπτύχοις] Ἔφην πρώην 39) τὴν ἱστορίαν, ὅτι κατὰ μέν 40) τινας ἐκ τοῦ ὠοῦ τρίδυμοι ἐγεννήθησαν, Ἑλένη 41)

33) Ὁμηρ.) Odyss. λ, 301 sqq. Omnia desiderantur in Vit. 1. et Ciz. sed in Vitt. 2 et 3. modo verss. οἳ καὶ — ἔχοντες: a Seb. vers. additus deest.

34) λελόγχ.) Vitt. 2 et 3. λελόγχασιν: *atque sic lege in Didymo p. 1. vbi lectio est corrupta.* Thryll.

35) Στασ.) Cf. Heyne ad Virgil. T. II, p. 229. Villoiss. in schol. Marc. Prolegg. p. XXXIV, Fisch. ad Plat. Euthyphr. p. 44. et Fabric. B. Gr. Vol. I, p. 382. ed. Harl. Eosdem verss. exhibet Io. Tzetz. in Chil. II, 711 sqq. vnde patere videtur, ea, quae a Vit. 1. et Ciz. hic absunt, ab illo huc esse illata.

36) κύδιμος) Io. Tzetz. in Chil. l. l. ὄβριμος: Vit. 2. κύδιμος, posito ω super ος: Vit. 3. κύσιμος, et ἥρας pro ἥρως, mendose.

37) δεινοῖς ὀφθ.) Sic etiam Io. Tzetz. l. l. Vit. vero 3. δεινοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν.

38) κάστ. θ') Vit. 2. κάστ. δ'.

39) πρώην) Vitt. 2 et 3. πάλιν.

40) μέν) A Seb. additum a nostris abest.

41) Ἑλένη — Πολ.) Vit. 1. et Ciz. praeponunt his tribus nominibus artic. Vitt. 2 et 3. addunt hic μέ-

καὶ Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης· κατά τινας [42]) δὲ, οὐκ ἐκ τοῦ ὠοῦ, ἀλλ' ἐκ τῆς Λήδας αὐτῆς Καθ' ἑτέρους δὲ, ἐκ τῆς Λήδας μὲν ἐγεννήθησαν Κάστωρ μόνος καὶ Πολυδεύκης, ἐν ἀστέρος μορφῇ μιγέντος αὐτῇ [43]) τοῦ Διὸς, ὅθεν διπτύχους αὐτοὺς λέγει· ἄλλο: δὲ [44]) ὕστερον τὴν Ἑλένην μόνην ἔφασαν, ἐκ τοῦ ὠοῦ γεννηθῆναι.

Λαπερσίοις] Παρὰ τὸ πέρσαι τὴν Λᾶν, πόλιν Λακωνικὴν [45]), ἢ παρὰ τὸ πέρθειν τοὺς λαοὺς, ἤτοι πολεμεῖν [46]).

513. Δισαρπάγῳ] τῇ Ἑλένῃ λέγει [1]). Δεύτερον γὰρ ἡρπάγη, ὑπὸ Θησέως πρότερον [2]) ἑπταετὴς οὖσα [3]), ὥς φησιν Ἑλλάνικος· Δοῦρις δὲ ἀποδοθῆναι αὐτήν φησι [4]), τεκοῦσαν τὴν Ἰφιγένειαν, ὡς ἄπισθεν [5])

νοι ad κάστωρ, quod in vulg. postea est additum.

42) κατά τινας — καὶ Πολυδ.) In Vitt. 2 et 3. desiderantur.

43) αὐτῇ) Vit. 1. et Ciz. ταύτῃ: Vitt. 2 et 3. non bene αὐτοῦ.

44) ἄλλοι δὲ) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. quoque addunt.

45) λακωνικὴν) Nostri cum Seb. pro λακωνικῆς.

46) πολεμεῖν) Sic lege cum Vit. 1. et Ciz. pro πολεμικοῖς. Vit. 3. πολεμικήν. cff. Interptt. ad Steph. Byz. λᾶ s. λᾶς, et Strab, VIII, p. 364. Si quis vero velit tueri lect. vulgat., explicet πολεμικοῖς *bellicosis*, scl. λαπερσίοις, quod significare videtur.

1) τῇ Ἑλ. λέγει) Reuocauimus e Vit. 1. et Ciz. caeteri non habent.

2) πρότερον) Abest a Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. πρώτη habent.

3) οὖσα) A Seb. suppletum nostri quoque supplent. Vit. 1. vero et Ciz. ita: ἡρπάγη· πρώτην μὲν ὑπὸ Θησέως ἑπταετῆ οὖσαν, ὥς φ. Ἑλ. Schol. Hom. Il. γ, 144. κομιδῇ νέαν habet, cff. Sturz. ad Hellan. p. 116. et Plutarch. Thes. 33. p. 64. Vol. 1. ed. Reisk.

4) φησι) Nostri λέγει.

5) ὡς ὄπισθεν — Θησεύς.) Vit. 1. et Ciz. non habent, hinc vero: δεύτερον δὲ ὑπ' Ἀλεξάνδρου, pro δεύτερος δὲ ὁ Ἀλ. quod bene respondet τῷ· πρότερον ὑπὸ Θησέως; vid. supra ad v. 103.

εἶπον πλατυτέρως [6]). Καὶ πρότερος μὲν αὐτῆς ἅρπαξ ὁ Θησεύς· δεύτερος δὲ ὁ Ἀλέξανδρος.

Κρεκὶ] Κρὲξ ὄρνεόν ἐστι θαλάσσιον, ἴβιδι [7]) ἐοικὸς (ἔστι δὲ ἡ ἶβις περὶ [8]) τὴν Αἴγυπτον) ῥυπαροφάγον. Καλλίμαχος [9]) δὲ ἐν τοῖς περὶ Ὀρνέων φησὶ, τρῖς γαμοῦσι [10]) δυσοιώνιστον εἶναι. Καὶ Εὐφορίων ἐν Ἀπολλοδώρῳ [11])·

> Ποικίλον οὐδὲ μέλαθρον Ὀρχίλοχος [12]) ἔκτη Κύζικος,
> Ὁυδ' ἤειςε κακὸν γάμον ἐχθομένη [13]) κρέξ.

Κρεκὶ [14]) δὲ τὴν Ἑλένην παρεικάζει, διὰ τὸ δύςγαμον καὶ κακόνυμφον γενέσθαι.

6) πλατ.) Vit. 3. πλατύτερον.

7) ἴβιδι) Vit. 1. et Ciz. ἴβι.

8) ἡ ἶβις περὶ τὴν) Noſtri omittunt artt. ἡ et τήν.

9) καλλίμ.) Fragm. 102. p. 468. ed. Erneſti. περὶ ὀρνεῶν Erneſt. vitioſe pro π. ὀρνέων.

10) γαμοῦσι) Sic quoque Vit. 1. et Ciz, ſed Vitt. 2 et 3. vt edd. ante Pott. διγαμοῦσι, quam lectionem Suid. ad κρέξ firmat. Forte legendum δυσγαμοῦσι.

11) Ἀπολλοδώρῳ) Sol. dramate ſic dicto, cf. Suid. Harpocrat. et Phot. Lex. p. 237. in: ὁ κάτωθεν νόμος. Schol. ad Apollon. I, v. 1063. p. 153, b. Holſten. ad Steph. Byz. p. 53. Reineſ. in Epp. ad Daum. 85, p. 215. et Heyne ad Apollod. Fragm. p. 459. In prima edit. Potterus ἀμαθῶς addiderat: *Corruptiſſimi ſunt hi verſus, et ex qua parte Apollodori citentur, memoriae iam non occurrit*, nam Apollodori biblioth. Tzetzes non intellexerat: in altera vero errore detecto omiſit.

12) ὀρχίλ.) Pro ὀρχίλος a Seb. reſtitutum comprobant Vitt. 2 et 3. *Legendum forte:*

> ποικίλον ἂν δὲ μέλαθρον . . . ὄρχιλος ἔπτη κυζικοῦ,
> ὃς δ' —

vid. omnino ſchol. Apollon. p. 153, b. (I, 1063.) unde vides, de Cyzico in Apollodoro Euphorionis actum. Thryll.

13) ἐχθομένη) Sic legendum e Vitt. π. 2. et Ciz. pro ἐχθόμενος: Vit. 3. ἐρχομένη.

14) κρεκὶ — γενέσθαι) Noſtri ſic: κρεκὶ, τῇ Ἑλένῃ, ὡς κακονύμφῳ.

516. Εἰς Βεβρύκων [1])] Τὴν Τροίαν ποτὲ Βέβρυκες ᾤκησαν, ὅθεν καὶ Βεβρυκίαν αὐτὴν καλοῦσιν, ὡς καὶ τό [2])·

Σώζων παλαιὰν Βεβρύκων παγκληρίαν.

Τινὲς δέ φασιν, ὅτι λείπει τὸ ὡς, ἵν' ᾖ· Ὡς εἰς [3]) Βεβρύκων ῥίψειαν ἐκβακτηρίαν. Μὴ δ' ἐπὶ νηῶν ἔλθοιεν ὡς πρότερον εἰς Βεβρυκίαν συμπλέοντες τοῖς λοιποῖς Ἀργοναύταις, ὅτε Ἄμυκον [4]), τὸν Βεβρύκων βασιλέα, κατεπύκτευσαν. Δίων [5]) δὲ Κοκκειανὸς τοὺς Ναρβωνησίους Βέβρυκας λέγει, γράφων οὕτω· „Τῶν πάλαι „μὲν Βεβρύκων, νῦν δὲ Ναρβωνησίων ἐστὶ τὸ Πυρηναῖον [6]) „ὄρος. Τὸ δὲ ὄρος τοῦτο χωρίζει Ἰβηρίαν καὶ Γαλα„τίαν."

Ἐκβατηρίαν [7])] Ἔκβασιν, αἰγιαλόν.

517. Μηδ' οἱ λεόντων] Τοὺς Ἀφαρέως [8]) παῖδας λέγει Ἴδαν καὶ Λυγκέα. Λέοντας δὲ τοὺς Διοσκούρους. Ἡ ἔννοια [9]) ὄπισθεν ἐῤῥέθη πλατυτέρως.

1) Βεβρύκων) Cf. Creuzer. Fragm. Hiſt. p. 112 et 115.

2) ὡς καὶ τό) Vit. 1. et Ciz. ὡς τό. Sed verſ. ſeq. σώζων eſt vltimus Lycophronis.

3) ὡς εἰς — ἐκβ.) Vit. 3. rectius ἐκβατηρίαν pro ἐκβακτηρίαν. His verbis ſublatis a Vit. 1. et Ciz. ſubſtituta: μὴ δ' ἐπὶ νηῶν — βεβρυκίαν, quae explicationis cauſa addita quoque addenda curauimus.

4) Ἄμυκον) Huius mentionem quoque faciunt Apoll. Rh. II, 1, cf. ibi ſchol. et Virg. Aen. V, 371.

5) Δίων — Γαλατίαν) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. vid. *Dio T. 1. p. 5. ed. Reimar. quod extat apud Valeſium p.* 773. Sebaſt. coll. Zonara VIII, 21. et Holſten. ad Steph. Byz. p. 64.

6) πυρηναῖον) Vit. 3. πυρήναιον.

7) ἐκβατηρ.) Pro ἐκβακτηρίαν recte Vitt. 2 et 3. Deinde primum ponunt αἰγιαλὸν, et tum ἔκβασιν.

8) τοὺς Ἀφαρέως — Διοσκούρους) Deſunt in Vitt. 2 et 3.

9) ἡ ἔννοια — πλατυτ.) Supra ad v. 462. cf. ibi. Abſunt autem haec verba a Vit. 1. et Ciz. et pro πλατυτέρως Vitt. 2 et 3. legunt πλατύτερον.

519. Ἐνυὼ] · Ἐπίθετον Ἥρας, παρὰ τὸ ἀνύειν καὶ φονεύειν, ὡς πολεμικὴ [1]), Ἀνυὼ καὶ Ἐνυώ. Καὶ μυθικῶς μὲν οὕτως [2])· ἀλληγορικῶς δὲ, ἡ πάντα ἀνύουσα καὶ τρέφουσα καὶ τελειοῦσα· ἡ αὐτὴ γάρ ἐστι τῷ συμμιγεῖ καὶ εὐκράτῳ ἀέρι.

Τριγένητος] Ἡ Ἀθηνᾶ μυθικῶς, ὅτι ἐν τῷ Τρίτωνι [3]), ποταμῷ Λιβύης [4]), ἐγεννήθη, ὡς καὶ [5]) Ὅμηρός φησι, κἂν οὐ μυθικῶς·

. . . . . Διὸς θυγάτηρ, κυδίστη Τριτογένεια [6]).

καὶ Αἰσχύλος [7]) μυθικῶς·

> Εἴτ' ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου [8]) σπόρου [9]),
> Τρίτωνος, ἐν τόποις Λιβυστικοῖς [10]).

Ἢ ὅτι [11]), κατὰ Καλλισθένην [12]), τρίτῃ τοῦ μηνὸς [13])

1) πολεμικὴ) Nostri πολεμικήν, vt referatur ad φονεύειν. Vit. 1. et Ciz. haec verba sic ordinant: παρὰ τὸ — φονεύειν, ὡς πολεμικήν· ἐπίθετον Ἥρας, Ἐνυώ. Vide, quae sunt dicta supra ad v. 462.

2) καὶ μυθικῶς — οὕτως) Ignorant Vit. 1. et Ciz.

3) ἐν τῷ τρ.) Delent art. τῷ Vitt. 2 et 3.

4) λιβύης) Sic omnino legendum pro λιβύας e Vit. 1. et Ciz. Suid. ad τριτογενής, et Villois. schol. ad Hom. Il. δ, 515, vbi eadem huius nominis origo traditur, nam nominatur λιβύη.

5) ὡς καὶ — φησι) Vit. 1. et Ciz. delent καὶ et φησι. vid. Hom. Il. δ, 515.

6) τριτογ.) Vit. 2. τριττογ. De origine huius voc. cf. Heyne ad Hom. l. l. Eudoc. p. 4. et Voss. ad Virgil. Georg. p. 881.

7) Αἰσχύλ.) Eumenid. 287 et 288, inuerso tamen ordine.

8) γενεθλ.) Ciz. et Vit. 1. γενεθλῆς, vitiose.

9) σπόρου) Sic omnes Codd. Aeschyl. vero πόρου. vid. Schütz. ad h. l.

10) λιβυστ.) Vit. 1. et Ciz. λυβικοῖς: Vitt. 2 et 3. λιβυστίοις. In Aeschylo iam e coniectura Stanleii λιβυστικοῖς.

11) ἢ ὅτι) A Ciz. et Vit. 1. abest ἢ, non omnino bene.

12) καλλισθ.) Phauor. ἐρατοσθένην. De Callisthene Olynthio, si hic est intelligendus, vid. Voss. de Hist. Gr. p. 35 sqq. Meurs. Bibl. Gr. et ad Chalcid. p. 33 sq. et Fabr. Bibl. Gr. Vol. III,

ἐγεννήθη· διὸ παρ' Ἀθηναίοις ἡ τρίτη ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς. Ἢ ὅτι ἐκ τῆς τριτοῦς, ἤγουν τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἐγεννήθη [14])· τριτὼ γὰρ Βοιωτικοῖς [15]) ἡ κεφαλή. Ἢ ὅτι ἡ αὐτή [16]) ἐστι τῇ σελήνῃ· ἡ δὲ σελήνη ἀπὸ συνόδου τριταία φαίνεται. Ἢ ὅτι ἡ αὐτή [17]) ἐστι τῇ ψυχῇ· τριμερὴς δὲ [18]) ἡ ψυχή ἐστιν· ἔχει γὰρ θυμικὸν, ἐπιθυμητικὸν, καὶ λογικόν [19]). Ἢ ὅτι ἡ αὐτή ἐστι τῷ ἀέρι· τρίτος [20]) δὲ ὁ ἀὴρ γεννᾶται, καὶ μετατρέπεται ἔαρι, θέρει, χειμῶνι: τὸ γὰρ παλαιὸν τριμερὴς ἦν ὁ χρόνος. Ἢ ὅτι ἡ αὐτή ἐστι τῇ φρονήσει· γεννηθεῖσα γὰρ [21]) ἐκ τῆς τριτοῦς, ἤτοι [22]) κεφαλῆς, τρεῖν παρέχει τοῖς ἐναντίοις. Ἢ ὅτι, κατὰ Δημόκριτον [23]), τρία ταῦτα χαρίζεται, βουλεύειν καλῶς, κρίνειν ὀρθῶς, πράττειν δικαίως.

p. 480, ed. Harl. Citatur quoque a schol. Apollon. Rh. I. 1, 1035. ἐν τῷ πρώτῳ τοῦ περίπλου, et I', 202, et II', 674, quae loca a Vossio et Fabr. non sunt commemorata.

13) τρίτη — μηνὸς) πέμπτη μεσοῦντος μηνὸς ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς *memoratur Dionysio Hal. in Rhet.* ἐν μεθόδῳ γενεθλιακ. *p.* 49. Thryllit.

14) ἤγουν τῆς — ἐγεν.) Vit. 1. et Ciz. ita: κεφαλῆς ἐγ. ἤτοι τοῦ Διός: omnes τοῦ Διὸς ponunt post ἐγεννήθη.

15) Βοιωτ.) Vitt. 2 et 3. Βοιωτικῶς. A Ciz. et Vit. 1. abest.

16) ἢ ὅτι ἡ αὐτή — φαίνεται) Vit. 1. et Ciz. ignorant, sed Etymol. M. ad τριτογένεια habet.

17) ἢ ὅτι — λογικόν) Desunt in Vitt. 2 et 3. et Etymol. M. *cf. Niceph. Greg. ad Synes, p.* 392. Thryllit.

18) τριμερὴς) Pro τριμερὶς quoque Vit. 1. et Ciz. sed γὰρ pro δὲ, neque addunt ἐστὶν a Seb. additum.

19) λογικόν) Ciz. et Vit. 1. λογιστικόν.

20) τρίτος) Pro τρίτον Vitt. 2 et 3. cum Seb. sed γὰρ pro δὲ Vit. 3. qui quoque post ἀὴρ interpungit, et hinc legit: γεννᾶται γάρ. Male Sebast. χρόνος *tempus*, nam est *annus*, vt saepe.

21) γεννηθ. γὰρ) Vit. 1. et Ciz. etiam γὰρ pro δὲ cum Seb.

22) ἤτοι κεφαλ.) Sic legendum cum Vit. 1. et Ciz. pro ἐκ τῆς κεφ. nisi malis καὶ esse i. q. ἤτοι. Vitt. 2 et 3. neque ἤτοι, neque ἐκ τῆς, sed iungunt τριτοῦς κεφαλῆς.

23) Δημόκριτ.) *In deperdito de Tritogenia s. de Pru-*

520. Βοαρμία] Παρὰ τὸ ἁρμόσαι καὶ συζεῦξαι [1]) εἰς ζυγὸν καὶ ἄροτρον βόας· ἡ αὐτὴ γάρ ἐστιν, ὡς ἔφην, τῇ Φρονήσει. Οὕτω δὲ [2]) τιμᾶται παρὰ Βοιωτοῖς [3]). Καὶ Λογγάτις [4]) ὁμοίως. Λογγὰς γὰρ χωρίον Βοιωτίας. Ὁμολωῒς δὲ τιμᾶται παρὰ Θηβαίοις. Ὁμολωΐδες γὰρ πύλαι Θηβῶν, ἀπὸ Ὁμολωΐδος, τῆς Νιόβης θυγατρός.

Βία] Ἡ δυνατή [5]).

521. Χειρώνακτες] Οἱ διὰ τῶν χειρῶν ἐργασάμενοι [6]), καὶ κτίσαντες [7]) τὸ τεῖχος τῆς Ἰλίου, μυθικῶς. Λέγει δὲ Ποσειδῶνα καὶ Ἀπόλλωνα. Ἡ δὲ ἱστορία [8]) δήλη. Τὰς δὲ ἀλληγορίας, ὡς πολλὰς καὶ ἀχρησίμους [9]), ἐνταῦθα ἐατέον. Καὶ ὅτι [10]) δὲ πάντα τὰ κτιζόμενα, καὶ αἱ τούτων ὗλαι, τῆς τοῦ ἡλίου δέονται θέρμης καὶ πυρώσεως, καὶ τῆς τοῦ ὕδατος κράσεως.

Διπλοῖ] Περισπαστέον. Διπλὸς [11]) δὲ κυρίως, καὶ ἐξ αὐτοῦ διπλοί, ὀξοτύνως.

dentia libro, vid. in Laert. IX. Menagium p. 413. qui totum hunc Tzetzae locum in testimonium recitat. Sebast. cf. quoque Fabric. Bibl. Gr. Vol. II, pag. 634. ed. Harl.

1) ἁρμόσ. — συζεῦξαι) Sic Vit. 1. et Ciz. pro συναρμόσαι — ζεῦξαι, melius, nam ita respondet voc. βοαρμία.

2) οὕτω δὲ) Vit. 1. et Ciz. αὕτη δέ.

3) Βοιωτοῖς) Vitt. 2 et 3. Βοιωτῶν.

4) λογγάτις) Vit. 2. λογάτης. vt etiam λογὰς pro λολγὰς (λογγὰς).

5) ἡ δυνατή) Nostri, vt edd. ante Pott. ἡ δύναμις. Sic quoque schol. interl.

6) ἐργασάμ.) Sic Vitt. 2 et 3. cum Seb. sed Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr. ἐργαζόμενοι.

7) καὶ κτίσ.) Vitt. 2 et 3. ἤτοι κτίσ. ita tamen, vt non h. l. sed post μυθικῶς ponant. Verum καὶ h. l. est i. q. ἤτοι.

8) ἡ δὲ ἱστορ. — ἐατέον) Desunt in Vit. 1. et Ciz.

9) ἀχρησίμ.) Vit. 3. ἀχρήστους.

10) καὶ ὅτι — κράσεως) A Seb. adiecta nostri non adiiciunt.

11) διπλὸς) Ciz. et Vit. 1. διπλοῦς. Deinde quoque γὰρ et ὀξύνεται, vt ante Pott. pro δὲ et ὀξυτόνως.

522. Δρύμας] Δρημαῖος, ὁ [1]) Ἀπόλλων, παρὰ Μιλησίοις.

Πρόφαντος] Ὁ Ποσειδῶν παρὰ Θουρίοις [2]).

Κρώμνης] Κρώμνα, χωρίον Κορίνθου [3]). Ἔστι δὲ καὶ ἡ Κρώμνη [4]) πόλις Παφλαγονίας, ἐν ᾗ ἐτιμᾶτο [5]) ὁ Ποσειδῶν. Ἡρόδοτος [6]) δὲ ταῖς ἀληθείαις οὔ φησι κτίσαι τὴν πόλιν Ποσειδῶνα καὶ Ἀπόλλωνα, ἀλλὰ Λαομέδοντα χρήματα καταθέμενον ἐκ τῆς θυσίας αὐτῶν, ἀναλῶσαι ταῦτα εἰς τὴν τοῦ τείχους κατασκευήν.

523. Κοιράνῳ ψευδωμότῃ [7])] Τῷ Λαομέδοντι; παρὰ τὸ ὀμόσαι δοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ [8]) τοὺς ἀθανάτους

Vitt. 2 et 3. assentiuntur Sebast.

1) *δρημαῖος, ὁ*) Suppleuimus ope Vit. 1. et Ciz.

2) *Θουρ.*) Vitt. 2 et 3. cum Phauor. *Θυρίοις*, vitiose.

3) *Κορίνθου*) Verba, quae hinc in edd. pr. sequebantur: *ἐξ οὗ οἱ στρατεύσαντες, φησὶν, οἱ περὶ Ἴδαν· οὐκ ἀνθέξονται δὲ αὐτῶν τὰς χεῖρας τὰ τείχη, οὐδὲ πρὸς μίαν ἡμέραν*, a Seb. deleta, Vitt. 2 et 3. quoque delent. Vit. 1. et Ciz. retinent, verum sic: *ἐξ οὗ οἱ ἐστρατεύσειαν. φησὶν, οἱ περὶ τὴν Ἴδαν* et sqq. Videntur locum habere posse.

4) *ἔστι — κρώμνη*) Vitt. 2 et 3. modo *καί*, reliquis deletis, quae quoque delenda sunt, si interiecta *ἐξ οὗ — ἡμέραν* omittuntur.

5) *ἐν ᾗ ἐτιμ. ποσ.*) Vitt. 2 et 3. *οὗ ἐτιμ. ποσ.* Vit. 1. et Ciz. *ἐν ᾗ ποσειδώνιόν ἐστιν ἱερόν· ἐστὶ δὲ κορίνθου τόπος.*

6) *Ἡρόδοτος — κατασκευήν*) Absunt a nostris. *Frustra in Herodoti Musis quaeras hoc historici iudicium, nec mirum. Complura enim Herodoti loca ap. antiquos scriptt. offenduntur, quae in libris, quales hodie habemus, non extant, vt Voss. quoque testatur Colomesio p. 121. An vero existimandum sit, ea loca ad Assyriam aut Libycam, quas L. 1. c. 184 et L. 2. c. 161. promisit, historiam pertinere, an integrioribus Musis vsi fuerint veteres, non facile dixerim.* Sebast. Forte *Ἡρόδωρος*, qui scripsit de rebus Herculis, et saepius cum Herodoto confunditur, hic est intelligendus.

7) *κοιρ. ψευδ.*) Vit. 1. et Ciz. *τυράννῳ ψευδωνύμῳ.*

8) *τῷ Ἡρακ.*) Nostri Codd. omnes addunt art. *τῷ.*

ἵππους, ἤτοι τοὺς ἀρίστους καὶ ἐνεργεστάτους 9), καὶ μὴ δοῦναι 10) σώσαντι Ἡσιόνην ἐκ βορᾶς τοῦ κήτους. Καλῶς δὲ εἶπε κοιράνῳ, ὀφείλων εἰπεῖν τυράννῳ, ἢ βασιλεῖ· κοίρανος γὰρ ὁ διατάκτωρ 11) λέγεται. Τύραννος δὲ, ὁ βιαίως μοναρχήσας 12). Βασιλεὺς δὲ, ὁ ἐννόμως καὶ δικαίως κρατῶν. Δείκνυσι δὲ καὶ Ὀρφεὺς 13) τὴν τούτων 14) διαφορὰν, οὑτωσὶ λέγων ἐν ταῖς Δωδεκαετηρίσιν·

Ἔσται δ' αὖ τὶς 15) ἀνὴρ, ἢ κοίρανος, ἠὲ τύραννος,
Ἢ βασιλεὺς, ὅς τῆμος ἐς 16) οὐρανὸν ἵξεται αἰπύν.

526. Καναστραῖον] Κάναστρα, ἀκρωτήριον Μακεδονίας 1) καὶ Θρᾴκης μεθόριον, οὗ πλησίον ᾤκησαν οἱ Γίγαντες. Καναστραῖον 2) δὲ νῦν λέγει τὸν Ἕκτορα, διὰ τὸ γενναῖον· διὸ καὶ ἐγχώριον αὐτὸν εἶπεν.

9) ἐνεργεστ.) Sic quoque Vit. 3. ſed Vitt. 1. 2. et Ciz. ἐναργ. *recte*, dicit Thryll. *Quid quaeſo eſt* ἵππος ἐνεργής? *nugae*. Erraſſe autem virum doctiſſimum, docent ζῶα ἐνεργὰ Xenoph. Mem. I, 4, 4. Poſtea tamen adiicit: *Legerem* εὐγενεστάτους, *ſi mei arbitrii res eſſet*.

10) καὶ μὴ δοῦναι) Ignorant Vit. 1. et Ciz.

11) διατάκτωρ) Recte: noſtri διάκτωρ, corrupte, quae voc. etiam confuſa videntur apud Heſych. διάκτορσι, βασιλεῦσι, et Schol. ad Aeſchyl. Eum. 459. ἁρμόστορα· διάκτορα, βασιλέα. Διατάκτωρ eſt i. q. κοσμήτωρ. Sic ſchol. min. ad Hom. Il. α, 19. κοσμήτορε, διατάκτορας, ἡγεμόνας: ſed κοσμῆσαι ap. Etymol. eſt διατάξαι.

12) ὁ βιαίως μον.) Sic Vitt. 2 et 3. cum Seb. Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. ὁ βίαιος μονάρχης.

13) Ὀρφεὺς — ἐν τ. Δωδεκ.) ed. Herman. p. 493. cf. Fabr. Bibl. Gr. Vol. I. p. 165. ed. Harl. *Hoc de genethliaca Orphei aut Onomacriti Dodecaeteride fragmentum exhibet Ioſ. Scalig. Can. Iſagog. p.* 182. Seb.

14) τούτων) Abeſt a Vitt. 2 et 3.

15) αὖ τὶς) Pro αὖτις Vitt. 2 et 3. cum Seb.

16) ἐς) Noſtri inepte εἰς.

1) Μακεδον.) Vit. 1. et Ciz. Μακέδονος.

2) Καναστρ.) A Seb. ſuppletum noſtri cum edd. pr. non agnoſcunt.

527. Δυσμενῶν μοχλὸν] Τὸ κατὰ τῶν δυσμενῶν [3]) ὀχύρωμα καὶ ἀσφάλισμα [4]).

528. Καὶ τὸν πρῶτον] Τὸν Πρωτεσίλαον· πρῶτος γὰρ ἀποπηδήσας τοῦ πλοίου [5]) πρὸς τὸν Τρωϊκὸν αἰγιαλὸν, ἀνῃρέθη ὑφ' Ἕκτορος.

529. Μαιμῶντα] Αἱμῶντα καὶ [6]) αἵματος διψῶντα, καὶ ἐξ αὐτοῦ προσθήκη τοῦ μ μαιμῶντα.

Ποιμνίων ἀλάστορα [7])] Ὀλετῆρα τῶν Ἑλλήνων. Ποιμνίων δὲ εἶπεν, ὅτι καὶ [8]) ὁ Ποιητὴς τὸν βασιλέα ποιμένα καλεῖ· ποίμνια δὲ τὸν ὑπ' αὐτοῦ λαόν [9]). Γράφουσι [10]) δὲ καὶ ποινίων [11]), ἀντὶ τοῦ τῶν ἐλθέντων ποινὴν ἀποτῖσαι τοῖς Τρωσὶν ὑπὲρ τῆς ἁρπαγῆς τῆς Ἑλένης, τῆς ὑπ' Ἀλεξάνδρου γενομένης. Τινὲς δὲ τὸ ποιμνίων ἀλάστορα ἐπὶ Πρωτεσιλάου λαμβάνουσιν, ἤγουν τὸν πορθοῦντα τὰ τῶν Τρώων ποίμνια. Χρὴ δὲ τοῦτο μᾶλλον λαμβάνειν ἐπὶ Ἕκτορος.

3) κατὰ τῶν δυσμ.) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui non habent τῶν.

4) ἀσφάλ.) Noſtri ἀσφάλειαν.

5) ἀποπηδ. τ. πλοίου) Vit. 1. et Ciz. πηδήσας ἀπὸ τοῦ πλοίου.

6) αἱμῶντα καὶ) Abeſt a Vitt. 2 et 3. et hinc a Vit. 3. quoque ἐξ αὐτοῦ.

7) ποιμνίων ἀλάστ.) In editt. ante Potter. II. haec reperiebantur ad extr. v. 533. poſt ἐνιμᾶτο: a Pottero vero huc reuocata ponunt quoque Vit. 1. et Ciz. at Vitt. 2 et 3. plane ignorant.

8) ὅτι καὶ) Pro ὅτι Vit. 1. et Ciz. bene.

9) ποίμνια — λαόν) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

10) γράφουσι) Vit. 1. et Ciz. γράφεται.

11) ποινίων) Inde ab hoc voc. Vit. 1. et Ciz. ſic: ἐληλυθότων ποινὴν ἀπαιτῆσαι παρὰ τῶν Τρώων ὑπὲρ τῆς Ἑλένης. μᾶλλον δὲ χρὴ τοῦτο ἀκούειν ὑπὲρ τοῦ Ἕκτορος. τινὲς δὲ ἐπὶ τοῦ Πρωτεσιλάου ἀκούουσι τὸ ποίμνιων ἀλάστορα, ἤτοι πορθοῦντα τὰ ποίμνια τῶν Τρώων, vt mihi videtur, accuratius; ſaltem πορθμοῦντα, vti Seb. exhibet, mutantum in πορθοῦντα.

530 — 31. Οὐ δή ποτ' αἴθων 1)] Χρησμὸς ἐδόθη τοῖς Ἕλλησι, πρῶτον σφαγῆναι τὸν, ὃς καὶ πρῶτον πατήσει ἐξελθὼν τοῦ πλοίου εἰς τὸν Τρωϊκὸν ἀποθρώσκων αἰγιαλόν. Ἐξελθόντα δὲ πρῶτον τὸν Πρωτεσίλαον, ἀνεῖλεν αὐτὸν ὁ Ἕκτωρ. Ἱστορεῖ δὲ καὶ ὁ Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν 2), ὑπὸ τοῦ Ἕκτορος ἀναιρεθῆναι τὸν Πρωτεσίλαον. Ὁμοίως δὲ καὶ Δημήτριος 3) ὁ Σκήψιος παρ' Ὁμήρῳ γράφει 4)·

1) οὐ — αἴθων) Multa hic a Seb. ſunt transpoſita ac digeſta, quae in Mſſ. noſtris, vel alio loco poſita, vel prorſus abſunt. Sic primum deſunt χρησμὸς ἐδόθη — usque ad ἀνεῖλεν αὐτὸν Ἕκτορα. Verſiculi vero, qui in Vitt. 2 et 3. deſunt, in vulgatis bis poſiti, in Vit. 1. et Ciz. vt ap. Seb. ſemel tantum, verum non h. l. ſed, vt in vulgat. poſt Δημόκρ. ὁ Σκήψιος recte ponuntur. Qua de cauſa a nobis ita, vt in noſtris Codd. leguntur, in locum ſuum ſunt reſtituti.

2) Σοφοκλ. ἐν ποιμέσιν) Cf. Fabric. Bibl. Gr. Vol. II, p. 211. ed. Harl. et Bothe in Sophocl. Dram. Vol. II, p. 70. Meminit huius dramatis deperditi quoque Phot. in Lex. ad ξανῶ, p. 225.

3) Δημήτριος ὁ Σκήψ.) Sic omnino legendum pro Δημόκρ. (Δημόκριτος) ὁ Σκήψ. vt iam Thryll. recte coniecerat, inuitis etſi omnibus, qui extant, Codd. Mſſ. Nullus enim ſcriptorum vett. eſt, qui mentionem faciat Democriti, plures vero Demetrii Scepſii, quam coniecturam quoque tuetur Heyne in Obſeruu. ad Hom. Il. T. IV, p. 366. Scripſit autem hic Demetr. Scepſius Commentar. in eam partem Boeotiae Homericae, in qua recenſentur Troianorum copiae, cff. Caſaub. ad Athen. III, 80, d. Strab. XIII, p. 609, et ſchol. Villoiſ. in Hom. Il. ν, 3 et 53. Facili autem lapſu vel a librariis confundi poterant nomina Δημήτριος et Δημόκριτος, vel, vt mihi videtur, quum omnes omnino Codd. in hac falſa lectione conſpirent, ab ipſo Tzetza perperam ſunt confuſa.

4) παρ' Ὁμήρῳ γράφει) Sic Vit. 1. et Ciz. pro ὡς καὶ Ὅμηρος. Sine dubio hi verſus in Demetrii Scepſii interpretatione ſic legebantur, vti Tzetzes eos attulit. Sunt autem Il. β, 701. cf. ibi Heyne. Comma ergo, vt iam vidit Thryll. delendum

. . . . . τὸν δ' ἔκτανε Φαίδιμος Ἕκτωρ
Νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρώτιστον Ἀχαιῶν [5]).

Ἔστι δὲ [6]) ὑπέρβατον οὕτως· Οὗ δή ποτε κίρκος Θρασὺς πρῶτον κινήσει δόρυ, πήδημα λαιψηρὸν δικών, ἀντὶ τοῦ, ἐκβολήσας [7]) πρῶτον καὶ κινήσας. Αἴθωνα δὲ κίρκον τὸν Πρωτεσίλαον λέγει [8]).

532 — 33. Γραικῶν ἄριστος] Ὁ Πρωτεσίλαος. Γραικοὶ δὲ [1]) πρότερον οἱ τῆς Ἑλλάδος ἐκαλοῦντο, ὕστερον δὲ ἀφ' Ἕλληνος τινὸς [2]) ἐκλήθησαν Ἕλληνες.

Ὧι πάλαι] Ὥτινι ἐκ παλαιᾶς εἱμαρμένης ἑτοιμάζει [3]) τοὺς τάφους ἡ εὔκρεπης καὶ εὔθετος ἀκτή, καὶ ὁ πετρώδης καὶ ὀχθώδης [4]) αἰγιαλὸς τῶν Δολόγκων. Δόλογκοι δὲ [5]), ἔθνος Θρακικόν, ἀπὸ Δολόγκου, τοῦ Κρόνου καὶ Θρᾴκης παιδός. Ἔστι δὲ Χερρόνησος Θρᾴκης, ὅπου Πρωτεσίλαος κείμενος, ὡς Θεὸς τοῖς ἐγχωρίοις ἐτιμᾶτο [6]).

post Σκήψειν, quod in Codd. nostris quoque non apparet, nec verba Φαίδιμος Ἕκτωρ, quae Codd. omnes constanter tuentur, temere mutanda in Δάρδανος ἀνήρ, etsi edd. Homeri iam sic legant. cf. quoque Iacobs ad Io. Tzetz. Antehomer. v. 232.

5) πολὺ — Ἀχαιῶν) A Seb. suppleta Vit. 1. et Ciz. non agnoscunt.

6) ἔστι δὲ — λέγει) In Vitt. 2 et 3. desunt.

7) ἐκβολήσας) Vit. 1. et Ciz. vt edd. ante Pott. ἐκβολαῖς. Io. Tzetz. in Antehom. v. 222. πρῶτος πρωτεσίλαος — ἔκθορε πλοίου. Forte ἐκβαλήσας, ab ἐκβαλέω, qua forma Grammatici vsi videntur.

8) αἴθωνα — λέγει) Vit. 1. et Ciz. habent ad initium huius scholii.

1) γραικοὶ δὲ) Nostri γραικ. γάρ, vt ante Seb.

2) Ἕλλην. τινὸς) Sic Vit. 1. et Ciz. a reliquis τινὸς abest.

3) ἑτοιμάζει) Pro ἑτοιμάσει cum Seb. Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. vitiose ἐτίμα.

4) ὀχθώδ.) Vit. 3. ὀχλώδης.

5) Δόλ. δὲ) Vit. 1. et Ciz. οἱ δὲ Δόλογχοι, sed seq. ἔθνος Θρακικὸν omittunt, cf. Steph. Byz. ad h. v.

6) ἐτιμ.) Vit. 1. et Ciz. τιμᾶται.

534. Μαζουσία] Οἱ μὲν ἄλλοι Μαζουσίας λέγουσι μετὰ τοῦ σ [7]), καί φασιν αὐτὴν ἀκρωτήριον εἶναι Ἐλεοῦντος· ἐγὼ δὲ [8]) μαζουσίαν φημὶ τὴν μαστοειδῆ, ἤτοι εἰς μαστοῦ θέσιν ἐξεικασμένην.

Χερσαίου κέρας [9])] Τὸ ἀκρωτήριον. Λέγει δὲ αὐτὴν τὴν Χεῤῥόνησον.

536 — 37. Ὁ Δρύμνιος δαίμων] Ὁ Ζεύς. Δρύμνιος δὲ [10]) παρὰ Παμφυλίοις. Προμανθεὺς [11]) παρὰ Θουρίοις [12])· Αἰθίοψ δὲ [13]) καὶ Γυράψιος παρὰ Χίοις.

538 — 43. Ὅς, τὸν πλανήτην] Ὅστις Ζεὺς θήσει βαρὺν κολωὸν καὶ θόρυβον ἐν μέσαις ταῖς λέσχαις καὶ ταῖς πρὸς ἀλλήλους [1]) συντυχίαις, ὅταν ἐν τοῖς δόμοις δέξωνται [2]) οἱ δεινὰ καὶ ἀπόθητα μέλλοντες παθεῖν, ἤγουν οἱ Διόσκουροι, καὶ οἱ Ἀφαρέως παῖδες τὸν πλανήτην καὶ πλανώμενον ὀρθαγὴν καὶ ξένον (λέγει δὲ τὸν Ἀλέ-

7) μαζουσίας λέγ. μετὰ τοῦ σ) Sic Vit. 1. et Ciz. pro ἡ μαζουσία λέγ. μετὰ τοῦ ἄρθρου, cff. quae dicta sunt in Nott. ad Lycophr.

8) ἐγὼ δὲ — ἐξεικασμένην) Ita refinximus hunc locum ope Vit. 1. et Ciz. In vulg. quam quoque Vitt. 2 et 3. cum Phauorino exhibent, perperam: ἐγὼ δὲ μαζουσία φημὶ ἡ μαστοειδής, ἤγουν ἡ εἰς μαστοῦ θέσιν ἐξεικασμένη, quae videtur esse lectio recensionis secundae. Forte etiam Tzetzes legit μαστουσία, quia a μαστὸς, non vero a μαζὸς deriuat.

9) χερσ. κέρας) Nostri χερσ. κέρως, et mox τοῦ ἀκρωτηρίου pro τὸ ἀκρωτήριον.

10) Δρύμ. δὲ) Delent Vit. 1. et Ciz. non male.

11) προμανθεὺς) Vit. 2. προμανθεὺς, forſ. rectius.

12) Θουρ.) Vitt. 2 et 3. Θυρίοις, vt supra v. 522.

13) Αἰθίοψ δὲ) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui δὲ non habent.

1) ταῖς πρὸς ἀλλ.) Absunt a nostris.

2) δόμοις δέξωνται) Inde ab his verbis hunc locum ope Codd. nostrorum sic emendatum et quibusdam transpositis ac melius digestis dedimus, vti iam legitur. Olim verba οἱ δεινὰ — παῖδες posita erant post τὸν πικρὸν sic: οἱ Διόσκουροι, καὶ οἱ Ἀφαρέως παῖδες, οἱ δεινὰ καὶ ἀποθ. μέλλ. παθεῖν.

ξανδρον) τὸν σίνιν [3]) καὶ βλαπτικὸν καταῤῥακτῆρα καὶ ἀετὸν (διὰ τὸ ἁρπακτικὸν) τὸν πικρόν. Οἱ μέλλοντες παθεῖν· Πότ' ἂν [4]); ὅταν δέξωνται, ὡς εἶπον, τὸν Ἀλέξανδρον, μειλίξωσί τε καὶ καταπραΰνωσι τὸν ἀστεργῆ Κράγον, τὸν Δία, ἔν τε δαιτὶ καὶ θαλυσίαις [5]) λοιβαῖς. Ὅλον δὲ [6]), ὅπερ φησὶ, τοῦτό ἐστιν, ὅτι ὅταν τὸν Ἀλέξανδρον δέξηται ὁ Μενέλαος, τότ' ἐνστήσεται ἀρχὴ τῆς ἔχθρας τῷ Ἴδᾳ καὶ Λυγκεῖ, καὶ τοῖς Διοσκούροις, διὰ τὰς Λευκίππου θυγατέρας Φοίβην τε καὶ Ἱλάειραν, ἃς προκατεγγυηθείσας τοῖς Διοσκούροις ἁρπάσαντες οἱ περὶ τὸν Ἴδαν, εἰς μάχην κατέστησαν. Καὶ τότε καὶ ἁρπάσαντος τοῦ Ἀλεξάνδρου τὴν Ἑλένην, οἱ Διόσκουροι οὐ δυνήσονται ἐλθεῖν εἰς Ἴλιον, διὰ τὸν ἐπικείμενον αὐτοῖς πόλεμον.

Ὀρθαγὴν] Τὸν ξένον, κατὰ διάλεκτον Ἀττικήν [7]). Ἔστι δὲ [8]) καὶ Ὀρθάγης δαίμων Πριαπώδης περὶ τὴν Ἀφροδίτην. Ὀρθάγην δὲ λέγει τὸν Ἀλέξανδρον, ἢ ὡς ἅρπαγα, ἢ ὡς κατωφερῆ, παρὰ τὸ ὀρθιᾷν.

Ex 539. Καταῤῥακτῆρα] Ὄρνεον ἁρπακτικόν.

3) σίνιν) Pro σίντην Vit. 1. et Ciz. rectius, nam significat βλαπτικὸν, vt h. l. additur καὶ, hoc eſt, βλαπτικόν. Sic Aeſchyl. Agam. v. 737. λέοντα σίνιν. cff. Bern. Martini Varr. Lectt. p. 100, Spanheim ad Callimach. Apoll. v. 92. et nott. ad Heſych. Homerus tamen Il. XVI, 303. λύκοι σίνται: ergo videtur vnum idemque eſſe.

4) οἱ μέλλοντες παθεῖν. πότ' ἄν;) Sic Vit. 1. et Ciz. pro πότε;

5) θαλυσίαις) Vitt. 2 et 3. θαλυσίοις.

6) ὅλον δὲ — αὐτοῖς πόλεμον) Omnia deſiderantur in Codd. noſtris.

7) διάλ. Ἀττικήν) Sic Vit. 1. et Ciz. re[illegible]is Ἀττικὴν deeſt.

8) ἔστι δὲ [illegible] Ἀφροδίτην) Noſtri ignorant. In Vitt. 2 et 3. deſunt quoque ſeqq. ὀρθάγην — ὀρθιᾷν, quae quidem Vit. 1. et Ciz. ſed poſt v. 539. poſita exhibent ita, vt in edd. pr. ὀρθαγ. τ. Ἀλ. ἤτοι τὸν ἁρπ. ἢ τὸν κατωφ. —.

Ex 540. Οἱ δεινὰ κηπόθητα[9])] Οἱ Ἀφαρέως παῖδες καὶ οἱ Διόσκουροι· ὅτε γὰρ ἐξένιζον οἱ Διόσκουροι τὸν Ἀλέξανδρον, ἐκινήθη στάσις [10]) αὐτοῖς κατὰ Λυκόφρονα μὲν, διὰ τὰς [11]) Λευκίππου θυγατέρας Φοίβην καὶ Ἰλάειραν· κατ' ἐμὲ δὲ καὶ [12]) τοὺς λοιποὺς, ὡς ὄπισθεν εἶπον πλατυτέρως [13]), ἕνεκα βοῶν [14]). Οὕτω δὲ στασιαζόντων αὐτῶν, Ἀλέξανδρος ἁρπάσας τὴν Ἑλένην, ὡς οὗτος ὁ Λυκόφρων φησὶν, ᾤχετο εἰς Τροίαν.

Ex 542. Ἀστεργῆ Κράγον] Τὸν Δία λέγει [1]), ὅτι οὐκ ἔστερξε τὰς θυσίας [2]) αὐτῶν, λέγουσι γὰρ [3]), ὅτι θύοντες τοῖς ἄλλοις Θεοῖς, ἐπελάθοντο αὐτοῦ, ὅθεν αὐτοὺς εἰς στάσεις καὶ φιλονεικίαν [4]) ἐνέβαλε. Κράγον δὲ τὸν Δία ἐτίμων [5]) ἐν Λυκίᾳ.

544. Ὀδὰξ] Κυρίως μὲν τοῖς ὀδοῦσι· νῦν δὲ τῷ στόματι [6]) λέγει.

546 — 49. Αὐτανέψιοι] Καὶ ἀνεψιοὶ, οἱ ἀδελφῶν παῖδες, οἳ καὶ ἐξάδελφοι [7]) καλοῦνται. Ἦσαν δὲ ἐξ-

9) κηπόθητα) Vit. 1. et Ciz. κηπόθεστα.

10) στάσις) Nostri delent art. ἡ, recte, et mox etiam τὸν praepositum τῷ λυκόφρ. bene.

11) διὰ τὰς — ἰλάειραν) Nostri sic: ἕνεκα Φοίβης καὶ Ἰλαείρας, demtis διὰ τὰς λευκ. θυγ. quod magis respondet sq. ἕνεκα βοῶν.

12) ἐμὲ — καί) Absunt a Vit. 1. et Ciz. sed post λοιποὺς habent καὶ ἕτερον ἐρῶ. Verba ἐμὲ δὲ κ. videntur esse Io. Tzetzae iactatoris.

13) ὡς — πλατυτ.) A Vit. 1. et Ciz. absunt. Vit. 3. πλατύτερον.

14) ἕνεκα βοῶν) Vitt. 2 et 3. ἔτι hic repetunt.

1) τὸν — λέγει) Nostri non exhibent.

2) τὰς θυσίας) A Seb. reuocatum pro τὴν θυσίαν, quod Vit. 1. et Ciz. tuentur, comprobant Vitt. 2 et 3.

3) λέγουσι γὰρ) Addunt Vit. 1. et Ciz. contextu postulante.

4) καὶ φιλονεικ.) Deest in Vitt. 2 et 3.

5) κράγον — ἐτίμων) Vit. 1. et Ciz. κράγον δὲ ὁ ζεὺς παρὰ λυκίοις τιμᾶται.

6) τῷ στόμ.) Vitt. 2 et 3. τὸ στόμα. Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. τοῖς στόμασι.

7) οἳ καὶ ἐξάδελφοι usque ad καὶ ἰλάειρα desiderantur omnia in Vitt. 2 et 3. fine

ἀδελφοὶ οἱ Διόσκουροι. Ἴδας δὲ καὶ Λυγκεὺς, οὕτως· Τυνδάρεως, καὶ Ἀφαρεὺς, Λεύκιππός τε καὶ Ἰκάριος [8]), ἀδελφοὶ, υἱοὶ Οἰβάλου. Καὶ τούτων γίνονται παῖδες οὗτοι, Τυνδάρεω μὲν θέσει, φύσει δὲ Διὸς, οἱ Διόσκουροι, ἤγουν Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης· Ἀφαρέως δὲ, Ἴδας καὶ Λυγκεύς· Λευκίππου δὲ, Φοίβη καὶ Ἱλάειρα. Ἡ σύνταξις δὲ οὕτως·

Αὖθις δὲ [9]) καὶ εἰς τοὐπίσω, ἢ αὖθις καὶ πάλιν [10]) μετὰ τὰς λοιδορίας, οἱ αὐτανέψιοι ἤτοι οἱ παῖδες τοῦ Ἀφαρέως, ἐναιχμάσουσι καὶ πολεμήσουσι τοὺς βιαιοκλῶπας, τοὺς ἅρπαγάς τε τῶν συγγόνων, ἤτοι τοὺς Διοσκούρους. Διὰ τί δὲ αὐτοῖς πολεμήσουσι; χρήζοντες χραισμῆσαι καὶ βοηθῆσαι ταῖς ἀνεψιαῖς ὄρνισι, τῇ Φοίβῃ καὶ τῇ Ἱλαείρᾳ [11]), εἰς τοὺς γάμους, διὰ δίκην τῆς ἀλφῆς καὶ ψηλαφήσεως, τῆς ἄνευ ἕδνων καὶ προγαμιαίων δώρων [12])· ὁ γὰρ Λυκόφρων οὕτω φησὶ τὸν πόλεμον αὐτῶν [13]) γεγονέναι. Ὀνειδισθῆναί φησι τοὺς Διοσκούρους ὑπὸ τῶν Ἀφαρέως παίδων, ὡς μὴ δεδωκότας ἕδνα ὑπὲρ τῶν Λευκίππου θυγατέρων. Τοὺς δὲ ἐλάσαι βοῦς τοῦ Ἀφαρέως, καὶ δοῦναι τῷ Λευκίππῳ, ὅθεν αὐτοῖς ὁ πόλεμος. Ληρεῖ δέ· ἔστι γὰρ ἡ ἱστορία, ὡς ὄπισθεν εἶπον [14])· τότε γὰρ [15]) οἱ Διόσκουροι καὶ παῖδας

vllo incommodo contextus, nam ſupra v. 511. fere eadem ſunt tradita. Ideo Vit. 1. et Ciz. hic exhibent, quod in vulg. ad v. 511. reperitur, et quaedam in extr. huius ſcholii collocant.

8) ἰκάριος) Sic legendum pro ἴκαρος. cf. ad v. 792. vbi recte legitur.

9) αὖθις δὲ) Noſtri αὖτις δὲ.

10) καὶ πάλιν) Deeſt in Vit. 1. et Ciz.

11) τῇ φοίβ. — ἱλαείρᾳ) Non extant in Ciz. et Vit. 1. nam antea iam nominarant.

12) δώρων) Noſtri δωρεῶν.

13) πόλ. αὐτῶν) Ciz. et Vit. 1. πόλ. αὐτοῖς, bene, vt poſtea.

14) ὡς — εἶπον) Vitt. 2 et 3. omittunt. Vit. 1. et Ciz. pro his τοιαύτη, atque hic inſerunt ſupra omiſſa: οἱ καὶ ἐξάδελφοι — καὶ ἱλάειρα, quae quoque huc pertinere videntur.

εἶχον ἐκ τῶν Λευκίππου θυγατέρων, οὓς εἶπον. Καὶ τοῦτο κακόζηλον ὀνειδίζεσθαι αὐτοὺς μετὰ τοσοῦτον χρόνον [16]) περὶ ἕδνων· ἀλλὰ πάντως [17]) ὡς νεωστὶ τῶν κορῶν ἀρπαγεισῶν ἄνευ ἕδνων τοῦτό φησι. Καὶ ἔστι προφανῶς ληρώδης ὁ λόγος [18])· ἔδειξα γὰρ, ὅτι τότε καὶ παῖδας ἐξ αὐτῶν εἶχον οἱ Διόσκουροι.

550. Κνηκείων πόρος] Κνηκείων [1]) ποταμὸς Λακωνικῆς, ὃς ὕστερον ἐκλήθη Οἰνοῦς, περὶ ὃν ἐπολέμησαν οἱ Διόσκουροι καὶ οἱ Ἀφαρέως παῖδες, οὓς αἰετοὺς καλεῖ.

552. Ἄπιστα [2])] Τοῦτο εἶπε, διὰ τὸ μὴ πιστεύεσθαι αὐτοὺς ποιεῖν μάχας, ὡς ὄντας ἐξαδέλφους.

Φηραίοις] Λάκωσι· Φηραὶ γὰρ, πόλις Μεσηνίας, ἤτοι Ἀρκαδίας [3]). Ἡ δὲ Ἀρκαδία Λακώνων.

553. Ὁ μὲν κρανείᾳ] Ὁ μὲν Ἴδας κρανείῳ δόρατι τὸ κοῖλον [4]) στέλεχος τῆς δρυὸς οὐτάσας, τῶν διπτύχων, ἤτοι τῶν Διοσκούρων (δίδυμοι γὰρ ἐγένοντο) ἕνα φθερεῖ καὶ ἀνελεῖ [5]). Λέγει δὲ τὸν Κάστορα, ὃν καὶ λέοντα καλεῖ· ταῦρον δὲ τὸν Λυγκέα, διὰ τὸ ὀξυδερκῆ εἶναι [6]).

15) τότε γὰρ — εἶχον οἱ Διόσκουροι) Absunt a Ciz. et Vit. 1. qui addunt ea, quae supra ad v. 511. dicta fuerant. Varia a variis esse addita et transposita videntur, nam multa bis iisdem paene verbis repetuntur, quae non vnius eiusdemque auctoris esse possunt.

16) τοσ. χρόνον) Vit. 3. τοσούτους χρόνους.

17) πάντως) Vit. 3. πάντα.

18) ληρώδ. ὁ λόγ.) Vitt. 2 et 3. καὶ λειρωδῶς λέγει.

1) κνηκείων) Nostri addunt: vulg. negligit.

2) ἄπιστα — ἐξαδέλφους) Desunt in Vit. 1. et Ciz. sed in Vitt. 2 et 3. claudunt hoc schol. vt edd. priores.

3) Ἀρκαδίας) Vitt. 2 et 3. Ἀρκάδων, et seq. ἡ δὲ Ἀρκαδία omittunt. Verba autem: ἀφ' ἧς ἦσαν οἱ περὶ τὸν Ἴδαν καὶ τὸν Λυγκέα, olim huic scholio subiecta et a Seb. eiecta Vitt. 2 et 3. quoque eiiciunt, sed Vit. 1. et Ciz. seruant.

4) τὸ κοῖλον) Art. τὸ a Seb. additum nostri etiam addunt.

5) ἀνελεῖ) Pro ἀνέλῃ Ciz. et Vit. 1. hic bene, ab ἀνέλω l. ἀναιρέω.

6) διὰ τὸ — εἶναι) Sic Vit. 1. et Ciz. pro διὰ τὸ ὀξυδερ-

Φασὶ γὰρ, ὅτι καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ἔβλεπε. Τοῦτο δὲ [7]) περὶ τοῦ Αἰγύπτου παιδὸς Λυγκέως ἔφασαν εἶναι, ὅτι καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ἔβλεπε, διὰ τὸ ἐφευρεῖν πολλὰ τῶν μετάλλων.

556. Ὁ δ' αὖ σιγύμνῳ] Ὁ δὲ Πολυδεύκης, σιγύμνῳ καὶ σιδηρῷ ἀκοντίῳ τὰ πλευρὰ [8]) ῥήξας τοῦ βοὸς, ἤγουν τοῦ Λυγκέως, κλινεῖ πρὸς τὸ οὖδας [9]), ἤτοι ἀνελεῖ [10]).

558. Πληγὴν [1]) ἀθαμβὴς κριὸς] Ἤγουν Ἴδας κρατήσει καὶ πέμψει τῷ Πολυδεύκει δευτέραν πληγήν.

Κριὸς ἐγκορύψεται] Ἔξωθεν δεῖ λαμβάνειν [2]) τὸ ὡς, ἵν' ᾖ· Ὡς κριὸς ἐγκορύψεται [3]). Καλεῖ [4]) δὲ τὸν Ἴδαν κριόν. Τὸ δὲ ἐγκορύψεται, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κριῶν· εἰώθασι γὰρ οἱ κριοὶ ἐν τῷ μάχεσθαι τοῖς κέρασιν [5]) ἀλλήλους πλήττειν. Τοῦτο δ' [6]) ἐστὶ κυρίως τὸ κορύπτειν, ὡς καὶ Θεόκριτος·

. . . . φυλάσσεο, μή τυ [7]) κορύψῃ.

κεῖ. Apollod. III, 10, 3. ὀξυδερκίᾳ διήνεγκε. cf. de Lynceo Eudoc. p. 279.

7) τοῦτο δὲ — ἔβλεπε) Desunt in Vitt. 2 et 3. λυγκέως Vit. 1. et Ciz. etiam cum Sebast. ponunt ante ἔφασαν, addito tamen εἶναι, vt in edd. prior.

8) τὰ πλευρὰ) Vit. 1. et Ciz. τὴν πλευράν.

9) πρὸς τὸ οὖδ.) Sic Vit. 1. et Ciz. pro πρὸς οὖδ.

10) ἀνελεῖ) Iterum leg. pro ἀνεῖλε, quod Vit. 1. et Ciz. cum edd. ante Pott. habent: Seb. vt antea, ἀνελῇ.

1) πληγὴν) Totum hoc schol. a Seb. adiectum a nostris abest.

2) ἔξωθ. — λαμβάνειν) Vit. 1. et Ciz. pro ἀπ' ἔξωθ. δεῖ λαβεῖν, rectius. Deinde iidem Codd. verba Lycophr. τῷ δὲ δευτέρ. ἐπὶ huic scholio praemittunt.

3) ἵν' ᾖ — ἐγκορ.) Absunt a Vit. 1. et Ciz.

4) καλεῖ) Vit. 1. et Ciz. λέγει, sed Ἴδαν delent. Omnia autem in hoc schol. usque ad τὸ δὲ ἐγκορ. desunt in Vitt. 2 et 3.

5) τοῖς κέρ.) Vit. 1. et Ciz. τῷ κέρατι, sed ἀλλήλους nostri non agnoscunt.

6) τοῦτο δ') Vit. 1. et Ciz. καὶ τοῦτο δ': hoc vero cum vers. Theocriti Idyll. III, 5. Vitt. 2 et 3. non exhibent.

560. Ὁμοῦ δὲ χαλκὸς] Πολυδεύκης [10]) καὶ Κάστωρ, ὡς ὄπισθεν ἐμμέτρως εἶπον, ἐκρύβησαν στελέχει [11]) δρυός. Ἴδας δὲ βαλὼν, ἀνεῖλε τὸν Κάστορα, εἶτα Πολυδεύκης ἀνεῖλε Λυγκέα. Ἴδαν δὲ ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσε, πρότερον τοῦ Ἴδα ἐκ τοῦ τάφου τοῦ αὐτοῦ πατρὸς Ἀφαρέως στήλην, ἤτοι λίθον [12]), ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Πολυδεύκους ῥίψαντος καὶ σκοτίσαντος [13]) αὐτόν. Ἄλλως [14])· Ἄμυκλος βασιλεὺς ἦν τῶν Φηρῶν. Ἐδομήσατο δὲ αὐτῷ τάφον ὑπερμήκη. Ἐκ τούτου λαβὼν λίθον ὁ Ἴδας, ἐνέκρωσε τὸν Πολυδεύκην. Τὸν δὲ Ἴδαν ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσεν.

561 — 63. Ὧν ἀλκὴν ἑνὸς] Μάρπησσαν [1]), τὴν Εὐήνου θυγατέρα, κατεγγυηθεῖσαν τῷ Ἴδᾳ, ἁρπάσας ὁ Ἀπόλλων ἐρασθεὶς αὐτῆς [2]), εἰς μάχην αὐτῷ κατέστη. Λέγουσιν οὖν, ἀμφοτέρους ἐρίσαντας, ἐν τῇ τοξικῇ ἴσους γενέσθαι. Ζεὺς δὲ Ἑρμῆν πέμψας, ἐκέλευσεν, ὃν ἡ Μάρπησσα ἂν προκρίνῃ [3]), λαβεῖν. Ἡ δὲ ἐρωτηθεῖσα, τίνα ἂν αἱροῖτο [4]), τὸν Ἴδαν τοῦ Ἀπόλλωνος προκρίνει [5]), φοβηθεῖσα μὴ γηράσασαν αὐτὴν ὁ Ἀπόλλων τὴν ἀνδρείαν τοῦ Ἴδα ἐμέμψατο [6]), ῥαιβώσας,

7) μὴ τὺ) Ciz. et Vit. 1. μή τι. ſed μὴ τὺ quoque Gell. Noctt. Att. IX, 9. Thryllit.

10) πολυδεύκης usque ad σκοτίσαντος αὐτὸν Ciz. et Vit. 1. omittunt, ſupra iam ad vv. 511 et 549. exhibita.

11) στελέχει), Pro ἐν κούφῳ κορμῷ noſtri, vt v. 511. cum Sebaſt.

12) ἤτοι λίθον) Abeſt a Vitt. 2 et 3. verum Vit. 1. et Ciz. ſupra στήλην λίθινον.

13) σκοτίσ.) Vit. 1. et Ciz. ſupra v. 511. κτείναντος.

14) Ἄλλως ſqq.) A Seb. addita noſtri non addunt.

1) Μάρπησ.) Vit. 1. et Ciz. hic et poſtea Μάρπισσαν, vt olim in Homero Il. ι, 553. cf. Heyne ad Apollod. p. 50.

2) ἐρασθεὶς αὐτ.) Deſunt in noſtris, vti ſeqq. λέγουσι usque ad ἴσους γενέσθαι.

3) προκρίνῃ) Vitt. 2 et 3. προκρίνει.

4) ἐρωτηθ. — αἱροῖτο) Noſtri ignorant.

5) προκρίνει — ἐάσῃ) Deſunt in Vitt. 2 et 3 ſed in Vit. 1. et Ciz. modo ὁ Ἀπόλλων.

6) ἐμέμψατο) Vit. 1. et Ciz. μέμψοιτο.

καὶ κλίνας καὶ κυκλώσας, ἤτοι κυκλοτερὲς ποιήσας τὸ τόξον ἐν μάχῃ, ἤτοι πολεμήσας 7), ὡς καὶ Ὅμηρος 8)·

Ἴδα θ', ὃς κάρτιστος 9) ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
Τῶν τότε 10)· καί ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἵλετο τόξον
Φοίβου Ἀπόλλωνος, καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης.

Σκιαστὴς καὶ 11) Ὀρχιεὺς παρὰ Λάκωσιν ὁ Ἀπόλλων. Τελφούσιος δὲ παρὰ Βοιωτοῖς.

567. Καὶ τῶν μὲν ἡμῖν] Τῶν Ἀφαρειδῶν 12) καὶ τῶν Διοσκούρων εὐνάσει καὶ καταπαύσει 13) ἡ εἱμαρμένη τὸ δόρυ, τουτέστιν ἀποθανόντες, οὐκ ἐπελεύσονται τῇ Τροίᾳ 14), ὡς καὶ Ὅμηρος 15)·

Ὣς φάτο 16)· τοὺς δ' ἤδη κάτεχεν 17) φυσίζοος 18) αἶα
Ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ 19).

570 — 76. Ὧν οὐδ' ὁ Ῥοιοῦς Ἶνις 1)] Σταφύλου, τοῦ υἱοῦ Διονύσου, θυγάτηρ ἦν 2) Ῥοιώ, ἣ ἐμίγη ὁ Ἀπόλ-

7) ῥαιβώσας — πολεμήσας) Vit. 1. et Ciz. pro: ἐν μάχῃ κλίνας τὸ τόξον αὐτοῦ, καὶ κυκλοτερὲς ποιήσας, ἤτοι τῷ τόξῳ πολεμήσας. In Vitt. 2 et 3. plane desunt.

8) ὅμηρ.) Il. ι, 645 sqq.

9) κάρτισ.) Vit. 1. et Ciz. κράτιστος.

10) τῶν τότε) Vit. 1. et Ciz. τόν ποτε.

11) καὶ) A Seb. additum. Vit. 1. et Ciz. etiam addunt.

12) Ἀφαρειδῶν) H. e. *filiorum Apharei.* Vit. 1. et Ciz. Ἀφαρητιαδῶν: Vit. 2. Ἀφαρητιδῶν, *Apharetis filiorum,* bene: Vit. 3. Ἀφαρητειῶν, minus bene, cf. Heyne Obseruu. ad Apollod. p. 275.

13) εὐνάσει — καταπ.) Vit. 3. modo κατευνάσει: reliqui omittunt a Seb. insertum εὐνάσει καί.

14) ἐπελεύσ. — τροίᾳ) Ciz. et Vit. 1. ἐλεύσονται εἰς τὴν τροίαν.

15) ὅμηρ.) Il. γ. 243.

16) ὣς φάτο) Abest a nostris, bene, nam nil facit ad rem.

17) κάτεχ.) Vit. 1. et Ciz. male κάτεχε: Vitt. 2 et 3. κατέσχεν.

18) φυσίζ.) Vitt. 2 et 3. φυσίζωος, male.

19) γαίῃ) Nostri γαίᾳ.

1) Ἶνις) Vit. 2. Ἴνις.

2) ἦν) Pro γίνεται recte Vit. 1. et Ciz.

λων. Γνοὺς δὲ τοῦτο[3] ὁ Στάφυλος, βαλὼν εἰς λάρνακα, πρὸς τὴν θάλασσαν ἀφῆκεν. Ἐξελθοῦσα δὲ τῆς λάρνακος προσπελασθείσης ἐν Εὐβοίᾳ[4]), περί τι ἄντρον παῖδα γεννᾷ, καὶ Ἄνιον[5]) καλεῖ, διὰ τὸ ἀνιαθῆναι[6]) δι' αὐτόν. Τοῦτον δὲ Ἀπόλλων ἤνεγκεν[7]) εἰς Δῆλον, ὃς Δωρίππην[8]) γήμας, γεννᾷ τὰς Οἰνοτρόπους[9]), Οἰνὼ, Σπερμὼ, καὶ Ἐλαΐδα[10]): αἷς ὁ Διόνυσος ἐχαρίσατο, ὁπότε βούλοιντο, οἶνον, σπέρματα, καὶ ἔλαιον ποιεῖν καὶ λαμβάνειν[11]) κατὰ τὰς τῶν ὀνομάτων θέσεις[12]). Φερεκύδης[13]) δέ φησιν, ὅτι Ἄνιος[14]) ἔπεισε τοὺς Ἕλληνας παραγενομένους πρὸς αὐτὸν[15]), αὐτοῦ μένειν τὰ ἐννέα

3) τοῦτο) Noſtri delent.

4) ἐξελθοῦσα — Εὐβοίᾳ) Sic Vit. 1. et Ciz. bene pro ἡ δὲ προσεπελάσθη τῇ Εὐβοίᾳ, καὶ ἐξελθοῦσα τῆς λάρνακος. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 370. et Phauor. modo: ἐξελθούσης δὲ τῆς λάρνακος περὶ (Eudocia ἐπὶ) Εὔβοιαν. Nat. Com. V, 13, p. 504. fere idem, vt noſtri: *in Euboeam poſtmodum delata in ſpelunca quadam Anium peperit.*

5) Ἄνιον) *Vide, quae viri eruditi de Anio annotarunt ad Steph. Byz. in* Ἄνδρος. Thryllit. Add. Sturz. ad Pherecyd. p. 224. Eudocia male Ἄνινον.

6) ἀνιαθῆναι) Sic quoque Eudocia; Ciz. vero ἀνιασθῆναι ab ἀνιάζω: Vit. 2. ἀνισθῆναι vitioſe pro ἀνιασθῆναι.

7) ἤνεγκεν) Vit. 1. et Ciz. ἐνεγκών.

8) ὃς Δωρίπ.) *Legendum* ὃς Δωρ. vbi. Thryll.

9) οἰνοτρόπους) Sic quoque Eudoc. p. 127 et 371. Steph. ad Ἄνδρος, et noſtri, ita tamen, vt φ ſcribant ſuper π, non inepte, quia dicuntur οἶνον ποιεῖν ſ. τρέφειν.

10) καὶ Ἐλαΐδα) Sic Eudoc. a reliquis καὶ omittitur.

11) ποιεῖν καὶ λαμβ.) Sic Vit. 1. et Ciz. reliquis deeſt ποιεῖν καί.

12) κατὰ τὰς — θέσεις) Noſtri cum Eudoc. et Phavor. omittunt: forte ab alio gloſſatore addita. Natal. Com. l. l. *pro ſuorum nominum ſignificatione*, ergo habuit exemplum, quod haec verba exhibuit.

13) Φερεκύδ.) Cf. Sturz. p. 223.

14) Ἄνιος) Vitt. 2 et 3. vt Phauor. vitioſe Ἴνιος, cf. Sturz. p. 224.

15) πρὸς αὐτὸν) Vit. 1. et Ciz. πρ. ἑαυτὸν, Vitt. 2 et 3. εἰς αὐτὸν, et παραγινομ. pro παραγενομ.

ἔτη, δεδόσθαι δὲ αὐτοῖς παρὰ τῶν Θεῶν τῷ δεκάτῳ ἔτει πορθῆσαι τὴν Ἴλιον [16]· χρησμὸς γὰρ τοῖς Ἕλλησιν ἐδόθη, Τροίας κρατῆσαι τῷ δεκάτῳ χρόνῳ [17]. Ὑπέσχετο δὲ αὐτοῖς, ὑπὸ τῶν [18]) θυγατέρων αὐτοῦ τρέφεσθαι. Μέμνηται [19]) τούτων καὶ ὁ τὰ Κυπριακὰ συγγραψάμενος. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως·

Ὧν οὐδ' ὁ Ῥοιοῦς Ἶνις] Ὥντινων τὸ μένος οὐδ' ὁ τῆς Ῥοιοῦς Ἶνις σχήσει, τὸν ἐννεατῆ χρόνον εὐνάζων καὶ πραΰνων, ἀνώγων καὶ κελεύων μίμνειν ἐν τῇ νήσῳ [20]) Δήλῳ πεπεισμένους καὶ πειθομένους αὐτοὺς τοῖς θεσφάτοις καὶ σημείοις, ἴσκων τε καὶ λέγων τὰς τριπτύχους καὶ τρεῖς [21]) αὐτοῦ κόρας παρέξειν ἀμεμφῆ τροφὴν πᾶσι, δηλονότι τοῖς Ἕλλησιν, ὅσοι μίμνοντες καὶ καρτεροῦντες, ἠλάσκουσι καὶ διατρίβουσι περὶ τὴν Κυνθίαν [22]) σκοπὴν καὶ ἐξοχὴν [23]), πέλας καὶ πλησίον τοῦ Ἰνωποῦ [24]) ποταμοῦ. Εἰ θέλεις [25]), εἰπὲ, ἕλκοντες καὶ πίνοντες ποτὸν καὶ ὕδωρ Αἰγύπτιον· ἢ τοῦ Ἰνωποῦ ἕλκον-

16) πορθ. τ. Ἴλιον) Sic quoque nostri cum Seb. abiectis ναυστολῆσαι ἐπὶ τὴν Ἴλιον.

17) χρησμὸς — χρόνῳ) Nostri non agnoscunt. Sane redundare videntur, quia antea erant dicta.

18) ὑπὸ τῶν) Praepositum καὶ expunximus secuti Codd. nostros.

19) μέμνηται — συγγραψ.) Absunt a nostris. Vit. 1. tamen et Ciz. habent: τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως, quod addendum curauimus. Caeterum animaduertendum, τὸν τὰ κυπρ. συγγρ. esse supra v. 511. iam dictum Stasinum.

20) ἐν τῇ νήσῳ — usque ad ἴσκων absunt a Vit. 1. et Ciz. haud dubie incuria librariorum. Caeterum repetita verba ante ἴσκων: κελεύων μίμνειν, quae in reliquis Codd. comparent, a Seb. sunt omissa, nulla tamen nota addita. Bene abesse possunt.

21) τρεῖς) Vit. 1. et Ciz. τριπλᾶς.

22) κυνθίαν) Vitt. 2 et 3. σκυθίαν, perperam, nam Hom. Hymn. in Apoll. v. 17. quem ante oculos habuisse videtur Tzetzes, πρὸς μακρὸν ὄρος καὶ κύνθιον ὄχθον.

23) καὶ ἐξοχ.) Vit. 1. et Ciz. non habent.

24) Ἰνωποῦ) Vitt. 2 et 3. hic et postea Οἰνωποῦ; vt olim in Strab. X, p. 485. cf. ibi Tzschucke.

τος ποτὸν καὶ ὕδωρ [26]), ἤγουν τοῦ Νείλου, ὄντινα Τρίτωνα λέγει.

Ex 574. Ἴσκων [1])] Τὸ ἴσκων Ὅμηρος μὲν ἐπὶ τοῦ ὁμοιοῦν· Λυκόφρων δὲ ἐπὶ τοῦ λέγειν.

Κυνθίων] Κύνθος, ὄρος Δήλου, ὅθεν ὁ Ἀπόλλων Κύνθιος καλεῖται.

Ex 575. Ἰνωποῦ [2])] Ἰνωπὸς, ποταμὸς Δήλου, ὃς πληροῦται, ὅταν ὁ Νεῖλος [3]) ἀρδεύῃ [4]) τὴν Αἴγυπτον· ὅθεν ἔφασαν, καὶ αὐτὸν αὐτῶν [5]) τοῦ Νείλου ὑδάτων πληροῦσθαι διά τινων ἀδήλων πόρων.

Ex 576. Τρίτωνος] Τοῦ Νείλου, παρὰ τὸ τρίτον μετακληθῆναι [6])· πρότερον γὰρ Ὠκεανὸς ἐκαλεῖτο, εἶτα Αἴγυπτος, καὶ τρίτον Νεῖλος, ὅθεν αὐτὸν Τρίτωνα καλεῖ.

577. Πρόβλαστος] Ὁ Διόνυσος, ἐπεὶ, ὅταν βλαστάνωσιν αἱ ἄμπελοι, ἢ ὅταν μέλλωσι κόπτειν [7]) τὰς βλάστας, ἢ ὅταν μέλλωσι [8]) κλᾷν καὶ κλαδεύειν ταύτας, θύουσιν αὐτῷ.

25) εἰ θέλοις) Vit. 1. et Ciz. non agnofcunt εἰ cum edd. pr. fed Vitt. 2 et 3. habent.

26) ὕδωρ) Vit. 1. et Ciz. iterum addunt Αἰγύπτιον, et pro feq. ἤγουν habent ἤ.

1) ἴσκων) Hoc fchol. Vitt. 2 et 3. ignorant. Homerus vero ἴσκειν non tantum, vti Tzetzes opinatur, pro ὁμοιοῦν, fed etiam pro λέγειν vfurpat, Odyff. XIX, 203.

2) Ἰνωποῦ) A noftris non praemittitur, fed fuperioribus adnectitur ita: ὁ δὲ Ἰνωπός.

3) ὁ Νεῖλος) Ciz. et Vit. 1. vt edd. pr. καὶ ὁ Νεῖλος.

4) ἀρδεύῃ) Vitt. 2 et 3. ἀρδρεύει, non bene.

5) αὐτῶν) Sine ἐκ Vit. 2. quae lectio eft praeferenda vulg. ἐκ τῶν: Vit. 3. ἀπὸ τῶν.

6) μετακλ.) Vit. 1. et Ciz. male μεταβληθῆναι. Dicta de hoc nomine ad v. 119. paullulum differunt.

7) κόπτειν — ἢ ὅταν) Abfunt a Vitt. 2 et 3. vti etiam ταύτας.

8) ὅταν μέλλ. κλᾷν). Sic Vit. 1. et Ciz. recte. Vulgata non repetit μέλλωσι. Deinde verba θύουσιν αὐτῷ apte adponunt extr. fcholii.

Θρασύς] Ὅτι ἀπαιδεῖς οἱ οἰνωθέντες.

578. Μυληφάτου [9]) χηλοῖο] τοῦ Δημητριακοῦ καρποῦ.

579. Ἔρπιν] Χάλις καὶ ἔρπις, ὁ οἶνος [1]). Χάλις μὲν, παρὰ τὸ χαλᾶν τὴν ἶνα, ἤγουν τὴν δύναμιν [2]). ἔρπις δὲ, παρὰ τὸ ἕρποντας ποιεῖν [3]) τοὺς πίνοντας ἀμέτρως· ὅθεν καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἔρπιν καλοῦσι τὸν οἶνον [4]). Ἱππωνάκτειοι δέ εἰσιν [5]) αἱ λέξεις. Φησὶ γάρ·

Ὀλίγα φρονοῦσιν οἱ χάλιν πεπωκότες.

Ἀλλαχοῦ δὲ [6]) πάλιν·

Ὁ δ' αὐτίκ' ἐλθὼν σὺν τρισοῖσι [7]) μάρτυσιν,
Ὅπου τὸν ἔρπιν ὁ σκότος καπηλεύει,
Ἄνθρωπον εὗρον [8]) τὴν στέγην ὀφέλλοντα.

580. Ζάρηκος] Ζάρηξ [1]), υἱὸς Καρύστου, ἢ Καρύκου, τοῦ Χείρωνος· ὃς Ζάρηξ ἔγημε Ῥοιὼ, τὴν Σταφύλου [2]), μετὰ τὸ μιγῆναι Ἀπόλλωνι, καὶ ἔσχεν [3]) κ.

9) Μυληφ.) Hoc schol. deest in Codd. nostris.

1) χάλις — οἶνος) Vit. 1. et Ciz. ὁ οἶνος καὶ χάλις.

2) ἤγουν τ. δύν.) Nostri non agnoscunt.

3) ἕρπ. ποιεῖν) Vit. 1. et Ciz. ἕρπειν.

4) ὅθεν καὶ — τὸν οἶνον) Nostri non praebent.

5) εἰσιν) Abest a Vit. 1. et Ciz. vti omnia reliqua huius scholii.

6) ἀλλαχ. δὲ) A Seb. receptum δὲ Vitt. 2 et 3. comprobant.

7) τρισοῖσι) Forma inusitata: Thryll. mallet τρισσοῖσι, nisi metrum repugnaret.

8) ἄνθρ. εὗρον) Vit. 2. ἄνθρ. ὁρῶν: Vit. 3. ἀνθρώπους ὁρῶν.

1) ζάρηξ) Hic recte, supra ad v. 373. ζάραξ. Sed haec usque ad ἔγημε desunt male in Vitt. 2 et 3.

2) τὴν Σταφ.) Absunt a Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. θυγατέρα Σταφ.

3) καὶ ἔσχεν usque ad τὸν Ζάρ. τὴν Ῥοιὼ nostri breuiter sic: ὅθεν τὰς οἰνοτρόπους, καίπερ Ἀπόλλωνος οὔσας ἐκγόνους (Vitt. 2 et 3. γόνους) τοῦ Ζάρηκος, αὐτὸς λέγει, διὰ τὸ γῆμαι τὸν Ζάρηκα τὴν Ῥοιώ.

ἐξ αὐτῆς δύο παῖδας. Ὥσπερ δὲ τὸν Θησέα λέγει Αἰγέως υἱὸν, τὸν Ἡρακλέα Ἀμφιτρύωνος, Κάστορα καὶ Πολυδεύκην Τυνδάρεω, (καίτοι ἐν ἄλλοις ὁμολογουμένως ἐκ τοῦ Διὸς γενέσθαι) οὕτως καὶ τὸν Ἄνιόν φησιν υἱὸν Ζάρηκος, οὐ φύσει, ἀλλὰ θέσει· φύσει γὰρ υἱὸς Ἀπόλλωνος. Ὁμοίως καὶ τὰς θυγατέρας Ἀνίου, ἐκγόνους λέγει Ζάρηκος, οὔσας Ἀπόλλωνος, διὰ τὸ γῆμαι τὸν Ζάρηκα τὴν Ῥοιώ.

Ἐκγόνους] Ἔκγονον οἱ λοιποὶ τὸν υἱὸν μετὰ τοῦ κ γράφουσι, τὸν δὲ ἔγγονον μετὰ γ· ἐγὼ δὲ 4) ἀντιστρόφως τὸν ἔκγονον, ὡς ἐκ τοῦ γόνου γόνον 5), κ γράφω· τὸν δὲ υἱὸν, ἔγγονον μετὰ τοῦ γ, ὡς ἐγγεννηθέντα.

Φάβας] Φὰψ, εἶδος ὀρνέου· νῦν δὲ τὰς Οἰνοτρόπους λέγει.

581. Αἳ καὶ στρατοῦ] Ἀγαμέμνων 6), τῶν Ἑλλήνων λιμῷ συνεχομένων, μετεπέμψατο 7) τὰς Οἰνοτρόπους διὰ τοῦ Παλαμήδους, καὶ ἐλθοῦσαι εἰς τὸ Ῥοίτειον 8), ἔτρεφον αὐτούς.

Ὀθνείων κυνῶν 9)] Λέγει τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὴν ἀναίδειαν, ὅτι ξένοι ὄντες, ἀναιδεῖς ἐτύγχανον· ἢ διὰ τὸ μὴ εἶναι ἐκ μιᾶς γῆς πάντας.

583. Σιθῶνος εἰς θυγατρὸς] Σιθῶνος, τοῦ υἱοῦ Ἄρεος καὶ Ἀχιρόης 10), τῆς τοῦ Νείλου θυγατρὸς, ἢ Πρωτέως, κατά τινας, θυγάτηρ Ῥοιτεία, ἀφ᾽ ἧς τὸ Ῥοίτειον, τόπος Τροίας, ὠνομάσθη. Ὑπέσχετο οὖν ὁ

4) ἐγὼ δὲ — ἔγγονον) Desiderantur in Vit. 3.

5) ἐκ τοῦ γ. γόνον) Vit. 2. ignorat γόνον.

6) Ἀγαμ.) Vitt. 2 et 3. Ἀγαμέμνονος, perperam.

7) μετεπέμψ.) Vit. 1. et Ciz. addunt αὐτοὺς, forte αὐτὰς l. αὐτός.

8) Ῥοίτειον) Vitt. 1. 3. et Ciz. ῥοίτιον, non bene, cf. Steph. h. v.

9) ὀθνείων κυν.) Hoc schol. Vitt. 2 et 3. non exhibent.

10) Ἀχιρόης) Sic quoque Io. Tzetz. in Chil. VII, 354. Vit. 1. et Ciz. Ἀχίροος, infra vero v. 1161. recte Ἀχιρόης. Vitt. 2 et 3. hic et v. 1161. ἐχιρόης. Apol-

Ἄνιος τοῖς Ἕλλησι [11]), τῷ δεκάτῳ ἔτει συνεκπέμπειν τὰς θυγατέρας εἰς τὸ Ῥοίτειον. Ἔστι δὲ τοῦτο ἀκρωτήριον περὶ τὴν Τροίαν. Ταῦτα μὲν αἱ Μοῖραι πάλαι τοῖς μίτοις διὰ τῶν χαλκῶν ἀτράκτων κλώθουσι [12]).

584 — 85. Χαλκέων] Τῶν στερρῶν. Στρόμβων δὲ, τῶν ἀτράκτων, παρὰ τὸ στρέφεσθαι. Ἐπιρροιζοῦσι δὲ, ἀντὶ τοῦ νήθουσι. Γηραιαὶ δὲ κόραι, αἱ Μοῖραι.

586 — 88. Κηφεὺς [1]) δὲ καὶ Πράξανδρος] Πέντε προειπὼν μέλλειν ἀπελθεῖν εἰς Κύπρον, καὶ εἰπὼν περὶ τῶν τριῶν, νῦν μετέβη καὶ ἐπὶ τοὺς δύο [2]), καί φησιν, ὅτι ὁ Κηφεὺς καὶ ὁ Πράξανδρος, οὐ βασιλεῖς, ἀλλ' ἀνώνυμοι ὄντες, οἱ πέμπτοι [3]), ἤγουν οἱ πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἀριθμοῦ, ὧν εἶπον, πέντε ἀνδρῶν, τέταρτοι [4]) ἵξονται εἰς Κύπρον· πρῶτος γὰρ Τεῦκρος, δεύτερος Ἀγαπήνωρ, τρίτος Ἀκάμας, εἶτα οὗτοι [5]) οἱ δύο ὁμοῦ τέταρτοι ἵξονται, ἀναπληροῦντες, ὡς ἔφην, τὸν πέμπτον ἀριθμόν [6]). Ζητοῦσι δέ τινες [7]), διὰ τί δὲ οὐ συμβολικῶς καὶ τούτους καλεῖ λύκους, καὶ παρδάλεις [8]), καὶ

lod. II, 1, 4. Ἀγχινόη, forte Ἀγχιρόη, cf. ibi Heyne.

11) τοῖς Ἕλλησι) Vit. 1. et Ciz. addunt φησί.

12) ταῦτα — κλώθουσι) Desunt in nostris, sicut in Vitt. 2 et 3. schol. seq. v. 585. Quod schol. a Seb. digestum in Vit. 1. et Ciz. compar et, vt in edd. pr. Pro ἐπιρροιζοῦσι Vit. 1. et Ciz. κἀπιρροιζοῦσι.

1) κηφεύς) Pro κηφεὺς nostri hic et postea cum Sebast.

2) τοὺς δύο) Adstipulantur nostri Seb. qui τοὺς pro τῶν recepit.

3) ὄντες, οἱ πέμπ.) Ciz. et Vit. 1. οἱ δύο ὄντες.

4) τέταρτοι — κύπρον) Absunt a Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. τὸ τέταρτον pro τέταρτοι.

5) εἶτα οὗτοι) Vit. 1. et Ciz. ἤτοι οὗτοι: Vitt. 2 et 3. modo εἶτα.

6) ἀριθμόν) Post hoc verbum Vit. 1. et Ciz. ponunt ἀπορία, sicut etiam infra ad v. 805. post γοργονίῳ, quia sequitur aliquid, de quo dubitatur.

7) ζητοῦσι — τινες) Absunt a Vitt. 2 et 3.

8) παρδάλεις) Vit. 2. παρδάλους.

δράκοντας 9), ἢ ἄλλην τινὰ 10) κλῆσιν τοιαύτην; καὶ γὰρ 11) ἐπὶ πάντων πλαγίως τὴν κλῆσιν ἐδήλωσε, τούτους δὲ φανερῶς ἐκάλεσε καὶ ἐσαφήνισε. Καὶ ῥητέον, ὅτι 12) διὰ τὸ ἀνωνύμους καὶ ἀφανεῖς εἶναι αὐτοὺς, ἠναγκάσθη καὶ 13) τὰς ὀνομασίας αὐτῶν προσειπεῖν· ἐν γὰρ 14) τῷ Καταλόγῳ τοῦ Ὁμήρου οὐ φέρονται αὐτοί 15). Ἦν δὲ ὁ Κηφεὺς ἐξ Ἀχαΐας, ὁ δὲ Πράξανδρος ἐκ Λακεδαιμονίας 16), καὶ οὕτω παρεγένοντο εἰς Κύπρον, ὥς φησι Φιλοστέφανος.

589 — 91. Γόλγων] Γόλγοι 1), τόπος καὶ πόλις 2) Κύπρου, Θεᾶς δὲ τῆς Ἀφροδίτης ἱερόν 3)· ὧν 4)

9) *καὶ δράκ.*) Noſtri non agnoſcunt.

10) *τινὰ*) Addunt ſoli Vit. 1. et Ciz. bene.

11) *καὶ γὰρ — ῥητέον*) Abſunt a Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. pro his exhibent: *ἀλλὰ φανερῶς ἐσαφήνισε λύσις, ῥητέον*: recte, addit Thryll. Sic Euſtath. ad Il. ι: *οἱ δὲ παλαιοὶ λυτικοὶ λέγουσι πολλὰ καὶ ἄλλα εἰς λύσιν τῆς ῥηθείσης ἀπορίας*, vid. Wower. Polymath. c. X. et Ionſium II, 17. de ſcriptt. hiſt. phil. p. 205 ſqq.

12) *ὅτι*) Inſerunt Vit. 1. et Ciz. recte.

13) *καὶ — προσειπεῖν*) Sic Vit 1. et Ciz. pro *εἰπεῖν*. In Vitt. 2 et 3. deſunt.

14) *ἐν γὰρ — φέρονται*) Ignorant Vitt. 2 et 3. vid. ap. Leon. Allat. de pueritia Homeri diuiſio vetus librorum Homeri p. 88.

15) *αὐτοί*) A Seb. additum Vit. 1. et Ciz. non addunt.

16) *ἐκ λακεδ.*) Noſtri λακῶν; reliqua vero, quae ſequuntur, *καὶ οὕτω — φιλοστέφ.* non habent.

1) *γόλγοι*) Sic quoque noſtri: forte legendum *γολγοί*: dicitur vero etiam *γολγὸς*, cff. interptt. ad Steph. Byz. ad h. v. Manſo in: *Verſuche über einige Gegenſtände der Mythologie* p. 165. putat, Golgos fuiſſe i. q. Palaepaphon. Ap. Theocrit. XV, 100, olim legebatur *γολγὸν*, iam *γολγώς*. Schol. *γολγοὶ πόλις κύπρου ἀπὸ γολγοῦ τινὸς ἀδώνιδος καὶ ἀφροδίτης*.

2) *καὶ πόλις*) A Seb. receptum pro *ἔθνος* Vitt. 2 et 3. firmant. Sed Vit. 1. et Ciz. *ἔνθα κύπρ.* quod ſine dubio voc. corruptum eſt pro *ἔθνος*. Thryllit. vero exiſtimat, legendum eſſe *ἐντὸς κύπρου* l. *ἐν τῇ κύπρῳ*.

3) *ἱερόν*) Pro *ἱερὸς* Seb. Sed Codd. noſtri neque hoc neque illud agnoſcunt.

ὁ μὲν Πράξανδρος ὑπάρχει ἄγων τὸν Λάκωνα καὶ Λακεδαιμόνιον 5) ὄχλον ἀπὸ τῆς Θεράπνης. Ἡ δὲ Θεράπνη πόλις Λακωνική.

Θάτερος δ'] Ὁ ἕτερος δὲ, ὁ Κηφεὺς 6), ἀπὸ τοῦ Ὠλένου, τῆς Δύμης τε, τῶν Ἀχαϊκῶν πόλεων, ἡγεμὼν ὑπάρχει 7) τοῦ στρατοῦ. Τὸ θάτερος 8) δὲ ἀπὸ τοῦ ἅτερος γέγονεν· εἰ δ' ἦν ἀπὸ τοῦ ἕτερος, θέτερος 9) ἂν ἦν.

Βουραίοισιν] Ἀντὶ τοῦ Βουραίων 10). Περὶ δὲ 11) ταύτας τὰς πόλεις, ἤτοι 12) τὴν Θέραπναν, ἥτις ἐστὶ πόλις Λακωνικὴ, καὶ τὴν Ὤλενον, πόλιν Ἀχαΐας, καὶ τὴν Δύμην, πόλιν ἢ χώραν Ἀχαΐας, πρότερον μὲν συνέστη 13) νέφος πολὺ, καὶ γέγονεν ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμός· ὕστερον δὲ 14) ἀπὸ σεισμοῦ 15) κατεποντίσθησαν, ὡς Ἐρατοσθένης 16) φησί. Μέμνηται δὲ καὶ Καλλίμαχος 17) λέγων·

Βοῦρά τε, Δεξαμενοῖο βοόστασις 18) Ὠλενίδαο.

4) ὧν ὁ μὲν) Noſtri pro ἀφ' ὧν, recte, nam ſunt ipſa verba Lycophronis.

5) λακεδ.) Vitt. 2 et 3. λακεδαίμονα.

6) ὁ ἕτερος — κηφεύς) Noſtri ἤγουν ὁ ἕτερ. κηφεύς.

7) ὑπάρχει) Pro ὑπάρχων noſtri cum Potter. 1., rectius.

8) τὸ θάτερος — ἦν) Vit. 1. et Ciz. neque hic, neque ad extr. huius verſ. habent. Vitt 2 et 3. vero adnectunt, ut in edd. ante Seb. inſequenti Scholio.

9) θέτερος) *Pro θοὔτερος recte Vit.* 2. Thryll. cf. Valken. ad Eurip. Hippol. 349.

10) βουραίων) Delent noſtri art. τῶν, recte.

11) περὶ δὲ) Vit. 1. et Ciz. παρὰ δὲ.

12) ἤτοι — πρότερον μὲν) Deſiderantur in Vitt. 2 et 3.

13) συνέστη) Vit. 1. et Ciz. συνέβη.

14) ὕστερον δὲ) Noſtri καὶ ὕστ.

15) ἀπὸ σεισμοῦ) Vit. 1. et Ciz ὑπὸ σ.

16) Ἐρατοσθ.) In γεωγραφουμένοις deperditis putat Seb.

17) καλλίμαχ.) In Del. v. 102. vid. ibi ſchol.

18) βοόστασις) Vitt. 2 et 3. βούστασιν: Vit. 1. et Ciz. βοίστασις.

Καὶ Ἀντίμαχος [19]) ἐν Θηβαΐδι·

> Ὡς [20]) ἐπαπειλήτην, ὥσπερ Καυκωνίδα Δύμην
> Ἐπραθέτην παίδεσσιν Ἐπειῶν ἀρχεύοντες [21]).

592 — 94. Ὁ δ' Ἀργυρίππαν] Τοῦτο θέλει εἰπεῖν, ὅτι [1]) Διομήδης ἀπ' Αἰτωλίας ἀπελασθεὶς [2]), τῆς ἑαυτοῦ [3]) πατρίδος, τὴν Ἀργυρίππαν [4]) πόλιν, μεθερμηνευομένην Ἄργος ἵππειον [5]), δομήσεται καὶ κτίσει, παγκληρίαν τῶν Δαυνίων, ἤτοι τῶν Καλαβρῶν, παρὰ τὴν Αὐσονῖτιν καὶ Ἰταλικὴν Φυλαμὸν [6]), ἰδὼν τῶν ἑταίρων αὐτοῦ μοῖραν πικρὰν, ὀρνεόμικτον, ἐπτερωμένην, τουτέστιν, ἰδὼν τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ [7]) εἰς [8]) ὄρνις ἐρωδιοὺς [9]) ἀλλαγέντας [10]). Τὸ δὲ σχῆμα κακόπλαστον

19) καὶ Ἀντίμαχ. — ἀρχεύοντες) Desunt in Vit. 1. et Ciz. cff. Antimachi Reliquiae a Schellenbergio collectae p. 61. et Steph. in Δύμη.

20) ὡς) Abest a Vitt. 2 et 3. et pro καυκωνίδα legunt καυκωνίδου, male.

21) ἀρχεύ.) Vit. 2. ἀρχεύοντε, *non male ob praeced.* ἐπαπειλήτην, Thryllit. Homerus tamen saepius iungit Dual. cum Plurali.

1) τοῦτο θέλ. — ὅτι). Sic supplent Vit. 1. et Ciz. pro ὁ δέ.

2) ἀπελασθεὶς) Vitt. 1. 3. et Ciz. ἀπελαθεὶς, non apte.

3) ἑαυτοῦ) Nostri αὐτοῦ.

4) τὴν Ἀργυρ.) Vitt. 2 et 3. τὴν Ἀργυρίππου, vt infra v. 603.

5) ἵππειον) Sic nostri omnes, *sed e Strab.* VI, *p.* 283. *et Stephano L. Holsten. ad Steph. p.* 44, *a. emendat* Ἴππιον. Thryll. Infra v. 603. Ciz. et Vit. 1. habent ἵππιον.

6) παρὰ τὴν — φυλ.) Vit. 2. sic: περὶ τὴν αὐσον. καὶ τὴν ἰταλικὴν, ἢ περὶ τὸν αὐσονίτην φυλαμόν. Vit. 3. vero, vt Seb. si exceperis περὶ pro παρά. Vit. 1. et Ciz. παρὰ τ. αὐσονίτην ἰταλικὴν, ἢ παρὰ τὴν αὐσ. φυλ. Sed omnes nil dant, quod φυλαμὸν explicet.

7) ἑταίρους αὐτοῦ) Nostri ἑαυτοῦ φίλους.

8) εἰς) Vit. 1. et Ciz. ὡς, Attice putat Thryll. pro πρὸς, sed est haud dubie error librarii.

9) ἐρωδιοὺς) *ardeas.* Sic quoque Servius ad Virg. Aen. XI, 271, cui vero generi auium accenseri vix posse arbitratur Heyne in Excurs. ad h. l. cf. quoque

ἐστιν· ἀποθανόντος γὰρ Διομήδους, ἐρωδιοὶ γεγόνασι. Πῶς οὖν φησὶν, ἰδών; καλεῖται δὲ τὸ σχῆμα τοῦτο [11]) ἔμψυχον, καὶ εἰδωλοπεποιημένον.

595 — 97. Οἳ θαλασσίαν δίαιταν] Οἵτινες φίλοι τοῦ Διομήδους ἐρωδιοὶ, ἢ λάροι γενόμενοι, αἰνήσουσι τὴν ἐν θαλάσσῃ διαγωγὴν, δίκην καὶ τρόπον τῶν πορκέων καὶ τῶν ἁλιέων [1]), ἰνδαλθέντες καὶ ὁμοιωθέντες εἰς τὴν δομὴν καὶ τὸ δέμας, κατὰ μεταπλασμὸν [2]), κύκνοις εὐγλήνοις καὶ εὐοφθάλμοις.

598 — 602. Ῥάμφεσσι] Ῥάμφος [3]) καλεῖται τὸ ἐπικαμπὲς χεῖλος τῶν ὀρνέων [2]), ὡς καὶ Καλλίμαχος [4])·

Ῥάμφει καμπύλῳ [5]) τόργος ἔκοψε [6]) νέκυν.

Beckman. ad Aristotel. de Mirab. auscultatt p. 157.

10) ἄλλαγ.) Vit. 1. et Ciz. ἀλλαχθέντας.

11) τὸ σχῆμ. τοῦτ. ἔμψ.) Sic nostri melius pro τοῦτο τὸ σχ. καὶ ἐμψ. Ad extr. huius scholii adiiciunt Vit. 1. et Ciz quae in edd. reliquis ad v. 603 – 609. occurrunt: ἡ δὲ περὶ Διομήδους ἱστορία ἔχει οὕτω· Διομήδης etc.

1) τῶν ἁλιέων) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui τῶν omittunt.

2) κατὰ μεταπλ.) Vitt. 2 et 3. μεταπλασμοῖς. Cf. de re Heyne in Excurs. I. ad Virg. Aen. XI.

3) ῥάμφος usque ad τοῖς ῥάμφεσι in Vitt. 2 et 3. desiderantur.

4) καλλίμαχ.) Fragm. p. 388. ed. Spanh. sed ed. Ernesti p. 516. cf. ibi Bentleius.

5) καμπύλῳ, quod pro vulg. καθνώδει posuit Seb. iuuat sensum verborum, nam καθνώδει, auctore Bentleio, est vox nihili, non minus vero bona est lectio Cod. Ciz. κυκνώδους: Vit. 1. vitiose κυνώδους. Intelligitur sine dubio, quem nostri dicunt *Schwan-nadler*, qui alias nominatur κυκνίας ἀετὸς, Paus. VIII, 17. Thryllit. mauult legere κάνδωνος quum Callimachus κάνδωνος νέκυν, vt Lycophr. v 396. νέκυν δελφῖνος, diceret. Ruhnk. Ep. Crit. II. pag. 47 ἀκανθώδει, i. e. *adunco*. Sic iam legerat, auctore Thryllitzschio, Richterus in specim. Obseruu. Critt. p. 92. Hemsterhus. κανδώθει, vid. Ernesti. Acquiescendum mihi videtur in lectione Cod. Ciz. κυκνώδους, vel, si quid mutandum, κυκνώδους, vt lectioni corruptae καθνώδει

Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως [7])· Ἐν δὲ τοῖς ῥάμφεσσι καὶ ταῖς ὀρνεακαῖς [8]) ῥισὶν ἀγρώσσοντες καὶ ἀγρεύοντες τοὺς θοροὺς (θορὸς γὰρ ὁ ἀποσπερματισμὸς [9])) καὶ τὰ σπέρματα τῶν ἰχθύων, ἤτοι τοὺς ἰχθῦς, νάσονται [10]) καὶ κατοικήσουσι τὴν φερώνυμον νησίδα [11]) τοῦ πρόμου καὶ προμάχου αὐτῶν, ἤγουν τὴν Διομηδείαν [12]) νῆσον, πρὸς τῷ κλίτει, ἤτοι πλησίον τοῦ κλίτους καὶ τῆς ἐξοχῆς τῆς γεωλόφου καὶ ὑψηλῆς, τῆς θεατρομόρφου καὶ θεάτρῳ [13]) ὁμοίας (λέγει δὲ θεατρομόρφῳ, ἢ ὅτι θεάτρῳ ὅμοιός ἐστιν ὁ τόπος, ἐν ᾧ διατρίβουσιν, ἢ ὅτι περιφερής ἐστιν ἡ νῆσος· θεάτρου γὰρ σχῆμα παρὰ τοῖς γεωμέτραις περιφερές ἐστιν)· ἀγυιοπλαστήσαντες, ἤτοι κτίσαντες [14]) ἐν ταῖς ἐμπέδοις καὶ στεῤῥαῖς σχισμαῖς πυκνὰς καλιὰς, Ζῆθον ἐκμιμούμενοι, ἤγουν κατὰ μίμησιν τοῦ Ζήθου, ὥσπερ ἐκεῖνος σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἀμφίονι τὰς ἐν Βοιωτίᾳ Θήβας ἐτείχισεν [15]).

magis respondeat, legendum. Supra v. 88. τόργος quoque dicitur cycnus.

6) ἔκοψε) Vit. 1. et Ciz. tuentur lect. veterem ἔκοπτε.

7) οὕτως) Deest in Vit. 1. et Ciz.

8) ταῖς ὀρνεακ.) Vitt. 2 et 3. τοῖς ὀρνεακοῖς, nisi mendosum, putarunt ῥὶν esse generis Masculini.

9) θορὸς — ἀποσπ.) Haec soli inserunt Vit. 1. et Ciz. parenthesi includenda.

10) νάσονται) Vit. 1. et Ciz. pro νάσσονται.

11) νησίδα) Pro νησῖδα Vit. 1. et Ciz. recte.

12) Διομηδείαν) Vit. 1. et Ciz. pro Διομήδειον, bene.

13) τῆς γεωλόφου — θεάτρῳ) Vitt. 2 et 3. sic: καὶ τῆς γεωλόφῳ καὶ ὑψηλῷ θεάτρῳ. Nostri Codd. omnes non agnoscunt a Seb. illatum θεατρομόρφου, quod e glossa est. Similiter absunt a nostris, quae mox sequuntur, vncis inclusa.

14) ἤτοι κτίσ.) Vitt. 1. 3. et Ciz. pro καὶ κτίσ. quod vero idem esse videtur.

15) ἐτείχησ.) Pro ἔκτισε cum Seb. Vit. 1. et Ciz. qui vero ἐτείχισεν, quod recepimus, pro ἐτείχησε, articuloque τὰς omisso. Io. Tzetz. in Chil. I, 322. Θήβας πυργοῦσι πόλιν. Vitt. 2 et 3. legunt σὺν τῷ ἀδελφῷ (non addito Ἀμφίονι) ἔκτισε Θήβας. Supra v. 436. τῶν Θηβῶν τείχη ἔκτισαν.

603 — 09. Ὁμοῦ δ' ἐς ἄγραν] Αὕτη ἡ ἔννοια, καὶ ἡ σύνταξις [1]) σαφεστάτη ἐστί. Τὴν δὲ περὶ Διομήδους ἱστορίαν λεκτέον [2]).

Διομήδης μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου [3]) πόρθησιν καταπλεύσας εἰς Ἄργος, τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ εὑρὼν τὴν αὐτοῦ γαμετὴν Αἰγιάλειαν συμφθειρομένην Κομήτῃ [4]), τῷ υἱῷ Σθενέλου, διὰ τὸ αὐτὸν ἐν Τροίᾳ [5]) τρῶσαι τὴν Ἀφροδίτην, καὶ μέλλων ὑπὸ τῆς αὐτῆς Αἰγιαλείας ἀναιρεθῆναι, τότε μὲν εἰς τὸν τῆς Ἀργείας Ἥρας βωμὸν καταφυγὼν, σώζεται· ὕστερον δὲ εἰς Ἰταλίαν ᾤχετο, καὶ εἰς Δαύνιον [6]), ἔθνος βάρβαρον ὄν, οὗ ἐβασίλευε [7]) Δαῦνος, ὃς πολιορκούμενος ἐδεήθη Διομήδους βοηθῆσαι αὐτῷ, ὑποσχόμενος [8]) δώσειν αὐτῷ τῆς γῆς μέρος. Ὁ δὲ βοηθήσας, καὶ νίκην παρασχὼν Δαυνίοις, ἔκτισε πόλιν Ἀργυρίππαν [9]), ἤτοι Ἵππειον [10]) Ἄργος. Ὕστερον δὲ ὁ Δαῦνος αἵρεσιν αὐτῷ ἐδίδου, εἰ βούλοιτο [11]), ἢ

1) *σύνταξις*) Vitt. 2 et 3. *σύστασις*.

2) *τὴν δὲ — λεκτέον*) Vit. 1. et Ciz. ſic: *ἡ δὲ περὶ Διομήδους ἱστορία ἔχει οὕτως.* Sunt tamen haec et ſeqq. vt ſupra animaduertimus, in his Codd. non h. l. ſed antea v. 594. poſita.

3) *τὴν τῆς ἰλ.*) Sic noſtri cum Eudoc. p. 115. reliqui omittunt *τῆς*.

4) *κομήτῃ*) Vit. 1. et Ciz. vitioſe *κομίτῃ*: Vitt. 2 et 3. *κομήτῳ*, vt Eudoc. p. 115. Infra v. 1093. omnes Codd. *κομήτη*. Servius ad Virg. Aen. XI, 269. eum nominat Cylabarum.

5) *ἐν τροίᾳ*) Deleuimus art. *τῇ* cum Vitt. 2 et 3. et Eudocia.

6) *εἰς Ἰταλ. — Δαύνιον*) Noſtri cum Eudoc. modo *εἰς τὸ Δαύνιον.* Reuocauimus autem *Δαύνιον* pro *Δαυνίαν*, quia magis conuenit ſeq. *ἔθνος*. Deinde Ciz. et Vit. 1. voc. *βάρβαρον* bene addunt *ὄν*.

7) *οὗ ἐβασ.*) Sic noſtri pro *ἧς*, nam refertur ad *ἔθνος*. Vit. 2. *ἐβασίλευε*, vt Eudoc. pro *ἐβασίλευσε*, recte.

8) *ὑποσχ.*) Noſtri cum Eudoc. *ὑπισχνούμενος*, et mox ſeq. *αὐτῷ* delent.

9) *Ἀργυρίπ.*) Vit. 1. et Ciz. *τὴν* praeponunt.

10) *Ἵππειον*) Vit. 1. et Ciz. *Ἵππιον*. vid. ad v. 592.

11) *εἰ βούλοιτο*) Noſtri cum Eudoc. ignorant: con-

ὅλην τὴν λείαν λαβεῖν τοῦ πολέμου, ἢ τὴν γῆν ἅπασαν. Κριτὴς δ' αὐτῶν [12]) γέγονεν Ἄλαινος, ἀδελφὸς νόθος τοῦ Διομήδους [13]), ἐρῶν Εὐίππης, τῆς τοῦ Δαύνου θυγατρὸς, ὃς ἔκρινε τὸν Δαῦνον ἔχειν τὴν γῆν, Διομήδην δὲ τὴν λείαν λαβεῖν τοῦ πολέμου [14]). Ἐφ' ᾧ ὀργισθεὶς [15]) Διομήδης, κατηράσατο μὴ δύνασθαι σπείρειν τὴν γῆν, τὴν δὲ μὴ [16]) σπειρομένην ἀναδιδόναι καρπὸν, εἰ μή τις αὐτὴν σπείρῃ [17]) τῶν αὐτοῦ συγγενῶν, ἢ συμπολιτῶν [18]), καὶ μετακινῆσαι τὰς στήλας αὐτοῦ μηδένα δύνασθαι [19]). Ὕστερον δὲ ὁ Διομήδης πρὸς τοῦ [20]) Δαύνου ἀνῃρέθη· οἱ δὲ φίλοι αὐτοῦ θρηνοῦντες αὐτὸν μετεβλήθησαν εἰς ὄρνεα ὅμοια κύκνοις, ἃ τοὺς βαρβάρους φεύγει, φοιτᾷ δὲ παρ' Ἕλλησιν, ὥστε καὶ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν λαμβάνειν [21]) τροφὰς, καὶ δύνειν εἰς τοὺς κόλπους αὐτῶν. Οἰκεῖ [22]) δὲ ταῦτα ἐν τῇ ἀπὸ τοῦ Διομήδους καλουμένῃ Διομηδείᾳ [23]) νήσῳ. Οἰκοῦσι δὲ οὗτοι οἱ ὄρνιθες ὥσπερ τινὰ

textum ſane magis turbant, quam iuuant.

12) κριτὴς δ' αὐτῶν) Pro κρ. δὲ τούτων noſtri cum Eudoc.

13) τοῦ Διομήδ.) Art. τοῦ e Vitt. 2 et 3. et Eudoc. reſtituimus, et deinde quoque ope Codd. noſtrorum et Eudoc. legimus τῆς τοῦ Δαύνου.

14) τοῦ πολ.) A Seb. additum comprobant Vitt. 2 et 3. cum Eudocia, etſi bene abeſſe poſſit.

15) ἐφ' ᾧ ὀργ.) Noſtri cum Eudoc. γνοὺς δέ.

16) τὴν δὲ μὴ) Pro μηδὲ Vit. 2. bene cum Eudocia.

17) σπείρῃ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. pro σπείρει, recte.

18) συγγ. — συμπολ.) Noſtri modo, vt Eudocia, συμπολιτῶν.

19) καὶ μετακιν. — δύνασθαι) Abſunt a Vitt. 2 et 3. et Eudoc. at Vit. 1. et Ciz. ſic: μὴ δὲ μετακ. τ. στήλ. αὐτ. δύνασθαι.

20) πρὸς τοῦ) Vit. 1. et Ciz. ὑπὸ τοῦ.

21) λαμβάνειν) Vit. 3. ἁρπάζειν, vt Eudoc. l. l. quae quoque habet αὐτοῦ pro αὐτῶν. In margine vero Vit. 3. λαμβάνειν.

22) οἰκεῖ) Sic quoque Eudoc. ſed noſtri οἰκοῦσι.

23) Διομηδείᾳ) Noſtri cum Eudoc. non habent, nec etiam ſqq. inde ab οἰκοῦσι usque ad ἀλλήλους, quae poſtea videntur addita.

πόλιν· κατὰ γὰρ τὸν ὄρθρον βρέχουσι τὸν τόπον ταῖς πτέρυξι, καὶ βρέχοντες εἰς ἄγραν πορεύονται, καὶ τὰ ληφθέντα θέντες ὁμοῦ, διαιροῦσιν ἀλλήλοις.

Κεῖται δὲ ἡ Διομήδεια νῆσος περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον καὶ τὸν Ἀδρίαν [24]· οἱ γὰρ Ἰάπυγες καὶ Ἄπουλοι [25]) περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον, περὶ τὴν Ἀπουλίαν [26]) οἰκοῦσιν. Ἀπούλων δὲ ἔθνη [27]) κατὰ τὸν Δίωνα [28]) Πευκέτιοι [29]), Πεδίκουλοι [30]), καὶ Δαύνιοι, καὶ Ταραντῖνοι, καὶ Κάναι [31]). Διομήδους πεδίον ἐστὶ περὶ τὴν Ἀπουλίαν [32]) τῶν Δαυνίων. Ἡ δὲ Μεσσαπία καὶ Ἰαπυγία [33]) ὕστερον Σαλεντία [34]), εἶτα Καλαβρία ἐκλήθη. Ἡ δὲ Ἀρ-

24) Ἀδρίαν) Vitt. 2 et 3. Ἀδριάντα: Eudoc. Ἀνδρίαν, vitioſe. Schol. Pindar. ad Nem. X, 12, vbi eadem tradit, etiam Ἀδρίαν.

25) Ἄπουλοι) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Ἀποῦλοι. Vit. 1. et Ciz. hic et in ſqq. Ἀπούλιοι.

26) περὶ τὴν Ἀπουλίαν) Addunt Ciz. et Vit. 1.

27) Ἀπούλων δὲ ἔθνη) Pro Ἀπ. ἔθνος, quod Eudoc. ſervat, Vitt. 2 et 3. recte.

28) Δίωνα) T. I. p. 4. ed. Reimari.

29) πευκέτιοι) Vt Strab. VII, p. 285. et Steph. Byz. Vit. 1. et Ciz. πευκέντιοι: Vit. 3. et Eudoc. πευκετίοι.

30) πεδίκουλοι) Vit. 1. et Ciz. πεδικοῦλοι. Strab. VI, p. 277 et 282. nominat ποεδίκλεως, Plinius et Iuſtinus Pedulos. Vitt. 2 et 3. cum Eudocia pro Πεδ. legunt Ἀποῦλοι.

31) κάναι) Pro κάνναι Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Ciz. vero et Vit. 1. καῦκοι, vitioſe; nam κάναι eſt oppidulum Locrenſium, Strab. XIII, p. 615. Nat. Com. qui eadem narrat, VII, 5, p. 726. plane omittit.

32) Ἀπουλίαν) Pro Ἄπουλαν Codd. noſtri cum Eudoc. et Strab. VI, 282.

33) Μεσσ. — Ἰαπυγία) Noſtri cum Eudoc. vt edd. ante Seb., μεσαπύγη καὶ ἰαπύγη. Vit. 3. ſolus ἰαπυγία, cf. Strab. VI, p. 277, quo auctore legendum μεσσαπ. duplici σσ.

34) Σαλεντ.) Sic noſtri cum Strab. VI, p. 277. non vero, vt Seb. Σελεντ. Eudocia mendoſe Καλεντία.

γύριππα [35]), πόλις τοῦ Διομήδους, μετεκλήθη Ἀπουλοῖς Ἄρποι [36]).

Ὁ δέ φησιν οὗτος [37]) ὁ Λυκόφρων ἔμπροσθεν, ὅτι ἀκαρπούσης τῆς Δαυνίων γῆς διὰ τὰς ἀρὰς Διομήδους, μεταπεμψάμενοι οἱ Δαύνιοι συμπολίτας [38]) τοῦ Διομήδους, καὶ βαλόντας ζῶντας εἰς γῆν [39]), ἐποίησαν καρπεύειν τὴν γῆν· λῆρός ἐστιν. Ἐπὶ Φαβίου γὰρ Μαξίμου Βερουκώσσου [40]), ἤτοι ἀκροχορδονώδους [41]), οὐ Δαύνιοι, ἀλλὰ Ῥωμαῖοι τοῦτο ἐποίησαν, Ἑλληνικὸν καὶ Γαλατικὸν [42]) ἀνδρόγυνον κρύψαντες ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ, ἐκ χρησμοῦ τινὸς δειματωθέντες, λέγοντος, Ἕλληνα καὶ Γαλάτην [43]) καταλήψεσθαι τὸ ἄστυ.

35) Ἀργύριππα) Vit. 2. cum Eudoc. Ἀργυρίππου, vt ſupra ad v. 592. Vit. 3. vno verbo Ἀργυριπούπολις, fere vt Καισαραύγουστα, quae etiam Καισάρεια Αὐγούστα nominatur. Strab. VI, p. 283. Ἀργυρίππη.

36) Ἀπ. Ἄρποι) Sic reſtituit Seb. quod iam Cluuer. exhibuit: Codd. noſtri cum Eudoc. tuentur lectionem vet. Ἄπουλοι Ἄρπους, Nat. Com. l. l. Apulis.

37) οὗτος) Inſerunt Vit. 1. et Ciz. bene.

38) συμπολίτας) Vit. 2. συμπολίται: Vit. 3. συμπολίτην.

39) βαλ. — εἰς γῆν) Vitt. 1. 2. et Ciz. βάλλοντες εἰς τὴν γῆν. Deinde Vitt. 2 et 3. pro ζῶντας legunt ζῶντα ἄνθρωπον, forte ἀνδρόγυνον, cf. ad v. 1056. quae huic lectioni repugnant: cf. Dio Caſſ. p. 6. ed. Reimar. Plutarch. in Marcell. 1. Liv. XXII. 57. Minuc. Fel. Octau. c. 30. et Zonar. T. I, p. 413. ed. Du Freſne.

40) Βερουκώσσου) Recte, cf. Plut. Fab. Max. c. 1. Vit. 1. et Ciz. Βερεκόσσου: Vit. 2. Βερονήσσου: Vit. 3. Βηρονίσσου, mendoſe. *Valeſius hoc, Zonarae, credo, auctoritate nixus, tanquam Dionis Cocceiani fragmentum profert, licet auctor neque hic, neque ad v. 1056. vbi de hac re iterum, laudetur a Tzetza.* Sebaſt.

41) ἀκροχ.) *verrucoſi.* Vit. 1. et Ciz. ἀκροχορνώδους: Vit. 2. ἀκροχοδονώδους: Vit. 3. ἀκροχορδονάδους, vitioſe omnes, infra v. 1056. recte.

42) γαλατικ.) Vitt. 2 et 3. γαλάτηνον. Vit. 1. et Ciz. γαλακτικόν, perperam.

43) λέγοντος — γαλάτην) Vitt. 2 et 3. λέγοντες Ἕλληνες καὶ γαλάτιοι.

Ex 607. Καὶ κρίμνα [1]) χειρῶν] Κρίμνον, εἶδος κριθῆς· νῦν δὲ τὸ ἀπόσταγμα [2]) τοῦ κυκεῶνος λέγει, ὡς καὶ Καλλίμαχος [3])·

Καὶ κρίμνον κυκεῶνος ἀποστάζοντες ἔραζε.

Ex 608. Κνυζούμενοι [4])] Ὀδυνηρὰν φωνὴν ἀφέντες, ἀσήμως φθεγγόμενοι. Κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν θηρίων τίθεται ἡ λέξις.

610 — 14. Τροιζηνίας δὲ τραῦμα] Ἐν Τροιζῆνι Φαίδρα [5]) ἱερὸν Ἀφροδίτης ἱδρύσατο ἐπὶ τῷ τοῦ Ἱππολύτου ἔρωτι, ὡς [6]) Εὐριπίδης φησίν·

. . . . Ἱππολύτῳ δ' ἔπι
Τολοιπὸν ὠνόμαζεν ἱδρύσθαι [7]) θεάν.

Τροιζηνία δὲ λέγεται ἡ Ἀφροδίτη· ὡς Μίμνερμος λέγει, ὑπὸ Διομήδους τρωθεῖσα ἡ Ἀφροδίτη, παρεσκεύασε τὴν

1) καὶ κρίμνα — ἔραζε) Deest hoc schol. in Vitt. 2 et 3.

2) ἀπόσταγμα) Pro ἀπέστομα a Seb. praeeunte Bentleio emendatum firmant Vit. 1. et Ciz. Reinesius iam coniecerat sic legendum esse.

3) καλλίμ.) In Fragm. Spanh. n. 56, et ed. Ernest. 205, p. 516.

4) κνυζούμ.) Hoc schol. a Seb. prolatum a nostris abest.

5) Φαίδρα) Sic nostri pro Φαῖδρα, recte.

6) ὡς) A Seb. suppletum comprobant Vitt. 2 et 3. cf. Hippol. v. 32 et 33. Alienos esse hos verss. Euripidis ab hac re docet Valken. p. 166. In Ciz. et Vit. 1. desunt hi verss. sed eorum vicem supplent verba: τροιζηνία δὲ λέγεται ἡ Ἀφροδίτη, et deinde legitur: ὡς Μίμνερμος λέγει, τρωθεῖσα ὑπὸ Διομήδους ἡ Ἀφροδίτη, pro: Ἡ δὲ Ἀφροδίτη, καθά φησι Μίμνερμος, ὑπὸ Διομ. τρωθεῖσα. Sic quoque hunc locum refingere non dubitauimus. Haec autem omnia usque ad ἡ δὲ σύνταξις — desunt in Vitt. 2 et 2. Infra ad v. 1329. Tzetzes eadem diligentius et vberius tradit. De Mimnermo vid. Fabric. Bibl. Gr. Vol. 1. p. 733. ed. Harl.

7) ἱδρύσθαι) Vitt. 2 et 3. ἱδρύσασθαι, non apte.

Αἰγιάλειαν πολλοῖς μὲν μοιχοῖς μοιχευθῆναι [8])· συγκοιμηθῆναι δὲ καὶ τῷ Ἱππολύτῳ [9])), καὶ Κομήτῃ, τῷ Σθενέλου υἱῷ. Διομήδης δὲ παραγενόμενος εἰς τὸ Ἄργος, ἐπιβουλεύεται παρ' αὐτῆς [10]). Τοῦ δὲ καταφυγόντος εἰς τὸν ναὸν [11]) τῆς Ἥρας, διὰ νυκτὸς φεύγει σὺν τοῖς ἑταίροις, καὶ ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν πρὸς Δαῦνον βασιλέα [12]), ὃς αὐτὸν δόλῳ ἀνεῖλεν [13]).

Ἡ δὲ σύνταξις καὶ ἡ ἔννοια τοιαύτη [14])· Τὸ τραῦμα δὲ τῆς Ἀφροδίτης, ὃ ἐτρώθη παρὰ τοῦ Διομήδους, ἔσται αὐτῷ παραίτιον τῆς φοιτάδος πλάνης, τῶν κακῶν τε πημάτων. ὅταν ἡ θρασεῖα, ἡ θουρὰς [15]) καὶ ὁρμητικὴ κύων, ἤγουν ἡ γυνὴ Διομήδους Αἰγιάλεια [16]), οἰστρήσῃ καὶ μανικῶς ὁρμήσῃ πρὸς τὰ λέκτρα καὶ τὰς μίξεις. Ἐκσώσει δὲ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ μόρου ὁ τύμβος καὶ ὁ ναὸς τῆς Ὁπλοσμίας, ἤτοι τῆς Ἥρας, ηὐτρεπισμένον καὶ ἡτοιμασμένον ταῖς σφαγαῖς [17]).

8) μοιχευθ.) Vit. 1. et Ciz. συγκοιμηθῆναι, quod voc. συγκ. mox repetunt.

9) καὶ τῷ ἱππολύτῳ) Sic Ciz. et Vit. 1. pro καὶ ἱππολίτῃ. Verum ne ſic quidem difficultas, quae premit hunc locum, tollitur, nam nemo Mythographorum narrat, Aegialeam rem habuiſſe cum Hippolyto. Haud dubie vel delendum eſt καὶ τῷ ἱππολ. vel τῷ ἱππολ. praemittendum Φαίδραν, de qua antea ſermo erat, et τῷ κομήτῃ voc. αἰγιάλειαν. Vncis incluſimus καὶ τῷ ἱππολ.

10) παρ' αὐτῆς) Vit. 1. et Ciz. ὑπ' αὐτοῦ, ſcl. Comete.

11) ναὸν) Noſtri pro βωμὸν, melius.

12) εἰς Ἰταλ. — βασιλέα) Vit. 1. et Ciz. non agnoſcunt, modo πρὸς Δαῦνον ſeruant.

13) δόλῳ ἀνεῖλ.) Vit. 1. et Ciz. δολοφονήσας ἀνεῖλεν.

14) τοιαύτη) Vit. 1. et Ciz. ταύτη, ſed antea eſt lacuna trium fere litterarum, ſcl. τοι.

15) ἡ θουρὰς) Art. ἡ a Seb. additum noſtri neque voc. huic, neque τῷ ὁρμητικὴ addunt.

16) Αἰγιάλεια) Vitt. 2 et 3. non habent.

17) ταῖς σφαγαῖς) Vit. 1. et Ciz. εἰς σφαγάς, et ἡτοιμασμένον Vitt. 2 et 3. pro ἑτοιμασθέντα, apte.

Ex 613 [1]). Τύμβος] Τύμβον [2]) καλεῖ τὸν βωμὸν, ὡς τό·

Ὁ δ' ἀμφὶ τύμβον τ' Ἀγαμέμνονος δαμείς.

Καὶ Δοῦρίς φησιν [3]) ἐν τῷ περὶ Ἀγώνων [4]), τοὺς βωμοὺς τάφους καλεῖσθαι.

Ex 614. Ὁπλοσμίας] Ὁπλοσμία, ἡ Ἥρα ἐν τῇ Πελοποννήσῳ [5]) τιμωμένη.

615 — 18. Κολοσσοβάμων] Ἁλούσης τῆς Τροίας, Διομήδης ἀντὶ βάρους λίθους ἐκ τοῦ τείχους τῆς Τροίας εἰς τὴν ἑαυτοῦ ναῦν ἐνέβαλε [6]. Παραγενόμενος δὲ εἰς τὸ Ἄργος, καὶ μόλις φυγὼν τὸν ἐκ τῆς γαμετῆς αὐτοῦ θάνατον, παρεγένετο εἰς Ἰταλίαν. Εὑρὼν δὲ τηνικαῦτα [7]) τὸν Κολχικὸν δράκοντα λυμαινόμενον τὴν Φαιακίδα, ἔκτεινε [8]), τὴν τοῦ Γλαύκου χρυσῆν ἀσπίδα κατέχων· νομίσαντος τοῦ δράκοντος [9]), τὸ χρυσοῦν εἶναι δέρας τοῦ κριοῦ [10]). Τιμηθεὶς δὲ ὁ Διομήδης ἐπὶ τούτῳ σφόδρα, ἀνδριάντας κατεσκεύασεν ἑαυτοῦ ἐκ τῶν λίθων τῆς Ἰλίου, ὧν ἐνέβαλε [11]) τότε εἰς τὴν ναῦν, καὶ ἔστησε τούτους κατὰ πᾶν τὸ ἐκεῖσε πεδίον. Ὕστερον δὲ ἀνελὼν ὁ Δαῦνος

1) V. 613 et 614. desunt in Vit. 1. et Ciz. Habent quidem Vitt. 2 et 3. sed eo ordine, quo in edd. ante Seb. comparebant.

2) τύμβον — δαμείς) Etiam in Vitt. 2 et 3. desunt. Versus est Lycophronis 335.

3) καὶ Δ. φησιν) Vitt. 2 et 3. φησὶν ὁ Δοῦρις.

4) περὶ Ἀγ.) Huius libri neque Voss. de Hist. Gr. neque Fabric. in Bibl. Gr. mentionem fecit. Citat vero Phot. in Lex. ad σελίνου στέφανος p. 374. Huc forte etiam redit p. 12. Ἀγὼν, ὄνομα κύριον, ὡς Δοῦρις ἱστορεῖ.

5) ἐν τῇ Πελ.) Phavor. ad ὁπλοσμία habet ἐν Ἤλιδι Πελοποννήσου, vt ad v. 858.

6) ἐνέβαλε) Pro ἔβαλε Vit. 3. bene.

7) τηνικ.) Vit. 1. et Ciz. τὸ τηνικ.

8) ἔκτεινε) Vitt. 2 et 3. ἀπέκτεινε.

9) νομίσ. — δράκ) Sic Ciz. et Vit. 1. pro ἐνόμισε γὰρ ὁ δράκων.

10) τοῦ κριοῦ) Nostri omittunt.

11) ἐνέβαλε) Pro ἐνεβάλε-

αὐτὸν [12]) ἔῤῥιψε καὶ τοὺς ἀνδριάντας εἰς τὴν θάλασσαν. Οὗτοι δὲ ἀνεχόμενοι μόνοι τὰ κύματα [13]), πάλιν ἐξήρχοντο πρὸς τὰς βάσεις αὐτῶν. Ἱστορεῖ δὲ τοῦτο [14]) Τίμαιος ὁ Σικελὸς [15]), καὶ Λύκος ἐν τῷ τρίτῳ [16]). Καὶ ἡ μὲν ἱστορία τοιαύτη· ἡ δὲ σύνταξις οὕτως ἔχει [17]).

Κολοσσοβάμων δὲ σταθεὶς, ἤτοι ἀνδριαντογλύφος. Κολοσσὸς γὰρ ὁ ἀνδριάς. Σταθεὶς δὲ ποῦ [18]); ἐν ταῖς πτυχαῖς καὶ περικλείσμασι [19]), καὶ πόλεσι τῶν Αὐσόνων ἐρείσει καὶ ἑδραιώσει τὰ κῶλα καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ, ἤτοι γλυφήσεται, ὡς ἀνδριὰς, ἐπὶ τῶν [20]) χερμάδων καὶ μεγάλων λίθων, τῶν γαπέδων. [21]) καὶ θεμελίων τοῦ Ποσει-

το Vitt. 1. 2. et Ciz. Vit. 3. ἔβαλε. Ortum videtur ἐνεβάλετο ex sq. τότε.

12) αὐτὸν) Non hic, sed post ἔῤῥιψε ponunt Vit. 1. et Ciz. non apte, nisi, vt in edd. ante Pott. bis ponatur sic: αὐτὸν, ἔῤῥιψε αὐτὸν καί. Sic Nat. Com. VII, c. 5. p. 727. *quae statuae vna cum ipso Diomede caeso in mare a Dauno deiectae.*

13) ἀνεχ. — κύματα) Pro ἀνερχόμενοι — ὑπὸ τῶν κυμάτων Vitt. 1. 2. et Ciz. recte; aegre enim dici potest ὑπὸ τῶν κυμ. ἀνέρχεσθαι. Vit. 3. ἀνεχόμενοι ὑπὸ τῶν κυμάτων, aeque bene. Iam Potterus in edit. 2. receperat ἀνεχόμενοι, sed a Seb. iterum, temere vero reuocatum ἀνερχόμενοι.

14) τοῦτο) Abest a Ciz. et Vit. 1.

15) τίμ. ὁ σικελὸς) Vit. 1. et Ciz. τίμ. ὁ σικελικὸς, infra vero v. 752. quoque σικελόν. Scripsit ἰταλικὰ καὶ σικελικά, et ἑλληνικὰ καὶ σικελικά, cf. Voss. de Hist. Gr. p. 67.

16) λύκος ἐν τῷ τρ.) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui negligunt art. τῷ. De Lyco vid. Voss. de Hist. Gr. p. 60. Meminit eius etiam Phot. in Lex. p. 152. ad λαρινοὶ βόες.

17) οὕτος (οὕτως) ἔχει) Abest ἔχει a Ciz. et Vit. 1.

18) σταθεὶς δὲ ποῦ) Abest a Vit. 1. et Ciz. Ponunt autem σταθεὶς statim post ἀνδριαντογλύφος.

19) καὶ περικλ.) Deest in Vit. 1. et Ciz.

20) ἐπὶ τῶν) Nostri Codd. vt edd. omnes, pro ἀπὸ τῶν.

21) γαπέδων) Male Seb. mutauit in δαπέδων, cum sit voc. ipsius Lycophronis, sed θεμελίων ab eo receptum comprobant Vitt. 1. 2. et Ciz. θεμελικῶν Vit. 3.

δῶνος, ὃν Ἀμοιβέα[22]) καλεῖ· αὐτὸς γὰρ[23]) σὺν Ἀπόλλωνι καὶ τὴν[24]) Τροίαν ἐπύργωσε. Πῶς δὲ γλυφήσεται ὡς ἀνδριὰς ὁ Διομήδης; ἐκβαλὼν ἀπὸ τοῦ πλοίου, αὐτοῦ δηλονότι, τὸν πέτρον καὶ τὸν λίθον, τὸν[25]) ἑρματίτην καὶ ἐξισωτὴν τοῦ πλοίου· ἐν γὰρ τοῖς κενοῖς πλοίοις οἱ πλέοντες βάλλουσι λίθους, ὅπως ὀρθῶς καὶ μὴ λοξῶς τῇ κουφότητι πλέοιεν. Ἄλλως· Ἐπὶ κολοσσοῦ δὲ βεβηκὼς, ἤγουν ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου, ἐν ταῖς πλαξὶ τῶν Ἰταλῶν, στηρίξει τὰ σκέλη ἐπὶ τῶν λίθων τοῦ τειχοποιοῦ τῶν ἐδάφων τοῦ Ποσειδῶνος, τὸν ἐξισωτὴν τῆς νεὼς ἐκβαλὼν πέτρον.

Αὔσονας δὲ κακῶς[26]) εἶπεν οὗτος[27]) ὁ Λυκόφρων, τούς τε Φαίακας καὶ Δαυνίους· Αὔσονες γὰρ κυρίως, ὥσπερ καὶ περὶ τὰς ἀρχὰς ἔφην[28]), οἱ Αὐρούγκοι λέγονται, μέσον Καμπανῶν καὶ Οὐόλκων κείμενοι[29]). Ἔνιοι δὲ καὶ μέχρι Λατίου[30]) Αὐσονίαν εἶναι ἐνόμισαν, ὥστε ἐκ τούτου τινὲς καὶ πᾶσαν τὴν Ἰταλίαν Αὐσονίαν κληθῆναί[31]) φασιν. Ὁ δὲ σοφὸς οὗτος Λυκόφρων, οὐκ οἶδα,

22) Ἀμοιβ.) Vitt. 2 et 3. Ἀμειβέα.

23) αὐτὸς γὰρ usque ad ἐκβαλὼν πέτρον desunt in Vit. 1. et Ciz. haud dubie postea demum addita. In Vitt. 2 et 3. comparent usque ad κουφότητι πλέοιεν: reliqua quoque absunt ab iis.

24) καὶ τὴν) Vitt. 2 et 3. καὶ addunt.

25) τὸν) A Seb. supplementum Vitt. 2 et 3. quoque supplent.

26) κακῶς) Vitt. 2 et 3. καλῶς, non bene, nam reprehendit Lycophronem.

27) οὗτος) Abest a Vit. 1. et Ciz. et Λυκόφρων ponunt post Δαυνίους.

28) ὥσπερ — ἔφην) Ad v. 44. cf. etiam Io. Tzetz. in Chil. V, 16. Absunt haec a Vit. 1. et Ciz.

29) κείμενοι) Ciz. et Vit. 1. non habent.

30) Λατίου) Deest in Ciz. et Vit. 1. lacuna tamen relicta.

31) Αὐσον. κληθ.) A Seb. addita desunt in nostris, vt supra v. 44. Io. Tzetz. in Chil. V, v. 582. quoque omittit Valesius e coniectura addidit: *non sunt Tzetzarum.*

ποίᾳ ἀδείᾳ [32]) τοὺς Φαίακας καὶ Δαυνίους, ἤτοι τοὺς Καλαβροὺς, Αὔσονας καλεῖ. Τὰ δὲ [33]) τῶν πάνυ νεωτέρων ἐπίσταμαι, ὅτι ἀμαθίας καὶ ἀναισθησίας ἀδείᾳ καὶ ἡμᾶς, τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους ὄντας, Αὔσονας λέγουσιν.

Ex. 617. Τειχοποιοῦ] Τειχοποιὸς ὁ Ποσειδῶν εἴπομεν [1]) διατί λέγεται, ὅτι [2]) τὴν Τροίαν ὁ αὐτὸς σὺν Ἀπόλλωνι ἐπύργωσε [3]). Περαιτέρω [4]) δὲ πλατύνειν τὴν ἱστορίαν, ἢ δι' ἐπῶν, ἢ διὰ τῶν [5]) καταλογάδην ῥητῶν, καίπερ μυρία λέγειν εἰδότα, περιττόν ἐστιν.

Ἀμοιβέως [6])] Ἀμοιβέα τὸν Ποσειδῶνα λέγει· οὕτω γὰρ ἐν Δελφοῖς [7]) τιμᾶται, ἐπεὶ ἠμείψαντο πρὸς ἀλλήλους, ὁ μὲν Ποσειδῶν Καλαβρίαν [8]), ὁ δὲ Ἀπόλλων Δελφοὺς [9]), ὡς φησὶ Καλλίμαχος.

32) ὁ δὲ σοφὸς — ἀδείᾳ) Vit. 1. et Ciz. sic: οὗτος δὲ λυκόφρ. οὐκ οἶδ', ὅθεν, nam hi semper abstinent a contumeliis acerbis.

33) τὰ δὲ — λέγουσιν) A Vit. 1. et Ciz. absunt. Vitt. 2 et 3. legunt ita: τὰ γὰρ — λέγει, vt referatur ad Lycophronem.

1) εἴπομεν, δ. λέγεται) Desunt in Vit. 1. et Ciz. Thryllit. putat esse legendum: Ποσειδῶν. Εἴπομεν· διατί λέγεται, non male. Intelligi locus sic potest: *iam diximus, quare* Ποσειδῶν *nominetur* τειχοποιός.

2) ὅτι) Vit. 1. et Ciz. διότι: deinde post Τροίαν inserunt bene ὁ αὐτός.

3) ἐπύργωσε) Pro ἐπυργώσατο Vitt. 2 et 3. cum Seb.

4) περαιτέρω — περιττόν ἐστιν) Pro his Vit. 1. et Ciz. modo: ὁ αὐτὸς καὶ Ἀμοιβεύς.

5) διὰ τῶν) Supplet cum Seb. Vit. 2.

6) Ἀμοιβέως sqq.) Hoc schol. a Vit. 1. et Ciz. h. l. abest, sed supra iam post verba ὃν Ἀμοιβέα καλεῖ positum est.

7) οὕτω γὰρ — Δελφοῖς) Sic nostri Codd. pro ὅτι ἐν Δελφ. οὕτω.

8) καλαβρίαν) Vitt. 2 et 3. καλαβρούς.

9) Δελφοὺς) Hinc addunt Vit. 1. et Ciz ὡς φησὶ καλλίμαχος, quod quoque suppleuimus, sed quemnam locum innuant, non constat.

619. Κρίσει δ' Ἀλαίνου] Ἐῤῥέθη [10]), ὅτι ὁ Ἄλαινος νόθος ἦν ἀδελφὸς Διομήδους, ὃς ἐρῶν [11]) Εὐίππης, τῆς Δαύνου θυγατρὸς, καὶ κριτὴς αἱρεθεὶς, χαριζόμενος αὐτῇ, τὸν Διομήδη [12]) ἔκρινε τὰ λάφυρα λαβεῖν, καὶ μὴ τὴν γῆν.

621. Δηοῦς [1]) ἀνεῖναι] Δηὼ λέγεται ἡ Δημήτηρ, παρὰ τὸ δαίω, τὸ μερίζω, ἡ μεμερισμένη πᾶσιν. Ἀνεῖναι δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀναδοῦναι καὶ αὐξῆσαι.

Ὄμπνιον στάχυν] Ὄμπνη [2]) κυρίως πυρὸς μέλιτι βεβρεγμένος· νῦν δὲ ἁπλῶς Δημητριακὸν σῖτον εἶπεν. Ἡ ὄμπνιος [3]) στάχυς, ὁ πνοὴν ὀνίαν [4]), ἤτοι ὠφέλιμον, διδοὺς τοῖς ἀνθρώποις· ἢ ὑπὸ τῶν ἀνέμων [5]) πνεόμενος, καὶ εἰς ὄνησιν αὐξανόμενος.

622. Γυίας] Τοὺς ἠροτριασμένους τόπους λέγει [6]).

Τιθαιβώσσοντος [7])] Ἐπιμελείας ἀξιώσαντος [8]).

10) ἐῤῥέθη) Ad v. 603.

11) ὃς. ἐρῶν — τὴν γῆν) Pro his Vitt. 2 et 3. καὶ τὸ λοιπὸν τῆς ἱστορίας.

12) Διομήδη) Vit. 1. et Ciz. Διομήδην.

1) Δηοῦς —) Hoc ſchol. abeſt a Vitt. 2 et 3.

2) ὄμπνη — πυρὸς — βεβρ.) Noſtri, vt edd. pr. ὄμπναι (Vit. 1. ὀμπνοὶ) πυροὶ — βεβρεγμένοι. Phauor. qui hoc ſchol. laudato ipſo Lycophrone habet, δεδευμένοι legit pro βεβρεγ.

3) ἡ ὄμπνιος — αὐξανόμενος) Non agnoſcunt Vitt. 2 et 3. *De voc.* ὄμπνιος *vid. ſchol. Anthologiae p.* 512. Thryllit.

4) ὀνίαν, quod Seb. in quinque libris inuenit, Ciz. et Vit. 1. non probant, immo vulg. ὀνόαν ſeruant. Suid. ὄνιον· ὠφέλιμον.

5) ὑπὸ τ. ἀνέμων) Pro ὑπὸ τοῦ ἀνέμου Vit. 1. et Ciz. bene: deinde vero, vt edd. pr. πνεομένου et αὐξανομένου, perperam.

6) λέγει) Noſtri praetermittunt.

7) τιθαιβώσσ. — μέλισσαι) Deſiderantur in Vitt. 2 et 3. Sunt verba Etymol. M. nominato Lycophrone.

8) ἐπιμ. ἀξ.) Vit. 1. et Ciz. ἐπιμέλειαν ἀξιώσοντος: Etymol. M. ἀξιοῦντος, aptius τῷ· τιθαιβώσσοντος.

Κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν μελισσῶν λέγεται, παρὰ τὸ τιθέναι τὴν βόσιν 9), καὶ Ὅμηρος 10)·

. . . . ἔνθα δ' ἔπειτα τιθαιβώσσουσι μέλισσαι.

625. Ἀκινήτοισιν] Ἀκινήτους τὰς στήλας εἶπεν, ἃς Διομήδης ποιήσας ἔστησεν ἀνὰ πᾶν ἐκεῖνο τὸ πεδίον 11), διὰ τὸ, ἀποθανόντος τοῦ Διομήδους, ῥίπτεσθαι εἰς τὸν βυθὸν αὐτὰς παρὰ τοῦ Δαύνου, ὥστε καταποντισθῆναι, καὶ πάλιν ἐξέρχεσθαι, καὶ εὑρίσκεσθαι ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ ἔστησαν.

627. Ἀπτέρως 12)] Ὁμοπτέρως, ταχέως.

629. Ἄνδηρα] Κυρίως τὰ χείλη τῶν ποταμῶν 13)· νῦν δὲ τὰ κύματα λέγει.

Ἀπέζοις 14) ἴχνεσι] Τοῖς μὴ ἔχουσι πέζας, ἤτοι πόδας· μαρμάρινοι γὰρ ἦσαν αἱ στῆλαι.

Δατούμεναι 15)] Ἀντὶ τοῦ κόπτουσαι καὶ διερχόμεναι τὰ κύματα.

9) βόσιν) Pro βῶσιν Vit. 1. et Ciz. conſentientibus Etymolog. M. Apollon. Lex. Hom. Zonara et Phauorino, nam βόσις eſt τροφή.

10) Ὅμηρος) Odyſſ. ν, 106. Vit. 1. et Ciz. delent καὶ Ὅμηρος. *Sic ſaepe ſcholiaſtis Homerus laudatur non nominatus.* Thryllit.

11) ἃς — πεδίον) Noſtri non exhibent, nec ſqq. ἀποθαν. — Διομήδους — ὥστε καταποντισθῆναι — καὶ εὑρίσκ. — ἔστησαν.

12) Schol. v. 627 et 628. in Vit. 1. et Ciz. non extant.

13) τῶν ποτ.) Vit. 3. τοῦ ποταμοῦ.

14) ἀπέζοις —) Seb. ordinem horum duorum ſchol. ſine cauſa immutauit, nam ſcholiaſtae non ſemper ordinem auctoris conſtanter ſequuntur. In omnibus codd. et edd. δατούμεναι primo, et ἀπέζοις ſecundo loco reperitur.

15) δατούμ.) Abeſt hoc ſchol. a Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. ſic: δατ. ἤτοι κατακόπτουσαι τὰ κύματα, καὶ τρέχουσαι, et hinc adnectit ſtatim τοῖς ἀπέζοις ἴχνεσι — vt in edd ante Seb. vnde patet, ordinem non eſſe turbandum.

630 — 32. Θεὸς δὲ πολλοῖς] Οἱ Φαίακες αἰνέσουσι [1]) καὶ σεβάσονται τὸν Διομήδην, οἵτινές [2]) εἰσι περὶ τὸ Ἰόνιον πέλαγος, ὅτι τὸν δράκοντα ἀνεῖλεν, ἐκ Κόλχων ἐκεῖσε ἐλθόντα πρὸς ζήτησιν τοῦ χρυσοῦ δέρως [3]). Τινὲς δὲ ληστήν [4]) φασιν εἶναι τὸν δράκοντα. Ἡ δὲ Φαιακία περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον ἐστίν, ὁ δὲ Ἰόνιος κόλπος, κατὰ τὸν Λυκόφρονα καὶ Αἰσχύλον, ἀπὸ τῆς Ἰοῦς ἐκλήθη [5]). Φησὶ γὰρ [6]) Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ [7])·

Χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχὸς,
Σαφῶς ἐπίστασ', Ἰόνιος κληθήσεται [8]),
Τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσι βροτοῖς.

Πρότερον γὰρ Κρόνιος καὶ Ῥέας κόλπος ἐλέγετο, εἶτα Ἰόνιος οὕτως ἐκλήθη ἀπὸ τῆς Ἰώ· αὕτη [9]) γὰρ ἐκ Δωδώνης ἐκεῖ ἀντεπέρασεν· εν δὲ Κανώβῳ [10]) ἔμφρων ἐγένετο, ἔνθα ἐκ τῆς τοῦ Διὸς ἐπαφῆς, Ἔπαφον γεννᾷ, οὗ Λιβύη, ἧς Βῆλος, οὗ Δαναὸς καὶ Αἴγυπτος. Καὶ οὗτοι μὲν οὕτω φασὶ τὸν Ἰόνιον κληθῆναι. Ἀλλ' ὁ Θεόπομπος καὶ ἄλλοι [11]) φασίν, ἀπὸ Ἰονίου Ἰλλυριοῦ [12]) τὸ γέ-

1) αἰνέσουσι) Sic Vitt. 2 et 3. omissis tamen καὶ σεβάσονται: Vit. 1. et Ciz. modo σέβουσι.

2) οἵτινές — πέλαγος) Absunt a Vitt. 2 et 3. vti posthaec: πρὸς ζήτησιν — δέρως.

3) δέρως) Vit. 1. et Ciz. δέρους.

4) ληστήν) Mire Vit. 2. στήλην: Vit. 3. στύλον, vtrumque mendose.

5) ἐκλήθη) *Cf. Eustath. ad Dionys. v. 92. Steph. Byz. ad ἰόνιον πέλαγος, et Pind. schol. ad Pyth.* III, 120. Thryllit.

6) Φησὶ γὰρ — usque ad Ἰόνιον κληθῆναι in Vit. 1. et Ciz. desunt, nam post ἐκλήθη statim sic pergunt: ἄλλοι δὲ φασὶν ἀπὸ Ἰονίου etc. Videntur ab alio glossatore adiecta, quia Tzetz. iam ante commemorauit Aeschylum.

7) προμηθεῖ) v. 838.

8) κληθήσεται) Cum Seb. Vitt. 2 et 3. pro κεκλήσεται.

9) ἀπὸ τῆς — αὕτη) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. non agnoscunt.

10) κανώβ.) Vitt. 2 et 3. vitiose κανάβῳ.

11) ἄλλοι) Sic nostri, omisso πολλοί, vti etiam αὐτόθικος δέ, quae lectio sane est corrupta, nec ta-

νος, βασιλεύσαντος τοῦ τόπου, υἱοῦ Ἀδρίου, του περὶ τοῦτο τὸ πέλαγος κτίσαντος πόλιν, τὴν λεγομένην Ἀδρίαν, ἣν Ἀδρίαν [13]) ἕτεροί φασιν ὑπὸ Διονυσίου, τοῦ προτέρου [14]) τυράννου Σικελίας, κτισθῆναι. Τὸ δὲ πέλαγος, ὡς ἔφην, ἀπὸ τοῦ Ἰονίου ἐκλήθη.

633. Οἱ δ' ἀμφικλύστους] Ἕτεροι δὲ, ἤγουν οἱ Βοιωτοὶ, οὓς καὶ καρκίνους λέγει, πλεύσαντες εἰς τὰς χοιράδας καὶ πέτρας τὰς Γυμνησίας [1]), διάξουσι [2]) γυμνὸν βίον, ἀνυπόδετοι [3]), τρεῖς σφενδόνας κατέχοντες, μίαν τῷ τραχήλῳ, ἑτέραν περιεζωσμένοι τῇ ὀσφύϊ, καὶ τρίτην τῇ χειρὶ κατέχοντες, ὅπου αἱ μητέρες τὴν σφενδόνην [4]) τοὺς νηπίους παῖδας [5]) διδάσκουσιν· οὐ γάρ τις τῶν παιδαρίων τῶν ἐκεῖσε γεύεται [6]) ἄρτου, εἰ μὴ κατα-

men plane tollenda, vt Seb. eam sustulit. Thryllit. enim optime e coniectura legit: Ἀλλ' ὁ Θεόπομπος δὲ, καὶ ἄλλοι, confirmatque schol. Pindari Pyth. III, 120, vbi legitur: τὸ Ἰόνιον πέλαγος τὸ περὶ Σικελίαν τὸ ὄνομα ἔλαβεν, ὡς μὲν ἔνιοι, ἀπὸ Ἰοῦς· Θεόπομπος δὲ ἀπὸ Ἰονίου, ἀνδρὸς Ἰλλυριοῦ. Vnde patet, Αὐτόθεπος adhuc in indice scriptorum a Tzetza laudatorum esse delendum, et Θεόπομπος recipiendum.

12) ἰλλυριοῦ) Sic quoque Pindari scholiast. quem Tzetzes secutus videtur: nostri ἰλλυρικοῦ, qui vero etiam non agnoscunt seqq. τὸ γένος, βασιλεύσαντος τοῦ τόπου, a schol. Pindari quoque aliena. Videntur ab alio illata, nam contextum turbant.

13) ἣν Ἀδρίαν) Vitt. 2 et 3. delent Ἀδρίαν, sicut Vit. 1. et Ciz. ἕτεροι.

14) προτέρου) A Seb. receptum comprobant Vitt. 2 et 3. verum Vit. 1. et Ciz. seruant lect. vet. πρότερον.

1) γυμνησ.) Vitt. 1. 3. et Ciz. γυμνασίας; posthaec vero γύμνης.

2) διάξουσι) Vit. 1. et Ciz. male διάρουσι.

3) ἀνυπόδετοι) Ciz. et Vit. 1. ἀνυπόδητοι. Strab. III. p. 168. ἄζωστοι, quem Tzetzes hic ante oculos habuit.

4) σφενδόνην) Pro σφενδονητικὴν Vitt. 2 et 3. bene. Sic quoque Strabo l. l. ἤσκουν τοὺς ἐκ παίδων ταῖς σφενδόναις.

5) τοὺς — παῖδας) Sic Vit. 1. et Ciz. rectius quam τοῖς νηπίοις παισὶ, quod barbarum est.

6) γεύεται) Sic Vitt. 2 et 3. pro γεύσεται, recte.

βάλη αὐτὸν εὐστόχῳ βολῇ σφενδόνης [7]), ἀντὶ σκοποῦ κείμενον ὑπὲρ σανίδος.

Αἱ δὲ Γυμνησίαι [8]) αὗται, νῆσοι περὶ τὴν Τυῤῥηνίαν εἰσί. Μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Ἀρτεμίδωρος [9]). Τίμαιος [10]) δέ φησιν, εἰς ταύτας τὰς νήσους ἐλθεῖν τινὰς τῶν Βοιωτῶν, ἃς Χοιράδας [11]) εἶπε. Φιλτέας [Φιλητᾶς [12])] δὲ ἐν τρίτῃ [13]) Ναξιακῶν Βαλιαρίδας [14]) φη-

7) καταβάλῃ — σφενδόνης) Sic Vit. 1. et Ciz. melius, quam vulg. καταλάβῃ αὐτ. εὐστοχίᾳ σφενδονητικῇ: Vitt. 2 et 3. καταλάβῃ — εὐστοχίᾳ σφενδονικῆς. Strab. l. l. ἄνευ τοῦ τῇ σφενδόνῃ τυχεῖν. καταβάλῃ autem, non vero καταλάβῃ esse veram lectionem, docent Strabonis l. l. τυχεῖν, et postea ipsa scholia, *vbi Codd. nostri omnes exhibent καταβάλλειν ἄρτον.

8) γυμνησίαι) Nostri γυμνήσιαι.

9) Ἀρτεμίδ.) Ephesius et Geographus, cff. Voss. de Hist. Gr. p. 113. Meurs. Bibl. Gr. L. 1. Fabric. Bibl. Gr. Vol. IV, p. 615 ed. Harl. Eius Fragmenta pleraque collegit ad calcem Marciani Hudson. T. 1. Geograph. Gr. min.

10) τίμαιος) Siculus. Hunc quoque citat in eadem re Strab. XIV, p. 654. cf. Voss. de Hist. Gr. p. 67.

11) ἃς χοιρ.) Sic Vit. 1. et Ciz. deleto voc. νήσους, bene.

12) φιλτέας seu potius φιλητᾶς legendum pro corrupto φιλτέας, nam ille laudatur quoque a Strab. III, p. 168, vbi de his insulis agit. Eius quoque meminerunt Eustath. ad Odyss. υ, p. 1880. edit. Rom. Athen. locis variis, cf. Schweigh. ad L. XIII, 598. f. Eudoc. p. 424. quae quoque eius Ναξιακὰ laudat, et Zonaras ad πρόκας p. 579. In Prolegg. Tzetzae φιλητᾶς est ἐλεγειογράφος, qui idem est, vt docet Eudoc. l. l. et Schweighäus. l. l. Vnde patet, h. l. quoque esse legendum φιλητᾶς pro φιλτέας. Codd. MSS. conspirant in φιλτέας: Vitt. 2 et 3. φιλταίας. vid. Voss. de Hist. Gr. p. 316, et Fabr. Bibl. Gr. Vol. I, p. 518. Vol. II, p. 874. Vol. IV, p. 409. et Vol. VI, p 316. ed. Harl. Eius fragmenta collegit et edidit Car. Philipp. Kayser, Göttingae, 1793.

13) ἐν τρίτῃ.) Scl. βίβλῳ. Sic Vitt. 1. 3. et Ciz. pro ἐν τρίτῳ.

14) Βαλιαρίδ.) Sic quoque Codd. nostri: alii Βαλεαρίδ. vt Strab. XIV, p.

σὶν αὐτὰς ὕστερον ὀνομασθῆναι. Εἰσὶ δὲ καὶ οἱ ἐν αὐταῖς κατοικοῦντες ἄριστοι στρατιῶται, ἤτοι [15]) σφενδονῆται. Αἱ γὰρ μητέρες αὐτῶν, ὡς ἔφην, τιθέασιν ἐπί τινος ξύλου ἄρτον, καὶ οὐ πρότερον διδόασιν αὐτοῖς φαγεῖν, πρὶν καταβαλεῖν [16]) τὸν ἄρτον. Ταῦτα μὲν οὖν [17]) οὕτω περὶ τῶν προειρημένων [18]) Γυμνησίων [19]) νήσων. Δίων [20]) δὲ ὁ Κοκκειανὸς ταύτας φησὶ πλησίον εἶναι Ἴβηρος τοῦ ποταμοῦ [21]), πλησίον τῶν Εὐρωπαίων Ἡρακλειων [22]) στηλῶν· ἃς νήσους Ἕλληνες μὲν καὶ Ῥωμαῖοι κοινῶς Γυμνησίας φασίν· Ἴβηρες δὲ Βαλερίας [23]), ἤτοι ὑγιεινάς. Ἕτεροι δὲ Γυμνησίας αὐτὰς οὕτω φασὶ κληθῆναι, ὅτι οἱ περισωθέντες τῶν Ἑλλήνων ἐκεῖσε γυμνοὶ

654. De scriptura, per ι cf. Tzschucke ad Pomp. Mel. Vol. II, P. 2. p. 603.

15) στρατ. ἤτοι) Inserunt Vit. 1. et Ciz.

16) καταβαλεῖν) Pro καταλαβεῖν nostri cum edd. prior.

17) μὲν οὖν) Nostri delent οὖν.

18) τῶν προειρ.) A Seb. additum nostri non addunt.

19) γυμνησ.) Vitt. 2 et 3. γυμνασ. hic et postea.

20) Δίων) Tom. I, p. 5. ed. Reimar.

21) Ἴβηρ. τ. ποτ.) Sic Vit. 3. bene, pro τοῦ Ἴβ. ποτ.

22) Ἡγακλείων) Nostri pro Ἡρακλειῶν, comprobante hanc lectionem Thryllitzschio. Is Pottero, in Genitiuis Plural. primae et secundae Declinat. vltimam circumflectendam esse contendenti, reponit, verum quidem esse de Substantiuis, quamquam etiam non omnibus, non autem de Adiectivis femin. paroxytonis, deriuatis a Nominibus in ος secundae. Sic μεγάλων, ἄλλων Femin. quoque dici, non μεγαλῶν, ἀλλῶν. Praeterea citat Herodot. IV, 185, dicentem μέχρις Ἡρακληΐων στηλέων. cff. Fisch. in Animaduu. ad Welleri Gram. gr. Spec. I, p. 293. et Buttmanni Gram. Gr. ed. 5, p. 66.

23) βαλερίας) Sic pro βαληρίας legendum. Vit. 1. et Ciz. vt Strab. XIV, p. 654. et antea βαλιαρίδας: Vitt. 2 et 3. φαλερίας. Βαλερίας s. φαλερίας videtur esse lectio vera, nam, vt Thryllit. putat, a *valendo* ob ὑγιεινὰς nominarunt, sed perperam, cf. Tzschucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. 2, p. 884.

ἐξήχθησαν [24]), καὶ συνοικήσαντες γυναιξὶν, οὕτω καὶ τοὺς παῖδας καὶ [25]) τὰς νήσους ἐκάλεσαν.

634. Σισυρνοδῦται [1])] Διαφέρει σίσυς, σισύρα, καὶ σισύρνα. Σίσυς μὲν γὰρ [2]) λέγεται πᾶν εὐτελὲς ἱμάτιον· σισύρα δὲ, τὸ ἐκ δέρματος ἐντρίχου, ὅπερ καὶ γοῦναν καλοῦσιν [3]), ἢ τὸ ἁπλῶς ἐξ ἐρίου ἱμάτιον· σισύρνα δὲ, τὸ ἄτριχον δερμάτιον· τοιούτοις γὰρ ἱματίοις ἐχρῶντο οἱ ταύτην οἰκοῦντες [4]).

Καρκῖνοι [5])] Καρκίνους δὲ αὐτοὺς λέγει [6]) διὰ τὸ σκληρυνθῆναι ὑπὸ τῆς θαλάσσης αὐτῶν τὰς σάρκας, ἢ διὰ [7]) τὸ ναυαγήσαντας δέρματα σκέπεσθαι, ἢ δίκην καρκίνων πλεῦσαι.

635. Ἀμπρεύσουσι] Ἐμπορεύσουσι, κακοπαθήσουσι· ἄμπρος γὰρ καλεῖται κυρίως τὸ σχοινίον, τὸ ἕλκον τοὺς βόας· ἢ τὸ ξύλον. τὸ ἐπικείμενον [8]) τοῖς αὐχέσι τῶν ὑποζυγίων.

640. Ναστὸν] Ναστὸς κυρίως ἄρτος ζυμωθεὶς [9]) μετὰ μέλιτος, καὶ σταφίδων, καὶ ἄλλων [10]) εἰδῶν· νῦν δὲ ἁπλῶς τὸν ἄρτον εἶπεν.

24) ἐξήχθ.) Vitt. 2 et 3, vt ante Pott. ἐξηνέχθησαν.

25) καὶ τ. παῖδας καὶ) Absunt a nostris.

1) σισυρνοδ.) Vitt. 2 et 3. σισυρνοδῦται.

2) γὰρ) Delent nostri.

3) ὅπερ — καλ.) Nostri non agnoscunt.

4) τοιούτοις — οἰκοῦντες) Desunt in Vitt. 2 et 3.

5) καρκῖνοι) Vitt. 2 et 3. καρκίνοι.

6) καρκίνους — λέγει) Addunt Vit. 1 et Ciz. ab aliis omissa. Seb. cum Vit. 2. ad extr. subiicit: οὕτως αὐτοὺς ἐκάλεσαν, quae delenda sunt ob praemissa a Vit. 1. et Ciz.

7) ἢ διὰ — πλεῦσαι) Absunt a Vitt. 2 et 3. sed a Vit. 1. et Ciz. modo ἢ διὰ — σκέπεσθαι. πλεῦσαι recte a Seb. receptum pro πλεύσαντες, quod Ciz. et Vit. 1. seruant.

8) ἐπικείμ.) Vit. 3. ὑποκείμ.

9) ζυμωθεὶς) Sic Vit. 1. et Ciz. pro συζυμωθεὶς, quod est verbum ignotum. Vit. 3. ζημωτὸς: Vit. 2. ζημωτικὸς, minus bene.

10) καὶ ἄλλων) Sic Seb. cum Vitt. 2 et 3. sed Ciz. et Vit. 1. vt edd. pr. καὶ ἑτέρων.

641. Τράφηκος] Τράφηξ κυρίως ἡ ὑπόπλατυς[11]) σανὶς, ἐν ᾗ τοὺς ἄρτους πρὸς τοὺς κλιβάνους ἀπάγουσι[12])· νῦν δὲ τὸ ἁπλῶς ξύλον εἶπε. Τράφηξ καλεῖται[13]) καὶ τὸ χεῖλος τοῦ πλοίου, ἐν ᾧ οἱ σκαλμοὶ[14]) τίθενται. Τράφηξ δὲ, καὶ ὁ τὴν τροφὴν φέρων[15]).

642. Λεπρὰς] Θαλάσσῃ βεβρωμένας[1]).

643. Ἰβηροβόσκους] Ἰβηρικούς. Ἡ δὲ Ἰβηρία νῦν Σπανία[2]) καλεῖται παρὰ Λατίνοις. Αἱ γὰρ Γυμνησίαι[3]) πλησίον Ἰβήρων.

Ταρτησσοῦ πύλης] Ταρτησσὸς[4]) νῆσος καὶ πόλις, ἧς Ἀργανθώνιος[5]) ἐβασίλευσε, ζήσας ἔτη ρκ΄, ἀφ᾽ ὧν ἐβασίλευε π΄, ὥς φησιν ὁ Ἡρόδοτος[6]). Κεῖται δὲ

11) ὑπόπλατυς) Vit. 1. et Ciz. ὑπόπλακος, vt Etymol. M. Infra ad v. 1001. ἡ πλατεῖα σανὶς firmat lectionem ὑπόπλατυς. cf. Tittman. ad Zonar. Lex.

12) ἀπάγ.) Vit. 3. ὑπάγ.

13) καλεῖται) Abest a Vit. 1. et Ciz.

14) σκαλμοὶ) Vitt. 2 et 3. σκαρθμοὶ, perperam.

15) τράφηξ — φέρων) Ignorant Vitt. 2 et 3.

1) λεπρ. — βεβρωμ.) Desunt in Vit. 1. et Ciz.

2) νῦν Σπανία) Sic nostri pro καὶ Ἱσπανία, *recte*, Thryll. inquit, *si tempora respicio, quibus vixit Tzetzes*, et citat Iac. Gothofred. ad Geograph. Anonym. p. 44. Sic quoque Σπανία in N. T. Rom. XV, 24 et 28. cf. ibi Koppe. Cf. omnino Tzschucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 497.

3) αἱ γὰρ γυμνησ. (ita Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. γυμνασίαι) — Ἰβήρων) Huc transtulimus auctoritate Vit. 1. et Ciz. In vulg. primo loco ponitur.

4) ταρτησσὸς) Nostri, ve edd. ante Seb. τάρτησσος δὲ, omissis ταρτησσοῦ πύλης. Tartesida fuisse insulam, et in ea vrbem Tartessum, tradit Strab. III, p. 96.

5) Ἀργανθ.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. verum Vitt. 2 et 3. Ἀγαθόνης, forte Ἀγαθώνιος, vt Suid. vbi vero Küster monet legendum esse Ἀργανθώνιος praeeuntibus Herodoto I, 163. Cic. Cat. 19. Plin. H. N. VII, 48. et Val. Max. VIII, 13.

6) ἀφ᾽ ὧν — Ἡρόδ.) Desunt in Vit. 1. et Ciz.

αὐτη ἡ Ταρτησσὸς πλησίον [7]) τῶν Ἡρακλείων στηλῶν. Πύλην δὲ αὐτὴν εἴρηκε διὰ τὸ στενὸν εἶναι τὸ μεταξὺ τῶν Ἡρακλείων στηλῶν, ὡς στόμα, δι' οὗ ἔκπλους ἐστὶν εἰς τὸν Ὠκεανόν.

644. Ἄρνης] Ἄρνη πόλις ἐστὶ [8]) Βοιωτίας, ἀπὸ Ἄρνης τῆς Ποσειδῶνος τροφοῦ [9]), ἥτις [10]) Κρόνου ζητοῦντος Ποσειδῶνα ἀπηρνήσατο μὴ ἔχειν αὐτὸν, ὅθεν ἡ πόλις ἐκλήθη Ἄρνη [11]), πρότερον Σινόεσσα [12]) λεγομένη, ὥς φησι Θησεὺς ἐν τρίτῃ Κορινθιακῶν [13]). Κρίτων [14]) δὲ παρὰ τὸ ἄρνας πολλοὺς ἔχειν, καὶ τὴν

7) πλησίον) Seb. ſuſtulit praemiſſum ἔξω, bene, conſenſu noſtrorum Codd. qui h. l iterum Ἡρακλείων pro Ἡρακλειῶν recte exhibent, vid. ad v. 633.

8) ἐστὶ) Addunt ſoli Vit. 1. et Ciz.

9) τροφοῦ — ποσειδῶνα) Male abſunt a Vit. 1. et Ciz.

10) ἥτις) Vit. 1. et Ciz. cum Phauor. vulg. ὅτι tuentur.

11) Ἄρνη) A Seb. additum noſtri non addunt.

12) σινόεσσα) Recte. Vit. 1. et Ciz σινέρεσσα, male, permutatis litteris ρ et ο. Vitt. 2 et 3. σινήεσσα, vitioſe: hi quoque καλουμένη pro λεγομένη. Etymol. M. et Phavor. ad Ἄρνη non vrbem, ſed nympham narrant primo dictam fuiſſe Sinoeſſam. Phauorinus omnia melius ac diligentius tradit. Tzetzes videtur hic multa turbaſſe.

13) ἐν τρίτῃ κορ.) Sic omnino legendum pro κορινθίων, praeeuntibus Etymolog. ἐν κορινθιακῶν τρίτῳ, et Suid. in Θησεύς. Natal. Com. V, 4, vero: *Theſeus in rebus Corinthiis.* E codd. noſtris, nil eſt, quod erui poſſit, quum dent voc. compendio ſcriptum κορινθ. praeter Vit. 3. qui habet, vt vulg. κορινθίων. De Theſeo hiſtorico vid. Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 333. Eudoc. p. 233. quae quoque κορινθιακὰ ἐν βιβλίοις τρισὶ ſcripſiſſe tradit, Suid. et Etymol. ad Ἄρνη.

14) κρίτων) Seb. reſtituit e duobus libris pro κράτων, quod ſeruant Vit. 1. et Ciz. In Vitt. 2 et 3. haec usque ad καὶ deſunt. Etymol. ad Ἄρνη habet κράτης. Steph. Byz. ad Βοιωτία: Νικοκράτης δέ φησιν, ὅτι Ποσειδῶνος καὶ Ἄρνης ἦν παῖς, ſcl. Βοιωτός. Dubii haeremus, quem ſequamur, cum Tzetzes nullum huius auctoris librum

Κῶν [15]) ὁ αὐτὸς οὕτω φησὶ κληθῆναι παρὰ τῶν εἰκούντων αὐτὴν Καρῶν· κῶν γὰρ τὸ πρόβατον οἱ Κᾶρές φασιν.

Τεμμίκων [16])] Τῶν Βοιωτῶν, ἀπὸ ὄρους Τεμμίκου.

645 — 46. Γραῖαν] Τὴν νῦν Τάναγραν, πόλιν [1]) Βοιωτίας.

Λεοντάρνης] Λεοντάρνη [2]) πόλις Βοιωτίας. Ἐκλήθη δὲ οὕτω, διότι Ἀδράστου ἐκεῖ μέλλοντος θύειν ἄρνα, λέων ἐλθὼν [3]), ἥρπασεν ἐκ τῆς θυσίας τὸν τεθυσόμενον ἄρνα.

nominet, nec fons pateat, vnde haec hauſerit. Κράτων ſane eſt nomen obſcurum; fuiſſe tamen nomen proprium, docet Etymolog. ad νίκων, ſed quis ſcit, an is huc pertineat? Accidere tamen potuit, vt vel iam ipſe Tzetzes l. librarius poſtea confunderet nomina κράτης et κράτων, vnde deinde refictum κρίτων. Quum autem Lycophron et Tzetzes Hom. Il. β. 494 ſqq. ante oculos habuerint, vt e verſu inde poſtea allato patet, et Etymol. M. laudaverit Cratetem, qui Suidae dicitur Homericus et criticus, et a quo correctionem Iliados et Odyſſeae ſcriptam fuiſſe tradit, Thryllit. non temere putat, Tzetzam ea h. l. ſecutum eſſe, quae Crates ad Homeri locum expoſuerit. Intelligi tamen etiam poteſt κρίτων hiſtoricus, ab Eudocia p. 267, Suida, Stephano ad γετία et Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 269. laudatus: κράτης tamen, vt verum fateor, magis placet, forte compendio ſcripturae κράτ' cum κράτων confuſus.

15) κῶν) Vitt. 2 et 3. vt Cod. Bar. bis hic σκῶλον pro κῶν habent.

16) τεμμίκ.) Vit. 2. τεκμίκ. vt mox τεκμίκου, male.

1) πόλιν) Vit. 1. et Ciz. praeponunt καὶ a Pottero eiectum, Vitt. 2 et 3. ἡ, ſcl. ne filia Aeoli Tanagra, ſed vrbs ab ea dicta intelligatur. Vid. de hac vrbe Steph. Byz. Pauſan. IX, 20, et Heyne ad Hom. Il. β, 498.

2) λεοντ. — διότι) Male abſunt a Vit. 1. et Ciz. Habent Vitt. 2 et 3. exceptis ἐκλήθη — διότι, ideo omnes γὰρ ponunt poſt Ἀδράστου.

3) ἐλθὼν) Noſtri non agnoſcunt, nec ſeqq. τὸν τεθυσ. ἄρνα, quae quoque omnia ſine damno contextus abeſſe poſſunt.

Σκῶλον δὲ, καὶ Τέγγυραν] Σκῶλος καὶ Τέγγυρα 4) δὲ ὁμοίως 5) πόλεις Βοιωτίας.

Ὀγχήστου] Ὄγχηστος 6) ἄλσος ἱερὸν Ποσειδῶνος, ὥς φησιν Ὅμηρος·

Ὄγχηστόν θ', ἱερὸν Ποσιδήϊον 7), ἀγλαὸν ἄλσος.

647. Θερμώδοντος] Θερμώδων ἐστὶ μὲν ἕτερος 8) ποταμὸς Παφλαγονίας περὶ Σινώπην, ὅπου ἦσαν αἱ Ἀμαζόνες· ὁ δὲ νῦν κείμενος Θερμώδων, καὶ Ὕψαρνος, Βοιωτίας εἰσὶ ποταμοί. ὡς Καλλίμαχος 9)·

Ἀψ ἐπὶ Θερμώδοντος ὁδεύετον . . .

648. Τοὺς δ' ἀμφὶ Σύρτιν] Τοὺς περὶ τὸν Ὀδυσσέα λέγει· περὶ γὰρ τὴν Λιβύην ἐκπεσόντες, ἐπλανῶντο. Δύο δέ εἰσι Σύρτεις ἐν Λιβύῃ, ἡ μὲν μείζων, ἡ δὲ μικρά. Σύρτις καὶ ἡ Χάρυβδις. Ἔστι δὲ ὄνομα 10) τόπου θα-

4) τέγγυρα) Nostri τέγυρα, vt Steph. Byz. De Scolo cf. Heyne in Obseruu. ad Hom. Il. β, 497.

5) ὁμοίως) A Seb. additum. Vitt. 2 et 3. quoque addunt, praemissa tamen etiam cum Vit. 1. et Ciz. part. δέ.

6) ὄρχηστος) Cf. Heyne ad Hom. Il. β, 506. Schol. Apollon. III, 1242, p. 217 sqq. ὄγχηστὸς πόλις τῆς Βοιωτίας ἱερὰ Ποσειδῶνος, laudato etiam Homeri versu.

7) ποσιδήϊον) Vitt. 2 et 3. ποσειδώνιον. forte ποσιδώνιον.

8) ἕτερος) Abest a Vit. 1. et Ciz. et Phauor.

9) ὡς καλλίμ. — ὁδεύετον) Nostri non praebent. Reperitur in Fragm. 270. p. 402. ed. Spanh. et p. 535. ed. Ernesti.

10) ἔστι δὲ ὄνομα usque ad Ἰόνιον κόλπον. cum verbis praemissis Σύρτις, ἡ καὶ Χάρυβδις, sic Vit. 1. et Ciz. sed Vit. 3. σύρτ. καὶ χάρ. a Seb. hinc perperam eiecta, cum bene conueniant seqq. ἔστι δὲ — et a nobis in locum suum reuocata, in Vit. 1. et Ciz. ponuntur ad v. 649. post γηρυόνου βοῦς, ἀνῃρέθη: in Vit. 3. ad extr. post καὶ τρίτος Ἕλλην. Vit. 2. plane ignorat. Videntur multa in his scholiis a librariis, vel potius glossatoribus, qui ea subinde augerent, turbata. Caeterum, h. l. Sebast. obseruat contra Cluuerium Sic. Antiq. I, p. 73.

λάσσης περὶ Μεσήνην καὶ Λιβύην, ἔνθα ὁ Τυῤῥηνὸς Ἀδρίᾳ συμβαλὼν [11]), δεινὴν ἐργάζεται τὴν Χάρυβδιν. Ἀδρίας [12] δὲ καὶ Σίνων [13]) ὀνόματα ποταμῶν ῥεόντων εἰς τὸν Ἰόνιον κόλπον.

Λιβυστικας] Γράφεται καὶ Λιγυστικάς· οἰκοῦσι γὰρ [14]) οἱ Λιγυστῖνοι μετὰ τῶν Τυρσηνῶν.

649. Στενήν τε πορθμοῦ συνδρομὴν] Οὕτω λέγει [1]), ἐπειδὴ ὁ πορθμὸς μέσος κεῖται τοῦ τε Ἀδριατικοῦ [2]) καὶ τοῦ Τυρσηνικοῦ πελάγους, τοῦ μὲν λήγων, τοῦ δὲ ἀρχόμενος [3]). Τὸ δὲ Τυρσηνικὸν πέλαγος μεταξὺ Ῥηγίου καὶ Μεσήνης κεῖται. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτω· Τοὺς δ' ἀμφὶ Σύρτιν καὶ Λιβύην, καὶ τὸν πορθμὸν τὸν ἐν Τυρσηνίᾳ πλανηθέντας, πάντας ὁ πανδόχος [4]) Ἀΐδης κατάσχῃ.

Λιβυστικὸν καὶ Λιγυστικὸν τὸ αὐτό ἐστι. Λιβυστικὸν μὲν γὰρ λέγεται [5]) ἀπὸ Λιβύης, τῆς Ἐπάφου θυγατρός· Λιγυστικὸν δὲ ἀπὸ Λίγυος, τοῦ Ἀλεβίωνος [6]) ἀδελφοῦ, ὃς Ἡρακλέα κωλύων ἀπερχόμενον ἐπὶ

Lycophronem, quum cecinisset, Vlyssem cum sociis fretum Siculum praeternavigasse, per paraphrasin dixisse: *circa Syrtin et Libyca aequora, et angustum freti Tyrrheni concursum vagasse* (heu!), per syrtin vero Pelorum intelligendum ac per Libyca aequora freti Mamertini meridianum ostium.

11) συμβαλὼν) Pro συμβάλλων Ciz. et Vit. 3. bene.

12) Ἀδρίας (non vero Ἀδριὰς)) Pro Ἀνδρίας a Seb. emendatum nostri comprobant.

13) Σίνων) Vit. 3. σίνων, et mox quoque κόλπον omittit.

14) οἰκ. γὰρ) Nostri, vt edd. pr. οἰκ. δέ.

1) οὕτω λέγει) Nostri, vt edd. pr. modo λέγει.

2) τοῦ τε Ἀδριατ.) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui omittunt τε. Vit. 3. Ἀδριανικοῦ pro Ἀδριατικοῦ, forte Ἀδριανοῦ, cf. Steph. Byz. ad Ἀδρία.

3) ἀρχόμ.) Vitt. 2 et 3. ἀρχομένου, non bene.

4) πανδόχος) Sic nostri, non πάνδοχος, recte.

5) λέγεται) Deest in Vit. 1. et Ciz.

6) Ἀλεβ.) Ita nostri cum

τὰς Γηρυόνου 7) βοῦς, ἀνῃρέθη. Εὐρώπης 8) δὲ καὶ Λιβύης ἄκραι, πορθμὸς 9) σταδίων ἑπτὰ, ἔνθα περὶ τὴν Λιβύην καὶ Ἡράκλειοι 10) δύο ἵστανται στῆλαι, Ἀβύλη καὶ Κάλπη 11) λεγόμεναι. Ἐκεῖ δέ εἰσι καὶ τὰ Γάδειρα, ἃ πρότερον νῆσος Κοτίνουσα 12) ἐλέγετο. Ποταμὸς δὲ Γαδείρων Βαίτις 13), ἔνθα ἡ ἡμέρα 14) ἀθρόως, καὶ οὐ κατ' ὀλίγον ἐκπίπτει 15), δίκην ἀστραπῆς. Καὶ τὰ μὲν Γάδειρα κατὰ τὸ τῆς 16) Εὐρώπης κεῖται τέρμα.

Seb. pro Ἀλεξίωνα, recte, vt infra ad v. 1312, et ap. Io. Tzetz. in Chil. II, 341. et Apollod. II, 5, 10. In Obferuu. ad h. l. Heyne putat legendum esse Ἀλβίωνα, vt Pomp. Mel. II, 5, 33. et pro λίγυες, quod nostri hic et infra tuentur, δερκύνον, quod etiam comprobant Io. Tzetz. in Chil. l. l. et Natal. Com. VII, 1, p. 689. qui vero Dercytus, male, pro Dercinus.

7) γηρυόνου) Nostri γηρυόνου, non bene. A fchol. Apoll. Rh. p. 124. a. citatur quoque Stesichorus ἐν γηρυονίδι, vbi vero Thryll. ἐν γηρυονίδι legendum arbitratur.

8) Εὐρώπης usque ad τρίτος Ἕλλην desiderantur in Vit. 1. et Ciz. Seb. hic addit: *En! quod totam Africam Tzetzes Libyam ex veteribus appellat, dicens Europae et Libyae promontoria fretum efficere septem stadiorum.*

9) ἄκραι, πορθ.) Vitt. 2 et 3. ἄκρους πορθμούς.

10) Ἡράκλ.) Pro Ἡρακλεῖοι habent quoque Vitt. 2 et 3. Dionyf. Perieg. tamen v 64. στῆλαι Ἡρακλῆος, et Pind. Ol. III, 89. Ἡρακλέος στῆλαι. cf. ibi Schol. rec.

11) Ἀβύλη καὶ Κάλπη) Sic Seb. Vitt. 2 et 3. vero servant Ἄβιννα καὶ Ἀλύβη. Io. Tzetz. in Chil. II, 339. Ἀλύβην καὶ τὴν Ἄβινναν στήλας ἵστανται δύο, cf. Tzschucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. 1. p. 132.

12) Κοτίνουσα) Idem Io. Tzetz. in Chil. II, 351. et VIII, 688. et Dionyf. Perieg. v. 455.

13) Βαίτις) Sic legendum, non Βαίτης, vnde βαιτικός, vt legunt Strab. III, p. 139. Io. Tzetz. in Chil. VIII, 209, et Steph. Byz.

14) ἡ ἡμέρα) Vitt. 2 et 3. cum Seb. pro αἱ ἡμέραι, qui vero ἀθρόον pro ἀθρόως habent.

15) ἐκπίπτει) Vitt. 2 et 3. pro ἐμπίπτει.

16) τὸ τῆς) A Seb. adiectum; Vitt. 2 et 3. quoque adiiciunt.

Μακάρων δὲ νῆσοι ὁρίζονται τῷ Λιβυκῷ [17]) τέρματι, πρὸς τὸ ἀοίκητον ἀνέχουσαι ἀκρωτήριον. Κλέαρχος [18]) δὲ τὰς κατὰ Γάδειρα στήλας [19]) τοῦ Βριάρεω Ἡρακλ... λέγει, μεθ' ὃν δεύτερος [20]) Ἡρακλῆς ὁ Τύριος ἦλθεν ἐπὶ τὰ Γάδειρα, καὶ τρίτος Ἕλλην [21]).

650. Μιξόθηρος] Τῆς Σκύλλης [1]), ἥτις, κατ' ἐμὲ, θυγάτηρ ἦν Νίσου τοῦ Μεγαρέως. Τεμοῦσα δὲ τὴν χρυσῆν αὐτοῦ τρίχα, καὶ ἄνανδρον αὐτὸν [2]) ἐργασαμένη (ἐν ἐκείνῃ γὰρ τῇ τριχὶ ἦν αὐτῷ τὸ πᾶν τῆς δυνάμεως, καθάπερ καὶ τῷ Σαμψὼν) ἀνῃρέθη ὑπὸ τοῦ Μίνωος, ᾧ καὶ προύδωκε [3]) τὸν πατέρα, κρεμασθεῖσα τῆς πρώρας [4]) τῆς ἐκείνου νεὼς, καὶ ἑλκομένη διὰ τῆς θαλάσσης, ὅθεν καὶ ὁ τόπος τοῦ πελάγους, οἶμαι [5]), ἐκλήθη. Ἄλλοι δέ φασι, γυναῖκα ταύτην εἶναι εὐπρεπῆ [6]), ἣν μισγομένην Ποσειδῶνι γνοῦσα Ἀμφιτρίτη, ἐνέβαλε φάρμακα τῇ πηγῇ, ἐφ' ἧς εἰώθει [7]) ἡ Σκύλλα

17) λιβυκῷ) Vitt. 2 et 3. λιβυστικῷ, non bene.

18) κλέαρχος) In περὶ Θιγῶν, h. e. arenoſis deſertis, Athen. VIII, 345, d. vt Seb. bene coniicit; ſed Reineſ. in nott. marginalibus vult legere κλείταρχος. Saepius ſunt confuſa haec nomina; verum quum Codd. omnes conſpirent in lect. vulg. temere ab ea diſcedendum non arbitror. cf. de Clearcho Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 41.

19) στήλας) Vit. 3. πόλεις, perperam.

20) δεύτερος) Pro δεύτερον Vit. 3. bene ob ſeq. τρίτος.

21) Ἕλλην) Delent noſtri art. ὁ, bene.

1) τῆς σκύλλ.) Vit. 1. et Ciz. τὰς σκ. et hinc κατ' ἐμοῦ pro κατ' ἐμὲ, vitioſe.

2) αὐτὸν) Deeſt in Vit. 1. et Ciz.

3) προύδωκε) Vit. 1. et Ciz. *recte pro* προῦδωκε, Thryllit.

4) τῆς πρ.) Abeſt a Ciz. et Vit. 1.

5) τοῦ πελ. οἶμαι) Pro οἶμαι, τοῦ πελ. noſtri. Pro τοῦ πελάγ. Vitt. 2 et 3. τῆς θαλάσσης, cf. Apollod. III, 15 8. qui paullo aliter.

6) εὐπρεπῆ) Vitt. 2 et 3. ἀπρεπῆ, quaſi meretricem, vt nominat Fulgent. II, 12, ſed ſupra ad v. 45. omnes εὐπρεπής.

7) ἐφ' ἧς εἰώθ.) Vitt. 2 et 3. ὑφ' ἧς, male, ſed εἰώθει

λούεσθαι, καὶ ἀπεθηρίωσεν αὐτὴν εἰς θηρίον [8]), ἓξ μὲν κεφαλὰς ἔχον, κάμπης, κυνὸς, λέοντος, Γοργόνος [9]), φαλαίνης, καὶ [10]) ἀνθρώπου, δώδεκα δὲ πόδας [11]). Καὶ ταῦτα μὲν λῆρα καὶ μυθικά· ὄπισθεν δὲ αὐτὸς ἠλληγόρησα [12]).

Σκοπὰς] Οὕτω λέγει τοὺς σκοπέλους. Καὶ Ὅμηρος [13])·

Αὐτοῦ δ' ἰχθυάᾳ σκόπελον περιμαιμώωσα.

Ἡρακλῆς παραπλέων τὰ μέρη, ἔνθα κατῴκει ἡ Σκύλλα, ὅτε ἦγε τὰς Γηρυονείους βοῦς, αὐτὴν ἀνεῖλεν. Ἐλθὼν δὲ πάλιν ὁ πατὴρ αὐτῆς Φόρκυν [14]), καὶ καύσας αὐτὴν, πάλιν ἀνέστησεν.

651 — 52. Μηκιστέως τοῦ στερφοπέπλου [1])] Μηκιστεὺς ὁ Ἡρακλῆς τιμᾶται παρ' Ἠλείοις. Στερφόπεπλος δὲ ὁ αὐτὸς, ὁ τὴν λεοντὴν ἐνδεδυμένος· στέρφος γὰρ τὸ τοῦ λεοντος δέρμα· ἐκέχρητο [2]) δὲ αὐτῷ ἀντὶ τοῦ περιβολαίου.

cum Seb. pro εἰώθει, quod Vit. 1. et Ciz. feruant, quodque omnino feruandum eft. Senf. *in quo fe lauare confueuerat.*

8) ἀπεθηρ. — θηρίον) Vit. 1. et Ciz. ἀπελίθωσεν αὐτὴν, ideo ftatim ἔχουσαν pro ἔχον, quia non habent θηρίον. Supra ad v. 45. vbi eadem narrantur, omnes ἀπεθηριώθη.

9) γοργόνος) Vit. 3. γοργόνης

10) καὶ) A Seb. additum, Vit. 1. et Ciz. etiam addunt.

11) δώδεκα — πόδ.) Noftri ignorant. Vit. 1. et Ciz. adeo omittunt reliqua omnia hinc fcholio fubiecta usque ad ἀνέστησεν: Vitt. 2 et 3. vero inde a σκοπὰς usque ad extr.

12) ἠλληγ.) Vit. 2. ἠλληγόρηκα.

13) ὅμηρ.) Odyff. μ, 95.

14) φόρκυν) Eudoc. p. 377. Φόρκυς, vbi eadem narrat.

1) τοῦ στερφοπ.) Noftri non hic, fed poftea feparatim cum edd. pr. ponunt: τοῦ στερφοπέπλου δὲ τοῦ αὐτοῦ, τοῦ τὴν λ. ἐνδεδυμένου.

2) ἐκέχρ. — περιβ.) Abfunt a Vitt. 2 et 3.

Σκαπανέως] Σκαπανεὺς [3]), ὅτι ἔσκαψε τὸ περιτείχισμα [4]) τῆς ἐπαύλεως τῶν βοῶν Αὐγείου, τοῦ Ἠλείων βασιλέως, καὶ τρέψας [5]) ἐκεῖσε πρὸς τὴν βουστασίαν ποταμοὺς δύο, τόν τε Ἀλφειὸν καὶ Πηνειὸν, τὴν ἄμετρον ἐκείνην τῶν βοῶν κόπρον καθαίρει [6]) βραχείᾳ ῥοπῇ [7]), ὑπ' Εὐρυσθέως τοῦτο προσταχθεὶς, ὡς καὶ τοὺς λοιποὺς ἄθλους.

Βοαγίδα] Ὅτι τὰς βόας τοῦ Γηρυόνου ἦγεν ἐξ Ἐρυθείας, τῆς περὶ τὸν Ὠκεανὸν νήσου, ὥς φησι καὶ Ὀππιανὸς ἐν τοῖς Κυνηγετικοῖς [8]).

Ὁππότ' [9]) ἐπ' Ὠκεανῷ δηρίσατο Γηρυονῆϊ,
Καὶ κτάνεν ἐν σκοπιῇσιν . . . .

Καὶ Ἡσίοδος [10]), οἶμαι, ἐν Θεογονίᾳ·

. . . . διαβὰς πόρον Ὠκεανοῖο,
Ὄρθον τε κτείνας, καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα,
Σταθμῷ ἐν ἠερόεντι, πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.

Ἀνεῖλε δὲ καὶ Γηρυόνην αὐτὸν ὑπὲρ τῶν βοῶν μέλλοντα μάχεσθαι, τοξεύσας αὐτὸν παρὰ [11]) τὸν ποταμὸν Ἀν-

3) Σκαπανεὺς) Addunt Ciz. et Vit. 1. non male, vt ante: Μηκιστέως] Μηκιστεύς.

4) περιτείχ.) Pro περιτείχιον, quod tuentur Vitt. 1. 2. et Ciz., habet Vit. 3. cum Seb. Heyne ad Apollod. II, 5, 5, p. 174. explicat περιτείχ. de septo vel muro circa stabulum ducto.

5) τρέψας) Vitt. 2 et 3. πέμψας, sed τρέψας quoque Io. Tzetz. in Chil. II, 282. Diod. Sic. IV, 13, p. 259. T. 1. ed. Wessel. ἐπαγαγών.

6) καθαίρει) Vit. 1. et Ciz. καθαίρων.

7) βραχ. ῥοπ.) Absunt a Vitt. 2 et 3. vti postea τοῦτο a Vit. 1. et Ciz.

8) τοῖς κυνηγ.) Vitt. 2 et 3. κυνηγετικῷ. L. II, v. 111 et 112.

9) ὁππότ' usque ad ὠκεανοῖο desiderantur in Vit. 1. et Ciz. sed pro ὁππότ' Vitt. 2 et 3. seruant vulg. αὐτῷ δὲ, et omittunt versum alterum a Seb. additum.

10) Ἡσίοδ.) Theog. v. 292 sqq. sed vv. 292 et 294. Vitt. 2 et 3. cum edd. pr. omittunt.

11) παρὰ) Vt Apollod. II, 5, 10. Nostri, vt edd. pr. περί.

θεμοῦντα'.[12]). Ἦν δὲ ὁ Γηρυόνης Χρυσάορος[13]) παῖς, καὶ Καλλιρόης[14]) θυγατρὸς Ὠκεανοῦ. Δύο δὲ δένδρα περὶ τὸν τάφον ἐκείνου[15]) ἑστῶτα καταλείβεται αἵματος[16]). Ἦν δὲ καὶ τρικέφαλος καὶ τρίσωμος[17]) ὁ Γηρυόνης.

653. Ἁρπυιογούνων] Ἀπὸ μέρους[1]), ὀρνιθογόνων. Λέγει δὲ περὶ Σειρήνων, αἵτινες θυγατέρες ἦσαν Τερψιχόρης Μούσης[2]), καὶ Ἀχελώου ποταμοῦ, μεταξὺ ῥέοντος Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας[3]), τῆς καὶ Ἀμβρακίας[4])· νῦν δὲ Νικοπόλεως, ἀπὸ τοῦ Ὀκταουΐον Καίσαρα νικῆσαι ἐκεῖ τὸν Ἀντώνιον[5]). Ἅρπη δὲ εἶδος ὀρνέου, καὶ Ἅρπυια ὁμοίως, καὶ οἱ ἄνεμοι ἅρπυιαι λέγονται, καὶ ὀνόματα θηλειῶν πτερωτῶν δαιμόνων. Ἁρπυιογούνους[6]) οὖν εἶπε ἤγουν ὀρνιθογόνους τὰς Σειρῆνας·

12) Ἀνθεμοῦντα) Cf. Apollod. II, 5, 10.

13) χρυσάορος) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 97. χρυσαόρου.

14) καὶ καλλ. θυγ. ὠκ.) Pro θυγ. ὠκ. καλλ. Vit. 1. et Ciz.

15) τάφ. ἐκείνου) Vit. 1. et Ciz. ποταμὸν ἐκεῖνον, mire, nec tamen inepte.

16) αἵματος) Pro αἵματι quod retinent Ciz. et Vit. 1, Seb. cum Vitt. 2 et 3. et Eudocia.

17) καὶ τρίσωμ.) Vitt. 2 et 3. τὸ σῶμα cum Eudoc. Io. Tzetz. Chil. II, 322. dic. quoque τρίσωμος, cf. Apollod. II, 5, 10.

1) ἀπὸ μέρ.) Vitt. 2 et 3. ἀπὸ τοῦ μέρ.

2) Μούσ.) Abest a Vit. 1. et Ciz.

3) Ἀκαρν.) Vit. 3. cum Phauor. et Eudoc. p. 373. ὑρκανίας, mendose, nam nemo tradit, Acheloum fuisse fluvium Hyrcaniae. Infra ad v. 671. vbi eadem Tzetz. tradit, recte Ἀκαρν. exhibet. cf. Tzsch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 350 sq.

4) Ἀμβρακ.) Vit. 1. et Ciz. hic et infra ad v. 671. Ἀβρακίας, non bene. *Ambraciam vero non esse Nicopolin, vt etiam Servius ad Virg. Aen.* III, 274. *opinatur, docet Mattius in: Opiniones L. 1. c.* 7. Thryll cf. etiam Tzsch. ad Pomp. Mel. Vol. II, P. II, p. 334 et 337.

5) ἀπὸ — Ἀντώνιον) Desunt in Vit. 1. et Ciz.

6) Ἁρπυιογούνους) Sic, vt antea et ipse Lycophr. Vit. 1. et Ciz. sed vulg. cum

ὑπτερωταὶ γὰρ ἦσαν, τὰ μὲν κάτω 7) μέρη ὀρνίθων ἔχουσαι, τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπων 8), ἃς αἱ Μοῦσαι νικήσασαι μελῳδίᾳ 9), τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἐστεφανώθησαν· ὅθεν καὶ 10) ζωγραφοῦνται αἱ Μοῦσαι ἐν ταῖς κεφαλαῖς ἔχουσαι πτερὰ, πλὴν Τερψιχόρης, ἐκείνη γὰρ οὐκ εἶχε πτερὰ, καὶ 11) ὅτι μήτηρ ἦν 12) Σειρήνων. Περὶ δὲ Κρήτην ταῦτα γεγόνασιν, ὅθεν καὶ πόλις Ἀπτέρα 13) τῆς Κρήτης, παρὰ τὸ ἐκεῖ τὰ πτερὰ νικηθείσας ἀποβαλεῖν τὰς Σειρῆνας.

Ἦσαν δὲ, ὡς ἔφαμεν, αἱ Σειρῆνες τὰ κάτω μέρη ὀρνίθων ἔχουσαι, τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπων, οἰκοῦσαι περὶ Τυρσηνίαν. Ὡς ἡ Σκύλλα ἓξ κεφαλὰς εἶχεν, ὡς εἴπομεν 14), τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπου 15), περὶ τὸ 16) Ῥήγιον

Vitt. 2 et 3. ἁρπυιογόνους; deinde Vit. 1. et Ciz. Ἁρπ. οὖν εἶπεν ἤγουν ὀρνιθ. pro ἁρπ. δὲ λέγει τὰς Σειρῆνας, οἷον, quod perplacet.

7) τὰ μὲν κάτω) Pro καὶ τ. κατ. Vit. 1. et Ciz. recte.

8) τὰ δὲ — ἀνθρώπ.) Abſunt a Vit. 3. oſcitantia librarii.

9) μελῳδ.) Vit. 1. et Ciz. μελῳδίας, *quod non damno, deeſt* κατά. Thryll.

10) ὅθεν καὶ) Pro ὅθεν ὡς Vit. 1. et Ciz. bene: a Vitt. 2 et 3. abſunt haec usque ad πτερά.

11) ἐκείνη — πτερὰ, καὶ) Soli Vit. 1. et Ciz. addunt.

12) ἦν) Delent Vit. 1. et Ciz.

13) Ἀπτέρα) *Eadem tradunt Etymolog. et Steph. Byz. cf. Holſten. ad extr. p. 44, b.* Thryllit.

14) εἶχ. ὡς εἴπομ.) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

15) ἄνω ἀνθρ.) Vit. 1. et Ciz. non bene κάτω ἀνθρώπων.

16) περὶ τὸ) Vit. et Ciz. παρὰ τό. De earum ſede vid. Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III. P. II. p. 843. Sed quis eſt, qui cum Tzetza credat, Ῥήγιον eſſe τῆς Σικελίας? nam legitur in vulgat. Ῥήγιον οὖσα τῆς Σικελίας. Equidem vix putem, Tzetzam fuiſſe Geographiae tam imperitum. Haud dubie excidit καταντικρὺ, vt vere habet Eudocia p. 376 et 431. περὶ τὸ Ῥήγιον καταντικρὺ Σικελίας: atque hoc, ſenſu poſtulante, inuitis etſi Codd MSS. omnibus, Tzetzae reddere non dubitauimus.

οὖσα ἀντικρὺ τῆς Σικελίας, ἧς πλησίον καὶ ἡ Χάρυβδις περὶ Μεσσήνην. Ὥσπερ καὶ αἱ Γοργόνες ἐν Ταρτησῷ τῆς Ἰβηρίας (κἂν τινες ἐν Ταρσῷ ταύτας εἶναι [17]) λέγωσι) πτερωταὶ καὶ αὗται, καὶ δρακοντώδεις ἔχουσαι βοστρύχους. Ὡς [18]) αἱ Ἅρπυιαι ἐν Θρᾴκῃ, ὦτα ἄρκτων, σώματα γυπῶν, πρόσωπα κορῶν [19]) ἔχουσαι [20]). Καὶ ἡ Ἔχιδνα περὶ Λυδίαν, στέρνα καὶ κεφαλὴν κόρη, τὰ δὲ κάτω ὄφις. Ὡς καὶ Ὄρθος, ὁ Γηρυόνου κύων, ἐν Ἐρυθείᾳ [21]), δύο κυνῶν κεφαλὰς ἔχων, ἑπτὰ δὲ δρακόντων. Καὶ Ἀστέριος, ὁ καὶ Μινώταυρος, ἐν Κρήτῃ, βοὸς ἔχων [22]) πρόσωπον, τὸ δ' ἄλλο [23]) σῶμα ἀνδρός. Ταῦτα [24]) παρεκβατικώτερον [25]) εἰρήκαμεν περὶ τερατομόρφων [26]) ζώων, ἐπεὶ καὶ αἱ Σειρῆνες μυθικῶς, καθὼς ὑπεθέμεθα [27]), τερατώδεις ἦσαν. Αἱ δὲ Σειρῆνες ἀλληγορικῶς [28]) εἰσιν αἱ ἡδοναί. Ὁ δὲ νεώτερος Πλούταρχος [29]) ἑταιρίδας ταύτας φησὶ, κατεχούσας [30]) αἱμυ-

17) ταύτ. εἶναι) Vit. 1. et Ciz. αὐτάς: deest εἶναι in his et reliquis Codd.

18) ὡς) Abest a Vit. 1. et Ciz.

19) κορῶν) Vitt. 2 et 3. κιρκῶν, male, nam hoc iam exprimit γυπῶν et repugnat Virgil. Aen. III, 216. *virginei uolucrum vultus.*

20) ἔχουσαι) Hic abest a Ciz. et Vit. 1. non male, nam ad superius ἔχουσαι refertur.

21) Ἐρυθείᾳ) Vit. 1. et Ciz. Ἐρυθοῖ. Varie corrumpi hoc verbum ostendit Tzsch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. III, p. 156.

22) ἔχων) Vit. 1. et Ciz. εἶχε, non male.

23) τὸ δ' ἄλλο) Ciz. et Vit. 1. τὸ δ' ὅλον. Apollodori III, 1, 4. τὰ δὲ λοιπὰ ἀνδρὸς magis conuenit vulgatae.

24) ταῦτα — τερατ. ἦσαν) In Ciz. et Vit. 1. non extant.

25) παρεκβ.) Vit. 3. παρεμβατικῶς, et hinc Vit. 2. εἰρήκειμεν pro εἰρήκαμεν.

26) τερατομ.) Nostri vulg. τετραμόρφων tuentur.

27) ὑπεθέμ.) Vit. 2. ὑπερεθέμεθα.

28) Αἱ δὲ — ἀλληγορ.) Sic Vit. 1. et Ciz. melius, quam vulg. ἀλληγορικώτερον δὲ Σειρ.

29) Πλούταρχ.) Idem dicit Io. Tzetz. in Chil. I, v. 343. πλούτ. δ' ὁ νεώτερος πόρνας ἐκείνας λέγει. cff. Voss. de Hist. Gr. p. 170. Ruald. in

Κηραμύντου] Κηραμύντης [3]) ὁ Ἡρακλῆς [4]), ὁ τὰς κῆρας διώκων· ἀλεξίκακος γάρ.

Παλαίμονος] Παλαίμων ὁ αὐτὸς διὰ τὸ καταπαλαῖσαι [5]) Διῒ ἐν Ὀλυμπίᾳ, ἢ τῷ Ἀχελώῳ ποταμῷ [6]) ἐν Αἰτωλίᾳ περὶ τοῦ γάμου Δηϊανείρας, τῆς Οἰνέως θυγατρός. Φερεκύδης [7]) δέ φησι, μετὰ τὸ καταπαλαῖσαι αὐτὸν τὸν Ἀνταῖον τὸν Λίβυν, υἱὸν Ποσειδῶνος [8]), ἑξηκοντάπηχυν ὄντα, καὶ κατεάξαι [9]), (οὗ καὶ τὰ ὀστᾶ πρὸς Ὀλυμπίαν ἠνέχθη [10]), ὡς μὴ ἀπιστοῖτο) ἐμίγη τῇ τοῦ ῥηθέντος Ἀνταίου γυναικὶ Ἰφινόῃ [11]), καὶ ἐξ αὐτῆς παῖδα γεννᾷ Παλαίμονα. Τεσσάρων [12]) δὲ πηχέων ἦν ὁ Ἡρακλῆς, καὶ ποδὸς ἑνός, καθάπερ ὁ Ποντικὸς Ἡρόδωρος [13]) ἱστορεῖ. Μενεκράτης [14]) δέ, ὁ περὶ Νικαίας

2) λαιστρ. — λεοντῖνοι) Vit. 1. et Ciz. sic: φασὶ δὲ τοὺς νῦν ἐν σικελίᾳ λεοντίνους.

3) κηραμ.) A κῆρα et ἀμύνω, cf. Eustath. ad Hom. Il. ed. Polit. Tom. III, p. 965.

4) ὁ Ἡρακλ.) Iactitat Seb. ex laud. exempl. addidisse, quum et Codd. nostri et edd. vett. excepta Pott. 2. quam solam est secutus, exhibeant omnes.

5) καταπαλαῖσαι) Vit. 1. et Ciz. bene pro παλαῖσαι: omittunt quoque cum Vitt. 2 et 3. seq. art. τῷ.

6) Ἀχελ. ποταμῷ) Sic pro Ἀχελώῳ Vit. 1. et Ciz. bene. Absurdum vero est, quod h. l. dant Vitt. 2 et 3. Ἀχιλεῖ ἐν Πύλῳ pro Ἀχελ. ἐν Αἰτωλ. et sane mirum est, Mich. Apostolium, hominem non indoctum, qui est auctor Cod. Vit. 3. hanc lectionem ineptam recepisse.

7) Φερεκύδ.) p. 146. ed. Sturz.

8) υἱὸν ποσειδ.) Vitt. 2 et 3. resecant, sed Vit. 1. et Ciz. τὸν ποσειδ.

9) καὶ κατεάξαι) A Seb. post parenthesin collocata huc retraximus auctoritate Codd. nostrorum et edd. omnium, nam sqq. οὗ καὶ τὰ ὀστᾶ — id flagitant.

10) ἠνέχθη) Vit. 1. et Ciz. ἐξηνέχθη.

11) ἰφινόῃ) Vitt. 2 et 3. ἰφιόνῃ. Apollod. II, 7, 8. dic. Αὐτονόη.

12) τεσσάρ. —) Cf. ad h. l. Heyne Obseruu. ad Apollod. p. 136.

13) Ἡρόδωρος) Male nostri cum edd. ante Potter. Ἡρόδοτος, quem errorem quoque repetiit Salmas. in Plin. Exercitatt. pag. 51.

συγγεγραφώς, Ἀλκαῖον [15]) φησὶ πρότερον καλεῖσθαι τὸν Ἡρακλέα, ὁπότε τοὺς ἐκ Μεγάρας αὐτῷ γεγεννημέ-

Haec autem nomina saepissime esse confusa, docuerunt Ruhnken. in Praefat. Vol. II. Hesychii, Villoison ad Apollon. Lex. Hom. T. II, p. 835. Creuzer in Fragm. Histor. gr. antiq. p. 115. et Heyne Obseruu. ad Apollod. p. 76. et 135 sq. Eadem confusio occurrit in schol. Io. Tzetz. ad Antehom. v. 238, vbi vid. Iacobs. Infra quoque ad v. 1332. Sed Io. Tzetzes Chil. II, 210 et 366, vbi eadem iisdemque verbis narrat, Ἡρόδωρος exhibet. Collegit autem Herodorus τὰ καθ' Ἡρακλέα, cff. Athen. IX, 410, f. Stephan. in γλῆττες et κυνητικόν, Apollon. Schol. II, 817. et Voss. de Hist. gr. p. 292. Schol. Pind. Isthm. IV, 87. idem habet: Ἡρόδωρος ἐν Οἰδίποδί φησι τῶν ἄλλων περιττεύειν, ὥστε τὸ ὅλον σῶμα πηχῶν εἶναι τεσσάρων καὶ ποδός. Nat. Com. VII, 1, p. 680. *Heraclidem Ponticum*, inquit, *quatuor cubitorum et vnius pedis longitudinis fecisse Herculem.* Haud dubie corruptum nomen Heraclidis Pontici. cf. quoque Gell. N. A. I, 1. p. 41. ed. Conradi. Diligentissime egit de Herodoro Groddeck in: *Bibliothek der alten Litt.* St. 2. p. 72.

14) Μενεκράτης) Cf. Voss. de Hist. Gr. p. 108. Citatur quoque a Io. Tzetza in schol. ad Antehom. v. 238. ita: Μενεκρ. ὁ περὶ Νικαίας κτίσεως τῆς πόλεως, et in Plutarch. Thes. c. 26, qui addit πόλεως ἐν Βιθυνίᾳ, vnde Iacobs sua hausisse Tzetzam putat. Reines. coniicit ad h. l. legendum esse νισαίας pro νικαίας e Strab. IX, p. 391. vbi Nisaea dicitur fuisse nauale Megarensium, non inepte, nisi Plutarchus addidisset πόλεως ἐν Βιθυνίᾳ, quae ipsa vero est, Strab. XII, p. 565. Confirmare adeo videtur Reinesii coniecturam Pausan. II, 34, 7. vbi tradit: Σκύλλαν ἀπὸ τῆς Νίσου θυγατρὸς dictam, et Minoem cepisse Megaram et Nisam. Verum inuitis Codd. et repugnante Plutarcho nil mutandum, nisi extet aliquis, qui fidem Plutarchi suspectam esse contendat. Reinesius videtur Scyllam, Nisi filiam, confudisse cum Scylla freti Siculi.

15) Ἀλκαῖον) Sic quoque Diod. Sic. IV, 10, T. I, p. 255, ed. Wessel. et Pausan. IX, p. sed Vit. 3. Ἀναγκαῖον. *Anancaeum dictum esse Herculem*, *nescio nunc*, *an alii dicant. Videant eruditi,*

νοὺς ὀκτὼ παῖδας, καὶ οὐ τέσσαρας, ἀνεῖλεν, ὡς φησι καὶ Πίνδαρος 16)·

. . . . . . χαλκοαρᾶν 17) ὀκτὼ θανόντων·
Τοὺς 18) Μέγαρα τέκεν οἱ Κρεοντὶς υἱούς.

Ἔκτοτε δὲ Ἡρακλῆς ἀπὸ χρησμοῦ ἐκλήθη. Ὁ δὲ χρησμὸς 19) οὕτω πως ἔχει·

Ἡρακλέην δέ σε Φοῖβος ἐπώνυμον ἐξονομάζει·
Ἦρα γὰρ ἀνθρώποισι φέρων, κλέος ἄφθιτον ἕξεις.

an *Anancaeum Plauti Rud.* II, 3, 33, *lucem hinc ſibi lucrari poſſit. Sane de Herculis temulentia clarum eſt ex Antholog.* IV, 8. *aliisque ſcriptoribus. Nos nunc illud non agimus.* Thryll. Schol. Pind. Iſthm. IV, 108. fauet lectioni vulgatae, qui habet: Ἡρόδωρος δὲ καὶ δίς φησι μανῆναι τὸν Ἡρακλέα· ἐκαθάρθη δὲ ὑπὸ Σικάλου, ὥς φησι Μενεκράτης, λέγων αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς εἶναι ὀκτώ, καὶ καλεῖσθαι οὐχ Ἡρακλείδας, οὐδέπω γὰρ Ἡρακλῆς ὠνομάζετο, ἀλλ' Ἀλκαΐδας, ergo filios Alcaei. Idem ſchol. ad Olymp. VI, 111. nominat Herculem τὸ τῶν Ἀλκαϊδῶν βλάστημα, et ad v. 105. τὸ βλάστημα τῶν ἀπὸ τοῦ Ἀλκαίου τοῦ Ἀμφιτρύωνος, et ad v. 115. ἔνιοι τὸν Ἡρακλέα Ἀλκαῖον καλεῖσθαι βούλονται, μετονομάσθαι δὲ Ἡρακλῆ, Ἀπόλλωνος τοῦτο χρησμῳδήσαντος. Vnde patet, lect. Vit. 3. Ἀναγκαῖον eſſe corruptam.

16) καὶ πίνδ.) Vit. 1. et Ciz. delent καί, et verſ. Pindari Iſthm. IV, 108.

17) χαλκοαρᾶν) Vitt. 2 et 3. χαλκηφορᾶν. vid. Heyne et ſchol.

18) τοὺς — υἱούς) Vitt. 2 et 3. μέγαρα οἱ τίκε κρεοντεύς, vt ante Potterum.

19) χρησμὸς) De hoc oraculo cf. omnino Heyne in Obſeruatt. ad Apollod. p. 141. quod, vti iam editum eſt, Seb. e tribus Codd. Suida, Etymol. Phauorino et Euſtathio compoſuit. Noſtri ſic exhibent: Vit. 1. et Ciz. v. 1. οὐκέτι παλλαίμων κληθήσῃ, ſic quoque edd. ante Seb. et Vitt. 2 et 3. omiſſis Potteri additamentis: αὐτὰρ Ἀπόλλων, quae ſane ſunt inepta, nam mox ſequitur Φοῖβος δέ. — V. 2. Vit. 1. et Ciz. Ἡρακλέα δέ σε Φοῖβος ἐπώνυμος ἐξονομάζει. Vitt. 2 et 3. Ἡρακλέα δέ σε Φοῖβος Ἀπόλλων καλεῖ. — V. 3. Vit. 1. et Ciz.: Ἦρα γὰρ ἀνθρώποισι φέρων, κλέος ἄφθιτον ἕξεις, vt Seb. ſed

Τὸν δὲ χρησμὸν 20) τοῦτον, ὃν οὐδὲ γινώσκω, ἕτερος 21) πάλιν ἱστορικὸς λέγει.

Πευκέως] Πευκεὺς ὁ αὐτὸς Ἡρακλῆς ἐν Ἀυδήροις (lege Ἀβδήροις) τιμᾶται.

Vitt. 2 et 3. ἢ ῥὰ γὰρ ἀνθρώποισι φέρων ἐφάνης.

Hoc oraculum, auctore Thryllitzſchio, citat Scalig. ad Euſeb. num. DCCLXIIX ſic:

οὔτε γὰρ Ἀλκαῖος κεκλήσεαι, οὔτε Παλαίμων.

(Thryll. putat potius legendum ab initio ex Etymol. M. οὐκέτι Ἀλκείδης. Melius κεκλήσεαι, vti etiam Pott. habet, quam κλῃθήσῃ: melius quoque Παλαίμων h. l. poſitum, quia prima ſyllaba corripitur, quam in Codd. MSſ. noſtris poſt οὐκέτι.)

Ἡρακλέην δέ σε Φοῖβος ἐπώνυμον ἐξονομάζει·
Ἥρα γὰρ ἀνθρώποισι φέρων κλέος ἄφθιτον ἕξεις.

Cuius emendationem confirmari putat Thryll. ſchol. Pind. Iſthm. VI, 116. — χρησμῳδήσαντος antea n. 15. allato. Sebaſt. hic addit: *Reſpuit merito hanc etymologiam Euſtath. in Iliad. ε, v. 392, ob Herculei nominis adſpirationem, quod alias* προσφυῶς ἐξ Ἥρας ἐτυμολογούμενον *cenſet, quaſi Hercules* διὰ τῆς τοιαύτης Ἥρας κλέος εὑρὼν ὡς φιλόσοφος. *Sed Georgius Grammaticus vtramque reiicit, vid. Suid. in Prov.* Ἡρακλῆς ξενίζεται, *Etymolog. M. et Phavor. in voce, Henr. Stephan. T. 3. Theſ. p.* 1014 *d. et Nat. Com. Mythol.* VII, 1. *p.* 463. *ed. Venet.* 1631. Cf. quoque ſchol. Villoiſ. ad Il. ε, 392. et inſtar omnium Heyne in Obſeruatt. ad Apollod. p. 140 ſqq. Apollod. II, 4, 12, rem ſic tradit: Ἡ δὲ Πυθία τότε πρῶτον Ἡρακλέα αὐτὸν προσηγόρευσε, τὸ δὲ πρῶτον Ἀλκείδης προσηγορεύετο. *Ergo*, inquit Thryllit., *in oraculo* Ἀλκείδης *potius legerim; et ſane prima in* Παλαίμων *correpta eſt. Io. Tzetz. ad Heſiod. p. m.* CCXI. λυγκεὺς ἢ βασιλεὺς τοῦ ἄργους, ἀπὸ λυγκέως γὰρ ἄβας, οὗ ἀκρίσιος, οὗ δανάη, ἧς περσεύς, οὗ ἀλκαῖος ὁ τοῦ ἀλκυτρύωνος καὶ ἀμφιτρύωνος, τοῦ δὲ ἀλκαίου ἡρακλῆς καὶ ἴφικλος, ἰφίκλου δὲ ἰόλαος, *quae ſane mira eſt genealogia.*

20) τὸν δὲ χρησμὸν — λέγει) Abeſt a Vit. 1. et Cis. verſibus vero adiiciunt ſchol. quod nullus alius habet: πευκέως — τιμᾶται, quod reſtituimus Tzetzae.

21) ἕτερος — λέγει) Pro ἕτεροι παλ. ἱστορικοὶ λέγουσιν cum Seb. Vitt. 2 et 3.

664 — 65. Οἳ πάντα θράνυξαντες] Οἵτινες [1]) Λαιστρυγόνες πάντα τὰ σκάφη τοῦ Ὀδυσσέως [2]) θραύξαντες καὶ συντρίψαντες ἐν τῷ εὐτόρνῳ [3]) καὶ στρογγυλῷ, λείπει λιμένι. Ἢ κατὰ τοὺς [4])] μεταγραφεῖς, οἵτινες πάντα, τὰ πλοῖα δηλονότι τοῦ Ὀδυσσέως, θραύξαντες καὶ συντρίψαντες ἐν τῷ εὐτόρνῳ καὶ περιφερεῖ σκάφει καὶ λιμένι τῶν Λαιστρυγόνων [5]) (περιφερὴς γάρ ἐστι, δίκην σκάφους) ἐν σχοίνῳ τρήσουσι καὶ τρυπήσουσι τὴν κακὴν ἄγραν [6]) τῶν κεστρέων καὶ τῶν γομφαρίων. Γομφαρίοις [7]) δὲ ἰχθῦσιν εἰκάζει τοὺς Ὀδυσσέως φίλους, ἀνῃρημένους καὶ ἐσθιομένους ὑπὸ τῶν Λαιστρυγόνων, ὃν τρόπον οἱ ἁλιεῖς τοὺς κεστρέας, ἤτοι τὰ γομφάρια, τρυπῶντες ἐν σχοίνῳ [8]), πιπράσκουσι, καὶ ὠνοῦνται [9]) καὶ ἐσθίουσιν οἱ βουλόμενοι. Σχοῖνος δὲ, εἶδος φυτοῦ, ἤτοι τὸ βροῦλον [10]), μεθ' οὗ πλέκουσι τὰς σπυρίδας. Μεταφράζει δὲ τὸ Ὁμηρικὸν [11]).

Ἰχθῦς δ' ὡς πείροντες [12]), ἀτερπέα δαῖτα φέροντο [13]).

1) οἵτινες — θραύξαντες) Desunt in Vitt. 2 et 3.

2) τοῦ Ὀδυσσ.) Vit. 1. et Ciz. ponunt inter πάντα et τά.

3) εὐτόρνῳ) In edd. super. sequebatur καὶ περιφερεῖ, quod a Seb. auctoritate Codd. suorum omnium sublatum nostri seruant: verum pro καὶ στρογγ. λείπ. λιμ. Vitt. 2 et 3. legunt σκάφει καὶ λιμένι.

4) κατὰ τοὺς — συντρίψαντες) Vit. 1. et Ciz. non agnoscunt, et omittunt etiam seq. εὐτόρνῳ καί.

5) τῶν λαιστρ.) Absunt a Vitt. 2 et 3.

6) ἄγραν) Vit. 1. et Ciz. ἄγκυραν, non bene.

7) γομφαρ.) Sic etiam Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. vt edd. pr. γόμφοις.

8) ἐν σχ.) Sic nostri, vt antea. Seb. omittit ἐν.

9) καὶ ὠνοῦνται — βουλ.) Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

10) ἤτοι τὸ βροῦλ.) A nostris et Phauor. abest. Glossam redolet. *Est verbum vulgare; vid. Gloſſar. du Freſne p. 228, T. 1. et p. 44. in Append.* Seb. Ante Seb. legebatur ἤτ. τὰ βροῦλα.

11) τὸ Ὁμηρ.) Vit. 3. τὸν ὁμηρ. scil. στίχον, Odyſſ. κ, 124.

12) δ' ὡς πειρ.) Vit. 1. et Ciz. δ' ὣς πείροντες, cum tono.

13) φέροντο) Nostri, vt ante Seb. νέοντο.

666 — 67. Ἄλλος δ᾽ ἐπ᾽ ἄλκῳ] Ἡ δ᾽ ἐπερχομένη αὐτοῖς συμφορὰ πολὺ ὀλεθριωτέρα τῆς παρελθούσης ἔσται [1]).

668. Χάρυβδις] Τοῦ ὕδατος ἀναῤῥοίβδησις.

669. Μιξοπάρθενος κύων] Ἡ Σκύλλα· ὅτι [2]) ἀνθρώπου πρόσωπον εἶχεν ἡ Σκύλλα, περὶ ἧς πολλάκις εἴπομεν.

670. Τίς οὐκ ἀηδὼν στεῖρα] Ἀηδόνας τὰς Σειρῆνας λέγει διὰ τὸ λάλον, καὶ περὶ τούτων εἴπομεν. Στείρας δὲ [3]) αὐτὰς λέγει, διὰ τὸ παρθένους εἶναι· ἐγὼ δὲ [4]), ὅτι καὶ οἱ κατακούσαντες [5]) αὐτῶν στεῖροι καὶ ἄπαιδες [6]) ἐγένοντο· ἐτελεύτων γάρ. Ἄλλως [7])· Ἀηδόνας, τὰς Σειρῆνας, διὰ τὸ θελκτικόν· στείρας δὲ, ἢ ὅτι παρθένοι, ἢ ὅτι ὁ ἱστάμενος ἐκεῖ ἀπέθνησκε μὴ τίκτων.

1) ἔσται) Nostri delent, et Vit. 2. antea pro αὐτοῖς legit αὐτῷ.

2) ὅτι — ἡ σκύλλα) Nostri non agnoscunt, sed περὶ — εἴπομεν a Seb. adiectum Vitt. 2 et 3. quoque adiiciunt. In Vit. 1. et Ciz. haec omnia usque ad στείρας αὐτὰς λέγει desiderantur.

3) στείρας δὲ) Sic Vit. 1. et Ciz, reliqui δὲ ignorant.

4) ἐγὼ — ὅτι καὶ) Pro καὶ ὅτι Vit. 3. bene: Vit. 1. et Ciz. modo ἢ ὅτι, omissis ἐγὼ δὲ καὶ, quod modestiae Isaac. Tzetzae est aptius, nam ἐγὼ — magniloquentiae Io. Tzetzae est, qui forte correxit fratrem. Verum non tua, o insitator Tzetza, est haec interpretatio, sed Homeri Odyss. μ, 41 — 43. quem tu pessime interpretaris! Etenim is his verss. dicit, eos, qui cantu Sirenum allecti ibi remanserint, nunquam ad coniugem et filios rediisse, ast tu pro sapientia tua, eos futuros esse στείρους ἢ ἀγόνους!

5) κατακούσ.) Vitt. 2 et 3. perperam καταγοητευθέντες; cf. Hom. l. l. qui φθόγγον ἀκούσῃ σειρήνων habet, et Paus. X, 63. οἱ τῆς ᾠδῆς αὐτῶν ἀκούοντες.

6) ἄπαιδες) Vitt. 2 et 3. ἄγονοι; deinde nostri ἐγένοντο pro ἐγίνοντο.

7) ἄλλως — τίκτων) Absunt a nostris Codd. atque sane abesse possunt, nam fere eadem repetunt, quae antea erant dicta.

Κενταυροκτόνος] Ἐπειδὴ [8]) οἱ Κένταυροι διωχθέντες ἀπὸ Θεσσαλίας ὑφ' Ἡρακλέους, εἰς τὴν [9]) τῶν Σειρήνων νῆσον παρεγένοντο [10]), καὶ τῇ ᾠδῇ ἐκείνων θελγόμενοι, ἀπώλοντο. Ἡρακλῆς γὰρ ἐν Φολόῃ ἐπεξενώθη [11]) Φόλῳ τῷ Κενταύρῳ, καὶ ὁ Φόλος οἶνον ἐκίρνα [12]) αὐτῷ κάλλιστον, τὸν κοινὸν τῶν Κενταύρων πίθον ἀνοίξας. Ἐπελθόντες δὲ οἱ Κένταυροι, καὶ γνόντες τὸ συμβὰν ἐκ τῆς τοῦ οἴνου ὀσμῆς, ἐχαλέπηναν. Καὶ ὁ Ἡρακλῆς τὰ τόξα λαβὼν, οὓς μὲν αὐτῶν ἀνεῖλεν, ὥσπερ καὶ τὸν Χείρωνα, ἄκων βαλὼν, οἶμαι [13]), περὶ τὸ γόνυ· τοὺς δὲ λοιποὺς ἐδίωξεν, οἳ φυγόντες, ὡς ἔφημεν [14]), περὶ τὴν τῶν Σειρήνων νῆσον ἀπώλοντο.

671. Αἰτωλὶς ἢ Κουρῆτις] Τερψιχόρης τῆς Μούσης καὶ Ἀχελώου τοῦ ποταμοῦ θυγατέρας ἔφημεν [1]) τὰς Σειρῆνας. Ὁ δὲ Ἀχελῷος, ὁ γλυκύτατος

8) ἐπειδὴ) Sine καὶ nostri, recte.

9) εἰς τὴν — νῆσον) Vit. 1. et Ciz. recte pro εἰς τὰς — νήσους, uti hic et postea Vitt. 2 et 3. legunt, nam sic infra quoque exhibet ipse Seb. Deinde omnes, qui hoc narrant, non plures insulas, sed modo unam commemorant, e. g. Pauf. X, 6, 8. ὡς ἡ τῶν Σειρήνων νῆσος, quam Eustath. ad Odyss. μ, 39. Ἀνθεμόεσσαν, Apoll. Rh. IV, 892. νῆσον ἀνθεμόεσσαν, Hom. Odyss. μ, 159. λειμῶνα ἀνθεμόεντα, Strabo autem I, p. 23. auctore Eratosthene Ortygiam nominat. Cf. Voss. *Mythol. Briefe* P. II. p. 40. Infra ad v. 712. ἐν πελωρίδι, et ἐν ταῖς σειρηνούσαις, αἵ εἰσι τρεῖς ἄκραι τῆς Ἰταλίας, habitasse dicuntur Sirenes.

10) παρεγέν.) Vit. 1. et Ciz. ἦλθον.

11) ἐπεξ.) Ciz. ἐξενώθη, reliqui cum Apollod. II, 5, 4. vulg. tuentur.

12) ἐκίρνα) Ponunt nostri ante αὐτῷ, vulg. post κάλλιστον.

13) οἶμαι) Delent Vit. 1. et Ciz. et pro περὶ legunt παρά.

14) ὡς ἔφ.) Abest a Vit. 1. et Ciz.

1) ἔφημεν) Reuocauimus e Codd. nostris pro λέγουσι, quod Seb. dedit, nam haec lectio est praeferenda, quia Tzetz. antea ad v. 653. fere eadem tradiderat. Vitt. 2 et 3. tamen ἔφαμεν pro ἔφημεν, male.

τῶν ἁπανταχοῦ [2]) ποταμῶν, μεταξὺ Αἰτωλίας καὶ Κουρῆτιδος [3]), τῆς καὶ Ἀκαρνανίας καὶ Ἀμβρακίας [4]), νῦν δὲ Νικοπόλεως, ῥέει [5])· ὅθεν [6]) οὗτος εἶπεν, ὡς ἀμφιβάλλων, εἴτε Αἰτωλίας μᾶλλον, εἴτε Ἀκαρνανίας ἐστὶν ὁ Ἀχελῷος. Φασὶ δέ [7]) τινες, τοὺς Ἀκαρνᾶνας πρῶτον Κουρῆτας καλεῖσθαι. Ἀχελῷος δὲ καλεῖται ἀπὸ Ἀχελώου τινὸς πνιγέντος ἐν αὐτῷ [8]), ἢ ὅτι τὸ ὕδωρ αὐτοῦ ἐν τοῖς τραύμασι καὶ ταῖς ὀδύναις ὠφέλιμόν ἐστιν. Ἀχελῷος οὖν, ὁ τὰ ἄχη διαλύων.

673. Θηρόπλαστον] Τὴν Κίρκην λέγει [1]), τὴν χοίρους ποιήσασαν, κατὰ τὸν μῦθον, τοὺς ἑταίρους τοῦ [2]) Ὀδυσσέως. Ἀλληγορικῶς [3]) δὲ καὶ Φιλάλιος [4]) ὁ Κορίνθιος, καὶ ἡμεῖς, καὶ ἕτεροι τὴν ἀλήθειαν ἐπιστάμεθα. Ἀλλ' εἰς σύγχυσιν μωρὰν μυθικὴν Λυκοφρό-

2) ἁπανταχ.) Abest a Vit. 1. et Ciz. Supra ad v. 783. aberat ab omnibus.

3) καὶ κουρήτ.) Vit. 2. κουριδίτος, non bene.

4) Ἀμβρ.) Vit. 1. et Ciz. vt ad v. 653. Ἀβρακίας.

5) ῥέει) Vit. 1. et Ciz. ῥεῖ.

6) ὅθεν — ὁ Ἀχελῷος) Ignorant Vit. 1. et Ciz. οὕτως Vitt. 2 et 3. pro οὗτος.

7) Φασὶ δὲ — ἄχη διαλύων) Desiderantur in Vit. 3. in Vit. 2. vero inde ab Ἀχελ. δὲ καλεῖται.

8) ἐν αὐτῷ) Vit. 1. et Ciz. sine ἐν! an αὐτόθι vel αὐτοῦ legendum? Thryll.

1) λέγει) Additum a Vit. 1. et Ciz.

2) τοῦ) Codd. nostri praemittunt.

3) ἀλληγορικῶς usque ad ἀλληγορ. ἴσμεν desunt in Vit. 1. et Ciz. Videntur esse Io. Tzetzae, qui vbique allegoricis interpretationibus in Lycophrone, et inprimis in Hesiodo explicando delectatur. Ἐπιστάμεθα quoque eius magniloquentiae est aptissimum.

4) Φιλάλ.) Vit. 2. Φιλάλαος: Vit. 3. Φιλαλήθαος, mendose. Haud dubie nomen est corruptum, nam nemo est, qui mentionem faciat huius scriptoris. Supra ad v. 177. legitur Φιλιύλας ὁ Κορίνθιος: an est idem? Forte Φιλόλαος, qui fuit Corinthius, Aristotel. Pol. II, c. vlt. sed quis scit, an tale quid scripserit is, quem Fabr. B. Gr. Vol. II, p. 37. ed. Harl. adnumerat legislatoribus.

νειον 5) σάκκον ἀλληγοριῶν μὴ λύσῃς 6)· ἀρκεῖ γὰρ 7) καὶ μόνον τὸ πλῆθος τῶν μυθικῶν ἱστοριῶν λέγειν· εἰ γὰρ ταύτην τὴν μυθικὴν ἱστορίαν ἀλληγορήσαιμεν, θελήσει τις πάντως 8) ἀκοῦσαι καὶ τὰς λοιπάς 9). Καὶ λοιπὸν, μεῖζόν μοι τὸ πάρεργον τοῦ ἔργου γενήσεται, ὥστε τὴν πᾶσαν Ὀδύσσειαν 10) ἐν βραχεῖ μέρει τοῦ Λυκόφρονος ἀλληγορῆσαι, καὶ λοιπὰς 11) ἑτέρας ἱστορίας· ὅθεν ἐατέον τὰ πολλὰ λέγειν ἀλληγορικῶς, τινὰ δὲ, ὅσα βραχεῖαν ἔχει τὴν ἀλληγορίαν, ἐροῦμεν 12).

Θηρόπλαστον] Τὴν θηροπλαστοῦσαν καὶ θῆρας 13) ποιοῦσαν, τὸ παθητικὸν ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ.

674. Δράκαιναν] Διὰ τὸ ἄγριον τὴν 1) Κίρκην λέγει, ἢ διὰ τὸ ὀξυδερκὲς καὶ δραστήριον.

Ἐγκυκῶσαν 2)] Ἀντὶ τοῦ συνταράττουσαν· ἐν γὰρ τῇ βρώσει τῶν Ὀδυσσέως ἑταίρων, κυκεῶνα πλήσασα τυρῶν, ἀλφίτου, μέλιτος καὶ οἴνου 3) συνετάραξε, καὶ δοῦσα πιεῖν τὸ δεινὸν ἐκεῖνο φάρμακον 4), καὶ ῥάβδῳ πλήξασα, εἰς χοίρους αὐτοὺς 5) μετεμόρφωσεν.

5) λυκοφρ.) Vitt. 2 et 3. λυκοφρόνιον.

6) μὴ λύσ.) Vit. 2. μὴ λύῃς: Vit. 3. μύσῃς, quod plane contrarium eſt; ideo quoque μὴ puncto notatum.

7) γὰρ) Delent Vitt. 2 et 3.

8) πάντως) Abeſt a Vit. 3.

9) τὰς λοιπ.) Vitt. 2 et 3. τὰ λοιπά.

10) πᾶσαν Ὀδυσ.) Vit. 2. περὶ τὴν Ὀδ. Vit. 3. περὶ Ὀδυσ.

11) λοιπὰς) Vit. 2. τὰς λοιπ. bene.

12) ἐροῦμεν) Vitt. 2 et 3. ἐρῶ.

13) θῆρας) Noſtri recte pro θῆρας. Neque enim Circe venata eſt, ut θῆρας faceret, ſcilicet. Thryll.

1) τὴν κιρ. λέγει) Hic omittunt Ciz. et Vit. 1. quia iam ſupra addita erant.

2) ἐγκυκῶσ.) Noſtri ordinem edd. vett. tuentur, quem Seb. temere turbauit.

3) κυκεῶνα — καὶ οἴνου) Sic legunt ſoli Vit. 1. et Ciz. optime pro τυρὸν, ἄλφιτα, μέλι καὶ οἶνον.

4) τὸ — φάρμακον) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

5) αὐτοὺς) Non bene abeſt a Vit. 1. et Ciz.

Ἀλφίτῳ] Ἄλευρον [6]) κυρίως τὸ ἐκ σίτου· ἄλφιτον δὲ, τὸ ἐκ κριθῶν ἄλευρον. Νῦν δὲ ἄλφιτον, τὸν ἄρτον καὶ τὴν τροφὴν λέγει.

Θρόνα] Φάρμακα μαγικά.

675 — 76. Καὶ κῆρα κνωπόμορφον] Θηριόμορφον [7]), ἀπὸ κοινοῦ τὸ κυκῶσαν· κνῶπες γὰρ [8]) τὰ θηρία, ὡς καὶ Νίκανδρος [9])·

. . . . ἵνα κνῶπες θαλερὴν [10]) βόσκονται ἀν' ὕλην.

Κινώπετα [11]) δὲ, καὶ κνώπετα [12]), καὶ κνῶπες, τὰ θηρία, τὰ ἐν τῷ πέτῳ [13]) καὶ πέδῳ κινούμενα, ἤτοι τὰ χερσαῖα, ὥσπερ καὶ τὰ θαλάσσια, κνώδαλα λέγεται [14]), παρὰ τὸ κινεῖσθαι αὐτὰ δι' ἁλὸς, ἤτοι [15]) ἐν τῇ ἁλί. Λέγεται δὲ κνώδαλα καὶ τὰ χερσαῖα τὰ ὀρείτροφα, πα-

6) ἄλευρον — ἄλφιτον) Sic Seb. pro plurali, quem noſtri Codd. cum edd. pr. retinent.

7) θηριόμορφον — κυκῶσαν) Sic noſtri Codd. deleto Sebaſt. additamento: κνωπόμορφον δὲ ἀντὶ τοῦ θηριόμορφον, quam lectionem quoque recipere non dubitauimus.

8) γὰρ) Pro δὲ noſtri cum Seb.

9) Νίκανδ.) In Theriac. v. 298.

10) θαλερ.) Noſtri tuentur vulg. τραφερὴν, quae haud dubie vetuſtate alteri praeſtat, etſi Nicander, vti iam extat, habeat priorem. Deinde delent noſtri ἀν', vt edd. ante Pott.

11) κινώπετα usque ad δυσὶν τόποις in Vit. 1. et Ciz. non comparent.

12) κνώπετα) Vit. 3. cum Phauor. κνώπεα.

13) πέτῳ) Vitt. 2 et 3. cum Phauor. πέτρῳ, quod, etſi ſenſui, tamen etymologiae non conuenit. πέτον vero etiam ignorant Lexicographi. Forte πετωνίῳ. Phauor. πετώνιον, ὁ τοῦ ὕδατος, h. e. *regio humida*. Interim tamen verbum poſtea poſitum ὀρείτροφα fauere videtur lect. πέτρῳ.

14) λέγεται) Noſtri hic et poſtea λέγονται. *De voc. κνωδάλων vid. ſchol. Pind. Pyth. X, 56. ſchol. Nicand. Ther. v. 760, et ſchol. Antholog. p. 571.* Thryll. Adde Apollon. Lex. Hom. ibique Villoiſ. et Tittman. ad Zonar. κνώδαλα.

15) δι' ἁλὸς, ἤτοι) Abſunt a noſtris, et deinde ἐν τῷ pro ἐν τῇ habent.

ρὰ τὸ κινεῖσθαι [16]), ἢ παρὰ τὸ κνώσσειν καὶ κοιμᾶσθαι ἐν τοῖς δαλοῖς [17]) καὶ δασέσι τόποις.

677 — 78. Γίγαρτα] Γίγαρτα [1]) τρυγὸς καὶ σταφύλης, καὶ στέμφυλα βρύξουσι καὶ φάγωσι συμμεμιγμένα τῷ χιλῷ [2]) καὶ τῇ τροφῇ. Γίγαρτα δὲ λέγεται [3]) τὰ ἔνδον τῶν σταφυλῶν καὶ ῥοιῶν σπέρματα. Τρὺξ [4]) δὲ, ὁ νέος οἶνος. Στέμφυλα δὲ, τὰ ἔξω τῶν σταφυλῶν δέρματα. Κακῶς [5]) δὲ καὶ νῦν ὁ Λυκόφρων πρὸς τὴν Ὁμηρικὴν [6]) γραφὴν λέγει· ἐκεῖσε γὰρ πάρ ῥ' ἄκυλον [7]) φησιν αὐτοῖς βαλεῖν πρὸς τροφὴν [8]) τὴν Κίρκην· οὗτος δὲ πρὸς τὴν καθολικωτέραν τροφὴν τῶν χοίρων ἀποβλέψας, εἶπε.

16) παρὰ — κινεῖσθαι) Nostri non agnoscunt.

17) δαλοῖς) Reines. in nott. marg. *Lege vel ἄλσεσι, vel θαλοῖς, vel θάμνοις, nam θάμνοι sunt δενδρώδεις τόποι, δασεῖς.* Omnia optime, si modo Etymologiae voc. κνώδαλον facerent satis. Phauor. qui hoc schol. ad verbum exscripsit, ὕδασιν pro δαλοῖς habet, bene quoque ad sensum, minus vero ad Etymologiam. Seruanda itaque vulg. δαλὸς, cum omnes, qui extant, Codd. tueantur, quod verbum est proprium soli Tzetzae, et significat, vt e sq. δασέσι patet, quod explicationis caussa addidit, *densus.* Interim tamen, vt dicam, quod sentio, Tzetzes videtur δαλὸς confudisse cum δαυλὸς vel potius δαῦλος, quod i. q. δασύ. Hesych. δαῦλοι· δασύ. Etymol. δαυλός· δασὺς, a δαίω, δαιλὸς, καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ δαῦλος, δασύς. cf. quoque Zonar.

1) γίγαρτα — τῇ τροφῇ) Absunt a Vit. 1. et Ciz.

2) τῷ χιλ.) Vitt. 2 et 3. τῇ χιλ. non bene.

3) λέγεται) Nostri, vt fere semper, λέγονται.

4) τρὺξ — οἶνος) Nostri non agnoscunt.

5) κακῶς usque ad ἀποβλέψας, εἶπε desunt in Vit. 1. et Ciz. vt fere vbique omnia, quae Lycophroni exprobrant imperitiam.

6) ὁμηρικ.) Odyss. κ. v. 242.

7) πάρ — ἄκυλ.) Vitt. 2 et 3. περίακυλον; in margine tamen Vit. 2. παρ' ἄκυλον, tanquam varia lectio.

8) πρὸς τροφ.) Vitt. 2 et 3. art. τὴν bene delent.

679. Μῶλυ σαώσει] Ἀλλὰ τὸν Ὀδυσσέα ἀπὸ τῆς βλάβης, ἤγουν τοῦ γενέσθαι χοῖρον, σαώσει καὶ σώσει [9]) τὸ μῶλυ, ἐφερμηνευτικῶς, ὅπερ ὑπάρχει ῥίζα. Καὶ ἄλλος τίς σώσει [10]); καὶ ὁ Κτάρος, ἤγουν [11]) Ἑρμῆς Φανείς. Ἐπώνυμον δὲ τὸ Κτάρος τοῦ Ἑρμοῦ. Μῶλυ [12]) δὲ γίνεται ἀπὸ τοῦ μῶ, τὸ ζητῶ· ἢ παρὰ τὸ μολύνειν, ὅ ἐστιν ἀφανίζειν, τὰ φάρμακα. Φασὶ δὲ, ὅτι ἀποσπώμενον τὸ μῶλυ ῥίζα τῷ τέλει, θάνατον ἐπιφέρει τῷ ἀποσπῶντι.

680. Νωνακριάτης] Ὁ Ἀρκάδιος [1])· Νωνακρία γὰρ πόλις Ἀρκαδίας, ἔνθα [2]) τιμᾶται ὁ Ἑρμῆς.

Τρικέφαλος [3])] Αὐτὸς ὁ Ἑρμῆς, ὡς [4]) οὐράνιος, θαλάσσιος καὶ ἐπίγειος [5])· ἢ διὰ τὸ φυσικὸν, ἠθικὸν, καὶ λογικόν· ἢ ὅτι [6]) ἐπεισελθὼν τῇ Ἑκάτῃ, τρεῖς ἔσχεν ἐξ αὐτῆς θυγατέρας.

Φαιδρὸς] Μεταληπτικῶς ἀντὶ τοῦ Λευκός· καὶ γὰρ παρὰ Βοιωτοῖς Ἑρμῆς Λευκὸς τιμᾶται· πολεμούμε-

9) καὶ σώσει) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. vti ſtatim ἐφερμηνευτικῶς, pro quo Vitt. 2 et 3. ἑρμηνευτικῶς. καὶ σώσει gloſſam redolet.

10) τίς σώσει) Abeſt σώσει a Vit. 1. et Ciz. Exhibent quidem Vitt. 2 et 3. verum ſine ſigno interrogationis. Thryllit. coniicit legendum eſſe καὶ ἄλλος· τίς; καὶ ὁ κτάρος, ἤγουν, bene, nam σώσει abundat.

11) ἤγουν Ἑρμ.) Pro καὶ ὁ Ἑρμ. deleto tamen φανείς. Vitt. 2 et 3. καὶ ὁ κτάρος] ἑρμῆς φανείς. Videntur eſſe vnum idemque ἤγουν et καί.

12) Μῶλυ — ἀποσπῶντι) A Seb. addita noſtri non addunt.

1) Νωνακρ. ὁ Ἀρκάδ.) Abſunt a Vitt. 2 et 3. perperam.

2) ἔνθα) Vitt. 2 et 3. ὅπου.

3) τρικέφ.) Cf. Harpocrat. περὶ τῶν λέξεων ad h. v.

4) αὐτὸς — ὡς) Vit. 1. et Ciz. ὅτι αὐτὸς: Vitt. 2 et 3. Ἑρμῆς, reliquis demtis.

5) ἐπίγειος) Hinc adiiciunt Vit. 1. et Ciz. καὶ καταχθόνιος. καὶ eſt, vt alias, *hoc eſt*, nam alias ei eſſent quatuor capita.

6) ἢ ὅτι — θυγατέρας) Vitt. 2 et 3. non exhibent: Vit. 1. et Ciz. dant quidem, ſed ſine ὅτι. Thryllit. mavult: ἢ ἐπεὶ ἐκεῖνος.

νοι 7) γὰρ Ταναγραῖοι ὑπὸ Ἐρετριέων, ἐσφαγίασαν παῖδα καὶ κόρην κατὰ χρησμὸν, κἀντεῦθεν ἱδρύσαντο Λευκὸν Ἑρμῆν. Ὁ Ἑρμῆς τῷ Ὀδυσσεῖ μέλλοντι ἀπελθεῖν 8) πρὸς τὴν Κίρκην συναντήσας, δέδωκε τὸ μῶλυ, ὥστε μὴ βλαβῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἐκείνης 9) φαρμάκων. Μῶλυ δέ ἐστι, κατὰ τοὺς ἰατροὺς, τὸ ἄγριον πήγανον. Ἀλληγορικῶς 10) δὲ εἶπον, ὡς οὐ δεῖ λέγειν. Μῶλυ, δάφνη, κόνυζα, ῥάμνος, ἰτέα, ἀστήρ τε θαλάσσιος, ἴασπις λίθος, ἄλλα τε πολλὰ φυτὰ, καὶ ζῶα, καὶ λίθα ἀντιπαθοῦσι μαγικοῖς πᾶσι τρόποις.

681. Ἀλίπεδον] Τὸ λεῖον 11) καὶ ὁμαλὸν καὶ παραθαλάσσιον πεδίον, ὅτι ἀπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ κυκλοῦται 12) καὶ περιῤῥεῖται 13).

682. Πέμπελον] Τὸν ὑπέργηρων, παρὰ τὸ ἤδη πέμπεσθαι πρὸς τὸν 1) Ἅιδην. Νῦν δὲ τὸν Τειρεσίαν

7) πολεμ. — ἑρμῆν) Desunt in Vitt. 2 et 3. cf. Pauſ. V, 10. de hoc donario.

8) ἀπελθεῖν) Pro ἀνελθεῖν Ciz. et Vit. 1. recte.

9) ἐκείνης) Vit. 1. et Ciz. ἐκείνων: Vitt. 2 et 3. κίρκης, melius.

10) ἀλληγορικῶς — τρόποις) Abſunt a Ciz. et Vit. 1. Thryllit. haec verſibus includit ſic:

Ἀλληγορικῶς δ' εἶπον, ὡς οὐ δεῖ λέγειν.
Μῶλυ, δάφνη, κόνυζα, ῥάμνος, ἰτέα,
Ἀστήρ τε θαλάσσιος, ἴασπις λίθος,
Ἄλλα τε πολλὰ φυτὰ, ζῶα καὶ λίθοι
Ἀντιπαθοῦσι μαγικοῖς πᾶσι τρόποις.

De primo tamen dubitat, an vt verſus ſit legendus. Solet ſane, vt iam alias obſeruauimus, Io. Tzetzes, cuius haec eſſe videntur, eiusmodi verſus inſerere.

11) τὸ λεῖον — παραθαλ.) Vitt. 2 et 3. modo παραθαλ. vt Etymolog. In Vit. 1. et Ciz. lacuna patet, ſed χωρίον habent pro πεδίον, et ὑπὸ pro ἀπὸ, cf. Harpocrat. ad ἀλίπεδον.

12) κυκλ.) Noſtri κυκλεῖται, vt edd. ante Pott. qui vero annotat, κυκλεῖν eſſe στρέφειν, κυκλοῦν vero καταλαμβάνειν. Attamen ap. Eurip. Oreſt. 1379. ὠκεανὸς κυκλεῖ χθόνα, vbi vero etiam in quibusdam Mſſ. κυκλοῖ.

13) περιῤῥ.) Vitt. 2 et 3. καταῤῥεῖται.

1) πρὸς τὸν) Vitt. 2 et 3. εἰς τόν.

λέγει, ἐπειδή φασιν, αὐτὸν ἑπτὰ γενεὰς ζῆσαι· ἄλλοι δὲ ἐννέα ²)· ἀπὸ γὰρ Κάδμου ἦν, καὶ κατωτέρω Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους, ὥς φησι ³) καὶ ὁ τῆς Μελαμποδίας ⁴) ποιητής· παρεισάγει γὰρ τὸν Τειρεσίαν, λέγοντα·

Ζεῦ πάτερ, εἴθε μοι ἥσσω μὲν ⁵) αἰῶνα βίοιο
Ὤφελλες ⁶) δοῦναι, καὶ ἴσα μήδεα ἴδμεν
Θνητοῖς ἀνθρώποις. Νῦν δ' οὐδ' ἐμὲ τυτθὸν ἔτισας,
Ὅς γε μακρόν μ' ἔθηκας ⁷) ἔχειν αἰῶνα βίοιο,
Ἑπτά μ' ἔτη ⁸) ζώειν γενεὰς μερόπων ἀνθρώπων.

683. Ἀνδρῶν γυναικῶν] Φασὶν ὅτι ὁ Τειρεσίας ὄφεις συνουσιάζοντας ἐν τῷ Κιθαιρῶνι ¹) εὑρὼν, ἀνεῖλε τὴν θήλειαν ²), καὶ γέγονεν αὐτὸς ³) γυνή, εἶτα τὸν ἄῤῥενα ⁴), καὶ γέγονε πάλιν ἀνήρ. Ἕτεροι δέ φασιν, ὅτι γυμνὴν τὴν Ἀθηνᾶν ἰδὼν, γυνὴ γέγονεν. Ἐρίζοντος δέ ποτε τοῦ Διὸς πρὸς Ἥραν ⁵), καὶ λέγοντος, πλείονα

2) ἄλλοι — ἐννέα) Nostri ignorant.

3) ὥς φησι — usque ad ἀνθρώπων absunt a Vit. 1. et Ciz. Haud dubie sunt addita a Io. Tzetz. qui etiam, Hesiodum ex Melampode quaedam transtulisse, ad ἔργ. v. 800. tradit.

4) Μελαμποδ.) Sic legendum pro Μελαμπεδ. De Melampodia cf. Fabr. Bibl. Gr. Vol. 1. p. 115, ed. Harl. et Heyne in Obseruu. ad Apollod. p. 64. Deinde Seb. pro ἡ τ. Μελαμπ. ποίησις legit ὁ τ. Μελ. ποιητής, Vitt. 2 et 3. ὁ τῆς Μελάμποδος ποιητής.

5) εἴθε — μὲν) Vitt. 2 et 3. εἴθε μοι' εἰδ' ἥσσω μ. vt add. pr.

6) ὤφελλες) Restituimus metri causa: Vitt. 2 et 3. cum Seb. ὤφελες, minus recte. Thryll. mauult ὤφειλες.

7) ὅς γε μακρ. μ' ἔθηκ.) Sic quoque Vit. 3. sed Vit. 2. ὅς με μικρόν γε ἔθηκας, vt ante Potter.

8) ἔτη) Vitt. 2 et 3. ἔτι.

1) κιθαιρ.) Alii in Cyllenio, Apollod. III, 6, 7. ibique Heyne, et Fulgent. Fab. 75.

2) τὴν θηλ.) Vit. 1. et Ciz. τ. θῆλυν.

3) αὐτὸς) A Seb. insertum nostri non inferunt.

4) εἶτα τὸν ἄῤῥ.) Vitt. 2 et 3. εἶτα πάλιν τ. ἄῤῥ.

5) πρὸς Ἥρ.) Vit. 3. πρ. τὴν Ἥρ.

πόθον ἔχειν ἐν τῇ συνουσίᾳ 6) τὰς γυναῖκας, ἤπερ τοὺς ἄνδρας, καὶ κριτοῦ γεγονότος τοῦ Τειρεσίου 7), ὡς ἀνδρὸς 8) καὶ γυναικὸς γενομένου, καὶ φαμένου, ὅτι δέκα οὐσῶν τῶν ἡδονῶν πασῶν μίαν ἔχειν τὸν ἄνδρα, τὰς δὲ θ τὰς γυναῖκας 9), ὀργισθεῖσα ἡ Ἥρα ἐτύφλωσεν αὐτόν· ὁ δὲ Ζεὺς ἐχαρίσατο τὸ μαντικὸν 10) ἀσφαλὲς, καὶ ζωὴν πολυχρόνιον· ὡς καὶ ἡ Περσεφόνη ἐν τῷ Ἅιδῃ 11) τούτῳ χαρίζεται μόνῳ φρονεῖν τῶν ἄλλων ἁπάντων νεκρῶν. Περὶ δὲ τοῦ Διὸς καὶ Ἥρας περὶ 12) Τειρεσίου ἕνεκα τῆς λάγνου 13) κρίσεως καὶ ὁ τῆς Μελαμποδίας ποιητὴς 14), ὡς ἀπὸ τοῦ Τειρεσίου, φησίν·

Οἴην 15) μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνὴρ,
Τὰς 16) δέκα δ' ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα.

684 — 86. Ψυχαῖσι θερμὸν αἷμα] Αἷμα χέ-

6) ἐν τῇ συνουσ.) Male absunt a Vit. 1. et Ciz.

7) καὶ κριτοῦ — τοῦ τειρεσ.) Sic hunc locum restituimus ope Codd. nostrorum, deletis praecedd. φασὶ, κριτὴν αὐτὸν καταστῆναι τὸν τειρεσίαν.

8) ἀνδρὸς) Praepositum καὶ delent Vitt. 2 et 3.

9) ὅτι — γυναῖκας) Ita Vit. 1. et Ciz. optime pro ὅτι δεκαπλασίως ἐρᾷ τοῦ ἀνδρὸς ἡ γυνὴ, cff. Apollod. III, 6, 7, et Heyne Obseruatt. p. 250, Ouid. Metam. III, 370, ibique Gierig, Phlegon Trall. de Mirab. 4. Schol. Hom. Odyss. κ, 493. Hyg. f. 75. ibique interptt. Δεκαπλασίως corruptum videtur ex δέκα οὐσῶν πασῶν.

10) τὸ μαντικὸν) Pro τὴν μαντικὴν Vit. 1. et Ciz. recte.

11) ἐν τῷ Ἅιδῃ) Absunt a Vit. 1. et Ciz. vti sqq. περὶ δὲ τοῦ — νόημα. Videntur et hic praeeunte Apollodoro e Melampodia a Io. Tzetza illata, cf. ibi Heyne. Praeterea Vit. 1. et Ciz. pro τούτῳ legunt τοῦτο, scl. ζωὴν πολυχρόνιον, omisso φρονεῖν.

12) περὶ) Pro παρὰ Vitt. 2 et 3. bene.

13) λάγνου) Pro λαγνείας Vitt. 2 et 3. recte.

14) ποιητὴς) Vitt. 2 et 3. cum Seb. pro ποίησις, verum iterum Μελάμποδος pro Μελαμποδίας.

15) οἴην) Sic Vitt. 2 et 3. cum Apollod. l. l. pro οἴην.

16) τὰς — νόημα) Vit. 3. violato metro delet τὰς, et legit νοήματα.

ὡς Ὀδυσσεὺς εἰς βόθρον 1), καὶ τὸ ξίφος 2) κατέχων πρὸς ἐκφόβησιν τῶν ψυχῶν, ἠρώτα 3) ἑκάστην, τίς εἴη; ἡ δὲ ἱστορία 4) τοιαύτη. Ὁ Ὀδυσσεὺς παρὰ τῆς Κίρκης ἀπεστάλη εἰς Ἅιδην, ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίου περὶ τῆς νόστου αὐτοῦ. Προσέταξε δὲ αὐτῷ ἡ Κίρκη, ὅταν ἀπέλθῃ ἐκεῖ,

Βόθρον ὀρύξαι ὅσον τε πυγούσιον, ἔνθα καὶ ἔνθα·
Ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεῖσθαι πᾶσι νεκύεσσι,
Πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνῳ,
Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ παλύνειν.
Αὐτὸς δὲ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Ἧσθαι, μηδὲ ἐᾶν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
Αἵματος ἆσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.

686. Πεμφίδων] Ψυχῶν 5), παρὰ τὸ πέμπεσθαι· εὐπόρευτοι 6) γάρ, ὡς λεπταὶ καὶ ἀερώδεις, αἱ ψυχαί.

687. Ἀμαυρᾶς μάστακος ἀποφθέγμασιν] Ἀμυδροῦ 7) καὶ ἀσθενοῦς στόματος λαλιαῖς 8).

688 — 89. Ὅθεν Γιγάντων νῆσος] Ὁ μὲν Καισαρεὺς Προκόπιος 9) τὴν Δαμασκόν φησι Διὸς τρόπαιον

1) αἷμα — βόθρον) Sic nostri pro χέας γὰρ ὁ Ὀδυσσ. εἰς βόθρ. αἷμα.

2) ξίφος) Vitt. 2 et 3. bene deleut additum αὐτοῦ.

3) ἠρώτα) Vitt. 1. 3. et Ciz. ἐρωτᾷ.

4) ἡ δὲ ἱστορ. usque ad πυθέσθαι desunt omnia in Cdd. nostris. Versus sunt Hom. Odyss. κ, 519 sqq.

5) ψυχῶν) Vit. 1. et Ciz. τῶν ψυχ.

6) εὐπόρ.) Vitt. 2 et 5. ἀπόρευτοι, quam lectionem Potter. quoque idoneam esse arbitratur per antiphrasin, quia animae ob summam leuitatem a quouis venti flatu inhiberi possint.

7) ἀμυδροῦ) Vit. 1. et Ciz. ἀμυδρᾶς, scl. μάστακος, ita vt sq. καὶ sit, *hoc est.*

8) λαλιαῖς) Nostri pro λαλιᾶς, recte, nam explicat ἀποφθέγμασι, quod praeponendum est. Sic quoque schol. min.

9) Προκόπιος) *Percurri quidem libros Procopii, qui extant, sed nihil inueni, quod id comprobaret: quare pro fragmento locus iste, si qua fides Tzetzae, habendus est.* Sebast.

κατὰ Γιγάντων· ἕτεροι δὲ τὴν Σικελίαν, ὅπου καὶ τὸν Τυφῶνα κεραυνοῖ, ὡς καὶ Ἡσίοδος φησί ¹⁰)·

> Φλὸξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἄνακτος,
> Οὔρεος ἐν βήσσῃσιν αἰδνῆς ¹¹) παιπαλοέσσης
> Πληγέντος . . . .

Ἕτεροι δὲ Γιγάντων νήσους ¹²) τὰς Πιθηκούσας ἤκουσαν ¹³), αἵ εἰσι περὶ τὴν Ἰταλίαν. Μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Αἰσχρίων ¹⁴) ἐν ἑβδόμῳ Ἐφεσίδος ¹⁵). Ταύτας δὲ τὰς νήσους ᾤκουν πρότερον οἱ Γίγαντες, ὕστερον δὲ ὁ Ζεὺς χειρωσάμενος αὐτοὺς, κατ' αὐτοῦ ἐπαναστάντας ¹⁶), ἐπέθηκεν αὐτοῖς τὰς νήσους, καὶ ἐκεῖ κατῴκισε ¹⁷) πιθήκους, ἤτοι μιμοὺς ¹⁸), τοὺς καὶ σατύρους, καὶ ἀρκοΐζανοὺς ¹⁹) πρὸς

10) φησί) Addunt Vit. 1. et Ciz. omissis tamen verss. Hesiod. Theog. v. 859 sqq.

11) αἰδνῆς) Vitt. 2 et 3. αἴτνης, non male.

12) νήσους τὰς πιθ.) Vitt. 2 et 3. νῆσον τοὺς πιθήκους, et mox οὗ pro αἵ. Νῆσον non male, nam Pomp. Mel. II, 7, 175. quoque Pithecusa, cf. ibi Tzschucke p. 872. sed mire τοὺς πιθήκους.

13) ἤκουσαν) H. e. intellexerunt. In edd. vett. legebatur οἰκοῦσιν, Reinesius malebat ᾤκησαν.

14) Αἰσχρίων) Vit. 1. et Ciz. inepte Αἰσχύλος. Aeschrion Samius, vt Athen. VII, 296, e. et VIII, 335, c. vel Mitylenaeus, vt Io. Tzetz. in Chil. VIII, v. 406. Iambographus, et Eudoc. p. 70, Μιτυληναῖος, ἐποποιός.

15) Ἐφεσίδος) Nostri Ἐφέσιδος. An ἐφημερίδων, vt Io. Tzetz. Chil. l. l. Αἰσχρίων ὥσπερ ἔγραφεν ἐν ταῖς ἐφημερίσιν. Fortasse tamen, quod verisimilius videtur, pars Ἐφημερίδων fuit, quae res tractaret Ephesiacas, nam in hac historia Tzetzes loquitur de Parrhasio pictore ἐξ Ἐφέσου. Eudoc. l. l. nullum Aeschrionis laudat librum.

16) κατ' — ἐπαναστ.) Nostri non agnoscunt.

17) κατῴκισε) Recte. Vitt. 1. 2. et Ciz. perperam κατῴκησε.

18) μιμοὺς) Vit. 3. μίμους.

19) ἀρκοΐζανοὺς) Vit. 1. et Ciz. ἀρκοιζιάνους: Vit. 2. ἀρκοβυζιανοὺς, infra ad v. 1000. ἀρπαβουζιανὸς, quod quoque Du Fresne in Glossar. in scriptt. med. et inf. Graecitatis dicit esse eiusdem notionis: Vit. 3. ἀρκοβυζανοὺς, infra ἀρκοβυζιανός. Reines. in Varr. Lectt. p. 307. intelligit, quas nostri dicunt feles marinas, Meerkatzen.

ἀτιμίαν καὶ αἰσχύνην τῶν Γιγάντων. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως ἔχει [20]· Ἡ Θλάσασα [21]) νῆσος τὸ μετάφρενον καὶ τὴν ῥάχιν, καὶ τὸ δέμας καὶ [22]) σῶμα τοῦ ἀγρίου δράκοντος καὶ Τυφῶνος, ἡ Σικελία (κἂν ληρῶσιν οἱ πολλοὶ [23])) ἥτις φλογμῷ ζέει, ἤτοι φλόγας πέμπει ἐκ τῆς Αἴτνης πρὸς τὴν Κατάνην.

690 — 92. Δέξεται μονόστολον] Ὑποδέξεται δὲ αὕτη ἡ νῆσος τὸν Ὀδυσσέα μονόστολον, ἤτοι [1]) ἓν πλοῖον ἔχοντα, ἐν ᾗ πιθήκων γένος ὁ πάλμυς καὶ βασιλεὺς [2]) τῶν ἀφθίτων, ἤτοι τῶν Θεῶν, ᾤκισεν. Ἡ δὲ λέξις τοῦ πάλμυς τῶν Ἰώνων [3]) ἐστὶ, καὶ χρῆται ταύτῃ Ἱππῶναξ, λέγων·

Ὦ Ζεῦ πάτερ, Θεῶν Ὀλυμπίων πάλμυ,
Τί μ' οὐκ ἔδωκας χρυσὸν ἀργύρου [4]), πάλμυ [5]);

Ὤικισε] Τὸ σε μακρὸν, ὡς κοινὴ συλλαβή.

Thryllit. addit: *an: argutiani*, vid. ad v. 1000.

20) ἡ δὲ — ἔχει) A Seb. additum nostri non addunt.

21) Θλάσ.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. vt ante Pott. perperam Θάλασσα.

22) καὶ τὸ δέμ. καὶ) Absunt a Vit. 1. et Ciz. verum a Vitt. 2 et 3. καὶ σῶμα, *hoc est, corpus*. Alterutrum bene abesse potest.

23) κἂν ληρ. οἱ πολ.) Vit. 1. et Ciz. non habent.

1) μονόστ. ἤτοι) Vitt. 2 et 3. ignorant.

2) καὶ βασιλεὺς — τοῦ πάλμυς) Absunt a Vitt. 2 et 3.

3) τοῦ πάλ. τῶν Ἰών.) Sic Vit. 1. et Ciz. pro τὸ πάλμ. Ἰώνων, sed quae sequuntur καὶ χρῆται — πάλμυ, in iisdem desunt.

4) χρυσὸν ἀργ.) Lobeck ad Sophocl. Ai. v. 191. p. 249 χρυσὸν (ἢ) ἄργυρον, non male, sed vnde, non addere ei libuit. Caeterum hunc locum attulit, vt ostendat, verbis: τί μ' οὐκ ἔδωκας, in Hipponacte elidi μοί, sed quis scit, an μ' sit lectio integra, et an μ' pro με positum in contextu ad aliud verbum, non vero ad ἔδωκας, referatur.

5) πάλμυ) Vitt. 2 et 3. πάλμυν, quam lectionem Thryllit. praefert, putatque duo diuersos locos ex Hipponacte laudari.

693. Μῶλον] Μῶλος, ὁ πόλεμος, παρὰ τὸ μὴ ὅλος καὶ ὁλόκληρος εἶναι. Πολλοὶ γὰρ ἐν αὐτῷ 6) τῷ πολέμῳ ἀναιροῦνται.

Ἐγγόνοις 7) Κρόνου] Τοῖς παισὶ τοῦ Κρόνου, Διῒ καὶ τοῖς ἑτέροις. Εἶπον δὲ περὶ ἔκγονος καὶ ἔγγονος ἀλλαχοῦ.

694. Βαίου 8) δ' ἀμείψας] Ὁ Βαῖος αὐτὸς κυβερνήτης ἦν Ὀδυσσέως, ὃς τελευτήσας ἐτάφη περὶ Σικελίαν· ἀφ' οὗ φασὶ κληθῆναι Βαΐας, τὰς νήσους καὶ πόλεις, καὶ τὸν Βαΐου λιμένα, παρὰ τὴν κατ' Ἰταλίαν Ἄορνιν 9).

695. Καὶ Κιμμερίων ἔπαυλα 10)] Οἱ Κιμμέριοι, κατὰ μὲν Ὅμηρον, ἔθνος τὰς ἐπαύλεις ἔχον περὶ τὸν δυτικὸν 11) Ὠκεανόν. Φησὶ γάρ 12)·

6) αὐτῷ) Abest a nostris, et commode abesse potest.

7) ἐγγόν.) Vitt. 2 et 3. ἐκγόνοις. Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr. carent hoc scholio.

8) Βαίου — Βαῖος) Nostri Βαιοῦ, Βαιὸς, male, vid. Nott. ad Lycophr. et Tzsch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 427. de Baio.

9) παρὰ — Ἄορνιν) Absunt a Vit. 1. et Ciz. spatio tamen in Vit. 1. relicto litterarum fere XII, puta παρὰ τὴν Ἄορνιν. Vitt. 2 et 3. vero sic: πόλις περὶ τὴν — Ἄορνιν, scl. Baiae, non male. Phauor. qui hoc schol. e Tzetza videtur hausisse, post κατ' ἰταλίαν habet ἄορνις καὶ βαΐας, ἐπεὶ ἀριθμοῦ καὶ ἐπὶ μεγέθους, quae fortasse hic exciderunt.

10) ἔπαυλα) Codd. nostri cum edd. statim subiiciunt [illegible] — μεταλλασμὸς, quae a Seb. praeter rationem infra sunt posita. In caeteris quoque constanter sequuntur vulgatam.

11) δυστικὸν (δυτικὸν)) Duplex erat Cimmerium, unum Tauricae Chersonesi in ore ipso Bospori trans fretum, quod Periegeta intendit, et Pomp. Mel. II, 21, alterum ad lacum Auernum in Campaniae agro, cuius mentio etiam ap. Plin. III, 5, et hic in Lycophrone. Thryllit. cf. quoque Dauis et Goerenz ad Ciz. Academ. II, 19.

12) Φησὶ γάρ) Cum versf. a nostris abest. Hom. Odyss. λ, 14, 15. Caeterum ap. Hom. legitur κεκαλυμμένοι pro κεκαλυμμένη, quod quoque emendauimus. cf. ibi Eustath. et ad Dionys. Perieg. v. 167, et Io. Tzetz. in Chil. XII, v. 842 sqq.

Ἔνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε, πόλις τε,
Ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι . . . .

Κατὰ δὲ τὸν Περιηγητὴν Διονύσιον [13])·

Κιμμέριοι ναίουσιν ὑπὸ ψυχρῷ ποδὶ Ταύρου.

Ἔπαυλα] Τὰς ἐπαύλεις. Τὸ δὲ σχῆμα μεταπλασμός.

κ' Ἀχερουσίαν] Μυθικῶς μὲν ὁ Ἀχέρων ποταμός ἐστιν Ἅιδου· ἱστορικῶς δὲ καὶ περιηγητικῶς ὁ Ἀχέρων ποταμός ἐστιν Ἡρακλείας, τῆς περὶ Σινώπην. Καλεῖται δὲ νῦν [14]) Σωναύτης. Οὐκ οἶδα [15]) δὲ, ποῦ ὁ Λυκόφρων οὗτος λέγει εἶναι τὸν Ἀχέροντα.

697. Ὄσσαν τε, καὶ λέοντος] Κύμη καὶ Ὄσσα, ὄρη Ἰταλίας μέγιστα [1]), ὥς φησι Μητρόδωρος [2]). Καὶ

13) Διονύσ.) Nostri omittunt, non male.

14) νῦν) Nostri cum Seb. supplent. Quare vero dicatur σωναύτ. vide supra ad v. 411, et schol. Apollon. II, 355 et 746, p. 190. Legendum vero σωναύτ. pro σινωπίτ. praeeunte Apollonio.

15) οὐκ οἶδα — Ἀχέροντα) Vit. 1. et Ciz. non exhibent. Sunt haud dubie Io. Tzetzae, qui, multiscius alias, immo omniscius, hic fatetur, se nescire, quem intelligat Acherontem Lycophron. Intelligit eum, qui auctore Strab. VII, p. 524. e lacu Acherusio influit in portum Glycyn.

1) ὄρη — μέγ.) Vitt. 2 et 3. ὄρος — μέγιστον, sine dubio rectius, nam Κύμη est vrbs, Ossa vero mons, non autem Italiae, sed Thessaliae, cf. Tzschucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 174. Errarunt sane facientes Ossam montem Italiae, qui sit fluuius Italiae. cf. nott. ad Lycophr. De vrbe Cyme cf. quoque Io. Tzetz. ad Hesiod. ἔργ. p. 143. ed. Heins. et Tzsch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. I, p. 180. Aliena plane sunt, quae Tzetzes huic loco de Ossa, monte Thessaliae, assuit.

2) Μητρόδωρ.) *Cf. Scalig. ad Cat. p. 52, et Gronou. de pecun. vet.* III, 17, *p. 256. Potest esse Lampsacenus.* Thryllit. *Scepsius ille, Periegeticus, laudatur a Stephano in ὕαινα, Plin.* III, 16, V, 31, *et* VIII, 14, *et ap. Placidum Lutatium in* 5 *Thebaidos.* Sebast. His add. Fabric. Bibl. Gr. Vol. I,

Ομηρός [3]) φησι περὶ τῶν Ἀλωέως [4]) παίδων, Ὤτου καὶ Ἐφιάλτου·

Ὄσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὄσσῃ Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἵν' οὐρανὸς ἄμβατος εἴη.

Λέοντος] Τοῦ Ἡρακλέους [5]), ἢ διὰ τὴν λεοντῆν [6]), ἢ διὰ τὴν ἀλκήν· Ἡρακλῆς γὰρ [7]) τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐλαύνων, ὡς περὶ Ὄσσαν καὶ Κύμην [8]) ἐγένετο, εὗρε δὲ πελαγίσαντα τὸν Ὀρόντην [9]) ποταμὸν φερόμενον ἐπὶ Μελίβοιαν τὴν πηγὴν, ὡς οὐκ ἦν δυνατὸν αὐτῷ [10]) αὐτὸν διελθεῖν, σκάψας τὰς κορυφὰς τῶν ὀρῶν, ἐνέβαλεν εἰς τὸν ποταμὸν, καὶ ἐνέχωσεν αὐτὸν, καὶ οὕτω διῆλθε σὺν ταῖς βουσίν [11]).

698. Ὀβριμοῦς τ' ἄλσος] Βριμὼ [1]) καὶ Ὀβρι-

p. 517. Voss. de Hist. Gr, p. 806. vbi Reines. margini adscripsit: *Ista Pliniana videntur potius e Metrodoro Byzantio esse hausta, quem rei piscatoriae peritissimum, et Leonidae* (cuius sit mentio postea ad v. 758.) *patrem fuisse dicit Aelian. de Nat. Anim. extr. l.* II. Deinde: *Metrodorus philosophus inspiciendorum locorum et orbis perscrutandi gratia dicitur ulteriorem Indiam penetrasse temporibus Constantini, Ruffinus l.* I. *Hist. Eccl, Socr. Theod. Sozom. Baron. ad an.* 327: *etiam Hieronymus in Chron. eius meminit.*

3) *καὶ ὅμηρος* — usque ad *ἄμβατος εἴη* nostri non habent. Sunt in Il. λ, 314.

4) *Ἀλωέως*) Cf. Apollod. I, 7, 4, et Hom. Il. ε, 386, ibique Obseruu. Heynii,

5) *λέοντος*] *τοῦ Ἡρ.*) Vit. 1. et Ciz. *λέοντα δὲ τὸν Ἡρακλέα.*

6) *λεοντῆν*) Contr. pro *λεοντέην* Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr. Seb. et Vitt. 2 et 3. *λεοντῆν.*

7) *Ἡρακλ. γὰρ*) Vitt. 2 et 3. cum Seb. pro *ὃς Ἡρακλ.* vt edd. pr. cum Vit. 1. et Ciz.

8) *κύμην*) Vitt. 2 et 3. *κύμαν.*

9) *ὀρόντην*) Nostri cum edd. pr. *ὀῤῥόντ.* non male, vt distinguatur ab Oronte, fluuio Syriae.

10) *αὐτῷ*) Addunt Vit. 1. et Ciz. bene: ab seq. *αὐτὸν* interceptum videtur.

11) *ταῖς βουσ.*) Nostri pro *τοῖς βους.*

1) *Βριμὼ*) Cf. infra ad v. 1176. *De Brimo vid,* Tur-

μῶ, ἡ Περσεφόνη, ὅτι τῷ Ἑρμῇ βιάζοντι αὐτὴν ἐν κυνηγεσίῳ ἐνεβριμήσατο, καὶ οὕτως ἐκεῖνος [2]) ἐπαύθη τοῦ [3]) ἐγχειρήματος. Ὥσπερ δὲ σταφὶς καὶ ἀσταφὶς, οὕτω Βριμὼ καὶ Ὀβριμὼ εἴρηται. Τινὲς [4]) δὲ γράφουσιν Ὀμβριμοὺς, παρὰ τὸ ὄμβριμον καὶ βαρύ.

699 — 702. Πυριφλεγές τε ῥεῖθρον] Λέγει [5]) τὸν πυρὶ φλεγέθοντα ποταμόν. Οὐκ οἶδα [6]) δὲ, ὅπου αὐτός φησιν εἶναι τὸν Πυριφλεγέθοντα, εἰ μὴ ἄρα, ὅπου ἡ πόλις τῶν ὀνείρων, καὶ ἡ τοῦ Πλάτωνος [7]) πολιτεία.

neb. *Aduerſ.* XI, 16. *Scalig. ad Cat.* 210. *P. Leop. Emend.* XVII, 11. *Cant, Nouantiq. Lectt.* I, 6. *Gronou. ad Stat. c.* XX, *p.* 109. *et Schol. Oppian.* I, 306, *p.* 36. Thryllit. Add. Eudoc. ad h. v. ſchol. Apoll. Rh. III, 861, p. 213. et Io. Tzetz. ad Heſiod. ἔργ. p. 48, ed. Heinſ.

2) ἐκεῖνος) Ciz. et Vit. 1. ἐκεῖνο.

3) τοῦ) Hunc art. noſtri cum Seb. praemittunt.

4) τινὲς — καὶ βαρύ) A noſtris abſunt, quorum loco in Vit. 1. et Ciz. leguntur ὥσπερ — εἴρηται a nobis inſerta.

5) λέγει — ποταμόν) Haec duo verba e Vit. 1. et Ciz. ſuppleuimus.

6) οὐκ οἶδα) Legere poterat Tzetzes, monet Thryllit. Ariſtotel. περὶ θαυμασ. ἀκουσμ. p. 106. (ed. Beckm. c. 108 et 109. p. 217.). Verba eius ſic ſe habent: περὶ τὴν Κύμην τὴν περὶ Ἰταλίαν λίμνη ἐστὶν — ἤπειρον θερμὸν ὕδωρ πολλαχόθεν ἐκπίπτει, καὶ ὁ τόπος ἅπας καλεῖται πυριφλεγέθων etc. et Strab. V, p. 244. τὸν πυριφλεγέθοντα ἐκ τῶν θερμῶν ὑδάτων ἐτεκμαίροντο τῶν πλησίον τῆς Ἀχερουσίας, ſcl. ad lacum Auernum. Caeterum haec usque ad ὅμηρος cum verſſ. vti ſemper omnia, quae ludibrio habent Lycophronem, a Vit. 1. et Ciz. ſunt omiſſa, ſed a Vitt. 2 et 3. modo οὐκ οἶδα — πυριφλεγ. reliquis ſeruatis. Sunt ſine dubio ab Io. Tzetza addita.

7) πλάτωνος) *Sane Plato eius meminit, quem Ariſtotel. refutat, vid. Olympiod. ad L.* II. *Meteor. p.* 31, *a, qui Platonem excuſat p.* 32, *a. et b. add. Stob. L.* 1. *Eclog. Phyſ. de ſtatu animarum poſt exitum e Porphyrio* ἐν τοῖς περὶ στυγὸς, *et Nonn. ad* β. στηλ. *Greg. c.* 30. *p.* 171, *ed. Eton.* Thryllit. Add. Fragm. Apollodori p. 393, ed. Heyn.

Πυριφλεγέθων [8]) ποταμός ἐστιν ἐν τῷ Ἅδῃ, ὡς καὶ Ὅμηρος [9]) ·

Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι,
Κωκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀποῤῥώξ.

Κωκυτός τε, ὅπου λέγουσιν εἶναι λόφον δύσβατον, ὃν εἴτις ἂν προσβῇ, ἀφανὴς γίνεται εὐθύς. Ἐκεῖ δὲ λέγουσιν εἶναι τὰς τῶν ἀνθρώπων ψυχὰς, ἃς φυλάσσει ὁ κύων τοῦ Ἅιδου, ὃς ἔχει ἑκατὸν κεφαλὰς, καὶ λέγουσιν, ὅτι τοὺς εἰσερχομένους μετὰ κολακείας προσδέχεται, τοὺς δὲ ἐξελθεῖν θέλοντας οὐκ ἐᾷ. Εἰ δέ τις τολμήσειε τῷ ταχέως αὐτοῦ λαβέσθαι, καταδαπανᾷ τοῦτον.

Ex 700. Αἴθραν [1])] Τὸν αἰθέρα λέγει [2]), ἢ τὸν ἀέρα, παρὰ τὸ αἴθω, τὸ καίω καὶ λάμπω, καὶ ῥέω, ἤτοι ὁ ῥέων τὸ φῶς ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀπὸ εὐθείας δὲ τῆς, ὁ αἴθρα, τοῦ αἴθρα, τῷ αἴθρᾳ, τὸν αἴθρα, ἐκινήθη.

Πολυδέγμων λόφος] Ὁ λόφος [3]) καὶ ὁ ὑψηλὸς τόπος οὕτω καλούμενον, ἤγουν τὸ ὄρος, ὃ καλεῖται πο-

8) πυριφλεγέθων usque ad καταδαπανᾷ desunt in Vitt. 2 et 3.

9) ὡς καὶ ὅμηρ.) Vit. 1. et Ciz. sine ὡς. Odyss. κ, 513. Alterum versum, κωκυτός —, Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

1) Αἴθραν) In edd. pr. posita post πολυδέγμων λόφος nostri cum Seb. hic ponunt.

2) λέγει usque ad τῆς γῆς ignorant Vitt. 2 et 3. sed a Seb. adiecta, quae absunt a Vit. 1. et Ciz. ἀπὸ εὐθείας — quoque adiiciunt, omisso tantum voc. ἐκινήθη, at ὁ αἴθρας pro ὁ αἴθρα.

3) ὁ λόφος — πολυδέγμων) Desunt in Vit. 1. et Ciz. Canter. et Seb. perperam reprehendunt Tzetzam, quasi voc. πολυδέγμων proprium montis nomen accipientem, cum tamen modo dicat, hunc montem, scl. Apenninum, cognominatum esse πολυδέγμονα, h. e. *peraltum, permagnum.* Male in edd. πολυδ. magno Π, quae scriptura fraudi fuit calumniatoribus: in Codd. MSS. π minori recte scribitur. Scholiastes minor Vit. 3. erat reprehendendus, qui habet ὄνομα ὄρους.

λυδέγγμων. Ὄρος 4) ἐστὶ τῆς Ἰταλίας, λίαν ὑψηλότατον, ἐξ οὗ φασὶ πάντας τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ ῥεῖν ποταμούς, ἐπεὶ δή, ὥς φησι Τρύφων 5), ὀμφαλός ἐστι τοῦ ᾅδου τὸ ὄρος τοῦτο.

Εἰς 702. Αὐσονῖτιν χθόνα] Εἶπον 6) πολλάκις, ὡς Αὔσονες οἱ Αὐροῦγκοι μόνοι κυρίως λέγονται, μέσον Καμπανῶν καὶ Οὐόλσκων παρὰ θάλασσαν κείμενοι· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντας Ἰταλοὺς 7) Αὔσονας καλοῦσι· καταχρηστικώτερον 8) δὲ καὶ ἡμᾶς, καίπερ Ἑλλήνων γονῆς πεφυκότας 9). Αὔσονες δὲ λέγονται, κατά τινας μέν, ἀπὸ Αὔσονος 10), τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Κίρκης παιδός· καθ' ἑτέρους δέ, ἀπὸ Αὔσονος, τοῦ Ἰταλοῦ καὶ Λευταρίας 11) υἱοῦ· ἄλλοι δὲ ἐξ Αὔσονος ἑτέρου 12) φασίν.

4) ὄρος — ὄρος τοῦτο) Sic hunc locum emendauimus ope Vit. 1. et Ciz. Vulgata sic exhibebat: ἐστὶ δὲ τοῦτο ἐν ἰταλίᾳ (Vitt. 2 et 3. τῆς ἰταλίας) ὑψηλότατον (Vitt. 2 et 3. λίαν ὂν ὑψηλότατον, vt Potr. in ed. 2.). ἐξ οὗ φασὶ πάντας τοὺς ἐν ἰταλίᾳ ῥεῖν ποταμούς.

5) τρύφων) Forte Grammaticus Tryphon est intelligendus, qui laudatur ab Villoison. in Prolegg. ad Schol. Marcian. p. XXX, et in schol. Il. ε, v. 299 et 289, et γ, 122, vti a Zonar. in Lex. ad ἰά, λιμὸς et ἤχεσφι.

6) εἶπον — κείμενοι) Consentiunt Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. modo habent: Αὔσονες κυρίως, οἱ Αὐροῦγκοι μόνοι. cf. Io. Tzetz. Chil. V, 580, vbi eadem tradit. Livius VIII, 15 et 16; Ausones ab Auruncis distinxit. Thryllit.

7) ἰταλούς) Vit. 1. et Ciz. τοὺς Ἰταλ. seqq. vero Αὔσονας καλοῦσι demtis, non bene.

8) καταχρηστ.) Vit. 1. et Ciz. καταχρηστικωτέρως.

9) ἑλλήνων — πεφυκ.) Vit. 2. et Ciz. ἕλληνας ὄντας.

10) ἀπὸ αὔσονος — κίρκης παιδός) Absunt a Vitt. 2 et 3. Suid. Phauorin. et schol. Apoll. Rh. IV, 553. pro κίρκης exhibent καλυψοῦς. Io. Tzetz. in Chil. V, 567 κίρκης, Eudoc. p. 76. γεγονὼς ἐκ τῆς κίρκης, ἤ, κατὰ τὸν τὰ ἐθνικὰ γράψαντα, ἐκ καλυψοῦς γεννηθεὶς τῷ ἄτλαντι.

11) λευταρίας) Ciz. et Vit. 1. λευταργίας. Plutarch. in Romul. c. 2. λευκαρίας.

12) ἑτέρου) Ap. Io. Tzetz. Chil. l. l. αἰστέρου, corrupte.

703. Ληθαιῶνος] Ληθαιὼν, ὄρος ὑψηλὸν Ἰταλίας.

Κλέτας] Κλιτὺς, ἀκρωτήριον [1]). Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτω [2])· Λιπὼν [3]) δὲ Ληθαιῶνος ὑψηλὸν κλέτας ὁ Ὀδυσσεὺς, καὶ τόδε καὶ τόδε, ὅπου ὁ Ζεὺς ταῦθ' ἐποίησε, θήσει, καὶ τὰ ἑξῆς [4]).

704. Λίμνην τ' Ἄορνον [5])] Ἄορνος ἢ Ἄορνις, λίμνη περὶ Κύμην· περιφερὴς δὲ καὶ [6]) δίκην δεσμοῦ περιεσφιγμένη. Ἔχει δὲ, ὥς φασί τινες, αὕτη τὸ ὕδωρ κυάνεον [7]). Ἐπεκλήθη δὲ Ἄορνος, ὅτι οὐδὲν ὄρνεον δύναται αὐτὴν περιπετάσαι [8]), διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν σκοτεινὴν καὶ μεγάλην [9]). Καὶ ὁ μὲν [10]) Λυκόφρων λίμνην λέγει τὴν Ἄορνον, καὶ ἕτεροί τινες περὶ τὸν Ἠριδανὸν λίμνην θερμὴν λέγουσι ὀξώδη, ἧς οὐδὲν ζῶον δύναται γεύσασθαι [11])· τελευτᾷ γάρ [12]). Ἐκεῖ δὲ [13]) λέγουσι γενέσθαι τὰ κα-

nam versus caussa ἑτέρων, non vero, ut alii putant, παλαιοτέρων est legendum.

1) ἀκρωτ.) Vitt. 1. 2. et Ciz. ut vulg. ἀκρώρεια: Vit. 3. ἀκρωτήρια, ut referatur ad κλίτας.

2) τὸ — οὕτω) A Seb. addita nostri non addunt.

3) λιπὼν — ἑξῆς) In Vit. 1. et Ciz. non exstant. Eadem posthaec quia repetuntur ad v. 708. hic a Vit. 1. et Ciz. videntur omissa.

4) καὶ τὰ ἑξῆς) Vitt. 2 et 3. ut in edd. pr. αὐτὸς ὁ Ὀδυσσεύς.

5) ἄορνον) Nostri ἄορνιν et ἄορνις hic et in seqq. cf. Tzsch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 426. Vit. 1. et Ciz. ἢ ἄορνις καὶ ἄορνος ponunt post περιεσφιγμένη.

6) καὶ) A Seb. illatum nostri non agnoscunt.

7) ὕδωρ κυάν.) Vt Diod. Sic. IV, 22.

8) περιπετάσαι) Nostri pro περιπτῆναι.

9) διὰ τὸ — μεγάλην) Absunt a Vitt. 2 et 3.

10) καὶ ὁ μὲν) Vit. 1. et Ciz. καὶ non praebent.

11) λέγουσι ὀξ. — γεύσασθαι) Sic Vit. 1. et Ciz. bene pro καὶ ὀξ. φασὶν, ἧς οὐδὲν ζῶον γεύεται.

12) τελευτ. γάρ) Vit. 1. et Ciz. non habent.

13) ἐκεῖ δὲ) Vit. 1. et Ciz. ἐκεῖ γὰρ, et Vit. 2. λέγει pro λέγουσι.

τὰ τὸν Φαέθοντα· ἐκεῖ καὶ [14]) αἴγειροι ἵστανται στάζουσαι [15]) ἤλεκτρον. Οἱ δὲ τὰς Ἀλεξάνδρου πράξεις συγγραψάμενοι [16]) πέτραν [17]) φασὶν εἶναι ιέ σταδίων [18]) τὸ ὕψος τὴν Ἄορνον. Ἄορνος δὲ λέγεται, ὅτι διὰ τὴν ψύξιν αὐτὴν ὄρνεον οὐχ ὑπερίπταται [19]). Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ταύτην [20]) ἐπόρθησεν.

Ἄλλοι δὲ τὴν Ἄορνον, Σωτίων τε, καὶ Ἀγαθοσθένης [21]), καὶ Δίων [22]), καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἱστορικῶν οὐ λίμνην, οὐδὲ πέτραν φασί [23]) · στόμιον δέ τι περὶ

14) ἐκεῖ καὶ) Sine γὰρ bene Ciz. et Vit. 1.

15) στάζουσαι) Pro κατάγουσαι Vit. 2. et Ciz. melius.

16) οἱ — συγγραψ.) *Arrianus de exped. Alex.* IV, *p.* 191. *ed. Gronou. cf. Philostrat.* II, 6. Seb.

17) πέτραν — εἶναι — ἄορνον) Sic Vit. 1. et Ciz. demto voc. ὑψηλὴν, quod ob seq. ὕψος abundat. cff. Suid. ad Ἄορνος, Eustath. ad Dionys. Perieg. v. 1143, et Beckmann. ad Aristot. de Mirab. Auscult. p. 220.

18) σταδίων) Vit. 3. σταδίους.

19) ὄρνεον — ὑπερίπτ.) Ciz. et Vit. 1. ὄρνεα — ὑπερίπτανται: Vit. 3. οὐχὶ περίπταται.

20) ταύτην) Vitt. 2 et 3. bene delent καὶ praemissum.

21) ἀγαθοσθένης) Vit. 1. et Ciz. mendose ἀγασθένης. Iungit Io. Tzetz. in Chil. VII, v. 646. Sotionem et Agathosthenem. Infra v. 1021. iterum Σωτίων καὶ Ἀγαθοσθένης οἱ φιλόσοφοι. *Sotion, philosophus Peripateticus, in Miscellis* περὶ ποταμῶν, καὶ κρηνῶν, καὶ λιμνῶν παραδοξολογουμένων. *Ex hoc opere quae hodie extant, edidit cum Aristotelis* θαυμασίοις ἀκούσμασιν *Henr. Stephanus, postea que in sua Aristotelis editione inseruit Fred. Sylburgius.* Seb. Cff. Voss. de Hist. Gr. pag. 153. et Fabric. Bibl. Gr. Vol. III. p. 505. ed. Harl. Quod attinet ad Agathosthenem, cf. Voss. de Hist. gr. p. 240, quem dicit a Germanico in Aratea citari in Asiaticis carminibus, forte, obseruat Reines. in nott. adscriptis, in Asii Samii ἴσῳ commentariis.

22) Δίων) *L.* LVIII. *p.* 1141. *Tom.* II. *ed. Reimar. et in Fragm. T.* I. *p.* 5. Seb.

23) φασί) Abest a Vit. 1. et Ciz. male.

τὴν [24]) Ἀδιαβηνὴν, ὅπερ [25]) στόμιον ὄρνεον ὑπερπετάσθαι οὐ δύναται. Ἀπὸ γὰρ τῆς ἐκεῖθεν [26]) ἀναφερομένης ἀναθυμιάσεως τελευτᾷ καὶ πᾶν ζῶον ἄλογον. Ἡ δὲ Ἀδιαβηνὴ [27]) χώρα τῆς Μεσοποταμίας ἐστὶ, καὶ τῆς περὶ Νῖνον Συρίας, ἐν ᾗ Ἀδιαβηνῇ τοῦτο τὸ Ἄορνον στόμιον [28]), καὶ ἡ Κτησιφῶν πόλις, καὶ ἡ Ἀσφαλτῖτις [29]) λίμνη, ἐξ ἧς Ἀσφαλτίτιδος ἐστὶν [30]) ἄσφαλτος ἡ νάφθα. Περὶ δὲ τῆς [31]) Ἀσφαλτίτιδος λίμνης Ἰώσηπος λέγει περὶ Ἰορδάνην καὶ Ἱεριχοῦντα εἶναι πικρὰν καὶ ἄγονον. Ἐν ταύτῃ φησὶ τῇ Ἀσφαλτίτιδι τὰ ἐμβαλλόμενα πάντα [32]) ἄνω φέρεσθαι [33]), καὶ ἀνθρώπους δὲ ὀπισθάγ-

24) τὴν) Nostri Codd. addunt.

25) ὅπερ — ὑπερπ.) Nostri ὃ — ὑπέρπετασθῆναι, vt edd. pr.

26) ἐκεῖθεν) Nostri Codd. ἐκεῖσε, non apte.

27) ἡ δὲ Ἀδιαβ. — ἐν ᾗ) Absunt a Vitt. 2 et 3. Habent Vit. 1. et Ciz. verum pro ἐν τῇ, ἐν ᾗ. De Adiabene, regione Euphratem inter et Tigrim, et de Nino, vrbe Assyriorum, cf. Steph. Byz.

28) στόμιον) Nostri στόμια.

29) Ἀσφαλ.) Vit. 1. et Ciz. ἀσφαλτὶς, et postea ἀσφαλτίδος pro ἀσφαλτίτιδος. cf. Ioseph. de Bell. Iud. IV, 8, 4.

30) ἐξ ἧς — ἀσφαλτ.) Suppleuimus e Vit. 1. et Ciz.

31) περὶ δὲ τῆς — ἄγονον) Vit. 1. et Ciz. non habent.

32) πάντα) Abest a Vit. 1. et Ciz.

33) φέρεσθαι — νήχεσθαι) Vit. 1. et Ciz. sic: φέρονται, καὶ ἄνθρωποι ὀπισθάγκωνα δεδεμένοι, καὶ ἐν ταύτῃ βαλλόμενοι, καὶ μὴ ἐπιστάμενοι νήχεσθαι, ἀναφέρονται διὰ τὴν ταύτης κουφότητα. Vltima verba διὰ τὴν ταύτ. κουφότητα hic recepimus, sublatis antea post ἄγονον, et loco plane alieno positis τῇ κουφότητι, et ἀντενεχθῆναι scripsimus, praeeuntibus Iosepho et Codd. nostris, pro ἀναχθῆναι. Praeterea restituimus ὀπισθάγκωνα pro ὀπισθάγκωνας ope Codd. nostrorum, nam, vt Du Fresne in Gloss. med. et inf. Graec. exemplis allatis docet, ὀπισθάγκωνα, *reuinctis post tergum manibus*, aduerbialiter dicitur et Plurali additur, vt καταρχὰς et al. Ioseph. l. l. dat: δεθέντας ὀπίσω τὰς χεῖρας. Vulgata itaque lectio eaque corrupta Lexicographis, adeo Schneidero fuit fraudi, vt vocabulum ὀπισθάγκων cude-

κωνα δῆσαι φησὶν Οὐεσπασιανὸν, καὶ ἐμβαλεῖν ταύτῃ τῇ λίμνῃ, καὶ ἀνενεχθῆναι διὰ τὴν ταύτης κουφότητα μόνους μὴ ἐπισταμένους νήχεσθαι. Καὶ Ξενοφῶν 34) καὶ ἕτεροι μυρίοι περί τε τοῦ Ἀόρνου στομίου 35), καὶ τῆς Ἀσφαλτίτιδος λίμνης ἱστόρησαν.

705 — 11. Καὶ χεῦμα Κωκυτοῖο] Παραπέφρακε 1) τὸ Ὁμηρικόν·

Κωκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀποῤῥώξ.

Ἡ δὲ Στὺξ 2) βοηθήσασα καὶ αὐτὴ τῷ Διῒ, ὅτε οἱ λοιποὶ Θεοὶ ἐβουλήθησαν αὐτὸν ἐξ οὐρανοῦ ῥίψαι, δέδωκεν αὐτῇ ὁ Ζεὺς χάρισμα, τὸ ὀμνύειν εἰς αὐτὴν τοὺς Θεούς. Καὶ Ὅμηρος·

Ἴστω νῦν τόδε Γαῖα, καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος
Ὅρκος, δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι Θεοῖσιν.

Ὁ δὲ Κωκυτὸς, ποταμὸς ἐν Αἵδῃ, μυθικῶς. Ἀλληγορικώτερον δὲ Κωκυτὸς, ὁ θρῆνος· καὶ Ἀχέρων, ἡ ῥεῦσις καὶ χύσις 3) τῶν ἀχέων καὶ θλίψεων, τῶν διὰ τοὺς τε-

rent plane incognitum, auctoritate Tzetzae perperam abusi.

34) καὶ ξενοφῶν — ἱστόρησαν) Vit. 1. et Ciz. ignorant. Innuit forsan schol. Xenoph. Cyrop. VII, 5, 9. ἡ ἄσφαλτος ἡ λεγομένη νάφθα. Videntur omnino haec omnia aliena. Ideo Thryllit. putat, in ora fuisse lemma περὶ τῆς ἀσφαλτίτιδος λίμνης, et deinde ibidem subscriptum fuisse locum Iosephi, quum haec nihil faciant ad Lycophronem explicandum. Idem ei accidisse arbitratur vir doctus cum ἡ Ἀδιαβηνὴ χώρα — Νῖνον Συρίας. Mihi videntur intrusa a Io. Tzetza, variae doctrinae iactatore.

35) στομίου) Vitt. 2 et 3. στόματος, vt antea num. 28.

1) παραπέφρακε — ἀποῤῥώξ) A Vitt. 2 et 3. plane absunt. Habent quidem Vit. 1. et Ciz. verum ad v. 706. post στυγεῖσθαι τὰ ἐκεῖ, cf. Hom. Odyss. κ, 514.

2) ἡ δὲ στὺξ — Θεοῖσιν) Desiderantur in Codd. nostris. Hom. Il. ο, 36, 37.

3) ἡ ῥεῦσις — χύσις) Vit. 1. et Ciz. ἡ χύσις καὶ ἡ ῥεῦσις. Zonar. Lex. ῥέων τὰ ἄχεα

θνηκότας. Καὶ Αἰακὸς δὲ, ὁ πυλωρὸς, παρὰ τὸ αἲ αἲ λέγειν ἐν ταῖς κηδείαις 4), καὶ οἱονεὶ προπυλαίοις τοῦ Ἅιδου. Καὶ Μίνως καὶ Ῥαδάμανθυς, παρὰ τὸ μίμνειν τοὺς ἐκεῖ κατερχομένους, καὶ παρὰ τὸ ῥαδίως μινύθεσθαι καὶ φθείρεσθαι. Ὁμοίως καὶ τὰ λοιπὰ πάντα, ἵνα μὴ μακρηγορῶ 5).

Ex 706. Στυγὸς κελαινῆς] Καὶ ἡ Στὺξ, λίμνη τοῦ Ἅιδου, παρὰ τὸ στυγεῖσθαι τὰ ἐκεῖ 6). Ἔστι δὲ καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ ἑτέρα, διακόπτουσα τῇ ψυχρότητι πάντα τὰ ἀγγεῖα, πλὴν τῶν κερατίνων 7).

Τερμιεὺς] Ὁ Ζεὺς, ὡς ἀρχὴ καὶ τέρμα πάντων.

Ex 707. Ὁρκωμόταις] Ὅρκον γὰρ τῶν Θεῶν 8) μυθικῶς ὁ Ζεὺς ἐποίησε τὴν Στύγα, διότι 9) πρώτη τῶν λοιπῶν 10) Θεῶν σὺν τοῖς ἰδίοις παισὶν εἰς τὴν κατὰ Τιτάνων μάχην ἦλθε συνεργὸς τῷ Διῒ, ὥς φησιν Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ 11).

Ex 708. Λοιβάς τε ἀφύσσων] Καὶ λοιβὰς, ἤτοι θυσίας, ἀφυσσάμενος 12) χρυσοῖς 13) ποτηρίοις ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτῆς, ὅτε ἔμελλε περάσαι πρὸς πόλεμον Γιγάντων καὶ Τιτάνων. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτω· Λιπὼν 14) δὲ

καὶ τὰς θλίψεις. Thryll. coniicit, in his latere iambos politicos.

4) κηδ.) Vitt. 2 et 3. mire κομψδίαις.

5) πάντα — μακρηγορῶ) Absunt a Vit. 1. et Ciz.

6) τὰ ἐκεῖ) Non extant in Vitt. 2 et 3.

7) διακόπτ. — κερατίνων) Idem tradunt Pauſ. VIII, 18, 2. Plutarch. in Alexandr. 77, et Eudocia p. 379. τῇ ψυχρότ. abeſt a Vit. 3.

8) τῶν θεῶν) Non praebet Vit. 3.

9) διότι κ. τ. λ.) A Seb. bene huc translata in noſtris occupant locum veterem in ſeq. ſchol. v. 708.

10) λοιπῶν) Delent Vit. 1. et Ciz.

11) Θεογον.) v. 397.

12) ἀφυσσ.) Vit. 3. ἀφυσσάμενος.

13) χρυσοῖς) Vit. 1. et Ciz. χρυσίοις.

14) λιπὼν — Ὀδυσσεὺς) Abſunt h. l. a Vitt. 2 et 3. bene, nam iam ſupra a Pottero v. 703. addita, vbi vero, vti diximus, a Vit. 1. et Ciz. abſunt. Delenda igitur videntur vel hic, vel ad v. 703.

Ληθαιῶνος ὑψηλὸν κλέτας ὁ Ὀδυσσεὺς, καὶ τόδε καὶ τόδε, ὅπου ὁ Ζεὺς τάδε ἐποίησε, θήσει αὐτὸς ὁ Ὀδυσσεὺς δάνος, ἤτοι δῶρον καὶ ἀνάθημα. Τίνι [15]); τῇ Δαείρᾳ καὶ κοπτικῇ καὶ ἀναιρετικῇ, ἤτοι [16]) τῇ Περσεφόνῃ, καὶ τῷ συνευνέτῃ [17]) ταύτης Αΐδῃ, μετὰ τὸ ἀνελθεῖν ἀπὸ τοῦ Αΐδου [18]). Τί δάνος θήσει; πήληκα καὶ περικεφαλαίαν αὐτῇ [19]) τῇ κόρσῃ καὶ τῇ κεφαλῇ τοῦ κίονος προσαρμόσας καὶ θεὶς τὴν πήληκα. Ἱστορεῖται [20]) γὰρ, ὅτι μετὰ τὸ ἀνελθεῖν ὁ Ὀδυσσεὺς ἐκ τοῦ Αΐδου, ἀνιέρωσε κίονα τῷ Αΐδῃ καὶ τῇ Περσεφόνῃ, ἐφ' ᾧ καὶ τὴν περικεφαλαιαν αὐτῇ ἀνέθηκε. Περσεφόνη δὲ, καὶ Ἶσις, καὶ Γῆ, καὶ Ῥέα, καὶ Ἑστία, καὶ Πανδώρα [21]), καὶ ἕτερα μυρία ὀνομάζεται [22]).

Ex 710. Δαείρα [1]] Δάειρα [2]), ἡ Περσεφόνη, παρὰ τὸ· δᾷδα [3])· δᾳδοῦχος γὰρ ἡ θεός.

Ex 711. Κορσῇ] Κόρσῃ, ἡ μῆνιγξ καὶ ἡ κεφαλὴ, ὥς φησιν Ἐμπεδοκλῆς [4])·

Ὡς πολλῶν μὲν κόρσαι ἀναύχενες ἐβλάστησαν.

15) τίνι) Non agnoſcunt Vit. 1. et Ciz. vti ſqq. καὶ κοπτ. καὶ ἀναιρ.

16) ἤτοι) Deeſt in Vitt. 2 et 3.

17) συνευνέτ.) Vitt. 2 et 3. συνεύνῳ.

18) μετὰ τὸ — Αΐδου) Deſunt in Vitt. 2 et 3. Omittunt Ciz. et Vit. 1. modo ἀπό.

19) αὐτῇ) Addit ſolus Ciz. bene.

20) ἱστορεῖται — ἀνέθηκε) Noſtri non agnoſcunt, bene, nam antea iam dicta fuerant. Gloſſam redolent.

21) πανδώρα) Sic, non πάνδωρα legendum cum noſtris.

22) ὀνομάζεται) Noſtri ὀνόματα.

1) Δαείρα) Hoc ſchol. plane abeſt a Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1 et Ciz. collocant, vt edd. ante Seb. ad v. 712. poſt παραπλέοντας.

2) Δάειρα) Vit. 1. et Ciz. Δαείρα. Etymolog. et Heſych. Δάειρα, cf ibi interptt.

3) παρὰ τὸ· δᾷδα) Ita Vit. 1. et Ciz recte, pro π. τὴν δ. nam haud dubie, vt Thryllit. coniicit, αἴρειν excidit, nam alias ſenſus non conſtat. Etymol. tamen: Δάειρα ἡ Περσεφόνη παρὰ Ἀθηναίοις, παρὰ τὴν δᾷδα· ἐπειδὴ μετὰ δᾴδων ἐπιτελεῖται αὐτῇ τὰ μυστήρια· ἢ ὅτι δᾷδα φορεῖ.

4) Ἐμπεδοκλ.) Vid. ſupra ad v. 507. ed. Sturz. p. 602.

712 — 16. Κτενεῖ δὲ κούρας] Τὰς Σειρῆνας [5]) λέγει, Παρθενόπην, Λευκωσίαν καὶ Λίγειαν. Ἄλλοι [6]) δὲ ἄλλως καλοῦσι ταύτας, Πεισινόην [7]), Ἀγλαόπην [8]), Θελξιέπειαν [9]). Τούτων ἡ μὲν ἐκιθάριζεν· ἡ δὲ ᾖδεν· ἡ δὲ ηὔλει, καὶ διὰ τούτων καταμένειν ἔπειθον τοὺς παραπλέοντας. Ἦσαν δὲ [10]) θυγατέρες Ἀχελώου καὶ Τερψιχόρης [11])· ὁ δὲ Ἀχελῶος υἱὸς ἦν Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος. Αἱ Σειρῆνες δὲ [12]), μὴ φέρουσαι τὴν ὑπὸ [13]) Ὀδυσσέως ἧτταν, ἑαυτὰς κατεθαλάττωσαν. Διέτριβον δὲ αὗται [14]), κατὰ μέν τινας, ἐν Πελωρίδι· κατὰ δὲ ἄλλους, ἐν ταῖς Σειρηνούσαις, αἵ εἰσι τρεῖς ἄκραι τῆς Ἰταλίας.

Ex 715. Δυπτούσας πτεροῖς] Πλεούσας ἐν τοῖς πτεροῖς, ἐπειδὴ, ὡς ἔφην, τὰ ἄνω παρθένων εἶχον· τὰ δὲ κάτω, ὄρνιθες ἦσαν πτερὰ ἔχουσαι.

5) τὰς Σειρῆν.) *Cf. ad h. l. Eustath. ad Hom. Odyss. μ. p. 470. ed. Bas. vbi dicit, duas modo esse Sirenas, sed Lycophronem laudare tres.* Thryllit. Eudoc. p. 373. Io. Tzetz. Chil. I, 14. Heyne Obseruatt. ad Apollod. p. 15. et Voss. *Mytholog. Briefe* Vol. II, p. 38 seqq.

6) ἄλλοι — usque ad παραπλέοντας) Ordinem verborum a Sebast. mutatum nostri Codd. non mutant. Caeterum Vit. 1. et Ciz. haec: τινὲς δὲ ἑτέρως ταύτας φασὶν, a Seb. praetermissa quoque praetermittunt. Vitt. 2 et 3. tuentur, ita tamen, vt ea, quae sequuntur: ἄλλοι δὲ ἄλλως — παραπλέοντας, omittant.

7) πεισινόην) Ita quoque Ciz. et Vit. 1. Hygin. in Praef. et schol. Apoll. Rh. IV, 892, p. 235, Eudocia vero l. l. Μόλπην nominat.

8) Ἀγλαόπην) Eustath. l. l. ἀγλαοφήμην, Eudocia cum schol. Apoll. Rh. Ἀγλαόφωνον.

9) Θελξιέπειαν) Schol. Apollon. et Eudoc. Θελξινόην s. Θελξιόπην.

10) ἦσαν — θυγ.) Vit. 1. et Ciz. αἳ θυγ. ἦσαν.

11) Τερψιχ.) Aliis dic. mater earum Melpomene, Sterope et Calliope, cf. Heyne Obseruatt. ad Apollod. p. 15.

12) δὲ) Nostri γάρ.

13) ὑπὸ) Vit. 1. et Ciz. delent.

14) αὗται) Pro αἱ Σειρῆνες Vit. 1. et Ciz. bene, quia modo nominatae erant.

Ex 716. Ὅπου λινεργὴς κλῶσις [1])] Τὰ λῖνα [2]) τῶν Μοιρῶν, τουτέστι τὸ πεπρωμένον· ὁ πικρὸς λῖνος αὐτὰς ἀποθανεῖν ἐπεκλώσατο.

717. Τὴν μὲν Φαλήρου] Φάληρος, τύραννος Σικελίας, ἔκτισε τὴν ἐν Ἰταλίᾳ Νεάπολιν, τοὺς ἐπιξενιζομένους [3]) πρὸς αὐτὸν δεινῶς κολάζων καὶ ἀναιρῶν. Λέγει οὖν [4]), τὴν Παρθενόπην ἐκεῖ ἐκπεσεῖν. Διόδωρος [5]) δὲ ὁ Σικελὸς καὶ ὁ Ὀππιανὸς τὴν Νεάπολιν ὑφ' Ἡρακλέους κτισθῆναί φασι [6]). Καὶ ὁ Ὀππιανός φησιν ἐν τοῖς Κυνηγετικοῖς·

. . . . . νέοι πέδον Ἡρακλῆος,

αὐτὴν τὴν Νεάπολιν λέγων [7]). Μέμνηται [8]) τοῦ Φαλήρου καὶ Καλλίμαχος λέγων·

Τὴν [9]) κείνου Φάληρος πρᾶξιν ἀπεπλάσατο.

Τύρσις] Τὸ τεῖχος, ὅτι Τυρσηνοὶ πρῶτον ἐφεῦρον [10]) τὴν τειχοποιΐαν.

1) λινεργ. κλῶσις) Sic nostri pro λινεργής. Alias Seb. semper addit verba textus e Codd. suis, quae a scholiasta explicantur, sed h. l. omisit κλῶσις.

2) τὰ λῖνα — ἀποθανεῖν) Ita Vit. 1. et Ciz. rectius, pro: ὅπου ὁ τῶν Μοιρ. λῖνος ὁ πικρὸς, τοῦτ' ἔστι τὸ πεπρ. ἀποθ. αὐτάς. Vitt. 2 et 3. vt vulg. omissis tamen τοῦτ' — πεπρωμ.

3) τοὺς ἐπιξεν. — ἀναιρῶν) Non comparent in nostris.

4) λέγει οὖν) Nostri λέγει δὲ, et Vitt. 2 et 3. mox πεσεῖν pro ἐκπεσεῖν.

5) Διόδωρος) T. II, p. 640, n. 15. edit. Wessel. Ὀππιαν. II, 149.

6) φασι) Nostri cum Seb pro φησί.

7) λέγων) Vit. 1. et Ciz. λέγει.

8) μέμνηται — ἀπεπλάσατο) Nostri ignorant. cf. Fragm. Callimachi p. 385. ed. Spanh. p. 513. ed. Ernest. vbi vero φάλαρις pro Φάληρος. Nominatur quoque φάλαρις Eudociae p. 412, et schol. Pind. Pyth. I, 185.

9) τὴν) Seb. iactitat se suppleuisse; habet iam Canterus. κείνου, vt in Cod. Oxon. olim ἐκείνου.

10) ἐφεῦρον) Nostri cum Phauor. εὗρον.

ἤγουν λευκωτέρα, ἢ ἔχουσα [4]) λευκὰ ὠτία, ἢ Λεύκου [5]) τινὸς θυγάτηρ, ἢ τὰ τοῦ Λεύκου ὠτία ἔχουσα [6]).

Πέτραν] Νῦν τὴν νῆσον λέγει. Λευκωσία δὲ, ἡ νῆσος ἀπὸ ταύτης τῆς Σειρῆνος Λευκωσίας ἐκλήθη [7]).

Ἶς] Ἶς καὶ Λάρις, ποταμοὶ Ἰταλίας.

Ποτὰ] Ὁ ποτός. Ἔστι δὲ νῦν [8]) τὸ σχῆμα μεταπλασμὸς, ἀπὸ ἀρσενικοῦ εἰς οὐδέτερον.

726. Λίγεια [9])] Λίγεια ἐκλήθη [10]), διὰ τὸ λίγειον, ἤγουν τὴν ἡδύτητα της Τραγῳδίας αὐτῆς.

Τέρειναν] Τέρεινα, πόλις Ἰταλίας.

Ἐκναυσθλώσεται [11])] Ἐκναυσθλοῦν [12]) ἐστὶ κυρίως, τὸ μετὰ νηὸς ἐκπλεῦσαι. Νῦν δὲ τὸ ἐκριφῆναι ὑπὸ τῶν κυμάτων.

727. Χελύσσουσα] Ἐν λάμβδα γράφων ὁ Κέκος [1]), φησὶ, μὴ εἶναι ἐπταισμένον τὸν στίχον· κοινὴν

3) ποσειδ.) Vit. 1. et Ciz. ποσειδώνειον: Vitt. 2 et 3. ποσειδήϊον hic et poſtea.

4) ἤγουν λευκ. ἢ ἔχ.) Sic Vitt. 2 et 3. bene pro ἡ λευκ. ἔχουσα.

5) λεύκου) Eudocia λευκοῦ.

6) ἔχουσα) Pro σχοῦσα Vitt. 2 et 3. cum Eudoc.

7) λευκωσ. — ἐκλήθη) Ciz. et Vit. 1. ὠνόμασται δὲ καὶ σειρὴν λευκωσία. cf. Eudoc. p. 276.

8) ὁ ποτός. Ἔστι δὲ νῦν) Sic noſtri, recte, pro ποτός ἐστι. Νῦν δέ.

9) λίγεια — τέρειναν) Abſunt haec ſcholia a Vit. 1. et Ciz.

10) ἐκλήθη — ἤγουν) Vitt. 2 et 3. vt edd. pr. modo διά.

11) ἐκναυσθ.) Hoc ſcholio carent Vitt. 2 et 3.

12) ἐκναυσθ.) Vit. 1. et Ciz. ſeruant vulg. ναυσθλώσεσθαι.

1) ὁ κέκος) Vitt. 2 et 3. vt vulg. ὁ τζέτζης. Sebaſt. κέκος e Cod. Vat. 972. recepit, vt refelleretur, quod aſſeuerare non dubitaſſet cum Gerbelio Potterus, nullum ex MſT. nomen Tzetzae vel ſemel variaſſe. Tenendum vero eſt, Vit. 1. et Ciz. hic quoque, vt antea v. 719. et al. loc. omiſiſſe nomen Tzetzae, a Io. Tzetza forte additum, et ſchol. dare, vti forte primum dederat Io. Tzetzes, ſic: χελύσ.] ἀπεκλέουσα καὶ ηχομένη, καὶ ἐν λ. κοινὴ γάρ ἐστι συλλα-

γὰρ λέγει τοῦτο συλλαβὴν, ἐκτείνεσθαι δὲ τὸ ε ὑπὸ τοῦ λ, ἀμεταβόλου ὄντος, ὥσπερ καὶ πρὶν ἔφην. Καὶ τὰ δασέα ὁμοίως ἐκτείνουσι τὰ βραχέα, εἰ ἔμπροσθεν αὐτῶν εὑρεθείη. Οἱ δὲ λοιποὶ πάντες διὰ δύο λλ γράφουσι, λέγοντες, κατὰ πλεονασμὸν εἶναι τὸ ἓν λ. Χελλύσσουσα γὰρ, ἡ διαπλέουσα καὶ νηχομένη· καὶ γὰρ οἱ νηχόμενοι, τοῖς χείλεσιν ὠθοῦσι τὸ ὕδωρ. Τὸ δὲ θέμα χελύω.

729 — 30. Ὠκινάρου δίναισιν] Ὠκίναρος [2]) ποταμὸς παρὰ [3]) Τέρειναν, Ἄρης δὲ [4], ἤτοι ἰσχυρὸς, λεγόμενος, καὶ βούκερως, διὰ τὸ ἠχητικὸν, ὅτι τοὺς [5]) ποταμοὺς κερατοφόρους καὶ βουκεφάλους εἰσάγουσιν, ἴσως διὰ τὸ βίαιον καὶ ἠχῶδες, καὶ βρυχητικὸν τῶν ῥευμάτων. Ἄρης γὰρ οὐκ ἔστι ποταμὸς παρὰ Τέρειναν, Ἔρις δὲ καὶ Ἶρις, ὥς τινες γράφουσιν [6])· ὅθεν ἐπιθετικῶς αὐτὸ ἐδέξαντο ἐπὶ τοῦ Ὠκινάρου [7]).

731. Ὀρνιθόπαιδος] Ὀρνιθοφυοῦς [1]). Τὸ δὲ ὀρνιθόπαις, καὶ καλλίπαις, καὶ ἀνδρόπαις, καὶ τὰ ὅμοια [2]), διπλῶς νοοῦνται. Ἡ δὲ ἔννοια ἐξελέγχει τὴν

βὴ, ἐκτείνεται δὲ ὑπὸ τοῦ ἀμεταβόλου λ. καὶ τὰ δασέα δὲ ὁμοίως ἐκτείνουσιν. εἰ δὲ βραχὺ ἔμπροσθεν εὑρεθείη· οἱ δὲ λοιποὶ δύο λλ γράφοντες λέγουσι περισσὸν εἶναι τὸ ἓν λ. χελύσσουσα] τοῖς χείλεσιν ὠθοῦσα τὸ ὕδωρ, τὸ θέμα χελύω. Vitt. 2 et 3. consentiunt vulgat. ita tamen, vt ὥσπερ — ἔφην rectius pro ὥσπ. — ἔφη legant, et ad extr. τὸ δὲ θέμα χελ. omittant.

2) ὠκίναρ.) Vit. 1. et Ciz. ὠκήναρος.

3) παρὰ) Nostri hic et posthaec περί.

4) δὲ) Bene addunt Vit. 1. et Ciz.

5) ὅτι τοὺς usque ad ῥευμάτων desunt in Vitt. 2 et 3.

6) καὶ Ἶρις — γράφουσιν) Adiiciunt Vit. 1. et Ciz. Extat fluvius Ἶρις auctore Steph. Byz. ad χαδισία, sed in Cappadocia, diuersus a nostro.

7) ὅθεν — ὠκινάρου) Nostri ignorant.

1) ὀρνιθοφυοῦς) Delent art. τῆς praepositum Vit. 1. et Ciz.

2) καὶ τὰ ὅμοια) Desunt in Vitt. 2 et 3.

ἀλήθειαν [3]· ὀρνιθόπαις γὰρ λέγεται καὶ [4]) ἡ ὄρνιθος παῖς, καὶ ἡ ὀρνιθοφυὴς παῖς, ὡς νοεῖται νῦν [5]). Καλλίπαις δὲ, ἡ καλῆς μητρὸς παῖς, καὶ ἡ καλὴ παῖς [6]). Ἀνδρόπαις, ὁ ἀνδρείου [7]) παῖς, καὶ ὁ ἀνδρεῖος παῖς, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. Ἐλέγχει δὲ τὸ πῶς χρὴ [8]) νοεῖν ταῦτα ἡ ἔννοια.

Ἴσμα] Ἵδρυμα, τάφον, παρὰ τὸ ἵζω ῥῆμα.

Φοιβάζων] Πλύνων, καθαίρων τοῖς ὕδασιν· ὅθεν Φοίβη, τὸ ὕδωρ, καὶ πᾶν καθαρόν.

732 — 37. Πρώτη δὲ καί ποτ' αὖθις] Τίμαιος [9]) ὁ Σικελός [10]) φησι, Διότιμον, τῶν Ἀθηναίων [11]) ναύαρχον, παραγενόμενον εἰς Νεάπολιν, κατὰ χρησμὸν θῦσαι τῇ Παρθενόπῃ, καὶ δρόμον ποιῆσαι λαμπαδικὸν, ὅνπερ λαμπαδικὸν [12]) ἀγῶνα καὶ δρόμον οἱ Νεαπολῖται [13]) ἐτησίως ἐτέλουν.

3) ἡ δὲ ἔννοια — ἀλήθειαν) Vit. 1. et Ciz. non agnoſcunt, recte, ni fallimur, nam διπλῶς mox ſqq. verbis explicatur, et ad extr. eadem repetuntur.

4) λέγεται καὶ) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

5) νοεῖται νῦν) Vit. 1. et Ciz. νῦν κεῖται.

6) ἡ καλὴ παῖς) Sic quoque ſchol. Eurip. Oreſt. 962. γράφεται δὲ τὸ καὶ καλλίπαις, καὶ καλὴ παῖς. Sed Vit. 1. et Ciz. habent ἡ καλὸν παῖδα τέξασα, aeque bene.

7) ἀνδρείου) Vitt. 2 et 3. ἀνδρὸς, omiſſis ſqq. καὶ ὁ ἀνδρ. παῖς.

8) ἐλέγχει — χρὴ) Vit. 2. ἐλ. δὲ καὶ τὸ, πῶς, deleto τῷ χρή.

9) τίμαιος) *In hiſtoria, quam de Graecanicis ac Siculis rebus conſcripſiſſe teſtantur Antigonus in Mirab. hiſt.* 1, *et Parthen. Erot.* 29. Sebaſt. vid. ad v. 615.

10) σικελός) In edd. vett. σικελικός, vt Vit. 1. et Ciz. ad v. 615, ſed hic noſtri omnes σικελός.

11) τῶν Ἀθην.) Pro τὸν Ἀθην. Vitt. 2 et 3. niſi malis τὸν τῶν Ἀθην. ſed Vit. 1. et Ciz. male τὸν σικελῶν ναύαρχοντα.

12) ὅνπερ λαμπ.) Male abſunt a Vit. 1. et Ciz.

13) Νεαπολῖται) Vit. 1. et Ciz. Νεαπολῖται.

Ex 733. Μόψοπος] Μοψοπία [1]) πάλαι ἐκαλεῖτο ἡ Ἀττικὴ χώρα, καὶ αἱ Ἀθῆναι, ἀπὸ τινος Μόψοπος, ἐκεῖσε βασιλεύσαντος [2]). Διότιμος [3]) δὲ εἰς Νεάπολιν ἦλθεν, ὅτε στρατηγὸς ὢν τῶν Ἀθηναίων, ἐπολέμει τοῖς Σικελοῖς.

Ex 736. Ἄκλυστον] Πολύκλυστον, ἢ ἀκύμαστον [4]).

Ex 737. Ὅρμων Μισηνοῦ] Μισηνὸς ὅρμος, ἤτοι λιμὴν [5]) Νεαπολιτῶν. Καταχρηστικῶς δὲ λέγεται ὅρμος ὁ λιμήν· λιμὴν γὰρ λέγεται [6]) τὸ ὅλον πλάτος καὶ ὁ κόλπος, ὅπου καταίρουσιν αἱ ὁλκάδες· ὅρμος δὲ ἡ στάσις μιᾶς ἑκάστης ὁλκάδος. Μισηνὸς δὲ, ὄρος Νεαπολιτῶν.

Στυφλὰ κλίτη]. Τραχέα μέρη καὶ κλίματα, ἢ ἀκρωτήρια [7]).

738. Βύκτας δ' ἐν ἀσκῷ] Αἴολος, ὁ Ἱππότου [1]), ἐν Ῥηγίῳ τῆς Ἰταλίας ὢν βασιλεὺς [2]), ἀστρονομικώτατος καὶ πολύπειρος, ἐφρόντισε μᾶλλον εἰδέναι περὶ τῶν ἀνέμων, χάριν τῶν ναυτιλλομένων, καὶ προλέγειν, ὡς τυχὸν, εἰ ἐν Ταύρῳ ἄστρῳ πλεύσειαν [3]), μέχρι τοῦδε [4]) Ζέφυρος αὐτοῖς ἔσεται πνέων ἄνεμος, εἰ ἐν δύσει τοῦ κυ-

1) μοψοπία) Vitt. 2 et 3. μοψοποία.. Seq. πάλαι omittunt Vit. 1. et Ciz.

2) ἐκεῖσε βασ.) Soli Vit. 1. et Ciz. addunt.

3) Διότιμος — Σικελοῖς) Desunt in Vit. 1. et Ciz. non inepte, nam iam antea sunt occupata.

4) ἀκύμ.) Nostri ἀχείμαστον.

5) Μισηνὸς — λιμὴν) Vit. 1. et Ciz. modo ἤτοι λιμένα,

6) λιμὴν γ. λέγεται) Vit. 1. et Ciz. inuerso ordine primum ponunt: ὅρμος γὰρ ἡ στάσις, deinde λιμὴν δὲ λέγεται. Pro στάσις Vitt. 2 et 3. σύστασις, et Μισηνὸς δὲ ὄρ. Νεαπολ. in iis desunt.

7) ἢ ἀκρωτ.) Vitt. 2 et 3. delent.

1) ὁ ἱππότου) Vitt. 2 et 3. non bene ὁ ἱππότης.

2) βασιλεὺς) Delent Vitt. 2 et 3.

3) πλεύσειαν) Vit. 1. et Ciz. πλεύσειε.

4) τοῦδε) Pro τοῦ δὲ nostri cum Seb.

νός, τοιόςδε, καὶ ἐν τῇ ἀνατολῇ αὐτοῦ ἕτερος, καὶ τούτου ἕνεκα ἐμυθεύσαντο, αὐτὸν δεσπότην 5) εἶναι ἀνέμων. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸν Ἀμακλείδην 6), καὶ Πρωτοκλῆ 7), καὶ Πρωτοκρέοντα 8), ὥς φησιν Ὀρφεύς 9). Οὕτως οὖν ἔφασαν αὐτοὺς δεσπότας εἶναι ἀνέμων, ὡς καὶ 10) δέειν ἀσκοῖς, ὃν ἂν βούλοιντο αὐτῶν, τοὺς δ' ἄλλους ἐᾷν ἀναπνεῖν 11). Οὕτω γοῦν καὶ τοῦτον τὸν Αἴολον φασὶ 12) τοὺς ἄλλους ἀνέμους ἐν τῷ ἀσκῷ συνδήσαντα 13) δοῦναι τῷ Ὀδυσσεῖ· Ζέφυρον δὲ μόνον ἐᾶσαι πνέειν, ὡς αὐτῷ χρειωδέστατον καὶ φορόν. Καὶ Ὅμηρος 14)·

Δῶκε δέ μοι δείρας ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο·
Ἔνθα δὲ βυκτάων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα·
Κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
Ἠμὲν παυέμεναι, ἠδ' ὀρνύμεν, ὅν κ' ἐθέλῃσιν.

Ἐγὼ δὲ καὶ τὸν ἀσκὸν δέχομαι· φασὶ γὰρ οἱ μάγοι 15), καὶ οἱ τὰ ἀῤῥητουργικὰ γράφοντες, ὡς ἐάν τις δελφῖνα

5) *δεσπότην*) Vit. 1. et Ciz. *ἐπιστάτην*.

6) *Ἀμακλ.*) Vitt. 2 et 3. *Ἀμακλείδη*. Etymol. M. Suidas et Phauor. ad *τριπάτορες*, *Ἀμαλκείδην*.

7) *πρωτοκλῆ*) Suid. *πρωτοκλέα*: Etymol. male *πρωτακλείαν*.

8) *πρωτοκρέοντα*) Reſtituimus e noſtris et Etymol. pro *πρωτοκλέοντα*, quod Suidas habet, vnde ſumſit Seb.

9) *Ὀρφεύς*) *ἐν τοῖς Φυσικοῖς*, vt Etymolog. et Clem. Alex. in Stromat. 1, p. 333. vel, vt Suidas, *ἐν τῷ Φυσικῷ*. vid. eius *ἀποσπάσματα* in edit. Hermanni p. 501. in quae hunc locum a Geſnero omiſſum recepit Schneiderus.

10) *ὡς καὶ*) Vit. 1. et Ciz. *καὶ ὡς*, non bene.

11) *ἀναπνεῖν*) *iterum flare*, pro *πνεῖν*, Ciz. et Vit. 1. *ἀνὰ* abſorpſit praeced. *ἐᾷν*.

12) *φασὶ*) Vit. 1. et Ciz. bene locant poſt *Αἴολον*, omiſſo tamen ſeq. *ἄλλους*: vulgat. poſt *γοῦν*.

13) *συνδήσ.*) Vit. 1. et Ciz. bene pro *καταδήσ*.

14) *καὶ Ὅμηρος*) Odyſſ. κ, 19 ſqq. In noſtris cum verſſ. non comparent.

15) *μάγοι*) Noſtri tuentur vulg. *μηχανικοί*. Potter. coniicit *μαγικοὶ*, Thryllit. vero *μαθηματικοί*. Suidas *μάγους* interpretatur *φιλοσόφους*. Intelliguntur haud dubie praeſtigiatores. Sic Heſych. *μάγον*, *φαρμακευτήν*:

ποιήσῃ ἀσκὸν, ἐνδείξας αὐτὸν, καὶ ἔχων [16]) παρ' ἑαυτῷ, ποιήσει πνεῖν ὃν ἂν βούλοιτο ἄνεμον. Καὶ ἴσως καὶ οὗτος ὁ Αἴολος ἦν ἂν καὶ μαγικώτατος. Τούτου δὲ τοῦ Αἰόλου υἱὸς ἦν Ἰόκαστος [17]), ὃς τὸ Ῥήγιον ἔκτισεν, ὥς φησι Καλλίμαχος [18]):

Ῥήγιον ἄστυ λιπὼν Ἰοκάστου Αἰολίδαο.

739. Παλινστρεβήτοις] Ὁ γὰρ [1]) Ὀδυσσεὺς τοὺς ἐναντίους ἀνέμους ἐγκεκλεισμένους [2]) ἔχων ἐν τῷ ἀσκῷ, μόνῳ [3]) δὲ ναυτιλλόμενος τῷ Ζεφύρῳ, ἐννέα νυχθήμερα πλεύσας, τῷ δεκάτῳ τὴν ἑαυτοῦ [4]) πατρίδα, καὶ πυρπολοῦντάς τινας [5]) θεασάμενος, κοπιάσας, ὡς ἀεὶ τὸν πόδα τῆς νηὸς ἔχων, ἐκαθεύδησεν [6]). Οἱ δὲ τούτου φίλοι [7]) λύουσι τὸν ἀσκὸν, χρυσὸν νομίσαντες ἔχειν. Ἐκχυθέντων [8]) δὲ τῶν ἀνέμων, καὶ ἀντιπνόως ταραξάντων τὸ πέλαγος, εἰς τὴν [9]) Αἰολίδα πάλιν ὑπέστρε-

Ammon. μάγον, φαρμακὸν, forte φαρμακικόν. Nihil ergo mutandum. Vtrumque tamen, μάγοι et μηχανικοὶ, bene ſe habet.

16) ἔχων) Vit. 1. et Ciz. ἔχει, inepte.

17) Ἰόκαστ.) Euſtath. ad Dionyſ. v. 476. perperam Ἄκαστος.

18) καλλίμ.) Vid. Fragm. 202, ed. Spanh. p. 387. ed. Erneſt. p. 515. vid. ad v. 45.

1) ὁ γὰρ) Vitt. 2 et 3. cum Seb. ſed ὁ tantum Ciz. et Vit. 1.

2) ἐγκεκλ.) Vit. 1. et Ciz. συγκεκλ. bene.

3) μόνῳ — ζεφύρ.) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

4) ἑαυτοῦ) Vitt. 2 et 3. αὐτοῦ.

5) καὶ πυρπολοῦντάς τινας) Non reperiuntur in Vit. 1. et Ciz. vti nec ſeqq. ὡς ἀεὶ — ἔχων.

6) ἐκαθεύδ.) Noſtri cum Seb. pro ἐκάθευδεν, quod tamen mihi videtur praeferendum.

7) οἱ δὲ τ. φίλοι) Pro οἱ φίλοι δὲ τούτ. Vit. 1. et Ciz. bene, ſed λύσαντες pro λύουσι minus bene.

8) ἐκχυθ.) Ciz. et Vit. 1. ἐκκεχυθ.

9) εἰς τὴν αἰολίδα — φερόμενος) Noſtri recte, vt e ſqq. patet, pro: πάλιν εἰς τ. Αἰολίαν ὑπέστρεψαν ἄκοντες τ. ἀν. φερόμενοι. Vitt. 2 et 3.

ψεν ἄκων τοῖς ἀνέμοις φερόμενος. Ὁ δὲ Αἴολος [10]) δυσμενῶς αὐτὸν ἀπέπεμπε, λέγων·

Ἔρρ' ἐκ νήσου θᾶσσον, ἐλέγχιστε ζωόντων·
Οὐ γάρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν οὐδ' ἀποπέμπειν
Ἄνδρα τόν, ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθηται μακάρεσσιν.
Ἔρρ', ἐπεὶ ῥα [11]) Θεοῖσιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις.

740. Κεραυνίῃ μάστιγι] Ὀδυσσεὺς [1]) μετὰ τῶν φίλων αὐτοῦ κατελθὼν ἐπὶ τὴν Θρινακίην νῆσον, ὅπου αἱ τοῦ Ἡλίου βόες ἐνέμοντο, πλεῖστον χρόνον μένων ἐκεῖ διετέλει, διὰ τὸ μὴ τοὺς ἀνέμους ἐπιτηδείους εἶναι πρὸς τὸ πλεῖν. Οἱ δὲ ἑταῖροι αὐτοῦ καταναλώσαντες πάντα τὰ χρειώδη, καὶ λιμῷ συνεχόμενοι, τοῦ Ὀδυσσέως ἐν τῇ νήσῳ διατρίβοντος, αὐτοὶ κρατήσαντες τῶν τοῦ Ἡλίου βοῶν τινάς, ἀπέκτειναν· πλησίον γὰρ αὐτῶν ἐνέμοντο. Ὁ Ἥλιος δὲ μαθὼν τοῦτο παρὰ Λαμπετίης, τῷ Διῒ ἀπαγγέλλει, λέγων·

Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες Θεοί, αἰὲν ἐόντες,
Τῖσαι δὴ ἑτάρους Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Οἵ μευ βοῦς ἔκτειναν ὑπέρβιον· ᾗσιν ἔγωγε
Χαίρεσκον μὲν ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Ἠδ' ὁπότ' ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτραποίμην.
Εἰ δέ μοι οὐ τίσουσι βοῶν ἐπιεικέ' ἀμοιβήν,
Δύσομαι εἰς Ἀΐδαο, καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω.

Ὁ δὲ Ζεὺς ὀργισθείς, αὐτοὺς ἐκεραύνωσε. Κακῶς δέ, καὶ συγκεχυμένως, καὶ ἀδιαρθρώτως ὁ Λυκόφρων τὴν περὶ Ὀδυσσέως ἱστορίαν λέγει· οὐ γὰρ τῇ τότε στροφῇ

modo αἰολίαν pro αἰολίδα et ἀντίστρεψεν pro ὑπέστρ.

10) ὁ δὲ Αἴολος — ἱκάνεις) Nostri non agnoscunt. Hom. Odyss. κ, 72 sqq.

11) ἔρρ', ἐπεὶ ἄρα) Sic in edd. pr. Thryll. mauult: ἔρρε, ἐπεὶ ἄρα, quum θεοῖσιν sit dissyllabum.

1) Ὀδυσσεὺς — αὐτοὺς ἐκεραύνωσεν) Desiderantur omnia in Codd. nostris. Versus sunt Hom. Odyss. μ, 377 sqq. Verss. 379 — 381. suppleuit Seb. temere ex Homero, nam edd. pr. et hinc quoque Tzetzes ignorant.

τὸ τοῦ Ὀδυσσέως πλοῖον ἐκεραυνώθη, οὐδὲ αὐτὸς [2]) ὁ Ὀδυσσεύς; ὁ κατὰ [3]) τοῦτον φαινόμενος κεραυνωθεὶς καύηξ [4]) καὶ λάρος, καὶ καθήμενος μετὰ τὴν κεραύνωσιν ἐν τῷ κλάδῳ τῆς συκῆς, ἵνα μὴ ἀποπνιγῇ ὑπὸ τῆς Χαρύβδεως. Ἀλλαχοῦ δὲ [5]) ἐκεραυνώθη τὸ πλοῖον αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ τὴν τρόπιν κατέχων, ὑπεστράφη τοῖς ἀνέμοις περὶ τὴν Χάρυβδιν, καὶ πρὸς τὴν ἐκεῖσε ἀπεκρεμάσθη συκῆν, μεθ᾽ ὃ οἱ ἑταῖροι αὐτοῦ ἐν τῇ Σικελίᾳ τὰς τοῦ Ἡλίου κατέφαγον βόας.

741 — 43 Καύηξ] Οὗτος μὲν καύηξ φησίν, ὁ δὲ Ἱππῶναξ καύης, λέγων [6]) οὑτωσί·

Κίκων δ᾽ ὁ κανδάλητος [7]) ἄμμορος καύης.

Καύης δ᾽ ὁ λάρος κατ᾽ Αἰνιᾶνάς [8]) ἐστιν.

Ἐρινοῦ] Ἐρινεοῦ [9]), καὶ ἐν συγκοπῇ ἐρινοῦ. Ἐρινεὸν δὲ οἱ πολλοί φασιν εἶναι τὴν ἀγρίαν συκῆν. Οὐκ ἔστι δὲ οὕτως, ἀλλ᾽ ἡ ἐρινεὸς εἶδός ἐστι συκῆς, ἀπὸ Ἐρινεοῦ, πόλεως Δωρικῆς· ἓξ γὰρ πόλεις ἔχει [10]) ἡ Δωρίς, ἧς μία καὶ [11]) ἡ Ἐρινεός, ἐν ᾗ εἰσὶ συκαῖ, λεγόμεναι

2) οὐδὲ αὐτὸς — συκῆν) Vit. 1. et Ciz. non exhibent, ſed ἐκεραυνώθη iungunt cum ſqq. ita: ἀλλὰ μεθ᾽ ὃ οἱ ἑταῖροι. Hinc patet, ea non a librario praetermiſſa, ſed poſtea ab alio, forſ. Io. Tzetza, eſſe inſerta.

3) ὁ κατὰ) A Seb. additum ὁ comprobant Vitt. 2 et 3.

4) καύηξ — καθήμενος) Vitt. 2 et 3. καύ. ὁ λάρος, καθήμ.

5) ἀλλαχοῦ δὲ) Vitt. 2 et 3. vt edd. ante Pott. ἀλλὰ τότε.

6) λέγων) Noſtri bene pro λέγει.

7) κανδάλ.) Vit. 1. et Ciz. κανδαύλ. Vitt. 2 et 3. κανδάληκτος, vitioſe: ſupra ad v. 424. recte.

8) Αἰνιᾶνάς) Vitt. 1. 3. et Ciz. ἐνιανᾶνας, male: vid. quae dicta ſunt ad v. 424.

9) Ἐρινεοῦ — ἐρινοῦ) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

10) ἓξ — ἔχει) Vt ad v. 980. a Seb. emendatum pro ἑξάπολις — ἐστὶν, vt Vitt. 1. 3. et Ciz. ſed Vit. 2. ἓξ γὰρ πόλεις, omiſſo tamen verbo ἔχει.

11) μία καὶ) Pro μία πόλις Vit. 1. et Ciz. bene.

Ἐρινεοὶ, ὡς Δαμασκηναὶ, Ἀνατολικαὶ καὶ Κυδώνια [12]) μῆλα. Πᾶσαν [13]) δὲ τὴν τοῦ Ὀδυσσέως ἱστορίαν ἐν βραχεῖ ἐρῶ, μετὰ τὸ λῆξαι τῶν τοῦ Λυκόφρονος ῥητῶν, τῶν περὶ τούτου τοῦ Ὀδυσσέως λεγομένων.

Ex 743. Χάρυβδιν] Χάρυβδις, ἡ τῆς θαλάσσης ἀνοῤῥόφησις. Ἡ δὲ Χάρυβδις τῆς ἡμέρας τρίτον συσπῶσα [14]) τὸ ὕδωρ πάλιν ἀνίει.

744. Βαιὸν δὲ τερφθεὶς] Πῶς φησὶ βαιόν [1]); ἑπτὰ γὰρ ἔτη ἐποίησεν ὁ Ὀδυσσεὺς παρὰ τῇ Καλυψοῖ. Ῥητέον οὖν, ὅτι βαιὸν εἶπεν ὡς πρὸς τὴν βούλησιν ἐκείνης. Καὶ γὰρ ἑπτὰ ἔτη ὀλίγα ἂν ἐλογίσθησαν αὐτῇ· ἐκείνη γὰρ διόλου ἤθελε συνεῖναι αὐτὸν [2]) αὐτῇ, καὶ

Θήσειν [3]) ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα.

745. Ἀναυλόχητον] Τὴν μικρὰν λέγει ναῦν, καθὸ ὑπὸ ναυτῶν οὐκ ὀχεῖται [4])· οὐ γὰρ ἦν ναῦς, ἀλλὰ σχεδία, ἤτοι αὐτοσχέδιον [5]) πλοῖον, οὐδὲ τῶν ἐν ὅρμῳ καὶ λιμένι καταλεγομένων· ναυλόχους γὰρ ἔλεγον τοὺς

12) κυδώνια) Pro κυδώνεια Vitt. 2 et 3. cum Steph. Byz.

13) πᾶσαν usque ad λεγομένων Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

14) συσπῶσα — ἀνίει) Sic Vit. 1. et Ciz. rectiſſime: vulgat. συσπάσατο ortum ex συσπῶσα τό. Seb. perperam mutauit vulg. in συσπᾷ τό. Caeterum tota hac ῥήσει carent Vitt. 2 et 3.

1) πῶς φ. βαιόν) Noſtri non agnoſcunt, ſed ſtatim incipiunt: Ὁ μὲν Ὀδυσσ. ἑπτὰ ἔτ. ἐκ. Deinde delent quoque: ῥητέον οὖν, ὅτι, et pergunt: βαιὸν δὲ εἶπε — αὐτῆς pro ἐκείνης. Omittunt etiam ſqq. καὶ γὰρ — αὐτῇ.

2) αὐτὸν) Noſtri ignorant.

3) θήσειν) Hom. Odyſſ. ε, 136. quem verſ. omittunt Vitt. 2 et 3. Exhibent quidem Vit. 1. et Ciz. non tamen vt in ordinem digeſtus eſt a Sebaſt. Sine dubio Tzetzes eum e memoria, vt multa alia, attulit, nam Ciz. et Vit. 1. ποιήσειν quoque legunt pro θήσειν.

4) οὐκ ὀχεῖται) Vit. 3. bene pro ὠχεῖτο. Vit. 1. et Ciz. οὐκ omittunt.

5) ἤτοι αὐτοσχ. — λοχεῦνται) Deſunt in noſtris.

λιμένας, τοὺς τὰς ναῦς ὑποδεχομένους, ἢ τοὺς τὰς ναῦς λοχοῦντας.

Αὐτοκάβδαλον [6])] Αὐτοσχέδιον, τὸ εἰκῆ καὶ ὡσαύτως καὶ αὐτουργὸν [7]) γεγονός. Εἴρηται δὲ κυρίως [8]) ἡ λέξις ἐπὶ [9]) τῶν ἀλφίτων· αὐτοκάβδαλα γὰρ λέγονται τὰ ὡς ἔτυχε φυραθέντα ἄλευρα.

747. Αὐτουργότευκτον βᾶριν] Αὐτοσχέδιον [10]) πλοῖον. Βᾶρις δὲ νῦν μὲν τὸ πλοῖον σημαίνει [11]). Σημαίνει δὲ καὶ θρόνους καὶ [12]) πύργους, αὐλὰς, στοὰς καὶ τείχη [13]).

748. Προστεταργανωμένην] Συμπεπλεγμένην. Ἡ γὰρ παρ' ἡμῖν σαργάνη, ἤτοι τὸ σπυρίδιον [14]), παρ' Ἀττικοῖς ταργάνη λέγεται· καὶ τὸ συνειλεῖσθαι, τεταργανῶσθαι [15]).

6) αὐτοκάβδ.) Vit. 1. et Ciz. αὐτοκάνδαυλον, Vitt. 2 et 3. αὐτοκαύβδαλον, vitiose: vid. Nott. ad Lycophr.

7) ὡσαύτως κ. αὐτ.) Pro ὡς ἔτυχε Vit. 1. et Ciz. cum Etymolog. M. ad αὐτοκάβδαλον, bene. Postea habent ὡς ἔτυχε.

8) κυρίως) H. l. ponunt Vit. 1. et Ciz. cum Etymol. et in sqq. omittunt, bene. Omnia autem haec absunt a Vitt. 2 et 3.

9) ἐπὶ τῶν) Pro ἀπὸ τ. Vit. 1. et Ciz. cum Etymolog. et Zonar. in Lex.

10) αὐτοσχέδ. — θρόνους) Oscitantia librarii in Ciz. praetermissa: reliqui habent, adeo Vit. 1. qui alias semper Ciz. consentit.

11) σημαίνει) Vit. 1. hic non male omittit: ortum videtur e sq. σημαίνει.

12) καὶ πύργ.) Nostri καὶ addunt omnes.

13) τείχη) Sic nostri cum Etymol. ad βᾶρις pro τοίχους. Phauor. πόλιν, forte κλίνην, vt Etymol.

14) σπυρίδ.) Pro πυρίδ. a Seb. reuocatum comprobant Vit. 1. et Ciz. sed a Vitt. 2 et 3. plane abest.

15) καὶ τὸ — τεταργ.) Absunt a Vitt. 2 et 3. Pro συνειλεῖσθαι Vit. 1. et Ciz. συνειλῆφθαι, cff. tamen Etymolog. Hesych. et Zonar. ad τεταργανωμένην, qui omnes videntur ante oculos habuisse locum Lycophronis, ab Etymolog. adeo laudati. Lycophr. vero non τεταργ. sed προστεταργ. Forte legerunt πρὸς τεταργ. verbis disiunctis. Editor Lexici Zonarae ideo τὸ:

749. Ἀμφίβαιος] Ὁ Ποσειδῶν παρὰ Κυρηναίοις.

750 — 53. Κηρύλου δάμαρτος] Κήρυλος, ὁ ἄῤῥην ἀλκυὼν [1]). Δάμαρ δὲ ἡ τούτου γυνὴ [2]), ἡ θήλεια αὐτοῦ.

Ἀπτῆνα σπόρον] Ἀπτῆνα [3]) νῦν τὸν σπόρον, τὸν ἄπτερον νεοσσὸν λέγει· εἴωθε δὲ [4]) ὁ κλύδων τοὺς τῶν ἀλκυόνων νεοσσοὺς διαφθείρειν· διό φασιν ἑπτὰ ἡμέρας [5]) γαληνιᾷν τὴν θάλασσαν, ἡνίκα ᾠοτοκοῦσι· διὸ καὶ [6]) καλοῦνται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι ἀλκυονίδες [7]). Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Ἀφ' ἧστινος σχεδίας ὁ Ἀμφίβαιος καὶ Ποσειδῶν ἐκβράσας τὸν Ὀδυσσέα, οἷα τυτθὸν ἀπτῆνα σπόρον, ἤγουν μικρὸν καὶ [8]) ἄπτερον νεοσσὸν τῆς δάμαρτος καὶ τῆς θηλείας τοῦ κηρύλου καὶ ἄῤῥενος ἀλκυόνος βαλεῖ πρὸς τὸ κῦμα τὸν δύπτην, ἤτοι αὐτὸν [9]) τὸν κολυμβητὴν Ὀδυσσέα, ἐμπεπλεγμένον κάλοις· βαλεῖ δὲ σὺν αὐταῖς ταῖς μεσόδμαις, καὶ τοῖς ἰκρίοις. Ἢ οὕτως [10]). Ὡς ἡ θάλασσα εἴωθε τοὺς τῶν ἀλκυόνων νεοττοὺς ἐκταράτ-

τεταργανωμένην ap. Lycophr. non legi recte monet.

1) ὁ ἄῤῥην ἀλκυὼν) Sic Vit. 1. et Ciz. pro ὁ ἄρσην ἀλκύων, recte, cf. Aelian. H. A. I, 36. V, 48. et IX, 17.

2) ἡ τούτου γυνὴ) Pro τούτου bene Ciz. et Vit. 1.

3) Ἀπτῆνα — λέγει) Nostri, vt edd. ante Seb ἀπτὴν δὲ νῦν ὁ σπόρος, ὁ ἄπτερος νεοσσὸς, ergo saltem τὸν praeponendum voc. σπόρον.

4) δὲ) Nostri pro γάρ.

5) ἡμέρας) Nostri melius quam vulg. ἡμέραις.

6) καὶ) Addunt bene Vit. 1. et Ciz. et deinde ἐκεῖναι legunt pro αὗται. Vitt. 2 et 3. neque αὗται neque ἐκεῖναι exhibent.

7) ἀλκυονίδ.) Sic quoque Vit. 2. et Plin. H. N. X, 32, *dies halcyonides*. Aristoteli dicc. ἡμέραι ἀλκυόνειαι: neque vero lectio altera ἀλκυονίτιδες, quae est in Vitt. 1. 3. et Ciz. videtur spernenda.

8) ἤγουν μικρ. καὶ) Pro ἤτοι μικρ. Vit. 1. et Ciz.

9) αὐτὸν) Delent Vitt. 2 et 3.

10) Ἢ οὕτως — Ὀδυσσέα) Absunt a nostris; abesse quoque possunt, non antea iam dicta fuerant.

τειν, οὕτω καὶ ὁ Ποσειδῶν τὸν Ὀδυσσέα. Μεσόδμαι δὲ [11]) λέγονται τὰ μέσα ξύλα τῆς σχεδίας καὶ τοῦ πλοίου [12]). Ἰκρία δὲ, τὰ ὀρθὰ, καὶ τὰ καταστρώματα [13]).

754 — 56. Ἀστῷ σύνοικος] Γλαῦκος ὁ Ἀνθηδόνιος [1]) ἦν ἁλιεύς. Ἐμμανὴς δὲ γενόμενος, ἥλατο εἰς τὴν θάλασσαν. Ἰχθὺν γὰρ ἁλιεύσας, καὶ ῥίψας νεκρὸν εἰς γῆν [2]), εἶδε [3]) προσεγγίζοντα [4]) βοτάνῃ, καὶ ἀναζήσαντα. Φαγὼν δὲ καὶ αὐτὸς, γέγονεν ἀθάνατος, ἀλλ' οὐκ ἀγήρως, καὶ ἥλατο [5]), ὥσπερ ἔφην, εἰς θάλασσαν. Μαντεύεται δὲ ὡς καὶ ὁ παρ' Ὁμήρῳ [6]) Πρωτεὺς, καὶ παρὰ Πινδάρῳ [7]) Τρίτων τοῖς Ἀργοναύταις. Τὴν δὲ βοτάνην, ἧς ἐγεύσατο, φασί τινες, ἀείζωον εἶναι.

Ἀνθηδόνος] Ἡ Ἀνθηδὼν πόλις ἐστὶ [8]) Βοιωτίας, ἣν ᾤκησαν [9]) Θρᾶκες. Ὁ δὲ Ἰώσηππος [10]) καὶ τὴν νῦν

11) δὲ) A Seb. infertum noſtri etiam inſerunt.

12) καὶ τοῦ πλ.) *hoc eſt, nauis.* Conſentiunt Vitt. 2 et 3. cum Phauor. ſed Ciz. et Vit. 1. tuentur vulg. τῶν πλοίων: quae lectio quoque placet, ſi πλοίων ad naues reliquas, σχεδίας vero ad nauem Vlyſſis referatur.

13) καταστρ.) Vit. 1. et Ciz. καταστρώματα.

1) Ἀνθηδόν.) Vit. 3. cum Eudoc. p. 97. Ἀθηναῖος, corrupte.

2) νεκρ. εἰς γῆν) Vit. 1. et Ciz. ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ, bene, ſi modo addas νεκρὸν, quod non habent: cf. de Glauco ſchol. Apoll. Rh. I, 1310. p. 163, b.

3) εἶδε) Vit. 3. cum Eudoc. ἴδε.

4) προσεγγ.) Vit. 2. προσεγγίζοντα, non apte ob ἀναζήσαντα.

5) καὶ ἥλατο — θάλασσαν) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. ſed caeteri cum Eudoc. habent, omiſſis modo ὥσπερ ἔφην.

6) ὁμήρῳ) Odyſſ. δ, 470 ſqq.

7) πινδάρῳ) Pyth. IV, 49 ſqq.

8) ἐστὶ) A Seb. additum noſtri non addunt: cff. de hac vrbe Strab. IX, p. 405. et Pauſ. IX, 22, 5 et 6.

9) ᾤκησαν) Forte cum Steph. Byz. qui habet συνῴκισαν, et ſi vera eſt lectio, legendum ᾤκισαν, *quam condiderunt Thraces.* Codd. vero MſT. omnes ᾤκησαν, et Phauor. ad v. συνῴκησαν.

10) Ἰώσηππος) De Bell. Iud. I, 4, 2. et Ant. Iud.

λεγομένην Ἀγριππιάδα Ἀνθηδόνα πρότερον κεκλῆσθαι [11]) φησί. Σίνωνον δὲ τῷ Γλαύκῳ γενέσθαι λέγει [12]) τὸν Ὀδυσσέα, διὰ τὸ ῥιφῆναι τῆς σχεδίας [13]) εἰς τὴν θάλασσαν, ὥσπερ ἐκεῖνος ἀπὸ τῆς γῆς ἥλατο, φαγὼν τῆς βοτάνης [14]).

Παρ' ἄλλου δ' ἄλλος, ὡς πεύκης κλάδον] Λεωνίδης [15]) ἐν τῷ περὶ Ἰταλίας φησὶν, ὄρος εἶναι, ἐν ᾧ πεύκας γίνεσθαι ὑπερμεγέθεις· ἐκ δὲ τούτων γίνεσθαι τοὺς

XIII, 13. Erraſſe autem Tzetzam, cum Agrippiada tradat a Ioſepho dictam eſſe, et miſcere cum vrbe Palaeſtinae maritima cognomini, opinantur Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 271. et Berkel. ad Steph. Byz. p. 35, b. qui ſtupiditatem Tzetzae exprobrat in Geographicis. Verum Thryllit. vt excuſet Tzetzam, addit: *Stupidus ſit, qui haec Berkelio accredat. Tzetzes enim, vt fuit ſtupendae lectionis, ita cum mentio Anthedonis incidiſſet, notat e Ioſepho, Anthedona quoque (illud eſt ὁ δὲ Ἀνθηδονα καὶ) olim vocatam, quae Agrippias poſtea dicta. Lege et relege locum, neque tamen illud e Tzetza exſculpes, quod obiter, vt ſolet, Tzetza inſpecto, neſcio quibus fidiculis exprimere inde conatur bonus ille Berkelius, tum quidem dormitans.* Recte; Tzetzes quidem non miſcuit Anthedona, quam vrbem dicit Boeotiae, cum vrbe Palaeſtinae; veruntamen non negandum eſt, eum, vt notitiam Geographiae oſtentaret ſuam, aliena ab hoc loco, et nihil ad Lycophronem explicandum facientia attuliſſe.

11) κεκλῆσθαι) Pro καλεῖσθαι Vit. 1. et Ciz. recte.

12) λέγει) Pro λέγουσι Vitt. 2 et 3. cum Seb. φησὶ habent Vit. 1. et Ciz.

13) τῆς σχεδ.) Sine ἀπὸ, quod Vit. 1. et Ciz. cum vulg. addunt, Vitt. 2 et 3. cum Sebaſt. Seq. autem ἀπὸ τῆς γῆς fauet ἀπὸ τῆς σχεδ.

14) τῆς βοταν.) Vit. 1. et Ciz. vt edd. vett. τὴν βοτάνην.

15) Λεωνίδης) Cf. Fabric. Bibl. Gr. Vol. III, p. 565, ed. Harl. Locis ibi a Fabric. laudatis de Leonid. Byzant. addatur Aelian. de Nat. Anim. II, 6 et 50. III, 18. et alius Leonides Eleus, qui fuit Grammaticus, Athen. III, p. 96. cf. Schweigh. in Animadv. Vol. II, p. 149.

φελλοὺς, οἷς χρῶνται πρὸς κουφισμὸν τῶν δικτύων οἱ ἁλιεῖς [16]). Περιφραστικῶς δὲ πεύκης κλάδον εἴρηκε τὸν φελλόν. Ὅμηρος δὲ οὐ φελλὸν καλεῖ, ἀλλὰ φυλίαν [17]), τὸ δένδρον καὶ τὸν φελλόν. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Παρ' ἄλλου δ' [18]) ἄλλος βύκτης καὶ ἄνεμος ἐνθρώσκων καὶ ἐμπίπτων ἐν πνοαῖς, στροβήσει καὶ κινήσει τὸν Ὀδυσσέα, ὡς πεύκης κλάδον, ἤτοι φελλόν. Τὸ δὲ σχῆμά [19]) ἐστιν ἑρμηνευτικόν.

757 — 61. Μόλις δὲ Βύνης [1])] Τὸ ἑξῆς· Βύνης καὶ τῆς Ἰνοῦς, τῆς καὶ Λευκοθέας, ἡ ἄμπυξ σαώσει. Ἔστι δὲ κεφαλοδέσμιον γυναικεῖον, ὡς καὶ Ὅμηρος [2])·

Ἄμπυκα, κεκρύφαλόν τ', ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην.

Μόλις δὲ Βύνης] Ὁ Ἑρμῆς ἐστάλη παρὰ τοῦ Διὸς εἰς Καλυψώ, ὅπως αὐτὴν πείσῃ, ἐκπέμψαι τὸν Ὀδυσσέα ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ. Ἡ δὲ πρῶτον τῷ Ὀδυσσεῖ προστάττει κατασκευάσαι σχεδίαν, ἔπειτα δὲ αὐτὸν

16) οἱ ἁλιεῖς) Nostri ignorant, vti etiam φελλεῖς, quod ante Pott. edd. exhibebant.

17) φυλίαν) Pro φυλλίαν Vitt. 1 et 2. recte: Vit. 3. et Ciz. φιλίαν, mendose. φυλλίαν ignorat Homerus, quem citat Tzetzes, sed φυλίης meminit Odyss. ε, 477. quod vero est, auctore Scholiaste, εἶδος ἐλαίας τῆς καλουμένης φυλίας, quem locum Tzetzes, ni fallor, innuit.

18) παρ' ἄλλου δ'). Vit. 1. et Ciz. παρὰ δὲ ἄλλου.

19) σχῆμά) Abest a Vitt. 2 et 3.

1) Μόλις — Βύνης) Vit. 1. et Ciz. modo habent haec: τὸ ἑξῆς· μόλις σώσει αὐτὸν καὶ ῥύσεται τοῦ κινδύνου ἡ ἄμπυξ καὶ τὸ κρήδεμνον ἤτοι τὸ κεφαλοδέσμιον τῆς βύνης καὶ τῆς ἰνοῦς, καὶ τῆς λευκοθέας: caetera omnia desunt, quae posthaec aucta et addita videntur. Vitt. 2 et 3. ab initio eadem, quae Seb. exhibent, verum inde a μόλης δὲ βύνης — usque ad αὐτὸν | διεσώσατο omnia ab iis absunt. Repetita verba μόλις δὲ βύνης satis indicant, esse interpretationem non vnius, sed duorum auctorum.

2) Ὅμηρ.) Il. χ. 469.

ἐκπέμπει μετὰ ἐσθήτων, καὶ ἄλλων πολλῶν κειμηλίων· ἑπτακαίδεκα μὲν ἤματα πλέων, τῇ ὀκτωκαιδεκάτῃ δὲ προσήγγισε τῇ τῶν Φαιάκων γῇ: Ὁ δὲ Ποσειδῶν αὐτὸν θεασάμενος, παντοίας ἀνέμων θυέλλας ἤγαγε. Διὸ καὶ τῆς σχεδίας αὐτὸν μακρὰν ἤγαγε καὶ ἀπέῤῥιψε, κατεάξας αὐτήν. Ἡ δὲ Λευκοθέα, δοῦσα τὸ αὐτῆς κρήδεμνον, αὐτὸν διεσώσατο.

Ex 758. Δεδρυφαγμένον] Νῦν [3]) ἐντετυλιγμένον, ἠσφαλισμένον.

Ex 759. Κρεαγράπτους] Τὰς κρεαγραπτούσας, τραχείας· τὸ δὲ παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ [4]) εἶπε κατὰ διάλεκτον Ἀττικήν· αὕτη δὲ [5]) τὰ παθητικὰ ἐνεργητικὰ [6]) λέγει, καὶ τὰ ἐνεργητικὰ παθητικά [7]). Καὶ ἔστιν ἡ εὐθεῖα, ἡ κρεάγραπτος [8]).

Ex 761. Στόρθυγξι] Ταῖς ἐξοχαῖς καὶ ὀξύτησι· πᾶν γὰρ τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον στόρθυγξ καλεῖται.

762. Ἄρπην περάσας] Τὴν Φαιακίαν [9]) νῆσον, τὴν Κέρκυραν λεγομένην [10]), ἐν ᾗ ἦν κεχωσμένον τὸ δρέπανον, ἐν ᾧ [11]) ὁ Ζεὺς Κρόνον ἐξέτεμεν. Ἢ ὅτι ἐκεῖ ἔκειτο [12]) τὸ δρέπανον, μεθ' οὗ ἀπέτεμε Κρόνου τὰ παιδογόνα [13]), ὃ ἡ Δημήτηρ ἔλαβε παρ' Ἡφαίστου, τέμνειν

3) νῦν] A Seb. adiectum nostri quoque adiiciunt.

4) ἀντὶ ἐνεργητ.) Nostri ἐνεργητικῶς.

5) αὕτη δὲ) Pro αὕτη γὰρ Vit. 2. bene.

6) ἐνεργητικὰ) Vit. 1. et Ciz. iterum ἐνεργητικῶς, vt edd. pr.

7) καὶ τὰ — παθητικά) A Seb. suppleta Vitt. 2 et 3. quoque supplent.

8) καὶ ἔστιν — κρεάγρ.) Ignorant Vitt. 2 et 3. vt etiam schol. v. 761.

9) Φαιακίαν) Cff. Hellanic. p. 79. ed. Sturz. Eudoc. p. 411. et Tzschucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 732.

10) λεγομένην) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. comprobant: Vit. 1. et Ciz. λέγει habent.

11) ἐν ᾧ) Eudocia modo ᾧ.

12) ἔκειτο) Abest a Vitt. 2 et 3. haud dubie incuria librarii ob praeced. ἐκεῖ.

13) μεθ' οὗ — παιδογόνα) Inserunt Vit. 1. et Ciz.

τοὺς στάχυς [14]). Καὶ οὕτω μὲν ἡ Κέρκυρα Ἄρπη, ἤτοι, [15]) Δρέπανον, λέγεται. Ἔστι δὲ καὶ Σικελικὸν χωρίον, Δρέπανον καλούμενον, ἀπὸ τοῦ κεκρύφθαι ἐκεῖ τὸ δρέπανον, ὅπερ εἴπομεν [16]).

763. Κόπις [1])] Ὁ ῥήτωρ, καὶ ἔμπειρος, ὁ ὑπὸ πολλῶν πραγμάτων κεκομμένος. Γίνεται δὲ ἐκ τοῦ κόπτω, κόπις.

764. Τὸν μυθοπλάστην [2])] Τὴν μυθικὴν αὐτοῦ [3]) συμφορὰν φλυαρήσει πρὸς τὸν Ἀλκίνοον, τὸν τῶν [4]) Φαιάκων, ἤτοι Κερκυραίων, βασιλέα.

765. Ἀρὰς τετικὼς] Ἀποδοὺς τὰς κατάρας τοῦ τυφλωθέντος θηρίου. Λέγει δὲ τοῦ Κύκλωπος· ηὔξατο γὰρ ὁ Κύκλωψ [5]) τῷ πατρὶ αὐτοῦ Ποσειδῶνι, οὕτω τιμωρηθῆναι τὸν Ὀδυσσέα [6]). Συντακτέον [7]) δὲ οὕτως· Αἷς κρεαγράπτους πέτρας [8]) μάρπτων, ἀλιβρώτοισιν αἱμαχθήσεται στόρθυγξιν, ἀρὰς τετικὼς καὶ ἀποδοὺς [9]) τοῦ τυφλωθέντος δάκους. Εἶτα καὶ [10]) τὰ λοιπά. Νῆσον δ᾽ εἰς Κρόνῳ στυγουμένην [11]) τοιόςδε καὶ

14) τοὺς στάχ.) Delent Vit. 1. et Ciz. τοὺς.

15) Ἄρπη, ἤτοι) A Seb. illatum nostri non agnoscunt.

16) ὅπερ εἴπομεν) Addunt Vit. 1. et Ciz. reliquis, quae ante habuerant, omissis: μεθ᾽ οὗ Κρόνος ἐκέτεμεν Οὐρανοῦ τὰ παιδογόνα, quae nos quoque hic sustulimus.

1) κόπις) Totum hoc schol. abest a Vitt. 2 et 3. De voc. κόπις cff. Etymolog. et schol. Eurip. Hecub. 134.

2) τὸν μυθοπλ. — βασιλέα) Desunt in Vit. 1. et Ciz.

3) αὐτοῦ) Vitt. 2 et 3. αὐτοῖς, inepte.

4) τὸν τῶν) Bene, sed τὸν delent Vitt. 2 et 3.

5) ὁ κύκλ.) Omittunt Vit. 1. et Ciz.

6) οὕτω — Ὀδυσσέα) Nostri seruant vulg. ἵνα οὕτω τιμωρηθῇ ὁ Ὀδυσσεύς.

7) συντακτέον usque ad γόον desiderantur in Vit. 1. et Ciz.

8) κρεαγρ. πέτρας) Vitt. 2 et 3. καταγρέπτοις πέτραις.

9) ἀποδοὺς) Vit. 3. ἀποδιδούς.

10) καὶ) Inserunt Vitt. 2 et 3.

11) νῆσον — στυγ.) Vit. 2. νήσῳ — στυγουμένῃ, non bene.

τοιόςδε περάσας [12]), τὸν μυθοπλάστην ἐξυλακτήσει γόον.

766 — 67. Οὔπω μάλ', οὔπω] Οὐ μέχρι τούτου τιμωρηθήσεται, δηλονότι [1]) ὁ Ὀδυσσεὺς, μὴ τοσόςδε καὶ τοσοῦτος, ἢ μὴ τοσόνδε καὶ τοσοῦτον, ὕπνος λαθήσεως λάβη [2]) τὸν Ποσειδῶνα, ἤτοι μὴ γένοιτο ἐπιλήσμων τοῦ Ὀδυσσέως [3]). Μέλανθος δὲ, ὁ Ποσειδῶν παρ' Ἀθηναίοις. Ἱππηγέτης δὲ, ὁ αὐτὸς παρὰ Δηλίοις. Εἶπον δὲ ὄπισθεν, ὅτι μιγεὶς τῇ Ἐριννύϊ Δήμητρι, Ἀρείονα ἵππον ἐγέννησεν. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι καὶ περὶ τὰς πέτρας τοῦ ἐν Ἀθήναις Κολωνοῦ καθευδήσας, ἀπεσπέρμηνε, καὶ ἵππος Σκύφιος ἐξῆλθεν, ὃς καὶ Σκυρωνίτης λέγεται [4]).

768 — 69. Ναύλοχον σκέπας] Τὸν γαλήνιον τόπον τοῦ λιμένος τῆς Ἰθάκης, ὃς Ῥεῖθρος [5]) καλεῖται. Ναύλοχον δὲ, ἐν ᾧ αἱ νῆες λοχῶσι καὶ ἵστανται. Ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν, ἥξει εἰς Ἰθάκην, περιφραστικῶς εἶπεν, ἥξει εἰς τὸν λιμένα τῆς Ἰθάκης, καὶ εἰς τοὺς πρηῶνας [6]) καὶ τὰς ἐξοχὰς τοῦ Νηρίτου. Τὸ δὲ Νήριτον ὄρος Ἰθάκης.

12) περάσας) A Pottero in ed. 2. insertum nostri non inserunt.

1) δηλονότι) A Seb. illatum nostri agnoscunt omnes.

2) λάβῃ) Vitt. 1. 2. et Ciz. λάβοι.

3) τοῦ Ὀδυσσ.) Nostri delent, vti etiam εἶπον καὶ ὄπισθεν, quae hic post Ὀδυσσ. in edd. ante Seb. legebantur. Sed Vitt. 2 et 3. his post Δηλίοις positis sic, vti dedimus, totum constituunt locum. Eadem iam Tzetz. ad v. 153. narrauerat, ad quem referuntur εἶπον καὶ ὄπισθ. quaeque seqq. ἄλλοι δέ φασιν postulare videntur. cf. Apollodor. III, 6, 8.

4) ὃς — λέγεται) Nostri, vt edd. pr. ὁ λεγόμενος. Vitt. 2 et 3. σκειρων. pro σκυρωνίτης.

5) ὃς Ῥεῖθρος) Nostri omittunt καί.

6) πρηῶνας) Vitt. 1. et Ciz. πρῶνας.

771. Μύκλοις γυναικόκλωψι] Μύκλοις καλεῖται κυρίως 7) ἡ ἐν τῷ τραχήλῳ τῶν ὄνων καὶ βοῶν 8) ὑπο-δίπλωσις· νῦν δὲ μύκλους λέγει 9) τοὺς μνηστῆρας, διὰ τὸ ἀδδηφάγον 10) καὶ κατωφερὲς εἰς λαγνείαν 11), ὡς καὶ Καλλίμαχος 12)·

Ἔστι μοι Μάγνης 13) ἐννεάμυκλος ὄνος.

Οἱ δὲ μύκλους 14) φασὶ τοὺς κατωφερεῖς πρὸς γυναῖκας. Εἴρηται δὲ ἀπὸ ἑνὸς (fort. τινὸς) Μύκλου αὐλητοῦ κατω-

7) κυρίως) Vit. 1. et Ciz. bene adiiciunt.

8) βοῶν) Noſtri delent praepoſitum τῶν, bene.

9) νῦν δὲ μύκλ. λέγ.) Sic ordinant verba Vit. 1. et Ciz. pro μύκλ. δὲ νῦν τ. μνηστ. λέγει.

10) ἀδδηφ.) Vit. 3. ἀδδηφαγές.

11) εἰς λαγν.) Deeſt a noſtris, vt etiam ab Etymolog. vnde haec ſunt ſumta. In aliis locis quoque modo κατωφερὴς dicitur.

12) καλλίμαχ.) In Fragm. p. 382. ed. Spanh. et p. 384 et 509. ed. Erneſti, quem conferas velim.

13) μάγνης) Vitt. 2 et 3. μάνης, vt Barocc. Vit. 1. et Ciz. κάχμης, vtrumque vitioſe, nam Etymolog. μάγνης. Pro ἔστι Vit. 1. et Ciz. legunt ἔστι, quod Thryll. rectum putat. Sic legit quoque Etymolog. in: Μύκλος.

14) οἱ δὲ μύκλους — Ἀρχιλόχου) Sic reſtituimus hunc locum e Vit. 1. et Ciz. vti etiam exhibetur in Etymolog. ſi excipias Ἀρχιλόχου, quod a Tzetza additum videtur. In omnibus edd. truncatus adhuc et corruptus ſic edebatur: καὶ Μίκλος δέ τις γέγονεν αὐλητὴς, κατωφερὴς εἰς γυναῖκας, κωμῳδηθεὶς ἐπὶ μαχλότητι (Vit. 3. μαχλότητος) ὑπ᾽ (Vit. 2. et Zonar. quem conferas, παρ᾽) Ἀρχιλόχου. εἴρηται οὖν ἀπ᾽ ἐκείνου. De Archilocho vid. Voſſ. de Poetis gr. p. 14. et de Hiſt. gr. p. 6. et Fabric. Bibl. Gr. Vol. II, p. 107. ed. Harl. quibus add. Villoiſon in Anecdot. Gr. T. II, p. 93. vbi fragmentum eius ex Herodiano grammatico περὶ σχημάτων affertur, et p. 185. Laudatur in ſchol. Homericis Marcianis, Lexic. Phot. ad: κύψαι p. 142. λευκόρητος p. 159. μυδαλέον pag. 204. ὀτρυγηφάγον p. 259. et παλίνσκιον p. 273. Lex. Zonar. ad πρεῖκτης p. 1575.

φεροῦς εἰς γυναῖκας, καὶ κωμῳδηθέντος ἐπὶ μαχλότητι ὑπ' Ἀρχιλόχου.

Κασσάρα] Καὶ βασσάρα 15) ὁ βολβὸς 16), καὶ τὸ ὕδνον, καὶ εἶδος ἀλώπεκος, καὶ ἡ Βάκχη. Νῦν δὲ 17) ἡ πόρνη, ἡ βασσάρα. Λέγει δὲ τὴν Πηνελόπην.

772. Κασωρεύουσα 1)] Ἀντὶ τοῦ πορνεύουσα. Δοῦρις 2) γὰρ ὁ Σάμιος ἐν τῷ 3) περὶ Ἀγαθοκλέους φησὶ 4), τὴν Πενελόπην συγγενέσθαι πᾶσι τοῖς μνηστῆρσι, καὶ γεννῆσαι τραγοσκελῆ Πᾶνα 5). Φλυαρεῖ 6) δὲ περὶ τοῦ Πανός. Ὁ Πὰν 7) γὰρ Ἑρμοῦ 8) καὶ Πηνελό-

15) κασσ.] καὶ βασσ.) Vitt. 2 et 3. modo βασσάρα.

16) ὁ βολβὸς) Vit. 1. et Ciz. pro λαὸς, quod nihili eſt: Zonar. βολβὸς, τὸ ὕδνον, quod Tzetz. vt Synon. addit: noſtri vero εἶδνον, quod idem eſt, cf. Suid. in βάσσαρος.

17) νῦν δὲ — πηνελόπην) Vit. 1. et Ciz. νῦν δὲ βασσάραν λέγει τὴν πηνελόπην.

1) κασωρ.) Noſtri κασσωρ. quod metro aduerſatur.

2) Δοῦρις) *Hanc Agathoclis Syracuſani hiſtoriam, qui anno vno deceſſit, antequam Ptol. Philadelphus imperaret, non vnico libro Duridem Samium complexum fuiſſe, ſed in plures diſtribuiſſe, conſtat ex Athenaeo, qui* XII, 10, *decimum ex ea librum, et* XIV, 2. *ſecundum citat.* Sebaſt.

3) ἐν τῷ) Vitt. 2 et 3. ἐν τῇ.

4) φησὶ, τὴν πηνελόπ.) Noſtri φησὶν αὐτὴν, non male, nam πηνελόπην mox praeceſſerat.

5) τραγοσκελῆ πᾶνα) Sic Vit. 1. et Ciz. pro τὸν πᾶνα. Hom. in Hymn. XVIII. αἰγοπόδην, alii τραγοπόδην, lat. *hircipedem*, *capripedem* nominant. cff. ſchol. Theocrit. I, 3 et 123. VII, 109, et Heyn. Obſeruu. ad Apollod. p. 18.

6) φλυαρεῖ — πανός) *Vit.* 1. et Ciz. ὅπερ οὐκ ἀληθεύει, modeſte Iſaac. *Tzetz.* ſed Io. Tzetz. immodeſte φλυαρεῖ —, qui haud dubie haec correxit.

7) ὁ πὰν) Vit. 1. et Ciz. hic et poſtea recte pro πᾶν.

8) Ἑρμοῦ) Vt quoque tradunt Herodot. II, 145, et Eudoc. p. 323, verum non addunt ἄλλης. Alii tamen Penelopen, Vlyſſis vxorem, intelligunt. Sic, quod debemus Reineſio, Greg. Nazianz. in orat. III. T. I, p.

πης ἄλλης υἱὸς γέγονε 9)· καὶ ἕτερος δὲ Πὰν, Διὸς καὶ Ὕβρεως 10).

774. Αὐτὸς δὲ πλείω τῶν ἐπὶ Σκαιαῖς] Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν Τροίας, περὶ ἃς μέγας πόλεμος συνέστη 11) περὶ τοῦ σώματος τοῦ Ἀχιλλέως, ὡς καὶ Ὅμηρος ἀπ' Ὀδυσσέως 12) φησίν·

. . . . . ὅτε μοι πλεῖστοι 13) χαλκήρεα δοῦρα
Τρῶες ἐπέῤῥιψαν περὶ 14) Πηλείωνι θανόντι.

775 — 76. Μολοβρὸς] Ὁ ἀρτοζήτης, ἀπὸ τοῦ μολεῖν καὶ παραγίνεσθαι 1) πρὸς 2) βορὰν καὶ τροφήν· ὁ γὰρ Ὀδυσσεὺς ἐπελθὼν 3) εἰς Ἰθάκην, ὑπεκρίνατο πέ-

8. ed. Parif. 1609. dicit: τὸν τραγόπουν καὶ τὸν σεμνὸν Πᾶνα, τὸν ἐκ πάντων μνηστήρων ἕνα θεὸν, καὶ λαβόντα τὴν ὕβριν, ὥσπερ ἦν ἄξιον. cff. Comment. Eliae Cretenf. T. II, p. 537, et Nat. Com. V, 6, p. 452. et Munk. ad Hyg. f. 224.

9) υἱὸς γέγ.) A Seb. allatum noftri non agnofcunt.

10) Ὕβρεως) Confenfu Codd. MSS. omnium et Seb. et noftrorum legitur, quamquam auctoribus Apollod. I, 4, 1. et fchol. Pind. ad argument. Pyth. p. 483. Vol. II, ed. Heyn. Θύμβρεως vera videtur effe lectio. Sine dubio, quum omnes Codd. confpirent in lect. Ὕβρεως, erravit Tzetzes ipfe, eumque fecutus Natal. Com. V, 6. quorum error deinde ad alios eft translatus. Abfit ergo a nobis emendare, et reducere in rectam viam Tzetzam: fatis fit, indicaffe errorem. cf. omnino Heyne ad Apollod. I, 4, 1.

11) συνέστη) Vitt. 2 et 3. περιέστη, non male.

12) ὡς καὶ ὅμ. ἀπ' ὀδυσσ.) Pro ὡς καὶ ὅμ. ὡς ἀπὸ ὀδ. Vit. 1. et Ciz. cf. Odyff. ε, 309 fq.

13) ὅτε — πλεῖστοι) Noftri cum edd. pr. ὁππότε — πλεῖστα. Credibile eft, Tzetzam fic legiffe, quia omnes Codd. fic praebent. Iniuriam igitur ei infert emendatio Sebaft. ad textum Homeri, qui nunc exftat, reficta.

14) περὶ) Vit. 1. et Ciz. παραί.

1) παραγίν.) Vitt. 2 et 3. παραγενέσθαι.

2) πρὸς) Vit. 1. et Ciz. εἰς.

3) ἐπελθ.) Vit. 1. et Ciz. ἀπελθών.

νητα [4]), ὅπως μὴ γνωσθεὶς [5]) δόλῳ ἀνέλῃ τοὺς μνηστῆρας. Μελάνθιος γὰρ, ὁ τότε [6]) οἰκέτης, συναντήσας αὐτῷ συνεπομένῳ [7]) τῷ Εὐμαίῳ τῷ συφορβῷ, φησὶ πρὸς τὸν Εὔμαιον [8])·

Πῇ [9]) δὴ τόνδε [10]) μολοβρὸν ἄγεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
Πτωχὸν ἀνιηρὸν δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα;

Καὶ ἅμα κολαφίζει καὶ τραχηλίζει αὐτόν. Γελοῖον δὲ [11]) τοῦτο καὶ κακόζηλον ὑπάρχει τὸ τοῦ Λυκόφρονος ῥητὸν, τό·

Στυγνὰς ἀπειλὰς εὐλόφῳ νώτῳ φέρειν.

Καθ' ἕνα μὲν τρόπον, ὅτι οὐκ ἀπειλὰς, ἀλλὰ πληγὰς ἔλαβεν ἐν τῷ νώτῳ· δεύτερον δὲ, λόφος λέγεται ὁ τράχηλος, καὶ ἡ κεφαλή. Οὗτος δὲ εὔλοφόν πως [12]) φησὶ τὴν ῥάχιν. Τρίτον δὲ, ὅτι οὐδὲ ἐν τῷ νώτῳ, ἤτοι ἐν τῇ ῥάχει, ἐδέξατο παρὰ Μελανθίου τὰς πληγὰς, ἀλλ' ἐν τῷ τραχήλῳ καὶ τῇ πυγῇ.

777. Δέννοις κολασθεὶς] Λοιδορίαις καὶ ὕβρεσι κολασθείς. Διὰ τὸν Ἀντίνοον, καὶ Εὐρύμαχον, καὶ Κτήσιππόν φησιν, οἵτινες ὕβρισαν αὐτόν [13]).

4) πένητα) Ciz. et Vit. πένητι, non bene.

5) γνωσθ.) Vit. 2. γνωρισθείς.

6) γὰρ, ὁ τότε) Vit. 1. et Ciz. bene, pro δὲ, ὁ τούτου.

7) συνεπ.) Vit. 1. et Ciz. συνεπόμενος.

8) τὸν Εὔμ.) Delent τὸν Vitt. 2 et 3.

9) πῇ) Odyss. ρ, 219 sq.

10) τόνδε) Nostri τὸν, male, qui quoque alterum vers. a Seb. additum non addunt.

11) γελοῖον — καὶ τῇ πυγῇ) Desiderantur omnia in Ciz. et Vit. 1. vt fere vbique, vbi schol. calumniatur Lycophronem: vid. Nott. ad Lycophr.

12) εὔλοφόν πως) Vit 3. bene pro εὔλ. πῶς, nam interrogatio turbat sensum verborum.

13) οἵτινες — αὐτόν) E correctione Seb. quae textum nil iuuat. Nostri tuentur vet. lect. ὑβρίσαντας αὐτοὺς αὐτόν. Vit. 1. et Ciz. soli inserunt αὐτοὺς a Pottero damnatum.

778. Πληγαῖς ὑπείκειν, καὶ βολαῖσιν ὀστράκων] Παρ' Αἰσχύλῳ [1]) φαίνεταί τις τὸν Ὀδυσσέα τύψας ὀστράκῳ, οὐ μὴν παρ' Ὁμήρῳ· παρ' Ὁμήρῳ γὰρ φαίνεται ὁ Ὀδυσσεὺς [2]) βοὸς ποδὶ πληγεὶς ὑπὸ Κτησίππου· ὑποποδίῳ δὲ κατ' ὦμον ὑπ' Ἀντίνου, ἢ Ἀντινόου, ὡς βούλει, γράφε [3]).

780. Σφραγὶς μενεῖ Θόαντος] Ὁ Ὀδυσσεὺς βουλόμενος κατάσκοπος εἰσελθεῖν εἰς τὴν [4]) Ἴλιον, καὶ φοβηθεὶς, μήπως διανοηθεὶς [5]) ἀποθάνῃ, ἔπεισε Θόαντα, τὸν υἱὸν Ἀνδραίμονος [6]), μαστίξαι βιαίως αὐτὸν, πρὸς τὸ γενέσθαι αὐτὸν ἀναγνώριστον [7]), ὡς καὶ Ὅμηρός [8]) φησιν·

Αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας.

Φησὶν οὖν, ὅτι οὐχ ἀήθεις καὶ ξέναι [9]) τῷ Ὀδυσσεῖ αἱ μάστιγες καὶ αἱ πληγαί· ἔτι γὰρ [10]) τὸ ἐγχάραγμα τῶν ἐγγεγονυιῶν [11]) αὐτῷ πληγῶν ὑπὸ τοῦ Θόαντος παραμενεῖ, καὶ ἔσται ἐν ταῖς αὐτοῦ πλευραῖς δαψιλής [12]).

1) Αἰσχύλῳ) *In fragm. quod in collectione Stanleiana desideratur.* Sebast.

2) ὁ Ὀδυσσ.) Ignorant Vitt. 2 et 3.

3) ὑπ' Ἀντ. — γράφε) Ita Vit. 1. et Ciz pro ὑπ' Ἀντινόου.

4) εἰς τὴν) Vit. 1. et Ciz. εἰς τόν.

5) φοβηθ. — διανοηθεὶς) Debemus Vit. 1. et Ciz. pro φοβούμενος, μὴ νοηθεὶς. Vit. 2. mire βουλόμενος pro φοβούμενος, quod Vit. 3. omittit.

6) τὸν — Ἀνδρ.) Absunt a nostris.

7) πρὸς — ἀναγνώρ.) Soli Codd. Vit. 1. et Ciz. adducunt, sed quae sequuntur: ὡς καὶ — δαμάσσαι, non habent, vti plura, vbi Homerus laudatur. Sunt sine dubio adiecta a Io. Tzetza.

8) Ὅμηρ.) Odyss. δ, 244.

9) καὶ ξέναι) Prae omnibus exhibent Vit. 1. et Ciz.

10) ἔτι γὰρ) Pro ἔτι δὲ nostri Codd. bene.

11) ἐγγεγ.) Pro γεγον. Ciz. et Vit. 1.

12) δαψιλὴς (δαψιλεῖς)) A Seb. additum nostri non agnoscunt.

σφραγὶς, λύγοις [13]) καὶ ῥάβδοις τετρανθεῖσα καὶ τρυπηθεῖσα κυρίως, νῦν δὲ ἐγκολαφθεῖσα [14]).

781. Ὁ λυμεὼν [1])] Ὁ Ὀδυσσεύς. Τῶν Τρώων δὲ λυμεών.

783. Δομῇ] Τῷ σώματι. Τὸ δὲ σχῆμα, μεταπλασμὸς ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου εἰς τὸ θηλυκόν [2])· ἀπὸ γὰρ τοῦ δέμας μεταπλάσας, εἶπεν ἡ δομή. Φησὶν [3]) ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα γράψας, τὸν Ὀδυσσέα τρωθῆναι ὑπὸ Θόαντος, ὅτι εἰς Τροίαν ἀνήρχοντο δυσμενεῖς.

784. Παλεύσῃ] Ἀπατήσῃ [4]) τοὺς δυσμενεῖς [5]), ἤτοι τοὺς Τρῶας, ταῖς κατασκοπεύσεσι. Παλεύτριαι [6]) δὲ λέγονται αἱ πλάναι, καὶ οἷον εἰπεῖν, ἀνδραποδιστήριαι περιστεραί.

785. Φηλώσας] Ἀπατήσας· ἠπάτησε γὰρ [7]) τὸν βασιλέα Πρίαμον ἐν κλαυθμοῖς καὶ γόοις, ὡς δεινὰ καὶ ἀνάξια παθὼν ὑπὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος διὰ τὰς πληγάς. Τὸ φηλώσας ἀπὸ τοῦ φηλόω [8]), φηλῶ, τὸ ἀπατῶ, ὃ ἀπὸ τῶν φηλήκων, ἤτοι τῶν ἀγρίων σύκων, ἐλέχθη, ἅτινα ὠμὰ καὶ ἄχρηστα [9]) ὄντα, τῇ ἰδέᾳ πέπειρα φαίνονται.

13) λύγοις) Vitt. 2 et 3. λύγοισι.

14) ἐγκολ.) Vit. 2. ἐγκολαφεῖσα.

1) ὁ λυμεὼν) Hoc ſchol. non extat in Vit. 1. et Ciz.

2) ἀπὸ τοῦ — τὸ θηλ.) Articc. τοῦ et τὸ adduntur a Ciz. et Vit. 1.

3) φησὶν — δυσμενεῖς) His carent noſtri. Gloſſam ſapiunt.

4) ἀπατήσῃ) Pro ἀπατήσει noſtri recte, nam reſpondet παλεύσῃ.

5) τοὺς δυσμ. — κατασκοπ.) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. et ſeqq. παλεύτρ. — περιστεραί ſchol. ſeq. ſunt inſerta. Multa hic turbata.

6) παλεύτρ.) Vitt. 2 et 3. παλαίτριαι, et mox οἱ πλάνοι pro αἱ πλάναι.

7) ἠπάτησε γὰρ) Addunt Ciz. et Vit. 1. optime. Verba autem τὸν βασιλέα — πληγὰς abſunt a Vitt. 2 et 3.

8) ἀπὸ τοῦ φηλόω) Vit. 1. et Ciz. θέμα, φηλόω.

9) ἄχρηστα) Peſſime Sebaſt. ἄγχηστα.

786 — 88. Βομβυλίας] Τῆς Ἀθηνᾶς [1]). Βομβυλιός [2]) ἐστι ζωΰφιον [3]) ὅμοιον μελίσσῃ, μέλαν δὲ τῇ χροίᾳ [4]), ἐκ πηλοῦ κηροπλαστοῦν. Λέγεται δὲ βομβυλιὸς παρὰ τὸ βομβεῖν, ὥσπερ καὶ τὸ πινόμενον κουτρούβιον [5]), καὶ ῥόμβα, ἡ στρόμβα [6]), βομβυλιὸς καὶ βέμβιξ [7]) καλεῖται. Βομβυλία δὲ [8]) καὶ Βομβύλιον πόλις καὶ ὄρος Βοιωτίας, ὅσπερ νῦν λέγεται [9]). Γράφεται δὲ διὰ τοῦ ἰῶτα. Εἰ δὲ εἴπῃς Βομβυλεία κλιτὺς καὶ ἀκρώρεια, ὡς κτητικὸν, τότε διὰ διφθόγγου γράφεται [10]). Βομβυλίας [11]) δὲ καὶ διὰ τοῦ ι, καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται, (οἷον) ἡ Βομβυλία, τῆς Βομβυλίας, ἰῶτα. Ἡ Βομβυλεία δὲ, τῆς Βομβυλείας, δίφθογγος. Τιμᾶται

1) τῆς Ἀθηνᾶς) Soli Vit. 1. et Ciz. exhibent.

2) βομβυλιός) Pro βομβύλιος Vit. 1. et Ciz. hic et postea.

3) ζωΰφ.) Vit. 1. et Ciz. ζῶον, vt Harpocrat. ad h. v.

4) μέλαν — χροίᾳ) Absunt a Vit. 1. et Ciz. χροιᾷ pro χροίᾳ Vitt. 2 et 3. bene.

5) κουτροὺβ.) Vit. 1. et Ciz. κουτρούκιον, cf. Du Fresne Glossar.

6) ῥόμβα, ἡ στρόμβα) Hanc lectionem vet. a Seb. perperam mutatam in ῥόμβος, καὶ ὁ στρόμβος, reuocauimus e Codd. nostris, nam sunt vocabula mediae Graecitatis, ideoque aetati Tzetzarum magis apta. cf. Glossar. Du Fresne: ῥόμβα, στρόμβα, στρόβα..

7) βέμβιξ) Recte. Vit. 2. βέμβροξ: Vit. 3. cum Phavor. βέβραξ, qui vero ad στρόμβος habet βέμβιξ.

8) δὲ) Inserunt cum Seb. Vitt. 2 et 3.

9) ὅσπερ — λέγεται) Vitt. 2 et 3. ὅπερ — λέγει, scl. Lycophron. Potterus existimat hic vocabulum aliquod deesse; sane, si legitur ὅσπ. — λέγεται. Legendum esse putem vel ὥσπερ — λέγεται, vel cum Vitt. 2 et 3. ὅπερ, scl. βομβύλιον, — λέγει.

10) διὰ διφθ. γράφεται) Sic Vit. 1. et Ciz. cum edd. vett. recte, pro διὰ δ. γραφήσεται: Vitt. 2 et 3. δίφθογγος γραφήσεται.

11) βομβυλίας δὲ — γράφ.) Legas iterum γράφεται pro γραφήσεται. Absunt haec a Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. sic: βομβ. δὲ καὶ ι, καὶ δίφθογγος γραφήσεται. Hinc subiicit Phauor. οἷον, bene; forsan excidit e nostris. Vncis inclusum adiecimus.

δὲ ἐκεῖ καὶ Ἀθηνᾶ Βομβυλεία. Καὶ ἡ Τεμμικία δὲ ὁμοίως [12]) ὄρος ἐστὶ Βοιωτίας. Λέγει οὖν, Ὅντινα [13]), ἤγουν Ὀδυσσέα, ἡμῖν ἡ Βοιωτία μέγα κακὸν ἀνέθρεψεν· ἐν γὰρ Βοιωτίᾳ [14]) φασὶ τὴν Ἀντίκλειαν, τὴν Αὐτολύκου θυγατέρα [15]), γεννῆσαι τὸν Ὀδυσσέα. Σειληνὸς [16]) δ' ὁ Χῖος ἐν δευτέρῳ [17]) μυθικῶν ἱστοριῶν (δύο δὲ γέγραφε βιβλία) φησὶν, Ἀντίκλειαν εἶναι [18]) τὴν Ὀδυσσέως μητέρα, ἐγκύμονα ὁδεύουσαν τὸ Νήριτον, τῆς Ἰθάκης ὄρος, ὕσαντος πολὺ τοῦ Διὸς, ὑπ' ἀγωνίας καὶ φόβου καταπεσοῦσαν, τεκεῖν Ὀδυσσέα, ὅθεν ἄρα καὶ Ὀδυσσεὺς ἐκλήθη. Ἀλλὰ περὶ τῆς κλήσεως τοῦ [19]) Ὀδυσσέως ψεύδεται. Ὅμηρος γὰρ ἐν Ὀδυσσείᾳ [20]) παρεισάγει τὸν Ὀδυσσέως πάππον Αὐτόλυκον λέγοντα, τὸν παῖδα κληθῆναι Ὀδυσσέα·

Πολλοῖσι γὰρ ἔγωγε ὀδυσσάμενος τόδ' ἱκάνω
Ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξὶν, ἀνὰ χθόνα πουλυβότειραν.

12) ὁμοίως) Omittunt Vitt. 1. 3. et Ciz.

13) ὅντινα) Nostri, vt ante Pott. ὅτι, et pro ἤγουν Ὀδυσσέα a Sebast. illatum ad extr. λέγει δὲ τὸν Ὀδυσσέα.

14) ἐν γ. Βοιωτ.) Vit. 1. et Ciz. ἐν γὰρ τῇ Βοιωτ.

15) τὴν — θυγατέρα) Nostri Codd. non habent.

16) Σειληνὸς usque ad πολυπραγμονείτω omnia in Vit. 1. et Ciz. desunt. Eudocia p. 312 et 394, vbi eadem auctore Sileno, sed Tzetza longe diligentius tradit, legit Σιληνὸς, vt Athen. XI, p. 783. pro Σειληνός. cf. de eo Voss. de Hist. Gr. p. 328. Eius quoque meminit Nat. Com. I, 6. Forte idem est, cuius mentionem faciunt Laert. in Anaxagora, ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν: quem Strabo III, p. 172. Σιληνὸν vocat, Cic. Diuin. I, 24, et Liuius XXVI, 49.

17) ἐν δευτ.) Vit. 3. ἐν δευτέρᾳ. Poterat autem ita scribere, quia verba vncis inclusa δύο δὲ — βιβλία cum Vit. 2, non affert, quae Eudocia quoque ignorat.

18) εἶναι) Inserunt bene Vitt. 2 et 3.

19) τοῦ) Addunt bene Vitt. 2 et 3.

20) Ὀδυσσείᾳ) τ, v. 407 sq. Versus vero a Seb. adiectos nostri non adiiciunt.

Ἤγουν πολλοὶ [21]) μοι ὠδύσαντο, ἤτοι ὠργίσθησαν. Περὶ δὲ τοῦ, εἴτε ἐν Βοιωτίᾳ, κατὰ τὸν Λυκόφρονα, ἐγεννήθη, εἴτε, κατὰ τὸν Σειληνὸν, ἐν Ἰθάκῃ, ὡς καὶ Ὅμηρος [22]) λέγει·

Ὃς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης, κραναῆς περ ἐούσης,

ὁ βουλόμενος πολυπραγμονείτω.

Ex 788. Μόνος πρὸς οἴκους] Ἀπὸ γὰρ τῶν ἐφεπομένων αὐτῷ δώδεκα πλοίων εἰς τὴν Τροίαν, μόνος ὁ Ὀδυσσεὺς ἀναστρεφόμενος [1]) ἐσώθη.

789 — 94. Λοῖσθον δὲ, καύηξ ὥστε] Ὕστερον δὲ [2]), ὡς λάρος κυματοδρόμος, ὡς κόγχος τε [3]) περιτριβεὶς πάντοθεν τῇ θαλάσσῃ, τήν κτῆσίν τε καὶ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ κιχὼν καὶ καταλαβὼν λαφυστίαν καὶ [4]) ἐξαντλουμένην παρὰ τῆς Λακαίνης καὶ [5]) Λακεδαιμονίας, ἤτοι τῆς Πηνελόπης, τῆς κακῶς βακχευθείσης καὶ μανείσης, πρὸς ἔρωτας [6]) δηλονότι, σύφαρ καὶ γηραιὸς κόραξ θανεῖται σὺν ὅπλοις, ἤτοι πολεμῶν, πέλας τοῦ Νηρίτου, τὸ πόντιον σκέπας καὶ τὴν Ἰθάκην φυγών.

Ex 791. Θοίναις πρωνίων] Θουκυδίδης [7]) εἰς τέτταρα φῦλα διαιρεῖ τὴν Κεφαλληνίαν [8]), Πρωνίους,

21) ἤγουν πολ.) Nostri, vt edd. pr. πολλοὶ γάρ: Vitt. 2 et 3. ὠδύσαντε pro ὠδύσαντο.

22) ὅμηρ.) Il. γ, 201. Vltima vero vers. verba κραναῆς — ἐούσης nil ad rem facientia nostri Codd. omittunt.

1) ἀναστρεφ.) Vitt. 2 et 3. ἀναστρέφων: Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. ὑποστρέφων.

2) ὕστερον δὲ) Vit. 1. et Ciz. ὕστ. καί.

3) κόγχος τε) Vitt. 2 et 3. κογχ. δέ.

4) καὶ) Abest a Vit. 3.

5) λακαίνης καὶ) A Seb. insertum nostri non inserunt.

6) ἔρωτας) Vit. 3. ἔρωτα.

7) Θουκυδ.) L. II, c. 30. ed. Lips. Vol. I, p. 292.

8) κεφαλλην.) Nostri, vt Thucyd. pro κεφαλην. simplici λ. cff. Varr. Lectt. ad

Σαμαίους [9]), Παλλεῖς καὶ Κρανίευς. Πρωνίων δὲ, τῶν μνηστήρων, ἀπὸ ἔθνους [10]).

Ex 792. Πρὸς τῆς Λακαίνης] Τῆς Πηνελόπης. Τυνδάρεως γὰρ καὶ Ἰκάριος [11]), ἀδελφοὶ, οὗτινος Ἰκαρίου καὶ Περιβοίας [12]) ἡ ῥηθεῖσα Πηνελόπη, Ἀρναία πρότερον λεγομένη, ὕστερον δὲ Πηνελόπη κληθεῖσα [13]), ὅτι ῥιφεῖσα παρὰ τῶν γονέων εἰς θάλασσαν [14]), ὑπὸ πηνελόπων ὀρνέων ἐξηνέχθη εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐσώθη, ὑπὸ τῶν ἰδίων δὲ [15]) γονέων πάλιν ἀναληφθεῖσα ἐτρέφετο.

Ex 793. Σύφαρ] Καὶ λεβηρὶς, τὸ τοῦ ὄφεως δέρμα. Νῦν δὲ σύφαρ ἀντὶ τοῦ γέρων εἶπεν, ἀπὸ τοῦ ὀφείου δέρματος. Γηράσας γὰρ ὁ ὄφις, καὶ πρὸς ὀπὴν εἰσελθὼν [1]), ἀποδύεται τὸ δέρμα.

Πόντιον φυγὼν σκέπας] Πόντιον σκέπας τὴν Ἰθάκην νῆσον εἶπεν [2]), ἢ τὴν ναῦν, ἢ τὸν λιμένα. Ταῦτα γὰρ σκέπει καὶ ἀμύνει τὴν θάλασσαν.

Thucyd. In Reinef. Syntag. Infcriptt. Cl. III, n. 85. fimplici λ fcribitur. Paufan. I, 27, 4. κεφαλληνίαν a Cephalo nomen accepiffe tradit.

9) Σαμαίους) Vitt. 2 et 3. recte pro Σαμίους. cf. Thucyd. Varr. Lectt. et fchol. Sic quoque iidem Codd. παλλεῖς pro παλεῖς, et κρανίους pro κρανείους cum Thucydide.

10) πρωνίων — ἔθνους) Defunt in Vitt. 2 et 3.

11) ἰκάριος) Recte, fed Vit. 1. et Ciz. vt fupra ad v. 546. perperam ἴκαρος, nam omnes nominant ἰκάριον l. ἰκαρίωνα, Apollod. I, 9, 5, et III, 10, 4. Eudoc. p. 239, et Nat. Com. VIII, 24.

12) περιβοίας) Sic quoque Apollod. III, 10, 6. fed Eudoc. p. 239. nominat matrem πολυκάστην. Pro οὗτινος noftri tuentur lect. vet. οὗ.

13) κληθεῖσα) Pro ἐκλήθη noftri cum Seb.

14) εἰς θάλασσαν — γονέων πάλιν) Non bene defunt in Vitt. 2 et 3.

15) ὑπὸ τ. ἰδίων δὲ) Ciz. et Vit. 1. bene, pro καὶ ὑπὸ τ. ἰδ.

1) εἰσελθ.) Vitt. 2 et 3. ἐλθών.

2) πόντιον — εἶπεν) Vitt. 2 et 3. cum Seb. demtis modo πόντιον σκέπας. Vit. 1. vero et Ciz. vt edd. vett. τὴν ἰθάκην εἶπε πόντ. σκέπ. ὅτι νῆσος ἐστὶν, etiam bene.

Ex 794. Κόραξ σὺν ὅπλοις] Κόρακα εἶπε τὸν Ὀδυσσέα, διὰ τὸ πολυχρόνιον. Ἑκατὸν ὀκτὼ γὰρ ζῇ γενεὰς, καθ' Ἡσίοδον 3), ὁ κόραξ. Ὑπέργηρως δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς ἐτελεύτησεν, ἀναιρεθεὶς ὑπὸ Τηλεγόνου, τοῦ ἐκ Κίρκης αὐτῷ γεννηθέντος υἱοῦ, πολεμῶν ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῦ ποιμνίων. Μέμνηται 4) δὲ τούτου 5) καὶ ὁ Ὀππιανὸς 6) εἰς τὰ περὶ τρυγόνος, λέγων οὑτωσί πως·

> Κεῖνό 7) ποτ' αἰγανέῃ δολιχήρεϊ κωπηέσσῃ
> Κίρκη Τηλεγόνῳ πολυφάρμακος ὤπασε μήτηρ,
> Αἰχμάζειν δηΐοις ἅλιον μόρον. Αὐτὰρ ὁ νήσῳ
> Αἰγιβότῳ προσέκελσε, καὶ οὐ 8) μάθε, οὕνεκα πέρθων
> Πατρὸς ἑοῦ 9)· γεραρῷ δὲ βοηδρομέοντι τοκῆϊ
> Αὐτῷ 10), τὸν μάστευε, κακὴν ἀνεμάξατο κῆρα.

Ἀπελθὼν γοῦν ὁ Τηλέγονος κλέψαι τὰ πρόβατα Ὀδυσσέως τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀνεῖλεν αὐτὸν πολεμήσαντα.

Νηρίτων δρυμῶν πέλας] Τῶν τοῦ Νηρίτου δρυμῶν ἐγγύς.

795. Λοίγιος στόνυξ 11)] Στόνυξ, πᾶν τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον· νῦν δὲ τὴν ὀξύτητα τῆς ἀκάνθης δηλοῖ τῆς τρυγόνος.

3) Ἡσίοδ.) Cf. Fragm. p. 460. ed. Lipſ. quam Seb. non conſuluit, nam nusquam hoc effatum ap. Heſiodum occurrere dicit.

4) μέμνηται usque ad πολεμήσαντα abſunt a Vit. 1. et Ciz. Vltima quoque ἀπελθὼν — πολεμήσαντα a Seb. ſubiecta a Vitt. 2 et 3.

5) τούτου) Vitt. 2 et 3. non habent, ſed ὁ cum Seb. praeponunt voc. Ὀππιανός. Pro εἰς τὰ Vit. 3. εἰς τό.

6) Ὀππιαν.) *De Piſcat.* II, 497 *ſq. Teſtatur etiam Nicand. Ther.* 835 *et* 836. Seb.

7) κεῖνο usque ad προσέκελσε, a Seb. temere recepta, Vitt. 2 et 3. cum edd. pr. ignorant.

8) καὶ οὐ) Vitt. 2 et 3. ἔδ' οὐ.

9) ἑοῦ) Vitt. 2 et 3. ἑοῖο, non apte.

10) αὐτῷ, τὸν) Vitt. 2 et 3. αὐτὸν, mendoſe, et κακὸν προσεμάξ. pro κακὴν ἀνεμάξ.

11) λοίγιος στ.) Hoc ſchol. quod Sebaſt. debet Cod. Vat. noſtri non exhibent.

796. Δυσαλθὴς] Δυσίατος· ἀνίατος γὰρ ἡ πληγὴ τοῦ κέντρου τῆς τρυγόνος.

Ἔλλοπος [1])] Ἔλλοψ, πᾶς ἰχθὺς, παρὰ τὸ ἐλλείπεσθαι ὀπὸς καὶ φωνῆς.

Σαρδονικῆς] Τὸ δο μικρὸν ὁ Τζέτζης [2]) γράφει, καὶ λέγει, μακρὸν εἶναι, ὡς ἐκτεινόμενον ὑπὸ τοῦ ν ἀμεταβόλου, ἢ Σαρδανικῆς [3]) λέγει γράφεσθαι· μέγα γὰρ οὐδ' ὅλως [4]) τοῦτο δέχεται· οὐδὲ τοὺς Ἀττικούς φησι [5]) τὰ τοιαῦτα ἐκτείνειν, ἀλλὰ τὰ διὰ τοῦ οτης [6]), οἷον οἰνοπότης, οἰνοπώτης, αἱματοπότης, αἱματοπώτης [7]), καὶ τὰ ὅμοια· καὶ τὰ τελευταῖα μέρη τῶν λόγων [8]), οἷον δύο δύω, ἄπο ἄπω, δεῦρο δεύρω [9]), καὶ ὅσα εἰσὶ τελευταῖα τῶν ὀκτὼ μερῶν.

1.) Ἔλλοπος — φωνῆς) Non exstat in Vit. 1. et Ciz. Aelian. H. An. VIII, 28. ἔλλοπα piscem esse Pamphyliae vel Lydiae commemorat.

2) ὁ τζέτζης et γράφει — εἶναι absunt a Vit. 1. et Ciz. vt omnia, vbi Scholiast. nomen suum venditat.

3) σαρδανικῆς) Sic Hom. Odyss. υ, 301:

μείδησε δὲ θυμῷ
Σαρδάνιον μάλα τοῖον —

cff. ibi interptt. in ed. Ernesti. Nostri Codd, legunt σαρδονικ. pro σαρδανικ. non apte. Ciz. et Vit. 1. vero, quia antea nominis Tzetzae non facta erat mentio, habent σαρδονικὴ γράφεται pro γράφεσθαι. Vitt. 2 et 3. γράφειν. Legi quoque potest σαρδωνικῆς pro σαρδανικῆς.

4) οὐδ' ὅλως) Vitt. 1. 3. et Ciz. pro οὐδόλως.

5) φησι) Nostri cum Pott. 1. recte pro φασί, scil. Tzetzes. Pott. 2. φασὶ sine dubio lapsu typographorum, qui fraudi fuit Sebast.

6) τὰ διὰ — οτης) Ita quoque Vit. 3. sed Vitt. 1. 2. et Ciz. τὰ ὤτης. Thryll. addit: lege τὰ εἰς ωτης, super ω scripto ο; atque mox tantum οἰνοπώτης, superscripto ο super ω, sine οἰνοπότης a Seb. addito. Vit. 3. vero modo οἰνοπότης.

7) αἱματ. αἱματ.) Absunt a Vitt. 2 et 3. Vit. 1. vero et Ciz. τοξώτης cum ο superscripto, et omissis καὶ τὰ ὅμοια, quae sunt in Vitt. 2 et 3.

8) τῶν λόγων) Vit. 1. et Ciz. τοῦ λόγου.

9) δύο — δεύρω) Nostri $\overset{\omega}{\text{δύο}}$, $\overset{\omega}{\text{ἄπο}}$, $\overset{\omega}{\text{δεῦρο}}$.

Ἡ δὲ Σαρδὼ, νῆσος περὶ τὰς Ἡρακλείας στήλας. Ταύτης ἄποικοι καὶ οἱ Καρχηδόνιοι, ἐν ᾗ νήσῳ Σαρδοῖ [10]) βοτάνη γίνεται ὁμοία σελίνῳ, ἧς οἱ γευόμενοι, σπασμῷ συγκατεχόμενοι [11]), ἀκουσίως γελῶσι, καὶ οὕτω τελευτῶσι. Τίμαιος [12]) δέ φησιν, ὡς [13]) ἐκεῖ τοὺς ὑπὲρ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονότας γονεῖς αὐτῶν θύουσι τῷ Κρόνῳ, γελῶντες καὶ τύπτοντες αὐτοὺς ξύλοις [14]), καὶ πρὸς ἀχανεῖς κρημνοὺς κατωθοῦντες· ὅθεν ὁ Σαρδώνιος γέλως ἐλέχθη [15]). Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ἐκεῖ [16]) οἱ θνήσκοντες γέροντες μειδιῶσιν ἀκουσίως πρὸς τὴν ὑπὸ [17]) τῶν παίδων αὐτῶν ἀφορῶντες ἀπάνθρωπον τελευτήν· ὅθεν ἡ παροιμία ἐλέχθη, Σαρδώνιος γέλως. Ἐκείνης γοῦν τῆς νήσου, τῆς Σαρδοῦς, πλησίον ἐστὶν ἡ Τυρσηνία, ὅπου ἦν ἡ Κίρκη, ἥτις περιέθετο κέντρον [18]) τρυγόνος τῷ δόρατι τοῦ παιδὸς αὐτῆς Τηλεγόνου.

797. Ἄρταμος] Σφαγεὺς, ἀόρταμός τις ὢν, ὁ ἐν ἄορι καὶ ξίφει τέμνων. Ἡ ἄρταμος [1]), ὁ μάγειρος,

10) σαρδοῖ) Vit. 1. et Ciz. σαρδῷ. *Puto σαρδώᾳ legendum, vt etiam fecit Erasmus in Prou. Sardonius risus.* Thryllit.

11) συγκατεχ.) Vit. 1. et Ciz. κατεχ. Vitt. 2 et 3. συνεχ.

12) τίμαιος) In hist. Sicula. *Suid. in σαρδώνιος γέλως alia verba Timaei refert.* Thryllit.

13) ὡς) A nostris abest, vt in edd. ante Pott.

14) ξύλοις) Artic. praemissum τοῖς Vit. 1. et Ciz. delent. Io. Tzetz. ad Hesiod. p. 26, ed. Heins. vbi eadem versibus includit, ἐν ῥοπάλοις.

15) ὅθεν — ἐλέχθη) Desunt in Vit. 1. et Ciz. non male, nam posthaec repetuntur, vbi a Vitt. 2 et 3. praetermittuntur. Vit. 3. σάρδιος pro σαρδώνιος.

16) ὅτι ἐκεῖ) Pro ὅτι ἐκεῖνοι Vitt. 2 et 3. recte, nam ἐκεῖνοι ortum ex ἐκεῖ et seq. οἱ.

17) ὑπὸ) Pro ἀπὸ, olim παρὰ, nostri cum Seb. exhibent. Vit. 1. tamen et Ciz. omittunt sqq. αὐτῶν ἀφορῶντες.

18) κέντρον) Vit. 1. et Ciz. κέντρων, non apte.

1) ἡ ἄρταμος — παρθένος) Non comparent in Vitt. 2 et 3. Verba ὅθεν Ἀχιλλέως δάμαρτος, quae in Vit. 1. et

καὶ ἀρτεμής· ὅθεν καὶ τὴν Ἄρτεμιν φασιν· ἀπαθὴς γὰρ ἡ παρθένος.

798. Ἀχιλέως δάμαρτος] Πρῶτον τοῦτο [2]) δεῖ εἰδέναι, ὅτι ὁ Τζέτζης [3]) τὸ Ἀχιλεὺς δι' ἑνὸς λ γράφει· φησὶ γὰρ, ὅτι ἢ [4]) ἀπὸ τοῦ ἄχος ἐμποιεῖν [5]) τοῖς Ἰλιεῦσιν ἐτυμολογεῖται, ἢ παρὰ τὸ τὰ ἄχη λύειν· ἰατρὸς γὰρ ἦν· ἢ παρὰ τὸ χεῖλεος [6]) ἄμοιρος εἶναι. Ἢ παρὰ τὸ ἄγειν τὸν λαὸν, ὡς στρατηγός. Καὶ πάντα δι' ἑνὸς λ γράφεται [7]). Εἰ δέ τις διὰ δύο λλ τοῦτο γράφει [8]), κελεύει τοῦτον, μὴ κτηνωδῶς οὕτω γράφειν, χωρὶς ἐπιστήμης καὶ εἰδήσεως· λέγειν δὲ τοῦτο [9]), ὅτι Αἰολικόν ἐστιν· οἱ γὰρ Αἰολεῖς διπλασιοῦσι τὰ σύμφωνα. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ, ὅτι δι' ἑνὸς λ χρὴ ἐκφέρειν τὸ Ἀχιλεύς [10]).

Ciz. et edd. fuper. hic leguntur, ad fchol. feq. ad quod pertinent, a Seb. funt translata.

2) πρῶτον τοῦτο) Sic Vitt. 2 et 3. cum Seb. Vit. 1. vero et Ciz. τοῦτό, fed πρῶτον non habent.

3) ὁ τζέτζης) Abeft a Vit. 1. et Ciz. vt fupra ad v. 796. vbi vid. quae funt dicta: deinde γράφεται pro γράφει. Quae fequuntur φησὶ γὰρ — γράφεται a Vit. 1. et Ciz. omnia funt omiffa. Forfan Io. Tzetzes addidit.

4) ὅτι ἢ) Vitt. 2 et 3. ignorant ὅτι.

5) ἐμποιεῖν) Vit. 2. ἐμποιῆσαι.

6) χεῖλεος) Vitt. 2 et 3. tuentur vulg. χιλοῦ.

7) γράφεται) Vitt. 2 et 3. retinent γράφειν τοῦτο κελεύει, quae oftentationi Io. Tzetzae funt aptiora.

8) εἰ δέ τις — γράφει) Vit. 1. et Ciz. vt fuperioribus δι' ἑνὸς λ γράφει conueniant, εἰ δὲ — γράφεται.

9) κελεύει — λέγειν δὲ τοῦτο) Abfunt a Vit. 1. et Ciz. nam dubio caret, ea effe Io. Tzetzae, qui amat dicere κτηνωδῶς λέγειν, vt in Chil. V, 569, et al. loc. τοῦτο recte Vitt. 2 et 3. Seb. male cum vulg. τότε.

10) καὶ ταῦτα — Ἀχιλεύς) Non extant in Vit. 1. et Ciz. Thryllit. hic adiunxit fqq.: *De hoc ita Ifaacius Caecus (verba funt Aldi Romani in orthographia Statiana voc. Achilles p. 261.) in totius Iliados compendium a fe editum:* Ἀχιλῆος δι' ἑνὸς λ ὀφείλει γράφειν, ἢ παρὰ τὸ ἄχος ἐμποιεῖν τοῖς Ἰλιεῦσιν, ἢ παρὰ τὸ ἄχη λύειν, ἢ παρὰ τὸ ἄγειν

Ἡ δὲ περὶ τοῦ Ἀχιλλέως δάμαρτος, ἤτοι γυναικὸς [11]), ἱστορία ἐστὶ τοιαύτη [12])· Ἀχιλλεὺς μετὰ θάνατον, ὡς ληροῦσιν [13]), ἔγημε Μήδειαν, τὴν Αἰήτου θυγατέρα [14]). Αἰήτης δὲ, καὶ Κίρκη, καὶ Πασιφάη, Ἡλίου παῖδες καὶ Πέρσης [15]), τῆς Ὠκεανοῦ. Καὶ Αἰήτου μὲν [16]) παῖδες, καὶ Εἰδυίας, Μήδεια καὶ Ἄψυρτος, Κίρκης δὲ [17]) καὶ Ὀδυσσέως, Τηλέγονος καὶ Κασσιφόνη [18]). Πασιφάης [19]) δὲ καὶ Μίνωος, Ἀριάδνη, Φαῖδρα, καὶ Γλαῦκος, ὃν οὗτος Γλαύκωνά [20]) φησιν· ὥστε Τηλέγονος καὶ Μήδειά εἰσιν αὐτανέψιοι, οὓς ἡμεῖς λέγομεν ἐξαδέλφους.

τὸν λαὸν, ἀγιλεὺς καὶ ἀχιλεὺς, ἡγεμὼν γὰρ ἦν, ἢ παρὰ τὸ χιλοῦ ἄμοιρος εἶναι, ὥς φησιν Εὐφορίων·

> εἷς φθίην χιλοῖο κατήϊε πάμπαν ἄπαστος·
> τοὔνεκα Μυρμιδόνες μιν Ἀχιλλέα φημίξαντο.

καὶ συστέλλεται μὲν ὡς δίχρονον, ἐκτείνεται δὲ ὡς κοινὸν ὑπὸ τοῦ λ. αἰολεῖς δὲ μόνοι ἀχιλλεὺς γράφουσι, διπλασιαστικὸν γάρ. *Huc usque Caecus ille, quem Tzetzam nostrum esse ne dubita. Eadem vid. in Etymol. in Ἀχιλεύς, et in Eustath. ad Il. α, p.* 15. Dignus sane hic locus a nobis exscriptus, qui cum nostro conferatur. Saepius Isaac. et Io. Tzetzes permutantur. Sine dubio hic intelligendus Io. Tzetzes, qui varia in Homerum composuit, inpr. Antehomerica, Homerica, et Posthomerica, quod Aldus h. l. nominat totius Iliados compendium, cum scholiis, vnde haec ab Aldo prolata videntur.

11) ἤτοι γυναικὸς) Abest a Vitt. 1. 3. et Ciz.

12) τοιαύτη) Vitt. 2 et 3. τοιάδε.

13) ὡς ληροῦσ.) Vit. 1. et Ciz. ὡς λέγουσιν, sed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 85, quae eadem tradit, ὡς ληρ.

14) θυγατέρα) Vitt. 2 et 3. παῖδα, vt Eudocia.

15) πέρσης) Sic quoque nostri cum Eudoc. Alii περσηΐδος. cf. Heyn. Obseruu. ad Apollod. p. 55.

16) μὲν) Delent Vitt. 2 et 3. cum Eudoc.

17) κίρκης δὲ) Vitt. 2 et 3. κίρκ. τε.

18) κασσιφόνη) Vit. 2. κασιφόνη: Vit. 3. vitiose πασιφάη.

19) πασιφ.) Nostri cum Seb. pro πασσιφ.

20) γλαύκ. φησιν) Scl. Lycophr. v. 811.

799. Μάντιν δὲ νεκρὸν] Ἀριστοτέλης 1) φησὶν ἐν Ἰθακησίων πολιτείᾳ, Εὐρυτᾶνας 2) ἔθνος εἶναι τῆς Αἰτωλίας, ὀνομασθὲν ἀπὸ Εὐρύτου, παρ' οἷς εἶναι μαντεῖον Ὀδυσσέως. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ Νίκανδρός φησιν ἐν Αἰτωλικοῖς 4).

Εὐρυτὰν] Ὡς τὸ παιάν 5).

800. Τραμπυίας] Τράμπυια, πόλις Ἠπείρου, ἔνθα μετὰ νόστον Ὀδυσσεὺς 6) ἀπῆλθε, καθὰ καὶ Ὅμηρος γράφει 7)·

Εἰσόκε τοὺς ἀφίκηαι, οἵ' οὐκ ἴσασι θάλασσαν
Ἀνέρες 8), οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν.

Ἐτιμᾶτο δὲ ἐν τῇ Τραμπυίῃ 9) καὶ ὁ Ὀδυσσεύς.

801 — 04. Ἐν ᾗ ποτ' αὖθις] Ἐν ἥτινι 10) Τραμπυίᾳ ποτὲ αὖθις, ἀντὶ τοῦ δὴ (οὐ γὰρ καὶ 11)

1) Ἀριστοτ. — ἐν ἰθακ. πολ.) Qui liber fuit pars Rerumpublicarum CLVIII, cff. Fabr. Bibl. Gr. Vol. III, p. 401. ed. Harl. et Voss. de Hist. Gr. p. 376. Casaub. et Menag. in Laert. V, segm. 17.

2) εὐρυτᾶνας) Vit. 1. et Ciz. mendose εὐρυταίας: Vit. 2. εὐρυτὰν: Vit. 3. omittit. cff. Steph. Byz. qui perperam ἔθνος ἰταλικὸν, laudato Lycophronis loco, nominat, et Thucyd. L. 1. ad extr.

4) Νίκ. — ἐν Αἰτωλ.) Codd. nostri omittunt φησίν. vid. Voss. de Hist. Gr. p. 390. Fabric. Bibl. Gr. Vol. IV, p. 348. ed. Harl. Laudant hunc libr. schol. Apoll. Rh. I, 419. p. 129. ἐν τρίτῃ Αἰτωλικῶν, et IV, 57. ἐν δευτέρῳ Αἰτωλικῶν. Athen. VII, p. 296. Macrob. Saturn. V, 20. et Phot. Lex. p. 434. ad τιτανίδα γῆν, ἐν α Αἰτωλικῶν.

5) εὐρυτὰν — παιάν) Absunt a Vitt. 2 et 3. Steph. Byz. ὡς τὸ Αἰνιάν.

6) ὀδυσσ.) Non habent Ciz. et Vit. 1.

7) ὅμ. γράφει) Vitt. 2 et 3. ὅμ. φησίν. Odyss. λ. 121.

8) ἀνέρες) Hic vers. a Seb. additus a nostris non additur.

9) ἐν τῇ τρ.) Delent Vit. 1. et Ciz. τῇ, et legunt τραμπυίᾳ pro τραμπυίῃ, deinde cum Vitt. 2 et 3. addunt καὶ, bene.

10) ἐν ἥτινι) Vit. 1. et Ciz. ἐν ᾗ.

11) καὶ) Inserunt nostri.

ἕτερος Ἡρακλῆς ἐκεῖ ἀνῃρέθη) Φθίσει καὶ Φθερεῖ [12])
ἐν θοίναισι καὶ εὐωχίαις ὁ δράκων ὁ Τυμφαῖος καὶ Ἠπει-
ρώτης, ἤτοι ὁ Πολυσπέρχων, ὁ πρόμος καὶ [13]) ὁ πρό-
μαχος τῶν Αἰθίκων [14]) καὶ Ἠπειρωτῶν. Τίνα φθί-
σει; τὸν Ἡρακλέα, τὸν ἀπὸ τῆς σπορᾶς τοῦ Αἰακοῦ
καὶ Περσέως, καὶ οὐ πόῤῥω τῶν αἱμάτων τοῦ Τημενοῦ.
Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη· Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος καὶ
Βαρσίνης [15]) τῆς Περσίδος υἱὸς ἐγένετο καλούμενος Ἡρα-
κλῆς, ὃν ἀνεῖλε καλέσας εἰς δεῖπνον Πολυσπέρχων ὁ
Τυμφαῖος, Αἰθίκων βασιλεὺς, χαριζόμενος Κασσάν-
δρῳ [16]).

Δράκων [17])] Ὁ Πολυσπέρχων, διὰ τὸ ἰῶδες τῶν
φαρμάκων, ὡς φαρμάκοις αὐτὸν ἀνελών [18]).

Ἡρακλῆ] Δίχα τοῦ ν γραπτέον, ὅτι ἡ ἔμπροσθεν
συλλαβὴ ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται τοῦ φ.

Ex 802. Τυμφαῖος] Τυμφαῖοι [1]), Ἠπειρω-

12) φθερεῖ) Nostri retinent vulg. φθείρει.

13) ὁ πρόμος καὶ) Absunt a Vit. 1. et Ciz.

14) τῶν Αἰθίκων) *Plutarch. duobus locis eorum meminit, in Quaest. Gr. p. 293 et 297. adde Hesych. Steph. et Strab. VII. qui cum Tymphaeis componunt.* Thryllit.

15) Βαρσίνης) In Codd. et edd. ante Pott. μαρσίνης, male, nam Alexander, vti constat, ex Barsine, muliere Persica, genuit Herculem. Confusae sunt litterae μ et β.

16) χαριζ. Κασσ.) Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

17) δράκων —) A Seb. huc posita in nostris Codd. vt in edd. pr. ad extr. scholii inseq. extant.

18) ὡς φαρμ. — ἀνελών) Desunt in Vit. 1. et Ciz. vt in edd. pr. Vitt. 2. vero et 3. praebent, et addunt Ἡρακλῆ — σπορᾶς a nobis quoque inserta. Thryllit. obseruat, Tzetzam voluisse, Ἡρακλῆ, non Ἡρακλῆν esse scribendum.

1) τυμφαῖοι — ὁμοίως) Vit. 1. et Ciz. τυμφ. καὶ αἴθικες, ἠπειρ. ἔθνος, bene: Vitt. 2 et 3. vt vulg. sed ἠπειρῶται pro ἠπειρωτικὸν, cf. Eustath. ad Il. p. 252. Bas.

τικὸν ἔθνος, καὶ Αἴθικες ὁμοίως, ὧν καὶ Ὅμηρος [2]) μέμνηται, λέγων·

Τοὺς δ' ἐκ Πηλίου [3]) ὦσε [4]), καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσε.

Ex 803. Τὸν Αἰακοῦ τε κἀπὸ Περσέως σπορᾶς] Τὸν Ἡρακλῆ τοῦτον ἀπὸ ταύτης λέγει κατάγεσθαι [5]) τῆς σειρᾶς, ὅτι ὁ τούτου πατὴρ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν, κατὰ μὲν τὸν πατέρα [6]), εἰς Ἡρακλέα καὶ Περσέα ἀνάγει τὸ γένος· κατὰ δὲ μητέρα, εἰς Νεοπτόλεμον καὶ Ἀχιλλέα καὶ Αἰακόν.

Ex 804. Τημενείων] Ὁ Τημενὸς οὗτος ἔκγονος ἦν Ἡρακλέος [7]). Ἡρακλέος γὰρ καὶ Δηϊανείρας Ὕλλος. Ὕλλου δὲ καὶ Ἰόλης, τῆς Εὐρύτου, Κλεόδοτος [8]), Λίχας, καὶ Κῆυξ [9]). Κλεοδότου δὲ καὶ Περιδέας ὁ Τημενὸς οὗτος καὶ ἕτεροι.

Ἄποθεν [10])] Τὸ πο μακρὸν, διότι ἐκτείνεται ὑπὸ τοῦ δασέος, καὶ ἔστι κοινὴ συλλαβή. Ἄπω δὲ καὶ ἄπωθεν Ἀττικῶς μεγάλα γράφονται.

2) ὅμηρ.) Il. β. 744.

3) ἐκ πηλίου) Sic omnes Cdd. Perperam ergo Heyn. in Obseruu. ad h. l. Vol. IV, p. 388. Tzetzam cum Cod. Vrat. peccasse et πυλίου legisse opinatur.

4) ὦσε) Vit. 3. ὦθε.

5) κατάγ.) Vit. 3. κατάρχεσθαι: Vit. 2. κατέρχεσθαί, male.

6) τὸν πατ.) Vit. 1. et Ciz. sine art. τὸν, vt mox μητέρα sine τήν.

7) ἦν Ἡρακλέος) Vit. 1. et Ciz. ἐγίνετο Ἡρακλέους.

8) κλεόδοτος) Nisi omnes omnino Codd. conspirarent in hanc lect. et nisi ipse Tzetzes in hoc nomine peccasse videretur, mutaremus id in κλεοδαῖος, vt alii habent, cff. Apollod. II, 8, 2, et Heyne in Obseruatt. p. 205. Herodot. VI, 52, et ibi Valkenar. et Pausan. III, 15. Varie autem hoc nomen corruptum esse docet etiam Facius ad Pauſ. II, 7, 6.

9) κῆυξ) Vit. 3. κήυξ.

10) ἄποθεν — γράφονται) Absunt a Vit. 1. et Ciz. vti iam ab edd. ante Pott. abfuerant.

805. Πέργη δέ μιν] Πέργη [1]) ὄρος Τυρσηνίας, ἔνθα φησὶ τὸν Ὀδυσσέα κεῖσθαι καέντα ἐν Γορτυναίᾳ [2]). Πῶς δὲ [3]) ὁ αὐτὸς ἐν Εὐρυτᾶσι τῆς Ἠπείρου, καὶ ἐν Τυρσηνίᾳ κεῖσθαι συνέβη [4]); Καὶ ὁ μὲν Τζέτζης [5]) κακοπλάστως αὐτόν φησι τὸν Λυκόφρονα γράφειν, καὶ ἐναντίως οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις, ὡς ἔδειξε πολλάκις [6]), ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἑαυτῷ, ὥσπερ [7]) ἐνταυθὶ φησὶ γράψαι, καὶ ἐν τῷ κατωτέρῳ στίχῳ, τῷ λέγοντι· Ὅταν στενάζων τὰς κῆρας τοῦ παιδὸς Τηλεμάχου, καὶ τῆς δάμαρτος Κίρκης, ἀποθάνῃ· καὶ φησὶ γελῶν [8]), πολλὰ εἶναι τὰ ἐναντία ἐνταῦθα. Ἓν μέν, ὅτι θανὼν πρώην ὑπὸ Τηλεγόνου, νῦν πάλιν ὡς ζῶν ἀποθνήσκει διὰ τὸν θάνατον Κίρκης καὶ Τηλεμάχου. Καὶ ἓν μὲν τοῦτό φησιν εἶναι ἐναντίον καὶ ἀνακόλουθον [9]). Δεύτερον δὲ καὶ [10]) ἀνακόλουθον τοῦτο φῄς, ὦ Λύκοφρον, ζῶντος Ὀδυσσέως, ἢ τεθνηκότος, ἐπιγαμίαν γεγονέναι [11]) Τηλεμάχου τοῦ

1) *πέργη*) Nostri praemittunt art. *ἡ*.

2) *γορτυναίᾳ*) Pro *γορτυνίᾳ* Vit. 1. et Ciz. cum Lycophrone.

3) *πῶς δὲ*) Pro *πῶς οὖν* nostri, melius.

4) *κεῖσθαι συνέβη*) Ciz. et Vit. 1. pro *κεῖται*, bene; deinde quoque, verum minus apte, legunt Εὐρυτᾶσι, et *τυρσηνικῶς* (*τυρσηνικοῖς*) sublato *ἐν*.

5) *καὶ ὁ μὲν τζέτζης* usque ad alterius sectionis verba, *ὅτι ἴσως μετετέθη*, desiderantur omnia in Vit. 1. et Ciz. haud dubie inserta a Io. Tzetza, qui vbique nomen et doctrinam suam ostentat.

6) *ὡς — πολλάκις*) A Seb. recepta Vitt. 2 et 3. firmant, vti quoque mox seq. *αὐτόν*.

7) *ὥσπερ ἐνταυθὶ*) Vitt. 2 et 3. recte, pro *ὥσπ. καὶ ἐνταυθοῖ*.

8) *γελῶν*) Vitt. 2 et 3. cum Seb. adiiciunt.

9) *καὶ ἓν — ἀνακόλουθον*) A Seb. insertum Vitt. 2 et 3. quoque inserunt, omissis tamen *ἐναντίον καί*.

10) *δὲ*) Pro *δὲ καὶ* nostri, sed non *φὴς* pro *φησὶ* exhibent, quod *φὴς* Tzetzae ostentatori aptissimum est.

11) *ἐπιγαμ. γεγον.*) Nostri cum vulg. *ἐπιγαμία γέγονε*, quod sensum dat bonum, nec opus erat correctione Sebast. Codd. auctoritate destituti.

Ὀδυσσέως, καὶ Κασσιφόνης [12]) τῆς Κίρκης παιδός. Εἰ μὲν ζῶντος, πάντως [13]) οὐ προανεῖλεν αὐτὸν ὁ Τηλέγονος, ὡς ἄγνωστον· ἐγίνωσκε γὰρ ἂν τοῦτον, ἰδὼν αὐτὸν [14]) ἐν τοῖς τοῦ παιδὸς γάμοις· εἰ δὲ τεθνηκότος, πῶς ὁ ἤδη θανὼν πάλιν [15]) ὥσπερ ἀπὸ μηχανῆς κωμικῆς ζωωθεὶς ὑπὸ σοῦ παρεισάγεται [16]), τὴν Κίρκην θανοῦσαν θρηνῶν, καὶ Τηλέμαχον, καὶ τῷ πάθει αὐτῶν τελευτῶν;

Ἐμοὶ ταῦτα, ὦ Λύκοφρον, ἀνακόλουθα καὶ γελοιωδέστατα φαίνεται [17])· οὐ μόνον δὲ τὰ τοιαῦτα σὰ ῥήματα, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν πειρομένων ἐν τοῖς τοιούτοις [18]) συμμαχεῖν σοι. Φασὶ γάρ τινες ἀσκεπτότεροι καὶ ἀπαίδευτοι, ὅτι θανόντα τὸν Ὀδυσσέα ὑπὸ Τηλεγόνου Κίρκη φαρμάκοις ἀνέστησεν, ἡ προαναιρεθεῖσα Τηλεμάχῳ, καὶ μηδ' ἑαυτὴν [19]) ἐγεῖραι δυναμένη. Καὶ λοιπὸν ἡ παροιμία ἐπὶ ταύτῃ [20]) πεπλήρωται·

Ἄλλων ἰατρὸς, αὐτὸς ἕλκεσι βρύων [21]).

Ἢ, ὡς ὁ νεκρὸς ἐκεῖνος, ὁ σωτὴρ Σιμωνίδου [22]), καὶ

12) κασσιφ.) Vitt. 2 et 3. κασιφ. ſimplici σ, atque ſic etiam poſtea.

13) πάντως) Vit. 3. πάντων.

14) αὐτὸν) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. non addunt.

15) θανὼν πάλιν) Vit. 3. θανὼν πάλαι, non inepte.

16) παρεισάγ.) Vit. 3. παράγεται, omiſſis quoque ſqq. τὴν κίρκην.

17) ἐμοὶ — φαίνεται) Ita quoque cum Seb. Vit. 2. pro ἐμοὶ μὲν ἀνακόλ. ταῦτα φαίνεται.

18) ἐν τοῖς τοιούτ.) Noſtri cum Seb. inſerunt.

19) ἑαυτὴν) Vit. 2. αὐτήν.

20) ἐπὶ ταύτῃ) Vit. 2. ἐπ' αὐτῇ: Vit. 3. ἐπ' αὐτῷ.

21) βρύων) Vitt. 2 et 3. recte pro βρύεις, nam ſic Plutarch. ter, Vol. VI, p. 264 et 328. et Vol. X, p. 567, ed. Reisk. Seb. laudat Luc. IV, 23. Ἰατρὲ, θεράπευσον σεαυτόν.

22) Σιμωνίδου) Vitt. 2 et 3. male Σιμωνίδης. *Epigramma Simonidis in mortuum, quem repertum humauerat, et a quo per ſomnium monitus naufragium euaſerat, memorant Io. Tzetz. in Chil.* I, 24. *Val. Max.* I, 7, 3. *Libanius* διηγήμασι *c.* 7, *p.* 53.

νῦν [23]) αὕτη τῷ Ὀδυσσεῖ τεθνηκυῖα χάριτας παρέχει. Ταῦτά φησιν ὁ Τζέτζης περὶ τούτων τῶν κακοπλάστων καὶ ἀνακολούθων καὶ [24]) ἐναντίων, τοῦ τε κεῖσθαι τὸν Ὀδυσσέα ἐν Ἠπείρῳ καὶ Τυρσηνίᾳ, καὶ ἔτι πλέον [25]) περὶ τοῦ ὑπὸ Τηλεγόνου θανόντος [26]) αὐτοῦ, καὶ πῶς πάλιν φαίνεται ζῶν καὶ θνήσκων διὰ τὸν θάνατον Κίρκης καὶ Τηλεμάχου [27]). Ἄλλοι δέ φασι, περὶ μὲν τοῦ πρώτου λόγου, ὅτι ἴσως [28]) μετετέθη ἀπὸ Εὐρυτάνων καὶ Ἠπείρου εἰς Τυρσηνίαν. Καὶ τοῦτο μὲν τῷ Τζέτζῃ, ὡς ἐχόμενον [29]) πιθανότητος, οὐ παντελῶς ἀπόβλητον φαίνεται, διὰ τὸ ἐν πολλοῖς τὸν Λυκόφρονα τοῦτον εὑρίσκειν, τοιαῦτα πολλὰ μισεῖν [30]). Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ἀναιρεθεὶς ὁ Ὀδυσσεὺς ὑπὸ Τηλεγόνου, πάλιν ὑπὸ τοῖς τῆς [31]) Κίρκης φαρμάκοις ἀνέστη, καὶ ἐγήματο [32]) Κασσιφόνην Τηλεμάχῳ. Πηνελόπη δ' ἐν Μακάρων νήσοις ἐγήματο Τηλεγόνῳ [33]).

Cic. de Diuin. I, 27. *et schol. Aristidis ap. Vrsin. fragm.* p. 330. Thryllit. Add. Anthol. T. I, p. 137. LX. cf. ibi Iacobs.

23) νῦν) Nostri cum Seb. adiiciunt.

24) καὶ) Delent Vitt. 2 et 3.

25) πλέον) A Seb. adiunctum Vitt. 2 et 3. quoque adiungunt.

26) θανόντος) Nostri cum vulg. θανάτου, male.

27) τηλεμ.) Vit. 3. inepte τηλεγόνου.

28) ὅτι ἴσως — usque ad ἐγήματο τηλεγόνῳ) Vit. 1. et Ciz. sic: ὅτι μετετέθη ἀπὸ εὐρυτάνων εἰς κίρκην, ἢ ὅτι μῦθος φέρεται, ὅτι μετὰ τὸ ἀνελεῖν αὐτὸν τὸν τηλέγονον ἡ κίρκη φαρμάκοις ἀνέστησεν, ὁ δὲ τηλέγονος πηνελόπην ἐν μακάρων νήσοις ἐγήματο. Haec videntur esse recensionis primae, sed, quae Seb. cum Vitt. 2 et 3. exhibent, secundae.

29) ἐχόμενον) Vit. 3. ἐχόμενα.

30) τοιαῦτα — μισεῖν) Vitt. 2 et 3. πάντα τὰ τοιαῦτα μισεῖ, ita vt μισεῖ ad ipsum Tzetzam pertineat.

31) τοῖς τῆς) Vit. 3. bene pro τῆς.

32) καὶ ἐγήματο — τηλεμ.) Absunt a Vitt. 2 et 3.

33) πηνελόπη — τηλεγ.) Nostri omnes πηνελόπην — τηλέγονος, quod idem est.

εἶλεν αὐτόν. Ἕτερος δὲ δράκων ἐλθὼν, καὶ βοτάνην ἐπιθεὶς [23]) τῷ τεθνηκότι δράκοντι, ἤγειρεν αὐτόν. Ταύτην τὴν βοτάνην λαβὼν ὁ Πολύειδος, καὶ ἐπιθεὶς τῷ Γλαύκῳ, ἤγειρεν αὐτόν [24]). Μίνως δὲ οὐδὲ οὕτω [25]) τὸν Πολύειδον εἴα εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, τὸ Ἄργος [26]), ἀπελθεῖν, πρὶν τῷ Γλαύκῳ διδάξαι τὴν μαντικήν· ὃς καὶ [27]) διδάσκει αὐτόν· ἀποπλέων [28]) δὲ, κελεύει τὸν Γλαῦκον εἰς τὸ ἑαυτοῦ στόμα ἐμπτύσαι, καὶ τοῦτο ποιήσας ὁ Γλαῦκος, τὴν μαντικὴν [29]) ἐπελάθετο.

813. Ἄστρεπτον [1]) Αἴδην] Ἐπεὶ [2]) πρῶτον, ὡς [3]) ληροῦσιν, ὑπὸ Κίρκης ἀνέστη ἀποθανών. Ἐγὼ δέ φημι [4]), ἐπεὶ κατῆλθεν εἰς Αἴδην διὰ τὸν Τειρεσίαν [5]), καὶ ἀνῆλθε πάλιν [6]), ὃ καὶ [7]) ἀλληγορεῖται, ὅτι λεκανομαντείαν ἐποίησε καὶ τὴν Τειρεσίου ψυχὴν ἠρώτησε. Τούτου χάριν φησὶν, ὅτι ἄστρεπτον Αἴδην ὑπεισῆλθε [8]),

23) ἐπιθεὶς) Vit. 1. et Ciz. ἐπιστιθεὶς, Eudoc. ἐπιθέντα.

24) ταύτην — ἤγειρεν αὐτόν) Non bene abſunt a Vitt. 2 et 3. nam Apollod. et Eudocia exhibent.

25) οὐδὲ οὕτω) Sic quoque Vitt. 2 et 3. cum Apollod. ſed Vit. 1. et Ciz. οὐκ.

26) τὸ Ἄργος) Deeſt in Vit. 1. et Ciz. Apollodor. habet.

27) ὃς καὶ) Pro καὶ ὃς Vit. 1. et Ciz. bene.

28) ἀποπλέων) Noſtri pro ἀποδημῶν, recte. Apollod. ἐπεὶ ἀπέπλει.

29) τὴν μαντικὴν) Sic noſtri cum Apollodoro pro τῆς μαντικῆς. Vit. 1. et Ciz. etiam praeeunte Apollodoro omittunt πάλιν. Vitt. 2 et 3. ἐλάθετο pro ἐπελάθ. quod eſt Apollodori.

1) ἄστρεπτ.) Vitt. 2 et 3. hic et in ſqq. ἄτρεπτον.

2) ἐπεὶ) Vit. 1. et Ciz. ἐπειδή.

3) ὡς) Abeſt a Vit. 3.

4) ἐγὼ — φημι) Vit. 1. et Ciz. modeſtius ἢ: illud videtur eſſe ex emendatione Io. Tzetzae.

5) κατῆλθεν — τειρεσίαν) Vitt. 2 et 3. κατῆλθε πάλιν εἰς τειρεσ. corrupte.

6) καὶ ἀνῆλθε πάλιν) Vit. 1. et Ciz. hic ignorant: ad extr. habent.

7) ὃ καὶ) Vitt. 2 et 3. delent καί.

8) ὑπεισῆλθε) Sic Vitt. 2 et 3. cum Seb. ſed Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. ὑπεισῆλθεν.

καὶ οὐ τοιοῦτον, οἷον ὅτε κατῆλθε, ζητῶν τὴν ψυχὴν Τειρεσίου [9]), καὶ πάλιν ἀνῆλθε.

817. Μεσσαβοῦν [1])] Ἐν σ γράφεται μεσαβοῦν· λέγεται δὲ τὸ ζευγνύειν κυρίως βόας· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἕτερα ζῶα. Μέσαβα δὲ λέγονται αἱ τοῦ ζυγοῦ γλυφαὶ, ἔνθα οἱ αὐχένες τῶν βοῶν [2]) δέδενται, ὡς Καλλίμαχος [3])·

. . . . μεσσάβους ὑποδύς.

Ὁ δὲ Λυκόφρων ἀδείᾳ [4]) στιχουργίας, πῆ μὲν διπλασιάζει τὰ σύμφωνα, πῆ δὲ ἀφαιρεῖται [5]) τὰς διπλόας, καὶ, ἁπλῶς εἰπεῖν, παντοίως [6]) τὴν ἀλήθειαν συγχέει ἱστοριῶν [7]) ψεύδεσι, καὶ βαρβάροις παραφθοραῖς [8]) καὶ τόπων καὶ λέξεων, οἷς πᾶσι καὶ σκυτεὺς χρησάμενος, οὐκ ἂν ἐστενώθη πρὸς [9]) στιχουργίαν. Μέσσαβα δὲ καὶ μεσσαβοῦν [10]), διὰ δύο σσ γράφων [11]) τὶς, Αἰολικῆς

9) τειρεσ.) Noſtri delent praepoſit. τοῦ, et ἀνῆλθε legunt pro ἀνῆλθεν.

1) μεσσαβ.) Sic Vit. 1. et Ciz. et hinc modo: ἐν σ, ſine γράφεται et μεσαβοῦν, quod Seb. cum Vitt. 2 et 3. adiecit.

2) τῶν βοῶν) Vit. 3. ζώων.

3) ὡς καλλίμαχ. — usque ad πρὸς στιχουργίαν Vit. 1. et Ciz. ignorant, ſine dubio a Io. Tzetza inſerta, vt haberet, quo Lycophronem reprehenderet. Verba vero ὡς καλλ. — ὑποδὺς abſunt quoque a Vitt. 2 et 3. vid. Callimach. p. 287. ed. Spanh.

4) ἀδείᾳ) Vitt. 2 et 3. ἀργίᾳ, in ora tamen Vit. 3. ἀδείᾳ.

5) ἀφαιρεῖται) Vit. 2. ἀναιρεῖται: Vit. 3. ἀναιρεῖ.

6) παντοίως) Vitt. 2 et 3. cùm Seb. pro παντοίαν.

7) ἱστοριῶν) Vitt. 2 et 3. ſine καὶ, quod vulg. praemittit.

8) βαρβ. παραφθ.) Vitt. 2 et 3. βαρβάρων περιφοραῖς, perperam.

9) πρὸς) Vitt. 2 et 3. εἰς.

10) μέσσαβ. — μεσσαβοῦν) Sic Vitt. 2 et 3. ſed pro his Vit. 1. et Ciz. reliquis ſublatis, iterum pergunt: εἰ δέ.

11) γράφων) Vitt. 1. 2. et Ciz. γράφει.

διαλέκτου [12]) τοῦτο λεγέτω, κἂν ὁ Λυκόφρων οὗτος Χαλκιδεύς, ἤτοι [13]) Ἀττικός ἐστι.

818. Πλασταῖσι λύσσης μηχαναῖς] Φασὶ γὰρ [1]), ὅτι ὁ Ὀδυσσεὺς, ἡνίκα οἱ Ἕλληνες ἠνάγκαζον αὐτὸν ἐπὶ Τροίαν στρατεύεσθαι, προσεποιήσατο μαίνεσθαι, καὶ ζεύξας ὄνον καὶ βοῦν, ἠροτρία. Παλαμήδης δὲ αὐτὸν ἐξήλεγξεν Ἕλλησι· Τηλέμαχον γὰρ, τὸν Ὀδυσσέως παῖδα [2]), λαβὼν, τέθεικε πρὸ τοῦ ἀρότρου. Ὀδυσσεὺς δὲ φοβηθεὶς, μὴ πλήξῃ τὸν παῖδα, τὸ ἄροτρον [3]) ἐπέσχε, καὶ ἐγνώσθη τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι πλαστῶς ἐμαίνετο [4]). Ἀλλ', ὡς προϋπεσχέθην [5]), τὴν Ὀδυσσέως πᾶσαν ὑπόθεσιν κεφαλαιωδῶς λεκτέον, καὶ μετὰ ταῦτα [6]) τῶν καθεξῆς ἀψόμεθα.

Μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν Ὀδυσσεὺς ἐξωσθεὶς [7]) ἀνέμοις, καταίρει πρὸς Κίκονας, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν

12) αἰολ. διαλ.) Vitt. 2 et 3. αἰολικῇ διαλέκτῳ.

13) ἤτοι) Pro ἢ nostri cum editt. pr. Vitt. 2 et 3. quoque delent ἐστί.

1) φασὶ γὰρ) Pro φασὶν Vitt. 2 et 3. bene.

2) ὀδυσσ. παῖδα) Nostri cum Eudoc. p. 321. ὀδ. υἱὸν, et Vit. 1. et Ciz. αὐτοῦ pro ὀδυσσ.

3) παῖδα, τὸ ἄροτρ.) Vitt. 2 et 3. παῖδα τῷ ἀρότρῳ. Eudoc. l. l. ἐπῆρε τὸ ἄροτρον, μὴ πλήξῃ τὸ παιδίον.

4) ἐμαίνετο) Vit. 1. et Ciz. μαίνεται, cf. supra ad v. 384.

5) Ἀλλ', ὡς προϋπεσχέθην vsque ad v. 820. omnia in Vit. 1. et Ciz. desiderantur, quae vero quis credat a librario esse omissa? Sunt haud dubie postea interiecta, cum iam haec scholia ab Isaac. Tzetza essent conscripta et edita. Vitt. 2 et 3. praebent, vti multa alia, quae videntur in altera editione vel recensione a Io. Tzetza adiecta. Sequitur autem scholiast. in hac historia κατὰ πόδα Homeri Odyss. ι. κ. λ. μ. et ν. et quasi in compendium redegit. Caeterum Vitt. 2 et 3. ἀλλ' ὡς — προϋπεσχέθ. habent pro ἄλλως, bene.

6) καὶ μετὰ ταῦτα) Pro εἶθ' οὕτως cum Seb. Vitt. 2 et 3.

7) ἐξωσθεὶς) Pro ἐξωθεὶς Vitt. 2 et 3. rectius, et postea quoque ἐξωσθέντες pro ἐξωθέντες.

Ἴσμαρον, τὴν νῦν λεγομένην Μαρώνειαν, πορθεῖ, καὶ ἔμελλεν ἀποπλεῖν. Οἱ δὲ φίλοι αὐτοῦ οὐκ εἴων αὐτόν. Τῇ ἐπαύριον δὲ οἱ ἠπειρῶται Κίκονες πανσυδὶ 8) ἀθροισθέντες, πανημερίως ἐμάχοντο. Περὶ δὲ ἑσπέραν οἱ Ὀδυσσέως ἡττῶνται, ἀποβαλόντες ἄνδρας οβ', ἤτοι ἀφ' ἑκάστης νηὸς ἄνδρας ς'. Ιβ' γὰρ εἶχε ναῦς ὁ Ὀδυσσεύς. Οὕτω δὲ 9) ἡττηθέντες, ἀκουσίως ἀπέπλεον. Ἀνέμοις δὲ συσχεθέντες δεινοῖς, καὶ μόλις ἐξελθόντες εἰς γῆν, δύο ἡμέρας ὅλας ἔκειντο ἐν τῇ γῇ 10). Τῇ τρίτῃ δὲ ἡμέρᾳ πλεῖν ἀπαρξάμενοι 11), μικροῦ δεῖν ἀβλαβεῖς ἵκοντο πρὸς 12) τὰς πατρίδας. Ἀπὸ δὲ Μαλέου 13), ἀκρωτηρίου Πελοποννήσου, ἐξωσθέντες, θ' νυχθήμερα δεινοῖς ἀνέμοις ἐφέροντο. Τῇ δεκάτῃ δὲ ἡμέρᾳ τῇ γῇ τῶν Λωτοφάγων, ἤτοι τῶν Καμαριναίων προσέπλευσαν 14). Ὑδρευσάμενοι δὲ, δειπνοῦσι περὶ τὰς ναῦς, εἶτα ἔπεμψαν τρεῖς ἰδεῖν τὴν χώραν, οἳ γευσάμενοι τοῦ λωτοῦ, ὑποστρέφειν οὐκ ἤθελον. Δήσας δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς αὐτοὺς, ἀπέπλεε, καὶ ἦλθον 15) νυκτὶ, οὐκ εἰδότες, εἰς νῆσον μικρὰν 16) τῶν Κυκλώπων ἔρημον, αἶγας δὲ ἀγρίας πολλὰς ἔχουσαν· ὧν τῇ ἐπαύριον ρκή θηρεύσαντες, εἱστιῶντο 17) πανημερίως. Περὶ δὲ τὴν ἑσπέραν πῦρ 18) ἔβλεπον ἐν τῇ γῇ τῶν Κυκλώπων, καὶ φωνῆς ἀμυδρᾶς 19)

8) πανσυδὶ) Pro πανσυδὴν recte Vitt. 2 et 3.

9) οὕτω δὲ) Vit. 3. οὕτω γάρ.

10) ἐν τῇ γῇ) Noftri cum Seb. pro πρὸς τὴν γῆν.

11) ἀπαρξ.) Vit. 2. ἐπαρξ.

12) πρὸς) Vit. 3. εἰς.

13) Μαλέου) Vit. 3. μαλίου: aliis dic. μαλία f. μαλεία.

14) προσέπλευσαν) Pro προσεπέλασαν Vitt. 2 et 3. bene.

15) ἦλθον) Vit. 2. ἦλθε, non apte feq. εἰδότες.

16) μικρὰν — ἔρημον) Noftri μακρὰν ἔρημ. deletis τῶν κυκλώπων, h. e. vt interpretatur Thryllit. *late defertam:* cf. tamen Hom. Odyff. ι, v. 116 fqq. vbi vid. Ernefti. Mox dic. iterum νῆσος μικρά.

17) εἱστ.) Male Seb. ἑστιῶντο.

18) πῦρ) Vit. 3. delet bene praepofitum καί.

19) ἀμυδρᾶς) Pro ἀμυδρῶς Vitt. 2 et 3. cum Seb. Hom.

ἤπειρον. Τῇ ἐπαύριον δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς τὰς ἕνδεκα ναῦς αὐτοῦ [20]) καταλιπὼν ἐν τῇ μικρᾷ [21] νήσῳ, μιᾷ τῇ μόνῃ, τῇ ἑαυτοῦ [22]), ἀποπλεῖ πρὸς τὴν γῆν τῶν Κυκλώπων, κυνηγεσίᾳ χρησάμενος. Καὶ περί [23]) τινα πετρώδη καὶ ἀπόκρυφον αἰγιαλὸν ταύτην [24]) ἀπορμίζει τὴν ναῦν σὺν τοῖς λοιποῖς ἑταίροις· αὐτὸς δὲ ιβ΄ μόνους λαβὼν τῶν ἑταίρων, καὶ οἴνου Μαρωνείτου ἀσκὸν, καὶ βρώματα, εἰσῆλθεν εἰς [25]) τὸ τοῦ Κύκλωπος σπήλαιον, ἐκείνου περὶ νομὴν τῶν [26]) προβάτων ἀσχολημένου.

Ἱκετευόντων δὲ τῶν φίλων φαγεῖν τυροῦ καὶ γάλακτος, καὶ τῶν προβάτων λαβεῖν, καὶ ὑποχωρῆσαι, οὐκ ἤθελεν, ἕως ὁ Κύκλωψ περὶ ἑσπέραν ἐλθὼν, αὐτοὺς ἐν τῷ σπηλαίῳ κατέσχε, καὶ ἠρώτησε, ποῦ τε ἡ ναῦς αὐτῶν [27]) ἐστὶ, καὶ ὅπως αὐτὸς καλοῖτο. Ὁ δὲ αὐτὸν ἀπατᾷ, τὴν ναῦν μὲν εἰπὼν ὑπὸ τοῦ κλύδωνος λυθῆναι· αὐτὸν δὲ Οὖτιν [28]) καλεῖσθαι. Ὁ δὲ, δύο λαβὼν τῶν Ὀδυσσέως ἑταίρων, κατέφαγεν. Εἶτα ὁμοίως καὶ τῇ ἐπαύριον δύο φαγὼν, καὶ τοὺς λοιποὺς κλείσας, ἐξήλαυνε τὴν ἀγέλην ἐπὶ νομήν. Οἱ δὲ περὶ τὸν Ὀδυσσέα εὐτρεπίσαντες ξύλον ἀπωξυσμένον, ἐπὶ [29]) πυρκαϊὰν ἔθεντο, ὥστε ξηρανθῆναι καὶ [30]) στερεωθῆναι, καὶ συνέθεντο τούτῳ τυφλῶσαι αὐτὸν, ὃ καὶ ἐποίησαν· ἐλθόντος γὰρ

Odyss. ι, 267. modo αὐτῶν φθογγήν.

20) αὐτοῦ) h. e. ibi. Sic Vitt. 2 et 3. pro αὐτοῦ.

21) μικρᾷ) A Seb. restitutum pro μικρῇ nostri comprobant.

22) μιᾷ — ἑαυτοῦ) Nostri retinent vulg. τῇ ἑαυτοῦ μόνῃ.

23) περί) Pro παρά Vitt. 2 et 3. cum Seb.

24) ταύτην) Vitt. 2 et 3. praeponunt καὶ, non male.

25) εἰς) Vit. 3. πρός. Hom. Od. ι, 216. εἰς.

26) τῶν) Delent Vitt. 2 et 3.

27) αὐτῶν) Vitt. 2 et 3. cum vulg. αὐτοῦ, vt Hom. Od. ι, v. 279.

28) Οὖτιν) vt Homer. nostri vero Οὖτιν, et postea etiam Οὖτις.

29) ἀπωξυσμ., ἐπὶ) Vit. 2. pro ἀπωξυμμέν., ὑπὸ. Vit. 3. ἀπεξυσμένον. cf. Hom. Od. ι, 326.

30) ξηρανθ. καὶ) Pro ξηρανθὲν a Seb. restitutum nostri comprobant.

αὐτοῦ περὶ ἑσπέραν, καὶ εἰσελάσαντος εἰς τὸ σπήλαιον πάντα τὰ ποίμνια, καὶ πάλιν δύο τούτων φαγόντος, κιρνῶσιν αὐτῷ οἶνον, καὶ μεθύσαντες τυφλοῦσιν αὐτὸν, τοῦ δὲ βοῶντος, προσῆλθον πάντες οἱ Κύκλωπες. Ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ βοῶντος, Οὖτις με ἐτύφλωσε, μεμηνέναι δοκήσαντες αὐτὸν, ἀπεχώρησαν [31]).

Ὁ δὲ τῇ πρωΐα τὰ ποίμνια ἐκβάλλει, περὶ τὴν θύραν τοῦ σπηλαίου [32]) καθεσθεὶς, ὅπως ὕστερον κλείσας τὸ σπήλαιον, καὶ ἔνδον αὐτοὺς εὑρὼν [33]), ἀνέλῃ. Οἱ δὲ προδιελθόντες [34]) ὑποκάτω τῶν προβάτων, καὶ αὐτῶν πολλὰ ἐμβαλόντες τῷ πλοίῳ, ἀπέπλεον. Βοησάντων δὲ αὐτῶν ὁ Κύκλωψ ἀκηκοὼς, λίθον λαβὼν [35]), εἰς τὴν θάλασσαν ἔῤῥιψεν· ἔστρεψε δὲ ὑπὸ τοῦ κλύδωνος αὐτῶν τὴν ναῦν εἰς τὴν γῆν. Ὡς δὲ καὶ πάλιν ἀποπλέοντες ἐβόων, ἠρᾶτο τῷ Ποσειδῶνι, μὴ ἀπελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὰς πατρίδας· καὶ πάλιν ὁμοίως λίθον βαλὼν, ἤνεγκεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν. Εἶτα λοιπὸν ἀποπλεύσαντες, ἦλθον εἰς τὴν μικρὰν νῆσον, ὅπου καὶ αἱ λοιπαὶ νῆες αὐτῶν. Εὗρον δὲ τοὺς ἑταίρους δακρύοντας [36]). Καὶ τότε μὲν [37]) εὐωχηθέντες, κοιμῶνται· τῇ ἐπαύριον δὲ κώπαις πλέοντες, ἦλθον εἰς Αἰολίαν [38]), καὶ διατρίψαντες ἐκεῖ μῆνα, λαβόντος Ὀδυσσέως παρ' Αἰόλου τὸν τῶν ἀνέμων ἀσκὸν, ἀπέπλεον, Ζεφύρου θ' νύκτας καὶ ἡμέρας πνέοντος [39]).

31) ἀπεχώρ.) Noſtri eum vulg. ὑπεχώρ. Hom. l. l. v. 413. ἀπιόντες, quod reſpondet ἀπεχώρ.

32) τοῦ σπηλ.) Vitt. 2 et 3. τοῦ ποιμνίου.

33) εὑρὼν) Deeſt in Vit. 3.

34) προδιελθόντες) Noſtri bene pro προεξελθόντες.

35) λίθον λαβὼν — ἔῤῥιψεν) Pro λίθον βαλ. εἰς τὴν θάλ. a Seb. emendatum Vitt. 2 et 3. firmant. Hom. l. l. 481.

36) δακρύοντ.) A noſtris abeſt, non bene, nam Hom. l. l. v. 545. ὀδυρόμενοι.

37) καὶ τότε μὲν) Noſtri καὶ τότε λοιπόν.

38) Αἰολίαν) vt Hom. Odyſſ. κ. v. 1. Vit. 2. αἰόλον: Vit. 3. αἰόλους.

39) ζεφύρ. — πνέοντ.) Hom. Od. κ. v. 28.

Ἐννῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ.

Vit. 2. ζεφύρῳ θ νύκτας καὶ ἡμέρας πνέοντι: Vit. 3. eadem,

Τῇ δεκάτῃ δὲ τὴν Ἰθάκην, καὶ ἀνθρώπους, καὶ πῦρ, καὶ καπνὸν ἔβλεπον. Κεκμηκότος δὲ Ὀδυσσέως, καὶ καθευδήσαντος, λύουσι τὸν ἀσκὸν, νομήσαντες χρήματα ἔχειν, καὶ ἐκχυθέντων τῶν ἀνέμων, ἀναρπάξας αὐτοὺς ὁ κλύδων, πάλιν στρέφει πρὸς Αἰολίαν 40). Αἴολος δὲ αὐτοὺς καίπερ 41) ἱκετεύοντας ἀποπέμπει, ὡς Θεοῖς ἐχθρούς. Οἱ δὲ εἰρεσίᾳ 42) ἓξ ἤματα πλέοντες τῇ 43) ἑβδόμῃ παρὰ 44) Λαιστρυγονίαν ἦλθον. Κατελθόντες δὲ οἱ Λαιστρυγόνες, κατέαξαν τὰς ιά ναῦς 45) αὐτῶν πέτραις σὺν τοῖς λαοῖς πᾶσι. Μόνος δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς, ἀποκόψας τῆς ἑαυτοῦ νηὸς τὰ πρυμνήσια, ἔφυγε. Κώπαις δὲ πλέοντες, ἦλθον 46) εἰς τὴν Αἰαίην, νῆσον τῆς Κίρκης, ἥτις ἐθηριοποίει 47) τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ ἐν ταύτῃ δύο ἡμέρας ὅλας 48) ἐπὶ γῆς ἔκειντο θρηνοῦντες. Τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ διαιρεθέντες εἰς δύο μέρη, ἔστησαν ἐν μὲν τῷ μέρει 49) ἐνὶ Ὀδυσσεὺς καὶ εἰκοσιδύο ἑταῖροι· ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ Εὐρύλοχος 50) καὶ ἄλλοι τόσοι 51) ἑταῖροι· καὶ κληρωθέντες, ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Εὐρύλοχον, ὥστε ἀνελθεῖν σὺν τοῖς 52) μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τὴν Κίρκην.

ſed pro πνέοντι habet πλέοντες, quae lectio optime conuenit Homero. Totus locus mihi ita conſtituendus videtur: ἐν (quod iam edd. ante Pott.) ζεφύρῳ θ' νύκτας καὶ ἡμέρας πνέοντι l. πλέοντες, ſaltem ope Vitt. 2 et 3. ponendum νύκτας καὶ ἡμέρας.

40) αἰολίαν) Vit. 2. αἴολον.

41) καίπερ) Abeſt a noſtris.

42) εἰρεσ.) Vit. 2. ἐρεσείᾳ.

43) τῇ) Noſtri bene addunt.

44) παρὰ) Noſtri περὶ.

45) ναῦς) Vit. 2. νῆας.

46) ἦλθον) Vit. 2. ἦλθεν, et tamen πλέοντες.

47) ἐθηριοπ.) Vit. 3. ἐθηροποίει: infra recte ἐθηριοπ.

48) ἡμ. ὅλας) Vitt. 2 et 3. ἡμέραις ὅλαις, et mox ἐπὶ τῆς γῆς pro ἐπὶ γῆς, ſed ἐν ταύτῃ a Seb. additum non addunt.

49) μέρει) Noſtri bene adiiciunt.

50) Εὐρύλ. — ἑταῖροι) Vitt. 2 et 3. Εὐρύλοχον καὶ — ἑταίρους, atque ſic antea Ὀδυσσέα καὶ ἑτέρους pro Ὀδυσσεὺς καὶ ἕτεροι.

51) τόσοι) Noſtri iterum κβ vt in vulg.

52) σὺν τοῖς) Pro τοὺς noſtri cum Sebaſt.

Ἀνελθὼν δὲ σὺν ἐκείνοις, εἶδεν [53]) ἔξωθεν τῆς αὐλῆς τῆς Κίρκης λύκους καὶ λέοντας ἡμέρους, σαίνοντας αὐτοὺς [54]) ταῖς οὐραῖς. Εἰσελθόντων δὲ τῶν φίλων, αὐτὸς ἔξω ὑπελείφθη. Κἀκείνους μὲν ἡ Κίρκη χοίρους ποιεῖ, δοῦσα αὐτοῖς πιεῖν [55]) οἶνον μεμιγμένον τυρῷ, ἀλφίτοις, καὶ μέλιτι. Εὐρύλοχος δὲ ἦλθε πρὸς Ὀδυσσέα καὶ τοὺς λοιποὺς, ἀφωνίᾳ μὲν συνεχόμενος, ἐξ ὀφθαλμῶν δὲ ἀστακτὶ δάκρυσι καταῤῥεόμενος [56]). Μόλις δέ ποτε [57]) εἰς ἑαυτὸν γεγονὼς, τὸ πᾶν ἀφηγεῖται· καὶ ὁ [58]) Ὀδυσσεὺς αἰτεῖ αὐτὸν τὴν ὁδὸν ὑποδεῖξαι [59]). Ὡς δ' οὐκ ἐπείθετο, μόνος ὁ Ὀδυσσεὺς τῆς πορείας ἀπάρχεται. Ἑρμῆς δὲ αὐτῷ συναντήσας, τὰ τῆς Κίρκης πάντα κατέλεξε, καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὸ μῶλυ, ὅπερ ἐστὶ βοτάνη ἀντιπαθοῦσα μαγείαις. Καὶ οὕτω πρὸς Κίρκην [60]) ἐλθὼν, οὐ μόνον οὐκ ἐθηριοποιήθη, ἀλλὰ καὶ τὸ ξίφος ἐπ' αὐτὴν ἑλκύσας, ἔπεισε καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ πάλιν ἐκ χοίρων ἀνθρώπους ποιῆσαι. Κατελθὼν δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς, ἀνήγαγε καὶ τοὺς ἑτέρους φίλους αὐτοῦ, τοὺς μετ' Εὐρυλόχου, καὶ χρόνον παρὰ τῇ Κίρκῃ [61]) διέτριψαν, συγκαθεύδοντος Ὀδυσσέως [62]) τῇ Κίρκῃ.

Μετὰ δὲ τὸ μέλλειν αὐτοὺς ἀποπλεῖν, εἶπεν αὐτοῖς, μὴ ἄλλως εἶναι αὐτοῖς εἱμαρμένον ἀποπλεῖν [63]), εἰ μὴ κατέλθωσιν εἰς [64]) Αἴδην καὶ χρήσωνται μαντείαις ἐκ τῆς

53) εἶδεν) Nostri bene pro εἶδον.

54) αὐτοὺς) Vit. 3. αὐτῶν: referas ad οὐραῖς: non apte.

55) πιεῖν) Ignorant Vitt. 2 et 3.

56) δάκρ. καταῤῥεόμ.) Nostri, vt edd. pr. δάκρυα καταῤῥέων. Hom. Odyss. κ. 247. ἐν δέ οἱ ὄσσε Δακρυόφιν πίμπλαντο.

57) ποτε) Non agnoscit Vit. 3.

58) ὁ) Nostri addunt.

59) ὑποδ.) Vit. 2. ἀποδ.

60) πρὸς κίρκ.) Nostri πρὸς τὴν κ.

61) παρ. τῇ κίρκ.) Vitt. 2 et 3. περὶ τὴν κίρκην.

62) ὀδυσσ.) Nostri praemittunt art. τοῦ.

63) ἀποπλ.) Vit. 3. ἀπελθεῖν.

64) εἰς) Pro πρὸς Vit. 2. cum Hom. Od. κ, 491.

τοῦ 65) Τειρεσίου ψυχῆς. Καὶ δὴ 66) δι' ὅλης ἡμέρας πλέοντες, κατῆλθον διὰ τοῦ Ἑσπερίου καὶ Κιμμερίου Ὠκεανοῦ, καὶ πυγούσιον βόθρον ὀρύξαντες, καὶ σφάξαντες κριὸν καὶ ὄϊν θήλειαν, ἐξέχεαν εἰς τὸν βόθρον τὸ αἷμα, καὶ ἔθυσαν χοὴν τοῖς νεκροῖς 67), καὶ ἦλθον αἱ ψυχαὶ πιεῖν αἷμα. Ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς κατέχων ξίφος, οὐκ εἴα πίνειν, πρὶν αὐτῷ καταλέξειαν, ἅπερ βούλοιτο 68). Καὶ πρώτη μὲν ἡ Ἐλπήνορος ἦλθε ψυχὴ, ὃς ἐν τῇ τῆς Κίρκης οἰκίᾳ ἔτι ἄθαπτος ἔκειτο· δευτέρα δὲ ἡ Ἀντικλείας, τῆς μητρὸς 69) Ὀδυσσέως· εἶτα ἡ Τειρεσίου 70), ἣ 71) πάντα τὰ μέλλοντα αὐτὸν καταλήψεσθαι ἐμαντεύσατο· μετὰ ταῦτα πάντες 72) οἱ ἥρωες ἦλθον, καὶ αἱ τῶν ἡρώων γυναῖκες, λέγουσαι αὐτῷ ἡ μία 73) ἑκάστη, τίς εἴη, καὶ ὅσα ἐπεπόνθει 74). Εἶτα φοβηθέντες, μὴ καὶ ἡ Γοργὼ ἐξέλθῃ, ἐμβάντες πάλιν εἰς τὴν αὐτῶν 75) ναῦν, ὡς πρὸς τὴν Κίρκης νῆσον, πρὸς αὐγὰς 76) κειμένην, ἀπέπλευσαν. Καὶ θάψαντες τὸν Ἐλπήνορα, καὶ παρὰ τῆς Κίρκης 77) τὰ χρειώδη λαβόντες, καὶ τοῦ Ὀδυσσέως μαθόντος παρ' αὐτῆς, ὅσα καὶ παρὰ τοῦ Τειρεσίου, τὰς

65) τῆς τοῦ) Pro τῆς bene Vitt. 2 et 3.

66) δὴ) Abest a nostris.

67) τοῖς νεκροῖς) vt Hom. Od. κ, 518, et λ, 26, νεκύεσσι. Vitt. 2 et 3. τοῖς θεοῖς.

68) βούλοιτο) Vitt. 2 et 3. ἐβούλοντο, perperam, nam Hom. Od. λ, 50. πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.

69) Ἀντικλείας, τῆς μητρ.) Nostri cum Seb. pro Ἀντίκλεια, ἡ μήτηρ.

70) ἡ Τειρεσίου) Sic quoque Vit. 2. sed Vit. 3. Τειρεσία, vt τοῦ Ἀννίβα.

71) ἣ) Sic Vit. 2. cum Seb. verum Vit. 3. cum edd. pr. ὃς.

72) ταῦτα πάντες) Nostri ταῦτα πάντα.

73) λέγουσαι αὐτῷ — ἑκάστη) Sic nostri, bene, pro: αὐτῶν λέγουσα ἑκάστη ψυχή.

74) ἐπεπόνθει) Pro πέπονθε nostri cum Seb.

75) εἰς — αὐτῶν) Vitt. 2 et 3. εἰς τὴν ἰδίαν.

76) αὐγὰς) Nostri αὐγήν.

77) καὶ παρ. τῆς κίρκ.) Sic nostri: omittunt quoque hic ἀποπλέουσι, et post ἀπλῶς melius ponunt ἔπλεον.

Σειρῆνας, τὰς Πλαγκτὰς, τὴν Σκύλλαν, τὴν Χάρυβδιν, τὰς βόας Ἡλίου, καὶ πάντα ἁπλῶς, ἔπλεον. Κηρῷ γοῦν Ὀδυσσεὺς ἀλείψας [78]) τὰ ὦτα τῶν ἑταίρων, παρέπλει, αὐτὸς ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ ἐκκρεμὴς ὢν, καὶ ἀκάλυπτα [79]) ἔχων τὰ ὦτα. Παρελάσαντες γοῦν τὸν λιμένα τῶν Σειρήνων, καὶ τὰ μέλη ἐκείνων, ὑφ᾽ ὧν θελγόμενοι ἀπέθνησκον οἱ ἀκούοντες, λύουσι τὸν Ὀδυσσέα τοῦ ἱστοῦ. Εἶτα παραπλεύσαντες τὰς Πλαγκτὰς πέτρας, αἳ πρὸς ἀλλήλας συνεκρότουν, καὶ φοβερὸν ἀπετέλουν τὸν κτύπον, (αὗται δὲ καὶ Κυάνεαι λέγονται, κεῖνται δὲ μεταξὺ Κιλικίας καὶ Παμφυλίας, καθ᾽ Ὅμηρον [80]) καί τινας ἑτέρους) ἦλθον διὰ Χαρύβδεως, καὶ Σκύλλας [81]) πλησίον μᾶλλον. Ἀφαρπαγέντων δὲ παρὰ τῆς Σκύλλης ἐκ τῶν [82]) τῆς νεὼς ἀνδρῶν ς', οἱ λοιποὶ συντονώτερον [83]) τῇ εἰρεσίᾳ χρησάμενοι, ἔφευγον. [84]).

Περὶ δὲ νύκτα τῇ τοῦ Ἡλίου νήσῳ Θρινακίᾳ προσπελάζουσι, καὶ Ὀδυσσεὺς παρακλεῖν αὐτὴν [85]) ἐκέλευεν. Οἱ δὲ μὴ πεισθέντες, ἐξῆλθον καὶ πρῶτον [86]) μὲν θηρεύσει καὶ ἀγκιστρείᾳ διέζων· ὡς δὲ νότος ἔπνει πρὸς μῆνα ὅλον, ἀνελθόντος τοῦ Ὀδυσσέως εἰς τὸ ἐνδότερον [87]) τῆς νήσου εὔξασθαι, κατακοιμηθέντος, σφάττουσιν οἱ μετ᾽ Εὐρυλόχου βόας Ἡλίου [88]) θ', καὶ ἐσθίουσιν ἐπὶ ἓξ ὅλαις ἡμέραις. Τῇ ζ δὲ παυσαμένου τοῦ δεινοῦ ἀνέμου, ἐμβάντες, ὥστε πλεῖν, Ζεφύρῳ πρῶτον μεγάλῳ συν-

78) ἀλείψας) Vit. 3. βύσας. Hom. Od. μ, 47. ἀλεῖψαι, et 177. ἄλειψα.

79) ἀκάλ.) Vit. 3. mendose ἀκατάληπτα.

80) ὅμηρ.) Odyss. μ, 61, et ψ, 327.

81) σκύλλας) Nostri σκύλλης.

82) ἐκ τῶν) Nostri bene addunt τῶν.

83) συντον.) Nostri συντονωτέρως.

84) ἔφευγ.) Vit. 3. ἔφυγον.

85) αὐτὴν) Nostri αὐτοὺς, forte melius ob seq. οἱ δὲ μὴ πεισθ.

86) πρῶτον) Vitt. 2 et 3. hic et postea πρῶτα.

87) ἐνδότ.) Vit. 3. perperam ἐνδοτικόν.

88) ἡλίου) Nostri cum Seb. addunt, omisso tamen θ'.

θρχύονται, εἶτα κεραυνοῦνται. Ὀδυσσεὺς δὲ μόνος [89] τὴν τρόπιν κατέχων, ὁλονυκτίως ἐφέρετο. Ἀνατέλλοντος δὲ τοῦ [90] ἡλίου, μόνος [91] φερόμενος, ἦλθεν ἐπὶ τὴν Χάρυβδιν, καὶ δραξάμενος τῆς περὶ τοὺς τόπους ἐκείνους ἱστώσης συκῆς, ἀπεκρέματο περὶ αὐτὴν, τὰ δὲ ξύλα κατέδυ πρὸς τὸν βυθόν. Ὀψὲ δέ ποτε ἀναδυνόντων αὐτῶν [92], καθεὶς ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς συκῆς, ἐπελάβετο τῶν ξύλων. Καὶ θ' μὲν οὕτως ἡμέρας [93] ἐνήχετο. Τῇ δεκάτῃ δὲ περὶ τὴν Ὠγυγίαν νῆσον ἦλθε τῆς Καλυψοῦς, καὶ ζ' χρόνους ἐκείνῃ συνδιῆγε. Τῷ δὲ ὀγδόῳ ἀπελύθη μετὰ σχεδίας, Διὸς ὀργισθέντος τῇ Καλυψοῖ. Καὶ οὕτω μετὰ τῆς σχεδίας Ὀδυσσεὺς ιζ' ἡμέρας ἔπλεεν· τῇ δὲ [94] ιη' τὴν Φαιακίαν, ἤτοι τὴν Κέρκυραν, εἶδεν. Ἀνέμων δὲ γενομένων ὀργῇ Ποσειδῶνος, κατεάχθη ἡ σχεδία [95]. Δύο δὲ ὅλας ἡμέρας [96] ἐνήχετο· τῇ τρίτῃ δὲ ἡ Λευκοθέα ἐλεήσασα αὐτὸν, δέδωκεν αὐτῷ [97] τὸ κρήδεμνον αὐτῆς, μεθ' οὗ ἐξῆλθεν εἰς τὴν γῆν τῶν Φαιάκων, καὶ καταπεσὼν ἐν ὕλῃ, ἐκάθευδεν.

Τῆς δὲ Ἀλκινόου θυγατρὸς Ναυσικάας μετὰ τῶν θεραπαινίδων αὐτῆς ἐλθούσης πλῦναι καὶ τερφθῆναι παιγνίοις, καὶ σφαιριζουσῶν [98] πρὸς ἀλλήλας βοῆς γενομένης, ἐγείρεται Ὀδυσσεὺς, καὶ ἱκετεύει αὐτήν. Ἡ δὲ τροφὴν καὶ εἵματα [99] δοῦσα, κελεύει τοῦτον ἐλθεῖν

89) μόνος) Vit. 3. μόνον.

90) τοῦ) Nostri praeponunt, bene.

91) μόνος) Pro νότῳ μόνῳ nostri, bene, nam notus iam desierat flare.

92) αὐτῶν) Vitt. 2 et 3. cum Seb. pro αὐτῷ, sed ποτε non habent.

93) ἡμέρας) Nostri pro ἡμέραις.

94) τῇ δὲ ιη') Vitt. 2 et 3. pro ιη' δὲ, bene.

95) κατεάχθη ἡ σχεδ.) Nostri κατεσχέθη, omisso τῇ· ἡ σχεδία.

96) ὅλας ἡμέρ.) Pro ὅλαις ἡμέραις Vitt. 2 et 3.

97) αὐτῷ) A Seb. suppletum nostri ignorant.

98) σφαιριζ.) Vitt. 2 et 3. σφετεριζουσῶν, perperam, nam Hom. Od. ζ, v. 100. σφαίρῃ ἔπαιζον.

99) εἵματα) Vit. 3. εἵμα.

πρὸς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς, καὶ τὴν αὐτῆς ἱκετεῦσαι μητέρα Ἀρήτην, ὡς ἂν τύχοι [100]) οὗπερ καὶ βούλοιτο. Ἐκεῖσε δ' ἐλθὼν, ἐρωτᾶται [101]) παρὰ Ἀλκινόου καὶ τῆς Ἀρήτης, καὶ τὴν πᾶσαν, ἣν ἔφημεν, διηγεῖται ὑπόθεσιν, καὶ δῶρα παρ' αὐτῶν μυρία λαβὼν, εἰς τὴν Ἰθάκην πέμπεται, ἑσπέρᾳ μὲν ἐπιβὰς τῆς νεὼς ἐκ τῆς Φαιακίας· περὶ δὲ ἑωσφόρον πεφθακὼς [102]) ἐκεῖσε, καὶ εἰςελθὼν ὡς πένης περὶ τὸν Εὔμαιον τὸν συβώτην, ἦλθε καὶ πρὸς τοὺς μνηστῆρας, καὶ πολλὰ παρὰ πολλῶν παροινηθεὶς, γνωρίζει ἑαυτὸν τοῖς οἰκέταις, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀνελὼν τοὺς μνηστῆρας, ἀναγνωρίζεται καὶ [103]) τῇ ἑαυτοῦ γυναικὶ, καὶ συγκαθευδήσας αὐτῇ, πάντα κατὰ λεπτὸν διηγήσατο. Τῇ ἐπαύριον δὲ πρωΐᾳ ἔξεισι πρὸς τὸν ἀγρόν. Οἱ δὲ τῶν μνηστήρων συγγενεῖς μαθόντες τὸ γεγονὸς, πρῶτα μὲν εἰς τὴν Ὀδυσσέως οἰκίαν ἐλθόντες, θάπτουσι τοὺς νεκρούς· ἔπειτα δὲ ὁπλισθέντες, ἐξέρχονται καὶ αὐτοὶ πρὸς τὸν ἀγρὸν, Ὀδυσσεῖ πολεμήσοντες [104]). Ἀθηνᾶς δὲ βουλῇ φιλιωθέντες [105]), τὸ νεῖκος καταπαύουσιν. Ὀδυσσεὺς δὲ εἰς Εὐρυτᾶνας, ἔθνος Ἠπείρου, κατὰ χρησμὸν ἐλθὼν, θύει τὰ νενομισμένα· καὶ γηραιὸς ἄγαν ὑποστραφεὶς, κτείνεται παρὰ Τηλεγόνου, τοῦ ἐκ Κίρκης αὐτῷ γεννηθέντος υἱοῦ. Καὶ τὰ μὲν κατὰ τὸν Ὀδυσσέα οὕτως ἔχει [106]).

820 — 21. Ὁ δ' αἰνόλεκτρον] Ὁ δὲ Μενέλαος, ὁ εὐνέτης καὶ ἀνὴρ [1]), ματεύων [2]) καὶ ψηλαφῶν τὴν

100) τύχοι) Nostri τύχῃ.

101) ἐκεῖσε — ἐρωτᾶτ.) Vitt. 2 et 3. perperam ἐκεῖνος — ἐρωτηματικῶς, et hinc περὶ pro παρά.

102) πεφθ. ἐκεῖσε) Nostri ἐφθακὼς ἐκεῖ, quae forma vsitatior est.

103) καὶ) Nostri inserunt, bene.

104) πολεμήσ.) Vit. 3. πολεμοῦντες, at in ora πολεμήσοντες.

105) φιλιωθέντες) Nostri, vt edd. pr. φιλιοῦνται καί.

106) καὶ τὰ — ἔχει) Vitt. 2 et 3. καὶ ταῦτα — ἔχουσιν.

1) ὁ εὐνέτ. — ἀνὴρ) Desunt in Vit. 1. et Ciz.

2) ματεύων) Vit. 3. μαστεύων: sed seqq. καὶ ψηλαφ.

ἁρπαγεῖσαν αἰνόλεκτρον πλάτιν καὶ γυναῖκα, παρὰ τὸ πελάζειν καὶ μίγνυσθαι. Λέγει δὲ τὴν Ἑλένην. Ματεύων [3]) δὲ αυτὴν πῶς; ἀπὸ κληδόνων καὶ Φημῶν πεπυσμένος καὶ μαθών· ποθῶν δὲ τὸ Φάσμα τὸ πτηνὸν, τὸ Φυγὸν [4]) εἰς αἶθραν καὶ εἰς τὸν αἰθέρα, ποίους θαλάσσης οὐκ ἐρευνήσει μυχούς;

Ὁ Λυκόφρων [5]) ἀκολουθῶν Ἡροδότῳ [6]), τὴν Ἑλένην Φησὶ μὴ ἐλθεῖν εἰς Τροίαν, ἀλλ' ἁρπαγεῖσαν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ἀπελθεῖν μετ' αὐτοῦ εἰς Αἴγυπτον, ἔνθα Πρωτεὺς ἀφείλετο αὐτὴν ὑπ' Ἀλεξάνδρου. Πορθηθείσης δὲ τῆς Τροίας, καὶ μὴ εὑρεθείσης τῆς Ἑλένης ἐκεῖσε, τότε ὁ Μενέλαος ἐλθὼν πρὸς τὸν Πρωτέα, ἔλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

Ἁρπαγεῖσαν [7])] Γινώσκεις, ὅτι ἡρπάγη ὑπὸ Θησέως καὶ Ἀλεξάνδρου.

822 — 24. Ποθῶν δὲ Φάσμα πτηνὸν [8])] Τινές Φασιν [9]), ἐνταῦθα περὶ τοῦ εἰδώλου λέγειν τῆς Ἑλένης, τοῦ δοθέντος παρὰ τοῦ Πρωτέως τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἀνθ' Ἑλένης αὐτῆς [10]). Ἐγὼ δέ Φημι, οὐ καλῶς αὐτοὺς [11]) λέγειν· οὐ γὰρ τὸ εἴδωλον, τὸ παρὰ Πρωτέως τῷ Ἀλεξάνδρῳ δοθὲν, πέφευγεν εἰς τὸν αἰθέρα· ἀλλὰ

— ἁρπαγεῖσ. abſunt a Vit. 1. et Ciz.

3) ματεύων usque ad αἰθέρα in Vit. 1. et Ciz. deſunt. Eadem fere repetuntur ad v. 822. Vitt. 2 et 3. ματ. καὶ αὐτὸς pro ματ. δὲ αὐτήν.

4) φυγὸν) Vitt. 2 et 3. φανέν.

5) ὁ Λυκόφρων — γυναῖκα αὐτοῦ) Abſunt a noſtris.

6) Ἡροδότ.) II, 113 ſqq.

7) ἀπαργεῖσαν —) Vitt. 2 et 3. cum Seb. exhibent: Vit. 3. vero ἀνηρπάγη pro ἡρπάγη.

8) πτηνὸν) Codd. noſtri addunt, bene.

9) φασιν — λέγειν) Pro his duobus verbis Vit. 1. et Ciz λέγουσι. Vitt. 2 et 3. modo φασίν.

10) τῷ Ἀλ. — αὐτῆς) Omittunt Vit. 1. et Ciz.

11) καλῶς αὐτοὺς) Vit. 1. et Ciz. περὶ ἐκείνου, omiſſis quoque ſeqq. οὐ γὰρ — αἰθέρα, haud dubie poſtea inſerta.

περὶ τούτου φησὶ [12]) τοῦ συμβάντος ὕστερον τῇ Ἑλένῃ, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ὀρέστῃ [13]) διδάσκει. Κρατηθεῖσαν [14]) γὰρ ὑπὸ Πυλάδου καὶ Ὀρέστου, τοῦ Ἀγαμέμνονος, καὶ μέλλουσαν σφαγιασθῆναι, διὰ τὸ μὴ βοηθῆσαι αὐτῷ τὸν Μενέλαον ἐπὶ τῇ αὐτοῦ ἀτυχίᾳ, ἁρπάξας αὐτὴν Ἀπόλλων ἀνάγει τῷ Διΐ [15]), καὶ φαίνεται Μενελάῳ καὶ Ὀρέστῃ [16]), εἰδωλικῶς [17]) δεικνύων αὐτήν. Ἡ δὲ ἔννοια τοιαύτη [18])· Ὁ δὲ Μενέλαος, ὁ τόδε [19]) καὶ τόδε ποιῶν, ποθῶν δὲ, δηλονότι ὕστερον, τὸ εἴδωλον τῆς Ἑλένης, τὸ ἀναχθὲν εἰς τὸν οὐρανὸν [20]) ὑπὸ τοῦ [21]) Ἀπόλλωνος, ποίους θαλάσσης οὐκ ἐρευνήσει μυχούς; Καὶ ἐν τούτῳ δὲ ὁ Λυκόφρων [22]) ἀσάφειαν ἐργάζεται, τὰ ὕστερα τοῖς πρώτοις μιγνὺς, καὶ τὰ πρῶτα τοῖς ὑστέροις.

825. Ἐπόψεται μὲν πρῶτα] Θεάσεται πρῶτον [1]) τὰ Ἄριμα [2]), ὄρη τῆς Κιλικίας, ὅπου Πίνδαρος [3])

12) ἀλλὰ περὶ τούτου φησὶ) Vitt. 2 et 3. bene pro ἀλλ. περ. τοῦ. Vit. 1. et Ciz. φησὶ non habent, nam haec referunt ad ſuperius φημί.

13) Ὀρέστῃ) v. 1629 ſqq. *Vid. etiam Ael. Ariſtidem in orat. Panathenaica.* Sebaſt.

14) κρατηθεῖσαν — σφαγιασθῆναι) Noſtri Codd. ſic: μέλλουσαν γὰρ σφαγ. ὑπὸ Πυλ. καὶ Ὀρ. reliquis ſublatis cum ſqq. διὰ τὸ — ἀτυχίᾳ.

15) τῷ Διΐ) Vitt. 1. 3. et Ciz. παρὰ τ. Δ. Vit. 2. περὶ, quod a Seb. deletum eſt. παρὰ ferri poteſt.

16) Μενελ. — Ὀρέστ.) Vitt. 2 et 3. καὶ Μενέλαος, καὶ Ὀρέστης.

17) εἰδωλικῶς) Lectio vnice vera, nam vulg. εἰδωλωδῶς nullius eſt auctoritatis.

18) τοιαύτη) Vit. 1. et Ciz. bene pro οὕτως.

19) ὁ τόδε) Sic noſtri pro τόδε.

20) εἰς τὸν οὐρ.) Vit. 1. et Ciz. εἰς τοὺς οὐρανούς.

21) ὑπὸ τοῦ) Noſtri, vt edd. pr. ὑπ'.

22) ὁ λυκόφρ.) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

1) πρῶτον) Vitt. 2 et 3. non dant.

2) τὰ Ἄριμα — Κιλικίας) Vitt. 2 et 3. mendoſe τὰ ἄριστα ὄρη τῆς Σικελίας, quam quidem lectionem hiſtoria fabularis, non vero contextus cum verſſ. Homeri tueri poteſt, cf. Apollod. I, 6, et infra ad v. 1354.

3) πίνδαρ.) Pyth. I, 32, cf. ibi ſchol. coll. Olymp. IV, 10.

καὶ Ὅμηρός 4) φασιν εἶναι τὸν Τυφῶνα. Ὅμηρος δὲ οὕτω φησί·

Γαῖα δ' ὑπεστονάχιζε, Διὶ ὣς τερπικεραύνῳ
Χωομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωέι γαῖαν ἱμάσσῃ
Εἰν Ἀρίμοις 5), ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς.

826. Καὶ πέμπελον γραῦν] Καὶ τὴν πάγγηρων γραῦν, τὴν ἀπολιθωθεῖσαν 6). Ἀπὸ δὲ μέρους καὶ τοῦ περιεχομένου 7) τὴν Κυπρον ἐσήμανε· φέρεται 8) γὰρ ἱστορία, ὅτι Ἀφροδίτη ὀργισθεῖσα τοῖς Θεοῖς (τινές φασι διὰ τὸ συλλαβεῖν τὸν Ἥφαιστον Ἄρει συνευναζομένην 9)), ὑπεχώρησε περὶ τὴν Κύπρον, κἀκεῖ διέτριβε περὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος 10). Οἱ δὲ Θεοὶ ἐρευνῶντες 11) ἐκεῖσε εὗρον αὐτὴν, γραὸς ὑποδειξάσης τὸν τόπον 12), ἔνθα ἦν κεκρυμμένη, ἐρωτηθείσης παρὰ τῶν Θεῶν, εἰ οἶδε, ποῦ ἐστιν Ἀφροδίτη. Ἣν ἡ Ἀφροδίτη ὀργισθεῖσα ἐμαρμάρωσε, καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἵσταται ἡ στήλη αὐτῆς ἐκεῖσε.

827. Καὶ τὰς Ἐρεμβῶν] Ἑλλανικός 1) φησι, τοὺς Ἐρεμβοὺς περὶ τὰς τοῦ Νείλου ῥοὰς οἰκεῖν. Γένος

4) ὅμηρός (Il. β, 781 sqq.) φασιν — εὐνάς) Absunt a Vit. 1. et Ciz. In Vitt. 2 et 3. extant quidem, sed, vt edd. ante Seb. vnum tantum Homeri vers. quem quoque laudat schol. Pindari l. l. exhibent: reliqui temere a Seb. adpositi.

5) εἰν Ἀρίμοις) Vit. 3. vitiose εἰν ἀριθμοῖς.

6) καὶ τὴν — ἀπολιθ.) Vit. 1. et Ciz. καὶ τὴν γραῦν τὴν πέμπελον, τὴν γραῦν ἀπολιθ.

7) καὶ — περιεχ.) Vitt. 2 et 3. τὸ περιεχόμενον, non male.

8) φέρεται) Inepte Ciz. φαίνεται.

9) τινές — συνευναζ.) Desunt in Vitt. 1. 3. et Ciz.

10) περὶ — ὄρος) Nostri non agnoscunt.

11) ἐρευνῶντ.) Nostri adpos. αὐτὴν delent, recte, nam mox iterum ponitur.

12) τὸν τόπον — Ἀφροδ.) Nostri modo αὐτὴν, reliquis demtis.

1) Ἑλλανικ.) P. 108. ed. Sturz. *Quum duo fuissent Hellanici nomine scriptores, et quidem ambo antiqui historici,*

δὲ Ἀράβων εἰσὶν οἱ Ἐρεμβοὶ, οἱ καὶ Τρωγλοδύται καὶ Ἰχθυοφάγοι καλούμενοι, ὧν τὸν βίον πλατέως ὁ Διόδωρος γράφει [2]). Ἐρεμβοὶ δὲ λέγονται, ὅτι ἐν τῇ ἔρᾳ, ἤτοι τῇ γῇ, βαίνουσιν· ὑπὸ γὰρ τὴν γῆν καὶ τρώγλας οἰκοῦσι.

829 — 30. Μύῤῥας ἐρυμνὸν ἄστυ] Τὴν Βύβλον[3]) λέγει, ἥτις ἐστὶ πόλις τῆς Φοινίκης. Μύῤῥα [4]) δὲ Θείαντος θυγάτηρ ἐγένετο. Αὕτη ἐρασθεῖσα τοῦ πατρὸς, καὶ λάθρα μιγεῖσα αὐτῷ, καὶ ἔγκυος γενομένη, αἰσθομένου τοῦτο τοῦ πατρὸς, ηὔξατο τοῖς Θεοῖς, εἰς ἑτέραν φύσιν μεταλλαγῆναι, ἤγουν [5]) μήτε μετὰ ζώντων εἶναι, μήτε μετὰ τεθνεώτων· ὅθεν καὶ [6]) εἰς δένδρον αὐτὴν μετέβαλον [7]), τὸ ἀπ' αὐτῆς λεγόμενον μύῤῥαν,

Mitylenaeus, *et Milefius*: *certo definire non poſſumus, utrum nunc Tzetzes ſibi velit, At enim, quamuis ex Suida conſtet, Mileſii eſſe τὴν περιήγησιν, tamen illum potius in Aegyptiacis, cuius operis Athen.* II, 6, *et* XV, 7. *Arrianus L.* 2. *diſſert. Epicteti, ex eoque Gell. N. A.* I, 2. *meminerunt, illum, inquam, hic deſignari arbitramur.* Sebaſt.

2) ὧν — γράφει) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. cf. Diod. Sic. III, 15; p. 184. ed. Amſtel. Vit. 2. ἰσιόδωρος: Vit. 3. ὀδιόδωρος, corrupte. Vide de Erembis Etymol. M. Steph. Byz. Pſeudodidym. ad Hom. Odyſſ. δ, 83. ibique Euſtath. idemque ad Dionyſ. Perieg. v. 180.

3) βύβλον) Sic pro βίβλον, etſi inuitis Codd. Mſſ. cf. Steph. Byz. ad h. v. Dionyſ. Perieg. 912. Strab. XVI, p. 755; et Lucian. de Syr. Dea c. 6.

4) Μύῤῥα) *Vid. omnino ſchol. Theocrit.* α, *v.* 109. *vbi eadem fere, aliis tamen verbis. Ibi quoque male* Μοῖρα *pro* Μύῤῥα. Thryllit. Add. Ouid. Metam. X, 298 ſqq. Apollod. III, 14, 4. Hygin. fab. 58, et Anton. Liberal. c. 34. ibique interptt. inpr. p. 232. Verheyk, qui quoque locum noſtrum in notis tractauit.

5) ἤγουν μήτε — τεθνεώτων) Abſunt a Vitt. 2 et 3. vti etiam ab Eudocia p. 298. quam hi ad verbum ſequuntur.

6) ὅθεν καί) Sic Vit. 3. cum Eudocia: Vit. 2. et Seb. καί ignorant.

7) μετέβαλον) Vit. 3. et Eudoc. μετέβαλλον.

ἤτοι σμύρναν Αἰολικῶς, ὅθεν καὶ τὸ μύρον καλεῖται 8)· μὴ γὰρ ὡς 9) οἱ μωροὶ, καὶ σὺ τὴν Μύῤῥαν, μυῤῥίνην 10), ἤτοι μυρσίνην, νοήσῃς. Οὕτω δὲ μεταβληθείσης αὐτῆς εἰς μύῤῥαν, καὶ ἐφεστῶτος τοῦ χρόνου τοῦ τοκετοῦ, διαῤῥαγέντος τοῦ φλοιοῦ ἀπεκύησε τὸν Ἄδωνιν, ὃν ἰδοῦσα ἡ Ἀφροδίτη, ἐφίλησε, καὶ ἀνδρωθέντος 11), ἐραστὴν ἔσχηκε.

831. Γαύαντος 1)] Ὁ Ἄδωνις Γαύας παρὰ

8) ὅθεν — καλεῖται) Neque Vitt. 2 et 3. neque Eudoc. praebent.

9) ὡς) Eudoc. non agnoſcit, ſed Vitt. 2 et 3. habent.

10) μυῤῥ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. μυρίνην, ſimplici ρ.

11) ἀνδρωθέντος) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. recte pro ἀνδρωθέντα. Tenendum vero eſt, Vit. 1. et Ciz. plane hic diſcedere a vulgata, duabus de hac fabula prolatis ſententiis, quibus et alii accedunt, ſine dubio ab Iſaac. Tzetza in prima recenſione, quas deinde Io. Tzetzes, duce Eudocia, certe eodem auctore, in vnam videtur redegiſſe, omniaque in breuius coegiſſe, quibusdam tamen retentis, quae in edit. Iſaac. fratris inuenerit, a Vitt. 2 et 3. et Eudocia omiſſa. Sic autem poſt verba ἔγκυος γενομένη ſe habent: ηὔξατο τῇ Ἀφροδίτῃ, μήτε εἰς ζῶντας εἶναι, μήτε εἰς ἀποθανόντας· ὅθεν μετέβαλεν αὐτὴν εἰς δένδρον, τὸ καλούμενον μυρσίνην. Ἐφεστῶτος δὲ τοῦ χρόνου τοῦ τοκετοῦ, διαῤῥαγέντος τοῦ φλοιοῦ, ἀπεκύησε τὸν Ἄδωνιν, ὃν ἰδοῦσα ἡ Ἀφροδίτη ἐφίλησε, καὶ ἀνδρωθέντος, ἐραστὴν ἔσχηκεν. Οἱ δὲ φασὶν, ὅτι ὁ πατὴρ αὐτῆς ηὔξατο, εἰς ἑτέραν φύσιν μεταβληθῆναι, καὶ μετεβλήθη εἰς δένδρον, τὸ ἀπ᾽ αὐτῆς λεγόμενον μύῤῥαν, ἤτοι σμύρναν, ὅθεν καὶ τὸ μύρον πιστὸν εἰρῆσθαι, καὶ πιθανὸν σμύρναν καὶ σμύρνην. καὶ μὴ νομίσαις (lege νομίσῃς, vt in edd. pr.) ὅτι τὴν μύῤῥαν, μυῤῥίνην. ἤτοι μυρσίνην. cf. Apollod. III, 14, 4, et Heyne ibi, et in Obſeruatt. p. 325 ſqq. Plutarch. in Parallel. Vol. VII, p. 235. edit. Reisk. et Fulgent. f. 58. a Venere, Anton. Liberal. a Ioue, Ouidius cum aliis a Diis in genere Myrrham mutatam eſſe in arborem commemorant.

1) γαύαντος — τοῦτον γεννῆσαι) Hoc ſchol. a Seb. temere ac ſine vlla Codd. MSS. auctoritate, vt modo ordinem verborum contex-

Κυπρίοις καλεῖται. Ἄδωνις 2) ὁ Κύπριος, κατά τινας, Κινύρου 3) παῖς ἦν, τοῦ Κυπρίων βασιλέως, καὶ οὐ Θείαντος, ἐξ οὗ ἡ Ἀφροδίτη γεννᾷ Πρίαπον 4) δυσειδῆ καὶ βαθυαίδοιον. Ἡ γὰρ Ἥρα 5) ἐγκύου οὔσης αὐτῆς 6) μεμαγευμένη χειρὶ ἀψαμένη, ἐποίησε τοῦτον γεννῆσαι.

Καὶ τὸν Θεᾷ κλαυσθέντα 7)] Μουσόφθαρτον δὲ εἶπεν, ὅτι αἱ Μοῦσαι τῇ πρὸς Ἀφροδίτην ὀργῇ 8) φερόμεναι, διότι 9) πολλὰς αὐτῶν εἰς ἔρωτα κινήσασα 10), ἐποίησεν 11) ἀνδράσι μιγῆναι καὶ τεκεῖν (οἷον Καλλιόπην ἐξ

tus sequeretur, quem scholiastae aliique interpretes saepe non obseruant, postpositum in sedem veterem reuocauimus. Etenim omnia sic melius sibi conueniunt, atque ipsa Eudocia p. 24. vnde haec videntur hausta, eundem seruat verborum ordinem, interpositis adeo Lycophronis verbis, quod censor Anecdott. Villoison. in Bibl. Crit. Vol. II, P. III, non animaduertit. Inde tamen, quod Eudocia laudat Lycophronis verba, patere videtur, eam hausisse forte sua e vett. interpretibus Lycophronis.

2) Ἄδωνις — τοῦτον γεννῆσαι) Absunt a Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. tuentur.

3) κινύρου) Sic nostri cum Eudoc. et edd. ante Seb. qui κυνάρου male obtrusit Tzetzae, nam Apollod. III, 14, 3. quoque dat κινύραν. cf. Obseruu. Heyn. p. 325. et Bast. in Ep. Crit. ed. lat. p. 49.

4) πρίαπον) Sic etiam Eudoc. verum Vitt. 2 et 3. vitiose πρίαμον.

5) Ἡ γὰρ Ἥρα) Sic nostri cum Eudoc. pro καὶ γὰρ Ἥρα.

6) ἐγκύου — αὐτῆς) Sic nostri cum Eudoc. recte pro: ἔγκυον οὖσαν αὐτήν.

7) καὶ τὸν — κλαυσθέντα) Haec Vitt. 2. 3. et Eudoc. cum Seb. praeponunt, sed Vit. 1. et Ciz. modo μουσόφθαρτον, quod seqq. certe postulant, atque hinc bene sic: δὲ εἶπεν, ὅτι, quod reliqui, adeo Eudoc. non habent.

8) ὀργῇ) Vit. 1. et Ciz. male ὀργήν, vti etiam φερομένη pro φερόμεναι.

9) διότι) Vit. 1. et Ciz. bene: reliqui cum Eudoc. ὅτι, quia antea non praemiserant ὅτι.

10) εἰς ἔρ. κινήσασα) A nostris et Eudocia absunt.

11) ἐποίησεν) Pro ἔπεισεν Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. recte.

Οἰάγρου τεκεῖν [12]) Ὀρφέα καὶ Κυμόθωνα, Τερψιχόρη ἐκ Στρυμόνος Ῥῆσον [13]), Κλειὼ δ' ἐκ Μάγνητος Λῖνον) τὸν ἐρώμενον [14]) αὐτῆς Ἄδωνιν ἀπέκτειναν· μέλος γὰρ [15]) κυνηγεσίας ἦσαν τερπνὸν, καὶ τὸν ἐραστὴν Ἀφροδίτης Ἄδωνιν ἀκούσαντα ποιήσασαι χαυνωθῆναι [16]), ὥρμησαν ἐπὶ κυνηγέσιον. Ἄρης δὲ ὁ Θεὸς, ἀντεραστὴς ὢν Ἀφροδίτης, εἴτε μεταμορφώσας ἑαυτὸν εἰς [17]) χοίρου μορφὴν, εἴτε πρὸς χοῖρον ὁρμήσαντα [18]) τὸν Ἄδωνιν αὐτὸς ἐναντίος [19]) ἐλθὼν, αὐτὸν ἀναιρεῖ. Καὶ τὸ μὲν Ἀδώνιδος αἷμα καταῤῥεῦσαν τὴν ἀνεμώνην, λευκὴν οὖσαν πρότερον, ἐρυθρὰν ἀπειργάσατο· περὶ γὰρ [20]) ἀνεμώνην τὸν Ἄδωνιν πεσεῖν [21]) ἔτυχεν. Ἀφροδίτη δὲ τὸ πάθος μαθοῦσα, γυμνοῖς περιτρέχουσα τοῖς ποσὶν, ἐλεεινὸν [22]) ὠλοφύρετο. Ἀκάνθαις δὲ αὐτὴ [23]) ῥοδωνιᾶς ἐμπαγεῖ-

12) τεκεῖν) Omittunt Vit. 1. et Ciz. forsan, quia iam praecesserat, atque καλλιόπη et τερψιχόρη pro καλλιόπην et τερψιχόρην non bene legunt; verum Vitt. 2 et 3. atque Eudocia consentiunt cum vulgato. Io. Tzetz. in Chil. I. v. 306. matrem Orphei nominat Menippen.

13) Ῥῆσον) Apollod. I, 3, 4. dic. Rhesus natus e Strymone et Euterpe, vel Calliope.

14) τὸν ἐρώμ. — ἀπέκτ.) Habent neque nostri Codd. neque Eudocia. Priora τὸν ἐρώμ. αὐτῆς bene abesse possunt, non vero ἀπέκτειναν. Seqq vero μέλος usque ad Ἄρης Eudocia cum Phauorino praetermittit.

15) γὰρ) Nostri non agnoscunt.

16) ἀκούσ. — χαυνωθῆναι) A nostris absunt.

17) εἰς) Nostri cum Eudocia πρός.

18) ὁρμήσ.) Male Eudoc. ὁρμήσας.

19) ἐναντίος) Pro ἐναντίως nostri cum edd. pr. et Eudocia, bene.

20) περὶ γὰρ) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. sed Ciz. et Vit. 1. πρὸς γάρ.

21) τὸν Ἄδ. πεσεῖν) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. πεσεῖν τ. Ἄδ. ergo in minimis adeo eam sequuntur.

22) ἐλεεινὸν) Deest in Vit. 1. et Ciz.

23) δὲ αὐτὴ) Interpos. καὶ ignorant Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. bene.

σα [24]) τῷ καταῤῥεύσαντι αἵματι τὸ ῥόδον ἐρυθρὸν ἀπειργάσατο.

832 — 33. Σχοινίδι, Ἀρέντα, Ξένῃ] Σχοινὶς, Ἀρέντα, καὶ Ξένη, Ἀφροδίτης ἐπίθετα. Σχοινὶς μὲν λέγεται [1]), ὅτι ἡ σχοῖνος βοτάνη μασσωμένη, τοὺς ὀδόντας μὲν καθαίρει· κινεῖ δὲ καὶ πρὸς τὰ [2]) ἀφροδίσια. Ἀρέντα δὲ [3]), ὅτι δύο ξένους ἁρμόττει πρὸς μίαν συνάφειαν γαμικήν. Ξένη δὲ, ὅτι φιλοξενεῖ. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Ἐπόψεται ὁ Μενέλαος τόδε καὶ τόδε, καὶ τὸν τάφον τοῦ Γαύαντος τὸν μουσόφθαρτον [4]) (περιφραστικῶς τὸν Ἄδωνιν) τὸν κλαυσθέντα [5]) καὶ θρηνηθέντα [6]) τῇ Ἀφροδίτῃ τῇ τοιᾷδε καὶ τοιᾷδε, ὅντινά ποτε Ἄδωνιν [7]) ἔκτανεν ὁ πτέλας ἤγουν [8]) κάπρος ἐν κραντῆρι [9]) καὶ ὀδόντι λευκῷ. Ἐκ τοῦ εἰπεῖν δὲ, ὅτι ἐπόψεται τάφον Ἀδώνιδος ἤτοι τὸν Ἄδωνιν, τὸν τόπον [10]) λέγει, ἔνθα κεῖται ὁ Ἄδωνις, ἢ τὴν Βύβλον [11]), ἢ τὴν Κύπρον· καὶ ἐν τῇ Βύβλῳ [12]) γὰρ ἦν Ἄδωνις, καὶ ἐν τῇ Κύπρῳ ἕτερος

24) ἐμπυγεῖσα) Pro ἐμπεσοῦσα Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. melius.

1) σχοινὶς — λέγεται) A Seb. illata noſtri non praebent.

2) τὰ) Bene addunt Vitt. 2. et 3.

3) Ἀρέντα δὲ) In edd. ſuperior. additur λέγεται, et in Vit. 1. et Ciz. λέγει, a Seb. bene deletum.

4) τὸν μουσόφθ.) Vit. 3. τοῦ μουσοφθάρτου, non male, vt referatur ad γαύαντος.

5) τὸν κλαυσθ. — τοιᾷδε) Deſunt in Vit. 1. et Ciz.

6) θρηνηθ.) Male Vitt. 2 et 3. γεννηθέντα.

7) ὅντινά — Ἄδων.) Vit. 1. et Ciz. ὅν ποτε, demto voc. Ἄδωνιν.

8) ἤγουν κάπρ.) Vit. 3. pro καὶ ὁ κάπρ. vnde patet καὶ idem eſſe ac ἤγουν.

9) κραντ.) Vitt. 1. 3. et Ciz. κρατῆρι. cf. Bern. Martini Varr. Lectt. IV, p 99, b.

10) τὸν τόπον — Ἄδωνις) A Seb. addita noſtri firmant, ita tamen, vt praemittant ἤτοι τὸν Ἄδωνιν, quod quoque praemiſimus.

11) βύβλ.) Pro βίβλ. leg. vid. ad v. 829.

12) καὶ ἐν τῇ βύβλῳ usque ad εἴπομεν, κύπριον deſunt in Vit. 1. et Ciz. Videntur eſſe alius gloſſatoris,

Ἄδωνις, ὁ Κινύρου· ἅπερ ἀκριβῶς τινὲς οὐκ εἰδότες, συγχέουσι τοὺς νέους πως [13]), οἱ μὴ γινώσκοντες, τὸν Μύῤῥας Ἄδωνιν Βύβλιον εἶναι, τὸν δ', ὃν εἴπομεν [14]), Κύπριον, νῆσον Ἀδώνιδος τὴν Κύπρον φασὶν [15]). Ἔστι δὲ [16]) καὶ τοῦτο κακόπλαστον, τὸν τάφον μουσόφθαρτον λέγειν· οὐ γὰρ ὁ τάφος, ἀλλ' ὁ Ἄδωνις ὑπὸ Μουσῶν ἐφθάρη.

834. Ἐπόψεται [1]) δὲ] Βλέψει δὲ ὁ Μενέλαος τοὺς τόπους, ὅπου τάδε καὶ τάδε γέγονε, καὶ ὅπου τὸν Περσέα, τὸν τοιόνδε καὶ τοιόνδε, ἁρπάσας ὁ κέπφος καὶ τὸ κῆτος, ἔβη. Πεφήσεται δὲ (ἀντὶ τοῦ ἐπεφήσατο καὶ ἐφονεύθη) ἡ φάλαινα ἡ δυςμίσητος, ἤγουν τὸ κῆτος αὐτὸ, ἐκνευρισθὲν ἐν τῷ ξυρῷ καὶ λογχοδρεπάνῳ τοῦ Περσέως αὐτοῦ, τοῦ οἴξαντος καὶ ἀνοίξαντος τὰς ἱπποβρώτους ὠδῖνας τῶν τόκων τῆς δειρόπαιδος καὶ μαρμαρώπιδος γαλῆς, ἤτοι τοῦ ἀνελόντος τὴν Γοργόνα, καὶ ἐκ τῆς καρατομίας αὐτῆς ποιήσαντος ἐξελθεῖν Χρυσάορα καὶ τὸν Πήγασον.

Ἐπόψεται δὲ] Θεάσεται δὲ καὶ τὴν Αἰθιοπίαν· †ύρσιας γὰρ Κηφηΐδας, τὰ τείχη καὶ τὰς πόλεις [2]) λέγει τοῦ Κηφέως. Ὁ δὲ Κηφεὺς, ὁ τῆς Ἀνδρομέδης [3]) πατὴρ, βασιλεὺς ἦν Αἰθιόπων· καὶ ἐκ τούτου Κηφη-

vel Io. Tzetzae, nam his sublatis omnia bene cohaerent.

13) πως) A Seb. allatum: nostri cum vulg. τέως: forsan ὡς.

14) εἴπομεν) Vit. 3. εἶπεν.

15) φασίν) Vit. 1. et Ciz. φασί.

16) ἔστι δὲ — ἐφθάρη) Desunt in Codd. nostris et edd. ante Pott. Glossam redolent.

1) ἐπόψεται —) Primum schol. a Seb. e Cod. Vat. prolatum nostri ignorant. Patere autem inde videtur, quum duo schol. in: ἐπόψεται extent, ea quoque esse duorum auctorum.

2) τὰ τείχη — πόλεις) Vit. 1. et Ciz. τὴν πόλιν, bene. Sed λέγει pro λέγουσι nostri cum Seb.

3) Ἀνδρομ.) Vitt. 2 et 3. male Ἀνδρομέδου: Eudoc. p. 260. Ἀνδρομέδας, bene.

διὰ τοὺς Αἰθίοπας λέγουσι 4)· Πρόσχες δὲ 5), μὴ γράψῃς Κηφηνίδας, ὡς οἱ μωροὶ, λέγοντες 6), Κηφῆνας τοὺς Αἰθίοπας λέγεσθαι. Ἀλλὰ Κηφηΐδας τύρσεις 7), ἀπὸ τοῦ Κηφεὺς Κηφέως 8) Κηφεΐδες 9), καὶ ἐκτάσει Κηφηΐδες, ὡς Χρυσηΐδες. Ἡρόδοτος 10) Κηφῆνας καὶ Ἀρταίους 11) ἔθνη Περσῶν εἶναι λέγει, οὐκ Αἰθιόπων.

835. Καὶ Λαφρίου] Λάφριος, ὁ Φιλόξενος. Λέγει δὲ τὸν Ἑρμῆν· Ἑρμῆς γὰρ φυλάττων ἐν Αἰθιοπίᾳ βουλῇ τοῦ Διὸς τὴν Ἰὼ, ἵνα μὴ ὑπὸ τῆς Ἥρας βλαβῇ 1), διψήσας, ἐλάκτισε τὴν γῆν, καὶ ἀνέδωκεν ὕδωρ, ὅθεν ἐκεῖ ὁ τόπος Ἑρμοῦ Πτέρνα καλεῖται, ὡς Πηγάσου κρήνη, καὶ Σκάμανδρος ποταμός 2).

Ἑρμείου 3)] Οἱ μὲν πάντες, Ἑρμαίου, διφθόγγῳ 4) γράφουσιν, ὡς ἔοικεν, οὐκ εἰδότες διαφοράν· ἐγὼ

4) καὶ ἐκ — λέγουσι) A Seb. adiectum nostri non adiiciunt.

5) πρόσχες δὲ) Abest a Vit. 1. et Ciz. sed habent modo: μὴ γράψῃς δέ.

6) ὡς οἱ — λέγοντες) Sic etiam Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. modo λέγων, modeste, vt solet Isaac. Tzetz. illud vero videtur esse Io. Tzetzae.

7) τύρσεις) Pro τύρσεις Vit. 1. τύρσις tamen Grammatica etiam admittit.

8) κηφέως) Vit. 1. et Ciz. omittunt.

9) κηφεΐδες — χρυσηΐδες) Sic nostri in plurali melius quam vulg. κηφηΐδης — χρυσηΐδης. Caeterum Vit. 1. et Ciz. omittunt καὶ ἐκτάσει κηφ.

10) Ἡρόδοτ. — Αἰθιόπων) Desunt in Vit. 1. et Ciz. cf. Herod. VII, 61. qui vero Persas tradit a Graecis Cephenas, a semetipsis vero et ab accolis Artaeos esse vocatos. Seb.

11) Ἀρταίους) Vitt. 2 et 3. ἄρτια ἔθνη, corrupte. cf. Hellanici Fragm. ed. Sturz. p. 94.

1) βλαβῇ) Vit. 1. et Ciz. βληθῇ, non inepte.

2) ὡς πηγ. — ποταμός) Non comparent in Vit. 1. et Ciz.

3) ἑρμείου — usque ad διφθ. γράφω Vit. 1. et Ciz. sic: ἑρμείου, τὸ μὲ ψιλὸν, ἕρμαιον δὲ τὸ εὕρημα, καὶ κλᾶται ἀπὸ τοῦ ἕρμου, δίφθογγον. Quae cum modestiam prae se ferant, sine dubio sunt Isaaci, sed ἐγὼ δὲ Io. Tzetzae.

4) ἑρμαίου, διφθ.) Vitt. 2 et 3. vt ante Seb. διφθογγον τὸ μαι.

δὲ, ἔρμα, ἔρμαιον, τὸ εὕρημα, καὶ ἡ γενικὴ, ἑρμαίου, τοῦ εὑρήματος, διὰ διφθόγγου γράφω. Ἑρμέου δὲ ποδὸς, τοῦ Ἑρμειακοῦ, διὰ ψιλοῦ ε 5), ὅτι ἐκθλίψει τοῦ ι γέγονεν.

836. Δισσάς τε πέτρας] Κηφέως, τοῦ Αἰθιόπων βασιλέως 6), καὶ Κασσιεπείας γίνεται παῖς Ἀνδρομέδα. Ἐριζούσης 7) δὲ τῆς Κασσιεπείας πρὸς κάλλος τῇ Ἥρᾳ, ἢ, καθ' ἑτέρους, ταῖς Νηρηίσιν, ὁ Ποσειδῶν αὐτῶν παρακλήσει 8) ἔπεμψε κῆτος 9), καὶ τὴν 10) Αἰθιοπίαν ἐλυμαίνετο. Χρησμῷ δὲ ὁ Κηφεὺς τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα 11), τὴν Ἀνδρομέδαν, πρὸς βορὰν ἔδωκεν ἐκριφῆναι τῷ κήτει, καὶ παρὰ πόλιν Αἰθιοπίας 12), Ἰόππην, δεσμοῖς σιδηροῖς δεσμοῦσιν αὐτὴν 13) περί τινας πέτρας. Περσεὺς δὲ τῷ τότε 14) καρατομήσας τὴν Γοργόνα 15), περὶ τούσδε τοὺς τόπους διήρχετο, καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν οἰκτείρας, δείκνυσι τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος τῷ κήτει, καὶ ἅμα ἑλκύσας τὸ λογχοδρέπανον 16), ὃ μὲν μέρος τοῦ κήτους ἐποίησε λίθινον· ὃ δὲ ἀπέκοψε, καὶ τὴν κό-

5) διὰ ψιλοῦ ε) Nostri ψιλὸν modo cum edd. pr.

6) Αἰθιόπ. βασιλ.) Vit. 1. et Ciz. τοῦ Αἰθίοπος, bene, sed male κισσέως pro κηφέως.

7) ἐριζούσης) Cf. Apollod. II, 4, 3.

8) παρακλ.) Vit. 1. et Ciz. παρακλήσεσιν.

9) κῆτος) Vitt. 2 et 3. τὸ κῆτος.

10) καὶ τὴν) Pro ὃ τὴν Vit. 1. et Ciz. quod, quum ad Neptunum ipsum referatur, verbis Apollodori l. l. πλημμυρίδαν τε ἐπὶ τὴν χώραν ἔπεμψε, καὶ κῆτος, optime conuenit.

11) θυγατέρα) Vitt. 2 et 3. παῖδα.

12) παρὰ πόλ. Αἰθ.) Vit. 1. et Ciz. περὶ Αἰθιοπίας Ἰόππην: Vit. 3. παρὰ Αἰθιόπων Ἰόππην, sublato voc. πόλιν.

13) αὐτὴν) Ciz. et Vit. 1. τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα, τὴν Ἀνδρομέδαν.

14) τῷ τότε) Absunt a Vitt. 2 et 3.

15) γοργόνα) Vitt. 2 et 3. vt ante Pott. γοργόνην, et postea quoque γοργόνης pro γοργόνος, non bene.

16) λογχοδρ.) Sic quoque Suid. in κορσεύς, h. e. hastam falcatam, interprete Pottero, vt ξιφοδρέπανον, δορυδρέπανον. Vit. 1. et Ciz. perperam χελοδρέπανον.

ρην ῥυσάμενος [17]) ἔγημεν. Ὅτι δὲ παρὰ Ἰόπῃ [18]) τὰ κατ' Ἀνδρομέδαν ἐγεγόνει [19]), Ἀριστείδης [20]) τε μαρτυρεῖ, καὶ Λιβάνιος [21]), καὶ Προκόπιος [22]), καὶ Ἰώσηπος [23])· καί τις ἀπ' αὐτῶν οὑτωσὶ λέγει· „Πόλις Ἰόπη τῆς Ἀνδρομέδας τὸ δεσμωτήριον." Ἄλλος δέ τις πάλιν φησὶν, ὅτι ἐκεῖ ἡ Ἰὼ, τὸν Ἄργον κοιμήσασα, ἄνθρωπος γέγονε.

Κέπφος [24])]. Ὁ κέπφος ζῶόν ἐστι θαλάσσιον πτερωτὸν, ἀφρῷ [25]) ἀγρευόμενον. Νῦν δὲ καταχρηστικῶς κέπφος τὸ κῆτος λέγεται [26]).

838. Τὸν χρυσόπατρον] Τὸν Περσέα. Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη [1]). Ἀκρισίου, τοῦ [2]) Ἀργείων βασιλέως, καὶ Εὐρυδίκης, τῆς Εὐρώτα [3]) θυγατρὸς, γίνεται

17) ῥυσάμενος) Ignorant Vit. 1, et Ciz.

18) ὅτι δὲ παρὰ — ἄνθρωπος γέγονε) Desiderantur omnia in Ciz. et Vit. 1. Sunt forte Io. Tzetzae.

19) ἐγεγόνει) Pro γέγονεν Vitt. 2 et 3. bene.

20) Ἀριστείδης) *Milesius forsitan ille historicus, nec vulgarium operum auctor. Nam apud Adrianensem Sophistam, in cuius orationibus eiusmodi sexcenta alioquin occurrunt, non inveni locum, in quo de hac Andromedes fabula fiat mentio.* Sebast.

21) Λιβάνιος) In διηγήμασι περὶ Κηφέως καὶ Περσέως, T. IV, p. 1109, edit. Reisk. Sed de Ioppe ibi nihil dicitur.

22) Προκόπ.) Seb. putat nihil occurrere de hac re in scriptis Procopii, quae iam exstant.

23) Ἰώσηπος) *De Bell. Iud.* III, 9. ἔνθα καὶ τῶν Ἀνδρομέδας δεσμῶν ἔτι δεικνύμενοι τύποι πιστοῦνται τὴν ἀρχαιότητα τοῦ μύθου. Sebast.

24) κέπφος) Hoc schol. Vit. 2. et Ciz. non exhibent, ut edd. ante Pott.

25) ἀφρῷ) Vitt. 2 et 3. ut ante Seb. ἀφρόν.

26) λέγεται) Vitt. 2 et 3. λέγει.

1) τὸν Περσέα — τοιαύτη) In Vit. 1. et Ciz. non reperiuntur.

2) τοῦ) Vit. 3. τῶν, forte τῶν τοῦ.

3) τῆς Εὐρώτα) Vit. 1. et Ciz. recte pro Εὐρωτίου: hoc iam vidit Heyne in Obseruu. ad Apollod. p. 110. coll. Apollod. II, 2, 1; et III, 10, 3. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 103. male Εὐρώ-του. Apollod. l. l. et schol.

θυγάτηρ Δανάη, ἣν Ἀκρίσιος ὁ πατὴρ αὐτῆς [4]), σιδη-ρῶν ποιήσας θάλαμον [5]), ἐνέκλεισεν τούτῳ [6]), ὅπως τούτῳ τῷ τρόπῳ μείνῃ παρθένος· ἐκ χρησμοῦ γὰρ ἠκηκόει, ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τοῦ ἐξ αὐτῆς γεννηθέντος [7]). Ζεὺς δὲ, ὡς λέγουσιν [8]), εἰς χρυσὸν μεταστρέψας αὐτὸν, καὶ χυθεὶς [9]) διά τινος ὀπῆς, ἐμίγη αὐτῇ· ἡ δὲ ἐν γαστρὶ ἔσχε [10]) τὸν Περσέα. Ὅπερ γνοὺς ὁ ταύτης πατὴρ, ... ταύτην ... σὺν τῷ βρέφει ἐμβαλὼν [11]) λάρνακι ξυλίνῃ [12]), εἰς τὴν ὑποκειμένην ἔρριψε θάλασσαν, ἥτις πρὸς Σέριφον [13]) νῆσον ἐξωκείλη, μίαν οὖσαν τῶν Κυκλάδων, ἧς ἐβασίλευε [14])

Apoll. Rh. IV, 1091, auctore Pherecyde p. 77. ed. Sturz. Eurydicen faciunt filiam Lacedaemonis.

[4]) Ἀκρίσ. ὁ πατὴρ) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. sed Vit. 1. et Ciz. ὁ πατὴρ αὐτῆς. Addendum videtur αὐτῆς.

[5]) θάλαμον) Cf. Sturz. ad Pherecyd. p. 80.

[6]) ἐνέκλ. τούτῳ) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui cum Eudoc. τούτῳ omittunt. Contra vero Ciz. et Vit. 1. verba sqq. τούτῳ τῷ τρόπῳ, quod reliqui cum Vitt. 2 et 3. et Eudoc. dat, non habent. Eudoc. vero p. 334. ubi eadem repetit, τοῦτον τὸν τρόπον exhibet.

[7]) γεννηθ.) Vitt. 2 et 3. γεγεννηκότος, non apte.

[8]) ὡς λεγ.) Abest a Vit. 1. et Ciz.

[9]) μεταστρ. αὐτ. κ. χυθεὶς) Vit. 1. et Ciz. μεταβληθεὶς καὶ χυθ., bene. Apollod. II, 4, 1. μεταμορφωθεὶς. καὶ recepimus, sed Vitt. 2 et 3. σχεθεὶς pro χυθεὶς διά τ. ὀπῆς. Eudoc. ἐχυθεὶς διὰ τοῦ ὀρόφου. Apollod. II, 4, 1. ἐῤῥύη διὰ τῆς ὀροφῆς, forte inde natum ὀπῆς, cf. ibi Heyne.

[10]) ἔσχε) Vitt. 2 et 3. ἔχουσα.

[11]) ἐμβαλὼν) Nostri non addunt αὐτὴν, bene.

[12]) λάρν. ξυλ.) Eudoc. εἰς λάρνακα ξυλίνην, bene, saltem legendum ξυλίνῃ pro ξυλίνῃ.

[13]) πρὸς Σέριφ.) Vitt. 2 et 3. περὶ Σέριφ. non bene. Eudoc. cum Pherecyd. ap. Apoll. Rh. schol. l. l. φερόμενοι (sc. filius cum matre) ἀφικνοῦνται εἰς Σέριφ. Apollod. vero προσενεχθεῖσαν δὲ τῆς λάρνακος Σερίφῳ, quod Tzetzae conuenit.

[14]) ἐβασίλευε) Sic etiam Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Vit. 1. vero et Ciz. ἐβασίλευσε.

Πολυδέκτης, υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Κηρεβίας [15]), ἀδελφὸν ἔχων Δίκτυν. ὃς Δίκτυς, ὡς ἴδιον παῖδα τὸν Περσέα ἐπαιδαγώγει, καὶ τῆς Δανάης ἐπεμελεῖτο. Ὁ δὲ Πολυδέκτης ἐβίαζε τὴν Δανάην. Μὴ δυνάμενος δὲ συγγενέσθαι αὐτῇ, τοῦ Περσέως ἤδη πρὸς ἥβην ἐλαύνοντος, πλάττει, ὡς ἔδνων [16]) χρείαν ἔχει πρὸς γάμον Ἱπποδαμείας τῆς Οἰνομάου. Καὶ ἄλλον ἄλλο τῶν φίλων αἰτεῖ [17]). Περσέα δὲ πέμπει ἐπὶ Γοργόνας, δειροτομῆσαι τὴν Μέδουσαν, καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῷ [18]) ἐνεγκεῖν, ὅπως τῇ Ἱπποδαμείᾳ δοίη. Τοῦτο δὲ ἐπραγματεύετο [19]), ὅπως τοῦ Περσέως ὑπὸ Γοργόνων ἀναιρεθέντος, αὐτὸς ἀδεῶς [20]) τῇ Δανάῃ συγγένοιτο. Ταῦτα δὲ λῆρος [21]). Πολυδέ-

15) υἱὸς — κηρεβίας) Absunt a Vit. 1. et Ciz. Habent quidem Vitt. 2 et 3. sed, cum Eudocia, quae male γίωνὲς pro υἱὸς legit, κηρεμίας pro κηρεβίας. Vtrumque nomen est obscurum; attamen Natal. Com. VII, 18, p. 814. Cerebiae, qui quoque plura nostris de genere Polydectis addit, quae modo Eudocia praebet. Apollod. I, 9, 6. Polydecten nominat filium Magnetis et nymphae Naidis.

16) ἔδνων) Sic Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἔδνην l. ἔδνη, quod est verbum graecitatis mediae, et ideo Tzetzae aptum.

17) ἄλλον — αἰτεῖ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἄλλον ἄλλῃ τὸν φίλον αἰτεῖ. Apollod. l. l. συνεκάλει τοὺς φίλους. Vit. 1. et Ciz. ἄλλο ἄλλῳ τ. φίλων αἰτεῖ.

18) αὐτῷ) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Nat. Com. ed. fa, sed Vit. 1. et Ciz. αὐτῆς.

19) ἐπραγματεύετο) Nostri Codd. omnes cum Eudoc. pro ἐπραγματεύσατο.

20) ἀδεῶς — συγγέν.) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. sed Vit. 1. et Ciz. ἀναιδῶς συγγένηται.

21) ταῦτα δὲ λῆρος — οὕτως ἔχει) Absunt a Vit. 1. et Ciz. Tuentur vero Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. sed fere ita, vt in edd. ante Seb. Sic autem se habent; ταῦτα — Ἱπποδαμείας· τὸ δ᾽ ἀληθὲς οὕτως ἔχει. τινὲς μὲν μυθικώτερον, ἀλληγορ. δὲ (quo nescit Eudocia) — κατ᾽ ἀρχάς, et hinc cum Vit. 1. et Ciz. ὅτι μὲν ἐβίαζε (Eudocia male ἐβιάζετο pro ἐβίαζε ὁ) — Περσεύς, quae a Seb. temere eiecta reuocauimus.

κτης γὰρ τρεῖς ἦν γενεὰς πρότερον Ἱπποδαμείας· τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· τέως μὲν μυθικώτερον, ἀλληγορικώτερον δὲ εἶπον κατ' ἀρχάς· ὅτι μὲν ἐβίαζε ὁ Πολυδέκτης τὴν Δανάην, ἤδει καὶ Περσεύς.

Ἐπεὶ δὲ 22) ἡ Μέδουσα, θυγάτηρ οὖσα Πεισίδου 23), τῇ Ἀθηνᾷ πρὸς τὸ 24) κάλλος ἀντήριζεν, Ἀθηνᾶ 25) τὸν Περσέα κατ' αὐτῆς ἔπεμψεν, ὑπογράψασα καὶ ὑποδείξασα τούτῳ 26) ἐν ζωγραφίαις τὴν Γεργόνα 27) περὶ πόλιν τῆς Σάμου, Δεικτήριον κληθεῖσαν ἀπὸ τοῦ ὑποδειχθῆναι 28) ταύτην αὐτῷ ἐκεῖ. Ἐλθὼν δὲ περὶ τὰς Φορκίδας πρῶτον, τήν τε Πεφριδὼ 29) καὶ τὴν Ἐνυὼ καὶ τὴν Δεινὼ 30), τὰς ἐκ γενετῆς γραῦς, ἀδελφὰς δὲ

22) ἐπεὶ δὲ) Vit. 1. et Ciz. ἐπειδή.

23) θυγάτηρ — πεισίδου) Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. γυνὴ — περίδου. Eudoc. quoque cum Vitt. 2 et 3. γυνὴ, sed rectius πεισίδου pro περίδου.

24) τὸ) Praeponunt Vitt. 2. et 3.

25) Ἀθηνᾶ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. addunt δὲ, non bene.

26) τούτῳ) Vit. 1. et Ciz. αὐτῷ.

27) γεργόνα) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. vt supra γοργόνην, non bene.

28) ἀπὸ τοῦ ὑποδ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ὑπὸ τοῦ ὑποδειχθῆναι, perperam. Deinde quoque hi seruant vulg. ταῦτα pro ταύτην, quod Vit. 1. et Ciz. cum Seb. praebent; sed ἐκεῖ a Seb. additum nostri cum Eudoc. ignorant.

29) πεφριδὼ) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et schol. Aeschyli Prometh. v. 792. recte, vt iam coniecit Heyne ad Apollod. II, 4, 2. ἀπὸ τοῦ φρίσσειν, *quam horrescunt, qui eam adspiciunt.* Minus bene Ciz. et Vit. 1. πεφρηδὼ, vt Apollod. *l. l.* et Hesiod. Theog. 273. cf. ibi Clericus: pessime vero vulg. πεφροδώ.

30) καὶ τὴν Δεινὼ) Haec addunt Vit. 1. et Ciz. secuti Apollod. l. l. et Schol. Aeschyli l. l. reliqui cum Eudocia omittunt. Schol. Apollon. IV, 1515, p. 244, b. nominat tres Phorcidas πεμφρηδὼ, καὶ ἐνυὼ (vt ante Heyne Apollod.) καὶ ἰαινώ, vitiose. Nonnus Dionys. XXXI, 12. vnius tantum facit mentionem.

τῶν Γοργόνων, ἔλαβε παρ' αὐτῶν τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν αὐτῶν [31]), καὶ τὸν ἕνα ὀδόντα, ὃν μόνον εἶχον κατ' ἀμοιβήν, καὶ οὐ πρότερον αὐταῖς ταῦτα ἔδωκεν, ἕως ὡδήγησαν αὐτὸν πρὸς [32]) Νύμφας. Καὶ λαβὼν τὰ πτερωτὰ τῶν Νυμφῶν πέδιλα [33]), καὶ τὴν κίβισιν [34]), ἤτοι πήραν καὶ [35]) κιβωτόν, καὶ τὴν κυνέαν [36]) τοῦ Ἀΐδου, καὶ παρ' Ἑρμοῦ [37]) ἀδαμαντίνην [38]) ἅρπην, ἔχων [39]) καὶ παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς κάτοπτρον, πετόμενος ἦλθεν ἐπ' αὐτὰς τὰς Γοργόνας [40]), ἐπ' Ὠκεανὸν οὔσας, περὶ πόλιν Ἰβηρίας, τὴν Ταρτησσὸν [41]), αἵτινες δρακοντοφολίδας [42]) εἶχον κε-

31) αὐτῶν) Eudoc. non male delet, quia mox praecedit; sed p. 105. vbi eadem narrat, seruat.

32) πρὸς) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. εἰς.

33) πέδιλα) Vit. 3. cum Eudoc. p. 105. male πέδηλα; verum Eudoc. p. 288. vbi repetit eadem, recte πέδιλα.

34) τὴν κίβισιν) Nostri omnes cum Eudoc. praemittunt καὶ. Vit. 2. vero cum schol. Apollon. l. l. κίβισιν, Eudoc. p. 105. cum Vit. 3. κίσηβιν, vitiose, sed p. 288. habet Eudoc. κιβισίον. Genuina tamen est lectio κίβισιν. cff. Apollod. II, 4, 2. Hesiod. Scut. Hercul. 224. et ibi Clericus, Graevius, et inprimis Heinrich. Du Fresne in Gloss. κιβίσιον, τὸ φλασκίον.

35) καὶ) Pro ἢ nostri omnes cum Eudocia.

36) κυνέαν) Pro κυνέην recte Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 105 et 288: ita quoque Eurip. Suppl. 717. Homer. quidem Il. X, 257, sed Ionice κυνέη, vnde hoc voc. eadem forma translatum est in Lexica. Apollod. I, 2, 4. κυνῆν.

37) παρ' ἑρμοῦ) Pro παρὰ ἑρμοῦ nostri omnes cum Eudocia.

38) ἀδαμ.) Vit. 3. ἀδαμαντίναν, inepte.

39) ἔχων) Refert Eudoc. recte ad sqq. καὶ παρὰ τῆς Ἀθ. commate ante ἔχων posito.

40) ἐπ' αὐτὰς — γοργ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 105. ἐπὶ γοργ. αὐτὰς, sed Eudoc. p. 288. ἐπὶ τὰς γοργ.

41) ταρτησσὸν) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 105. sed Vit. 1. et Ciz. cum Eudoc. p. 288. ταρτησσὸν, vt Steph. Byz. et Pomp. Mel. II, 6, 9. Tartessos. vid. ibi Tzsch.

42) δρακοντοφ.) Vno verbo, sed Eudoc. duobus, δράκοντος φολίδας, vt Apollod.

φολάς, συῶν μεγάλους 43) ὀδόντας, χεῖρας χαλκᾶς, καὶ πτέρυγας χρυσᾶς 44), αἷς ἐπέτοντο. Οὕτω γοῦν πετόμενος ἐπ᾽ αὐτὰς 45) ἐλθὼν, καὶ κοιμωμένας εὑρὼν, καρατομεῖ τὴν Μέδουσαν ἐν τῷ κατόπτρῳ βλέπων, οὐ πρὸς αὐτήν. Ἢ γὰρ ἂν 46) ἀπελιθώθη, ταύτην ἰδών. Αἱ δὲ λοιπαὶ 47) αὐτῆς ἀδελφαὶ θρῆνον μέγαν ἐκώκυον 48),

II, 4, 2. περιεσπειραμένους φολίσι δρακόντων, forte rectius, quia voc. δρακοντοφολὶς nuspiam reperitur: attamen Eudoc. p. 288. etiam δρακοντοφολίδας, haud dubie diuersos auctores secuta. Aeschyl. Prometh. 805. δρακοντόμαλλοι, ad quod voc. videtur cusum δρακοντοφολίς. Supra ad v. 63. de Gigantibus δρακοντόποδας.

43) μεγάλους) Pro μεγάλων Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. vtroque loco, recte, vt Apollod. l. l. ὀδόντας μεγάλους ὡς συῶν. Vit. 1. et Ciz. μεγάλων, vt Natal. Com. VII, 11, p. 749. *dentes, quanti sunt magnorum aprorum.*

44) χρυσᾶς) Addunt Vit. 1. et Ciz. cum Apollod. l. l. vbi vero Heyne non bene putat delendum χρυσᾶς, quum Codd. nostri antiquissimi tueantur, reliquisque substantiuis adiunctum sit adiectiuum. Reliqui cum Eudoc. non agnoscunt. cf. Voss. in: *Mytholog. Brief.* Vol. I, p. 207. Aeschyl. Prometh. 804. modo habet κατάπτεροι. Schol. Apollon. II, 1033. σιδηροπτέρυγες.

45) ἐπ᾽ αὐτὰς) Vit. 1. et Ciz. πρὸς αὐτ.

46) ἢ γὰρ ἂν) Nostri omnes cum Eudoc. absque ἂν, non apte.

47) αἱ δὲ λοιπαὶ usque ad ὀρεσινόμον absunt a Vit. 1. et Ciz. vti etiam ab Natal. Com. et Apollodoro, quem Tzetzes alias semper sequitur. Vitt. 2 et 3. autem cum Eudoc. ea seruant. Ita Tzetzes, nisi fallor, ea posita in Eudocia, vt multa alia, quae a Ciz. et Vit. 1. absunt, recensioni secundae inseruit. Ponunt vero Vit. 1. et Ciz. et Nat. Com. p. 749, vt Apollod. haec verba, quae quoque hic omnino videntur collocanda, καὶ καρατομηθείσης — [illegible] δὲ ὁ [illegible], omissis tamen verbis vltimis, ὅπερ — εἰπεῖν, quae vulg. cum Vitt. 2 et 3. ad v. 842. posuit, quem ordinem verborum haud dubie quoque constituit Io. Tzetzes.

48) ἐκώκυον) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. male ἐκώλυον.

ἐκ τῶν πολλῶν 49) ὀφιωδῶν αὐτῶν κεφαλῶν ἐκπεμπουσῶν συριγμὸν 50), ἐξ ὧνπερ Ἀθηνᾶ, κατὰ Πίνδαρον 51), τὸν αὐλητικὸν 52) καλούμενον πολυκέφαλον εὗρε νόμον. Περσεὺς δὲ τότε τῇ κίβισει τὴν κεφαλὴν θεὶς 53), καὶ κατὰ νώτων 54) φέρων αὐτὴν, ἐπορεύετο. Ἐλθὼν δὲ καὶ 55) εἰς 56) Αἰθιοπίαν, ὡς ἔφην, τὴν Ἀνδρομέδαν τοῦ κήτους ἐρρύσατο, καὶ λαβὼν αὐτὴν γυναῖκα, ἐξ αὐτῆς 57) ἔσχε παῖδα τὸν Πέρσην, καὶ καταλείπει παρὰ Κηφεῖ. Τὸν δὲ Κηφέως 58) ἀδελφὸν Φινέα, προμνηστευσάμενον 59) Ἀνδρομέδαν, καὶ αὐτῷ ἐπιβουλεύοντα 60), ἀπελίθωσε, δείξας τὴν Γοργόνα. Αὐτὸς δὲ σὺν Ἀνδρομέδᾳ εἰς Σέριφον ἦλθεν 61). εὑρὼν δὲ τὴν μητέρα μετὰ τοῦ Δίκτυος

49) πολλῶν) A Seb. receptum Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. comprobant.

50) συριγμόν) Pro συρισμὸν Vitt. 2 et 3. cum Eudocia.

51) πίνδαρ.) Pyth. XII, 41.

52) αὐλητικ.) Sic quoque Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 288. quae vero pag. 105. corrupte αὐδητικόν.

53) περσεὺς δὲ — θεὶς) Vit. 1. et Ciz. ut adnectant superioribus: καὶ θεὶς τ. κεφ. τ. πήρᾳ. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. delent τότε.

54) κατὰ νώτων) Pro ἐκ νώτου melius Vitt. 2 et 3. cum Eudoc.

55) ἐλθὼν δὲ καὶ) Sic nostri cum Eudoc. et edd. pr. sed Seb. καὶ neglexit.

56) εἰς) Nostri omnes cum Eud. et edd. vett. πρὸς, Apollod. tamen III, 4, 3. εἰς.

57) ἐξ αὐτῆς — πέρσην) Pro ἔσχε — ἐξ αὐτῆς nostri cum Eudocia.

58) τὸν δὲ κηφέως usque ad τὴν γοργόνα desunt in Vit. 1. et Ciz. verum Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Apollodoro exhibent.

59) προμνηστ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. προμνηστευόμενον. Apollod. II, 4, 3. ἐγγεγυημένος πρῶτος τὴν Ἀνδρομέδαν.

60) αὐτῷ ἐπιβουλ.) Ut Apollod. sed Eudoc. cum Vitt. 2 et 3. αὐτοῦ ἐπιβ. vitiose. Vide, quomodo iterum Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. peccent!

61) ἦλθεν) Sic Codd. nostri, pro παραγίγνεται, quae lectio sane bona a glossatore ex Apollod. videtur mutata, qui habet παραγενόμενος εἰς Σέριφον.

προσπεφευγυῖαν τῷ ναῷ [62]) διὰ Πολυδέκτην, ἐλθὼν παρὰ τὴν οἰκίαν [63]) τοῦ Πολυδέκτου, καὶ συμπόσιον λαμπρὸν εὑρών, δείξας τὴν Γοργόνος κεφαλὴν [64]), πάντας ἀπελίθωσε [65]), καὶ τὴν βασιλείαν Δίκτυϊ δίδωσι [66]). Τὰ δὲ τῶν Νυμφῶν πέδιλα, καὶ τὴν Ἄϊδου κυνῆν Ἑρμῇ παρ' αὐτοῦ λαβὼν, τοῖς οἰκείοις [67]) δεσπόταις ἀπέδωκε· τὴν δὲ κεφαλὴν τῆς [68]) Γοργόνος Περσεὺς παρέσχε τῇ Ἀθηνᾷ· ἡ δὲ πρὸς τὸ μέσον τῆς ἰδίας [69]) ἀσπίδος ταύτην ἐνέπηξεν. Ἄλλοι [70]) δέ φασιν, ὅτι ἐπὶ τοῦ κόσμου,

62) τῷ ναῷ) Sic Vit. 1. et Ciz. sine ἐν, rectius, vt Apollod. προσπεφ. τοῖς βωμοῖς: Vitt. 2 et 3. cum Eudocia, sua ἐν τῷ ναῷ. Videtur ἐν ortum ex vltima syllaba voc. praeced.

63) παρὰ τ. οἰκ.) Sic nostri cum Eudoc. rectius, quam περὶ τ. οἰκ. Heyne ad Apollod. II, 4, 3. p. 143. pro vulg. περὶ mauult ἐπὶ, cui coniecturae nostrorum παρὰ videtur praeferendum. Eudociae, vti eam edidit Villoison, desunt p. 109. verba τὴν οἰκίαν — ἐφευρὼν, δείξας, quae vel ab editore, vel a librario in Cod. quo vsus est, male sunt omissa, nam contextus ea flagitat, nec Vitt. 2 et 3. si ab exemplo, quo vsi sunt, abfuissent, exhibituros ea fuisse credibile videtur.

64) τὴν γοργ. κεφαλὴν) Pro τὴν γοργόνα Ciz. et Vit. 1. vt Apollod. II, 4, 3. verum Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. vulg. τὴν γοργόνος.

65) ἀπελιθ.) Ita etiam Vit. 1. et Ciz. cum Apollod. sed Eudoc. cum Vitt. 2 et 3. ἐλίθωσε.

66) δίδωσι) Pro hoc δίδωσι Vit. 1. et Ciz. forte ἔδωκε, sed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. vulg. δίδωσι. Praeterea Vit. 1. et Ciz. καὶ τὴν bene ob seq. τὰ δὲ pro τὴν δὲ, quod Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et vulg. habent.

67) οἰκείοις) Pro ἰδίοις Vit. 1. et Ciz. bene: quae haud dubie fuit lectio primae recensionis.

68) τῆς) Delent Vit. 1. et Ciz.

69) ἰδίας) Non habent Vit. 1. et Ciz. cum Apollodoro; sed Vitt. 2 et 3. cum Eudocia tuentur.

70) ἄλλοι — neque ad ἐκλήθη Vit. 1. et Ciz. non agnoscunt. Eudoc. p. 105. modo exhibet verba vltima, ἔνθεν ἀπὸ — ἐκλήθη, prioribus omissis, et a Villois. infra positis. In Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 288. omnia

ὃ περὶ τὸ στῆθος εἶχε, ταύτην ἐνέπηξεν, ὅθεν καὶ 71) ἀπὸ τῆς Γοργόνος καὶ ὁ ἐπιστήθιος ἐκεῖνος 72) τῆς Ἀθηνᾶς κόσμος Γοργόνιον ἐκλήθη.

Περσεὺς δὲ 73) σὺν Ἀνδρομέδα καὶ τῇ μητρὶ Δανάῃ ἔσπευδεν εἰς Ἄργος 74) ἐλθεῖν πρὸς θέαν Ἀκρισίου. Ἀκρίσιος δὲ, τὸν χρησμὸν δεδοικὼς, εἰς Πελασγίαν 75) ἐχώρησε 76). Τευταμίδου δὲ, τοῦ Λαρισσαίων 77) βασιλέως, πένταθλον θέντος ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς 78) τελευτῇ, Περσεὺς ἀγωνιζόμενος, δίσκῳ βαλὼν τὸν Ἀκρισίου πόδα, ἄκων αὐτὸν ἀναιρεῖ, καὶ πενθήσας, ἔθαψεν 79) ἔξω τῆς πόλεως. Πρὸς δὲ Μεγαπένθην, τὸν Προίτου 80), ἐλθὼν, αὐτῷ μὲν ἔδωκε τὴν 81) ἰδίαν βασιλείαν, τὴν τοῦ Ἄργους 82) ἀρχήν· αὐτὸς δὲ ὁ Περσεὺς τὴν Τίρυνθα κατ-

reperiuntur. cf. Apollod. II, 4, 3. φασὶ δὲ, ὅτι καὶ περὶ κάλλους etc. et schol. Pind. Nem. X, 6.

71) καὶ) Vit. 2. addit, bene.

72) ἐκεῖνος) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἐκεῖ, vitiose.

73) περσεὺς δὲ) Vit. 1. et Ciz. ὁ δὲ περσ.

74) εἰς Ἄργ.) Ciz. et Vit. 1. πρὸς τὸ Ἄργ.

75) πελασγ.) Sic quoque Eudoc. Apollod. πελασγιῶτιν γῆν, sed nostri omnes corrupte πελαγίαν.

76) ἐχώρ.) Sic Vit. 1. et Ciz. cum Apollod. sed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἀντεχώρησε.

77) λαρισσαίων) A Seb. pro λαρισσαίων restitutum nostri comprobant cum Apollod. Vitt. 2 et 3. tamen cum Eudoc. τοῦ βασιλέως λαρ. pro τῶν λαρ. βασ. forte τοῦ τῶν λ. β.

78) πατρὸς) Consensu nostrorum, sed Eudoc. male μητρός.

79) ἔθαψεν) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. sed Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. αὐτὸν addunt.

80) πρὸς — προίτου) Ita quoque Vit. 1. et Ciz. sed Eudoc. cum Vitt. 2 et 3. perperam πρὸς δὲ μέγα πένθος τὸν προῖτον. Io. Tzetz. videtur hausisse temere hanc lectionem truncatam ex Eudocia, vt antea n. 72. ἐκεῖ. cf. Pauf. II, 16, 3.

81) τὴν) Nostri Codd. omnes cum Eudoc. bene adiiciunt.

82) τοῦ Ἄργ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. delent τοῦ, non bene.

ἔσχε τὴν ἐκείνου 83) βασιλείαν. Προσέκτισε 84) δὲ Μίδειαν 85) καὶ Μυκήνας, ἔνθα καὶ ἑτέρους παῖδας ἐξ Ἀνδρομέδας γεννᾷ, Ἀλκαῖον, Σθένελον, Ἕλειον 86), Μήστωρα, Ἠλεκτρύονα 87), καὶ Γοργοφόνην 88), τοῦ ἐτέρου υἱοῦ αὐτοῦ Πέρσου καταλειφθέντος, ὡς εἴπομεν, ἐν Αἰθιοπίᾳ παρὰ τῷ πάππῳ Κηφεῖ.

Τὸν χρυσόπατρον] Εἶπον τὴν ἱστορίαν 89).

Ἁρπάσας 90) γνάθοις] Ληρεῖ, φλυαρεῖ, μὴ γινώσκων, τί γράφει, ὡς καὶ τὸ Ἡπατουργόν· οὐ γὰρ τὸν Περσέα τὸ κῆτος κατέπιεν, ὥσπερ Ἡρακλέα. Ὡς ἔοικε δὲ, οἰνοβαρῶν ὁ Λυκόφρων ἐκ τῶν Πτολεμαίου τρυφῶν καὶ δωρημάτων, τὴν Ἡρακλέους ἱστορίαν, καὶ τοῦ κατὰ τὴν Ἡσιόνην κήτους, ἐπὶ Περσέα καὶ Ἀνδρομέδαν μετήνεγκεν.

839. Ἄρσενα 1)] Γενναῖον.

Ἀρβυλόπτερον 2)] Ἐρρέθη, ὅτι πτερωτὰ 3) ὑπο-

83) τὴν ἐκείνου) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. [illegible]

84) προσέκτισε usque ad extr. τὴν ἱστορίαν in Vit. 1. et Ciz. non comparent.

85) Μίδειαν) Vt Pauſ. II, 16, 2. Eudoc. cum Vitt. 2 et 3. Μήδειαν, male. Apollod. II, 4, 5. Μίδεαν, cf. Heyne ibi, et II, 4, 6, §. 5.

86) Ἕλειον) Pro Ἕλλειον Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. recte, cf. Heyne ad Apollod. II, 4, 5, p. 146. Thryll. coniicit Ἠλεῖον.

87) Ἠλεκτρ.) Sic legendum conſentientibus Apollod. II, 5, 6. Eudocia et Vitt. 2 et 3. non vero Ἠλεκτρυῶνα.

88) γοργοφόνην) Sic legitur, vt ad v. 522, pro γοργοφόντην, quod Eudoc. Vitt. 2 et 3. cum vulg. exhibent. cf. Apollod. I, 9, 6. et II, 4, 5, ibique Heyne.

89) τὸν χρυσόπατρον] εἶπ. — ἱστορ.) Sic Vitt. 2 et 3. non vero, vt Seb. εἶπον χρυσοπάτρου τὴν ἱστορίαν.

90) ἁρπάσας usque ad extr. μετήνεγκεν deſunt in Vit. 1. et Ciz. vt omnia, vbi Lycophron reprehenditur.

1) ἄρσενα] γεν.) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. habent.

2) Ἀρβυλόπτερον) Totum hoc ſchol. Vit. 1. et Ciz. ignorant.

3) πτερωτὰ) Vit. 2. πτερά,

δήματα τῶν Νυμφῶν εἶχεν. Ἀρβύλη δὲ, εἶδος ὑποδήματος. Περσεὺς [4]) κατάγει τὸ γένος ἐξ Ἄβαντος· Ἄβαντος γὰρ Προῖτος καὶ Ἀκρίσιος, Ἀκρισίου Δανάη, Δανάης καὶ Διὸς Περσεύς; Περσέως Ἀλκαῖος καὶ οἱ λοιποὶ, Ἀλκαίου, Ἀμφιτρύων, Ἠλεκτρύωνος Ἀλκμήνη, Ἀλκμήνης καὶ Ἀμφιτρύωνος Ἡρακλῆς καὶ Ἰφικλῆς, ἐξ οὗ Ἰόλαος.

840. Θεριστῆρος ξυρῷ] Ἐῤῥέθη [5]).

842. Ἱπποβρότους ὠδῖνας] Καρατομηθείσης γὰρ [6]) τῆς Γοργόνος, ἤτοι Μεδούσης [7]), ὑπὸ Περσέως, ἐκ τοῦ τραχήλου αὐτῆς [8]) ἐξέθορεν ἄνθρωπος μὲν [9]) ὁ Χρυσάωρ, ἵππος δὲ ὁ Πήγασος· ὅπερ [10]) οὐκ ἐπιλαθόμην ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ εἰπεῖν.

843 — 46. Δειρόπαιδος γαλῆς] Τῆς γαλῆς [1]) τῆς παιδούσης καὶ παῖδας τικτούσης ἐκ τοῦ τραχήλου· ἡ γὰρ θαλασσία γαλῆ ἐκ τοῦ τραχήλου αὐτῆς [2]) γεννᾷ. Νῦν δὲ τὴν Μέδουσαν εἶπε [3]) Γοργόνα, διὰ τὸ μετὰ τὴν καρατομίαν τεκεῖν, ὡς εἴπομεν, Χρυσάο-

4) περσεὺς — ἐξ οὗ ἰόλαος) Haec quoque a Vitt. 2 et 3. absunt. *Eadem genealogia est ap. Schol. Eurip. Hec. v. 886, nisi quod ibi ἴφικλος pro ἰφικλῆς legitur.* Thryllit. Ἰφικλῆς Apollod. II, 4, 8, cf. Heyne.

5) θεριστ. — ἐῤῥέθη) Vit. 1. et Ciz. non habent.

6) γὰρ) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. comprobant.

7) ἤτοι Μεδούσης) Modo Vit. 1. et Ciz. subiiciunt.

8) ἐκ τ. τραχ. αὐτῆς) Apollod. II, 4, 2. modo ἐκ τῆς γοργόνος, forte ibi legendum ἐκ τραχήλου τῆς γοργόνος. Heyne nil obseruat.

9) ἄνθρωπ. μὲν) Vit. 3. delet μὲν, et seq. δὲ, non male.

10) ὅπερ — εἰπεῖν) Absunt a Vit. 1. et Ciz. recte, nam haec verba iam supra, vt annotatum est, in hoc scholio exhibita fuerant. Οὐκ a Seb. additum Vitt. 2 et 3. non addunt. vid. ad v. 17.

1) τῆς γαλῆς — τραχήλου) Vit. 1. et Ciz. non habent.

2) αὐτῆς) Addunt Vit. 1. et Ciz. bene, vt antea v. 842.

3) εἶπε) Ciz. et Vit. 1. λέγει. Ea, quae sequuntur: γοργόνα — εἴπομεν, non agnoscunt.

ρα, καὶ τὸν Πήγασον. Μαρμαρώπιδα 4) δὲ, διὰ τὸ ἀπολιθοῦν τοὺς ὁρῶντας αὐτήν. Καὶ ταῦτα μὲν οὕτω· τὸ δ' ἐνταῦθα σύμπαν χωρίον ἀνοήτως ἔγραψεν ὁ Λυκόφρων, εἰ μή τι μικρὸν ἡμεῖς αὐτῷ βοηθήσαντες, τὸ δέον ἀναπληρώσωμεν.

Σκοπείτω δὲ 5) πᾶς ὁ βουλόμενος, ὅπως ἔχει καλῶς ἡ γραφή: φησὶ γὰρ 6) περὶ Μενελάου, ὅτι ἐπόψεται τύρσιας Κηφηΐδας, καὶ τὰ τοῦ Ἑρμοῦ 7) λακτίσματα, καὶ τὰς δισσὰς πέτρας, ὅπου ὁ θαλάσσιος 8) κύων ἐξῆλθε, χρήζων φαγεῖν Ἀνδρομέδαν. Ἀντὶ δὲ τῆς Ἀνδρομέδας ὑπεχώρησε λαβὼν τὸν Περσέα, τὸν ἡπατουργὸν, τὸν ἀρβυλόπτερον. Καὶ μέχρι τοῦδε καλῶς πᾶς 9) ὁ λόγος ἔχειν δοκεῖ, κἂν καὶ ἐνταυθοῖ ψεύδηται 10) παραφθείρας τὴν ἱστορίαν· ἀπὸ δὲ τοῦ πεφήσεται, μέχρι τοῦ στίχου τοῦ λέγοντος·

Ἐπόψεται δὲ τὰς 11) θρεψικότους γύας 12),

πάντως 13) περισσὴ καὶ ἀνόητός ἐστιν ἡ γραφὴ, καὶ πρόσχες· Ἐπόψεται ὁ Μενέλαος τοὺς τόπους, ὅπου

4) Μαρμ.) Vit. 1. et Cia. μαρμαρώπιδα, vt in Lycophrone, omiſſis tamen omnibus, quae iam ſupra ſunt occupata, usque ad v. 846. nam habent, quae accuſent Lycophronem. Haud dubie ſunt Io. Tzetzae, calumniatoris Lycophronis.

5) σκοπ. δὲ) Addunt Vitt. 2 et 3. δὲ et hinc omittunt ἐνταῦθα, bene.

6) γὰρ) Noſtri cum Seb. addunt, ſed ſeq. ὅτι a Seb. adiectum non agnoſcunt, et τυρσηΐδας pro τύρσιας legunt.

7) τὰ τοῦ ἑρμ.) Pro τοῦ ἑρμ. τὰ Vit. 3.

8) θαλάσσ.) Vit. 3. θαλάσσης.

9) πᾶς) Vitt. 2 et 3. πῶς, forte πως.

10) ψεύδηται) Noſtri recte pro ψεύδεται.

11) τὰς) Pro καὶ cum Seb. Codd. noſtri.

12) γύας) Sic Vit. 2. recte pro γυίας.

13) πάντως) Pro πάντη noſtri cum Seb. vti mox quoque τόδε καὶ τόδε pro τάδε, ſed ad v. 834. et infra τάδε καὶ τάδε.

τόδε καὶ τόδε γέγονε, καὶ ὅπου τὸν Περσέα ἁρπάσαν [14]) τὸ κῆτος, ἔβη τότε· πεφήσεται δὲ καὶ φονευθήσεται νῦν, τῷ ξυρῷ τοῦ Περσέως. Καὶ παρακατιὸν [15])· Ὃς ζωοπλαστῶν ἄνδρας. Ὁρᾶτε [16]), πῶς ἔχει τὸ ἐναντίον [17]). Φέρε δὲ καὶ [18]) ἡμεῖς, ὡς δυνατὸν, ἀνακαθάρωμεν τὴν βατίαν [19]) τῆς γραφῆς κακὴν, καὶ ἄχερδον ὡς οἷόν τε [20]) ἐξομαλίσωμεν· καὶ οὕτω τις τοῦτο συναπτέτω [21]). Ἐπόψεται δὲ ὁ Μενέλαος τοὺς τόπους, ὅπου τάδε καὶ τάδε γέγονε, καὶ ὅπου τὸν Περσέα τὸν τοιόνδε καὶ τοιόνδε [22]) ἁρπάσας ὁ κέπφος καὶ τὸ κῆτος, ἔβη. Πεφήσεται δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπεφήσατο [23]) καὶ ἐφονεύθη ἡ φάλαινα ἡ δυσμίσητος, ἤτοι τὸ κῆτος αὐτὸ, κυκευρισθὲν ἐν τῷ ξυρῷ καὶ λογχοδρεπάνῳ τοῦ Περσέως αὐτοῦ, τοῦ οἴξαντος καὶ

14) ἁρπάσαν) Vitt. 2 et 3. ἁρπάσας, vt ad v. 834. ſed ibi ad κέπφος refertur.

15) παρακατιὸν) Vitt. 2 et 3. παραλακτικόν. Vtrumque voc. incognitum; ideo Seb. in interpretatione lat. callide neglexit. Forte alterum παραλακτ. cum contemtu reſpicit v. 835. λακνίσματα ἑρμείου et ſignificat id, quod his λακτίσμασι non ſit accommodatum, atque ideo dignum, quod reiiciatur. Forte etiam Tzetzes finxit ſibi verbum παρακάτειμι, vnde Particip. παρακατιὸν, h. e. *quod infra adhuc accedit.*

16) ὁρᾶτε) Pro ὁρᾷς cum Seb. Vitt. 2 et 3.

17) ἐναντίον) Pro ἀνόητον Vitt. 2 et 3. cum Seb. omiſſo tamen altero; quod bene omitti poteſt ac debet. Ἀνόητον tamen etiam admitti poteſt.

18) καὶ) Addit bene Vit. 3.

19) βατίαν) Vit. 2. pro βαθεῖαν, vt Cod. Seld. recte ob ſeq. ἄχερδον, nam vix dicere licet βαθεῖαν τ. γραφῆς κακίαν ἀνακαθαίρειν: qua vero lectione probata legendum quoque videtur κακὴν vel κακῆς pro κακίαν.

20) οἷόν τε) *Vit. 3. recte pro* οἷον. Thryllit.

21) καὶ οὕτω — συναπτέτω) Vitt. 2. et 3. pro οὕτω γοῦν ταῦτά τις συνταττέτω, apte.

22) τὸν τοιόνδε καὶ τοιόνδε) Seb. conſentientibus Vitt. 2 et 3. pro τὸν τοιόνδε: alterum τοιόνδε iam recepit Pott. in ed. 2.

23) ἐπεφήσατο) Vitt. 2 et 3. vt ad v. 834, pro πεφήσατο, recte, ſic quoque φάλαινα pro φάλλαινα.

ἀνοίξαντος τὰς ἱπποβρώτους 24) ὠδῖνας τῶν τόκων τῆς δειρόπαιδος καὶ μαρμαρώπιδος γαλῆς, ἤτοι τοῦ ἀνελόντος τὴν Γοργόνα 25), καὶ ἐκ τῆς καρατομίας αὐτῆς ποιήσαντος ἐξελθεῖν Χρυσάορα καὶ τὸν Πήγασον, ὅς καὶ ὅστις Περσεὺς, ὁ λαμπτηροκλέπτης καὶ ὀφθαλμοκλέπτης 26) τῆς τριπλανοῦς ποδηγίας, ζωοπλαστῶν καὶ μεταπλάττων ἀπὸ ζώων τοὺς ἄνδρας, ἤγουν τοὺς ἀνθρώπους, ἀγαλματώσας, ἀντὶ τοῦ ἠγαλμάτου, ἤτοι ἀγάλματα καὶ ἀνδριάντας ἐποίει, ἐν τῇ ἀμφελυτρώσει καὶ ἐπικαλύψει τῶν πετρῶν.

Ex 846. Λαμπτηροκλέπτης] Ὁ μὲν Λυκόφρων φησὶ 1) τῶν Γοργόνων εἶναι τὸν ὀφθαλμὸν, τὸν ὑπὸ Περσέως κλαπέντα. Λέγει δὲ 2), ὅτι ἕνα ὀφθαλμὸν εἶχον, καὶ ἐφύλασσον ἀλλήλας. Ὁ δὲ Περσεὺς ἐλθὼν ἐκ τῶν ὀπίσω, ἐκράτησε τοῦ ὀφθαλμοῦ, καὶ οὕτως ἔκοψε τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος· ἐγὼ δέ φημι 3) τῶν Φορκίδων, αἵτινες ἦσαν ἀδελφαὶ τῶν Γοργόνων.

Τριπλανοῦς ποδηγίας] Πεπλανημέναι 4) γὰρ αἱ τρεῖς, ἐποδήγουν ἀλλήλαις ἐναλλὰξ, ἕνα ἔχουσαι ὀφθαλμὸν, ἢ ὅτι μία παρ' ἑτέρας ἐναλλὰξ χρωμένη τῷ ὀφθαλμῷ, κατὰ πλάνην καὶ περιφορὰν τὰς λοιπὰς ἐποδήγει.

847. Θερειπότους γυίας] Ἀρσενικῶς 5) καὶ θηλυκῶς λέγεται, τοὺς γυίους καὶ τὰς γυίας. Καὶ μετὰ

24) ἱπποβρώτ.) Sic leg. pro ἱπποβρότους, vt ad v. 834.

25) γοργόνα) Vitt. 2 et 3. γοργόνην, vti fere semper, non bene.

26) καὶ ὀφθ.) Vitt. 2 et 3. quoque addunt.

1) φησὶ) Abest a Vit. 1. et Ciz.

2) λέγει δὲ usque ad κεφαλ. τῆς γοργ. ignorant Vitt. 2 et 3.

3) ἐγὼ δὲ φημι τῶν φ.) Sic Ciz. et Vit. 1. pro ἐγ. δ. εἶπον, ὅτι τῶν φορ. bene, nam refertur ad ἔκοψε.

4) πεπλαν. — ὀφθ.) In Vit. 1. et Ciz. non reperiuntur: haud dubie a Io. Tzetza vel alio glossatore addita ad marginem, deinde vero in textum illata alieno loco, quo extant in Vitt. 2 et 3. a Seb. autem suo loco posita.

5) ἀρσενικῶς — γυίας) A

προσγεγραμμένης ἄπταιστόν ἐστι τὸ μέτρον· κοινὴ γὰρ[6]) συλλαβὴ γίνεται διὰ τὸ κεχηνός. Καὶ χωλίαμβος δὲ εἰ[7]) ἦν, δέχεται ἐν τῷ ἰαμβικῷ μέτρῳ[8]). Γυίας δὲ καὶ χώρας θερειπότους λέγει τὴν Αἴγυπτον· ὁ Νεῖλος γὰρ, ἐξερχόμενος ἐν τῷ θέρει, ἀρδεύει αὐτήν. Οὗτος διΐστησι τὴν Αἰθιοπίαν ἀπὸ τῆς Λιβύης. Τινὲς δέ φασιν, ἐν Λιβύῃ εἶναι τὰς πηγὰς τοῦ Νείλου, ὡς Δοῦρις[9])· ἀλλ' οὐκ ἔστι τοῦτο ἀληθές[10]).

848 — 49. Ἀσβύσται] Ἀσβύσται, ἔθνος Λιβυκὸν, ὡς λέγει[1]) Διονύσιος ἐν τῇ Περιηγήσει.

Καὶ χαμευνάδας[2]) εὐνὰς δυσόδμους] Ἢ δυσόδμοις θηρσὶ συγκοιμώμενος. Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη· Μενέλαος ἐξωσθεὶς[3]) περὶ τὴν Αἴγυπτον, καὶ πολὺν χρόνον ἐκεῖσε διατρίβων[4]), ἠδημόνει περὶ τῆς εἰς πατρίδα ἐλεύσεως. Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν[5]) Εἰδοθέα, ἡ τοῦ Πρωτέως θυγάτηρ, ἐν Φάρῳ, φησὶ πρὸς αὐτόν· „Μενέλαε, εἴπερ „βούλει[6]) μαθεῖν τὸ περὶ σε πᾶν, ἔστι μοι πατὴρ ὁ θα-

nostris absunt omnibus; deinde a Vit. 1. et Ciz. ea, quae sequuntur, usque ad λέγει τὴν Αἴγυπτ.

6) κοινὴ γάρ) Vitt. 2 et 3. γὰρ delent.

7) εἰ) Ignorant Vitt. 2 et 3.

8) μέτρῳ). Addunt Vitt. 2 et 3. cum Seb.

9) Δοῦρις) Vit. 1. et Ciz. adiiciunt φησί, quod contextus respuit. *Duris in hist. Libyca, cuius alterum librum Suidas in λαμία, et Schol. Aristoph. in Vesp.* 989. *commemorat.* Sebast. cf. Voss. de Hist. Gr. p. 79 et 438.

10) ἀλλ' — ἀληθές) Abest a nostris. Iam inter omnes constat, Nilum oriri in Nubia.

1) ὡς — περιηγήσει) Vitt. 2 et 3. non addunt, sed λιβυκὸν pro λιβυστικὸν cum Seb. legunt. cf. Dionys. v. 211. ibique Eusath. et Steph. Byz. ibique Holsten.

2) χαμευνάδ.) Vit. 1. et Ciz. χαμευνίδας, sed sqq. usque ad Μενέλαος non habent.

3) ἐξωσθεὶς) Vitt. 2 et 3. vt supra, pro ἐξωθεὶς.

4) διατρίβων) Nostri διέτριβεν, omissis tamen sqq. ἠδημόνει — ἐλεύσεως.

5) ἰδοῦσα — αὐτὸν) Pro ὃν ἰδοῦσα nostrorum consensu Seb.

6) βούλει) Vit. 1. et Ciz. μέλλεις.

„λάσσιος 7) Πρωτεύς. Ἐκβαίνων 8) οὗτος περὶ δείλην ἐκ „τῆς θαλάσσης, συγκοιτάζεται 9) ταῖς Φώκαις. Λαβὼν οὖν καὶ σὺ παρ' ἐμοῦ δέρματα Φωκῶν νεοδάρτων, „ὑπόδυσαι 10) σὺ, καὶ οἱ γενναιότεροι 11) τῶν σῶν ἑταί„ρων, καὶ συγκαταλέχθητι ταῖς λοιπαῖς Φώκαις. Ἐλ„θόντα δὲ τὸν Πρωτέα κατάσχετε, καὶ μηδεὶς πτοηθή„τω 12), πρὸς πάντα τοῦτον ὁρῶντες 13) μετατρεπόμε„νον, πρὸς ὕδωρ, πρὸς πῦρ, πρὸς ζῶα παντοῖα 14)· ἀλλὰ „κατέχοντες, ἐρωτήσατε, καὶ ὃς ὑμῖν ἐρεῖ περὶ πάντων 15) „σαφέστατα.“ Συγκοιτασθέντες γοῦν ταῖς Φώκαις, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα ποιήσαντες, ἔμαθον 16) παρὰ τοῦ Πρωτέως περί τε ἀπόπλου, καὶ περὶ 17) πάντων, ὧν ἔχρηζον. Διὰ δὲ τὸ δυσῶδες τῆς Φώκης οὗτος 18) εἶπε τὸ εὐναὶς δυσόδμους, ἢ δυσόδμοις θηρσί 19).

850. Τλήσεθ' εἵνεκα] Καὶ τλήσετ' 1) εἵνεκα.

7) ὁ θαλάσσ.) Delent art. ὁ Vit. 1. et Ciz. Vitt. 2 et 3. ἀθάμας male pro ὁ θαλάσσ.

8) ἐκβαίνων — δείλην) Hunc ordinem verborum nostri constituunt: vulg. ἐκβ. vltimo loco ponit.

9) συγκ.) Vit. 3. συγκοιμάζεται.

10) ὑπόδυσαι) Pro ὑπόδησαι καὶ Vitt. 2 et 3. Vit. 1. et Ciz. ὑπόδυσον.

11) γενναιότ.) Sic quoque Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. vt edd. ante Pott. νεώτεροι, h. e. *strenui*, *validi*. γενναιότ. est haud dubie correctio recensionis secundae, et rem nil iuuat, nam, quum νέος et νεότης dicatur de re omni, quae cadit in iuuentutem, νέοι iidem sunt, qui γενναῖοι.

12) μηδεὶς πτοηθ.) Pro καὶ μηδὲν πτοηθέντες nostri quoque cum Seb.

13) ὁρῶντες) Pro ὁρῶν nostri cum edd. pr. bene. Vit. 1. et Ciz. τοῦτον omittunt.

14) παντοῖα) Vit. 1. et Ciz. πάντα.

15) περὶ πάντων) Non extant in Ciz. et Vit. 1.

16) ἔμαθον) Vit. 1. et Ciz. ἔγνωσαν.

17) περὶ) Bene addunt Vitt. 2 et 3.

18) οὗτος) Vit. 1. et Ciz. οὕτως.

19) θηρσί) Nostri pro θηρσίν, recte.

1) καὶ τλήσετ' usque ad φιλοῦνται in nostris desunt.

Τὸ μὲν τλήσεθ' εἵνεκα, Ἀττικόν· δανύσεται γὰρ τὸ εἵνεκα Ἀττικῶς· τὸ δὲ τλήσετ' εἵνεκα, ψιλοῦται Ἰωνικῶς καὶ Αἰολικῶς [2]) διὰ τοῦ τ· ἐκεῖνοι γὰρ, οἵ τε Ἴωνες καὶ Αἰολεῖς [3]), πάντα [4]) ψιλοῦσιν, ὡς τὸ Λεύκιππος, ἀπηλιώτης, καὶ τὰ ὅμοια· ταῦτα γὰρ παρ' ἡμῖν τε καὶ Ἀττικοῖς [5]) δασέως ἐκφέρεται [6]), Λεύχιππος καὶ ἀφηλιώτης. Ἐδασύνθη [7]) γοῦν Ἀττικῶς καὶ τὸ εἵνεκα.

851. Τῆς θηλύπαιδος] Τῆς Ἑλένης, φησὶν, ὅτι οὐδένα ἄρσενα ἐγέννησεν [8]), ἀλλὰ θυγατέρα τὴν Ἑρμιόνην· κατὰ δὲ Δοῦριν, καὶ Ἰφιγένειαν ἐκ Θησέως. Ἄλλοι [9]) δέ φασι, καὶ Νικόστρατον, καὶ Ἑρμιόνην [10]) τε-

2) καὶ αἰολικῶς) Vit. 1. et Ciz. addunt διὰ τοῦ τ, bene, quia omiserant superiora.

3) οἵ τε — Αἰολεῖς) A Seb. addita Vitt. 2 et 3. etiam addunt.

4) πάντα) Vitt. 2 et 3. πάντες, non bene.

5) τε καὶ Ἀττικοῖς) A Seb. inserta nostri non inserunt, sed Vitt. 2 et 3. verbis λεύχ. καὶ ἀφηλ. (nostri ἀπηλιώτης) subiiciunt οἱ δὲ Ἀττικοὶ δασύνουσι.

6) ἐκφέρεται) Nostri ἐκφέρονται.

7) ἐδασύν. — εἵνεκα) A Seb. adiecta Vitt. 2 et 3. quoque adiiciunt, sed pro γοῦν legunt γάρ. Vit. 1. et Ciz. vero post ὅμοια habent: Ἀττικῶς δὲ καὶ κοινῶς δασύνονται, καὶ διὰ δασέων ἐκφέρονται λεύχ. καὶ ἀπηλ. reliquis demtis.

8) φησὶν, ὅτι — ἐγέννησεν) Pro ὡς καὶ Ὅμηρος φησὶν, Ἑλένην μὴ τεκεῖν υἱὸν, omisso nomine Homeri, quae lectio, ni fallor, primae recensionis, alteri sane videtur praeferenda, nam Hom. Odyss. δ, 13, coll. Il. γ, 175. non dicit, filium ei non esse natum, sed in vniversum tradit, Deos ei non dedisse prolem praeter Hermionen. Scholiast. ibi modo Nicostrati filii mentionem facit. Ergo φησὶ Tzetza refert ad Lycophronem ipsum. Mutatio lectionis videtur esse Io. Tzetzae vbique Homeri auctoritatem afferentis.

9) ἄλλοι) Vt Apollod. III, 11, 1, ibique Heyne in Obseruu. et Schol. Sophocl. Electr. 541. Pausan. vero II, 18, 5. Nicostratum tradit Menelao natum e serua.

10) καὶ Ἑρμιόνην) Pro αἰθιόλαν Vit. 1. et Ciz. recte, edd. vett. ἰφιάλαν, quae nomina sunt corrupta nulli-

κεῖν ἐκ Μενελάου [11]) · ἐκ δὲ Ἀλεξάνδρου οἱ πλείους [12]) φασὶ τέσσαρας πεποιηκέναι, Βούνικον [13]), Κόρυθον [14]), Ἄγανον [15]) καὶ Ἰδαῖον.

Τριάνορος] Πολυάνδρου [16]), ὡς καὶ ὄπισθεν [17]) πεντάλεκτρον αὐτὴν εἶπεν.

Κόρης] Κόρη, κυρίως ἡ καθαρὰ καὶ [18]) παρθένος· κατὰ δὲ Μολοσσοὺς, καὶ κατὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν, κόρη, ἡ εὔμορφος, ὅπερ καὶ νῦν δηλοῖ· οὐ γὰρ [19]) θηλύπαιδα καὶ πολύανδρον λέγει, ἀλλὰ καὶ εὔμορφον αὐτὴν δηλοῖ [20]).

que cognita. Verum est Ἑρμιόν. quod conuenit Apollod. III, 11, ſ1. Ἑρμιόνην ἐγέννησε, καὶ κατά τινας Νικόστρατον.

11) ἐκ Μεν.) Noſtri cum Seb. recte, vt ad v. 103. pro καὶ Μενέλαον.

12) πλείους) Noſtri pro πλείονες: φασὶ tamen omittunt Vitt. 2 et 3.

13) βούνικ.) Sic cum Seb. Vitt. 2 et 3. et Ciz. et Io. Tzetz. in Homer. 441. ſed Vit. 1. βούνιτον, corrupte. Dict. Cret. V, 5. Bunomum, et Ptol. Heph. IV, p. m. 319, βούνεχον eum nominant.

14) κόρυθον) Vitt. 2 et 3. κόριθον, conſentientibus Io. Tzetz. in Homer. 441, et Dict. Cret. l. l. cf. tamen Heyne ad Apollod. III, 9, 1, p. 306. Supra ad v. 57. κόρυθος quoque dicitur, vti quoque a Parthen. Erot. 34. et Conon. 21. verum filius Paridis non ex Helena, ſed ex Oenone. κόριθον in Vitt. 2 et 3. eſt ex correctione Io. Tzetz. qui in Hom. ſuis quoque ſic legit.

15) Ἄγανον) Sic noſtri Codd. cum Io. Tzetza in Hom. l. l. et edd. ante Seb. pro Ἄγαυον. Solus errat Seb.

16) πολυάνδρ.) Vit. 1. et Ciz. bene delent praemiſſ. τῆς, vt mox ſeq. καὶ cum Vit. 3. quod tamen tuetur Vit. 2.

17) ὄπισθεν) v. 143.

18) καθαρὰ καὶ) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

19) οὐ γὰρ τὴν — καλεῖ) Vit. 1. et Ciz. non agnoſcunt, ſed Vitt. 2 et 3. bene ita: οὐ γὰρ — λέγει, vti dedimus pro οὐ γὰρ τὴν θηλ. καὶ πολ. παρθένον λέγει.

20) ἀλλὰ καὶ — δηλοῖ) Sic Vitt. 2 et 3. pro ἀλλ' εὔμορφ. αὐτὴν καλεῖ, recte. cf. nott. ad Lycophr.

852. Ἥξει δ' ἀλήτης] Παραγενήσεται [1]) δὲ ὁ Μενέλαος πλανώμενος εἰς τὴν χώραν τῶν Ἰαπύγων, ἤτοι τῶν Καλαβρῶν· ἡ γὰρ Μεσσαπία [2]), καὶ Ἰαπυγία, ὕστερον Σαλεντία, εἶτα [3]) Καλαβρία ἐκλήθη, καθά [4]) φησιν ὁ ἱστορικὸς Δίων [5]), ὁ τὰς Ῥωμαίων πράξεις συγγράψας [6]). Κεῖται δὲ ἡ Καλαβρία περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον, τὸν καὶ Ἀδρίαν [7]).

853. Καὶ δῶρ' ἀνάψει] Καὶ τῇ [8]) Ἰαπυγίᾳ ἤτοι τῇ Καλαβρίδι, τῇ σκυλητρίᾳ ἤτοι τῇ σκυλευτικῇ [9]) καὶ πολεμικῇ Ἀθηνᾷ δῶρα δώσει, καὶ [10]) καθιερώσει ἀναθήματα, κρατῆρα χαλκοῦν ἀπὸ Τεμέσης [11]), πόλε-

1) παραγεν. — καλαβρῶν) Pro his Vit. 1. et Ciz. tantum: Ἰάπυγες] λέγονται οἱ καλαβροί.

2) Μεσσαπία) Sic quoque Strab. VI, p. 277. nostri Codd. vero cum edd. pr. μεσσαπυγία, Casaub. ad Strab. l. l. *Iapygiam sunt, qui composita voce Mesapygiam vocent:* atque forte lectio vetus est verior, si seq. καὶ interpreteris, ἤτοι, *hoc est.*

3) εἶτα) Vit. 1. et Ciz. ἤτοι.

4) καθά) Vit. 1. et Ciz. καθώς.

5) Δίων) In Fragm. T. I. p. 5, n. 9. ed. Reim.

6) συγγράψ.) Vit. 1. et Ciz. pro συντάξας.

7) τὸν καὶ Ἀδρ.) *Vit. 1. et Ciz. pro* καὶ τὸν Ἀδ. *recte.* Thryllit.

8) καὶ τῇ — καλαβρίδι) Absunt a Vit. 3. τῇ καλαβρίᾳ, ἤτοι καλαβρίδι Vit. 2. quae lectio omnino probabilis: ἰαπυγίᾳ ἤτοι καλαβρίᾳ Vit. 1. et Ciz. minus bene.

9) ἤτοι τῇ σκυλευτικῇ) Addit optime Vit. 3. nam sic explicatur voc. Lycophronis σκυλητρίᾳ. Vitt. 1. 2. et Ciz. quoque σκυλευτικῇ, sed pro σκυλητρία Sebastiani, et σκυλατικὴ edd. veterum, bene, a σκυλεύω, σκυλευτής. Lexica hoc voc. ignorant: haud dubie analogiae aptius est, quam σκυλευτικός, quod Lexica exhibent, forte ex hoc loco Tzetzae, nam etiam hoc Stephan. in Thes. non habet.

10) δώσει, καὶ) Absunt a Vitt. 2 et 3.

11) τεμέσης) Vit. 2. male τῆς μέσης: vett. edd. ante Pott. τί μέσης, corrupte, nam reliqui τεμέσης, quae erat urbs Italiae aeris fodinis nobilis, cf. Steph. Byz.

ως Καλαβρίδος, καὶ τὸν ἑαυτοῦ [12]) θυρεὸν, ἤτοι τὸ σάκος, καὶ τὰ τῆς Ἑλένης εὐϋπόδητα πέδιλα [13]).

854. Ταμάσιον] Τέμεσα [1]), πόλις Καλαβρίας ἀριστόχαλκος, περὶ ἧς φησὶν Ὅμηρος [2])·

Πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους [3]),
Ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν [4])· ἄγω δ' αἴθωνα σίδηρον.

Ἔνθα ἄριστος γίνεται χαλκὸς, ἣν καὶ τέμψαν ἄχρι τοῦ νῦν οἱ Καλαβροὶ λέγουσι καὶ οἱ βάρβαροι [5]), ὥσπερ αἰδούμενοι [6]) μεταποιῆσαι καθ' ὁλοκληρίαν τὴν τοῦ Ὁμήρου φωνήν. Ὁ δὲ Λυκόφρων [7]) οὑτοσὶ, οὐκ αἰδεσθεὶς τὴν ποιητικὴν ἐκείνου φωνὴν, οὐδὲ τὴν περὶ τὸν ποιητὴν τῶν βαρβάρων αἰδῶ λογισάμενος, βαρβαρώτερος ἐκείνων φανεὶς, καὶ κατὰ τὴν παροιμίαν, κριὸς τὰ τροφεῖα διδοὺς, Τάμασαν τὴν Τέμεσαν ἐκάλεσε.

12) ἑαυτοῦ) Vit. 1. et Ciz. ἑαυτῆς, non bene.

13) εὐϋπόδητα πέδιλα) Sic nostri, optime, pro εὐπόδητα ὑποδήματα, nam εὐπόδητος est voc. dubium ipso Schneidero auctore in Lex. suo, sed εὐϋπόδητος, quamquam non obvium in Lexicis, tamen analogiae aptum.

1) τέμεσα) Pro τάμεσα nostri cum Seb. Vit. 1. et Ciz. modo duplici σσ, τέμεσσα, vt infra v. 1067. metri caussa. In Paus. VI, 6, 3 tamen etiam τέμεσσα. cf. Tzschuck. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 413

2) ὅμηρος) Odyss. α, 183. seq.

3) πλέων — ἀνθρ.) Hunc vers. a Seb. temere additum nostri non agnoscunt, nec omnino videtur a Tzetza additus.

4) τεμέσην — χαλκόν) Vit. 1. et Ciz. τεμέσσην (male) διὰ χαλκ. demtis vero sqq. ἄγω — σίδηρον.

5) Ἔνθα ἄριστος — βάρβαροι) Sic Vit. 1. et Ciz. bene, pro: ταύτην δὲ καὶ οἱ βάρβαροι, καλαβροί τε καὶ ἕτεροι, τέμψαν ἔτι καλοῦσιν.

6) ὥσπερ αἰδ. — ἐκάλεσε) Absunt a Vit. 1. et Ciz. vt omnia in opprobrium Lycophronis dicta.

7) ὁ δὲ λυκόφ. — φωνὴν) Sic quoque Vit. 2. sed Vit. 3. his omissis pergit: οὐ (quod quoque Vit. 2. non οὐδὲ) τὴν περὶ — λογισάμενος, pro λογισάμενος, quod vide-

Βοάγριον] Ἀσπίδα, ἐκ δέρματος βοὸς ἀγρίου γεγονυῖαν.

855. Ἀσκέρας εὐμαρίδας] Οὗτος [1]) ἀσκέρας τὰ ὑποδήματα οὐ καλῶς λέγει· εὐμαρίδας δὲ, τὰς εὐμαρῶς καὶ εὐκόλως ὑποδυομένας περὶ[2]) τοὺς πόδας. Ἀσκέραι δὲ, κυρίως τὰ ἐν τοῖς ποσὶ πιλία, ἤτοι ὀρτάρια [3]), λέγονται [4])· καὶ χλαῖναν, τὸ σφικτούριον, καὶ κυπασσίκιον τὸ ἐπιλώρικον. Οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων, καίπερ ἀπ' Αἰσχύλου κλέπτων λέξεις τινὰς [5]), ἐξ Ἱππώνακτος δὲ πλέον, ἢ ἐπιλήσμων [6]) ὢν, ἢ μὴ νοῶν ταύτας, ἄλλην ἄλλως ἐκτίθει [7]). Ἀλλ' ἀναμνήσω τοῦτο [8]) ἐγὼ τὸν σοφὸν ποιητήν.

Οὐκ οἶσθα, ὦ Λυκόφρον, ὅτι, ὅτε σὺ τὴν Ἱππώνακτος κατεῖχες [9]) βίβλον, κατόπιν σου ἑστηκὼς ἐγὼ, ἑώρων σε τὰς αὐτοῦ λέξεις ἀναλεγόμενον, καὶ τὸ ἀσκέρας

tur referre ad βάρβαρον. Ad extr. etiam ignorat τέμνουσιν — ἐκάλεσε.

1) οὗτος — εὐμαρίδας δὲ) Absunt a Vit. 1. et Ciz. forte a Io. Tzetza calumniatore Lycophronis addita.

2) περὶ) Vit. 1. et Ciz. παρὰ, non apte.

3) ὀρτάρια) Nostri art. praemiss. τὰ recte delent. Ὀρτάριον est voc. graecitatis mediae, cf. Du Fresne Glossar. Suid. habet ἀρτάρια, cf. Salmas. ad Scriptt. Hist. Aug. T. I, p. 973 et p. 978, vbi docet dici ὀρτάρια et ἀρτάρια *fascias pedales*: vid. quoque Hemsterhus. ad Polluc. p. 1204, et Heins. ad Hesych. ἀσκέρα.

4) λέγονται) Nostri pro λέγονται. His addunt καὶ χλαῖναν — ἐπιλώρικον, quae quoque curauimus addenda. Reliqua vero, quae sequuntur vsque ad v. 856, sine dubio a Io. Tzetza reprehendendi Lycophronis caussa adiecta, Vit. 1. et Ciz. ignorant.

5) οὗτος — τινὰς) Vitt. 2 et 3. cum Seb. pro γίνωσκε, ὦ Λυκόφρον, ὅτι τινὰς μὲν λέξεις ἀπ' Αἰσχ. κλέπτεις.

6) ἢ ἐπιλ.) Pro ἐπιλ. δὲ nostri quoque cum Seb.

7) ἐκτίθει) Pro ἐτίθει, bene, quasi ostentationis caussa afferebat.

8) τοῦτο) Pro τοῦτον nostri cum edd. pr.

9) κατεῖχες) Vit. 3. κατέσχες, non apte.

δὲ ἐκεῖ εὕρηκας, καὶ οὕτω τέθεικας, μὴ προσχὼν, μηδ᾽ [10]) εἰς νοῦν ἔχων τὰ ῥητά. Ἀλλ᾽ ἄκουε, πῶς Φησὶν Ἱππώναξ, καὶ μάθε, ὅτι ἀσκέραι οὐ τὰ ὑποδήματα, ἀλλὰ τὰ πιλία, ἤτοι τὰ ὀρτάρια, εἰσίν·

> Ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔδωκας οὔτε τὰν [11]) χλαῖναν
> Δασεῖαν, ἐν χειμῶνι Φάρμακον ῥίγευς [12]),
> Οὔτ᾽ ἀσκέρῃσι τοὺς πόδας δασείῃσιν
> Ἔκρυψας, ὡς μή μοι χίμετλα ῥήγνυται [13]).

Ἔγνως, ὅτι διὰ τὸ [14]) εἰπεῖν δασείας τὰς ἀσκέρας, τὰ ὀρτάριά Φησιν; ἢ [15]) χρεία σοι καὶ ἑτέρας μαρτυρίας, ἄκουσον·

> Ὦ φίλ᾽ [16]) Ἑρμῆ Μαιάδεο, Κυλλήνιε.

Καὶ μετά τινά Φησι·

> Δὸς χλαῖναν [17]) Ἱππώνακτι, καὶ κυπασσίσκον,
> Καὶ σαμβαλίσκα, κἀσκερίσκα, καὶ χρυσοῦ
> Στατῆρας ἑξήκοντα τοὐτέρου τοίχου.

10) μηδ᾽) Vitt. 2 et 3. μὴ δ᾽.

11) τὰν) Vitt. 2 et 3. non bene omittunt.

12) ῥίγευς) Seb. cum Vitt. 2 et 3. ῥίγους, sed ῥίγευς, quae est forma Genitiui Dorica vel epica, Hipponacti reddenda.

13) ῥήγνυται) Pro ῥίγν. Vit. 3.

14) διὰ τὸ) Pro διὰ τοῦ Vit. 3. recte.

15) ἢ) Pro εἰ δὲ Vitt. 2 et 3. sed seq. ἄκουσον abest ab eis.

16) ὦ φίλ᾽) Vit. 3. ὦ φίλε. Ios. Scaliger, vti h. l. Thryll. obseruat, de re numaria, opusculo posthumo p. 27. sq. Hipponactis versus sic legit:

> ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔδωκας οὔτε πω χλαῖναν
> δασεῖαν, ἐν χειμῶνι φάρμακον ῥίγευς,
> οὔτ᾽ ἀσκέρῃσι τοὺς πόδας δασείῃσι
> ἔκρυψας, ὡς μή μοι χίμετλα γίγνηται.

* * *

> ὦ φίλ᾽ ἑρμῆ, μαιαδεὺς ὁ κυλλήνης

* * *

> δὸς χλαῖναν ἱππώνακτι, κάρτα γὰρ ῥιγῶ
> καὶ βαμβακύζω.

* * *

> δὸς χλαῖναν ἱππώνακτι, καὶ κυπασίσκον (forte κυπασσίσκον)
> καὶ σαμβάλικα, κἀσκέρικα, καὶ χρυσοῦ
> στατῆρας ἑξήκοντα, δευτέρου τοίχου.

Explicat ibi quoque στατῆρας τοῦ ἑτέρου τοίχου.

Ἔγνως [18]) πάντως νῦν, ὅτι ἀσκέρικα [19]) τὰ ὀρτάρια λέγονται [20]). ἰδοὺ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἑνὶ στίχῳ, περὶ ποδημάτων εἰπὼν, καὶ περὶ ἀσκερῶν λέγει.

856. Ἥξει δὲ Σίριν] Σίρις, ποταμὸς Ἰταλίας, καὶ πόλις [21]). Ἡ δὲ πόλις Σίρις, νῦν Πολίειον [22]) λέγεται, ἀπὸ Πόλιδος [23]) κασσέως ἐμπόρου.

Λακινίου μυχοὺς] Τὸ Λακίνιον, ἀκρωτήριον Κρότωνος, περὶ οὗ [24]) φησὶ καὶ Θεόκριτος [25]).

> Καὶ τὸ ποτᾶμον [26]) τὸ Λακίνιον, ᾧπερ ὁ πύκτας
> Αἴγων ὀγδώκοντα [27]) μόνος κατεδαίσατο μάσδας [28]).

Λακίνιον δὲ ἐκλήθη ἀπὸ Λακινίου [29]) Κροτωνιάτου.

17) Δὸς χλαῖναν —) Hi verſſ. ope Vitt. 2 et 3. ſic, ti dedimus, ſunt conſti-tuendi, *ſicut eos iam Scali-ger conſtituit, cum gloſſis in-terlinearibus, quas Potterus male in textum recepit, ver-sus nulla metri habita ratione confudit, et e tribus quatuor fiere fecit. Etiam metrum bene ſe habet, ſed illud μοι, et ſuppoſitum σοι, quod Vitt. 2 et 3. ponunt poſt χρυσοῦ, eliminandum, nec eſt olim in vulgatis.* Thryllit. Quod ad gloſſas interlin. in Vit. 2. adpoſitas attinet, ſuper χλαῖναν ſcriptum eſt σφικτοῦ-ρον, ſuper κυπασίσκον, ἐπι-λώρικον, ſuper σαμβαλίσκα, ὑποδήματα, ſuper τοὐτέρου, ἰωνικῶς, ſuper κἀσκέρισκα, ὀρτάρια, et ſuper τοίχου, μέρους. Vit. 3. gloſſas non exhibet. Pro τοὐτέρου l. θοὐτέρου malim θατέρου vel δευτέρου.

18) ἔγνως) Vit. 3. ἔγνω et poſtea ἰδὼν pro ἰδοῦ.

19) ἀσκέρικα) Vitt. 2 et 3. ἀσκέρα.

20) λέγονται) Pro πάντως λέγεται; bene, nam πάντως perperam iteratur.

21) ἰταλ. καὶ πόλ.) Vit. 1. et Ciz. σικελίας καὶ πόλ. ἐξ οὗ καὶ σίρις ἐκλήθη, ſeqq. ſublatis. Nemo eſt Geographorum vett. qui concinat his Codicibus.

22) πολίειον) Cf. Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 404.

23) πόλιδος) Pro πόλεως Vitt. 2 et 3. cum Seb. ſed κασίως pro κασσέως. Alias dic. κασσία vel κασία.

24) περὶ οὗ — μάσδας) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

25) Θεόκριτ.) Idyll. IV, 33. 34.

26) ποταμὸν) Vitt. 2 et 3. ποτ' ᾆον; quod etiam reperitur in quibusdam edd. vett.

857. Ἐν οἷσι πόρτις] Ἐν οἴςτισι [30]) τόποις, τοῖς περὶ Κρότωνα δηλονότι, ἡ Θέτις κῆπον τῇ Ἥρᾳ ἀναθήσει [31]). Αἱ δὲ γυναῖκες αἱ [32]) ἐγχώριοι, ἐκ νόμου ἀεὶ [33]) ἐκεῖ ἔσονται μελανοφόροι [34]), καὶ τὸν ἐννεάπηχυν Ἀχιλλέα δακρύουσαι, οὗτινος ἕνεκα ἡ Θεὸς [35]) ἡ Θέτις τῇ Θεᾷ Ἥρᾳ δωρεῖται, καὶ ἀνατίθησι τὸν μέγαν στόρθυγγα τῆς χέρσου ἐν τῷ κτίσαι ὄρχατον.

Ὄρχατον] Στίχον, τάξιν [36]). Διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν ἐξησκημένον καὶ κεκοσμημένον φυτοῖς, ὄρχατον τὸν κῆπον λέγει [37]).

858. Ὁπλοσμίᾳ] Ὁπλοσμίᾳ, ἐπίθετον Ἥρας [1]), τιμωμένης ἐν Ἤλιδι, πόλει τῆς Πελοποννήσου καὶ Τριφύλου [2]).

859. Τεθμὸς] Ὁ νόμος, ἐκ τοῦ τέθειμαι, τέθεισαι, τέθειται [3]), τεθμός.

27) ὀγδώκ.) Vit. 3. ὀγδοήκοντα, male.

28) κατεδ. μάσδας) Vit. 2. κατεδίσσαις ἀμάξαις: Vit. 3. κατεδύσαντ᾽ ἀμάξας.

29) λακινίου) Schol. in Theocrit. ἀπὸ τινὸς λακίνου (leg. λακινίου, cf. Steph. Byz.) κεραμευσαίου.

30) ἐν οἴςτισι) Vitt. 2 et 3. ἐν οἷς.

31) ἀναθ.) Vitt. 2 et 3. ἀνθήσει, male.

32) αἱ) Addunt Vit. 1. et Ciz. bene: ante Pott. legebatur καί.

33) ἀεὶ) Abest a Vit. 3.

34) μελανοφ.) Vit. 1. et Ciz. μελανηφόροι.

35) ἡ Θεὸς) Vit. 1. et Ciz. ἡ Θεά, deinde Vit. 3. ἡ Θέτις pro Θέτις.

36) στίχον, τάξιν) Vit. 3. non male στίχου τάξιν.

37) λέγει) Vit. 1. et Ciz cum edd. pr. δηλοῖ.

1) ἐπίθ. Ἥρας) Sic Vitt. 2 et 3. pro Ἥρ. ἐπίθ. bene ob seqq.

2) τριφύλου) Forte τριφυλίας. Strab. VIII, p. 337. Pauſ. V, 5, 3. et Steph. Byz. Τριφυλία, ἡ Ἦλις. Τριφύλου videtur ortum compendio ſcripturae τριφυλ᾽, vt in noſtris Codd. exhibetur.

3) τέθειται) Non extat in Vit. 1. et Ciz. vt ante Potter. Deinde Vit. 2. τεσμὸς pro τεθμός.

860 — 61. Εἰνάπηχυν 4)] Ἐννέα πηχῶν λέγει μέγεθος ἔχειν τὸν Ἀχιλλέα 5).

Αἰακοῦ τρίτον καὶ Δωρίδος] Τὸν ἔκγονον τοῦ Αἰακοῦ 6) τρίτον καὶ Δωρίδος. Αἰακοῦ γὰρ καὶ Ἐνδηΐδος Πηλεὺς, Πηλέως δὲ 7) καὶ Θέτιδος Ἀχιλλεύς. Καὶ πάλιν μητρόθεν, Δωρίδος καὶ Νηρέως Θέτις, Θέτιδος δὲ 8) καὶ Πηλέως Ἀχιλλεύς.

Πρηστῆρα μάχης] Τὸν σφοδρὸν καὶ διάπυρον αἴτιον τοῦ πολέμου. Λέγει δὲ τὸν μάχιμον 9).

862. Ῥέθη] Ῥέθος, κυρίως τὸ πρόσωπον, παρὰ τὸ ῥᾷον τὰ ἔθη 10) δι' αὐτοῦ φαίνεσθαι. Νῦν δὲ καταχρηστικῶς πάντα τὰ μέλη ῥέθη εἶπεν 11).

863. Ἀβροπήνους 12)] Τρυφεροστήμονας, πλουτοϋφεῖς 13), σηρικούς.

864. Κάλχῃ φορυκτοὺς] Πορφυροβεβαμμένοις 14) κυρίως, νῦν δὲ τοὺς ἁπλῶς βεβαμμένους διὰ πολλῶν 15) βαφῶν, καὶ πεποικιλμένους, καὶ πλουμα-

4) εἰνάπ.) Vit. 2. ἐννάπ. Vit. 3. εἰννάπ.

5) τὸν Ἀχιλ.) Delent Vitt. 2 et 3.

6) τοῦ Αἰακοῦ) Sic nostri omnes: τρίτον omittunt Vitt. 2 et 3.

7) δὲ) Ciz. et Vit. 1. bene inserunt.

8) Θέτιδ. δὲ) Nostri δὲ recte addunt.

9) λέγει — μάχιμον) A Seb. adiunctum nostri ignorant.

10) ἔθη) Vitt. 2 et 3. vt supra ad v. 173. ἤθη. cf. Zonar. Lex. ibique Tittman. ἔθη rectius h. l. ob ῥέθος.

11) εἶπεν) Non male delent Vitt. 2 et 3.

12) ἀβροπ.) Vit. 3. ἀβροπήμονας.

13) πλουσιοϋφεῖς) Pro πλουσίους Vit. 1. et Ciz. bene, scl. vestes auro et argento intextas. Abest hoc voc. a Lexicis nostris.

14) πορφυροβεβαμ.) Vitt. 2 et 3. vno verbo pro πορφύρᾳ βεβαμ. Adiectiuum πορφυρόβαπτος exhibent Lexica, sed verbum πορφυροβάπτειν adhuc ignorant.

15) διὰ πολλ. — πεποικιλ.) Absunt a nostris.

ῥικοὺς [16]) λέγει. Κάλχη δὲ, ἡ πορφύρα, ὅθεν ὁ κόγχος καὶ ἡ κογχύλη εὑρέθη [17]).

865. Στόρθυγγα] Ὀξύτητα [18]), ἀκρωτήρια τοῦ Κρότωνος. Λέγει δὲ τὸ Λακίνιον.

866. Ἥξει δὲ ταύρου] Παραγενήσεται δὲ ὁ Μενέλαος καὶ εἰς την [1]) Σικελίαν, ὅπου αἱ παλαῖστραι τοῦ Ἔρυκος, τοῦ ξενοκτόνου, τοῦ υἱοῦ Ἀφροδίτης καὶ Ποσειδῶνος, ἀφ' οὗ καὶ ὁ τόπος Ἔρυξ ἐκλήθη· παλαιστὴν γὰρ αὐτὸν ὄντα, ἢ πένταθλον, καὶ οὕτω τοὺς ξένους ἀναιροῦντα, Ἡρακλῆς διερχόμενος, καὶ πενταθλήσας [2]) αὐτὸν, ἄρας μετέωρον κατεκρήμνισε καὶ ἀνεῖλε [3]), καὶ οὕτως Ἔρυξ ὁ τόπος ἐκλήθη. Ταῦρον [4]) δὲ τὸν Ἔρυκά φησι, διὰ τὸ θυμικὸν [5]) καὶ γενναῖον.

867. Κωλῶτις] Ἡ Ἀφροδίτη, καὶ τιμᾶται [6]) ἐν Κύπρῳ. Κωλῶτις [7]) δὲ ἐκλήθη, ὅτι τὶς νεανίας ὑπὸ λῃστῶν, ἢ ὑπὸ τυράννου [8]) κατασχεθεὶς, ἐκ τῶν κώλων, ἤτοι

16) πλουμαρικ.) Vit. 1. et Ciz. πλουμαρικοὺς, vitioſe. Vopiſc. in Carino c. 20. *veſtes plumandi difficultate pernobiles*, cf. ibi Salmaſ. pag. 849 ſqq.

17) κάλχη — εὑρέθη) In noſtris non comparent.

18) ὀξύτ.) Abeſt a Ciz. et Vit. 1. vt in edd. ante Pott.

1) εἰς τὴν) Noſtri περὶ τήν.

2) πενταθλ.) Vit. 1. et Ciz. διαπενταθλήσας: verbum Lexicis adhuc incognitum.

3) καὶ ἀνεῖλε) Abeſt a noſtris: gloſſa videtur eſſe τοῦ κατεκρήμνισε. Reliqua, vt Seb. habent.

4) ταῦρον — γενναῖον) Haec verba Vit. 1. et Ciz. primo loco ſcholii ponunt.

5) θυμικὸν) Ciz. θυμητικὸν; Vitt. 2 et 3. μυθικὸν, perperam.

6) καὶ τιμᾶται) Addunt Vit. 1. et Ciz. ſed Vit. 2. vt Pott. ἐν κύπρῳ.

7) κωλῶτις) Aliis dicitur κωλιὰς, cff. Ariſtoph. Nub. v. 52. ibique ſchol. qui conſentit Tzetzae, et Lyſiſtr. v. 2. Lucian. Amor. 42. et Pauſ. I, 1, 4. et ibi Facius. Vid. etiam Menſo *Verſuche über einige Gegenſtände aus der Mythol.* p. 181.

8) τυράν.) Art. τοῦ noſtri omittunt, bene.

τῶν 9) ἄκρων μορίων καὶ τῶν χειρῶν ἐδέθη. Ἡ δὲ Θυγάτηρ, ἢ τοῦ ἀρχιληστοῦ, ἢ τοῦ τυράννου, ἐρασθεῖσα αὐτοῦ, καὶ μιγεῖσα τούτῳ ἀπέλυσεν αὐτόν [10]. Ὁ δὲ Ἀφροδίτης ἱερὸν Κωλώτιδος ἱδρύσατο, εἰς εὐχαριστίαν αὐτῆς, ὅτι [11]) δεδεμένον ὄντα ἐκ τῶν κώλων ἐῤῥύσατο. Κωλὶς δὲ λέγεται καὶ ἡ ἄορνις γῆ [12]).

868. Ἀλεντία] Ἡ ἐν Ἄλεντι, ποταμῷ Κολοφῶνος, τιμωμένη· ἐκεῖσε [13]) γὰρ ἱερὸν αὐτῆς ἐστίν.

Λογγύρου] Λόγγυρος, λίμνη Σικελίας [14]).

869. Ἄρπης] Ἄρπη, ἡ Δρεπάνη [1]), καὶ ἡ Φαιακία, ἢ Κέρκυρα [2]), καὶ χωρίον ἐν Σικελίᾳ [3]). Καὶ ἡ μὲν Κέρκυρα λέγεται Δρέπανον [4]), ὅτι ἦν ἐκεῖ κεκρυμμένον τὸ δρέπανον, μεθ' οὗ ὁ Ζεὺς τὸν Κρόνον ἐξέτεμεν [5]), ἢ τὸ

9) τῶν) Nostri recte deent additum ἐκ. Vitt. 1. 2. et Ciz. tuentur vulg. ἀκρωτηρίων, pro quo Vit. 3. cum Eudoc. p. 266. ἀκρωτηρίων, corrupte. forte leg. ἀκρωτηρίων, quod, vt e Glossar. patet, est verbum mediae graecitatis, et extremam membri partem significat.

10) καὶ μιγ. — αὐτόν) Sic Vit. 1. et Ciz. pro ἀπέλυσεν αὐτόν, μιγεῖσα τούτῳ.

11) ὅτι — ἐῤῥύσατο) Vit. 1. et Ciz. tantum: ὅτι ἐλυτρώσατο αὐτόν.

12) κωλὶς — γῆ) Phanor. idem habet, verum addit quoque schol. seq. quod ad voc. κωλῶτις nil facit. Saepius exscripsit festinanter, et aliena adleuit.

13) ἐκεῖσε) Vitt. 2 et 3. ἐκεῖ. cf. de Alentia Manso antea l. p. 173.

14) λόγγ. — σικελ.) Absunt a Vit. 1. et Ciz.

1) ἡ Δρεπάνη) Pro ἤτοι δρέπανον Vit. 1. et Ciz. recte, cf. Steph. δρεπάνη, ἡ φαιακία.

2) ἢ κέρκ.) Nostri neque ἡ, vt Pott. neque ἢ habent. Seruandum tamen est ἢ, nam Phaeacia quoque nominabatur Corcyra, Plin. H. N. IV, 12.

3) χωρ. ἐν Σικ.) Nostri, vt ante Seb. ἡ Σικελία. Steph. ad δρεπάνη vrbem Siciliae fuisse tradit δρέπανον. Phauor. ad ἄρπη· ἔστι δὲ καὶ σικελικὸν χωρίον, δρέπανον λεγόμενον.

4) καὶ ἡ μὲν — λέγεται δρέπ.) Sic Vitt. 2 et 3. bene pro: λέγεται. Ἡ μὲν κέρκυρα.

5) ἐξέτεμεν) Pro ἐξέτεμνεν nostri cum edd. ante Seb.

δρεπάνου, ὅπερ ἡ Δημήτηρ [6]) ἔλαβε παρ' Ἡφαίστου, τέμνειν τοὺς στάχυας [7])· τὸ δ' ἐν Σικελίᾳ [8]), ὅτι ἐκεῖ ἦν τὸ δρέπανον, μεθ' οὗ τὸν Οὐρανὸν ὁ Κρόνος ἐξέτεμε, κἄνπερ [9]) ὁ Λυκόφρων φαίνηται νῦν τὸ Κρονοτόμον δρέπανον λέγειν. Τὸ δὲ δρέπανον [10]) παρὰ Σικελοῖς ζάγκλον [11]) καλεῖται. Μέμνηται [12]) δὲ καὶ Καλλίμαχος ἐν δευτέρῳ Αἰτίων.

870. Γονοῦσαν] Ἔστι μὲν πόλις [13]) Θετταλικὴ, νῦν δὲ λίμνη Σικελίας, ἐν ᾗ ἐπλανήθη ὁ Μενέλαος [14]).

871. Καὶ Θηροκλαίνου σηκὸν] Θηρόκλαινον λέγει τὸν Ἡρακλῆ [1]). Ἀπὸ κοινοῦ τὸ κάμψας, ἤτοι παρελθὼν, ὁ Μενέλαος καὶ τὸν σηκὸν [2]) καὶ ναὸν τοῦ Θηρο-

6) Δημήτ.) Vitt. 2 et 3. Δήμητρα.

7) στάχυας) Nostri pro στάχυς.

8) τὸ δ' ἐν Σικ.) Nostri, vt edd. pr. δρέπανον δὲ ἡ Σικελία.

9) κἄνπερ — λέγειν) Sic quoque Vitt. 2 et 3. nisi quod Vit. 2. recte φαίνηται pro φαίνεται: atque haec videntur esse e recensione Io. Tzetzae, nam If. Tzetz. sine dubio dedit, quod exhibent Vit. 1. et Ciz. οἱ δὲ φασὶν, ὅτι ἐν Σικελίᾳ ἔκρυψεν ὁ Ζεὺς τὸ κρονοτόμον δρέπανον.

10) τὸ δὲ δρέπ. — Αἰτίων) Desunt in Vit. 1. et Ciz. Callimach. ed. Ernest. p. 424 et 506.

11) ζάγκλον) *Cff. Eustath. ad Hom. Odyss. μ, p. 484. Bas. et Scaliger ad Varr. de L. L. IV, c. 31.* Thryllit.

12) μέμνηται — αἰτίων) Absunt a Vitt. 2 et 3. Sebast. cum editoribus pr. male αἰτιῶν, nam dicc. Αἴτια. In scholl. Hom. Villois. Marcianis Il. ι v. 193. ἐν δευτέρῳ — Αἰτίων: β, 145, ἐν Αἰτίοις, cf. Fabric. Bibl. Gr. Vol. III, p. 815. ed. Harl. vbi schol. *Aeschyli* Eumenid. citatur, omisso autem versiculo et verbis scholii, quae se ita habent: ἐν ὑπομνήματι Καλλιμάχου Αἰτίων β.

13) μὲν πόλις) Vit. 3. delent recte καὶ interiectum.

14) ἐν ᾗ — Μενέλ.) Vitt. 2 et 3. ignorant.

1) Θηρόκλ. — Ἡρακλῆ) Inserunt Vit. 1. et Ciz. omisso tamen postea voc. Ἡρακλέα, bene.

2) ὁ Μενέλ. — σηκὸν) Omittunt Vit. 1. et Ciz.

χλαίνου, ἤγουν τοῦ ἐνδεδυμένου τὴν λεοντῆν [3])· τῷ γὰρ Ἡρακλεῖ ναὸν περὶ Σύρτιν τῆς Λιβύης [4]) Ἰάσων ἐδείματο [5]); καὶ οἱ λοιποὶ Ἀργοναῦται, μετὰ τὸ ἐπιτελέσαι ἀγῶνας ἐκεῖσε· εἰς γὰρ τὴν Σύρτιν ἐμπεσόντες, διὰ τὸ εἶναι ψαμμαθώδη [6]) καὶ ἀβαθῆ τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ δύνασθαι πλεῖν αὐτούς, ἄραντες ἐπ' ὤμων τὴν Ἀργώ, δώδεκα [7]) ἡμέρας ἐπορεύοντο διὰ τῆς ἐρήμου Λιβύης, ὥς φησι Πίνδαρος· τῇ δὲ δωδεκάτῃ [8]) πρὸς ἑτέραν θάλασσαν ἐλθόντες, κατέθεντο αὐτήν, καὶ ἀγωνισάμενοι, καὶ λουσάμενοι περὶ τὴν ἐκεῖσε θάλασσαν, ὃν εἴπομεν [9]), ναὸν ἔκτισαν τῷ Ἡρακλεῖ· ἐν ᾗ θαλάσσῃ ὁ ἀποπλυνθεὶς ἱδρὼς τῶν Ἀργοναυτῶν ἐν ταῖς ψάμμοις [10]) μέχρι τοῦ νῦν ἐλαίου στίλβει, μήτε ὑπὸ τοῦ τῆς θαλάσσης κλύδωνος, μήτε ὑπὸ ὄμβρων καθαιρούμενος [11]).

872 — 73. Ὃν Κρηθέως ἄμναμος, ὁρμήσας Ὅντινα ναὸν τοῦ Ἡρακλέος [1]) ἔδειμε καὶ ἔκτισε [2]) σὺν

3) λεοντῆν) Pro λεοντὴν Vit. 1. et Cis. cum add. ντ.

4) τῆς Λιβύης — usque ad εἰς γὰρ τὴν Σύρτιν incuria librarii in Vitt. 2 et 3. excidisse videntur.

5) ἐδείματο) Reduximus hoc voc. rarius a Seb. perperam mutatum in ἀνήγειρε, quod e glossa est, nam δέμω est i. q. οἰκοδομέω, cf. Etymol. M. δειμάμενος, Phavor. e Zonar. δειμάμενος. Ad v. 872. iterum occurrit ἔδειμε.

6) ψαμμαθώδη καὶ) A Seb. additum nostri non addunt, neque omnino videtur addendum, si ἀβαθῆ, ut nostri, pro ἄβατον s. ἀδιάβατον legas, quae lectio nostrorum aptissima simul tollit tautologiam: μὴ δύνασθαι πλεῖν αὐτούς, nam sic quoque nostri pro αὐτήν.

7) δώδεκα) Revocavimus e Codd. nostris et Pind. Pyth. IV, 45, quem laudat Tzetzes. Seb. temere δέκα ob seq. δωδεκάτῃ δὲ — nam ipso die duodecimo quum pervenissent ad aliud mare, navem eo usque portatam deposuerunt.

8) τῇ δὲ δωδ.) Sic nostri pro τῇ δωδ. δὲ.

9) εἴπομεν) Pro εἶπεν Vitt. 2 et 3. bene.

10) ταῖς ψάμ.) Vitt. 2 et 3. τοῖς ἄμμοις.

11) καθαιρ.) Vit. 1. et Cis. καθαιρούμενον.

1) τοῦ Ἡρακλ.) Delent Vit. 1. et Cis. nec contextus eo indiget.

τοῖς πεντήκοντα Ἀργοναύταις ὁ ἄμναμος καὶ ἀπόγονος τοῦ Κρηθέως Ἰάσων, ὁρμίσας καὶ ἐλλιμενίσας ἐκεῖσε δηλονότι [3]) τὸ σκάφος, ἤτοι τὴν ναῦν τὴν Ἀργώ. Ἄμναμος δὲ καὶ ἀπόγονος Κρηθέως ὁ Ἰάσων οὕτω [4])· Σαλμωνέως καὶ Ἀλκιδίκης θυγάτηρ Τυρώ. Τυροῦς καὶ Ποσειδῶνος Πελίας [5]) καὶ Νηλεύς. Τῆς αὐτῆς δὲ Τυροῦς [6]) καὶ Κρηθέως Αἴσων, Ἀμυθάων [7]), Φέρης. Αἴσονος καὶ Πολυμήδης [8]), τῆς Αὐτολύκου, ἤ, κατά τινας, Ἄρνης, ἢ Σκάρφης, Ἰάσων. Τὴν δὲ τῶν Ἀργοναυστῶν ἱστορίαν πλατέως λίαν ἐν τῇ ἀρχῇ [9]) εἶπον.

874 — 76. Κρόκαι] Οἱ αἰγιαλοί, παρὰ τὸ [10]) κρύος κύειν· ψυχροὶ γάρ· ἤπερ ὁ βυθός.

Κρόκαι [11]) δὲ Μινυῶν] Οὕτω [12]) συντάσσεται· Ὅντινα ναὸν σὺν τοῖς πεντήκοντα ἔδειμεν. Αἱ κρόκαι δὲ [illegible]

2) καὶ ἔκτισε — ἄμναμος καί) Vit. 1. et Ciz. non agnoſcunt.

3) δηλονότι) Abeſt a Ciz. et Vit. 1. vti quoque ſeq. τὴν ναῦν.

4) οὕτω) Pro οὕτως Vitt. 1. 2. et Ciz. ſed Vit. 3. οὗτος.

5) πελίας) Vitt. 2. et 3. perperam πηλεὺς, cf. Apollod. I, 9, 8.

6) τῆς αὐτῆς — τυροῦς) Pro τυρ. δὲ τῆς αὐτῆς Vit. 1. et Ciz. bene, cf. ad v. 175, vbi eadem narrantur.

7) Ἀμυθάων — εἶπον) Abſunt a Ciz. et Vit. 1. modo habent: ἀφ' οὗ ὁ Ἰάσων. Sed Ἀμυθάων pro Ἀμυθάων, vt ad v. 175, cum Seb. Vitt. 2 et 3.

8) πολυμήδης) Sic quoque Apollod. I, 9, 16. ſed Eudoc. p. 221. Ἀλκιμέδης, τῆς Κλυμένης τῆς Μινυάδος, cui conſentit ſchol. Apoll. Rh. II, 229, p. 125.

9) ἐν τῇ ἀρχῇ) ſcl. ad v. 175. Sic Vitt. 2 et 3. pro ὄπισθεν. Caeterum in edd. pr. addita: Λάγχουρος] λίμνη Σαλίας. Γονοῦσα δέ ἐστι μὲν καὶ πόλις Θετταλικὴ, νῦν δὲ λίμνη Σικελίας, a Seb. eiecta noſtri quoque non agnoſcunt.

10) παρὰ τὸ) Vit. 2. ἀπὸ τοῦ; ſed κρύος κύειν noſtri cum vulgato. Equidem cum Etymolog. κρύω, κρύειν l. κρύος, κρύειν legendum putem, niſi ſequeretur ψυχροί. Hariolatur hic ſcholiaſtes; ſupra ad v. 107. meliora dat.

11) κρόκαι — πολὺν χρόνον) Omnia abſunt a Vit. 1. et Ciz.

12) οὕτω) Pro οὕτως noſtri.

καὶ αἱ ψάμμοι καὶ αἰγιαλοὶ τῆς θαλάσσης, δηλονότι τῆς ἐκεῖσε, τηροῦσι καὶ φυλάττουσι τὰ εὔλιπῆ καὶ λιπαρὰ στελγίσματα [13]) καὶ τοὺς ῥύπους τῶν Μινυῶν καὶ Ἀργοναυτῶν, οὐδὲ φοιβάζει καὶ πλύνει ὁ κλύδων, οὐδ' ἡ ὀμβρία σταγὼν, σμήχουσα καὶ καθαίρουσα δηναιὸν καὶ πολὺν χρόνον [14]).

Μινυῶν] Τῶν Ἀργοναυτῶν, ὅτι οἱ πλείους [15]) αὐτῶν ἐξ Ὀρχομενοῦ τοῦ Μινυείου [16]) ἦσαν. Δύο [17]) δὲ Ὀρχομενοί εἰσιν, ὅ, τε ἐν Βοιωτίᾳ, οὗτος ὁ Μινύειος, καὶ ὁ πολύμηλος [18]), ὁ ἐν Ἀρκαδίᾳ. Ὁ δὲ τόπος Ὀρχομενὸς Μινύειος οὕτως [19]) ἐκλήθη ἀπὸ Μινύου, τοῦ Ποσειδῶνος παιδὸς καὶ Καλλιῤῥόης [20]), τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός· οὗπερ Μινύου καὶ Τριτογονείας [21]), τῆς Αἰόλου, οἱ πλείους τῶν Ἀργοναυτῶν. Ἄριστοι δὲ ἱππικοὶ οἱ Ὀρχομένειοι· Ἐργῖνος γὰρ ἵππῳ Θηβαίους νικήσας, φόρῳ ὑποτελεῖς ἔσχεν· Ἡρακλῆς δὲ αὐτοὺς ἠλευθέρωσεν.

Εὐλιπῆ στελγίσματα] Οἱ ῥυπαροὶ [22]) ἱδρῶτες,

13) στελγ.) Vit. 2. στελγίσμντα: Vit. 3. στλεγίσματα hic et poſtea.

14) πολ. χρόνον) Vitt. 2 et 3. πολυχρονίως.

15) οἱ πλείους) Idem tradit ſchol. Pind. Pyth. IV, 20. Cod. Ciz. poſt οἱ πλείους αὐτῶν, reliquis demtis, pergit: ἀπὸ Μινυοῦ τοῦ Ποσειδῶνος etc.

16) Μινυείου) Sic quoque Vit. 2. ſed Vitt. 1. 3. et Ciz. Μινυοῦ. Schol. Pind. et Apollon. l. l. μινύου.

17) δύο — Ἀρκαδίᾳ) Absunt a Vit. 1. et Ciz.

18) πολύμηλος) Pro πολύκαλλος Vitt. 2 et 3. recte, cf. Hom. Il. II, 605. ibique Euſtath. et Il. II, 511. Statius Theb. IV, 295. et Tzſch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 247. Sic quoque Gerbel. et Pott. legendum putarunt.

19) οὕτως) Pro οὗτος noſtri cum Seb.

20) καλλιῤῥόης) Pro καλλιρόης noſtri, recte, cf. Apollod. II, 5, 10.

21) τριγονείας) Ita quoque Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. cum edd. ante Seb. et ſchol. Pind. Pyth. IV, 120. τριτογενείας.

22) ῥυπαροὶ) Pro λιπαροὶ Vit. 1. et Ciz. recte ob ſeq.

ὁ ῥύπος, τὰ ἀποξύσματα· στελγίδες [23]) γὰρ, τὰ τριπτήρια [24]), οἷς οἱ [25]) ἐν τοῖς βαλανείοις τριβόμενοι τὸν ῥύπον ἐκξέουσι [26]).

Πολλὰ εἰπὼν περὶ Μενελάου ὁ Λυκόφρων, περὶ τῶν τοῦ Ἀντήνορος [27]) υἱῶν οὐκ ἐμνημόνευσε, Γλαύκου φημὶ καὶ Ἐρυμάνθου [28]), οἳ μετὰ Μενελάου [29]) πλέοντες, ναυαγήσαντες ἐξῆλθον περὶ Κυρήνην τῆς Κρήτης [30]), καὶ οὐκ ἔτι ἐπείσθησαν ἐκείνῳ συμπλεῖν, ἀλλ' ᾤκησαν ἐν Κυρήνῃ Κρήτης τὸν ἀπ' αὐτῶν Ἀντηνοριδῶν λόφον κληθέντα. Λυσίμαχος [31]) δὲ ἐν πρώτῳ τῶν Νόστων οὕτω πως [32]) λέγει· „Γλαῦκος, Ἀκάμας, Ἱππόλοχος, οἱ Ἀντηνορί-„δαι, παρ' Ἀκαμνάκει [33]), βασιλεῖ Λιβύων, ᾤκησαν, „μὴ βουλόμενοι συνοικεῖν τοῖς τὸ Ἴλιον πορθήσασιν, αἱ

ῥύπος. Verba autem haec usque ad ἀποξύσματα Vitt. 2 et 3. non habent.

23) στελγίδ.) Vit. 3. στλεγίδες.

24) τριπτήρ.) Vit. 1. τρίπτρα: Ciz. ῥίπτα: Vit. 2. vt edd. pr. τρίπτα: Vit. 3. τρίπλευρα, corrupte omnes.

25) οἷς οἱ) Sic Vit. 1. et Ciz. bene: reliqui ignorant οἱ.

26) ἐκξέουσι) Vit. 1. et Ciz. pro ἐκξέομεν, quod tuentur cum vulgat. Vitt. 2 et 3. Phauor. ἀποξέουσι.

27) Ἀντήνορ.) Vit. 1. et Ciz. Ἀγήνορος, qui Hom. Il. λ, 59. filius Antenoris dicitur.

28) Ἐρυμ.) Vit. 1. et Ciz. Ἐρυμανθείας, corrupte.

29) μετὰ Μεν.) Nostri omnes sine art. τοῦ.

30) περὶ — κρήτης) Pro περὶ τὴν κρήτην Vit. 1. et Ciz. vti in seqq. quoque ἐν κυρήνῃ κρήτης pro ἐν κρήτῃ, bene.

31) λυσίμαχος — ᾤκησαν) Desunt in Vit. 1. et Ciz. λυσίμαχος Vitt. 2 et 3. quoque exhibent, olim male in edd. vett. σύμμαχος. Cf. de Lysimacho Voss. de Hist. gr. p. 501. Fabric. Bibl. Gr. Vol. II, p. 129. ed. Harl. Add. Phot. Lex. p. 569. ad Σαμίων: ὡς Λυσίμαχος ἐν β Νοστῶν (lege Νόστων), Heyne in Obseruu. ad Apollod. p. 223. et ad Virgil. T. II, p. 241. In Io. Tzetz. Chil. VI, v. 921. λυσίμ. dic. κυρηναῖος.

32) οὕτω πως) Sic legendum, vt infra ad v. 918. pro οὕτω πῶς. Vitt. 2 et 3. οὕτω πον.

33) Ἀκαμνάκει) Vitt. 2 et 3. pro Ἀμνάκει.

„μεθ' ἱκανὸν χρόνον τὸν μεταξὺ Κυρήνης [34]) καὶ θαλάσ-„σης Ἀντηνοριδῶν λόφον ἔκτισαν καὶ ᾤκησαν“ [35]).

877 — 80. Ἄλλους δὲ θῖνες] Περὶ τῶν Θεσσαλῶν φησὶ Γουνέως, Προθόου, καὶ Εὐρυπύλου, ὅτι τοὺς ἄλλους αἰάξουσι [1]) καὶ θρηνήσουσιν οἱ θῖνες καὶ αἰγιαλοὶ [2]), οἵ τε μύρμηκες καὶ αἱ παραθαλάσσιαι πέτραι, αἱ πέλας καὶ πλησίον τῶν Τευχείρων, ἥτις ἐστὶ πόλις τῆς [3]) Λιβύης. Θρηνήσουσι δὲ αὐτοὺς [4]), τί παθόντας; ἐκβεβρασμένους καὶ ῥιφέντας ὑπὸ τῆς θαλάσσης εἰς τὸ ἔρημον οἰκητήριον τοῦ Ἄτλαντος, ἤτοι τὴν Λιβύην. Ἐῤῥιφέντας δὲ, ποταποὺς, προσεστηρότας [5]) καὶ διεσχισμένους δέρτροισι [6]) καὶ σώμασι θρυλλιγμάτων καὶ συντριμμάτων, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, θρυλλίγμασι καὶ συντρίμμασι δέρτρων καὶ σωμάτων, ἀντιστρόφως εἶπε.

Τειχείρων] Τῆς Κυρήνης πόλεις, Ἀπολλωνία καὶ Τεύχειρα [7]). Ἡ δὲ Κυρήνη χωρίον τῆς Λιβύης ἐστὶν, ὡς καὶ ἡ Φάρος.

Ex 879. Ἄτλαντος οἰκητήριον] Τὴν Λιβύην λέγει· Ἄτλας γὰρ μαθηματικὸς ἦν Λίβυς ἀνὴρ [8]), ὃς εἰς

34) κυρήν.) Recte: Vitt. 2 et 3. vitiose κρήνης.

35) ἔκτισ. — ᾤκησ.) Vitt. 2 et 3. ᾤκησ. καὶ ἔκτ.

1) αἰάξ.) Recte, nostri tuentur vulg. αἰάζουσι, sed Vit. 3. praetermittit καὶ θρηνήσουσιν.

2) αἰγιαλ.) Bene omittunt art. οἱ Vitt. 2 et 3.

3) τῆς) Addunt Vit. 1. et Ciz.

4) αὐτοὺς) Vit. 1. et Ciz. αὐτοί.

5) προσεστηρ.) Vitt. 2 et 3. προσερηρότας, vid. nott. ad Lycophr.

6) δέρτρ.) Vitt. 2 et 3. δέντροισι, et postea δέντρων pro δέρτρων, male.

7) Ἀπολλ. καὶ Τεύχ.) Idem tradit schol. Pind. Pyth. IV, 26. Inde a Τευχείρων usque ad verba v. 881: Μόψον τιταιρώνιον] ὁ Μόψος οὗτος, desiderantur omnia in Vit. 1. et Ciz. In Vit. 2. tota pagina deest usque ad verba v. 886. εἰς τὴν Λιβύην γενέσθαι ἀποικίαν. In Vit. 3. reperiuntur quidem, sed ad extr. schol. v. 881. sunt, ni fallor, Io. Tzetzae.

8) μαθηματ. — ἀνὴρ) Idem Io. Tzetz. ad Hesiod. p. 92. ed. Heins.

ὄρος ὑψηλὸν ἀνερχόμενος πρὸς ἀκριβεστέραν κατασκοπὴν τῶν ἀστέρων, καί ποτε παρασφαλεὶς 9), κατέπεσεν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὴν ὑποκειμένην θάλασσαν, καὶ ἀνῃρέθη, ὅθεν ἀπ' αὐτοῦ τό, τε ὄρος, καὶ τὸ πέλαγος Ἀτλαντικὸν ἐκλήθησαν. Πολύϊδος 10) δέ, ὁ Διθυραμβοποιός, τὸν Ἄτλαντα τοῦτον ποιμένα Λίβυν φησίν, οὐ μαθηματικόν· ἀπολιθωθῆναι δὲ ὑπὸ Περσέως, δείξαντος αὐτῷ τὴν Γοργόνα 11), διὰ τὸ μὴ ἐᾷν αὐτὸν διελθεῖν, ἀλλ' ἐρωτᾷν αὐτόν, τίς εἴη. Τούτου καὶ τοῦ Ἄτλαντος υἱὸς ἦν 12) ὁ Ἕσπερος 13) κατὰ τοὺς λοιπούς, οὐ κατὰ τὸν Πολύϊδον. Ἔρημον δὲ τὸ Ἄτλαντος οἰκητήριόν φησιν 14), ὅτι ἔρημος ἡ Λιβύη.

881 — 96. Μόψον Τιταιρώνειον] Ἔνθα ποτὲ θανόντα τὸν Μόψον 1), τὸν ἀπὸ Τιταρῶνος 2) πόλεως, ταρχύσαντες 3) οἱ Ἀργοναῦται, ἀνεστήλωσάν τε καὶ δίκην στήλης ἔστησαν τυμβείαν κρηπῖδα καὶ βάσιν 4), καὶ σημεῖον ἀπὸ τοῦ Ἀργώου δορὸς καὶ τοῦ τῆς Ἀργοῦς ξύλου, πέτευρον 5) καὶ σανίδα κλασθέν, ἤτοι κώπην τεθλασμένην 6)· ἀνεστήλωσαν δὲ αὐτὸ κειμήλιον καὶ δώρημα

9) παρασφ.) Vit. 3. κατασφαλεὶς, quod voc. Lexica ignorant.

10) πολύϊδος) Pro πολύειδος Vit. 3. hic et poftea, recte, cf. Etymol. Mag. ad Ἄτλας, et Heyne ad Apollod. III, 3, 1. In Prolegg. non occurrit inter Dithyrambicos, forte h. l. additus a Io. Tzetza. vid. Voff. de Poet. gr. p. 47. *Polyides Sophista inter Tragicos locum inuenit ap. Ariſtot. de Poet. c.* 13 *ſq.* Thryllit.

11) γοργόνα) Vit. 3. vti alias, γοργόνην.

12) ἦν) Exhibet Vit. 3. cum Seb.

13) Ἕσπερ.) Vit. 3. Ἑσπέριος.

14) φησιν) Addit Vit. 3. cum Seb.

1) τὸν Μόψ.) Abeſt a Vit. 3.

2) τιταρῶνος) Vit. 3. pro τιταιρῶνος, recte, cf. Steph. Byz. ad h. v.

3) ταρχύσ.) Vit. 3. ταρχύσαντο, vt ap. Lycophr.

4) καὶ βάσιν — τοῦ τῆς) Abſunt a Vit. 3.

5) πέτευρον) Vit. 3. πέταυρον, vid. nott. ad Lycophr.

6) τεθλασμ.) Pro τεθραυσμένην Vit. 3. bene.

νεκρῶν. Ποῦ δ' ἀνεστήλωσαν; περὶ τὴν Αὐσίγδα, πόλιν Λιβύης [7]), ἥντινα Αὐσίγδα παραῤῥεῖ ὁ Κίνυφος ποταμός. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτω συντάσσεται [8])· Ἔνθα ποτὲ τὸν Μόψον οἱ Ἀργοναῦται ἔθαψαν. Ἡ δὲ Κολχὶς Μήδεια τῷ Νηρέως γόνῳ, ἤγουν [9]) υἱῷ, Τρίτωνι παρέσχε πλατὺν κρατῆρα, κεκροτημένον καὶ εἰργασμένον χρυσῷ. Τίνος δὲ χάριν παρέσχε τῷ Τρίτωνι; δείξαντι τὸν πλοῦν, ἢ [10]) καὶ ἄπου διὰ τῶν στενῶν [11]) πετρῶν ὁ Τῖφυς, κυβερνήτης ὢν τῆς Ἀργοῦς, ἄθραυστον αὐτὴν διαβιβάσει. Τουτάκις δὲ καὶ τότε αὐδάξει καὶ εἴπῃ θαλασσόπαις [12]) δίμορφος θεὸς, ἤγουν ὁ Τρίτων, τοὺς Ἕλληνας τὰ κράτη λαβεῖν τῆς χώρας, ἤτοι κυριεῦσαι τῆς Λιβύης, ὅταν ὁ ἀγρότης Λιβυκὸς λαὸς παλίμπουν καὶ ἀντίστροφον τὸ δῶρον, ἤτοι τὸν κρατῆρα, ὀρέξῃ καὶ παράσχῃ Ἕλληνι, νοσφίσας καὶ ἐκβαλὼν καὶ στερήσας τῆς πατρίδος, ἤτοι τῆς Λιβύης. Τὰς δὲ εὐχὰς, ἤτοι τοὺς λόγους [13]), τοῦ Τρίτωνος φοβούμενοι οἱ Λίβυες, κρύψουσι τὸ κτέαρ καὶ κτῆμα, ἤτοι τὸν κρατῆρα, ἐν χθονὸς ἐσχάτοις μυχοῖς, ἄφαντον.

Μόψον Τιταιρώνειον] Ὁ Μόψος οὗτος εἷς τῶν Ἀργοναυτῶν ἦν, υἱὸς Ἀμπύκου καὶ Χλωρίδος, τῆς Ὀρχομενοῦ. Ὁ δὲ Ἄμπυκος υἱὸς ἦν [14]) Τιταιρῶνος [15]), ἀφ' οὗ καὶ πόλις, ὡς καὶ Ἡσίοδος [16])·

Μόψον τ' Ἀμπυκίδην [17]), Τιταρήσιον, ὄζον Ἄρηος.

7) πόλιν λιβ.) Defunt in Vit. 3. deinde pro ἥντινα Αὐσ. legit ὅπου. Infra ad v. 885. fere eadem repetuntur.

8) τὸ δὲ — συντάσσ.) Vit. 3. cum vulg. τῷ δὲ Νηρέως γόνῳ οὕτω σύνταξον.

9) γόνῳ, ἤγουν) A Seb. additum Vit. 3. non addit.

10) ἢ) A Seb. adiectum consentiente Vit. 3. cf. ad v. 889.

11) διὰ τ. στενῶν) Sic Vit. 3. comprobante Pottero. Seb. στενῶν male omisit.

12) θαλασσόπ.) Vit. 3. delet art. ὁ, bene, cf. Lycophr. v. 892.

13) λόγους) Vit. 3. λόγχους.

14) ἦν) Cum Seb. Vit. 3.

15) τιταιρῶνος) Forte τιταρῶνος, vti vrbs dic. τιταρών, et schol. Apollon. I, 65.

Οὗτος ὁ Μόψος τοῖς Ἀργοναύταις συμπλέων, ἀνῃρέθη ὑπὸ ὄφεως ἐν Λιβύῃ, ἔνθα θάψαντες αὐτὸν οἱ Ἀργοναῦται, οἱ ἑταῖροι αὐτοῦ [18]), ἔπηξαν ἐπάνω τοῦ τάφου αὐτοῦ κώπην, ἢ σανίδα [19]), ἐκ τῆς Ἀργοῦς. Καὶ ὁ μὲν Μόψος οὗτος, ὁ τοῦ Ἀμπύκου καὶ Χλωρίδος, ἐν Λιβύῃ κεῖται, εἷς ὢν τῶν Ἀργοναυτῶν· ὁ δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος υἱὸς Μόψος καὶ Μαντοῦς, τῆς θυγατρὸς Τειρεσίου, ἐν Κολοφῶνι τῆς Ἀσίας. Τινὲς δέ φασιν ἐν Κιλικίᾳ.

Ex 883. Ἀργώου δορὸς]. Ἀργὼ ἐκλήθη ἡ τοῦ Ἰάσονος [1]) ναῦς, ἢ ὅτι [2]), κατὰ Ἀπολλώνιον [3]), Ἄργος ὁ Ἀρέστορος [4]), ἢ Ἀλέκτορος, υἱὸς αὐτὴν ἐναυπήγησεν· ἢ ὅτι ἐν Ἄργει ἐναυπηγήθη, ὥς φησιν Ἡγήσανδρος [5]) ὁ Σαλαμίνιος.

p. 119. Μόψος τοῦ Τιτάρωνος; nostri Codd. vero cum Eudoc. p. 220. τιταιρῶνος.

16) Ἡσίοδ.) Scut. Herc. 181, cf. ibi Heinrich.

17) Ἀμπυκ.) Vit. 1. et Ciz. Ἀμπυκίδα, non bene.

18) οἱ ἑταῖρ. αὐτ.) Absunt a Vit. 1. et Ciz.

19) ἢ σαν.) Vit. 3. καὶ σαν. hoc est.

1) Ἰάσονος) Nostri recte pro Ἰάσωνος.

2) ἢ ὅτι — ἐναυπήγησεν) Desunt in Vit. 3. non bene, ob seq. ἢ ὅτι — Σαλαμ. quod habet. Alia tamen manus ad extr. addidit ἢ ὑπὸ Ἄργου. Eudocia quoque addit p. 99. ὑπὸ Ἄργου, omissa tamen part. ἢ.

3) κατὰ Ἀπολλών.) I, 110.

4) Ἀρέστορος) Reduxit bene Sebast. uti iam Sturz. legit ad Pherecyd. p. 174. quem consulas, pro Ἄττορος. Vit. 1. et Ciz. Ἄστορος, aeque male. Apoll. Rh. I, 112. Ἄργος τεῦξεν Ἀρεστορίδης, et Apollod. II, 1, 3. ὃν Ἀσκληπιάδης Ἀρέστορος λέγει υἱόν, cf. ibi Heyne.

5) Ἡγήσανδρ.). *Nisi Delphicus pro Salaminius licet rescribere, (Hegesander enim* ὁ Δελφὸς *commentaria quoque scripsit* περὶ ἀνδριάντων καὶ ἀγαλμάτων, *teste Athen.* V, 13. *atque in illis fortasse id tangere potuit) nisi igitur Delphicum illum, de quo vid. Voss. de H. Gr. L.* III, *p.* 288. *malumus intelligere, ignoro alterum, qui ipsum commemoret.* Sebast. Pro ὥς φησιν — σαλαμ. quod quoque Vit. 3. et Eudoc. additis modo ὑπὸ Ἄργου, habent: Vit. 1. et Ciz. κατ' Ἡγησάνδρου σαλαμινίου.

Ex 885. Αὔσιγδα] Αὔσιγδα πόλις Λιβύης, ἣν παραῤῥεῖ ὁ Κίνυφος ποταμός. Φασὶ [6]), ὅτι κατὰ τὴν ἀνακομιδὴν ἡ Ἀργὼ εἰς τὴν Σύρτιν ἐνέπεσεν. Ἀποροῦσι δὲ τοῖς Ἀργοναύταις περὶ τοῦ ἔκπλου Τρίτων, ὁ υἱὸς Ποσειδῶνος, ἐπιφανεὶς, ὡδήγησεν αὐτούς. Ὧι ἔδωκεν ἡ Μήδεια ἀμοιβὴν χρυσοῦν κρατῆρα, ὃν εἶχεν ἀπὸ τῶν τοῦ πατρὸς λαφύρων.

Ex 886. Τῷ δὲ Νηρέως γόνῳ Τρίτωνι] Ἀκέσανδρός [7]) φησιν, Εὐρύπυλον καὶ Τρίτωνα Ποσειδῶνος καὶ Κελαινοῦς εἶναι παῖδας, ὃς Εὐρύπυλος, γήμας Στερόπην [8]), τὴν τοῦ Ἡλίου [9]), Πασιφάης δὲ ἀδελφὴν, γεννᾷ Λυκάονα [10]) καὶ Λεύκιππον, ὃς Εὐρύπυλος βασιλεὺς [11]), ἦν Κυρήνης. Ὁ δε Τρίτων τὰ μεν ἄνω μέχρι λαγόνων ἄνθρωπος ἦν τέλειος, χεῖράς τε ἔχων [12]), καὶ τὰ λοιπά· τὰ δὲ ἐκ λαγόνων κάτω δελφὶς, ἔχων δύο μόνους ἐμπροσθίους [13]) πόδας ἵππου, Ἀμφιτρίτης δὲ [14]) καὶ Ποσειδῶνος ὢν παῖς, κατ' ἐμὲ καὶ τοὺς λοιπούς [15]).

6) φασὶ — usque ad πατρὸς λαφύρων nostri ignorant.

7) Ἀκέσανδρός) *Locum Acesandri habent scholia Pindari Pyth.* IV, 57. *add. schol. Apollon.* IV, 1608, *p. m.* 245, *b.* Thryllit. Add. Voss. de Hist. Gr. p. 238, Plutarch. Sympos. L. V, p. 685, Vol. VIII. edit. Reisk. Ἀκέσανδρος ἐν τῷ περὶ Λιβύης, schol. Apoll. Rh. IV, 1750. schol. Pind. Pyth. IV, 1, p. 543. Vol. III. ed. Heyn. et Pyth. IX, 26, p. 626.

8) Στερόπην) Pro Στεροπὴν Vit. 1. et Ciz. *quod recentum, quia κύριον.* Thryllit. Sic quoque schol. Pind. l. l.

9) τὴν τ. Ἡλίου) Sic Codd. nostri cum schol. Pind. abiecto voc. θυγατέρα, temere a Pottero intruso.

10) Λυκάονα) A Seb. restitutum pro λύκωνα comprobant nostri cum Schol. Pindari, qui tamen λεύκιππον etiam pro λεύχιππον recte legunt.

11) βασιλεὺς) Nostri delent bene praemiss. καί.

12) τε ἔχων) Abest a Vit. 1. et Ciz. Forte intelligitur κατὰ, vel refertur ad seq. ἔχων.

13) ἐμπρ.) Vit. 1. et Ciz. mendose ἐμπρόκτους.

14) δὲ) Ciz. et Vit. 1. bene inserunt.

Ἔστι δὲ Τρίτων καὶ [16]) ποταμὸς Λιβύης. Οὗτος ὁ Τρίτων ὁμοιωθεὶς Εὐρυπύλῳ, τῷ λεχθέντι Κυρήνης βασιλεῖ, καθὰ Μενεκλῆς καὶ Πίνδαρος [17]) ἱστοροῦσιν, ὑπέδειξε τὸν πλοῦν, καὶ βῶλον ἔδωκε [18]) τοῖς Ἀργοναύταις, ἣν Εὔφημος, ὁ πρωρεὺς τῆς Ἀργοῦς, ἐδέξατο, υἱὸς ὢν καὶ αὐτὸς Ποσειδῶνος καὶ Μηκιονίκης [19]), ἢ Δώριδος [20]) τῆς Εὐρώτα [21]) θυγατρὸς, γαμβρὸς δὲ Ἀλκμήνης ἐπὶ Λαονόμῃ [22]) θυγατρί· ὃν Εὔφημον Ἀσκληπιάδης [23]) φησὶ δῶρον ἔχειν παρὰ Ποσειδῶνος [24]), τὴν θάλασσαν ἀπημάντως, ὡς διὰ γῆς, πορεύεσθαι. Ὡς γοῦν [25]) ἐκ τῆς Κολχίδος διὰ τῆς ἔξω [26]) θαλάσσης καὶ τοῦ Ἀδρίου τὸν πλοῦν ἐποιήσαντο, διὰ τοῦ Φάσιδος δὲ

15) ὢν παῖς — λοιποὺς) Ciz. et Vit. 1. modo παῖς ἦν. Reliqua a Io. Tzetza, qui vbique vénditat ſuum κατ' ἐμὲ, videntur allita. λοιποὺς, vt Apollod. I, 4, 5. et Heſiod Theog. v. 930.

16) τρίτων καὶ) Vit. 1. et Ciz. aptius, quam vulg. καὶ τρίτων, cf. Schol. Pind. Pyth. IV, 35.

17) Πίνδαρ.) Pyth. IV, 37+ cf. ibi ſchol. et ad v. 49. Μενεκλῆς, Pind. Pyth. IV, 10, p. 545. cf. Voſſ. de H. Gr. p. 304. Laudatur quoque in Phot. Lex. p. 17. ad Ἑρμαῖ.

18) ἔδωκε) Vit. 3. ἔδειξε, non apte.

19) Μηκιονίκ.) Vit. 3. μηκιόνης, vitioſe. Schol. Pind. Pyth. IV, 15, et 35. vulg. ſeruant.

20) Δώριδ.) Pro ὤριδος reſtituit Seb. conſentiente Vit. 3.

21) Εὐρώτα) Sic omnino legendum pro Εὐρώτου. Vit. 3. et ſchol. Apollon. p. 245, b, habent Εὐρώπης, vbi Εὔφημος Ποσειδῶνος καὶ Εὐρώπης τῆς Τιτυοῦ filius dicitur, ſed vulg. tenenda, quia ſchol. Pindari Pyth. IV, 15 et 76. τῆς Εὐρώτα θυγατρὸς habet.

22) Λαονόμῃ) Vit. 3. Λαομένῃ, vitioſe.

23) Ἀσκληπιάδ.) Vid. ad v. 315. Phot. Lex. p. 452. ὕδωρ δὲ πίνων —. Voſſ. de Hiſt. gr. p. 409.

24) Ποσειδῶνος) Pro Ποσειδῶνι cum Seb. Codd. noſtri et ſchol. Pind. Pyth. IV, 64.

25) ὡς γοῦν uaque ad οὕτω μὲν Πίνδαρος deſunt omnia in Vit. 1. et Ciz. Pleraque hauſta e ſchol. Pind. Pyth. IV, 44.

26) τῆς ἔξω) Vit. 3. τὸ ἔξωθεν.

εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἐνέβαλον, δώδεκα πρότερον ἡμέρας ἔξω τοῦ 27) Ὠκεανοῦ φέροντες ἐν τοῖς νώτοις τὴν Ἀργὼ διὰ τῆς ἐρήμου τῆς Λιβύης· ἐκεῖσε δὲ περὶ Κυρήνην ἐδέξαντο τὴν βῶλον παρὰ τοῦ Τρίτωνος, ὡς ἔφην, Εὐρυπύλῳ ὁμοιωθέντος. Ἐλύθη δὲ ἡ βῶλος περὶ τὴν Θήραν 28), βραχεῖσα ἐν τῷ πλοίῳ. Μαντεύεται δὲ ἡ Μήδεια τοῖς Ἀργοναύταις, τοὺς ἀπ' Εὐφήμου 29) ἑπτακαιδεκάτῃ γενεᾷ στεῖλαι ἀποικίαν εἰς Λιβύην ἐκ τῆς Θήρας· (ἡ δὲ Θήρα 30) Καλλίστη πρότερον ἐλέγετο)· ὃ καὶ γέγονεν. Εὔφημος γὰρ ἐν Λήμνῳ Λαμάχῃ 31) μιγεὶς, Λευκοφάνη γεννᾷ, ἐξ οὗ κατάγεται καὶ Βάττος, ὁ κτίστωρ 32) Κυρήνης, ὁ διὰ στάσιν 33) ἐκ τῆς Θήρας χρησμῷ εἰς Λι-

27) ἔξω τοῦ) Sic quoque schol. Pind. l. l. verum Vit. 3. ἐξ αὐτοῦ.

28) Θήραν) Ita etiam schol. Pind. Pyth. IV, 15. Vit. 3. κύθηρα hic et postea, male.

29) ἀπ' εὐφ.) Pro ἐπ' εὐφ. Vit. 3. cum Seb. et schol. Pind. Pyth. IV, 15.

30) ἡ δὲ Θήρα — ἐλέγ.) Non comparent in Vit. 3. Habet schol. Pind. Pyth. IV, 15.

31) λαμάχῃ) Vit. 3. vt Cod. Bar. λαγκάχῃ, et mox quoque λευκομάχην, vt C. Bar. pro λευκοφάνη.

32) Βάττος, ὁ κτίστωρ) Vit. 3. B ὁ κτήτωρ, vt edd. ante Potter. cui placet κτίστωρ, quia a Batto conditam fuisse Cyrenen narret Strab. XVIII, p. 837. Eudoc. quoque p. 92. οὗτος ἔκτισεν Κυρήνην, et schol. Pind. Pyth. IV, 6. ὁ Βάττος κτίσῃ τὴν πόλιν. et V, 117. ὁ κτίσας τὴν Κυρήνην. Pausan. X, 15, 4. ἐκεῖ ᾤκισε Βάττος τὴν Κυρήνην, collat. L. III, 14, 3. Veruntamen lectio κτήτωρ non omnino videtur contemnenda, quum Herodot. IV, 155, qui ibi plura habet de Batto, εἰδυῖαν (πυθίαν), ὡς βασιλεὺς ἔσται ἐν Λιβύῃ, commemoret, et schol. Pind. Pyth. IV, 89. Battum nominet τὸν τῆς Λιβύας πεδίων δεσπότην. Si autem fuit rex et dominus Libyae, fuit quoque Cyrenes. Vtraque ergo lectio videtur recta, et forte vtraque ponenda κτίστωρ καὶ κτήτωρ. Interim tamen κτίστωρ ob seq. κτίσας τὴν Κυρήνην praeferendum putem cum Pottero.

33) διὰ στάσιν) Cff. Herodot. c. 156, et schol. Pind. Pyth. IV, 10.

βύην μεταστὰς, καὶ οὕτω κτίσας τὴν Κυρήνην, ὥς φησι Μενεκλῆς. Βάττον δὲ οἱ μὲν αὐτόν φασι, διὰ τὸ βατταρίζειν 34) καὶ κεκομμένην ἔχειν τὴν φωνὴν, Ἀριστοτέλην (πρότερον) λεγόμενον 35)· ἄλλοι δὲ 36), ὅτι τὸ βάττος Λιβυκῶς βασιλεὺς λέγεται.

Οὕτω μὲν Πίνδαρος 37) καὶ οἱ λοιποὶ, οὓς εἶπε, ἱστορικοὶ τὸν Τρίτωνα καὶ Ποσειδῶνος 38) υἱὸν λέγουσι, καὶ δοῦναι βῶλον γῆς τοῖς Ἀργοναύταις, ἐξ ἧς αὐτοῖς ἐμαντεύσατο Μήδεια, ἐκ Θήρας εἰς τὴν Λιβύην γενέσθαι ἀποικίαν· ὁ δὲ Λυκόφρων οὗτος 39) τὸν Τρίτωνα καὶ Νηρέως υἱὸν λέγει (ἴσως παρὰ τὸ 40) τὴν νῆξιν τὸν αὐτὸν

34) βατταρίζειν) Eudoc. p. 92. βαττολογεῖν. Herodot. l. l. ἰσχνόφωνος καὶ τραυλός.

35) Ἀριστοτ. καλούμ.) Revocauimus lectionem veterem a Sebast. temere eiectam pro substituta ὡς καὶ Ἀριστοτέλης καλεῖται, ope Vit. 3. Sic quoque schol. Pind. Pyth. IV, in prooemio, ed. Heyn. p. 543. Ἀριστοτέλην πρότερον λεγόμενον. Forte ap. nostrum excidit πρότερον, quod vncis inclusimus. Fuit quoque philosophus Cyrenaeus Aristoteles dictus, Aelian. V. H. X, 8. quem Seb. pro ἀβλεψίᾳ sua inepte obtrudit Tzetzae, et lectione sua: ὡς καὶ Ἀριστ. καλεῖται, et interpretatione l. t.: *quemadmodum et Aristoteles vocatur*, risum mouet. Forte in Codd. quibus est vsus, legebatur ὃς pro ὡς — καλεῖται. Sane si schol. Pindari l. l. immo Pindarum ipsum Pyth. V, 117. τοὺς Ἀριστοτέλης ἄγαγε, ibique scholiast. Ἀριστοτ. ὁ κτίσας τὴν Κυρ., ὁ κληθεὶς Βάττος, consuluisset, in errorem tam infacetum non incidisset.

36) ἄλλοι δέ) Vt Herodot. l. l. λιβυκῇ γλώσσῃ.

37) οὕτω μὲν πινδ. — ἀποικίαν) Vit. 1. et Ciz. modo: οὕτω μὲν οὗτοι, reliquis sublatis, quae Io. Tzetzes e scholiis Pindari saepe laudatis videtur addidisse.

38) ποσειδ.) Vit. 3. ποσειδῶνα, non bene, qui vero cum Seb. τοῖς Ἀργ. pro τῶν Ἀργον. recte dat.

39) οὗτος) Abest a Vit. 1. et Ciz. quia in vituperationem Lycophronis dicitur.

40) παρὰ τὸ τὴν — λέγειν) Sic Vit. 1. et Ciz. recte, pro παρὰ τὴν — λέγων. Vit. 3. neque λέγειν, neque λέγων, quod Seb. cum Vit. 2. habet, neque, vt edd. pr. λέγει.

λέγειν εἶναι τῷ Ποσειδῶνι) καὶ λαβεῖν [41]) παρὰ Μηδείας μᾶλλον [42]) χρυσοῦν κρατῆρα, ὃν [43]) ἔσχεν ἀπὸ τῶν τοῦ πατρὸς αὐτῆς λαφύρων, ἀνθ' ὧν ὑπέδειξε [44]) τὴν ὁδὸν τοῖς Ἀργοναύταις ἀποροῦσι περὶ τοῦ ἔκπλου. Καὶ τοῦτόν [45]) φησι μαντεύσασθαι τοῖς Λίβυσιν, ὅτι τότε [46]) δεσπόσουσιν οἱ Ἕλληνες Λιβύης, ὅταν τὸν κρατῆρά τις Λίβυς πάλιν Ἕλληνι ἀνδρὶ παράσχῃ· διὸ φοβηθέντας λέγει τοὺς Λίβυας ὀρύγματι γῆς [47]) κρύψαι τὸν κρατῆρα. Οἱ δέ φασιν [48]) οὕτω, ὅτι φαρμακουργὸς οὖσα ἡ Μήδεια, ταύτην φαρμακεύσασα τὴν ναῦν διέσωσεν, ὑδατώσασα τὸν τόπον, εἰς ὃν σταθεῖσα ἦν ἡ ναῦς, καθὼς τὸ πρῶτον.

Ex 887. Κολχίς] Ἡ Μήδεια. Οἱ δὲ Κόλχοι, οἱ καὶ Λάζοι λεγόμενοι, Αἰγυπτίων ἄποικοί εἰσι, πλησίον οἰκοῦντες Ἀβασγῶν [1]), τῶν καὶ Μασσαγετῶν κα-

41) καὶ λαβεῖν) Vit. 3. κ. λαβών.

42) μᾶλλον) Praemittunt Vitt. 2 et 3. iam a Pottero iugulatum. Forte putat Thryll. μᾶλλον χρυσοῦν καὶ κρατῆρα; verum μᾶλλον sane locum habere potest, si interpreteris: *non tam* βῶλον, *quam* χρυσ. κρατ.

43) ὃν — λαφύρων) Absunt a Vitt. 2 et 3. verum Vit. 1. et Ciz. habent, addito post πατρὸς bene αὐτῆς.

44) ὑπέδειξε) Vitt. 2 et 3. ἐπέδειξε, omissis vero sqq. τοῖς — ἔκπλου.

45) τοῦτόν) Vitt. 2 et 3. τοῦτο.

46) ὅτι τότε) Vit. 1. et Ciz. ὅτε τότε. Vitt. 2 et 3. omittunt τότε, Vit. 3. legit quoque δεσπόζουσιν pro δεσπόσουσιν.

47) ὀρύγ. γῆς) Art. τῆς insertum nostri omittunt.

48) οἱ δέ φασιν — τὸ πρῶτον) Desunt in Vitt. 2 et 3.

1) Ἀβασγῶν) Nostri delent art. τῶν. Dubium est voc. Ἀβασγῶν, quia nemo Geographorum facit eorum mentionem. Strab. XI, p. 513. cum Massagetis habet Ἀττασίους, vbi Casaub. praeeunte Stephano vult legi Αὐγασίους, nam Steph. dicit: Αὐγάσιοι, ἔθνος Μασσαγετῶν. Sic supra ad v. 174. edd. vett. legunt αὐγῶν, forte αὐγασίων, pro ἀβασγῶν. Verum Tzschucke tuetur Ἀτ-

λουμένων. Λέγονται δὲ οἱ Κόλχοι καὶ Σκύθαι Ἀσιανοὶ, καὶ Λευκόσυροι· οἰκοῦσι δὲ ἐν τοῖς μέρεσι τῆς Ἀσίας, περὶ Φᾶσιν ποταμόν [2]). Ἡ δὲ Εὐρωπαία [3]) Σκυθία ἐστὶ περὶ Μαιῶτιν καὶ Τάναϊν [4]). Ἰώσηπος δὲ ὁ Ἑβραῖος καὶ τοὺς Ἀλανοὺς Εὐρωπαίων Σκυθῶν γένος φησὶν, οἰκοῦντας περὶ τὴν Μαιῶτιν τὴν αὐτὴν [5]) καὶ τὸν Τάναϊν, κατὰ τὴν τῶν Ὑρκανίων πάροδον καὶ Κασπίων, ἣν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς σιδηραῖς πύλαις κλειστὴν ἐποίησεν.

Ὤπασε] Τὸ σε μακρόν· κοινὴ γάρ ἐστι συλλαβή [6]).

Ex. 890. Τῖφυς [7]) ἀθραυστον σκάφος] Καλῶς εἴρηκε κυβερνήτην τῆς Ἀργοῦς [8]) τὸν Τῖφυν, ὃς ἦν υἱὸς Ἀγνίου [9])· τότε γὰρ τελευτήσας ὁ Τῖφυς. Μετὰ

τάσινοι, quos Plin. VI, 18. Attasinos nominat. Forsan Codd. Vitt. 2 et 3. hanc inter auctores pendentem litem dirimunt, qui exhibent Ἀβρασινῶν, quos vero Abasinos Stephanus nominat populos Arabiae, hic vero plane alienos. Ergo videtur legendum, vel cum Strabone Ἀττάσιοι s. Αὐγάσιοι, vel cum Vitt. 2 et 3. Ἀβασινοὶ s. potius Ἀττάσιοι cum Plinio, nam Ἀβάσγοι librarii socordia videtur corruptum. Nulla vero Massagetarum mentione facta Vitt. 2 et 3. sic habent: Ἀβασγῶν, τινῶν καὶ Ἀβασινῶν. Supra ad v. 174 recte exhibebant.

2) περὶ — ποταμόν) Absunt a Vit. 1. et Ciz. φᾶσιν Vitt. 2 et 3. recte pro φάσιν.

3) Εὐρωπ.) Vit. 1. et Ciz. Εὐρώπη (lege Εὐρώπης), Vit. 3. Εὐρωπία.

4) τάναϊν) His adnectunt Vit. 1. et Ciz. κατὰ τὴν — καὶ κασπίων, quae in vulgat. Iosepho de B. Iud. VII, 7, 4. tribuuntur, a quo autem sunt aliena; attamen ob seq. ἣν, quod ad πάροδον pertinet, non huc transferenda. Maneant, vbi sunt collocata.

5) Μαιῶτ. τὴν αὐτ.) Sic Vit. 1. et Ciz. pro τὴν αὐτ. Μαιῶτ.

6) ὤπασε — συλλαβή) Hoc schol. quo omnes edd. carent, e Codd. nostris adiecimus.

7) τῖφυς — τῖφυν) Sic scribendum pro τίφυς, τίφυν. cff. nott. ad Lycophr.

8) τῆς Ἀργοῦς) Vit. 1. et Ciz. τῆς νεώς.

9) Ἀγνίου) Sic Vit. 1. recte: reliqui Ἀγρίου, sed

ὁ θάνατον αὐτοῦ [10]) Ἀγκαῖος ἐκυβέρνα τὴν Ἀργὼ, οὐ δεῖ εἰπεῖν. Ἦν δὲ ὁ Ἀγκαῖος υἱὸς Λυκούργου, ἢ, κατά τινας, Ποσειδῶνος, ὥς φησιν [11]) Ἀπολλώνιος [12]) ὁ Ῥόδιος, ὁ τὰ Ἀργοναυτικὰ γράψας, καὶ Ἀπολλόδωρος [13]) ὁ Ἀθηναῖος ἱστορικός. Πίνδαρος [14]) δὲ, πολλῷ παλαιότερος ὢν ἀμφοτέρων, τὸν Εὔφημον, ὡς εἶπον, λέγει ἐκ τῆς πρώρας τῆς Ἀργοῦς δέξασθαι τὴν βῶλον. Εἴτε δὲ πρωρεὺς ἦν ὁ Εὔφημος, κατά τινας, εἴτε κυβερνήτης, οὐκ ἔχω λέγειν τὸ ἀληθές. Τέως οὕτω πως φησὶ Πίνδαρος· Εὔφημος, πρῴραθε καταβὰς, δέξατο βώλακα δαιμονίην [15]).

Ex 892. Θαλασσόπαις δίμορφος] Ὁ Τρίτων. Δίμορφος δὲ, παρόσον τὰ μὲν ἄνω εἶχεν ἀνθρώπου· τὰ δὲ κάτω ἰχθύος.

Ex 894. Λίβυς] Λιβύη ἡ χώρα λέγεται [1]) ἀπὸ Λιβύης, τῆς Ἐπάφου καὶ Μέμφεως θυγατρὸς, καθὼς σχεδὸν οἱ πάντες ἱστορικοί φασιν. Ἄνδρων [2]) δὲ ὁ Ἀλι-

Apollon. I, 105. et IV, 864. Orphei Argon. 123. Eudoc. p. 209. et Apollod. I, 9, 16. Τίφυς Ἀγνιάδης vel Ἀγνίου. In Cod. tamen Palat. ap. Apollod. olim quoque Ἀγρίου, corrupte, vid. ibi Heyne, et Eschenb. ad Orph. Arg. 123.

10) μετὰ — αὐτοῦ) Omittunt nostri, qui hinc sic pergunt: ἐκυβέρνα δὲ ὁ Ἀγκαῖος (Vit. 1. et Ciz. male Ἀνταῖος) τοῦ Λυκούργου; reliquis demtis, cf. ad h. l. Heyne in Obseruu. ad Apollod. p. 81.

11) ὥς φησιν — usque ad δαιμονίην in Vit. 1. et Ciz. omnia desiderantur.

12) Ἀπολλών.) I, 188. ibique schol. qui Anceum filium Neptuni et Astypalaeae nominat.

13) Ἀπολλόδ.) I, 8, 2. et I, 9, 16.

14) Πινδ.) Pyth. IV, 35 — 40.

15) δαιμον.) Vitt. 2 et 3. δαιμονίαν, quod verbum, vti etiam βώλακα, Tzetzes addidit, vt integer fieret sensus, nam Pindarus ignorat.

1) λέγεται — Ἀλικαρνασ.) Desunt in Vit. 1. et Ciz. qui hic pergunt sic: φασὶ δὲ τὸν ἥρωα.

2) Ἄνδρων) Idem infra ad v. 1283, et Eudoc. p. 439. De Androne cff. Voss. de Hist. gr. p. 243. Fabric. Bibl. Gr. Vol. I, p. 585, ibique Harl. Aeschyl. schol. ad

καρνασσεὺς Ὠκεανόν φησι γῆμαι δύο γυναῖκας, Πομφολύγην 3) καὶ Παρθενόπην, ἐξ ὧν τέσσαρας θυγατέρας γεννᾷ, τῆς μὲν 4) Ἀσίαν καὶ Λιβύην· θατέρας δὲ Εὐρώπην καὶ Θρᾴκην, ἀφ' ὧν λέγει καὶ 5) κληθῆναι τὰς χώρας.

Ex 895. Ἀσβύσται] Ἔθνος εἰσὶ 6) Λιβυκόν.

897 — 98. Ἐν ᾗ Κυφαίων] Ἐν ἧτινι 7) γῇ Λιβυκῇ Γουνέα, Πρόθοον, καὶ Εὐρύπυλον ὁ βορρᾶς πνέων ἐκβράσει σὺν τοῖς αὐτῶν ναύταις. Κύφος δὲ πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν ἦν ὁ Γουνεύς, ὡς καὶ Ὅμηρος 8)·

Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας.

Perf. 185. fchol. Apollon. I, 45. II, 354. Strab. IX, p. 392. X. p. 456 et 475.

3) πομφολ.) Seb. pro ὁμολίδην, noftris confentientibus cum Eudoc. et fchol. Aefchyl. ad Perf. 183.

4) τῆς μὲν — Θρᾴκην) Vit. 1. et Ciz. fic: Ἀσίαν, Λιβύην, Εὐρώπην καὶ Θρᾴκην: Vitt. 2 et 3. feruant, male tamen θυγατέρας pro θατέρας, retinet Eudocia τῆς δὲ pro θατέρας, quod Thryllit. pro τῆς ἑτέρας σύλουσαν putat, etfi etiam Synefius de prouidentia vfurpet. Vid. Thom. Mag. p. 120.

5) λέγει καί) Pro λέγεται noftri cum Eudoc. vt ad Andr. referatur. *Huc pertinet veterum doctrina de partibus mundi. Videmus ex his quatuor vetuftiffimos ftatuiffe. Alii, qui etiam παλαιοὶ vocantur, duas ftatuerunt, Ariftoteles et alii tres. vid.* Olympiod. *ad Meteor. Ariftot. p. 25, a. b. Salluftius in B. Iugurth. etiam meminit.* Thryllit. Cf. omnino Schaefer in Meletem. critt. p. 36.

6) εἰσὶ) Vit. 3 ἐστί.

7) ἐν ἧτινι — ναύταις) Noftri fupra cum vulg. habent ad v. 882. A Seb. funt huc translata.

8) ὡς καὶ Ὅμηρ.) Vit. 1. et Ciz. non praebent. cf. Il. β, 748. ibique Heyne, quem vero verfum quoad fenfum fic exhibent, metri ratione non habita: γουνεὺς δ' ἐκ κύφου ἦλθεν ἄγων νῆας καὶ εἴκοσι δύο. Ἦλθεν ἄγων eft interpretatio τοῦ ἦγε, quam etiam alias Tzetzes addere confueuit.

899. Παλαύθρων 9)] Παλαύθρα, πόλις Θετ-
ταλική.

Ἔγγονον Τενθρηδόνος] Ἔκγονον [10]), τὸν υἱὸν,
ιὰ [11]) κ πάντες γράφουσι· τοῦ δὲ υἱοῦ υἱὸν [12]), διὰ τοῦ
ι. Ἐγὼ δὲ ἀντιστρόφως, τὸν τοῦ υἱοῦ υἱὸν, ἐκ τοῦ
όνου γόνον λέγω· μᾶλλον δὲ τὰ δύο διὰ τοῦ κ [13]) ἐκφέ-
ω. Ἔγγονον δὲ ἰχθὺν, τὸν γονὴν ἔχοντα· καὶ γυναῖκα
αὶ ἄνδρα ἔχοντα [14]), ἢ γόνον καὶ τέκνον, ἢ δυναμένην
ονοποιεῖν, ἔγγονον μετὰ τοῦ γ ἐκφέρω [15]). Ἔγγονον
ὲ, ἤτοι τὸν [16]) υἱὸν, Τενθρηδόνος [17]), τὸν Πρόθοον λέ-
ει, ὡς καὶ Ὅμηρος [18])·

Μαγνήτων [19]) δ' ἦρχε Πρόθοος, Τενθρηδόνος υἱός.

Μετὰ γὰρ [20]) τὴν τῆς Ἰλίου ἅλωσιν, Γουνεὺς, καὶ Πρό-
οος, καὶ Εὐρύπυλος εἰς Λιβύην [21]) ἦλθον πλανώμε-
ι, κἀκεῖ πολλοὺς χρόνους ᾤκησαν, καὶ ἄλλοι τινὲς σὺν
ὐτοῖς.

9) παλαύθρ.) Hoc schol. :imum a Pott. in ed. 2. ad-
ıtum nostri Codd. quoque
ldunt.

10) ἔκγονον usque ad μετὰ
ῦ γ ἐκφέρω absunt a Vit.
et Ciz. Sunt sine dubio
. Tzetzae. vt patet ex:
ὼ δὲ λέγω.

11) διὰ) A Seb. praepos.
itt. 2 et 3. non praepo-
ınt, neque postea habent
ὲ τοῦ a Seb. additum.

12) τοῦ δὲ υἱοῦ υἱὸν) Pro
ν δὲ υἱοῦ υἱὸν Vit. 3. Forte
ν τοῦ υἱοῦ υἱόν.

13) διὰ τοῦ κ) Vitt. 2 et
διὰ κ, omisso art. τοῦ.

14) καὶ γυναῖκα — ἔχοντα)
bsunt a Vitt. 2 et 3.

15) ἔγγονον — ἐκφέρω) Vitt.
2 et 3. ἔκγονον μετὰ τοῦ κ γρά-
φεται.

16) τὸν) Praeponunt
Vit. 1. et Ciz.

17) τενθρηδ.) Vitt. 2 et 3.
semper τερθρηδόνος, vt Codd.
quidam Homeri, perperam,
cf. Heyne Obseruu. ad Hom.
Il. β, 756.

18) ὅμηρ.) Vit. 1. et Ciz.
adiiciunt λέγει.

19) Μαγνήτων) Vit. 2. Μα-
γνήτης, non bene.

20) μετὰ γὰρ — αὐτοῖς)
Non comparent in Vitt. 2
et 3.

21) εἰς λιβ.) Vit. 1. et
Ciz. ἐν λιβύῃ, et hinc addunt
a nobis restituta πλανώμ. —
ᾤκησαν, omissis tamen καὶ
ἄλλοι — αὐτοῖς.

903. Αἰγώνειαν] Αἰγώνεια, πόλις Μαλιέων [9]).

904 — 05. Οἱ δ' Ἐχῖνον] Ἐχῖνος, καὶ Ἶρος [10]), καὶ Τραχὶν, πόλεις Θεσσαλίας.

Τίταρον] Τίταρος, ὄρος καὶ πόλις Μαλιέων.

906. Γόνον] Γόνος, ἡ λεγομένη Γονοῦσα, ἐστὶ καὶ πόλις Πεῤῥαιβοίας [11]). Οἱ δὲ Πεῤῥαιβοὶ [12]), ἔθνος Ἠπειρωτικόν.

Φάλανόν τ', ἠδ' Ὀλοσσόνων] Φάλανος καὶ Ὀλοσσὼν, πόλεις Ἠπείρου καὶ Θεσσαλίας. Ἡ δὲ Ὀλοσσὼν νῦν Ἐλασσὼν λέγεται.

Γυίας] Χώρας, ἀγρούς. Τὸ δὲ γυι καὶ [13]) μετὰ τοῦ ι, καὶ χωρὶς τοῦ ι γραφόμενον, ἄπταιστον ἐν τῷ μέτρῳ ἐστί [14]).

907. Κασταναίαν] Κασταναία [15]), πόλις Μαγνησίας τῆς Θεσσαλικῆς.

911. Τὸν δ' Αἰσάρου τε ῥεῖθρα] Τὸν δὲ Φιλοκτήτην, τὸν φονέα τοῦ Ἀλεξάνδρου, δέξονται [1]) τὰ ῥεῖ-

9) Μαλιέων) Pro Μηλιέων Reinef. mauult, laudato Sylb. ad Ortelium in thefauro, recte, nam Strab. IX, p. 433. Tymphreftus mons ad finum Maliacum in Phthiotide collocatur, cf. etiam Heyne ad Apollod. II, 5, 4. p. 170.

10) ἐχῖνος, καὶ ἶρος) Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. ἐχ. κ. ἶρ. πόλεις θεσσ. deinde τρίταρ. — μηλιέων, tum τραχ. πόλ. θεσσ. Vitt. 2 et 3. vero ἐχῖνος, πόλ. θεσσ. deinde τίταρ. — μηλιέων, hinc ἶρος τόπος θεσσ. καὶ τρηχῖνα (fic) ὁμοίως.

11) πόλις πεῤῥ.) Vit. 3. ἔστι δὲ καὶ πόλ. περαιβ. cum Vit. 2. fimplici ρ, vt Hom. Il. β, 748.

12) περῥαιβοί) Steph. Byz. πεῤῥαιβαῖοι. *Quando Tzetzes παῤῥαβοὺς vocat ἔθνος ἠπειρωτ. confudit, vt Holften. ad Steph. p. 86, b. vidit, παρωναίβους, Epiri gentem, cum πεῤῥαιβοῖς Theffaliae.* Thryllit. Cf. quoque Heyne in Obferuu. ad Hom. Il. β, 748, et Siebelis ad Hellenic. p. 87.

13) καὶ) Noftri delent.

14) ἐστί) Omittunt Vit. 1. et Ciz.

15) καστ.) Vit. 1. et Ciz. καστανία, cf. Steph. ad κασταναία.

1) δέξονται) Vit. 1. et Ciz. δέξεται.

θρα τοῦ Αἰσάρου, ποταμοῦ τοῦ Κρότωνος, καὶ ἡ Κρίμισσα, ἡ μικρὰ πόλις τῆς Οἰνωτρίας καὶ Ἰταλικῆς γῆς· μετακληθεὶς γὰρ ἐκ Λήμνου Φιλοκτήτης ὑφ' Ἑλλήνων, κατὰ μὲν τὸν Ὀρφέα [2]) ὑπὸ Μαχάονος ἰατροῦ [3]) ἰᾶται τῇ Ὀφιήτιδι πέτρῃ· κατὰ δὲ ἑτέρους καὶ Διονύσιον [4]), ὕπνον αὐτῷ ἐνέβαλεν Ἀπόλλων ἀπολουσαμένῳ [5]), καὶ οὕτω τεμὼν αὐτὸν ὁ Μαχάων, καὶ ἐπικλύσας οἴνῳ, καὶ ἐπιθεὶς [6]) βοτάνην, ἰάσατο [7]). Ἔκειτο δὲ ἐν Λήμνῳ πρώην, δηχθεὶς ὑπὸ ὄφεως ὕδρου [8]), τοῦ καὶ [9]) χελύδρου λεγομένου, ὅτε ἐκάθαιρεν ἐν Χρύσῃ τὸν κεχωσμένον βωμὸν τῆς Ἀθηνᾶς. Οἱ δέ φασιν, ὅτι Χρύση, νύμφη τις [10]), ἐρασθεῖσα ὤφθη αὐτοῦ ἐκεῖσε, καὶ [11]) μὴ πει-

2) Ὀρφέα) λιθικ. v. 339 et 343. cff. ibi interprtt. et Io. Tzetz. Posthom. v. 574.

3) ἰατροῦ) A Seb. adiectum comprobant nostri, omisso tamen ἰᾶται, et πέτρᾳ pro πέτρῃ. Forte leg. ἴαται pro ἰᾶται, quod hic, vt in N. T. Marc. V, 29. passiue vsurpatur. Io. Tzetz. Posthom. v. 583. πέτρῃ δ' ἀρτεμέα ἐχιήτιδι τεῦξε Μαχάων, cf. Iacobs.

4) Διονύσ.) Seb. putat, intelligendum esse vel Dionys. Milesium maiorem, vel Mitylenaeum Scyteum. Equidem intellexerim Dionysium Argiuum, qui quid de Ilii capti tempore prodiderit, Clem. Alex. Στρωμ. I, 139. ed. Pott. T. I, pag. 381. narrat, vid. Voss. de Hist. gr. p. 276. Nil tamen obstat, quominus Milesium quoque a Tzetza credamus innui, nam, vt tradit Eudocia p. 129, τρωϊκῶν βιβλία τρία composuit. Videtur autem haec Tzetzes hausisse ex schol. Pind. Pyth. I, 109. φησὶ γὰρ Διονύσιος, χρησμοῖς Ἀπόλλωνος ἀπολουσάμενον τὸν Φιλοκτήτην ἀφυπνῶσαι.

5) ἀπολουσαμένῳ) Nostri λουσαμένῳ, Schol. Pind. l. l. ἀπολουσ.

6) ἐπιθεὶς) Pro θεὶς Vit. 1. et Ciz. cum Seb. demtis vero καὶ ἐπικλύσας οἴνῳ, quae quoque schol. Pind. l. l. habet.

7) ἰάσατο) Vit. 3. ἐποίησε ὑγιῆ.

8) ὕδρου) Vitt. 2 et 3. ὕδρας.

9) καὶ) Delent Vitt. 2 et 3.

10) χρύση, νύμφη τὶς) Vit. 1. et Ciz. χρυσῆτις νύμφη, forte χρυσῆ τὶς νύμφη, nam iam antea χρυσῆ pro χρύση.

11) ἐρασθεῖσα — ἐκεῖσε, καὶ) Pro ἠράσθη ἐκεῖσε τ. φιλοκτήτου Vit. 1. et Ciz. bene.

σθέντος αὐτοῦ συγγενέσθαι αὐτῇ, τῇ ταύτης ὀργῇ ὑπὸ τοῦ λεγομένου ὕδρου ἐδήχθη. Ἑλένου δὲ, τοῦ Πριάμου παιδὸς, μάντεως ὄντος, καὶ ἢ μόνου [12]) αὐτομολήσαντος τοῖς Ἕλλησι, ὥς φασιν [13]) Ὀρφεύς τε καὶ Τρυφιόδωρος [14]), ἢ, ὥς φησι Σοφοκλῆς [15]), ἐνεδρευθέντος καὶ κατασχεθέντος ὑπ' Ὀδυσσέως, καὶ εἰπόντος, μὴ ἄλλως τοὺς Ἕλληνας πορθῆσαι τὴν Ἴλιον [16]), εἰ μὴ τὰ ὀστᾶ τοῦ Πέλοπος ἐνέγκωσι, καὶ τὸν Ἀχιλλέως υἱὸν Νεοπτόλεμον, καὶ τρίτον [17]) τὸν Φιλοκτήτην, ὃ δὴ καὶ ἐποίησαν [18]). Οὗτος δὲ ὁ Φιλοκτήτης, ἀντιστάντα αὐτῷ τὸν Ἀλέξανδρον πρὸς τοξείαν, τοξεύσας [19]) πρῶτον κατὰ τὴν λαιὰν χεῖρα, εἶτα τὸν δεξιὸν αὐτοῦ ὀφθαλμὸν ἐκβαλὼν, καὶ τρίτον βαλὼν τοὺς πόδας, ἀνεῖλε.

12) μόνου) Vit. 1. et Ciz. male μόνον. Idem tradit Io. Tzetz. in Posthom. v. 573. ibique in scholiis, cf. Iacobs.

13) ὥς φασιν) Pro καθὰ φησὶ Vit 1. et Ciz. recte, quia duo nominantur.

14) ὀρφ. — τρυφιόδ.) Hanc lectionem nostri omnes cum edd. pr. tuentur; Sebast. vero pro ὀρφεὺς rescripsit κόϊντος, temere, nam locus e Quint. Smyrn. L. I, v. 346 — 49. ab eo allatus nil habet, quod hoc firmet; deinde Io. Tzetzes in schol. ad Posthom. v. 573. Orpheum, Sophoclem et Tryphiodorum iungit, versibus adeo Tryphiodori 45 et 46, et ipsius Orphei de Lapid. XI, p. 322, et p. 324. laudatis, cf. ibi Iacobs. Accidere potuit, vt quidam in margine adderet κόϊντος, qui fere eadem traderet L. X, 346 sqq. et deinde in textum reciperetur. Citatur quidem a Io. Tzetza κόϊντος in Posthom. 584. τὸν (Μαχάονα) δ' ὁ κόϊντος ἔπεφνεν ὑπ' Εὐρυπύλοιο βέλεσσιν, et v. 522. sed haec non ad Philoctetem, verum ad Machaonem pertinent, vid. Iacobs. Forte κόϊντος inde male hic intrusum.

15) Σοφοκλ.) Philoctet. v. 605 — 14. ὥς φησι Σοφ. Vit. 1. et Ciz. καθὰ Σοφ. φασίν.

16) ἴλιον) Vit. 1. et Ciz. τροίαν.

17) τρίτον) Pro τοῦτον Ciz. et Vit. 1. rectissime.

18) ὃ δὴ καὶ ἐπ.) Pro ἤγαγον ἅπαντας Vit. 1. et Ciz. optime.

19) τοξεύσας) A Vit. 1. et Ciz. abest et αὐτὸν, et mox quoque μὲν, bene.

Μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν Μενεσθεὺς [20]), Φείδιππός τε, καὶ Ἄντιφος, καὶ Ἐλεφήνωρ [20 b]), καὶ Φιλοκτήτης μέχρι Μίμαντος κοινῇ ἔπλευσαν. Εἶτα Μενεσθεὺς μὲν, εἰς Μῆλον ἐλθὼν, βασιλεύει, τοῦ ἐκεῖ βασιλέως Πολυάνακτος τελευτήσαντος. Ἄντιφος δὲ, ὁ Θεσσαλοῦ [21]), εἰς Πελασγοὺς ἐλθὼν, καὶ τὴν χώραν κατασχὼν, Θεσσαλίαν ἐκάλεσε. Φείδιππος δὲ, μετὰ Κώων ἐξωσθεὶς [22]) περὶ τὴν Ἀδρίαν, εἶτα περὶ Κύπρον, ἐκεῖ κατῴκησεν. Ἐλεφήνορος δὲ ἀποθανόντος ἐν Τροίᾳ, οἱ σὺν αὐτῷ ἐκριφέντες περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον, Ἀπολλωνίαν ᾤκησαν τὴν ἐν Ἠπείρῳ [23]). Καὶ οἱ τοῦ Τληπολέμου προςίσχουσι Κρήτῃ, εἶτα ὑπ' ἀνέμων ἐξωσθέντες, περὶ τὰς Ἰβηρικὰς νήσους ᾤκησαν. Ἐν δὲ ταῖς Πινδάρου ἱστορίαις [24]) εὗρον, ὅτι οἱ τοῦ Τληπολέμου ἀπεσώθησαν εἰς Ῥόδον, τὴν αὐτῶν πατρίδα· καὶ ἡ γυνὴ Τληπολέμου Φιλοζώη, μεγάλα δακρύουσα [25]), ἀγῶνας ἐπὶ τῷ

20) Μενεσθεὺς usque ad πεδίου Κανάστρου. Φιλοκτήτης δὲ desunt in Vit. 1. et Ciz. a Io. Tzetza, ni fallor, addita.

20 b) ἐλεφήνωρ) Sic Vitt. 2 et 3. pro οἱ Ἐλεφήνορες, bene.

21) ὁ Θεσσαλοῦ) Vitt. 2 et 3. ὁ Θέσσαλος, non bene, nam Hom. Il. β, 678 et 679: Φείδιππος καὶ Ἄντιφος — Θεσσαλοῦ υἷε δύω.

22) ἐξωσθεὶς) Pro ἐξωθεὶς Vitt. 2 et 3. recte. Sic quoque postea.

23) Ἠπείρῳ) Vit. 3. κύπρῳ, male. Nulla enim est Cypri Apollonia. cf. Steph.

24) πινδ. ἱστορ.) Nemo est alius, quantum equidem scio, qui historiarum Pindari mentionem faciat, neque adeo Fabric. in B. Gr. Vol. II, p. 78 sqq. qui indicem librorum eius deperditorum dat. Quaedam huc pertinentia reperiuntur in Olymp. VII, 36 — 141, ibique in schol. rec. h. e. Io. Tzetzae. Verbum ἱστορία non premendum, nec omnino peculiaris historiarum liber intelligendus videtur, sed tantum ea huc referenda, quae ibi Pindarus attigit, et quorum ἱστορίαν schol. ibi more suo addidit.

25) δακρύουσα) Pro δακρύσασα Vitt. 2 et 3. bene. Vitt. 2 et 3. quoque Φιλοζόη pro Φιλοζώη.

τάφῳ τοῦ ἀνδρὸς [26]) ἔθετο, καὶ παῖδες [27]) ἠγωνίζοντο, καὶ οἱ νικῶντες λεύκης [28]) φύλλοις ἐστέφοντο. Οἱ τοῦ Πρωτεσιλάου εἰς Πελλήνην ἀπερρίφησαν πλησίον πεδίου Κανάστρου. Φιλοκτήτης δὲ ἐξώσθη εἰς Ἰταλίαν πρὸς Καμπανοὺς, καὶ πολεμήσας [29]) Λευκανοὺς, πλησίον Κρότωνος [30]) καὶ Θουρίου Κρίμισσαν κατοικεῖ· καὶ παυθεὶς τῆς ἄλης, Ἀλαίου [31]) Ἀπόλλωνος ἱερὸν κτίζει, ᾧ καὶ τὸ τόξον αὐτοῦ ἀνέθηκεν [32]), ὥς φησιν Εὐφορίων [33]). Οὑτωσὶ δὲ ὁ Φιλοκτήτης ἀναιρεῖται· πρὸ γὰρ τοῦ πορθηθῆναι τὸ Ἴλιον, ἐκ Πελλήνης, Ἀχαϊκῆς πόλεως, τινὲς ἐλθόντες εἰς Ἰταλίαν κατῴκησαν. Μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν πλέοντες οἱ Ῥόδιοι, ἦλθον ἐκεῖσε, καὶ ἐπολέμησαν πρὸς τοὺς ἐκ Πελλήνης μετοίκους [34]), οἷς Ῥοδίοις βοηθῶν Φικοκτήτης; ἀναιρεῖται.

26) *τῷ τάφῳ τ. ἀνδρ.*) Sic Sebaſt. Noſtri ſeruant vulg. *ἐπὶ τῷ ταύτης ἀνδρί.* *Iſ. Caſaub. ad Polyaen. L. II. in notis ad Menelaum edidit: τῷ ἑαυτῆς ἀνδρί, et paullo poſt λευκῆς φύλλοις ἐστέφοντο.* Thryll.

27) *καὶ παῖδες*) Schol. Pind. Olymp. VII, 147. *ἀγωνίζονται δὲ παῖδες καὶ ἄνδρες.*

28) *λεύκης*) Vit. 2. *λεύκοις*, perperam: a Vit. 3. plane abeſt *λεύκης.* Schol. Pind. l. l. *τὸ τῶν ἀγώνων ἆθλον λεύκινος στέφανος*, et *ὁ δὲ στέφανος, λεύκη δίδοται.*

29) *πολ. λευκανοὺς*) Vit. 1. et Ciz. non praebent.

30) *κρότωνος — κρίμισσ.*) Vitt. 2 et 3. *κρότωνος καὶ θουρυκίου κρίμισσον*, Vit. 1. et Ciz. *κρότωνος καὶ κωρυκίου καὶ κριμισσοῦ*, perperam, nam Steph. ad *κρίμισσα, πόλις ἰταλίας, πλησίον κρότωνος καὶ θουρίου, λυκόφρων.* cf. Strab. VI, p. 254.

31) *Ἀλαίου*) Recte, cf. Etymol. ad h. v. et infra v. 920. Vit. 3. *ἁλαίου*, vt antea *ἅλης* pro *ἄλης*. Ariſtot. de mirab. Auſcult. c. 115. p. 237, ed. Beckm. *Ἀλίου*, vbi vero Weſſeling. emendat *Ἀλαίου.*

32) *ᾧ — ἀνέθηκεν*) Sic Sebaſt. noſtri vulg. ſeruant: *οὗ καὶ τὸ τόξ. ἀνέθετο* (Vit. 3. *ἐνέθετο*). Etymol. M. *ἐν ᾧ — ἀπέθετο.*

33) *Εὐφορ.*) Seb. adſciuit pro *ὡρίων* Vitt. 1. 2. et Ciz. ſed Vit. 3. *ὠρίων*, corrupte.

34) *μετοίκους*) Vit. 1. et Ciz. *οἰκοῦντας*, non male, ſi legeretur *πελλήνην* pro *ἐκ πελλήνης.* Ariſtot. de Mir. Auſcultt. c. 105. *μέχρι συνάψαι πρὸς τοὺς ἐνοικοῦντας ἐκείνην τὴν χώραν*, cf. ibi Beckm.

912. Οἰνωτρίας γῆς] Ἔνθα νῦν ἡ Χώνη 1) ἐστὶ, χωρίον ἦν πρῶτον λεγόμενον Οἰνωτρία 2), ὅπου 3) ὁ Φιλοκτήτης κατῴκησε μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πόρθησιν, καθὰ Διονύσιος 4), καὶ Δίων 5) ὁ Κοκκειανὸς, καὶ πάντες οἱ τὰ Ῥωμαίων γράψαντες 6) ἱστοροῦσι.

Κεγχρίνῃ βεβρωμένον] Τὸν Φιλοκτήτην 7), τὸν δηχθέντα ἐν Χρύσῃ ἢ Λήμνῳ ὑπὸ ὄφεως ὕδρου· οὐ γὰρ κεγχρίνη αὐτὸν ἔδηξεν, ἀλλ' ὕδρα, ἀφ' ἧς εἶχε τὰ βέλη αὐτοῦ ἠλειμμένα, μεθ' ὧν τὸν Ἀλέξανδρον ἔβαλεν. Εἶδος δὲ ὄφεως εἶπεν ἀντὶ εἴδους· καὶ γὰρ εἶδος ὄφεως ὁ ὕδρος, καὶ ὁ κεγχρῖνος ὁμοίως, ὅντινα ὁ Λυκόφρων καὶ

1) χώνη) Sic omnino legendum, non vero Ῥώμη, omnibus quamquam Codd. consentientibus, neque χώμη, vt perperam Seb. rescripsit. Sic infra v. 983. χωνία. cff. Steph. Byz. ad χώνη, Etymolog. ad χῶνες et Strab. VI, p. 253. quem Tzetzes secutus videtur.

2) πρῶτον — Οἰνωτρία) Vit. 1. et Ciz. πρότερον καλούμενον Οἴνωτρον: Vitt. 2 et 3. πρῶτον λεγ. Οἴνωτρον, forte Οἰνώτριον.

3) ὅπου — πόρθησιν) Absunt a Vitt. 2 et 3.

4) Διονύσιος) *Desideratur hoc fragmentum in Dionysio. Nam meminit quidem regionis Oenotriae Antiqq. Rom. I, p. 10, ed. Oxon. sed altum de eo silentium. Fortasse decepit Tzetzam, qui Ῥώμη legisse videtur, L. II, p. 75, quem locum consulas, vti quoque Cluuer. Ital. Antiq. l. 3. p.* 796. Sebast. Fortasse vero hic, vt supra ad v. 911. n. 4. Dionysium, non Halicarnass. sed alium sic dictum auctorem huius rei affert, et verba καὶ πάντες — γράψαντες non ad Dionysium istum, sed ad Dionem modo sunt referenda.

5) Δίων) Quod fragmentum extat in ed. Reimar. T. I, p. 4. ὁ κοκκειανὸς, a Seb. additum, nostri quoque addunt.

6) τὰ Ῥωμ. γράψ.) Vit. 1. et Ciz. τὰ Ῥωμαϊκὰ γράφοντες.

7) τὸν Φιλοκτ. — ὕδρου) Absunt a Vit. 1. et Ciz. vti seqq. οὐ γὰρ κεγχ. — ἔβαλεν a Vitt. 2 et 3. quae quidem Vit. 1. et Ciz. tuentur, verum hoc ordine: κεγχρίνη εἶδος ὄφεως. ἔλαβε δὲ εἶδος ἀντ' εἴδους· οὐ γὰρ — ἔβαλε, reliquis, quae sequuntur, usque ad v. 913. omissis. Ab

κεγχρίνην ἐκάλεσεν [8]). Ὅτι δὲ ταῦτα εἴδη ὄφεών εἰσι, Νίκανδρος [9]) λέγει·

Ὕδρον μὲν καλέουσι, μετεξέτεροι δὲ χέλυδρον.

Καὶ πάλιν περὶ τοῦ κεγχρίνου·

Ἕβρος ἵνα, Ζωναῖά τ' ὄρη χιόνεσσι φάληρα,
Καὶ δρύες Οἰαγρίδαο, τόθι Ζηρύνθιον ἄντρον,
Δήεις κεγχρίνεω [10]) δολιχὸν τέρας, ὄντε [11]) λέοντα
Αἰόλον [12]) αὐδάξαντο περίστικτον φολίδεσσι.

913. Φιτροῦ μιαιφόνον] Τὸν φονέα [1]) τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὡς ἐῤῥέθη. Φιτρός· ὁ κορμός. Λέγει δὲ τὸν Ἀλέξανδρον διὰ τὸν δαλὸν, τὸν φανέντα κατ' ὄναρ τῇ Ἑκάβῃ.

914 — 15. Αὐτὴ γὰρ] Αὐτὴ γὰρ ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ σάλπιγξ καὶ πολεμικὴ, τὴν ἄρδιν καὶ τὸ βέλος τοῦ Φιλοκτήτου εὐθυνεῖ ἐν ταῖς χερσὶ [2]), κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου δηλονότι, αὐτὸ ἀποψάλλουσα καὶ κινοῦσα καὶ

initio Vitt. 2 et 3. pro ἢ λήμνῳ legunt καὶ λήμνῳ, *hoc est Lemno.*

8) ἐκάλ.) Vitt. 2 et 3. ὠνόμασεν.

9) Νίκανδρ.) Ther. v. 414. et πάλιν v. 463. verum duo priores verss. a Seb. temere adiectos cum edd. pr. nostri ignorant.

10) κεγχρίνεω) Sic legendum cum nostris et edd. prior. pro κεγχρίνοιο, metri caussa.

11) ὄντε) Vit. 3. ὄντα.

12) Αἰόλον) Abest a Vitt. 2 et 3. qui quoque περίστιχον pro περίστικτον.

1) τὸν φονέα — ἐῤῥέθη) Absunt a Vit. 1. et Ciz. pro quibus substituunt Φιτρός· ὁ κορμὸς, quod a Vitt. 2 et 3. et reliquis abest. Hinc pergunt: λέγει δὲ τὸν Ἀλ. Pro λέγει a Sebast. recepto Vitt. 2 et 3. φησὶ dant. Locum ad Vitt. 2 et 3. suppleuimus.

2) ἐν ταῖς χερσὶ) Pro ἐν χερσὶν Vit. 1. et Ciz. ponunt, statim post εὐθυνεῖ, bene, nam ipse Lycophr. χεροῖν iungit cum εὐθυνεῖ. Vitt. 2 et 3. exhibent quidem cum vulg. ἐν χερσὶν, repetunt tamen εὐθυνεῖ ita: εὐθυνεῖ, κατὰ τ. Ἀλ. εὐθυνεῖ, δηλ. et hinc pro ἀποψάλλ. bene habent αὐτὸ ψάλλ. Recepimus αὐτό. Ii-

ἕλκουσα τὸν Μαιώτην 3) πλόκον, ἤτοι τὴν νευρὰν τοῦ τόξου τοῦ Φιλοκτήτου, ὅπερ τόξον ὁ Σκύθης ὁ 4) Τεύταρος τῷ Ἡρακλεῖ ἐχαρίσατο, κατὰ τὸν Λυκόφρονα 5), διδάξας αὐτὸν 6) καὶ τὴν τοξικήν· ὁ δὲ Φιλοκτήτης καύσας καὶ θάψας τὸν Ἡρακλέα πλησίον τοῦ Δύρα 7), ποταμοῦ Τραχινίας, ἔλαβεν αὐτὸ εἰς ἀμοιβὴν τοῦ κόπου. Τὴν δὲ 8) περὶ τοῦ θανάτου Ἡρακλέους ἱστορίαν ἐν τοῖς ὄπισθεν πλατέως εἶπον.

916 — 18. Δύρα παρ' ὄχθαις] Οὕτω συντακτέον· Ὅστις Φιλοκτήτης παρὰ 9) ταῖς ὄχθαις τοῦ Δύρα ποταμοῦ φλέξας καὶ καύσας τὸν θρασὺν λέοντα καὶ 10) Ἡρακλέα 11), τὸν λυροκτύπον καὶ τοξικὸν, τὸν δίκην 12) λύρας τὴν νευρὰν τοῦ τόξου κτυποῦντα, ὥπλισε τὰς χεῖρας αὐτοῦ 13) ἐν τῷ ῥαιβῷ Σκυθικῷ δράκοντι, ἤγουν τῷ τόξῳ, τῶν ἀφύκτων γομφίων καὶ βελῶν· οὐ γὰρ ἠστόχει ποτέ. Ἡ δίχα 14) τοῦ ν, λυροκτύπῳ, σύντασσε, λέγων· Ὥπλισε τὰς χεῖρας ἐν τῷ ῥαιβῷ

[...]lem quoque omittunt καὶ [ἕ]λκουσα.

3) Μαιώτην) Vit. 3. Μαι[ώ]τιν, male.

4) ὁ τεύτ.) Sic Vitt. 2 et [3]. pro τεύταρος, bene.

5) κατὰ τ. λυκόφρ.) Non reperiuntur in Vit. 1. et Ciz. non inepte, nam hoc etiam alii docent.

6) αὐτὸν) Sic quoque Vitt. 2 et 3. recte, sed Vit. 1. et Ciz. vt edd. ante Pott. αὐτῷ. Videtur esse correctio recensionis secundae.

7) Δύρα) Vit. 1. et Ciz. Δύῤῥα hic et postea, male, nam Herodot. VII, 198. et Strab. IX, p. 428. quoque simplici ρ.

8) τὴν δὲ — εἶπον) Absunt a Vit. 1. et Ciz.

9) παρὰ) Bene: nostri περὶ cum edd. pr.

10) λέοντα καὶ) Vit. 1. et Ciz. non exhibent. Sunt Lycophronis.

11) Ἡρακλέα) Vit. 1. et Ciz. Ἡρακλῆ.

12) τὸν δίκην) Vitt. 2 et 3. delent τὸν, et mox, sed male, κτυποῦντος pro κτυποῦντα.

13) αὐτοῦ) Nostri αὐτῷ. praeter Ciz. a quo abest.

14) ἡ δίχα — γομφίων) Vit. 1. et Ciz. non habent. Miratur Thryllit. quum in textu sit λυροκτύπῳ.

Σκύθῃ καὶ Σκυθικῷ [15]) δράκοντι, τῷ λυροκτύπῳ τῶν ἀφύκτων γομφίων. Ῥαιβὸν λέγει [16]) διὰ τὸ ἀγκύλον τοῦ τόξου· δράκοντα δὲ διὰ τὸν συριγμὸν [17]) τῶν βελῶν, ἢ διὰ τὴν ἄφεσιν αὐτῶν, θανατηφόρων ὄντων, καὶ ἰῶν γεμόντων [18]).

Ex 918. Γομφίων] Γομφίοι, κυρίως οἱ μυλαῖοι ὀδόντες, καὶ οἱ ἧλοι· νῦν δὲ τὰ βέλη λέγει [1]), διὰ τὸ δάκνειν αὐτὰ τοὺς τιτρωσκομένους.

Λυροκτύπον [2])] Ἢ διὰ τὸ εἶναι ἀνδρεῖον, ἢ διὰ τὸ εἶναι τοξότην, ἢ διὰ τὸ τὴν κιθάραν φιλεῖν, ἢ διὰ τὸ μετὰ νευρᾶς κτύπον ἐμποιεῖν [3]), λυροκτύπον αὐτὸν εἶπε [4]). Τὸ δὲ, εἰ μὲν δοτικῇ [4b]), λυροκτύπῳ, πρὸς τὸ δράκοντι· εἰ δὲ αἰτιατικῇ, πρὸς τὸν λέοντα, ἤτοι τὸν Ἡρακλῆ [5]).

920. Εὐρὰξ] Ἐκ πλαγίου [6])· πλευρὰξ γὰρ,

15) καὶ σκυθικῷ) A Seb. additum comprobant quidem Vitt. 2 et 3. omiſſo tamen, vt antea, σκύθῃ καί.

16) ῥαιβ. λέγει) Vitt. 2 et 3. ῥαιβ. λέγεται; Vit. 1. et Ciz. ῥαιβῷ λέγει, deleta partic. δὲ perperam a Seb. inſerta.

17) συριγμὸν) Noſtri pro συρισμόν.

18) ἢ διὰ — γεμόντων) Noſtri non agnoſcunt.

1) λέγει) Vit. 1. et Ciz. bene pro φησί. Quae ſequuntur διὰ τὸ δάκ. — τιτρωσκ. abſunt ab iis, et a Vit. 3. In Vit. 2. vero deſideratur tota pagina, inde ab his verbis διὰ τὸ δάκνειν usque ad v. 950. πρoβάτων· τῶν ὑπαρχόντων.

2) λυροκτύπον) Totum hoc ſchol. deeſt in Vit. 3.

3) ἢ διὰ — ἐμποιεῖν) Vit. 1. et Ciz. vt edd. ante Seb. ἢ τὸν — ἐμποιοῦντα.

4) λυροκτ. — εἶπε) A Seb. addita Vit. 1. et Ciz. non addunt, nec contextus indiget his verbis.

4b) τὸ δὲ λυρ. — δοτικῇ) Sic Vit. 1. et Ciz. pro τὸ δὲ, εἰ μὲν δοτικὴ, λυροκτύπῳ: ſic quoque pro αἰτιατική, αἰτιατικῇ.

5) Ἡρακλῆ) Vit. 1. et Ciz. Ἡρακλῆν.

6) ἐκ πλαγίου) Sic quoque Vit. 3. recte: Vit. 1. autem et Ciz. πλευρὰξ τὸ πλάγιον.

καὶ ἐξ αὐτοῦ εὐρὰξ Ἰωνικῶς [7]. ὅθεν νῦν εὐρὰξ Ἀλαίου ἐῤῥέθη [8].

Παταρέως] Καὶ Πατρέως [9], τὸ αὐτό ἐστιν· ἐν Πατάροις γὰρ ὁ Ἀπόλλων ἐτιμᾶτο. Τὸ δὲ Πατρέως συγκοπὴ Αἰολική ἐστι. Παταρέως δὲ καὶ Πατρέως τὸ αὐτό ἐστι γραφόμενον, καὶ οὔτε τὴν ἔννοιαν, οὔτε τὸ μέτρον λυμαίνεται.

921. Ναύαιθος] Ποταμός ἐστιν Ἰταλίας [1]. Ἐκλήθη δὲ οὕτω, κατὰ μὲν Ἀπολλόδωρον [2] καὶ τοὺς λοιπούς, ὅτι μετὰ [3] τὴν Ἰλίου ἅλωσιν αἱ Λαομέδοντος θυγατέρες, Πριάμου δὲ ἀδελφαί, Αἴθυλλα [4], Ἀστυόχη, Μηδεσικάστη, μετὰ τῶν λοιπῶν αἰχμαλωτίδων [5] ἐκεῖσε γεγονυῖαι τῆς Ἰταλίας [6], εὐλαβούμεναι τὴν ἐν τῇ Ἑλλάδι δουλείαν, τὰ σκάφη ἐνέπρησαν, ὅθεν ὁ ποταμὸς Ναύαιθος ἐκλήθη, καὶ αἱ γυναῖκες Ναυπρήστι-

7) *ἰωνικῶς*) Abest a nostris.

8) *ὅθεν — ἐῤῥέθη*) Desunt in Vit. 1. et Ciz. Vit. 3. vero tantum Ἀλαίου *εἶπεν*.

9) *καὶ πατρέως*) Hic discrepant nostri. Vit. 3. verba priora usque ad *Αἰολική ἐστι* plane omittit: Vit. 1. autem et Ciz. sic: *Ἀλαῖος καὶ Παταρεὺς ὁ Ἀπόλλων· ἐκ πλαγίου δὲ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἀπόλλωνος φησὶ τὸν Φιλοκτήτην φονευθέντα. γεγράφθω δὲ παταρέως καὶ πατρέως, οὔτε ἡ ἔννοια, οὔτε τὸ μέτρον λυμαίνεται.* Vltima *παταρέως — λυμαίνεται* Vit. 3. vt Sebast.

1) *Ἰταλίας*) Sic quoque Etymol. ad h. v. et Steph. ad *ἀσκανία*, sed Vit. 1. et Ciz. *κρότωνος*, cf. Conon Narrat. XIII, ibique Kanne.

2) *Ἀπολλόδ.*) In Fragm. p. 386, ed. Heyn., quem velim consulas.

3) *ὅτι μετὰ — ἅλωσιν*) Absunt a nostris. Sane abesse possunt, quia postea dic. *ὅθεν ὁ ποταμ. ναυ. ἐκλήθη*.

4) *Αἴθυλλα*) Vit. 1. et Ciz. vt Conon l. l. *Αἴθιλλα*. Infra ad v. 1075. nostri quoque *Αἰθύλλα*. Apollod. III, 12, 3. filias Laomedontis nominat Hesionen, Cillam et Astyochen, cf. Heyne in Obseruu. p. 299.

5) *αἰχμαλωτίδων*) Pro *αἰχμαλώτων* Vit. 1. et Ciz. cum Conon. l. l.

6) *τῆς Ἰταλίας — δουλείαν*) Desunt in Vit. 1. et Ciz.

δες. Οἱ δὲ σὺν αὐταῖς Ἕλληνες, ἀπολέσαντες τὰ σκάφη, ἐκεῖ κατῴκησαν. Πλούταρχος 7) δὲ λέγει, Ῥώμην εἶναι αἰχμάλωτον Τρωϊκὴν, τὴν συμβουλεύσασαν ταῖς λοιπαῖς καῦσαι τὰς τῶν Ἑλλήνων ὁλκάδας. Ὁ δὲ Λυκόφρων οὗτος Σήταιαν 8) εἶναι ταύτην φησίν.

922. Αὔσονες Πελλήνιοι 9)] Πελλήνη, πόλις Ἀχαΐας· ἀπὸ ταύτης ἐγένοντο ἄποικοί τινες ἐν Ἰταλίᾳ. Ἀπὸ δὲ Τροίας πλέοντες οἱ Ῥόδιοι ἦλθον ἐκεῖσε, καὶ ἐπολέμησαν αὐτοὺς, ἔνθα καὶ Φιλοκτήτης ἀναιρεῖται βοηθῶν τοῖς Ῥοδίοις· Αὔσονες οὖν οἱ ἐν Ἰταλίᾳ οἰκήσαντες ἐκ Πελλήνης.

923. Βοηδρομοῦντα 10). Λινδίων στρατηλάταις] Συμμαχοῦντα Λινδίοις καὶ 11), ὡς εἶπον, τοῖς Ῥοδίοις. Λίνδος γὰρ, καὶ Ἰηλυσὸς 12), καὶ Κάμειρος 13), πό-

Verba posteriora εὐλαβ. — δουλείαν etiam in Vit. 3. Phavorin. et Zonar. ad νηπιάχοις exhibent ea, pluribus adeo additis, quae Etymologiam huius voc. explicant.

7) πλούταρχος — ταύτην φησίν) Non comparent in Vit. 1. et Ciz. cf. Plut. in Romulo ab initio.

8) Σήταιαν) Sic omnino scribendum pro Σιταίαν, vt infra ad v. 1075. cff. Steph. Byz. ad σηταῖον, et Rutgers. Varr. Lectt. p. 79. Canter. male κίταιαν.

9) Αὔσ. Πελλήνιοι) Hic Vit. 1. et Ciz. dant plura vulgata, et repetunt fere eadem, quae ad extr. v. 911. dicta fuerant. Habent autem sic, vti dedimus. Vulgata modo praebet vltima οἱ ἐν Ἰταλίᾳ — ἐκ Πελλ. ὡς εἶπον, quae verba ὡς εἶπον, scl. ad v. 911, absunt a Vit. 1. et Ciz.

10) βοηδρομ. — τοῖς Ῥοδίοις) Non extant in Ciz. et Vit. 1.

11) Λινδίοις καὶ) A Seb. addita Vit. 3. non addit.

12) Ἰηλυσὸς) Vt *Hom. Il.* β, 656, cf. *ibi* Eustath. quem, vti *etiam* schol. Pind. Olymp. VII, 34. Tzetzes ante oculos habuisse videtur. Forte legendum Ἰάλυσος, vt Strab. XIV, p. 655. et Steph. qui vero perperam Ἰάλησος per η. Male quoque Vit. 1. et Ciz. Ἴλυσος, et Vit. 3. Ἠλισσός.

13) Κάμειρος) Recte. cf. Hom. et Strab. l. l. Steph. κάμιρος. cf. Heyne in Obseruatt. ad Hom. Vol. IV, p. 553.

λεις εἰσὶ Ῥόδου, ἀπὸ τῶν ἐκγόνων [14]) Ἡλίου καὶ Ῥόδης, ἢ Ῥόδης [15]) καὶ Ποσειδῶνος.

924. Θερμύδρου] Θέρμυδρος [16]), λιμὴν Ῥοδίων.

Καρπάθου] Κάρπαθος, πόλις Ῥόδου.

925. Πλάνητας] Οὕτως ἐνταυθοῖ [1]) δεῖ γράφειν, καὶ οὐ πλανήτας [2])· πλανήτας γὰρ τὸ τας μακρόν ἐστι· ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ μακρὸν ἀντὶ βραχέος [3]), κατὰ κοινὴν συλλαβήν.

Αἴθων Θρακίας [4]) κύων] Ὁ διάπυρος Θρακικὸς κύων [5]), Λέγει δὲ τὸν βοῤῥᾶν, ἐπεὶ, καθ' Ὅμηρον [6]), ἐκ τῶν ἀρκτικῶν τῆς Θράκης πνεῖ. Φησὶ γάρ·

Βορέης καὶ Ζέφυρος, τώ τε Θρῄκηθεν ἄητον.

Ὁ δὲ Περιηγητὴς Διονύσιος [7]) καὶ τὸν τόπον τῆς Θράκης φησὶν, ὅθεν ὁ βοῤῥᾶς πνεῖ, Ἰσμαρικὸν [8]), ἤτοι Μαρώνειον, αὐτὸν [9]) λέγων. Φησὶ γὰρ οὑτωσί·

Ἰσμαρικοῦ πνοιῇσιν ἐλαυνόμεναι βορέαο,
Ὀρθὸν φυσιόωντος· ἐπεὶ κατεναντία κεῖνται [10]).

14) ἐκγόνων) Pro ἐγγόνων Vit. 1. et Ciz. cum ſchol. Pind. l. l. recte.

15) ἢ Ῥόδης) Abeſt a Vitt. 1. 3. et Ciz. vt ab edd. ante Pott.

16) Θέρμυδρος — Ῥόδου) A Seb. allatum noſtri comprobant. cf. Steph. ad Θέρμυδρα.

1) οὕτως ἐνταυθοῖ) Noſtri ἐνταῦθα ſine οὕτως.

2) καὶ οὐ πλ.) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

3) ἐνίοτε — βραχέος) Sic Vit. 1. et Ciz. bene pro: δέχεται δὲ ἐνίοτε καὶ τὸ μακρὸν ὡς βραχύ. Vit. 3. modo ὡς βραχύ.

4) Θρακίας) Vit. 1. et Ciz. Θρηικίας; vid. Varr. Lectt. ad Lycophr.

5) κύων) Non exhibent Vit. 1. et Ciz. ſicut neque verba ſqq. ἐπεὶ καθ' — κεῖται.

6) Ὅμηρ.) Il. ι, 5.

7) Διονύσ.) v. 113 et 114.

8) Ἰσμαρικὸν) Vit. 3. τὴν Ἴσμαρον, non bene.

9) Μαρ., αὐτὸν) Vit. 3. vt edd. pr. τὴν Μαρώνειαν αὐτήν.

10) κεῖνται) Vit. 3. κεῖται.

927. Μακάλλοις] Μάκαλλα, πόλις Ἰταλίας [11], ὅπου τάφος καὶ ἱερὸν Φιλοκτήτου [12]) ἁγιστευομένου παρὰ τῶν ἐγχωρίων, καὶ θυσίας βοῶν γινομένας παρὰ τῶν ἐγχωρίων δεχομένου [13]), ὥσπερ εἰ Θεὸς αἰώνιος ὑπῆρχε. Ἡ δὲ σύνταξις [14]) οὕτως· Οἱ δὲ ἐν Μακάλλοις οἰκοῦντες, κτίσαντες σηκὸν ὑπὲρ τοῦ τάφου αὐτοῦ, τιμήσουσιν αὐτὸν, ἤτοι τὸν Φιλοκτήτην, ὡς Θεὸν ἐν θυσίαις.

930 Ὁ δ' ἱπποτέκτων] Ὁ νοῦς οὕτως ἔχει· Ὁ δὲ Ἐπειὸς, ὁ τὸν δούρειον [1]) ἵππον κατασκευάσας τοῖς Ἕλλησιν εἰς πόρθησιν τῆς Ἰλίου [2]), ὁ δειλὸς καὶ ἄνδρος γεγονὼς, διὰ τὸ ψευδορκῆσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ Πανοπέα τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὸν Ἄρεα, ὅτε συνεστρατεύετο Ἀμφιτρύωνι ἐπὶ Τηλεβόας διὰ τὸν πρὸς Ἀλκμήνην πόθον τοῦ Ἀμφιτρύωνος· ὁ τόδε καὶ τόδε ποιήσας Πανοπεὺς, καὶ διὰ τοῦτο γεννήσας δειλὸν τόνδε [3]) τὸν Ἐπειὸν, πύκτην δὲ ἄριστον καὶ μηχανικόν [4]). Οὗτος [5]) ὁ ἱπποτέκτων Ἐπειὸς τὴν Λαγγαρίαν, Ἰταλικὴν [6]) πόλιν, οἰκήσει, πλησίον τοῦ Κυλιστάρνου ποταμοῦ. Τὰ δ' ἐργαλεῖα καθιερώσει τῷ ναῷ τῆς Ἰταλικῆς [7]) Ἀθηνᾶς· ἐκεῖνα [8]) τὰ ἐργαλεῖα, μεθ' ὧν κατασκευάσας τὸν δούρειον ἵππον,

11) ἰταλίας) Vit. 3. ἰταλική.

12) φιλοκτήτου) Hinc Vit. 1. et Ciz. addunt modo: καὶ τιμᾶται ὡς θεὸς ἐκεῖσε, reliquis demtis.

13) δεχομένου) Vit. 3. addit γινομένας παρὰ τ. ἐγχωρίων, praetermisso tamen male δεχομένου.

14) ἡ δὲ σύνταξ. — θυσίαις) Desunt in Vit. 3.

1) δούρειον) Nostri δούριον.

2) τῆς Ἰλίου) Vit. 1. et Ciz. delent art. τῆς.

3) τόνδε) Ciz. et Vit. 1. τοῦτον.

4) μηχανικ.) Ciz. μηχανικήν, scl. κατά.

5) αυτος) Nostri non praemittunt καὶ a Seb. praemissum.

6) ἰταλικὴν) Abest a Vit. 3.

7) Ἰταλ. Ἀθηνᾶς) Sic etiam nostri; sed Aristotel. de Mirab. Auscult. c. 116. ἑλληνίας Ἀθ. vel, auctore Wesseling. ad Anton. Itiner. p. 490. εἰλενίας Ἀθ. quod, quum Pallas Italica sit nulla, praeferendum videtur, cf. Beckman. ad h. l. et Etymol. M. ad εἰλενία.

8) ἐκεῖνα) Vit. 1. et Ciz. ἐκεῖ, corrupte.

μῖν τοῖς ἐγχωρίοις Τρωσὶ ποιήσει βλάβην· ἡ Κασσάνδρα γὰρ, ἢ ὁ τρόχις ὡς ἀπὸ τῆς Κασσάνδρας, τοῦτό φησιν 9). Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως·

Ὁ δὲ ἱπποτέκτων Ἐπειὸς, ὃς καὶ οὗτος ἀμφὶ Κῖρν 10) καὶ Κυλιστάρνου γάνος καὶ ὕδωρ ἔπηλυς καὶ ξένος ἔσσεται καὶ κατοικήσει οἴκους τῆλε τῆς πατρίδος αὐτοῦ Φωκίδος ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς πόλεως Λαγγαρίας 11), ἤτοι ἐν τῇ Λαγγαρίᾳ πόλει. Τὰ δ' ἐργαλεῖα καθιερώσει τοῖς ναοῖς τῆς Μυνδίας 12), ἤτοι τῆς Ἀθηνᾶς. Ποῖα ἐργαλεῖα 13); ἐν οἷς τεύξει ποτὲ τοῖς ἐγχωρίοις ἐμοῦ Τρωσὶ ἡμερον βλάβην. Τί ποιήσας; τεύξει βλάβην 14) τεμὼνας καὶ τρυπήσας καὶ κατασκευάσας τὸ βρέτας καὶ τὸ εἴδωλον, ἤτοι τὸν δούρειον ἵππον, ὁ ἱπποτέκτων καὶ Ἐπειός. Ὁ ποδαπός; ὁ πεφρικὼς καὶ φοβούμενος 15) τὸ ἔγχος καὶ τὴν φάλαγγα τὴν θουρίαν. Διὰ τί δὲ πεφρικὼς ταῦτα, καὶ δειλὸς ὑπῆρχεν; ἐκτίνων καὶ ἀποδιδοὺς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Πανοπέως τὸν ψευδώμοτον ὅρκον, τινα ὅρκον ὁ τάλας ἔτλη ὁρκωμοτῆσαι 16) εἰς τὴν Ἀλοῖ-

9) ἡ κασσάνδρα — φησιν) ... non reperiuntur in Ciz. et Vit. 1.

10) κῖριν) Vit. 3. κίριν: Vit. 1. et Ciz. κῦρν, male.

11) λαγγαρίας) Vit. 3. ...γκαρίας. Steph. et Strab. ..., p. 263. λαγαρία.

12) μυνδίας) Recte, cff. ...rr. Lectt. ad Lycophr. 950. Vit. 1. et Ciz. μη...ς: Vit. 3. μυδίας, vt edd. ...e Seb. perperam.

13) ποῖα ἐργαλεῖα) Pro his ...que ad extr. τὸ Ἴλιον πορ...τι Vit. 1. et Ciz. haec ...ica modo exhibent: Πα...ὺς] ὁ Ἐπειοῦ πατὴρ, συνεστράτευσε τῷ Ἀμφιτρύωνι, τῷ πρὸς Τηλεβοίας πολέμῳ, καὶ ἀπέκρυψε τινὰ τῶν λαφύρων· κρατηθεὶς δὲ ὤμοσε (lacuna) τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ἄρεως (lacuna). Διὸ καὶ τὸν Ἐπειὸν διὰ τὸ ἁμάρτημα τοῦ πατρὸς φασὶ δῆλον γενέσθαι· ἱπποτέκτονα δὲ τὸν Ἐπειὸν εἶπε διὰ τὸ τὸν δούρειον ἵππον κατασκευάσαι, ὡς καὶ Ὅμηρος (Odyss. Θ, 493.) τὸν Ἐπειὸν ἐποίησε σὺν Ἀθηνᾷ.

14) τεύξει βλάβην) E Vit. 3. addidimus.

15) καὶ φοβ.) Vit. 3. ὁ φοβ.

16) ὁρκωμοτ.) Vit. 3. ὁρκωμοτ. hic et postea.

τιν, Κυδωνίαν, Θρασὼ, τὴν Ἀθηνᾶν; εἰς τὸν τῆς Κρηστώνης θεὸν Ἄρεα, τὸν τόνδε καὶ τάνδε· ἢ ἀμφὶ τὰς πάλας τῶν δορυκτήτων μήλων. Ποίων μήλων καὶ προβάτων; τῶν ὑπαρχόντων ἀπὸ τῶν πύργων τῆς Κομαιθοῦς, συμπεφυρμένων καὶ ἐπικοίνων τῷ στρατῷ. Γενομένων δὲ τῶν προβάτων ἐπικοίνων τῷ στρατῷ, ἤτοι ληϊσθέντων, ἕνεκα τῶν νυμφευμάτων τοῦ Ἀμφιτρύωνος, τῶν στεργοξυνεύνων καὶ πόθον ἐχόντων πρὸς τὴν σύνευνον Ἀλκμήνην. Ἔτλη δὲ ὁρκωμοτῆσαι τίς; αὐτὸς ὁ Πανοπεὺς, ὁ ἐν τῇ γαστρὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Κρίσσον ἀντιπληκτίσας χερσὶ πρὸ τοῦ γεννηθῆναι καὶ ἰδεῖν τὸν ἥλιον. Τοιγὰρ καὶ διὰ τοῦτο τὸ ὁρκωμοτῆσαι οἱ Θεοὶ τὸν σπόρον καὶ υἱὸν [17]) αὐτοῦ Ἐπειὸν ἤνδρωσαν καὶ ἄνδρα ἐποίησαν φύξηλιν καὶ δειλὸν, πύκτην μὲν καὶ πυγμάχον [18]) ἐσθλόν· πτῶκα δὲ καὶ δειλὸν ἐν κλόνῳ καὶ μάχῃ δορὸς, καὶ πλεῖστα ὠφελήσαντα τὸν στρατὸν ἐν τέχναις καὶ μηχαναῖς. Ἔχεις γοῦν [19]) τὴν σύνταξιν. Λεκτέον δὲ καὶ τὴν ἱστορίαν. Ὁ Πανοπέως [20]) υἱὸς Ἐπειὸς ἐποίησε τὸν δούρειον ἵππον, εἰς ὃν πεντήκοντα, ἢ τρισχίλιοι [21]), ἢ, κατ' ἐμὲ [22]), εἴκοσι τρεῖς ἄνδρες εἰςελ-

17) τὸν σπ. καὶ υἱὸν) Vit. 3. bene pro σπόρον καὶ τὸν υἱόν.

18) πυγμάχον) Vit. 3. hic et in ſqq. πύγμαχον.

19) γοῦν) Vitt. 2 et 3. δὲ καί.

20) ὁ πανοπέως) Voc. ἱπποτέκτων in edd. pr. praemiſſum et a Seb. eiectum noſtri ſeruant.

21) πεντήκ. ἢ τρισχίλ.) Noſtri πεντήκ. καὶ τρισχ. cum Eudoc. p. 149. et Phauor. ad ἱπποτέκτων. Vix autem erit, qui credat, quempiam fuiſſe tam inſanientem, ſaltem tam ſtupidum, qui vere putaret, hunc equum cepiſſe tria millia et quinquaginta militum. Error latet in numeris ope litterarum, vt in Eudocia γν', conſcriptarum. Legendum videtur litteris transpoſitis νγ', h. e. quinquaginta tres ſ. πεντήκοντα καὶ τρεῖς. De varietate numeri cf. Heyne Excurſ. III. ad Virg. Aen. II.

22) κατ' ἐμὲ — τρεῖς) Vitt. 2 et 3. κατ' ἐμὲ κγ', ergo antea νγ'. Tzetz. Poſthom. v. 642. quoque εἴκοσι τρεῖς, cf. ibi Iacobs. Patet

θόντες Ἕλληνες ἐκάθηντο. Ἑλκυσθέντος δὲ τοῦ ἵππου παρὰ τῶν Τρώων εἴσω τοῦ τείχους, νυκτὸς ἐξελθόντες, καὶ φρυκτὸν δείξαντες τοῖς λοιποῖς Ἕλλησιν οὖσιν ἐν Τενέδῳ, κἀκείνοις ἐλθοῦσι τὰς πύλας ἀνοίξαντες 23), τὸ Ἴλιον πορθοῦσι.

Λαγγαρίας] Λαγαρία, πόλις Ἰταλίας, καὶ Λαγγαρία, τὸ αὐτό 24)· ἀπὸ Λαγγαρίδου νομέως ἐκεῖ νέμοντος 25).

931. Ἔγχος 26) πεφρικὼς] Δειλὸς γὰρ ἦν ὁ Ἐπειὸς, ἄριστος δὲ πυγμάχος.

932. Πατρῷον ὅρκον ἐκτίνων] Ἀποδιδοὺς ποινὴν διὰ τὴν ψευδορκίαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Πανοπέως. Ἡ δὲ ἱστορία 1) τοιαύτη· Μήστορος 2) καὶ Λυσιδίκης, τῆς Πέλοπος, θυγάτηρ 3) Ἱπποθόη, ἧς καὶ Ποσειδῶνος Τάφιος, ὃς τῆλε βὰς 4) τῆς πατρίδος, τοὺς ὑπ' αὐτὸν ὄντας ἐν ταῖς Ἐχινάσι νήσοις Τηλεβόας καὶ Ταφίους 5)

autem inde, hanc ῥῆσιν longam a Vit. 1. et Ciz. omiſſam a Io. Tzetza eſſe adiectam.

23) τὰς πύλ. ἀνοίξ.) Abſunt a Vitt. 2 et 3. vt etiam ab Eudocia, quae eadem iisdemque verbis p. 129. narrat, et ab edd. ante Pott.

24) λαγαρία — τὸ αὐτό) Sic Vit. 1. et Ciz. pro λαγγαρία, πόλις ἰταλική, bene.

25) ἀπὸ — νέμοντος) A Seb. allatum noſtri Codd. non hic, ſed infra ad extr. v. 958. cum toto ſcholio adiiciunt.

26) ἔγχος) Hoc ſchol. Vit. 1. et Ciz. non habent.

1) ἡ δὲ ἱστορία usque ad extr. ἐγέννησεν deſiderantur omnia in Vit. 1. et Ciz.

2) Μήστορος). Pro Μήστωρος Vit. 3. recte, vt Apollod. II, 4, 5, et Eudoc. p. 393.

3) θυγάτηρ) Vitt. 2 et 3. θυγατρὸς, non bene iungunt cum πέλοπος.

4) τῆλε βὰς) Vitt. 2 et 3. τηλεβόας, perperam. Apollod. II, 4, 5. ὅτι τηλοῦ τῆς πατρίδος ἔβη, cf. Sturz. ad Pherecyd. p. 104.

5) καὶ ταφίους) Abſunt a Vit. 3. vt ab Apollodoro: Vit. 2. vero habet. Heſiod. Scut. v. 19. ταφίους ἰδὲ τηλεβόας dixit.

Πτερέλου [31]) χρυσῆν τρίχα, καὶ ἀνεῖλεν αὐτόν. Σχὼν δὲ Ἀμφιτρύων τὰς νήσους, Κεφάλῳ δίδωσιν, ὃς ἐν ταύταις οἰκήσας, Κεφαληνίαν αὐτὰς [32]) ἐκάλεσεν. Ἐν γοῦν τῇ πρὸς τοὺς Ταφίους μάχῃ πρὸ τῆς συμβολῆς τοῦ πολέμου, φησὶν ὁ πᾶσιν ἐναντιούμενος ἱστορικοῖς Λυκόφρων [33]), ὅτι ὥρκωσαν ἅπαντες Ἄρεα καὶ Ἀθηνᾶν, μηδὲν ἀποκρύψαι [34]) τῶν λαφύρων. Μόνος δὲ παραβὰς τοὺς ὅρκους ὁ Πανοπεύς, καὶ κρύψας τι τῶν λαφύρων, τούτου ἕνεκα δειλὸν παῖδα, τὸν Ἐπειόν, ἐγέννησεν.

933. Ἀμφὶ μήλων [1])] Ἀπὸ μέρους τῶν κτημάτων ὅλων, ὡς καὶ Ἡσίοδος [2])·

. . . . μήλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο.

Ἀντὶ τοῦ πλούτου καὶ βασιλείας τοῦ Οἰδίποδος.

934. Κομαιθοῦς] Κομαιθώ, θυγάτηρ Πτερέλου, ἥτις ἐρασθεῖσα Κεφάλου τινὸς τῶν μετ' Ἀμφιτρύωνος, προὔδωκε τὴν πόλιν καὶ τὸν πατέρα τοῖς πολεμίοις. Τοῦτό φησι τὸ Στεργοξυνεύνων οὕνεκα νυμφευμάτων. Ἢ ἐκληπτέον οὕτω περὶ τῶν γάμων Ἀμφιτρύωνος καὶ Ἀλκμήνης· καὶ γὰρ διὰ τὴν αἰτίαν τοῦ γάμου τῆς Ἀλκμήνης [3]) ἐκινήθη ὁ πόλεμος.

936. Ἀλοῖτιν, Κυδωνίαν, Θρασὼ] Τὰ τρία πάντα [4]) ἐπίθετα τῆς Ἀθηνᾶς, ὡς καὶ [5]) Ἀρτέμιδος

31) αὐτῆς πτερέλου) Abest a Vit. 2. πτερέλου.

32) κεφαλ. αὐτὰς) Vitt. 2 et 3. κεφαλληνίαν αὐτήν: semper quoque κέφαλλος pro κέφαλος scribunt: cf. Tzsch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 716.

33) ὁ — λυκόφρων) Abest a Vit. 2. recte, putat Thryllit.

34) ἀποκρύψαι) Nostri recte pro ἀποκρύψειν.

1) Ἀμφὶ μήλων) Vitt. 2 et 3. neque hoc neque seq. schol. exhibent.

2) Ἡσιόδ.) ἔργ. v. 163. cf. ibi schol. Io. Tzetz. et Clericus.

3) καὶ γὰρ — Ἀλκμήνης) Desunt oscitantia librarii in Ciz. sed Vit. 1. habet.

4) τὰ τρία πάντα) A Seb. recepta nostri ignorant.

5) ὡς καὶ) Sic etiam Ciz. et Vit. 1. verum Vitt. 2 et 3. ὡς omittunt.

Δίκτυννα 6) παρὰ Κρησὶν, Οὖπις παρὰ Θρᾳξὶν, Ὀρθωσία παρὰ Ἀρκάσιν, ἀπὸ ὄρους Ὀρθωσίου Ἀρκαδικοῦ 7).

937. Κρηστώνης Θεὸς] Κρηστώνη, ἡ Θρᾴκη, ἀπὸ μιᾶς πόλεως οὕτω καλουμένης 8). Θεὸς δὲ τοῖς Θρᾳκικοῖς 9) ὁ Ἄρης, ὅτι πολεμικοὶ τὸ παλαιὸν οἱ Θρᾷκες.

938. Κανδάονα] Κανδάων, ἐπίθετον Ἄρεως, παρὰ τὸ καίνειν 10) καὶ δαίειν.

Μαμερτὸν] Μαμερτὸς 11) ὁ Ἄρης. Ἔστι δὲ ἡ λέξις 12) Ῥωμαϊκή. Ὁ δὲ βάρβαρος 13) οὗτος Λυκόφρων οὐκ ἀρκεσθεὶς 14) τοῖς λοιποῖς, καὶ Ῥωμαϊκῶς γράφει· Ῥωμαῖοι γὰρ τοὺς πολεμικοὺς Μαμερτοὺς καλοῦσιν, ὡς ἱστορεῖ που ἢ Διόδωρος 15), ἢ Δίων 16)· οὐ γὰρ ἀκριβῶς μέμνημαι 17)· γράφων οὕτω πως 18)· „Μεσηνίους κα-

6) Δίκτυννα) Pro Δίκτυνα, et Seb. et Vitt. 2 et 3. praebent, recte. Sic Pauſ. II, 30, 3. Δίκτυννα ἐν Κρήτῃ.

7) Ἀρκαδ.) A Seb. reſtitutum pro Λακωνικοῦ firmant Vitt. 2 et 3. et ſchol. Pind. Ol. III, 48.

8) ἀπὸ μιᾶς — καλ.) Ignorant Vitt. 2 et 3.

9) τοῖς Θρᾳκ.) Vitt. 2 et 3. Θρᾳκικός.

10) καίνειν) Sic Vitt. 2 et 3. ſed Ciz. et Vit. 1. καίειν, vt Euſtath. ed. Polit. T. III, p. 960.

11) Μαμερτὸς) Vitt. 2 et 3. μαρμερσὸς. Infra ad v. 1410. μαμερτός. *Forte Μαμερκὸς, vt pro Μαμερτὸς ſcribunt Dionyſ. Hal. et Plutarch.* Thryll.

12) Ἄρης. Ἔστι δὲ ἡ λέξ.) Sic Vit. 1. et Ciz. bene, pro Ἄρης ἐστίν. Ἡ δὲ λ.

13) ὁ δὲ βάρβαρος usque ad τουτέστι πολεμικοὺς abſunt a Vit. 1. et Ciz. vt omnia, quae carpunt Lycophronem, haud dubie illata a Io. Tzetza, qui ſemper notitiam ſcriptorum multorum prae ſe fert, nam vna eademque res bis dicitur: Μαμερτοὺς καλοῦσι, et Μαμερτὸς παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται.

14) ἀρκεσθεὶς) Vit. 3. κορεσθεὶς, forte melius.

15) Διόδωρ.) *Vid. e lib.* XXI. *eclog.* 13. Sebaſt.

16) Δίων) Fragm. T. I. p. 6. ed. Reimar.

17) μέμνημαι) Mirum, quum alias ſe omnia ſcire iactitet.

18) γράφων οὕτω πως) Sic

„τακόψαντες τοὺς ὑποδεξαμένους αὐτοὺς, κατέσχον „Μεσήνην, καὶ Μαμερτοὺς ἑαυτοὺς ὠνόμασαν, τουτέστι „πολεμικούς." Μαμερτὸς γὰρ ὁ Ἄρης [19]) παρὰ Ῥωμαίοις [20]) καλεῖται. Καὶ Κυρῖνος δὲ παρὰ τοῖς αὐτοῖς, ὥς φησι Πλούταρχος [21]).

939. Ὁ μητρὸς ἐντὸς δελφύος] Ὁ Πανοπεὺς, ὁ ἐντὸς τῆς μητρικῆς δελφύος καὶ μήτρας συμβαλὼν μάχην τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Κρίσσῳ [1])· οὗτοι γὰρ Φώκου καὶ Ἀστεροδίας [2]) ὄντες υἱοὶ, ἐν τῇ μητρικῇ γαστρὶ διεμαχέσαντο, ὡς καὶ ὁ Φαρὲς [3]) καὶ ὁ Ζαρὰ, καὶ Προῖτος καὶ Ἀκρίσιος, οἱ Ἄβαντος [4]).

941. Τιτοῦς] Τιτὼ λέγεται ἡ ἡμέρα διὰ τὸ ἀρχαιότερον [5]), ὥς φησι [6]) Καλλίμαχος·

Τέφρα δ' ἀνίσχουσι Βοσσὸν λόφον, ἔγρετο Τιτώ.

Vitt. 2 et 3. bene, pro γράφει γὰρ οὑτωσί πως.

19) ὁ Ἄρης) Vit. 1. et Ciz. πολεμικός.

20) Ῥωμαίοις) *Immo Opicis s. Oscis, teste Festo de verb. sigf. Mamers Mamertis facit, id est, lingua Osca, Mars, Martis. Et mox: in Mamertini — Mamers forte exierat, qui lingua Oscorum Mars significatur.* Seb.

21) Πλούταρχ.) In Quaest. Rom. T. VII, p. 149. ed. Reisk.

1) Κρίσσῳ) Vit. 1. et Ciz. κρίσσωνι, non bene, cf. Heyne Obseruu. in Apollod. p. 309, et infra ad v. 1070. *Steph.* κρίσα, πόλις Φωκίδος ἀπὸ Κρίσου Φωκέου (*leg.* Φώκου) *et schol. Eurip. Orest.* 33. *vbi* quoque Φώκου παῖς dic. Κρίσσος. Thryllit.

2) Ἀστεροδίας) Supra ad v. 53. dic. Asteria.

3) ὡς Φαρὲς) Sic Vit. 2. deleto καὶ, bene. Vit. 1. et Ciz. Φαρεὺς, perperam, cf. Genes. 28, 29. *Seb.* haec addit: *vt Esau et Iacob, Genes. 25, 22. Quis ergo non sibi persuadet, Lycophronem sacros libros percurrisse imitasseque* (heu!). *Pro* Lycophrone omnino scribendum: *Tzetzam*, nam in hunc, non in Lycophr. hoc cadit.

4) οἱ Ἄβαντος) Sic Ciz. solus, optime, nam erant filii Abantis, cf. Apollod. II, 2, 2.

5) τιτὼ — ἀρχ.) Sic Vit. 1. et Ciz. optime pro τῆς ἡμέρας.

943. Πόποι] Οἱ Θεοί, ὅθεν [7]) καὶ πολλάκις ὦ πόποι τινὲς παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ, ὦ Θεοί, ἤκουσαν· ἡ δὲ λέξις Δρυόπων [8]).

Ἤνδρωσαν [9])] Οὐ τὸ ἀνδρεῖον ἐποίησαν, ἀλλὰ τὸ ἄνδρα ἁπλῶς ἐποίησαν.

946. Κῖριν καὶ Κυλιστάρνου γάνος] Κῖρις [10]) καὶ Κυλίσταρνος ποταμοί εἰσιν [11]) Ἰταλίας.

948. Βρέτας] Τὸ ἀνθρώπινον εἴδωλον, καὶ ἡ εἰκών, παρὰ τὸ βροτῷ ὅμοιον εἶναι. Οὗτος δὲ βρέτας καταχρηστικῶς τὸν δούρειον ἵππον φησί [12]).

951. Σικανῶν] Σικανούς τινες Σικελοὺς πάντας ὑφ' ἑνὸς ἐδέξαντο [13])· ἄλλοι δὲ μέρος Σικελῶν τὴν Σικανίαν [14]) φασί, πόλιν οὖσαν παρὰ Ἀκραγαντίνοις κειμένην. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Λυκόφρων [15]) οἶδε τοῦτο, λέγων·

> Κάμψας Γονοῦσάν τ', ἠδὲ Σικανῶν πλάκας,
> Καὶ Θηροχλαίνου σηκὸν . . . .

6) ὥς φησι) Absque καὶ nostri. Caeterum vers. Callimachi (in Fragm. p. 388. ed. Spanh. et Ernesti p. 517.) totus abest a Vitt. 1. 3. et Ciz. Sed Vit. 2. modo exhibet initium τόφρα—

7) ὅθεν — ἤκουσαν) Absunt a nostris. De voc. πόποι cf. Heyne Obseruatt. ad Hom. Il. α, 254.

8) Δρυόπων) Vid. Phauor. in ἱππότα.

9) ἤνδρωσαν) Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr. praeponunt τὸ δὲ, a Seb. eiectum. Totum schol. Vitt. 2 et 3. ignorant.

10) κῖρις) Vit. 1. et Ciz. κίρις: Vit. 3. κύρις.

11) εἰσιν) Abest a nostris.

12) φησί) Vitt. 2 et 3. εἶπε.

13) σικελοὺς — ὑφ' ἑνὸς ἐδέξ.) Vit. 1. et Ciz. recte, pro τοὺς σικ. ἐδέξ. πάντας.

14) τὴν Σικανίαν usque ad extr. schol. Vit. 1. et Ciz. modo: ἔστι γὰρ παρ' Ἀκραγαντίνοις πόλις Σικελίας Σικανία. Vitt. 2 et 3. vulg. tuentur, ita tamen, vt legant: τὴν Σικανὴν πόλιν — περὶ Ἀκραγαντίνους pro τὴν Σικ. πόλιν, et παρ' Ἀκραγ. Reliqui ab iis, vt a Vit. 1. et Ciz. absunt. Σικανὸς καὶ Αἴτνα παῖδες Βριάρεω, *sic Demetrius Calatianus in schol. Theocrit.* α, 65. *vbi male* καλετιανός. (cf. Toup.

Ἀπαριθμούμενος γὰρ τὰς πόλεις τῆς Σικελίας καὶ τοὺς τόπους, φέρει καὶ τὴν Σικανίαν.

953. Φοινοδάμαντος κόρας] Φοινοδάμας τις Τρὼς, περὶ οὗ κατ' ἀρχὰς ἔφημεν [1]), συνεβούλευσε [2] τοῖς Τρωσὶν ἐκθεῖναι τὴν Ἡσιόνην, τὴν θυγατέρα Λαομέδοντος, τῷ κήτει, εὐλαβούμενος περὶ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ τῶν τριῶν [3]), μὴ αὐτὰς ἐκθῶσι, καὶ ἔπεισε τοῦτο πεποιηκέναι. Ὁ δὲ Λαομέδων, μηνίων τῷ Φοινοδάμαντι, ἔδωκε τὰς θυγατέρας ἐκείνου ναύταις, ἐκθεῖναι αὐτὰς [4]) ἐν Σικελίᾳ [5]) θηρίοις βοράν. Οὗ γενομένου, κατὰ γνώμην Ἀφροδίτης ἐσώθησαν· ὧν τῇ μιᾷ ἐν μορφῇ κυνὸς [6]) ὁ Κριμισσὸς ποταμὸς ἐμίγη, καὶ ἐγέννησε τὸν Αἰγέστην [7]), ὃς ἔκτισε τρεῖς πόλεις ἐν Σικελίᾳ, τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ Αἰγέσταν [8]), καὶ Ἔρυκα, καὶ Ἄτταλλαν [9]), ἢ Ἔντυλ-

animaduerff. in fchol. p. 210.) *Euftath. ad Odyff.* X, p. 741. *Baf.* ἰστέον, ὅτι οἱ Σικελοὶ καὶ Σικανοὶ δοκοῦσι λέγεσθαι· ἐπεὶ καὶ Ἡρόδοτος Σικανίαν ἔοικε τὴν νῦν Σικελίαν λέγειν. Διόδωρος μέντοι διαφορὰν τούτων οἶδεν, ἐν οἷς λέγει Σικανῶν καὶ Σικελῶν. Thryll.

15) λυκόφρ.) Supra v. 870.

1) περὶ — ἔφημεν) Supra ad v. 471. Defunt haec in Vit. 1. et Ciz. quae a Io. Tzetza videntur inferta, cf. Eudoc. p. 416.

2) συνεβούλ.) Vitt. 2 et 3. συνεβούλευσε.

3) τῶν τριῶν) Vit. 1. et Ciz. omittunt, fed Vitt. 2 et 3. cum Eudocia feruant.

4) ἐκθεῖναι αὐτὰς) Abfunt a Vit. 3. et Eudoc. et edd. ante Pott.

5) ἐν σικελ.) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. fed Vit. 1. et Ciz. εἰς σικελίαν.

6) ἐν μορφῇ κυνὸς) Pro κυνὶ ὁμοιωθεὶς noftri et Eudoc. cum Sebaft.

7) Αἰγέστην) Sic Vit. 1. et Ciz. cum Strab. XIII, p. 608. vt ad v. 471: fed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Ἐγέστην, vt Steph. ad Ἐγέστα, ἀπὸ Ἐγέστου τοῦ Τρωὸς, fed ad v. Αἰγεσταῖοι, ἀπὸ Αἰγέστου στρατηγοῦ.

8) Αἰγέσταν) Pro Αἰγέστην Vit. 1. et Ciz. recte, vt Strab. XIII, p. 608: Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Ἐγέσταν.

9) Ἄτταλλαν) Pro Ἔντελλαν noftri Codd. cum Eudoc. vt ad v. 471, quod quoque Tzetzae reftituimus, vti etiam Ἔντυλλαν pro Ἐστύλλαν.

ιν, ἀπὸ τῆς γυναικός, ἣν ἔγημε. Στύλλα ("Ενστυλ-ι) γὰρ ὠνομάζετο ἡ τούτου γυνή [10]).

954. Ταῖς κητοδόρποις [11]) συμφοραῖς] Θλί-εσι [12]), ταῖς ἕνεκα τοῦ μέλλειν δίδοσθαι τὴν Ἡσιόνην ρπον καὶ δεῖπνον τῷ κήτει· εἰ γὰρ καὶ οὐ κατεβρώθη, λλ' οὖν ἐξετέθη. Ἡρακλῆς δὲ αὐτὴν ἔσωσεν, ἀνελὼν ὸ κῆτος.

956. Λαιστρυγόνων] Λαιστρυγόνες, ἔθνος ἀν-θρωποφάγον, ὡς ληροῦσιν, οἱ νῦν Λεοντῖνοι ἐν Σικελίᾳ. έγουσι δὲ τοῦτο [13]), διὰ τὸ ἀνελεῖν τοὺς τοῦ [14]) Ὀ-δυσσέως ἑταίρους· οὐ γὰρ ἦσαν εἰθισμένοι ξένους ὑποδέ-χεσθαι.

958. Παλαιστοῦ] Ὁ Ἔρυξ, ὡς εἴπομεν [1]), ὃς ἦν Ἀφροδίτης καὶ Ποσειδῶνος [2]), παλαιστὴς γὰρ [3]) καὶ πένταθλος. Καὶ στρέψας [4]) ὄπισθεν, μάνθανε.

10) Στύλλα — γυνή) Sic ıoque Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. et Eudoc. aec absunt. Potterus pu-t, vel omittenda esse haec erba, vel legendum Ἔν-υλλα, vel Ἔνταλλα, vel ταλλα, quum non pateat, ıomodo vrbs ab Aegestae κore Stylla nominata po-ıerit dici Entalla, vel talla, vel Enstylla. Re-te, cum τὸ ἐν interceptum ideatur a praeced. ἔγημεν, ti nostri habent. Ideo ncis inclusum addidimus Ἔνστυλλα. Stephanus scri-it Ἔντελλα: habet quoque Ἄτελλα, vnde fabulae Atel-lanae.

11) ταῖς κητοδόρπ.) Totum ıoc schol. Vit. 1. et Ciz. ıon agnoscunt.

12) Θλίψ.) Vitt. 2 et 3. bene delent ταῖς.

13) ἔθνος — λέγουσι δὲ τοῦτο) Sic Vit. 1. et Ciz. apte pro οἱ νῦν λεοντῖνοι· εἰσὶ δὲ ἐν σικελίᾳ, ὡς ληροῦσιν, ὑπάρχοντες ἀνθρωποφάγοι. cf. Steph. ad h. v.

14) τοῦ) Bene addunt Vitt. 1. 2. et Ciz.

1) ὡς εἴπομεν) Ad v. 866. sed a Vit. 1. et Ciz. haec absunt, vt seq. ἦν.

2) Ποσειδῶνος) Steph. ad Ἔρυξ, et schol. Theocrit. Idyll. XV, 101. dicunt Βύτου.

3) γάρ) Bene addunt Ciz. et Vit. 1.

4) καὶ στρέψας — οὕτως) Desunt in Vit. 1. et Ciz. vt in edd. pr. Hinc vero pro

Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· Αἱ δὲ τῆς μητρὸς τοῦ Ἔρυκος. Π... Ἔρυκος 5); τοῦ καταπαλαίοντος τοὺς ξένους. Ἀφ... της. Ποίας 6) Ἀφροδίτης; τῆς Ζηρυνθίας καὶ Θ... κῆς· ναὸν ἔκτισαν δωρεὰν τῇ Θεῷ, φυγοῦσαι τὸν θά... καὶ μονοικήτους ἕδρας καὶ τὰς καθέδρας καὶ διαγωγὰς ... ἐν ἐρήμῳ 7), ἐν ᾗ μόναι τὴν οἴκησιν εἶχον· ἢ ἐν ᾗ μ... τοι 8) καὶ δίχα συζυγίας ἀνδρῶν εἶχον τὴν κοίτην καὶ ... εὐνήν.

963. Σκύλακα 9) γενναῖον τεκνοῖ] Τὸν Αἰ... στην γεννᾷ.

964. Τρισσῶν συνοικιστῆρα] Τρεῖς γὰρ πόλε... ἔκτισεν ἐν Σικελίᾳ, Αἰγέστην, Ἔρυκα, καὶ Ἄτταλλαν 10), ὡς πρώην ἔφην.

965. Ὅς δὴ ποδηγῶν] Ὅστις Αἰγέστης, ἐλθ... εἰς Δαρδανίαν, νόθον Ἀγχίσου 11) παῖδα, Ἔλυμον κα... λούμενον, ἤγαγεν εἰς Σικελίαν.

vulg. haec soli dant: Ἔρυκα δὲ ἐκάλεσαν τὸν υἱὸν Ἀφροδίτης διὰ τοιαύτην αἰτίαν. Παραγενόμενος εἴς τινα πόλιν περιφανῆ πρὸς τὸ ἀγωνίσασθαι ἱσταμένων πάντων· οὐδεὶς ἐτόλμα παλαῖσαι αὐτόν· αὐτὸς δὲ πάντας προσεκαλεῖτο, οὐ μόνον διὰ λόγου, ἀλλὰ καὶ μετὰ χειρῶν ἕλκων. Ἐξελθὼν δὲ ἐκ ταύτης τῆς πόλεως καὶ τῶν συγγενῶν, τινὰς μεθ' ἑαυτοῦ λαβὼν, κατέστρεψε τὴν πόλιν, καὶ πάντας ἀπέκτεινε λέγων· Ἐρυόμενοι οὗτοι πρὸς παλαίστραν οὐκ ἔκιον, καὶ διὰ τοῦτο πάντες φονευέσθωσαν· οἱ δὲ τῆς μητρὸς τοῦ Ἔρυκος Ἀφροδίτης ναὸν ἔκτισαν. Ζηρυνθίας] Θρακικῆς. Vitt. 2 et 3. tuentur quidem vulg. sed in quibusdam tamen discrepant.

5) ποίου Ἔρυκος — ξένους Absunt a Vitt. 2 et 3.

6) ποίας — τὸν θάνατον Vitt. 2 et 3. modo: ναὸν ἔκτισαν ζηρυνθίας, θρακικῆς, reliquis omissis.

7) ἐν ἐρήμῳ) Vitt. 2 et 3. ἐρήμους.

8) μονόκοιτοι) Vit. 3. optime pro μονόκοιτον.

9) σκύλακα — γεννᾷ) Vit. 1. et Ciz. sic: σκύλακα, λέγει τὸν Αἰγέστην, non male. sed Vitt. 2 et 3. vt vulg. Ἐγέστην tamen pro Αἰγ. vt antea.

10) Ἄτταλλαν) Vitt. 2 et 3. vt antea, pro Ἔντελλαν.

11) Ἀγχίσου) Vitt. 2 et 3. Ἀγχίστου. Pro παῖδα Vit. 1. et Ciz. υἱόν. Abest καλούμενον a Ciz.

966. Τρίδειρον νῆσον] Τὴν Σικελίαν [12]) λέγει, ν καὶ Θρινακίαν [13]), καὶ Τρινακρίαν, καὶ Τριακρίαν λέ-
rουσι· τρία γὰρ ἀκρωτήρια ἔχει, Λιλύβαιον, Πάχυ-
ον [14]) καὶ Πελωρίδα.

Εἰς Ληκτηρίαν] Ληκτηρίαν εἶπεν, ὅτι νῆσος [15]) ἡ
Σικελία. Αἱ δὲ νῆσοι ὑπὸ θαλάσσης περιέχονται, καὶ
λήγειν δοκοῦσιν ὑπὸ ταύτης [16]) περιεχόμεναι.

968. Αἰγέστα τλήμων] Ἡ Αἰγέστα [1]) πόλις
Σικελίας, ἡ, κατά τινας, Ἀκράγας καλουμένη [2]), ἥτις
ιηνεκῶς τὰς συμφορὰς τῆς Τροίας μόνη ὑπὲρ τὰς ἐκεῖ
λοιπὰς πόλεις ὀδύρεται. Πρὸς αὐτὴν οὖν τὴν Αἰγέσταν
πόλιν ἀποστρέφει τὸν λόγον.

969. Πάτρας [3])] Δηλονότι τῆς ἐμῆς πατρίδος
τῆς Τροίας.

970. Πυρὸς ῥιπαῖσιν [4]) ἠθαλωμένης] Πρῶτον
μὲν γὰρ ὑπὸ Ἡρακλέους ἐκρατήθη ἡ Τροία, δεύτερον

12) τὴν Σικελίαν) Verba n vulg. praemissa et repetita νῆσον τρίδειρον bene omittunt Vit. 1. et Ciz. vt quoque voc. ἄξει, quod nil facit ad schol. Vit. 3. modo delet νῆσον.

13) καὶ Θρινακίαν) Nostri inserunt, bene, Hom. Odyss. λ, 106. et Vit. 1. et Ciz. λέγουσι pro καλοῦσι. De priori forma Θρινακία vid. Schol. Apollon. p. 235, b. de posteriori τρινακρία ibid. p. 128, b. Adde omnino scholia Anthologiae ad L. II, c. 50, p. 240. Thryll. Cff. quoque Steph. ad τρινακρία, Eustath. ad Dionys. v. 467. et Tzschucke ad Pomp. Mel. Vol. II, P. II, p. 839.

14) πάχυνον) Sic nostri omnes cum Pott. vt infra ad v. 1181, recte, pro πάχινον.

15) ὅτι νῆσος — νῆσοι) Vit. 1. et Ciz. tantum: ὅτι αἱ νῆσοι.

16) ὑπὸ ταύτης) Nostri pro ὑπ' αὐτῆς.

1) Αἰγέστα) Vitt. 2 et 3. iterum Ἐγέστα.

2) καλουμ.) Vit. 2. λεγομένη.

3) πάτρας) Vit. 1. et Ciz. vt ante Seb. τὸ δὲ πάτρας. Caeterum haec absunt a Vitt. 2 et 3. Ciz. vero et Vit. 1. exhibent, vt edd. pr. ante vers. 968.

4) πυρὸς ῥιπαῖσιν etc.) Hoc schol. abest a Vitt. 2 et 3. et sane, vt iam vidit Pott.

ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν Ἑλένην, τρίτον δὲ ὑπὸ τ[illegible] Ἀμαζόνων· ὁ γὰρ Αἰνείας μόνος φυγὼν ἐκ τῆς ἁλώσε[illegible] πάλιν ᾤκησε τὴν Τροίαν. Ἐλθοῦσαι δὲ αἱ Ἀμαζ[illegible] πάλιν ἔσκαψαν ταύτην [5]).

976. Ἄκουρος] Ἄκουροι γὰρ ἦσαν, καὶ ἐκ[illegible] ἅτε ἐν λύπῃ [6]) ὄντες.

977. Μνήμην παλαιῶν τημελοῦσ' ὀδυρμάτων [7]] Στρέφουσα καὶ αὔξουσα τὴν μνήμην τῶν παλαιωθησομένων τῷ χρόνῳ τῆς Τροίας ὀδυρμάτων.

978. Πολλοὶ δὲ Σῖριν] Σῖρις [8]) καὶ Λευταρ[illegible] πόλεις Ἰταλίας [9]), ἔνθα οἱ κατάλοιποι τῶν ἐξ Ἰλίου φ[illegible]γόντων κατῴκησαν [10]), καὶ πάντα κατὰ μίμησιν τῆς [11] Τροίας ἐποίησαν, καὶ ἔκτισαν πόλιν ὁμοίαν Τροίᾳ, [illegible] πρῶτα [12]) μὲν ἐκαλεῖτο Πολίειον [13]), εἶτα Ἡράκλειο[illegible] εἶτα Σῖρις, ἔνθα Κάλχας [14]), οὐχ ὁ [15]) Θέστορος, ἀλλ' ὁμώνυμος αὐτῷ, μάντις, ὑφ' Ἡρακλέος [16]) ἀνῃ[illegible]

aliena sunt, quae tradit, ab hoc loco.

5) ταύτην) Ciz. et Vit. 1. αὐτήν.

6) ἐν λύπῃ) Nostri pro ἐν λύπαις.

7) τημελ. ὀδυρμάτων) Recte addunt Vitt. 2 et 3. nam interpretatio flagitat. Hoc vero schol. Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

8) Σίρις) Pro Σῖρις Vitt. 2 et 3. recte, cff. Varr. lectt. ad Lycophr. Aristot. de Mirab. Auscultat. c. 104, p. 236. σίγειον, perperam. cf. ibi Beckmann. et Tzschucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 404.

9) ἰταλίας) Vit. 3. σικελίας, male, cf. Steph. [illegible] σῖρις.

10) κατῴκησαν) Pro [illegible] Vit. 1. et Ciz. cum Aristot. de Mir. Ausc. l. l.

11) τῆς) Vitt. 2 et [illegible] praeponunt.

12) πρῶτα) Vitt. 2 et 3. πρώην.

13) πολίειον) Recte. Vitt. 2 et 3. perperam πολίειλον. Aristotel. l. l. aeque male πλεῖον, cf. Beckm.

14) κάλχας) Nostri delent recte praemiss. τὶς οὐ seqq.

15) οὐχ ὁ) Nostri οὐχ' ὁ Sic etiam in schol. seq.

16) Ἡρακλ.) Vit. 1. et Ciz. Ἡρακλέους.

θη. Ἐπὶ μέρους δὲ αὐτοῦ ἡ ἱστορία ὑποκάτω κεῖται [17]).

980. Κάλχας; ὀλύνθων] Πάλιν [1]) ἀνακόλουθα καὶ ληρώδη [2]) γράφει· οὗτος γὰρ ὁ Κάλχας, ὃν λέγει, ὁ Μόψος ἐστὶν, ὁ υἱὸς [3]) Ἀπόλλωνος καὶ Μαντοῦς, τῆς Τειρεσίου [4]), οὐχ ὁ Ἀργοναύτης Μόψος, ὁ τοῦ Ἀμπύκου καὶ Χλωρίδος, τῆς Ὀρχομενοῦ θυγατρὸς, ὃς καὶ δηχθεὶς ὑπὸ τοῦ ὄφεως ἐν Λιβύῃ τελευτᾷ, καὶ παρὰ τῶν Ἀργοναυτῶν θάπτεται [5]). Οὗτός οὖν ὁ Μόψος, ὃν λέγει, ὁ Ἀπόλλωνος υἱὸς καὶ Μαντοῦς [6]), ἐν Κολοφῶνι τῆς Ἀσίας ᾤκει, ἢ, κατά τινας, ἐν Κιλικίᾳ, οὐ μὴν ἐν Ἰταλίᾳ, ὡς οὗτός φησιν. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς τούτου [7]) πατρίδος οὐ διαμάχομαι· ὅτι δὲ ἀνακολούθως [8]) καὶ ἐναντίως φησὶν, οὐ μόνον τοῖς λοιποῖς, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς [9]) αὐτῷ, οὐ μικρῶς τὸν ἄνδρα αἰτιῶμαι, καὶ γράφομαι παροινίας· πρὶν μὲν γὰρ [10]) εἶπε τὸν Θέστορος Κάλχαντα παρ' αὐτοῦ ἡττηθῆναι μαντικῇ, καὶ οὕτω [11]) ἀποθανεῖν,

17) ἐπὶ μέρους — κεῖται) Absunt a Vit. 1. et Ciz. quia mox subiiciunt: τοῦ γὰρ Ἡρακλέους τοὺς Γηρυόνου βοῦς etc. quae in vulg. infra reperiuntur.

1) πάλιν — γράφει) Desunt in Vit. 1. et Ciz. sicut omnia, quae Lycophronem reprehendunt.

2) καὶ ληρ.) Vitt. 2 et 3. vt edd. ante Seb. ληρωδεῖ.

3) ὁ υἱὸς) Vit. 1. et Ciz. υἱὸς ὤν.

4) τειρεσίου) Vit. 3. addit θυγατρός.

5) παρὰ τῶν Ἀργ. θάπτεται) Sic nostri pro θάπτεται ὑπὸ τ. Ἀργ.

6) ὁ Ἀπόλλ. — Μαντοῦς) Non repetunt Vit. 1. et Ciz.

7) τούτου) Vit. 1. et Ciz. non agnoscunt.

8) ὅτι δὲ ἀνακολ. — παροινίας) In vituperium Lycophronis dicta absunt a Ciz. et Vit. 1.

9) αὐτὸς) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. quoque addunt, et deinde cum Seb. παροινίας pro παρανοίας legunt.

10) πρὶν μὲν γὰρ — θάπτουσιν) Pro his dant Vit. 1. et Ciz.: ὁ γὰρ τοῦ μὲν Θέστορος Κάλχας μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πόρθησιν καταντήσας περὶ τούτῳ τῷ Μόψῳ, ἀφ' οὗ καὶ ἡττηθεὶς μαντικῶς τελευτᾷ.

11) οὕτω) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. non addunt.

ὡς πάντες φασί. Μετὰ γὰρ τὴν Ἰλίου πόρθησιν Κάλχας, Λεοντεὺς, Πολυποίτης, καὶ Ποδαλείριος ἐν Ἰλίῳ τὰς αὐτῶν ναῦς ἀπολιπόντες, πεζῇ πορεύονται εἰς Κιλικίαν καὶ Κολοφῶνα [12]), καὶ καταντῶσι περὶ [13]) τούτῳ τῷ Μόψῳ, ὅπου καὶ ἡττηθέντα μαντικῇ [14]) τὸν Κάλχαντα θάπτουσιν· ἐρινεοῦ γὰρ κἀκεῖ [15]) ἑστώσης Κάλχας τῷ Μόψῳ εἶπε, Πόσους [16]) ὀλύνθους ἔχει; ὁ δὲ, ὥσπερ εἶχε τὸ ἀληθὲς, εἶπε, Μυρίους ὀλύνθους ἔχει, καὶ μέδιμνον ἕνα, καὶ ὄλυνθον ἕνα. Μόψος δὲ, συὸς [17]) ἐπὶ τόκου ἑστώσης, ἤρετο, Πόσους χοίρους ἔχει κατὰ γαστρὸς, καὶ πότε τέξεται [18]); Κάλχαντος δὲ μὴ ἀποκρινομένου [19]), αὐτὸς ὁ Μόψος πάλιν [20]) εἶπε, Δέκα χοίρους ἔχει, ὧν ὁ εἷς [21]) ἄῤῥην· τέξεται δὲ κατὰ τὴν αὔριον. Οὗ γενομένου, Κάλχας ἀθυμήσας τελευτᾷ.

Πολυποίτης [22]) δὲ καὶ Λεοντεὺς μετὰ τὸ θάψαι αὐτὸν, μετ᾽ ὀλίγον εἰς Ἑλλάδα ἀνεχώρησαν. Ὕστερον δὲ καὶ Ἀμφίλοχος, ὁ Ἀλκμαίωνος [23]), ὑπὸ χειμῶνος ἐξωσθεὶς, κατά τινας, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν Λυκόφρονα, πρὸς

12) κιλικ. — κολοφ.) Vitt. 2 et 3. κολοφ. — κιλικ.

13) περὶ) Nostri pro παρά.

14) μαντικῇ) Nostri omnes μαντικῶς.

15) κἀκεῖ) Addunt Vit. 1. et Ciz.

16) πόσους — εἶπε) Socordia librarii omissa in Ciz. nam Vit. 1. habet.

17) συὸς) Pro ὑαίνης Vit. 1. et Ciz. vt supra ad v. 427. Vitt. 2 et 3. ὑός.

18) τέξεται) Vitt. 2 et 3. τέξει.

19) μὴ ἀποκρ.) Vitt. 2 et 3. οὐκ ἀποκρ.

20) αὐτὸς ὁ M. πάλιν) Pro αὐτὸς πάλιν ὁ M. Ciz. et Vit. 1.

21) ὧν ὁ εἷς) Vit. 1. et Ciz. ὧν εἷς, vt supra v. 427.

22) πολυποίτης usque ad τὴν ἱστορίαν Vit. 1. et Ciz. breuius sic: Ὃν πολυποίτης καὶ λεοντεὺς θάπτουσι, μεθ᾽ ὧν ἀπῆλθε ἐκεῖσε· τὰ γὰρ πλοῖα αὐτῶν εἴασαν ἐν τῇ τροίᾳ, καὶ ἐπορεύθησαν εἰς κολοφῶνα, ἔνθα καὶ ἡττηθεὶς κάλχας τελευτᾷ. Haec videntur postea a Io. Tzetza aucta.

23) Ἀλκμαίωνος) Pro Ἀλκμαίονος Vitt. 2 et 3. hic et in sqq. recte, vt Apollod. III, 7, 6.

τοὺς τόπους, οὗ ἦν ὁ Μόψος οὗτος [24]), ἀπερρίφη, καὶ ὑπὲρ τῆς βασιλείας καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς μαντικῆς, ὥς φασι [25]), μονομαχήσαντες, ἀλλήλους ἀπέκτειναν, καὶ ἐτάφησαν παρ' ἑκατέρου μέρους [26]) τῆς Μεγάρσου πόλεως. Ἔστι δὲ [27]) καὶ Μέγαρσος ποταμὸς ἐν Σκυθίᾳ. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι Ἀμφίλοχος τὸ κληθὲν Ἄργος Ἀμφιλοχικὸν πλησίον Ἀκαρνανίας κατῴκισε [28]). Ταῦτα μὲν εἶπε περὶ τοῦ Μόψου τούτου, ὅτι ἦν μετὰ τὴν ὑπ' Ἀγαμέμνονος Ἰλίου πόρθησιν, καὶ αἴτιος τελευτῆς γέγονε τῷ Κάλχαντι· αὐτὸς δὲ μονομαχήσας Ἀμφιλόχῳ ἀνῃρέθη. Νῦν δὲ φλυαρῶν, ὑφ' Ἡρακλέος φησὶν αὐτὸν ἀναιρεθῆναι. Πῶς γοῦν ὑφ' Ἡρακλέος ἀναιρεθεὶς πάλιν ζωοῦται, καὶ αἴτιος γίνεται τῆς [29]) Κάλχαντος τελευτῆς, καὶ αὐτὸς συναιρεῖται Ἀμφιλόχῳ, τῷ Ἀλκμαίωνος παιδί; ταῦτα πάντα [30]) ἐναντία· πρὸ γὰρ τῆς στρατιᾶς Ἀγαμέμνονος, πολλῷ πρότερον ἐν Οἴτῃ ἐτελεύτησεν Ἡρακλῆς. Ὅμως δὲ ὁ Λυκόφρων μηδόλως [31]) τῆς ἀληθείας, ἢ κἂν [32]) τοῦ πιθανοῦ πεφροντικὼς, οὕτω φησὶ τὴν ἱστορίαν·

Ἡρακλέους τὰς Γηρυόνου βοῦς [33]) ἐλαύνοντος ἐξ Ἐρυθείας [34]), καὶ ἰδόντος τὸν Κάλχαντα τοῦτον, ἤτοι τὸν Μόψον [35]), ὑπό τινα ἐρινεὸν [36]) καθήμενον, συν-

24) ὁ Μόψ. οὗτος) Pro οὗτος ὁ Μόψ. Vitt. 2 et 3.

25) ὥς φασι) Vit. 3. recte pro ὥς φησι.

26) ἑκατέρου μέρους) Pro ἑκάτερα μέρη Vitt. 2 et 3.

27) ἔστι δὲ — Σκυθίᾳ) Desunt in Vitt. 2 et 3.

28) Ἀκαρν. κατῴκισε) Recte. Vitt. 2 et 3. perperam Ἀκαρνάνων κατῴκησε. Strab. VII, p. 236. κτίσαι.

29) τῇ) Vit. 3. bene addit.

30) πάντα) Pro πάντως Vitt. 2 et 3.

31) μηδόλως) Vit. 3. μηδ' ὅλως.

32) κἂν) Inserunt Vitt. 2 et 3 bene.

33) τὰς — βοῦς) Vit. 1. et Ciz. τοὺς — βοῦς; verum haec, vti iam obseruatum, antea posuerunt.

34) ἐξ Ἐρυθ.) Ignorant Vit. 1. et Ciz.

35) ἤτοι τ. Μόψ.) Absunt a Vit. 1. et Ciz. δηλονότι τ. Μόψ. Vitt. 2 et 3.

36) ὑπό — ἐρινεὸν) Vit. 1. et Ciz. ὑπό τινος ἐρινεοῦ.

ἔβη ἐρωτῆσαι αὐτὸν [37]), Πόσους [38]) ὀλύνθους ἔχει ἡ ἐρ-γεός; τὸν δὲ εἰπεῖν [39]), Δέκα [40]) μεδίμνους καὶ ἕνα ὀλύνθους, ὥστε μὴ δύνασθαι χωρῆσαι ἐπιτιθέμενον τῷ μεδίμνῳ· τοῦ δ' Ἡρακλέους πολλὰ βιαζομένου τὸν περισσὸν ἐπι-θεῖναι τῷ μεδίμνῳ [41]), καὶ μὴ δυναμένου, ὁ Κάλχας αὐτοῦ κατεγέλα· ὅθεν ὀργισθεὶς ὁ Ἡρακλῆς [42]), πα-τάξας αὐτὸν κονδύλῳ, ἀπέκτεινε, καὶ ἔθαψε [43]) περὶ τὸν ἐρινεόν. Ἐρινεὸς δὲ καταχρηστικῶς ἐλέχθη ἡ ἀγρία συκῆ, ἀπὸ Ἐρινεοῦ πόλεως Δωρικῆς, Φαῦλα [44]) σῦκα ἐχούσης· ἡ γὰρ Δωρὶς ἓξ πόλεις ἔχει, Κυτίνιον [45]), Βοι-ὸν [46]), Λίλαιον, Κάρφαιον [47]), Δρυόπην, καὶ τὴν Ἐρι-νεὸν, ἀφ' ἧς καὶ [48]) ἡ κλῆσις ταῖς Φαύλαις συκαῖς. Πε-ρὶ δὲ τοῦ ποσοῦ τοῦ μέτρου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν [49]) ὀλύνθων, ὄπισθεν εἶπον, κἂν Σχολιογράφοι τινὲς, μὴ εἰδότες, δέκα μεδίμνους εἶπον αὐτούς.

37) αὐτὸν) Bene addunt Vit. 1. et Ciz.

38) πόσους) Vit. 1. et Ciz. ὁπόσους.

39) τὸν δὲ εἰπεῖν) Vit. 1. et Ciz. ὁ δὲ ἔφη.

40) δέκα μεδίμνους καὶ ἕνα ὀλυνθ.) Vitt. 2 et 3. δέκα καὶ μέδιμνον ἕνα, non apte.

41) τῷ μεδίμνῳ) Absunt a Ciz. et Vit. 1.

42) ὅθεν — Ἡρακλῆς) Nostri modo ὅν.

43) ἔθαψε) Vitt. 2 et 3. adiiciunt αὐτόν: deinde Vit. 1. et Ciz. περὶ τὴν ἐριν. pro περὶ τὸν ἐριν.

44) Φαῦλα usque ad extr εἶπον αὐτοὺς absunt a Vit. 1. et Ciz.

45) κυτίνιον) Recte. Vitt. 2 et 3. κύτινον, etsi Ptolemaeus, Plinius et schol. Pind. ad Pyth. I, 121. etiam κύτινον cum reliquis vrbibus exhibeant, cff. Strab. X, p. 476. ibique et ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 213. Tzschucke: Thucyd. I, 107. et Steph. ad κύτινα. Infra ad v. 1389. iterum κύτινον.

46) βοιὸν) Sic pro βοῖον Vitt. 2 et 3. vt Thucyd. l. l. et schol. Pind. l. l. Strabo vero l. l βόϊον, cf. ibi Tzschucke. Steph. cum vulg. βοῖον.

47) κάρφαιον) Schol. Pind κάρφαια: Vitt. 2 et 3. καρφαίοναν, vitiose.

48) καὶ) Addunt Vitt. 2 et 3. bene.

49) καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν) Vit. 3. modo τῶν Φαύλων.

Σισυφεὺς [50])] Ὁ σοφὸς ἀριθμητὴς, ἐπεὶ καὶ ὁ Σίσυφος σοφὸς καὶ πανουργέστατος [51]). Διαφορὰν [52]) ὀλύνθων, φηλήκων, σύκων, καὶ ἰσχάδων, ὄπισθεν εἶπον.

981. Μάστιγι [1]) γογγύλῃ] Τῇ χειροπλήκτῳ μάστιγι. Λέγει δὲ τῷ κονδύλῳ, τῷ γρόνθῳ, ὃς [2]) συνεστραμμένων τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς δίδοται.

987. Τοὺς πρόσθ' ἔδεθλον [3])] Ἴωνες, ἤγουν Ἀθηναῖοι, πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ἐλθόντες εἰς Ἰταλίαν, ᾤκησαν περὶ Σίριν [4]). Μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν φυγόντων τῶν Τρώων [5]) εἰς Ἰταλίαν, Κροτωνιᾶται, οὓς καὶ Ἀχαιοὺς λέγει [6]), βοηθήσαντες τοῖς ἐν Ἰταλίᾳ τούτοις φυγοῦσι Τρωσὶ, στρατεύουσι κατ' αὐτῶν [7]) κατὰ τῆς [8]) Σίριδος, καὶ πάντας τοὺς Ἴωνας τῷ τῆς Ἀθηνᾶς ναῷ καταφυγόντας ἀνεῖλον, μεθ' ὧν συνανεῖλον καὶ τῆς ἱερείας τῆς Ἀθηνᾶς [9]) παῖδα, ὀνόματι Λήταρχον, γυναι-

50) Σισυφεὺς) A Seb. huc translatum comprobant Vit. 1. et Ciz. In vulg. cum Vitt. 2 et 3. supra ad extr. v. 978. occurrunt.

51) πανουργέστ.) Vit. 1. et Ciz. pro πανουργότατος, recte, vt putat Thryll.

52) διαφορὰν — εἶπον) Absunt a Vit. 1. et Ciz. vid. ſupra ad v. 428.

1) Μάστιγι — λέγει δὲ) Abſunt a Vitt. 2 et 3. Χειρόπληκτος ignorat Lex. Schneideri: Stephanus vero habet. Στρογγύλῃ habent Vit. 1. et Ciz. quod vſitatius eſt, pro γογγύλῃ.

2) ὃς — δίδοται) Sic etiam Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. ᾧ συνεστρ. τῶν δακτύλων δίδοται.

3) ἔδεθλον) Vit. 3. ἔδεθλ. vid. Nott. ad Lycophr.

4) σίριν) Pro σεῖριν Vitt. 2 et 3. cf. ad v. 978.

5) τῶν τρ.) Pro καὶ τρ. noſtri, bene.

6) οὓς — λέγει) Noſtri non agnoſcunt. Gloſſema ſapiunt, nam v. 989. idem dicitur.

7) μετ' αὐτ.) Noſtri κατ' αὐτῶν.

8) τῆς) Delent Vitt. 2 et 3.

9) τῆς Ἀθηνᾶς) Abeſt a noſtris, vti mox: ὀνόματι λήταρχον.

γυναικείαν ἐσθῆτα [10]) ἐνδεδυμένον· διὸ ἡ Ἀθηνᾶ ὀργισθεῖσα ἔμυσεν, ὥστε μὴ βλέπειν [11]).

989 — 90. Στυγνὴν Ἀχαιῶν εἰς Ἴωνας βλάβην λεύσσων] Ἀχαιοὺς λέγει τοὺς Κροτωνιάτας, οἵτινες συνεμάχησαν τοῖς Τρωσὶ, καὶ ἀνεῖλον τοὺς πρὶν [12]) κατοικοῦντας ἐν τῇ Σίριδι Ἴωνας, οὓς καὶ ἐμφυλίους εἶπεν, ἐπειδὴ οἵ τε Ἴωνες καὶ Κροτωνιᾶται ἄμφω Ἕλληνες ἦσαν [13]). Οἱ δὲ Τρῶες συλλαβόντες τοὺς Κροτωνιάτας, ἐχειρώσαντο τοὺς ἐν Σίριδι Ἴωνας, καὶ ἀνεῖλον αὐτούς.

991. Λήταρχος [14])] Ὁ δημόσιος ἱερεύς· λήϊτον γὰρ τὸ δημόσιον λέγεται. Ἢ ὄνομα κύριον.

993. Τυλλησίους] Τυλλήσιον, ὄρος, καὶ πόλις, καὶ δρυμὸς ἐν Ἰταλίᾳ.

994. Λίνου [15])] Λῖνος καὶ Λῖνον διαφέρει. Οὐδέτερον [16]) δὲ, ἀκρωτήριον τῆς Ἰταλίας.

995 — 96. Ἀμαζόνος [1]) σύγκληρον πέδον] Τὴν κληρωθεῖσαν πόλιν καὶ γῆν τῇ Ἀμαζόνι Κλήτῃ, ἥτις πόλις, ὁμωνύμως τῇ κτισαμένῃ Ἀμαζόνι, Κλήτη ἐκλήθη. Ἡ δὲ Κλήτη, μία τῶν Ἀμαζόνων [2]), τροφὸς ἦν Πενθεσιλείας, ἥτις μαθοῦσα, ὅτι τέθνηκεν ἐν τῇ Τροίᾳ ἡ Πενθεσίλεια, ἔπλευσε κατὰ ζήτησιν αὐτῆς. Ἐξωσθεῖσα [3]) δὲ ἀνέμοις, ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν, κἀκεῖ κτίσασα πόλιν,

10) γυναικ. ἐσθῆτα) A Seb. repositum firmant Vitt. 2 et 3.

11) ὥστε — βλέπειν) Absunt a Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. vt vulg. τοῦ μὴ βλέπειν.

12) πρὶν) Pro πρώην nostri cum edd. pr.

13) ἦσαν. οἱ δὲ — ἀνεῖλον αὐτούς) Desunt in Vitt. 2 et 3.

14) λήταρχος) Hoc schol. ignorant Vitt. 2 et 3.

15) λίνου) Totum schol. abest a Vit. 1. et Ciz.

16) οὐδέτερον) Cf. tamen Ferrarii Lex. Geogr. ad h. v.

1) Ἀμαζόνος vsque ad Κλήτη ἐκλήθη absunt a Vit. 1. et Ciz. In Vitt. 2 et 3. modo exciderunt errore scribae Κλήτῃ — Ἀμαζόνι.

2) μία τῶν Ἀμαζ.) Pro ἡ Ἀμαζὼν Vit. 1. et Ciz.

3) ἐξωσθεῖσα) Nostri iterum pro ἐξωθεῖσα.

βασίλευσε τῶν τόπων. Ἀπὸ δὲ ταύτης αἱ ἐκεῖσε βασιλεύουσαι Κλῆται ἐλέγοντο, καὶ ἡ πόλις Κλήτη [4]). Μετὰ δὲ πολλὰς γενεὰς ἐπιστρατεύσαντες οἱ Κροτωνιᾶται [5]), ἀνεῖλον τὴν τότε βασιλεύουσαν Κλήτην, τὴν ὑστέραν [6]), οὐχὶ τὴν τὴν πόλιν κτίσασαν· καὶ τὴν πόλιν ἠρείπωσαν.

997 — 98 [7]). Ἣν, χαλκομίτρου Θῆσσαν] Ἥντινα Κλήτην τὴν προτέραν [8]), πλανῆτιν ἄξει κῦτα πρὸς ξένην γῆν, Θῆσσαν ὑπάρχουσαν τῆς κόρης καὶ θυγατρὸς τῆς ὀτρηρῆς, ἤτοι τῆς Πενθεσιλείας. Ποίας Πενθεσιλείας [9]); τῆς χαλκομίτρου, καὶ πολεμικῆς· ἧστινος Πενθεσιλείας λοῖσθον καὶ ἔσχατον ἐκπνεούσης ὁ ὀφθαλμὸς πληγεὶς τεύξει καὶ κατασκευάσει τῷ ἐξ Αἰτωλίας Θερσίτῃ, τῷ μιμοῦς μορφὴν ἔχοντι. Τί τεύξει; πότμον φθόρον, ἤτοι πτῶσιν φθαρτικὴν, ἢ θάνατον φθαρτικόν.

Ὀτρηρῆς [10]) κόρης] Θυγατρὸς, ἤτοι Πενθεσιλείας [11]). Ὀτρηρὴν δὲ [12]) λέγει ταύτην ὁ Λυκόφρων, διὰ τὸ δραστήριον τοῦ φρονήματος καὶ ἄδολον, ἢ διὰ τὸ ἄφοβον τῆς γνώμης· δικαία γὰρ ἦν, ὥστε καὶ τὸν δίκ-

4) καὶ — κλήτη) Vitt. 2 et 3. ignorant.

5) κροτωνιᾶται) Sic leg. cum Vit. 1. et Ciz. vt supra, pro κροτωνιάται.

6) τὴν ὑστέραν) τὴν ὕστερον, scil. βασιλεύουσαν, Vitt. 2 et 3. qui etiam cum Vit. 1. et Ciz. omittunt sqq. οὐχὶ — ἠρείπωσαν.

7) Schol. 997 et 998. Ciz. et Vit. 1. breuiter omnia sic: ἣν χαλκομίτραν λέγει γενέσθαι θυγατέρα, ἥντινα κλήτην θῆσσαν ἤτοι δούλην πενθεσιλείας λέγει. Vltima verba στρηρῆς — δίρυ referunt ad v. 1001, ad quem vere videntur referenda. Sebast. qui alias scholia transponere solet ad numerum versiculorum, hic discessit a libidine sua.

8) τὴν προτέραν) Vit. 3. vt vulg. τὴν πρότερον, vt antea τὴν ὕστερον.

9) ποίας πενθεσιλείας) Vitt. 2 et 3. bene interiiciunt.

10) ὀτρηρῆς) Vit. 2 ὀτρήρης.

11) θυγατρὸς — πενθεσ.) Ignorant Vit. 1. et Ciz.

12) ὀτρηρὴν δὲ usque ad extr. ξίφους absunt a Vitt. 2 et 3.

καιον ἄνδρα, πολλάκις εἰς δίκην ἐλθόντα, ἐλοιδόρει αὐτὸν μέσον τῆς πόλεως, ἀδίκητον εἶναι καὶ οὐ φρόνιμον. Ὁ δὲ ὀργισθεὶς, ἀνεῖλεν αὐτὴν μετὰ ξίφους.

999. Ἧς ἐκπνεούσης λοῖσθον] Μετὰ θάνατον Πενθεσιλείας [1]). Οἱ μὴ εἰδότες [2]) φασὶν, Ἀχιλλέα ἀνελόντα Πενθεσίλειαν, μετὰ θάνατον αὐτῆς ἐρασθῆναι, ἧς τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ Θερσίτης λαθὼν [3]) ἐξώρυξεν. Ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς ὀργισθεὶς, ἀνεῖλεν αὐτὸν, κατὰ τοῦτο μὲν, πλήξας δόρατι· κατ' ἐμὲ [4]) δὲ καὶ τοὺς λοιποὺς, κονδύλῳ, ἤτοι γρόνθῳ· μὴ δὲ [5]) διὰ τὸ ἐξορύξαι τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἀλλ' ὅτι αἰσχροὺς λόγους κατ' Ἀχιλλέως ἀπέῤῥιπτεν [6]), ὡς δῆθεν ἐρῶντα [7]) συγγενέσθαι νεκρᾷ τῇ Πενθεσιλείᾳ· ἀντιμαχεσάμενος [8]) γὰρ Ἀχιλλεὺς ἐκείνῃ, καὶ πολλάκις ὑπ' αὐτῆς ἡττηθεὶς, μόλις δέ ποτε [9]) περιγενόμενος, καὶ ἀνελὼν αὐτὴν, θαυμάζων ἐκεί-

1) μετὰ — πενθεσιλ.) E Vitt. 2 et 3. addidimus.

2) οἱ μὴ εἰδότες — ἐξώρυξεν) Vit. 1. et Ciz. sic: θυγάτηρ Ὀτρηρῆς, ἡ Πενθεσίλεια, ἡ χαλκόμιτρος, ἧς Ἀχιλλεὺς ἐρασθεὶς μετὰ θάνατον αὐτῆς ὁ Θερσίτης λαθὼν ἐξώρυξε τοὺς ὀφθαλμούς. Vitt. 2 et 3. ita: Μετὰ θάνατον Πενθεσιλείας· οἱ μὴ εἰδότες φασὶν ἐρασθῆναι αὐτῆς Ἀχιλλεὺς (Ἀχιλλέα), ἧς τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ Θερσίτης λαβὼν ἐξώρ. cf. Iacobs ad Io. Tzetzae Posthom. v. 194, p. 114.

3) λαθὼν) H. e. *clanculum.* Sic Vit. 1. et Ciz. cum edd. ante Pott. rectius, quam λαβὼν, nec audiendus Pott. qui dicit: *Si latuisset Thersites, cum effodit Penthesileae oculum, quomodo iratus ei esse potuit Achilles?* Perperam λαθὼν interpretatur.

4) κατ' ἐμὲ καὶ) Absunt a Vit. 1. et Ciz. Videtur esse additamentum Io. Tzetzae iactatoris.

5) μὴ δὲ) Pro μηδὲ nostri, bene: qui quoque τοὺς ὀφθ. pro ἐφθ. legunt.

6) ἀπέῤῥιπτ.) Pro ἐπέῤῥιπτ. nostri, recte. Io. Tzetz. in Posthom. v. 204. Θερσίτης — λέγ' αἴσχεα εἵνεκα τῆσδε.

7) ἐρῶντα) Pro ἐρῶντες Vitt. 2 et 3. aptius, qui etiam cum Vit. 1. et Ciz. νεκρᾷ pro νεκρῷ.

8) ἀντιμαχ.) Vit. 3. ἀντιμαχησάμενος, Vit. 2. vero μαχησόμενος, male.

9) ποτε) Pro τότε cum Seb. Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1.

νης τὴν ῥώμην ὁμοῦ καὶ τὸ κάλλος καὶ τὸ νεαρὸν τῆς ἡλικίας, ἐδάκρυε [10]) καὶ τοὺς Ἕλληνας παρεκάλει ταφῆς ἀξιοῦν τὴν νεάνιδα [11]). Ἐφ' οἷς Θερσίτης συμπλάττων καὶ λέγων μίξεις ἀθέσμους καὶ ἔρωτας, γρόνθῳ ὑπ' αὐτοῦ πληγεὶς ἀναιρεῖται. Διομήδης δὲ, ἀνεψιάδης [12]) ὑπάρχων Θερσίτου, χολωθεὶς [13]) ἕνεκεν τούτου, ἐκ τοῦ ποδὸς ἑλκύσας τὴν Πενθεσίλειαν, εἰς τὸν Σκάμανδρον ἔῤῥιψε.

1000. Πιθηκομόρφῳ] Τῷ δυσμόρφῳ Θερσίτῃ· πίθηκος γὰρ, ἡ μιμὼ [14]), καὶ ὁ λεγόμενος παρ' ἰδιώταις ἀρκοΐζιανάς.

1001. Γράφηκι φοινίῳ τετμημένῳ [15])] Γράφηξ, κυρίως ἡ πλατεῖα σανὶς, ἔνθα τοὺς νεοζύμους ἄρ-

cum Ciz. omittit ποτε περιγενόμενος, καί. Praetulerim tamen τότε.

10) ἐδάκρυε) Vitt. 2 et 3. ἐδάκρυσε.

11) νεάνιδα) Noſtri pro νεανίδα, recte.

12) ἀνεψιάδης) Pro ἀνεψιαδὸς Vit. 1. et Ciz. recte, nam Agrius, pater Therſitis, et Oeneus, auus Diomedis, erant fratres. Vitt. 2 et 3. ἀνεψιός. Sunt autem Polluce auctore ἀνεψιαδαῖ, ἐκ τῶν ἀνεψιῶν φῦντες. In ſchol. Io. Tzetz. ad Poſthom. v. 206. Θερσίτης dic. θεῖος Διομήδεος. In Schneideri Lex. voc. ἀνεψιάδης non eſt illatum.

13) χολωθεὶς) Pro χωλωθ. noſtri, recte. Io. Tzetz. Poſthom. l. l. Τυδείδης, Θερσίταο χολωθεὶς, Ῥίψε ποτὶ Σκάμανδρον Ἀμαζόνα Πενθεσίλειαν.

14) μιμὼ) Sic noſtri Codd. omnes: in edd. ante Pott. μίμων. Reineſ. iam in Varr. Lectt. p. 307. coniecit legendum eſſe μιμὼ, vbi etiam μαρκοιζιανὸς l. μερκοιζιανὸς pro ἀρκοιζιανὸς legit, putatque vocem eſſe neograecam e lingua germanica *Meerkatze* deductam. cf. ſupra ad v. 688. Videntur tamen Reineſio repugnare Vitt. 2 et 3. quorum ille ἀρκοβουζανὸς (lege ἀρκοβουζιανὸς), quod Du Freſne in Gloſſar. eiusdem notionis eſſe arbitratur; hic vero ἀρκοβυζιανὸς, quod Etymologiae a Du Freſne allatae, ἄρκος, *urſus*, et βύζια, *mamillae*, magis reſpondet.

15) γράφηκι — τετμημένῳ) Hoc ſchol. a Seb. cum edd. vett. ad v. 997. poſitum ope Vit. 1. et Ciz. huc eo ordine, quem contextus et

τους τιθέασι· νῦν δὲ τὸ δόρυ [16]). Τετμημένῳ καὶ συγκοπέντι αὐτῷ τῷ Θερσίτῃ, ἐν τράφηκι καὶ ἀκοντίῳ φονικῷ, ἢ εν τράφηκι τετμημένῳ καὶ κοπέντι ἐπὶ φόνῳ.

1002. Κροτωνιᾶται δ' ἄστυ] Εἴπομεν, ὅτι ὑστέροις χρόνοις ποτὲ οἱ Κροτωνιᾶται ἐπιστρατεύσαντες τῇ Κλήτῃ πόλει, ταύτην πορθήσουσι [1]), καὶ τὴν τότε βασιλεύουσαν Κλήτην [2]), τὴν ὑστέραν [3]), ἀνεῖλον.

1003. Ἀμαζόνος, κόρην] Λέγει τὴν Κλήτην, οὐχὶ τὴν τροφὸν Πενθεσιλείας, ἀλλὰ τὴν ἐσχάτην μετὰ πολλὰς γενεάς.

1005. Πολλοὶ δὲ πρόσθε] Πολλοὶ δὲ πρόσθε καὶ [4]) πρότερον τὴν γαῖαν τοῖς ὀδοῦσι δάκοιεν, τουτέστιν ἐπὶ πρόσωπον πέσοιεν [5]), ἐκ κείνης [6]) καὶ ἐξ ἐκείνης πρηνιχθέντες, ἤτοι συγκοπέντες, καὶ ἀναιρεθέντες.

1006 — 07. Οὐδ' ἄτερ πόνων] Οὐδὲ χωρὶς πόνων καὶ κόπων [7]) διαῤῥαίσουσι καὶ πορθήσουσι τοὺς πύρ-

Codd. nostri sequuntur, transferendum curauimus.

16) νῦν δὲ τὸ δόρυ) Absunt a Vitt. 2 et 3. Phauor. ad τράφηξ habet. Sic in sqq. desunt in Vitt. 2 et 3. ἢ ἐν τράφηκι — ἐπὶ φόνῳ.

1) πορθήσουσι) Pro πορθοῦσι Vit. 1. et Ciz. cum Potter. 1. recte, nam respondet Lycophr. πέρσουσι.

2) κλήτην) Hinc adnectunt Vit 1. et Ciz. οὐ τὴν θήσσαν τῆς πενθεσιλείας, ἀλλὰ τὴν ὑστέραν κατὰ γενεὰς πολλάς, omisso tamen schol. v. 1003, quod etiam Vitt. 2 et 3. omittunt. In vniuersum tenendum est, totum hunc locum turbatum esse in Codd. MSS.

3) τὴν ὑστ.) Vitt. 2 et 3. vt antea, τὴν ὕστερον.

4) πρόσθε καὶ) Absunt a Vit. 1. et Ciz. Omissa quidem non desiderantur, attamen, quum καὶ sit, hoc est, et voc. πρόσθε Lycophronis, locum iis non inuideam.

5) πρόσωπ. πέσοιεν) Vit. 1. τὸ πρόσωπ. πέσοιεν, non apte τῷ δάκοιεν.

6) ἐκ κείνης) Vit. 1. et Ciz. κἀκείνης. Vit. 3. perperam ἐκείνους ἐξ ἐκείνης πρηνιχθέντες, ἤτοι συγκοπέντες καὶ ἀναιρεθέντες.

7) πόνων καὶ (hoc est) κόπων) Vit. 3. bene pro κόπων, nam Tzetz. saepius repetit verbum textus, vt mox antea πρόσθε καὶ πρότερον, et

γους, δηλονότι[8]) τῆς Κλήτης, οἱ γόνοι τῆς Λαυρήτης, ἤτοι οἱ Κροτωνιᾶται. Λαύρη γὰρ, πόλις Κρότωνος, ἀπὸ Λαύρης, θυγατρὸς Λακινίου[9]), ἀφ' οὗ Λακίνιον[10]), τὸ ἐν Ἰταλίᾳ ἀκρωτήριον. Αὕτη δὲ ἡ Λαύρη γυνὴ ἦν Κρότωνος, ἀφ' οὗ καὶ πόλις Κρότων καὶ[11]) Κροτώνη.

1008 — 10. Οἱ δ' αὖ Τέρειναν] Ἕτεροι[12]) δὲ τὴν Τέρειναν, πόλιν Ἰταλίας κατοικήσουσιν ἐν πλάνῃ πικρᾷ ταλαιπωρούμενοι, ἔνθα περὶ τὴν Τέρειναν μυδαίνει[13]) καὶ ἀρδεύει τὴν γῆν ὁ Ὠκίναρος[14]) ποταμὸς, ἐκβράσσων καὶ εκρέων[15]) ὕδωρ Φοῖβον καὶ καθαρόν.

1011 — 26. Τὰν δ' αὖ τὰ δευτερεῖα] Τὸν δὲ Νιρέα, τοῦ Χαρόπου καὶ Ἀγλαΐας υἱὸν[1]), δεύτερον[2]) ὄντα πρὸς τὸ κάλλος τοῦ Ἀχιλλέως· καὶ τὸν Θόαντα,

ἐκ κείνης καὶ ἐξ ἐκείνης, et explicat per καί. Vit. 1. et Ciz. modo πόνων: Vit. 2. cum vulg. κόπων.

8) τοὺς πύργ. δηλ.) Vitt. 2 et 3. δηλον. τὸν πύργον.

9) λακινίου) *De Lacinio vid. Serv. ad Virg. Aen.* III, 552; *de Iunone Lacinia Eustath. ad Dionys. v.* 371. Thryllit.

10) ἀφ' οὗ λακ.) Male abest a Ciz.

11) κρότων καὶ) Absunt a Vitt. 2 et 3. κρότων est forma antiqua, sed κροτώνη noua.

12) ἕτεροι) Vitt. 2 et 3. ὕστερον, non satis apte.

13) μυδαίνει) Vit. 1. et Ciz. μυδάνει.

14) ὠκίναρος) Vit. 1. et Ciz. ὠκύναρος.

15) ἐκρέων) Pro ῥέων Vit. 3. ergo i. q. ἐκχέων, vt in Hom. hymn. in Apoll. 380.

1) υἱὸν) Nostri cum Seb. adiiciunt, sed pro τὸν χαρ. legunt τοῦ χαρ. forte τὸν τοῦ. Vitt. 2 et 3. χαροποῦ pro χαρόπου, regulis Grammaticorum non conuenienter, nam auctore Heyne in Obseruatt. ad Hom. Il. β, 672, diligenter inter χαροπὸς adiectiuum, et χάροπος substantiuum distinguunt. Philochorus tamen in Lex. Phot. ad Οἴηθεν, οἴην nominat χαροποῦ γυναῖκα, forte leg. χαρόπου.

2) δεύτερον) Vit. 1. et Ciz. delent praemissum τὸν, bene; minus bene tamen cum Vitt. 2. et 3. τὸ ante κάλλος.

τοῦ 3) Ἀνδραίμονος καὶ Γόργης, τῆς Οἰνέως θυγατρὸς, παῖδα, τὸν καὶ 4) ἀπὸ τοῦ Λυκόρμου, τοῦ καὶ Εὐήνου, ποταμοῦ Αἰτωλίας 5), ὑπάρχοντα, πῆ μὲν ὁ βοῤῥᾶς 6) πνέων εἰς τὴν Λιβύην ἀπάξει 7)· πῆ δ' 8) ἐκ Λιβύης πάλιν ἀντιπνέων ὁ νότος ἄξει εἰς Ἀργυρίνους 9) καὶ εἰς τὰ Κεραύνια 10) ὄρη, ἔνθα οἰκήσουσι περὶ τὸ 11) Λακμώνιον 12) ὄρος, καὶ τὸν Αἴαντα ποταμόν. Ὁ Κρᾶθις 13) δὲ, ὁ γείτων 14) τοῦ Αἴαντος ποταμοῦ, καὶ ὁ χῶρος, ὁ γείτων τοῖς ὄρεσι καὶ ὁροθεσίοις τῶν Μυλάκων, δέξεται συνοίκους ἐν ταῖς Πόλαις 15), ταῖς ὑπὸ Κόλχων κτισθείσαις 16). Καὶ ὑπὸ ποίων Κόλχων; οὓς ψηλαφητὰς ἔστειλε τῆς ἑαυτοῦ θυγατρὸς Μηδείας ὁ Αἰήτης, ὁ βαρὺς ἡγεμὼν τῆς Αἴας πόλεως, τῆς Κορίνθου τε. Ποῖος Αἰήτης 17); ὁ ἀνὴρ τῆς Εἰδυίας (Εἰδυία γὰρ ἦν μήτηρ

3) τοῦ) Pro τὸν Vit. 1. et Ciz. vt antea τοῦ χαρόπου.

4) καὶ) Ciz. et Vit. 1. addunt, bene. cf. Strab. X, p. 451. et Steph. ad λυκόρμας.

5) Αἰτωλίας) Vitt. 2 et 3. perperam Ἰταλίας.

6) βοῤῥᾶς) Vit. 1. et Ciz. βορέας.

7) ἀπάξει) Nostri cum edd. pr. ἄξει.

8) πῆ δ') A Seb. additum nostri non agnoscunt.

9) Ἀργυρίνους) Pro Ἀργυρίννους nostri, recte, cf. Steph. ad v. et v. 1017.

10) εἰς τὰ κερ.) Vit. 1. et Ciz. non repetunt εἰς modo praemissum.

11) περὶ τὸ) Pro παρὰ τὸ nostri, bene.

12) λακμώνιον) Recte, vt Lycophr. Vit. 1. et Ciz. λακκώνιον: Vitt. 2 et 3. λακίνιον, inepte, nam Aias, qui mox nominatur, ex Lacmone defluit, cf. Steph. ad λάκμων.

13) κρᾶθις) Hanc scripturam defendit Tzschucke ad Strab. VIII, p. 386: nostri sine circumflexo κράθις.

14) ὁ γείτων) Vit. 1. et Ciz. ἤτοι ὁ γ.

15) ἐν ταῖς πόλαις) Ex emendatione Seb. nostri servant ἐν τ. πόλεσι.

16) κτισθείσαις) Vit. 1. et Ciz. κατισθείσαις. Hinc addunt Vitt. 2 et 3. καλουμέναις δὲ πόλεσι, πόλεσι ταῖς κτισθείσαις ὑπὸ κόλχων. ποίων sine interrogatione, non bene.

17) ποῖος Αἰήτης; ὁ ἀνὴρ) Sic Vit. 1. et Ciz. optime, pro καὶ ὁ ἀνήρ.

Μηδείας) τὴν νυμφαγωγὸν ναῦν, ἤτοι τὴν Ἀργὼ, θηρώμενος καὶ ἀναζητῶν· οἵτινες Κόλχοι κατῴκησαν πλησίον Διζηροῦ [18]), ποταμοῦ παραῤῥέοντος τὰς Πόλας [19]).

Δευτερεῖα [20]) καλλιστευμάτων] Ὅτι εὐειδὴς ὁ Νιρεὺς, ὡς ἐν τῇ Βοιωτίᾳ Ὅμηρος [21]) λέγει·

Νιρεὺς δ' αὖ Σύμηθεν [22]) ἄγε [23]) τρεῖς νῆας ἐΐσας,
Νιρεὺς, Ἀγλαΐης θ' υἱὸς [24]), Χαρόποιό [25]) τ' ἄνακτος·
Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·
Ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός.

Ex 1014. Λίβυσσαν ψάμμον] Εἰς τὴν Λιβύην περιφραστικῶς· ἀμμώδης [1]) γὰρ ἡ Λιβύη, καὶ ἐκκεκαυμένη [2]) θάλπει ἡλίου. Τὸ δὲ ψάμος [3]) καὶ ἄμος δι' ἑνὸς μ γράφεται [4])· Αἰολικῶς μόνον διὰ δύο, ψάμμος καὶ ἄμμος.

18) διζηροῦ) Vit. 3. διζηνοῦ, perperam, vid. Nott. critt. ad Lycophr.

19) πόλας) Noſtri inepte πόλεις.

20) δευτερεῖα vsque ad εἵπετο λαός Vit. 1. et Ciz. non habent. Sunt ſine dubio Io. Tzetzae, qui vbique verſus Homeri inſercit, qui quum nil faciant ad ſenſum verborum magis illuſtrandum, quam quod antea dicta iam illuſtrant, bene abeſſe poſſunt.

21) ὅμηρος) Il. β, 671 ſqq.

22) αὖ Σύμηθεν) Vit. 2. αἰσύμηθεν, mendoſe, vt Cod. Vratisl. b. cf. Heyne ad h. l. Macrob. Saturn. V, 15. Αἰσύμνηθεν, quem locum a Thryllit. allatum Heyne non laudat. Vit. 3. ἐκ σύμνηθεν, paene vt Baroc. ἐκ δίμηθεν.

23) ἄγε) Noſtri cum ipſo Homero pro ἄγεν, cf. Heyne.

24) θ' υἱὸς) Vit. 2. delet θ' cum edd. Venet. Villoiſ. et Wolfii.

25) χαρόποιό) Vit. 2. χαροποῖο: Vit. 3. χαροποιοῖο, male.

1) ἀμμώδης) Vitt. 2 et 3. ἀμώδης.

2) ἐκκεκ.) Vit. 1. et Ciz. κεκαυμένη.

3) τὸ δὲ ψάμος — δύο) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. Habent Vitt. 2 et 3. ideo legunt quoque ἀμώδης.

4) γράφεται) Vitt. 2 et 3. pro γράφετον, et hinc αἰσθ.

Ex 1015. Ποδωτοῖς] Σχοινίοις [5]· τοῖς τοῦ ἀῤ-ῥένου ἐσχάτοις μέρεσιν.

Ex 1017. Εἰς Ἀργυρίνους] Ὁ μὲν ποιητὴς [6] οὗτος καὶ οἱ Σχολιασταὶ σφάλλονται. Ὁ μὲν τοὺς Ἀργυρίννους, Ἀργυρίνους [7] λέγων, διὰ τὸ συντιθέναι τὰ μέτρα· οἱ δὲ Ἠπειρωτικὸν ἔθνος αὐτοὺς λέγουσιν [8], οὐκ εἰδότες, ὅτι τὸ Ἀργύριον πολίχνη Σικελίας ἐστὶν [9], ὅθεν ἦν ὁ συγγραφεὺς Διόδωρος, εἰ μή που οὐδ᾽ αὐτὸς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα ἐγίνωσκεν, ὅπως καλοῖτο [10].

Κεραυνίων [11]] Τὰ Κεραύνια, ὄρη τῆς Σικελίας. Τινὲς δὲ τῆς Ἰταλίας, καὶ οὐ Σικελίας, εἶναι φασί.

Ex 1020. Λακμωνίου [12]) Αἴαντος] Λακμωνία

μένον pro αἰολ. δέ. Vltima verba ψάμ. καὶ ἄμμος, a Seb. addita, non addunt.

5) καὶ σχοινίοις) Addit Vit. 3. quod refertur ad λί-νοις.

6) ὁ μὲν ποιητὴς vsque ad ὅτι τὸ Ἀργύριον absunt a Vit. 1. et Ciz. Sunt Io. Tzetzae. quia reprehendit Lycophronem.

7) Ἀργυρίννους, Ἀργ.) Nostri inuerso ordine: Ἀργυρίνους, Ἀργυρίννους, quod idem est, si interpreteris: Lycophron Ἀργυρίννους vocat, qui proprie dicuntur Ἀργύρινοι.

8) οἱ δὲ Ἠπειρωτ. — λέγ.) Vitt. 2 et 3. οἱ δὲ Ἠπειρ. — καλοῦσι. *Atqui sic etiam Stephan.:* Ἀργύρινοι, ἔθνος Ἠπειρωτικόν. *Videtur autem sic dixisse Tzetzes, quia habet ex Theone, scholiasta Lycophronis, et Timaeo. Suid.* Ἀργύρινοι, ὄνομα ἔθνους. Thryllit.

9) ὅτι τὸ Ἀργ. — ἐστὶν) Vit. 1. et Ciz. sic: τὸ δὲ Ἀργύριον πόλις Σικελίας ἐστι, οἱ δὲ Ἠπειρ. ἔθνος. Vit. 3. quoque Ἀργύριον, recte. *Simili modo ap. Diod. Sicul. I. legitur, quam scribendi rationem contra Fazellum male reiicit Cluuer. Sicil. Antiq.* II, 6. *vid. Holst. ad Steph. p. 7, a.* Thryllit.

10) καλοῖτο) Sic Vitt. 2 et 3. In edd. ante Seb. καλεῖτο; hic vero ἐκαλεῖτο, nullius Codicis auctoritatem laudans.

11) κεραυνίων) Hoc schol. abest a Vitt. 2 et 3.

12) λακμωνίου) Etiam hoc schol. Vitt. 2 et 3. ignorant. Inest quidem Vit. 1. et Ciz. verum paullo aliter, et

καλεῖται ἡ τοῦ Πίνδου ὄρους ἄκρα [13]), ἀφ' ἧς πολλοὶ ποταμοὶ κατέρχονται· ὅθεν καὶ Αἴας ποταμὸς κατέρχεται [14]).

Ex 1021. Κρᾶθις] Ποταμὸς Ἰταλίας [1]), τῶν λουομένων πυρσαίνων [2]) τὰς χαίτας, καθάπερ [3]) Ἰσίγονος [4]) ὁ ἱστορικός φησι [5]), Σωτίων [6]) τε καὶ Ἀγαθο-

schol. v. 1021. adiectum, vt in edd. pr.

13) λαμπ. — ἄκρα) Vit. 1. et Ciz. ἡ δὲ τοῦ πίνδ. ὄρ. ἄκρα λακμονία καλεῖται.

14) ὅθεν — κατέρχεται) Vit. 1. et Ciz. pro σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ ποτ. Αἴας.

1) Ἰταλίας) Sic quoque Vit. 1. atque Ciz. nam est fluuius Thuriorum in magna Graecia. Vitt. 2 et 3. vero σικελίας, perperam. Saepe autem haec vocc. sunt confusa.

2) λουομ. πυρσαίνων) Sic nostri, sublatis τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, recte, quae glossam redolent e margine illatam, nam primo ordinem verborum turbant; deinde quoque, si quis ea retinenda putaret, non πυρσαίνων, sed πυρσαῖνον ob ὕδωρ legendum ei esset. Consentiunt quoque Aristotel. de Mirab. Auscult. c. 183. ὁ κρᾶθις τοὺς ἀνθρώπους ξανθότριχας λουομένους ποιεῖ, et Euripid. in Troad. 227. ab ipso Tzetza laudatus ὁ ξανθὰν χαίταν πυρσαίνων l. πυρσαίνων, Reinesf. mauult πορσύνων, hoc est, praebens, parans, praeter rationem.

3) καθάπερ) Vit. 3. bene pro καθά τε.

4) Ἰσίγονος) Ita omnino legendum pro Ἡσίγονος, vt Vit. 1. et Ciz. cum edd. omnibus: Vitt. 2 et 3. Ἡσίοδος, mendose, nam quum is nominetur historicus, nec quisquam extet Hesiodus, qui sit historicus, haec lectio plane est inepta. Thryllit. primum Ἀντίγονος legendum coniecerat, quum Antigonus Caryst. Histor. Mirab. c. 149. tradat: τίμαιον δὲ τῶν ἐν ἰταλίᾳ ποταμῶν ἱστορεῖν φασὶ ξανθίζειν τὰς τρίχας, re autem diligentius deliberata Ἰσίγονος praefert, idque ideo maxime, quia subiiceretur Sotion. Is vero ἐν τοῖς σποράδην περὶ ποταμῶν καὶ κρηνῶν καὶ λιμνῶν παραδοξολογουμένοις minimum duodecies Ἰσιγόνου mentionem facit, qui fuit Nicaeensis, vt e Plin. XXXI, 2. et Gell. N. Att. IX, 4. recte docuit Voss. de Hist. gr. L. III, p. 381. et ἄπιστα libris aliquot scripsit, inque iis plu-

σθένης οἱ Φιλόσοφοι, καὶ Εὐριπίδης ὁ Τραγικὸς 7), οὕτω σὶ λέγων·

Ἂν ὑγραίνει 8) καλλιστείων
Ὁ ξανθὰν 9) χαίταν πυρσαίνων 10)
Κρᾶθις 11) . . .

Μυλάκων ὄροις] Μύλακες, ἔθνος Ἰλλυρικὸν 12), ὥς φασί τινες.

Ex 1022. Κόλχων Πόλαις] Πόλαι 1) πόλις ἐστὶ Ἠπείρου, ὑπὸ Κόλχων κτισθεῖσα 2), τῶν κατα-

ra ex Antigono ad verbum transscripsit, quod obseruavit Sylburg. ad Sotionem p. 316 sqq. De ipsa vero re, quam narrat Isigonus, vid. Strab. VI, p. 263. Aristot. de Mir. Auscult. c. 183. ibique Beckman. Guil. Philandr. ad Vitruu. VIII, c. 3. Meurs. ad Antigon. p. 179. Barnes. et reliquos interptt. ad Euripid. l. l. Gierig. ad Ouid. Metam. XV, 313. schol. Theocrit. ε, 16. Eustath. ad Hom. Il. p. 279. ed. Rom. et ad Dionys. v. 373 et 416.

5) φησι) Vit. 1. et Ciz. φασι.

6) Σωτίων) Vid. ad v. 704.

7) τραγικὸς) Vitt. 2 et 3. τραγῳδὸς.

8) ὑγραίνει) Sic nostri, sed a Seb. in ὑδραίνει perperam mutatum, quum haud dubie Tzetzes sic legerit cum Cod. Florent. Mendose vero nostri ὃν pro ἂν, nam refertur ad γᾶν.

9) ξανθὰν) Vit. 1. et Ciz. ξανθὲς.

10) πυρσαίνων) Sic nostri omnes; Euripid. πυρσεύων. cff. interptt. in ed. Lips. T. III, p. 487.

11) κρᾶθις) Sic Euripid. Nostri, vt antea, κράθις.

12) Ἰλλυρικὸν) Vit. 2. ἰλλυρικῶν. Vit. 1. et Ciz. ἰταλίας ε, h. e. ἰλλυρικόν. Steph. ἠπειρωτικόν.

1) πόλαι) Steph. et Strabo V, p. 215. πόλα. Lat. Pola, Pomp. Mel. II, 13, 18. Vtroque numero efferre hoc voc. Graecos, ostendit Tzschucke ad Mel. l. l.

2) πόλις — κτισθεῖσα) Ex emendatione Potteri, consentientibus Codd. MSS. Sebastiani: nostri, vt edd. ante Pott. πόλεις — κτισθεῖσαι. Legerim tamen, hac emendatione admissa, ἐστὶ quoque pro εἰσί.

ιωξάντων τὴν Μήδειαν, καὶ μὴ καταλαβόντων αὐτὴν, καὶ διὰ φόβον Αἰήτου ἐνταῦθα [3]) κατοικησάντων, καὶ κτισάντων πόλιν [4]), ἥτις Κολχίδι [5]) φωνῇ Πόλαι καλεῖται. Τὸ δὲ πόλαι Κολχικῶς φυγάδα [7]) σημαίνει, ὥς φησι Καλλίμαχος [8]). Τὸ δὲ ἑξῆς [9]) οὕτως· Ὁ Κρᾶθις δὲ καὶ χῶρις δέξεται αὐτοὺς συνοίκους, ὁ γείτων ταῖς Πόλαις τῶν Κόλχων, καὶ τοῖς τῶν Μυλάκων ὅροις.

Ex 1023. Μαστῆρας [10])] Διώκτας, ἀπὸ τοῦ μαστεύω.

Ex 1024. Αἴας Κορίνθου τ' ἀρχὸς] Αἶα, πόλις Κολχίδος· Κόρινθος δὲ, πόλις Πελοποννήσου, ὧν ἀμφοτέρων ἄρχοντα λέγει τὸν Αἰήτην [11]), ὥσπερ καὶ Εὔμηλος ὁ ποιητὴς, οὗ τὰ ἔπη ἐν τοῖς ὄπισθεν [12]) εἰρήκειν, καὶ πᾶσαν τὴν ἱστορίαν, ὅτι Ἥλιος Αἰήτῃ καὶ Ἀλωεῖ τοῖς παισὶ τὴν ἀρχὴν διενείματο. Καὶ τὴν μὲν Ἀρκαδίαν Ἀλωεῖ δέδωκε· τὴν δὲ Κόρινθον [13]) Αἰήτῃ, ὃς οὐκ ἀρεσθεὶς τῇ τῆς Κορίνθου βασιλείᾳ, ἦλθεν εἰς Κολχίδα, καὶ τὴν δὲ Κορίνθου ἀρχὴν Βούνῳ, Ἑρμοῦ υἱῷ, παρέδωκε φυλάσσειν, ἕως οὗ ἢ αὐτὸς, ἢ ἐξ αὐτοῦ τὶς ἔλθῃ [14]) ἐν Κορίνθῳ. Ἡ δὲ σύνταξις [15])· Οὕστινας

3) ἐνταῦθα) Vit. 1. et Ciz. ἐνταυθοῖ.

4) κτισάντων πόλιν) Absque τὴν nostri, bene.

5) κολχίδι) Vit. 3. κόλχων.

6) καλεῖται) Vit. 2. καλοῦνται.

7) φυγάδα) Nostri pro φυγάδας.

8) καλλίμαχ.) Fragm. p. 456. ed. Ernest. e Strab. V, p. 215. quem Tzetzes, non vero Callimachum ipsum, videtur esse secutus. cf. Tzschuck. ad l. l.

9) τὸ δὲ ἑξῆς usque ad ὅροις nostri Codd. ignorant.

10) Μαστῆρας) Etiam hoc schol. deest in Vitt. 2 et 3.

11) ἀρχ. λέγ. — Αἰήτην) Vit. 1. et Ciz. ἄρχων Αἰήτης.

12) ὄπισθεν) v. 174 et 480.

13) τὴν δὲ Κόρινθον — ἀρχὴν Βούνῳ) Vitt. 2 et 3. τὴν δὲ Κορίνθου βασιλείαν Βούνῳ, omissis, quae sunt interposita in vulg. Βούνῳ, non vero Βουνῷ, legendum esse, ad v. 174. iam dictum est.

14) ἔλθῃ) Vitt. 2 et 3. bene pro ἔλθοι.

15) ἡ δὲ σύνταξις — διώξαντας) Absunt a Vitt. 2 et 3.

τοὺς Κόλχους ὁ βαρὺς βασιλεὺς τῆς Κορίνθου Αἰήτης, ὁ πόσις τῆς Εἰδυίας, ἀπέστειλε τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Μήδειαν διώξαντας.

Εἰδυίας πόσις] Εἰδυῖα [16]), γυνὴ Αἰήτου, θυγάτηρ Ὠκεανοῦ· οὗ Αἰήτου καὶ Εἰδυίας Μήδεια καὶ Ἄψυρτος.

Ex 1025. Νυμφαγωγὸν τρόπιν] Τρόπις λέγεται τὸ ὑποκάτω τοῦ πλοίου ξύλον, ὃ καὶ στεῖρα καλεῖται, ὡς στερεώτερον [1]) τῶν λοιπῶν, καὶ συνέχει τὰ πάντα· νῦν δὲ τρόπιν [2]) τὸ ὅλον πλοῖον, τὴν Ἀργὼ, λέγει, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. Νυμφαγωγὸν δ' αὐτὴν εἶπε, ὅτι νύμφην οὖσαν τὴν Μήδειαν [3]) σὺν τῷ Ἰάσονι ἐκόμιζεν εἰς Ἰωλκόν.

Ex 1026. Διζηροῦ πόρῳ] Διζηρὸς, ποταμὸς πλησίον Πολῶν [4]), πόλεως τῆς ὑπὸ Κολχων κτισθείσης.

1027. Μελίτην νῆσον Ὀθρωνοῦ πέλας] Ὀθρωνὸς, νῆσος μεταξὺ Ἠπείρου καὶ Ἰταλίας. Ταύτῃ δὲ νῆσος παράκειται Μελίτη, ἥτις προβέβληται τοῦ Παχύνου, ἀκρωτηρίου τῆς Σικελίας. Ἡ δὲ Ὀθρωνὸς πρὸς τῷ στόματι τοῦ Ἀδρίου [5]) πελάγους ἐστὶ κεκολλημένη.

1030 — 31. Τοῦ Σισυφείου παιδὸς] Τοῦ Ὀδυσσέως. Εἶπον δὲ τὴν ἱστορίαν τοῦ Σισύφου, οὗ τινες παῖδα γενεαλογοῦσι τὸν Ὀδυσσεία [6]). Περὶ δὲ τοῦ λεγομένου Ὀδυσσείου ἀκρωτηρίου τῆς Σικελίας λεκτέον· Ἀνθ'

16) Εἰδυῖα — Ἄψυρτος) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. Εἰδ. τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς ἀνὴρ Αἰήτης, οὗ Μήδ. καὶ Ἄψ.

1) ὡς στερ.) Vit. 3. cum Phauor. ὡς στερεώτατον.

2) νῦν δὲ τρόπιν) Vit. 1. et Ciz. νῦν δὲ τρόπις, ſcl. καλεῖται.

3) τὴν Μήδ.) Omittunt Vitt. 2 et 3.

4) πολῶν) Vit. 3. vt edd. vett. πολλῶν, vitioſe.

5) Ἀδρίου) Vit. 1. et Ciz. addunt πελάγους ἐστὶ κεκολλημένη, quae haud dubie in vulg. ſunt praetermiſſa. Vitt. 2 et 3. πρὸ τοῦ στόματος τοῦ Ἀδρίου, ſcl. προβέβληται, aeque bene.

6) οὗ τινες — Ὀδυσσεία) Noſtri non agnoſcunt.

ὢν Ὀδυσσεὺς ἐν Χεῤῥονήσῳ πρῶτος 7) ἀπήρξατο βάλλειν λίθοις τὴν Ἑκάβην, ἐν Σικελίᾳ πλανώμενος, καὶ 8) καθ' ὕπνους ἐδειμάτουτο· ἀνθ' οὗ 9) ἱερὸν Ἑκάτης (ὅτι ἡ Ἑκάτη, φασμάτων 10) αἰτία, φοβερὰ καὶ 11) χαλκόπους οὖσα, καὶ ὀφιώδης 12) καὶ τερατώδης) ἱδρύσατο, καὶ κενοτάφιον Ἑκάβης, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ἀκρωτήριον, Ὀδυσσείαν ἄκραν ἐκάλεσε, Κάκραν 13) καλουμένην πρὶν, ὅπερ ἐστὶ 14) πλησίον τοῦ Παχύνου. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· Τοῦ Ὀδυσσέως τὴν ἄκραν, τὴν ὑστέρῳ τῷ χρόνῳ ποτὲ μέλλουσαν καλεῖσθαι Ὀδυσσείαν.

Γράφων] Ἀντὶ τοῦ περιγράφων καὶ περιορίζων.

1034 — 37. Παπποκτόνος] Ἐλεφήνωρ, ὁ Καλκώδοντος 1) παῖς καὶ Μελανίππης, Ἄβαντα, τὸν ἑαυτοῦ 2) πάππον, οὗ γυνὴ 3) Ἀγλαΐα, ἰδὼν ἀμελῶς χειραγωγούμενον παρ' οἰκέτου, ἀφεὶς ῥάβδον ἐπὶ τὸν οἰκέτην, ἀνεῖλε τὸν πάππον αὐτοῦ ἄκων 4), καὶ διὰ τοῦτο φυγῇ κατεδικάσθη. Ἐνστάσης δὲ τῆς ἐπὶ Τροίαν 5) στρατείας, ἦλθε, καὶ 6) ἔξωθεν τῆς πατρίδος αὐτοῦ Εὐβοίας, ἤτοι τοῦ Εὐρίπου, στὰς ἐπὶ πέτρας, συνεκάλεσε 7) τὸν λαόν· οὐ γὰρ ἦν θέμις αὐτῷ διὰ τὸν φόνον

7) πρῶτος) Vitt. 2 et 3. πρῶτον.

8) καὶ) Vit. 1. et Ciz. bene praemittunt.

9) ἀνθ' οὗ) Vitt. 2 et 3. ἀφ' οὗ, scil. χρόνου forte, ex quo tempore.

10) φασμάτων) Vit. 1. et Ciz. pro φαντασμάτων.

11) καὶ) A Seb. illatum Vitt. 2 et 3. comprobant.

12) ὀφιώδης) Nostri ὀφειώδης.

13) κάκραν vsque ad v. 1034. desunt in Vitt. 2 et 3.

14) ὅπερ ἐστὶ) Delent Vit. 1. et Ciz. et hinc praeponunt τοῦ voc. παχύνου, missis seqq. τὸ δὲ ἑξῆς —.

1) χαλκώδ.) Pro χαλκώδ. Vit. 1. et Ciz. recte, eff. Homer. Il. β, 541. et Apollod. III, 10, 9, ibique Heyne.

2) ἑαυτοῦ) Vit. 1. et Ciz. αὐτοῦ, forf. αὑτοῦ.

3) οὗ γυνὴ) Vit. 3. οὗ ἡ γυνή.

4) ἀνεῖλε — ἄκων) Vitt. 2 et 3. modo ἀνεῖλε αὐτόν.

5) ἐπὶ τρ.) Vitt. 2 et 3. ἐπὶ τροίας.

6) ἦλθε, καὶ) Nostri non agnoscunt.

7) συνεκάλεσε) Vit. 3. συνεστράτευσε.

ἐπιβῆναι τῆς πατρίδος. Οὕτω γοῦν συγκαλεσάμενος τὸν στρατὸν [8]), αὐτὸς [9]) στρατεύει ἐπὶ Τροίαν, καὶ ἀναιρεῖται ὑπὸ Ἀγήνορος ἐν τῇ Τροίᾳ. Μετὰ δὲ [10]) τὴν Τροίας ἅλωσιν οἱ τοῦ Ἐλεφήνορος περὶ τὸν Ἰόνιον [11]) κόλπον ἐκριφέντες, ᾤκησαν περὶ Ἀπολλωνίαν [12]) τῆς Ἠπείρου.

> Οὗτος δ' ἀνιστᾷ [13]) τοὺς τεθνηκότας λόγους,
> Γράφων Ὀθρωνοὺς, καὶ μετοικήσεις πάλιν,
> Φόβῳ δρακόντων, εἰς Ἀβαντίαν πόλιν.

ὡς δὲ φησὶν οὗτος [14]), μετὰ τὴν τῆς Τροίας [15]) ἅλωσιν ἦλθεν εἰς Ὀθρωνὸν, καὶ κατοικήσας ἐκεῖσε, πάλιν μετενάστευσεν [16]) εἰς Ἀβαντίαν [17])· ὄφις γὰρ δρακοντοειδὴς αὐτὸν ἠνάγκασε μεταναστεῦσαι [18]) καὶ φυγεῖν ἀπὸ τοῦ τόπου ἐκείνου. Καὶ ταῦτα μέν φησιν ὁ Λυκόφρων [19]). Ὅμηρος δὲ ἐν τῇ δ [20]) τῆς Ἰλιάδος ἀναιρεθῆναι φησὶ τὸν Ἐλεφήνορα ὑπὸ Ἀγήνορος ἐν Τροίᾳ. C.

8) τὸν στρατὸν) Nostri τὸν λαόν.

9) αὐτὸς — ἐν τῇ Τροίᾳ) Sic Vit. 1. et Ciz. bene, pro: καὶ αὐτὸς συστρατεύει, καὶ ἐλθὼν ἐν τῇ Τροίᾳ, ἀναιρεῖται ὑπὸ Ἀγήνορος. Vitt. 2 et 3. στρατεύει καὶ ἀναιρεῖται ὑπὸ Ἀγ. ἐν τῇ Τροίᾳ.

10) μετὰ δὲ — vsque ad extr. verss. πόλιν desunt in Vit. 1. et Ciz.

11) τὸν Ἰόν. κόλπ.) Vitt. 2 et 3. τὸ Ἰόνιον, scl. πέλαγος, omisso κόλπον a Seb. addito.

12) περὶ Ἀπολλ.) Vitt. 2 et 3. παρὰ Ἀπολλωνίας.

13) δ' ἀνιστᾷ) Vitt. 2 et 3. δὲ ἀνιστᾷ, et τοῖς λόγοις pro λόγους.

14) ὡς δὲ φησὶν οὗτος) Sic Vit. 1. et Ciz. pro φησὶ γὰρ, ὅτι. In Vitt. 2 et 3. haec omnia vsque ad v. 1057. desiderantur.

15) τροίας) Ciz. et Vit. 1. ἰλίου.

16) μετενάστευσεν) Vit. 1 et Ciz. μετανάστης ἐγένετο.

17) Ἀβαντίαν) Pro Ἀμαντίαν Seb. recte, cf. Steph. ad Ἀβαντίς. Vit. 1. et Ciz. male Ἄβαντα.

18) ἠνάγκ. μεταν.) Vit. 1. et Ciz. ἠνάγκαζε μεταστῆναι.

19) καὶ ταῦτα — λυκόφρ.) Vit. 1. et Ciz. non exhibent, nec erat, quod exhiberent, quum iam antea οὗτος φησὶ scripsissent.

20) ἐν τῇ δ) v. 467 sqq. Vit. 1. et Ciz. pro his vsque ad ἐν Τροίᾳ modo: ὑπὸ Ἀγήνορος φονευθῆναι.

ἐ περὶ τὸν Ἐλεφήνορα περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον ἐκριφέντες, ὡς ἔφην [21]), ᾤκησαν περὶ Ἀπολλωνίαν τῆς Ἠπείρου...

Ex 1037. Ῥήτρας πολίταις] Λόγους [1]) ἐρεῖ τοῖς πολίταις τῆς χέρσου τῆς πατρικῆς, ἤτοι τοῖς Εὐβοεῦσι. Λόγους ποταπούς; στρατοπλώτους καὶ παρακελευομένους πλέειν τὸν στρατὸν πρὸς Τροίαν [2]).

1038 — 41. Οὐ γὰρ ἂν φονῆ] Τὸν φονέα, κατὰ συναίρεσιν Ἀττικήν. Οὐ γὰρ ἂν ἐάσῃ [3]) τὸν φονέα ἡ τάῤῥοθος καὶ ἔκδικος τῆς δίκης σκύλαξ, ἡ Τελφουσία καὶ Ἀρκαδική, ἤτοι ἡ Ἐριννὺς, ἡ ναίουσα ἀμφὶ τὰ ῥεῖθρα τοῦ Λάδωνος ποταμοῦ. Οὐκ ἐάσῃ τὸν φονέα τί ποιῆσαι; ψαῦσαι ποσὶ τῆς χέρσου τῆς πατρῴας, μὴ πεφευγότα τὸν μέγαν πλειῶνα καὶ χρόνον. Ἢ τὸ χέρσου πατρῴας συνακτέον, ὡς εἶπον πρώην, τοῖς πολίταις [4]) τῆς χέρσου τῆς πατρῴας· καὶ ἀπὸ κοινοῦ τοῦτο καὶ εἰς τὸ· ψαῦσαι ποσὶ τῆς χέρσου τῆς πατρῴας.

Ex 1039. Μέγαν πλειῶνα] Νόμος γὰρ ἦν, τὸν ἐργασάμενον φόνον φεύγειν ὅλον ἐνιαυτὸν μὴ ψαύοντα τῆς πατρίδος.

Ex 1040. Τελφουσία] Τέλφουσσα [5]), πόλις ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἔνθα ἡ Ἐριννὺς τιμᾶται.

Ex 1041. Σκύλαξ] Ἡ ταρακτική.

1042 — 43. Ὅθεν, πεφευγὼς] Ὅθεν, ἀπὸ Ὀθρωνοῦ, φυγὼν τοὺς ὄφεις, κατὰ τοῦτον [6]), ὁ πρὶν ἡγεμὼν Ἐλεφήνωρ, κατ᾽ ἐμὲ δὲ νῦν, ὡς ζῶν, ἦλθεν εἰς

21) ὡς ἔφην) Absunt a Vit. 1. et Ciz. vt ab edd. pr.

1) λόγους — πρὸς τροίαν) Vit. 1. et Ciz. pro his modo: πολίτας λέγει τοὺς Εὐβοέας. Vitt. 2 et 3. etiam omittunt λόγους — Εὐβοεῦσι, caetera vero habent.

2) πρὸς τροίαν) Vitt. 2 et 3. pro πρ. τὴν τρ.

3) οὐ γὰρ ἂν ἐάσῃ vsque ad extr. πατρῴας absunt omnia a Ciz. et Vit. 1.

4) τοῖς πολ.) Vitt. 2 et 3. τοῖς ποτέ.

5) τελφοῦσα (τελφοῦσσα)) A Seb. additum nostri non addunt.

6) κατὰ τοῦτον) Vitt. 2 et 3. κατὰ τοῦτο, non apte sq. κατ᾽ ἐμέ. Vit. 1. et Ciz.

τὴν Ἀβαντίαν ἐξ αὐτοῦ κληθεῖσαν· ὅθεν 7) καὶ οἱ ἐν αὐτῇ οἰκοῦντες ἀντὶ 8) τῶν Ἀβάντων, Ἄμαντες μετωνομάσθησαν. Ἀμαντὶς δὲ πόλις Ἠπείρου.

1044. Ἀτιντάνων] Ἀτιντᾶνοι 9), ἔθνος Ἠπειρωτικόν.

1047. Ὁ δ' Αὐσονίων ἄγχι] Περὶ Ποδαλειρίου τοῦ υἱοῦ Ἀσκληπιοῦ, φησὶν, ὅτι τεθνήξεται ἐν Ἰταλίᾳ, πλησίον τῶν κενοταφίων τοῦ Κάλχαντος, τοῦ ὑφ' Ἡρακλέος ἀναιρεθέντος κονδύλῳ. Τέθαπται μὲν 10) ὁ Κάλχας ἐν Ἄργει· κενοτάφιον δὲ αὐτοῦ ἐστὶν ἐν Ἰταλίᾳ. Ἐνταῦθα γοῦν τὸν Ποδαλείριον λέγει τεθάφθαι. Ψεύδεται δὲ, ὥσπερ καὶ περὶ 11) τοῦ πολυτιμαρήτου τούτου Κάλχαντος, ὃς πρὶν εἶπεν ἐν Ἰταλίᾳ ὑπὸ τὴν 12) ἐρινεὸν τεθάφθαι· νῦν δέ φησι ψευδοτάφιον εἶναι τὴν ἐρινεὸν, αὐτὸν δὲ κεῖσθαι ἐν Ἄργει, ἵνα τοὺς

modo κατὰ τοῦτον ἦλθε τὸν τρόπον εἰς Ἀβαντίαν pro κατὰ — τὴν Ἀβαντίαν. Omiffa videntur effe Io. Tzetzae, vbique fuum κατ' ἐμὲ iactantis.

7) ὅθεν — οἰκοῦντες) Noftri tantum καὶ, reliquis deletis.

8) ἀντὶ) Vit. 1. et Ciz. ἀπό. Deinde Ἄβαντες pro Ἄμαντες. Steph. ad Ἀβαντὶς dicit: κατὰ βαρβαρικὴν τροπὴν τοῦ β εἰς μ Ἀμαντία ἐκλήθη παρὰ Ἀντιγόνῳ ἐν Μακεδονικῇ περιηγήσει, cff. ibi Interprtt. et Tzfchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 677. Tum noftri his ftatim bene fubiiciunt: Ἀμαντὶς δὲ πόλις Ἠπείρου, pro quibus Seb. feparatim: Ἀβαντίαν] Ἀβαντία, πόλις Ἠπειρωτική. Recte autem fe habere videtur Ἀμαντὶς pro Ἀβαντία, fi antea legitur Ἄμαντες.

9) Ἀτιντᾶνοι) Noftri omnes Ἀντιτᾶνες, forte Ἀτιντᾶνες. cff. Nott. ad Lycophr.

10) μὲν) Noftri οὖν.

11) ὥσπερ καὶ περὶ vsque ad Ἄργει ἔκειτο in Vit. 1. et Ciz. omnia defiderantur, a Io. Tzetza Lycophronem mendaciorum accufante addita. Stultitiam autem fuam hic impudenter prodidiffe Tzetzam, oftendit Cafaub. ad Strab. VI, p. 284. In Vitt. 2 et 3. defunt quoque ψεύδεται δὲ — ἐρινεὸν τεθάφθαι negligentia librarii repetito voc. τεθάφθαι decepti.

12) τὴν) Pro τὸν Vit. 1. recte.

μυρίους θανάτους τούτου τοῦ Κάλχαντος, οὓς ἀπέθανεν ὑπὸ τούτου τοῦ Λυκόφρονος, ἐάσω. Οὕτω γοῦν ὁ Λυκόφρων ψεύδεται καὶ περὶ Ποδαλειρίου, λέγων, αὐτὸν ἐν Ἰταλίᾳ τελευτῆσαι. Ὡς δὲ ὄπισθεν αὐτὸς ἔγραψα, ἀπὸ Τροίας εἰς Κολοφῶνα πεζοὶ ἦλθον Ἀμφίλοχος, Κάλχας, Λεοντεὺς, Πολυποίτης, καὶ οὗτος [13]) ὁ Ποδαλείριος. Θάψαντες δὲ ἐκεῖ τὸν Κάλχαντα, τὸν Θέστορος [14]), ὑπὸ τοῦ Μόψου [15]) ἀνῃρημένον, ᾧ προείπομεν τρόπῳ, Πολυποίτης καὶ Λεοντεὺς μετ' ὀλίγον εἰς Ἑλλάδα διεσώθησαν [16]). Ἀμφίλοχος δὲ, κατά τινας, συναιρεῖται τῷ Μόψῳ τούτῳ, περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς μαντικῆς μονομαχήσας [17])· κατά τινας δὲ εἰς τὴν [18]) Ἑλλάδα ὑποστραφεὶς, τὸ Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος ἔκτισεν. Ὁ δὲ Ποδαλείριος ὁμοίως εἰς Ἄργος ὑποστραφεὶς [19]), ἐμαντεύετο ἐν Δελφοῖς, ποῦ κατοικήσει [20])· χρήσαντος δὲ τοῦ Θεοῦ οἰκῆσαι πόλιν, οὗ περιέχοντος οὐρανοῦ οὐδὲν δεινὸν πείσεται, τῆς Καρικῆς Χεῤῥονήσου τὸν πέριξ [21]) οὐρανὸν ὄρεσι περικυκλούμενον [22]) ᾤκησε. Φλυαρεῖ δὲ καὶ κατὰ τοῦτο· ἐκεῖνος γὰρ ἐν Κιλικίᾳ, ἢ, κατά τινας, ἐν Κολοφῶνι, κεῖται· ὁ δ' Ἀργοναύτης Μόψος ἐν Ἰταλίᾳ [23]).

13) οὗτος) Delet Vit. 3.

14) τὸν Θέστορος) Sic nostri, nec erat, quod Seb. diiceret υἱόν.

15) τοῦ Μόψου) Nostri debent praepositum in vulg. τούτου, recte, nam antea nondum facta fuerat mentio Mopsi.

16) διεσώθ.) Vit. 3. ἀνεχώρησαν.

17) μονομαχ.) Vit. 3. μαχήσας.

18) εἰς τὴν) Vit. 2. πρὸς τήν.

19) ὁ δὲ — ὑποστραφεὶς) Vit. 1 et Ciz. quia superiora omiserant, legunt: ὁ γὰρ Ποδαλ. — ἐλθών.

20) κατοικήσει) Pro κατοικῆσαι a Seb. receptum nostri comprobant.

21) οὐδὲν δειν. πείσεται — τὸν πέριξ) Hanc lectionem pro οὐδ. δειν. πείσ. τῆς καρ. χεῤῥ. εἰς τὸν πέριξ, Pottero iam probatam, nec tamen receptam, ipse Sebast. si per vnum saltem Cod. licuisset, recipere non dubitasset. Licet igitur eam per Codd. nostros reddere Tzetzae.

22) περικυκλ.) Vitt. 2 et 3. κυκλούμενον.

23) φλυαρεῖ — ἐν Ἰταλίᾳ) Absunt a Vit. 1. et Ciz.

1048 — 49. Δυοῖν ἀδελφοῖν ἅτερος] Τῶν δύο ἀδελφῶν [1]), ἤτοι Μαχάονος καὶ Ποδαλειρίου, ὁ ἕτερος πλησίον τῶν Ἰταλικῶν ψευδηρίων τοῦ Κάλχαντος τελευτήσει. Ὁ μὲν γὰρ Μαχάων, κατὰ Κόιντον [2]), ἀναιρεῖται ἐν τῷ πολέμῳ ὑπ' Εὐρυπύλου, τοῦ υἱοῦ Τηλέφου· ὁ δὲ [3]) παλαιὸς Ὀρφεὺς [4]) καὶ μετὰ θάνατον Εὐρυπύλου ζῶντα παρεισάγει τὸν Μαχάονα ἰώμενον τὸν Φιλοκτήτην. Ὁ δὲ Ποδαλείριος ἐλθὼν [5]), κατὰ μὲν τὸν Λυκόφρονα, ἐν Ἰταλίᾳ, τελευτᾷ ἐκεῖσε· κατ' ἐμὲ [6]) δὲ, τὴν Καρικὴν Χεῤῥόνησον ᾤκησε.

1050 — 53. Δοραῖς δὲ μήλων] Εἰώθασιν οἱ Δαύνιοι, ἤτοι οἱ Καλαβροὶ, ἐν μηλωταῖς καθεύδειν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Ποδαλειρίου, καὶ καθ' ὕπνους λαμβάνειν χρησμοὺς ἐξ αὐτοῦ. Εἰώθασι δὲ καὶ ἐν τῷ πλησίον ποταμῷ, Ἀλθαίνῳ, ἀπολούεσθαι καὶ αὐτοὶ [7]), καὶ τὰ θρέμματα αὐτῶν, καὶ ἐπικαλεῖσθαι τὸν Ποδαλείριον, καὶ ἰᾶσθαι· ὅθεν καὶ ὁ ποταμὸς ἔχει τὴν ὀνομασίαν, ὡς ἀλθαίνων, κατὰ Τίμαιον [8]), καὶ θεραπεύων ἁπάντων τῶν

vti semper omnia, quae Lycophronem nugari contendunt. Exhibent ea Vitt. 2 et 3. verum Vit. 3. hic cum Seb. sed Vit. 2. demum ad extr. schol. v. 1048, quod vero schol. totum abest a Vit. 3.

1) ἀδελφῶν) Vitt. 1. 2. et Ciz. ἀδελφῶν ὁ ἕτερος, sed deinde non habent ὁ ἕτερος — τελευτήσει.

2) κατὰ κόιντον) VI, 399 sqq. Pausan. III, 26, 7. Μαχάονα, inquit, ὑπὸ Εὐρυπύλου τοῦ Τηλέφου τελευτῆσαί φησιν ὁ τὰ ἔπη ποιήσας, τὴν μικρὰν Ἰλιάδα.

3) ὁ δὲ — τὸν φιλοκτήτην) Desunt in Vit. 1. et Ciz. Sunt, nisi fallor, *Ioan.* Tzetzae, qui *idem* narrat in Posthom. v. 522, cf. ibi Iacobs.

4) ὀρφεὺς) De Lapid. 343. cf. supra ad v. 911.

5) ἐλθὼν) Bene inserunt Vit. 1. et Ciz. et deinde post τελευτᾷ quoque ἐκεῖσε.

6) κατ' ἐμὲ) Vit. 1. et Ciz. κατὰ δὲ τοὺς λοιπούς. Habeat sibi Io. Tzetzes τὸ· κατ' ἐμέ.

7) καὶ αὐτοὶ) Vitt. 2 et 3. tollunt καί.

8) τίμαιον) Forte in hist. de rebus Siculis.

λουομένων ζώων τὰ τραύματα· ὡς, κατὰ Μεθόδιον 9) τὸν ἰατρὸν, ὁ Ἀλφειὸς, τῆς Ἀρκαδίας ποταμὸς, ἰᾶται τοὺς ἀλφούς· καὶ, κατὰ Βιγρίδιον 10) δὲ, ποδαγριῶντας ὁ Κύδνος.

1054. Ἠπίου γόνον] Ὁ Ἀσκληπιὸς 11) πρότερον 12) Ἤπιος, διὰ τὸ πρᾶον καὶ ἥσυχον, ἐκαλεῖτο· θεραπεύσας δὲ Ἄσκλην, τὸν Ἐπιδαύρου 13) τύραννον,

9) Μεθόδιον) Vitt. 2 et 3. Μέθοδον. *De Methodio medico nihil habeo, quod dicam, quum alterum ignorem, qui eius meminerit, nisi Methodium illum sibi velit, quem auctor Etymolog. M. frequenter laudat.* Sebast. Fabric. quoque in Bibl. Gr. Vol. VII, pag. 272, ed. Harl. ubi plures laudantur Methodii, mentionem huius fecit nullam. De Alpheo vitiligines albas sanante cf. Strab. VIII, p. 347, et Eustath. ad Dionys. v. 410.

10) Βιγρίδιον) Vitt. 2 et 3. Βίγριον: Vit. 1. et Ciz. βιγρίδιον: nomina corrupta. Reines. in Varr. Lectt. p. 118, et in notis marg. ad h. l. vult legere l. Νιγίδιος, l. Βιτρούβιος, l. potius Βιτρούνιος, *Vitruuius*, nam is L. VIII, c. 3. *Ciliciae*, inquit, *ciuitate Tarso flumen est nomine Cydnos, in quo podagrici crura macerantes leuantur dolore.* Sane lectio Vit. 1. et Ciz. βιγρίνιος proxime accedit ad βιτρούνιος, cf. Schneider. ad Vitruu. l. l. qui quidem de hac Reinesii coniectura dubitandum esse putat, verum nil aliud dat, quod hanc dubitationem tollat. Retinenda igitur est haec Reinesii coniectura, cui quoque Thryllit. fauet, donec alius existat, qui meliora doceat. Quod ad rem ipsam attinet, consentiunt Strab. XIV, p. 673. Eustath. ad Dionys. v. 867, et Plin. XXXI, 2, qui huius rei testem affert Cassii Parmensis epistolam ad Antonium.

11) ὁ Ἀσκλ. vsque ad ὀφθαλμιῶντα desunt in Vitt. 2 et 3.

12) πρότερον) Vit. 1. et Ciz. τὸ πρίν.

13) τὸν Ἐπιδαύρου) Sic omnino legendum pro τὸν ἐπὶ Δαύνου, quod omnes adhuc edd. obsedit, e Chiliad. Io. Tzetzae VII, v. 992, et X, v. 714, et Etymol. M. ad ἀσκελής. Eudoc. p. 16. τὸν Ἐπιδαύριον. Cf. omnino Bibl. Crit. Vol. II, P. III, p. 10. Vit. 1. et Ciz. τῶν Ἐπιδαυρίων, quae lectio etiam non reiicienda esset, si Io. Tzetzes cum Etymolog. illam

ὀφθαλμιῶντα, Ἀσκληπιὸς ἐκλήθη. Ἢ ἀσκελοποιός τις ὢν, ὁ μὴ ἐῶν σκέλλεσθαι καὶ ξηραίνεσθαι καὶ νεκροῦσθαι ὑπὸ νόσων τοὺς ἀνθρώπους. Σκέλλω [14]) γὰρ, τὸ ξηραίνω, ἐξ οὗ τὸ κατεσκληκὸς [15]) σῶμα, τὸ νεκρωθὲν νόσῳ τινὶ, καὶ καταπονηθὲν, καὶ κατεργασθὲν νηστείᾳ, σκληραγωγίᾳ, καὶ ἄλλῃ κακουχίᾳ συντόνῳ τεταριχευμένον.

1056. Ἔσται ποτὲ] Εἶπον [1]) πολλάκις τὴν ἱστορίαν, τήν τε τοῦ Διομήδους, τοῦ [2]) Δαύνου καὶ τῶν Αἰτωλῶν καὶ περὶ τῶν συγχωσθέντων δύο ἀνδρογύνων ἐν μέσῃ τῇ Ῥώμῃ ἐπὶ Φαβίου τοῦ ἀκροχορδονώδους· κἂν ὁ Λυκόφρων ἐν Δαυνίᾳ, ἤτοι ἐν Καλαβρίᾳ, λέγῃ [3]) ταῦτα γενέσθαι, καὶ Αἰτωλοὺς εἶναι τοὺς συγχωσθέντας· μηνυθέντας [4]) δὲ ὑπὸ τῶν Δαυνίων, καὶ ἐλθόντας ἐπὶ τῷ [5]) λαβεῖν τὸν λεγόμενον Διομήδους κλῆρον, καὶ οὕτως ἀπάτῃ βληθέντας εἰς ὄρυγμα γῆς [6]). Ὅμως καὶ πάλιν ἐρῶ [7]). Διομήδους κα-

non praebuisset. Caeterum tenendum, in Io. Tzetzae Chil. l. l. quoque Ἄσκλην hunc tyrannum vocari, vt in Vit. 1. et Ciz. et ed. Pott. atque hinc lectionem vett. editt. Αὔνην omnino corruptam fuisse patet.

14) σκέλλω — τεταριχευμένον) Non reperiuntur in Vitt. 2 et 3. Pro σκέλλω alii, vt Zonar. ad Ἀσκληπιὸς, σκέλω, τὸ ἄγαν σκληραίνω, ὅθεν καὶ σκέλος.

15) κατεσκληκὸς) Sic Seb. recte pro κατεσκληκὼν. Vit. 1. et Ciz. κατεσληκεὶς. Reines. in not. marg. ad h. l. κατεσκληκεὺς: quae vero lectiones sqq. νεκρωθὲν et καταπονηθὲν repugnant. Forte tamen, vt vulgatae magis, et sqq. νεκρωθὲν et καταπονηθὲν respondeat, legendum κατασκληθὲν pro κατεσκληκὼν. De Etymologia voc. Ἀσκληπιὸς alia habet Reines. in Varr. Lectt. p. 645.

1) εἶπον) vt ad v. 603.

2) τοῦ Δαύνου) Pro καὶ Δ. Vit. 1. et Ciz. rectius. Thryllit.

3) λέγῃ) Vitt. 1. 2. et Ciz. pro λέγει, bene.

4) μηνυθέντας — ἐλθόντας — βληθέντας) Nostri μηνυθέντων — ἐλθόντων — βληθέντων.

5) ἐπὶ τῷ — λεγ.) Vitt. 2 et 3. ἐπὶ τὸν λεγόμενον, omisso τῷ· λαβεῖν. Vit. 1. et Ciz. omittunt λεγόμενον.

6) ὄρυγμα γῆς) Incuria librarii desunt in Vit. 1. et Ciz.

ταρασαμένου 8) τὴν τῶν Δαυνίων χῶραν μὴ καρποφορῆσαι ποτὲ, εἰ μὴ ὑπὸ Αἰτωλῶν 9) ἐργάζοιτο, οἱ Δαύνιοι παραγενόμενοι εἰς Αἰτωλίαν, ἐκήρυξαν τοὺς βουλομένους αὐτῶν 10) ἐλθεῖν, καὶ ἀπολαβεῖν τὸ μέρος 11) τῆς Διομήδους γῆς. Ἐλθόντων δὲ τῶν Αἰτωλῶν εἰς τὴν 12) τῶν Δαυνίων χῶραν, καὶ ἀπαιτούντων τὴν γῆν, οἱ Δαύνιοι, λαβόντες αὐτοὺς, ζῶντας κατέχωσαν, λέγοντες· Ἀπειλήφατε τὸν κλῆρον τῆς γῆς ὑμῶν, ὃν παρ' ἡμῶν αἰτεῖτε· οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ τὸν Διομήδην 13).

1058. Ὅταν Σαλάγγων γαῖαν] Σάλαγγοι 14) καὶ Ἄγγαισοι 15), ἔθνη Ἰταλίας.

1059. Αἰτίζωσι] Ζητῶσι 1), Παραγωγὴ Ἀττικὴ 2), Ἀττικὸν τὸ σχῆμα, αἰτῶ αἰτίζω, ὡς τὸ σελαγῶ σελαγίζω.

1063. Τοῖς δ' ἀκτέριστον 3)] Οὐ γὰρ ἐκτερίσθησαν, ἤτοι ἐτάφησαν, ὡς νόμος θάπτεσθαι τοὺς τεθνεῶτας, ἀλλὰ ζῶντες τῷ βόθρῳ ἐχώσθησαν.

7) ὅμως καὶ — ἐρῶ) Vit. 1. et Ciz. bene pro τοιαύτην γὰρ τὴν ἱστορίαν λέγει, nam conuenit verbis ab initio positis εἶπον πολλάκις. Caeterum haec vsque ad schol. v. 1058. absunt a Vitt. 2 et 3.

8) Διομήδ. καταρ.) Vit. 1. et Ciz. Διομήδης καταρασάμενος, non apte sqq.

9) ὑπὸ Αἰτωλ.) Vit. 1. et Ciz. παρ' Αἰτ.

10) αὐτῶν) Abest a Ciz. et Vit. 1.

11) μέρος) Pro μέτρον Ciz. et Vit. 1. bene.

12) εἰς τὴν — γῆν) Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

13) ἀλλὰ — Διομήδην) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. Gerbel. hic aliquid deesse suspicatur. Obscurus sane est sensus verborum.

14) σάλαγγοι) Vt Steph. σάλαγγος, ἔθνος Ἰταλίας. Nostri Codd. σάλαγγες.

15) Ἄγγαισοι) Vitt. 2 et 3. Ἀγκαισοὶ, Ancaesi.

1) αἰτίζωσι, ζητῶσι) Sic quoque Vit. 2., sed Vit. 3. αἰτ. ζητοῦσι, vt edd. ante Seb. Vit. 1. et Ciz. αἰτίζουσι, αἰτοῦσι, bene, quia in Lycophr. legunt αἰτίζουσι.

2) παραγ. — σχῆμα) Sic Vitt. 2 et 3. pro παραγ. δὲ καὶ Ἀττικὸν τὸ σχῆμα. Vit. 1 et Ciz. παραγ. Ἀττικὴ τὸ σχῆμα.

3) τοῖς — ἀκτέρ.) Abest hoc schol. a nostris Codd.

1066. Τοῦ κρατοβρῶτος παιδὸς] Τοῦ Τυδέος[4]) υἱοῦ, Διομήδους. Κρατοβρὼς δὲ ὁ Τυδεὺς οὕτω λέγεται· Ἐν τῷ Θηβαϊκῷ πολέμῳ οὗτος ὁ Τυδεὺς ὑπὸ Μελανίππου, τοῦ Ἀστακοῦ[5]) παιδὸς, ἐτρώθη, ὑφ' ἧς πληγῆς ὕστερον ἀπέθανεν. Ἔτι δὲ ζῶντος τοῦ Τυδέος Ἀμφιάραος ὁ μάντις, ἀνῃρηκὼς τὸν Μενάλιππον, ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τῷ Τυδεῖ, καὶ ὃς καιρίως δακνόμενος ὑπὸ τῆς πληγῆς, διασχίσας ἐκείνου τὴν κεφαλὴν, ἀπερρόφησε τὸν ἐγκέφαλον[6])· ὅθεν, λέγουσι[7]), καὶ ἐμίσησεν αὐτὸν ἡ Ἀθηνᾶ.

Ἀτρέστου κάπρου] Ἄτρεστον κάπρον τὸν αὐτὸν Τυδέα λέγει, διὰ τὸ σθένος καὶ διὰ τὸ χρῆσθαι αὐτὸν περιβολαίῳ τῷ τοῦ Καλυδωνίου[8]) συὸς δέρματι.

1067. Τῶν Ναυβολείων δ' εἰς Τέμεσσαν ἐκγόνων] Ναυβόλου[9]) παῖς Ἴφιτος, οὗ παῖδες Σχέδιος καὶ Ἐπίστροφος, Φωκέων ἡγεμόνες, οἵτινες ἀνῃρέθησαν ἐν

4) Τυδέος) Pro Τυδέως Vit. 1. et Ciz. hic et postea, recte.

5) Ἀστακοῦ) Recte restituit Seb. pro Ἀστακτοῦ, cf. Apollod. III, 6, 8, et Aeschyl. Sept. ad Theb. 413. Vitt. 2 et 3. perperam Ἀστράκτου: Vit. 1. et Ciz. υἱοῦ τοῦ Ἀτρέστου. Ergo faciunt ἀτρέστου nomen proprium: forte excidit, vt Thryllit. putat, μετὰ Ἀδράστου στρατευόμενος, quod addit Apollod. I, 8, 6. idem narrans, vnde illud ἀτρέστου ortum videtur.

6) ἐγκέφαλον) Vit. 1. et Ciz. μυελὸν, sed Apollod. III, 6, 8. τὸν ἐγκέφαλ. ἐξεῤῥόφησεν αὐτὸν, cf. ibi Heyne, et in Obseruu. p. 251.

7) λέγουσι) Sic etiam nostri praeter Vit. 3. qui omittit. Idem tradit Apollod. l. l.

8) καλυδ.) Vitt. 2 et 3. καλυδῶνος.

9) Ναυβόλου — καλεῖται) Vit. 1. et Ciz. sic: Τέμεσσα, πόλις Ἰταλίας (ita quoque Vitt. 2 et 3. cum Steph. pro Καλαβρίας), ἔνθα μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Ἰλίου Σχέδιος καὶ Ἐπίστροφος, παῖδες Ἰφίτου, υἱοῦ Ναυβόλου, ᾤκησαν κτίσαντες αὐτήν· εὐγενῆ χαλκὸν ἔχουσα, ἥτις Τέμεσσα ἄχρι τοῦ νῦν καλεῖται. Inde patet, scribendum saltem esse ἅλωσιν τῆς Ἰλίου pro ἅλωσιν, deinde ᾤκησαν κτίσαντες pro ᾤκησαν, et Ἰταλίας pro Καλαβρίας: vti quoque scripsimus.

Τροία. Μετὰ δὲ τὴν ἅλωσιν τῆς Ἰλίου οἱ σὺν αὐτοῖς περὶ τὴν Ἰταλιαν ἐξώσθησαν καὶ ᾤκησαν κτίσαντες τὴν Τέμεσσαν. Τέμεσσά δὲ, πόλις Ἰταλίας, εὐγενῆ χαλκὸν [10]) ἔχουσα, ἥτις νῦν Τέμψα καλεῖται. Ἢν ὁ Λυκόφρων [11]) οὐκ αἰδεῖται ὅτε μὲν Τάμασσαν, ὅτε δὲ Τέμεσσαν καλεῖν. Περὶ δὲ τοῦ ἔγγονος καὶ ἔκγονος [12]) ἔγραψα πολλάκις, πῶς διαφέρει καὶ γράφεται.

1068. Λαμπέτης] Ἰταλίας ἀκρωτήριον περὶ Τέμεσσαν.

1069. Ἱππωνίου' κέρας] Ἱππώνιον, ὄρος καὶ πόλις Ἰταλίας. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως [13])· Ἔνθα Λαμπέτης Ἱππωνίου κέρας σκληρὸν, εἰς Τηθὺν, ἤτοι εἰς τὴν θάλασσαν, νένευκε. Κέρας δὲ τὸ ἀκρωτήριον.

1070 — 71. Κρίσσης] Κρίσσα [14]), πόλις Φωκίδος, κτισθεῖσα παρὰ Κρίσσου, τοῦ Πανοπέως ἀδελφοῦ. Ἔστι δὲ ἀντίπορθμος Κρότωνος, ἐπειδὴ [15]) ἡ μὲν Κρίσσα, ὥς φασιν [16]), ἀνατολικὴ (οὐ γὰρ εἶδον αὐτὴν), ἡ δὲ Κρότων δυτική.

10) χαλκὸν) Vitt. 2 et 3. χρυσὸν, perperam, cff. Hom. Odyff. α, 184 et Ouid. Metam. VII, 207, et fupra ad v. 854.

11) ἢν ὁ λυκόφρ. vsque ad καλεῖν abfunt a Vit. 1. et Ciz. ficut fupra ad v. 854. vti omnia in vituperium Lycophronis a Io. Tzetza dicta, qui ea videtur addidiffe.

12) καὶ ἔκγονος et διαφέρει καὶ a Sebaft. adiecta Vitt. 2 et 3. non adiiciunt: qui quoque πῶς pro ὡς. Tota vero haec ῥῆσις, περὶ δὲ τοῦ — γράφεται, ignorant Vit. 1. et Ciz.

13) οὕτως) Abeft a Vitt. 2 et 3. et poftea quoque lapfu librarii omnia poft ἔνθα — nam fic pergunt: ἔνθα κρίσσα, πόλις etc.

14) κρίσσα) Sic etiam noftri cnm Strab. IX, p. 466. Steph. κρίσα.

15) ἐπειδὴ) Vit. 1. et Ciz. non habent.

16) ὥς φασιν — et οὐ — αὐτὴν non agnofcunt Vit. 1. et Ciz. Io. Tzetzae notitiam Geographiae fuam iactantis effe videntur.

1072. Ὀλκαίῳ πτερῷ] Τῷ ἄκρῳ τοῦ ἀρότρου, τῇ ὕννει [17]), παρὰ τὸ ἕλκεσθαι.

1073 — 74. Πάτραν Λίλαιαν] Λίλαια, καὶ Ἀνεμώρεια, καὶ Ἄμφισσα [1]), καὶ Ἄβαι [2]), πόλεις εἰσὶ Φωκίδος. Ἀνεμώρεια δὲ ἐκλήθη [3]), διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ψυχρὰν καὶ ἀνεμώδη. Φωκὶς δὲ, ἀπὸ Φώκου τινὸς βασιλέως, ἢ διὰ τὸ εἶναι φώκας ἐν τῇ πλησιοχώρῳ αὐτῆς θαλάσσῃ. Ἄμφισσα δὲ, ἡ ἀμφίβιός τις οὖσα, ἔχουσα τὴν τροφὴν, καὶ ἐπαρκουμένη ἐν τοῖς τῆς γῆς καρποῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς τῆς θαλάσσης, ἢ ὅτι πολύπους περιώδευεν ἐξελθὼν ἐκ τῆς θαλάσσης. Βασιλεὺς δέ τις [4]) περιερχόμενος, καὶ ἰδὼν τὸν πολύπουν, ἔκτισε πόλιν, Ἄμφισσαν αὐτὴν προσαγορεύσας, διὰ τὸ τὸν πολύποδα ζῆν καὶ [5]) ἐν τῇ γῇ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ. Ἄβαι δὲ, ἢ ὑπὸ Ἄβαντός τινος [6]) (ἐκλήθησαν), ἢ διὰ τὸ μὴ βαίνειν ἐν αὐτῇ ξένον.

1075. Σήταια τλῆμον) Αὕτη ἡ Σήταια μία τῶν Τρῳάδων ἦν [7]) γυναικῶν, ἥτις αἰχμάλωτος ἀγομένη [8]), ὡς ἐγένετο περὶ Σύβαριν [9]) (Τύβεριν), συνεβού-

17) τῇ ὕννει) Pro τῷ ὕννει Vitt. 1. 2. et Ciz. recte, nisi malis τῷ ὕνῳ. Vit. 3. τοῦ ὕννει, forte ὕννου.

1) Ἄμφισσα) Harpocrat. ad h. v. vrbem Locridis esse, et διὰ τὸ περιέχεσθαι τὸν τόπον ὄρεσιν cognominatam dicit, cf. quoque Palmer. Antiqtt. gr. V, 2. p. 547. de hac fabula.

2) Ἄβαι) Vt Steph. sed Vitt. 2 et 3. Ἄβα in singulari: Vit. 1. et Ciz. Ἄβας, mendose.

3) Ἀνεμώρεια δὲ ἐκλήθη vsque ad schol. v. 1075. desiderantur in Vitt. 2 et 3.

4) τις) Inserunt bene Vit. 1. et Ciz.

5) καὶ) Addunt Vit. 1. et Ciz.

6) Ἄβαντός τινος) Post haec verba in Ciz et Vit. 1. spatium est relictum fere decem litterarum. Deest sane verbum ἐκλήθη, vel potius ἐκλήθησαν, quod etiam hoc spatium et sensum explet. Strab. X, p. 445. ἀπὸ Ἄβαντος ἥρωος ὀνομασθῆναί φασι.

7) ἦν) Vit. 1. et Ciz. οὖσα, nec cum Vitt. 2 et 3. agnoscunt γυναικῶν a Seb. additum.

8) ἀγομένη) Vitt. 2 et 3. αἰρομένη.

λευσε ταῖς λοιπαῖς Τρωάσι, καταφλέξαι τὰς ναῦς τῶν δεσποτῶν, ὑποθεμένη αὐταῖς [10]) τὰ ἐν Ἑλλάδι μέλλοντα συμβήσεσθαι αὐταῖς κακά. Καὶ τούτου γενομένου, οἱ Ἕλληνες λαβόντες αὐτὴν, ἀνεσταύρωσαν, καὶ προςῄλωσαν πρὸς πέτραν, ἀφ' ἧς [11]) καὶ ἡ πέτρα Σήταια ἐκλήθη. Καὶ ὁ μὲν Λυκόφρων Σήταιαν λέγει τὴν τοῦτο συμβουλεύσασαν. Ἀπολλόδωρος [12]) δὲ τὰς Λαομέδοντος θυγατέρας Αἴθυλλαν, Ἀστυόχην καὶ Μηδεσικάστην· ὁ δὲ Πλούταρχος [13]) Ῥώμην τινὰ, μίαν τῶν αἰχμαλώτων, ἀφ' ἧς φησὶ [14]), κατά τινας, καὶ τὴν πόλιν Ῥώμην κληθῆναι· αὐτὸς δὲ ἀπὸ Ῥωμύλου τὴν πόλιν φησὶ κληθῆναι [15]).

1076. Γυιούχοις [1]) πέδαις] Ταῖς τὰ γυῖα συνεχούσαις, ἤτοι τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας· γυῖα γὰρ κυρίως τὰ ἄκρα τοῦ σώματος, ὡς καὶ Ὅμηρος [2])·

„Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.

1083. Μέμβλητος] Μέμβλης [3]), ποταμὸς Ἰτα-

9) περὶ θύβαριν) Dionyſ. Hal. I, 42, et Plutarch. Rom. 1, haec ad Tiberin accidiſſe narrant: ergo fortaſſe legendum περὶ τίβεριν vel τύβεριν, quod vncis incluſum adiecimus.

10) αὐταῖς) Delent Vitt. 2 et 3.

11) ἀφ' ἧς — ἐκλήθη) A noſtris abeſt.

12) Ἀπολλόδ.) Cf. ad v. 921. et Conon. XIII.

13) Πλούταρχ.) Romul. 1.

14) φησὶ) Vit. 1. et Ciz. φασί. Plutarch. autem non dicit, fuiſſe captiuam, ſed vnam ex iis, quae Troia profugiſſent, et Dionyſ. Hal. I, 72. μίαν τῶν Ἰλιάδων. cf. Rutgerſ. Varr. Lectt. p. 79.

15) τὴν πόλιν — κληθῆναι) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. nec contextus poſtulat, vt repetantur. Vitt. 2 et 3. habent, ſed φημὶ pro φησὶ, vt referatur ad ipſum Tzetzam, puta Ioannem, ſapientiam ſuam praedicantem.

1) γυιούχ.) Vit. γυούχ. et hinc γῦα pro γυῖα, non apte.

2) Ὅμηρ.) Il. ν, 122.

3) μέμβλης) Vit. 2. μέβλης.

λίας, πλησίον τῶν Λευκανῶν, οἵτινές εἰσιν ἔθνος Ἰταλίας.

1084. Νῆσόν τε Κερνεᾶτιν [4])] Τὴν Κέρνησον, παράγωγον ἀντὶ τοῦ πρωτοτύπου [5]) Κερνεᾶτιν εἶπεν.

1085 — 86. Λαμητίαις δίναισι] Ὁ Λάμητος [6], ὥς φησι Φιλογένης [7]), Ἰταλίας ποταμός [8]).

1090. Οὐδ' οἱ χρόνῳ μολόντες] Εἰπὼν τοὺς ἐπὶ ξένης τεθνηκότας [9]) καὶ ἐπιλογισάμενος, καὶ ἀποθεὶς τὴν περὶ τούτων ὑπόθεσιν, μεταβαίνει [10]) ἐπὶ τοὺς νοστήσαντας, καὶ ἐν ταῖς πατρίσιν αὐτῶν ἀναιρεθέντας [11]), καὶ πρῶτον περὶ Ἀγαμέμνονος λέγει.

1092. Κερδύλα Λαρυνθίῳ] Κερδύλας [12]) καὶ Λαρύνθιος, ἐπώνυμα τοῦ [13]) Διός.

1093. Τοιαῖσδ' ἐχῖνος] Ὁ ἐχῖνος ζῶόν ἐστι πανοῦργον, ὁ καλούμενος ἀκανθόχοιρος, ὃς προγινώσκων τοὺς μέλλοντας πνεῖν ἀνέμους, ἀποφράττει τὸ πρὸς τὸν μέλλοντα [1]) πνεῖν μέρος τῆς καλιᾶς αὐτοῦ, ὑπανοίγει δὲ

4) κερνεᾶτιν) Vitt. 2 et 3. κερνεάτην.

5) ἀντὶ — πρωτοτ.) Desunt in Vit. 1. et Ciz.

6) ὁ λάμ.) Sic nostri cum omnibus edd. pro λάμητος vel λαμητός, vt Vit. 1. et Ciz.

7) Φιλογένης) *Praeter Tzetzam nemo, quod sciam, huius Geographi meminit.* Seb.

8) ποταμός) Sic Vitt. 2 et 3. quod Pott. in ed. 2. iam recepit pro πόλις, vt Vit. 1. et Ciz. cum edd. vett. adeo Potter. 1. male exhibent, nam quomodo ὁ λάμητος dici posset, si vrbs esset. cf. Steph. ad λαμητῖνοι.

9) καὶ ἀποθεὶς) Abest a Ciz. et Vit. 1. Videtur esse glossa τοῦ ἐπιλογισάμενος.

10) μεταβαίνει) Sic nostri absque νῦν, quod sane iam non desideratur.

11) ἀναιρεθ.) Vitt. 2 et 3. ἀποθανόντας, fors. rectius, quia non omnes domum reversi morte occubuerunt violenta.

12) κερδύλας) Vit. 1. et Ciz. vitiose κερδύλα: sed λαρυνθίας nostri tuentur pro λαρύνθιος a Seb. illato.

13) τοῦ) Delent Vitt. 2 et 3.

1) τὸν μέλλ.) Vit. 3. τὸ μέλλον.

τὸ ἕτερον· ἀνερχόμενος [2]) δὲ καὶ πρὸς τὰς ἀμπέλους, κατασείει [3]) τὰς ῥάγας, καὶ κατελθὼν [4]) κυλίεται περὶ τὰς ῥάγας, καὶ ἐμπείρων ταύτας ταῖς ἀκάνθαις αὐτοῦ, πρὸς τὴν οἰκείαν ἀπάγει καλιάν. Καὶ τῷ ὄφει δὲ ἀντιμάχεται, καὶ ἀναιρεῖ τοῦτον. Εἰ δὲ λίαν μέγας ὁ ὄφις ἐστὶ, συναναιροῦνται ἄμφότεροι· βλέπων γὰρ ὁ ὄφις τοῦτον βαδίζοντα [5]), σύρεται, ὡς καταφάγῃ τοῦτον λαβών. Ὁ δὲ γνοὺς, ἑλίσσεται δίκην σφαίρας, καὶ ταῖς ἀκάνθαις ἐμπλακέντα τὸν [6]) ὄφιν ἀνελὼν, σώζεται. Εἰ δὲ μέγας ἐστὶν ὁ ὄφις, κἂν νεκρωθῇ, παρεὶς ταῖς ἀκάνθαις, συναναιρεῖ καὶ τὸν ἐχῖνον αὐτὸν [7]) μὴ δυνάμενον διατεμεῖν τὰς πλεκτάνας. Καὶ τὰ δ' ἄλλα [8]) πανοῦργος ὁ ἐχῖνός ἐστιν, ὡς καὶ ἡ παροιμία φησί·

Πόλλ' οἶδ' [9]) ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα.

Ὅθεν καὶ [10]) τὸν Παλαμήδους πατέρα Ναύπλιον διὰ

2) ἀνερχόμενος usque ad τὰς πλεκτάνας in Vit. 1. et Ciz. non extant.

3) κατασείει) Vitt. 2 et 3. διασείει. Deinde ῥάγας recte pro ῥᾶγας.

4) κατελθὼν — ῥάγας καὶ) Non reperiuntur in Vitt. 2 et 3.

5) βαδίζοντα) Vit. 3. βαστάζοντα, non apte.

6) ἐμπλακέντα τὸν) Vitt. 2 et 3. ἐμπλέκεται καὶ τόν.

7) αὐτὸν) Delent Vitt. 2 et 3. et hinc δυνάμενος pro δυνάμενον, male.

8) τὰ δ' ἄλλα) Vit. 3. τ' ἄλλα δὲ, Vitt. 1. 2. et Ciz. κατ' ἄλλα.

9) πόλλ' οἶδ') Vit. 1. et Ciz. πολλὴ δ', non bene, etiamsi πολλὴ explices: *multiplex*, *versuta*, πολύβουλος. conf. Erasm. Adag. Chil. 1. Cent. 5. prouerb. 18. Thryllit. vero laudat Schotti Paroemiographos, vbi ille senarius illustretur, Io. Tzetz. ad Hesiod. p. 168. et Casp. Barth. Aduerss. Mss. Libr. CLVII, c. 16, p. 260. Vnde patet, eum hos libros nondum editos, et iam, vbi lateant, incognitos, tum Vitebergae consuluisse. De his Aduersariorum Codd. Mss. nondum editis cff. Saxii Onomast. Litterar. Vol. IV, p. 194 sqq. et *Litterär. Anzeiger*, 1797, p. 1557.

10) καὶ) Inserunt Vitt. 2 et 3. bene.

τὸ πανοῦργον ἔχιδνον καλεῖ. Παλαμήδης [11]) γὰρ συστρατεύσας τοῖς Ἕλλησι, σοφίᾳ καὶ συνέσει διαφέρων, φθόνῳ Ὀδυσσέως διεβλήθη, ὡς βουλόμενος προδοῦναι τοῖς Τρωσὶ τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἀνῃρέθη· ὅθεν [12]) Ναύπλιος διὰ τὸν φόνον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Παλαμήδους [13]) τοὺς Ἕλληνας [14]), ὡς πρὶν ἔφην, ἀμυνόμενος [15]), ἐν Ἑλλάδι διατρίβων, παρεσκεύασε μοιχευθῆναι τὰς γυναῖκας τῶν ἐν τῇ Τροίᾳ Ἑλλήνων [16]), Κλυταιμνήστραν Αἰγίσθῳ, Αἰγιάλειαν Κομήτῃ, τῷ Σθενέλου [17]). Ἐν Ἰθάκῃ δὲ [18]) τοὺς μνηστῆρας παρεσκεύασε συναχθῆναι· καὶ ἐν Κρήτῃ Λεῦκον, τὸν τοῦ Τάλω [19]), ἔπεισεν ἀντᾶραι, καὶ ἀνελεῖν [20]) τὴν Ἰδομενέως γυναῖκα Μήδαν [21]), καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς [22])· καὶ τὸν [23]) περὶ τὸν Καφηρέα ποιήσας φανὸν, ὑποστρέφοντας αὐτοὺς ἀνεῖλεν οὕτως [24]), ὡς ὄπισθεν ἔγραψα πλατυτέρως.

11) παλαμήδης — καὶ ἀνῃρέθη) Nostri ignorant.

12) ὅθεν) Vit. 1. et Ciz. ὁ γὰρ, Vitt. 2 et 3. ὁ δὲ.

13) παλαμήδους) A Seb. additum nostri quoque addunt.

14) τοὺς ἕλλην.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. sed minus bene Vitt. 2 et 3. τοῖς ἕλλησιν cum editt. ante Pott. qui e Phauorino docuit, ἀμύνειν cum Datiuo βοηθεῖν, sed cum Accusat. esse τιμωρεῖσθαι, κολάζειν, vlcisci.

15) ὡς πρ. ἔφην) A Vit. 1. et Ciz. absunt: Vitt. 2 et 3. quidem habent, sed praeposita τῷ· ἀμυνόμενος. cf. ad v. 384 et 818.

16) ἑλλήνων) A Seb. adiectum nostri non agnoscunt. Eudoc. p. 321. τὰς τῶν ἑλλήνων γυναῖκας, omissis ἐν τῇ τροίᾳ.

17) τῷ Σθενέλου) Eudoc. l. l. addit υἱῷ.

18) δὲ et συναχθ. καὶ a Seb. recepta nostri ignorant.

19) τάλω) Vit. 1. et Ciz. τάλω: Vitt. 2 et 3. τάνταλον, vti quoque nominatur a quibusdam.

20) ἀνελεῖν) Vit. 1. et Ciz. ἀναιρεῖν.

21) Μήδαν) Vt Eudocia, verum nostri Codd. perperam Μήδειαν, cf. Lycophr. v. 1221.

22) τέκνα αὐτῆς) Pro τ. αὐτοῦ nostri, recte.

23) τὸν) Bene nostri addunt.

24) οὕτως) A Seb. intrusum nostri non agnoscunt;

1094. Ἀλεκτόρων] Ὁμολέκτρων, συζύγων. Ἢ ιὰ τὸ μάχιμον ἀλέκτορας λέγει τοὺς Ἕλληνας, μεταφορικῶς [1]).

1095 — 96. Στεγανόμους [2])] Τὰς ἐν οἴκῳ εμομένας, ἢ τὰς τοὺς [3]) οἴκους τῶν ἀνδρῶν νεμηθείσας :αὶ φθειρούτας.

Ὄρνιθας] Ὄρνιθας νῦν λέγει τὰς τῶν Ἑλλήνων ιχμετάς.

Ναυφάγοι φρυκτωρίαι] Τὸν περὶ τὸν Καφηρέα, τοι τὸν Ξυλοφάγον, ὅπου πολλαὶ νῆες ἀπώλοντο [4]), λέιει φανὸν, ὃν αὐτὸς διεπράξατο [5]).

1097. Πτόρθου διαῤῥαισθέντος] Τὸν Παλαμήην πτόρθον διὰ τὸ ἀκμαῖον καλεῖ [6]).

1098. Μηθύμνης] Ἐν Λεπετυμνῷ, ὄρει τῆς Μηύμνης, ὃ Παλαμήδης κεῖται [7]). Ἡ δὲ Μήθυμνα μία όλις [8]) ἐστὶ τῆς πενταπόλεως [9]) Λέσβου· ἔχει γὰρ ἡ ιέσβος πόλεις Πύῤῥαν, Μήθυμναν, Ἐρεσσὸν [10]), Μιυλήνην, καὶ Ἄντισσαν.

:liqua etiam ὡς ὄπισθεν — bſunt a Vit. 1. et Ciz.

1) μεταφορ.) Omittunt 'itt. 2 et 3.

2) Στεγανόμους et Ὄρνιθας) [aec ſchol. a Seb. temere 'anspoſita in Vit. 1. et Ciz. :nent locum, quem in dd. pr. habuerunt: a Vitt. et 3. plane abſunt.

3) τοὺς) Vit. 1. et Ciz. ene adiiciunt.

4) ἀπώλοντο) Vit. 1. et iz. bene, pro ἀπώλλοντο.

5) ὃν — διεπράξ.) A Seb. :cepta noſtri ignorant.

6) καλεῖ) Vit. 1. et Ciz. λγει.

7) κεῖται) Noſtri pro τέθαπται.

8) πόλις) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

9) πενταπόλ.) Cff. Strab. XIII, p. 616. Herod. I, 151. Ptolem. V, 2. Euſtath. ad Dionyſ. 536; et Plin. H. N. V, 39.

10) Ἐρεσσὸν) Sic quoque Strab. XIII, p. 610, ſed Steph. Ἔρεσος ſimplici σ. Pomp. Mel. II, 7, §. 4. *Ereſus*, cf. Tzſchucke. Vol. II, P. II, p. 482. Vit. 1. et Ciz. μίαν allinunt, aberratione librarii ad primam ſyllabam voc. ſeq. μιτυλ. non plane ſuperuacuum eſt.

1099. Ὁ μὲν γὰρ ἀμφὶ χύτλα] Ἐπειδὴ δέδωκεν αὐτῷ ἡ Κλυταιμνήστρα τὸν χιτῶνα, ἔξοδον μὴ ἔχοντα [11]) μήτε χειρῶν, μήτε τραχήλου.

1101. Ἀμφιβλήστρῳ [12])] Δικτύῳ, ἀπὸ τοῦ βάλλω, ὁ μέλλων, βλήσω, βλῆτρον, καὶ μετὰ τῆς ἀμφὶ προθέσεως, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἀμφίβληστρον.

1102. Ῥαφὰς] Τὰς ἐκ τῶν κρόσσων, τὰς ἐπὶ τῶν ἄκρων, ἃς ἡμεῖς πλαγίως νοοῦμεν τὰς τοῦ λίνου διεξιούσας ῥαφάς.

1103 — 05. Θερμὴν [1]) στέγην] Φησὶ τὸν τόπον, ἔνθα ἐστὶν ὁ λουτρών. Λουτρῶνος δὲ, τοῦ πυέλου [2]). Τιβῆνα δὲ, τὸν τρίποδα. Κύπελλον δὲ, τὸ ἀγγεῖον τοῦ τρίποδος. Ἐγκάρῳ δὲ, τῷ ἐγκεφάλῳ. Σκεπάρνῳ δὲ, τῷ πελέκει. Κόγχον δὲ, ὀστοῦν τοῦ ἐγκεφάλου κογχοειδές.

1106. Πέμφιξ] Ἡ ψυχή.

Ταίναρον] Ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς, ἔνθα φασὶ [3]) κάθοδον εἶναι Αἴδου [4]).

Πτερύξεται [5])] Ἀντὶ τοῦ πετασθήσεται, καὶ παρ' Ὁμήρῳ [6])·

Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη, Ἄϊδόσδε βεβήκει.

11) ἔξοδον μὴ ἔχ.) Eudoc. p. 23. χιτῶνα μὴ ἔχοντα ἐκδυσιν τραχήλου.

12) ἀμφιβλήστ.) Schol. v. 1101 et 1102. a Seb. eruta e Cod. Vatic. absunt a nostris Codd.

1) θερμὴν —) Hoc schol. a Seb. ita digestum, vti dedit, Vit. 1. et Ciz. exhibent vt edd. pr. sed Vitt. 2 et 3. modo τὸν λουτρῶνα φησὶ, sublatis reliquis, adeo schol. v. 1106.

2) πυέλου) A Seb. bene reductum pro πυέλλου, quod Vit. 1. et Ciz. seruant.

3) φασὶ) Pro φησὶ a Seb. repositum Ciz. et Vit. 1. firmant.

4) Αἴδου) Seb. addidit ἐς, quod neque Codd. nostri, neque Pott. neque Codd. eius praebent.

5) πτερύξεται — βεβήκει) E Cod. Vat. cui saepe sunt plura reliquis Codd. a Seb. prolatum nostri non habent.

1108 — 09. Ἐγὼ δὲ δροίτης ἄγχι] Δροίτη, κυρίως ὁ ξύλινος πίθος 7), ἤτοι σκάφη· νῦν δὲ, ἡ πύελος, ἡ δεξαμένη. Ἐγὼ δὲ 8), φησὶν ἡ Κασσάνδρα, πλησίον τῆς τοῦ Ἀγαμέμνονος πυέλου ἀναιρεθήσομαι. Ἀλλ' οὗτος μὲν σὺν τοῖς λοιποῖς πᾶσι νέοις ἐν λουτρῶνι φησὶν ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀγαμέμνονα. Ὅμηρος 9) δὲ ἐν τραπέζῃ ὑπ' Αἰγίσθου πρὸς 10) εὐωχίαν κληθέντα. Ὁ γὰρ Αἴγισθος λαβὼν τὴν Κλυταιμνήστραν ἔστησεν ἐπί τινα τόπον ὑψηλὸν ἄνθρωπον, ἵνα, ὅταν ἴδῃ ἐρχόμενον τὸν Ἀγαμέμνονα, ἐλθὼν ἀναγγείλῃ αὐτῷ περὶ αὐτοῦ, ἵνα τράπεζαν ἑτοιμάσας, ὡς δῆθεν ὑπαντήσας αὐτῷ, ἀνέρας πέριξ τῆς τραπέζης ξιφηφόρους στήσας, ἐν τῇ τραπέζῃ αὐτὸν φονεύσῃ, ὃ δὴ καὶ ἐποίησεν 11). Ἄγχι δὲ οἰκείως εἶπε· καὶ γὰρ πλησίον Ἀγαμέμνονος ἀνῃρέθη 12).

Χαλυβδικῷ 13)] Χάλυβες, Σκυθικὸν ἔθνος, παρ' οἷς ἐστὶ 14) σίδηρος ἄριστος. Χαλυβδικῷ δὲ 15) εἶπεν Αἰολικῶς· οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὸν ὄχον ὄκχον 16) φασὶ, καὶ τὸ χαλυβικὸν χαλυβδικὸν, καὶ ἕτερα μυρία τοιαῦτα.

Κνώδοντι] Νῦν πελέκει· κυρίως δὲ πᾶν τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον, παρὰ τὸ κναίειν ὡς ὀδούς 17).

6) ὁμήρ.) Il. σ, 856.

7) πίθος) Vit. 1. et Ciz. πνόρθος: Vitt. 2 et 3. πύθρος, vt edd. ante Seb. vitiose. cff. Etymol. Hesych. ibique interptt. et Zonar. ad δροίτη.

8) ἐγὼ δὲ — ἀναιρεθήσομαι) Vit. 1. et Ciz. non habent. Sunt sine dubio Io. Tzetzae.

9) ὅμηρ.) Odyss. δ, 532 sqq.

10) πρὸς) Vit. 1. et Ciz. εἰς.

11) Ὁ γὰρ Αἴγισθος — ἐποίησεν) Haec a nobis addita, quae nullus alius Cod. habet, Vit. 1. et Ciz. adnectunt.

12) ἄγχι — ἀνῃρέθη) A Seb. allata nostri Codd. cum edd. pr. non dant.

13) χαλυβ.) Vitt. 2 et 3. χαρυβ. vt etiam χάρυβες pro χάλυβες, vitiose, cff. nott. ad Lycophr. Io. Tzetz. Chil. X, 324. Chalybes non, vt h. l. Is. Tzetzes, scythicam gentem fuisse tradit, sed proximam vrbi Trapezunti.

14) ἐστὶ) Abest a nostris.

15) δὲ) A Seb. receptum comprobant Vitt. 2 et 3.

16) ὄκχον) Pro ὄγχον nostri, recte: ita Pind. Olymp. VI, 40. *Adeas omnino Eustath. ad Odyss. η. p.* 281 sqq. Thryllit.

1108 — 17. Ἐγὼ δὲ δροίτης ἄγχι [1])] Ἡ σύνταξις οὕτως [2])· Ἐγὼ δὲ ἄγχι τῆς δροίτης κείσομαι ἐν τῷ πέδῳ, συγκοπεῖσα τῷ ξίφει, τῷ πελέκει· ἐπεὶ καὶ ἀφ' οὗ ἡ δράκαινα, ἡ διψὰς Κλυταιμνήστρα, ῥήξει καὶ κόψει τὸν πλατὺν τένοντα, καὶ τὸ μετάφρενον ἐμὲ καὶ ἐμοῦ, ὅπως καὶ ὥσπερ τὶς ὑλοτόμος ἐργάστης (ἀπὸ κοινοῦ τὸ ῥήσσει [3]) καὶ κόπτει) πεύκης πρέμνου, ἢ στύπους δρυὸς, καὶ ἐπιπλήσει [4]) καὶ πληρώσει τὸν θυμὸν αὐτῆς γέμοντα ἀγρίας χολῆς. Πῶς δὲ πληρώσει; ἐπιβᾶσα ἐπὶ τὸν τράχηλον ἐμοῦ ἡ δύσζηλος τιμωρουμένη καὶ τιμωροῦσα πολυστένακτα, ἢ δίχα στεναγμοῦ καὶ ἐλέους, ὡς κλεψίνυμφον καὶ μοίχαιναν, καὶ οὐκ αἰχμάλωτον.

Ex 1113. Καὶ πᾶν λακίζουσα] Σχίζουσα [5]). Τινὲς δὲ παλλακίζουσάν [6]) φασιν, ἵν' ᾖ, ὡς παλλακίδα τιμωρουμένη.

Ex 1114. Δράκαινα διψὰς] Ἀντὶ τοῦ ἔχιδνα [7]). Λέγει δὲ τὴν Κλυταιμνήστραν. Εἶδος δὲ ἀντὶ εἴδους εἶπε [8]) δράκαιναν καὶ διψάδα [9]), ἀντὶ τοῦ ἔχιδναν [10]). Ἡ γὰρ

17) παρὰ τὸ κναίειν ὦν ὀδοὺς) Sic Vit. 1. et Ciz. pro π. τὸ προκναίειν ὀδόντι. Vitt. 2 et 3. παρὰ τὸ, πρὸς τὸ κναίειν ὀδόντι. Etymologiam si spectes, κναίειν, non vero προκναίειν locum habere potest: cff. Lennep. Etymolog. ling. gr. ad κνώδαλον. Photii Lex. et Suid. κνώδων, ἡ ἀκμὴ τοῦ ξίφους. Hesych. addit καὶ τοῦ δόρατος.

1) ἐγὼ — ἄγχι) Totum hoc schol. non reperitur in Vit. 1. et Ciz. Est recensionis secundae.

2) οὕτως) Abest a Vitt. 2 et 3.

3) ῥήσσει) Vit. 3. ῥήσει, male.

4) ἐπιπλήσει) Pro ἐπιπλήσει Vit. 2. recte. Vit. 3. ἐπιπληρώσει, perperam ob seq. πληρώσει.

5) σχίζουσα) Abest a Vit. 1. et Ciz.

6) παλλακίζουσάν) Sic Vitt. 2 et 3. pro παλλακίζουσα.

7) ἔχιδνα) Nostri recte tollunt art. praepos. ἡ.

8) εἶπε) Vit. 1. et Ciz. ἔλαβε.

9) δράκ. — διψάδα) Vit. 1. et Ciz. vt ante Pott. δράκαιναν κ. διψάς. Thryllit. putat legendum esse δράκοντα pro δράκαιναν.

10) ἀντὶ τοῦ ἔχιδναν) Sic Vitt. 2 et 3. bene, pro ἀντὶ

ἔχιδνα [11]) μετὰ τὸ [12]) μιγῆναι ἀναιρεῖ τὸν ὁμόζυγον, καὶ οἱ παῖδες τὴν μητέρα τικτόμενοι, ὡς ἡ Κλυταιμνήστρα τὸν Ἀγαμέμνονα, καὶ Ὀρέστης τὴν Κλυταιμνήστραν. Περὶ δὲ [13]) ἐχιδνῶν Νίκανδρος φησιν οὑτωσί·

Μὴ σύγ᾽ ἐνὶ τριόδοισι τύχοις, ὅτε δῆγμα πεφυζὼς
Περκνὸς ἔχις θύῃσι τυπὴν ψολόεντος [14]) ἐχίδνης,
Ἡνίκα θορνυμένου ἔχιος, θολερῷ κυνόδοντι
Θουρὰς ὀδὰξ [15]) ἐμφῦσα κάρην ἀπέκοψεν ὁμεύνου.
Οἱ δὲ πατρὸς λώβην μετεκίαθον αὐτίκα τυτθοὶ
Γεινόμενοι ἔχιες· ἐπεὶ διὰ μητρὸς ἀραιὴν
Γαστέρ᾽ ἀναβρώσαντες [16]), ἀμήτορες ἐξεγένοντο.

Ἡ δὲ διψὰς [17]) ὄφις ἐστί· τῷ δηχθέντι δὲ ὑπ᾽ αὐτῆς δίψος ἄῤῥητον ἐγγίνεται, ὡς πίνοντα [18]) διαῤῥήγνυσθαι· ὅθεν καὶ ὁ ὄφις οὗτος [19]) ἐκλήθη διψάς.

χίδνης. Vit. 1. et Ciz. ἀντὶ τοῦ ἐχίδνης.

11) ἡ γὰρ ἔχ.) Pro ὡς γὰρ ἡ ἔχ. nostri, bene, et deinde ὡς ἡ Κλυταιμ. pro οὕτως καὶ ἡ κλ.

12) μετὰ τὸ) Vitt. 2 et 3. μετὰ τό. Caeterum quod ad hunc anguis cum vipera coitum attinet, adeas Galen. L. de Theriac. ad Pisonem, qui quoque hos verss. Nicandri affert, et Aristot. de Mirab. Auscult. c. 179. ibique Beckmannum.

13) περὶ δὲ ἐχ.) Cum verss. Nicandri Theriac. 128 sqq. absunt a Vit. 1. et Ciz. Sunt forsan Io. Tzetzae vbique doctrinam suam venditantis. Tres vero priores verss. a Seb. additos Vitt. 2. et 3. cum edd. pr. non addunt.

14) ψολόεντος) Galen. l. l. ψολόεσσης. vid. schol. ad Nicandr.

15) ὀδὰξ) Nostri retinent vulg. ἀμύξ, a Seb. reiectum, quia alienum sit a Nicandro; attamen immemor sui mox μετεκίαθε dat pro μετεκίαθον, quod nostri cum Nicandro et Galeno exhibent, metrumque etiam requirit.

16) ἀναβρώσ.) Sic Nicand. Nostri Codd. vt edd. vett. ἀναβράσαντες, corrupte. Galenus vero ἀναῤῥήξαντες. Aristot. τὴν γαστέρα τῆς μητρὸς διαῤῥήγνυσιν, qui consentit Galeno.

17) ἡ δὲ διψ.) Pro καὶ ἡ διψ. Vit. 1. et Ciz. bene.

18) πίνοντα) Vit. 1. et Ciz. vt ante Pott. πίνοντι, male.

19) οὗτος) Nostri cum

πρόσωπα φαρμάκοις [5]), καὶ μέλαιναν ἐσθῆτα ἐνδυσάμεναι, καὶ περιπλέξασαι [6]) ταῖς χερσὶ τὸ ἐμὸν βρέτας, ἤτοι τὸ ξόανον, οὕτω [7]) παρθένοι διαμενοῦσιν.

1133. Ἑκτορείοις [8]) κόμαις] Ἑκτόρειος κόμη, ἡ τὰ ὄπισθεν καθειμένα ἔχουσα, τὰ δὲ ἔμπροσθεν κεκαρμένα [9]), ὥς φησιν ὁ Λυκόφρων οὗτος [10]). Πλούταρχος [11]) δὲ λέγει, ὅτι Θησεὺς, ἡβήσας, εἰς Δελφοὺς ἦλθε, καὶ τὴν τῆς πρώτης ἡλικίας κόμην τῷ Ἀπόλλωνι καθιέρωσε, τὴν ἐμπροσθίαν μόνην καρεὶς, τὴν δὲ ὄπισθεν μακρὰν καὶ ἄκαρτον [12]) ἐάσας. Καὶ τῆς κουρᾶς [13]) ταύτης τὸ εἶδος πρῶτοι Ἄβαντες ἐμιμήσαντο, ὡς καὶ Ὅμηρος [14]) περὶ τούτων φησί·

Τῷ δ' ἅμ' Ἄβαντες ἕποντο θοοὶ [15]), ὄπιθεν κομόωντες.

Οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων ἴσως τὴν Κασσάνδραν εἰσάγει, πόθῳ τοῦ Ἕκτορος τὴν τοιαύτην κόμην Ἑκτορείαν καλοῦσαν, ὡς καὶ τοῦ Ἕκτορος οὕτω κομῶντος.

1134. Μῶμαρ] Ὁ μῶμος, ὡς εἶδαρ, ἄλκαρ, εἶλαρ.

1135. Βρέτας [16])] Κυρίως τὸ τοῦ ἀνθρώπου

5) φαρμάκοις) Vit. 1. et Ciz. φαρμάκων.

6) περιπλέξ.) Vitt. 2 et 3. πλέξασαι.

7) οὕτω) Abest a Vit. 3. Perperam Vit. 2. ἤτοι.

8) ἑκτορ.) Vitt. 2 et 3. ἑκτορείαις.

9) κεκαρμένα) Vit. 1. et Ciz. κεκαρμένη, qui quoque verba transponunt ita, vt ἔμπρ. κεκ. primum, ὄπισθ. καθ. secundum occupent locum.

10) οὗτος) Omittunt Vit. 1. et Ciz.

11) πλούταρχ.) In Thes. c. 5.

12) ἄκαρτον) Vitt. 2 et 3. ἀκείρατον, voc. Lexicis adhuc ignotum.

13) κουρᾶς) Vitt. 2 et 3. κουρίδος. Deinde Vit. 1. et Ciz. bene ταύτης τ. εἶδος pro τ. εἶδ. ταύτης.

14) ὅμηρ.) Il. β. 542.

15) θοοὶ) Vitt. 1. 3. et Ciz. vt edd. vett. θεοὶ, corrupte, vid. Heyne Obseruatt. ad h. l.

16) βρέτας) Hoc schol. nostri Codd. cum edd. pr. adnectunt statim v. 1131.

ἴδωλον, καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ οἱονδήποτε εἰδώλον [17]).

1137 — 38. Ἐριννύων ἐσθῆτα] Τρεῖς εἰσὶν Ἐριννύες, Τισιφόνη, Μέγαιρα [1]) καὶ Ἀληκτὼ, τιμωρητικαὶ τὰς δυνάμεις [2]), μέλαιναι δὲ τὴν θέαν· ὅθεν καὶ τὰς μελαίνας ἐσθῆτας Ἐριννύων φαμέν. Αἱ δὲ τῶν Δαυνίων γυναῖκες μέλαιναν ἐσθῆτα φοροῦσι [3]), καὶ τὰς ὄψεις βάπτονται [4]) πυῤῥῷ χρώματι, ὥς φησι Τίμαιος [5]), ταινίαις τε πλατείαις εἰσὶν [6]) ὑπεζωσμέναι, ὑποδεδεμέναι τὰ κοῖλα ὑποδήματα, καὶ ῥάβδον [7]) κατέχουσαι.

Θρόνοισι [8])] Τοῖς κάπτροις· τὰ γὰρ βάμματα φαρμακικά.

1141 — 45. Πένθος δὲ πολλαῖς] Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ περὶ τὰς Γυρείας [9]) ναυαγήσαντος, καὶ ταφέν-

17) εἴδωλ.) Vit. 1. et Ciz. non repetunt.

1) Μέγαιρα) Sic nostri, vt ad v. 406. recte, pro Μεγαίρα.

2) τὰς δυνάμεις) Sic Vitt. 2 et 3. pro τῇ δυνάμει, quod bene respondet seq. μέ. δ. τὴν θέαν, quamquam iidem Codd. hinc τῇ θέᾳ habent: ergo videtur legendum vel τιμ. τῇ δυνάμει, μέλ. δ. τῇ θέᾳ, vel τιμ. τὰς δυνάμεις, μέλ. δ. τὴν θέαν.

3) φοροῦσι) Vitt. 2 et 3. φοροῦσαι.

4) βάπτονται) Vitt. 2 et 3. βλάπτουσαι, leg. βάπτουσαι. Vit. 1. et Ciz. βάφονται.

5) τίμαιος) In hist. Sicula.

6) εἰσὶν) Abest a Vit. 1. et Ciz.

7) ῥάβδον) Vitt. 2 et 3. ῥάβδους.

8) θρόνοισι) Hoc schol. non reperitur in Vitt. 2 et 3. Caeterum voc. κάπτροις, quo schol. vtitur, frustra alibi quaeras. Du Fresne in Append. Gloss. κάπτρον sine interpretatione et auctoritate affert. Forte, vt sqq. suadent, legendum τοῖς βαφαῖς vel κάλχαις s. καλχαῖς, nam κάλχη s. καλχὴ est i. q. πορφύρα. Phauor. τὰ θρόνα φάρμακα καὶ κάλλη ἐλέγοντο παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Supra ad v. 674. Tzetz. interpretatur θρόνα, φάρμακα μαγικὰ, quod facit, vt h. l. τοῖς φαρμάκοις pro τ. κάπτροις legendum putem.

9) γυρείας) Vit. 1. et Ciz. pro γυρέας, vt Vit. 2. sed Vit. 3. γηρέας, vt Eudoc. p. 27. cum edd. vett. Recte

τος [10]) ἐν Τρέμοντι [11]), χωρίῳ τῆς Δήλου, οἱ Λοκροὶ μόλις σωθέντες, ἦλθον εἰς τὰ οἰκεῖα [12]). Φθορὰ δὲ καὶ λιμὸς [13] μετὰ τρίτον ἔτος ἔσχε τὴν Λοκρίδα διὰ τὴν εἰς Κασσάνδραν [14]) αἰθεμιτομιξίαν [15]) τοῦ Αἴαντος. Ἔχρησε δ' ὁ Θεὸς, ἱλάσκεσθαι Ἀθηνᾶν [16]) τὴν ἐν Ἰλίῳ ἐπ' ἔτη χίλια, δύο παρθένους πέμποντας [17]) ἐπὶ κλήρῳ καὶ λαχήσει. Πεμπομένας δὲ αὐτὰς προϋπαντῶντες οἱ Τρῶες, εἰ κατέσχον, ἀνῄρουν, καὶ καίοντες ἀκάρποις καὶ ἀγρίοις ξύλοις τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἀπὸ Τραίρωνος [18]), ὄρους τῆς Τροίας, τὴν σποδὸν [19]) εἰς θάλασσαν ἔρριπτον, καὶ πάλιν οἱ Λοκροὶ ἑτέρας ἀπέστελλον [20]). Εἰ δέ τινες ἐκφύγοιεν, ἀνελθοῦσαι λάθρα εἰς τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν, ἱέρειαι ἐγένοντο [21])· ἔσαιρον γὰρ αὐτὸ, καὶ

γυραίαις, scl πέτραις, cf. Hom. Odyss. δ, 507. Supra v. 390. γυραῖσιν ἐν πέτραισι, in Scholiis γυραΐδι.

10) ταφέντος) Ex emendatione Potteri, nam supra v. 402. dixit Cassandra, Aiacem eo loco esse sepultum, vbi Tzetz. ἔνθα ὁ Αἴας τέθαπται. Vit. 1. et Ciz. cum edd. vett. στραφέντος: Vitt. 2 et 3. τραφέντος, corrupte.

11) τρέμοντι, χωρίῳ) Vt supra ad v. 390. Vit. 1. et Ciz. τρέμονι χώρᾳ: Vitt. 2 et 3. τρέμωνι χωρίῳ, cf. supra ad v. 402.

12) εἰς τ. οἰκεῖα) Vit. 1. et Ciz. εἰς τὴν οἰκείαν, scl. γῆν vel χώραν.

13) λιμὸς) Vit. 1. et Ciz. recte pro λοιμὸς, nam ad v. 1159. dic. ἀκαρπίας κατασχούσης τὴν Λοκρίδα.

14) εἰς τὴν κασ.) Sic Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. τῆς κασσάνδρας.

15) αἰθεμιτομιξίαν) Sic nostri vno verbo pro ἀθέμιτον μίξιν, recte, vt ἀθεμιτογαμία dic. Graecis mediae aetatis.

16) Ἀθηνᾶν τὴν ἐν Ἰλ.) Sic Vit. 1. et Ciz. bene, pro τὴν ἐν Ἰλ. Ἀθην.

17) πέμποντας) Vitt. 2 et 3. πέμποντες: ἐπὶ vero, quod praeponitur κλήρῳ, omittunt cum Vit. 1. et Ciz.

18) τραίρωνος) Cum Seb. Vitt. 2 et 3. pro τραύρωνος, quod Ciz. et Vit. 1. servant.

19) τὴν σποδὸν) Nostri recte pro τὸν σπ. Postea ad v. 1155. ἡ σποδός.

20) ἀπέστελ.) Vit. 1. et Ciz. pro ἔστελλον: Vit. 3. ἔστειλον.

21) ἱέρ. ἐγέν.) Male desiderantur in Vitt. 2 et 3.

ῥέραινον [22]) · τῇ δὲ θεῷ [23]) οὐ προσήρχοντο, οὔτε τοῦ ἱεροῦ ἐξήρχοντο, εἰ μὴ νύκτωρ. Ἦσαν δὲ κεκαρμέναι, μονοχίτωνες, καὶ ἀνυπόδητοι [24]). Πρῶται δὲ τῶν Λοκρίδων παρθένων [25]) Περίβοια καὶ Κλεοπάτρα ἀφίκοντο. Καὶ πρῶτον [26]) μὲν τὰς παρθένους, εἶτα τὰ βρέφη [27]) ἐνιαύσια [28]) μετὰ τῶν τροφῶν αὐτῶν ἔπεμπον οἱ Λοκροί. Χιλίων δ' ἐτῶν παρελθόντων μετὰ τὸν Φωκικὸν [29]) πόλεμον ἐπαύσαντο τῆς τοιαύτης θυσίας, ὥς φησι Τίμαιος Σικελός [30]). Μέμνηται δὲ τῆς ἱστορίας καὶ ὁ Κυρηναῖος Καλλίμαχος [31]).

Ex 1143. Κύπριδος [1])] Νῦν τῆς παρθένου.

1146. Λάρυμνα] Πόλις Θεσσαλίας. Τὴν δὲ Λάρισσαν κακῶς λέγει Λάρυμναν [2]).

22) ῥέραινον) A Seb. positum pro ἔραινον nostri non ignoscunt.

23) θεῷ) Vit. 1. et Ciz. θεᾷ.

24) ἀνυπόδ.) Pro ἀνυπόδετοι nostri cum Seb.

25) παρθένων) Vitt. 2 et 3. παρθένοι.

26) πρῶτον) Nostri pro πρῶτα.

27) τὰ βρέφη) Sic Vitt. 2 et 3. recte; reliqui omittunt τὰ, quod a syllaba praeced. voc. εἶτα interceptum videtur.

28) ἐνιαύσ.) Vit. 1. et Ciz. ἐνιαυσιαῖα.

29) Φωκικὸν) Pro τρωϊκὸν reuocauimus e Vit. 1. et Ciz. et edd. pr. *Vid. omnino Casaub. ad Aen. Tact.* c. 31, *p.* 1784. Thryllit.

30) τίμαιος ὁ σ.) In graecanica histor. putat Seb.

31) καλλίμαχ.) Fragm. p. 564. ed. Ernest. e schol. Hom. ad Il. ν.

1) κύπριδος) Hoc schol. a Seb. e duobus Codd. prolatum nostri ignorant.

2) τὴν δὲ — λάρυμ.) Vit. 1. et Ciz. ἢ τὴν λάρισσαν καλοῦμένην. Haec videntur esse Isaaci, illa vero Io. Tzetzae Lycophronem carpentis. Vterque autem errauit, nam Larymna non est Larissa, vrbs Thessaliae, sed vrbs Boeotiae vel Locridos, cf. Strab. IX, p. 405 et 406. et Pausan. IX; 23, 4. *Vid. Palmer. Antiqq. gr.* V, *p.* 583., *vbi Tzetzam merito hic ex parte reprehendit Sebast.*

Σπερχειέ] Σπερχειός, ποταμὸς Θεσσαλίας, ὃς νῦν Σαλαμβρία [3]) καλεῖται.

Βοάγριε] Βοάγριος, ποταμὸς Λοκρίδος. Παράκειται γὰρ τῇ Θεσσαλίᾳ ἡ Λοκρίς.

1155 — 56. Αἷς ἀκτέριστος] Ἐῤῥέθη, ὅτι φονευόμεναι [4]) παρὰ τῶν Τρώων αἱ Λοκρίδες ἀκάρποις ξύλοις ἐκαίοντο, καὶ ἡ σποδὸς αὐτῶν εἰς θάλασσαν ἐῤῥίπτετο. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Αἷς ξέναις Λοκρίσιν ἐν ξένῃ ψάμμῳ ἀκτέριστος καὶ ἄταφος λυπρὸς τάφος ἐκκλυσθήσεται [5]), ἤτοι ἐκριφήσεται [6]), ὑπὸ τοῦ κλύδωνος.

1157. Ὅταν ἀκάρποις] Ἐῤῥέθη [7]).

1159. Τῆς ἐκ λόφων Τράρωνος] Συνέβη μιᾷ τῶν Λοκρίδων στελλομένῃ, διαφθαρῆναι ἐπί τινος λόφου τῆς Τρωίας, καλουμένου Τράρωνος· εἶτα τοὺς Λοκροὺς τὴν μὲν θάψαι, σιωπῆσαι δὲ καὶ [8]) μηκέτι πέμψαι [9]) τὰς παῖδας, δοκοῦντας πεπληρῶσθαι τὸν τῶν ἐτῶν χρόνον. Ὁ δὲ χρησμὸς οὐκ εἶχεν ὡρισμένον χρόνον, ἀλλ'

3) Σαλαμβρ.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. verum Vitt. 2 et 3. vt Baroc. σαλάμωρ. Io. Tzetz. Chil. IX, v. 707. quoque σαλάμβρια, vbi dicit, Spercheum, Peneum, Onochonum et Salambriam vnum eundemque, sed variis nominibus esse fluuium.

4) ὅτι φον. — ἐῤῥίπτετο) Absunt a Vit. 1. et Ciz. atque sane abesse possunt, quia eadem paullo ante commemorata fuerant. Vitt. 2 et 3. habent, haud dubie a Io. Tzetza addita.

5) ἐκκλυσθήσεται) Pro ἐκλυσθ. nostri bene, vid. Varr. Lectt. ad Lycophr.

6) ἐκριφ.) Nostri ἐκριφῇ, non apte.

7) ὅτι — ἐῤῥέθη) Sic quoque Vitt. 2 et 3. verum a Vit. 1. et Ciz. absunt, nec opus erat ea repetere, iam paullo ante repetita.

8) σιωπῆσαι δὲ καὶ) Non reperiuntur in Codd. nostris. Sensum verborum omnino turbant, nisi interpreteris σιωπῆσαι, desiisse mittere, μηκέτι πέμψαι, quod vero valde durum videtur, vel nullum tollere eiulatum. Partic. δὲ nostri collocant post μηκέτι.

9) πέμψαι) Vitt. 2 et 3. apte, pro πέμπειν.

ἀντὶ [10]) τῆς ἀδικίας τῆς Κασσάνδρας [11]) ἐδήλου στέλλειν δύο κόρας. Ἀκαρπίας δὲ μετὰ τὴν παῦσιν τῆς θυσίας κατασχούσης πάλιν τὴν Λοκρίδα, ἔπεμπον οὐκέτι δύο, ἀλλὰ μίαν, ἀρκοῦσαν εἶναι δοκοῦντες τὴν τιμωρίαν.

1160. Ἴσαι [12])] Καὶ μακρὸν καὶ βραχὺ δεθὲν, οὐ λυμαίνεται τὸν στίχον, ὡς πολλάκις εἴρηκα [13]).

1161. Σιθῶνος [14]) εἰς θυγατρὸς γυίας] Εἰς τὸ Ῥοίτειον. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ῥοιτείου τὴν ὅλην Τροίαν ἐδήλωσε. Σιθῶνος γὰρ, τοῦ Θρακῶν [15]) βασιλέως, καὶ Ἀχιρόης [16]) τῆς Νείλου θυγατέρες [17]) Παλλήνη καὶ Ῥοιτεία, ἀφ' ὧν ἥ τε Παλλήνη, πόλις Θράκης, καὶ τὸ Ῥοίτειον, τόπος ἐν Τροίᾳ. Ὁ δὲ Σιθὼν υἱὸς ἦν [18]) Ἄρεος.

1162. Λαθραῖα κἀκκέλευθα παπταλώμεναι] Κατακρυφίας [1]) ὁδοὺς περιβλέπουσαι [2]). ἐδειλίων γὰρ,

10) ἀλλ' ἀντὶ) Nostri pro ἀλλὰ ἀντί.

11) τῆς κασσάνδρας) Sic nostri cum edd. pr. recte pro τῆς πρὸς κασ. Sebast. hanc lectionem nominat insulsam: immo ipse est insulsus, nam Genitiuus recte se habet, et *iniuria Cassandrae* est: *iniuria, qua Cassandra est affecta*. Sebastiani lectio est interpretamentum glossatoris, hanc Genitiui vim ignorantis.

12) ἴσαι) Hoc schol. sine dubio a Io. Tzetza adiectum Vit. 1. et Ciz. non adiiciunt.

13) εἴρηκα) Nostri cum Pott. εἰρήκειν.

14) σιθῶνος) Vitt. 2 et 3. σίθωνος.

15) τοῦ θρακ.) Pro τῶν θρακ. nostri cum schol. interlin. recte: forte τοῦ τῶν θρακ.

16) Ἀχιρόης) Sic Vit. 1. et Ciz. et Io. Tzetz. Chil. VII, v. 354. Vitt. 2 et 3. Ἐχιρόης: Apollod. II, 1, 4. Ἀγχινόη, cf. ibi Heyne.

17) θυγάτ.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. cum schol. interl. θυγατρὸς, vt supra ad v. 583.

18) ἦν) Delent Vitt. 2 et 3.

1) κατακρυφίας) Vit. 1. et Ciz. pro κατακρύφους: Vitt.

ὡς ἔφην, μὴ ἀναιρεθῶσιν ὑπὸ τῶν Τρώων. Ἐπετέτραπτο [3]) γὰρ τοῖς Τρωσὶ, καὶ ἡνίκα ᾔσθοντο παραγενομένας αὐτὰς ἐκ Λοκρίδος, λίθους ἔχοντες καὶ ξίφη, ἐπεξῄεσαν αὐταῖς, ὅθεν ἐν νυκτὶ εἰσήρχοντο εἰς τὸν ναόν. Τὸ δὲ καπταλώμεναι [4]) ἀδείᾳ Λυκοφρονείᾳ [5]) ἐλέχθη· Ἱππώνακτος γάρ ἐστιν [6]) ἡ λέξις, καὶ δηλοῖ τὸ περιβλέψασθαι· ἀλλ' ἐκεῖνος παμφαλῆσαι [7]) τὸ ἰδεῖν λέγει, οὐ καπταλῆσαι, ὥσπερ νῦν φησιν οὗτος. Περὶ δὲ τὸ τέλος μετὰ μικρὸν [8]) ἐρεῖ·

Κόρη [9]) κνεφαίαν, ἄγχι παμφαλώμενος.

Τοιαύτῃ γοῦν [10]) ἀδείᾳ χρώμενος, πῶς οὐκ ἂν περὶ ... βούλοιτο μετρικῶς γράψοι [10]);

1165. Ὀφελτρεύσωσι] Σαρώσωσι [11]) · σαρὸν [12]) γὰρ καὶ ὄφελτρον [13]), καὶ ὄφελλα, καὶ ὄφελμα, ἡ σκοῦπα [14]) λέγεται. Καὶ τοῦτο Ἱππῶναξ φησί·

2 et 3. κατὰ κρυφίας, forte rectius.

2) περιβλ.) Nostri quoque cum Pott. in ed. 2. pro παραβλ.

3) ἐπετέτρ. usque ad αὐταῖς non reperiuntur in nostris.

4) καπταλ.) Vitt. 2 et 3. κεπταλ. vid. Var. lectt. ad Lycophr..

5) Λυκοφρονείᾳ) Vitt. 2 et 3. λυκόφρονος, qui inde inserunt Lycophronis vv. 1157, 1159, 1161 et 1163.

6) ἐστιν) Abest a nostris.

7) παμφαλῆσαι) Vit. 2. παμφαλίσαι, super μφ script. πτ. Vit. 3. παμφαλίσαι, non bene, cf. Phauor. παμφαλᾶν.

8) μετὰ μικρ.) Sic quoque Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. cum edd. ante Potter. 2. μικρὸν, scl. ad v. 1433.

9) κόρη) Vit. 1. et Ciz. hic κόρην, quod praeferendum videtur, infra vero v. 1433. etiam κόρη.

10) τοιαύτῃ — γράψοι) Vit. 1. et Ciz. non habent. Pro γράψοι Vitt. 2 et 3. γράφει, forte γράφει.

11) ὀφελ. σαρώσ.) Vit. 1. et Ciz. ὀφελτρεύσουσι, σαρώσουσι.

12) σαρὸν) Sic nostri cum edd. pr. pro σαρὸς, forte σάρον, vt ap. Callimach. in Del. 225. Eustath. ad Hom. Odyss. υ, p. 1887. Hesych. et Polluc. Onom. VI, 94.

13) καὶ ὄφελτ.) A nostris abest.

14) ἡ σκοῦπα) Vitt. 2 et

'Ο δ' αὐτίκ' [15]) ἐλθὼν σὺν τρισὶ μάρτυσι,
Ὅπου τὸν ἕρπιν ὁ σκότος [16]) καπηλεύει,
Ἄνθρωπον εὗρε [17]) τὴν στέγην ὀφείλλοντα,
Οὐ γὰρ κορῆν ὄφελμα, πυθμένι στοιβῆς.

1166. Φοιβάσωσι] Πλυνῶσι [1])· Φοίβη γὰρ ἀλληγορικῶς τὸ ὕδωρ ἐστί [2]).

1168 — 69. Πέτρον ἔχων] Ἢ τόδε, ἢ τόδε [3])· τοιούτοις γὰρ οἱ Τρῶες ὡπλισμένοι τὰς Λοκρίδας ἐξεδέχοντο, ὅπως αὐτὰς ἀνέλωσι· νόμος γὰρ ἦν τοῖς Τρωσὶν ἐπαινεῖν [4]) τοὺς τῶν Λοκρίδων φονέας. Εἰ δέ [5]) τις ἔθαψεν αὐτὰς, ἐτιμωρεῖτο μεγάλως.

1170. Στεῤῥὰν [6]) κύβηλιν] Ὁ Ἱππώναξ Κύβηλιν [7]) τὴν Ῥέαν λέγει, παρὰ τὸ [8]) ἐν Κυβέλλᾳ, πόλει Φρυγίας, τιμᾶσθαι· αὐτος δὲ τὸν πέλεκυν [9]).

3. ἠχουσκοῦπα: quid hoc? an ἤγουν σκοῦπα?

15) ὁ δ' αὐτίκ' —) Hi verſus in Vit. 1. et Ciz. quod dolendum, omiſſi.

16) τ. ἕρπ. ὁ σκότος) Vitt. 2 et 3. τ. ἕρπην ὁ σκοπός. Toup in Opuſc. critt. T. II, p. 87, ed. Lipſ. ὁ σκότιος. cf. quoque D'Orvill. Vann. Crit. c. 10. p. 438 et 457.

17) εὗρε) Pro hoc edd. pr. εὗρεν, Vitt. 2 et 3. εὑρών. Caeterum Toup. verba ſqq. ſic diſtinguit, vt poſt ὀφείλλοντα et ὄφελμα ponat commata.

1) Φοιβ. πλυνῶσι) Sic Sebaſt. noſtri cum Pott. Φοιβάουσι, πλυνοῦσι. cff. Varr. Lectt. ad Lycophr.

2) ἐστί) Abeſt a Ciz. et Vit. 1.

3) ἢ τόδε) Vitt. 2 et 3. καὶ τόδε.

4) ἐπαινεῖν) Noſtri ἐπαινῶν.

5) εἰ δὲ — μεγάλως) Non extant in Vitt. 2 et 3. Habent Vit. 1. et Ciz. legentes quoque αὐτὰς, ſcl. λοκρίδας, pro αὐτοὺς, recte.

6) στεῤῥὰν —) Hoc ſchol. deeſt in Vit. 1. et Ciz. Exhibent quidem Vitt. 2 et 3. ſed ad extr. v. 1171. Vit. 3. κυβέλλῃ pro κυβέλλᾳ.

7) κύβηλιν) Rheam, ſic Suid. ad κυβελείοις, cf. Toup Opuſc. Critt. T. II. p. 239.

8) παρὰ τὸ —) Eudoc. p. 369. φασὶ δὲ τὴν Ῥέαν καὶ Κυβέλην παρὰ τὰ Κύβελα ὄρη· ὀρεία γὰρ θεός.

9) πέλεκυν) Cff. Heſych. Photii Lex. et Schweighäuſ. ad Athen. IV, p. 169 ſ. 595.

Φαλακραῖον κλάδον] Ξύλον ἐκ τῆς Φαλάκρας. Φαλάκρα [10]), Λεκτὸν, Πέργαμον σὺν Γαργάρῳ, εἰσὶ ἀκρωτήρια τῆς Ἴδης ὄρους, ἀφ' ἧς τὰ δόρατα εἶχον οἱ Τρῶες.

1171. Μαιμῶν] Κυρίως αἵματος ἐπιθυμῶν, αἱμῶν [11]), καὶ προσθήκῃ τοῦ μ μαιμῶν.

Κορέσσαι [12])] Δύο βραχέα εἰς δευτέραν χώραν ποίας ἀδείας ἐστὶν, οὐκ οἶδα. Ἐγὼ δὲ ἀπορήσας διὰ τὸ μὴ εὑρίσκειν αὐτόθι [13]) τινὰ ποιητικὸν τρόπον, τὸν ἐκτείνοντα αὐτὸ, διὰ δύο σσ ἔγραψα, ὡς ἐπὶ ἡρωϊκῶν, ἵν' εἴη [14]) Αἰολικόν.

1172 — 73. Δῆμος δ' ἀνατεί] Ἀνατεὶ ἀντὶ τοῦ χωρὶς βλάβης [15]). Ἡ σύνταξις οὕτως· Ὁ δὲ δῆμος, τῶν Τρώων δηλονότι, τὸν κτανόντα [16]) τὸ ἐπιλώβητον [17]) γένος, τὰς Λοκρίδας, ἐπαινέσει, ἀνατεὶ, ἐν τεθμῷ καὶ νόμῳ τοῦτο γράψας, δηλονότι τὸ ἐπαινεῖσθαι τὸν φονεύσαντα Λοκρίδα τινὰ καὶ μὴ ὑφορᾶσθαι βλάβην τὴν διανοῦν.

10) φαλάκρα — ὄρους) Sic Vit. 1. et Ciz. pro τέσσαρα γὰρ ἀκρωτήρια τῆς ἴδης, πέργαμος, λεκτὸν, γάργαρον καὶ φαλάκρα. Sunt verſus Iambici politici, cuiusmodi verſſ. Tzetzes in ſcholiis ſaepius dat, vt ad v. 1181. τὸ λιλύβαιον etc. Verba vltima, ἀφ' ἧς — τρῶες, abſunt a Vitt. 2 et 3. cff. ſupra commemorata ad v. 24.

11) αἱμῶν) Abeſt a noſtris, non bene.

12) κορέσσαι) Hoc ſchol. carent Vit. 1. et Ciz. Videtur eſſe Io. Tzetzae, qui vbique ſuum ἐγὼ δὲ iactat.

13) αὐτόθι) Deeſt in Vitt. 2 et 3. vti in ſeqq. διὰ ante δύο.

14) εἴη) Vitt. 2 et 3. pro ᾗ, rectius, quia praecedit Praeteritum.

15) ἀνατεὶ — βλάβης) Haec ab edd. et Codd. reliquis aliena exhibent Vit. 1. et Ciz. quibus verbis adnectunt τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως, omiſſis vero: Ἡ σύνταξις — δηλονότι, et ad extr. δηλονότι — διανοῦν.

16) κτανόντα) Vit. 1. et Ciz. addunt καὶ φονεύσαντα.

17) τὸ ἐπιλώβ.) Vitt. 2 et 3. τ' ἐπιλώβητον.

1175. Περσέως δὲ παρθένος] Ἡ Ἑκάτη. Καὶ τοῦτο τῆς ἀδείας ἐστὶ τῆς Λυκοφρονείας [1]), τὸν Πέρσην Περσέα [2]) λέγειν [3]), ὅπως ἀπαρτίζοιτο [4]) τὰ μέτρα· ὁ γὰρ Ἡσίοδος [5]) τὴν Ἑκάτην [6]) Πέρσου καὶ Ἀστερίας φησὶ θυγατέρα, καὶ οὐ Περσέως· οὐδὲ μὴν [7]) Πέρσου τινὸς νεωτέρου, ἀλλὰ Πέρσου τοῦ παλαιοῦ, ὃς ἦν παῖς Εὐρυβίας [8]) καὶ Κρίου [9]), τῶν Οὐρανοῦ παίδων. Ἡ δὲ Πέρσου γυνὴ Ἀστερία παῖς ἦν Κοίου καὶ Φοίβης. Ὁ Κοῖος δὲ καὶ ἡ Φοίβη Οὐρανοῦ παῖδες [10]).

1176. Βριμὼ] Ἡ αὐτὴ Ἑκάτη, ὅτι Ἑρμοῦ ἐν κυνηγεσίῳ βιάζοντος [11]) αὐτὴν, ἐνεβριμήσατο, καὶ οὕτως ἐπαύθη. Καὶ ἡ Περσεφόνη Βριμὼ λέγεται. Δοκεῖ δὲ ἡ αὐτὴ εἶναι Ἑκάτη καὶ Περσεφόνη.

Τρίμορφος] Τρικέφαλος, ἢ παρ' ὅσον [12]) μετέχει οὐρανοῦ, καὶ γῆς, καὶ Ἅιδου.

1) τῆς λυκοφρονείας) Pro τοῦ λυκόφρονος Vit. 1. et Ciz. vt supra.

2) πέρσην περσέα) Vid. Heyne in Obseruatt. ad Apollod. p. 55.

3) λέγειν) Vit. 1. et Ciz. καλεῖν: Vit. 2. καλεῖ: Vit. 3. καλῶν.

4) ἀπαρτίζ.) Vit. 2. ἀπαρτίζῃ: Vit. 3. ἀπαρτίζοι.

5) Ἡσίοδ.) Theog. 377 et 409 sqq.

6) τὴν Ἑκάτ.) Non reperitur in Ciz. et Vit. 1.

7) οὐδὲ μὴν — παλαιοῦ) Absunt a Vit. 1. et Ciz. Habent Vitt. 2 et 3. sed οὐ μὴν pro οὐδὲ μήν. Art. τοῦ cum Seb. praeponunt voc. παλαιοῦ.

8) Εὐρυβίας) Ita Vitt. 2 et 3. recte pro Εὐρυβοίας l. Εὐριβοίας, vti Apollod. I, 2, 2. cf. ibi Heyne, et Hesiod. Theog. 239 et 375.

9) κρίου) Pro κρειοῦ nostri recte cum Apollod. l. l. et Hesiod. Theog. 375.

10) παῖδες) Non reperitur in Vit. 3. Totum locum Vit. 3. sic dat: παῖς ἦν κοίου καὶ φοίβη οὐρανοῦ, reliquis sublatis.

11) Ἑρμοῦ — βιάζοντος) Sic etiam Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. ἑρμῆν — βιάζοντα. Supra ad v. 698. ἑρμῇ — βιάζοντι, recte, nam ἐμβριμάομαι construitur cum Datiuo; forte hic quoque ἑρμῇ — βιάζοντι legendum.

12) παρ' ὅσον) Vitt. 2 et 3. παρ' ὅτι.

Ἐπωπίδα] Δασέως μὲν ἐπωπὶς, ἡ ἀκόλουθος καὶ δρωῖς· ψιλῶς δὲ ἐπωπὶς, ἡ ἐπισκοποῦσα καὶ βλέπουσα παρὰ τοὺς ὦπας. Ἐπωπίδα δὲ καὶ [13]) ἀκόλουθον τῆς Ἑκάτης φησὶ τὴν Ἑκάβην, ὅτι, καθάπερ ληροῦντι, ἡ Ἑκάβη κύων γέγονε, διὰ τὸ λίθοις ἀναιρεθῆναι· καὶ τῇ Ἑκάτῃ δέ φασι [14]) κύνας μέλαινας φοβερὰς [15]) ἕπεσθαι.

1179. Δείκηλα [16])] Εἰκόνες, ἀγάλματα. Κυρίως δὲ τὰ Διῒ εἴκελα [17]), διείκελά τινα ὄντα, καὶ δείκηλα.

1180. Φεραίαν] Ἑκάτη, ἐκ Φεραίας [1]), τῆς Αἰόλου θυγατρὸς, κἀκ τοῦ Διὸς ἐτέχθη, καὶ [2]) ἐν τριόδοις ἐῤῥίφη. Βουκόλοι δὲ Φέρητος εὑρόντες [3]) αὐτὴν, ἀνέθρεψαν· ὅθεν ἐν ταῖς [4]) τριόδοις αὐτῇ τὰς θυσίας ἐποίουν.

13) καὶ) Addunt noſtri cum Seb.

14) δέ φασι) Vitt. 2 et 3. φησὶ, ſcl. Lycophron, omiſſa part. δέ.

15) φοβερὰς) Vit. 2. φοβερῶς, olim φοβεροὺς, non male.

16) Δείκηλα —) Hoc ſchol. a Seb. huc translatum noſtri Codd. cum edd. pr. v. 1180. adiiciunt.

17) εἴκελα) Sic Seb. pro ἴκελα. Vit. 1. et Ciz. ἴκελα, quoque bene, et διΐκελα pro διείκελα, quod vero Vit. 3. omittit.

1) ἐκ Φεραίας) Vit. 1. et Ciz. ἑταίρα Φεραίας, mendoſe pro ἑτέρα, vt edd. pr. Vitt. 2 et 3. ἕτεροι Φεραίας, quae lectio non eſt plane abſurda, ſi addas ὡς, vel ὥς φασι. Sic ſchol. Theocrit. Idyll. II, 36. qui omnino eſt conferendus, ἔνιοι δὲ φασι Φεραίας τῆς Αἰόλου καὶ Διὸς παῖδα αὐτὴν γεγονέναι, nam ſupra dicebatur filia Perſae et Aſteriae, alias Iouis et Aſteriae, vt ſchol. Theocrit. II, 12. Locum vero etiam habere poteſt ἑτέρα, ſi interpreteris: *alia, diuerſa ab ea, quae antea eſt commemorata.*

2) ἐτέχθη, καὶ) Pro τεχθεῖσα Vit. 1. et Ciz. Pro κἀκ τοῦ Thryllit. mauult καὶ τοῦ, recte.

3) εὑρόντες) Vitt. 2 et 3. εὐρύτου, perperam, nam Pheres non erat filius Euryti, ſed, auctore ſchol. Apollon. I, 48. κρηθέως.

4) ταῖς τριόδ.) Vitt. 2 et 3. ταῖς non male delent.

Φεραίαν δὲ, ὡς ἐν ταῖς Φεραῖς 5) τιμωμένην· Φέρης γάρ τις ἔκτισε πόλιν Φερὰς, ἥτις νῦν Σέῤῥα 6) καλεῖται. Καὶ Καλλίμαχος 7) περὶ τῆς Ἀρτέμιδός φησι·

Πότνια Μουνυχίη, λιμενοσκόπε, χαῖρε, Φεραίη.

Ἡ αὐτὴ δέ ἐστιν ἡ Ἄρτεμις 8) καὶ ἡ Ἑκάτη.

1181. Νησιωτικὸς στόνυξ] Ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας ἐστὶν, ὃ καλεῖται 9) Πάχυνος, ἔνθα κενοτάφιον ὁ Ὀδυσσεὺς ἱδρύσατο 10) τῇ Ἑκάβῃ 11), δειματούμενος ὑπ' αὐτῆς ἐν ταῖς νυξὶ, διὰ τὸ πρῶτον κατάρξαι αὐτὸν τοῦ καταλεύσματος 12), τοῦ ὑφ' Ἑλλήνων εἰς αὐτὴν γεγονότος.

5) ὡς ἐν ταῖς Φερ.) Vitt. 2 et 3. τὴν ἐν τ. Φέραις. Vit. 1. et Ciz. τὴν ἐν τ. Φεραῖς. Recte Φεραῖς, vti mox Φερὰς pro Φέρας, cff. Strab. VIII, p. 356 et 360. Apollod. I, 19, 14. Apollon. I, 49. Alii Φηραί. vid. Tzschucke ad Strab. VIII, p. 360. Steph. et Pausan. IV, 15, 5. Φαραί.

6) Σέῤῥα) Pro Σαῖρα Vit. 1. et Ciz. cum Seb. sic quoque Steph. in σεῤῥεῖον: Vitt. 2 et 3. σέῤῥαι.

7) Καλλίμαχ.) In Dian. v. 259. Potter. per errorem lapsus laudat hymnum in Venerem, qui non exstat, eodemque errore Seb. incaute se abripi passus est. Nostri Codd. hunc vers. corruperunt: Vit. 1. et Ciz. sic:

Ἄρτεμι μούνυχίη λιμὴν σκοπέλου, χαῖρε φεραῖα.

Vitt. 2 et 3. vt C. Baroc.:

Ἄρτεμι· νουνεχίη λιμένος σκυπὸ, χαῖρε φεραῖα.

cff. Spanheim et reliqui interptt. ad h. l.

8) ἡ Ἄρτ.) Ita nostri bene pro Ἄρτεμις.

9) ὃ καλεῖται) Nostri cum Seb. pro καλεῖται δὲ.

10) ἱδρύσατο) Nostri recte: Seb. cum edd. pr. ἱδρύσατο, male.

11) Ἑκάβῃ) Recte: nostri Ἑκάτῃ, perperam.

12) καταλεύσ.) Vitt. 2 et 3. κελεύσματος, inepte, nam κατάλευσμα est voc. optimae notae, et καταλεύειν ac καταλεύσιμος cognatum, nec tamen a Lexicographis adhuc receptum.

Τὸ Λιλύβαιον [13]), ἡ Πελωρὶς, τὰ δύο
Σὺν τῷ Παχύνῳ μητέρα περιγράφει
Τὴν Σικελῶν γῆν. ἀλλ' ἀκρωτέρα μοι.

1182. Ἐξ ὀνειράτων [14])] Οὔτε ἀπὸ τῆς ὀνει εὐθείας εἶπεν, οὔτε ἀπὸ τῆς ὄνειρον, ἢ ὄνειρος [15]) ὀνάρτων [16]) γὰρ ἦν ἡ γενικὴ, ἢ ὀνείρων· ἀλλ' ἀπὸ τῆς εὐθείας τῆς λεγούσης τὸ ὀνείρατον, ὡς τὸ προσώπατον ὡς καὶ Ὅμηρος [17])·

Μηδείων βλοσυροῖσι προσώπασι [18]), νέρθε δὲ ποσσίν.

Ἀπὸ γοῦν τῆς τοιαύτης [19]) εὐθείας ἡ γενικὴ λέγεται προσωπάτων καὶ ὀνειράτων.

1183. Ταῖς δεσποτείαις ὠλέναις] Ταῖς τοῦ Ὀ-

13) τὸ Λιλύβαιον — μοι) Sic pro τρία δὲ ἀκρωτήρια σικελίας, πάχυνος, πελωρὶς καὶ λιλύβαιον, Vit. 1. et Ciz. qui, vt vidit Thryllit., funt tres iambi politici. Vltima tamen verba funt corrupta, nec metro fatisfaciunt. Legendum ἀκρωτήρια pro ἀκρωτέρα, quod nihili eft. Vid. ante ad v. 1170.

14) ἐξ ὀνειράτων etc.) A Seb. hic pofita in Vitt. 2 et 3. poftea ad v. 1184. et in Vit. 1. et Ciz. ad v. 1186. reperiuntur, qui vero modo exhibent: ἐξ ὀνειράτων, ἡ εὐθεῖα τὸ ὀνείρατον, ὡς τὸ προσώπατον.

15) ἢ ὄνειρος) A Seb. receptum comprobant Vitt. 2 et 3.

16) ὀνάρτων — ἢ ὀνείρων) Vitt. 2 et 3. ὀνείρου — καὶ ὀνείρων.

17) ὡς καὶ Ὅμηρ.) Vitt. 2 et 3. bene pro καὶ Ὅμηρ. In edd. ante Seb. ὡς καὶ παρ' Ὁμήρου ἔχει. Il. π. 212.

18) προσώπασι) Pro προσώποισιν Vit. 2. recte cum Homero: Vit. 3. προσώποις; vid. Heyne Obferuatt. ad Hom. Addunt Vitt. 2 et 3 vt Homer. νέρθε δὲ ποσσί. Male ergo Sebaft. confuluit Tzetzae, reducta lectione a Pottero iam eiecta, nam προσώποισι nil facit ad προσώπατον: male vero etiam confuluit conftantiae fuae, quum alias fere femper, neglectis fcholiaftae lectionibus, adeo optimis, lectiones fcriptorum, vti nunc funt editi, praeferat.

19) τοιαύτης) Delent Vitt. 2 et 3.

δυσσέως χερσίν [1]). Ἑκάβης γὰρ δεσπότης ὁ Ὀδυσσεὺς γέγονεν, ὡς καὶ [2]) Εὐριπίδης φησὶν ἐν Τρῳάσιν [3])·

Ἰθάκης Ὀδυσσεὺς ἔλαχ' ἄναξ δούλην σ' ἔχειν.

1184 — 85. Ῥείθρων Ἑλώρου πρόσθεν] Πλησίον τῶν ῥείθρων τοῦ Ἑλώρου, ποταμοῦ Σικελίας, τῇ τλήμονι Ἑκάβῃ [4]) ῥανεῖ χοὰς ὁ Ὀδυσσεύς· ὁ δὲ ποταμὸς [5]) ὁ Ἔλωρος ἔσχε τὸ [6]) ὄνομα ἀπό τινος βασιλέως Ἑλώρου, κτίσαντος [7]) γέφυραν ἐν αὐτῷ μεγάλην. Ἢ Ἔλωροί τινες ἐπορεύοντο πρὸς τὸ Ἄργος, καὶ ἐδόθη χρησμὸς αὐτοῖς, μὴ περάσαι τὸν ἀνώνυμον ποταμόν· οἱ δὲ ἀλογήσαντες τοῦ χρησμοῦ ἀπήρχοντο. Προσεγγίσαντες δὲ αὐτῷ, ἔπλεον μετὰ τῶν ἵππων, καὶ ἄφνω συγκαλυφθέντες [8]) ὑπὸ τοῦ ὕδατος, ἀπεπνίγησαν, καὶ ἔσχε ταύτην τὴν ἐπωνυμίαν ὁ ποταμός [9]). Ἐκεῖ γοῦν ὁ Ὀδυσσεὺς προσεγγίσας, ἐδόκει βλέπειν ἐν τῇ νυκτὶ τὴν Ἑκάβην ἀπάγχουσαν αὐτὸν, καὶ λέγουσαν· „Οὐκ ἐγώ σε „ἐρρυσάμην ἐκ χειρὸς τῶν Τρώων; διατί μὴ καὶ σὺ τὴν „θυγατέρα μου ἐρρύσω ἐκ χειρὸς Ἀγαμέμνονος;“ Ἐκεῖνος δὲ ἀφυπνισθεὶς, εἴδωλον ἐποίησεν αὐτῇ, ἐξ οὗ καὶ ἡ

1) χερσίν.) Vit. 2. χεροῖν.

2) καί) Inferunt Vit. 1. et Ciz. bene.

3) ἐν τρ.) v. 278. ed. Beck. Caeterum tenendum, Seb. haec duo fchol. v. 1183 et 1184. transpofuiffe, primo loco Ταῖς δεσποτ. fecundo autem Ῥείθρων Ἑλώρου ad verba Lycophronis, quem ordinem Tzetza non femper videtur feruaffe.

4) Ἑκάβῃ) Vit. 1. et Ciz. vitiofe, vt antea Ἑκάτῃ.

5) ὁ δὲ ποταμὸς usque ad v. 1186. defiderantur in Vitt. 2 et 3.

6) ἔσχε τὸ) Pro ἔσχετο Vit. 1. et Ciz. cum Seb. recte.

7) κτίσαντος) Pro ὅστις — ἔκτισε Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. adeo Pott. 2. nec apparet, vnde et quare Seb. hanc lectionem bonam mutauerit.

8) συγκαλ.) Abeft a Ciz. et Vit. 1.

9) ὁ ποταμός. Ἐκεῖ vsque ad fin. a Seb. e Cod. Vat. fuppleta Vit. 1. et Ciz. ignorant.

παροιμία που λέγει· Νεκρὸς τὸν ζῶντα λαβὼν, ἀπῆγχεν. Ὁ δὲ ἐλιτάνευσεν οὐκ ὀλίγα, μὴ φονεῦσαι. Εἶτα διεγερθεὶς, ἑαυτῷ παρήνει, λέγων· Ὦ τῆς ἀφροσύνης, τί ποιήσω; στερηθῶ μὲν τῆς ἀγχόνης· παρὰ πάντων δὲ μωμηθῶ, τὸ εἴδωλον ἀναστήσας. Ὅμως στηλοποιήσω. Κἀγὼ μὲν ζήσω ποιήσας· οἱ δὲ ἄνθρωποι ἃ θέλωσι λαμείτωσαν· κρεῖττον γάρ ἐστι ζῆν παρὰ πάντων μωμευόμενος.

Τλήμονος] Τῆς Ἑκάβης.

Ῥανεῖ χοὰς] Ὁ Ὀδυσσεὺς δηλονότι [10]).

1186. Τριαύχενος] Τῆς Ἑκάτης, ἣν ἄνω τρίμορφον εἶπεν [11]).

1191 — 93. Οὐκ εἰς κενὸν κρηπῖδα [12])] Οὐ μάτην αἱμάξεις τὴν κρηπῖδα καὶ τὴν βάσιν τοῦ βωμοῦ φόνῳ [13]) καὶ ἐν τῷ αἵματι ταύρων καὶ τῶν θυσιῶν δηλονότι, καὶ ταυρικῶν θυμάτων, πλείστας ἀπαρχὰς δωρούμενος τῷ Διῒ, τῷ ἄνακτι, τῷ [14]) καὶ βασιλεῖ τῶν Ὀφίωνος θρόνων. Πρὸ γὰρ τοῦ Κρόνου καὶ Ῥέας Ὀφίων καὶ Εὐρυνόμη, ἡ τοῦ Ὠκεανοῦ, τῶν θεῶν ἐβασίλευον, οὓς Τιτᾶνας καλοῦσι. Κρόνος δὲ τὸν Ὀφίωνα καταβαλὼν, Ῥέα δὲ τὴν Εὐρυνόμην καταπαλαίσασα, καὶ ἐμβαλοῦσα τῷ [15]) Ταρτάρῳ, τῶν θεῶν ἐβασίλευσαν, οὓς πάλιν ὁ Ζεὺς ταρταρώσας, ἔσχε τὸ κράτος, ὃ πρώην μὲν ὁ Κρόνος αὐτὸς εἶχε καὶ ἡ Ῥέα· πρὸ αὐτῶν δὲ Ὀφι-

10) τλήμον, — δηλονότι) A Seb. e duobus MSS. praelatum (prolatum), nostri Codd. non exhibent.

11) εἶπεν) Sic etiam Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr. λέγει.

12) κρηπῖδα) Sic Vit. 3. sed Vit. 2. κρηπῖδα, vt in Lycophr. Haec vero desunt in Vit. 1. et Ciz. usque ad ὀφίωνος θρόνων.

13) φόνῳ — θυμάτων) Ex emendatione Sebast. Nostri stant a partibus edd. pr. quae omissis φόνῳ καὶ legunt: ἐν τῷ αἱμ. τῶν θυσιῶν δηλ. ταύρ. καὶ ταυρικῶν θυμ.

14) τῷ) Addunt Vitt. 2 et 3.

15) καὶ ἐμβαλ. τῷ) Absunt a Vit. 3.

ων καὶ Εὐρυνόμη· ὅθεν ἄνακτα τὸν Δία φησὶ τῆς βασιλείας Ὀφίωνος καὶ Εὐρυνόμης.

1194 — 95. Ἀλλ' ἄξεταί σε πρὸς γενεθλίαν πλάκα] Φασὶν 1), ὅτι λοιμοῦ κατασχόντος τὴν Ἑλλάδα, ἔχρησεν ὁ θεὸς, τὰ τοῦ Ἕκτορος ὀστᾶ κείμενα ἐν Ὀφρυνῷ 2), τόπῳ τῆς Τροίας, μετενεγκεῖν ἐπί τινα πόλιν Ἑλληνίδα ἐν τιμῇ, μὴ μετασχοῦσαν τῆς ἐπὶ Ἴλιον 3) στρατείας. Οἱ δὲ Ἕλληνες εὑρόντες τὰς ἐν Βοιωτίᾳ Θήβας μὴ στρατευσαμένας 4) ἐπὶ Ἴλιον, ἐνεγκόντες τὰ τοῦ ἥρωος λείψανα, ἔθεντο παρὰ τὴν Οἰδιποδείαν κρήνην 5) ἐν Θήβαις.

Γενεθλίαν δὲ πλάκα τὰς Θήβας λέγει, ὅτι, κατά τινας, ὁ Ζεὺς ἐν Θήβαις ἐτέχθη, καὶ τὰς Μακάρων νήσους ἐν Θήβαις 6) εἶναι φασί. Καὶ τὴν 7) μὲν Διὸς γέννησιν 8), οἱ μὴ εἰδότες, τίς ἐστιν ὁ Ζεὺς, οἱ μὲν ἐν Κρήτῃ· οἱ δὲ 9) ἐν Ἀρκαδίᾳ· ὁ δὲ Λυκόφρων 10) ἐν Θήβαις

1) φασὶν) Vit. 3. φησίν.

2) ὀφρυνῷ) Strab. XIII, p. 595. Herodot. VII, 42, et Dionyſ. Hal. Antiqtt. Rom. nominant ὀφρύνιον. Forte leg. ὀφρυνίῳ.

3) ἐπὶ Ἴλιον) Vitt. 2 et 3. ἐπὶ Ἰλίου, inepte.

4) τὰς — Θήβας μὴ στρατευσ.) Vitt. 2 et 3. pro τοὺς — Θηβαίους μὴ στρατευσαμένους, conuenienter oraculo ἐπὶ τινὰ πόλιν — μὴ μετασχοῦσαν.

5) παρὰ — κρήνην) Vit. 1. et Ciz. περὶ τὴν Οἰδίποδος κρ. Vitt. 2 et 3. παρὰ τὴν ἰδίαν πόλιν κρήνην, vitioſe. Aſſentitur lectioni vulg. Plutarch. in Sulla c. 19. περὶ τὴν Οἰδιπόδειον κρήνην, cff. quoque Pauſan. IX, 18, 4. et Plin. H. N. IV, 12. Ad oram Vit. 3. legitur: ταύτης τῆς ἱστορίας καὶ Ἀπολλώνιος, ὁ τὰ Ἀργοναυτικὰ συγγραψάμενος, μέμνηται.

6) ἐν Θήβαις) Vitt. 2 et 3. ἐκεῖ, non male, quia praecedit ἐν Θήβαις.

7) καὶ τὴν — Ζεὺς) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

8) γέννησιν) Vitt. 2 et 3. γένεσιν.

9) οἱ δὲ) Vit. 1. et Ciz. ἕτεροι δέ.

10) ὁ δὲ Λυκόφρ. vsque ad v. 1196. Vit. 1. et Ciz. modo haec: Ἐγὼ δὲ τοῦ Διὸς ἡ γέννησις ἐν τῷ οὐρανῷ, ὥσπερ καὶ τοῦ Διὸς νοὸς ἡ γέννησις ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ· αἱ δὲ τῶν μακάρων νῆσοι ἐν τῷ Ὠκεανῷ κεῖνται, reliquis ſublatis, quae a Lo-

ταῖς Βοιωτίας [11]) φησὶν, ἔνθα καὶ ἐπιγέγραπται τάδε·

> Αἵδ' εἰσὶ Μακάρων νῆσοι, τόθιπερ [12]) τὸν ἄριστον
> Ζῆνα, θεῶν βασιλῆα, Ῥέη τέκε τῷδ' ἐνὶ χώρῳ.

Τοῖς δὲ εἰδόσιν, ὅτι Δίες [13]) πάντες οἱ βασιλεῖς καὶ θεοὶ λέγονται, οὐ καινὸν δόξει, ἐν Κρήτῃ [14]), καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ, καὶ ἐν ἑτέροις μυρίοις τόποις εἶναι γεννήσεις βασιλέων, καὶ ἐπιγράμματα· τοῦ δὲ οὐρανίου [15]) Διὸς ἡ γέννησις ἐν τῷ οὐρανῷ, ὥσπερ καὶ τοῦ νοὸς Διὸς [16]) ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ. Οὕτως ὁ εἰδὼς, πάντας τοὺς βασιλεῖς Δίας καὶ θεοὺς καλουμένους, οὐ ξενισθῇ, τούτων πολλὰς πατρίδας εὑρίσκων καὶ ἐπιγράμματα. Ὡς καὶ ὁ γινώσκων, ὅτι Τυφών ἐστι πᾶσα πυρὸς ἀνάδοσις, οὐ ξενισθήσεται, παρά τισι μὲν εὑρίσκων τοῦτον ἐν Σικελίᾳ [17]) τύφεσθαι· παρ' ἑτέροις δὲ ἐν Κιλικίᾳ [18]) καὶ τοῖς Ἀρίμοις ὄρεσι· παρ' ἐνίοις [19]) δὲ ἀλλαχοῦ. Εἰ δὲ μυθικόν [20]) τινα δαίμονα τοῦτον δοκήσει, ξενισθήσεται πάντως, ἐν διαφόροις τόποις τοῦτον ἀκούων τυφόμενον, ὥσπερ καὶ τὰ τούτοις ὅμοια εὑρίσκων.

Tzetza addita videntur in recenfione altera.

11) ταῖς Βοιωτίας) Pro τῆς Βοιωτ. Vitt. 2 et 3. bene.

12) τόθιπερ) Vitt. 2 et 3. male τ' ὅθιπερ. Suidas, vt Thryllit. obferuat, ad μακάρων νῆσοι· ἡ ἀκρόπολις τῶν ἐν Βοιωτίᾳ Θηβῶν τὸ παλαιὸν, ὡς παρμενίδης.

13) Δίες) Vitt. 2 et 3. Δῖες.

14) ἐν κρήτῃ) Vitt. 2 et 3. tollunt καὶ in vulg. praepofitum.

15) οὐρανίου) Pro οὐρανοῦ Vit. 3. bene.

16) τοῦ νοὸς Διός) Vitt. 2 et 3. delent Διός.

17) σικελίᾳ) Pro κιλικίᾳ Vitt. 2 et 3. cum Sebaft. Reinefio iam probabatur haec emendatio.

18) παρ' ἑτέρ. — κιλικίᾳ) Pro παρά τισι δὲ ἐν σικελίᾳ, noftris quoque confentientibus, Sebaft.

19) ἐνίοις) Vit. 2. ἄλλοις.

20) μυθικόν) Pro θυμικὸν noftri cum Sebaft.

Οὕτω δὲ μακάρων 21) νήσους τὰς Θήβας ὁ ἐπιγραμματογράφος 22) ἐκάλεσε, κολακικῶς εἰκάζων τὰς Θήβας νήσοις 23) Μακάρων· αἱ γὰρ Θῆβαι νῆσοι 24) οὐκ εἰσί. Θεῶν δὲ βασιλέα 25) ἐκεῖνον εἶπε, τουτέστι βασιλέων βασιλέα· θεοὶ γὰρ καὶ οἱ βασιλεῖς, ὡς ἔφημεν, λέγονται. Αἱ δὲ τῶν Μακάρων νῆσοι ἐν τῷ Ὠκεανῷ κεῖνται, περὶ ὧν μετὰ μικρὸν 26) ἐρῶ.

1196 — 98. Ὅπου σφὲ μήτηρ] Αἱ μὲν 1) ἱστορίαι ἐλέχθησαν· ἡ δὲ σύνταξις οὕτως 2)· Ὅπου σφὲ καὶ αὐτοῦ τοῦ Διὸς ἡ μήτηρ Ῥέα, ἡ 3) ἔμπειρος τῆς πάλης, ἐξέλυσε τὰς ὠδῖνας τῆς λαθραίας γονῆς, τὴν πρόσθ' ἄνασσαν Εὐρυνόμην ταρταρώσασα. Τὸ δὲ σφὲ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ, ἀντίπτωσίς ἐστιν 4).

Πάλης 5) ἐμπείραμος] Ἡ Ῥέα, διὰ τὸ καταπαλαῖσαι Εὐρυνόμην, καὶ ταρταρῶσαι. Τὰ δὲ τῆς τεκνοφαγίας τοῦ Κρόνου, καὶ ἡ κρυφία 6) γονὴ τοῦ Διὸς, καὶ ὁ καταποθεὶς ὑπὸ Κρόνου ἀντ' αὐτοῦ λίθος, πάντα δῆλα καὶ ἰδιώταις.

1200 — 05. Οὐδ' ἐπίανε 7) βορᾷ] Ἡ σύνταξις οὕτως· Οὐδ' ἐπίανε καὶ ἐκόρησε τὴν νηδὺν ἐν τῇ βο-

21) οὕτω δὲ μακάρων) Sic Vitt. 2 et 3. recte pro οὕτως· μακάρων δὲ, male οὕτως adnectitur superioribus.

22) ἐπιγραμ.) Vitt. 2 et 3. ἐπιγραμματηφόρος.

23) νήσοις) Vit. 3. νήσους, et edd. ante Pott.

24) νῆσοι) Vitt. 2 et 3. pro νῆσος.

25) θεῶν δὲ — βασιλέα) Vitt. 2 et 3. θεῶν δὲ βασιλεῖαν ἐκείνην εἶπε, τοῦτ' ἔστι βασιλέων, verbis Epigrammat. θεῶν βασιλέα non satis aptum.

26) μικρὸν) Ad v. 1204.

1) αἱ μὲν — ταρταρώσ.) Vit. 1. et Ciz. ignorant.

2) οὕτως) Abest a Vitt. 2 et 3.

3) ἡ) Inserunt bene Vitt. 2 et 3.

4) ἐστιν) Deest in Vit. 1. et Ciz.

5) πάλης usque ad ἰδιώταις carent Vit. 1. et Ciz.

6) κρυφία) Vitt. 2 et 3. κρυφή.

7) οὐδ' ἐπίανε usque ad γυναικόλλαις absunt a Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. usque ad ἀντίκειται haec modo praebent: ἡ σύνταξις· ἐπίανε

ρᾶ ὁ ὠμόφρων Κένταυρος, ἤγουν ὁ Κρόνος, ὁ γεγὼς καὶ γενόμενος τύμβος τῆς σπορᾶς τῶν τέκνων αὐτοῦ. Πῶς δὲ οὐκ ἐπίανε τὴν νηδύν; ἐκλάψας καὶ καταπιὼν (κυρία δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν κυνῶν) τίνα καταπιών; τὸν ἀντίποινον τοῦ Διὸς πέτρον εἰλημμένον 8) καὶ ἐντετυλιγμένον ἐν σπαργάνοις γυιοκόλλοις, ἤτοι 9) τοῖς κολλῶσι καὶ σφίγγουσι τὰ γυῖα καὶ τὰ μέλη· τὰ γὰρ σπάργανα καὶ συγκολλᾷ καὶ συσφίγγει 10) τὰ τῶν βρεφῶν μέλη. Τύμβον καὶ τάφον σπορᾶς 11) καὶ τῶν τέκνων τὸν Κρόνον λέγει· μαθὼν γὰρ 12) ἐκ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Γῆς, καὶ τοῦ Οὐρανοῦ, τοῦ ἰδίου πατρὸς, ὅτι ὑπό τινος τῶν αὐτοῦ παίδων τῆς βασιλείας ἐκριφήσεται, τοὺς παῖδας ἔτρωγε. Κένταυρον δὲ τὸν αὐτὸν καλεῖ, ὅτι ἵππῳ ὁμοιωθεὶς, ἐμίγη Φιλύρᾳ, τῇ Ὠκεανοῦ θυγατρὶ, καὶ ἐγέννησε Χείρωνα τὸν Κένταυρον· μόνος γὰρ τῶν Κενταύρων ὁ Χείρων ἐκ Κρόνου ἐγεννήθη, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες Κένταυροι παῖδές εἰσιν Ἰξίονος καὶ Νεφέλης.

Ex 1204. Νήσοις Μακάρων 1)] Οὗτος νήσους Μακάρων τὰς Θήβας λέγει, πλανηθεὶς 2) ἐξ οὗ εἴπομεν

βορᾷ καὶ ἐκόρησε ἐκλάψας (Vit. 3. ἐκλάμψας male) τὸν ἀντίποινον.

8) εἰλημμένον) Vit. 3. bene pro εἰλημένον, a Seb. perperam recepto: Vit. 2. εἰλιμένον, forte legendum εἰλιγμένον.

9) ἤτοι) Delent Vit. 1. et Ciz.

10) συσφίγγει) Pro σφίγγει nostri.

11) σπορᾶς — τέκνων) Non habent Vit. 1. et Ciz. ficut nec fqq. ὅτι τοὺς ἰδίους παῖδας ἤσθιε, pro quibus post ἐκριφήσεται ponunt: τοὺς παῖδας ἔτρωγε, quam lectionem quoque recipere non dubitauimus, altera deleta.

12) μαθὼν γὰρ) Vit. 1. et Ciz. pro μαθών.

1) νήσοις Μακ.) A Seb. adiectum nostri non adiiciunt.

2) πλανηθεὶς vsque ad βυθίησιν εἰσὶ absunt a Vit. 1. et Ciz. apte superioribus, vbi quoque aberat epigramma hic iterum laudatum. A Io. Tzetza haud dubie sunt illata. Attamen ne Vit. 1. et Ciz. sibi et scriptoribus allatis videantur repugnare, ponunt οὐχὶ post καὶ λοιποὺς, et legunt κατὰ δὲ Ἡσίοδον pro κατά τε Ἡσ.

ἐπιγράμματος. Εἶπον δὲ ἀνώτερον, ὅτι καὶ ὁ τὸ ἐπίγραμμα γράψας οἶδε μὴ εἶναι τὰς Θήβας νήσους Μακάρων· κολακικῶς δὲ τοῦτό φησιν. Αἱ γὰρ Μακάρων νῆσοι παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην [3]) εἰσὶ, κατά τε Ἡσίοδον, Ὅμηρον [4]), Εὐριπίδην [5]), Πλούταρχον [6]), Δίωνα [7]), Προκόπιον [8]), Φιλόστρατον [9]), καὶ λοιπούς· περὶ γὰρ τὸν Ὠκεανόν ἐστιν ἡ Βρεττανία [10]) νῆσος, μεταξὺ [11]) τῆς τε ἐν δύσει κειμένης Βρεττανίας, καὶ Θούλης τῆς πρὸς ἀνατολήν. Λέγουσι δὲ τὰς τῶν ἀποθνησκόντων ψυχὰς ἐκεῖσε [12]) διακομίζεσθαι· περὶ [13]) γὰρ τὴν ἀκτὴν τοῦ Ὠκεανοῦ, τοῦ περὶ [14]) τὴν Βρεττανίαν ταύτην [15]) νῆσον, ἰχθυοθῆραι ἄνθρωποι κατοικοῦσιν [16]), ὑπήκοοι [17]) μὲν

3) ἀκ. βαθυδίνην) Sunt verba Hesiodi ἔργ. v. 171. quem deinde citat. cff. ibi interptt. de sede harum insularum, et Io. Tzetz. schol. p. 50. ed. Heins. vbi eorundem fere auctorum fit mentio, et omnino Tsschucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. III, p. 583 sqq.

4) Ὅμηρ.) Odyss. ω, 11 — 14. vel Odyss. δ, 568, cf. ibi Eustath. Verum Homerus non insulas beatorum commemorat, sed campos Elysios, etsi Strab. I, p. 2. fere idem tradat.

5) Εὐριπίδ.) Helen. v. 1693. cf. ibi Barnes.

6) Πλούτ.) In Sertor. c. 8.

7) Δίωνα) Fragment. T. II, p. 1522, ed. Reimari.

8) Προκόπ.) *Fragmentum, puto.* Sebast.

9) Φιλόστρ.) Apollon. Vit. V, c. 3. p. 189.

10) Βρεττταν.) Vit. 3. Βρεττανία hic et postea. Sic quoque Io. Tzetz. ad Hesiod. ἔργ. p. 50. et Dionys. Perieg. v. 566. De scriptura huius voc. cf. Tzschucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. III, p. 190 sq.

11) μεταξὺ) Vitt. 2 et 3. addunt κειμένη, sublato seq. κειμένης.

12) ἐκεῖσε) Vitt. 2 et 3. ἐκεῖ.

13) περὶ) Pro παρὰ nostri, recte. Sic quoque Io. Tzetz. ad Hesiod. l. l. Vit. 1. et Ciz. ἀνοχὴν (forte ἀνακοχὴν) pro ἀκτὴν, Io. Tzetz. ad Hesiod. ἀκτήν.

14) τοῦ περὶ) Nostri iterum cum Io. Tzetz. ad Hesiod. l. l. pro τοῦ παρὰ.

15) ταύτην) Delent Vit. 1. et Ciz.

16) κατοικ.) Vitt. 2 et 3. cum Io. Tzetz. ad Hesiod. οἰκοῦσιν.

Φράγγοις 18)· Φόρον δὲ μὴ τελοῦντες αὐτοῖς, διὰ τὸ, ὥς φασιν 19), παραπέμπειν τὰς τῶν τελευτώντων ψυχάς· οὗτοι γὰρ 20) ἀπελθόντες ἐν ταῖς ἑαυτῶν 21) οἰκίαις περὶ ἑσπέραν, καθεύδουσιν. Ἀρασσομένων δὲ μετὰ μικρὸν αἰσθάνονται τῶν θυρῶν, καὶ φωνῆς ἀκούουσιν ἐπὶ τὸ ἔργον καλούσης αὐτούς. Ἀναστάντες δὲ, τὸν αἰγιαλὸν 22) βαδίζουσιν, οὐκ εἰδότες, ποία ἄγει αὐτοὺς 23) ἀνάγκη. Ὁρῶσι δὲ ἀκάτους 24) παρεσκευασμένας, ἀλλ' οὐ τὰς αὐτῶν, κενὰς μέντοι ἀνθρώπων, ἐν αἷς εἰσελθόντες, κωπηλατοῦσι, καὶ αἰσθάνονται βάρους τῶν πλοίων, ὡς ἐξ ἐπιβατῶν, οὐδένα δὲ ὁρῶσι. Ῥοπῇ δὲ μιᾷ καταίρουσιν εἰς τὴν Βρεττανίαν νῆσον, μόλις, ὅτε χρῶνται ταῖς ἰδίαις ναυσὶ, νυχθημέρῳ 25) καταίρειν δυνάμενοι. Καταίραντες δὲ πρὸς τὴν νῆσον, πάλιν οὐδένα ὁρῶσι, φωνῆς δὲ ἀκούουσι τῶν δῆθεν ὑποδεχομένων 26) τοὺς αὐτῶν ἐπιβάτας, ἀπαριθμούντων αὐτοὺς καὶ πατρόθεν καὶ μητρόθεν, ἔτι δὲ καὶ ἐξ ἀξίας, καὶ τέχνης, καὶ ὀνόματος τὸν καθ' ἕνα καλούντων. Οἱ δὲ τούτων δη-

17) ὑπήκοοι) Sic nostri omnes; sed Io. Tzetz. ad Hesiod. l. l. κατοικοί, perperam.

18) Φράγγοις) Vit. 2. Φράγκοις, *forte Belgis*, addit Thryllit. Intelliguntur Francogalli.

19) ὥς φασιν) Vitt. 2 et 3. apte collocant inter διὰ τὸ, et παραπέμπειν, non, vt vulg. post ψυχάς.

20) οὗτοι γὰρ vsque ad αὐτῶν ὑποστρέφουσιν desiderantur in Ciz. et Vit. 1. Sunt Io. Tzetzae, qui eadem habet ad Hesiod. l. l.

21) ἐν ταῖς ἑαυτῶν) Vit. 3. ἐν ταῖς αὐτῶν cum Io. Tzetz. ad Hesiod. sublato art. τῶν.

22) αἰγιαλὸν) Nostri sine art. τὸν, bene.

23) ἄγει αὐτοὺς) Vitt. 2 et 3. τούτους ἔχει, non inepte.

24) ἀκάτους) Sic Seb. recte: nostri Codd. cum editt. *pr.* ἀκάτιας, male: Io. Tzetz. ad Hesiod. πλοῖα.

25) νυχθημέρῳ) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. et Io. Tzetz. ad Hesiod. sed Vitt. 2 et 3. νυχθήμερον.

26) ὑποδεχ.) Sic nostri cum Io. Tzetz. ad Hesiod. praeter Vit. 3. ἐκδεχ.

θεν [27]) ἀποφορτισάμενοι, πάλιν ἐλαφροτέροις τοῖς σκάφεσι μιᾷ ῥοπῇ πρὸς τὰς οἰκίας αὐτῶν ὑποστρέφουσιν [28]). Ἐκ τούτου πολλοῖς ἔδοξεν, ἐκεῖ εἶναι τὰς Μακάρων νήσους, καὶ τοὺς ἀποβεβιωκότας ἐκεῖσε διαπεραιοῦσθαι.

1206. Ὠγύγου σπαρτὸς λεὼς] Ὤγυγος, ἀρχαῖος βασιλεὺς Θηβῶν [1]), ἀφ' οὗ καὶ Ὠγύγιαι πύλαι [2]) ἐν Θήβαις. Ἐκ τούτου δὲ καὶ πᾶν τὸ ἀρχαῖον ὠγύγιόν φασι, διὰ τὸ πολὺ αὐτὸν γενέσθαι ἀρχαιότατον [3]). Ὁ δὲ Ὤγυγος υἱὸς ἦν Ποσειδῶνος καὶ Ἀλίστρας [4]). Λύκος [5]) δὲ ἐν τῷ περὶ Θηβῶν [6]) ἱστορεῖ· „Μετὰ τὰ

27) ἔνθεν) Abest a Vitt. 1 et 3.

28) ὑποστρέφ.) Vitt. 2 et 3. ἀποστρέφ.

1) Θηβῶν) Etymolog. ad Ὤγυγος et Eudocia, quae p. 338. eadem narrat, sperperam legunt Ἀθηναίων pro Θηβῶν, forte Θηβαίων legendum, vt habet schol. Hesiod. p. 261. ed. Heins. vel potius auctore Heynio in Obseruu. ad Apollod. p. 242. Θηβαϊκῶν.

2) ὠγύγ. πύλαι) Sic Vit. 1. et Ciz. cum Eudoc. sed Vitt. 2 et 3. ὠγυγία πύλη, cf. Heyne Obseruu. ad Apollod. p. 248. πύλαι vero etiam de vna porta dicitur.

3) ἀρχαιότατον) Sic Vit. 2. Etymolog. et Eudocia, verum Ciz. et Vitt. 1 et 3. ἀρχαιότερον. Photius in Lex. ὠγύγιον, ἀρχαῖον, παλαιὸν, ἢ ὑπερμέγεθες, ἢ διὰ τὸ ὠγύγιον (lege ὤγυγον, vt Suid. ad ὠγύγιον) πρῶτον ἄρξαι τῶν Θηλυκῶν (lege Θηβῶν, sic Suid. et in Cod. D. supra scriptum est). Io. Tzetz. ad Hesiod. p. 265. ὠγύγιον, τὸ παλαιὸν, ἀπὸ ὠγύγου, βασιλεύσαντος πρῶτον τῶν θεῶν (lege Θηβῶν).

4) Ἀλίστρας) Vit. 3. Ὀλίστρας cum Cod. Baroc. Natal. Com. II, 8, p. 169. Alistram nominat. Schol. Apollonii p. 216, a, filium Boeoti a Corinna dictum fuisse Ogygum tradit.

5) Λύκος) Cf. Voss. de Hist. Gr. p. 60. et Meurs. Bibl. Att. L. 1. *Lycus Rheginus*, *Lycophronis pater* (id dubium est, vid. Heyne Obseruu. ad Apollod. p. 225.) *teste Suida scripsit περὶ λιβύης et περὶ σικελίας, an legendum περὶ θήβης? sed potuit etiam separatim περὶ θηβῶν scripsisse alium librum. Id si non sit, vide, an emendare praestet λυσίμαχος, cuius θηβαϊκὰ in simili loco Apollonii scholiasta p. 216, a, citat et Sophoclis* (Oed. Col. 56.) *atque Euripidis* (Hippol. 541. et Phoe-

„κατὰ τὸν 7) Δευκαλίωνα Ζεὺς μιγεὶς Ἰοδάμᾳ, τῇ Ἰτώνου „τοῦ Ἀμφικτύονος 8), γεννᾷ Θήβην, ἣν δίδωσιν Ὠγύγῳ, „ἀφ' οὗ Ὠγυγίη 9) ἡ Θήβη." Ἄλλος δὲ πάλιν ἱστορικὸς γράφει 10)· Ζεὺς Θήβῃ μιγεὶς, Αἴγυπτον γεννᾷ, ὧ θυγάτηρ Κάρχη 11), ἀφ' ὧν ἥ τε τῆς Αἰγύπτου πόλις Θήβη ἐκλήθη, καὶ 12) ἡ Καρχηδὼν νῆσος. Καὶ ὁ Ὤγυγος Θηβῶν Αἰγυπτίων 13) ἦν βασιλεὺς, ὅθεν ὁ Κάδμος ὑπῆρχεν, ὃς 14) ἐλθὼν ἐν Ἑλλάδι, τὰς ἑπταπ.

nill. 26.). Λύκος tamen ἐν τῷ περὶ Θηβαίων laudatur etiam Io. Tzetzae in schol. Hesiod. p. 261. ed. Heins. Thryllit. Cf. omnino Heyne in Obseruatt. ad Apollod. p. 223 et 242. Eudocia pag. 284. Λύκος, ὁ καὶ Βουθύρας, Ῥηγῖνος, ἱστορικὸς, πατὴρ Λυκοφάνους τοῦ τραγικοῦ (ergo non, vt Suidas, πατὴρ Λυκόφρονος). ἔγραψεν ἱστορίαν Λιβύης καὶ περὶ Σικελίας. Photii Lex. ad λαμπροὶ βόες, et Apostol. Cent. XI, prov. 76.

6) Θηβῶν) Forf. legendum Θηβαίων, vt ap. Hesiod. l. vt mauult Heyne l. l. Θηβαϊκῶν.

7) τὸν) Addunt Vit. 1. et Ciz.

8) τῇ Ἰτώνου τοῦ Ἀμφικτύονος) Sic pro τῇ Τιθωνοῦ τοῦ Ἀμφιτρύωνος omnino est legendum. Vit. 1. et Ciz. τῇ Τιθώνος τοῦ Ἀμφικτύονος: Vitt. 2 et 3. modo τοῦ Ἀμφικτύονος, reliquis omissis; ergo saltem consentiunt in Ἀμφικτύονος. Itonus filius Amphictyonis, nominatur Pausan. V, 1, 2. IX, 1, 1. et IX, 24, 1. Schol. Apoll. Rh. I, 721, p. 133, a, Ἀρμενίδας ἐν τοῖς Θηβαϊκοῖς Ἀμφικτύονος υἱὸν Ἴτωνόν ἐν Θεσσαλίᾳ γεννηθῆναι, et p. 138, b, ἀπ' Ἰτώνου ἱερέως. Habet igitur primum Ἴτωνὸς, Ἰτωνοῦ, deinde Ἰτώνου, quod rectius est. Cf. quoque Spanheim ad Callimach. in Cererem v. 75. Ἰοδάμαν vero fuisse filiam Itoni tradit Etymol. ad Ἰτωνίς. cff. quoque, quae a nobis sunt obseruata supra ad v. 355.

9) ὠγυγίη) Vit. 1. et Ciz. καὶ ὠγύγη.

10) γράφει) Sic nostri pro λέγει, omittuntque seq. ὡς, bene, nam sunt verba ipsius historici laudati.

11) κάρχη) Vit. 1. et Ciz. κάρχα.

12) καὶ) Tollunt Vitt. 2 et 3.

13) Θηβῶν Αἰγ.) Vit. 1. et Ciz. delent Θηβῶν; at Vitt. 2 et 3. legunt Θηβῶν Αἰγύπτου.

14) ὑπῆρχεν, ὃς) Sic Vit. 3. bene pro ὑπάρχων: Vit. 2. ὑπάρχει, ὃς. Vit. 1. et Ciz.

λους[15]) ἔκτισε, καὶ Ὠγυγίας[16]) πύλας ἐκάλεσε, πάντα ποιήσας εἰς ὄνομα τῶν Αἰγυπτίων Θηβῶν. Ἄλλοι δὲ ἀπὸ τῆς σφαγιασθείσης[17]) ὑπὸ τοῦ Κάδμου βοός φασι Θήβην τὴν ἑπτάπυλον κληθῆναι· θήβη γὰρ ἡ βοῦς κατὰ Σύρους[18]). Μαρτυρεῖ δὲ σὺν ἄλλοις καὶ ὁ Περιηγητὴς[19]), τὰς Αἰγυπτίας Θήβας λέγων Ὠγυγίας κληθῆναι[20]). Φησὶ γὰρ οὕτω·

Θήβην Ὠγυγίην, ἑκατόμπυλον· ἔνθα γεγωνὼς[21])
Μέμνων ἀντέλλουσαν ἑὴν ἀσπάζεται Ἠῶ.

uentur quidem ὑπάρχων, sed λθὼν omittunt.

15) ἑπταπύλους) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. ἑπτὰ πύλας.

16) ὠγυγίας) Sic etiam Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. cum edd. ante Seb. ὠγυγίους.

17) σφαγιασθείσης) Pro φαγισθείσης nostri, optime, uti iam Reinesius coniecerat legendum esse. Io. Tzetz. Chil. X, 401. θύσαντα σφαγιάσαντα τῇ γῇ τὴν βοῦν κεῖσε, καὶ πόλιν κτίσαι, confirmat hanc lectionem cum Apollod. III, 4, 1. §. 3.

18) θήβη — Σύρους) Cf. Etymol. M. ad Θῆβαι· θυριστὶ λέγεται ἡ βοῦς. Thryllit. quoque laudat schol. ineditum in Eurip. Phoeniss. in editis scholiis ab ipso ad extr. adscriptum. Audiamus quoque Reinesium, qui orae edit. Canteri addidit fere haec: *Videris deceptus esse in ista interpretatione. Syri enim nauem vocant* חבה, *unde tu vbi legisti βοῦς, fuit ναῦς, nisi idem nomen et naui, et boui ob similitudinem et molem conuenire dicas cum Fullero Miscell. Sacr.* IV, 4. At Reinesius ipse videat, ne deceptus voc. hebraico refellatur auctoritate Etymologi. Exod. II, 3. enim οἱ ὁ חבה interpretantur θίβη, vel θίβις, non vero θήβη, Symmach. κιβωτὸς, alii θήκη. Idem est, quod Plutarch. λάρναξ Δευκαλίωνος, h. e. *nauigium*, nominat. cff. Schaef. ad Dionys. Hal. de Compos. verborum p. 433. Hesych. et Zonar. ad θίβη, ibique interptt. quorum Tittman. Cyrillum habere θήβην docet. Quae de origine et causa nominis disputantur, dat Ditmar. in: *Beschreib. des alten Aegyptens* p. 92.

19) περιηγητ.) v. 249 et 250. cff. ibi interptt. et Eustath.

20) κληθῆναι) Vit. 1. et Ciz. pro καλεῖσθαι.

21) γεγωνὼς) Deest in Codd. nostris, qui Μέμνων

Οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων τὰς ἑπταπύλους ἀγνοῶν [22]) Ὠγυγίας καλεῖ. Σπαρτὸς δὲ λαός [23]) εἰσιν οἱ Θηβαῖοι· Κάδμος γὰρ ἀνελὼν τὸν φίλον τοῦ Ἄρεος [24]) δράκοντα, φύλακα τῶν τῆς Δίρκης ὑδάτων ὑπάρχοντα [25]), ὅτι Σίφον ἀνεῖλε καὶ Δηïολέοντα [26]), φίλους τοῦ Κάδμου ὕδωρ πρὸς τὴν θυσίαν ἀποκομίζοντας, ἀνασπάσας [27] τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, ἔσπειρε, καὶ ἀνεδόθησαν ἔνοπλοι ἄνδρες, ἐξ ὧν, ὥς φασιν, οἱ Θηβαῖοι κατάγονται. Ἀλλὰ ταῦτα [28]) μυθικά. Παλαίφατος δὲ ὁ Στωïκὸς [29]),

addunt v. 249, et pro ἔνθα legunt ἔνθαγε. In v. 250. nostri quoque ἀνατέλλ. pro ἀντέλλλουσαν, et Ἠῶ pro Ἠώ.

22) ἀγνοῶν) Abest a Vitt. 2 et 3. et λέγει pro καλεῖ exhibent.

23) λαός) Pro λεώς Vit. 1. et Ciz. bene, nam est interpretatio verborum Lycophronis. Eudoc. p. 248. Ἰσπίας, inquit, ὁ Δήλιος ἐν ἔθνων ὀνομασίαις φησὶν, ἔθνος γε καλεῖσθαι σπαρτούς.

24) τὸν φίλον τοῦ Ἄρεος) Sic Vit. 1. et Ciz. pro τὸν Ἄρεος.

25) ὑπάρχοντα) Huic voc. addunt Ciz. et Vit. 1. ἡ κίρκη, quod ortum videtur e δίρκης, vel ex voc. omisso κρήνης, quod Io. Tzetzes addit in Chil. X, 406. ὕδωρ ἐκ κρήνης Ἄρεως. Bochart Chan. I, 78. commemorat hunc fontem a Phoenicibus nominatum fuisse Zircam. An forte est, quod hic additur, κίρκη?

26) Δηïολέοντα) Pro Δηïλέοντα Vit. 1. et Ciz. recte, nam sic etiam Io. Tzetz. Chil. X, 405. Plane alius est Δηïλέων Apollonii II, 956. Vitt. 2 et 3. Δηïόλεω; vltimam syllabam τα compendium scripturae videtur absorpsisse.

27) ἀνασπάσας) Abest a nostris. Eudocia p. 249. ex Hellanico ἐξελὼν τοὺς ὀδ. ἔσπειρεν, sic quoque schol. Apoll. Rh. III, 1185. Apollod. III, 4, 1, §. 4, etiam modo τοὺς ὀδ. αὐτοῦ σπείρει.

28) Ἀλλὰ ταῦτα vsque ad Θήβας ἐλθεῖν Vit. 1. et Ciz. non exhibent. Sunt Io. Tzetzae, qui eadem tradit Chil. X, 424 sqq.

29) Στωïκὸς) Reponendum curauimus e Vitt. 1. 2. et Ciz. pro ἱστορικὸς, quod Sebast. e duobus Codd. cui addatur tertius Vit. 3. protulit, nixi auctoritate Io. Tzetzae, qui Palaephatum Chil. II, 838. IX, 408. 414 et 445. X, 426. nominat stoicum et physicum, vbi voc. ἱστορικὸς metrum non admittit. Facili autem

ψυχρῶς 30) μὲν, ὅμως δὲ ἀλληγορικῶς, ὀδόντας ἔχειν ἐλεφάντων τὸν Κάδμον λέγει 31), ἐλθόντα ἐκ Φοινίκης, καὶ τούτους διασπείραντα συμμαχίαν λαχεῖν 32) κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Ἀνδροτίων δὲ ὁ ἱστορικὸς μετὰ σποράδων τινῶν φησὶ τὸν Κάδμον ἐκ Φοινίκης 33) εἰς Θήβας ἐλθεῖν. Ἐγὼ δέ φημι 34), τὸν δράκοντα τοῦτον λῃστὴν εἶναι, ἢ τοπαρχοῦντα 35). Ἐπιθέσθαι δὲ θύοντι τῷ Κάδμῳ, καὶ ἀνελεῖν τινὰς τῶν φίλων αὐτοῦ. Ὕστερον δὲ ὁ Κάδμος παραταξάμενος, αὐτόν τε κτείνει τὸν Δράκοντα, καὶ ἑτέρους τῶν 36) σὺν αὐτῷ, οὓς καὶ ὀδόντας καλεῖ, διὰ τὸ δηκτικοὺς εἶναι· πολλοὺς δ᾽ αὐτῶν καὶ διε-

lapsu confundi possunt in MSS. Codd. ἱστορ. et στωϊκός. Forte etiam Mich. Apostolius, scriba Cod. Vit. 3. voc. στωϊκὸς, quum sciret, Palaephatum esse quoque scriptorem historiae fabularis, immutauit in ἱστορικός, cff. omnino Fabr. Bibl. Gr. Vol. I, p. 185. ed. Harl. et Palaeph. Fab. 6. Torsit etiam voc. στωϊκὸς Meursium, qui, quum Palaephatum τρωϊκὰ conscripsisse a Sujda et Eudocia tradatur, in Bibl. Att. τρωϊκὸς legendum opinabatur, quae vero coniectura minus se probarit viris doctis.

30) ψυχρῶς) Vit. 2. ψυχρὸς, non apte seq. ἀλληγορικῶς.

31) λέγει) Vit. 2. λέγων: in Vit. 3. abest lapsu librarii.

32) λαχεῖν) Pro σχεῖν nostri, bene, sed παρὰ pro κατὰ Vit. 3. minus bene.

33) ἐκ Φοινίκης) A Seb. additum nostri non addunt. Schol. Pindar. ad. Isthm. VII, 13. vbi etiam Androtion auctor dicitur, addidit. Facile autem e superioribus intelligi potest. De Androt. cf. Voss. de Hist. gr. p. 244, et Meurs. Bibl. Att. L. 1. Citatur quoque a Photio Lex. p. 217. Νεῶσι, et p. 407. Συγγραφεῖς.

34) ἐγὼ δὲ φημι) Vit. 1. et Ciz. quia superiora non habent: ἀλληγορικῶς δέ φημι, qui quoque omittunt τοῦτον.

35) τοπαρχοῦντα) Nostri pro τοπάρχην, vt Seb. vel, vt edd. pr. τόπαρχον, recte, nam sic quoque Io. Tzetz. Chil. X, 427. τοπαρχῶν ἐκεῖνο.

36) ἑτέρους τῶν) Vit. 1. et Ciz. τινὰς τῶν: Vitt. 2 et 3. ἑτέρους τούς.

σκόρπισεν, ὧν τινὰς καὶ ἀγχιστεῖς καὶ γαμβ[illegible] ἐποιήσατο.*

Ὠγύγου 37) σπαρτὸς λεὼς] Ἐλέχθη 38). Ἡ [illegible] σύνταξις οὕτως· Ὅπου σε, ὦ Ἕκτορ 39), ἄξει ὁ σπα[illegible] τὸς λεὼς τοῦ Ὠγύγου 40) εἰς τὰς Θήβας, τὴν τ[illegible] καὶ τὸ τεῖχος τοῦ Καλύδνου, τὴν γῆν τε τῶν Ἀ[illegible] Ἄξει δὲ ποταπόν; σωτῆρα. Πότε; ὅταν κάμνωσι π[illegible] λεμικῷ στρατῷ πορθοῦντι 41) τόδε καὶ τόδε. Ἄξει [illegible] πόθεν; ἀνειρύσας καὶ ἑλκύσας σε ἐξ Ὀφρυνοῦ, τό[illegible] τῆς Τροίας. Ἄξει δὲ 42) πεισθεὶς χρησμοῖς Ἰατρ[illegible] Λεψίου, Τερμινθέως 43), ἤτοι τοῦ Ἀπόλλωνος.

1208. Ἐξ Ὀφρυνείων ἠρίων] Ὀφρυνὸς, τόπ[illegible] τῆς Τροίας, ὅπου ἔκειτο 1) τὰ τοῦ Ἕκτορος ὀστᾶ, ὅθ[illegible] οἱ Ἕλληνες χρησμῷ μετενηνοχότες αὐτὰ, ἔθαψαν ἐν Θή-βαις ἐπὶ τὴν Οἰδιποδείαν κρήνην καλουμένην 2).

1209. Καλύδνου 3) τύρσιν] Τύρσις, τὸ τεῖχος, ὅτι πρῶτοι Τυρσηνοὶ τειχοποιεῖν ἤρξαντο 4). Καλύδ[illegible] δὲ τύρσιν νῦν 5) τὰς Θήβας λέγει· Κάλυδνος γάρ τις ἐβα-σίλευσε πρῶτος τῶν Θηβῶν, μεθ' ὃν Ὤγυγος· ἔνιοι [illegible] 6)

37) ὠγύγου vsque ad ἰατροῦ desunt in Vit. 1. et Ciz. et pro vltimis: λεψίου — Ἀπόλλ. habent λέψιος καὶ τερμιθεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος ἐπίθετα.

38) ἐλέχθη) Vitt. 2 et 3. bene hic adiiciunt.

39) ὦ Ἕκτορ) Pro Ἕκτορα cum Seb. Vitt. 2 et 3.

40) ὠγύγου) Vitt. 2 et 3. ὠγυγίου, non bene.

41) πορθοῦντι) Vitt. 2 et 3. vt Baroc. πορθοῦντες.

42) ἄξει δὲ) Non repetunt Vitt. 2 et 3. non male.

43) τερμινθέως) Vit. 2. τερμίνθου: Vit. 3. τερμ[illegible] In Lycophr. τερμυνθέως.

1) ὅπου ἔκειτο) Vit. 1. et Ciz. ἔνθα ἔκειτο.

2) ἐπὶ — καλουμ.) Vit. 1. et Ciz. ignorant.

3) καλύδνου) Vit. 3. καλυδνοῦ, et postea καλυδνός.

4) τύρσις — ἤρξαντο) Desunt in Vitt. 2 et 3.

5) τύρσιν νῦν) Pro νῦν π[illegible] Vit. 1. et Ciz. recte. Vitt. 2 et 3. prorsus negligunt [illegible]

6) ἔνιοι — vsque ad [illegible] 1210. non extant in Vit. [illegible] et Ciz.

Κάλυδνον καὶ πυργῶσαί τινές φασι τὰς Θήβας, τὰς Ἑπταπύλους [7]), ὡς μηδὲ τὰ τοῦ Ὁμήρου [8]) ἀνεγνωκότες, ὅτι Ζῆθος καὶ Ἀμφίων αὐτὴν ἔκτισαν καὶ [9]) ἐτείχισαν.

Ἀόνων] Ἄονες, ἔθνος Βοιωτικόν.

1210. Ὁπλίτῃ στρατῷ] Πολέμῳ γὰρ καὶ λοιμῷ [10]) τρυχόμενοι οἱ Θηβαῖοι, χρησμῷ τὰ τοῦ Ἕκτορος ὀστᾶ ἐν Θήβαις ἀποκομίσαντες ἔθαψαν.

1211. Τηνέρου τ' ἀνάκτορα] Τὰ τοῦ Τηνέρου μαντεῖα καὶ βασίλεια. Ὁ δὲ Τήνερος υἱὸς ἦν Ἀπόλλωνος [11]) καὶ Μελίας, τῆς Ὠκεανοῦ μὲν θυγατρὸς, Ἰσμηνοῦ [12]) δὲ ἀδελφῆς. Αὕτη γὰρ ἡ Μελία ὑπ' Ἀπόλλωνος φθαρεῖσα, τὸν Τήνερον τοῦτον γεννᾷ, ᾧ τὴν μαντικὴν Ἀπόλλων [13]) χαρίζεται. Ἦν δὲ τὸ μαντεῖον αὐτοῦ περὶ τὸν Ἰσμηνὸν, Θηβῶν ποταμόν.

1214. Ἥξει δὲ Κνωσσὸν] Δυστυχήσουσι [14]), φησὶ, καὶ οἱ Κρῆτες δι' ἐμέ. Κνωσσὸς γάρ ἐστι πόλις Κρήτης, ὅθεν [15]) ἦν καὶ Ταῦρος ὁ στρατηγὸς, ὁ τὴν Εὐρώπην ἁρπάξας, ὁ Κνώσσιος.

Γόρτυνος δόμους] Καὶ ἡ Γόρτυνα πόλις Κρήτης, ὡς καὶ Ὅμηρός [16]) φησι·

> Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
> Οἳ Κνωσσόν τ' εἶχον, Γόρτυνά [17]) τε τειχιόεσσαν.

7) ἑπταπύλους) Vit. 3. ἑπταπύλας. *Vid. Steph. in κάλυδνα, ibique interpett.* Thryllit.

8) τὰ τοῦ Ὁμήρου) Bene pro τὸν Ὅμηρον Vitt. 2 et 3. Odyſſ. λ. 261 ſqq.

9) ἔκτισαν καὶ) A Seb. addita comprobant Vitt. 2 et 3.

10) πολέμῳ — λοιμῷ) Vit. 1. et Ciz. modo πολέμῳ: Vitt. 2 et 3: πολέμοις — λοιμοῖς.

11) Ἀπόλλωνος) Vit. 3. Ποσειδῶνος, male, cf. Pauſ. IX, 10, 5. Poſtea habet Ἀπόλλωνος.

12) ἰσμηνοῦ) Pauſan. l. l. nominat eum ἰσμήνιον.

13) Ἀπόλλων) Pro h. v. Vitt. 2 et 3. ταύτην.

14) δυστυχήσ.) Noſtri cum Seb. pro δυστυχοῦσι.

15) ὅθεν — ὁ κνώσσιος) Deſunt in Vitt. 2 et 3.

16) ὡς καὶ ὅμηρ. vsque ad v. 1215. ignorant Vit. 1. et Ciz. Io. Tzetzae eſſe videntur, qui vbique Homeri

Καὶ Ξενίων δὲ ἐν τῷ περὶ Κρήτης· τὰς ἑκατὸν πόλεις τῆς Κρήτης κατ' ὄνομα λέγει.

1215 — 16. Πᾶς δ' ἀνάστατος ἔσται στρατηγῶν οἶκος] Διὰ τὸ συμβὰν ὑπὸ Λεύκου ἐν τοῖς καὶ Ἰδομενέως συλληπτικῶς εἶπε· Πᾶς οἶκος [1]).

1217. Πορκεὺς] Ὁ ἁλιεύς· νῦν δὲ τὸν Ναύπλιον λέγει, ἐπειδὴ [2]) εἰς ἁλιευτικὸν σκάφος ἐμβὰς, ἔπλει, πλανῶν δὲ [3]), ὡς ἔφημεν, εἰς τὰς ἀλεκτόρων στεγανόμους ὄρνιθας [4]), τὰς γυναῖκας τῶν ἐν τῇ Τροίᾳ ὄντων Ἑλλήνων. Ἢ οὕτως· Καθάπερ ὁ ἁλιεὺς τοὺς ἰχθῦς πλανῶν ἀγρεύει, οὕτω καὶ ὁ Ναύπλιος τὰς τῶν Ἑλλήνων γυναῖκας, ἀγρεύσας διὰ δόλου, ἐποίησε μοιχευθῆναι. Διὰ τοῦτο καλῶς αὐτὸν παρέβαλε πορκεῖ [6]).

1218. Λεῦκον] Ὁ Λεῦκος τοῦ χαλκοῦ Τάλω [7]) τοῦ Κρητὸς ἦν υἱὸς, ᾧτινι Ἰδομενεὺς τὴν βασιλείαν καὶ τὸν οἶκον παρέθετο, ἐπὶ τὴν Τροίαν ἀπαίρων. Τοῦτον πείθει Ναύπλιος ἐπιθέσθαι τῇ βασιλείᾳ [8]) τοῦ Ἰδ-

auctoritate uti solet, cf. Il. β, 615 sq. Sed v. 645. a Seb. adiectum Vitt. 2 et 3. cum edd. pr. non adiiciunt.

17) γόρτυνά) Vit. 2. γόρτυναν, contra metrum.

1) πᾶς οἶκος) Nostri modo hic, omissis δὲ ἀνάστατος ἔσται στρατηγῶν, sed ab initio addunt στρατηγῶν οἶκος, atque sic etiam digessimus hoc schol.

2) ἐπειδὴ) Vit. 1. et Ciz. ἐπεὶ, et mox addunt ὡς ἔφημεν, scl. ad v. 206, absque πρὶν, quo carent etiam Vitt. 2 et 3. qui ὡς ἔφημεν eo, quo vulg. ponunt loco.

3) δὲ) Bene inserunt Vitt. 2 et 3.

4) εἰς τὰς — ὄρνιθας) A Ciz. et Vit. 1. absunt.

5) τῇ) Addunt Vit. 1. et Ciz. sed seq. ὄντων omittunt.

6) Ἢ οὕτως — πορκεῖ. πορκεῖ) Nostri non habent.

7) τοῦ χαλκοῦ Τάλω) Vit. 1. et Ciz. Ταντάλου. vid. ad v. 1095.

8) βασιλείᾳ) Vit. 2. βασιλίδι. Supra voc. ἐπιθέσθαι minutis litteris scriptum in

μενέως· ὃς τὴν [9]) γυναῖκα τοῦ Ἰδομενέως, Μήδαν [10]) καλουμένην, ἀνεῖλε, καὶ τὴν θυγατέρα Κλεισιθήραν, ἣν ὑπέσχετο [11]) δώσειν αὐτῷ γυναῖκα, ἐπειδὰν ἀπὸ τῆς Τροίας ὑποστρέψῃ· ἀνεῖλε δὲ καὶ τοὺς παῖδας αὐτῆς [12]), Ἴφικλον καὶ Λεῦκον. Οὗτος δὲ ὁ Λεῦκος, παῖς ὤν, ἐξεστέθη, ὃν λαβὼν Ἰδομενεύς, ἔθρεψε καθ' ἑαυτοῦ· διὸ καὶ θρεπτὸν δράκοντα τοῦτον καλεῖ.

1222. Οὐ Κλεισιθήρας] Κατηγγύησε γάρ, ἤτοι [13]) συνέθετο Ἰδομενεὺς Λεύκῳ, εἰ ἐπανέλθῃ [14]) ἐκ τῆς Τροίας, δοῦναι πρὸς γάμον αὐτῷ τὴν [15]) Κλεισιθήραν, τὴν θυγατέρα αὐτοῦ.

1225. Ὀγκαίου βόθρου] Ὀγκαίου τινὸς τῆς Δήμητρος, τοῦτ' ἔστιν ἐριννυώδους, παρ' ὅσον ἐν Ὄγκαις, πόλει τῆς Ἀρκαδίας, ἡ Δήμητηρ Ἐριννὺς τιμᾶται [1]), ὡς καὶ Καλλίμαχος [2])·

Τὴν μὲν ὅ γ' ἐσπέρμηνεν Ἐριννύϊ Τελφουσαίῃ [3]).

Εἰσὶν Ὄγκαι καὶ [4]) κώμη Θηβῶν, οὗ καὶ [5]) Κάδμος Ἀθηνᾶς ἄγαλμα ἱδρύσατο.

Vit. 1. ἤτοι ἐπιβουλευθῆναι ἐπὶ καταστροφῇ.

9) ὃς τὴν — ἀνεῖλε) Desunt in Vitt. 2 et 3. negligentia librarii.

10) Μήδαν) Vitt. 2 et 3. recte pro Μῆδαν. Vit. 1. et Ciz. vt supra, perperam Μήδειαν.

11) ἣν ὑπέσχ. — ἀνεῖλε δὲ) Nostri non exhibent.

12) αὐτῆς) Vit. 1. et Ciz. αὐτοῦ.

13) κατηγγύησε γάρ, ἤτοι) Praemittunt Vit. 1. et Ciz. τῷ· συνέθετο.

14) ἐπανέλθῃ) Nostri pro ἐπανέλθοι: praeterea Vit. 1. et Ciz. ἐκ τροίας pro τροίας, bene.

15) αὐτῷ τὴν) Sic Vit. 1. et Ciz. et mox quoque cum Seb. αὐτοῦ addunt.

1) Ὀγκαίου τινὸς — τιμᾶται) Sic Vit. 1. et Ciz. pro τοῦ Ἐριννυικοῦ, ἤτοι τῆς Δήμητρος· Ἐριννὺς γὰρ ἡ Δημήτηρ ἐν Ὄγκ. πόλ. Ἀρκ. τιμᾶται.

2) καλλίμαχ.) In Fragm. 207. p. 517. ed. Ernest.

3) τελφουσ.) Vit. 1. et Ciz. τιλφωσαίῃ: Vitt. 2 et 3. τυφλωσαίῃ, perperam, vid. Bentl. ad h. l.

4) εἰσὶν ὄγκαι καὶ) Sic pro εἰσὶ

1226 — 30. Γένους δὲ πάππων]. Περὶ Ῥωμαίων ἐντεῦθεν 6) διαλαμβάνει 7), καὶ φησὶν, ὅτι Ῥῶμος καὶ Ῥωμύλος ἀπὸ Κρεούσης τῆς Πριάμου ἐγένοντο, οἵτινες μετὰ τῶν Ἕκτορος παίδων Ἀστυάνακτος καὶ Σαπερνίου ἔκτισαν πόλιν. Τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ σχολαίου γελοῖα 8)· φησὶ δὲ 9), Λυκόφρονος ἑτέρου εἶναι τὸ ποίημα, ἀλλ' οὐ Λυκόφρονος 10) τοῦ γράψαντος τοῦτο τὸ ποίημα, ἤτοι τὴν τραγῳδίαν ταύτην 11). Συνήθης γὰρ ὢν τῷ

δὲ καὶ ὄγκ. Vit. 1. et Ciz. bene. Minerua adeo ipsa ὄγγα s. ὄγκα dicitur, cff. Pausan. IX, 12, 2. Valkenar. ad Euripid. Phoeniss. p. 725, Heyne Obseruu. ad Apollod. p. 224 et 248, et Iacobs in Additam. Animadu. in Athen. p. 130.

5) καὶ) Inserunt Vit. 1. et Ciz.

6) ἐντεῦθεν) *hinc, exeo.* Sic pro ἐνταῦθα Vit. 1. et Ciz. bene.

7) διαλαμβάνει) Hinc Vit. 1. et Ciz. plura reliquis Codd. et edd. exhibent, quae typis exprimenda curauimus: καὶ φησὶν — ἔκτισαν πόλιν.

8) τὰ δὲ — γελοῖα) Absunt a Vit. 1. et Ciz. Habent quidem Vitt. 2 et 3. sed Vit. 2. σχολίου (forte a verbo barbaro σχολεὺς ad formam γραφεὺς formato), Vit. 3. σχολαίου pro σχολίου legunt. Σχολαίου placet, in contemtum dictum pro σχολιαστοῦ vel σχολιάσαντος. Intelliguntur autem scholiastae veteres Lycophronis, qui quoque ad v. 1017, inprimisque iisdem fere verbis, et eadem *de causa* ad v. 1446. reprehenduntur a Tzetza.

9) φησὶ δὲ) Pro φασὶ γὰρ Vit. 1. et Ciz. Omnino legendum est φησὶ ob σχολαίου, et ob seq. ὤφειλεν.

10) ἀλλ' οὐ λυκόφρ.) Sic Vit. 1. et Ciz. bene, pro οὖ.

11) τοῦτο — τραγῳδίαν ταύτην) Sic Vit. 1. et Ciz. pro τὴν τρωάδα, optime. Potterus quidem *in Not.* critt. Τρωάδα *putat* esse i. e. Cassandram, quia Troiana fuerit virgo. Cadit hoc quidem in Cassandram, filiam Priami, non vero in hoc ipsum poëma, quod vere est drama, idque μονοπρόσωπον. Annumeratur autem Lycophron Tragicis iis, οὓς πλειάδα ἐκάλεσαν, cf. Suid. ad h. v. schol. Hephaest. a Seb. in praefat. laudatus; ipse quoque Tzetzes in Vita Lycophronis, et in Chil. VIII, 204. In Prolegg. etiam dicit: ἡ τρ-

Φιλαδέλφῳ, οὐκ ἂν περὶ Ῥωμαίων διελέγετο. Τοῦτο δὲ οὐ δύναμαι νοῆσαι, πῶς οὐκ ἔστι τοῦ γράψαντος αὐτό· οὕτω γὰρ ὤφειλεν [12]) εἰπεῖν, ὅτι, Οὐκ ἔστι τοῦ λεγομένου γραφέως [13]) αὐτοῦ Λυκόφρονος, ἀλλ' ἑτέρου. Ἰῶ (Ἰωάννης) δὲ ὁ Φιλόπονος (Λυκόφρονος) φησὶν εἶναι (οὐ) τοῦ γράψαντος αὐτό. Ὅπερ φλυαρίας ἐστὶν ἀνάμεστον, ὡσαύτως καὶ τὰ περὶ Ῥώμου καὶ Ῥωμύλου [14]),

γῳδία θρήνους ἔχει καὶ οἰμωγάς, quod etiam de poëmate noſtro licet dicere. Caeterum inde a verbo τραγῳδίαν f. τραϊκάδα vsque ad ſeq. γράψαντος deſunt in Vitt. 2 et 3. haud dubie incuria librarii repetito voc. γράψαντος decepti. Deſunt vero etiam in Vit. 1. et Ciz. Συνήθης γὰρ ὢν — διελέγετο, quae videntur eſſe Io. Tzetzae, cf. Chil. VIII, 204. λυκόφρων, ὁ καὶ σύγχρονος ὑπάρχων πτολεμαίῳ.

12) οὕτω γὰρ ὤφειλεν) Sic noſtri Codd. recte, pro οὕτως — ὤφειλον. Vit. 1. et Ciz. modo ſeq. ὅτι omittunt.

13) γραφέως) Male Seb. γραφέος. In Vit. 1. et Ciz. lacuna apparet huius et ſeq. voc. αὐτό. Mihi placet legere γράψαντος αὐτὸ, vel γραφέως αὐτοῦ, nam αὐτὸ vix ferri poteſt.

14) Ἰῶ (Ἰωάννης) δὲ ὁ Φιλόπ. — Ῥωμύλου) Sic Vit. 1. et Ciz. pro: καὶ ἄλλην δὲ φλυαρίαν, ἢ μᾶλλον φλυαρίας φασὶ, Ῥῶμον καὶ Ῥωμύλον. Poſt voc. φιλόπονος lacuna cernitur ſex vel octo litterarum, forte γραμματικὸς l. φιλόσοφος, vel potius λυκόφρονος, quod contextus requirit. Iam Thryllit. ex hoc loco, vt Harleſ. in Fabric. B. Gr. Vol. III, p. 762, loco vero v. 1226. non allato, in Indice ſcriptorum a Tzetza laudatorum, obſeruat, Philoponum fuiſſe exegetam Lycophronis, eique Caſſandram abiudicaſſe monſtrauit. Recte iudicauit Thryllit. ſecutus ſcripturam Vit. 1. εἶναι οὐ τοῦ γράψαντος αὐτό; verum Ciz. exhibet εἶναι τοῦ γρ. αὐτὸ, quam lectionem part. δὲ comprobat, et Tzetzes videtur laudaſſe Philoponum ſententiae, quam firmare ſtudet, conſentientem. Nec obſtant ſqq. ὅπερ φλυαρίας —, quominus lectionem Cod. Ciz. probemus, quum haec ad ſuperiora a ſcholiaſta perperam prolata pertineant; id quod etiam confirmant Vitt. 2 et 3. qui modo habent: ἄλλην δὲ φλυαρίαν φησί. Attamen in tanta rei obſcuritate, atque in

ἀπὸ Κρεούσης, τῆς Πριάμου, γεννηθῆναι λέγων [15]) πόλλαις πάνυ γενεαῖς ὑστέρους [16]) γενομένους, ὡς γρά... περὶ τούτων [17]) ἀκριβέστερον δείξω. Καὶ μία μὲν ... φλυαρία [18]) · δευτέρα δὲ, ὅτι μετὰ τῶν Ἕκτορος πα-δων [19]), Ἀστυάνακτος τοῦ ἀνῃρημένου ἐν Τροίᾳ, καὶ Σα-περνίου [20]), τὴν Ῥώμην ἔκτισαν.

Ex 1227. Ἄμναμοι] Οἱ ἀπόγονοι, Κυρηναϊκῶς [1]) · κυρίως δὲ ἄμναμοι, οἱ τῶν ἀμνῶν παῖδες. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως [2]) · Οἱ δὲ ἄμναμοι καὶ ἀπόγονοι τοῦ γένους μου αὐξήσουσι [3]) ποτε αὖθις καὶ ὕστερον μέγιστον κλέος τῶν ἐμῶν πάππων, τουτέστι τὸ τῶν προγόνων [4]) μου. Τί δὲ ποιήσαντες αὐξήσουσι τὸ κλέος; ἄραντες τὸ

tanta lectionum diuerſitate non eſt, quod decernamus. Philopono in Ariſtotel. Metaphyſ. lat. 35, b, vel VIII, 6. dicitur Lycophron Sophiſta.

15) λέγων) Pro λέγοντες Vitt. 2 et 3. recte, nam refertur ad vnum ſcholiaſten.

16) πολλαῖς — ὑστέρους) Vitt. 2 et 3. πολλοῦ (ſcl. χρόνου) ὕστερον.

17) περὶ τούτων) Vit. 1. et Ciz. περὶ τούτου, cf. ad v. 1446.

18) καὶ μία — φλυαρία) Male abſunt a Vit. 1. et Ciz.

19) παίδων) Vit. 1. et Ciz. υἱῶν.

20) Σαπερνίου) Vitt. 2 et 3. Σατουρνίου, aeque incognitum nomen, ac Σαπερνίου: forte Σκαμανδρίου, vt prius nominabatur Aſtyanax, Hom. Il. ζ, 402. cff. Dionyſ. Hal. Ant. Rom. I, 47, 10, et Kanne ad Conon. Narrat. 46, p. 159.

1) Κυρηναϊκῶς) Deeſt in Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. cum Phauor. habent, qui quoque cum eodem κυρίως δὲ pro καὶ γάρ. Zonar. in Lex. ad h. v. κυρίως ἐπὶ τῶν προβάτων, παρὰ τὸ ἀμνὸς Etymolog. ἀπόγονοι, κυρίως δὲ παρὰ τὴν τῶν Κυρηναίων διάλεκτον, οἱ τῶν ἀμνῶν ἄμνοι (forte υἱοὶ, Phauor. οἱ τῶν ἀρνῶν παῖδες). Simili modo ad v. 144. κυρίως δέ.

2) οὕτως) Noſtri cum Seb. addunt.

3) αὐξήσουσι vsque ad ποιήσαντες deſunt in Vit. 1. et Ciz. errore, niſi ipſi erramus, librarii a primo αὐξήσουσι ad alterum delapſi.

4) τὸ τῶν προγόνων) Pro τὸ προγονικὸν Seb. ſed Vitt. 2 et 3. προγονικοί.

πρωτόλειον στέφος ἐν ταῖς αἰχμαῖς, καὶ γῆς καὶ θαλάσσης λαβόντες σκῆπτρα καὶ μοναρχίαν [5]).

1230 — 35. Οὐδ' ἄμνηστον] Οὐδ' ἀμνημόνευτον τὴν δόξαν σου κατακρύψεις μαρανθεῖσαν τῷ ζόφῳ, ὦ ἀθλία πατρὶς Τροία· τὶς γὰρ ὁ ἐμὸς [6]) συγγενὴς, ἤτοι ὁ Αἰνείας, ὁ γόνος τῆς Καστνίας, τῆς Χειράδος τε, ἤγουν τῆς Ἀφροδίτης, ὁ ἄριστος ἐν ταῖς βουλαῖς, οὐδὲ μεμπτὸς ἐν ταῖς μάχαις, τοιούτους λείψει δύο νέους λέοντας, ἔξοχον καὶ ὑπερέχον γένος ἐν τῇ Ῥώμῃ.

Ex 1232. Τοιούσδ' ἐμός τις σύγγονος]. Ὁ Αἰνείας. Τρῶς γὰρ γεννᾷ Ἶλον [7]), Ἀσσάρακον καὶ Γανυμήδην [8]), ὃν [9]) μυθικῶς ὁ Ζεὺς ἁφαρπάζει· Ἶλος δὲ γεννᾷ Λαομέδοντα· Λαομέδων Πρίαμον· Πρίαμος Ἕκτορα, Κασσάνδραν, Κρέουσαν καὶ τοὺς λοιπους [10]). Ἀσσάρακος δὲ πάλιν γεννᾷ Κάπυν [11])· Κάπυς δὲ Ἀγχίσην· Ἀγχίσης Αἰνείαν. Οὕτως οὖν [12]) Αἰνείας συγγενὴς ἦν Κασσάνδρας. Ἦν δὲ καὶ γαμβρὸς αὐτῆς ἐπὶ Κρεούσῃ τῇ ταύτης ἀδελφῇ, ἐξ ἧς Κρεούσης ἔσχε παῖδα Ἀσκάνιον.

Ὕστερον δὲ, τῆς Τροίας πορθουμένης, ἐλευθερωθεὶς [13]) ὑφ' Ἑλλήνων αὐτὸς ὁ Αἰνείας, ἢ αἰχμάλωτος

5) μοναρχίαν) Vit. 3. μοναρχίας, non male ob σκῆπτρα.

6) ὁ ἐμὸς) Pro ἐμὸς Vit. 1. et Ciz. et mox bis ἤγουν pro ἤτοι.

7) Ἶλον) Vit. 1. et Ciz. Ἴλλον, et in sqq. etiam Ἴλλος. cf. Heyne ad Apollod. III, 12, 2.

8) γανυμήδ.) Nostri γαννυμήδ. duplici ν.

9) ὃν μυθικῶς) Sic nostri cum edd. pr. sed a Seb. καὶ τὸν μὲν γανυμήδην perperam intrusum, nam γανυμήδ. modo praecedit.

10) καὶ τοὺς λοιπούς) Abest a Vit. 1. et Ciz. spatio tamen vacuo relicto.

11) κάπυν) Vit. 1. et Ciz. κάπυτα, et mox κάπυς: Vit. 3. κάπυν, κάπης, vitiose. Apollod. III, 12, 2. κάπυς. cf. Dion. Hal. Ant. Rom. I, 62. Hanc Genealogiam Tzetzes debet Hom. Il. υ, 236 sqq. qui etiam κάπυν.

12) οὖν) Nostri cum Seb. exhibent.

ἀχθεὶς [14]) ὑπὸ Νεοπτολέμου, ὥς φησιν ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκὼς, καὶ μετὰ τὴν ὑπ' [15]) Ὀρέστου ἐν Δελφοῖς τοῦ Νεοπτολέμου ἀναίρεσιν ἐλευθερωθεὶς, οἰκεῖ πρῶτον τὰ [16]) περὶ Ῥαίκηλον καὶ Ἀλμωνίαν [17]), πόλεις Μακεδονίας [18]), πλησίον Κισσοῦ [19]) ὄρους κειμένας. Τὸ δὲ Ῥαίκηλον μετὰ ταῦτα [20]) ἀπὸ τούτου Αἴνος [21]) ἐκλήθη. Αὐτὸς δὲ ἀπὸ Μακεδονίας ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν, ἣ πρὶν Ἄργεσσα ἐκαλεῖτο, εἶτα Σατουρνία [22]) ἀπὸ τοῦ Κρόνου (Σατοῦρνος γὰρ ὁ Κρόνος παρὰ Ῥωμαίοις), εἶτα Αὐσονία [23]) ἀπό τινος Αὔσονος· εἶτα Τυρρηνία [24])· εἶτα ἀπὸ Ἰταλοῦ τινὸς [25]), ἢ ἀφ' ἑνὸς ταύρων τῶν Γηρυόνου ἀγομένων [26]) παρ' Ἡρακλέους, καὶ ἀπο-

13) ἐλευθερωθ.) Nostri part. ἢ praepos. delent.

14) αἰχμάλ. ἀχθεὶς) Vitt. 2 et 3. αἰχμαλωτισθεὶς.

15) ὑπ') Pro ὑπὸ Vit. 2.

16) πρῶτον τὰ) Ciz. et Vit. 1. πρῶτα, Vitt. 2 et 3. πρῶτον, sublato art. τὰ, et Vit. 3. ὑπὸ pro περί.

17) Ἀλμωνίαν) Sic quoque Vit. 2. sed Vit. 1. et Ciz. Ἀλμωπίαν: Vit. 3. Ἀρμωνίαν, corrupte. Steph. Ἀλμωπία, laudato adeo hoc ipso Lycophronis loco, cff. ibi interptt. Dubium, quis errauerit: cff. Nott. ad Lycophr.

18) Μακεδονίας) Vitt. 2 et 3. μακεδονικάς.

19) κισσοῦ) Nostri pro κίσσου, recte, cf. Strab. VII, p. 330.

20) μετὰ ταῦτα) Inserunt hic Ciz. et Vit. 1.

21) Αἶνος) Sic quoque Codd. nostri: an forte Αἰνείας? nam Strabo VII, p. 330. iungit Κισσὸν et Αἰνείαν.

22) σατουρνία) Vit. 1. et Ciz. σατυρνία, et mox σατύρνος. Sic Plutarch. in Caes. 61. Μάρυλλος, lat. Marullus, et infra τύρνος pro τοῦρνος, et φαύστυλος pro φαύστουλος. Vitt. 2 et 3. σατορνία, ut Dionys. Hal. Antiqtt. Rom. I, 45.

23) εἶτα Αὐσ. ἀπό — Αὔσ.) Sic pro εἶτα ἀπὸ Αὔσ. Αὐσονία digerunt haec verba Vit. 1. et Ciz. apte reliquis.

24) τυρρηνία) Nostri pro τυρσηνία cum Apollod. II, 5, 10. Infra quoque τυρρηνοί.

25) Ἰταλοῦ τινὸς) Sic Vit. 1. et Ciz. recte pro ἰταλοῦ: Vitt. 2 et 3. ἰταλίας corrupte.

26) τῶν — ἀγομ.) Vitt. 2 et 3. τοῦ — ἀγομένου.

σκιρτάσαντος καὶ [27]) ἀπὸ Ῥηγίου διανηξαμένου εἰς Σικελίαν, εἰς πεδίον Ἔρυκος, Ἐλύμων [28]) βασιλέως, υἱοῦ δὲ Ποσειδῶνος, Ἰταλία ἡ χώρα ἐκλήθη· ἰταλὸν [29]) γὰρ Τυῤῥηνοὶ τὸν ταῦρον καλοῦσιν. Οὕτως οὖν Ἰταλία ἡ χώρα ἐκλήθη, ἧς πρῶτος Πῖκος [30]) ἐβασίλευσεν, εἶτα υἱὸς αὐτοῦ Φαῦνος, ὅτε καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἐκεῖσε [31]) μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ Γηρυόνου βοῶν παρεγένετο, καὶ γεννᾷ Λατῖνον ἐκ τῆς Φαύνου γυναικὸς [32]), ὃς ἐβασίλευσε τῶν ἐκεῖσε, καὶ ἀπ' αὐτοῦ Λατῖνοι πάντες ἐκλήθησαν.

27) ἀποσκιρτάσαντος καὶ) Inferunt Vit. 1. et Ciz. fcl. τῆς ἀγέλης, quod addit Dionyf. Halic. Ant. Rom. I, 35. forte ἀποσκιρτάσ. ἀπὸ Ῥηγίου καὶ διανηξ. Apollod. II, 5, 10. ἀπὸ Ῥηγίου εἷς ἀποῤῥήγνυσι ταῦρος, καὶ ταχέως εἰς τὴν θάλασσαν ἐμπεσὼν, καὶ διανηξάμενος εἰς Σικελίαν,' quem quum Tzetzes ob oculos habuerit, legendum omnino videtur, vti coniecimus. Interim tamen ἀπὸ Ῥηγίου a Vit. 1. et Ciz. omiffum a Diod. Sicul. IV, 22, et Dionyf. Hal. l. l. quoque omittitur. Videtur adiectum a Io. Tzetza ex Apollod. l. l. qui Chil. II, 343. ἀπὸ Ῥηγίου ταῦρος δὲ πλεύσας εἰς Σικελίαν habet. Legendum quoque eft pro Ῥηγιοῦ, Ῥηγίου cum Vitt. 2 et 3. Apollodoro, Strabone, Stephano, et Io. Tzetza Chil. l. l.

28) Ἐλύμων) Vit. 1. et Ciz. recte pro Σολύμων a Pottero ficto. vid. Apollod. II, 5, 10, et Heyne Obferuatt. p. 165. de fede Elymorum, et Dionyf. Hal. l. l. Vitt. 2 et 3. prodigiofe corrumpunt locum cum edd. vett. legentes: ἐλυμήνατο βασιλείαν. Supra ad v. 965. dic. Elymus, nothus Anchifis, in Siciliam adductus.

29) ἰταλὸν — ἐκλήθη) Abfunt a Vit. 1. et Ciz. Io. Tzetz. Chil. II, 345. Οἱ τυῤῥηνοὶ γὰρ ἰταλὸν καλοῦσί πως τὸν ταῦρον, atque ab hoc illata videntur. cf. *Becmann. Origg.* 1148. Thryllit.

30) πῖκος) Vit. 1. et Ciz. πίκος.

31) ἐκεῖσε) Pro ἐκεῖνος noftri cum Seb.

32) γυν.) Sic noftri Codd. cum edd. pr. et plerisque Codd. aliis, exceptis duobus, e quibus Seb. lectionem θυγατρὸς protulit, haud dubie e correctione librarii cuiusdam, cui moribus receptis non fatis apta videbatur, ortam. Nemo enim eft, qui filiam Fauni nominet matrem Latini. Dio-

συμβαλόντα 54), νικᾷ τελέως, μὴ δεχόμενον τὰς πρεσβείας, ἀλλὰ τὰ τοῦ 55) Λατίνου πάντα εἰς ἐτήσιον δασμὸν ζητοῦντα. Αὐξηθέντες δὲ οἱ Λατῖνοι (ἐπεὶ καὶ τὸ τριακοστὸν ἔτος ἐνέστη 56), τὸ τῆς χοίρου αἴνιγμα) Λαβινίου 57) μὲν ὑπερεφρόνησαν· Ἄλβαν δὲ Λόγγαν ἑτέραν πόλιν ἔκτισαν ἀπὸ τοῦ χοίρου 58), τουτέστι Λευκὴν Μακρὰν, καὶ τὸ ἐκεῖσε ὄρος Ἀλβανὸν 59) ἐκάλεσαν ὁμοίως· τὰ δὲ ἐκ Τροίας ἀγάλματα μόνα πρὸς τὸ Λαβίνιον δεύτερον 60) ὑπεστράφησαν. Μετὰ δὲ 61) τὴν Ἀσκανίου τελευτὴν, οὐχ ὁ αὐτοῦ παῖς 62) Ἴουλος ἐβασίλευσεν, ἀλλ' ὁ ἐκ Λαβινίας Αἰνείου υἱὸς Σίλβιος 63). Ἢ, κατά τινας, Ἀσκανίου υἱὸς Σίλβιος. Σιλβίου πάλιν ἄλλος 64) Αἰνείας, οὗ Λατῖνος, οὗ Κάπυς. Κάπυος 65) δὲ παῖς Τιβερῖνος, οὗ Ἀμούλιος, οὗ Ἀβεντῖνος.

v. 401. ἔγκυον ποιῆσαι Ἄρτεμιν.

54) συμβαλ.) Vit. 1. et Ciz. συμβαλλόντα: Vitt. 2 et 3. συμβαλόντι, vitiose.

55) τὰ τοῦ) Nostri omittunt τά: Vit. 3. etiam sqq. πάντα εἰς.

56) ἐνέστη) Sic nostri pro ἀνέστη, omissis quoque τὸ τοῦ χ. αἴνιγμα, quae glossam sapiunt. Dionys. Hal. I, 66. κατὰ τὸ γινόμενον Αἰνείᾳ θέσφατον.

57) λαβινίου) Nostri λαβινίας.

58) ἑτέραν — χοίρου) A Seb. male omissa. Vitt. 2 et 3. perperam ἑτέρας πόλεις.

59) Ἀλβανὸν) Nostri pro Ἀλβάνον, recte.

60) δεύτερον) A Seb. additum. Vit. 1. et Ciz. δευτέρως; Vitt. 2 et 3. β.

61) μετὰ — ἐβασιλ.) Vit. 1. et Ciz. μετὰ δὲ Ἀσκανίου παῖς Ἴλλος, corrupte.

62) αὐτοῦ παῖς) Vitt. 2 et 3. Ἀσκανίου παῖς.

63) Αἰνείου — Σίλβιος) Sic etiam Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et Ciz. modo ὁ ἐκ λαβινίας, omissis praeterea seqq. ἢ κατὰ — ἄλλος Αἰνείας.

64) ἄλλος) Abest a Ciz. et Vit. 1.

65) κάπυς. κάπυος) Vt supra, κάπης, κάπητος, Vit. 1. et Ciz. male, forte in Codd. seqq. a Io. Tzetza emendata.

Μέχρι τούτου 66) τὰ περὶ Ἄλβης καὶ Ἀλβανῶν. Τὰ δὲ περὶ Ῥώμης ἐντεῦθεν· Ἀβεντῖνος γεννᾷ Νομήτορα καὶ Ἀμούλιον, ἢ, κατά τινας, τὸν Πρόκαν. Τοῦ Πρόκα δὲ τούτου λέγουσι παῖδας τοῦτον τὸν Νομήτορα καὶ Ἀμούλιον 67). Βασιλεύοντα δὲ τὸν Νομήτορα ὁ Ἀμούλιος ἐξήλασε, καὶ Αἰγέστην 68), τὸν Νομήτορος υἱὸν, ἐν κυνηγεσίῳ ἀναιρεῖ· τὴν δὲ ἀδελφὴν Αἰγέστου, θυγατέρα δὲ τοῦ προῤῥηθέντος Νομήτορος Σιλουΐαν, ἢ Ῥέαν Ἰλίαν 69), ἱέρειαν τῆς θεᾶς 70) Ἑστίας ποιεῖ, ὡς ἂν παρθένος διαμείνῃ· ἐδεδίει γάρ τινα χρησμὸν, λέγοντα, ὑπὸ τῶν Νομήτορος παίδων αὐτὸν ἀναιρεθῆναι. Διά τοι τοῦτο 71) τὸν μὲν Αἰγέστην ἀνεῖλε· τὴν δὲ ἱέρειαν τῆς Ἑστίας ἐποίησεν, ὅπως παρθένος καὶ ἄπαις διαμείνῃ 72). Ἡ δὲ ἐν Ἄρεος ἄλσει ὑδρευομένη 73) ἔγκυος γίνεται, καὶ γεννᾷ Ῥωμύλον καὶ Ῥῶμον. Καὶ τήνδε 74) μὲν ἐξαιτεῖται, μὴ ἀποθανεῖν, ἡ τοῦ Ἀμουλίου θυγάτηρ 75)· τὰ δὲ βρέφη Φαυστύλῳ 76) ποιμένι, Λαβεντίας ἀνδρὶ, ἔδοντο 77) ῥίψαι περὶ τὸν Τίβεριν ποταμὸν, ἃ ἡ τούτου

66) μέχρι τούτου) Vitt. 2 et 3. modo μέχρι.

67) ἢ κατὰ — καὶ Ἀμούλιον) Absunt omnia a nostris, vt ab edd. ante Potterum.

68) Αἰγέστην) Vitt. 2 et 3. Ἀγέστην: Dionys. Hal. I, 76. Αἴγεστον.

69) Ἰλίαν) Sic quoque nostri cum Dionys. Hal. I, 76, sed Thryllit. mauult ὑλείαν, quae sit Rhea Silvia, ab ὕλη, silua.

70) θεᾶς) Nostri ignorant cum Dionys. Hal. I, 76.

71) διά τοι τοῦτο) Nostri cum Pott. pro διὰ τοῦτο: forte ap. Sebast. excidit τοι lapsu typographorum.

72) διαμείνῃ) Vit. 3. φυλαχθείη, in ora vero διαμείνῃ.

73) ὑδρευομένη) Vit. 1. et Ciz. ἀρδευομένη, h. e. lotura, non male, sed Dionys. Hal. Ant. Rom. I, 77. ὕδατος ἁγνοῦ κομιδῆς ἕνεκα.

74) καὶ τήνδε — ἀνδρὶ) Absunt a Vitt. 2 et 3. spatio tamen in Vit. 2 relicto.

75) ἡ — θυγάτηρ) Sic quoque Dionys. Hal. I, 79. Vit. 1. et Ciz. Ἀμουλίου θυγατέρα, mendose.

76) Φαυστύλῳ) Pro Φαιστύλῳ Vit. 1. et Ciz. cum Dionys. l. l.

77) ἔδοντο) Vit. 1. et Ciz. ἔδωκε, sc. Amulius. Vitt. 2

γυνὴ λαβοῦσα, ἀνέτρεφεν· ἔτυχε γὰρ, αὐτὴν τότε νεκρὸν βρέφος τεκεῖν.

Αὐξηθέντες δὲ ὁ Ῥωμύλος καὶ ὁ Ῥῶμος, ἐποίμαινον κατὰ τοὺς τοῦ Ἀμουλίου ἀγρούς. Ἀνελόντες δέ τινας τῶν τοῦ πάππου Νομήτορος ποιμένων, ἐπετηρήθησαν. Κατασχεθέντος δὲ τοῦ Ῥώμου, δραμὼν ὁ Ῥωμύλος τῷ Φαυστύλῳ λέγει, καὶ ὃς δραμὼν, τῷ Νομήτορι πάντα διηγεῖται. Τέλος ἔγνω Νομήτωρ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ παῖδας ὄντας [78] αὐτούς. Οἱ δὲ συναραμένων [79] πολλῶν ἀναιροῦσι τὸν Ἀμούλιον· τῷ δὲ Νομήτορι πάππῳ αὐτῶν τὴν βασιλείαν τῆς Ἄλβης παρασχόντες [80], αὐτοὶ τὴν Ῥώμην κτίζειν ἀπήρξαντο ἐν ὀκτωκαιδεκάτῳ [81] ἔτει τῆς Ῥωμύλου ἡλικίας. Πρὸ δὲ τῆς μεγάλης ταύτης Ῥώμης [82]), ἣν ἔκτισε Ῥωμύλος περὶ τὴν Φαυστύλου οἰκίαν ἐν ὄρει Παλατίῳ [83]), ἑτέρα τετράγωνος ἐκτίσθη Ῥώμη παρὰ Ῥώμου καὶ Ῥωμύλου, παλαιοτέρων [84]) τούτων.

1236 — 41. Ὃς πρῶτα μὲν, Ῥαίκηλον μολὼν] Ῥαίκηλον καὶ τὰ λοιπὰ πλατέως ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἐγγράφησαν [1])· Ῥαίκηλος [2]) δὲ, Μακεδόνων πόλις. Κισσὸς [3])

et 3. pessime ἰδόντας ῥίζας pro ἰδ. ῥίψας.

78) ὄντας) Vit. 1. et Ciz. εἶναι: Vitt. 2 et 3. plane delent.

79) συναραμ.) Vit. 3. συνδραμόντων.

80) παρασχ.) Vit. 3. παραλαβόντες.

81) ὀκτωκαιδ.) Vitt. 2 et 3. δωδεκάτῳ: Vit. 1. et Ciz. tollunt ἐν.

82) Ῥώμης) Ignorant Vitt. 2 et 3.

83) παλατίῳ) Vit. 1. et Ciz. παλαντίῳ, vt Dionyſ. Hal. I, 31. et Virgil. Aen. VIII, 54.

84) παρὰ Ῥώμου καὶ Ῥωμύλου, παλαιοτέρων) Sic Vit. 1. et Ciz. pro π. Ῥωμύλου ἢ Ῥώμου παλαιοτέρου: Vitt. 2 et 3. vulg. ſeruant, ſed παλαιοτέρα, ſcl. Ῥώμη habent, non male.

1) Ῥαίκηλον — ἐγγράφησαν) Sic Vitt. 2 et 3. pro ἐγγράψω: abſunt a Vit. 1. et Ciz.

2) Ῥαίκηλος vsque ad τὸν φόνον deſiderantur in Vitt. 2 et 3.

3) κισσὸς) Vit. 1. et Ciz. vt ſupra, pro κίσσος.

δὲ, ὄρος ὁμοίως [4]) Μακεδονίας, ἔνθα ὁ Αἰνείας μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Τροίας ᾤκησε, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ Αἶνον προσηγόρευσεν. Ἀλμωνία [5]) δὲ, χώρα Μακεδονίας· ἀπὸ γὰρ Μακεδονίας ἦλθεν ὁ Αἰνείας, ἐκφυγὼν τὸν φόνον. Λαφυστίας, ὁ Διόνυσος, ἀπὸ Λαφυστίου [6]), ὄρους Βοιωτίας· ὅθεν Λαφύστιαι λέγονται αἱ ἐν Μακεδονίᾳ Βάκχαι, αἳ καὶ Μιμαλῶνες [7]) ἐκαλοῦντο [8]), διὰ τὸ μιμεῖσθαι αὐτὰς τὸν Διόνυσον [9])· κερατοφοροῦσαι [10]) γὰρ αὗται κατὰ μίμησιν Διονύσου· ταυροκέφαλος γὰρ φαντάζεται καὶ ζωγραφεῖται καὶ ἐν Εὐριπίδῃ [11])·

Καὶ σῷ κέρατι [12]) κρατὶ προσπεφυκέναι [13]).

Κερατοφόρος [14]) δὲ αὐτός ἐστιν, ἐπειδὴ ὁ οἶνος πινόμενος

4) ὁμοίως) A Seb. adiectum Vit. 1. et Ciz. non adiiciunt.

5) Ἀλμωνία) Vit. 1. et Ciz. vt edd. ante Seb. Ἀλμώνιον: ſic quoque tuentur πόλις pro χώρα.

6) λαφυστίου) Vit. 1. et Ciz. λαφύστου, et hinc ἔνθα pro ὅθεν.

7) Μιμαλῶνες) Noſtri pro Μιμαλλόνες, ſic ipſe Lycophr. v. 1464. cum ſchol. μιμαλλών. Etymolog. Μιμαλῶνες: ſed Suid. et Heſych. μιμάλλονες: Eudoc. p. 87. Μιμάλλοντες, corrupte. Quod ad Etymologiam attinet, cf. Barth. ad Stat. Tom. II, p. 1187.

8) ἐκαλοῦντο) Vit. 1. et Ciz. ὠνομάζοντο.

9) Διόνυσον) Vitt. 2 et 3. τὰ τοῦ Διονύσου.

10) κερατοφοροῦσαι) Pro κερατοφοροῦσι Vit. 1. et Ciz. ſublato etiam cum Vitt. 2 et 3. ſeq. καί.

11) καὶ ἐν Εὐριπίδῃ) Pro ὡς καὶ Εὐριπίδης Vit. 1. et Ciz. apte, cf. Eurip. Bacch. 919.

12) κέρατι) Sic in Eurip. Noſtri vero Codd. cum edd. ante Seb. qui vbique loca ſcriptorum allata ad editiones perperam corrigit, κέρατα, cff. Nott. ad h. l. in ed. Beckii.

13) προσπεφ.) Vitt. 2 et 3. πεφυκέναι, male.

14) κερατοφόρος vsque ad ζώων τετραπόδων deſunt omnia in Vitt. 2 et 3. κερατοφόρος, h. e. quia vinum facit cornutos, *Hahnrey*: κερασφόροι conuicium vetus eorum, quorum feminae impudicae, vid. omnino Salmaſ. in Tertull. de pallio p. 338, et Du Freſne Gloſſ. p. 636. Thryllit.

πολὺς τοὺς ἄνδρας [15]) ἐκμαίνει πρὸς τὰς ἑτέρων γυναῖκας εἰσέρχεσθαι. Τὰς δὲ γυναῖκας τὰς Φιλοίνους, οἱ ἄνδρες γνωρίζοντες, ἐπειδὰν εὕρωσι κορεσθείσας, συνιοῦσι μετ' αὐτῶν. Ταυρόκρανος δὲ ζωγραφεῖται καὶ φαντάζεται, ἡ κερασφόρος, ὅτι τοῖς Φιλοίνοις ἡ ἀλογία πρόσκειται δίκην ζώων τετραπόδων [16]).

Ex 1239. Τυρσηνία] Ἡ Ἰταλία, ἀπὸ Τυρσηνοῦ, τοῦ Τηλέφου υἱοῦ.

Ex 1240. Λυγκεύς [1])] Ποταμὸς Ἰταλίας, θερμὰ ὕδατα ἔχων καὶ ὠφέλιμα εἰς τοὺς παρειμένους [2]). Ἐκλήθη [3]) δὲ οὕτως, ἐπειδὴ τὸ ὕδωρ αὐτοῦ πολλοὺς ἐκυμάτωσεν· ἢ ὅτι ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος Λυγκεὺς ἐν τῷ ῥείθρῳ αὐτοῦ ἐπνίγη.

Ex 1241. Πίσσα καὶ Ἄγυλλα [4]), πόλεις Τυρσηνίας. Πολύῤῥηνοι [5])] Πολύαρνοι [6])· πολυθρέμμων γὰρ ἡ Ἰταλία.

1242 — 43. Μίξει [7]) φίλιον, ἐχθρὸς ὤν, στρα-

15) τοὺς ἄνδρας) Vit. 1. et Ciz. bene ob sq. τὰς δὲ γυν. reliqui artic. τοὺς negligunt.

16) δίκην — τετραπ.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. Verum Thryllit. putat esse corrupta, et mauult legere δίκην τῶν κεράτων. Sane ζώων τετραπ. non voc. κερασφόρος, at Thryllitzschii τῶν κεράτων voc. ἀλογία non conuenit. Legerim, si quid esset mutandum, ζώων κερατίνων vel κερατοφόρων, quod facile confundi poterat cum τετραπόδων. Tzetzes tamen magis τῆς ἀλογίας, quam κερατοφορίας, vt ita dicam, videtur habuisse rationem.

1) λυγκεύς) Vit. 1. et Ciz. λιγγεὺς, forte λιγεὺς, vid. Nott. ad Lycophr.

2) καὶ ὠφέλ. — παρειμένους) Haec soli Vit. 1. et Ciz. addunt.

3) ἐκλήθη — ἐπνίγη) Absunt a Vitt. 2 et 3.

4) Ἄγυλλα) Recte, cf. Nott. ad Lycophr. Nostri ἄγκυλα.

5) πολύῤῥ.) Sic cum Seb. Vit. 1. 2. et Ciz. pro πολύῤῥηνον: Vit. 3. πολύῤῥην.

6) πολύαρνοι) Pro πολύαρνες nostri recte. Vit. 3. modo πολύαρνον.

7) Μίξει etc.) Hoc schol. in Codd. nostris, vt in edd. ante Pott. II, excipitur demum ab insequenti.

τὸν] Φασὶ [8]), τὸν Ὀδυσσέα ἐν Ἰταλίᾳ συντυχεῖν Αἰνείᾳ, καὶ συνθήκας μετ' ἀλλήλων καὶ εἰρήνην ποιῆσαι. Λέγει [9]) οὖν, ὡς διάφοβος ὤν, φίλιον στρατὸν μίξει μετ' αὐτοῦ διὰ τὰς σπονδὰς, ὅρκοις [10] καὶ λιτανείαις πείσας, ὡς ἂν δὴ φυγὰς ὤν. Σὺν αὐτῷ [11]) δὲ μίξαντες τὸν στρατὸν οἱ δύο παῖδες Τηλέφου Τάρχων καὶ Τυρσηνὸς, οἰκήσουσι περὶ [12]) τὴν χώραν, τὴν ἀπὸ Τυρσηνοῦ κληθεῖσαν Τυρσηνίαν.

1244. Νάνος [13])] Ὁ Ὀδυσσεὺς παρὰ Τυῤῥηνοῖς [14]) νάνος [15]) καλεῖται, δηλοῦντες τοῦ ὀνόματος τὸν πλανήτην. Ἐγὼ δὲ εὗρον, ὅτι ὁ Ὀδυσσεὺς πρότερον [16]) Νάνος ἐκαλεῖτο, ὕστερον δὲ ἐκλήθη Ὀδυσσεὺς, ὥσπερ ὁ Ἀχιλλεὺς πρότερον Λιγύρων καὶ Πυρίσσοος, καὶ ἕτεροι ἑτέρως ἐκαλοῦντο [17]).

1246. Οἰκουρὸς] Ὁ Διόνυσος, ὅτι ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰσήρχοντο [1]) αἱ γυναῖκες εἰς τὸν ναὸν αὐτοῦ, τὸν δὲ λοιπὸν χρόνον οἴκοι ἔμενον καὶ οἰκούρουν.

8) φασὶ) Vitt. 2 et 3. φησί. Male Vit. 1. et Ciz. Ὀδυσσεὺς pro Ὀδυσσέα.

9) λέγει — τηλέφου) Absunt a Vit. 2 et 3 λέγει pro λέγων cum Seb. Vit. 1. et Ciz.

10) ὅρκοις — ὤν) In Ciz. et Vit. 1. quoque desunt.

11) σὺν αὐτῷ —) Vit. 1. et Ciz. sic: ὁ τάρχων καὶ ὁ τυρσηνὸς σὺν αὐτῷ μίξαντες τὸν στρατὸν, οἱ δὲ παῖδες τοῦ τηλέφου οἰκήσουσι περὶ —. Quum sint, qui Tyrrhenum negent esse filium Telephi, hinc Codd. nostri filios eius, seiuncto ab iis Tyrrheno, videntur nominasse, cf. Dionys. Hal. Ant. R. I, 27 et 28.

12) περὶ) Nostri cum Seb. pro παρά.

13) νάνος) Vit. 3. νάννος.

14) τυῤῥηνοῖς) Sic nostri pro τυρσηνοῖς.

15) νάνος) Bene addunt Vitt. 2 et 3.

16) ὁ Ὀδυσ. πρότερον) Vit. 1. et Ciz. pro πρότ. ὁ Ὀδυσ. bene: deinde ὕστερον δὲ pro εἶτα,

17) ἐκαλοῦντο) A Sebast. nullius Cod. auctoritate ἐκαλεῖτο positum est post πυρίσσοος, quum tamen edd omnes ἐκαλοῦντο ad extr. scholii collocent.

1) εἰσήρχοντο — οἰκούρουν) Vit. 1. et Ciz. sic: ἤρχετο εἰς τὸν ναὸν αὐτῶν (forte αὐτοῦ),

1247. Θέοινος] Ὁ αὐτὸς [2]), ὡς θεὸς οἴνου εὑρέτης, καὶ Αἰσχύλος [3]) φησί·

Πάτερ Θέοινε, Μαινάδων ζευκτήριε.

Καὶ Διονύσιός φησιν ὁ Σκιωναῖος [4])·

Μὰ τὰς Θεοίνου καὶ Κορωνίδος κόρας [5]).

Γυῖα [6]) συνδήσας] Ἐῤῥέθη ὄπισθεν.

1249. Ἡρακλείων αἱμάτων] Ἡρακλέους καὶ Αὔγης, τῆς θυγατρὸς Ἀλέου [7]), παῖς Τήλεφος. Τηλέφου δὲ [8]) καὶ Ἱερᾶς, Τάρχων καὶ Τυρσηνός.

τὸν δὲ λ. χρ. οἴκοι ἔμενε καὶ οἰκούρει, quae interpretatio magis conuenit huic cognomini Bacchi, quam vulgata, nam quid facit ad Bacchum, ſi Bacchae domi remanent? Vitt. 2 et 3. quoque γυναῖκες omittunt.

2) ὁ αὐτοὺς) Sic noſtri cum Seb. Olim legebatur ὁ Διόνυσος.

3) καὶ Αἰσχύλ.) ὡς male repetitum noſtri omittunt. Quod ad locum Aeſchyli attinet, Seb. haec obſeruat: *Fragmentum, quod in collectione deſideratur, pertinet vel ad Bacchas, vel ad Bacchi nutrices, quarum tragoediarum altera commemoratur ab anonymo in catalogo, alterius meminit ſcholiaſtes Euripidis in argumento Medeae.* Illud verum, ſed hoc non reperitur in Euripid. ſchol. etſi ipſe Fabric. in Bibl. Gr. Vol. II, p. 275. contendit.

4) Σκιωναῖος) Pro Σκυμναῖος Vit. 1. et Ciz. quod Thryll. perplacet, et laudat Steph. in σκιώνη. Verum neque Dionyſii Scionaei, neque Scymnaei ab aliis fit mentio. Ionſius p. 241. coniicit intelligi poſſe Aelium Dionyſ. Halicarnaſſ. iuniorem, quod Scymno Lexicon inſcripſerit; quod vero nimis repetitum videtur. Fortaſſe *laudatus* ab Athenaeo XII, *515*, d. et Voſſ. de *poet.* gr. p. 69. Dionyſius Scythobrachion intelligitur, qui quoque nominatur σκυτεὺς, et Bacchi expeditionem ſcripſiſſe traditur. Omnia ſunt obſcura.

5) Μὰ — κόρας) Vitt. 2 et 3. vt Baroc. Μὴ δὲ τὰς Θεοίνου καὶ Κορονίδου κόρας.

6) γυῖα) Totum ſchol. abeſt a Ciz. et Vit. 1.

7) Ἀλέου) Sic etiam Vit. 1. et Ciz. cum Apollod. III,

1250 — 52. Ἔνθα τράπεζαν] Εἶπον[9]) τὴν ἱστορίαν ὄπισθεν πλατέως, ὅπως ἔκτισεν Αἰνείας τὸ Λαβίνιον, κἂν οὗτοι, μὴ εἰδότες, τὴν Ῥώμην φασίν. Ὅρα γὰρ, ὅπως φασὶ τὴν ἱστορίαν. Χρησμὸν[10]) ἔλαβεν ὁ Αἰνείας, ἔνθα ἂν οἱ ἑταῖροι[11]) αὐτοῦ καταφάγωσι τὰς ἑαυτῶν[12]) τραπέζας, ἐκεῖ κτίσαι[13]) πόλιν. Ἐλθόντες[14]) οὖν ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ ἀπορήσαντες τραπεζῶν ἄρτοις ἀντὶ τραπεζῶν ἐχρήσαντο. Τέλος δὲ ἔφαγον καὶ τὰς τραπέζας, ἤτοι τοὺς ἄρτους. Συνεὶς οὖν ὁ Αἰνείας τὸν χρησμὸν, ἔκτισε τὴν Λαβινίαν πόλιν ἐκεῖσε[15]), κἂν οἱ μὴ εἰδότες τὴν Ῥώμην φασί.

1253. Κτίσει δὲ χώραν] Κτίσει[16]) δὲ εἰς τὴν χώραν· οὐ γὰρ ἡ χώρα κτίζεται, ἀλλ' ἡ πόλις.

Βορειγόνων[17])] Πάντα τολμητὰ, βατὰ[18]), καὶ

9, 1. sed Vitt. 2 et 3. Ἀλαίου.

8) δὲ) A Seb. illatum nostri comprobant.

9) εἶπον vsque ad φασὶ τὴν ἱστορίαν desunt in Vit. 1. et Ciz. vltima vero ὅρα γὰρ — ἱστορίαν etiam in Vitt. 2 et 3. quod glossema esse videtur.

10) χρησμὸν vsque ad v. 1253. verba Βορειγόνων desiderantur in Vitt. 2 et 3.

11) οἱ ἑταῖροι) Sic etiam Ciz. sed Vit. 1. οἱ ἕτεροι.

12) ἑαυτῶν) Abest a Vit. 1. et Ciz.

13) κτίσαι) Vit. 1. et Ciz. κτίζειν, ante Seb. edd. κτίσειν.

14) ἐλθόντες) Vit. 1. et Ciz. pro ἦλθον, bene, et mox pro τραπεζῶν ἄρτοις legunt optime ἄρτοις ἀντὶ τραπεζῶν, omissis tamen καὶ ἀπορήσαντες, quae cum τραπεζῶν retinenda videntur, cf. Heyne Excurs. II. ad Virgil. Aen. VII, p. 117.

15) ἐκεῖσε) Vit. 1. et Ciz. ἐκεῖ, quod vero post φασὶ ponunt.

16) κτίσει) Ineptit h. l. interpres Tzetzes, nam κτίζειν est h. l. *coloniam deducere, ciuibus frequentare*, vt οἰκίζειν, et κτίζειν χωρίον s. χώραν optimis adeo scriptoribus, vt Herodoto et Thucydidi, dicitur, cf. Steph. Thes. gr. ling. et Cuperi obseruatt. III, 9.

17) Βορειγόνων —) Abest hoc schol. a Vit. 1. et Ciz. cuius auctor haud dubie est Io. Tzetzes, qui plerumque inuehitur in Lycophronem.

18) βατὰ) Thryllit. vult

γραπτὰ [19]) τῷ Λυκόφρονι. Οἱ Ἰταλοὶ πρότερον Ἀβορείγινες [20]), καὶ ἕτερα μυρία ἐκαλοῦντο ἀπὸ τῶν οἰκησάντων αὐτὴν [21]) ἐθνῶν. Οὗτος δὲ Βορειγόνους λέγει τοὺς Ἀβορίγονας [22]).

1254. Ὑπὲρ Λατίνους] Φλυαρεῖ καὶ εἰς τοῦτο· αὐτοὶ γὰρ οἱ Ἀβορείγινες ἀπὸ Λατίνου, τοῦ Φαύνου ἢ Ἡρακλέους υἱοῦ, Λατῖνοι ἐκλήθησαν.

1255. Πύργους τριάκοντα] Καὶ ἐνταῦθα φλυαρεῖ· οὐ γὰρ τριάκοντα [1]) πόλεις ἔκτισεν ὁ Αἰνείας, ἀλλὰ τῷ τριακοστῷ ἔτει ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀσκάνιος, ὡς ὄπισθεν εἶπον [2]), ἔκτισε τὴν Ἄλβαν πόλιν, ἀπὸ τῆς λευκῆς χοίρου, ἣν ἐκ τῆς Ἰλίου ἔλαβε [3]), κἂν καὶ ταύτην μέλαιναν ὁ αὐτὸς [4]) λέγει. Τὴν ἱστορίαν [5]) πᾶσαν ὄπισθεν πλατέως εἶπον.

1258. Ἰσηρίθμων [6])] Καὶ τοῦτο κακῶς ἔχει, καὶ πρὸς [7]) τὴν ψευδῆ τούτου ἱστορίαν· οὐ γὰρ πρότερον ἐκτίσθησαν, ἃς λέγει πόλεις, καὶ ὕστερον ἡ χοῖρος ἔτεκεν, ὡς εἰπεῖν τοὺς κάπρους αὐτῆς ἰσαρίθμους τοῖς πύργοις, ἀλλὰ τοὐναντίον.

φατά: forte ἄβατα, vel βακτά, a βάζω.

19) καὶ γραπτὰ) Vitt. 2 e 3. non exhibent.

20) Ἀβορείγ.) Vit. 2. Ἀβορήγινες: Vit. 3 Βορειγόνες. Steph. Ἀβοριγῖνες. Dionyſ. Hal I, 10. Ἀβορρίγινες.

21) αὐτὴν) Vitt. 2 et 3. recte pro αὐτά, et ἐκαλοῦντο ponunt poſt καὶ ἕτ. μυρία.

22) Ἀβορίγονας) Vitt. 2 et 3. pro Ἀβοριγόνους.

1) οὐ γὰρ τρ.) Pro οὐ τρ. γὰρ Vit 1. et Ciz.

2) ὡς — εἶπον) Abſunt a Vit. 1 et Ciz.

3) ἣν — ἔλαβε) In noſtris non reperiuntur.

4) ὁ αὐτὸς) Pro οὗτος Vit. 3. bene. *Vide eruditiſſimum Xauerium Matthaei Exercitat. 2. de duplici Alba. Neapoli 1759.* Sebaſt.

5) τὴν ἱστορ. — εἶπον) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. vti plerumque in iis deſunt ea, quae ſupra iam ea eſſe explicata narrant.

6) ἰσηρίθμων) Pro ἰσαρίθ. Vit. 2. vt ap. Lycophr. Caeterum hoc ſchol. ignorant Vit 1. et Ciz. a Io. Tzetza Lycophronem temere reprehendente additum.

7) καὶ πρὸς) Male abeſt a Vit. 3.

1263 — 69. Ἃ δὴ, παρώσας] Ἐν ὑπερβατῷ ἡ σύνταξις· Ἅτινα δὴ ἀγάλματα πρεσβειώσεται [8]) καὶ τιμήσει [9]) σὺν τῷ γηραιῷ πατρὶ, περισχὼν [10]) καὶ καλύψας ἐν τοῖς πέπλοις καὶ τοῖς ἱματίοις, παρώσας καὶ δάμαρτα, καὶ τέκνα, καὶ κτῆσιν ἄλλην ὀμπνίαν [11]) κειμηλίων, ἤτοι τὸν πλοῦτον [12]), ἧμος οἱ αἰχμηταὶ κύνες τὰ καὶ τὸ ποιήσουσι. Φησὶ γὰρ οὗτος ὁ Λυκόφρων, καὶ ἄλλοι [13]) τινὲς, ὅτι πορθουμένης τῆς Τροίας ὑφ' Ἑλλήνων, Αἰνείας μόνος ἐλευθερωθεὶς [14]) ὑπ' αὐτῶν ἐκελεύσθη λαβεῖν ἐκ τῆς πόλεως, ὃ δὴ βούληται [15]). Προέκρινε [16]) δὲ τὰ τῶν θεῶν ἀγάλματα καὶ τὸν αὐτοῦ πατέρα, παρεάσας τὸν οἶκον, τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα, ἄγων δὲ τὰ ἀγάλματα ἐκ τῆς Τροίας καὶ Ἀγχίσην τὸν πατέρα

8) πρεσβειώσεται) Pro πρεσβιώσεται Vit. 1, et Ciz. a πρεσβεῖον. Eſt i. q. πρεσβεύω, *honoro*, vocab. Lexicis omnibus adhuc incognitum. cff. Nott. ad Lycophr.

9) καὶ τιμήσει) Abeſt a noſtris. Gloſſam ſapit.

10) περισχὼν — ἱματίοις) Noſtri modo περισχ. πέπλοις. Reliqua addita videntur eſſe gloſſatoris. De re ab aliis non ſic tradita cf. Heyne Excurſ. IX. ad Virg. Aen. II, p. 248.

11) ὀμπνίαν) Vit. 3. ὀμπνείαν.

12) ἤτοι τὸν πλ.) Noſtri non habent. Videtur interpretamentum gloſſatoris. Vit. 1. et Ciz. delent quoque ſeqq. ἧμος — ποιήσουσι, ſic enim Vitt. 2 et 3. pro ποιήσωσι.

13) καὶ ἄλλοι) Pro καὶ λοιποὶ Vit. 1, et Ciz. bene.

14) μόνος ἐλευθερωθεὶς) Pro μόνον ἠλευθερώθη καὶ Vitt. 2 et 3. bene, ſed, vt puto, ex emendatione Io. Tzetzae. Μόνος quoque Vit. 1. et Ciz.

15) ὃ δὴ β.) Noſtri ignorant δὴ a Sebaſt. adiectum, ſed βούληται Vit. 2. bene pro βούλεται.

16) προέκρινε — etc.) Sic noſtri digerunt haec verba, et παρεάσας — τὰ τέκνα, quae in vulg. praemittuntur, ſequi iubent, additis quoque in Vit. 1. et Ciz. quae nobis ſunt addita. Olim ſic ſe habebant: παρεάσας δὲ τὸν οἶκον, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα, προέκρινε τὰ τῶν θεῶν ἀγάλματα, καὶ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, καί.

αὐτοῦ, ἀνῆλθεν εἰς τὸν Ἄθω [17]), καὶ ἐκεῖ ἔκτισε πόλιν ὀχυρὰν, τὴν ἀπ' αὐτοῦ Αἰνειάδα προσαγορευθεῖσαν, ἔνθα ἔτυχε, τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἀγχίσην τελευτῆσαι. Καὶ πολυτρόπως αὐτὸν καύσας, τὸν χοῦν αὐτοῦ ἐν χαλκῇ λάρνακι βαλὼν, θρηνήσας αὐτὸν οὐ μικρῶς, ἀπ' αὐτῆς ἀπηύρα. Ἔλαβε δὲ καὶ σῦν, ἥτις ἔτεκε τριάκοντα τέκνα· ἧς καὶ ἄγαλμα ποιήσας σὺν τοῖς τέκνοις αὐτῆς, κατεστήλωσεν ἐν μιᾷ τῶν παρ' αὐτοῦ κτισθεισῶν πόλεων. Ταῦτα μὲν οὗτοι φασί [18]). Λέσχης [19]) δὲ, ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκὼς, Ἀνδρομάχην καὶ Αἰνείαν αἰχμαλώτους φησὶ δοθῆναι τῷ Ἀχιλλέως υἱῷ Νεοπτολέμῳ, καὶ ἀπαχθῆναι σὺν αὐτῷ [20]) εἰς Φαρσαλίαν [21]), τὴν Ἀχιλλέως πατρίδα. Φησὶ γὰρ οὑτωσί [22])·

> Αὐτὰρ Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱὸς
> Ἑκτορέην ἄλοχον κάταγε [23]) κοίλας ἐπὶ νῆας·
> Παῖδα [24]) δ' ἑλὼν ἐκ κόλπου ἐϋπλοκάμοιο τιθήνης,
> Ῥίψε, ποδὸς τεταγὼν [25]), ἀπὸ πύργου· τὸν δὲ [26]) πεσόντα

17) Ἄθω) Vit. 1. et Ciz. Ἄθον. Caeterum absunt a Vitt. 2 et 3. omnia inde ab καὶ τὰ τέκνα vsque ad ταῦτα μὲν οὗτοι φασί, et a Vit. 1. et Ciz. inde ab ἔλαβε δὲ καὶ σῦν vsque ad ταῦτα — φασί.

18) ταῦτα — φασί) Vit. 1. et Ciz. τ. οὗτος φησί, vt referatur ad Lycophronem.

19) λέσχης) Cff. Heyne in Excurs. I. ad Virg. Aen. II, p. 228, qui hos vndecim versiculos ex eius ἀπόπλου carmine esse putat, et Herman. ad Aristot. de Art. Poët. p. 172. Reperiuntur quoque hi verss. in Fragm. Hom. T. V, p. 136. ed. Ernesti.

20) σὺν αὐτῷ) Vit. 1. et Ciz. perperam σὺν αὐτοῖς.

21) Φαρσαλ.) Vitt. 2 et 3. Φάρσαλα.

22) οὑτωσί) Vit. 1. et Ciz. οὕτως.

23) κάταγε) Pro κατάγε etiam Vit. 1. et Ciz. cum Seb. Vitt. 2 et 3. κάταγεν, rectius, metri causa.

24) παῖδα —) Cum reliquis verss. non extant in Vit. 1. et Ciz. Pro παῖδα δ' ἑλὼν Vit. 2. παῖδά θ' ἑλὼν, Vit. 3. παῖδα δὲ θ' ἑλὼν, vbi δὲ abundat.

25) τεταγὼν) Vit. 3. τεταγὼς, non bene.

26) τὸν δὲ) Vit. 2. τόνδε.

Ἔλλαβε [27]) πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
Ἐκ δ' ἕλετ' Ἀνδρομάχην, ἠΰζωνον [28]) παράκοιτιν
Ἕκτορος· ἥν τε οἱ αὐτῷ ἀριστῆες Παναχαιῶν
Δῶκαν ἔχειν, ἐπίηρον ἀμειβόμενοι γέρας ἀνδρί.
Αὐτόν τ' [29]) Ἀγχίσαο κλυτὸν γόνον ἱπποδάμοιο
Αἰνείαν [30]) ἐν νηυσὶν ἐβήσατο ποντοπόροισιν,
Ἐκ πάντων Δαναῶν [31]) γέρας ἀγέμεν ἔξοχον ἄλλων.

1272. Ἐν ὀψιτέκνοις [1])] Ῥῶμος γὰρ καὶ Ῥωμύλος, οἱ τούτου ἀπόγονοι, ταύτην ἔκτισαν.

Δομήσεται] Τὸ δο, μικρὸν γραφόμενον, ἐκτείνεται ὑπὸ τοῦ μ, καὶ δέχεται ἀντὶ μακροῦ καὶ μικρὸν ο [2]). Ἀττικῶς δὲ μέγα γράφεται.

1273. Κιρκαίου [3])] Ὄρος Ἰταλίας τὸ Κίρκαιον.

1274. Ἀργοῦς τε κλεινὸν ὅρμον, Αἰήτην] Αἰήτης, λιμὴν ἐν Ἰταλίᾳ, ἔνθα φασὶν ὁρμισθῆναι [4]) τὴν

27) ἔλλαβε) Vitt. 2 et 3. ἔλαβε. Pauſ. X, 25. Andromachen captam et Aſtyanactem de turri praecipitatum non ſententia Graecorum, ſed priuato Neoptolemi odio e Leſche tradit.

28) ἠΰζωνον) Vit. 3. εὔζ. vt Codd. Potteri: ἠΰζωνον metrum poſtulat.

29) αὐτόν τ') Vitt. 2 et 3. αὐτὸν δ'.

30) Αἰνείαν) Hic verſ. abeſt a Vit. 3.

31) Δαναῶν) Vitt. 2 et 3. Ἀχαιῶν.

1) Ἐν ὀψιτέκνοις) Schol. v. 1272 et 1273. deſunt in Vit. 1. et Ciz. Priora Ῥῶμος (ſic leg. cum noſtris pro Ῥέμος) — ἔκτισαν in Vitt. 2 et 3. ponuntur poſt alterum ſchol. δομήσεται. Videntur eſſe Io. Tzetzae, qui vbique iactat cognitionem proſodiae.

2) μικρὸν ο) Vit. 2. μικρὸν, vt edd. ante Pott. Vit. 3. μικροῦ ο, vitioſe.

3) κιρκαίου) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. quoque addunt, ſed pro κίρκαιον legunt κίρκη, verum ὄρος κίρκαιον quoque ſchol. Apollon. III, 311, p. 182. Virg. Aen. VII, 199. *iugum Circaeum* iam Circelli.

4) ὁρμισθῆναι) Noſtri pro ὁρμηθῆναι, recte, nam nauem eo ſubductam eſſe ſeqq. docent. Hinc ſcholio addidimus Αἰήτης — πόλισμά τι, quae, quamquam Vit. 1. et

Ἀργὼ, καὶ καθαρθῆναι ὑπὸ Κίρκης ἐκ τοῦ φόνου Ἀψύρτου Ἰάσονα καὶ Μήδειαν. Αἰήτης δὲ ἐκλήθη ποταμὸς ἀπὸ τοῦ Αἰήτου τοῦ κτίσαντος ἐν αὐτῇ τ... σμά τι.

1275. Φόρκης] Φόρκη, λίμνη στάδια [5]) πεντήκοντα τῆς Ῥώμης ἀπέχουσα.

Μαρσιωνίδος] Μαρσοὶ, ἔθνος Ἰταλίας, περὶ ταύτην [6]) τὴν λίμνην Φόρκην οἰκοῦντες.

1276 — 77. Τιτώνιόν τε χεῦμα] Τιτώνιος ποταμὸς Ἰταλίας ἐγγὺς Κιρκαίου, ὃ Κίρκαιον ἀπὸ τῆς Κίρκης καλεῖται· ὁ δὲ Τιτὼν οὗτος [8]) ποταμὸς οὐκ εἰς θάλασσαν ῥέει, ἀλλ' ὑπὸ γῆς [9]) καταπίνεται, ὥς φησι καὶ Φιλοστέφανος [10]).

1278 — 80. Ζωστηρίου τε κλιτὺν] Ζωστήριον ὄρος Ἰταλίας, ἐν ᾧ ἱερὸν Ζωστηρίου Ἀπόλλωνος. Φρυγοῦν, ὅτι ἐνταῦθα διῆγον αἱ Σίβυλλαι [1]). Τρεῖς δὲ [2]) ἦσαν Σίβυλλαι, Κυμαία (ἣν καὶ Ἀπόλλωνός φασιν ἀδελφὴν), Ἐρυθραία, καὶ Σαρδιανή· ὥςπερ [3]) καὶ τρεῖς

Ciz. adnectunt schol. v. 1275, huc pertinent.

5) σταδια) Pro σταδίους Vit. 1. et Ciz. Vtrumque in vsu est.

6) περὶ ταύτ.) Pro παρὰ ταύτ. nostri, sed Φόρκην a Seb. perperam intrusum non agnoscunt.

7) τιτων) Nostri pro τίτων.

8) οὗτος) Vit. 1. et Ciz. ὁ.

9) ὑπὸ γῆς) Vitt. 2 et 3. art. τῆς delent.

10) Φιλοστέφανος) περὶ τῶν παραδόξων ποταμῶν. Athen. VIII, 331, d. et 358, e, f. cf. Voss. de Hist. gr. p. 77. Meminerunt eius quoque, quos Vossius non laudat, schol. Apollon. Rh. I, 1... 985. 1014. L. II, 123. ... 948. L. III, 1242. schol. Theocrit. V, 14. Plin. H. N. VII, 56. Ptol. Hephaest. ap. Phot. C. 190. f. 477.

1) διῆγον — Σίβυλλαι) Pro διῆγεν ἡ Σίβυλλα Vitt. 2 et 3. apte seqq. sed, ni fallor, ex emendatione Io. Tzetzae, nam Vit. 1. et Ciz. vt vulg.

2) τρεῖς δὲ) Pro τρ. γὰρ Vit. 1. et Ciz. cum Seb.

3) ὥσπερ — Ἀρεαῖς) Absunt in Vit. 1. et Ciz. ... hoc loco, et transposita post τυρρηνίου τοῦ ὑπερβ. ... lius sane, quia oratio ...

κιδες 4) χρησμολόγοι ἦσαν 5), ὁ ἐξ Ἐλεῶνος τῆς Βοιω-ας, καὶ ὁ Ἀθηναῖος, καὶ ὁ Ἀρκάς. Περὶ ἧς δὲ Σι-ύλλης νῦν ὁ Λυκόφρων λέγει, Κυμαία ἦν, ἥτις τέθνηκεν χρόνοις 6) Ταρκυνίου τοῦ Ὑπερηφάνου, βίβλους προ-ητικὰς αὐτῆς τρεῖς ἢ ἐννέα καταλιποῦσα. Ὧν ἢ ίαν ἢ τρεῖς ἐξωνήσαντο οἱ Ῥωμαῖοι, τὰς δὲ 7) λοιπὰς ῆς ἐκείνης θεραπαίνης ἀναλωσάσης 8) πυρί, ὅτι μὴ ἐδί-ουν ἐκείνῃ ὅσον ἐζήτει χρυσίον 9). Ὃ ὕστερον ποιήσαντες, -ωνήσαντο ἢ μίαν τὴν καταλειφθεῖσαν, ἢ τρεῖς, καὶ ῶντο Μάρκῳ Ἀκιλίῳ 10) φυλάσσειν. Ζῶντα δὲ τοῦτον εἰς έρμα βοὸς εμβαλόντες, ἀνεῖλον, ὅτι πρὸς μεταγραφὴν ῶοτο· τὴν δὲ βίβλον, ἢ τὰς βίβλους ὀρύξαντες, ἐν μέσῃ ῇ ἀγορᾷ μετὰ λάρνακος κατέχωσαν.

Ex 1280. Γρώνῳ 1) βερέθρῳ] Γρώνῳ, τῷ κοίλῳ· ερέθρῳ δέ, τῷ σπηλαίῳ.

nteriectis male interrumpi-ur. Sed Io. Tzetzes, vt pinor, huc transtulit, quia oſt ταρκυνίου τοῦ ὑπερηφ. plu-a, scl. βίβλους — κατέχωσαν, ddidit, quae omnia desunt n Vit. 1 et Giz. Pro ὥσπερ hi habent ὡσαύτως.

4) Βακίδες) Sic quoque Vit 1. et Giz. cum Eudoc. p. 374. vnde haec ducta vi-dentur, sed Vitt. 2 et 3. Βάκχιδες. Verum Βάκιδες re-cte, sic Cic. de Diuinat. I, 18. Bacis Boeotius.

5) ἦσαν) Addunt Vit. 1. et Giz.

6) ἐν χρόνοις) Nostri pro ἐν χρόνῳ.

7) τὰς δὲ) Pro ὡς τὰς bene Vitt. 2 et 3.

8) τῆς — ἀναλωσάσης) Vitt. 2 et 3. τὰς ἐκείνης θεραπαινίδας ἀναλώσας, mire; sed vulg. etiam aliena ab historia nar-rat, nam Sibylla ipsa tradi-tur combussisse libros, cf. Gell. Noctt Att. I, 18.

9) χρυσίον) Nostri pro χρυσὸν, vt Dionys. Hal. IV, 62.

10) Ἀκιλίῳ) Dionys. Hal. l. l. Μάρκον Ἀτίλιον (Syl-burg. fors Ἀκύλιον) nomi-nat. Latinis dic. Acilius et Aquilius. *Caeterum Rei-marus id ex hoc Tzetzae scho-lio sumtum inter Dionis Fragm. T. II, pag. 1522. posuit, ideo, quia Zonaram idem ex hoc historico narran-tem inuenit Tom. I, p. 331, b. Sebast.*

1) γρώνῳ) Hoc schol. ca-rent Vitt. 2 et 3.

1283 — 84. Τί γὰρ ταλαίνῃ μητρὶ τοῦ ²) Προ-μηθέως] Ἀσίας καὶ Ἰαπετοῦ Προμηθεὺς καὶ Ἐπι-θεὺς ³), οὗ Προμηθέως καὶ Ἡσιόνης, ἢ Ἀξ... παῖς Δευκαλίων. Ἀπὸ γοῦν ταύτης τῆς Προμη... τρὸς ⁴) Ἀσίας ὁ Λυκόφρων λέγει τὴν χώραν κ... σθαι ⁵), ὡς καὶ ⁶) τὴν Εὐρώπην ἀπὸ Εὐρώπης, ... Διὸς ἐγέννησε Σαρπηδόνα, Μίνωα, καὶ Ῥαδάμα... Ἕτεροι δὲ τὴν μὲν Ἀσίαν ἀπὸ Ἀσίου ⁷) φασὶ κλ... τὴν δὲ Εὐρώπην ἀπό τινος Εὐρώπου ⁸), υἱοῦ Ἰμε... ⁹ Ἄνδρων ¹⁰) δὲ ὁ Ἁλικαρνασσεὺς Ὠκεανὸν ἱστορεῖ ... δύο γυναῖκας, Πομφολύγην καὶ Παρθενόπην. Ἐκ ... οὖν Πομφολύγης φησὶ γεννῆσαι αὐτὸν Ἀσίαν καὶ Λ..., ἐκ δὲ Παρθενόπης Εὐρώπην καὶ Θρᾴκην, ἀφ' ὧν ... αἱ χῶραι ¹¹) τὴν κλῆσιν ἐσχήκασιν.

---

2) τοῦ προμηθ.) Vitt. 2 et 3. τῆς πρ. cf. Nott. ad Lycophr.

3) καὶ ἐπιμηθεύς) Absunt a Vitt. 2 et 3. Huius matrem non Asiam, vt Apollod. I, 2, 2. sed Clymenen fuisse narrant Hesiod. Theog. 508, et schol. Aeschyli Prometh. 347.

4) μητρὸς) Deest in Vitt. 2 et 3.

5) χώραν καλεῖσθαι) Eustath. ad Dionys. 620. Ἀπὸ Ἀσίας μητρὸς Προμηθέως, ὡς καὶ Λυκόφρων βούλεται, Ἀσία ἡ χώρα ὠνόμασται, collat. v. 270. cf. Creuzer Fragm. Histor. Gr. p. 153 sqq. et Hermann ad Homeri Hymn. in Apoll. 250, p. 25.

6) ὡς καὶ) Nostri ὡς omittunt.

7) Ἀσίου) Sic Steph. Eustath. ad Dionys. v. 6... ἀπὸ Ἀσίου τοῦ Ἄτυος, sed ... 270. ἀπὸ Ἀσίου τοῦ Ἀτ... Herodot. IV, 45. vid. C... zer l. l.

8) Εὐρώπου) Vitt. 2 e... recte pro Εὐρώπης, vt S... cum Ciz. et Vit. 1. S... quoque Eustath. l. l. v. ... ἀπὸ τινὸς ἀνδρὸς Εὐρώπου: H... rodot. vero IV, 45. St... et Eudocia p. 162. ab E... ropa Tyria, filia Age... ris.

9) Ἰμέρου) Sic quo... Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. ... et 3. Μέροπος. Dubium, q... sit verum.

10) Ἄνδρων sqq.) E... narrat Eudoc. p. 439, ... supra ad v. 894.

11) καὶ αἱ χῶραι) Pr... χῶρ. Vit. 3. vt Eudoc. ... τὰς χώρας λέγει κληθῆναι.

1285. Ἃς πόντος Ἕλλης] Ἄστινας 1) Εὐρώπην ὶ Ἀσίαν διαχωρίζει ὁ Ἑλλήσποντος, καὶ τόδε καὶ τόδε.)θεν δὲ ἐκλήθη ὁ Ἑλλήσποντος, εἴπομεν πολλάκις. ιστέον δὲ 2), ὅτι Ἑλλήσποντος ἐκλήθη ὁ ἀπὸ Σηστοῦ ιὶ Ἀβύδου τόπος, οὗ ὁ Ξέρξης τὴν γέφυραν ἔζευξε, μέ-ρι τοῦ Θρακικοῦ μέρους 3) βοσπόρου, ὃν Βόσπορον Δα-ῖος, ὁ Ξέρξου πατὴρ, ἐγεφύρωσε πρὸ τοῦ γεφυρῶσαι έρξην 4) τὸν Ἑλλήσποντον.

Πέτραι Συμπληγάδες] Αἱ δὲ Συμπληγάδες πέ-ραι δύο εἰσίν· ἡ μὲν ἐν Εὐρώπῃ πρὸς τῷ Βυζαντίῳ, ἡ δὲ Ἀσίᾳ πρὸς τῇ Καλχηδόνι 5), ἃς Ὅμηρος 6) Πλαγκτὰς αλεῖ. Εἶναι δὲ φησιν αὐτὰς περὶ Τυρσηνίαν. | Ὁ δὲ ρατοσθένης 7) Συνορμάδας 8) καλεῖ 9)· κεκρυμμένας δὲ αὶ λεληθότας 10) περὶ τὸν Εὔξεινον πόντον φησὶν, ἤτοι ερὶ τὸ Στενόν. Ἀπολλώνιος δὲ καὶ οὗτος ὁ Λυκόφρων υμπληγάδας αὐτὰς λέγουσιν. Ἀλλ' ὁ μὲν Λυκόφρων

1) ἄστινας — πολλάκις) Absunt a Vit. 1. et Ciz.: a Vitt. 2 et 3. modo καὶ τόδε — ἑλλήσποντος.

2) Ἰστέον δὲ) Vit. 1. et Ciz. pro τοῦτο δὲ ἰστέον, et hinc ἐκλήθη pro ἐστίν.

3) μέρους) Pro ἡμετέρου Vitt. 2 et 3. cum Seb. fors. correctione Io. Tzetz[illegible]

4) Ξέρξην) Vit. 1. et Ciz. έρξη.

5) συμπληγάδες — καλχηδόνι) Vit. 1. et Ciz. hic apte ponunt: in vulg. claudunt chol. A Vitt. 2 et 3. plane bsunt.

6) Ὅμηρος) Immo deos ic eas appellare dicit Odyss. , 61. cf. Heyne Obseruatt. d Apollod. p. 80 sqq.

7) Ἐρατοσθ.) Cf. Voss. de Hist. gr. p. 88. et Fabric. Bibl. Gr. Vol. IV, p. 117 sqq. In Geographia. cf. Fabric. l. l. p. 121.

8) συνορμάδ.) Sic quoque nominat Simonides, cf. Schol. Euripid. Med. 2. τὰς δὲ συμπληγάδας ὁ Σιμωνίδης συνορμάδας φησί. et addit: Ἐρατοσθένης δὲ ἐν γεωγραφουμένοις φησί, τὸν αὐτὸν στενὸν εἶναι καὶ σκολιόν, δι' οὗ φαντάζεσθαι τοὺς πλέοντας τὴν ἀπόκλεισιν τῶν πετρῶν. Vit. 1. et Ciz. pro συνορμ. legunt συναρμογάς.

9) καλεῖ) Vit. 3. non habet, ratione habita seq. φησί.

10) κεκρυμμένας καὶ λελ.) Ex emendatione Sebast. Nostri tuentur vulg. κεκρυμμένους καὶ λεληθότας.

Εὐρώπην δ᾽ Ἀσίης Τάναϊς διὰ μέσσον [13]) ὁρίζει,
(Ὅς ῥά θ᾽, ἑλισσόμενος γαίης διὰ Σαυρομάτων [14]),
Σύρεται ἐς Σκυθίην [15]) τε καὶ ἐς Μαιώτιδα λίμνην)
Πρὸς βορέην [16]).

1290. Χίμετλα] Τὰ ἐκ χειμῶνος ἀποψύγματα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν· τοσοῦτον γάρ ἐστι ψῦχος παρὰ Μαιώτιν Σκυθίᾳ, ὡς χίμετλα, ἤτοι ἀποκαύματα [17]), γίνεσθαι τοῖς ἐνοικοῦσι τὴν χώραν. Ἴαμα δὲ χιμέτλων, ὥς φησι [18]) Νίκανδρος, ἀμφισβαίνης [19]) ὄφεως δέρμα, καὶ παλιούρου ῥίζης ζωμὸς περικλυζόμενος [20]).

Μαιώταισι [21])] Μαιῶτις γὰρ λέγεται ἡ λίμνη, ἐν ᾗ πάντες οἱ ἰχθύες ἀπομαιοῦνται.

1291 — 95. Ὄλοιντο ναῦται πρῶτα Καρνῖται. Κάρνις; πόλις Φοινίκης. Φοίνικες δὲ, ἔμποροι [1]) ὄντες

ποιεῖν ἐν ταῖς χερσὶν καὶ τοῖς ποσίν. Haec fuerunt sine dubio Isaac. Tzetzae, sed reliqua a Io. Tzetza addita, vt ostentaret doctrinam suam.

12) καί) Inserunt Vitt. 2 et 3. — Διόνυσ. v. 14 — 17.

13) μέσσον) Vit. 2. μέσων, perperam.

14) Σαυρομάτων) Ita Dionys. et edd. omnes ante Seb. qui cum Vitt. 2 et 3. Σαυρομάτων.

15) Σκυθίην τε) Vit. 3. tollit τε, vt Codd. Potteri.

16) πρὸς Βορ.) A Seb. annexa nostri non anectunt, nec opus erat ea annectere.

17) ἤτοι ἀποκ.) Absunt a Vitt. 2 et 3. deinde legunt γιν. τοῖς οἰκοῦσι pro γιν. ἐν τοῖς ἐνοικοῦσι, bene, nam ἐν plane redundare videtur.

18) ὡς φησί) Nostri pro καθὰ φησι. Nicand. Ther. v. 382 seqq.

19) ἀμφισβ.) Nostri ἀμφισβίνης, male.

20) περικλυζ.) Nostri pro παρακλυζ. apte. *Caeterum Nicandri locum ita ex antiquis, vt Tzetzes, explicat Demetrius, nempe de τῷ ἐκ τοῦ ῥίγους διασπάσμῳ, vid. in schol. p. 26. ad extr. quod scholiasta quoque cum Tzetza facit.* Thryllit.

21) Μαιώτ.) Hoc schol. e Vat. Cod. a Seb. prolatum nostri ignorant.

1) ἔμποροι) Nostri ἔμπεροι, non satis apte.

ἦλθον εἰς τὸ Ἄργος, καὶ ἁρπάσαντες [2]) Ἰὼ, τὴν Ἰνάχου θυγατέρα, ἐκόμισαν εἰς Αἴγυπτον τῷ Ὀσίριδι [3]), ὡς καὶ [4]) ὁ Λυκόφρων οὗτος καὶ ἕτεροί φασιν. Ὁ δὲ Ἡρόδοτος [5]) αὐτὴν [6]) λέγει τὴν Ἰὼ παρὰ [7]) τὸ πλοῖον τῶν Φοινίκων κατερχομένην, μίγνυσθαι τῷ ναυκλήρῳ. Ἔγκυος δὲ γενομένη, ἐξῃτήσατο αὐτοῖς [8]), φόβῳ τοῦ πατρὸς, ἀπαχθῆναι εἰς Αἴγυπτον. Βοῶπιν δὲ αὐτὴν λέγει, ὅτι μυθικῶς, ὥς φασιν, ὁ Ζεὺς ἐμίγνυτο αὐτῇ, γνοῦσα δὲ [9]) ἡ Ἥρα, βοῦν αὐτὴν ἐποίησεν. Ἡ δ᾽ ἀλήθεια οὕτως ἔχει, ὅτι οἰστρηθεῖσα ὑπ᾽ ἔρωτος, δίκην βοὸς ἐπλανᾶτο.

Ex 1292. Ταυροπάρθενον] Σόλοικον φαίνεται, εἰ μὴ οὕτως εἴπῃ τις, τὴν ἐποχουμένην τῷ ταύρῳ, ἤτοι τῷ ταυρομόρφῳ πλοίῳ· οὐ γὰρ ἀῤῥενόθηλυς ἦν, ὥστε λέγειν αὐτὴν ταυροπάρθενον· οὐ γὰρ ταῦρος ἐγένετο, ἀλλὰ βοῦς. Τὸ δὲ πλοῖον, ἔνθα ἡρπάγη, ταυρόπρωρον ἦν [10]).

Ex 1294. Πλάτιν [11])] Πλάτιδας καὶ πλαγγόνας [12]), ληνὰς [13]), δαγύδας [14]), τὰς νύμφας καλοῦσι Λάκωνες, Κύπριοι, καὶ ἕτεροι.

2) καὶ ἁρπάσ.) Circa haec verba in margine Vit. 2. scripta leguntur: λέγεται δὲ, ὅτι ἀρχὴ γέγονε πολέμου Ὀσίριδος

3) τῷ Ὀσίρ.) Delent τῷ Vitt. 2 et 3.

4) ὡς καὶ) Pro ὡς Vitt. 2 et 3. deinde nostri καὶ ἕτεροι φασὶν bene, pro φασὶ, καὶ ἕτεροι.

5) Ἡρόδοτ.) I, 5.

6) αὐτὴν) Vitt. 2 et 3. αὐτὸς.

7) παρὰ) Nostri περί.

8) αὐτοῖς) Pro αὐτοῦ nostri cum Sebast.: forte αὐτούς.

9) γνοῦσα δὲ) Vitt. 2 et 3. pro ὁ γνοῦσα.

10) τὸ δὲ πλ. — ἦν) Haec a Seb. addita Vit. 1. et Ciz. etiam, sed ad extr. scholii superioris addunt.

11) πλάτιν) Vit. 1. et Ciz. πλᾶτιν. vid. Nott. ad Lycophr.

12) πλαγγόνας) A πλαγγὼν et πλάζω. Sic omnino legendum, non vero cum Seb. πλάγωνας. Vit. 1. et Ciz. tuentur vulg. πλάτωνας: Vit. 2 et 3. plane omittunt, cff. Etymolog. Hesych. ad πλαγγὼν, schol. Theocrit. II, 110. et Spanheim ad Callim.

Κῆρα 15)] Αὐτὴν τὴν Ἰὼ 16) λέγει 17), ὅτι αὐτὴ 18) ἀρχὴ πολέμου γέγονεν τῇ Ἀσίᾳ καὶ τῇ Εὐρώπῃ 19), ταῖς δυσὶν ἠπείροις.

Μεμφίτῃ] Τῷ Ὀσίριδι, ὡς οὗτός φησι. Μέμφις 20) γὰρ πόλις Αἰγύπτου· Μεμφίτῃ οὖν τῷ Αἰγυπτίῳ.

1297. Κούρητες] Οἱ τὸν Δία θρέψαντες ἐν Κρήτῃ δαίμονες 1), ἀφ' ὧν νῦν Λίβας 2) τοὺς Κρῆτας λέγει.

in Cererem v. 92. Huc pertinet quoque Phot. in Lex. πλάγγων· κοροκόσμιον κήρινον, ὅπερ δάγυνον οἱ Ἴωνες.

13) ληνάς) Sic omnino legendum, a ληναῖος, *Bacchus*, pro λίνας, quod omnes Codd. seruant.

14) δαγύδας) A δαγύς, recte. Vitt. 2 et 3. perperam δαγίδας, cf. Schol. Theocrit. l. l. et Phauor. ad δαγύδι.

15) κῆρα —) Hoc schol. a Seb. huc translatum in nostris et edd. pr. ponitur post Μεμφίτῃ. Scholiastae, vti iam obseruatum est, non semper ordinem verborum sequuntur, scholiaque additamentis subinde aucta nouis transposita videntur.

16) τὴν Ἰὼ) A Seb. additum nostri non agnoscunt.

17) λέγει) Vitt. 2 et 3. εἶπεν.

18) ὅτι αὐτὴ) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui αὐτὴ non habent. Ὅτι pro ὅτε cum Seb. praebent.

19) τῇ Ἀσίᾳ — τῇ Εὐρ.) Pro Ἀσίᾳ καὶ Εὐρώπῃ Vitt. 2. et 3. bene.

20) Μέμφις) Pro Μέμφις Vit. 1. et Ciz. recte, cf. Steph. et Strab. XVII, p. 807. Deinde adiiciunt Vit. 1. et Ciz. Μεμφίτῃ — Αἰγυπτίῳ.

1) δαίμονες) Abest a Vit. 2 et 3. vti etiam ab Apollod. I, 2, 7. cf. Heyne ad h. l. in Obseruatt. p. 7. In Callimach. in Iouem v. 52. dicti κύρβαντες, *ii vero* in scholiis δαίμονες περὶ Ῥέαν, οἱ τὸν Δία φυλάξαντες. Eudoc. p. 195. δαίμονες οὗτοι οἱ κύρβαντες.

2) νῦν) Sic Vitt 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. cum edd. ante Pott. νῦν λίβας, h. e. *Phoenices*, quae vero lectio Pottero ideo se non probauit, quod poeta hic a Curetibus vniuersos Cretenses appellet κούρητας. Equidem eam non damnauerim, nam primum haec est lectio Codicis antiquissimi, tum

'Αντίποινοι] Εἰς ἀντέκτισιν καὶ ἀνάσωσμα 3), Εὐρώπην ἐκ Φοινίκης ἁρπάσαντες ἀντὶ τῆς 'Ιοῦς.

1298. Πόῤῥιν 4)] Δάμαλιν. Ἔφην δὲ πολλάκις, ὅτι δύο ρρ χρὴ γράφειν· πόρτις 5) γὰρ ἦν. Ἐπεὶ οὖν γέγονε πόρτις, ἀντὶ τοῦ τ ὀφείλει τεθῆναι 6) δεύτερον ρ 7). Οὗτος δὲ ἀδείᾳ Λυκοφρονικῇ πάντα γράφει, οὐκ εἰδὼς, ὡς ἔοικεν, ὅτι τὸ χωλὸν πάθος ἐστὶ τοῦ ἰάμβου 8), καὶ τίθεται καὶ σπονδεῖος, καὶ τροχαῖος ἐν τῷ τέλει τοῦ ἰαμβικοῦ 9).

1299. Ἐν ταυρομόρφῳ τρόπιδος] Καλλίστως 10) τοῦτο ἔγραψεν ὁ Λυκόφρων, ὅτι ταυρομόρφῳ πλοιαρίῳ 11) ἐκ τῆς Φοινίκης οἱ Κρῆτες τὴν Εὐρώπην ἁρπάσαντες, ᾤχοντο· ληροῦσι γὰρ μυθικῶς 12) οἱ μυθογράφοι, ὅτι ὁ Ζεὺς, ταῦρος γεγονὼς, αὐτὴν ἥρπαξεν. Ἔχει δὲ καὶ ἄλλως ὁ μῦθος 13). Ταῦρος, ὁ Κνώσ-

ea non est, quam des libidini aut stupori librarii vel glossatoris, deinde ἀφ' ὧν non significat *a Curetibus*, sed: *ab hoc officio, quod Curetes Ioui puero praestiterunt in Creta.* Magis probauerim coniecturam Potteri Ἰδαίους.

3) καὶ ἀνάσ.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. non praebent. Sane ἀνάσωσμα verbum incognitum, nec tamen ineptum. Deinde pro ἀντίκτησιν omnino cum nostris legendum ἀντέκτισιν, ab ἀντεκτίω.

4) πόῤῥιν) Codd. Vitt. 2 et 3. transposito hoc scholio, priorem locum dant sequenti. Vit. 1. et Ciz. plane ignorant, quia carpit Lycophr.

5) πόρτις) Vitt. 2 et 3. πόρις.

6) τεθῆναι) Vit. 3. τεχθῆναι. *An* ταχθῆναι? Thryllit.

7) δεύτερον ρ) Nostri modo τὸ ρ.

8) ἰάμβου) Nostri ἰαμβικοῦ.

9) καὶ τίθεται — ἰαμβικοῦ) Desunt in Vitt. 2 et 3.

10) καλλίστως — ὅτι) Absunt a Vitt. 2 et 3. sine dubio a Io. Tzetza omissa, ne Lycophron laudaretur. Pro γέγραφεν Vit. 1. et Ciz. ἔγραψεν.

11) πλοιαρίῳ) Vit. 1. et Ciz. πλοίῳ.

12) μυθικῶς) Addunt Vit. 1. et Ciz.

13) ὁ μῦθος) Abest νῦν, bene, a Vit. 1. et Ciz.

σιος [14]) στρατηγὸς, παρ' Ἀστερίαν [15]), τοῦ καὶ Μινωταύρου, βασιλέως Κρήτης, πεμφθεὶς, ἀφήρπασεν αὐτὴν ἐκ τῆς Σαραπίας, πόλεως Φοινίκης, μεταξὺ Σιδῶνος καὶ Τύρου κειμένης.

1300. Δικταῖον] Δίκτη καὶ Ἴδη, ὄρη Κρήτης. Ἔστι δὲ Δίκτη καὶ Ἴδη ὄρη [16]) Τροίας, ὡς καὶ Ἄρατος φησι περὶ τῆς ἐν Κρήτῃ Ἴδης·

Δίκτῃ ἐν εὐώδει, ὄρεος σχεδὸν Ἰδαίοιο.

1301. Κρήτης Ἀστερίῳ στρατηλάτῃ] Ὁ Ἀστέριος οὗτός ἐστιν ὁ καὶ Μινώταυρος. Εἶχε δὲ, ὥς φασι [1]), ταύρου πρόσωπον. Ἦν δὲ Πασιφάης υἱὸς, γεννηθεὶς αὐτῇ ὑπὸ Μίνωος καὶ ταύρου [2]), ὃν Δαίδαλος [3]) ἐποίησεν. Ἢ τὸ ἀληθὲς, ὑπὸ Ταύρου τοῦ στρατηγοῦ· ᾧ καὶ ὅμοιος ὢν, ἐμυθεύθη, ταύρου πρόσωπον ἔχειν. Οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων τὸν Ἀστέριον Δία πατέρα εἶναι λέγει τοῦ Σαρπηδόνος, Μίνωος καὶ Ῥαδαμάνθυος.

1302 — 08. Οὐδ' οἵ γ' ἀπηρκέσθησαν] Οὐδὲ οἱ Κρῆτες, Ἕλληνες ὄντες [4]), ἠρκέσθησαν τιμωρησάμενοι [5]) τοὺς βαρβάρους, καὶ ἀντὶ τῆς Ἰοῦς τὴν Εὐρώπην ἁρπάξαντες [6])· ἀλλὰ καὶ ἔστειλεν εἰς ἀποικίαν περὶ τὴν Τροίαν Τεῦκρον καὶ Σκάμανδρον [7]), οὗ Σκαμάνδρου ἐκ-

14) κνώσσιος) Vitt. 2 et 3. κνωσσοῦ.

15) παρ' Ἀστ.) Vitt. 2 et 8. pro παρὰ Ἀστ. Vit. 1. et Ciz. male περὶ Ἀστ.

16) ἔστι — ὄρη) Vit. 1. et Ciz. pro ἔστι δὲ καὶ Ἴδη ὄρος, bene: respondet vers. Arati in Phaenom. 33. Deinde nostri cum Seb. Δίκτη pro Δίκτῳ in vers. Arati.

1) ὡς φασι) Apollod. III, 1, 4, cf. Io. Tzetz. Chil. I fab. 19.

2) καὶ ταύρου) Vit. 1. et Ciz. κενταύρου, recte ne?

3) Δαίδ) A Ciz. et Vit. 1. abest art. ὁ.

4) ὄντες) Deest in Vitt. 2 et 3.

5) τιμωρησ.) Vit. 1. et Ciz. τιμωρούμενοι, qui quoque seq. καὶ tollunt.

6) ἁρπάξ.) Vitt. 2 et 3. ἁρπάσ.

7) καὶ σκάμ.) Vit. 3. ἐκ τε

γατέρα γήμας ὁ Δάρδανος, γεννᾷ τοὺς ἐμοὺς προγόνους. [Πῶς οὖν [8]); ἐπεὶ μᾶλλον τούτων [9]) συγγενῆ ἔλαβεν ὁ Δάρδανος, καὶ οὐ παρ' αὐτῶν ἀφηρέθη, ὥς φησιν ὁ Λυκόφρων· Οὐδ' οἵ γ' ἀπηρκέσθησαν, ἀλλ' ἔστειλαν στρατόν. Πρὸς τοῦτο ἀποβλέψας ὁ Λυκόφρων, εἶπε γὰρ [10]), ὅτι περὶ Τροίαν ἐλθόντες, ἀποίκους [11]) ἐστείλαντο, καὶ ἔκτισαν τὸ Σμίνθιον· τὴν γὰρ ἐπιγαμίαν ἑκοντὶ ἐποιήσαντο. Ἡ δὲ ἱστορία οὕτως ἔχει· Τεῦκρος υἱὸς ἦν Σκαμάνδρου τοῦ Κρητός. Οἷς [12]) ἐδόθη χρησμὸς, ἐκεῖ οἰκῆσαι, ἔνθα γηγενεῖς ἐπίθωνται αὐτοῖς. Περὶ δὲ τὰ τῆς Ἰλίου μέρη [13]) γενόμενοι, βρωθέντων νύκτωρ ὑπὸ μυῶν [14]) τῶν ὀχέων [15]) τῶν ἀσπίδων, καὶ τῶν νευρῶν τῶν τόξων αὐτῶν, μνησθέντες τοῦ χρησμοῦ [16]), ἔκτισαν τὸ Σμίνθιον, καὶ ἱερὸν Σμινθίου Ἀπόλλωνος (οἱ γὰρ μύες [17]) παρὰ Κρησὶ σμίνθιοι [18]) καλοῦνται). Κτίσαντες δὲ τὴν πόλιν, κατῴκησαν ἐκεῖ, καὶ ἐβασίλευσε Τεῦκρος, ἀφ' οὗ καὶ Τεῦκροι [19]) οἱ Τρῶες, ὡς καὶ Καλλίμαχος [20])·

Τεύκρων ἡνίκα νῆες Ἀχαιῶν ἄστεα κῆδον [21]).

8) πῶς οὖν vsque ad οὕτως ἔχει absunt a Vit. 1. et Ciz. Sunt lo. Tzetzae.

9) τούτων) Vitt. 2 et 3. τούτου, et hinc αὐτοῦ pro αὐτῶν.

10) εἶπε γὰρ, ὅτι) Pro εἶπε πρὸς τὸ, ὅτι, Vitt. 2 et 3. bene.

11) ἐλθόντες, ἀποίκους) Vitt. 2 et 3. pro ἀπελθόντες ἀποικίαν.

12) οἷς) Sic Vit. 1. et Ciz. τούτοις Vitt. 2 et 3. pro τούτῳ, recte: infra μνησθέντες τοῦ χρησμοῦ.

13) τὰ — μέρη) Pro τὸ — μέρος nostri.

14) ὑπὸ μυῶν) Negligentia librarii in Vit. 1. et Ciz. exciderunt.

15) τῶν ὀχέων) Vit. 1. et Ciz. cum glossa τῶν ὀχέων, λώρων.

16) μνησθ. τ. χρησ.) Nostri non agnoscunt.

17) μύες) Vit. 1. et Ciz. μῦες.

18) σμίνθιοι) Nostri pro σμίνθοι, cff. Strab. XIII, p. 613. ibique Tzsch. et Villois. ad Apollon. Lex. s. v. σμινθεῦ, vbi etiam σμίνθιοι, et de Apolline Sminthio Amm. Marcell. XXII, 7.

Ex 1304. Δρακυλίῳ] Κρητικῷ· Δράκη, ... πόλις Κρήτης.

Ex 1305. Εἰς Βεβρύκων] Τῶν Τρώων [1]). Βέβρυκες γὰρ, νῦν οἱ Μυσοὶ, ἐνδάτεροι Βιθυνῶν ὄντες, ... ὄρος Ὄλυμπος. Εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι Βέβρυκες, ἔθνος Γαλατῶν, μεταξὺ Πειρήνης, καὶ Κεραυνίων ὀρῶν [2]), ... Ἰβηρίας κείμενον, οἳ καλοῦνται Ναρβωνήσιοι [3]).

Ex 1306. Ὧν ἀπὸ σπορᾶς] Ἀρίσβη, ἡ, κατά τινας, Βάτεια, θυγάτηρ τοῦ Τεύκρου, τοῦ Κρητὸς, ἣν ἔγημε Δάρδανος, ἀφ' ὧν γέγονε Ἐριχθόνιος [4]). Τρῶα δ' Ἐριχθόνιος, Τρὼς δὲ [5]) Ἶλον, Ἀσσάρακον, καὶ Γανυμήδην· Ἶλος δὲ γεννᾷ Λαομέδοντα, Λαομέδων Πρίαμον, Πρίαμος τὴν Κασσάνδραν [6]), καὶ τοὺς αὐτῆς ἀδελφούς.

1309. Καὶ δευτέρους [7]) ἔπεμψαν] Ὄπισθε ζήτει, ὅπου περὶ τῶν Ἀργοναυτῶν πάντα κατὰ λεπτὸν

ibique interptt. et Eustath. ad Hom. Il. p. 26.

19) τεύκρει) Sic nostri cum edd. ante Pott. pro τευκροὶ, et mox τεύκρων pro τευκρῶν, cf. Heyne ad Apollod. III, 12, 1, p. 326.

20) καλλίμαχ.) In Fragm. n. 389. Spanh. p. 518. Ernesti.

21) κῆδον) Forte κήδουν: Bentley κήδειν: Vit. 1. et Ciz. κήδει. Expungendum autem esse hunc vers. e Fragm. quum sit v. 231. Hymn. in Dian. docet ibi Ruhnken.

1) τῶν τρώων — ὄλυμπος) Vit. 1. et Ciz. modo: βέβρυκες οἱ τρῶες. A Vitt 2 et 3. vero absunt βέβρ. γὰρ — καὶ ἕτεροι.

2) ὀρῶν) Deest in Vit. 3.

3) Ναρβων.) Sic etiam Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. λακωνήσιοι.

4) Ἀρίσβη — Ἐριχθόνιος) Sic Vit. 1. et Ciz. pro: Ἀρίσβην, ἢ κατά τινας Βάτειαν, θυγατέρα Τεύκρου, γήμας Δάρδανος, γεννᾷ Ἐριχθόνιον. Verba vero ἢ κατά τινας Βάτειαν, quae sunt Apollodori III, 12, 1. ab iisdem praetermissa restituimus.

5) τρῶα δὲ — λαομέδων) Male exciderunt in Vitt. 2 et 3.

6) κασσάνδραν) Hoc modo nostri, sublato Pronomine αὐτὴν, quod vere abundat.

7) καὶ δευτέρους) Totum hoc schol. ignorant Vit. 1. et Ciz. vt fere semper, vbi schol. diligentiam suam

ἔγραψα, εἰ καὶ βραχύτατα, ὅσα οὐδὲ πεντήκοντα Ἀπολλώνιοι.

1312. Εἰς Κυταίαν τὴν Λιγυστικὴν] Ἡ Κύταια πόλις Κολχίδος, οἱ δὲ [8]) Κόλχοι ἔθνος ἐστὶ Λαζικόν, ὡς ἔφην [9]) ὄπισθεν πλατυτέρως, πλησίον Ἀβασγῶν κείμενον. Τὸ δὲ Λιβυστικὸν [10]) καὶ τὸ Λιγυστικὸν κλίμα [11]) (ὧν τὸ μὲν [12]) ἀπὸ Λιβύης, τῆς Ἐπάφου θυγατρὸς, ἐκλήθη· τὸ δὲ ἀπὸ Λίγυος, τοῦ Ἀλεβίωνος [13]) ἀδελφοῦ) τῆς Κυρήνης [14]), καὶ Καρχηδόνος, καὶ Ἀλεξανδρείας εἰσίν [15]). Ταυτό ἐστιν, ὡς ὄπισθεν εἶπον, περὶ τὴν Λιβύην [16]). Ὁ δὲ Λυκόφρων οὗτος [17]), καινοτομῶν τὰ πολλὰ, τὴν Κολχικὴν Λιγυστικὴν καλεῖ· ὁ δὲ Λίγυς οὗτος, κωλύων Ἡρακλῆ ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐλθεῖν, ἀνῃρέθη. Καὶ κατὰ [18]) μὲν τοὺς μὴ εἰδά-

praedicat. Est Io. Tzetzae.

8) κολχίδος, οἱ δὲ) Abest ἐστὶν a Vit. 1. et Ciz. hic et postea: hic deleuimus.

9) ὡς ἔφην — κείμενον) Non reperiuntur in Vit. 1. et Ciz. Videntur esse Io. Tzetzae. Vitt. 2 et 3. seruant κείμενοι pro κείμενον, quod Pott. in edit. 2. recepit.

10) τὸ δὲ λιβυστικόν) Nostri tuentur lectionem vet. ἡ δὲ λιβύη.

11) κλίμα) Nostri pro κλῖμα, recte.

12) ὧν τὸ μὲν vsque ad καινοτομῶν desiderantur omnia in Vitt. 2 et 3. et pro καινοτομῶν legunt καινότομον, vt iungatur cum κλίμα. Vit. 1. et Ciz. habent, sed vt in edd. ante Seb. ὃ ἐκλήθη ἀπὸ λίγυος τοῦ ἀλεβ. ἀδελφοῦ, reliquis omissis.

13) Ἀλεβίωνος). Forte Ἀλεξίωνος, vid. obseruata ad v. 649. cf. Cluuer. Ital. Antiq. p. 47. vbi Ligurum gentem longe antiquiorem fuisse temporibus Herculis ostendit.

14) κυρήνης) Vit. 1. et Ciz. κυρήνου. Deinde καλχηδ. pro καρχηδ. et ἀλεξάνδρου pro ἀλεξανδρείας.

15) εἰσίν) Addunt Ciz. et Vit. 1.

16) ταυτό — λιβύην) A Seb. additum Vit. 1. et Ciz. non agnoscunt.

17) οὗτος) Abest a Vit. 1. et Ciz.

18) καὶ κατὰ — περὶ τυρσηνίαν) Non extant in Vit. 1. et Ciz. Sunt sine dubio Io. Tzetzae.

τας [19]) διαίρεσιν κλιμάτων, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν δοκοῦντες Λιβυστικὴν καὶ Λιγυστικὴν, οὕτως εἴπομεν ἔχειν [20]. κατὰ δὲ τὴν ἀκρίβειαν Λιγυστικὰ [21]) μέρη εἰσὶ τὰ περὶ Τυρσηνίαν [22])· οἱ γὰρ Λίγυες τὴν παραλίαν ἀπὸ Τυρσηνίδος [23]) μέχρι τῶν Ἄλπεων, καὶ ἄχρι Γαλατῶν νέμονται, ὥς φασι [24]) Δίων [25]) καὶ ἄλλοι ἀκριβέστατοι [26] ἱστορικοὶ, συγγραφεῖς τε καὶ γεωγράφοι.

1313. Τετράπνην ὕδρον] Δικέφαλον δράκοντα ἤτοι δύο ῥῖνας ἔχοντα· αἱ γὰρ δύο ῥῖνες τέσσαρας πνοὰς ἔχουσιν. Ὕδρον δὲ τὸν δράκοντα εἶπεν [1]), εἶδος λαβὼν ἀντὶ εἴδους.

Θρόνοις [2])]. Φαρμάκοις τῆς Μηδείας [3]), παρὰ τὸ θορῶ, θόρωνα καὶ θρόνα.

1315. Καὶ λέβητι δαιτρευθεὶς δέμας] Φασὶν ὅτι ὁ Ἰάσων ὑπὸ Μηδείας ἐν λέβητι ἑψηθεὶς, πάλιν νέος γέγονεν [4]).

1316. Ἐῤῥάου] Τοῦ κριοῦ. Ὁ δὲ Καλλίμαχος [5]) λέγει τοῦ κάπρου, παρὰ τὸ ἐῤῥούω, τὸ ὁρμῶ.

19) μὴ εἰδότ.) Abest μὴ a Vitt. 2 et 3.

20) οὕτως εἴπομεν ἔχειν.) Pro οὕτως, ὡς εἴπομεν, ἔχει, Vitt. 2 et 3. bene.

21) λιγυστ.) Nostri cum edd. pr. λιβυστ. Saepe haec vocc. sunt permutata, vid. ad v. 648.

22) τὰ περὶ τυρσ.) Ita Seb. sed nostri ὥσπερ καὶ εἴπομεν: edd. vett. ἅπερ εἴπομεν.

23) τυρσηνίδος) Vitt. 2 et 3. τυρσηνοῦ.

24) φασι) Vit. 1. et Ciz. pro φησι, et ἄλλοι pro ἕτεροι, bene.

25) Δίων) In Fragm. T. I, p. 5. ed. Reimari.

26) ἀκριβ.) Vit. 3. ἀκριβέστεροι.

1) εἶπεν) Vit. 1. et Ciz. καλεῖ.

2) θρόνοις) Carent Vitt. 2 et 3. hoc schol. et reliquis usque ad v. 1317. παραλίᾳ.

3) τῆς Μηδ.) Non habent Vit. 1. et Ciz.

4) ὁ Ἰάσων — γέγονεν) Sic Vit. 1. et Ciz. pro ἡ Μήδεια τὸν Ἰάσονα ἑψήσασα νέον ἐποίησεν.

5) Καλλίμαχ.) In Fragm. 335, p. 416. Spanh. p. 552 Ernesti.

1317. Ἀλλ᾽ αὐτάκλητον[6]] Ηὐτομόλησε γὰρ καὶ ἡ Μήδεια πρὸς τὸν Ἰάσονα.

Κεραΐδα] Τὴν Μήδειαν νῦν λέγει[7]· κεραῒς γὰρ ὄρνεον μικρότατον, κατωφερὲς[8]) πρὸς συνουσίαν. Κεραΐδα δὲ ταύτην καλεῖ, παρ᾽ ὅσον κατέτηξεν ἑαυτὴν διὰ τὴν λύπην τῆς ἑτερογαμίας τοῦ Ἰάσονος.

1318. Τὴν γνωτοφόντιν καὶ τέκνων ἀλάστορα] Τὴν ἀνελοῦσαν καὶ φονεύσασαν[9]) τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Ἄψυρτον· ἡ γὰρ Μήδεια[10]) φυγοῦσα, καὶ διωκομένη παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸν Ἄψυρτον τοῦτον λαβοῦσα, ἀνεῖλεν. Ὕστερον δ᾽ ἐν Κορίνθῳ καὶ τοὺς ἐξ Ἰάσονος αὐτῆς παῖδας Μέρμερον καὶ Φέρητα, διὰ τὴν πρὸς Ἰάσονα ζηλοτυπίαν, ὅτι ἀπολιπὼν αὐτὴν, ἔγημε Γλαύκην, τὴν θυγατέρα Κρέοντος, τοῦ βασιλέως τῆς Κορίνθου[11]).

1319. Εἰς τὴν λάληθρον κίσσαν] Τὴν Ἀργὼ λέγει, ὅτι ἡ τρόπις αὐτῆς ἐκ τῆς Δωδωναίας δρυὸς ἦν, φωνήεσσα καὶ λάλος[12]). Κίσσαν δὲ αὐτὴν καλεῖ, ἐπειδὴ τὸ ὄρνεον, ἡ κίσσα[13]), μιμητικόν[14]) ἐστι φωνῆς ἀνθρωπίνης, ὡς καὶ ἡ Ἀργώ. Πάντα δὲ προέγραψα[15]).

1322. Πάλιν δ᾽ ὁ πέτρας ἀσκέρας] Τὴν περὶ[1]) Θησέως, καὶ τοῦ ξίφους, καὶ τῶν ὑποδημάτων τοῦ Αἰ-

6) Ἀλλ᾽ αὐτόκλ. — Ἰάσονα) Desunt quoque in Vit. 1. et Ciz.

7) τὴν Μήδ. — λέγει) Ponuntur in Vit. 1. et Ciz. post συνουσίαν, seqq. vero κεραΐδα δὲ — omissis.

8) κατωφερὲς — Ἰάσονος) Vitt. 2 et 3. non exhibent.

9) καὶ φονεύσ.) Abest a nostris: e glossa est.

10) ἡ γὰρ Μήδ. — ἀνεῖλεν) Non reperiuntur in nostris.

11) τοῦ βασ. — Κορίνθου) Ignorant nostri.

12) λάλος) Cf. schol. *Apollonii* p. 132, b. Thryllit.

13) ἡ κίσσα) Non est in Vit. 1. et Ciz.

14) μιμητικόν) Vitt. 2 et 3. μιμητική.

15) πάντα — προέγραψα) Absunt haec, quae Io. Tzetzae esse videntur, a Vit. 1. et Ciz. vt ab edd. ante Pott. Vitt. 2 et 3. habent.

1) τὴν περὶ vsque ad v. 1324. Vit. 1. et Ciz. haec

γέως, τῶν ὑπὸ τὴν καλουραίαν πέτραν, ἱστορίαν εἶπ[illegible] πρότερον. Κολουραίαν γὰρ αὐτὴν ὁ Καλλίμαχος καλ[illegible], λέγει 3)·

Ἐν γάρ 4) μιν Τροιζῆνι κολουραίῃ ὑπὸ πέτρῃ 5)
Θῆκε σὺν ἀρπίδεσσιν . . . . .

Ἀσκέρας] Εἶπον ὄπισθεν, ὅτι τὰ περὶ τοὺς π[illegible]δας πιλία, ἤτοι τὰ ὀρτάρια, λέγεται 6)· ὁ δὲ Λυκό-φρων τὰ ὑποδήματα λέγει.

1324. Ὁ Φημίου παῖς] Ἀντὶ τοῦ Φημιάδης [illegible] κατὰ τοῦτον γὰρ ὁ Φημίου 8) παῖς Θησεύς. Αἰγεὺς γὰρ 9) Φημίου παῖς ἦν, Αἰγέως δὲ Θησεύς. Καὶ ὅτι μὲν Αἰγέως καὶ Αἴθρας ἦν 10) υἱὸς ὁ Θησεὺς, ἀληθές· ὁ δὲ Αἰγεὺς Πανδίονος υἱὸς ἦν, ἀλλ' οὐ Φημίου.

Σκύρος] Ἡ Σκύρος ἐστὶ νῆσος 11) μία τῶν Κυ-

tantum praebent: ἡ περὶ Θησέως καὶ τοῦ ξίφους Αἰγέως ἱστορία ἐῤῥέθη, supra ad v. 494.

3) κολ. γὰρ — καλῶν, λέγει) Sic Vitt. 2 et 3. pro: κολ. δὲ, ὅτι οὕτως — καλεῖ, λέγων, melius, nam vix credibile est, Tzetzen ideo dixisse κολουραίαν, quia Callimachus sic dixerit: cf. Callimach. Fragm. p. 322. Spanh. et p. 438. Ernesti. Bentley putat, hoc fragmentum ad Hecalen pertinere, cuius argumentum fuerit Theseus ab Hercule hospitio exceptus.

4) ἐν γάρ) Nostri ἔργα, vt supra ad v. 494. Hemsterhus. vult legi: Ἀορά μιν.

5) πέτρῃ) Nostri πέτρᾳ.

6) λέγεται) Vitt. 2 et 3. λέγονται.

7) Ἀντὶ — Φημιάδ.) Desunt in Vitt. 2 et 3.

8) ὁ Φημίου) Ita quoque Vitt. 2 et 3. sed Ciz. et Vit. 1. cum edd. ante Potter. 2. ὁ Φημιάδου, cf. Heyne in Obseruatt. ad Apollod. p. 342.

9) Αἰγεὺς γὰρ — Θησεύς) Sic Vit. 1. et Ciz. pro φασὶ γὰρ, τὸν Αἰγέα Φημίου εἶναι παῖδα, Αἰγέως δὲ Θησέα. Haec sunt alterius, illa vero primae recensionis.

10) ἦν) Vit. 1. et Ciz. addunt, omisso tamen ὁ υἱός.

11) ἡ Σκύρ. — νῆσος) Pro νῆσός ἐστιν ἡ Σκ. nostri, aptius.

κλάδων, ἧς ἐβασίλευσε Λυκομήδης, Δολόπων [12]) τὴν νῆσον οἰκούντων. Ἐν γοῦν τῇ Σκύρῳ ταύτῃ Θησεὺς ἢ ἀγροὺς ἔχων [13]), κατὰ Πλούταρχον [14]), καὶ φιλίαν πρὸς τὸν Λυκομήδην [15]), φοβηθεὶς δὲ [16]) διὰ τὴν ἁρπαγὴν τῆς Ἑλένης καὶ τὴν κατ᾽ αὐτοῦ ἐκστρατείαν τῶν Διοσκούρων, ἦλθε πρὸς Λυκομήδην, καὶ διέτριβε περὶ τὴν νῆσον. Ἢ, κατά τινας, ὅτι ὑπόνοιαν [17]) παρέσχεν, ὅτι μέλλει τυραννεῖν ἐν Ἀθήναις. Ἢ, καθ᾽ ἑτέρους, ὅτι ὑπὸ Λύκου, τοῦ Αἰγέως ἀδελφοῦ, ἢ διὰ τὸν φόνον [18]) τῶν Παλλαντίδων, ἢ διὰ τὴν Ἱππολύτου ἀναίρεσιν, ἐξώσθη τῶν Ἀθηνῶν, καὶ οὕτως φυγὰς [19]) ἦλθεν εἰς Σκῦρον. Κἀκεῖ δὲ νεωτερίζόμενον ὁ Λυκομήδης αὐτὸν ὑποπτεύσας [20]) καὶ δειλιάσας περὶ τῆς ἀρχῆς, ἀναγαγὼν ἐπί τινα λόφον, καὶ δῆθέν τινα ὑποδεικνὺς [21]), κατεκρήμνισε καὶ ἀνεῖλεν αὐτόν [22]).

1327 — 28. Σὺν θηρὶ βλώξας] Πάλιν ὁ Ἡρακλῆς ἐλθὼν [1]) εἰς τὴν Σκυθίαν πρὸς τὰς Ἀμαζόνας, δι-

12) Δολόπων) Vit. 1. et Ciz. perperam Δολόσσων.

13) ἀγροὺς ἔχων) Sic Vit. 1. et Ciz. ſublata part. ἢ, quam Vitt. 2 et 3. tuentur.

14) πλούταρχ.) Theſ. c. 35.

15) πρὸς τὸν λυκομ.) Plutarch. οὔσης αὐτῷ πρὸς τοὺς ἐκεῖ φιλίας.

16) φοβ. δὲ) Pro καὶ φοβ. Vitt. 2 et 3. recte.

17) ὅτι ὑπόν.) Vitt. 2 et 3. delent ὅτι, Thryllit. putat, recte, quod vero ob repetitum postea ὅτι diſplicet.

18) φόνον) Noſtri, excepto Ciz.. φόβον, vt edd. ante Pott. minus recte, nam, auctore Pottero, Theſeus Pallantem, eiusque filios deuictos occiderat, vt teſtantur Plutarch. Pauſanias, Euripides et alii.

19) φυγὰς) Noſtri ignorant, vt poſtea νεωτεριζόμενον.

20) ὑποπτεύσ.) Pro ἰδὼν noſtri cum Sebaſt.

21) τινα ὑποδεικ.) Sic quoque noſtri cum reliquis Codd. MSſ. forte excidit χωρία, nam Plutarch. ἐπὶ τὰ ἄκρα τῆς χώρας ἀναγαγὼν αὐτόν, ὡς ἐκεῖθεν ἐπιδείξων τοὺς ἀγρούς, ſcl. αὐτοῦ.

22) αὐτόν) Ponunt Vit. 1. et Ciz. poſt κατεκρήμνισε.

1) πάλιν ὁ Ἡρ. ἐλθὼν) Vit. 1. et Ciz. pro παλ. ὁ Θησεὺς

πλοῦν παρεσκεύασε νεῖκος εἰς τοὺς Ἕλληνας, διὰ τὸν Ἱππολύτης ζωστῆρα, καὶ Ἀντιόπην τὴν Ἀμαζόνα, ἐξ ἧς Θησεὺς ἔσχεν Ἱππόλυτον. δὲ ἱστορία τοιαύτη· Ἀδμήτη [2]), ἡ Εὐρυσθέως θυγάτηρ, ἐπεθύμησε τὸν Ἱππολύτης κτήσασθαι ζωστῆρα· καὶ δὴ ἐν πλοίῳ [3]) Ἡρακλῆς μετά τε Θησέως καὶ ἑτέρων εἰς Θεμισκύρας [4]) λιμένα κατέπλευσε [5]), καὶ παραγενομένη [6] εἰς αὐτὸν Ἱππολύτη, καὶ τίνος ἥκοι χάριν πυθομένη, τὸν ζωστῆρα αὐτῷ [7]) ὑπέσχετο δοῦναι. Ἥρα [8]) δὲ, μιᾷ τῶν Ἀμαζόνων εἰκασθεῖσα, τὰς λοιπὰς ἐπεφοίτα, λέγουσα, τὴν βασιλίδα Ἱππολύτην ἁρπάξαι τοὺς προσελθόντας ξένους. Ἐνόπλων [9]) δὲ αὐτῶν ὡς πρὸς μάχην κατελθουσῶν, Ἡρακλῆς ἀντιταξάμενος κτείνει τὴν Ἱππολύτην, καὶ τὸν ζωστῆρα λαβὼν, Εὐρυσθεῖ καὶ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ ἀποκο-

σὺν τῷ Ἡρακλεῖ ἐλθὼν, recte, nam πάλιν nullo modo cadit in Theseum, forte leg. ὁ Ἡρακλῆς σὺν τῷ Θησεῖ: cf. omnino Heyne Obseruu. in Apollod. p. 156.

2) Ἀδμήτη) Cf. Io. Tzetz. Chil. II, 310.

3) πλοίῳ) Vitt. 2 et 3. πλόῳ.

4) Θεμισκύρας) Vit. 1. et Ciz. Θεμισκύρᾳ, forte τὸν ἐν Θεμισκύρᾳ, vt Apollod. II, 5, 9. vnde haec et sqq. hausta sunt. Io. Tzetz. in Chil. l. l. πρὸς τὴν Θεμίσκυραν.

5) κατέπλ.) Vt Apollod. l. l. et Io. Tzetz. in Chil. πλεύσας pro ἦλθε, quod nostri cum edd. ante Seb. seruant.

6) παραγ. εἰς αὐτὸν — πυθομένη) Nostri, vt edd. ante Seb. modo Ἱππολύτη. Videntur, quum absint a Codd. antiquissimis, a recentioribus glossatoribus illata ex Apollodoro.

7) τὸν ζωσ. αὐτῷ) Vitt. 2 et 3. τοῦτον τὸν ζωσ. omisso voc. αὐτῷ, vel τούτῳ, vt edd. pr.

8) Ἥρα — ξένους) Haec a Seb. recepta pro: Ἥρα ἐν ὁμοιωθεῖσα γυναικὶ, ταῖς λοιπαῖς Ἀμαζόσιν ἔλεγεν, ἁρπάξαι τὴν Ἱππολύτην, vt nostri cum editt. prioribus habent. Vit. 1. et Ciz. addunt καὶ τὸν ζωστῆρα αὐτοῦ. Mihi videntur in Codd. recentioribus ex Apollodoro recepta.

9) Ἐνόπλων vsque ad Στρέψαντι desunt in Vit. 1. et Ciz. A Io. Tzetza videntur addita.

μίζει. Καὶ Ἀπολλόδωρος [10]) μὲν καὶ λοιποὶ ἀναιρεθῆναί φασιν ὑφ' Ἡρακλέους τὴν Ἱππολύτην· Ἀπολλώνιος [11]) δὲ οὕτω φησί·

Γνάμψαν Ἀμαζονίδων ἔκαθεν λιμενηόχον ἄκρην,
Ἔνθα ποτὲ προμολοῦσαν Ἀρητιάδα [12]) Μεναλίππην
Ἥρως Ἡρακλέης ἐλοχήσατο· καί οἱ ἄποινα
Ἱππολύτη [13]) ζωστῆρα παναίολον ἐγγυάλιξεν
Ἀμφὶ κασιγνήτης [14])· ὁ δ' ἀπήμονα πέμψεν ὀπίσσω.

Ἕτερος δέ τις ὅμοια τοῖς προτέροις φησί [15])·

. . . . . Τελαμὼν ἀκόρητος αὐτῆς
Ἡμετέροις ἑτάροισι [16]) φόως πρώτιστος [17]) ἔθηκε,
Κτείνας ἀνδρολέτειραν ἀμώμητον Μεναλίππην [18]),
Αὐτοκασιγνήτην χρυσοζώνοιο ἀνάσσης.

Σπάσαντι [19]) μαστόν [20])] Μεταλαβόντι καὶ θηλάσαντι· ἐθήλασε γὰρ Ἡρακλῆς τὴν Ἥραν παῖς ὤν, Ἀθηνᾶς αἰραμένης αὐτὸν, καὶ πεισάσης τὴν Ἥραν θηλάσαι αὐτόν· διὸ καὶ ἀπηθανατίσθη [21]).

Δηΐας] Τῆς Ἥρας· πολεμία γὰρ ἦν τῷ Ἡρακλεῖ.

10) Ἀπολλόδ.) II, 5, 9.

11) Ἀπολλών.) II, 965 sqq.

12) Ἀρητιάδα) Pro Ἀρητιάδαν cum Seb. Vitt. 2 et 3.

13) Ἱππολύτη) Nostri Ἱππολύτης.

14) ἀμφὶ κασ.) Nostri αὐτοκασιγνήτην, vt postea in versu auctoris incerti.

15) φησί) *Hi verss. leguntur in schol. Pindari ad Nem.* III, 64. Thryllit.

16) ἑτάροισι) Vit. 2. ἑταίροισι: Vit. 3. ἑταίροις, non bene.

17) πρώτιστος) Vitt. 2 et 3. πρώτιστον.

18) Μεναλίπ.) Vit. 2. Μελανίπ. vt schol. Pindari: Vit. 3. Μελίππην, vitiose.

19) σπάσαντι) Id schol. Vit. 1. et Ciz. cum Seb. hoc loco, sed Vitt. 2 et 3. eo, quo vulgata, exhibent. Plura vero etiam a Seb. hic sunt transposita, quae nostri Codd. non transponunt.

20) μαστόν) Addunt nostri cum Seb. sed καὶ a Seb. post μεταλαβόντι illatum non agnoscunt.

21) διὸ — ἀπηθαν.) Abest a nostris.

Μύστη] Τῷ Ἡρακλεῖ, διότι ἐμυήθη ἐν Ἐλευσῖνι 22) τὰ δι' αὐτὸν 23) λεγόμενα μικρὰ 24) Μυστήρια. Εὔμολπος γὰρ, οὐχ ὁ Θρᾷξ, κατὰ Ἴστρον 25), ἀλλὰ θεὶς τὰ Μυστήρια, ἐκέλευσε ξένους μὴ μυεῖσθαι. Ἐλθόντος δὲ τοῦ Ἡρακλέους ἐν Ἐλευσῖνι 26), καὶ θέλοντος μυεῖσθαι, τὸν μὲν τοῦ Εὐμόλπου νόμον φυλάττοντες, βουλόμεναι 27) δὲ καὶ τὸν κοινὸν εὐεργέτην Ἡρακλέα θεραπεῦσαι οἱ Ἐλευσίνιοι, ἐπ' αὐτῷ τὰ μικρὰ ἐποιήσαντο Μυστήρια. Οἱ δὲ μυούμενοι μυρσίνῃ ἐστέφοντο.

Τροπαίας] Τῆς Ἥρας 28), παρ' ὅσον καὶ αὐτῇ οἱ νικῶντες, ὥςπερ τῷ Διῒ, τρόπαιον ἀνετίθεσαν 29).

Μαστὸν] Μασθὸς μὲν διὰ τοῦ σθ 30), ὁ ἀνδρεῖος, παρὰ τὸ μὴ ἐσθίεσθαι· μαστὸς δὲ διὰ τοῦ στ, ὁ γυναικεῖος, παρὰ τὸ μεστὸς εἶναι γάλακτος 31).

1329. Ζωστηροκλέπτης] Οὗτος τὸν Θησέα φησὶ λαβεῖν τὸν ζωστῆρα τῆς Ἱππολύτης, καὶ δοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ· αὐτὸς δὲ ἔλαβε τὴν Ἱππολύτην, κατὰ τοῦτον τὸν

22) ἐν Ἐλευσῖνι) Ciz. et Vit. 1. τὰ ἐλευσίνια, non male. cf. Apollod. II, 5, 12, §. 2. et Io. Tzetz. Chil. II, 394.

23) δι' αὐτὸν) Vitt. 2 et 3. δι' αὐτοῦ, quod repugnat sqq. ἐπ' αὐτῷ ἐποιήσαντο.

24) μικρὰ) Vitt. 2 et 3. μυθικὰ, perperam.

25) κατὰ Ἴστρον) Ciz. et Vit. 1. κατὰ τὸν Ἴστ. ἐν τῇ συναγωγῇ, putat Sebast. τῶν κρητικῶν θυσιῶν, cf. Voss. de Hist. Gr. p. 384.

26) ἐν Ἐλευσ.) Abest a Vit. 1. et Ciz.

27) βουλόμενοι) Vit. 1. et Ciz. pro θέλοντες, sed seq. Ἡρακλέα omittunt.

28) τῆς Ἥρας) Nostri τῆς αὐτῆς, et hinc τῇ Ἥρᾳ pro καὶ αὐτῇ, quia hoc schol. excipit schol. Δηΐας.

29) ἀνετίθεσαν) Nostri pro ἀνετίθεντο.

30) διὰ τοῦ σθ et διὰ τοῦ στ, a Seb. addita, nostri non addunt.

31) παρὰ τὸ μεστὸς – γάλ.) Vit. 1. et Ciz. vt Ammon. de Adfin. Vocc. differentia, pro ὁ μεστὸς ὢν γάλακτος. Idem, quod h. l. Tzetzes tradit de differentia horum vocabulorum, schol. ad Eurip. Hecub. 144. quam vero lepide perstringit ibi Brunk, cf. omnino Valkenar. et Ammon editor ad Ammonii μαστὸς, et Porson ad Euripid. Hec. l. l.

Λυκόφρονα [1]), ἐξ ἧς ἔσχε τὸν σώφρονα [2]) Ἱππόλυτον. Μετὰ δὲ θάνατον αὐτῆς ἔλαβε Φαίδραν [3]), ἥτις ἤρα τοῦ Ἱππολύτου, καὶ μὴ ἰσχυούσης [4]) σχεῖν τοῦτον, ᾠκοδόμησε ναὸν [5]) τῇ Ἀφροδίτῃ, Ἐρωτικὸν αὐτὸν καλέσασα. Εἶτα διὰ τὸ πολὺν ἔρωτα ἔχειν αὐτήν, εἰς νόσον περιέπεσε, καὶ τῆς τροφοῦ αὐτῆς οὐ μικρῶς ἀναγκασάσης αὐτὴν εἰπεῖν, μετά τινα χρόνου ἀνήγγειλεν. Ἡ δὲ Φαρμακοις βουλομένη λύσαι [6]) τὸν ἔρωτα αὐτῆς, καὶ μὴ δυναμένη, εἰσῆλθε πρὸς τὸν Ἱππόλυτον, κἀκεῖνος δὲ μὴ δεξάμενος τὸ ταύτης ῥῆμα, ἀπεδίωξε μετ' ὀργῆς. Ὁ δὲ Φαίδρα [7]) γνοῦσα, ἑαυτὴν ἀπέπνιξεν. Ἡμεῖς [8]) δὲ ὄπισθεν ἀρκούντως εἴπομεν. Νῦν δὲ τοῦτο μόνον λέξομεν, ὅτι Θησεὺς ἐξ Ἀντιόπης τὸν Ἱππόλυτον ἔσχεν, οὐκ [9]) ἐξ Ἱππολύτης. Ἐκείνη μὲν γὰρ ἡ ἀπελύθη, λαβόντος Ἡρακλέους τὸν ζωστῆρα παρὰ Μεναλίππης, τῆς αὐτῆς [10]) ἀδελφῆς. Ἡ Ἱππολύτη μὲν ἀνῃρέθη παρ' Ἡρακλέους· Μεναλίππη δὲ παρὰ τοῦ Τελαμῶνος.

1) κατὰ — Λυκόφρ.) Absunt a Vit. 1. et Ciz.

2) σώφρονα) Non habent Vitt. 2 et 3. Eudocia vero p. 411. concinit: ἡ ἐρῶσα τοῦ σώφρονος Ἱππολύτου.

3) Φαίδραν) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. pro Φαῖδραν, et postea Φαίδρα etiam pro Φαῖδρα, recte. Caeterum in Vitt. 2 et 3. ſicut in Codd. Potteri μετὰ δὲ — usque ad ἀπέπνιξεν non reperiuntur.

4) ἰσχυούσης) Vit. 1. et Ciz. pro ἰσχυσάσης, quod Potter. pro vet. lectione corrupta ἰσχυάσης attulit.

5) ναὸν) Cf. ſchol. ad Eurip. Hippol. 24. et Diod. Sic. IV, 62, ed. Weſſel. T. I, p. 306, et ſupra ad v. 449 et 610.

6) λύσαι) Pro λῦσαι Ciz. et Vit. 1.

7) ὁ δὲ Φαίδρα) Noſtri, vt edd. ante Seb. ἡ δὲ Φαίδ.

8) ἡμεῖς — εἴπομεν) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. comprobant, bene, quia totam mox traditam hiſtoriam omittunt, ſed Vit. 1. et Ciz. non praebent, non minus bene, quia rem totam iam enarrant, etſi ob ſqq. νῦν δὲ τοῦτο ea retinenda putem.

9) οὐκ) Pro οὐχὶ noſtri.

10) αὐτῆς) Vitt. 2 et 3. αὐτοῦ, perperam.

1330. Θεμισκύρας] Θεμίσκυρα [11]) π... Παφλαγόνων [12]) καὶ Ἀμαζόνων, ἔνθα Θεμισκύ[ρειαι] [13]) αἱ Ἀμαζόνες ὀνομάζονται [14]).

1331. Τὴν τοξοδάμνον] Οἱ μὲν ἄλλοι π... προπαροξυτόνως [1]) τοξόδαμνον γράφουσιν [2]), ἐγὼ ... παροξυτόνως. Τὰ γὰρ προπαροξύτονα πάθος [3]) δη[λοῦ]σιν, οἷον, τοξόδαμνον, τὴν δαμαζομένην ὑπὸ τόξ[ου]. Το[]ξοδάμνον δὲ, τὴν δαμάζουσαν [4]) τόξοις. Λέγει δὲ ο[ὕ]τος [5]) τὴν Ἱππολύτην.

Ὀρθωσίαν] Ὀρθωσία, ἡ Ἄρτεμις, ἀπὸ Ὀ[ρθω]σίου, ὄρους Ἀρκαδίας [6]), ὡς τιμωμένη ἐκεῖσε. Ἢ ... ἐπορθοῦσα [7]) τὰς τικτούσας· μαιεύτρια γὰρ ἡ θε[ά]. Φημὶ γοῦν οὕτως ἐγώ· Τὴν τοξικὴν Ἀντιόπην, ἤ, κα[]τὰ τοῦτον, τὴν Ἱππολύτην [8]), στερήσας τὴν Ὀρθωσ[ία]ν

11) Θεμίσκυρα) Sic nostri, Strab. XII, p. 547, Steph. et reliqui Graeci ac Latini. Creuzer vero in Fragm. Hist. Gr. Ant. p. 81. ex Hecataeo Θερμισκύρη, an recte, ipse viderit, quum Steph. ad χαδισία (χαδησία), vnde hunc locum Hecataei attulit, legat quoque Θεμισκύρη: cf. omnino Tzsch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. I, p. 602.

12) Παφλαγ.) Sic etiam Vitt. 2 et 3., verum Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr. Παφλαγονίας.

13) Θεμισκύρειαι) Sic quoque Apollon. II, 995.

14) ὀνομάζονται) Pro λέγονται Vit. 1. et Ciz. Mire Vitt. 2 et 3. ὡπλίζοντο, haud dubie corruptum ex ὀνομάζονται.

1) προπαρ.) Nostri cum Seb. pro προπαροξυτόνως.

2) γράφ.) Vit. 3. λέγουσι: Vitt. 1 et 2. omittunt.

3) πάθος) Vitt. 2 et 3. πάθη.

4) δαμάζουσαν) Vit. 1. et Ciz. δαμοῦσαν.

5) οὗτος) Vit. 2. οὕτως.

6) Ἀρκαδίας) Nostri p[ro] Ἀρκαδικοῦ. Sic quoque scho[l.] Pind. Ol. III, 54. vbi eadem narrat.

7) ὡς ἐπορθοῦσα) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ... Vitt. 2 et 3. vitiose. Sed etiam verbum ἐπορθόω est a Lexicis alienum. Schol. Pind. l. l. ἡ ὀρθοῦσα τὰς γυναῖκας, vnde dic. quoque Orthia. Fors. legendum ... ὀρθοῦσα, cf. Meurs. in Comment. ad h. l.

8) τὴν Ἱππ.) Vitt. 2 et 3 inepte τὸν Ἱππόλυτον.

Ἄρτεμιν [9]), ὡς φιλουμένην ὑπ' αὐτῆς, ὅτι τοξική. Τινὲς δὲ καὶ τὴν Ὀρθωσίαν τῆς Ἀντιόπης καὶ Ἱππολύτης [10]) ἐπωνύμως φασίν.

1332. Ἧς αἱ ξύναιμοι, παρθένοι Νεπτουνίδες] Νεπτουνὶς [1]) ἡ Ἀμαζὼν αὕτη [2]) ἐκαλεῖτο, ἀφ' ἧς καὶ αἱ λοιπαὶ Ἀμαζόνες Νεπτουνίδες [3]) καλοῦνται. Ἐπεστράτευσαν δὲ αὗται [4]) τῇ Ἀττικῇ, καὶ νικηθεῖσαι, ὑπέστρεψαν εἰς Σκυθίαν [5]). Καὶ οὗτος μὲν διὰ τὸν ζωστῆρά φησιν αὐτὰς ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στρατεῦσαι. Ἑλλάνικος [6]) δὲ ὁ Λέσβιός φησιν, ὅτι παγέντος τοῦ Κιμμε-

9) τὴν — Ἄρτεμιν) Nostri pro τῆς Ὀρθωσίας Ἀρτέμιδος, recte, vti docet seq. φιλουμένην. στερέσας, scl. τοῦ ζωστῆρος.

10) Ἱππολύτης) Vit. 1. et Ciz. ἀντὶ τῆς Ἱππ. ἐπωνύμως: Vitt. 2 et 3. τῆς Ἀντιόπης Ἱππολύτης ἐπώνυμον. Vnde patet, lectionem Vit. 1. et Ciz. esse corruptam, et inter Ἀντιόπης et Ἱππολύτης interiecta part. ἢ vel καὶ legendum esse τῆς Ἀντιόπ. ἢ vel καὶ Ἱππ. Antiopen vero etiam dictam esse Hippolytam, docet Boettiger in Vas. figl. pictur. V. I. P. III, p. 165 sqq.

1) Νεπτουνὶς) Nostri Νεπουνὶς, vt etiam Νεπουνίδες, cff. Nott. ad Lycophr. Thryllit. addit: νεπτουνίδες si vera est lectio, bene dixit Catull. 64, 28. Thetidem Neptuninen, h. e. ὠκεανίνην: Hom. δὸς δέ μοι ἑξήκοντα χορίτιδας ὠκεανίνας, vid. quae ad Catull. scripsimus. Sane bene, si Graeci Ποσειδῶνα nominassent quoque Νεπτοῦνον; Amazones quoque tunc dici possent Neptunides, ab arte equitandi et equos domandi, quae ars Neptuno Ἱππίῳ tribuitur a Virg. Georg. I, 12. et Diod. Sic. V, 69.

2) ἡ Ἀμαζ. αὕτη) Vit. 1. et Ciz. Ἱππολύτη.

3) Νεπτουνίδες — Σκυθίαν) Absunt a Vitt. 2 et 3. Verba vero νικηθεῖσαι ὑπέστρεψ. εἰς Ἰταλίαν adiungunt sqq. στρατεῦσαι.

4) αὗται) Vit. 1. et Ciz. αἱ Ἀμαζόνες.

5) εἰς Σκυθίαν) Nostri, vt edd ante Seb. εἰς Ἰταλίαν.

6) Ἑλλάνικος) Cf. Sturz. in Fragm. p. 9 et 117. Ἐν Ἀττικῇ ξυγγραφῇ, cuius praeter Thucydidem I, 97, meminerunt Iustinus Martyr in Paraenesi ad Graecos et Harpocration in Ἐρυθραῖοι, utrumque in Ἀλόπη. Sebast.

ρικοῦ Βοσπόρου, διέβησαν αὐτὸν, καὶ ἦλθον εἰς τὴν Ἀτ-τικὴν, καὶ τέτρασι μησὶ πολεμήσασαι, ὑπεστράφησαν. Οὐ λέγει δὲ τὴν αἰτίαν. Λυσίας 7) δὲ ὁ ῥήτωρ πρώτας 8) φησὶν αὐτὰς ἁπάντων ἀνθρώπων τολμῆσαι 9) ἵππων 10) ἐπιβῆναι. Τῆς ἀνδρείας οὖν αὐτῶν πειρώμεναι, πολλοὺς κατέδραμον τόπους· ἐλθοῦσαι δὲ καὶ πρὸς τὴν Ἀττικὴν 11), μόλις μὲν, ἡττήθησαν δέ. Ἡρόδωρος 12) δὲ ὁ Ποντικὸς τότε φησὶ Θησέα λαβεῖν τὴν Ἀντιόπην, ἢ μαχομένην 13) μετ' αὐτοῦ, καὶ ὑπὸ Μόλπιδος 14) τῆς Ἀμαζόνος ἀκοντισθεῖσάν 15) τε καὶ πεσοῦσαν, ἢ πρὸς ἄλλην εἰρήνης τοῖς Ἀθηναίοις 16) μετὰ ξενίων ἐλθοῦσαν.

1333 — 34. Ἔριν] Ἔρις, Λάγμος 17), Τ-

Phot. etiam in Lex. p. 203. ad Μουνυχία, et p. 396. ad Στεφανηφόρος.

7) Λυσίας) In orat. funebr. XXXI, c. 2. §. 2. Io. Tzetz. in Posthomer. v. 14. Ἑλλάνικος, Λυσίας δὲ καὶ ἄλλοι ἄνδρες ἀγαυοί.

8) πρώτας) Vit. 1. et Ciz. πρώτως: Lysias πρῶται.

9) τολμῆσαι) Vitt. 2 et 3. πολεμῆσαι καὶ, neque rei, neque loco Lysiae satis apte, nam Lysias, μόναι, inquit, ὡπλισμέναι σιδήρῳ τῶν περὶ αὐτὰς, πρῶται δὲ τῶν πάντων ἐφ' ἵππους ἀναβᾶσαι.

10) ἵππων) Pro ἵππου nostri cum Sebast.

11) τὴν Ἀττικὴν) Vitt. 2 et 3. τοὺς Ἀττικούς.

12) Ἡρόδωρος) Nostri cum edd. pr. male Ἡρόδοτος, nam Herodotus huius rei mentionem facit nullam. Vit. 1. et Ciz. adeo omittunt ὁ Ποντικός. vid. ad v. 662. et Plutarch. Thes. 26. et Iacobs ad Io. Tzetzae Antehomer. v. 236, vbi quoque nominatur Ἡρόδοτος ὁ Ποντικός. Cf. omnino ad h. l. Siebelis in Symbol. critt. et exegett. in Ἑλλανικὰ p. 184 sqq. quae ibi docte disputauit, diligenterque congessit de Amazonibus.

13) μαχομένην) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. μαχησαμένην, vt Baroc. In ora tamen Vit. 2. μαχουμένην. leg. μαχουμένην l. μαχουμένην.

14) Μόλπιδος) Vit. 1. et Ciz. Μαλπουδίας, mendose.

15) ἀκοντισθ. — πεσοῦσαν) Vitt. 2 et 3. σκοτισθεῖς. — ἐμπεσοῦσαν, corrupte.

16) τοῖς Ἀθηναίοις) Nostri pro ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους, v. Seb. vel εἰς Ἀθήνας, vt edd. ante Seb.

17) Λάγμος) Vitt. 2 et 3 Λάγμοι.

λαμος καὶ Θερμώδων, ποταμοὶ περὶ Σκυθίαν[18]). Ἀκταῖον δὲ ὄρος Σκυθίας.

1340. Γυίας [1])] Χώρας. Τὸ δὲ γυι καὶ μετὰ προσγεγραμμένης, καὶ δίχα προσγεγραμμένης [2]), οὐ λυμαίνεται τὸ μέτρον τοῦ στίχου.

1341. Πάππος [3])] Ὁ Ἶλος. Τινὲς δὲ τὸν Λαομέδοντά φασιν· ὁ γὰρ Λαομέδων κρατήσας τῶν πόλεων, ἃς ὁ Λυκόφρων ἀπαριθμεῖται, ἔκτισε τὴν Τροίαν ἄχρι τοῦ Πηνειοῦ. Πρώην γὰρ ἡ Τροία μικρόν τι πολίχνιον ἦν.

1342. Χώραν τ' Ἐορδῶν] Ἐορδοί, οἱ Μακεδόνες.

Χαλαδραῖον [4])] Χάλαδρος, πόλις Μακεδονίας.

1343. Πηνειοῦ] Πηνειός, ποταμὸς Θεσσαλίας [5]). Μέχρι δὲ Θεσσαλίας [6]) ὁ Ἶλος ἐκράτει.

1345. Ἀλκῇ νέανδρος] Νέος ἀνδρεῖος. Μετέφρασε δὲ τὸ Αἰσχύλειον· τὸν, ὃν [7]) γὰρ ἀνδρόπαιδά φησιν Αἰσχύλος [8]), οὗτος νέανδρον, ὡς μεταφράζων [9]), λέγει.

1346 — 48. Ἡ δ' ἀντὶ τούτων] Ἡ Εὐρώπη δὲ ἀντὶ τῶν τιμωρημάτων [10]) τούτων τὸν Ἡρακλέα, τὸν

18) περὶ Σκυθίαν) Pro Σκυθίας Vit. 1. et Ciz. omissis sqq. Ἀκταῖον — Σκυθίας.

1) γυίας —) Haec vsque ad v. 1343. in Vit. 1. et Ciz. desiderantur.

2) προσγεγρ.) Delent Vitt. 2 et 3. quia mox praecedit, non male.

3) πάππος) Hoc schol. abest quoque a Vitt. 2 et 3.

4) χαλαδρ.) Vit. 2. χαλαδρ. cff. nott. ad Lycophr.

5) Θεσσαλ.) Schol. ad Theocrit. I, 67. male σικελίας, vbi quoque legendum Θεσσαλίας, vt e sqq. patet.

6) Θεσσαλίας) Vit. 1. et Ciz. recte pro Θαλάσσης, et ἐκράτει pro ἐκράτησεν.

7) τὸν, ὃν) Vitt. 2 et 3. vt Baroc. τὸν νέον.

8) Αἰσχύλ.) Sept. contr. Theb. v. 535. ed. Schütz.

9) μεταφρ.) Vit. 1. et Ciz. καταφράζων, vt ante Potter. sed γράφει nostri omnes pro λέγει.

10) τιμωρ.) Vitt. 2 et 3. τιμωρητῶν.

λεοντῆν [11]) ἐνδεδυμένον, σὺν ἓξ ναυσὶ στείλασα, ἀξ... καὶ δικέλλαις κατέσκαψε [12]) τὴν Ἴλιον.

Ex 1347. Ἐξάπρυμνον] Οὕτω φησὶ τὸν Ἡρακλέα, ὅτι ἓξ ναῦς ἔχων, εἰς Τροίαν [13]) ἦλθεν, ὡς ... Ὅμηρος [14])·

Ὅς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν, ἕνεχ' ἵππων Λαομέδοντος,
Ἓξ οἴῃς σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν,
Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν [15]), χήρωσε δ' ἀγυιάς.

Ex 1348. Αἰπὺν πάγον) Τὴν Ἴλιον λέγει [16]) ὅτι ὑψηλὴ καὶ ὀφρυόεσσα. Καὶ Ὅμηρος [17])·

Ἤτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ [18]) Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.

1349. Τὸν ἡ παλίμφρων] Οἱ μὲν [1]) τὴν Ἡρα... ἀκούουσιν. Αὕτη γὰρ παλίμφρων τῷ Ἡρακλεῖ γέγονε· πρῶτον γὰρ αὐτὸν [2]) μισοῦσα, ὕστερον ἐπὶ τῇ θυγατρὶ Ἥβῃ γαμβρὸν ἐποιήσατο [3]).

Γοργὰς] Ἡ ἐμποιοῦσα [4]) φόβον, παρὰ τὴν γοργότητα.

11) λεοντῆν) Pro λεοντὴν Vit. 1. et Ciz. vt supra.

12) κατέσκ.) Nostri cum edd. pr. κατασκάψει.

13) εἰς τροίαν) Pro εἰς τὴν τρ. Vit. 1. et Ciz. Pro ὅτι ἓξ ναῦς ἔχων vsque ad ἀγυιάς Vitt. 2 et 3. modo: ὅτι ἓξ σὺν ναυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς, reliquis sublatis.

14) ὅμηρ.) Il. ε, 640 sqq. Sed primum a Seb. additum versum Vit. 1. et Ciz. non addunt.

15) πόλιν) Vit. 1. et Ciz. πτόλιν.

16) λέγει) Cum Seb. adiiciunt Vitt. 2 et 3.

17) ὅμηρ.) Il. γ, 305.

18) προτὶ) Nostri ποτὶ, vt edd. pr. male.

1) οἱ μὲν — γέγονε) Vit. 1. et Ciz. tantum τὸν Ἡρακλέα λέγει.

2) αὐτὸν) Deest in Vitt. 2 et 3.

3) ἐποιήσατο) Pro ἐποίησε, bene.

4) ἡ ἐμποιοῦσα) Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. τὴν ἐμποιοῦσαν: Vit. 3. παρὰ τὸ ἐμποιοῦσα.

1350. Καθιερώσει [5])] Ἀντὶ τοῦ, θεὸν ποιήσει, θεοποιήσει ἡ Ἥρα, καὶ οἱ μὲν, ὅτι αὐτὸν ἐθήλασεν· ἄλλοι δὲ, ὅτι γαμβρὸν αὐτὸν ἔσχεν ἐπὶ Ἥβῃ, τῇ θυγατρί. Σώτας [5b]) δ' ὁ Βυζάντιος ἐν θεῶν λόγοις, θεόν φησι γενέσθαι τὸν Ἡρακλέα, γίγαντα [6]) τὸν Πρόνομον ἀνῃρηκότα, Ἥραν ἀναγκάζοντα πρὸς γάμον βίᾳ.

Πημάτων ἀρχηγέτις] Ἐπειδὴ ἡ Ἥρα παραίτιος τῷ Ἡρακλεῖ πημάτων ἤτοι [7]) τῶν ἄθλων ἐγένετο. Ἄλλοι δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς Ἀθηνᾶς ἀκούουσι, καὶ Παλίμφορνα μὲν, τὴν συνετήν· Γοργάδα δὲ, τὴν Γοργόνα, τὴν ἐπὶ τὸ στῆθος [8]) ἔχουσαν τὸ Γοργόνειον· Πημάτων δὲ ἀρχηγέτιν, ὅτι προηγεῖτο [9]) τῷ Ἡρακλεῖ ἐν τοῖς πόνοις, βοηθοῦσα αὐτῷ.

1351. Αὖθις δὲ κίρκοι] Τυρσηνὸς καὶ Λυδὸς Ἄτυος [10]) παῖδες ἦσαν, τοῦ Λυδῶν βασιλέως. Λιμοῦ δὲ κατασχόντος τὴν Λυδίαν, πρῶτον παιδιαῖς [11]) ἐπειρῶντο παρηγορεῖν ἑαυτοὺς, ἐφευρόντες σφαίρας [12]) καὶ ἀστραγάλους, καὶ λοιπὰς παιδιάς. Ὡς δὲ περιγενέσθαι τοῦ κακοῦ παιδιαῖς οὐκ ἠδύναντο, διαιρεθέντες εἰς

5) καθιερώσει —) Nostri dant hunc locum, vt edd. ante Seb. qui eum ope duorum Codd. emendauit. Verba vero Σώτας — βίᾳ absunt a Ciz. et Vit. 1. Interim tamen verba θεὸν ποιήσει a Seb. eiecta reuocauimus, et reliquis inseruimus.

5b) Σώτας) Vit. 3. σώτας. Sebast. putat Sotaden intelligendum Byzantium, quem Clem. Alex. Strom. l. 1. p. 351. ed. Venet. laudat. Sane Σώτας a nemine, quantum equidem scio, laudatur.

6) γίγαντα — βίᾳ) Desunt quoque in Vitt. 2 et 3.

7) πημάτων ἤτοι) Vit. 1. et Ciz. inserunt, bene.

8) τὴν Γοργόνα, τὴν — στῆθος) Vit. 1. et Ciz. pro τὴν ἐπὶ τοῦ στήθους.

9) προηγεῖτο) Male praetermissum in Vitt. 2 et 3.

10) Ἄτυος) Vit. 3. Ἄκυος, perperam. De Atye locus classicus est ap. Herodot. I, 7. cf. Creuzer in Fragm. Hist. Gr. p. 152 sqq.

11) παιδιαῖς) Vitt. 2 et 3. male παῖδες.

12) σφαίρας) Vitt. 2 et 3. σφαῖραν.

δύο, κρίσει τοῦ πατρὸς [13]) κληροῦνται, ὥστε τὸν μὲν μένειν ἐν Λυδίᾳ· τοὺς δὲ [14]) ἀπαίρειν εἰς ἀποικίαν. Γ... σοντος δὲ ἐπὶ Τυρσηνὸν τοῦ κλήρου τῆς ἀποικίας, ... τοῖς μετ' αὐτοῦ ἀπαίρει πρὸς Ἰταλίαν, καὶ καταπ... σας τινὰς τῶν ἐκεῖσε, καὶ περιγενόμενος [15]), καὶ ... σας [16]), βασιλεύει τῆς χώρας, καὶ Τυρσηνίαν ... ἐκάλεσε.

1352. Κίμψον [17])] Κίμψος, κώμη Λ... Πακτωλὸς δὲ, ποταμὸς Λυδίας, χρυσοῦ [18]) ... γμα ἔχων, νῦν δὲ ὕελον.

1353. Λίμνης] Λίμνην τὴν Γυγαίαν [19]) ... γει, ἢ τὴν [20]) Ἀσκανίαν.

1354. Κευθμῶνος εὐδάνει μυχὸν] Πλησίον ... Λυδίας τὰ Ἄριμα [1]) ὄρη, ὅπου φησὶν [2]) Ἡσίοδος ... τὴν Ἔχιδναν. Ταύτῃ δὲ ἐμίγη [3]) ὁ Τυφῶν, καὶ ἐγ... νήθη [4]) ἐξ αὐτοῦ ἑτέρα ἔχιδνα μεγάλη.

1356 — 58. Δεινὴν Λιγυστίνοισιν] Ἡ σύντα... ξις οὕτω· Δεινὴν μίξαντες λόγχης [5]) πάλιν ἐν ὑσμ...

13) κρίσει τοῦ πατρὸς) Absunt a nostris.

14) τοὺς δὲ) Vit. 1. et Ciz. deleto voc. ἑτέρους, bene.

15) περιγεν.) Vit. 1. et Ciz. vt editt. ante Pott. περιγενόμενος.

16) καὶ νικήσας) Ignorant Vitt. 2 et 3. quod non opus est addere, si legas περιγεν. vt hi legunt.

17) κίμψον) Vitt. 1. 2. et Ciz. κύμψον.

18) χρυσοῦ) Pro χρυσὸν Ciz. et Vit. 1. bene.

19) γυγαίαν) Pro γύγαιαν Vit. 1. et Ciz. sed Vit. 2. γυγίαν, Vit. 3. λυγίαν, male.

20) ἢ τὴν) Vit. 1. et Ciz. delent ἤ. De lacu Ascanio vid. Steph. ad Ἀσκανία: Stra... XII, p. 563 et 566. Hom. Il. β, 862.

1) Ἄριμα) Cf. Creuz... in Fragm. Hist. Gr. p. 1... sqq.

2) φησὶν) Vitt. 2 et 3. λέγει. — Hesiod. Theog. 30...

3) ἐμίγη) Pro συνεγ... Vit. 1. et Ciz. vt Hesiod. l. l. φασὶ μιγῆναι.

4) καὶ ἐγεννήθη — μεγάλη) Vitt. 2 et 3. ignorant. Qu... vero ἔχιδνα μεγάλη dicitu... Orthus, canis Geryonis, cff. Hesiod. l. l. et Apollod. II, 5, 10.

5) λόγχης) Vit. 1. et Ciz...

ais. Τίσι; τοῖς Λιγυστίνοις 6), καὶ τοῖς 7) κεκτημένοις ῥίζαν καὶ γενεὰν ἀπὸ τοῦ αἵματος τῶν Σιθώνων καὶ Θρακικῶν Γιγάντων, ἢ δεινὴν 8) ῥίζαν Γιγάντων. Δοξάζων δὲ ἐπ' ἀνδρείας τοὺς Τυῤῥηνοὺς καὶ Ἰταλοὺς, λέγει συγγενεῖς εἶναι αὐτοὺς τῶν Θρακικῶν Γιγάντων· οἱ γὰρ Γίγαντες ἐκ Θρᾴκης γεγονότες περὶ Τυῤῥηνίαν 9) καὶ Ἰταλίαν, ἐν ταῖς Πιθηκούσαις 10) νήσοις ᾤκησαν. Διὰ δὲ τοῦ ταῦτα λέγειν πλέον δοξάζει τοὺς μετὰ Τυῤῥηνοῦ Λυδοὺς 11) τοὺς καταπολεμήσαντας τοὺς λεγομένους δεινοὺς γένει 12) τῶν Σιθωνικῶν Γιγάντων 13). Σιθὼν δὲ βασιλεὺς ἦν Θρᾴκης.

1360. Ὄμβρων] Ὄμβροι, γένος Γαλατῶν.

1361. Καὶ Σαλπίων] Ἄλπια, οὐ 14) Σάλπια, ὄρη Εὐρωπαῖα τῆς Ἰταλίας μεγάλα, ἐν μὲν, ἀφ' οὗ ῥεῖ ὁ Ἴστρος 15)· ἄλλο δὲ, ἀφ' οὗ ὁ Ῥῆνος. Ἄλπια δὲ τὰ ὄρη ἐκλήθησαν ἀπό τινος Ἄλπιδος, ἐπὶ τοὺς τόπους 16) ἐνηρημένου.

λόγχαις, perperam, et mox ὡπλισμένη pro ὡπλισμένοις.

6) λιγυστ.) Vitt. 2 et 3. λιγυστινοῖς.

7) καὶ τοῖς) Vit. 1. et Ciz. tollunt καί.

8) ἢ δεινὴν — γιγάντων) A noftris abfunt, immo a Vit. 1. et Ciz. reliqua vsque ad οἱ γὰρ γίγαντες.

9) τυῤῥηνίαν) Vit. 1. et Ciz. τυῤῥηνήν.

10) πιθηκούσαις) Vit. 3. πιθήκων νήσοις. Cf. de infulis Pithecufis Creuzer in Fragm. Hift. Gr. p. 165 fqq. et Ariftot. de Mirab. Auscult. p. 79. ed. Beckm.

11) λυδοὺς) Vit. 1. et Ciz. non habent.

12) γένει) Pro γένει Vit. 1. et Ciz.

13) γιγάντων vsque ad v. 1361. in Vitt. 2 et 3. exciderunt.

14) Ἄλπια, οὐ Σάλπια) Vit. 1. et Ciz. inuerfo ordine verborum pro οὐ Σάλπ. ἀλλὰ Ἄλπ. Deinde μεγάλα cum Vitt. 2 et 3. poft Ἰταλίας ponunt. Cff. quae funt dicta ad Lycophr.

15) Ἴστρος) Cff. ad Dionyf. 29. Euftath. et Tzfchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 444, de Iftro in Alpibus orto, et vnde dictae fint Alpes, vti etiam Brietii Ital. antiq. T. II, p. 586.

16) ἐπὶ τ. τόπ.) Vit. 1.

1362. Γρυνὸς 17)] Ὁ Ἀλέξανδρος.

Ἀρχαίαν ἔριν] Ἀρχαίαν ἔριν λέγει τὴν ἀπὸ τῆς Ἰοῦς τῶν δύο ἠπείρων.

1364. Ῥυνδακοῦ] Ῥυνδακὸς, ποταμὸς Μυσίας.

1369. Ζηνὶ τῷ Λαπερσίῳ] Λαπέρσαι, δῆμος Ἀττικῆς [1]), ἔνθα Διὸς Ἀγαμέμνονός ἐστιν ἱερόν. Ὁμώνυμος οὖν τῷ Λαπερσίῳ Διῒ ὁ Ἀγαμέμνων, ὅστις ἐπὶ Τροίαν ἐστράτευσεν.

1374. Ὁ δεύτερος δὲ] Ὀρέστης μετὰ τὸ ἀνελεῖν Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν, διωκόμενος ὑπ' [2]) Ἐριννύων, φεύγει πρὸς Ἀθήνας [3]) ἐν τῇ τῶν Ἀνθεστηρίων ἑορτῇ, βασιλεύοντος Δημοφῶντος, καὶ κρίνεται ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, ἡ μετὰ Ἐριννύων, ἢ Τυνδάρεω, ἢ Ἠριγόνης [4]) τῆς Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας θυγατρός. Ἴσων δὲ γενομένων [5]) τῶν ψήφων, ἀπελύθη. Ἔχρησε δὲ ὁ θεὸς, τῆς μανίας αὐτὸν ἀπαλλαγῆναι, εἰ τὸ ἐν Ταύροις ξόανον τῆς [6]) Ἀρτέμιδος μετακομίσει (οἱ δὲ Ταῦροι μέρος Σκυθῶν). παραγενόμενος δὲ μετὰ Πυλάδου, καὶ κρατηθεὶς παρὰ βουκόλων, ἤχθη δέσμιος σὺν τῷ Πυλάδῃ πρὸς Θόαντα τὸν βασιλέα. Ὁ δὲ αὐτοὺς πρὸς τὴν ἱέρειαν Ἰφιγένειαν ἔπεμψεν, μεθ' ἧς καὶ τοῦ ἀγάλματος φεύγουσι. Χειμασθέντες δὲ, ἐξώκειλαν παρὰ τὰ τῆς λεγομένης Σελευκείας [7]) μέρη καὶ Ἀντιοχείας [8]), καὶ

et Ciz. pro ὑπὸ τ. τόπους. Pro τοὺς τόπους mauult Thryllit. τούτους τοὺς τόπους.

17) γρυνὸς) Schol. 1362 et 1364 a Seb. prolata nostri ignorant.

1) Ἀττικῆς) Vitt. 2 et 3. Ἀττικός.

2) ὑπ') Pro ὑπὸ Vitt. 2 et 3.

3) Ἀθήνας) Vitt. 2 et 3. τὰς Ἀθ.

4) Ἠριγόνης) Pro Ἐριγόνης nostri cum Pottero. Infra recte Ἠριγ.

5) γενομ.) Vit. 1. et Ciz. γινομένων.

6) τῆς) Nostri delent.

7) παρὰ τὰ τῆς — μέρη) Pro περὶ τὰ τῆς Σελ. τῆς λεγ. μέρη Vit. 1. et Ciz. λεγόμενα Vit. 3.

8) Ἀντιοχείας) Pro περὶ Ἀντιόχειαν Vit. 1. et Ciz. apte superioribus.

ὸ Μελάντιον 9) ὄρος, ὁ ἀπὸ τοῦ παυθῆναι τὸν Ὀρέστην κεῖ τῆς μανίας Ἀμανὸν ἐκλήθη. Ὕστερον δὲ ἦλθεν 10) ἰς Ἀθήνας, καὶ Πυλάδῃ μὲν Ἠλέκτραν ζευγνύει, αὐὸς δὲ μετὰ τῶν 11) ἀδελφῶν ἀνελὼν Νεοπτόλεμον τὸν Ἀχιλλέως, ἔγημεν Ἑρμιόνην, ἐξ ἧς γεννᾷ Τισαμενόν. Ἢ, κατά τινας, Ἠριγόνην γήμας, τὴν Αἰγίσθου, Πένθιλον γεννᾷ, οἰκῶν ἐν Ὀρεστίᾳ 12) τῆς Ἀρκαδίας, ὅπου ὑπὸ ὄφεως δηχθεὶς, ἀναιρεῖται.

Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι μετὰ τὴν ἀναίρεσιν Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας παρὰ τοῖς Ἀζᾶσιν 13) Ἀρκάσιν ἐνιαυτὸν Ὀρέστης ἐνδιατρίψας 14), ὡς καὶ 15) Εὐριπίδης φησὶ, χρησμὸν ἔλαβε, στέλλεσθαι πρὸς ἀποικίαν· ὃς συνάξας ἐκ διαφόρων ἐθνῶν λαοὺς, οὓς ἐκάλεσεν Αἰολεῖς, διὰ τὸ ἐκ διαφόρων τόπων 16) εἶναι, ἦλθεν εἰς Λέσβον. Αὐτὸς μὲν 17) ταχὺ ἀποθανὼν, πόλιν κτίσαι οὐκ ἠδυνήθη· ἀπόγονος δὲ τούτου καλούμενος Γρᾶς 18)

9) Μελάντ.) Ciz. et Vit. 1. Μελάνιον. Deinde dictus Amanus, auctore Steph. quia Orestes ibi τῆς μανίας λύσιν εὗρε. Hic Ἄμανον, non vero Ἀμανὸν nominat.

10) ἦλθεν) Nostri recte pro ἦλθον.

11) τῶν) Nostri delent.

12) ὀρεστίᾳ) Vt Steph. sed Vit. 1. et Ciz. ὀρεστείᾳ, vt Eurip. Orest. 1647, et Pausan. VIII, 3, 1. ὀρέστειον.

13) Ἀζᾶσιν) Sic legendum videtur pro Ἀζάσιν, vt in Eurip. l. l. In Ciz. et Vit. 1. omittitur et modo legitur παρὰ τοῖς Ἀρκάσιν.

14) ἐνδιατρ.) Vit. 3. συνδιατρ.

15) καὶ) Inserunt nostri.

Eurip. Orest. 1645. cf. ibi schol.

16) τόπων) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. etiam addunt. Sed Vit. 1. et Ciz. non agnoscunt; glossam redolet, nam ex anteced. ἐθνῶν repetendum.

17) Αὐτὸς μὲν) Ciz. et Vit. 1. sine καὶ, quod reliqui praemittunt.

18) Γρᾶς) Sic Vit. 2. verum Vitt. 1. 3. et Ciz. γραῦς, vti olim in Strab. XIII, p. 582, nunc vero a Tzschuck. quem consulas ibi et ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 585, γρᾶς quoque legitur: cf. etiam Facius ad Paus. III, 2, 1. Attamen γραῦς mihi non videtur abiiciendum, atque hi modo

μετὰ ἑκατὸν ἔτη κυριεύσας τῆς Λέσβου, πόλιν ἔκτι- Κέλωρ δὲ ὁ ἀπόγονος νῦν Γραῦς ἐκλήθη [19]. Τὰ περὶ τῆς ἀποικίας Λέσβου Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος ἱστο- ρεῖ ἐν πρώτῃ Αἰολικῶν [20].

1375. Ἐν ἀμφιβλήστροις] Παρόσον δίκην ἰχθ- ἐμπεσὼν ἐν τῷ χιτῶνι ὁ Ἀγαμέμνων, ἀνῄρηται· ἡ γ- Κλυταιμνήστρα [1]), τούτου βραδύνοντος, ἐποίησεν αὐ- χιτῶνα ἔξοδον μὴ ἔχοντα, καὶ ἐλθόντος Ἀγαμέμνον- περιχαρῶς ὑποδεξαμένη τοῦτον, καὶ χιτῶνα ἐνδύσασ- τοῦτον ἀπέκτεινεν, ὥσπερ τινα ἰχθύν [2]). Ὁ δὲ Ὅμηρ- ἐν τῇ τραπέζῃ αὐτόν φησιν ἀναιρεῖσθαι ὑπὸ Αἰγίσθ- καὶ τῶν ὀνομασθέντων λοιπῶν ἐν τῷ φόνῳ αὐτοῦ, κ- φησιν·

> Ἀλλά μοι Αἴγισθος τεύξας θάνατόν τε μόρον τε, [3])
> Ἔκτα σὺν οὐλομένῃ ἀλόχῳ, οἶκόνδε καλέσσας,
> Δειπνίσσας, ὥς τίς τε [4]) κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.

Εἶτα ἀνδρωθέντος τοῦ παιδὸς Ὀρέστου, ἀπέκτεινε τ- Αἴγισθον, ὡς φονέα τοῦ πατρὸς καὶ μοιχὸν, καὶ τ- μητέρα.

nominati duumuiri auctoritate Tzetzae, a librario forsan deprauati, abusi videntur: cf. quoque Berkel. ad Steph. p. 67.

19) κέλωρ — ἐκλήθη) Haec verba a Seb. eiecta, verum paullulum immutata e Vit. 1. et Ciz. reuocauimus, nam vix credibile est, a librario quodam esse adiecta. Quum vero etiam absint a Vitt. 2 et 3. simulque cum verbis τὰ δὲ περὶ τῆς ἀποικίας Λέσβου, quae a Seb. sunt seruata, mihi videntur postea a Io. Tzetza deleta in recensione altera horum scholiorum.

20) ἐν — Αἰολικῶν) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. sed Vit. 2. ἐν πρώτῳ et Vit. 3. ἐν πρώτῃ Αἰολῶν, cf. Sturz. in Fragm. Hellan. p. 46.

1) ἡ γὰρ Κλυτ. — vsque ad v. 1378 non reperiuntur in Vitt. 2 et 3.

2) ἰχθύν) Pro ἰχθῦν Vit. 1. et Ciz. recte.

3) θάνατ. μόρ.) Odyss. λ, 408 sqq. et δ, 535. Verum primos verss. a Seb. temere adiectos nostri non adiiciunt.

4) ὥς τίς τε) Nostri male ὥς τε.

Ἔλλοπος] Τοῦ ἀφώνου ἰχθύος, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτὸν ὄπα. Χωρὶς δὲ τῶν ἄλλων ἰχθύων φωνητικός [5]) ἐστιν ὁ σκάρος.

Μύνδου] Τοῦ ἀφώνου [6]).

1378. Τρίτος δὲ, ἄνακτος] Τρίτον τὸν Νηλέα, τὸν τοῦ Κόδρου ἄνακτος, εἰς Ἀσίαν παραγενέσθαι φησί.

Δρυηκόπου] Δρυοκόπον [7]) λέγει τὸν Κόδρον, ἐπειδὴ πολεμούντων τῶν [8]) Λακεδαιμονίων τοῖς Ἀθηναίοις, χρησμὸν ἔλαβον οἱ Λακεδαιμόνιοι, φυλάττεσθαι κτείνειν τὸν τῶν Ἀθηναίων στρατηγόν. Μαθὼν δὲ ὁ Κόδρος, ἔλαβεν ὑλοτόμου [9]) σκευὴν [10]), καὶ ἀποκτείνας τινὰ τῶν Λακεδαιμονίων [11]) ἐπίτηδες, ὡς φρυγανιζόμενος [12]), καὶ αὐτὸς ἀνῃρέθη. Μαθόντες δὲ τοῦτο οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀπηλλάγησαν. Γράφει [13]) δὲ τοιοῦτόν τι [14]) Δοῦρις [15]), Διόδωρος [16]), καὶ Δίων [17]), ὅτι Σμυρναίων [18])

5) φωνητικ.) Cf. Oppian. de Pisc. I, 134. Seb.

6) Μύνδου — ἀφώνου). A Seb. illatum Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

7) δρυοκόπον) Ciz. et Vit. 1. bene pro δρυηκόπον, sed in Lycophr. metri causa etiam legunt δρυηκόπ.

8) τῶν) Addunt Vitt. 2 et 3.

9) ὑλοτόμου) Pro ὑλοτόμον nostri cum Seb.

10) σκευὴν) Sic quoque nostri, vt Pollux X, 128. ἐν ἀγροίκῳ τῇ σκευῇ βουλόμενος λαθεῖν, sed Io. Tzetz. Chil. I, 194. στολὴν δρυτόμου, et Conon XXVI. ἀμειψάμενος τὴν στολὴν, ὡς εἷς τῶν ξυλοφόρων.

11) τινὰ τῶν Λακ.) Vit. 1. et Ciz. bene pro τινὰ Λακεδαιμόνιον.

12) ἐπίτηδ. ὡς φρυγ.) Pollux l. l. ὡς ἐπὶ φρυγανισμὸν ἐξελθών. Vitt. 2 et 3. ἐπιτηδείως φρυγανιζόμενον, corrupte.

13) γράφει — αἰθέρα φέρω) Absunt a Vit. 1. et Ciz. Videntur a Io. Tzetza doctrinae ostentandae caussa addita.

14) τοιοῦτόν τι) Vitt. 2 et 3. τοιοῦτό τι.

15) Δοῦρις) In Hist. Macedonica, cuius librum quintum citat Athen. VI, 13. septimum IV, 19. et quintum decimum Schol. Aristoph. in Nub. 397. Sebast.

16) Διόδωρος) Locus in Fragm. desideratur. Seb.

Τυῤῥηνῶν, καὶ ἑτέρων ἐθνῶν πολεμούντων Ῥωμαίοις, Δέκιος ὕπατος Ῥωμαίων, συστρατηγὸς [19]) ὢν Τορκουάτου [20]), οὕτως ἔδωκεν [21]) ἑαυτὸν εἰς σφαγήν· καὶ ἀνῃρέθησαν τῶν ἐναντίων ἑκατὸν χιλιάδες αὐθημερόν.

Κόδρου δὲ τελευτήσαντος, Μέδων καὶ Νηλεὺς, οἱ τούτου παῖδες. [22]), ἤριζον περὶ βασιλείας. Ἐχρήσθη οὖν [23]) αὐτοῖς, τὸν πρῶτον [24]) θύσαντα [25]), ἔνθα πολλάκις τὸν σίαλον [26]) τρίβει, λαβεῖν τὴν βασιλείαν. Ὁ Μέδων γοῦν [27]) θεασάμενος δύο ἐλαίας κινουμένας, καὶ [28]) τριβούσας ἀλλήλας, καὶ πρίσμα πεμπούσας [29]), θύσας ἐκεῖσε, βασιλεύει τῆς Ἀττικῆς. Νηλεὺς δὲ πάλιν [30]) χρησμὸν λαβὼν, ἤκουσε·

Νηλεῦ, φράζευ ὅπως ἀδίκων Καρῶν γένος ἀνδρῶν.

Λαβὼν οὖν Ἴωνας τοὺς ἐλαθέντας [31]) ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν [32]), ἤγαγεν εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ ἐκράτησε Μιλήτου [33])

19) Δίων) In Fragm. T. I, p. 6. ed. Reimar.

18) Σαμνιτ.) Vit. 2. Σαυνιτῶν, bene, nam sic dic. Samnites, Σαυνῖται, reliquis Graecis, vt Polybio, Dionys. Hal. Plutarch. et aliis.

19) συστρατ.) Vitt. 2 et 3. στρατηγός.

20) τουρκουάτου) Pro τορκ. Vitt. 2. et 3. recte, putat Thryllit. nec tamen respuunt Graeci τορκουάτ.

21) ἔδωκεν) Pro ἐκδέδωκεν Vitt. 2 et 3.

22) κόδρου — παῖδες) Vit. 1. et Ciz. modo haec: οἱ δὲ τοῦ κόδρου υἱοί.

23) οὖν) Pro γοῦν nostri.

24) τὸν πρῶτον) Cum Seb. δὲ delent nostri.

25) θύσαντα) Vit. 3. καθίσαντα, non apte seqq.

26) τὸν σίαλον) Vitt. 2 et 3. σιάλων, non bene.

27) γοῦν) Vit. 1. et Ciz. δέ. Vitt. 2 et 3. οὖν.

28) κινουμ. καὶ) Ignorant Vit. 1. et Ciz.

29) πεμπούσας) Vitt. 2 et 3. προσπεσούσας, male.

30) πάλιν) Abest a Vit. 1. et Ciz. vt mox λαβὼν a Vit. 3.

31) ἐλαθέντας) Nostri pro ἐλασθέντας.

32) ὑπὸ τ. Ἀχ.) Vit. 1. et Ciz. ὑπ' Ἀχαιῶν.

33) Μιλήτου) Vit. 1. et Ciz. perperam Μελήτης, cf. Paus. VII, 2, 2.

καὶ Καρίας, καὶ ἔκτισε τρεῖς 34) πόλεις, ὡς φησιν Ἀριστείδης 35) ὁ ῥήτωρ, καὶ πολλοὶ τῶν ἱστορικῶν. Ἕτεροι δὲ πάλιν φασὶν, ὅτι Νηλεὺς χρησμὸν ἔλαβε Δελφικὸν, στέλλεσθαι ἐπὶ χρυσοῦς ἄνδρας, δείξειν δὲ αὐτῷ τὴν θυγατέρα. Παραγενόμενος δὲ εἰς Ἀθήνας, ἤκουσε τῆς θυγατρὸς γυμνῆς τυπτούσης τὸ ἐπίσειον, καὶ λεγούσης·

Δίζεο σοῦ μάλα οὖ θαλερὸν πόσιν, ἢ ἐς Ἀθήνας 36),
Ἢ εἰς Μίλητον, καὶ τάξον 37) πήματα Καρσί.

1379. Τὴν τευχοπλάστιν] Τὴν τοῦ κεραμέως λέγει 1) θυγατέρα Κάειραν.

Βραγχηστίαν 2)] Τὴν Καρικὴν 3), ἀπὸ Βράγχου τοῦ κτίσαντος τὸ ἐν Μιλήτῳ μαντεῖον. Ὁ δὲ Νηλεὺς χρησμὸν εἰλήφει 4), ἐκεῖ οἰκεῖν, ἔνθα ἂν παρθένος αὐτῷ δῷ γῆν ὕδατι βεβρεγμένην. Ἐλθὼν δ' εἰς Μίλητον, παρεκελεύσατο κεραμέως θυγατρὶ 5), δοῦναι αὐτῷ πηλὸν εἰς σφραγῖδα 6). Τῆς δὲ προθύμως διδούσης, Νηλεὺς 7) ἐκράτησε τῆς Μιλήτου, καὶ ἔκτισε 8) τρεῖς πόλεις.

1383. Φθειρῶν ὀρείαν]. Οἱ μέν φασιν, ὅτι Φθεὶρ υἱὸς ἦν 9) Ἐνδυμίωνος, ἀφ' οὗ καὶ 10) ὁ τόπος ἐκλήθη καὶ

34) τρεῖς) Abest a Vitt. 2 et 3.

35) Ἀριστείδ.) In fragmento quodam, ni fallor, Seb. dicit.

36) ἐς Ἀθήν.) Vit. 1. et Ciz. male εἰς.

37) καὶ τάξον — καρσί) Vit. 1. et Ciz. κατεάξω — καρσίν, Vitt. 2 et 3. καὶ τοι τάξω — καρσί.

1) λέγει) Inserunt Vit. 1. et Ciz. sed κάειραν a Seb. additum nostri ignorant.

2) βραγχ.) Vitt. 2 et 3. βραγχηστίαν.

3) καρικὴν) Vitt. 2 et 3. καριακήν.

4) εἴληφεν) Nostri cum edd. ante Seb. εἰλήφει.

5) παρεκελ. — θυγατρί) Vitt. 2 et 3. παρ. — θυγατέρα: Vit. 1. et Ciz. παρεκέλευσε — θυγατέρα. Prior eaque verior lectio forte e correctione Io. Tzetzae.

6) σφραγῖδα) Vitt. 2 et 3. σφραγίδα.

7) Νηλεύς) A nostris abest.

8) καὶ ἔκτισε) Ciz. et Vit. 1. κτίσας.

9) ἦν) Deest in Vit. 2.

τὸ ὄρος. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι Φθεὶρ [11]) ὄρος Κα[...] ἐστὶ, διὰ τὸ πολλὰς [12]) φθεῖρας ἔχειν. Φθεῖρες δὲ [...]γονται οἱ καρποὶ τῶν πιτύων, ἤτοι τὰ λεγόμενα στ[...]λα [13]), ἤτοι ἐοίκασι φθειρσίν. Ἐν δὲ τῷ ὄρει ἐκείν[...] τυς πολλαί.

1384. Πρωτόμισθον [14]) Κᾶρα] Πρῶτοι οἱ Κ[...]ρες ἐμισθοφόρησαν εἰς ἐπικουρίαν, ἤτοι [15]) ἐπὶ μισ[...] συνεμάχησαν.

1385 — 87. Ὅταν κόρη κασσωρὶς] Κασ[...]ρὶς, ἡ πόρνη. Δοκεῖ δὲ ἡ τοῦ Νηλέως θυγάτηρ ἀπ[...]γὴς γενέσθαι, καὶ ὑπό τινος τῶν Βαρβάρων διαφθα[...]ναι [1]). Τοῦ δὲ Νηλέως πάλιν ἐν Μιλήτῳ μαντευσα[...]νου, ποῦ δεῖ κτίζειν, ὁ θεὸς ἔφη, τὴν θυγατέρα αὐτο[...] δείξειν αὐτῷ. Ἀποβὰς δὲ, εἶδεν αὐτὴν ἀνασυρομένη[...] τοὺς μηροὺς, καὶ λέγουσαν, Τίς μοι θέλει συνουσι[...]σαι; συνεὶς δὲ ὁ πατὴρ αὐτῆς τὸ λόγιον, ἐκεῖ κατῴκι[...]σε [4]). Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως ἔχει· Ὅταν ἡ τοῦ Νηλέως θυ[...]γάτηρ, τύπτουσα τὸ αἰδοῖον, χλευάσῃ τὰ νυμφεῖα π[...] τὰ τῶν Βαρβάρων κηλωστὰ [5]), τουτέστιν, εἰς τοὺς πα[...]ρὰ [6]) τοῖς Καρσὶ κοινοὺς τόπους, ἐν οἷς αἱ ἑταιρίδες δια[...]τρίβουσι. Κηλωτὰ γὰρ ἐκαλοῦντο τὸ πρότερον [7]).

10) καὶ) Nostri non habent.

11) φθεὶρ) Seb. recte pro φθεῖρες, quod nostri tuentur.

12) πολλὰς) Vit. 2. πολλούς.

13) ἤτοι — στρόβ.) Desunt in Vitt. 2 et 3. sed in Vit. 1. et Ciz. modo ἤτοι deest

14) πρωτόμισθ.) Hoc schol. non reperitur in Vitt. 2 et 3.

15) ἤτοι) Vit. 1. et Ciz. ἤγουν.

1) διαφθαρ.) Vitt. 2 et 3. φθαρῆναι.

2) ἔφη — αὐτοῦ) Vit. 1. et Ciz. ἔφη τῇ θυγατρὶ αὐτο[...] non bene.

3) ἀνασυρομ.) Vit. 1. et Ciz. ἀνασυραμένην.

4) κατῴκησε) Vit. 3. κατῴκισε.

5) κηλωστὰ) Vit. 1. et Ciz. κηλωτά.

6) παρὰ) Ciz. et Vit. 1. περί.

7) κηλωτὰ — πρότερον) Absunt a Vitt. 2 et 3.

1388. Δυμαντείου σπορᾶς [8])] Δύμας, βασιλεὺς Δωριέων. Δυμάντειον δὲ καὶ Δυμαντείαν σποράν λέγει τοὺς Δωριεῖς ἀπὸ τούτου. Ἡγήσατο δὲ τῆς ἀποικίας αὐτῶν, τῆς εἰς Κνίδον, Ἱππότης ὁ Ἀλήτης [9]).

1389. Λακμώνιοί τε, καὶ Κυτιναῖοι] Λάκμων [10]) ιὲν, ὄρος Περῥαιβίας, ἔνθα ᾤκουν οἱ Δωριεῖς. Κυτί-

8) Δυμαντ. σπορᾶς) Hoc quoque praemittunt Vit. 2. et Ciz. cum Seb. omissis οἱ δ' αὖ τέταρτοι, sed reliqua ordinant, sicut vulg. nec opus erat, ordinem verborum mutare, haud dubie a glossatore mutatum. Reuocauimus itaque lectionem veterem, et post δυμάντειον (δυμανταῖον) inseruimus δὲ καὶ δυμαντείαν, quod dant Vit. 1. et Ciz.

9) Ἱππότ. ὁ Ἀλήτης) Nostri Ἱππότης pro Ἱππότου et ὁ Ἀλήτου pro ὁ Ἀλήτης. Corrupta videntur, quae hic traduntur. Aletes enim erat filius Hippotae, cff. Conon XXVI. Pausan. II, 4, 4. Etymol. ad Ἀλήτης, schol. Pind. Ol. XIII, 18. vbi dic. Ἀλήτης ἡγήσατο τῆς ἀποικίας, ergo legendum videtur vel Ἀλήτης ὁ Ἱππότου, vel cum nostris Codd. Ἱππότης ὁ Ἀλήτου, scil. πατὴρ, vel Hippotes ipse nominatur Ἀλήτης, qui a Conone l. l. dicitur ἀλώμενος. Forte etiam κνίδιον, pro quo dant Vitt. 2 et 3. κύδωνον f. κύτινον, cf. v. seq. legendum e Pausania et schol. Pind. κόρινθον. His iam perscriptis, incidi forte in ep. crit. Bastii lat. p. 49. not. 20, vidique coniecturam nostram κόρινθον pro κνίδιον iam a Villoisonio esse occupatam, et pro Ἱππότης ὁ Ἀλήτης vel legendum esse Ἱππότου ὁ Ἀλήτ. auctore Ruhnkenio ad Vellei. Paterc. p. 12. vel, vt deinde Bast. in Appendice huius epist. a Schaefero ed. p. 11. docuit, et in Cod. Paris. reperit, Ἱππότου ὁ Ἀλήτης. Videntur ergo librarii Codd. nostrorum peruerse scripsisse Ἱππότης ὁ Ἀλήτου pro Ἱππότου ὁ Ἀλήτης, transposita syllaba ου in Ἀλήτου, et syllaba ης in Ἱππότης, quod saepius festinationi eorum accidit. Attamen in tanta Codd. MSS. inconstantia ac diuersitate malim legere Ἀλήτης ὁ Ἱππότου f. ὁ Ἱππότου l. ὁ τοῦ Ἱππότου Ἀλήτης, nam, vti constat, artic. in eiusmodi verborum structura semper praemittitur Genitiuo.

10) λάκμων) Nostri cum Steph. pro λακμών.

νιον.[11]) δὲ, πολίχνιον [12]) Δωριέων. Σημαίνει δὲ κατ' ... Φω τοὺς Δωριεῖς.

Κόδροι] Λείπει ὁ καὶ [13]) σύνδεσμος, ἵν' ... Κόδροι. Δηλοῖ [14]) δὲ τοὺς Ἀθηναίους, ἀπὸ Κόδρου ... Ἀθηναίων [15]) βασιλέως· μετέσχον γὰρ καὶ οἱ Ἀθη... τῆς ἀποικίας τῶν Ἡρακλειδῶν.

1390 — 92. Θίγγρον [16])] Θίγγρος, ... Ἰκαρίας. Σάτνιον δὲ, ὄρος Ἰκαρίας. Χερσόνησ.. [17] δὲ, τὴν περὶ τὸ Δώτιον, ἔνθα ᾤκει ὁ Ἐρυσίχθων. ... ρῖται δὲ, ἐπώνυμον τῆς Δημήτρας.

1393 — 96. Τῆς παντομόρφου] Ἐρυσίχθων... τις Θετταλὸς, ὁ καὶ Αἴθων [1]) καλούμενος, υἱὸς ... χων Τριόπα [2]), ἐξέτεμε τὸ ἄλσος τῆς Δήμητρος [3]). ... δὲ ὀργισθεῖσα, ἐποίησεν αὐτὸν ἀεὶ λιμώττειν, καὶ ...

11) κυτίνιον) Sic lege pro κύτινον, vid. supra ad v. 980.

12) πολίχνιον) Pro πόλις Vit. 1. et Ciz.

13) ὁ καὶ) Sic cum lineola superscripta nostri pro ὁ καί: voc. autem σύνδεσμος abest a Vitt. 2 et 3.

14) δηλοῖ) Vitt. 2 et 3. σημαίνει.

15) Ἀθηναίων) Nostri pro Ἀθηνῶν, et mox οἱ Ἀθην. pro Ἀθην.

16) Θίγγρον) Hoc schol. non extat in Vit. 1. et Ciz. Exhibent quidem Vitt. 2 et 3. sed eo ordine, quo edd. ante Seb.

17) Χερσόνησ. — Ἐρυσίχθ.) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. quoque addunt, sed pro Δώτιον, vt etiam habent Stephan. et Callimach. in Cer. v. 25, legunt Δωτίνιον. Ἐρυσίχθων: sic nostri Codd. cum Aelian. V. H. I, 27. Athen. X, p. 416. Apollod. III, 14, 2. et Io. Tzetz. Chil. II, 665, sed Palaeph. ... 24, et Ouid. Metam. V... 738. Ἐρυσίχθων: vid. de e... Brod. ad Anthol. II, ... p. 227.

1) Αἴθων) Cff. Rei... Varr. Lectt. III, 2. p. 3... Leopard. Emendatt. X... 9. et Suid. ad v.

2) Τριόπα) Pro Π... Reines. l. l. pro Τρ... quod vulgatae conuen... Nostri corrupte: Vit. 1. ... Ciz. Εὐρώπης; Vitt. 2 et ... Τρίοπος. cf. Wessel. ad Di... Sic. T. II, p. 379. Sch... Villois. in Hom. Il. β, ... Τριόπου.

3) Δήμητρος) Vitt. 2 et ... Δημήτρας.

ἀνδρέννυσθαι τῆς πείνης 4). Εἶχε δὲ οὗτος 5) θυγατέρα Μήστραν 6) φαρμακίδα, ἣν μεταβαλλομένην 7) εἰς πᾶν εἶδος ζώου πιπράσκων ὁ πατὴρ 8), καθ' ἡμέραν ἐτρέφετο. Ἡ δὲ πάλιν ἀμείβουσα τὸ εἶδος, καὶ φεύγουσα, πρὸς τὸν πατέρα ὑπέστρεφε; καὶ ταύτην εἶχε μέθοδον τοῦ λιμοῦ 9). Ἡ δὲ ἀλληγορία οὕτως ἔχει. Ὁ πατὴρ τῆς Μήστρας πάντα καταφαγὼν, καὶ τοὺς ἀγροὺς διὰ πενίαν ἐκτεμὼν 10), ἤτοι πωλήσας, ἐλίμωττεν. Ἡ δὲ τούτου θυγάτηρ πορνευομένη 11), καὶ παρὰ τοῦ μὲν βοῦν, παρὰ τοῦ δὲ πρόβατον, καὶ παρ' ἄλλου ἄλλο εἶδος λαμβάνουσα, ἔτρεφεν ἑαυτήν τε καὶ τὸν ἑαυτῆς 12) πατέρα: ὅθεν καὶ ἐμυθεύσαντο ταῦτα.

Αἴθωνος 13) πτερά] Αἴθων ὁ Ἐρυσίχθων ἐκαλεῖτο, ὥς φησιν Ἡσίοδος 14), ἀπὸ τοῦ λιμοῦ. Πτερὰ δὲ νῦν, τὰ ἔσχατα.

1397 — 1400. Ὁ Φρὺξ δ', ἀδελφῆς 15)] Περὶ τοῦ Μίδου λέγει, ὅστις πολλὰ μέρη τῆς Θρᾴκης 16)

4) τῆς πείνης) Addunt Vitt. 2 et 3.

5) οὗτος) Abest a Vit. 1. et Ciz.

6) Μήστραν) Sic Vitt. 2 et 3. et Io. Tzetz. Chil. II, 665. μνήστραν Vit. 1. et Ciz. hic et postea. Palaeph. l. l. μήτραν, cf. ibi Fisch.

7) μεταβάλλ.) Vitt. 2 et 3. μεταβαλλόμενος, scil. pater, non apte. Io. Tzetz. l. l. v. 666. μεταβάλλουσαν αὐτήν.

8) ὁ πατὴρ) Abest a nostris, bene.

9) καὶ ταύτην — τοῦ λιμοῦ) Desunt in nostris. Haec lectio, quam etiam confirmat Leopardi Emendatt. XIII, 9. est ex emendatione Sebastii pro ἀμφοτ. εἶχε μέθοδον τοῦ λιμοῦ.

10) ἐκτεμὼν) Pro ἐκτέμνων nostri, recte. Palaeph. l. l. ἐκφθείρας.

11) πορνευομένη) Nostri παραπορνευομένη, mendose, cf. Palaeph. l. l.

12) ἑαυτῆς πατέρα) Vitt. 2 et 3. pro πατέρα: Vit. 1. et Ciz. ut edd. vett. γέροντα. Deinde Vitt. 2 et 3. καὶ inserunt post ὅθεν.

13) Αἴθωνος) Hoc schol. abest a Vitt. 2 et 3.

14) Ἡσίοδ.) Nil eiusmodi iam reperitur in Hesiodo.

15) ἀδελφῆς) Vitt. 2 et 3. ἀδελφοῦ.

16) Θρᾴκης) Hic ponunt Vit. 1. et Ciz. aptius,

κατέδραμεν, ἤτοι ἐπόρθησε [17]). Οὗτος οὖν, φησὶ, τὸ αἷμα τῆς Κλεοπάτρας τιμωρούμενος, τὴν Εὐρώπην, τὴν τροφὸν τοῦ ἡγεμονεύοντος καὶ ἐξάρχοντος [18]) τῶν νεκρῶν, καὶ δικάζοντος αὐτοὺς Μίνωος, πορθήσει.

1401 — 08. Ὅς δήποτ' ἀμφώδοντος] Ὅστις δήποτε [1]) Μίδας ὑπὸ τοῦ ἀμφώδοντος καὶ ξίφους, κατ' ἐμὲ [2]), φθέρσας καὶ κόψας τὰ κύφελλα [3]) καὶ τὰ ὦτα ἐξ ἄκρων τῶν λοβῶν, καλλυνεῖ τὰς παρωτίδας. Ἢ, κατὰ τοὺς λοιπούς· Ὅστις τοῦ ἀμφώδοντος καὶ τοῦ ὄνου τεμὼν τὰ κύφελλα, καλλυνεῖ τὰς παρωτίδας [4]). Λέγουσι γάρ τινες, ὦτα ὄνου ἔχειν τὸν Μίδαν, καὶ ἀποκόψαι αὐτά. Οἱ δὲ φασιν, ὅτι ὀξέως ἤκουε, καὶ διὰ τοῦτο [5]) ταύτην ἔσχε τὴν ὀνομασίαν· λέγει γὰρ Ἀριστοτέλης [6]), τὸν ὄνον πολλὰ [7]) ἀκούειν. Ἄλλοι δὲ λέγουσι [8]), διὰ τὸ πολλοὺς [9]) ὠτακουστὰς αὐτὸν ἔχειν. Τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει [10]). Λέγουσιν, ἐν Φρυγίᾳ δύο εἶναι λόφους, καλουμένους [11]) Ὦτα Ὄνου, ὥσπερ [12]) ὁ Μίδας κρατ-

quam vulgo quae addit ea τῷ· ἐπόρθησε.

17) ἤτοι ἐπόρθ.) Vitt. 2 et 3. non agnoscunt.

18) καὶ ἐξάρχ. — δικάζ. αὐτοὺς) A nostris absunt.

1) ὅστις δήπ.) Vitt. 2 et 3. ὃς δή ποτε.

2) κατ' ἐμὲ) Hic Vit. 1. et Ciz. adiiciunt: κατὰ δ' ἑτέρους ὄνου; omissis tamen sqq. ἢ κατὰ τοὺς — παρωτίδας.

3) κύφελλα) Vitt. 2 et 3. κύφιλα hic et in seqq.

4) τὰς παρωτίδ.) Vitt. 2 et 3. negligunt τάς.

5) διὰ τοῦτο) Vitt. 2 et 3. διὰ πρῶτα.

6) Ἀριστοτ.) De Animal. V, 2. cf. quoque Io. Tzetz. Chill. I, 2.

7) τὸν ὄνον πολλὰ) Vit. 1. et Ciz. πολλὰ τὰς Μίδου, male.

8) ἄλλοι — λέγ.) Vit. 1. et Ciz. ἄλλοι δὲ λέγουσι.

9) διὰ τὸ πολλοὺς) Pro πολλοὺς Ciz. et Vit. 1. bene: sic quoque Eudoc. p. 290. et Conon. Narr. 1.

10) ἔχει) Pro ἐστὶ Vitt. 2 et 3. at Vit. 1. et Ciz. neque ἐστὶ neque ἔχει.

11) λέγουσιν — λόφους, καλ.) Vit. 1. et Ciz. λέγονται — λόφοι καλούμενοι: Vitt. 2 et 3. λέγεται — λόφους καλ.

12) ὥσπερ) Pro ὥσπερ Vit. 1. et Ciz. ὅπου.

σας, καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς λῃστὰς ἀνελὼν, ἐμυθεύθη ἔχειν ὄνου ὦτα. Οἱ δέ φασιν, ὅτι ὦτα ἔχων ὄνου, ἀπέκοψεν αὐτά· ὅθεν καὶ ἐπιφέρει· δάπταις τιτύσκων, τοῦτ' ἔστι, ὁ διὰ τὸ αἷμα, καὶ τὰ τραύματα τὰς μυίας ἀποσοβῶν [13]).

Ex 1403. Δάπταις [14])] Ταῖς μυίαις, παρὰ τὸ δάπτειν.

1409. Πολλῶν δ' ἐναλλὰξ] Πολλοὶ, φησὶ, πόλεμοι ποτὲ μὲν ἐν Ἀσίᾳ, ποτὲ δὲ ἐν Εὐρώπῃ [15]) ἔσονται [16]).

1410. Κανδαῖος, ἢ Μάμερτος] Κανδαῖος καὶ Μάμερτος [17]) ὁ Ἄρης λέγεται.

1412. Ἡ 'πιμηθέως τοκὰς] Ἡ Ἀσία. Ἀσίας γὰρ καὶ Ἰαπετοῦ Προμηθεὺς καὶ Ἐπιμηθεύς· ὅστις Ἐπιμηθεὺς [1]), μετὰ τὸ ποιῆσαι τὸ κακὸν, ἦν φρόνιμος, ὥστε μετανοεῖν.

1413. Περσέως] Οἱ Πέρσαι ἐκ τοῦ Περσέως [2]), τοῦ ἀπὸ τῆς Δανάης, τὸ γένος ἔχουσιν, ἧς ὁ Ζεὺς ἐρασθεὶς, τὸν Περσέα ἐποίησε.

1414 — 15. Τῷ θαλάσσα μὲν βατὴ] Ὁ γὰρ [3]) Ξέρξης, ἐκφοβῶν τοὺς Ἕλληνας, ὅτι κατὰ τῶν Ἀθηναίων [4]) ἐστράτευσε, τὸν μὲν Ἑλλήσποντον ἔχωσε [5]),

13) οἱ δέ φασιν — ἀποσοβῶν) Haec soli Vit. 1. et Ciz. addunt.

14) δάπταις) Hoc schol. a Seb. prolatum nostri ignorant.

15) ἐν Ἀσ. — ἐν Εὐρ.) Vitt. 2 et 3. tollunt vtrumque ἐν.

16) ἔσονται) Abest a Ciz. et Vit. 1.

17) Κανδαῖος — Μάμερτ.) Vit. 1. et Ciz. Κανδάων — Μαμερτός. λέγεται, a Seb. additum, nostri non addunt.

1) ὅστις Ἐπιμηθ. vsque ad v. 1414. in Vitt. 2 et 3. desiderantur.

2) οἱ Πέρσαι ἐκ τοῦ Περσ. — ἔχουσιν) Sic Vit. 1. et Ciz. pro ἐκ Περσέως — ἔχουσ. qua lectione recepta non opus est emendatione Sebast. qui post Δανάης inserit ὁ Ξέρξης, et legit ἔχει pro ἔχουσιν

3) γὰρ) Inserunt Vit. 1. et Ciz.

4) Ἀθηναίων) Pro Ἀθηνῶν nostri.

5) ἔχωσεν — ἐποίησε). Vit.

ἤτοι βατὴν γῆν ἐποίησε· τὸν δὲ Ἄθων 6) τὸ ὄρος ... ἐποίησε θάλασσαν, ὡς ὁ Ἡρόδοτος ἱστορεῖ 7). Καὶ ... μὲν ταύτας τὰς ἱστορίας, καὶ τὰ τῶν λοιπῶν σχόλια ... ψω. Ὕστερον δὲ μετὰ τὸ εἰπεῖν τὰ μικρὰ ταῦτα κα... περὶ τοῦ Ξέρξου σχολύδρια 8), πᾶσαν τούτου τὴν ἱστ... πεπλατυσμένως ἐρῶ.

1416 — 20. Οἱ δὲ Λαφρίας οἶκοι Μαμ... Οἱ οἶκοι 9) τῆς Ἀθηνᾶς ἡ Ἀττική. Λαφρία δὲ κα... Μαμερσα, ἡ Ἀθηνᾶ. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως 10): Οἱ δ... τῆς Ἀθηνᾶς σὺν τοῖς ξυλίνοις τείχεσι καταχαέντες, τὸ Ἀπόλλωνα αἰτιάσονται καὶ μέμψονται διὰ τὸν χρησμ... ὡς ἀπατήσαντα αὐτούς 11).

Ex 1419. Τὸν χρησμολέσχην αἰτιάσονται 12). Ὅτε ὁ Ξέρξης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἤρχετο, ἐχρήσθη τ... Ἀθηναίοις τόδε 13)·

Τεῖχος Τριτογενεῖ 14) ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύς.

Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τοῦτο οὐ καλῶς νοήσαντες, κατεσκεύασαν ἐν τῇ ἀκροπόλει τεῖχος ξύλινον, ἐν ᾧ οἱ εὑρεθέντες ...

1. et Ciz. modo ἔχων: Vitt. ... ca et 3. ... reliquis demtis.

6) Ἄθων) Sic Vit. 1. et Ciz. cum Herodot. VII, 22. Ἀθῶνα Vitt. 2 et 3.

7) ὡς ὁ Ἡρόδ. ἱστορεῖ) Absunt a nostris, quin adeo a Vit. 1. et Ciz. reliqua huius scholii.

8) σχολύδρια) Vitt. 2 et 3. χολύδρια; vtrumque vox. Lexica ignorant. Seruandum σχολύδριον, quod est Deminutiv. a σχόλιον, vt νησύδριον a νῆσος.

9) οἱ οἶκοι) Nostri pro οἶκος, aptius.

10) οὕτως) Nostri ... habent.

11) καὶ μέμψ. — αἰτ... Exciderunt in Vit. 3. os... tantia librarii, quia in sch... seq. repetitur αἰτιάσονται.

12) αἰτιάσ.) A Seb. add... tum comprobant Vitt. ... et 3.

13) τόδε) Vitt. 2 et ... τάδε.

14) τριτογενεῖ) Vit. 1. et Ciz. τριτογενείη, Vitt. 2 et 3. τριτογενείων, contra metrum. τριτογενεῖ Herodot. VII. 141. Polyaen. Strateg. I. ... p. 41. Scholiast. ad Arist. ... Ιππεῖς p. 349, b. et ... Hermogenis Syrian. et S...

πάντες κατεκαύθησαν ὑπὸ τῶν Περσῶν. Θεμιστοκλῆς δὲ τότε [15]) στρατηγῶν εἶπεν αὐτοῖς [16]), τὸν χρησμὸν τεῖχος ξύλινον τὰς ναῦς αἰνίττεσθαι [17])· διὸ πεισθέντες [18]) κατεναυμάχησαν τὸν Ξέρξην, εἰς τὰς τριήρεις ἐμβάντες ναῦς [19]). Ἡ δὲ ναυμαχία γέγονεν ἐν Σαλαμῖνι.

Ex 1420. Πλούτωνος λάτριν] Φασὶν, ὅτι ἐν τῷ τρίποδι χάος ἦν μέγα, ὅθεν τὰ μαντευόμενα ὡς ἐκ τοῦ [1]) Αἴδου ἀνήρχοντο, ἅπερ ὁ Ἀπόλλων ἐσαφήνιζε [2]).

1422. Δίπλακα σκέπην] Δίπλακα εἶπεν, ἐπειδὴ διπλῆν ἔχει σκέπην ἡ δρῦς· δύο γὰρ δέρματα ἔχει. Ἀπὸ δὲ τοῦ ἑνὸς καρποῦ τῆς δρυὸς τοὺς πάντας ἐδήλωσεν· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι [3]) πᾶν δένδρον δρῦν ἐκάλουν.

1424. Ἄπας δ' ἀναύρων] Ἰστέον, ὅτι [4]) ὑπερβολικῶς εἶπεν, ὡς πάντες οἱ ποταμοὶ ξηρανθήσονται ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν Περσῶν· μόνος γὰρ ὁ ἐν Ἀττικῇ [5]) Ἰλισσὸς, καὶ ὁ ἐν Θεσσαλίᾳ [6]) Ὀνοχῶνος [7]) καλούμενος ἀπεξηράνθησαν [8]), ὡς φησιν Ἡρόδοτος καὶ Καλλίμαχος·

pater p. 110. T. II, Rhet. Aldin. Thryll.

15) τότε) Vitt. 2 et 3. τηνικαῦτα.

16) εἶπεν αὐτοῖς) Vitt. 2 et 3. συνεβούλευσε.

17) αἰνίττεσθαι) Pro λέγειν comprobant Vitt. 2 et 3. Videtur esse, vt συνεβούλ. ex emendatione Io. Tzetzae in altera recensione, nam Vit. 1. et Ciz. qui, ni fallor, sunt primae recensionis, λέγειν tuentur.

18) διὸ πεισθ.) Vit. 1. et Ciz. πεισθ. δέ.

19) ναῦς) Addunt Vitt. 2 et 3.

1) ἐκ τοῦ) Vitt. 2 et 3. tollunt ἐκ.

2) ἐσαφ.) Vitt. 2 et 3. ἐσαφήνισεν.

3) ἀρχαῖοι) Pro Ἀχαιοὶ nostri cum Seb.

4) ἰστέον, ὅτι) Vit. 1. et Ciz. praemittunt, et mox ὡς πάντες pro ὅτι πάντες.

5) ἐν Ἀττικῇ) Sine art. τῇ Vit. 1. et Ciz. ἐν Ἀττικοῖς Vitt. 2 et 3.

6) ἐν Θεσσαλ.) Nostri art. τῇ iterum omittunt.

7) Ὀνοχ.). Pro Ὀνόχων a Seb. emendatum, recte nostri vulg. tenent.

8) ἀπεξ.) Pro ὑπεξηράνθ. nostri.

Ἡρόδοτος δὲ φησὶ 9), ἀποξηρανθῆναι καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ τὸν Μαίανδρον. Ἄναυρος 10) δὲ, κυρίως ὁ ἐν χειμῶνι ῥέων ποταμός.

1426. Κύφελλα] Τὰ ὦτα εἶπεν 11) ἀνωτέρω, νῦν δὲ νέφη φησὶ, διὰ τὸ κοῦφα εἶναι. Λέγει δὲ νῦν τὸ πύκνωμα τῶν βελῶν.

1427 — 28. Κιμμερός θ' ὅπως] Κιμμέριος, ἔθνος περὶ 12) τὸν Ὠκεανὸν ζόφῳ κεκαλυμμένον 13). Ὁ δὲ νοῦς· Ὥσπερ ὁ σκοτασμὸς 14) τῶν Κιμμερίων, ἀφανίζων τὸ φῶς, σκότος 15) ποιεῖ, οὕτως καὶ τὰ Περσικὰ βέλη πεμπόμενα, συγκρύψει 16) τὸν ἥλιον.

1429 — 31. Λοκρὸν δ' ὁποῖα] Ὁ Ξέρξης, φησὶ, φοβηθεὶς, φεύξεται, ἐπ' ὀλίγον χρόνον ἀνθήσας καὶ κρατήσας, ὡς τὸ ἐν Λοκροῖς ῥόδον, ὃ θᾶττον μαραίνεται ἢ ἀσθένειαν 17).

9) καὶ Καλλίμαχος· Ἡρόδοτ. δὲ φησί) Vit. 1. et Ciz. addunt, a reliquis omissa; quae sane lectio videtur verissima. Attamen, vt me docuit Thryllit. apud Sotionem de lacubus p. 127. ed. Sylb. legitur: τὴν κατὰ Ἄβδηρα λίμνην Κόστειρον καλουμένην φασὶ τὸ Ξέρξου στράτευμα πῖνον ἀναξηρᾶναι. cf. Herodot. VII, 196. Locus Callimachi laudatus inerat libro περὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ ποταμῶν deperdito.

10) ἄναυρος) Schol. Apollon. I, 9. ἄναυρον λέγει τὸν χείμαρρον· οἱ γὰρ ἐξ ὑετῶν συνιστάμενοι ποταμοὶ οὕτω καλοῦνται. cf. Sturz. ad Pherecyd. p. 181. et Spanh. ad Callimach. in Dian. 101.

11) εἶπεν) Tollunt Vit. 1. et Ciz. legentes: ἀνωτέρω μὲν κύφελλα τὰ ὦτα, νῦν δὲ φησι τὰ νέφη." cf. Suid. de voc. κύφελλα.

12) περὶ) Ciz. et Vit. 1. παρά.

13) κεκαλ.) Vitt. 2 et 3. κεκαλυμμένοι. cff. de Cimmeriis Io. Tzetz. in Chil. XII, 448, et schol. Aeschyl. Prometh. 729, vbi dicc. ἀφώτιστοι et habitare ad Taurum Scythicum et paludem Maeotida.

14) σκότασμὸς) Nostri pro σκοτισμός.

15) σκότος) Vit. 1. et Ciz. σκότον.

16) συγκρύψ.) Nostri καλύψει, vt Lycophr.

17) χρόνον — ἀσθένειαν) Vitt. 2 et 3. τῇ νίκῃ λαμπρυνθεὶς, reliquis demtis. Vit.

1432 — 34. Μόσυνα φηγότευκτον] Νῦν τὴν ναῦν λέγει· εἰώθασι 1) γὰρ ἐν ταῖς ναυσὶ μηχανᾶσθαι καὶ ποιεῖν πύργους ξυλίνους· ὁ δὲ νοῦς οὕτως· Ὁ Ξέρξης, φησὶν 2), νικηθεὶς ἐν Σαλαμῖνι, φεύξεται, καὶ τῆς παλιμπλώτου 3) φυγῆς γεύσεται, ναῦν 4) ἀναζητῶν καὶ ψηλαφῶν, ὥσπερ κόρη ἀναζητεῖ 5) σκότον ἐρημίας, ὥστε κρυβῆναι ἐν αὐτῇ 6), ὅταν ὑπό τινος ξιφηφόρου πολεμίου 7) διώκηται. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως 8)· Αὖθις καὶ αὖθις τοὐπίσω παλιμπλώτοιο γεύσεται φυγῆς ὁ Ξέρξης. Ἢ αὖθις καὶ πάλιν ἄγχι καμφαλώμενος καὶ περιβλέπων καὶ ψηλαφῶν μόσυνα φηγότευκτον, ἤτοι ναῦν. Οὕτω δὲ ψηλαφῶν ναῦν, ὡς κόρη δειματευμένη χαλκηλάτῳ ξίφει (ἀπὸ κοινοῦ τὸ καμφαλᾶται 9) καὶ ψηλαφᾷ) λυκοψίαν κνεφαίαν. Καὶ ταῦτα μὲν 10) οὕτως. Ἡμεῖς δὲ 11), κατὰ τὰ προυπεσχημένα 12), τὴν περὶ τοῦ Ξέρξου ἱστορίαν πλατυτέρως γράφειν ἐρχώμεθα.

1. et Ciz. consentiunt cum vulg. sublatis modo ὁ θᾶττον — ἀσθένειαν.

1) εἰώθασι — ξυλίνους) Non extant in nostris.

2) φησὶν) Hinc Seb. verba schol. proxime praeced. νοσήσας — ῥόδον perperam repetiit, quae haud dubie margini cuiusdam Cod. Msc. illita alieno loco sunt obtrusa. Eiicienda itaque, cum nil ad sensum verborum iuuandum facerent, curauimus.

3) παλιμπλ.) Vit. 3. παλιμπλόου.

4) ναῦν) Vit. 1. et Ciz. ναῦς, non apte.

5) ἀναζητεῖ — ἐρημίας) Vit. 1. et Ciz. ζητεῖ σκότον ἐρημίας. Vitt. 2 et 3. ἀναζητῶν σκότος ἐρημίας.

6) ἐν αὐτῇ) Pro ἐν αὐτῷ bene iungunt voc. ἐρημίας.

7) πολεμίου) Vitt. 2 et 3. non agnoscunt.

8) ἡ δὲ σύνταξις usque ad χαλκηλάτῳ ξίφει desiderantur in Vit. 1. et Ciz. In Vitt. 2 et 3. modo ἡ δὲ σύντ. οὕτως.

9) καμφαλᾶται) Vitt. 2 et 3. καμφαλῶται, perperam.

10) καὶ ταῦτα μὲν — usque ad v. 1437. omnia absunt a Vit. 1. et Ciz. Videntur addita a Io. Tzetza, qui in Chil. I, 32. eadem eodemque modo narrat.

11) ἡμεῖς δὲ) A Seb. addita Vitt. 2 et 3. non addunt.

Ἱππίας, ὁ Πεισιστράτου, τύραννος ὢν Ἀθηνῶν, ἐξέπεσε τῆς τυραννίδος. Ἐλθὼν δὲ παρὰ [13]) Πέρσας ἱκετεύει Δαρεῖον, στρατεύειν κατ' Ἀθηνῶν [14]). Καὶ πείθεται, ὡς Ἀριστείδης [15]) φησίν. Ἡρόδοτος [16]) δὲ γράφει, Ἀθηναίους ἀναπεισθέντας ὑπὸ Ἀρισταγόρου [17]) τοῦ Μιλησίου πορθῆσαι Σάρδεις καὶ ἑτέρας οὔσας [18]) ὑπὸ Δαρεῖον. Ὁ μαθὼν ὁ Δαρεῖος ἤρετο, τίνες εἶεν [19]) οἱ Ἀθηναῖοι; καὶ ἀπέστειλε κατ' αὐτῶν Μαρδόνιον μετὰ βαρείας δυνάμεως, καὶ στόλου πολλοῦ. Ναυαγήσαντος δὲ τούτου περὶ τὸν Ἄθων [20]), ὡς δισμυρίους ἄνδρας ναυαγῆσαι, καὶ τραυματισθῆναι ὑπὸ Θρακῶν καὶ αὐτὸν τὸν Μαρδόνιον, παραλύει μὲν τοῦτον ὁ Δαρεῖος τῆς ἀρχῆς, δευτέρῳ δὲ ἔτει τῷ ἀπὸ τοῦδε ἔπεμψεν Ἀθηναίοις στ-

12) προϋπεσχ.) Vit. 3. ὑπισχόμενα, scl. ad v. 1414.

13) δὲ παρὰ) Pro σὺν περὶ Vitt. 2 et 3.

14) κατ' Ἀθην.) Vitt. 2 et 3. pro κατὰ Ἀθ.

15) Ἀριστείδης) Equidem non repugnauerim Sebastiano, qui Milesium illum historicum, a Plutarcho in Parallel. Stobaeo Serm. VII, aliisque saepius laudatum in historia, quam de rebus Persicis conscripserit, intelligi arbitratur. Veruntamen si is Io. Tzetz. in Chil. I, 32. v. 852. consuluisset, quem vero neque hic, neque alias consulere sustinuit, Aelii Aristidis Panathenaicum intelligendum esse cognouisset, nam ibi sic: ὡς ὁ Παναθηναϊκὸς τοῦ Ἀριστείδου γράφει. Attigit, vt Seb. obseruat, quod Tzetzes hic refert, idem Ael. Aristid. in orat. πρὸς Πλάτωνα ὑπὲρ τῶν τεττάρων, c. 278. vbi scholiast. haec adnotat: ἐκπεσὼν τῆς τυραννίδος ὁ Ἱππίας, μετανάστης ἦλθε πρὸς Δαρεῖον, καὶ ἔπεισεν αὐτὸν κατὰ τῆς Ἑλλάδος στρατεῦσαι.

16) Ἡρόδοτ.) L. V, 97 sqq.

17) Ἀρισταγόρου) Vt Herodot. et Io. Tzetz. in Chil. l. l. sed Vitt. 2 et 3. Ἀριστάρχου, perperam.

18) ἑτ. οὔσας) Vitt. 2 et 3. deleto voc. πολλάς, bene.

19) εἶεν) A Seb. suppletum nostri non agnoscunt.

20) Ἄθων) Nostri, vt supra, pro Ἄθωνα (Io. Tzetz. Chil. l. l. v. 856. πρὸς Ἄθω), sed ναυαγ. τούτου, vt edd. ante Seb. ναυαγήσαντα — πεσόντα: cf. de hoc naufragio Herodot. VI, 44 et 45.

ρίδα [21]), γῆν καὶ ὕδωρ αἰτῶν. Οἱ δὲ, τοὺς μὲν Περσῶν πρέσβεις εἰς Φρέαρ ζῶντας βαλόντες, ἄνωθεν γῆν καὶ λίθους πέμποντες, τούτους κατέχωσαν. Εὑρόντες [22]) δὲ Μῦν τινὰ Σάμιον, ἑρμηνεύσαντα τοῖς Ἀθηναίοις τὰ Περσῶν γράμματα, κατά τινας μὲν, ἀνεῖλον· κατά τινας δὲ, ἄτιμον ἐποίησαν. Ὡς καὶ Ἄρθμιον [23]) τὸν Ζε-

21) σπυρίδα) A Seb. perperam eiectum reuocauimus, nam πρέσβεις ab ipso e Codd. quibusdam intrusum non historiae quidem, cf. Herodot. VI, 48, sed Io. Tzetzae, auctori huius scholii, in Chill. I, v. 858. aduersatur, vbi eadem tradit: πέμπει δ' αἰτῶν τοῖς Ἀττικοῖς σπυρίδα γῆν καὶ ὕδωρ, h. e. *sportulam terra et aqua repletam.* Vitt. 2 et 3. legunt κυρσίλων, mendose, quod vero σπυρίδα magis conuenit: forte leg. κυσίβην, vas, vel κυρσίλον, qui postea nominatur, verum is erat Atheniensis. Sine dubio πρέσβεις, quod iam latet in ἔπεμψε, in Codd. Sebast. a glossatoribus est illatum.

22) εὑρόντες) Addunt nostri, bene: omisso vero voc. Μῦν, quod fortasse excidit. Io. Tzetz. Chil. I, 888. in historia Xerxis commemorat Mandroclem Samium. An ille est, qui hic Μῦς nominatur? Videtur esse, et compendio scripturae Μανδροκλῆς corruptum.

23) Ἄρθμιον) Nostri pro Ἀρίθμιον, recte. In ora Vit. 3. adnotatur: εἴρηται περὶ τοῦ Ζιλείτου Ἀρθμίου, οὗ καὶ Δημοσθένης μέμνηται. Arthmium autem Zelitam infamia notatum fuisse, quod aurum Medicum in Graeciam corrumpendorum Graecorum causa intulerit, Demosth. Philipp. III, T. I, p. 121, et de falsa legat. p. 428. ed. Reisk. tradit, *Nonnus*, id affert Thryllit., ἐξηγήσει ἱστοριῶν in δ στηλιτ. *Theologi occurrentium p. 127, ed. Eton.* Στήλη δέ ἐστιν, ἢ λίθος, ἢ χαλκὸς, ἐν ἐπιμήκει σχήματι τετραγώνῳ, ἐν ᾗ ἐγγέγραπται ἡ τοῦ στηλιτευομένου ὕβρις· οἷον Ἀθηναῖοι τὸν Ζηλείτην (sic) Ἄρθμιον, τὸν διαφθείροντα τοὺς Ἕλληνας χρήμασι, ἐπὶ τὸ μᾶλλον ὑπακοῦσαι τῷ Πέρσῃ, ἐν στήλῃ ἀνέγραψαν, ἀτιμώσαντες καὶ αὐτὸν καὶ ἅπαν τὸ γένος αὐτοῦ, ἐξουσίαν δεδωκότες ἐν τοῖς γράμμασι τῷ βουλομένῳ αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐγγράψαντες καὶ τὴν αἰτίαν ἐν αὐτῇ τῇ στήλῃ, ἥτις ἦν αὐτῷ τῷ Ἀρθμίῳ ψόγος· ὅτι, φησὶ, τὸν χρυσὸν τὸν ἐκ τῶν Μήδων εἰς Πελοπόννησον ἤγαγεν. Idem narrat Dicaearch. in orat. in Aristogiton. p. 90. ed. Reisk. Ad De-

λείτην ἠτίμωσαν, χρυσίον βαρβαρικὸν αὐτοῖς παρὰ Δαρείου κομίσαντα [24]) πρεσβευόμενοι. Κυρσίλον [25]) δὲ τῆς Βουλῆς ἕνα, κατελίθωσαν καὶ ἀνεῖλον οἱ Ἀθηναῖοι ὅτι γῆν καὶ ὕδωρ συνεβούλευσε [26]) πέμπειν τῷ Βαρβάρῳ. Αἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων γυναῖκες τὴν γυναῖκα Κυρσίλου ὁμοίως κατελίθωσαν, καὶ οἱ παῖδες τοὺς παῖδας αὐτοῦ.

Τῷ αὐτῷ ἔτει, Ὀλυμπιάδι οά [27]), ὁ Δαρεῖος, μετὰ τὸ ἐκστῆσαι [28]) Μαρδόνιον τῆς ἀρχῆς, ἔπεμψε πάλιν κατὰ τῆς Ἀττικῆς Δάτιν καὶ Ἀρταφέρνην [29]), ἀνεψιὸν αὐτοῦ, καὶ ἑξακοσίων νηῶν στόλον, καὶ Νάξον [30]) εἷλον καὶ Ἐρέτριαν, Εὐβοΐδος [31]) πόλιν. Ἐν δὲ τῇ Δήλῳ Δάτις ἐθυμίασε τῷ Ἀπόλλωνι λιβανωτοῦ τ' τάλαντα. Ἀποπλεύσαντες δὲ, καὶ περὶ Μαραθῶνα στρατοπεδευσάμενοι (σὺν οἷς ἐτύγχανε καὶ ὁ τύραννος Ἱππίας, Μιλτιάδου στρατηγοῦντος [32]) Ἀθηναίων [33]) καὶ Στησιλέου, πολεμαρχοῦντος δὲ Καλλιμάχου καὶ Κυναιγείρου, καὶ Πλαταιῶν συμμαχούντων αὐτοῖς τῶν χιλίων) ἡττῶν-

mosth. Philipp. III. tradit Reisk. Codd. Parif. V et VIII, et Augustan. I et II. legere Ἀρίθμιον.

24) χρυσίον — κομίσαντα) Vitt. 2 et 3. περὶ Δαρείου χρυσίον βαρβ. αἰτήσαντα, quod vero Demostheni et Dicaearcho repugnat, qui narrant: ὅτι χρυσὸν f. χρυσίον ἐκ τῶν βαρβάρων Μήδων ἤγαγε f. ἐκόμισε ἐπὶ διαφθορᾷ τῶν Ἑλλήνων.

25) κυρσίλον) Vitt. 2 et 3. κυρσίλιον, et postea κυρσιλίου pro κυρσίλου.

26) συνεβούλευσε) Pro συνεβούλευε nostri, bene.

27) τῷ αὐτῷ — Ὀλυμπ. οά) Haec verba Vitt. 2 et 3. annectentes superioribus παῖδας αὐτοῦ cum interpunctione, pergunt sic: Ὁ δὲ Δαρεῖος, non inepte.

28) ἐκστῆσαι) Vitt. 2 et 3. ἐκστῆναι.

29) Ἀρταφ.) Herodot. VI, 94.

30) Νάξον) Herodot. l. l. Ἀθήνας, sed Io. Tzetz. Chil. I, 868. quoque Νάξον.

31) Εὐβοΐδος) Pro Εὐβοΐδος nostri non agnoscunt: retinent vulg. Forte leg. vt in Chil. l. l. v. 962. Εὐβοίας.

32) Μιλτ. στρατηγ.) Mire Vit. 3. καὶ Μιλτιάδης στρατηγοῦντες.

33) Ἀθηναίων) Nostri cum Seb. pro Ἀθηνῶν.

ται 34), καὶ πρὸς Δαρεῖον ὑποστρέφουσιν. Ὅπερ αἰκιιοὼς, κατὰ τῆς Ἑλλάδος ηὐτρέπιζετο στρατεῦσαι 35). Ἐπὶ τρεῖς οὖν ὅλους ἐνιαυτοὺς στόλον τε ηὐτρέπιζε, καὶ πεζὸν συνῆγε στρατόν. Τετάρτῳ δὲ ἔτει Δαρεῖος μὲν τελευτᾷ.

Ξέρξης δὲ καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὸν πόλεμον διαδέχεται, Μαρδονίου λέγοντος 36) αὐτῷ πολεμεῖν, Ἀρταβάνου δὲ τοὐναντίον. Ἦν δὲ 37) ὁ πᾶς ἀριθμὸς αὐτῷ 38) τῆς στρατιᾶς, ἀπόμαχός τε καὶ μάχιμος, μυριάδες πεντακόσιαι 39). Πλοῖα δὲ δισχίλια 40) διακόσια ἑπτά 41). Τετρακόσια δ᾽ ἦν 42) τάλαντα ἡμερήσια τροφὴ τῷ στρατῷ. Στρατεύων οὖν κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἠθέλησε καινοτομῆσαι τὰς φύσεις 43). Βούβαρις γὰρ καὶ ὁ πεντάπηχυς Ἀρταχαῖος 44) προπεμφθέντες 45) μετὰ πολλῶν μυριάδων, τῆς ὀρυγῆς 46) τοῦ Ἄθω ἐπεστάτουν, καὶ διέκοπτον αὐτὸν, καὶ ἐθαλάττουν εἰς βάθος. Ἕτεροι δὲ γεφυροῦν

34) ἠντᾶνται) Herodot. VI, 114.

35) στρατεῦσαι) Herodot. VII, 1.

36) Μαρδ. λέγ.) Herod. VII, 5.

37) ἦν δὲ) Noſtri pro ἦν οὖν.

38) αὐτῷ) Vitt. 2 et 3. αὐτοῦ.

39) μυριάδ. πεντακόσιαι) Pro μυρ. πεντακόσιαι noſtri. Sic quoque Io. Tzetz. Chil. I, 879: aliter Herodot. VII, 60 et 184.

40) δισχ.) Pro χίλια conſenſu noſtrorum dedit Sebaſt.

41) ἑπτά) Pro ἑξήκοντα noſtri Codd. cum Io. Tzetz. in Chil. I, 877. et Herodot. VII, 184. Sine dubio litterae ζ et ξ confuſae, quae primum erant ſcriptae.

42) ἦν) Noſtri ἦσαν.

43) φύσεις) Io. Tzetz. in Chil. I, v. 885. τῶν στοιχείων.

44) Ἀρταχαῖος) Sic quoque noſtri cum Io. Tzetz. Chil. I, v. 918. ſed Herodot. VII, 21. Ἀρταχαίης.

45) προπεμφθ.) Seb. conſentientibus noſtris pro προύπεμφθ. quod eſt auctore Thryllit. σόλοικον, immo barbarum.

46) ὀρυγῆς) Ita quoque Io. Tzetz. Chil. I, 915. Vit. 2. ὀρυγοῦς: Vit. 3. ὀρυοῦς, vitioſe. Herodot. l. l. τοῦ ἔργου. Lexica vero quum

ἐνέμφθησαν τὸν Ἑλλήσποντον περὶ Τραχεῖαν ἀκτὴν λε-γομένην, μεταξὺ Σηστοῦ καὶ Ἀβύδου. Γεγονυίας τῆς γεφύρας, καὶ λυθείσης ὑπὸ χειμῶνος, διακοσίαις ῥάβδων πληγαῖς ἔτυψε τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ δὲ ζεύγη 48) (ποδῶν) δεσμῶν σιδηρῶν ἐκέλευσεν ἐμβαλεῖν εἰς πέλαγος, ὡς δῆθεν τὴν θάλασσαν, οἷα δούλην, δεσ- τοῖς κλοιοῖς. Ἑτέρας δὲ δύο γεφύρας, ἀντὶ τῆς προτέρας, τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐποίησαν 49)· ναῦς πλαγίας 50) κατὰ ῥοῦν ἔστησαν, καὶ ἐπλήρωσαν τὸ πέλαγος. Ἀπὸ δὲ τῶν νηῶν σχοίνους ὑπερμεγέθεις εἵλκυσαν ἐξ ἑκατέρου μέρους τῆς γῆς. Ἄνωθεν δὲ τῶν σχοίνων δοκοὺς ὑπεστόρησαν 51) καὶ προσήλωσαν. Εἶτα γῆν ἐπέβαλον ἐπὶ τὰς δοκοὺς 52), καὶ ἐπέῤῥανον ἐπὶ τὴν γῆν 53) φυλλάδας μυρσίνης καὶ δάφνης. Ἑκατέρωθεν δὲ τῆς γεφύρας πα- ἕτεροι δοκοὶ περικλείουσαι 54) τὴν γέφυραν, μήπως τις ὀλισθήσας 55), καταπέσῃ πρὸς τὴν θάλασσαν. Οὕτω

ignorent voc. ὀρυγὴ, omnino leg. ὀρυχῆς.

47) διακοσίαις) Sic nostri cum Io. Tzetz. Chil. I, 891. verum Herod. VII, 35. τριακοσίας: forte σ et τ permutatae.

48) ζεύγη) Vitt. 2 et 3. addunt βοῶν, sine dubio ex ore dictantis male exceptum, et fraude adiuncti ζεύγη corruptum pro ποδῶν, ita vt ποδῶν δεσμῶν sit i. q. Io. Tzetz. in Chill. I, 898. vno verbo ποδοπεδῶν, Herodot. vero l. l. πεδέων exprimit. Vncis inclusum ποδῶν addidimus.

49) ἑτέρας — ἐποίησαν) Vitt. 2 et 3. ἑτέρας δὲ γεφύρας τούτῳ τῷ τόπῳ ἀντὶ τῆς πρ. ἐπ. sane non inepte, nisi vulgat. magis congrueret Herod. VII, 36, τὰς δὲ ἄλλας ἀρχιτέκτονες ἐζεύγνυσαν· ἐζεύγνυσαν δὲ ὧδε.

50) πλαγίας) Sic quoque Io. Tzetz. Chil. I, 89. Herod. l. l. ἐπικαρσίας: at Vitt. 2 et 3. πλαγίως.

51) ὑπεστόρ.) Vitt. 2 et 3. ὑπεστήριξαν.

52) τὰς δοκ.) Vitt. 2 et 3. τοὺς δοκ.

53) ἐπέῤῥαν. — γῆν) Nostri modo ἔῤῥανον, sublato ἐπὶ τὴν γῆν. Io. Tzetz. l. l. v. 908. ἄνωθεν (h. e. ἐπὶ τὴν γῆν) ἐπιῤῥαίνουσι μυρσίνην καὶ δάφνην.

54) ἕτεραι — περικλείουσαι) Vitt. 2 et 3. ἕτεροι δοκοὶ περικλείοντες.

55) τὶς ὀλισθ.) Nostri pro ὀλισθ. τίς. Deinde εἰς

ιν αἱ γέφυραι γεγόνασι περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ λευκὴν αὐτῷ 56) ἕδραν ὑψηλὴν ἐκεῖ ἐποιήσαντο, ἐν ᾗπερ ἐφιδρυσθεὶς 57) ὕστερον, ὅτε 58) παρεγεγόνει, τὸ στράτευμα ἔβλεπε.

Πρῶτον δὲ περὶ τὰς Κελαινάς, πόλεις τῆς Φρυγίας 59), ἐλθὼν 60) ξενίζεται σὺν παντὶ τῷ στρατεύματι παρὰ Πυθίου τοῦ Λυδοῦ, ὃς καὶ τῷ Δαρείῳ πρὶν ἐδωρήσατο 61) χρυσῆν ἀναδενδράδα καὶ πλάτανον. Καὶ τῷ Ξέρξῃ τότε 62) ἀργυρίου ἐχαρίσατο δισχίλια 63) τάλαντα, καὶ υ μυριάδας Δαρεικοῦ χρυσίου νομίσματος, χιλιάσιν ὀλίγαις ἀπολειπομένας 64). Ὧν οὐδὲν ὁ Ξέρξης λαβών, ἀλλὰ τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ ἀσπασάμενος 65), καὶ ὁ λεῖπον μᾶλλον τῶν μυριάδων ἀποπληρώσας 66), ἔμελλε πρὸς τὰ τοῦ Ἑλλησπόντου μέρη πορεύεσθαι διὰ Φρυγίας 67) καὶ Λυδίας. Περί τινα δὲ τόπον ἰδὼν πλάτανον ὡραίαν, καθ' Ἡρόδοτον 68) ἐχρύσωσεν 69) αὐτὴν διὰ τὸ

[illegible]ακωσίαν. Io. Tzetz. Chil. [illegible], 904. μή πως ἐκ τῶν πλοίων τις εἰς θάλασσαν ἐμπέσοι.

56) αὐτῷ) Vitt. 2 et 3. αὐτοῦ.

57) ἐφιδρυσθεὶς) Nostri recte pro ἐφιδρυθεὶς l. ἐφιδρυνθείς.

58) ὅτε) Pro ὅταν Vitt. 2 et 3. bene.

59) τῆς Φρυγ.) Nostri delent art. τῆς.

60) ἐλθὼν) Vitt. 2 et 3. addunt Πεισιστράτῳ, quod turbat contextum verborum. Thryllit. coniicit παντστρατί.

61) ἐδωρήσ.) Herodot. VII, 27. Nostri ἐχαρίσατο, vt mox quoque ἐχαρίσατο pro ἐχαρίζετο, bene.

62) τότε) Praemissum δὲ delent Vitt. 2 et 3.

63) δισχίλ.) Vit. 3. δυσχίλ.

64) καὶ υ μυρ. — ἀπολειπομένας) Vitt. 2 et 3. καὶ τετρακοσίας μυρ. δαρεικοῦ χρυσοῦ νομίσματι χιλιάδας ὀλίγας ἀπολειπόμενος, mendose. Herodot. VII, 28. τετρακοσίας μυρ. στατήρων Δαρεικῶν, ἐπιδεούσας ἑπτὰ χιλιάδων.

65) ἀσπασάμενος) Vitt. 2 et 3. ἀποδεξάμενος. Io. Tzetz. Chil. I, 930. τὴν γνώμην θαυμάσας.

66) ἀποπληρ.) Pro ἀναπληρώσας nostri cum Herodot. VII, 29.

67) διὰ Φρυγίας) Nostri sine art. τῆς.

68) Ἡρόδοτ.) VII, 31.

κάλλος αὐτῆς. Κατὰ δὲ ἑτέρους τινὰς, ὅτι περὶ μεσημβρίαν καθεσθεὶς ὑπ' αὐτὴν, τὸ θάλπος ἐξέφυγε. Πορευομένου δὲ αὐτοῦ προσωτέρω 70), ἐπικυψάντων τῶν ἵππων πιεῖν, ἐξηράνθη 71) ὁ Μαίανδρος, ὡς καὶ ὁ ... ναιὸς περὶ Θεσσαλίαν ὕστερον, καὶ ἐν Ἀθήναις 72) Ἰλισσὸς, καὶ ἕτεροι. Πεφθακότος δὲ αὐτοῦ 73) ... τὸν Ἑλλήσποντον, ἔκλειψις 74) ἡλίου καὶ σημεῖα ἐγένετο ἕτερα· ὅμως ἑπτὰ νυξὶ καὶ ἡμέραις ὁ στρατὸς ἀπερικόπως 75) τὰς γεφύρας ἐπεραιοῦτο. Τέλος ἐφ' ἵππω... καὶ αὐτὸς διεπεραιοῦτο 76).

Ἐρχομένου δὲ καὶ αὐτοῦ 77) πρὸς τὴν Ἀττικὴν, Ἀθηναίοις ἐδόθη χρησμὸς τοιοῦτος 78)·

> Τεῖχος 79) Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεὺς,
> Μοῦνον ἀπόρθητον τελέθειν, τό σε τέκνα τ' ὀνήσει 80)·
> Μὴ δὲ σύ γ' ἱπποσύνην 81) τε μένειν καὶ πεζὸν ἰόντα 82)
> Πολλὸν ἀπ' Ἠπείρου στρατὸν ἥσυχος, ἀλλ' ὑποχωρεῖν.

69) ἰσχύν.) Herodot. δυ... ψησάμενος πάσῃ χρείῃ.

70) προσωτέρω) Vitt. 2 et 3. πρόσω. Vulg. προσωτέρως.

71) ἐξηράνθη) Pro ἀπεξηράνθη nostri cum Tzetz. Chil. I, v. 931.

72) ἐν Ἀθήναις) Io. Tzetz. v. 933. in Chil. I. περὶ Ἀθήνας. Idem h. l. est ἐν, quod περί.

73) πεφθακότος — αὐτοῦ) Pro πεφθακότος Vit. 2. bene, vt antea πορευομένου αὐτοῦ.

74) ἔκλειψις — ἐγένετο ἕτερα) Vitt. 2 et 3. bene pro ἔκλ. ἡλ. ἐγένετο καὶ σημ. ἕτερ. cf. Herodot. VII, 37.

75) ἀπερικόπως) Abest a nostris, non bene. Io. Tzetz. in Chill. I, 950. ἐπεραιοῦτο ἀδιακόπως ...

76) διεπεραιοῦτο) Nostri recte pro διεπεραιοῦται.

77) καὶ αὐτοῦ) Nostri addunt, bene.

78) τοιοῦτος) Vitt. 2 et 3. οὗτος.

79) τεῖχος) Herodot. VII, 141. vid supra ad v. 141; *Leguntur quoque hi vers. ap. Niceph. Gregor. ad Synes. p. 369. et primus solus p. 481. Addit subiungitque statim, reliquis rescissis, priori versui schol. Hermogenis Sopater et Syrianus:* ὦ θεῖε σάλπιγξ, ἀκολαῖς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν. Thryllit.

80) τό — ὀνήσει) Vit. 2. τότε τὰ κατονήσει: Vit. 3. τότε τὰ κατανοήσει, perperam.

81) ἱπποσύνην) Vit. 2. ...

ὶ ἕτερα τοιαῦτα. Τοῦτο γοῦν ἀκούσαντες οἱ Ἀθη-
ῖοι, γυναῖκας μὲν καὶ παῖδας καὶ γέροντας περὶ Τροι-
να ἐξέθεντο· πύργους δὲ ποιήσαντες ξυλίνους ἐν ταῖς
Θήναις εἴασαν μετά τινων, οὓς ὕστερον οἱ Πέρσαι σὺν
ῖς πύργοις κατέκαυσαν. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι περὶ Σαλαμῖ-
να εἶχον τὸν στόλον, ὅπου ὕστερον καὶ τοὺς Βαρβάρους
ἐνεναυμάχησαν, σοά πλοῖα ἔχοντες τὰ τῶν συμμάχων
ὶ αὐτῶν πάντα. Ὁ δὲ Ξέρξης περὶ τὸ Αἰγάλεων [83]
ος, ἀντικρὺ τῆς Σαλαμῖνος κείμενον, ἐπὶ θρόνου λαμ-
ρῶς ἐκάθητο, βλέπων τὴν ναυμαχίαν. Ἡττηθέντων
τῶν αὐτοῦ τῇ ναυμαχίᾳ, πεζῇ πολεμῆσαι ἠθέλησε,
ὶ ἐκ τῆς τῶν Περσικῶν βελῶν ἐπαφέσεως [84] ἐκρύβη
ἥλιος. Τοῦτο μαθών τις τῶν Ἑλληνικῶν στρατηγῶν
ῦτο [85], εἶπε τοῖς στρατιώταις· „Ἀριστοποιήσασθε,
ὦ ἄνδρες, ἵνα παρ' Ἅδῃ δειπνήσωμεν μαχόμενοι. Θαρ-
ρεῖτε δέ· οὐ γὰρ ὑπὸ θάλπος ἡλίου, ὑπὸ σκιὰν δὲ βελῶν
πολεμήσομεν.“ Ξέρξου δὲ μετὰ παντὸς τοῦ στρατοῦ
χομένου, Λεωνίδης ὁ Σπαρτιάτης μετὰ τ' τὰς περὶ τὸ
ρτεμίσιον [86] παρόδους κατείληφε. Καὶ ἀντιταξάμ-
ενος πρὸς αὐτὸν, πολλοὺς [87] ἀνεῖλε, καὶ δύο ἀδελ-

...σοῦν: Vit. 3. ἰκεσίῳ, vi-
...ole.

82) ἰόντα) Vit. 3. ἰόντα.

83) Αἰγάλ.) Nostri Αἰγά-
λειον. Lege potius cum He-
rodot. VIII, 90. Αἰγάλεων.
Potterus Αἰγάλεως putat esse
formae Ionicae, Αἰγάλεων
autem formae communis.
Io. Tzetz. Chill. I, v. 978.
...θι τοῦ μεγάλου (αἰγάλεων)
...ρους.

84) ἐπαφέσεως) Verbum
ἐπαφίημι Lexica habent, sed
substantiuum ἐπάφεσις adhuc
ignorant. Vit. 2. legit ἀφέ-
σεως.

85) τοῦτο) Nostri ponunt
hoc post στρατηγῶν.

86) περὶ τὸ Ἀρτεμίσιον) A
Seb. remotum pro ἐν Θερμο-
πύλαις reposuimus, quum
illud quoque Io. Tzetz. Chil.
I, 960. exhibeat. Maluimus
cum ipso Tzetza errare
potius, si error est, quam
ei obtrudere lectionem, etsi
veram, tamen ei alienam et
a glossatore illatam. Plu-
res autem erant vrbes eius
nominis, cf. Steph. Byz.

87) πολλοὺς, seq. μὲν,
Vitt. 2 et 3. delent, recte.
cf. Herodot. VII, 224.

φοὺς τοῦ Ξέρξου· τοσοῦτον δὲ ἀντέστη 88) γενναίως μ… χόμενος, ὡς καὶ τὸν Ξέρξην ἀποβῆναι τοῦ ἵππου, … πεζῇ μάχεσθαι 89). Τέλος δὲ 90) συμπατήσαντες αὐτόν τε τὸν Λεωνίδην καὶ τοὺς τριακοσίους, διῆλθ… τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν. Λαβόντες δὲ 92) τὴν κεφ… Λεωνίδου, ἀνεσταύρωσαν.

Τέλος ἰδὼν ἑαυτὸν ὁ Ξέρξης ἔτι παρὰ τῶν Ἀθην… καὶ τῶν λοιπῶν Λακεδαιμονίων κακούμενον, πρ… ἀκούων, ὅτι καὶ τὴν γέφυραν λύειν μέλλουσιν οἱ Ἕλ… ληνες, τὸν Μαρδόνιον ἀφεὶς πολεμεῖν, αὐτὸς δὲ μ… λαβὼν τοῦ ἑαυτοῦ 93) στρατεύματος, ὑπεχώρει. K… τούτων δὲ οἱ πλείους περὶ τὴν πάροδον χειμῶνι καὶ λ… διαφθείρονται. Αὐτὸς δὲ ἀπὸ Στρυμόνος 94) ναῒ Φ… σῃ ἐμβὰς, καὶ δεινῇ τρικυμίᾳ περιπεσὼν, ὡς καὶ π… λοὺς ἀποπηδῆσαι τῆς νεὼς εἰς τὴν 95) θάλασσαν χ… τῆς σωτηρίας, αὐτὸς μόλις πρὸς τὴν πατρίδα 96) δυστ… χῶς ὑποστρέφει. Τὸν δὲ Μαρδόνιον καὶ τοὺς σὺν αὐ… Πέρσας οἱ Ἀθηναῖοι ἀνεῖλον, καὶ Μασίστιον, τὸν χρ… σοῦν λεπιδωτὸν θώρακα ἔχοντα, δι' ὃν ἀνῃρημένον καὶ μ… γάλη μάχη ἐγένετο. Ταῦτα μὲν οὕτω. Ξέρξης δὲ, … τοῦ ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, μετὰ τοιαύτη… ῆτταν 97) ἐν Σάρδεσι παραγεγονὼς, εἰς ἔρωτα τῆς Μα… στιδος 98) ἐμπέπτωκε γυναικὸς, καὶ ταύτῃ συνῆν, κ…

88) ἀντέστη) Vit. 3: ἀντέστησε.

89) μάχεσθαι) Vit. 3: μάχεσθαι.

90) τέλος δὲ) Pro ἄλλοι Vitt. 2 et 3.

91) συμπατήσ.) Nostri male συμπατήσαντα.

92) λαβ. δὲ) Nostri seq. καὶ tollunt, et pro λεωνίδου legunt λεωνίδους.

93) ἑαυτοῦ) Nostri non agnoscunt cum Io. Tzetz. Chil. I, 924.

94) ἀπὸ Στρυμ.) Nostri … Στ. Io. Tzetz. Chil. I, 9… ἀπὸ Στρ. ἐπιβὰς ναῒ αὐτὸς … νίσσης.

95) εἰς τὴν) Sic quoque Io. Tzetz. Chil. I, 9… Vit. 3 πρὸς τὴν.

96) πρὸς τὴν πατρ.) Nostri cum Io. Tzetz. l. l. v. 10… pro εἰς τὴν πατρ.

97) ἧτταν) Pro ἧττα… nostri, recte.

98) Μασίστ.) Nostri Μασίστιδος. Io. Tzetz. Chil. 4

υνέχωρεν, ὥσπερ νενικηκὼς, ὁ πᾶσαν 99) ἀπολωλεκὼς ἣν Περσίδα, οἷα καὶ 100) πάντες οἱ ἡττημένοι διαπράττονται. Τέλος ἐλθὼν 101) εἰς τὴν πατρίδα, τὸ πένος αὐτοῦ παρεσήμανεν.

1437. Δειναῖσιν 1) ἀρχαῖς] Ταῖς δειναῖς ἀκταῖς, ηλονότι τῆς θαλάσσης, παρὰ ταῖς ἀρχαῖς τοῦ ὕδατος.

1438. Οἱ δ' ἐν μεταφρένοισιν] Ἀντὶ τοῦ, εν 2) οῖς πεδίοις, ἀπὸ τῆς τῶν βοῶν ἀρόσεως, ἤτοι τῆς ἀρουένης ὑπὸ τῶν βοῶν.

1439 — 40. Ἕως ἂν αἴθων] Ἕως ἂν ὁ Μαεδὼν Ἀλέξανδρος ἐλθὼν καταπαύσῃ τὸν πόλεμον, κυεύσας καὶ μοναρχήσας. Ἡ γὰρ μήτηρ τοῦ Ἀλεξάνρου, ἡ Ὀλυμπιὰς 3), εἰς Πύῤῥον, τὸν Ἀχιλλέως, καὶ :λενον, τὸν Πριάμου, τὸ γένος ἀνέκαθεν ἀνέφερεν. ὥς ησι Θεόπομπος 4) καὶ Πύρανδρος 5). Ἀνά, ει δὲ τὸ

...07. γυναικὸς αὐτοῦ τοῦ Ματτίου.

99) πᾶσαν) Vit. 2. ἅπαιν.

100) οἷα καί) Io. Tzetz. hil. I, 1011. addit bene ἰχρι νῦν.

101) ἐλθών) Noſtri cum). Tzetz. Chil. I, 1012. ro ἀπελθών.

1) Δειναῖσιν) Schol. v. 437 et 1438. in Vitt. 2 et non reperiuntur. Vit. 1. : Ciz. δίναισιν pro δειναῖς. F. Nott. ad Lycophr. Seb. ic addit: *Minime placet aec interpretatio, ideoque um non ſequimur.* Verum uamnam ſequitur? nullam edit aliam.

2) ἐν) Delent Vitt. 2 t 3.

3) Ἡ γὰρ μήτηρ — Ὀλ.) Sic Vit. 1. et Ciz. bene, pro ἡ γ. Ὀλ. ἡ μήτ. Ἀλεξ.

4) Θεόπομπος) *In hiſtoriis Philipp. quas libris 58. conſcripſiſſe teſtantur plures auctores, inpr. Diod. Sic.* XVI, *p.* 511. *vid. Phot. Bibl. C.* 176. Sebaſt. Vit. 3. perperam Θεόπεμπτος. Supra ad v. 174. quoque vulg. Θεόπεμπτος pro Θεόπομπος. cf. ibi dicta.

5) Πύρανδρ.) Forſ. in Peloponneſiacis, quorum mentionem facit Plutarch. in Parall. min. c. 37. T. VII, p. 250, ed. Reisk. ὡς Πύρανδρος ἐν τετάρτῳ πελοποννησιακῶν. Forte leg Πείσανδρος. cf. *Bibl. der alten Litterat. St.* II, *p.* 104, et Heyne ad Virg. Aen. T. II, p. 233.

γένος, ὁ μὲν Πύῤῥος εἰς Αἰακόν· ὁ δὲ Ἕλενος εἰς … δανόν.

1441. Θεσπρωτὸς 6)] Διὰ τὸ τὴν μητέρα … Ἠπειρῶτιν εἶναι.

Χαλαστραῖος] Γράφεται 7) καὶ Χαλαδραῖος … γὰρ παρακατιὼν 8), φησί· Χαλάδρης λύκον. Χαλ… δὲ, ἢ Κάναστρον 10), πόλις καὶ λίμνη Μακεδονίας, … ἧς ὅλην τὴν Μακεδονίαν δηλοῖ 11).

1442. Πρηνῆ θ' ὁμαίμων] Ὁμαίμων, τῶν Π… σῶν, παρόσον ἀμφότεροι, ὅ, τε Ἀλέξανδρος καὶ … ξης, ἀπὸ Περσέως εἶχον τὸ γένος. Ὁ γὰρ Ἀλέξ… ἀπὸ Ἡρακλέους τοῦ Περσείδου, οἱ δὲ Πέρσαι ἀπὸ … σέως 12). Περσέως γὰρ Ἀλκαῖος, Ἠλεκτρύων, … Σθένελος. Ἠλεκτρύωνος Ἀλκμήνη· Ἀλκμήνης … Ἡρακλῆς. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἀφ' Ἡρακλέους καὶ N… πτολέμου κατῆγε τὸ γένος.

1443 — 45. Ἀργείων πρόμους] Ἡ Ἀκτ… πρόμους. Ἀργεῖοι δὲ 14) καὶ Ἀκταῖοι, οἱ Ἀθηνα…

6) Θεσπρωτὸς) Abest hoc schol. a Vitt. 2 et 3. exhibent quidem Vit. 1. et Ciz. sed demum post χαλάδρης λύκον.

7) γράφεται καὶ χαλ.) Vit. 1. et Ciz. pro καὶ χαλ. γρ. Vit. 2. et 3. γράφεται ignorant. Deinde Vit. 1. et Ciz. praemittunt καναστραῖος λεὼς pro χαλαστραῖος: Vitt. 2 et 3. vero modo καναστραῖος. cff. Nott. ad Lycophr.

8) καὶ γὰρ παρακατιὼν) Sic nostri cum Seb. pro καὶ γὰρ κατιών.

9) χάλαδρα) Vit. 1. et Ciz. καλάδρα. Haec autem vsque ad δηλοῖ absunt Vitt. 2 et 3.

10) ἢ κάναστρον) Pro … χάλαδρα Vit. 1. et Ciz. … κάναστρα, vid. Steph. … κάναστρον, et Nott. ad Lycophr.

11) δηλοῖ) Pro φησὶ … 1. et Ciz. bene.

12) ὁ γὰρ Ἀλέξ. — … σέως) Vit. 1. et Ciz. … apte inserunt, omissis … extrem. cum Vitt. 2 et … verbis οἱ δὲ Πέρσαι ἀπὸ … σέως, alieno plane loco … sitis.

13) Ἀλκμήνης) Sic … 1. et Ciz. sublata praep… ἐκ, recte.

14) Ἀργεῖοι δὲ) Vit. 3 …

Ἀπῴκησαν δὲ μετὰ τῆς Μηδείας εἰς Πέρσας [15]) τινὲς τῶν Ἀθηναίων. Νῦν οὖν Ἀθηναίους λέγει τοὺς Πέρσας, διὰ τὴν ἀποικίαν. Ἀναγκάσει δὲ, φησὶ, τοὺς Περσῶν ἡγεμόνας φοβηθέντας κολακεῦσαι αὐτὸν, καὶ ὑποταγῆναι, καὶ σκῆπτρον ὀρέξαι καὶ δοῦναι αὐτῷ τῆς μονοκρατορίας [16]).

1446. Οἵ δὴ μεθ' ἕκτην γένναν αὐθαίμων] Ἀδελφός μου, φασὶ, μετὰ ἕκτην γενεὰν, ἤτοι ἐκ πολλοῦ, συγγενὴς καὶ φίλος αὐτῶν νομισθήσεται [1]). Ὁ δὲ λόγος [2]) περὶ Ταρκυνίου, τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως [3])· οὗτος γὰρ ὑπὸ Ῥωμύλου, ὡς φλυαροῦσιν [4]) οἱ τὰ τοῦ Λυκόφρονος πρὸ ἡμῶν σχολιάσαντες, ἕκτος ἦν. Ἐγὼ δὲ πρῶτον γινώσκω Ῥωμύλον [5]), εἶτα Νοῦμαν, Τοῦλλον Ὀστίλλιον τρίτον, τέταρτον Ἄγκον Μάρκιον [6]), πέμπτον Ταρκύνιον Πρίσκον [7]), ἕκτον Σέρβιον Τούλλιον [8]), ἕβδομον Ταρκύνιον τὸν ὑπερήφανον [9]), εἶτα Βροῦτον καὶ ἑτέρους [10]).

τοι γάρ; verum Ciz. et Vit. . haec omittunt.

15) εἰς Πέρσας) Nostri pro τὶ Πέρσ. In Vitt. 2 et 3. xciderunt τινὲς — τοὺς Πέρσας lapsu librarii ob repetitium voc. Πέρσας.

16) τῆς μονοκρ.) Vit. 1. t Ciz. pro τὴν μονοκρατορίαν, ecte, scl. σκῆπτρον. Addunt deo Vitt. 2 et 3. τὰ σκῆπτρα ῆς μονοκρ.

1) ἤτοι ἐκ — νομισθήσεται) Vit. 1. et Ciz. tantum ἤγουν συγγενής, Vitt. 2 et 3. ἤγουν συγγένειαν.

2) ὁ δὲ λόγος) Vitt. 2 et 3. λέγει δέ.

3) Ταρκυνίου — βασιλέως) Nostri, vt ante Seb. Ταρκυνίου τοῦ Ῥωμαίου.

4) ὡς φλυαρ.) Vit. 1. et Ciz. ὡς λέγουσιν, omissis sqq. οἱ τὰ — σχολιάσαντες. Haec sunt Isaac. Tzetzae, illa vero Io. Tzetzae.

5) Ῥωμύλον) Nostri Ῥωμῦλον, vt etiam ap. Dionys. Hal. in quibusdam editt.

6) Ἄγκ. Μάρκιον) Nostri, vt ante Seb. Μάρκον Ἄγκον.

7) Ταρκῦν. Πρίσκον) Vitt. 2 et 3. vt olim, Ταρκ. τὸν ὑπερήφανον, οὐ Ταρκύνιον, perperam. In Vit. 1. et Ciz. Ταρκ. ἕβδομον negligentia librarii exciderunt.

8) Σέρβ. Τούλλ.) Nostri modo Τοῦλλιον.

9) ἕβδομ. — ὑπερήφ.) Desunt etiam in Vitt 2 et 3.

10) ἑτέρους) Vit. 3. τοὺς ἑτέρους.

'Εκεῖνοι δέ φασι· 'Ρωμύλος, εἶτα Πομπήϊος Λί... τρίτος 'Οστίλλιος [12]) ῎Ανκυς [13]), τέταρτος Μάρκ... Κ... πίνιος [14]), πέμπτος Πρίσκος 'Ορπίνιος [15]), ἕκτος Τ... κύνιος Τούλλιος [16]) (ἕκαστος γὰρ αὐτῶν δυσὶ καὶ ... σιν ἐχρᾶτο [17]) τοῖς ὀνόμασιν) ἕκτος οὖν ἐστὶ [18]), ... ἀπὸ 'Ρωμύλου ὁ Ταρκύνιος [19]). Φασὶ δὲ καὶ τὸν 'Ρ... Αἰνείου υἱὸν, καὶ διὰ τοῦτο ἕκτον συγγενῆ τοῦτο... σι τῆς Κασσάνδρας, κακῶς. 'Εγὼ δὲ ἑνδέκατ... σκων [20]) ἢ δωδέκατον τὸν 'Ρωμύλον ἀπ' Αἰνείου, ... οὕτω φημὶ, ὡς ἐκεῖνοι, ἀλλ' οὕτως, ὅτι μετὰ ... 'Αλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος 'Αλεξάνδρῳ τινὶ ἑτ... Μα- κεδόνι ὁ ἐμὸς συγγενὴς Ταρκύνιος πολεμήσει· 'Ρ... γὰρ καὶ Μακεδόνες πολλάκις [21]) καὶ ἐν χέρσῳ καὶ θαλάσσῃ ἀλλήλους [22]) ἐπολέμησαν. "Υστερον μ... συνέβη κρατηθῆναι τὸν τῶν 'Ρωμαίων στρατηγὸν ὑπὸ ... Μακεδόνων ζῶντα, καὶ πάλιν τὸν τῶν Μακεδό... μόνα, τὸν ὕστερον 'Αλέξανδρον συγγενῆ τοῦ πρώτ... ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τῶν 'Ρωμαίων, καὶ τοῦ σώματος α...

11) Πομπ. Λίος) Sic quoque Vitt. 2 et 3. Debet esse Πομπήλιος. Vit. 1. et Ciz. πομπήϊος ἐστὶ ἴος (lege λίος).

12) 'Οστίλλιος) Pro 'Οστίνιος Vit. 1. et Ciz. recte: reliqui vulg. tuentur.

13) ῎Ανκυς) Vitt. 2 et 3. ῎Αμκυς. Vit. 1. et Ciz. ῎Ανις.

14) Μάρκ. Καρπίν.) Consentiente Vit. 2. Μάρκ. Ταρπάνιος Vit. 3. Μάρκ. Καρπίνιος Vit. 1. et Ciz.

15) 'Ορπίνιος) Vit. 1. et Ciz. ὁ ἑρπίνος.

16) Ταρκ. Τούλλιος) Vit. 1. et Ciz. Τούλιος ἢ 'Ιούλλιος (f. Το λλιος) Ταρπίνιος. Vit. 2. Τούλλιος Ταρπίν. Vit. 3. Ταρπίνιος Τουλλ.

17) πλείοσιν ἐχρ.) Vit. 1 et Ciz. πλείστοις ἐχρᾶτο.

18) ἐστὶ) Addunt V... 2 et 3.

19) Ταρκ.) Nostri T... νος hic et postea.

20) γινώσκων) Nostri ante Seb. γινώσκω, sed γι... σκων iam Thryllit. con... legendum esse.

21) πολλάκις) Pro π... Vit. 1. et Ciz. recte: ... καὶ absorpsit vltimam sy... bam voc. πολλάκις.

22) ἀλλήλους) Additu... in vulg. πρὸς nostri delent.

23) συγγενῆ — πρώτου) No... stri non agnoscunt: glossema redolet.

:ρατουμένου, ἀμοιβὴν ἐποιήσαντο [24]), οἱ μὲν Ῥωμαῖοι :ποδόντες τὸν νεκρὸν Ἀλέξανδρον [25]), οἱ δὲ Μακεδόνες ὸν ἐκείνων στρατηγόν· καὶ οὕτως εἰρήνευσαν.

Ἄλλως [26])· Ωἳ δὴ μεθ' ἕκτην γενεὰν ὁ Ταρκύνιος ·υμβαλὼν τῷ στρατῷ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἀπὸ πρώτης ·ρας ἕως ἕκτης ἐπολέμει μόνος τῷ Ἀλεξάνδρου λαῷ. Γοῦτο ἰδὼν ὁ Ἀλέξανδρος, φίλον αὐτὸν ἑαυτῷ ἐποίησε, αὶ λείαν αὐτῷ πολλὴν ἐδωρήσατο, διὰ τὴν δύναμιν :ὐτοῦ.

1452. Εἰς νάπας δασπλήτιδας [1])]. Νάπαι εἰσὶν :ἱ παραθαλάσσιαι [2]) πέτραι, αἱ [3]) ἐν τῷ αἰγιαλῷ ὑπὸ ·ῶν κυμάτων πληττόμεναι. Δυσπλήτιδες δὲ, αἱ δυσκό-·ως πληττόμεναι· δασπλήτιδες δὲ [4]), αἱ καταπληκτικαί.

1454. Λεψιεὺς [5])] Ὁ δεινὰ καὶ κεκαλυμμένα ·έγων, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ λέπους.

1456. Καὶ θεσφάτων πρόμαντιν] Ἀπὸ κοινοῦ ·ὸ, ἐγχρίσας ψευδηγόροις [6]) φήμαις τοὺς λόγους, ἢ ·ὴν [7]) ἀψευδῆ φρόνησιν τῶν μαντευμάτων· φήμην γὰρ ·γειρεν [8]) ὁ Ἀπόλλων, ὅτι ἡ Κασσάνδρα οὐκ ἐστὶ μάν-·ις, ἀλλὰ μαινομένη μάτην [9]) λέγει.

24) ἐποιήσαντο) Vitt. 2 et 5. pro ἐποίησαν, bene.

25) Ἀλέξανδρον) Dant Vit. 1. et Ciz. et pro ἀποδόντες Vit. 3. ἀποδιδόντες.

26) Ἄλλως vsque ad δύναμιν αὐτοῦ non extant in nostris. Non ſunt, vt Thryl. it. arbitratur, a Tzetzae nanu: id quod iam ἄλλως nnuit.

1) δασπλ.) Vit. 1. et Ciz. ·ασπλ. hic et in ſqq.

2) παραθαλάσσιαι) Pro παραθαλάσσιοι noſtri, melius.

3) αἱ) Delent Vitt. 2 et 3.

4) αἱ δυσκόλως — δασπλ. δὲ), Deſunt in Vitt. 2 et 3.

5) Λεψιεὺς) Hoc ſchol. noſtri ad extr. totius Commentarii ponunt.

6) ψευδηγ.) Vitt. 2 et 3. ψευδηγορίαις.

7) ἢ τὴν) Pro καὶ τὴν Vit. 3. ſed καὶ forſ. hoc eſt.

8) ἤγειρεν) Vit. 1. et Ciz. διήγειρεν.

9) μάτην) Abeſt a Vitt. 2 et 3.

1457. Λέκτρων στερηθεὶς] Βουληθέντες γ... Ἀπόλλωνος συγγενέσθαι Κασσάνδρᾳ, αὐτὴ ἐξέ... διὸ μηνίων παρεσκεύασεν, ἵν', ὅταν μαντεύηται, μ... αὐτῇ πρασέχῃ [10]).

1460. Τὴν Φοιβόληπτον [11]) χελιδόνα [12]... Ἑαυτὴν λέγει ἡ Κασσάνδρα χελιδόνα καὶ Σειρῆνα, ... τὸ τὰ μέλλοντα προειπεῖν, ἢ διὰ τὴν ἡδύτητα τοῦ ... ἐπειδὴ καὶ αἱ Σειρῆνες θελκτικαὶ ἦσαν. Φοιβόληπτ... δὲ, τὴν μαντικήν [13]).

1463. Σειρῆνος ἐστέναξε [14])] Θελκτικὸν ... λιγυρὸν [15]), ὥςπερ αἱ θρυλλούμεναι Σειρῆνες. Ἔσ... δὲ καὶ ζωΰφιον μικρὸν [16]), ὅμοιον μελίσσῃ, λεγόμεν... σειρήν.

10) *βουληθέντες — προσέχῃ*) Vit. 1. et Ciz. pro *ἐῤῥέθη ἐν ἀρχῇ*, ad v. 353. Haec videntur esse Ioannis, illa vero Isaac. Tzetzae.

11) *Φοιβόλ.*) Vit. 3. *Φοιβόπληκτον*.

12) *χελιδόνα — θελκτικαὶ ἦσαν*) Absunt a Vitt. 2 et 3.

13) *τὴν μαντικήν*) Pro *μαντικὸν* nostri cum Sebast.

14) *ἐστέναξε*) Vit. 1. et Ciz. *ἐστέναζε*.

15) *λιγυρὸν*) Vit. 3. *λιγύν*.

16) *μικρὸν*) Abest a Vitt. 2 et 3. Huic scholio subiicit Sebast. haec: *Quis cordatus interpretationem hanc non exsibilabit? Quid enim ad Cassandram flentem, atque imo corde suspiria trahentem, Sirenis dulcis et laetus cantus? Quid contra ad Sirenes lacrymae et suspiria? Nec porro spectanda quorundam opinio est,* sentium *poetam hic loqui de* ... *qua Sirenis se in mare praecipitantis cantione, quum praeter alia clare patet,* ... *verba,* λοίσθιον μέλος, *non ad τὸ Σειρῆνος pertinere, sed ad Cassandram, hoc est,* post... *mo luctuosae suae cantilenae alta suspiria, dum se* ... *recipiebat, imo corde ducentem lugubrem crabronis Sire*... *sonitum imitantem. Vox igitur Σειρὴν duplicem et plane sibi oppositam significationem habet. Principaliter et praecipue unam ex poëticis* ... *tribus virginibus notat, secundo et minus usitate, quoddam crabronum saevum genus, mali omnino ominis,* ... *τι, ut inquit Eustath. ad Odyss. φ. p. 767. ed.* Rom. κλαυθμυρίζον, *unde in proverbium cessit:* Σειρὴν μὲν ... λον ἀγγέλλει· ξεῖνον δὲ μέλισσα.

1464. Κλάρου Μιμαλὼν] Μιμαλὼν, Βάκχη, προφῆτις, ἡ τὸν Ἀπόλλωνα ταῖς μαντείαις μιμουμένη. Κλάρος δὲ ὄρος καὶ πόλις Ἀσίας περὶ Κολοφῶνα [1]), ἀφ' οὗ καὶ Κλάριος ὁ Ἀπόλλων.

Ἡ Μελαγκραίρας κόπις] Μελαγκραίρης, ἢ [2]) μελαίνων καὶ θολῶν [3]) τὴν κραῖραν καὶ τὴν κεφαλὴν, σοι τὸν νοῦν, καὶ τὸ τοῦ λόγου κεφάλαιον ἐν δεινοῖς λόγοις. Μελαγκραίρα [4]) δὲ, ἡ Σίβυλλα, παρὰ τὸ μελαίνειν τὴν φράσιν καὶ τοὺς χρησμούς. Κόπις δὲ, ὁ ῥήτωρ, παρὰ τὸ κόπτειν τοὺς λόγους, κόπτις καὶ κόπις, ὁ ἔμπειρος.

1465. Νησοῦς θυγατρὸς] Τὴν Σίβυλλαν λέγει θυγατέρα Νησοῦς [5]).

id. Erasm. Chil. 2. Cent. 8. 5. Apum generi accensent nonnulli, vt Aelian. H. A. V, 42. Suidas et Hesychius, Tzetza autem ipse hic et antea v. 653. non de apum genere, verum apibus similem esse sirenem scribit; sed longe melius Aristot. H. A. IX, 40. nit. tradens, sirenem fucorum genus quoddam esse solitarium, ac duplicis formae, maioris nempe et minoris. Aristoteli assentitur Plinius XI, 16. licet non adeo accurate, de apibus verba faciens, ait sirenes et cephenes esse, quod fucos latine vocant. — Interpretes graeci Vet. Test. putarunt τὴν σειρῆνα *esse animal aut quadrupes aut volatile lugubre et ominosum, tetram et luctuosam per noctem emittens vocem, atque in dirutis versant vrbibus. Sic Scholiasta graecus Isai.* 34, 13. σειρῆνας καλεῖ τὰ ἐν νυκτὶ θρηνώδη φωνὴν ἱέντα τῶν πτηνῶν, μονονουχὶ κατολολύζοντα; οἷον ἡ γλαῦξ, καὶ τὰ ἐοικότα.

1) περὶ Κολοφ.) Vitt. 2 et 3. παρὰ Κολ.

2) ἢ ὁ μελ.) Nostri bene addunt ἤ, omittunt autem μελαγκραίρας.

3) θολῶν) Sic Vitt. 1. 2. et Ciz. sed Vit. 3. vt edd. ante Pott. θολερῶν, a θολερόω, quod idem est ac θολόω.

4) Μελαγκρ. — χρησμούς) Vitt. 2 et 3. non praebent. Vit. 1. et Ciz. μελάγκραιρα pro μελαγκραίρα.

5) τὴν Σίβυλλαν — Νησοῦς) Vitt. 2 et 3. pro θυγάτηρ Νησοῦς ἡ Σίβυλλα.

Σφίκειον 6) τέρας] Ἡ Σφίγξ. Ἐκάθητο [illegible] Σφίγξ περὶ Θηβῶν 7) ὄρος, ὃ ἀπ' αὐτῆς Σφίκειον ἐκλήθη. Εἰκάζει δὲ τὴν Κασσάνδραν Βάκχῃ τῇ ἐν Κλ[illegible] καὶ τῆς Σιβύλλης ἐπιστήμονι, καὶ τῇ Σφιγγί, ὥς φη[σιν] Εὐριπίδης 8), διὰ τὸ συνεστραμμένα λέγειν καὶ σκοτεινά.

1467. Ἐγὼ δὲ λοξὸν] Ἤγουν αἰνιγματῶδ[ες] 9) ὅθεν καὶ Λοξίας ὁ Ἀπόλλων, ἢ παρὰ τὸ λοξὴν [illegible] φωνὴν πέμπειν (λοξοχρήσμων γὰρ ἦν) ἢ παρὰ τὸ λοξῶς ἰέναι 10) καὶ πορεύεσθαι· ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡ[λίῳ]. Λοξῶς δὲ πορεύεται ὁ ἥλιος τὸν Ζωδιακὸν κύκλον,

Ὅπως ἀκλινὴς τῆς φορᾶς ἡ σφοδρότης,
Ἐξ ἀντικλεύρων 11) σφίγγεται καταδρόμων,

καθά φησιν ὁ Πισίδης 12). Τρόχιν δὲ τὸν ἄγγελόν φησι, παρὰ τὸ τρέχειν. Τινὲς δὲ 13) κύριον ὄνομα τοῦτο νοοῦσιν, ἤτοι 14) τὸν ἀπαγγέλλοντα ταῦτα πάντα, [illegible] ἐν τῇ ἀρχῇ εἶπον.

6) σφίκειον) Pro Φίκειον Vit. 1. et Ciz.: Φίκιον Vitt. 2 et 3.

7) περὶ Θηβ. ὄρος) Nostri pro περὶ τὸ ὄρος Θηβῶν.

8) ὡς — Εὐριπίδ.) Absunt a Vitt. 2 et 3. cf. Hecub. 123 et 676, 677.

9) αἰνιγματώδη) Nostri pro αἰνιγματῶδες.

10) ἰέναι) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. vt edd. vett. ἴεσθαι.

11) ἐξ ἀντικλ.) Sic quoque nostri cum Seb. distinguunt pro ἐξαντικλ.

12) καθά — Πισίδης) Desunt in Vitt. 2 et 3. *Georgius ille, Constantinopolitanae Ecclesiae diaconus, et Referendarius Phocae atque Heraclii temporibus, vt Suidas et Nicephorus L. 18. c. 4[illegible] Hist. Eccles. auctores sunt, [illegible] poëmate illo, quod de mundi opificio tribus millibus versibus condidit (ex quibus [illegible] supersunt verss. 1879.), vers. 219 — 20.* Sebast.

13) τινὲς δὲ) Vitt. 2 et 3. οἱ δέ.

14) ἤτοι — πάντα) A nostris absunt, sicut etiam [illegible] Vit. 1. et Ciz. ὡς ἐν — εἶπον. Nostri vero claudunt totum opus schol. v. 1454. λέγω — λέγειν supra omisso.

ΩΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ.

Ἄδηλον.

ίβλος μὲν τελέθουσα Λυκόφρονος ᾀσματοκάμπτου [1],
Ην ἀλαὸς προπάροιθεν, ἀδερκέα δέργματ' ἔχουσα·
Νῦν δέ με δορκαλέην [2]) Ἑρμείη θήκατο τέχνη
Γζέτζης Ἰσαάκιος, εὔστροφα [3]) πείσματα λύσας.

Κέκον [4]).

λόγους ἀτερπεῖς [5]), πολλὰ μοχθήσας, γράφεις
Ἀνιστορήτως, βάρβαρα πλέξας [6]) ἔπη,
ολειὰ [7]), γρῶναι, οὖσα, καὶ τυκίσματα,
ὺν ὀρθάγη τε, κρίμνα [8]) καὶ λυκοψία·
Μόνον νέοις ἱδρῶτα, μωρὲ Λυκόφρον·
Οὐδὲν γὰρ ἄλλο, πλὴν κενοὶ λήρων λόγοι.

1) ᾀσματοκάμπτου) Sic mnino legendum pro ᾀσμα-οκόμπτου. Noſtri ᾀσματοκόμς ου. Quae verba ignorat ngua graeca, et contextus epudiat. Ἀισματοκάμπτης eſt q. τραγικός. Ariſtophan. Nub. 331. Caeterum hi uatuor verſus Codd. noſtri um Cantero et Pottero raeponunt ſcholiis.

2) δορκαλέην) Noſtri cum dd. ante Seb. pro δορκαλέα.

3) εὔστροφα) Vit. 3. σύ-τροφα.

4) κέκον) Vitt. 1. 2. et iz. verſſ. quidem ſeqq. exhibent, voc. vero κέκον non ſupraſcribunt.

5) ἀτερπεῖς) Vitt. 1. 2. et Ciz. ἀπρεπεῖς, contra leges metri.

6) πλέξας) Noſtri pro λέ-ξας, apte.

7) γολειὰ — λυκοψία) Sunt nomina obſcura, quae in Lycophrone occurrunt. Cod. Vit. 2. ſuperſcripſit v. 3. haec: αἱ πρὸς τὴν πέτραν καταδύσεις, κοίλην πέτραν, σχοινία καὶ οἰκοδομήματα.

8) κρίμνα) Pro κρίμνοις noſtri, recte.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τήνδε 9) Λυκοφρονέην 10) τὴν βαρβαρόφωνον ἰϋγὴν,
Κλειοῦς τ' ἀλλοπροσάλλοιο Βάκχην Καλλιόπειαν,
Τζέτζης Ἰσαάκιος ἐπεὶ φύγον ἐξερεείνας,
Παγκρατεῖ 11) μεδέοντι πανέξοχον ὕμνον ὀφείλω.

* * *

Λυκόφρονος 12) δύςφραστα πληρώσας ἔπη,
Ἐνθουσιασμοὺς παρθένου φοιβαστρίας
Αἰνιγματωδῶς καὶ σοφῶς 13) εἰρημένους,
Θεῷ τὸν αἶνον, ὡς συνεργῷ, προςφέρω.
Ἡ δόξα τῷ (θεῷ) 14) συνεργῷ τοῦ τέλους.

9) *τήνδε* ſeqq.) Abſunt a Vit. 2.

10) *λυκοφρονέην*) Vit. 1. et Ciz. *λυκοφρονείον*.

11) *παγκρατεῖ*) Vit. 1. et Ciz. *παγκρατέοντι*, male, nam metrum corruit.

12) *λυκόφρονος* ſqq.) Hoc pentaſtichon ſoli Vit. 1. et Ciz. habent.

13) *καὶ σοφῶς*) Thryllit. mavult *κ' ἀσόφως*, docte quidem, ſed fruſtra, nam *σοφῶς* eſt *callide*. Sic iungit Tzetzes verba *αἰνιγματωδῶς καὶ πανούργως λέγειν* in Prolegg. p. 271.

14) *θεῷ*) Vncis incluſum et a Mſſ. noſtris alienum, vt metro iambi ſatisfieret, Thryllit. cōniicit inſerendum.

SCHOLIA BREVIORA

IN

LYCOPHRONEM.

SCHOLIA BREVIORA.

V. 1. a) εἴπω τὰ πάντα ἀληθῶς, ἅ με ἐρωτᾷς: b) εἴπω ὅλα ἀληθῶς, ἅτινα ἐρωτᾷς: c) εἴπω ἀληθῶς, ἅτινα ἐρωτᾷς. V. 2. a) ἀπὸ πρώτης ἀρχῆς, ἐὰν δὲ μακρυνθῇ ὁ λόγος, ὁ τῆς διηγήσεως: b) ἐὰν πλατυνθῇ: c) ἤγουν ἀπὸ ἀρχῆς μέχρι τέλους, πλατυνθῇ. V. 3. a) συγγνώμην καὶ συμπάθειαν δίδου μοι, βασιλεῦ Πρίαμε, οὐ γὰρ ἡσύχας; ἤτοι μεθ' ἡσυχίας καὶ βραχυλογίας, ἡ παρθένος Κασσάνδρα: b) ὦ, οὖσα ἡ: c) * * *. V. 4. a) ἔπαυσε τῶν ποικίλων χρησμῶν τὸ ἴδιον δηλονότι στόμα, ὡς πρότερον: b) —: c) κατέπαυσε ἀπὸ, ποικίλον. V. 5. a) πολλὴν, ἀπαρακολούθητον εἰποῦσα, πολυΐστόρητον· τροπικὴ ἡ λέξις καὶ μεταφορικὴ ἀπὸ τῶν χεομένων ὑδάτων: b) πολὺν, πολυΐστόρητον: c) πολὺν ἐκρεύσασα πολύμικτον. V. 6. a) μαντικὴν μετὰ χρησμοῦ ἔπεμπε φωνήν: b) ἐμαντεύετο: c) τῶν ἐσθιόντων τὰς δάφνας, φωνήν: in margine: μαντευομένη ἀφίει φωνήν. V. 7. a) σκοτεινῆς: b) —: c) σκοτεινῆς φωνήν. V. 8. a) Ἀφ' ὧν, ἅτινα τῇ ψυχῇ: b) ἅτινα ψυχῇ: c) ἀφ' ὧν, ἐν ἐνθυμήσει φέρω. V. 9. a) κλῦθι καὶ ἄκουσον, ἀναλογιζόμενος, ἤγουν ἐν τῇ σῇ διανοίᾳ: b) ἄμποτε, ἀναπολῶν, διαλογιζόμενος, διανοσύμενος: c) ἄκουσον ὦ, διαλογιζόμενος ἐν διανοίᾳ. V. 10. a)

ρων τὰ τέκνα, βλαπτικὸς τῆς πατρίδος. V. 39. ἤγουν τὴν μητρυιὰν αὐτοῦ τὴν Ἥραν, τὴν μὴ ... μένην ὡς θεὰν, τῷ μεγάλῳ καὶ ἰσχυρῷ: b) ἤγουν Ἥραν ὡς μητρυιὰν αὐτοῦ, δεινῷ: c) τὴν Ἥραν ... τρυιὰν αὐτοῦ, δεινῷ. V. 40. a) πλήξας βέλει ... στῆθος, ἀντὶ τοῦ ἐν μέσῳ τῷ ἱπποδρόμῳ τῆς Ὀλ... b) ξίφει κατὰ τὸ στέρνον ἤγουν τῷ ἀγῶνι· c) ... βέλει τὸ στῆθος ἐν μέσῳ τοῦ ἀγῶνος. V. 41. a) ... ἤγουν τοῦ Διὸς γεγονότος δηλονότι, ὁ κρατήσας ... μα: b) κρατήσας: c) τοῦ Διὸς, συντρίψας τὸ ... V. 42. a) τουτέστι παρὰ τὴν Ὀλυμπίαν ὑψηλὸν ... Ὀλυμπίᾳ: b) Διὸς ὑψηλόν: c) ὑψηλὸν, τοῦ ... in margine alia manu: ὄχθος, αἱ τραχεῖαι, καὶ ... βατοι τόποι, πέτραι αἱ ἐξοχαί. V. 43. a) ἀντὶ τοῦ ... τοὺς ἵππους ταράσσαν ὑπάρχει: b) —: c) ... V. 44. a) ἀντὶ τοῦ, τῆς σικελικῆς: b) —: c) τῆς ... λιακῆς. V. 45. a) ἐπιτηροῦσαν ἀναιδῆ σκύλλαν: b) τὴν ἔφιππον ἐπιτηροῦσαν: c) ἐπιτηροῦσαν τὴν σκύλλαν ... V. 46. a) Ὁ φονεύσας τοῦ ὑποθαλασσίου σπηλ... ἰχθύας ἀγρεύουσαν: b) πέτρας, τὴν ἰχθύας ἀγρεύουσαν: c) τῆς πέτρας, ἰχθύας ἀγρευομένην. V. 47. a) —: b) ἤγουν Φόρκυν: c) ὁ Φόρκυν. V. 48. a) φλέγων λαμπάσι ἀνεζώωσε καὶ ἀνεκαίνισε: b) λαμπάσι: c) καίων λαμπάσι· ἀνεζώωσε. V. 49. a) τὴν λεπτύνουσαν τοὺς νεκροὺς, ἀντὶ τοῦ, οὐ φοβουμένην, καὶ τὴν καταχθονίαν θεάν: b) Περσεφόνην, καταχθόνιον: c) τὴν Περσεφόνην, καταχθόνιον. V. 50. a) ἐφόνευσεν ἤτοι χωρὶς ξίφους καὶ μηχανῆς: b) ἐφόνευσε τὸν Ἡρακλέα: c) ἐφόνευσεν τὸν Ἡρακλέα φαρμάκῳ. V. 51. a) ὁ νεκρός· φιλοφρονούμενος τὸν ᾅδην διὰ καὶ τὴν τοῦ Ἡρακλέους ἄφιξιν: b) ἤγουν ὁ Νέσος: c) ὁ Νέσος, ... λιούμενος. V. 52. a) Βλεπω ἄθλια θηλαμὼν δηλονότι πυρπολουμένην: b) καιομένην: c) βλέπω ὦ ἄθλια ἐκ δευτέρου κεκαυμένην. V. 53. a) Εὑρισκομένων τῶν ἀπογόνων τοῦ Αἰακοῦ τοῦ τοῖς ὀστέοις: b) ἤτοι τοῦ Νεοπτολέμου: c) * * *. V. 54. a) πολιν τῆς Ἤλιδος φυλα...

ουσι, ἤγουν ἅπερ κατέλειψε τὸ πῦρ ὀστᾶ: b) ὄνομα
όλεως Ἦλιδος τοῖς φυλάσσουσι: c) ὄνομα πόλεως Ἦ-
δος, φυλάττουσι. V. 55. a) Ἤγουν τοῦ Πέλοπος
ῦ κρυβέντος, ἤγουν ἐν τῇ τέφρᾳ τὸ σῶμα: b) σποδιᾷ
ιτακαυθέντος: c) κατακαυθέντος ἐν σποδιᾷ. V. 56.
ἀντὶ τοῦ Τευτάρου τοῦ τοῖς ἐπτερωμένοις, ἤγουν ἃ
ιτεῖχε ὁ Φιλοκτήτης: c) τοῖς ἀπὸ τοῦ Τευτάρου βέ-
σι. V. 57. a) Ἀντὶ, φανερώσει βαρύμηνις ἡ γυνὴ
ῦ Ἀλεξάνδρου ἡ Οἰνώνη: b) ἀποσταλτικὸν, ἤγουν ἡ
ἰνώνη: c) ἡ βαρύμηνις γυνή. V. 58. a) Ἀπὸ, υἱὸν
ιτῆς τὸν Κόρυθον προδότην: b) τὸν Κόρυθον, ἤγουν τῆς
ροίας: c) τὸν Κόρυθον υἱὸν Οἰνώνης. V. 59. a) τοῦ
ιτοῦ ὀνείδεσι θυμουμένη: b) ἤγουν τοῦ Πριάμου: c)
γάγει ὀνειδισμοῖς. V. 60. a) χάριν, τῶν ξένων τῆς
λένης: b) —: c) κοιτῶν χάριν, τῶν ξένων. V. 61.
ἤγουν ἡ Οἰνώνη ἰατρὸς καὶ τὰ φάρμακα ἐνεργοῦσα:
ἤγουν ἡ Οἰνώνη θεραπευτικὴ ἀνίατον: c) ἡ Οἰνώνη ἰά-
αινα ἀθεράπευτον. V. 62. a) χαλεπόν: b) —: c)
αῦμα ἰδοῦσα χαλεπόν. V. 63. a) Ἀντὶ, Ἡρακλέος
ῦ φθείροντος τοὺς γίγαντας βέλεσι βεβλημένου: b)
ξοις: c) τοῖς φθείρασι τοὺς γίγαντας βέλεσι. V. 64.
παρὰ, λήψεται: b) ἤγουν τοῦ Φιλοκτήτου: c) πρὸς
ῦ ἀντιμαχητοῦ, ἤγουν τοῦ Φιλοκτήτου, κοινὸν θάνα-
ν. V. 65. a) πρὸς τὸν νεαστὶ δαμασθέντα: b) —:
νεοδάμαστον νεκρόν. V. 66. a) Μετὰ ἤχου ῥίψασα
τὰ κεφαλῆς: b) ῥίψασα: c) μετὰ ἤχου ἐκρίψασα.
67. a) Ἀπὸ τοῦ πόθου αὐτῆς ἀνδρὸς ἑλκομένη ὥς-
ρ ὑπ' ἀγκίστρου: b) τοῦ Ἀλεξάνδρου, κεκρατημένη:
τῇ ἀγάπῃ τοῦ Ἀλεξάνδρου, κεκρατημένη. V. 68.
καὶ κινουμένῳ ἐκπνεύσει: b) —: c) ψυχοραγοῦντι
τνεύσει. V. 69. a) δὶς καὶ τρὶς, πολέμου: b) —:
θρήνῳ, τοῦ πολέμου. V. 70. a) Δύναμιν, οἴκων:
δύναμιν: c) παλιν, δύναμιν, οἴκων. V. 71. a) Ἀφο-
ταν, ἀφανιστικόν: b) βλέπουσαν, ἀφανιστικόν:
* * *. V. 72. a) τὸν τάφον τῆς θυγατρὸς, δηλονό-
τοῦ Ἄτλαντος, μητρὸς δὲ τοῦ Δαρδάνου: b) ἤγουν

τῆς Ἠλέκτρας: c) ὦ πατρὶς, τῆς Ἠλέκτρας. V. a) Πλωτῆρος τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, ἤγουν ὁ Δάρδανος: b) λυμβητοῦ, ἤγουν τοῦ υἱοῦ Δαρδάνου, χωρήμα... * * * *. V. 74. a) καθὰ, τετράπους: b) ὥστ... ὥσπερ. ἀπὸ Ἴστρου τοῦ ποταμοῦ. V. 75. a) καὶ... τὸ σῶμα: b) μόνος: c) μόνος σκεπάσας. V. 76. πόλεως Γλάρας ἔπλευσε: b) κρητικὸς, εἶδος ζ... ειδοῦς ἔπλευσε: c) πόλις Κρήτης ἡ Ῥειθύμνη, ... καθὰ ἔπλευσε. V. 77. a) Τὸ Θρακικὸν σπήλαιον Ἑκάτης, δι' ἣν δηλονότι ἐσφάζοντο κύνες: b) τῆς ... της, ἡ τῆς Ῥέας: c) τὸ Θρακικὸν σπήλαιον τῆς ... ἡ τῆς Ἑκάτης. V. 78. a) καταλιπὼν σκοτεινὸν ... ὄρος δηλονότι τῆς Σαμοθράκης: b) ἀκρωτήριον Θ... c) σκοτεινὸν, ὄρος Θρακικόν. V. 79. a) ἐποίησε χ... καὶ βρέξας, καὶ τὴν γῆν: β) ἠφάνισε βρέξας: c) ... νισε βρέξας τὴν γῆν. V. 80. a) Μετὰ ὕψους ... νος τὸ ῥεῦμα, ἤγουν ὁ κατακλυσμός: b) —: c) ... Διὸς μετὰ ἤχου φερόμενος, κρουνὸς γῆ. V. 81. a) ... ἔπιπτον, οἱ δὲ ἄνθρωποι τὴν τελευταίαν: b) ... ποι: c) κατέπιπτον, οἱ ἄνθρωποι ἐσχάτην. V. 82. Ἔπλεον ἔμπροσθεν τῶν ὀμμάτων βλέποντες: b) — c) ἐκολύμβων τύχην, βλέποντες. V. 83. a) ... λανον, τὸν: b) — : c) βάλανον. V. 84. a) αἱ ... ναι, οἱ τῶν ἀνδρῶν: b) — : c) εἴδη ἰχθύων, ... V. 85. a) ἐτρέφοντο, ἐπὶ τὴν κοίτην: b) ζητοῦσαι, ... θυμοῦσαι, ὁρμῶσαι: c) ἐτρέφοντο, κοίτας ὁρμ... V. 86. a) τρέχοντα πλοῖον, ἤγουν δι' ἀρμένων καὶ ... πίων φερόμενον: b) θεωρῶ τὸ πλοῖον δαλὸν μετέ... c) βλέπω δαλὸν, ταχὺν, ὅσον διὰ τὰ λαίφη. V. 8... a) τῆς κατωφεροῦς καὶ λάγνου δίκην περιστερᾶς ... παγὴν, τῆς ἀξίας φονευθῆναι, τῆς ἀναιδεστάτης ... δίκην κυνός: b) δειλῆς περιστερᾶς πορνικῆς, τῆς φ... c) τῆς Ἑλένης, τῆς φονικῆς, δι' ἣν πολλοὶ ἀπέ... σκύλας: ad oram: τρήρωνα λέγει τὴν Ἑλένην ... λάγνον. V. 88. a) κύκνος, ὁ ἐν ὑγροῖς φοιτῶν, ... γεννᾷ: b) κύκνος, γεννᾷ: c) ὁ κύκνος ἐν ὑγρῷ πα...

μενος γεννᾷ. V. 89. a) τῷ λέπει τοῦ ᾠοῦ στροβιλοει-ς περικεκαλυμμένην: b) ᾠοῦ λέπει στροβιλοειδῶς: c) τοῦ ᾠοῦ λέπει κυκλοτερῶς περιεσκεπασμένην. V. 90. ἀποστροφὴ πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον, ἡ λακωνικὴ, ἡ ς: b) λοιπὸν, ὁ Ἅιδης: c) τὸν Ἀλέξανδρον, λίμνη ἐν δη, ὁδός. V. 91. a) Ἡ καταφέρουσα, ἤτοι εἰς δου, ἤγουν τὴν ἀκόλαστον: b) κάτω φέρουσα δειλὸν παγα, ἐπαύλεις: c) κάτω φέρουσα, τὸν δειλὸν καὶ ἅρπαγα. V. 92. a) τὸν τραχειῶν τῶν βουκολίων οδέξεται: b) πατοῦντα τραχειῶν βουστασίων ὑποδέξε-ι: c) * * *. V. 93. a) πρότερον, κριτὴν, ἐξετα-ήν: b) τοῦ, κριτὴν ταῖς θεαῖς: c) ἀργὸν, κριτὴν αῖς. V. 94. a) τόπον τῆς Ἴδης, δηλονότι, σιαγόνας ῦ: b) ὄρος Τροίας, σιαγόνας: c) * * * *. V. 95. Πόλις τῶν Λακώνων, τὴν καλὴν ἐχομένην φάτνην, ν τροφήν: b) πόλις Λακεδαιμονίας, ἤγουν τῆς εὐτρό-ου φάτνης: c) πόλις Μακεδονίας [8]) τῆς εὐτρόφου φά-νης. V. 96. a) Ἤτοι τῶν ποιμνίων, ἤτοι τοῦ πτύου: μανδρῶν, τῆς ποιμενικῆς ῥάβδου: c) * * * *. V. 97. Ἤτοι τὸ βαρβαρικὸν πλοῖον βαστάσας ἀπαγάγῃ, τι, αἱ νῆες, ἃς ὁ Φέρεκλος κατεσκεύασε: b) πλοῖον αρβαρικὸν ἀπάξει, ἤγουν αἱ νῆες, ἃς ὁ Φέρεκλος κατ-κεύασε: c) βαρβαρικὸν πλοιάριον βαστάσει, ἤγουν ς Φέρεκλος κατεσκεύασε. V. 98. a) Δωλιμένας, Γύ-ον ὄρος τῆς Λακωνικῆς: b) ἐπὶ, ἀκρωτήριον Λακωνικῆς, ίπους: c) θύρας, ἀκρωτήριον. V. 99. a) αἷστισι πέ-ραις κύματα τοὺς περιφερεῖς καταβιβάσων: b) πόλεσι λαξὶ τραχείας πέτρας ἐκβαλών: c) πρὸς τὰς τραχείας έτρας εκβαλών V. 100. a) ἤγουν τὰ σιδηρᾶ τῆς ιὸς, κωλυτὰς, ἐμποδιστὰς, ἤγουν εἰς τὸ πρόσωπον τῆς ιὸς φορᾶς: b) τῆς νηὸς τὰς ἀγκύρας, τοὺς κρατοῦντας αὶ κωλυτὰς τῆς θαλάσσης: c) * * *. V. 101. a) ἀντὶ τῆς κινήσεως παύσεις ἐννεαρμένον: b) παύσεις θῆ-κ μονόστολον: c) παύσεις τὸν ἐννεαρμένον. V. 102.

8) In ora, ſed alia, veteri tamen manu, Λακεδαιμονίας.

a) τὴν πολλάκις γενομένην νύμφην, δάμαλιν, ἢτ
νεογνόν: b) τὴν πολύανδρον δάμαλιν, ὡς: c
V. 103. a) Δύο θυγατέρων τῆς Ἑρμιόνης καὶ Ἰφ
ἐστερισμένην: b) στερηθεῖσαν γόνου: c) Ἰφιγει
Ἑρμιόνης στερηθεῖσαν. V. 104. a) Ἀντὶ, εἰς
παγίδα ξένων δικτύων: b) δίκτυον, ξένων: c) εἰς
ξένων ἀγρευμάτων. V. 105. a) καὶ γινομένη
λωτον, ἤγουν τοῦ Ἀλεξάνδρου κυνηγοῦ, ἤτοι
ταχύτητος: b) αἰχμάλωτον ἢ ἐμπταίσασαν τ
καὶ τῷ κάλλει, ἢ τῇ ταχύτητι τοῦ Ἀλεξάνδρο
πλοίῳ: c) αἰχμάλωτον, τῇ ταχύτητι τοῦ Ἀλεξ
V. 106. a) ἤγουν ταῖς βάκχαις νεωστὶ, ἤτοι μη
προβάτων ἀπαρχάς: b) ταῖς βάκχαις νεωστὶ πρ
ἀπαρχὰς, θυσίας: c) * * *. V. 107. a) αἰγ
ἤγουν τῇ Οἰνῇ τῇ Λευκοθέᾳ: b) θύουσαν ἐν αἰγιαλ
Οἰνῇ: c) * * *. V. 108. a) Πηδήσας ἐκδραμεῖς τὴν
λιν τῶν Κυθήρων ἀκρωτήριον ὄρος τῆς Λακεδαιμονίας
πηδήσεις, πόλιν Κυθήρων: c) πηδήσεις πόλιν Κυ
ἀκρωτήριον Πελοποννήσου. V. 109. a) Διάπυρ
νὸς δηλονότι κυνηγὸς χαίρων: b) ὀξὺς κυνηγὸς χ
τῇ Ἑλένῃ: c) * * *. V. 110. a) Ἐν τῇ, ἤτοι τοῦ
κροπος τῇ Σαλαμῖνι πληρώσας: b) πληρώσας ἐπ
μίαν: c) τὴν Σαλαμῖνα πληρώσας ἐπιθυμίαν. V. 11
a) Ἐπὶ τῆς Ἀττικῆς, ἤγουν τοῦ Γίγαντος καὶ Κέκρ
βασιλείας: ἤγουν τοῦ διφυοῦς, τοῦ συνθέτου ἀπ
κοντος καὶ ἀνθρώπου: b) Ἀττικῆς τοῦ Κέκροπος
βασιλείας: c) * * *. V. 112. a) Δευτέραν τὴν χθ
νήν, ἤτοι τὴν πάλαι γεγονυῖαν ἐν τῇ Σαλαμῖνι συνου
b) χθεσινήν: c) χθεσινὴν θεάσει συνουσίαν. V. 11
a) Μάταιον, ἀλεεινὸν ἐπαγκάλισμα ἐκ τῶν ὕπνων
περιπλοκήν, παρηγόρημα: c) μάταιον περιπλοκήν, π
αρηγόρημα, φαντασμάτων. V. 114. a) Ματαίαις
λαφῶν χερσὶ, ἤγουν τὴν κοίτην: b) ψηλαφῶν: c
ταίαις ψηλαφῶν ἀγκάλαις κοίτας. V. 115. a)
ὁμοκοίτου Θρακικῆς: b) τὸ σε περισσὸν, τῆς Ἑλ
τῆς συγκοίτου τῆς Θρακικῆς: c) τῆς Ἑλένης τῆς Θ

ῆς ὁ ἀνήρ. V. 116. a) κατηΦὴς, τῶν οἰκείων τέ-
ν μισητός ἐστι: b) γυναικὸς Πρωτέως τῷ Πρωτεῖ μι-
ται: c) κατηΦὴς γυναικὸς Πρωτέως, μισεῖται. V.
ι. a) ἐκ παραλλήλου, ἤγουν ἐστερημένος: b) ἀπει-
στερισκόμενος: c) * * *. V. 118. a) Ἀμφοτέρων
ρύου λέγω καὶ γέλωτος, ἀκμώδη: b) τοῦ γέλωτος
τοῦ δακρύου, Αἴγυπτον: c) καὶ τοῦ γέλωτος καὶ
δακρύου, εἰς Αἴγυπτον. V. 119. a) τοῦ Νείλου
χύσεσι καὶ ῥεύμασι σκαπτομένην: b) τοῦ Νείλου ἐκ-
εσι, ῥεύμασι, κεχερσωμένην: c) * * *. V. 120.
ἰς τὴν γῆν πλεύσας, ναυτικῷ: b) στεῤῥὰν διελθὼν,
υν τῇ μετὰ πλοίων πορείᾳ: c) στερεὰν διελθὼν μετὰ
ίων. V. 121. a) Ἀδιόδευτον ὁδὸν, καθὰ ἀσπάλαξ:
δὸν, ἀσπάλαξ: c) ἀπεριπάτητον, καθὰ ἀσπάλαξ.
122. a) Ἤγουν τοῦ κατωτάτου τόπου τῆς θαλάσ-
, ἐν χάσματι τρυπήσας τὰ βάθη: b) τοῦ κρυπτοῦ
λῳ τόπῳ τρυπήσας τὰς καταδύσεις: c) * * *. V.
3. a) κάτωθεν, ὁδοὺς ἀλλὰ διανύσας καὶ περάσας:
ὑποκάτω, ὁδούς: c) ὑπὸ κάτωθεν ὁδοὺς διῆλθε. V.
4. a) Αὐτοῦ ἐκφυγὼν, δι' ὧν ἀνῃροῦντο οἱ ξένοι: b)
: c) ἐκφυγὼν, παλαίστρας. V. 125. a) Αὐτῷ τῷ
σειδῶνι, ὧν ἐπήκοος ὁ Ποσειδῶν γέγονε: b) τῷ Ποσει-
ι: c) * * *. V. 126. a) καὶ ποιῆσαι αὐτὸν ὀπισθόρ-
τον αὐτοῦ, ἤτοι τὴν Αἴγυπτον: b) παλιμπόρευτον,
ανήτης: c) ποιῆσαι παλιμπόρευτον, πλανώμενος.
127. a) τὸ ὄρος δηλονότι γιγάντων τὴν μητέρα: b)
άκην, γιγάντων: c) τὴν Θρακικὴν, τῶν γιγάντων.
128. a) Ἤγουν ὁ Πρωτεὺς, καθὰ, ἤτοι ὁ ἔφορος δι-
ιοσύνης: b) —: c) καθὰ, δικαιοσύνης. V. 129 [9]).
Θέμιδος τῆς κατ' ἴχνος ὑπομονῆς τῷ ἡλίῳ: b) διὰ τὸ
τ' ἴχνος τῶν ἀνδρῶν πορεύεσθαι: c) τῆς Θέμιδος τῆς
τ' ἴχνος τῶν ἀνδρῶν πορεύεσθαι. V. 130. a) ὑβρί-
ς χαλεπῶς, τῆς συζυγίας καὶ συναφείας: b) ὑβρί-

9) In margine Vit. 2. haec glossa: θυγάτηρ Ἡλίου ἡ Θέμις, διότι καὶ αὐτὸς πάντ' ἐφορᾷ, καὶ πάντ' ἐπακούει.

σας, λοιδορήσας, χωρίσει: c) κακολογήσας χαλεπ... χωρίσει. V. 131. a) ἐπιθυμοῦντα πόρνης δόξα... ἔστι τῆς κατωφεροῦς Ἑλένης: b) ἐπιθυμοῦντα ... c) ἐπιθυμοῦντα τῆς πόρνης, περιστερᾶς. V. ... σὺ ὁ Ἀλέξανδρος υἱῶν Προμηθέως καὶ Κελα... b) σὺ ὦ Ἀλέξανδρε: c) * * *. V. 133. a) ... σμῶν δοξάζοντας, εὐλαβούμενος, ἐντρεπόμενος: ... αις δοξάζοντας: c) * * *. V. 134. a) τοῦ ... τήνορος, τοῖς φίλοις: b) τοῦ: c) τοῦ, φίλοις. V... a) Σύνδειπνον τοῦ Ποσειδῶνος, τοῦτ' ἔστιν ὁ ἅλς, ... τὸν ἁγνίζοντα καὶ καθαίροντα: b) σύνδειπνον τοῦ Π... δῶνος, καθαρκτικὸν ἅλα: c) * * *. V. 136. a ... μησας, ὑπέμεινας ὁ ἁμαρτωλὸς παραβῆναι κρ... ἐκαρτέρισας ἁμαρτωλὸς πατῆσαι δικαιοσύνη: c) ... V. 137. a) καταπατήσας, λακτίσας τῆς φιλίας, ... τρέψας δικαιοσύνην: b) λακτίσας, ἀνατρέψας ... καιοσύνην: c) * * *. V. 138. a) καὶ θηλαζούσης, μιμηθεὶς, ἀναμαξάμενος καὶ μαθὼν ἤθη: b) θηλα... σης, μιμησάμενος: c) τῆς θηλαζούσης, ἐκμαξα... ἤθη καὶ τὰς γνώμας. V. 139. a) λοιπὸν κρούσεις ... ταιον χορδῆς: b) διὰ τοῦτο κινήσεις: c) διὰ τοῦτ... σεις εἰς μάταιον τῆς χορδῆς. V. 140. a) Ἀν... παραλλήλου κυθαριδῶν ἄδων: b) κιθαρίζων: c) ... βρωμάτων, δώρων κιθαρίζων τραγῳδίας. V. 141. a ... τὴν τῆς Ἑλένης στέρησιν πατρίδα πρότερον κεκα... b) κεκαυμένην: c) θρηνῶν, κεκαυμένην. V. 142. a) ... ση, ὁμοίωμα κατέχων: b) παραγενήσῃ: c) παρα... τὸ ὁμοίωμα. V. 143. a) Ἤγουν τῆς πέντε ἄνδρας ... σης μανικῆς τῆς ἀπὸ Πλευρῶνος πόλεως οὔσης, Ἀ... b) τῆς ὑπὸ πέντε ἀνδρῶν γαμηθείσης τῆς πο... γείας: c) * * *. V. 144. a) Μοῖραι, τοὺς ἄ... Ἑλένης αἱ ἀπόγονοι: b) αἱ μοῖραι ἀπόγονοι τῆς ... θύος, ἤτοι τῆς θαλάσσης: c) * * *. V. 145 a) ... νατράκτοις, πολυχρονίας θαλάσσης: b) ἀτράκτοις ...

10) F. χαλεπῶς.

:σαν πολυχρονίας, ἀρχαίας: c) ἀτράκτοις ἐμέρισαν ίς πολυχρονίας θαλάσσης, ἤτοι τῆς Τηθύος. V. 146. Ἤγουν τοὺς πέντε γάμους αὐτούς: b) μερίσασθαι: μερίσαι. V. 147. a) δύο ἁρπαγὰς ὥστε ἰδεῖν τὸν Θη-:α Ἀλέξανδρον: b) Θησέα καὶ Ἀλέξανδρον ἁρπαγὰς εῖν: c) * * *. V. 148. a) Ταχεῖς, εἶδος ἀετοῦ ὀξυ-ρκεῖς: b) ταχεῖς, εἶδος ἀετοῦ ὁ τριόρχης, ὀξυδερκεῖς, γουν εὐοφθάλμου Ἑλένης: c) ταχεῖς, εἶδος ἀετοῦ ὀξυ-ερκεῖς. V. 149. a) πόλεως, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Καρκί-ου: b) ποταμοῦ Λιβύης, ποταμῶν Λακωνικῶν: c) * * *. '. 150. a) Βλαστήσαντα γενεᾶς τὸν ἐξ ἡμιστείας Κρητι-όν: b) τὸν Μενέλαον: c) γεννηθέντα, τὸν Μενέλαον. '. 151. a) Ἠλεῖον τοῦτ' ἔστι τὸν Μενέλαον καθαρόν:) Ἠλεῖον, Λακεδαιμόνιον καθαρόν: c) τὸν Ἠλεῖον, Λα-εδαιμόνιον τὸν οὐ καθαρὸν ταῖς γοναῖς. V. 152. a) τοῦ Μενελάου, ἤτοι τὸν Πέλοπα, γαμφηλαῖς, σιαγόσι, ἤγουν ἡ Δημήτηρ: b) Μενελάου Πέλοπα σιαγόσιν ἡ Δη-μήτρα ἀπὸ Ἔννης πόλεως: c) * * *. V. 153. a) Ἡ ὀρ-μητικὴ, ἡ ξίφος κατέχουσα: b) ὀρμητική: c) ἐπώνυμα Δήμητρος, ὀρμητική. V. 154. a) πολύσαρκα, ἤγουν εἰς λεπτότατα κατακόψασα ἔθαψεν: b) πολύσαρκα εἰς μικρὰ κατακόψασα: c) τὰ πολύσαρκα εἰς μικρὰ κα-τακόπτουσα τῇ γαστρί. V. 155. a) Ἐσθίουσα ἤτοι φαγοῦσα: b) τὸν τῆς χειρὸς ὠμοπλάτην φαγοῦσα: c) * * *. V. 156. a) ἐκ δευτέρου ἀκμάσαντα, μέγαν: b) —: c) τὸν Πέλοπα ἐκ δευτέρου ἀκμάσαντα. V. 157. a) ἤτοι τοῦ Ποσειδῶνος ἁρπακτικόν: b) τοῦ Ποσειδῶνος: c) * * *. V. 158. a) Ἤγουν ὁ Ποσειδῶν, εἰς τὴν Ἦλι-δα γῆν, αὔλακας: b) εἰς τὴν Ἤλιδος πόλιν: c) ὁ Πο-σειδῶν, πόλιν Ἤλιδος, χώρας. V. 159. a) Εὐρεῖαν καὶ πλατεῖαν δραμεῖν μέλλοντα, τοῦ, γῆν: b) πλατεῖαν, ἡνιοχεύσοντα, κυριεύσοντα: c) πλατεῖαν κυριεύσοντα ἢ μέλλοντα δραμεῖν, ὄνομα κύριον τῆς Ἤλιδος. V. 160. a) Σφαγέντος, τὸ σῶμα: b) Μόλπιδος σφαγιασθέντος: c) * * *. V. 161. a) Ἤγουν τὸν Οἰνόμαον μέλλοντα φθαρεῖν: b) ἤγουν τὸν Οἰνόμαον τὸν Πέλοπα φθείροντα:

c) τὸν Οἰνόμαον τὸν φθείροντα τοὺς γαμβροὺς, τὸν Π-λοπα. V. 162. a) Μυσαραῖς, τοῦ Ἑρμοῦ, ἤτοι ὁ Μυρτίλος: b) * * *: c) ὁ Μυρτῖλος, ἤγουν τοῦ Ἑρ-. V. 163. a) κατεσκεύασε εἰς τέλος ποιῶν ὁ Μύρτιλος δηλονότι: b) κατεσκεύασε, ἤγουν ὁ Μύρτιλος, πετ-: c) κατεσκεύασε τὸν ἔσχατον ὁ Μυρτῖλος. V. 164. Ἤγουν τοῦ Νηρέως ὄνομα ἐκολύμβησε, εἰςῆλθε, ἔρ- εἰς τὴν θάλασσαν, εἰς τούς: b) ἐκολύμβησε τ- θαλασσίου θεοῦ: c) ἐκολύμβησε. V. 165. a) τ- ἅπαν φθείρουσαν, βλάπτουσαν, ἀγρίως νοήσας καὶ καταρασάμενος: b) φθορὰν, μίασμα καταρασάμενος, ἤγουν ὁ Μυρτίλος τῆς Ἱπποδαμείας: c) παντελῶς -νισμένην, φθορὰν, μίασμα καταρασάμενος τῆς Ἱπποδαμείας. V. 166. a) τὸν ἵππον αὐτοῦ τὸν ταχύτατον κατὰ τοὺς πόδας, ταῖς ἡνίαις στρέφων: b) ἤγουν ὁ Μυρτίλος: c) ὁ Μυρτίλος τὴν ταχεῖαν κινῶν. V. 167. a) κατὰ ὁπλὰς καὶ τοὺς πόδας, ὄνομα ἵππου Ἅρπυια, σφοδροῖς ἀνέμους ὁμοίαν: b) ὄνυξιν: c) ταῖς ὄνυξι, τοῖς ἀνέμοις ὁμοίαν. V. 168. a) Ἄνδρα, αὐτάδελφον ἡ Ἑλένη τὸν Δηΐφοβον δηλονότι: b) τὸν Δηΐφοβον, ἀδελφὸν δέξεται: c) τὸν Δηΐφοβον, τὸν ἀδελφόν. V. 169. a) ἱέρακος, ἤγουν τοῦ καταρασσομένου καὶ σὺν ἤχῳ φερομένου κατὰ τοῦ ἀντιπάλου, ἤτοι τοῦ Ἕκτορος: b) τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ ἰσχυροῦ, τὸν Δηΐφοβον: c) * * * 11). V. 170. a) τοὺς ἄνδρας δηλονότι ἐπὶ τῆς συμπλοκῆς: b) —: c) Ἑλένης. V. 171. a) Ἄνα, ἤγουν ἀιυμνήσουσα, ἐν τῇ κοίτῃ, ἤτοι τὸν Ἀχιλλέα: b) —: c) συναινέσουσα, ἐν ταῖς κοίταις. V. 172. a) Ἄνδρα δηλονότι τὸν ταραχθησόμενον: b) κατ' ὄναρ γάρ φησι συμμιγῆναι αὐτῇ, ἐξεστρωμένον, τεταραγμένον τὸν Ἀχιλλέα: c) κατ' ὄναρ γὰρ εἶδε μιγῆναι αὐτῇ, τὸν τεταραγμένον, ἤγουν τὸν Ἀχιλλέα. V. 173. a) Ἀντὶ τοῦ· τῷ διὰ τῶν διεγερ- καταμαστίζει καὶ κατακόψει: b) διεγερεῖ, ἐρεθίζει σώματι: c) διερεθίσει, σώματι. V. 174. a) Ἦτοι τ-

11) In ora eſt: ἢ τοῦ Ἕκτορος.

λλοντα νυμφευθῆναι ἐν τῷ ᾅδῃ τὴν Μήδειαν δηλονότι:
) τὸν Ἀχιλλέα: . c) τὸν Ἀχιλλέα ἄνδρα τῆς Μηδείας.
. 175. a) τῆς μανείσης τῷ τοῦ ξένου ἔρωτι, ἤτοι τοῦ
έσονος, νήσου δραπέτας: b) τῆς φονευσάσης τοὺς ξέ-
υς τῆς Μηδείας: c) * * *. πόλις, ἢ νῆσος, ὁ Πηλεύς.
176. a) τὸν ἓξ πόδας ἔχοντα εἰς ἄνδρας μεταβαλών:
Μυρμήκων τὸν ἑξάπουν: c) τῶν Μυρμιδόνων τὸν ἑξά-
ιυν. V. 177. a) Θετταλικὸν τὸν πῦρ πνέοντα, γεννᾷ,
τικῶς τὸ παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ: b) τὸν Θεσσα-
ν, διὰ τὸ ἀνδρεῖον αὐτοῦ, ἀττικῶς, ὁ Πηλεύς: c) * * *.
178. a) τοῦ Πηλέως καὶ τῆς Θέτιδος, τῷ πυρὶ πυρ-
λουμένων: b) πυρκαΐῃ φλεγομένων: c) σποδιᾷ καιο-
νων. V. 179. a) τὸν ἐκφυγοῦντα: b) ἐκφυγόντα πυρ-
ιάν: c) —. V. 180. a) Ἤγουν ὁ Ἀλέξανδρος, με-
τὸ ἀφαιρεθῆναι ὑπὸ Πρωτέως τὴν Ἑλένην, ἤτοι ἐπ-
ακάμψῃ πάλιν εἰς Τροίαν: b) ὁ μὲν Ἀλέξανδρος, ἢ ὁ
ῦρος, ὁδόν: c) ὁ Ἀλέξανδρος, ὀπισθόρμητον, ἐλεύ-
ται ὁδόν. V. 181. a) φονικοὺς, τοῦτ' ἔστι τοὺς Ἑλ-
νας, ἀνελκύσας: b) τοὺς Ἕλληνας ἄγαν φονέας ἀπὸ
ν καταδύσεων ἑλκύσας: c) τοὺς Ἕλληνας φονικοὺς ἀπὸ
ν φωλεῶν ἑλκύσας. V. 182. a) καθὰ νέος, τοῦτ'
τιν ἄφρων ὑπὸ τοῦ καπνοῦ: b) καθὰ νέος: c) καθὰ
ς, τοῦ Νεοπτολέμου. V. 183. a) Ἤτοι τὴν μη-
νιαν, ἤγουν τοῦ Νεοπτολέμου: b) τὴν Ἰφιγένειαν, τοῦ
οπτολέμου: c) * * *. V. 184. a) τοῖς ἀνέμοις θυ-
έσουσιν οἱ ἀπηνεῖς Ἕλληνες δηλονότι: b) σφοδροῖς
έμοις θύσουσι, σφαγιάσουσι τὴν δάμαλιν, τὴν Ἰφιγέ-
αν: c) σφοδροῖς ἀνέμοις θύσουσι δάμαλιν, τὴν Ἰφιγέ-
αν λέγει. V. 185. a) Ἤγουν τοῦ Ἀχιλλέως, ἔγκυον:
τοῦ Νεοπτολέμου, ἐν γαστρὶ ἔχουσαν τὴν μητέρα:
* * *. V. 186. a) τὴν Ἰφιγένειαν ὁ Ἀχιλλεὺς, ἀντὶ
ξείνου πόντου: b) Ἰφιγένειαν ὁ Ἀχιλλεύς: c) * * *.
187. a) Ἔσω ζητῶν, τὴν ἀφανίστριαν καὶ φονεύτρι-
: b) ψηλαφῶν τὴν Ἰφιγένειαν τὴν φονεύσουσαν τοὺς
λληνας: c) * * *. V. 188. a) ἐπιπολὺ λευκὴν κατοική-
νῆσον: b) κυρίως πολὺν χρόνον τὴν λευκὴν ὁ Ἀχιλ-

λεὺς νῆσον: c) ἐπιπολύ, * * *. V. 189. a) κατὰ
ἐν ταῖς προχύσεσι: b) ὄνομα λίμνης: c) ὄνομα λι
ταῖς ἐκχύσεσι. V. 190. a) πόθον ἔχων καὶ ἐπι
τῆς γυναικὸς, ἤγουν τῆς Ἰφιγενείας: b) ζητῶν γ
ἔλαφος: c) * * *. V. 191. a) Αὐτῆς προτείνασα
τείνασα, ἐκ τοῦ ξίφους ἐλευθερώσει: b) —: c
θερώσει. V. 192. a) Πολὺς ἐντὸς τοῦ αἰγιαλοῦ
τος δηλονότι ἐντὸς τοῦ Εὐξείνου πόντου κληθήσε
ἀντὶ τοῦ· πολὺς τοῦ αἰγιαλοῦ φημισθήσεται: c
αἰγιαλοῦ φημισθήσεται. V. 193. a) Ἐν τοῖς αἰγ
τοῦ Εὐξείνου πόντου: b) ἠρημωμένος ψάμμοις, αἰ
τοῦ Ἀχιλλέως: c) ἠρημωμένος ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς τοῦ
χιλλέως. V. 194. a) Θρηνοῦντος καὶ βλάβας,
τὸν μάταιον πλοῦν: b) —: c) στενάζοντος, ματ
V. 195. a) καὶ ἀφανῆ γενόμενον (γενομένην), ἀλλ
ἡ Ἰφιγένεια: b) κατὰ, αὐτοποιηθεῖσαν: c) κατὰ, τ
διαφθαρεῖσαν. V. 196. a) Ἤτοι τῶν ἐσφαγμ
μάτων, θυτηρίων: b) τὴν Ἰφιγένειαν, καὶ θυσιασ
ρίων: c) τὴν Ἰφιγένειαν, τῶν θυσιῶν πλησίον. V. 1
a) καχλάζοντος, ἀντὶ ἐκ τοῦ πυθμένος: b) —: c
καίοντος. V. 198. a) Ἤγουν τοῦ λέβητος, ἐν ᾧ
Ἰφιγένεια, φυσήσει, ἀνάψει: b) τοῦ λέβητος, λέ
ἡ Περσεφόνη φυσήσει, ἀνθρώπων: c) * * *. V. 1
a) Σώματα βράζουσα καὶ ἑψοῦσα: b) ἑψοῦσα λε
καίουσα μαγειρικῇ τέχνῃ: c) * * *. V. 200. a) π
τόπον θρηνῶν τὴν Ἰφιγένειαν: b) Ἀχιλλεὺς κατοι
θρηνῶν: c) * * *. V. 201. a) Περισσὸν χρόνους,
θυμῶν τὴν κοίτην αὐτῆς: b) ἐνιαυτούς· c) χρόνους,
θυμῶν τῆς Ἰφιγενείας. V. 202. a) Ἤγουν οἱ Ἕλλ
περὶ, τοῦ ἀπαρχῆς ἐκεῖσε χρησμοδοτοῦντος: b) οἱ δὲ Ἕ
λληνες, Αὐλίδα: c) οἱ Ἕλληνες, τὴν Αὐλίδα τοῦ
V. 203. a) Αὐτῶν τῇ, ἀντὶ τῶν νεοσσῶν, ἤγουν τοῦ
κρέα καταφαγόντος τοῦ δράκοντος: b) ἐκ τοῦ κρε
γοῦ δράκοντος: c) * * *. V. 204. a) Ἀντὶ ἐκ δευτ
ποιήσαντες δεύτερον ὅρκον: b) τὸ δεύτερον ζυγὸν
σαντες: c) * * *. V. 205. a) ὀχυρώσουσιν χείλ

b) κώπην: c) εὐτρεπίσουσιν ἐν ταῖς χερσὶ κώπην. V. 206. a) Ἀποσοβητῆρα τὸν Διόνυσον, προτέρων: b) —: c) τὸν Διόνυσον, βλαβῶν. V. 207. a) Ἀνευφημοῦντες, ἀδύτοις: b) καταλυτὴν ἀνευφημίζοντες: c) καταλυτὴν ἀνευφημοῦντες. V. 208. a) Δράκοντος σπήλαια, ἤγουν τοῦ Ἀπόλλωνος: b) τοῦ Ἀπόλλωνος εἰς τὸν ἐνδότατον τόπον τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ἐπικερδοῦς: c) τοῦ Ἀπόλλωνος εἰς τὸν ἐνδότερον τόπον τοῦ θυσιαστηρίου. V. 209. a) τῷ Διονύσῳ μυστικὰς θύσει: b) τῷ Διονύσῳ μυστικὰ θύσει: c) τῷ Διονύσῳ θυσίας θύσει. V. 210. a) Ὁ μέγας στρατηγὸς τῶν Ἑλλήνων αὐτοῦ τοῦ πολλοὺς φθείροντος: b) ὁ Ἀγαμέμνων, τοῦ πολλοὺς φθείραντος: c) * * *. V. 211. a) Ἤγουν τῷ Ἀγαμέμνονι, ἀποδιδούς: b) ᾧτινι Ἀγαμέμνονι πρόσφατον παρέχων: c) τῷ Ἀγαμέμνονι * * *. V. 212. a) Ἤγουν ὁ Διόνυσος, ἤγουν ὁ ἐκτεταμένους φέρει τοὺς ὄρχεις: b) ὁ Διόνυσος, ὅτι μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων τελεῖται τὰ τούτου μυστήρια: c) * * *. V. 213. a) Ἤγουν τὸν ἰσχυρὸν Τήλεφον ἐμποδίσας ἐν τοῖς κλάδοις τῆς ἀμπέλου: b) τὸν Τήλεφον τὸν πόδα συνδήσας τοῖς κλήμασι: c) * * *. V. 214. a) ἐμποδίσει, εἰς τὸ καθολικὸν ἀφανίσαι τοὺς Ἕλληνας: b) σύρριζον ἀφανίσαι: c) κωλύσει, ἀφανίσαι τοὺς Ἕλληνας. V. 215. a) κόπτοντα αὐτὸν διὰ τοῦ ὀδόντος, ταῖς τρωκτικαῖς σιαγόσι: b) τῷ, ἀφανιστικαῖς σιαγόσι: c) κόπτοντα, * * *. V. 216. a) Βλέπω, ἀντὶ προορῶ πρὸ καιροῦ πλῆθος: b) προορῶ συναγωγὴν πλοίων: c) * * *. V. 217. a) Συρομένην θαλάσσῃ, ἠχοῦσαν: b) ἠχοῦσαν, ἐπαπειλοῦσαν: c) συρομένην ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἠχοῦσαν καὶ ἀπειλοῦσαν. V. 218. a) Ἤγουν πυρπολήσεις: b) —: c) χαλεπάς. V. 219. a) Ἤγουν ὁ Ἑρμῆς: b) εἴθε τοῦ Καδμίλου τοῦ Ἑρμοῦ τῇ Λέσβῳ νήσῳ: c) * * *. V. 220. a) τῇ Λέσβῳ νήσῳ δηλονότι γεννῆσαι ἐχθρῶν ὁδηγὸν ἐσόμενον δηλονότι: b) Λέσβῳ, τῶν Ἑλλήνων: c) τῇ Λέσβῳ γεννῆσαι ὁδηγόν. V. 221. a) —: b) υἱόν: c) κακὸν υἱόν. V. 222. a) προδότην, υἱὸς Ἑρμοῦ: b) τῶν Τρωϊκῶν πορθητήν: c)

* * *. V. 223. a) Ἀντὶ, μάντι, συντελοῦντος τοῖς Ἕλλησι ἀληθέστατε: b) ὦ μάντι τὰ βέλτιστα τῶν Ἑλλήνων ἀληθέστατε: c) * * *. V. 224. a) Ἤγουν ἀπὸ τῆς κρίσεως τοῦ Αἰσάκου ἀπέκειτο ὁ Πρίαμος: b) τῶν τοῦ Αἰσάκου ὁ ἐμὸς ὁ Πρίαμος: c) * * *. V. 225. a) Ἀποδιῶξαι καὶ ἀνενέργητα ποιῆσαι Φόβητρα: b) τοὺς ὀνείρους τῆς Ἑκάβης: c) ἀποδιῶξαι, τὰ ἐν τῇ νυκτὶ παραγενόμενα, ἤγουν τοὺς ὀνείρους. V. 226. a) ὤφελεν ἀντὶ ἀπέκειτο ὁ ἐμὸς πατὴρ, ἤγουν Ἑκάβην καὶ Ἀλέξανδρον: c) ἀλλ' ὤφειλε, τὴν Ἑκάβην καὶ τὸν Ἀλέξανδρον. V. 227. a) φλογὶ πυρπολήσας μέλη: b) θανάτῳ, καύσας τὰ μέλη: c) ἐν ἑνὶ θανάτῳ καύσας τὰ μέλη, τῷ ἀπὸ τοῦ Λήμνου ὄντι [12]). V. 228. a) εἰ γὰρ τοῦτο ἐγένετο, τοσούτων ζάλη ἐπλημμύρησε καὶ κατεπόντισε: b) βλάβη: c) εἰ τοῦτο ἐγένετο βλάβη ἐπῆλθε. V. 229. a) Ἀντὶ, ἡ Τένεδος νῆσος, ἐν ᾗ ὁ Παλαίμων ἐτιμᾶτο τοῖς τῶν βρεφῶν αἵμασι: b) Μελικέρτης βλέπει: c) * * *. V. 230. a) Ἀφριζομένην, ἤγουν ταῖς ναυσὶ ταῖς στολιζομέναις ὑπὸ πλεκτανῶν καὶ σχοινίων: b) Αἴθυια κυρίως λέγεται τὸ θαλάσσιον ὄρνεον, πλοίοις: c) βράζουσαν, στενοχωρουμένην, * * *. V. 231. a) Πολυχρόνιον θάλασσαν τοῦ Ὠκεανοῦ, τὴν μίαν τῶν Τιτάνων: b) τὴν θάλασσαν Ὠκεανοῦ τὴν Τηθύν: c) * * *. V. 232. a) κύκνῳ φθείρεται: b) Τέννην καὶ Ἡμιθέαν κύκνῳ: c) ὁ Τέννης καὶ Ἡμιθέα τῷ κύκνῳ, ἀντὶ τοῦ· φθαρήσονται. V. 233. a) δαμασθέντα καὶ τοὺς ὠμοπλάτας, τοῦ Ἀχιλλέως: b) ἰσχυρῷ, τραχεῖ πληγέντα τοὺς ὤμους, τοῦ Ἀχιλλέως λίθῳ: c) ἰσχυρῷ καὶ τραχεῖ τοὺς ὤμους, τοῦ Ἀχιλλέως, ἤγουν τοῦ καλῶς ἄρχοντος Ἀχιλλέως λίθῳ. V. 234. a) Πρότερον ὑμνῳδοῦ Μόλπου, τὰ τέκνα δηλονότι: b) τοῦ Μόλπου τοῦ τραγῳδοῦ: c) * * *. V. 235. a) ψευδέσι: b) ψυχραῖς, ψευδέσι κατηγορίαις: c) * * * [13]). V. 236. a) φῦτιν

12) In margine additur κατ' ἔλλειψιν.

13) In ora: λείπει τὰς γενομένας ταῖς φήμαις.

Μόλπῳ πεισθεὶς ὁ στυγητὸς Φονεύς: b) Μόλπῳ πει-σθεὶς ὁ στυγητὸς κύκνος ὁ Φονεύς: c) * * *. V. 237. a) Ὁ κυκνόθρεπτος, ὁ ἐν δικτύοις ἀγρευθείς: b) κυκνόθρεπτος ἁλιέων ὁ ἐν τοῖς λίνοις καὶ δικτύοις ἀγρευθείς: c) * * *. V. 238. a) τοῖς ὀστρέοις, ἤτοι λοξοῖς κοχλιδίοις ὁ ἠγαπημένος: b) ὀστρέοις λοξοῖς κοχλιρίοις [14]): c) * * *. V. 239. a) Ἐν λάρνακι ἔκλεισε τοὺς δύο παῖδας Τένην καὶ Ἡμιθέαν: b) λάρνακι, κιβωτῷ ἠσφάλισε δύο Τέννην καὶ Λευκοθέαν [15]): c) λάρνακι ἠσφάλισε διπλαῖς, ἤγουν Τέννην καὶ Ἡμιθέαν. V. 240. a) τούτοις ὁ καρτερικὸς τοῦ Ἀχιλλέος, οὐκ εἰπὼν τῆς Θέτιδος: b) σὺν κύκνῳ καὶ τοῖς ἐκείνου παισὶν, οὐκ εἰπὼν τῆς Θέτιδος: c) * * *. V. 241. a) Θανεῖται δηλονότι τὰς βουλὰς, ἐν λήθῃ: b) ἐντολὰς, λαθήσει τῇ λήθῃ: c) ἐντολὰς ἐν λήθῃ ἀποτυχών. V. 242. a) —: b) τρωθείς: c) ἐπὶ πρόσωπον, τρωθείς. V. 243. a) Πολίχνιον Τροίας, οἱ πετρώδεις αἰγιαλοί: b) αἱ πλησίον τῆς ἀκτῆς: c) πόλις Ἀσίας, παραιγίαλοι. V. 244. a) τῶν τὸν χρεμετισμὸν, αἰγιαλοί: b) χρεμετισμὸν ἢ τὸν τῶν ῥινῶν ἦχον, αἰγιαλοί: c) χρεμετισμὸν, αἰγιαλοί. V. 245. a) Ἀντὶ τοῦ Ἀχιλλέος τοῦ Θετταλικοῦ τὸ πήδημα τοῦ ταχέος: b) Θεσσαλόν: c) Θεσσαλὸν πήδημα ταχέος. V. 246. a) τὸν αἰγιαλὸν πηδήσας ὕστερον ὁ Ἀχιλλεύς: b) ἐσχάτην, ἤγουν ὁ Ἀχιλλεύς: c) εἰς τὸν αἰγιαλὸν ἐπιστηρίξας ἐσχάτην ὁ Ἀχιλλεύς. V. 247. a) Ἐκ τῆς ἄμμου μετὰ ἤχου ἀναδώσει ὕδωρ: b) ἐκ τοῦ ἄμμου ὀχήσει, ἀναδώσει· νῦν τὸ ὕδωρ σημαίνει δὲ καὶ τὰ χάλα, καὶ τὴν χαράν: c) πηγιμαῖον ἐξ ἄμμου ἀναπηδήσει ὕδωρ. V. 248 a) —: b) τὰς ἀναβλύσεις: c) * * *. V. 249. a) λαμπρύνει ὁ μετὰ ἐνοπλίου ὀρχήσεως γενόμενος: b) νῦν λαμπρύνει καὶ στίλβει εὐκίνητος: c) καὶ νῦν λαμπρύνει εὐκίνητος. V. 250. a) Ἐν κογχύλῃ σαλπίζων κατάρχεσθαι ποιῶν τὴν προσβολὴν τοῦ πολέμου: b) κόχλῳ, πρὸ τοῦ γὰρ εὑρεθῆναι τὰς σάλπιγγας τούτῳ ἐχρῶντο οἱ πα-

14) F. κοχλιδίοις. 15) F. Ἡμιθέαν.

λαιοί: c) κόγχύλη, ὁδηγοποιῶν. V. 251. a) ἅτινα κατὰ.. ἀφανιζομένη: b) ἡ Τροία ἀφανιζομένη: c) * * *. V. 252. a) Φρίκασι καὶ καταπεπύκνωνται οἱ τόποι, σχῆμα ἀπὸ κοινοῦ: b) ἀντὶ τοῦ πεφρίκασι, πεπύκνωνται χωραφίου αἱ πεδιάδες: c) καθὰ, τοῦ χωραφίου αἱ πεδιάδες. V. 253. a) λάμποντες θρῆνος: b) κονταρίοις: c) —. V. 254. a) ὑψηλῶν ἀκούεται: b) ὑψηλῶν ἀπεικάζεται, ὁμοιοῦται: c) * * *. V. 255. a) Φθάνουσα ἡσύχους: b) τοῦ οὐρανοῦ φθάνουσα ἐπιβαίνουσα ἡσύχους βάσεις: c) * * *. V. 256. a) σχίσμασι τῶν ἱματίων: b) ἐν τοῖς διασχισμοῖς: c) θρήνῳ, διασχισμοῖς τῶν ἱματίων. V. 257. a) δεχομένων τῶν γυναικῶν δηλονότι: b) —: c) συμφορᾷ προσδεχομένων. V. 258. a) Ἐπ' ἄλλῃ, ἀθλία: b) —: c) ὦ ἀθλία. V. 259. a) λυπήσει βλαβῶν κατὰ πολὺ μεῖζον: b) λυπήσει τῶν βλαβῶν ἐξοχώτατον: c) * * *. V. 260. a) Ὁπηνίκα ἂν ἠχῶν ὁ φονικὸς πολεμιστὴς ὁ Ἀχιλλεύς: b) ἠχῶν ὁ ταχὺς ὁ φοβερὸς, ἤγουν ὁ Ἀχιλλεύς: c) ὁπηνίκα ἠχῶν ὁ ταχὺς καὶ ὁ φοβερὸς Ἀχιλλεύς. V. 261. a) γῆν: b) τροχοῖς ξηρὰν σχίζων: c) τροχοῖς, σχίζων. V. 262. a) τῇ λοξεῖ κεχαραγμένην πορείαν τῶν ἁρμάτων: b) σκολιῷ ἀρότρῳ κεχαραγμένην, τυπάζουσαν αὔλακα, χάραγμα: c) * * κεχαραγμένην αὔλακα. V. 263. a) τῆς πλατείας ἀροτριῶν: b) πλατείας ζευγηλάτης ἀροτριῶν διασχίζων: c) πλατείας ζευγηλάτης ἀροτριῶν. V. 264. a) Βοῶν, φοβεράν: b) βοῶν κεχωρισμένως φοβεράν: c) * * *. V. 265. a) Ἀπὸ τῶν ὁμογάστρων ἀδελφόν: b) ὁμογαστόρων, ἀδελφὸν, τὸν Ἕκτορα λέγει: c) * * *. V. 266. a) τοῦ Ἀπόλλωνος τὸν ὑπάρχοντα υἱόν: b) τοῦ Ἀπόλλωνος, ἤτοι ὁ Ἀχιλλεὺς τὸν Ἕκτορα: c) * * * εἰς τὸ ὕψος τὸν Ἕκτορα. V. 267. a) σιαγόσι: b) * * *: c) σιαγόσι, τὸ σῶμα. V. 268. a) τὰ ἐντόπια ἄλση μιαίνῃ: b) τὰ ἄλση, τὰ ἐν τῇ Τροίᾳ ὕλη, μολύνῃ τῷ αἵματι: c) ἄλση, μολύνῃ τῷ αἵματι. V. 269. a) τοῦ Ἕκτορος τοῦ πεφονευμένου, τὸ δῶρον: b) ὁ Ἀχιλλεὺς Ἕκτορος τοῦ ἀνῃρημένου τὸ δῶρον: c) * * *. V. 270.

a) Ἀκριβεῖ, ἤγουν ζυγοστατήματι τοῦ ζυγοῦ κρεμάμενον: b) ἀκριβεῖ ζυγῷ τῆς ἀναρτήσεως σταθμούμενον: c) * * *. V. 271. a) Εἰς τοὐπίσω τὸν ὑπὲρ τοῦ μὴ ποινηλατηθῆναι τὸν Ἕκτορα δοθέντα: b) —: c) πάλιν τὸν ἀντιτιμώρητον. V. 272. a) τὸν ἐκ τοῦ Πακτωλοῦ ποταμοῦ λαμπρὸν χρυσόν: b) τὸν ἀπὸ Πακτωλοῦ ζυγοῖς λαμπρὸν χρυσόν: c) * * *. V. 273. a) εἰς τὸν χρυσοῦν ἀμφιφορέα τοῦ Διονύσου θρηνηθεὶς, ὁ Ἀχιλλεύς: b) τοῦ Διονύσου ὑπεισέλθῃ θρηνηθεὶς ὁ Ἀχιλλεύς: c) * * *. V. 274. a) ταῖς Μούσαις, ἠγάπησαν, ποταμὸς Μακεδονίας, τὸ ὕδωρ: b) ὑπὸ τῶν Νηρηΐδων, ἤγουν Μουσῶν, ἠγάπησαν, ποταμοῦ τὸ ὕδωρ: c) ταῖς Νηρηΐδισι ἢ ταῖς Μούσαις ποταμοῦ ὕδωρ. V. 275. a) Μακεδονικὴν τὴν ὑπεράγαν οὖσαν, πόλις Μακεδονίας: b) ὄρος ἐν Ἑλικῶνι, τὴν ἐξοχήν: c) ὄρος Ἑλικῶνος, τὴν ἐξοχήν. V. 276. a) Ὁ Ἀχιλλεὺς ὁ πιπράσκων τοὺς νεκροὺς, τὸν θάνατον: b) ἤγουν ὁ Ἀχιλλεὺς ὁ πιπράσκων τοὺς νεκροὺς, θάνατον: c) * * *. V. 277. a) γυναικείαν περί τε, στολήν: b) —: c) γυναικείαν, στολήν. V. 278. a) Ἐνδῦναι, ἀντὶ ἱστουργήσει ὡς γυνή: b) φορέσαι: c) * * *. V. 279. a) ὕστερος, ἀπὸ κοινοῦ τὸ· τλήσεται: b) ἔσχατος τῶν Τρώων: c) * * *. V. 280. a) ὦ ἀδελφὲ, φοβούμενος: b) ὦ ἀδελφέ: c) ὦ ἀδελφὲ φοβούμενος. V. 281. a) ὦ τύχη, ὁποῖον ἀφανίσεις τῶν οἴκων: b) ὦ τύχη, ὁποῖον τὸν Ἕκτορα ἀφανίσεις: c) * * *. V. 282. a) Στήριγμα τῆς, καταβαλών: b) καθελών: c) ἐπιστήριγμα, καθελών. V. 283. a) χωρίς: b) χωρὶς τιμωρίας: c) * * * καὶ κόπων. V. 284. a) Ὁ Ἑλληνικός: b) —: c) ὁ Ἑλληνικός. V. 285. a) Ἤγουν ὁ χαίρων, τοῦ Ἕκτορος δηλονότι θανάτῳ: b) ἐπεγγελῶν τοῦ πεσόντος Ἕκτορος: c) ἐπεγγελῶν, ἐπαγαλλόμενος τοῦ πεσόντος τοῦ Ἕκτορος. V. 286. a) περὶ, εἰς: b) ναυσί: c) ταῖς ναυσὶ, τὴν ἐσχάτην. V. 287. a) ταῖς ναυσί: b) τῶν νηῶν, τὸν δρόμον, ἤγουν ὁ Ἑλληνικὸς στρατός: c) ναυσὶ, τὸν δρόμον, ὁ Ἑλληνικὸς στρατός. V. 288. a) τῆς φυγῆς αὐτοῖς αἴτιον γενόμενον: b) ἤτοι ὁ

στρατὸς τῶν Ἑλλήνων, τῆς φυγῆς αἴτιον: c) ὁ στρατ.. τῆς φυγῆς αἴτιον. V. 289. a) Αὐτοῖς, ἤγουν τὸν θάνατ.. ἐκφυγεῖν: b) αὐτοῖς τοῖς, ἀποδιῶξαι, ἀπῶσαι: c) σκυλ.. μένοις αὐτοῖς βοηθῆσαι. V. 290. a) Ἡ τάφρος, τῶν ν.. τὰ προπύργια: b) τὸ ὄρυγμα, τῶν νεῶν τὰ προπύργ.. c) * * *. V. 291. a) καὶ σταβάρεις τοῖς πεπηγμέν.. ἐκεῖθεν τοῦ τάφου, τὸ παραπέτασμα τὸ δίκην κ.. καὶ κλίμακος ὑπέχον ἐν τῇ τάφῳ: b) τὸ τεῖχος, ὃ ἐποίησαν, ὀξέσι ξύλοις τὸ παραπέτασμα, τὸ δίκην κ.. καὶ κλίμακος, τοῦτ᾽ ἔστι τὸ κλιμακηδὸν πεπηγμένον: c) τὸ τεῖχος, ὃ ἐποίησαν, ὀξέσι ξύλοις, τὸ παραπέτασμα. V. 292. a) Αἱ στεφάναι, ἤτοι οἱ κοσμῖται βοηθήσουσι: αἱ στάσεις τῶν πύργων, ἐν αἷς ἵστανται οἱ πολέμιοι: b) αἱ στεφάναι, βοηθήσουσι: c) * * *. V. 293. a) Δίκην μελισσῶν ἐσκοτισμένων: b) φύξιν καὶ δίωξιν ποιοῦσαι τεταραγμέναι: c) συντεταραγμέναι. V. 294. a) καὶ ταῖς βολαῖς, τῶν κορμῶν: b) τοῦ καπνοῦ, κηροῦ, ὁ ἐξελάσεσι καὶ κηροῦ καπνὸς, ὁρμαῖς, κόρμαις δαλῶν: c) τοῦ καπνοῦ, ταῖς ὁρμαῖς τῶν δαλῶν. V. 295. a) τὰ ἄρμενα, ἤτοι τὰς πρώρας, τῶν καθεδρῶν τοὺς λιπόντας δηλονότι: b) τὰ ἄκρα τῆς νεὼς τὰ πρυμναῖα, σκαμνίων: c) τὰ πρυμναῖα, σκαμνίων. V. 296. a) Ἀντὶ, ἐν τῷ πηδᾷν ὁμοιούμενοι ὀρχησταῖς: b) κολυμβησταὶ, ὀρχησταὶ τῶν καθεδρῶν: c) κολυμβησταὶ, τῶν καθεδρῶν. V. 297. a) Οἱ Ἕλληνες, εἰς τὴν ξένην γῆν: b) ξένην γῆν: c) * * *. V. 298. a) Εὐγενεῖς, τοὺς λαμβάνοντας τὰ πρόκουρσα: b) τὸν Ἕκτορα νῦν λέγει ἀνελεῖν Πάτροκλον, Πηνέλεων, Ἀσκάλαφον, Ἀρκεσίλαον καὶ λοιπούς: c) τὸν Ἕκτορα λέγει ἀνδρείους, πρωτόκουρσα. V. 299. a) Ἐν τῷ ἑαυτῶν δορὶ, ἐν τῷ γένει γαυρουμένους: b) γένει καὶ τῇ εὐγενίᾳ καυχωμένους: c) ἔχοντας, ἐν ταῖς εὐγενείαις ἐπαιρομένους. V. 300. a) καὶ κατακόψουσιν: b) ἤγουν τοῦ Ἕκτορος ἀναιρήσουσιν ἰσχυραί: c) ἀναιρήσουσιν ἰσχυραί. V. 301. a) κἀπὶ μαιμῶσαι: b) αἵματι ἐπ..σαι προθυμούμεναι: c) * * *. V. 302. a) —: b) ἐλαττὸν πένθος οὐ μικρὸν, ἀλλὰ μέγα: c) οὐκ ἔλαττον πέ-

ιος, ἀλλὰ μέγα. V. 303. a) —; b) διὰ πάσης μου ῆς ζωῆς: c) * * *. V. 304. a) —: b) τοῦτ' ἔστιν κείνην τὴν ἡμέραν: c) ἐλεεινὸν, θεάσομαι φῶς. V. 05. a) —: b) ἐξαίρετον, τελειωτὴς, πληρωτής: c) ελειωτής. V. 306. a) —: b) νῦν λέγεται, λεχθήσεσαι: c) συστρέφων. V. 307. a) —: b) σὴν θαλερὰν αὶ ἀνάτροφον ἡλικίαν: c) φεῦ, φεῦ θρηνῶ τὴν σὴν θαερὰν ἡλικίαν. V. 308. a) —: b) γέννημα βασιλικώατον, περιπλοκὴ τῶν ἀδελφῶν: c) ὦ γέννημα βασίλιὸν, περιπλοκὴ τῶν ἀδελφῶν. V. 309. a) —: b) ρώϊλος, τὸν Ἀχιλλέα τρώσας: c) ὅστις ὦ Τρώϊλε τὸν χιλλέα τρώσας. V. 310. a) —: b) βέλει, ἤγουν ῷ ἔρωτι, ἤγουν τῷ σῷ πόθῳ: c) βέλει, ἴυγξ κυρίως ὄρον μικρὸν, ἐν τῷ σῷ πόθῳ. V. 311. a) καταλαβὼν λύτοις εἰς ὀλίγον ἄστατον, οὐδαμηνόν: c) * * *. V. 12. a) —: b) παρὰ τοῦ ἐραστοῦ, ἤγουν οὐ ποθήσας ὐτόν: c) * * *. V. 313. a) —: b) τὸν ναὸν, τοῦ πόλλωνος: c) τὴν κεφαλὴν τμηθεὶς, ναὸν τοῦ Ἀπόλωνος. V. 314. a) —: b) ὤ μοι, ἐγὼ ἡ δυστυχὴς τὴν αοδίκην καὶ Πολυξένην, στρέφει τὸν λόγον πρὸς τὰς ύο ἀδελφάς [16]): c) ἡ δυστυχὴς, πρὸς τὴν Λαοδίκην αὶ Πολυξένην στρέφει τὸν λόγον τὰς δύο ἀδελφάς. V. 15. a) —: b) ὦ τάλαινα καὶ ἀθλία μῆτερ Ἑκάβη, άνατον θρηνῶ, κύων, ἤγουν ὦ Ἑκάβη: c) ὦ ἀθλία Ἑκάβη, θάνατον, κύων. V. 316. a) —: b) Ἤγουν τὴν αοδίκην ὁλόκληρον ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δένδρων, ἤγουν Τροία: c) * * *. V. 317. a) —: b) καταδύσει φάραγγι δέξεται χώσει περὶ τὸ ἄλσος τοῦ πάππου μου Τρω: c) τῷ φάραγγι ὑποδέξεται περὶ τὸ ἄλσος τοῦ πάππου ου Τρωός. V. 318. a) —: b) μέλλουσαν ἰδεῖν κατὰ όδας πλησίον: c) * * * ἐγγύς. V. 319. a) ὅπου τὰ λση τοῦ Τρωὸς, τῆς Κίλλης: b) [17]) παράδεισος τοῦ

16) In ora: περὶ Λαοδίκης καὶ Πολυξένης καὶ Ἑκάβης λέγει μεταβληθείσης εἰς κύνα.

17) ἄλμα, παρὰ τὸ ἄλλεσθαι καὶ αὔξεσθαι τὰ φυτὰ, in ora Vit. a. Cod.

Τρωὸς, ἤτοι τῆς Κίλλης: c) * * *. V. 320. λάθρα συνεγίνετο Πρίαμος: b) τῆς κόρης: c)
V. 321. a) τῷ βρέφει ἀντὶ κεῖνται, πρότεροι
τὸ γάλα: b) τῷ Μουνίππῳ υἱῷ αὐτοῦ κεῖνται,
σθαι, ἑλκύσασθαι γάλα: c) τῷ Μουνίππῳ κεῖνται
κύσασθαι γάλα. V. 322. a) τῆς γεννήσεως
λοῦσαι, ἐλαίῳ: b) τοκετοῦ τὰ μέλη λοῦσαι,
τὴν κίλλαν λουτρῷ, ὕδατι: c) τοῦ τοκετοῦ μέλη
τὴν κίλλαν λουτρῷ. V. 323. a) ὦ Πολυξένη
καὶ ἀώρους παστάδας, ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀπηνεῖς: b)
λυξένη πρὸς ἀπηνῆ, χαλεπὰ, καὶ πρὸς ἀπηνεῖς: c)
λυξένη ἀπηνεῖς πρὸς τὰ χρήματα. V. 324. a)
ὁ κατηφὴς τῆς Ἰφιγενείας, ἤγουν ὁ Νεοπτόλεμος
δρεῖος: b) θυσίας κατηφὴς τῆς Ἰφιγενείας, ἤγουν ὁ Νεο-
πτόλεμος: c) * * *. V. 325. a) τῆς σκοτεινῆς
τὰς ἐν Ταύροις θυσίας τῆς μητρός σου: b) σκοτεινῆς
θυσίας: c) * * *. V. 326. a) Ἥντινα Ἰφίδα,
νά σε Πολυξένη δηλονότι, Τάφρον, πόλις Βοιωτίας
καὶ Τάναγρα καλουμένη: b) ἤτοι σε, λείπει τὸ
σφάξας, λαιμοτομήσας: c) ἥντινα, ἤτοι σε σφάξας,
πει τὸ τάφρον, Ποιμανδρία πόλις Βοιωτίας,
στοι βόες γίνονται. V. 327. a) Ἐστεφανωμένην
νεὺς, ἤγουν ὁ ἰσχυρὸς Νεοπτόλεμος, ἢ ὁ Διομήδης:
ἐστεμμένην νῦν τὴν Πολυξένην φονεὺς Πύῤῥος ὁ Νεοπτό-
λεμος: c) ἐστεμμένην τὴν Πολυξένην, ὁ Νεοπτόλεμος
φονεύς. V. 328. a) φονεύσει τῷ τριδεσπότῳ,
ρεος, ἢ τοῦ Ὠρίωνος: b) φθερεῖ τριδεσπότῳ τοῦ Ἄρεος
c) φθερεῖ καὶ ἐν τῷ τριδεσπότῃ τοῦ Ἄρεος. V. 329.
Ἤγουν τοῖς Ἕλλησιν τὸ ἐκ πρώτης καὶ εὐγενοῦς
σφαγιασθὲν θῦμα μεταβαλὼν καὶ θύσας: b)
Ἕλλησι ἐκ πρώτης καὶ εὐγενοῦς ῥίζης σφαγιασθὲν
μα χάριν τῶν ὅρκων καταβαλὼν, λύσας: c) τοῖς Ἕλλη-
σι πρώτης καὶ εὐγενοῦς ῥίζης σφαγιασθὲν θῦμα
χάριν τῶν ὅρκων καταβαλών. V. 330. a) τὴν Ἑκάβην
οὖσαν, αἰγιαλόν: b) τὴν Ἑκάβην λέγει, πλατεῖαν
γιαλόν: c) * * *. V. 331. a) τῶν Θρᾳκῶν: b)

ϱαιὰν τῶν Θϱάκων τὴν λιθολευσθεῖσαν ἐν τῇ χειϱὶ τοῦ
λου τοῦ Ἕλληνος: c) * * * τοῦ Ἑλληνικοῦ. V. 332.
ὑβϱιστικαῖς κατάϱαις καταϱωμένην: b) δηκτικαῖς,
ϱιστικαῖς κατάϱαις τὴν παϱοτϱυνομένην, τὴν διεγείϱου-
ν τοὺς Ἕλληνας: c) * * * *. V. 333. a) Σκεπάσει
ἄτιον τῶν πετϱῶν ἐν λιθώσει: b) καλύψει ἱμάτιον τῶν
θων ἐν τῇ πληθύϊ: c) * * *. V. 334. a) κυνὸς, τὸ
ιὸν, δέμας: b) κυνὸς μέλαιναν τὴν διάπλασιν, τὸ σῶ-
: c) * * * τοῦ σώματος. V. 335. a) Πϱίαμος ἐν τῷ
ῷ τοῦ ἑϱκίου Διὸς, ὑπὸ Νεοπτολέμου: b) ὁ Πϱίαμος,
ῷ, ἐπίθετον τοῦ Διὸς, δαμασθείς: c) * * *. V.
6. a) τὴν βάσιν, λευκῷ κοσμήσει: b) τὴν βάσιν τοῦ
ὶ λευκῷ κοσμήσει τϱιχώματι: c) * * *. V. 337. a)
ϱὰ, τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς Ἡσιόνης ὁ ἄθλιος: b) παϱὰ
ς, τῆς Ἡσιόνης, τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ: c) * * *. V.
8. a) τὴν κεκαυμένην ὑφ' Ἡϱακλέους, ὁ ἐλθών: b)
οϱαστὸς, ἀντὶ τοῦ· κεκαυμένην πάτϱαν αἰθαλωτὴν
' Ἡϱακλέους, ἐλθών: c) ἀγοϱαστὸς τὴν κεκαυμένην
ὸ τοῦ Ἡϱακλέους, ἐλθών. V. 339. a) λαμπϱὸν,
ανίσας: b) σκοτεινὸν ἀφανίσας τῇ αἰχμαλωσίᾳ: c)
* *. V. 340. a) Ἤγουν ὁ γηϱαιὸς Ἀντήνωϱ: b) ἤγουν
Ἀντήνωϱ φανὸν, ἤγουν ὁ γηϱαιός: c) * * * *. V. 341.
Ὁ πϱοδότης, ἤγουν τῆς ἰδίας πατϱίδος: b) ποϱθητής,
οδότης τῆς πατϱῴας γῆς, τῆς φυσάσης αὐτόν: c) * *
ς πατϱικῆς * *. V. 342. a) Ἀνάψας, γεννῶντα τὸν
βεϱὸν, ἤγουν τοὺς Ἕλληνας: b) ἀνάψας τὸν γεννῶντα
ωθεν τοῦ ἵππου φοβεϱὰν ἕδϱαν: c) ἀνάψας γεννῶντα
ωθεν τοῦ ἵππου· φοβεϱόν. V. 343. a) Ἀνοίξῃ, ἀνοί-
ς ἤγουν τὴν θύϱαν: b) ἀνακϱάζῃ, τῆς τοῦ ἵππου, ἀν-
ξας τὰς θύϱας: c) * * * *. V. 344. a) τοῦ Ὀδυσ-
ως τοῦ υἱοῦ τοῦ Σισύφου τῆς σκολιᾶς ἀλώπεκος: b)
ῦ υἱοῦ Σισύφου τοῦ Ὀδυσσέως πανούϱγου, εἶδος ἀλώ-
κος: c) * * *. V. 345. a) Διὰ τοῦ φϱυκτοῦ, ὁ ἐξ-
ελφος, ἤγουν ὁ Σίνων: b) ἀνάψῃ τοῖς Τϱωσὶ φανὸν
ἀδελφὸς ὁ Σίνων: c) * * * *. V. 346. a) Ἕλλησιν
ἰν Τένεδον: b) τὴν Τένεδον τοῖς Ἕλλησι: c) * * * *.

V. 347. a) τοῦ φαγόντος τὸν παῖδα τοῦ Λαοκ
ὄφιος, εἰς τὰς Καλυδνὰς Πορκέως καὶ Χαριβοίας
δος δράκοντος, Καλυδνάς: c) * * *. V. 348. a) Η
σάνδρα, τῆς συνουσίας τοῦ Ἀπόλλωνος: b) Ἡ Κ
δρα: c) * * *. V. 349. a) τοῦ πύργου λιθίνου
σκευάσμασιν: b) λιθίνου κατασκευάσμασιν.
μασιν: c) * * * *. V. 350. a) Ἐστερημένη ξυ
ἔχουσαν ὀροφὴν ξυλίνην: b) χωρὶς ἐστερημένη
στεγῶν, παστάδων γαμικῶν, τὴν μὴ ἔχουσαν
ὀροφὴν, ἀλλ' ὁλόλιθον: c) ἐστερημένη τῶν ξυλ
στάδων, μὴ ἔχουσαν ξύλινον ὄροφον, ἀλλ'
V. 351. a) ἐπὶ τῆς φυλακῆς, ἡ συγκρύψασα τῆς
τεινῆς: b) φυλακῆς ἀφανίσασα, βυθίσασα
σκοτεινῆς τὸ σῶμα: c) φυλακῆς ἀφανίσασα,
σῶμα. V. 352. a) τὸν σπερμογόνον καὶ γεννη
πόλλωνα, τὸν τὰς ὥρας ἀποτελοῦντα· ἐπίθετα
πόλλωνος: b) τὸν σπερμογόνον καὶ γεννητικὸν Ἀπ
να, τὸν ποιοῦντα τοὺς δ καιρούς: c) σπερμογόνον καὶ
νητικὸν Ἀπόλλωνα· ἐπίθετα Ἀπόλλωνος. V. 353
Ἐπιθυμοῦντα: b) * * *: c) * * * τῶν κατὰ
354. a) τὴν παρθενείαν ἄφθαρτον κεκτημένη: b)
θενείαν κεκτημένη, μέλλουσα ἔχειν: c) τὰ
ἄφθαρτον ἔχουσα. V. 355. a) τῆς Ἀθηνᾶς
b) τῆς Ἀθηνᾶς τοῖς μιμήμασιν: c) * * *. V. 356
τῆς ἀγελείας· ἐπίθετα Ἀθηνᾶς τῆς ἐν ταῖς πύλαις
φομένης: b) ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς, τῆς μισούσης
Νύμφας, τῆς λαφυρούσης, τὰ λάφυρα, τῆς ζωγρα
μένης ἐν ταῖς πύλαις: c) τῆς μισούσης τὰς Νύμφας
ἐχούσης τὰ λάφυρα, τῆς ζωγραφουμένης ἐν ταῖς
V. 357. a) τότε ἡ ἐγὼ παρὰ τοῦ αἰετοῦ, ἤγουν
αντος τοῦ Λοκροῦ: b) τότε ἐγὼ ἡ τοῦ Αἴαντος
κροῦ: c) τότε μετὰ ἀνάγκης, ἐγὼ, τοῦ Αἴαντος Λο
V. 358. a) ταῖς σιαγόσιν τῆς δρεπάνης ἡ ἄμπελ
ταῖς σιαγόσι δρεπάναις ἄμπελος: c) * * *. V. 35
a) ταῦτα Ἀθηνᾶς ἐπίθετα: b) ἐπίθετον τῆς Ἀθ
ἑρμηνευτικήν: c) * * *. V. 360. a) Βοηθὸν ἐπαλ

βοηθόν: b) καλέσασα βοηθὸν τῶν βιαίων τοῦ Λο-
ιῦ: c) ἐπικαλέσασα βοηθόν. V. 361. a) Ἀθηνᾶ:
ἤγουν ἡ Ἀθηνᾶ στέγη τῆς ἐκ ξύλων γεγλυμμένης
έγης: c) ἡ Ἀθηνᾶ εἰς τὰ στέγη * * *. V. 362. a)
ὺς ὀφθαλμοὺς, ὀργισθήσεται τῶν Ἑλλήνων: b) τοὺς
θαλμοὺς, ὀργισθήσεται: c) τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὀργι-
ῆ. V. 363. a) Ἡ: b) ἐκείνη ἡ, καὶ ἀπὰ τῶν: c)
ίνη, ἀπό. V. 364. a) τῷ Τρωΐ: b) τῷ Τρωΐ τιμιώ-
τον: c) * * *. V. 365. a) τοῦ Αἴαντος τῆς ἁμαρ-
ες: b) τοῦ Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ: c) τοῦ Αἴαντος ἁμαρ-
ες, τῶν. V. 366. a) τὰ κενοτάφια: b) —: c) θρη-
. V. 367. a) οὐκ ἐν τάφοις κειμένους: b) οὐκ ἐν τά-
οις, ἀλλ' ἐν ταῖς πέτραις: c) * * * *. V. 368. a)
ελευταίαν, ἀντὶ φυλάσσοντας: b) κρύπτοντας, φυ-
άσσοντας, ἀντὶ τοῦ καθημένους: c) ἐσχάτην, σπο-
ιν. V. 369. a) λάρναξι, δίκαιον: b) κιβωτίοις ἀμφο-
ῦσι φυλαχθεῖσαν: c) * * * τῶν νεκρῶν δίκαιον. V.
70. a) Ἐλεεινὸν, ψευδοταφίων ἐπιγραφάς: b) ψευδο-
αφίων γραφάς: c) ὄνομα ἐλεεινὸν, κενοταφίων. V.
71. a) τῶν πατέρων, βρεχομένας: b) τῶν γεννησάν-
ων: c) —. V. 372. a) ἐν, τῶν γυναικῶν: b) γυναι-
ῶν: c) τῶν γυναικῶν. V. 373. a) ὦ ὄροι Εὐβοίας,
γουν φύλαξ τῶν κοιλοτάτων πετρῶν, ὦ: b) ὦ ἀκρωτή-
α, ὦ φύλαξ τῶν πετρῶν, τόπων ἀκρωτηρίων: c) * * *.
. 374. a) ὦ, ὦ: b) τόποι, Τρυχάτα καὶ Νέδων καὶ
ιφρωσσὸς, ὄρη Εὐβοίας: c) * * * *. V. 375. a) ὦ:
) πόλις Εὐβοίας καὶ ὄρος, ὄρος Εὐβοίας: c) ὄρος Εὐ-
οίας. V. 376. a) Αἱ πρὸς τὴν θάλασσαν καταδύσεις,
ῆς θαλάσσης, ἤγουν καὶ ὦ θάλασσα: b) αἱ πρὸς τὴν
άλασσαν καταδύσεις: c) * * * *. V. 377. a) —:
) ἐκριφέντων: c) * * *. V. 378. a) Στραβοξύλοις:
) σὺν τοῖς σανιδώμασι τῶν νηῶν σανίσι: c) * * *. V.
379. a) Ἀπὸ κοινοῦ τὸ, στεναγμῶν ἀκούσετε, ἤχων τῆς
αλάσσης, ἀπὸ τῆς ῥάχεως, ὅθεν οὐκ ἔστιν ἐκφυγεῖν:
) τραχείας πέτρας: c) * * *. V. 380. a) —: b)
υστροφαῖς ταῖς ὀπισθορμήτοις ἢ ἐπανακαμπτούσαις:

c) συστροφαῖς ὀπισθορμήτοις. V. 381. a) Ἀπὸ ... τὸ, στεναγμῶν ἀκούσεται, κατακοπέντων τάς: b ... λήνων καταλαθέντων, συστρεφομένων τὰς ῥα... κεφαλῆς: c) τῶν Ἑλλήνων κατακλασθέντων τῆς ... λῆς. V. 382. a) ταῖς πέτραις τῆς κεφαλῆς, ... φερόμενος κεραυνός: b) ὑφάλοις πέτραις, ὁ κάτω... μενος: c) * * *. V. 383. a) Αἰφνιδίως, ἀφαν... b) ὁ κεραυνὸς κατὰ τὰ γνοφώδη, κατὰ τὴν νύκτ... γεται ἀφανιζομένων: c) * * *. V. 384. a) — ... μεθύοντας τοὺς Ἕλληνας: c) μεθύοντας φέρων τ... λήνας. V. 385. a) φυκτὸν ἄψῃ τὸν κατήξαντ... ποδηγετήσαντα τοὺς Ἕλληνας εἰς Ἅιδην: b) τὸν ... c) τὸν φανὸν λάμπῃ, τὸν ὁδηγόν. V. 386. a) Ὁ Ν... πλιος ὁ Παλαμήδους πατὴρ, ἤγουν ἀγρευτνῶν: b) ... πτικὸς, ὁ πατὴρ τοῦ Παλαμήδους: c) * * *. V. 3... a) τὸν Αἴαντα τὸν Λοκρὸν δηλονότι, καθὰ ἀλκύονα: ... ὥσπερ κολυμβητὴν, ὄρνεον· ὥσπερ εὐκόλυμβον, τ... σενα ἀλκύονα μεταξὺ β χοιράδων κλυδωνιζόμενον: ... τὸν Λοκρὸν ὥσπερ κολυμβητὴν, ὄρνις. V. 388. a) ... μίσει γυμνόν: b) * * *: c) κομίσει γυμνὸν τὸν ... Αἴαντα. V. 389. a) Μυκήνου καὶ Τήνου, ἢ Ἄνδρου κλ... δωνιζόμενον: b) δύο μέσον πετρῶν κλυδωνιζόμενον: ... τῶν δύο μέσον πετρῶν. V. 390. a) στεγνὰ ποιῶν: ... ξηραίνων: c) * * *. V. 391. a) Διάβροχον ὄντα ... θαλάσσῃ, ἐκ δευτέρου εἰς τὴν θάλασσαν πεσεῖται: b) ... βρεχμένα τὰ πτερὰ, πάλιν πεσεῖται εἰς τὴν θάλασσαν ... καταλάβῃ: c) ῥέοντα τὴν θάλασσαν, τοῦτ' ἔστι πα... πεσεῖται εἰς τὴν θάλασσαν, λάβῃ. V. 392. a) τῇ ... αἰνῇ τοῦ Ποσειδῶνος: b) ῥιφεὶς ἀπὸ τῶν πετρῶν τῇ τ... νῃ: c) * * *. V. 393. a) Αὐτὸν, ἤγουν ὁ Ποσ... τρώσας ὁ τῷ Λαομέδοντι λατρεύσας: b) δορὶ, ἐπεὶ ἐλ... τρευσε τῷ Λαομέδοντι: c) δορὶ αὐτὸν ὁ Ποσειδῶν, λα... τρεὺς, ἐπειδὴ τῷ Λαομέδοντι ἐλάτρευσε. V. 394 ... τοῖς ἰχθύσι: b) * * *: c) εἶδος ἰχθύος. V. 39... a) Ἤγουν τὸν δειλὸν Αἴαντα, λοιδορίας: b) εἶδος ... καυχώμενον ματαίας φλυαρίας τὰς διὰ στόματος ...

ας: c) * * *. V. 396. a) τὸν νεκρόν: b) —: c) ἄνω-λῆ ἐκριφέντα. V. 397. a) Ἡ τοῦ Αἴαντος τοῦ ἡλίου ξη-εῖ, λαμπρυνεῖ: b) τοῦ ἄστρου, ἤτοι τοῦ ἡλίου, ξηρανεῖ, μπρυνεῖ: c) ἡλίου * * *. V. 398. a) σεσημμένον: b) στὸν ταριχμένον, σεσηπότα: c) παστὸν, σεσηπότα. 399. a) Θάψει ἐλεήσασα τῆς Νηρηΐδος, ἤγουν ἡ Θέτις ἀδελφή: b) ἐλεήσασα τῆς Θέτιδος ἀδελφή: c) ἐλεή-σα τῆς θυγατρὸς τοῦ Νηρέως, ἤγουν ἡ Θέτις ἡ ἀδελ-. V. 400. a) Ἤγουν τοῦ Διὸς ἡ βοηθὸς, οὕτω ἐν ?καδίᾳ Ζεὺς τιμᾶται: b) τοῦ Διὸς βοηθός: c) * * *. 401. a) τοῦ Αἴαντος δηλονότι, τῆς Δήλου: b) τοῦ αντος ὁ γειτνιάζων ἐκεῖ, ἤγουν τῆς Ἀστερίας τῆς ἀδελ-ς τῆς Λητοῦς: c) τοῦ Αἴαντος ὁ πλησιάζων, τῆς Ἀ-ερίας τῆς ἀδελφῆς τῆς Λητοῦς. V. 402. a) χωρίον ς Δήλου, τὸν ἦχον, τοῦτ' ἔστι θανὼν ὁ Αἴας οὐκ ἔτι υδωνισθήσεται: b) ὄνομα πόλεως, ἦχον: c) * * *. 403. a) ἀδελφοποιὸν, τὴν ἡδεῖαν τὴν Ἀφροδίτην δη-νότι: b) τὴν Ἀφροδίτην, τὴν Ἀφροδίτην διὰ τὸ ἡδὺ ς συνουσίας: c) τὴν Ἀφροδίτην, τὴν αὐτὴν διὰ τὸ ἡδὺ ς συνουσίας. V. 404. a) ὁ λυπηρὸς, ὑβρίσει: b) ιπηρὸς ἤγουν ὁ Αἴας ὑβρίσει κακολογῶν, ὑβρίζων: c) * *. V. 405. a) Ἥτις αὐτὸν ἀγρεύσει τῆς ἀκολασίας κτύοις: b) —: c) ἡ Ἀφροδίτη αὐτὸν ἀγρεύσει τοῦ ωτος σχοινίοις. V. 406. a) —: b) —: c) —. . 407. a) —: b) —: c) τὴν ὀλλύουσαν καὶ φθείρου-αν τὸ κῆρ καὶ τὴν ψυχήν. V. 408. a) Ἡ Ἑλλὰς, γουν θρηνήσουσιν: b) ἡ Ἑλλὰς λύπας καὶ πόνους τῶν ρήνων: c) * * *. V. 409. a) γῆν ὁ ποταμὸς, καί:) ποταμὸς Ἠπείρου, καί: c) ποταμὸς Ἠπείρου, οἱ ακόβατοι. V. 410. a) Μακεδονικαὶ συγκλείουσι, ἀν-ὶ τὸ Δώτιον ἀκρωτήριον Ὀλύμπου: b) ἔθνος, ἀκρωτή-ιον Ὀλύμπου: c) * * *. V. 411. a) Οἷστισιν ἀνθρώ-ποις, ἤγουν τοῖς Ἕλλησι, καὶ τὴν μέχρι Ἅιδου: b) —: :) οἷστισιν. V. 412. a) παρὰ τὸν αἰγιαλὸν καὶ ἐπιπο-λύ, διά: b) αἰγιαλὸν ἐπιπολύ: c) * * *. V. 413. a) Ἐν κοιλίαις, καὶ ταφήσεται: b) κοιλίαις: c) ἐν ταῖς

κοιλίαις ταφήσεται. V. 414. a) Ἐν καὶ πολυτ… κητῶν σιαγόσιν: b) κητῶν σιαγόσιν: c) Φαγωθ… λαὶς τάξεις ἐχόντων κητῶν. V. 415. a) Ἀμιτ… ἀναρίθμητος, ἄλλοι δὲ, ἤγουν οἱ Ἕλληνες: b) … c) ἀμέτρητος, πληθὺς, ἄλλοι δὲ Ἕλληνες. V. … a) τῶν συγγενῶν φιλοφρονήσονται τινάς: b) φι… σονται: c) συγγενῶν φιλοφρονήσονται. V. 4… τοῦτον τὸν Φοίνικα, πόλις Θρᾴκης τοῦ ποταμοῦ, … Θρᾴκης: b) * * * πόλις Θρᾳκική: c) * * *. V. … a) τῶν, ἡ γείτων πλησίον, ἔθνη Θρᾳκικὰ τῶν: b) Α… θιοι καὶ Βίττονες ἔθνη Θρᾳκικά: c) * * ἔθνη βα… κά. V. 419. a) λέγει τοῦτο, διότι ἔθρεψε τὸν Ἀχιλ… λέα, σκληρόδερμον τὸν Φοίνικα λέγει διὰ τὸ γηραι…: b) διότι ἔθρεψε τὸν Ἀχιλλέα, λέγει τοῦτο· σκληρ… τὸν Φοίνικα λέγει διὰ τὸ γηραιὸν τῶν Μακεδόνων: c) … θρέψαντα τὸν Ἀχιλλέα, * * *. V. 420. a) ὑποδέξε… ται, πρὶν ἢ, πόλις καὶ ὄρος Τραχινίας, καὶ ἰδεῖν, … τοῦ, τὸ ἀκρωτήριον: b) ἀποδέξεται, πρὶν ἢ, πόλις καὶ ὄρος Τραχινίας, ἰδεῖν, ἀκρωτήριον: c) ὑποδέξεται … τοῦ * * *. V. 421. a) τὸν Φοίνικα τῷ, τὸν μεμισημένον ἀπὸ τῶν: b) τὸν Φοίνικα μεμισημένον, ἀπό: c) … V. 422. a) τὸν τυφλὸν, ὅστις ὁ πατὴρ τρυπήσας, … βαλὼν τοὺς ὀφθαλμούς: b) τυφλὸν, τρυπήσας, … βαλὼν τοὺς ὀφθαλμούς: c) τυφλὸν, ὅστις αὐτὸν * * *. V. 423. a) καὶ ὁπότε τὸ πορνικὸν τῆς περιστερᾶς, … τὸ λάγνον λέγει, καὶ ἐκοιμήθη εἰς τὴν κοίτην: b) π… κὸν περιστερᾶς, διὰ τὸ λάγνον λέγει, ἐκοιμήθη, κοιτ… c) τὸ ξένον περιστερᾶς διὰ τὸ λάγνον, ἐκοιμήθη. V. 424. a) τοὺς τὸν Κάλχαντα τοῦ Ἰδομενέως καὶ τοῦ Σθε… νέλου, τοῦ ὄρους, οἱ σύνδενδροι τόποι: b) τὸν Κάλχαντα καὶ Ἰδομενέα καὶ Σθένελον θάψουσι τοῦ ὄρους: c) * * * ὄρος. V. 425. a) Λάρους, ἤτοι τοὺς γηραιοὺς π… θεν τοῦ Ἄλεντος ποταμοῦ τῶν ὑδάτων: b) * * *: c) * * *. V. 426. a) τὸν Κάλχαντα τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ … σπερμογόνου, τὸν Κάλχαντα λέγει: b) * * *: c) * * *. V. 427. a) Ἀστοχήσαντα, πλανηθέντα περὶ τόν: b)

ἀστοχήσαντα, πλανηθέντα: c) τοῦ χοίρου παραπλανηθέντα. V. 428. a) Σύκων, πόλεμον, Φιλονεικίαν, εἰς: b) σύκων, πόλεμον: c) τῶν σύκων, Φιλονεικίαν. V. 429. a) τὸν ἀνταγωνιστὴν Μόψον, τῶν: b) τὸν ἀνταγωνιστήν: c) * * *. V. 430. a) καταβάλῃ τὸν πεπρωμένον: b) καταλάβῃ πεπρωμένον: c) καταλάβῃ τὸν πεπρωμένον θάνατον. V. 431. a) Ἤγουν δεύτερον δὲ τὸν τέταρτον γενεὰν ἕλκοντος ἀπὸ τοῦ Διὸς, λέγει δὲ τὸν Ἰδομενέα τοῦ Διός: b) περὶ Ἰδομενέως δεύτερον· τὸν Ἰδομενέα Διός: c) τὸν Ἰδομενέα τοῦ Διός. V. 432. a) τοῦ Ὀδυσσέως τόν: b) ἤγουν τοῦ Ὀδυσσέως τὸν ἀδελφὸν, ψευδέσι: c) * * * ἐν ψευδέσι. V. 433. a) τὰ τείχη τῶν Θηβαίων: b) Σθένελον τοῦ Καπανέως τοὺς πύργους, τὸ τεῖχος Θηβῶν: c) * * * καὶ τείχη τῶν Θηβῶν. V. 434. a) — [18]): b) κατασκαφήσαντος, ἤγουν τοῦ Καπανέως: c) ἐν στεῤῥᾷ κατασκάψαντος, τὸν υἱόν. V. 435. a) —: b) ἐπίθετον τοῦ Διὸς, ὁ Ζεὺς ἐφόνευσε, τὰς μύλας τῶν λεόντων συντρίψας: c) * * *. V. 436. a) —: b) ἤγουν κεραυνῷ: c) κεραυνῷ συνθλάσας τὴν κεφαλήν. V. 437. a) —: b) τὸν Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην αἱ Μοῖραι, ἤγουν αἱ Ἐριννύες: c) ὁπότε τὸν Ἐτεοκλέα * * *. V. 438. a) —: b) οἴστρον μονομαχίαν θάνατον: c) * * *. V. 439. a) —: b) τοῦ ποταμοῦ: c) τοῦ ποταμοῦ ταῖς ἐκχύσεσι. V. 440. a) ταῖς ἀπ' ἀλλήλων, ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος: c) * * *. V. 441. a) —: b) τεθνηκότες, ἀναιρεθέντες, πολεμήσουσι ἐσχάτην μάχην: c) ἀναιρεθέντες * * *. V. 442. a) —: b) τοῖς θεμελίοις τοῖς κάτω τόποις τῶν πύργων τοῦ Μεγάρσου τῆς θυγατρὸς τοῦ Παμφιλίου: c) * * * τοῦ Παμφίλου. V. 443. a) —: b) ὑπὸ τῆς θαλάσσης βιβρωσκόμενος πύργος ἐν τῷ μεταξὺ, ἐν τῷ μέσῳ τόπῳ τῶν τάφων: c) * * * *. V. 444. a) —: b) πόλις, μεμιασμένων τάφων μνημάτων γενήσεται: c)

18) Sequentes XIII στίχοι scholiis interlinearibus in Vit. 1. carent.

****. V. 445. a) —: b) ὅπερ, νεκρῶν καθ… c) ὅπως, τῶν νεκρῶν τὰς καθέδρας. V. 446. a) — b) ὑπεισελθόντες, αἵματι μιανθέντες: c) ***. V. 447. a) εἰς τὴν Κύπρον, ἐκαλεῖτο δὲ καὶ οὕτως: b) … προν ***: c) ****. V. 448. a) πόλις καὶ … μὸς Κύπρου. καταντήσαντες, μολοῦντες, τὰ … λωνος: b) ***: c) ****. V. 449. a) Κ… τὸν τῆς Ἀφροδίτης ναὸν, τὴν Θρακικήν: b) … c) ***. V. 450. a) ἤγουν ὁ Τεῦκρος, ἐλα… b) ***: c) ***. V. 451. a) τῶν τοῦ Κυχρέ… τρὸς σπηλαίων, ποταμοῦ: b) ***: c) τῶν τοῦ K… χρέως πατρὸς, ποταμοῦ. V. 452. a) Συγγενὴς … τοῦ Αἴαντος: b) ***: c) ***. V. 453. a) Ἡ… τοῦ Αἴαντος, γέννημα τῶν Τρώων: b) ***: c) … ἀπὸ Αἴαντος ***. V. 454. a) Μανίαν, Φο… b) ***: c) ***. V. 455. a) τοῦ λέοντος, … λέοντος: b) ***: c) ***. V. 456. a) Τρωτὸ… ἐποίησεν: b) ***: c) σιδήρῳ τρωτὸν, οὐκ ἐποί… V. 457. a) κεκτημένον, ἔχοντα: b) ***: c) κατ… μένον. V. 458. a) Ὁ Ῥαδάμανθυς, ἡ βελοθήκη: … ***: c) ὁδὸν, ἡ βελοθήκη. V. 459. a) Ὁ θυ… σίας ἤγουν τῷ Διῒ ὁ Ἡρακλῆς: b) ***: c) ***. V. 460. a) Ἰδίῳ ἐποίει παρεκάλει: b) ***: c) * … V. 461. a) τὸν Αἴαντα, τὸ γέννημα, τὸ βρέφος, … φίλου δωρικῶς, βαστάξας: b) *** ἐν ταῖς ἀγκάλ… τοῦ φίλου δωρικῶς, βαστάξας: c) ***. V. 462. … Ὁ Τεῦκρος τὸν πατέρα Τελαμῶνα ὁ Αἴας τὸ Ἀπ… πῦρ: b) ***: c) ***. V. 463. a) Ὁ σφοδρὸς … μος ἤγουν τοῦ πολέμου, πρὸς τὴν φυγήν: b) ***: … *** εἰς φυγήν. V. 464. a) Ἤγουν ὁ Αἴας τῷ ξ… τοῦ Ἕκτορος ἀπό: b) *** ἀπὸ τοῦ. V. 465. a) … σὲ τῷ ξίφει, πηδήσας χαλεπόν: b) ***: c) ἐτ… ***. V. 466. a) τῆς σπάθης, αὐτουργὸν δὲ λ… τὸν Αἴαντα, ἐπεὶ ἑαυτὸν ἀνεῖλε: b) ***: c) τῆς σπά… θης, ἐπεὶ ὁ Αἴας ἑαυτὸν ἀνεῖλε. V. 467. a) Δ… Τελαμὼν πόῤῥω τὸν αὐτάδελφον, ἤγουν τὸν Τε…

) * * *: c) * * *. V. 468. a) Ἡ Θεάνειρα καὶ ἡ δελφὴ τοῦ Πριάμου γεννᾷ: b) * * *: c) * * *. V. 469. a) τὰ ἀριστεῖα τοῦ πολέμου, τῷ Τελαμῶνι τῷ ὑργους κατασκάψαντι: b) * * *: c) * * *. V. 470.) τὴν Ἡσιόνην ταῖς δημηγορίαις, ταῖς ἐκκλησίαις: b) * *: c) * * *. V. 471. a) φοβερῷ, δεῖπνον, τῷ κήτει:) * * *: c) * * *. V. 472. a) Δοῦναι, ὁ ῥήτωρ: b) * * 19): c) ὁ ῥήτωρ ὁ Φοινοδάμας. V. 473. a) ἐν τῇ θαλάσσῃ περιφραστικῶς: b) * * *: c) * * *. V. 474.) ὁπόταν τὰς ταραχὰς ἀναπέμψῃ, ἀπὸ τῆς κοιλίας:) ταραχὰς ἀποπέμπῃ ἀπὸ τῆς κοιλίας: c) ἀποπέμπῃ ἀπὸ τῶν στομάτων. V. 475. a) σφοδρῶς καταποντίζων ἐν, τό: b) σφοδρῷ καταποντίζων: c) * * * τὴν γῆν. V. 476. a) Ὁ θὴρ, ὁ ἰχθὺς λέγει τῆς Ἡσιόνης, λέγει τὸν Ἡρακλέα, ἐν τῷ λαβών: b) * * *: κοιλίᾳ: c) * * * λαβών. V. 477. a) τῷ Νηρεῖ, γέννας, λέγει τὸν Ἡρακλέα διὰ τό: b) * * *: c) * * *. V. 478. a) Ὁ Ἀγαπήνωρ, ἤγουν εἰς τὴν Κύπρον, ἤγουν ὁ Ἀρκὰς παραγενόμενος: b) ὁ Ἀγαπήνωρ Κύπρον: c) ὁ Ἀγαπήνωρ, παραγενόμενος. V. 479. a) Δεόμενος μαθεῖν, ἐρωτῆσαι τῶν τὴν αἰτίαν: b) * * *: c) * * *. V. 480. a) Ὁ τὰ αὐτοφυῆ τρώγων, ὁ ὢν ἐκ τῶν τῆς: b) ὁ τὰ αὐτοφυῆ τρώγων: c) * * *. V. 481. a) Τῶν Ἀρκάδων τῶν μεταβληθέντων εἰς λύκους, τῶν φονέων καὶ παιδοκτόνων: b) * * *: c) * * *. V. 482. a) τῶν πρὸ τῆς σελήνης γεννηθέντων δρυΐνων καρπῶν τροφήν: b) * * *: c) * * *. V. 483. a) Ἐν τῷ, τοῦ: b) σποδῷ: c) * * *. V. 484. a) Ἐκ τίνος, λάβῃ: b) —: c) χαλκὸν ὀρύξει, λάβῃ. V. 485. a) λίθον ἐν τίνι, βάθος: b) βάθος: c) γῆν, ἀνερευνῶν βάθος. V. 486. a) Οὗτινος τοῦ Ἀγαπήνορος τὸν πατέρα Ἀγκαῖον ἐφόνευσε ὁ χοῖρος: b) * * *: c) τὸν Ἀγκαῖον τὸν πατέρα ἐφόνευσε κάπρος. V. 487. a) τοῦ ἰσχίου ἐν ταῖς περιφερείαις συντρίψας: b) * * *: c) βουβὼν ἐστιν ὁ τοῦ ἰσχίου τόπος, περιφερείαις συν-

19) In ora Vit. 2. legitur: Φοινοδάμας ὁ ῥήτωρ παρὰ τὸ βρύζειν.

τρίψας τὸ σῶμα. V. 488. a) Ἤγουν ὁ Ἀγκαῖος π-
ρίσας τὸ λόγιον: b) ὁ Ἀγκαῖος: c) —. V. 489.
Ὅτι τοῦ χείλεος ἄκρου, τῶν ποτηρίων: b)***:
χείλους. V. 490. a) Μεταξὺ φέρει ἡ εἱμαρμένη
πάντα γεννῶσα εἱμαρμένη: b) ***: c) φέρεται,
των μήτηρ. V. 491. a) Ὁ χοῖρος λευκῷ λευκ...
νῦν τῷ ἀφρῷ: b) ***: c) ***. V. 492. a)
ἤχῳ φερόμενος οἷον πεπτωκὼς, κτανόντα ἐτιμ...
Ἀγκαῖον: b) ***: c) ὁ χοῖρος ἤχῳ φερόμεν...
καῖον ἐτιμώρησε. V. 493. a) Τρώσας ἀνιάτως,
σίμως τοῦ πολεμιστοῦ ἀστράγαλον: b)***: ...
ταχυτάτου πολεμιστοῦ. V. 494. a) Μέλλει...
τοῦ Θησέως, τοῦ λακόντος, τῆς: b) ἤγουν τ...
σέως: c) ὁ Αἰγεὺς λαβόντος. V. 495. a) Ὁ...
ἤτοι ὁ Ἀκάμας, ἤγουν τοῦ Θησέως, ἤγουν τοῦ...
οὗ ποτε τοῦ Ἀκάμαντος: b) ***: c) υἱὸς τοῦ...
τος Θησέως· ἀντίπτωσις, τοῦ, ἤγουν οὗ. V. 496.
τὸ, αὐτοκάλεστος ἦλθε δηλονότι ἡ δάμαλις, ἡ Λαοδ...
θυγάτηρ Πριάμου: b) ἦλθε δάμαλις ***: c)...
μένον, δάμαλις. V. 497. a) Ἡ Λαοδίκη κατε...
σα: b) ***: c) κατερχομένη. V. 498. a) Ἐ...
μασθεῖσα ἡ μήτηρ: b) ἡ μήτηρ: c) ἡ γεννήσασα. V.
499. a) τὸν Μούνιτον συναθροίζοντα τοὺς ἀλύθους...
συκῶν ἀπὸ Θρᾴκης ἐν τῷ ἀγρῷ ἀναστρεφόμενον...
ἔχιδνα: b) ****: c) ἀγρεύοντα, Θρᾴκης [20]). V.
500. b) φονεύσει Τρῶας, ἤγουν τῷ ὀδόντι: c) —.
V. 501. b) —: c) —. V. 502. b) Ἡ Αἴθρα ...
τηρ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τὸν ἐκ λαθραίας μίξεως...
θέντα: c) Ἡ Αἴθρα, κρυφῇ. V. 503. b) ...
νέον. V. 504. b) παρέθηκαν, ἐπέβαλον, τόπος Ἀτ...
κῶν Ἀθηναίων, Κάστωρ καὶ ὁ Πολυδεύκης: c) ...
ξαν τῶν Ἀθηνῶν ἅρπαγες. V. 505. b) Ἤγουν π...
λέινης, πόρνης: c) ἀμοιβὴν Βάκχης. V. 506. b) ...
στορος καὶ Πολυδεύκους τοῦ ᾠοῦ τὸ περιφερὲς, ...

20) Hic in Cod. Vit. 1. scholia interlinearia desinunt.

ῦ ὠοῦ, κόπεὶς εἰς δύο: c) τοῦ ὠοῦ, στρόβιλος τὸ πε-
ρεῤὲς, διχότομον τοῦ ὠοῦ. V. 507. b) κεφαλὴν, φύ-
ιγμα: c) τὴν κεφαλὴν, κόρση κυρίως ἡ μῆνιγξ, φύ-
ιγμα. V. 508. b) σκωληκόβρωτος: c) —. V.
ι9. b) ἐπιτηρήσει, τοῖς πολίταις: c) δέξεται. V.
ιο. b) ἅτινα ἔργα, εὐεργετήματα, ἀναβάσεις: c)
–. V. 511. b) Ἡμιθέοις: c) —. V. 512. b)
–: c) τὸν Κάστορα καὶ τὸν Πολυδεύκην, πατρίδα.
. 513. b) τῇ δεύτερον ἁρπαγείσῃ, ὀρνέῳ ἤγουν τῇ Ἑ-
νῃ: c) βοηθοὺς, τῇ δὶς ἁρπαγείσῃ, τῇ δυσαρπάγῳ,
ιουν τῇ Ἑλένῃ ὡς κακονύμφῳ, ὄρνεον θαλάσσιον τοῖς
γαμοῦσι δυσοιώνιστον, λέγει δὲ τὴν Ἑλένην. V. 514.
ι τὰς ναῦς: c) ἑτοιμάσαντες, ναῦς. V. 515. b) —:
ταχύν. V. 516. b) τῶν Τρώων, αἰγιαλὸν, ἔκβασιν,
ὁδον: c) λείπει τὸ, ὡς Τρώων, ἔκβασιν. V. 517. b)
ῶν Διοσκούρων, τοὺς Ἀφαρέως παῖδας λέγει Ἴδαν καὶ
υγκέα: c) ἰσχυρώτεροι. V. 518. b) Ἰσχυροὶ, ἀσύγ-
ριτοι, οὕστινας: c) ἠγάπησε. V. 519. b) ἐπίθετον
ῆς Ἥρας, ἡ Ἀθηνᾶ: c) ἔνδοξος, ἡ Ἀθηνᾶ. V. 520.
) ἡ δύναμις: c) ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς ἡ τοὺς βόας ἀρ-
όσασα, Ὁμολωῒς θυγάτηρ Νιόβης, ἀφ' ἧς Ὁμολωΐδες
ύλαι Θηβῶν, ἐν αἷς Ὁμολωῒς Ἀθηνᾶ ἐτιμᾶτο· Λογ-
ὰς χωρίον Βοιωτίας, ἐτιμᾶτο δὲ ἐκεῖ ἡ Ἀθηνᾶ, δύνα-
ις. V. 521. b) εἰ τοῦτο γένοιτο, τὰ τείχη, ἅτινα οἱ
ειροτέκτονες, οἱ ἐν ταῖς χερσὶν ἐργαζόμενοι, δύο Ἀπόλ-
ων καὶ Ποσειδῶν: c) οἱ διὰ τῶν χειρῶν ἐργαζόμενοι. V.
22. b) Ἀπόλλων, παρὰ Μιλησίοις, ὁ Ποσειδῶν παρὰ
Θουρίοις, χωρίον, πόλις Παφλαγονίας: c) ὁ Ἀπόλλων
ταρὰ Μιλησίοις, πρόφαντος δὲ ὁ Ποσειδῶν παρὰ Θου-
ίοις, χωρίον Κορίνθου καὶ πόλις Παφλαγονίας. V.
523. b) ᾠκοδόμησαν, ἔκτισαν, ἐλάξευσαν, βασιλεῖ τῷ
Λαομέδοντι: c) ἔκτισαν, τυράννῳ. V. 524. b) —: c)
—. V. 525. b) κρατῆσαι, ὑπομεῖναι, ἐπέλευσιν φθαρ-
τὴν, ἀφανιστήν: c) ὑπομεῖναι τὴν ὁρμὴν φθαρτικήν.
V. 526. b) ἀκρωτήριον, τὸν Ἕκτορα: c) Κάναστρα
ἀκρωτήριον μεθόριον Μακεδονίας καὶ Θρᾴκης. V. 527.

b) τὸν Ἕκτορα, καταῤῥακτῆρα, ὀλετῆρα, τὸν Ἕκ[illegible] c) τὸν Ἕκτορα, ὀχύρωμα. V. 528. b) Ἡγ[illegible] χη, τὸν Πρωτεσίλαον, καιρία: c) τὸν Πρωτε[illegible] V. 529. b) τὸν Ἕκτορα πλῆξαι, σφαγέα: c) τ[illegible] μούμενον. V. 530. b) τοῦ Ἕκτορος, ὁ διάπυρος [illegible] κόψει, ἐγκαινίσει: c) καυστικὸς, ἀνανεάσει. [illegible] b) Ἱέραξ, τὸν Πρωτεσίλαον λέγει, ἀντὶ τοῦ [illegible] πρῶτον, βάλλων: c) ταχύ. V. 532. b) τῶν [illegible] νων ὁ Πρωτεσίλαος, ἤδη ἑτοιμάζει: c) Ἑλλήνων [illegible] σκευάζει. V. 533. b) ἔθνος Θρᾳκικὸν, ἀποθ[illegible] c) ἔθνος Θρᾳκικόν. V. 534. b) Ἡ μαστοειδὴς [illegible] ἀκρωτηρίου μέρους: c) ἀκρωτήριον μαζῷ ὅμοιον [illegible] ἀκρωτηρίου. V. 535. b) —: c) —. V. 53[illegible] βοηθὸς πρᾶος, ὁ Ζεὺς παρὰ Παμφυλίοις οὕτω κα[illegible] ται: c) εὐμενὴς, ὁ Ζεὺς παρὰ Παμφυλίοις. V. 5[illegible] b) Ὁ Ζεὺς παρὰ Θουρίοις, ὁ Ζεὺς παρὰ Χίοις: c) [illegible] V. 538. b) Ὁ Ζεὺς, τὸν ξένον ἤτοι τὸν Ἀλέξανδρον [illegible] πλανώμενον ξένον, λέγει δὲ τὸν Ἀλέξανδρον. V. 5[illegible] b) Βλαπτικὸν ἀετόν: c) βλαπτικὸν, ἁρπακτικόν. [illegible] 540. b) Οἱ Διόσκουροι: c) —. V. 541. b) εὐ[illegible] c) εὐωχίαις. V. 542. b) σπονδαῖς πραΰνωσι, [illegible] τὸν Δία τὸν μὴ στέρξαντα τὴν θυσίαν: c) πραΰνουσι [illegible] Δία τιμῶσιν ἐν Λυκίᾳ κράγον. V. 543. b) θόρυβο[illegible] συντυχίαις μεταξύ: c) θόρυβον. V. 544. b) κα[illegible] στόμα: c) τῷ στόματι. V. 545. b) λυπήσουσι θ[illegible] βοις λοιδορείαις, τετραχυνωμένοι, ὠργισμένοι: c) κατα[illegible] φαγονται ὕβρεσι, παροξυνθέντες. V. 546. b) πολε[illegible] μήσουσι Ἴδας καὶ Λυγκεύς: c) πολεμήσουσι οἱ πα[illegible] τοῦ ἀδελφοῦ. V. 547. b) ταῖς τοῦ Λευκίππου θυγα[illegible] τράσι Φοίβῃ καὶ Ἰλαείρᾳ, βοηθῆσαι εἰς τοὺς: c) — V. 548. b) τοὺς βιαίως κλέπτοντας, ἤγουν Κάστορα καὶ Πολυδεύκην: b) —. V. 549. b) Αἰτοῦντες [illegible] γῆς τῆς ἄνευ ἕδνων, διά: c) ψηλαφήσεως. V. 550. [illegible] βέλη, ὄνομα τοπικὸν, ποταμός: c) βέλη, πεταμ[illegible] κωνικῆς. V. 551. b) τῶν Διοσκούρων, καὶ Ἴδα, κα[illegible] Λυγκέως: c) τῶν Διοσκούρων. V. 552. b) θαμ[illegible]

ια, τοῖς Λάκωσιν ἀκούειν: c) Φηραὶ πόλις Μεσσηνίας. 553. b) ὁ Ἴδας, τῷ ἀπὸ τῆς κρανείας δόρατι βαλὼν ιλε τὸ στέλεχος: c) κρανίῳ δόρατι, στέλεχος. V. 4. b) τῆς δρυὸς τραχείας καὶ βαθείας τῶν Διοσκού-ι, τὸν Κάστορα: c) δρυὸς, τὸν Κάστορα, ὃν καὶ ντα λέγει. V. 555. b) τὸν Κάστορα τῷ Λυγκεῖ, χην: c) Λυγκεῖ, μάχην. V. 556. b) Ὁ Πολυδεύ-όλο σιδήρῳ ἀκοντίῳ, ἤγουν τοῦ Λυγκέως: c) σιδηρῷ οντίῳ, τοῦ Λυγκέως. V. 557. b) Ἤγουν ἀνέλη, φος τῷ Πολυδεύκει: c) τὸ ἔδαφος. V. 558. b) τὸν εν, ὑψωθήσεται, κερατίσεται: c) ἀφόβητος, πλήξει, ίως ἐπὶ τῶν κριῶν. V. 559. b) εἴδωλον λίθον κινή-ς ἀπὸ τῶν Λακωνικῶν: c) κινήσας. V. 560. b) τρώ-ς: c) —. V. 561. b) Ἴδαν καὶ Λυγκέα ἀναιρήσου-, τοῦ Ἴδα: c) —. V. 562. b) ὁ Ἀπόλλων: c) θετα Ἀπόλλωνος, σκιαστὴς, ὀρχιεὺς παρὰ Λάκω-Ἀπόλλων, Τελφούσιος δὲ παρὰ Βοιωτοῖς. v. 563. χάρμαις συντρίψας, κυκλώσας τὸ τόξον: c) μάχαις, ψας. V. 564. b) Ἴδαν καὶ Λυγκέα, Κάστορα καὶ λυδεύκην: c) χῶραι. V. 565. b) —: c) ἀποδέξον-ι. V. 566. b) φιλαδέλφους: c) ἀθανάτους, θνη-ίς. V. 567. b) τῶν τεσσάρων, καταπαύσει ἡ εἱμαρ-η τὸ ξίφος: c) ὧντινων καταπαύσει ἡ εἱμαρμένη μέ-. V. 568. b) ὀλίγον μηχάνημα ἐν ταῖς δειναῖς μά-ις: c) μηχανήν. V. 569. b) τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων πολὺ ἀπροσπέλαστον: c) ἀπλησίαστον. V. 570. Οὐδὲ ὁ υἱὸς τῆς Ῥοιοῦς πραΰνων, κοιμίζων τὴν βασι-αν: c) καταπαύων. V. 571. b) κωλύσει τὸν ἐννετῆ ένον, τῇ Δήλῳ, καὶ ἐν τῇ νήσῳ τῆς Κύπρου: c) ἐννέα όνων. V. 572. b) Μένειν κελεύων μαντείαις, σημείοις. μένειν σημείοις θεϊκοῖς. V. 573. b) πολλὴν, ἄφθο-, τρεῖς Οἰνὼ, Σπερμὼ καὶ Ἐλαΐς: c) τρεῖς. V. 574. λέγων, ἐξοχήν: c) λέγων, ὄρος Δήλου, ἐξοχήν. 575. b) καρτεροῦντες διατρίβουσιν ποταμοῦ: c) δια-ίβουσι ποταμοῦ. V. 576. b) τοῦ Νείλου, ῥεῦμα: Νείλου. V. 577. b) τὴν Οἰνὼ, τὴν Σπερμὼ, τὴν

Ἐλαῒν, ὁ Διόνυσος: c) ὁ Διόνυσος. V. 578. b) τῆς ἠλευσμένης τροφῆς, κατασκευαστρίας: c) —. 579. b) τὸν οἶνον οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσιν ἔρπιν, ἢ ... c) οἶνον, ἔλαιον. V. 580. b) τοῦ Ἀπόλλωνος ... κύριον, εἶδος ὀρνέου: c) θυγατέρας, Φαὶψ εἶδος ... νῦν δὲ τὰς οἰνοτρόπους λέγει. V. 581. b) τὴν μεγ... πεῖναν, ξένων: c) τὴν μεγάλην πεῖναν τῶν Ε... V. 582. b) καταπονοῦσαν ἰάσουσι, θεραπεύσουσι: c) καταπονοῦσαν θεραπεύουσι. V. 583. b) Ὄνομα ... υἱοῦ Ἄρεως, τὸ Ῥοίτιον λέγει: c) κατοικητήριον, τὸ ... τιον. V. 584. b) ταῖς μοίραις στερεῶν, ἰσχυρῶν: c) —. V. 585. b) Ἀτράκτων νήθουσι, αἱ μοῖραι: ἠχοῦσι, αἱ τύχαι. V. 586. b) —: c) —. V. ... b) Ὄχλων, ἀφανεῖς τῷ γένει: c) βασιλεῖς. V. ... b) τῆς Ἀφροδίτης: c) * * *. V. 589. b) τόπος ... Πράξανδρος: c) Γόλγον τόπος καὶ ἔθνος ἐν Κύπρῳ, Πρά-ξανδρος. V. 590. b) Ὄνομα πόλεως Λακωνικῆς, ἕτερος ὁ Κηφεὺς, πόλις Ἀχαΐας: c) πόλις Λακωνική, Κηφεὺς, Ὤλενος καὶ Δύμη πόλεις Ἀχαϊκαί. V. 591. b) πόλις Ἀχαΐας, ὄνομα ἔθνους: c) ἀντὶ τῶν Βουρα... V. 592. b) ἤγουν ὁ Διομήδης, πόλις ἐν Ἰταλίᾳ, ἣν Διομήδης ἔκτισε, τῶν Καλαβρῶν: c) ὁ δὲ Διομήδης, πόλις, κληρονομίαν. V. 593. b) παρὰ τὸν Ἰταλ... ὄχλον τὸν Ἰταλικὸν, κτίσει: c) κτίσει. V. 594. ... Φίλων, θεασάμενος: c) —. V. 595. b) Ὀρνεόμικτ... τὴν εἰς ὄρνις μεταβληθεῖσαν πληθύν: c) τύχην. V. 596. b) ἐπαινήσουσι, ἁλιέων: c) διαγωγὴν, ἁλ... V. 597. b) ὁμοιωθέντες εὐοφθάλμοις διὰ μετάπλασ... τὸ σῶμα: c) ὁμοιωθέντες εὐοφθάλμοις τὸ σῶμα. V. 598. b) ταῖς μύτισιν, ἀγρεύοντες, θηρεύοντες ἰχθύων σπέρματα, τέκνα: c) τοῖς ὀρνεακοῖς ἀγρεύοντες ἰχθύων σπέρματα. V. 599. b) κατοικήσουσι τοῦ Προμάχου: c) νῆσον κατοικήσουσι Προμάχου. V. 600. b) Δ... θεάτρου ὄντι, ὑψηλῷ: c) ἐξοχῇ ὑψηλῷ. V. 601. b) Ἀμφοδοποιήσαντες, μᾶλλον δὲ καλλωπίσαντες στερ... σχισμαῖς: c) κτίσαντες στερραῖς σχισμαῖς. V. 6..

Ζῆθος δὲ καὶ Ἀμφίων τὰς Θήβας ἐτείχισαν: c) οἴ-
υς. V. 603. b) θήραν: c) δάσος. V. 604. b) Δι'
ης τῆς νυκτὸς πορεύσονται: c) πορεύσονται. V. 605.
Βαρβαρικὸν, Ἑλληνικοῖς ἱματίοις: c) —. V. 606.
ἐπαύλεις, κοίτας, τοὺς ἐξ ἔθους συγγενεῖς ψηλαφώ-
νοι: c) φωνὰς, συνήθεις. V. 607. b) Σιτία, ἀπὸ,
ιδείπνιον, τροφὴ, κλάσμα: c) κρίμνον ἢ κριθὴ, ψω-
ον. V. 608. b) τροφῆς, λυπούμενοι, ἄσημον φθεγ-
μενοι, κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν θηρίων ἡ λέξις, ἄσημον φω-
ἀφιέντες: c) λήψονται, ἐπιθυμοῦντες. V. 609.
—: c) —. V. 610. b) τῆς Ἀφροδίτης, τῆς ἐκ
που εἰς τόπον φοιτησάσης: c) Ἀφροδίτης, ὁρμητικῆς.
. 611. b) βλαβῶν, πρόξενον: c) αἴτιον. V. 612. b)
ρμητικὴ πόρνη μανικῶς ὁρμήσῃ, ἤγουν ἡ Αἰγιάλεια:
ὁρμητικὴ ὁρμήσῃ. V. 613. b) πρὸς τὰς μίξεις τοῦ
ομήτου, ὁ ναὸς, Διομήδην: c) ὁ ναὸς, ἀπὸ τοῦ θανά-
ιυ. V. 614. b) τῆς Ἥρας, ἢ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν ταῖς,
οιμασθέντα: c) τῆς Ἥρας, ἡτοιμασμένον. V. 615.
ἐπὶ κολοσσοῦ βεβηκὼς, κολοσσὸς δέ ἐστιν ἀνδριὰς,
ιὶ πόλεσιν, πλαξὶν, περικλείσμασι τῶν Ἰταλῶν: c)
δριαντογλύφος, πόλεσι. V. 616. b) ἑδραιώσει τοὺς
όδας μεγάλων λίθων: c) ἑδραιώσει ὀστᾶ, μεγάλων λί-
ων. V. 617. b) τοῦ τὰ τείχη ποιοῦντος Ποσειδῶνος
ιάφων θεμελιακῶν τοῦ Ποσειδῶνος: c) θεμελίων τοῦ
Ποσειδῶνος. V. 618. b) ἐξισωτὴν τὸν στηρικτὴν λίθον:
) ἐξισωτήν. V. 619. b) τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Διομήδους:
) ἀδελφοῦ νόθου τοῦ Διομήδους. V. 620. b) κατάρας
ρας ἀληθεῖς πέμψει: c) ἀληθεῖς. V. 621. b)
ήμητρος, γῆς ἀναβλαστῆσαι, πέμψαι δημητριακὸν
ῖτον: c) γῆς, καρποφόρον. V. 622. b) τοὺς ἠροτριω-
ένους τόπους τρέφοντος ποτισμῷ βροχῇ: c) τοὺς ἠρο-
ριωμένους τόπους, ἀφανίζοντος, ὄμβρῳ. V. 623. b)
οῦ Διομήδους ἀπὸ, ἀποσπάσας: c) —. V. 624. b)
ὴν γῆν: c) σκάψῃ. V. 625. b) κρατήσει: c) δεσμή-
ει. V. 626. b) δυνάμεως: c) —. V. 627. b) Με-

ταχινήσας ὀλίγον [21]), ὁμοπτέρως, ταχέως: c) ...
ταχέως. V. 628. b) ὀπισθόρμητον, παρα...
c) —. V. 629. b) τὰ κύματα, μεριζόμενα, ...
πτουσαι: c) κύματα, τοῖς μὴ ἔχουσι πόδας, με...
V. 630. b) Ἤγουν ὁ Διομήδης, μέγας Φημισ...
ὠνομασθήσεται: c) μέγας. V. 631. b) κοῖλο...
βαθὺ, ἔδαφος: c) πόρον. V. 632. b) ἔθνος: —
V. 633. b) Βοιωτοὶ, ὑφάλους πέτρας, λέγει...
τὴν Τυρσηνίαν νῆσοι τινές: c) ἤγουν οἱ Βοιωτοὶ, ...
νήσους. V. 634. b) Δερματοχίτωνες, οἱ τὸ δέρ...
δυόμενοι, διὰ τὸ ἐν πέτραις διατρίβειν, καρῦνα, ...
τοί: c) σίσυς, σισύρα καὶ σισύρνα διαφέρουσι ...
μὲν λέγεται πᾶν εὐτελὲς ἱμάτιον· σισύρα δὲ τὸ ...
τος ἐντρίχου· σισύρνα δὲ τὸ ἄτριχον ἱμάτιον. V. ...
b) Δίχα χλαίνης κακοπαθήσουσι, οἱ ἐστερημένοι ...
τροφῆς, ἀνυπόδητοι: c) κακοπαθήσουσι, ἀνυπ...
V. 636. b) Διπλόκοις: c) —. V. 637. b) Μη...
c) αἱ μητέρες τὴν σφενδόνην, ἤτοι τὸ σφενδον...
638. b) Ἀδείπνητα νηστεύειν μικροὺς υἱούς: c) ἀδεί...
σι παῖδας. V. 639. b) τῶν παίδων γεύσεται ...
ἄρτον ἐν τῷ στόματι: c) τῶν παίδων λάβῃ ἄρτ...
640. b) Ἄρτον ἐν τῇ τῆς σφενδόνης βολῇ: c) τὸν ...
V. 641. b) τοῦ ξύλου σημεῖον: c) ξύλου, τὸν ...
V. 642. b) περιπατήσουσι, κατοικήσουσι τὰς ὑπὸ ...
λάσσης βεβρωμένας: c) θαλάσσῃ βεβρωμένας.
643. b) τοὺς Ἴβηρας τρεφούσας, σπανιὰς τῶν Ἰ...
ρων τῶν Ἡρακλείων στηλῶν, νήσου: c) τὰς πλησ...
Ἰβήρων, νῆσος καὶ πόλις. V. 644. b) πόλις Βοιω...
τῶν Βοιωτῶν οἱ πρόμαχοι: c) πόλις Βοιωτίας, Βοι...
V. 645. b) πόλις Βοιωτίας, ἡ νῦν Τάναγρα, ...
πόλις Βοιωτίας, τοὺς τόπους: c) ἡ νῦν Τάναγρα. ...
λις Βοιωτίας, πόλις Βοιωτίας, ὄρη. V. 646. b) ...
Βοιωτίας, πόλις Βοιωτίας, τοῦ ἱεροῦ Ποσειδῶνος: c) ...
λεις Βοιωτίας, ἄλσος Ποσειδώνιον. V. 647. b) ...

21) In textu ὀλίζον legit.

ρον ποταμοῦ Βοιωτίας, ποταμοῦ Βοιωτίας: c) ποταμοὶ Βοιωτίας. V. 648. b) τοὺς περὶ τὸν Ὀδυσσέα, ὄνομα θαλάσσης ἡ Λιβύη: c) χώρας, πλανηθέντας. V. 649. b) —: c) —. V. 650. b) τῆς Σκύλλης, σκοπελούς: c) Σκύλλης, ὑψηλοὺς τόπους. V. 651. b) ἤγουν τοῦ Ἡρακλεους παρὰ Ἠλείοις: c) Ἡρακλέους. V. 652. b) τοῦ λεοντῆν ἐνδεδυμένου, τοῦ σκάψαντος τὰς ἐπαύλεις τῶν βοῶν: c) τοῦ λέοντος δέρμα ἐνδεδυμένου Ἡρακλέους, τοῦ Ἡρακλέους. V. 653. b) Ὀρνιθογόνων, λέγει περὶ Σειρήνων· ὑψηλοὺς καὶ τραχεῖς τόπους τῶν Σειρήνων διὰ τὸ θελκτικόν: c) ὀρνιθογόνων, τραχεῖς τόπους. V. 654. b) ὠμὰ ἐσθίοντας, τοὺς ἰχθύας: c) πλανηθέντας, ὠμῶς ἐσθιομένους. V. 655. b) πάνδοχος ὑποδέξεται: c) ὁ πάντας δεχόμενος. V. 656. b) βλάβαις, τιμωρίαις: c) —. V. 657. b) τὸν Ὀδυσσέα: c) —. V. 658. b) Ἤγουν τὸν Ὀδυσσέα, τὸν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος δελφῖνος σημεῖον ἔχοντα, τὸν κλέψαντα τὸ εἴδωλον τῆς Ἀθηνᾶς ἐν Κορίνθῳ τιμωμένης, τῆς Ἀθηνᾶς: c) ἔφερε γὰρ δελφῖνα σημεῖον ἐν τῇ ἀσπίδι. V. 659. b) Ὀδυσσεὺς, τοῦ μονοφθάλμου Κύκλωπος, οἰκίας: c) τοῦ Κύκλωπος. V. 660. b) τοῦ Κύκλωπος, ἀμπέλου οἴνου τὸν ἀσκὸν, ποτήριον: c) ἀμπέλου τῷ Κύκλωπι ποτήριον. V. 661. b) τὸ ἐπὶ δεῖπνον, ἢ μετὰ δεῖπνον ποτήριον: c) —. V. 662. b) τοὺς Λαιστρυγόνας, λέγει δὲ οὓς Ἡρακλῆς κατετόξευσε: c) τοὺς ὑπολοίπους τῶν Λαιστρυγόνων. V. 663. b) ἐπίθετον τοῦ Ἡρακλέους τοῦ πικροῦ: c) ὁ Ἡρακλῆς ἀπὸ τοῦ διώκειν τὰς κῆρας, πικροῦ, παλαίμων, ὅτι ἐπάλαισε τῷ Διῒ ἐν Ὀλύμπῳ. V. 664. b) Οἱ Λαιστρυγόνες τὰ πλοῖα τοῦ Ὀδυσσέως συντρίψαντες, καὶ περιφερεῖ λιμένι: c) οἱ τὰ πλοῖα δηλονότι συντρίψαντες, περιφερεῖ λιμένι. V. 665. b) Βρούλῳ, τρυπήσουσι ἰχθύων: c) εἶδος φυτοῦ, τρυπήσουσι. V. 666. b) κόπος: c) —. V. 667. b) ὀλεθριώτερος: c) πολὺ ὀλεθριώτερος. V. 668. b) ὕδατος ἀναρροίβδησις, ἡ ἐν ὕδασι γενομένη ἔλασις: c) —. V. 669. b) τὸ γὰρ ἥμισυ ἀνθρώπου εἶχε, τὸ δὲ ἄλλο κυνὸς καὶ ἄλλων θη-

ρίων [22]): c) ἡ Σκύλλα. V. 670. b) Σειρῆν, τὰς Σ... γας διὰ τὸ παρθένους αὐτὰς εἶναι: c) Σειρῆν πα... αἵτινες ἐθανάτωσαν τοὺς Κενταύρους. V. 671. b) ... λώου θυγάτηρ, ποικίλω τραγωδίᾳ: c) ὁ Ἀχελ... μεταξὺ Αἰτωλίας καὶ Κουρίτιδος, ποικίλη ᾠδῆ. V. ... b) Δαμασθῆναι, τῆς ἰσχυρᾶς ἀγεύστου τροφῆς: ... τόχους τροφῆς. V. 673. b) τὴν Κίρκην λέγει ... πλάττουσαν τοὺς ἀνθρώπους εἰς θῆρας: c) ... Κίρκην λέγει. V. 674. b) Τὴν Κίρκην λέγ... τὸ ἄγριον, μιγνύουσαν, ταράττουσαν τῷ αἱ... φάρμακα μαγικά: c) ταράττουσαν, φάρμακα ... γικά. V. 675. b) Μοῖραν θηριόμορφον, οἱ φ... Ὀδυσσέως: c) μοῖραν θηριόμορφον. V. 676. b) ... βας ἐν ταῖς τῶν χοίρων κοίταις, χοῖροι: c) δάσε... V. 677. b) τῆς σταφυλῆς τὰ ἀποπιέσματα, τ... νέου οἴνου τὴν τρυγίαν: c) τροφῇ σταφυλῆς [23]). V. 67... b) φάγουσιν τὸν Ὀδυσσέα: c) φάγονται. V. 679. Ἤγουν ὁ Ἑρμῆς: c) ῥίζα τις τὸ ἄγριον πήγανον, ὁ Ἑρ... μῆς. V. 680. b) Ὁ ἀπὸ τῆς Νωνακρίας πόλεως, ὁ Ἑρ... μῆς, λευκός: c) Νωνακρία πόλις Ἀρκαδίας, ὅπου τ... ται ὁ Ἑρμῆς· τρικέφαλος ὁ Ἑρμῆς, ὅτι οὐράνιος, θ... λάσσιος καὶ ἐπίγειος. V. 681. b) σκοτεινὸν τὸ πα... θαλάσσιον πεδίον, εἰς ὁμαλὸν καὶ λεῖον πεδίον: c) σκο... τεινόν, παραθαλάσσιον νεκρῶν. V. 682. b) τὸν Τε... σίαν τὸν ὑπέργηρον ὄντα, τὸν γέροντα ζητήσει, ψη... φήσεται: c) Τειρεσίαν ὑπέργηρον ζητήσει. V. 683. ... τὰς ἀφροδισίας: c) γινώσκοντα. V. 684. b) Ἀτμ... χέας: c) ἀτμίζον προσχέας. V. 685. b) τὴν π... λὴν νεκροῖς: c) * * *. V. 686. b) κινήσας ψυχ... γήν: c) * * *. V. 687. b) Ἀσθενοῦς ἰσχυροῦ στό... τος ἡ λάρυγγος, λαλιαῖς: c) ἀσθενοῦς στόματος, ... V. 688. b) τὴν ῥάχιν: c) ἡ Σικελία, ῥάχιν. V. 6...

22) In margine legitur: ἀπὸ κυνὸς καὶ ἀνθρώπου, φασί, ... ὅτι τὸ πρόσωπον ἀνθρώπου εἶχεν ἡ Σκύλλα.

23) Orae adscriptum: γίγαρτα λέγονται τὰ ἔνδον τῶν στα... λῶν, στέμφυλα δὲ τὰ ἔξω.

) Ἡ θλάσσασα: c) σῶμα. V. 690. b) Φλόγας πέμ-
)υσα ἡ Αἴτνη, αὕτη ἡ νῆσος δέξεται τὸν Ὀδυσσέα ἐν
λοῖον ἔχοντα: c) ἐν πλοῖον ἔχοντα. V. 691. b) Μι-
ῶν, ὁ βασιλεὺς ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν: c) ὁ βασιλεὺς ὁ
εύς. V. 692. b) Δυσηδῆ, ταραχὴν, αἰσχύνην, γέ-
)ντα, τοσούτων γιγάντων: c) δυσειδῆ, αἰσχύνην, το-
)ύτων γιγάντων. V. 693. b) πόλεμον διήγειραν τοῖς
)αισί: c) * * *. V. 694. b) Διελθὼν ὁ Ὀδυσσεύς:
) ὄνομα κύριον, διελθὼν ὁ Ὀδυσσεύς. V. 695. b)
)θνος δυτικὸν, τὰς ἐπαύλεις, τὸν ᾅδην ποταμόν: c)
)ταύλεις, Κίμμεροι κατὰ τὸν Ὅμηρον περὶ τὸν δυτικὸν
)κεανὸν κεῖνται. V. 696. b) Ῥεύμασι κυματίζουσαν
)οῦ κύματος: c) * * τοῦ ὕδατος. V. 697. b) Ὄρος
)ταλίας καὶ Μακεδονίας τοῦ Ἡρακλέους ὀδούς: c) ὄρος
)ταλίας, τοῦ Ἡρακλέους ὀδούς. V. 698. b) κεχω-
μένας, τῆς Περσεφόνης, τῆς καταχθονίας θεᾶς: c)
)εχωσμένας, Περσεφόνης, καταχθονίας. V. 699. b)
)ἤγουν τὸν πυριφλεγέθοντα, ὄνομα ποταμοῦ: c) τὸν πυρι-
)λεγέθοντα ποταμόν. V. 700. b) Ἐκτείνει εἰς τὸν αἰ-
)θέρα τὴν κεφαλὴν, ὄρος Ἰταλίας, τὸ ἀνάστημα: c)
* * ὄνομα ὄρους, ὑψηλὸς τόπος. V. 701. b) ὕδατα,
)πὸ τῶν: c) * * *. V. 702. b) τὴν Ἰταλικήν: c)
* * γῆν. V. 703. b) Ὄρος Ἰταλίας, τὸ ἀκρωτήριον:
c) ὄρος ὑψηλὸν Ἰταλίας, ἀκρωτήριον. V. 704. b) τὴν
)περὶ Κύμην, περιφερῆ, κυκλοειδῆ, δίκην βρόχου: c)
* *, δίκην δεσμοῦ. V. 705. b) τὸ ῥεῦμα τῶν ἐν ᾅδῃ
)ποταμῶν ὑψωθὲν τὸ πολύ: c) τὸ κῦμα τοῦ ἐν ᾅδῃ ποτα-
)μοῦ, ὑψωθέν. V. 706. b) Πηγῆς, ῥεῦσιν, ὄμβρον,
) Ζεύς: c) πηγῆς, ῥεῦσιν, Ζεύς. V. 707. b) Ὄρκους
)ἐποίησεν θεοῖς καθέδρας: c) ἐποίησεν, θεοῖς, κατοικίας.
V. 708. b) τούς: c) —. V. 709. b) Σπονδὰς, θυ-
σίας ἀρυόμενος, ἀπαντλῶν χρυσοῖς ποτηρίοις, ὕδωρ: c)
)σπονδὰς ἀπαντλῶν ποτηρίοις ὕδατος. V. 710. b) Περ-
σεφόνη, τῷ συγκοίτῳ τῷ Ἅιδῃ δῶρον: c) Περσεφόνη,
τῷ συγκοίτῳ, δῶρον. V. 711. b) Περικεφαλαίαν τῇ
κεφαλῇ τῇ ἀπὸ κίονος οὔσῃ: c) * * * *. V. 712. b)

μένου: c) ἀποδοὺς, θηρίου. V. 766. b) —: c) .. μῶς. V. 767. b) τὸν Ποσειδῶνα, κατακλιθέντα .. σειδῶνα: c) Ποσειδῶνα, Ποσειδῶνα V. 768. b) — c) τὸν γαλήνιον τόπον τοῦ λιμένος τῆς Ἰθάκης. V. .. b) Ὄρος Ἰθάκης, ἐξοχάς: c) * * *. V. 770. b) .. ἀνατετραμμένον: c) οἴκημα ὁμοῦ ἀνατετραμμέ.. 771. b) γαμβροῖς, ἡ πόρνη ἡ Πενελόπη: c) μ.. * * *. V. 772. b) Ἀπατῶσα, πορνευομένη, .. c) εὐλαβῶς, * * *. V. 773. b) εὐωχίαις: c) —. 774. b) Ὁ Ὀδυσσεὺς, τῆς Τροίας: c) Ὁ Ὀδ.. πύλαις Τροίας. V. 775. b) Ἀροτοζήτης: c) ὁ ἀ.. της ὑπομενεῖ. V. 776. b) τῷ γενναίῳ: c) γενν.. στάσαι. V. 777. b) Λοιδορίαις: c) * * *. V. .. b) —: c) ὑποτάττεσθαι. V. 779. b) Ἀσ.. σφοδρά: c) * * *. V. 780. b) —: c) —. V. .. b) Ῥάβδοις κοιλανθεῖσα ἅστινας: c) * * * ἃς ὁ β.. κός. V. 782. b) ἐπιξέειν: c) ἐπιξέειν, πολυστε.. V. 783. b) πληγὴν ἐντυπῶν τῷ σώματι: c) ἐθελ.. πληγὴν * * *. V. 784. b) Ἀγρεύσῃ, ἤγουν τοὺς Τ.. ας, ἐν ταῖς κατασκοπεύσεσι: c) * * *. V. 785. Βλάβαις, ἀπατήσας τὸν Πρίαμον: c) * * τὸν ἐξ.. ἤτοι τὸν Πρίαμον. V. 786. b) τὸν Ὀδυσσέα Β.. ἡ ἐξοχὴ, ὄρος Βοιωτίας: c) Ὀδυσσέα, Βοιωτίας .. καὶ πόλις, ἐξοχὴ, ὄρος Βοιωτίας. V. 787. b) Μ.. c) * * *. V. 788. b) τῶν ναυτῶν: c) * * *. V. 7.. b) λάρος, ἤγουν ὁ Ὀδυσσεύς: c) ἔσχατον, λάρος. .. 790. b) Κογχύλῃ, τῇ θαλάσσῃ: c) * * *. V. 7.. b) τὴν περιουσίαν, Κεφαλλήνων μνηστήρων: c) .. V. 792. b) τῆς Πενελόπης τῆς ἐπὶ κακῷ οἰστρ.. c) * * * καταλαβών. V. 793. b) γέρων, .. * * *. V. 794. b) Ὄρη Ἰθάκης: c) κόρακα εἶπε .. Ὀδυσσέα, διὰ τὸ πολυχρόνιον. V. 795. b) ὀλέθριος, .. τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον: c) ὀλέθριος, κέντρος. V. 796. Δυσθεράπευτος, ἰχθύος: c) * * *. V. 797. b) .. Φονεύς: c) * * *. V. 798. b) Μηδείας, ἐξάδελ.. c) * * *. V. 799. b) Ὄνομα ἔθνους: c) * * *. ..

b) τὸ ὑψηλὸν κατοικῶν, ὄνομα χώρας, ἐξ οὗ καὶ
μπυ οἰκητήριον: c) ὑψηλὸν οἰκῶν, ὄνομα χώρας, οἰ-
ριον. V. 801. b) καὶ δὴ τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Μα-
να, ἤγουν ὁ Πολυσπέρχων: c) Τραμπύα. V. 802.
) Ἠπειρώτης εὐωχίαις, ἔθνους Ἠπειρωτικοῦ ἀρχη-
c) ὁ Πολυσπέρχων, ἔθνους Ἠπειρωτικοῦ πρόμα-
V. 803. b) Μητρόθεν, πατρόθεν: c) * * *.
304. b) Ἀπογόνων Ἡρακλέους πόῤῥω συγγενείας:
* *. V. 805. b) Ὄρος Τυρσηνίας: c) * * *.
806. b) Πόλις Τυρσηνίας, ἡ Γορτύνη: c) * * *.
307. b) — : c) ζωήν. V. 808. b) τοῦ Τηλεμάχου,
κασιφόνης: c) Τηλεμάχου, φονεύει. V. 809. b)
c) —. V. 810. b) τῆς κασιφόνης τετμημένος:
* ἐκτετμημένος. V. 811. b) — : c) —. V. 812.
— : c) ὁ Ὀδυσσεύς. V. 813. b) — : c) ὑπέλθῃ.
814. b) ἰδών: c) εὐφραντὸν, ἰδών. V. 815. b)
ν: c) μένειν. V. 816. b) λάγνον: c) τοὺς βόας
ὑνοντι, λάγνον. V. 817. b) Ὄνον ὑπὸ τὰς τοῦ ζυ-
ἱ γλυφὰς, ζευγνύειν: c) ὄνον, ζευγνύειν. V. 818.
Μανίας: c) * * *. V. 819. b) παρ' ὃ καρτερῆ-
ι: c) παρ' ὃ ὑπομεῖναι. V. 820. b) καὶ ἀνὴρ,
ουν ὁ Μενέλαος: c) ὁ Μενέλαος, ἀνὴρ ὁ Μενέλαος.
821. b) τὴν γαμετὴν ζητῶν, ψηλαφῶν ἀπὸ Φημῶν
ν προῤῥήσεων καὶ μαντευμάτων ἀκηκοὼς, μαθών: c)
ι γυναῖκα ζητῶν, μαντικῶν προῤῥήσεων. V. 822.
ζητῶν τὴν Ἑλένην, τὸ φανὲν εἴδωλον εἰς τὸν αἰθέρα:
ζητῶν, τὸ φανὲν, τὸν αἰθέρα. V. 823. b) — : c)
πους βαθεῖς. V. 824. b) οὐκ ἐρευνήσει παραγενόμε-
: c) ἐρευνήσει. V. 825. b) Ὄρος Σικελίας: c) * * *.
. 826. b) τὴν πάγγηρων τὴν ἤδη εἰς Ἅιδου πεμπομένην,
ν ἀπολιθωθεῖσαν: c) τὴν ὑπέργηρον, τὴν ἀπολιθωθεῖ-
ν. V. 827. b) Ἀράβων, μεμισημένας: c) * * *.
828. b) Αἰγιαλούς: c) —. V. 829. b) Ἤγουν
ν βίβλον, ἥστινος ἐπισχετικὰς τῶν ὠδίνων: c) * * *.
830. b) — : c) —. V. 831. b) τῇ Ἀφροδίτῃ τοῦ
δώνιδος παρὰ Κυπρίοις: c) τῇ Ἀφροδίτῃ Ἀδώνιδος·

Γαύας ὁ Ἄδωνις παρὰ Κυπρίοις. V. 832. b) τῇ Ἀφροδίτῃ, ἤγουν τὸν Ἄδωνιν τὸν φθαρέντα ... Μουσῶν: c) τῇ Ἀφροδίτῃ, ἐπίθετα Ἀφροδίτης. 833. b) ἐν ὀδόντι, Ἄδωνιν, ὁ κάπρος, ὁ χ... ὀδόντι ὅντινα, κάπρος. V. 834. b) τὴν πόλιν ... τείχη τοῦ Κηφέως, Αἰγυπτίους πόλεις τὰς Αἰ... c) τὴν πόλιν καὶ τὰ τείχη τοῦ Κηφέως. V. ... Ἑρμοῦ Φιλοξένου, τοῦ Ἑρμιακοῦ: c) Ἑρμοῦ. V... b) καταχρηστικῶς τὸ κῆτος: c) τὸ κῆτος. V. 8... Ἀντὶ τῆς Ἀνδρομέδας: c) * * *. V. 838. b) ... σέα, τὸν 24) γόνον: c) * * *. V. 839. b) ... τοῦ Περσέως τὸν μάγειρον τὸν Περσέα ἰσχυρόν, ... τὰ ὑποδήματα ἔχοντα: c) τὸν μάγειρον, τὸν ... πτερωτὰ * *. V. 840. b) ἐφονεύθη, φονευ... ἤτοι τοῦ Περσέως λογχοδρεπάνῳ: c) φονευ... τοῦ Περσέως. V. 841. b) Ὁ λάρος, ἡ μισητή, ... νής: c) ἡ μισητή, ἡ ἀσθενής. V. 842. b) ... τοῦ Περσέως: c) * * *. V. 843. b) τῆς ... δα ἐκ τοῦ τραχήλου, τῆς ἀπολιθώσης τοὺς ἀνθρ... τῆς θαλάσσης τῆς ποιούσης γαλήνην: c) * * *. ... 844. b) Ὁ Περσεὺς μεταπλάττων, ὁ μεταβάλλων ... ἀνθρώπους εἰς λίθους: c) ὁ Περσεὺς πλάττων. V. ... b) λίθους ποιήσας, τῇ ἀπολιθώσῃ, τῇ ἐπικαλύψει ... λίθους ποιήσας, ἐπικαλύψει. V. 846. b) ὁ ὀφθαλ... κλέπτης ὁ Περσεύς, αἱ τρεῖς ἐποδήγουν ἀλλήλας ... λαξ ἕνα ἔχουσαι ὀφθαλμόν, ὅτι μία παρ' ἑτέρας ... λὰξ χρωμένη τῷ ὀφθαλμῷ κατὰ πλάτος καὶ περι... τὰς λοιπὰς ἐποδήγει: c) ὁ ὀφθαλμοκλέπτης, μία ... στων ἕνα ἔχουσα ὀφθαλμόν. V. 847. b) λέγει ... Αἴγυπτον, Νεῖλος γὰρ ἐξερχόμενος ἐν θέρει αὐτὴν ... διίστησι τὴν Αἰθιοπίαν: c) τὰς ἐν τῷ θέρει ποτιζομ... ἤγουν τὴν Αἴγυπτον. V. 848. b) τοῦ Νείλου, ... Λιβυκόν, τὰς χαμαὶ κοιμωμένας φώκας: c) * * *. ... 849. b) κοίτας, ἤτοι ταῖς φώκαις: c) κοίτας. V. ... b) ὑπομείνῃ, τῆς Ἑλένης: c) ὑπομενεῖ, τῆς Ἑ...

24) Forte legendum χρυσόγονον.

51. b) τῆς Ἑλένης, πολυάνδρου: c) πολυάνδρου.
52. b) πλανήτης, τῶν Καλαβρῶν: c) * * *. V.
b) καθιερώσει, τῇ σκυλευτικῇ Ἀθηνᾷ: c) * * *.
54. b) Ἤγουν ἀπὸ Ταμασοῦ κατεσκευασμένον πο-
ν, ἀσπίδα: c) τὸν ἀπὸ Ταμάσου κατεσκευασμένον,
ίδα. V. 855 b) ὑποδήματα εὔκολα: c) ὑποδήμα-
τὰς εὐκόλως ὑποδυομένας. V. 856. b) ἔλθῃ, πο-
ῆς Ἰταλίας, ὄρος, ἀκρωτήριον: c) ποταμὸς Ἰταλίας,
ωτήριον. V. 857. b) Ἡ Θέτις, κῆπον ἀνθήσει [25])
Ἥρᾳ: c) Θέτις, κῆπον, τῇ Ἥρᾳ. V. 858. b)
ετον Ἥρας, δένδροις, κεκοσμημένον τὸν κῆπον λέγει:
πίθετον Ἥρας, κεκοσμημένον. V. 859. b) Νόμος:
* * *. V. 860. b) τὸν Ἀχιλλέα: c) * * *. V.
. b) τὸν διάπυρον, τοῦ καυστικοῦ πολέμου: c) * * *.
862. b) τὰ μέλη: c) σώματα. V. 863. b) Τρυ-
ροστήμονας, καλλωπίζειν, ἱμάτια: c) τρυφεροστήμο-
. V. 864. b) πορφύρᾳ βεβαμμένους, οὕτινος χά-
ἡ Θέτις τῇ Ἥρᾳ: c) πορφύρᾳ βεβαμμένους. V.
5. b) τοῦ Λακινίου ἀκρωτήριον: c) ἀκρωτήριον. V.
6. b) τοῦ Ἔρυκος γυμνικάς: c) παλαίστρας. V.
7. b) Παλαίστρας, Ἔρυκα, ἡ Ἀφροδίτη: c) ἡ
φροδίτη. V. 868. b) Ἤγουν Ἀφροδίτη βασιλεύουσα
ινης Σικελίας: c) ἐπίθετον τῆς Ἀφροδίτης, λίμνη Σι-
λίας. V. 869. b) τοῦ Δρεπάνου, λίμνης Σικελίας:
δρεπάνης, λίμνη ἐν Σικελίᾳ. V. 870. b) Διελθών,
μνη Σικελίας, καί: c) * * *, Σικελῶν. V. 871. b)
οῦ ἐνδεδυμένου τὴν λεοντῆν τοῦ Ἡρακλέους, ναόν, ὃν
τισεν Ἰάσων μετὰ τῶν ναυτῶν: c) τοῦ Ἡρακλέους * * *.
. 872. b) Ὅντινα ναὸν τοῦ Ἡρακλέους ὁ ἀπόγονος ἤγουν
Ἰάσων ἐλλιμενίσας, ἤτοι τὴν ναῦν τὴν Ἀργώ: c) ναόν,
ἀπόγονος, ἐλλιμενίσας τὴν ναῦν. V. 873. b) ἔκτισε,
Ἀργοναύταις: c) * * *. V. 874. b) Οἱ αἰγιαλοὶ τῆς
θαλάσσης Ἀργοναυτῶν λιπαρά, τοὺς ῥύπους: c) αἰ-
γιαλοί, τοὺς ῥύπους. V. 875. b) Φυλάσσουσιν, πλύ-

25) Pro ἀναθήσει putat Thryll.

νει: c) φυλάσσουσι, ἐκπλύνων. V. 876. b) κα[illegible] σα ἡ πολυχρονία σταγών: c) * * *. V. 87[illegible] γιαλοὶ, τῶν Λιβύων [26]): c) τὸν Γουνέα, τὸ[illegible] καὶ τὸν Εὐρύπυλον. V. 878. b) Ἤγουν αἱ πε[illegible] σιαι πέτραι, θρηνήσουσιν ῥιφέντας ἀπὸ τῆς [illegible] c) αἱ παραθαλάσσιαι πέτραι, ῥιφέντας. V.[illegible] —: c) ἤτοι τὴν Λιβύην. V. 880. b) Συν[illegible] σώματι κεχηνότας, διεσχισμένους: c) * * *. [illegible] b) τὸν ἀπὸ Γιταιρῶνος πόλεως: c) * * *. V. [illegible] ἔθαψαν, οἱ Ἀργοναῦται. ὑπὲρ τοῦ τάφου: c) [illegible] V. 883. [27]) c) βάσιν δίκην στήλης ἐστήσαν[illegible] V. 884. c) κοπὲν σανίδα, σημεῖον, δῶρον. V[illegible] c) Πόλις Λιβύης, Κίνυφος ποταμὸς Λιβύης. V.[illegible] c) ῥεύμασι. V. 887. c) ἡ Μήδεια, δῶρον. V.[illegible] c) εἰργασμένον, κεκοσμημένον. V. 889. c) [illegible] 890. c) πετρῶν θαλασσίων πέμψει. V. 891. [illegible] λῆνας, τοτε. V. 892. c) τὰ ἄνω ἔχων ἀνθρ[illegible] δὲ κάτω ἰχθύος, εἴπῃ. V. 893. c) Ἀντίστρο[illegible] της. V. 894. c) στερήσας τῆς Λιβύης. V. 89[illegible] Ἤγουν τοὺς λόγους τοῦ Τρίτωνος φοβούμενοι [illegible] κρύψουσι τὸ κτέαρ καὶ κτῆμα, ἤτοι τὸν κρατῆ[illegible] τοὺς λόγους τοῦ Τρίτωνος, κτῆμα. V. 896. b) [illegible] τοις: c) * * *. V. 897. b) Ἐν ἥτινι Λιβύῃ πό[illegible] λις Θεσσαλίας, ὅθεν ἦν Γουνεὺς, τὸν Γουνέα: c[illegible] βύῃ, τὸν Γουνέα. V. 898. b) ἐκρίψουσι, ἤγουν ο[illegible] ρᾶς: c) ἐκρίψουσι. V. 899. b) πόλις Θετταλικ[illegible] υἱὸν λέγει τὸν Πρόθοον: c) * * *. V. 900. b) Π[illegible] μὸς Μαγνησίας, πόλις Μαγνησίας: c) τῶν Μαγ[illegible] V. 901. b) τὸν Εὐρύπυλον: c) * * *. V. 902. [illegible] Ὄρος Μηλιέων: c) Τυμφρηστὸς ὄρος Μηλιέων. V[illegible] 903. b) Πόλις Μηλιέων: c) * * *. V. 904. b) Π[illegible]

26) In margine legitur: περὶ Γουνέως καὶ Προθόου καὶ Ε[illegible]πύλου.

27) Hinc in Cod. Vit. 2. desunt XII verss. cum [illegible]liis.

τσαλίας, καὶ ὄρος Μηλιέων: c) πόλις Θεσσαλίας, ; καὶ πόλις Μηλιέων. V. 905. b) Πόλις Θεσσα- ς, ἔθνος Ἠπείρου οἱ Περραιβοί: c) πόλις Θεσσα- ς, ὁμοίως, Περραιβοὶ ἔθνος Ἠπειρωτικόν. V. 906. πόλις Περραιβίας, πόλις Βοιωτίας, καὶ ὄνομα ἔθνους: Γόνος λεγομένη Γονοῦσα, Φάλανος καὶ Ὀλεσσὼν πό- ; Ἠπείρου καὶ Θετταλίας. V. 907. b) Πόλις Μα- σίας, ἄθαπτον, τὸν ἄμαχον: c) πόλις Μαγνησίας Θετταλικῆς. V. 908. b) ζωὴν θρηνήσουσι λυπού- οι διεφθαρμένοι ὑπὸ τῶν πετρῶν: c) ζωὴν θρηνήσουσι, ρθαρμένοι. V. 909. b) τοῦτο ἐπὶ πάντων τῶν Ἑλ- ιων εἴρηται, ἤγουν ἡ πεπρωμένη: c) ἡ τύχη. V. ο. b) πρὸ τῆς ὑποστροφῆς: c) χαλεπὴν, ὑποστρο- ς. V. 911. b) τὸν Φιλοκτήτην, ἡ μικρὰ πόλις Κρί- σσα: c) τὸν Φιλοκτήτην, Αἴσαρος ποταμὸς Κρότωνος. 912. b) τῆς Ῥώμης, τῷ ὕδρῳ, εἶδος ὄφεως, τὸν κα- βρωθέντα: c) τῆς Ῥώμης, ὄφει, εἶδος ὄφεως. V. 3. b) ὄνομα πόλεως, τοῦ Ἀλεξάνδρου: c) πόλις, τοῦ λεξάνδρου, φίτρος ὁ δαλός. V. 914. b) Ἡ Ἀθηνᾶ ν ἀκμὴν τοῦ βέλους, ταῖς χερσίν: c) ἡ Ἀθηνᾶ βέλος. 915. b) Πολεμικὴ, κινοῦσα, ἀποπέμπουσα, ἤγουν ἰν νευρὰν τοῦ τόξου: c) ἡ Ἀθηνᾶ ἡ πολεμικὴ, κινοῦσα ἰν νευράν. V. 916. b) Ποταμὸς, Φιλοκτήτης καύ- κς: c) * * *. V. 917. b) τὸν Ἡρακλῆ ἐπικαμπεῖ κυθικῷ τόξῳ: c) * * *. V. 918. b) τῶν μὴ ἀποτυ- όντων τόξων, βελῶν, τὴν τοξικήν: c) τόξων, βελῶν, οξικόν. V. 919. b) Ποταμὸς Κρότωνος, ἀποθανόντος οῦ Φιλοκτήτου: c) * * *. V. 920. b) Ἐκπλαγίου ιπόλλωνος, ὁμοίως τοῦ Ἀπόλλωνος, τῶν ἱερῶν οἴκων:) ἐκπλαγίου Ἀπόλλωνος. V. 921. b) Ποταμὸς Ἰτα- ίας, τὴν θάλασσαν ἦχον ἀποτελεῖ: c) ποταμὸς Ἰτα- ίας, τὴν θάλασσαν ἐξέρχεται. V. 922. [28]) c) Ἰτα- οἱ, οἱ ἐν Ἰταλίᾳ οἰκήσαντες Πελλήνιοι. V. 923. c) υμμαχοῦντα Ῥοδίων. V. 924. c) λιμένος Ῥοδίων, πό-

28) Hinc in Cod. Vit. 2. et textu et scholia desiderantur vsque ad v. 951.

λις Ῥοδίων. V. 925. c) καυστικὸς ὁ βοῤῥᾶς. V. c) ξένην γῆν. V. 927. c) πόλις Ἰταλικὴ, 928. c) ὑπεράνω τοῦ τάφου τοῦ Φιλοκτήτου. V c) σπονδαῖς δοξάσουσι, θυσίαις. V. 930. c) ός, πόλις Ἰταλίας, λείπει, παραγενήσεται. V. c) —. V. 932. c) τοῦ Πανοπέως, ἀποδι 933. c) προβάτων. V. 934. c) τῆς θυγ βασιλέως. V. 935. c) —. V. 936. c) Κυδωνία, Θρασὼ, ἐπίθετα Ἀθηνᾶς. V. 937. κης. V. 938. c) Ἄρεα, τὸν αὐτὸν, διὰ τ V. 939. c) Δίδυμος ἦν ὁ Πανοπεύς. V. 940. c ῥαγμοῖς. V. 941. c) τῆς ἡμέρας. V. 942. c V. 943. c) σοὶ, οἱ θεοὶ, δειλόν. V. 944. c) δειλόν. V. 945. c) πολλά. V. 946. c) Ἰταλίας, ὕδωρ. V. 947. c) ξένος, κατοικ 948. c) οἷς τὸν δούρειον ἵππον. V. 949. c) ἀξίας [29]). V. 950. c) τῆς Ἀθηνᾶς τοῖς βασιλ V. 951. b) ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας, Σικελῶν: c) Σ λῶν. V. 952. b) —: c) πλανώμενοι, Λαομέδ 953. b) —: c) —. V. 954. b) λυπούμενος: c πηθείς. V. 955. b) τροφήν: c) * * *. V. 95 Λεοντίνων: c) ἐλθόντας, Λεοντίνων. V. 957. b) ἄρχει μεγάλη: c) * * *. V. 958. b) τοῦ Ἐρυκ Θρακικῆς Ἀφροδίτης: c) * * *. V. 959. b) ἐκτ δωρεὰν τῇ Ἀφροδίτῃ: c) ναὸν * * *. V. 960. b) μους: c) δίχα συζυγίας ἀνδρῶν. V. 961. b) Π Σικελίας, ὁμοιωθείς: c) * * *. V. 962. b) —: c) — V. 963. b) τὸν Ἐγέστην: c) * * *. V. 964. b) — c) —. V. 965. b) Ἐγέστης, Ἔλυμον: c) * * *. 966. b) —: c) τὴν Σικελίαν. V. 967. b) πλ c) * * *. V. 968. b) θεῶν, συμβουλαῖς, συμ c) βουλαῖς. V. 969. b) τῆς Τροίας: c) * * *. 970. b) κεκαυμένης: c) ἐρημαῖς κεκαυμέναις. V. b) —: c) —. V. 972. b) Ἀκατάπαυστον: c θρηνοῦσα. V. 973. b) Σκοτεινήν: c) * * *. V.

29) Lege ἀξίαν.

ία τὸ Ἑλληνικὸν τρόπαιον, ἐνδυόμενος: c) * * *.)75. b) τῇ ἀλουσίᾳ λιμῷ ῥυπαρώδης, ἀνύσει, καθήσει: c) ἀλουσίᾳ ῥυπαρὸς, * *. V. 976. b) Ἡ : c) * * *. V. 977. b) αὔξουσα, σώζουσα: c) *. V. 978. b) πόλις Ἰταλίας, πόλις Ἰταλίας: οταμὸς Ἰταλίας, ποταμὸς Ἰταλίας. V. 979. b) c) —. V. 980. b) ὁ σοφὸς ἀναριθμήτων: c) τὸν μον λέγει, ζητητὴς ἀναριθμήτων. V. 981. b) ·θῳ χειροπλήκτῳ: c) * * *. V. 982. b) Μερμηρίπλημμυρεῖ: c) πλημμυρεῖ. V. 983. b) ὅλην, πό- Ἰταλίας, ὅλον τὸν τόπον: c) * * *. V. 984. b) δυστυχεῖς: c) * * *. V. 985. b) τὴν Ἀθηνᾶν: c) ταντες, τὴν Ἀθηνᾶν. V. 986. b) ἐπίθετον τῆς ηνᾶς, ἀφανίσαντες, τῆς Ἀθηνᾶς: c) * * *. V. [illegible]. b) Ἴωνας, ἔδαφος τῆς Ἰωνίας: c) * * *. V. [illegible]. b) ὀφθαλμοῖς τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἀδακρύτοις καμμύ- : c) * * *. V. 989. b) φοβερὰν τῶν Κροτωνιατῶν: φοβεράν. V. 990. b) βλέπον, ἤγουν τὸ τῆς Ἀθηἄγαλμα, τῶν Ἠπειρωτικῶν Ἰώνων: c) βλέπον, Ἠρωτικῶν. V. 991. b) ὁ δημόσιος ἱερεὺς, ὁ παῖς: c) ημόσιος ἱερεύς: V. 992. b) Δεινῷ, μέλανι τὸν ναὸν, υσμῷ, λύθρῳ: c) δεινῷ, μέλανι, λύθρῳ. V. 993. τὰς ἀκρωρείας, ὄρος καὶ πόλις Ἰταλίας: c) * * *. 994. b) Ἀκρωτήριον Ἰταλίας, ἐξέχουσαν: c) * * *. 995. b) Κλήτης, ἤγουν τῆς τροφοῦ τῆς Πενθεσιας, τὴν κληρωθεῖσαν, πόλιν καὶ γῆν: c) τῆς Κλήτης Πενθεσιλείας. V. 996. b) ἡ δούλης γυναικὸς δουκν ὑποταγὴν, ἢ δεδεγμένοι: c) δουλείαν, δεδεγμένοι. 997. b) τῆς πολεμικῆς τῆς Πενθεσιλείας, δούλην, τροφὸν, ἤγουν τῆς Πενθεσιλείας: c) τῆς πολεμικῆς. λην καὶ τροφὸν, Πενθεσιλείας. V. 998. b) —: c) κοει. V. 999. b) τῆς Πενθεσιλείας ἔσχατον: c) * * *. 1000. b) τῷ ἔχοντι μορφὴν μιμοῦς, ἤτοι τῷ Θερσίθάνατον, φθαρτικόν: c) τῷ ἔχοντι μορφὴν μιμοῦς. 1001. b) Ἀκοντίῳ φονιτικῷ συγκοπέντι: c) * * *. 1002. b) —: c) πορθήσουσι. V. 1003. b) φθεί-

ϱαντες: c) —. V. 1004. b) Ἤγουν τὴν Ἀ...
c) —. V. 1005. b) —: c) τοῖς ὀδοῦσι. V...
b) Δήξουσι πρηνεῖς πεσόντες, ἀναιρεθέντες: c...
V. 1007. b) πορθήσουσι, πόλις Ἰταλίας, οἱ K...
ται: c) φθεροῦσι, οἱ Κροτωνιάται. V. 1008 ...
λις Ἰταλίας, ἀρδεύει, λιπαίνει: c) * * *. V. 1...
b) Ποταμὸς, καθαρὸν, ῥέων, ἐκπέμπων: c) ...
ἐκρέων. V. 1010. b) πλάνῃ: c) * * *. V. 1...
b) τὸν Νιρέα, ἤγουν πρὸς τὸ κάλλος τοῦ Ἀχιλ...
* * *. V. 1012. b) τὸν Θόαντα, ποταμὸς ...
τοῦ ποταμοῦ Λυκόρμου: c) τὸν Θόαντα ποτα...
λίας. V. 1013. b) τὸν Θόαντα, μητρὸς τοῦ Θ...
c) * * *. V. 1014. b) ποτὲ μὲν, ἐνταῦθα, ...
c) ποτέ. V. 1015. b) Αἱ ἀπὸ Θρᾴκης, σχ...
πίπτουσαι: c) * * *. V. 1016. b) ποτέ: c) ...
V. 1017. b) ἔθνος Ἠπειρωτικὸν, ὄρος Ἰταλίας, ...
φύτους τόπους: c) ἔθνος Ἠπειρωτικὸν, εἰς τὰ K...
νια ὄρη. V. 1018. b) Ἀνέμῳ Βορέᾳ, συστρέφ... ...
νων: c) ἀνέμῳ Βορέᾳ. V. 1019. b) —: c) χ...
V. 1020. b) Ἀκρωτήριον, ποταμοῦ: c) ὄρος, ...
μός. V. 1021. b) Ποταμὸς Σικελίας, ἔθνος Ἠ...
κόν: c) * * *. V. 1022. b) ἐν ταῖς πόλεσι τῶν K...
χων: c) γείτων, ταῖς πόλεσι τῶν Κόλχων. V. 1...
b) ἰχνευτὰς, ζητητάς: c) ζητητάς. V. 1024. b) ...
λις Κολχίδος, πόλις Πελοποννήσου ἀρχηγὸς, ὁ Αἰ...
c) πόλις Κολχίδος, γυνὴ Αἰήτου. V. 1025. b) ζ...
τὸ πλοῖον λέγει τὴν Ἀργώ: c) ζητῶν ναῦν τὴν Ἀ...
V. 1026. b) Κόλχοι, κατῴκησαν, ποταμοῦ: c) ...
νες Κόλχοι ᾤκησαν, Διζηρὸς ποταμὸς πλησίον Π...
V. 1027. b) Νήσου: c) νῆσος. V. 1028. b) —: ...
πλανώμενοι. V. 1029. b) πλησίον ἀκρωτηρίου, ὁ Σ...
λὸς περιγράφεται, μαλάσσει, περιειλεῖται: c) πλ...
ἀκρωτηρίου, περιγράφεται. V. 1030. b) Ἤγουν τοῦ Ὀ...
σέως, τραχεῖαν πέτραν: c) τοῦ Ὀδυσσέως, μ...
πέτραν. V. 1031. b) συγγραφόμενος, ἱστορῶν, ...
ὁ τόπος: c) ἱστορεῖν. V. 1032. b) ἱερὸν, τῆς Ἑκάτ...

ἔνδοξον ἱερὸν Ἑκάτης. V. 1033. b) Ποταμὸς Σικελίας: ***. V. 1034. b) Ὁ Ἐλεφήνωρ, νῆσον Ἰταλίας: ***. V. 1035. b) πόῤῥω, ποταμὸς Εὐβοίας, τῶν: c) ***. V. 1036. b) Σταθείς: c) πετρῶν αθείς. V. 1037. b) Ἱκεσίας, λιτὰς, λόγους, πακελευομένους τὸν στρατὸν πλέειν πρὸς τὴν Τροίαν: c) γους ***. V. 1038. b) τὸν φονέα τὸν Ἐλεφήνορα: ***. V. 1039. b) χρόνον: c) ***. V. 1040. b) ἔκδικος, πόλις ἐν Ἀρκάσιν, ἐν ᾗ ἡ Ἐρινῦς τιμᾶται: Ἔκδικος, ἡ Ἐριννῦς, ἀπὸ Τελφουσίας, πόλεως ἐν ρκαδίᾳ, ἐν ᾗ τιμᾶται. V. 1041. b) Ποταμὸς Ἀρδίας, ἡ Ἀρκαδικὴ καὶ ἡ ταρακτική: c) ποταμὸς Ἀρδίας. V. 1042. b) Ἀπὸ Ὀθρωνοῦ φυγὼν τοὺς ὄφεις, ἰν ὄφεων: c) ἀπὸ τοῦ Ὀρθρωνοῦ, ὄφεων. V. 1043. —: c) —. V. 1044. b) ἔθνος Ἠπειρωτικόν: c) ευσει, ***. V. 1045. b) ὄρος, κατοικήσει ἀκρωτήν: c) ὄρος, ἀκρωτήριον. V. 1046. b) Ἠπειρωτικοῦ, μα ποταμοῦ, ποτίζων: c) Ἠπειρωτικοῦ, ποταμός. 1047. b) Ποδαλείριος: c) ***. V. 1048. b) τῶν ἀδελφῶν τοῦ Μαχάονος καὶ Ποδαλειρίου: c) τοῦ Μαάονος καὶ τοῦ Ποδαλειρίου. V. 1049. b) πλησιάσει, ιθήσει, ἤγουν τεθνήξεται, γῆν: c) ἐπιθήσει. V. 1050. Δέρμασι μηλωταῖς: c) δέρμασι. V. 1051. b) Ἀλη μαντοσύνην: c) ἀληθῆ. V. 1052. b) Θεραπευτὴς, ταλοῖς Καλαβροῖς, ἤγουν ὁ Ποδαλείριος: c) θεραπευς. V. 1053. b) λούοντες, βρέχοντες, ὄνομα ποταμοῦ: βρέχοντες, ποταμός. V. 1054. b) Ἀσκληπιοῦ, ὸν τὸν Ποδαλείριον: c) Ἀσκληπιοῦ, τὸν Ποδαλείριον. 1055. b) Εὐμενῆ: c) ***. V. 1056. b) Διομήδη ὶ Δαύνῳ: c) ***. V. 1057. b —: c) θρηνητικόν. 1058. b) ἔθνος Ἰταλίας, ἔθνος Ἰταλίας: c) ***. 1059. b) ζησῶσι, τοῦ Διομήδους τὰς χώρας: c) ζηίσι, τοῦ Διομήδους. V. 1060. b) λιπαρὸν κεκληρωνον τῷ Διομήδῃ: c) ***. V. 1061. b) —: c) ἀπης. V. 1062. b) χάσματος: c) ***. V. 1063. ἄταφον, οὐ γὰρ ἐκπερίσθησαν, ἀλλὰ ζῶντα κατεκρη-

νίσθησαν: c) ἄταφον. V. 1064. b) λίθῳ: c)
V. 1065. b) —: c) ἤθελον. V. 1066. b) τ...
Διομήδους, τοῦ Τυδέως: c) Τυδέως, τοῦ Διομ...
1067. b) πόλις Ἰταλίας: c) Ναυβόλου π...
οὗ παῖδες Σχέδιος καὶ Ἐπίστροφος, Φωκέων ...
V. 1068. b) καταντήσουσιν, κατοικήσουσιν, ...
Ἰταλίας: c) καταντήσουσι, ἀκρωτήριον Ἰταλ...
1069. b) πόλις Ἰταλίας, θάλασσαν: c) Ἰτα...
λις καὶ ὄρος, θάλασσαν. V. 1070. b) πόλις ...
c) * * *. V. 1071. b) —: c) —. V. 10...
ἄκρῳ τοῦ ἀρότρου, τῇ ὕννει παρὰ τὸ ἕλκεσθαι: c) ...
νει. V. 1073. b) πόλις Φωκίδος, πόλις Φωκ...
πόλις Φωκίδος, καὶ αὐτή. V. 1074. b) πόλ...
δος, πόλις Φωκίδος: c) * * *. V. 1075. b) ...
Τρωϊκῆς γυναικός: c) * * *. V. 1076. b) ...
ταῖς τὰ γυῖα συνεχούσαις: c) * * *. V. 1077. b) ...
δηραῖς, δεδεμένη, ἐκτεταμένη: c) * * *. V. 10...
τῶν Ἑλλήνων: c) * * *. V. 1079. b) Ἀπόβλ...
νοῦσα, πόλις Ἰταλίας: c) πόλις Ἰταλίας. V. 1...
b) γυψὶν, Φοινικοῖς: c) γυψί. V. 1081. b) ...
ταύτης ἡ πέτρα ἐκείνη Σήταια ἐκλήθη: c) τὸ ἀκρ...
ἡ πάτρα. V. 1082. b) —: c) βλέπουσα. V. 10...
b) ποταμὸς Ἰταλίας: c) πόλις Ἰταλίας, ποταμὸς ...
λίας. V. 1084. b) —: c) —. V. 1085. b) ποτα...
Ἰταλίας: c) ποταμὸς Ἰταλίας Λάμητος. V. 1086. b) ...
στροφαῖς, ἔθνος Ἰταλίας: c) ἔθνος Ἰταλίας. V. 1087. b) ...
c) —. V. 1088. b) Ἀνυπόστροφον: c) * * *. V. 10...
b) ἑλκυσμάτων: c) * * *. V. 1090. b) —: c) ...
ριέντως. V. 1091. b) εὐχαριστήριον, εὐχῆς ἄξιον ...
εὐχῆς ἄξιον. V. 1092. b) Ἀνταποδιδόντες, τῷ Δι...
τοῦτο ἐπώνυμον τοῦ Διός: c) Διΐ, ἐπώνυμον Διὸς ...
1093. b) Ὁ Ναύπλιος διὰ τὸ πανοῦργον: c) ὁ Ναύπλ...
V. 1094. b) πλανήσει, ἀπατήσει, τῶν ὁμολέκτρων ...
ζύγων, ἤγουν τῶν Ἑλλήνων: c) ἀπατήσει, συ...
V. 1095. b) τὸν ξυλοφάγον 30) λέγει φανὸν, ὅπε...

30) Forte ναυφάγον.

:l νῆες ἀπώλοντο: c) Φανοί. V. 1096. b) —: c) —. 1097. b) τοῦ Παλαμήδους διὰ τὸ ἀκμαῖον: c τοῦ ͅαλαμήδους. V. 1098. b) πόλις Λέσβου, τάφος: * * *. V. 1099. b) Ἀγαμέμνων περὶ τὸ λουτρόν: c) Ἀγαμέμνων, λουτρά. V. 1100. b) τοῦ στόματος ῦ ἱματίου: c) * * *. V. 1101. b) ἐν τῷ δικτύῳ, συμπλεγμένος: c) * * *. V. 1102. b) ζητήσει, τὰς ἱν ἱματίων διεξόδους: c) διεξόδους. V. 1103. b) τοῦ υτροῦ ζητῶν, πηδῶν, θερμὴν στέγην, τὸ λουτρὸν γει: c) ζητῶν. V. 1104. b) τρίποδα, ἀγγεῖον, τῷ κεφάλῳ: c) * * *. V. 1105. b) ἐγκέφαλον, καλῶς οιημένῳ: c) * * *. V. 1106. b) ἐλεεινή: c) —. V. 107. b) τῆς Κλυταιμνήστρας, φυλακήν: c) Κλυταιήστρας. V. 1108. b) Ἡ Κασσάνδρα τοῦ λουτροῦ ῦ πυέλου: c) ἡ Κασάνδρα, σκάφη πύελος. V. 1109. Σκυθικῷ, πελέκει, πεφονευμένη: c) Σκυθικῷ πελέι. V. 1110. b) Ἀφ' οὗ καὶ ἐμοῦ ῥήσσει τί κλάδον, ιέλεχος: c) ἀφ' οὗ, κλάδον, στέλεχος. V. 1111.) καθὰ ὑλοτόμος ἐν τῷ ὄρει διατρίβων, ὁ ἐν τῷ ὄρει τέμων: c) ὑλοτόμος, ἐν τῷ ὄρει διαιτώμενος. V. 1112.) κόψει: c) —. V. 1113. b) Σχίζουσα, φονεύσε: c) σχίζουσα. V. 1114. b) Ἡ Κλυταιμνήστρα: —. V. 1115. b) πληρώσῃ: c) * * *. V. 1116.) Μοίχαιναν ἐπιβάτιν, οὐκ αἰχμάλωτον, οὐ δορυάλωον: c) ὡς μοιχαλίδα. V. 1117. b) Ἤγουν ἡ Κλυταιμνήστρα πολυστένακτα, τιμωροῦσα: c) πολυστένακτα. . 1118. b) —: c) ἐγὼ ἡ Κασάνδρα. V. 1119. b) ραμοῦμαι, θρέξω, ταχέσι: c) δραμοῦμαι, ταχέσι. . 1120. b) Ἤγουν ὁ Ὀρέστης, ζητῶν, ἰώμενος: c) ὁ Ὀρέστης, ζητῶν. V. 1121. b) —: c) Κλυταιμνήστρα. . 1122. b) θεραπεύων: c) * * *. V. 1123. b) Ἀγαέμνων, δούλης: c) * * *. V. 1124. b) Λακεδαιμονίοις ανούργοις: c) πανούργοις. V. 1125. b) τοῦ Λακεδαίμονος βασιλέως Σπάρτης: c) — [31]. V. 1126. b)

31) In ora legitur: Ἀλεξάνδρου, Οἰβάλου, Τυνδάρεως καὶ οἱ λοιποί.

'Ανώνυμον: c) * * *. V. 1127. b) λανθανω: c) V. 1128. b) —: c) ποιήσουσι. V. 1129. b) – λίμνη Δαυνίων. V. 1130. b) —: c) γείτονες. V. 11 b) —: c) παρθένοι. V. 1132. b) καταλα c) * * *. V. 1133. b) —: c) λελαμπρυσμέν 1134. b) Δυσμορφίαν, μῶμον: c) * * *. V. 11 b) 'Ασπάσονται: c) —. V. 1136. b) Βοηθ * * *. V. 1137. b) —: c) μέλαιναι. V. 11 —: c) ἔχουσαι. V. 1139. b) —: c) ἄφθαρ 1140. b) Θυρσοφόρος: c) * * *. V. 1141. b) ἰδίας θυγατέρας, θυγατέρων: c) στερισκομένα 1142. b) τὸν Αἴαντα τὸν Λοκρόν: c) * * *. V. 11 b) τῆς παρθενίας ἅρπαγα: c) τὸν ἀδικόλεκτρον, V. 1144. b) ἐπὶ πολὺ, χώραν, πολέμιον: c) V. 1145. b) —: c) —. V. 1146. b) ὁ πόλις Θε σαλίας, ποταμὸς, ποταμός: c) ποταμὸς Θεσσ ποταμὸς Λοκρίδος. V. 1147. b) ποταμὸς, ποταμός: c) πάντες ποταμοί. V. 1148. b) λ c) * * *. V. 1149. b) Αἱ ὁδοὶ, ὄρος Λοκρίδος: c) V. 1150. b) 'Οδοιδόκειος πατὴρ τοῦ 'Ιλέως, π τοῦ Αἴαντος: c) * * *. V. 1151. b) —: c) πα V. 1152. b) ἐπώνυμα ταῦτα τῆς 'Αθηνᾶς, τῇ 'Α c) Γυγαία καὶ 'Αγρίσκα ἐπίθετα 'Αθηνᾶς. V. 11 b) τὸν χιλιετῆ, ὧρος γὰρ ὁ ἐνιαυτός: c) τὸν χι ὧρος γὰρ ὁ χρόνος. V. 1154. b) κλήρου, κλήρ ἐστέλλοντο: c) τρέφουσαι. V. 1155. b) ἄταφ * * *. V. 1156. b) ὑπὸ τοῦ, καταποντισθήσεται, κ νισθήσεται: c) ἀφανισθήσεται. V. 1157. b) — μέλη. V. 1158. b) —: c) ἐκρίψῃ. V. 1159. b) τῶν ὀρέων: c) λόφος Τροίας. V. 1160. b) —: c) π θένοι. V. 1161. b) ἤγουν εἰς 'Ροίτειον: c) Σιθῶν Θρακῶν βασιλέως καὶ 'Εχιρόης τῆς Νείλου θυγ Πάλλη καὶ 'Ροίτεια, ἀφ' ὧν ἥ τε Πάλλη, πόλις θ κη, καὶ τὸ 'Ροίτειον, πόλις ἐν Τροίᾳ. V. 1162. b) ριβλέπουσαι: c) * * *. V. 1163. b) τῆς 'Αθην * * *. V. 1164. b) —: c) τὴν 'Αθηνᾶν. V. 11

) σαρώσουσι, καλλυνοῦσι, τὸ ἔδαφος: c) σαρώσουσι. . 1166. b) φιλοκαλοῦσι, καθαροποιήσουσι, ἀκατά- αυστον: c) πλυνοῦσι. V. 1167. b) —: c) Τρωϊκός. . 1168. b) ἐπιτηρήσει: c) * * *. V. 1169. b) —:) —. V. 1170. b) πέλεκυν: c) πέλεκυν, ῥάβδον ἀπὸ ῆς Φαλάκρας. V. 1171. b) ἐπιθυμῶν ἐμπλῆσαι: c) ορτάσαι. V. 1172. b) —: c) ἀπαινεῖ. V. 1173. b) Ιόμῳ ποιήσας τὸ λελώβητον: c) ἐφύβριστον. V. 1174.) Ἑκάβη: c) —. V. 1175. b) ἀνήκουστον, μὴ ἀκού- ενον, ἡ Ἑκάτη: c) ἀνήκουστον, ἡ Ἑκάτη. V. 1176.) ἡ Ἑκάτη, ποιήσει, ἀκόλουθον: c) * * *. V. 1177.) Βοαῖς ἐκφοβῆσαν νυκτερινοῖς: c) ὑλακαῖς, νυκτερινοῖς. '. 1178. b) Μέδουσα, ἡ Ἑκάτη ἐν Θράκῃ ἐτιμᾶτο, τῆς)ρακικῆς: c) Μέδουσα ἡ Ἑκάτη ἐν Θράκῃ, Θράκης. '. 1179. b) εἴδωλα, φαντάσματα: c) εἴδωλα. V. 1180.) Θυσίαις τὴν Ἑκάτην θεραπευόμενοι, ἐξευμενίσαντες:) θυσίαις, τὴν ἐν ταῖς Φέραις τιμωμένην· Φέραι πόλις, ἣ νῦν Σέραι λέγονται, θεραπεύοντες. V. 1181. b) Κε- ντάφιον, ὁ Σικελὸς, ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας: c) κενο- τάφιον, ἀκρωτήριον. V. 1182. b) Ἀκρωτήριον σεβάσμιον ῶν φαντασμάτων: c) εὐλαβῶν. V. 1183. b) ταῖς τοῦ)δυσσέως χερσὶν ᾠκοδομημένον: c) * * *. V. 1184. b) οῦ τῆς Ἑκάβης, ἐνταφιαζομένης: c) Ἔλωρος, ποταμὸς Σικελίας, ἐνταφιασθείσης. V. 1185. b) Ὀδυσσεὺς τοῖς εκροῖς σώμασι τῆς Ἑκάβης χύσει σπονδάς: c) Ὀδυσσεύς. V. 1186. b) τῆς Ἑκάτης τὴν ὀργὴν φοβούμενος: c) τὴν ὀργήν. V. 1187. b) λιθοβολικάν: c) λιθοβολικὸν, ὅτι. V. 1188. b) θυσιῶν νεκρῶν, ἀψύχων ἀπαρχὰς δώσει: c) ἀπαρχὰς δώσει. V. 1189. b) ὦ Ἕκτωρ: c) ἀδελφὲ Ἕκτωρ. V. 1190. b) Ἀγαπηθεὶς τῶν οἰκημάτων στήρι- γμα: c) στήριγμα. V. 1191. b) τὴν βάσιν τοῦ βωμοῦ βάψεις, αἱμάξεις: c) τὴν βάσιν τοῦ βωμοῦ. V. 1192. b) Ταυρικῶν τῷ Διΐ, καὶ Εὐρυνόμης: c) Διΐ. V. 1193. b) —: c) θυσίας. V. 1194. b) —: c) λάβῃ, τὰς νή- σους τῶν μακάρων τὰς ἐν Θήβαις. V. 1195. b) —: c) —. V. 1196. b) Αὐτοῦ τοῦ Διὸς ἡ Ῥέα τῆς μάχης ἡ

ἔμπειρος: c) ἡ Ῥέα. V. 1197. b) τὴν Εὐρυνόμην τ—
Ὀφίωνος γυναῖκα: c) Εὐρυνόμην. V. 1198. b) τῆ—
φίας: c) —. V. 1199. b) τοῦ Κρόνου: c) ***.
1200. b) εὐωχίας, ἐκόρεσε ἐν τῇ τροφῇ: c) εὐωχ—
ρεσεν. V. 1201. b) τὴν γαστέρα, τὸν ἀντὶ τοῦ —
θέντα, ῥοφήσας, καταπιών: c) γαστέρα. V. 12—
τοῖς σφίγγουσι τὸ σῶμα, ἐντετυλιγμένοι: c) —
σφίγγουσι τὰ μέλη ἐντετυλιγμένον. V. 1203. b) —
γενόμενος ὁ Κρόνος ἀπηνὴς καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ: c) —
νος. V. 1204. ταῖς Θήβαις: c) —. V. 1205. b) —
c) ***. V. 1206. b) Θηβαῖος: c) ***. V. 12—
ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος, τοῦ Ἀπόλλωνος: c) ἐπί—
Ἀπόλλωνος. V. 1208. b) τόπος τῆς Τροίας, ἑλκύσα—
Ὀφρυνὸς τόπος τῆς Τροίας, ὅπου ἔκειτο τὰ Ἕκ—
ὀστᾶ, ἑλκύσας. V. 1209. b) εἰς τὰς Θήβας, ἐθν—
τῶν: c) Κάλυδνος πρῶτον ἐβασίλευσε Θηβῶν, με—
Ὤγυγος· Ἄονες ἔθνος Βοιωτικόν. V. 1210. b) —
—. V. 1211. b) βασίλεια παλάτια: c) —. V. 12—
b) Θηβῶν: c) ***. V. 1213. b) θυσίαις: c) —
δοξάσουσι, θεοῖς. V. 1214. b) πόλις Κρήτης, —
Κρήτης: c) πόλις Κρήτης. V. 1215. b) ἀστα—
ἀφανιστής: c) ἠφανισμένος. V. 1216. b) —: c) —
V. 1217. b) ἤγουν ὁ Ναύπλιος ἁλιεύς, σκάφη, —
δρα: c) ὁ Ναύπλιος ἁλιεύς, σκάφην. V. 1218. —
Ταντάλου υἱὸν κινήσων, ἀπατήσων τῆς τοῦ Ἰδομεν—
c) ὁ Λεῦκος τοῦ χαλκοῦ Τάλω τοῦ Κρητὸς ἢ υἱὸς —
σων, τοῦ Ἰδομενέως. V. 1219. b) ψευδαῖσι, αἰαζ—
c) ****. V. 1220. b) ὁ Λεῦκος: c) ***. V. 12—
b) —: c) —. V. 1222. b) ὁ Ἰδομενεύς: c) —. V.
1223. b) Λεύκῳ: c) **, συγκαταθήσεται. V. 12—
b) —: c) μεμιασμένοις. V. 1225. b) πληγαῖς, —
χθέντας: c) ***. V. 1226. b) —: c) —. V. 12—
b) αἱ ἀπόγονοι: c) ***. V. 1228. b) Κονταρί—
τὴν πρώτην λαφυραγωγίαν: c) τὴν πρώτην λαφυραγ—
V. 1229. b) —: c) —. V. 1230. b) ἀμνημόνευτο—
ἡ: c) ἀμνημόνευτον. V. 1231. b) —: c) —. V. 12—

ἤγουν ὁ Αἰνείας: c) συγγενής. V. 1233. b) ἰσχύϊ: c) ἐξαίρετον. V. 1234. b) ἐπίθετον τῆς Ἀφροδίτης, τῆς Ἀφροδίτης: c) Κύπριδος. V. 1235. b) Μεμπτός: c) ***. V. 1236. b) Αἰνείας, πόλις Μακεδονίας ἤτοι τὴν Αἶνον: c) πόλις Μακεδονίας. V. 1237. b) ποταμὸς, ὄρος Μακεδονίας, Βάκχας: c) ὄρος Μακεδονίας, κλάδον, ὁ Διόνυσος ὑπὸ Λαφυστίου ὄρους Βοιωτίας, ὅθεν Λαφύστιαι λέγονται αἱ ἐν Μακεδονίᾳ Βάκχαι. V. 1238. b) πόλις Μακεδονίας: c) ***. V. 1239. b) ἡ Ἰταλία, πόλις Σικελίας: c) —. V. 1240. b) ποταμὸς Σικελίας, ἀπὸ τῶν: c) ποταμὸς Ἰταλίας θερμὰ ὕδατα ἔχων. V. 1241. b) πόλις Τυρσηνίας, πολύαρνοι: c) —. V. 1242. b) Αὐτοῖς τῷ Αἰνείᾳ καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ: c) —. V. 1243. b) —: c) —. V. 1244. b) Ὁ μικρὸς Ὀδυσσεύς: c) Ὀδυσσεύς. V. 1245. b) οἱ υἱοὶ Τηλέφου, Τάρχων καὶ Τυρσηνός: c) —. V. 1246. b) τοῦ Τηλέφου, ὁ Διόνυσος: c) Διόνυσος. V. 1247. b) κάμψει ὁ αὐτὸς Διόνυσος: c) Διόνυσος. V. 1248. b) οἱ υἱοὶ τοῦ Τηλέφου: c) —. V. 1249. b) γεγεννηκότες: c) Ἡρακλέος γὰρ καὶ Αὔγης Τήλεφος τῆς θυγατρὸς Ἀλαίου, Τηλέφου δὲ καὶ Ἱερᾶς Τάρχων καὶ Τυρσηνός. V. 1250. b) βραμάτων: c) ***. V. 1251. b) ἀκολούθων: c) ***. V. 1252. b) μαντευμάτων: c) λάβῃ μαντευμάτων. V. 1253. b) τῶν Ἰταλῶν, ὄνομα γὰρ ἔθνους Ἰταλίας: c) πόλιν, ἔθνος Ἰταλίας. V. 1254. b) —: c) —. V. 1255. b) τῆς χοίρου: c) —. V. 1256. b) —: c) τοῦ χοίρου. V. 1257. b) ἐπὶ νηὸς ἄξει: c) πλεύσει. V. 1258. b) σύν: c) —. V. 1259. b) εἴδωλον, ἀναθήσει: c) ***. V. 1260. b) ὑπὸ γάλακτος τρεφομένων: c) ***. V. 1261. b) κτίσας ναὸν, ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς, ἤγουν τῇ Ἀθηνᾷ: c) **, ἐπίθετα τῆς Ἀθηνᾶς. V. 1262. b) —: c) εἴδωλα. V. 1263. b) Ἅτινα ἀγάλματα παρεάσας τὴν γυναῖκα Κρέουσαν, Ἀσκάνιον καὶ Εὐρυλέοντα: c) —. V. 1264. b) πλουσίαν, τὴν πρὸς τὸ ζῆν συντελοῦσαν: c) ἐξαίρετον, πλουσίαν. V. 1265. b) Ἀγχίσῃ, τιμήσει: c) τιμήσει. V. 1266. b) περικαλύψας, οἱ Ἕλληνες:

c) ***. V. 1267. b) συναθροίσαντες, κατεπίπης: συναθροίσαντες κλήρῳ. V. 1268. b) τῷ Αἰνέᾳ τ... σιν: c) παράσχεσιν. V. 1269. b) Δῶρον: c)*** . 1270. b) διὰ τοῦτο: c) **, λογισθεὶς. V. 12.. μάχαις Ῥώμην: c) ***. V. 1272. b) Ἐν ὀψ... κατασκευάσει: c) ἐν ὀψιγόνοις. V. 1273. b ... ὑψηλὰς οἱονεὶ μηκεδονὰς, ὄρος Ἰταλίας: c) πόλ... λαὶς, ὄρος Ἰταλίας. V. 1274. b) τοῦ πλοίου, ὀκ... μνης ἐν Ῥώμῃ: c) πλοίου, ὄνομα λίμνης. V. 12.. λίμνη τῆς Ῥώμης, ἔθνος Ἰταλίας, Μαρσοὶ γῆ... Ἰταλίας: c) Μαρσοὶ ἔθνος Ἰταλίας, Φόρκη λίμνη... χουσα τῆς Ῥώμης σταδίους Φ. V. 1276. b) ... Ἰταλίας: c) —. V. 1277. b) ὑπεισελθόντος ἀθ... τοῦ ᾅδου: c) —. V. 1278. b) τοῦ Ἀπόλλω... Ἰταλίας ἱερὸν, ἐξοχήν: c) ζωστήριον, ὄρος Ἰταλίας, ... ᾧ ἱερὸν ζωστηρίου Ἀπόλλωνος. V. 1279. b) ... c) —. V. 1280. b) τετρυπημένῳ λίθῳ, κοίλη ... c) —. V. 1281. b) δυσκαρτέρητα: c) ἀντ... V. 1282. b) καὶ ἀφανίσαι: c) —. V. 1283. b) ... Ἀσία: c) Ἀσίας καὶ Ἰαπετοῦ Προμηθεύς. V. 1284. ... τῇ Εὐρώπῃ: c) ἡ Εὐρώπη, ἥτις ἐκ Διὸς ἐγέννησε Σαρ... δόνα, Μίνωα καὶ Ῥαδάμανθυν. V. 1285. b) — c) —. V. 1286. c) τόπος, γάδες [33]). V. 1287. ἀκρωτήριον. V. 1288. c) —. V. 1289. c) —. V. 1290. c) τὰ ἀποψύγματα χειρῶν καὶ ποδῶν γνόμενα ... τοῦ χειμῶνος. V. 1291. b) ἐκ πόλεως Φοινίκης: c) Κ... νη, πόλις Φοινίκης. V. 1292. b) τὴν Ἰώ: c) —. V. 1293. b) πηγῆς, οἱ Φοίνικες: c) πηγὴ Ἀργοῦς ... V. 1294. b) τὴν νύμφην γυναῖκα ἀγαγεῖν: c) τῷ ... ρίδι, Μέμφη πόλις Αἰγύπτου. V. 1295. b) —: c) —. V. 1296. b) —: c) —. V. 1297. b) Κρήτης, ... ὄρος Κρήτης: c) —. V. 1298. b) ἔλαβον δάμαλιν: ... —. V. 1299. b) βαρβαρικοῦ ὅπλου τῆς Ἀργ... βαρβαρικοῦ πλοίου. V. 1300. b) τὴν Εὐρώπην ατ...

32) Desunt in Cod. Vit. 2. quinque verss. cum scho...
33) Videtur esse legendum πλαγάδες. Thryll.

ως Σιδῶνος, βασίλειον: c) τὴν Εὐρώπην, Δίκτη καὶ
ἴη ὄρη Κρήτης. V. 1301. b) —: c) ὄνομα κύριον. V.
302. b) οἱ Κρῆτες: c) οἱ Κρῆτες ἱκανοὶ ἐγένοντο. V.
303. b) κλέπτην: c) ***. V. 1304. b) Κρητικῷ: c)
ραύκη πόλις Κρήτης πατρί. V. 1305. b) τῶν Τρώων:
—. V. 1306. b) τοῖς μυσὶ, Σκαμάνδρου καὶ Τεύκρου:
τοῦ Σκαμάνδρου καὶ τοῦ Τεύκρου. V. 1307. b) —:
—. V. 1308. b) —: c) —. V. 1309. b) —: c)
οὺς Ἀργοναύτας. V. 1310. b) Ἡγεμόνι τῷ Ἰάσονι, τὸ
ρυσοῦν δέρμα: c)***. V. 1311. b) ταῖς ὑπὸ τοῦ δρά-
οντος φυλασσομέναις, φυλακαῖς: c) —. V. 1312. b)
όλις Κολχίδος: c) ***. V. 1313. b) τὸν δικέφαλον
ράκοντα κοιμήσας, φονεύσας φαρμάκοις: c) τὸν δύο ῥῖ-
ις ἔχοντα, φαρμάκοις. V. 1314. b) τὰ περιφερῆ τῶν
κύρων ἄροτρα: c) περιφερῆ. V. 1315. b) —: c) τὸ
ῶμα. V. 1316. b) οὐκ εὐτυχῶς ἔλαβεν, εἶδος τράγου
οῦ κριοῦ: c) εὐτυχῶς, ἔλαβεν, κριοῦ. V. 1317. b)
Ηὐτομόλησε γὰρ πρὸς τὸν Ἰάσονα, εἶδος ὀρνέου, λέγει
ὲ τὴν Μήδειαν: c) Μήδειαν. V. 1318. b) τὴν ἀνελοῦσαν
ὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Ἄψυρτον, τὴν φονεύτριαν: c) φονεύ-
ριαν. V. 1319. b) φωνήεσσαν Ἀργὼ ἀνεβίβασε: c) φω-
ητικὴν Ἀργὼ, ἀνεβίβασεν. V. 1320. b) τῶν σανιδωμά-
ων ἔθνος: c) φωνὴν σανιδωμάτων. V. 1321. b) ἐπιστή-
ονα: c) πέμπουσαν ἐπιστήμονα. V. 1322. b) ὁ Θησεὺς
ποδήματα ἑλκύσας: c) Θησεὺς ὑποδήματα λαβών. V.
323. b) —: c) —. V. 1324. b) τοῦ Αἰγέως ὁ Θη-
εὺς, πόλις, θανασίμους: c) Αἰγέως. V. 1325. b) κά-
ωθεν, πέτρα ὑψηλὴ, ἠχουμένων: c) πέτρα**. V. 1326.
) ἑτοιμάζει, ἀτάφους: c) ***. V. 1327. b) τῷ Ἡ-
ακλεῖ καταντήσας, τῆς Ἥρας: c) Ἡρακλεῖ ἐλθὼν λα-
ϑόντι Ἥρας. V. 1328. b) τῷ Ἡρακλεῖ τῆς Ἥρας: c)
Ἡρακλεῖ Ἥρας. V. 1329. b) ὁ Θησεύς: c) διήγειρε.
V. 1330. b) τὴν ζώνην ἀφελὼν, συλήσας, ὄνομα πόλεως
Παφλαγονίας: c) ζώνην στερήσας, πόλις Ἀμαζόνων καὶ
Παφλαγόνων. V. 1331. b) τὴν τοξότιν: c) Ἄρτεμιν,
ἀπὸ Ὀρθωσίου ὄρους Ἀρκαδίας, ἐν ᾧ ἡ Ἄρτεμις ἐτιμᾶ-

το. V. 1332. b) —: c) αἱ ἀδελφαὶ Ἀμαζόνες. 1333. b) ὄνομα ποταμοῦ, ποταμός: c) Ἔρις, Ἀ… Τήλαμος, Θερμώδων, ποταμοὶ Σκυθίας. V. 13… ποταμός: c) ὄρος Σκυθίας. V. 1335. b) Ἀμ… ζητοῦσαι: c) ****. V. 1336. b) Βαθὺν, ποτα… βαθύν. V. 1337. b) Ἀπειλήτειραν, πέμπουσαι: … V. 1338. b) τοῖς ἐγγόνοις: c) ***. V. 1339. … τικήν: c) ***. V. 1340. b) ὑποτάξασαι τό… —. V. 1341. b) —: c) ὁ Ἶλος, ἀφανίσας. V. … b) τῶν Μακεδόνων, τόπος Μακεδονίας: c) Μακ… πόλις Μακεδονίας. V. 1343. b) ποταμοῦ Θεσσ… c) ποταμὸς Θετταλίας. V. 1344. b) Δουλείαν … αὐτοῖς: c) δουλείαν. V. 1345. b) —: c) νέος. V. 13… b) —: c) —. V. 1347. b) —: c) λεοντῆν … V. 1348. b) ξύλοις: c) ἀξίναις ἢ δικέλλαις, τῇ … V. 1349. b) Ἡ Ἥρα, καταπληκτική: c) ἡ Ἥρα … ποιοῦσα φόβον διὰ τὴν γοργότητα. V. 1350. b) Θ… ποιήσει: c) Θεοποιήσει. V. 1351. b) —: c) Τμ… καὶ Λύδιος, Τμῶλος ὄρος Λυδίας. V. 1352. b) —: … —. V. 1353. b) —: c) τῆς Γυγύης. V. 1354. … κατὰ τοῦ: c) —. V. 1355. b) —: c) χώραι. V. 13… b) ἔθνος Ἰταλίας: c) —. V. 1357. b) Θρ… ***. V. 1358. b) —: c) —. V. 1359. b) … Ἰταλίας: c) ***. V. 1360. b) ὑπέταξαν, ἔθνος Ἰτα… λίας: c) ***. V. 1361. b) ὄρος Τυρσηνίας ἐπιβε… κυῖαν τραχυτάτων ἀκρωτηρίων: c) ἐπιβεβηκυῖαν *** V. 1362. b) ὁ Ἀλέξανδρος: c) ἔσχατος Ἀλέξανδρ… Μακεδών. V. 1363. b) —: c) —. V. 1364. b) … Ἀργοναύτας, ποταμοῦ: c) ***. V. 1365. b) Ἀγγ… ὑπαντλοῦντας ὕδωρ: c) ἀγγείοις ἀντλοῦντας ὕδωρ. V. 1366. b) ἡ Εὐρώπη μανεῖσα: c) ***. V. 1367. … πολλὰς, ἀντιτιμωρηθήσεται: c) πολλὰς, τιμωρήσει… V. 1368. b) τὴν ἐναντίαν αὐτῆς κειμένην Ἠϊόνα: c) *** V. 1369. b) —: c) πολεμικῷ· Λαπέρσαι δῆμος Ἀτ… κὸς, ἔνθα Ἀγαμέμνονος ἱερὸν, ὁμώνυμος σὺν τῷ Λα… σίῳ Διὶ Ἀγαμέμνων. V. 1370. b) ὁ Ἀγαμέμνων, …

ρός: c) ***. V. 1371. b) τῷ τοῦ κεραυνοῦ πυρὶ κατα-κύσει: c) κατακαύσει οἴκους. V. 1372. b) σὺν τῷ Ἀ-γαμέμνονι: c) τῷ Ἀγαμέμνονι. V. 1373. b) ἢ θροεῖν καὶ λέγειν: c) θροεῖν καὶ λέγειν. V. 1374. b) τοῦ ἀναιρε-θέντος υἱός: c) ***. V. 1375. b) τοῖς δικτύοις, ἰχθύος Φώνου: c) ***. V. 1376. b) —: c) καύσει, ξένην. V. 1377. b) τοῦ Ἀπόλλωνος, τοῖς Αἰολεῦσι: c) ***. V. 1378. b) Νηλεὺς τοῦ Κόδρου, τοῦ δρυοτόμου: c) ὁ Νηλεύς, ὁ τοῦ Κόδρου, δρυοτόμου. V. 1379. b) τὴν τευ-χοποιῆτιν λέγει κεραμέως θυγατέρα Κάειραν, ἀπὸ Βράγ-χου: c) τὴν κεραμέως θυγατέρα, ἀπὸ τοῦ Βράγχου, τὴν Καριακήν. V. 1380. b) Ἀπατήσας, γῆν μεμιγμένην: c) **. V. 1381. b) ὕδασιν, τῷ ζητοῦντι δῶρον: c) ***. V. 1382. b) χάρτη διὰ τῶν: c) χάρτη. V. 1383. b) ἡ Μιλήτων χώρα Φθεὶρ ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ πολλὰς Φθεῖ-ρας ποιεῖν: c) χώραν κατοικήσει. V. 1384. b) πρῶτοι οἱ Κᾶρες ἐπὶ μισθῷ ἐδούλευσαν: c) ὅτι πρῶτοι Κᾶρες συμ-μαχοῦντες, ἤγουν ἐπὶ μισθῷ, ἀφανίσας. V. 1385. b) Η τοῦ Νηλέως ἡ πόρνη, αἰδοῖον: c) πόρνη, τὸ αἰδοῖον. V. 1386. b) κατά, ἀθέσμως βοήσασα, ὑβρίσει: c) ἀθέ-σμως βοήσασα. V. 1387. b) χαμαιτυπεῖα βαρβάρων: c) —. V. 1388. b) Οἱ Δωριεῖς, τοῦ Δύματος, βασι-λέως Δωριέων: c) Δύμας βασιλεὺς Δωριέων, τοῦτ' ἔστιν οἱ Δωριεῖς. V. 1389. b) Οἱ Ἀθηναῖοι: c) Λάκμων ὄρος Περραιβίας, Κύτινον πόλις Δωριέων, Ἀθηναῖοι. V. 1390. b) πόλις Ἰκαρίας: c) πόλις Ἰταλίας, ὄρος Ἰταλίας. V. 1391. b) ἔνθα ᾤκει ὁ Ἐρυσίχθων: c) τὴν περὶ τὸ Αὐτό-νιον τοῦ Ἐρυσίχθονος. V. 1392. b) ἐπίθετον τῆς Δημή-τρας, τοῦ Ἐρυσίχθονος: c) ** μεμισημένου. V. 1393. b) τῆς Μήστρας, τῆς κατωφεροῦς, τῆς Βάκχης ἀλώπε-κος: c) Βάκχης ἀλώπεκος. V. 1394. b) τοῦ Ἐρυσίχθο-νος ταῖς ἐμπορίαις: c) πατρός, ἐφευρέσεσιν, ἐμπορίαις. V. 1395. b) τὸν μέγαν λιμόν, πολλήν: c) λιμὸν ἐθερά-πευε πολλήν. V. 1396. b) ξένα ἀροτριῶντος, τὰ ἔσχατα τοῦ ἀρότρου: c) ξένα ἀροτριοῦντος. V. 1397. b) ὁ Μίδας: c) Μίδας, τὴν Κλεοπάτραν, ὅτι ὁ Μίδας πολλὰ μέρη τῆς

Θρᾴκης κατέδραμε. V. 1398. b) τὴν Εὐρώπην: c) ... Φὸν, Εὐρώπην. V. 1399. b) τοῦ τοὺς νεκροὺς δικ... Μίνωος καὶ ἐξάρχοντος αὐτοῖς, ἀκολακεύτους: c) ... μόνος τῶν Τεύκρων 34), ἀκολακεύτους κρίσεις ἡγεμ... τος. V. 1400. b) κρίνοντος, στερρῷ ἀποτόμῳ: c) ... τος. V. 1401. b) Ὁ Μίδας τοῦ ὄνου, ἐκ τῶν ... μερῶν τῶν ὤτων: c) λοβὸς τὸ ἄκρον τοῦ ἥπατος ... ωτίου. V. 1402. b) Ἀποτεμὼν τὰ ὦτα: c) ... ὦτα, ὡραΐσει. V. 1403. b) Μυίαις: c) **, ἐξ... V. 1404. b) ᾧτινι, τῆς Θρᾴκης: c) ***, γῇ. V. ... b) Ἀκρωτήριον Μακεδονίας, περιφραστικῶς ἡ Μακ... c) ἀκρωτήριον Μακεδονίας. V. 1406. b) ὁ εἰς ὀξὺ ... ἀκρωτήριον Θρᾴκης, τῆς Θρᾴκης ἀπὸ μέρους: c) ... τήριον τῆς Θρᾴκης, τοῦ Ῥοιτίου. V. 1407. b) πόλις Θρᾴ... κης, ἐπίθετον ποταμοῦ: c) Παλλήνη πόλις, ἤτοι πο... ταμός. V. 1408. b) ποταμὸς Θρᾴκης, γιγάντων: c) ... γάντων. V. 1409. b) Ἄλλοτε ἄλλος κατὰ ἐναλλαγ... c) τοῦτ' ἔστι πολλοὶ πόλεμοι ἔσονται. ποτὲ μὲν Εὐρώπ... ποτὲ δὲ Ἀσίᾳ, ἀρχὴν ποιήσει. V. 1410. b) ὁ Ἄρης: c) ὁ Ἄρης, ὁ αὐτός. V. 1411. b) αἵματι μολυνομένος: ... τὸν μολυνόμενον τοῖς αἵμασι. V. 1412. b) Ἀσία ἡ μήτηρ: c) Ἀσίας καὶ Ἰαπετοῦ Προμηθεὺς καὶ Ἐπιμηθεὺς, μήτ... V. 1413. b) τὸν Ξέρξην: c) πρὸ πάντων, τὸν Ξέρξην. V. 1414. b) Ξέρξῃ: c) ἡ Ἀσία, τῷ Ξέρξῃ, κορευτή. V. 1415. b) πλευσθήσεται: c) ***. V. 1416. b) κόπτοντι κώπαις, τῆς Ἀθηνᾶς: c) κόπτοντι, ἐπίθετον Ἀθηνᾶς. V. 1417. b) ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς: c) τῆς Ἀθηνᾶς, μηχανωμένοι. V. 1418. b) ξυλίνοις: c) ξυλίνοις, προτειχίσμασι. V. 1419. b) τὸν χρησμοδότην Ἀπόλλωνα: c) τὸν Ἀπόλλωνα μέμψονται. V. 1420. b) ψευδῆ, τοῦ ... ἄγγελον: c) ψευδῆ, ἄγγελον. V. 1421. b) τοῦ Ξέρξου τῷ παγγενεῖ: c) τοῦ Ξέρξου τῷ πολυμίκτῳ 35). V. 1422. b) ἐκβάλλουσα διπλῆν: c) ***. V. 1423. b) ἡ ἄγρωστις καὶ κλίνεται ἀγρώστιος: c) δένδρον, ἄγρωστις. V.

34) Videtur legisse τευκροτάγου, vel τῶν νεκρῶν.
35) *An legendum* παμμίκτῳ? Thryll.

24. b) ποταμῶν ξηρανθήσεται: c) ***. V. 1425. b) ;ηνότως τὴν μέλαιναν λέγει χαλεπὴν, ἀντλούντων, ἀ-μένων: c) κεχηνότως, ἀρυομένων, ἀντλούντων. V. 26. b) —: c) τὸ πύκνωμα, πεμπομένων. V. 1427. ὕπερ τῆς κεφαλῆς, χώρα περὶ τὴν δύσιν: c) ὁ σκοτα-ὸς, καθὰ, ὥσπερ ὁ σκοτισμὸς τῶν Κιμμερίων ἀφανίζων φῶς, σκότος ποιεῖ. V. 1428. b) τὴν γῆν κατὰ γλῶσ-ν: c) τὴν γῆν, ἡλίου. V. 1429. b) Ὁ Ξέρξης, ὀλίγον όνον κρατήσας: c) καθὼς ὀλίγον. V. 1430. b) ξηρόν: ***. V. 1431. b) μετάσχῃ: c) εἰς τοὐπίσω. V. 432. b) πύργον ξύλινον, τὴν ἐρημίαν: c) ναῦν. V. 1433. σκοτεινήν: c) ψηλαφῶν, ἐρευνῶν. V. 1434. b) ξίφη, φοβουμένη: c) ***. V. 1435. b) ἆθλοι: c) ἆθλοι, ίσον τούτων. V. 1436. b) —: c) παλαίστρας. V. 437. b) Δίναισιν, ἐν ταῖς ἀκταῖς δηλονότι τῆς θαλάσ-ης: c) χαλεπαῖς, μαχομένων. V. 1438. b) ἀντὶ τοῦ εδίοις ἀπὸ τῆς βοῶν ἀροτριάσεως: c) πεδίοις. V. 1439.) κατακοιμάσῃ: c) Ἀλέξανδρος καταπαύσῃ πόλεμον. V. 1440. b) —: c) γεννηθείς. V. 1441. b) —: c) —. V. 1442. b) Ἀπὸ Περσέως γὰρ ὁ Ἀλέξανδρος, τα-άξας: c) ἀδελφὸς τῶν Περσῶν, ταράξας. V. 1443.) τῶν Περσῶν: c) φοβηθέντας, Ἀργεῖοι καὶ Ἀκταῖοι οἱ Ἀθηναῖοι, ἐξόχους. V. 1444. b) κολακεῦσαι τῆς Μα-κεδονίας, τὸν Ἀλέξανδρον: c) κολακεῦσαι Μακεδονίας. V. 1445. b) —: c) παρασχεῖν ἀρχαίας βασιλείας. V. 1446. b) Ἀλεξάνδρῳ: c) γενεὰν συγγενής. V. 1447. b) ὁ Ταρπίνιος μονόμαχος, μάχην: c) Ταρκίνιος, μάχην, πόλεμον. V. 1448. b) εἰς εἰρήνην: c) θαλάσσης, φι-λίας, παραγενόμενος. V. 1449. b) πρεσβευτὴς, ἄγγε-λος: c) τίμιος, λαληθήσεται. V. 1450. b) —: c) κουρόων[36]) ἐξαίρετα τὰς διὰ δουρὸς κτηθείσας. V. 1451. b) —: c) πολλὰ, ἆθλα, ἀναισθήτους. V. 1452. b) —: c) καταπληκτικάς. V. 1453. b) κινοῦσα, τοῦ στόματος: c) λέγω, μάταιον κινοῦσα στόματος ἦχον. V. 1454. b) ἐπίθετον Ἀπόλλωνος, ἐχώρισε: c) πληροφορίαν, Ἀπόλ-

36) Forte κουρῶν l. κορῶν.

λων, ἐχώρισε. V. 1455. b) ψεύδεσι, ἐμφράξας: c) — V. 1456. b) τῶν θείων προῤῥήσεων, Φρόνησιν: c) μα-τευμάτων πρόμαντιν, πρόῤῥησιν, Φρόνησιν. V. 1457. b) ἐπεθύμει: c) κοίτης, ἐπεθύμει. V. 1458. b) — σει: c) ***. V. 1459. b) οὐδεμία μηχανή: c) —. V. 1460. b) ἑαυτὴν λέγει τὴν Κασάνδραν ἀφιερωθεῖσαν τῷ Ἀπόλλωνι: c) Φοιβόληπτον, ἐπαινέσει. V. 1461. b) — σθόρμητος: c) ἔλεγε, ὀπισθόρμητος. V. 1462. b) τῆς παρθενῶνος: c) ἤρχετο Φυλακῆς. V. 1463. b) — τον: c) ***. V. 1464. b) ποταμὸς Κολοφῶνος ἐ— χῃ, Σιβύλλης, c) Κλάρος ὄρος καὶ πόλις Ἀσίας καὶ Κολοφῶνος, ἀφ' οὗ καὶ Κλάριος ὁ Ἀπόλλων· Μ— ποταμὸς Κολοφῶνος, Σιβύλλης, ὁ ῥήτωρ. V. 1465. b) Νησὼ ἡ μήτηρ τῆς Σιβύλλης: c) Σφήκειον ὄρος Θηβῶν, τῆς Σφιγγὸς σημεῖον. V. 1466. b) τὰ συνεστραμμένα, δυσκόλως: c) διεστραμμένα λέγουσα, κακοφραστ— V. 1467. b) ὁ τρόχις αἰνιγματωδῶς: c) διεστραμμένα λέγων. V. 1468. b) Μαντικῆς: c) τῆς μαντικῆς. V. 1469. b) οἴκου, δόμου: c) λιθίνου, οἰκίας V. 1470. b) ἀναμετρεῖν: c) λέγειν, ἐρευνᾷν. V. 1471. b) ἀλη-θῶς, ὀπισθόρμητον: c) ἀληθῶς, ἄγγελον. V. 1472. b) —: c) ὁ θεὸς, κρεῖττον. V. 1473. b) εὐδοκιμεῖ, μεγάλως φροντίζει: c) κατασκευάσειεν, φροντίζει. V. 1474. b) Τῶν Τρώων, πολὺ πλῆθος: c) Τρώων, αἰ-ρονομίαν.

UNIVERSITY OF MICHIGAN
3 9015 05137 9785